

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΟΠΛΑΡΧΗΓΩΝ ΑΚΡΙΤΩΝ

Ἀρχηγοί, ὀπλαρχηγοί, ὀπλίται τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως Βορείου Ἑλλάδος,

ΣΥΜΠΟΛΕΜΙΣΤΑΙ,

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 27ην τρ. μηνὸς ὦραν 3ην μ. μ. προσκαλεῖσθε διὰ μίαν ἀκόμη φοράν εἰς Ἐθνικὸν Συναγερμὸν, εἰς τὴν πλατεῖαν Ἀριστοτέλους ἵνα ἐκδηλώσητε δημοσίᾳ καὶ με ἀποφασιστικότητά τὴν ἀκούραστον καὶ ἀμέτρητον ἐπιθυμίαν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν πολυπαθῆ Πατρίδα ἡμῶν, καὶ διὰ νὰ ἐξακολουθήσητε τὸν ἱερὸν καὶ τίμιον ἀγῶνα σας ὑπὲρ αὐτῆς.

Συμπολεμισταί,

Ὁ ἀγῶνας μας, ὑπῆρξε, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἡ Τιμὴ καὶ ἡ Πίστις τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκογενείας. Ἐμεῖς πρωτοπόροι τοῦ ἀπὸ τὸ 1940 μέχρι σήμερον ἔθνικοῦ ἀγῶνος ἀγωνισταὶ τῆς πατροπαράδοτου ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας, ἀψηφοῦντες τὰς μηχανοκινήτους καὶ χαλυβδίνους ὀρδὰς τῶν κατακτητῶν καὶ κατὰ τὰ χρόνια τῆς τριπλῆς σκλαβιάς, πρῶτοι ἀρματωμένοι μετὰ τὴν ἔθνοπατριωτικὴν ἀγάπην, πήραμε τὰ ὄπλα στὰ βουνά, διὰ νὰ διαφυλάξωμεν ἀλώβητον καὶ ἀμόλυντον τὸ Πάτριον ἔδαφος τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

ΣΥΜΠΟΛΕΜΙΣΤΑΙ,

Καλεῖσθε καὶ πάλιν νὰ τραγουδήσητε μετὰ τὸ χαμόγελο στὰ χεῖλῃ τὸ ᾄσμα τῆς ἔθνικῆς ψυχῆς.

Βῆκαν Ἕλληνες στὰ βουνὰ μετὰ τὴν τρανὴ ἐλπίδα
Προστάτη ἔχουν τὸν Χριστὸν τὴν Ἑλλάδα Πατρίδα
Ἐπάνω στὰ τουφέκια μας ἔχουμ' τὸν Ἀη-Γιώργη
Συμμάχους ἔχουμε τρανοὺς Λονδῖνον-Μέσα Ὑόρκη.
Ἐνωθῆτε μαζευθῆτε ἡ Ἑλλάς μας σπάρταρᾶ
Πάρτε ὅλοι σας τὰ ὄπλα αὔριον θάνατι ἀργά.
Τὸ ἔσῳ κτυπᾶτε ὅλοι τὸ Ἑλᾶς καὶ τὸ Ἐπὸν
Εἶναι ξένη προπαγάνδα τῶν γειτόνων μας ἐχθρῶν.

Συμπολεμισταί,

Τὸν σκληρὸν ἔθνικὸν ἀγῶνα μας μετὰ χαλυβδωμένην ψυχὴν καὶ θέλησιν, ἀλύγιστοι πρὸ παντὸς κινδύνου, ὅπως παντοῦ καὶ πάντοτε στὸ Πανελλήνιον ἔργον νὰ συμβάλωμεν μετὰ τὸν ἀκούραστον καὶ ἀγρυπνον Ἡρωϊκὸν Στρατὸν καὶ Χωροφυλακὴν, ὡς χρυσαετοὶ καὶ λεοντάρια.

Συμπολεμισταί,

Μὴν ἐπηρεάζεσθε ἀπὸ τὴν σημερινὴν σκληρόκαρδον στάσιν, ἀδράνειαν καὶ ἀδικοφροσίαν τῶν σαλονίων καὶ τῶν πόλεων εἰς τὸν τιτάνειον ἀκριτικὸν ἀγῶνα μας. Ἐμεῖς πολεμισταὶ τῆς χθὲς καὶ οὐνεχισταὶ τῆς σήμερον ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα, φράγχοι καὶ φύλακες τῶν Ἐθνικῶν ιδεωδῶν νὰ θυσιασθῶμεν καὶ πάλιν ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἔθνικῶν ἐσειῶν.

Κατευνασμοὶ, ἀμνηστία στοὺς εὐνόμους Ἕλληνας καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς ξενοδοῦλους, μισροὺς, δολίους, προδοτὰς τῆς Ἐθνικῆς Διαθήκης, ἐκδίωξις καὶ καθαρὸς τῶν συμμορῶν ἀπὸ τὸ πάτριον ἔδαφος. Ἡ δυσσομία τῶν ἐμόλωνε τὴν ἀγνὴν Ἑλληνικὴν ἀντιμόσφιαν καὶ μετὰ ὑπουλόγητα προσπαθοῦν νὰ καταστρέψουν ἀνθρωπισμὸν καὶ πολιτισμὸν.

Συμπολεμισταί,

Μὴν κόμπτεσθε καὶ χαλαρώνετε τὴν ψυχὴν σας βλέποντας τὰς ζημίας καὶ καταστροφὰς τῶν τυχοδιωκτῶν ἀδελφοκτόνων. Ψυχραῖμοι θὰ ἀντικρούσωμεν τὴν ταλαιπωρίαν καὶ δυστυχίαν. Ἐστέ δὲ βέβαιοι ὅτι ἡ Ἑλλὰς ζῆ καὶ θὰ ζῆσι πρὸς μεγάλην.

Ἑλληνικὴ Ἀσέ! Δὲν φαντίζομεθα καὶ σήμερον νὰ σε γελάσουν μετὰ διάφορα προσηγήματα καὶ ψευδοδημοκρατίας καὶ νὰ παρασύρῃσαι ἀβουλα εἰς τὰς σκοτεινὰς ὁδηγίας μιᾶς ἀπίστου καὶ προδοτικῆς συνωμοτικῆς ὀργανώσεως, στὸ Κ.Κ.Ε.

Ἐνωμένοι ἀδιαίρετοι νὰ συμβάλωμεν καὶ νὰ συνεισφέρωμεν τὰ πάντα καὶ τὸ κατὰ δύναμιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἵνα σώσωμεν αὐτὴν ἀπὸ τὸν κινδύνον καὶ τὴν καταστροφὴν. Ἐμπρὸς ὅλοι σὺς Ἐθνικὸν σάλπισμα τοῦ συναγερμοῦ.

Ζήτω ἡ Ἑλλάς.

Διὰ τοὺς ὀπλαρχηγοὺς

ΝΑΙΑΣ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ (Καραπιέρης)

ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

ΤΗΣ Ε.Ν.Α. ΤΗΣ Ε.Σ.Ε.Α. ΑΚΡΙΤΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν πέριξ

Ἡ Νεολαία τῆς Θεσσαλονίκης πιστεύουσα εἰς τὰ ἰδανικὰ τοῦ ἀνθρώπου, ἤ-
τοι τῆς Πατρίδος, τῆς Ὁρησκείας καὶ τῆς οἰκογενείας, ὡς τὰ ἐδίδαξαν καὶ τὰ κα-
θώρισαν οἱ ἀθάνατοι ἡμῶν πρόγονοι τῆς ἀρχαιότητος καὶ τὰ ὀλοκλήρωσεν ἡ με-
γαλειώδης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διδασκαλία, ἐμπνεομένη ἀπὸ τὰς ὑ-
περλάμπυρους σελίδας τῆς ἐνδόξου τρισχιλιετοῦς Ἑλληνικῆς μας ἱστορίας καὶ
συμπαυσαυνομένη πλήρως τὰ πρὸς τὰς αἰῶνα ἰδεώδη μας ὑποχρεώσεις τῆς βροντοφω-
νεῖ εἰς τοὺς νέους καὶ νέας τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ὀλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος ὅτι
ἐπέστη ἡ ἱστορική στιγμή νὰ φανοῦν ἀντάξιοι τῆς Ἑλλάδος μας.

ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΝΕΕΣ

Καιρὸς νὰ σταματήσῃ ὁ κατήφορος εἰς τὸν ὁποῖον βαδίζομεν μὲ βῆμα ταχύ.
Εἴμεθα κληρονόμοι μιᾶς Πατρίδος ἡ ὁποία ἔδωσε τὰ φῶτα καὶ τὸν Πολιτι-
σμὸν εἰς ὅλον τὸν σημερινὸν πολιτισμένον κόσμον τῆς Γῆς καὶ διὰ τοῦ Σταγει-
ρίτου ἰδιαιτέρου συμπατριώτου μας, τοῦ ἀθανάτου Ἀριστοτέλους, ἐδίδαξε εἰς τοὺς
ἀνθρώπους, τοὺς πιστεύοντας εἰς τὰς ἠθικὰς ἀξίας, καὶ ἴδια τοῦ Ἑλλήνος τὸ «εὐ ζῆν».
Ἴνα παντὰ ταῦτα, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ μόνον θὰ στηριχθῶμεν διὰ νὰ οἰκοδο-
μήσωμεν τὴν Νέαν Ἑλλάδα, γίνουιν πραγματικότης καὶ ζήσωμεν εὐτυχεῖς πρέπει
νὰ πετάσωμεν εἰς τὰ ἀπορρίματα πᾶν ὅ,τι διαφθείρει τὰς ψυχὰς καὶ τὰς συνει-
δήσεις μας καὶ νὰ περιβληθῶμεν τὸν νέον ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος καλεῖται, εἴτε ὡς
ἐργάτης τοῦ πνεύματος, εἴτε ὡς ἐργάτης τῆς γῆς, εἴτε ὡς τεχνίτης, εἴτε... εἴ-
τε... εἴτε... νὰ φτιάξῃ τὸ νέον λαμπρὸν τῆς Πατρίδος οἰκοδόμημα.

Ἡ Πατρίς εἴμεθα ὅλοι οἱ Ἕλληνες. Οἱ πατέρες μας μᾶς παρέδωσαν μιαν
Ἑλλάδα ἀξιόλογον καὶ ἐγγυωμένην μιαν λαμπρὰν αὔριον, ἀλλ' οἱ νέοι τῆς γεν-
νεᾶς μας, κατὰ ποσοστὸν εὐτυχῶς ὄχι μεγάλο, παρεσύρθησαν καὶ ἔπεσαν θύματα
ἀνηθίκων καὶ ἀπανθρώπων συνθημάτων μεταβληθέντες εἰς μητραλοῖας καὶ ἀδελ-
φοκτόνους.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῶν ἀγωνίζονται οἱ ἀδελφοὶ καὶ γονεῖς μας τῶν ἐ-
νόπων τῆς Πατρίδος μας Δυνάμεων μὲ τοὺς ἡρωϊκοὺς μας Ἀκρίτας—ΜΑΥ.

Πρέπει καὶ ὅλοι ἡμεῖς νὰ βοηθήσωμεν τοὺς ἀγῶνας καὶ θυσίας τῆς Πί-
στεως καὶ Πατρίδος

Π ρ ό ς τ ο ύ τ ο ι ς

Καλεῖσθε ὅλοι καὶ ὅλες εἰς τὸν Ἐθνικὸν Συναγερμὸν τὴν Κυ-
ριακὴν 3 μ. μ. εἰς τὴν Πλατεῖαν Ἀριστοτέλους.

— Ζήτω ἡ Πατρίς, ἡ ἀθάνατος Ἑλλάς μας.

Ἡ Ε.Ν.Α. τῆς Ε.Σ.Ε.Α. Ἀκρειτῶν

ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Λαὲ τῆς Βορείου Ἑλλάδος,

Ἐπὶ τέλος ἦρθεν ἡ ὥρα νὰ μάθῃς τὴν ἀλήθειαν, καθαρὰ καὶ ξάστερα, ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸ τὰ κάτω.

Ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια τώρα, ἓνας ἐχθρὸς ἀδυσώπητος, ἀνήλεος καὶ ἀνοικτήρμονας, ὁ σλαυοβούλγαρος μὲ μάσκα κομμουνιστῆ ἢ ἐαμίτη καίγει τὰ χωριά μας, σφάζει μὲ τὸν πιὸ ἄγριο τρόπο τοὺς ἀγρότες μας, γκρεμίζει ὅ,τι ἄφησεν ὄρθιο ἢ ἐχθρική κατοχὴ καὶ μὲ τὴ φωτιὰ καὶ τὸ τσεκούρι ἀφανίζει στὸ πέρασμά του κάθε ἴχνος, κάθε ἀπομεινάρι Ἑλληνισμοῦ, στὴν περιμάχητη αὐτὴ Ἑλληνικὴ χώρα τοῦ Φιλίππου καὶ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Ποιοὶ εἶναι οἱ σκοποὶ τῆς λυσσασμένης αὐτῆς ἐξοντωτικῆς μανίας κατὰ τῆς Πατρίδος μας, δὲν εἶναι ἀνάγκη, νὰ σᾶς τοὺς ποῦμε ἐμεῖς. Τοὺς ξέρετε ὅλοι πολὺ καλά.

Τὸ μαχαίρι δὲν ἔφτασε, ἀπλῶς, ἔχει μῆν ἀπὸ πολλοῦ στὸ κόκκαλο. Δὲν εἶναι καιρὸς, νομίζουμε γιὰ συζήτησι, ποιὸς φτίνει καὶ γιὰ τι φτάσαμε στὴν ἀπελπιστικὴ αὐτὴ κατάστασι. Ἡ στιγμὲς ποὺ περνοῦμε εἶναι τραγικὲς, καὶ τὸ χειρότερο, ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα, γίνονται τραγικώτερες. Σὲ λίγο ἂν ἐξακολουθήσῃ ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲ θὰ ὑπάρχητίποτε ζωντανὸ καὶ ὄρθιο στὴν ἔνδοξη Μακεδονικὴ καὶ Θρακικὴ γῆ, τὴ θρεμμένη μὲ τὸ αἷμα χιλιάδων ἡρώων, σωστὸ Ἑθνικὸ νεκροταφεῖο.

Ὅσοι νοιώθετε νὰ κυκλοφορῆ ἀκόμη στὶς φλέβες σας ἔστω καὶ μιὰ σταγόνα αἵματος Ἑλληνικοῦ,

Ξυπνήστε ! Ξυπνήστε ! Ξυπνήστε !

Ἡ μεγάλη ὥρα, ἡ ὥρα τοῦ καθαρμοῦ καὶ τῆς υπέρτατης θυσίας ἤγγικε. Ὁ μεγάλος ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν ἀγώνας ἄρχισε καὶ συνεχίζεται μὲ διαρκῶς ἀξαναδόμηνη ἔντασι καὶ ἔκτασι.

Τὸ αἷμα τῶν παιδιῶν μας, τῶν συζύγων μας, τῶν ἀδελφῶν μας, ποὺ μὲ τὰ χαλύβδινα κορμιά τους συγκρατοῦν τὸν ἀσυγκράτητο χεῖμαρρο τῶν βαρβαρικῶν στιφῶν τῆς ἀσιατικῆς στέππας, ὀλοένα καὶ λιγοστεύει.

Ἄν δὲν προφθάσουμε νὰ γίνουμε ἐμεῖς οἱ αἰμοδότες τῶν ἡρωικῶν αὐτῶν μαχητῶν, πολὺ γρήγορα θὰ τοὺς ἴδοῦμε νὰ πέφτουν ἐξαντλημένοι ἀπὸ τὴν τρομακτικὴ αὐτὴ αἱμορραγία. **ΑΥΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΕΤΕ ΤΟ ΚΑΛΑ** Ἀλλὰ τότε θὰ εἶναι πολὺ ἀργά.

Ἐν ὀνόματι τῆς ἀγιωτάτης καὶ πολυαγαπημένης Ἑλληνικῆς Πατρίδος, ἐν ὀνόματι τῶν μυριάδων ἡρώων καὶ μαρτύρων ποὺ ἀναπαύονται στὰ ἱερὰ αὐτὰ Μακεδονικὰ χώματα, Σᾶς καλοῦμε τὴν ἐρχομένη Κυριακὴ σὲ

ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ

στὴν πλατεῖα Ἀριστοτέλους γιὰ νὰ αποφασίσουμε ἂν πρέπει νὰ ζήσουμε **ΕΛΛΗΝΕΣ** ἢ νὰ πεθάνουμε.

Κάθε ἀδιαφορία κάθε ἀμέλεια ἰσοδυναμεῖ μὲ ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας, μὲ ἐγκατάλειψι θέσεως ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ ἐν ὥρα μάχης. Ἡ ὥρα εἶναι **ΔΩΔΕΚΑΤΗ** παρὰ ἓνα λεπτό. Ὅλοι καὶ ὅλες στὶς ἐπάλλξεις Σας.

Η Ε.Σ.Ε.Α. ΑΚΡΙΤΩΝ

— την οποίαν και αυτή η 'Αγγλία έτρεμε κατά την εποχήν της 'Αθησυνίας — εις τόν Λαυίδ, πού τ'ά έβαλε μέ δύο Γολιάθ, δέν ήμπορούτε κανείς νά άρνηθ'ή τίποτε. 'Αλλά πρòς την 'Ελλάδα πού ήμαύρωσε την αίγλην της μέ τ'ά έπτά κινήματα έν ώρα πολέμου, πρòς την 'Ελλάδα, πού ήρνήθη νά μεταβ'η και νά πολεμήσ'η εις την 'Ιταλίαν, όπως ήρνήθη όταν ώμίλησαν διά λογαριασμόν της οι κόκκινοι κινήματ'ιαί της Αίγύπτου, ήμπορούσαν νά άρνηθ'ούν τò π'αν.

Δέν θέλομεν νά ειπώμεν ότι ή 'Αγγλία έπενόησεν ή ηνόησε τ'ά άθλια εκείνα κινήματα, διά νά κ'όψ'η τ'όν θ'ήχα τ'ης δικαιοσύχου 'Ελλάδος, εις την οποίαν κανείς δέν ήδύνατο έως τότε νά αντίτάξ'η καμμίαν αντίρρησιν. Δι' όνομα του Θεού! 'Αν συνέβαινεν αυτό, δέν θ'ά ήξιζε νά είμεθα τ'όσω φανατικοί φίλοι της 'Αγγλίας όπως είμεθα και θ'ά είμεθα. Χωρίς όμως νά τ'ό θ'έλη ή 'Αγγλία, τ'ά κινήματα μ'ας έκοψ'αν τ'όν θ'ήχα. Διά τ'ά κινήματα εκείνα ένοχοι είνε οι κουκουέδες, πού τ'ά έσχεδιάσαν κατ' έντολήν ξένων. 'Ενοχοι είνε οι σημερινοί «δημοκρατικοί» πού έπεσαν εις την παγίδα, τ'ά ώργάνωσαν από αντίβασιλισμόν, και έπειτα οι κουκουέδες τ'ούς τ'ά έπ'ηραν από τ'ά χέρια. Βαρύτατος υπεύθυνος είνε ό τότε πρωθυπουργός Τσουδερός, ό τότε θλιβερός ύπουργός της 'Εθνικής 'Αμύνης Παναγιώτης Κανελλόπουλος, και άλλοι ύπουργοί και πρωθυπουργήσιμοι. 'Αλλά εύθύνας — τ'ας εύθύνας πού έσημειώσαμεν άνωτέρω — φέρει και ό κ. Λήπερ, ό όποιος έναντι της 'Ελλάδος ήτο αυτή αυτή ή 'Αγγλία, δεδομένου ότι οι μεγαλείτεροι από αυτόν δέν είχαν νά κάνουν μόνον μέ την 'Ελλάδα, αλλά μέ όλον τ'όν κόσμον και μέ όλόκληρον τ'όν πόλεμον.

*
'Ο κ. Λήπερ έμφανίζεται έπειτα εις τ'όν Λίβανον. 'Υπήρξεν εκεί πρωτεργάτης έκ του παρασκηνίου της τραγικής κωμωδίας του Λιβάνου, όπου έπαιζαν κουκλές και υπετίθετο ότι έλυαν τ'ά ζητήματα. 'Υπήρξε πρωτεργάτης της «'Εθνικής 'Ενώσεως», ό έστι της παραδόσεως παντός του έλληνοεθνικού εις χείρας τ'ων κουκουέδων, τ'ουθ' όπερ ήγαγε κατ' εύθειαν και άνατοτρόπτως εις τ'ό Δεκεμβριανόν κίνημα. 'Όσοι έχουν κόκκον γνώσεως ήξεύρουν ότι, αν δέν έγινόντο εκείνα τ'ά σύμφωνά, και εκείνα αι «έθνικαί ένώσεις» και εκείνη ή παράδοσις τ'ων πάντων εις τ'ους κομμουνιστάς, δέν έπρεπε νά ταλαιπώρουν τ'όν ήρωϊκόν αυτόν λαόν μέ πειράματα, έτιδεινούντες τ'ό δράμα της ζωής του πού έφθασεν εις τ'ό μη περαιτέρω. 'Αλλ' έπρεπε νά τ'όν αφήσουν νά νοικοκυρευθ'ή μίαν ώραν αρχήτερα, νά ήρεμήσ'η, νά ίδ'η καλλιτέρας ήμέρας.

*
Τώρα άς αναμνησθώμεν, και άς άποκαλύψωμεν έπιτροχάδην την Ιστορίαν του διπλωμάτου πρωταγωνιστού εις την όλην έλληνικήν περιπέτειαν.

Δι' ό,τι έγινε κακώς εις την περιπέτειαν αυτήν, ό κ. Λήπερ φέρει, άτυχώς, πολλάς εύθύνας. 'Ητο τοποτηρητής και παραστάτης τ'ων έν Αίγύπτω ελληνικών καταστάσεων, αι όποιαί εξέθρεψαν τ'ά έπτά έπαισχυντά κινήματα της Μέσης 'Ανατολής — ένώ έπιμένομεν νά πιστεύωμεν ότι, και αν τ'ό πρώτον κίνημα έξεδηλώθη άθώου όντος του κ. Λήπερ, ήδύνατο ό κ. Λήπερ νά έπιτύχ'η τέτοιαν έπέμβασιν της βρετανικής δυνάμεως, ώστε και τ'ό πρώτον κίνημα νά κατασταλ'η και νά μη έπακολουθήσουν τ'ό δεύτερον, τ'ό τρίτον, τ'ό τέταρτον, τ'ό πέμπτον, τ'ό έκτον, και τ'ό έβδομον. Τ'ά κινήματα εκείνα έμείωσαν τ'ά δικαιώματα της 'Ελλάδος. 'Εγ'αμήλωσαν τ'ην φωνήν της. Εις τ'όν μικρόν τ'ό δέμας μαχητήν πού έξηυτέλισε τ'όν «κολοσσόν» της φασιστικής 'Ιταλίας

της, ό όποιος έσωσε την κατάστασιν. Τò δικαίωμα του φέρεται μέ δικαίαν εύγνωμοσύνην εις τ'ά χέρια όλων τ'ων 'Ελλήνων. Είνε ό στρατηγός σ' Ντόναλδ Σκόμπυ.

Κατόπιν ό κ. Λήπερ έμφανίζεται παντού. 'Εμφανίζεται, αλλά δέν φαίνεται. 'Ιδού μία έμφοσις του, άγνωστος εις όλους σχεδόν: 'Όλοι πρην μεταβ'η εις τ'ό Λονδίνον ό 'Αρχιεπίσκοπος κ. Λήπερ, εύρισκόμενος εκεί, συνεχίζει τ'ας ληνικές υπ'θέσεις εις τ'ό ξενοδοχείον «Κλάρι» μέ ποιούς; Μέ τ'όν δικηγόρον έπισμηναγόν, σ'τηριώδη άπεσταλμένον του Αντιβασιλέως τ'ην 'Αγγλίαν, συνεργάτην τ'ων Γερμανών, πράκτορα άποφυλακίσεως έπί κατοχής Ι. Γαγάκη. Μέ κάποιον κύριον Δογάνη, άπεσταλμένον και άνταποκριτήν του «Ριζοσπάστη» και Κουκουέ. Μέ ένα κύριον Κόκαν, νεαρόν δικηγόρον, ό όποιος άνεμιγνύετο εις έργα κατασκοπίας έπί κατοχής, άδρώς άμειβόμενος, ως γνωστόν υπό τ'ων 'Αγγλων, μετείχε της έκδόσεως μιας έφημερίδος άντιστασεως, χρηματοδοτουμένης εν μέρει εκ της ίδιας πηγής, και εξακολουθούσα νά έκδίδεται σήμερα από ιδίον τον συγκρότημα, τ'ό όποιον άριστερίζει, χρήματα έχει πολλά και κάνει πολιτικήν άγγλοαριστερά. Είνε ένας άνδρας γεφύρας, μέ τ'ό ένα προγεφύρωμα έπί τ'η άγγλικής στερεάς και τ'ό άλλο έπί της σοβιετικής άμμου. 'Η έφημερίς λέγεται «'Ελευθερία». Αυτά περι τ'ου κ. Λήπερ.

*
'Ο δημοσιογράφος πού διευθύνει την έφημερίδα αυτήν υπήρξεν, είνε και θ'ά είνε άφωτισμένος εις την ιδέαν της άγγλοελληνικής φιλίας. Διότι πλησίασε ποτέ κανένα ταμείον και δέν έτροφοδότησε ποτέ τ'όν φιλοαγγλισμόν του μέ άγγλικόν χρήμα. Τουναντίον έπί κατοχής, λόγω τ'ων φωνημάτων του, συνελήφθη υπό τ'ων 'Ιταλών, εκκ'αθή και κατεδικάσθη, έμεινε δύο όλόκληρα χρόνια εις τ'ας φυλακάς του κατακτητού, χωρίς νά τ'όν βοηθήσ'η κανείς και χωρίς αυτός νά ζητήσ'η — όπως και δέν θ'ά ζητήσ'η ποτέ — έξαργύρας τ'ων αισθημάτων ή τ'ων θυσιών του εις λίραν. Και κατεδικάσθη μέ την κατηγορίαν «ότι ήτο φίλος τ'ων 'Αγγλων» και έπροταγ'ανδίζεν ύπερ τ'ου Συμμαχικού άγώνος» εις 5ετή φυλάκισιν. Είνε ό μόνος 'Ελλην δημοσιογράφος, ό όποιος κατεδικάσθη διά την ως άνω αίτία, — όταν μόν Δογάνης εις Μέσην 'Ανατολήν ειργάζετο διά τ'ην διάλυσιν τ'ων έλληνικών δυνάμεων, ό δέξ'οκ ήτο ένας εκ τ'ων καλών πρακτόρων της «χρυσής άντιστασεως».

Πιστεύει εις την αιωνίαν άγγλοελληνικήν φιλίαν, πρώτον διότι την εύρίσκει συμφέρουσαν εις την Πατρίδα του και δεύτερον διότι θαυμάζει τ'ό μεγάλον άγγλικόν λαόν. Δικαιοῦται λοιπόν ό δημοσιογράφος αυτός νά ειπ'η όλας τ'ας άληθείας όσας κανείς άλλος δέν δικαιούται ίσως νά ειπ'η — διότι ή άλήθεια προάγει την φιλίαν.

*
Τόν 'Ιανουάριον του 1915 αι Δυτικά σύμμαχοι δυνάμεις έκασαν μίαν καταληκτικήν πρότασιν εις την 'Ελλάδα: Νά μετάσχη παρά τ'ό πλευρόν τ'ου διεξαγομένου τότε πρώτου παγκοσμίου πολέμου, νά δώσ'η όμως τ'ην Καβάλλαν εις τ'η Βουλγαρίαν έναντι άνταλλαγμάτων έν Μικράν 'Ασίαν. 'Ηλπίζαν τότε οι διπλωμαται της Δύσεως άπατώμενοι οίκτρως, ότι ή άτιμος και άπιστος Βουλγαρία, έξαγοραζομένη διά της Καβάλλας, θ'ά έδ'ογαιεν εις τ'όν πόλεμον παρά τ'ό πλευρόν τ'ων. Μεταγενεστέρως άπεκαλύφθη πόσον έπλαγώντο.

Βραδύτερον, κατά τ'όν δεύτερον πόλεμον, οι διπλωμάται του Λονδίνου επανήλθαν εις την τετραπώδη ιδέαν νά γίνουν έδαφικά παραχωρήσει πρòς τ'ους Βουλγάρους εκ μέρους τ'ων Γιωγκο

Ἡ τελευταία κυβερνητικὴ κρίσις, ἡ ἀπροσδόκητος καὶ ἀδικαιολόγητος, εἶχεν ἕνα πρωτεργάτην. Ὁ πρωτεργάτης αὐτός, ὡς ἐκ τῆς ιδιότητός του — ἄς τὸ εἴπομεν ἀπ' ἀρχῆς: εἶνε Πρεσβευτὴς — δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν σκηνήν. Ἐμείνεν εἰς τὸ παρασκήνιον.

Πρόκειται περὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρεσβευτοῦ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας κ. Λήπερ.

Ἡ δρᾶσις τοῦ κ. Λήπερ εἰς τὴν περὶ τῆς πρόκειται περίπτωσιν ἐπηρεάσθη. φαίνεται, ἂν δὲν ὑπηγορευθῆ, ἀπὸ τὰς ἀντιλήψεις κάποιων Ἀγγλῶν βουλευτῶν, οἱ ὁποῖοι ἦλθαν ἐσχάτως ἐδῶ μὲ τὴν διαφαινομένην ἐντολήν ὅπως διερευνήσουν τὸ ἑλληνικὸν ἐσωτερικὸν πρόβλημα. Τὸ ἂν ὅμως αἰ ἐνέργειαι τοῦ κ. Πρεσβευτοῦ ὀφείλονται, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, εἰς τὰς ὑποδείξεις τῶν κ. κ. βουλευτῶν, δὲν ἤμπορεῖ νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν. Εἰς τὸν μικρὸν τόπον μας, παρ' ὅτι οὗτος ἔχει ἐλευθέραν πολιτικὴν ἱστορίαν πολὺ βραχυτέραν ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀγγλίας, δὲν εἶνε νοητὸν νὰ ρυμουλκῆται αὐτός ὁ τόπος ἀπὸ ἕναν ξένον Πρεσβευτὴν, ἔστω καὶ ἐὰν εἶνε τῆς μεγαλειτέρας φίλης καὶ Συμμάχου χώρας.

Καὶ εἶνε καιρὸς νὰ ὀμιλήσωμεν καθαρὰ περὶ τοῦ κ. Λήπερ καὶ τῆς δράσεώς του.

Ὁ κ. Λήπερ ἐνεφάνισε κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς Κυβερνήσεως Βούλγαρη δύο ἀξιώσεις:

Πρῶτη ἀξιῶσις: Ἡ ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν—διότι τὴν ἐζήτησαν οἱ δημοκρατοεαμικοί. Δὲν εἶχαμεν μάθει ὅτι ὄχι εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀλλ' ὅπουδήποτε τῆς γῆς, ἀναβάλλονται αἱ ἐκλογαί, ἅμα ἢ μειοψηφία τὸ ζητήσῃ. Φυσικὸν θὰ ἦτο ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ τὸ ζητῆ καὶ νὰ τὸ ἐπιτυχάνῃ ἐπ' ἀπειρον. Ἄς σημειωθῆ ἀκόμη μὲ πικρίαν ὅτι ἡ διατυπωθεῖσα ἀξιῶσις περὶ ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν ἔφερε τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἰσχύει ἐλευθερία μέχρις ἀκολασίας, εἰς ἴσην μοῖραν μὲ τὴν ἐπαίσχυντον Βουλγαρίαν, ὅπου ἰσχύει ἡ κομμουνιστικὴ δικτατορία τοῦ ἐρυθροῦ τρομοκράτου Γεωργῆφ. Ἐκεῖνο πού ἐγένετο εἰς τὴν Βουλγαρίαν φανερά, δι' ἀνοικτῆς ἀγγλοαμερικανικῆς διακοινώσεως, καὶ ἐπετεύχθη ἡ ἀναβολὴ τῶν ψευδοεκλογῶν, ἐγένετο εἰς τὴν Ἑλλάδα κρυφά. Καὶ ὅμως πρὸ ὀλίγου μόλις αὐταὶ αἱ τρεῖς Δυνάμεις μᾶς εἶχαν συστήσει ἐπιτακτικῶς, δι' ἀνοικτῆς τότε διακοινώσεως, νὰ κάμωμεν ἐκλογὰς ἐντὸς τοῦ 1945. Ἄς σημειωθῆ ἀκόμη ὅτι, ὅσοι ἐν Ἑλλάδι δὲν φοβοῦνται τὰς ἐκλογὰς, εἶχαν ζητήσῃ καὶ εἶχαν δεχθῆ εὐχαρίστως τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑπὸ πλήρη διασυμμαχικὸν ἔλεγχον, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἦτο ὁ ἔλεγχος αὐτός οὐσιαστικώτατος: νὰ σφραγίζουσιν ἀνεξιτήλως οἱ ξένοι παρατηρηταὶ τοὺς ἐκλογεῖς διὰ νὰ μὴ διπλοψηφίσουν, ἢ νὰ ἐφαρμόσουν ὅποιο ἄλλο μέτρον ἠθελον σοφισθῆ.

Δεύτερη ἀξιῶσις: Νὰ ἀφεθῶν ἐλεύθεροι ὅλοι οἱ εἰς τὰς φυλακάς κρατούμενοι, ἐκτὸς τῶν «δοσιλόγων». Δὲν θέλομεν νὰ συνηγορήσωμεν ὑπὲρ τῶν οἰωνοδῆποτε δοσιλόγων: οὔτε τῶν βδελυρῶν πρακτόρων τῶν Ἐς-Ἐς, οὔτε τῶν ἐπὶ κέρδει ἀιαλαθόντων ἔργα κατ' ἐντολήν τοῦ ἐχθροῦ, οὔτε κἂν ἀκόμη ὑπὲρ τῶν ἀποδεχθέντων ἀξιώματα ἐπὶ κατοχῆς. Παρατηροῦμεν ὅμως ἀπλῶς, ὅτι, ὡς ἐνομίζαμεν, ἡ Δικαιοσύνη, καὶ ὅταν τιμωρῆ καὶ ὅταν συγχωρῆ, εἶνε μία. Ἀπρόσωπος, ἀπροκάλυπτος. Ἐνομίζαμεν ὅτι ὁ ζυγός, μὲ τὸν ὁποῖον ζυγίζει, ἔχει ἐνός εἶδους σταθμά. Ὅχι δύο. Καὶ ἐφантаζόμεθα συνεπῶς ὅτι, ἂν ὑπῆρχαν βδελυροὶ καὶ ἄτιμοι «Ἕλληνες», οἱ ὁποῖοι — ἄς παρωμεν τὴν εἰδεχθεστέραν μορφήν δοσιλόγων — κατέδωσαν Ἕλληνας εἰς τὸν ἐχθρὸν καὶ προεκάλεσαν τὸν θάνατόν των, αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες θὰ ἔπρεπε νὰ τιμωρηθῶν, ὄχι ὅμως νὰ

μὴ τιμωρηθῶν, ἀλλὰ νὰ συγχωρηθῶν ἄλλοι βδελυροὶ καὶ ἀποτρόπαιοι «Ἕλληνες», οἱ ὁποῖοι, ὑπηρετοῦντες σκοποὺς ἐξ ἴσου ἐγθρικοὺς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἐσφαξαν, ἐκρεοῦργησαν, ἐβασάνισαν, ἠσέλγησαν, ἠκρωτηρίασαν.

Ἄλλ' ἄς ἀφήσωμεν κατὰ μέρος τὴν ἀντινομίαν αὐτήν: θάνατος εἰς τοὺς δοσιλόγους τῶν Γερμανῶν, ἐλευθερία εἰς τοὺς δολοφόνους τοῦ ἐν Ἑλλάδι σοβιετικοῦ μετώπου. Ἀνεξαρτήτως αὐτῆς τῆς ἀντινομίας παρατηροῦμεν ὅτι, τὸ νὰ ἀποδοθῶν, ἐλευθερία καὶ πλήρη δικαιώματα εἰς τοὺς ἐρυθροὺς σφαγεῖς, εἶνε ἀτιμωτικὴ ὕβρις πρὸς τὰ πένθη τοῦ σφαιγιασθέντος ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἶνε ὄνειδος, τὸ ὁποῖον κατασπιλῶναι μὲ αἷμα καὶ αἰσχύνῃν ἐκεῖ οὖς πού τὸ ζητοῦν, καὶ εἶνε, ὄχι πρᾶξις ὑπὲρ τῆς ὀμαλότητος, ἀλλὰ ἔναυσμα νέας πυρκαϊᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Διότι, ἅμα ἀπολυθῶν οἱ σφαγεῖς, τὰ παιδιὰ καὶ οἱ γονεῖς τῶν σκοτωμένων θὰ τοὺς σκοτῶνουν ὡσάν σκυλιὰ, καὶ καλὰ θὰ κάνουν.

Ὁ κ. Πρεσβευτὴς τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, φορεὺς τῶν καταπληκτικῶν αὐτῶν ἀντιλήψεων, γνωρίζομεν ὅτι ἔδειξεν ἐμφανῶς τὴν ψυχρότητα του κατὰ τὴν τελευταίαν συνάντησίν του μὲ τὸν κ. Βούλγαρη. Ὁ πονηρὸς Ὑδραῖος δὲν ἠθελε πολὺ διὰ νὰ τὸ ἀντιληφθῆ, δεδομένου μάλιστα ὅτι ἦτο ἐξώφθαλμος ἡ διαφορὰ τῆς ψυχρᾶς ὑποδοχῆς πρὸς τὴν μέχρι πρότινος ἐγκαρδιότητα πού τοῦ ἔδειχνεν ὁ κ. Λήπερ. Καὶ ἔσπευσεν ὁ κ. Βούλγαρης νὰ ὑποβάλλῃ τὴν παραίτησίν του.

Ἄλλως τε αὐτὰ ἦσαν συμφωνημένα. Εἰς τὴν Βάρκιζαν εἶχε συμφωνηθῆ ὅτι οἱ δολοφόνοι δὲν θὰ ἔπαιρναν ἀμνηστία. Καὶ αἱ ἐκλογαί ἔπρεπε νὰ γίνουσιν τάχιστα, συμφῶνως πρὸς τὴν ἐπίσημον διακοίνωσιν πού φέρει τὰς ὑπογραφὰς τῆς Ἀγγλίας, τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Γαλλίας. Ὅχι λοιπὸν ἄλλα λόγια ἐπισήμως εἰς τὸ χαρτί καὶ ἄλλα ἀνεπισήμως εἰς τὸ αὐτί. Τοῦτο εἶνε ἀθέτησις ὑπογραφῶν, συμφωνιῶν καὶ ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων. Εἰς τὸν τόπον μας τέτοια ἀθέτησις εἶνε ἀπαράδεκτος.

Ἰδωμεν τώρα ποῖον λόγον εἶχεν ἡ νέα αὐτὴ μεταχείρισις τῆς Ἑλλάδος.

Πρῶτος λόγος: Ἡ νέα πολιτικὴ σκοπὸν εἶχε νὰ καταδειχθῆ ἐμπράκτως εἰς τὴν Ρωσσίαν, πρὸς τὴν ὁποίαν οἱ Δυτικοὶ Σύμμαχοι εὐρίσκονται σήμερον εἰς ὀξείαν διένεξιν, ὅτι ἡ τακτικὴ ἐπὶ τῷ ὄντι πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς ἐν Ἑλλάδι ὄντας ἀντιπάλους τῆς ἐξουσίας.

Δεῦτερός λόγος: Οἱ ἀριστεροὶ τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος, ἐσήκωσαν κεφάλι ἐκ νέου τώρα τελευταία διὰ τὴν ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν. Ὑποκινοῦνται πρὸς τοῦτο ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας ἀριστερούς. Φαίνεται ἀκόμη ὅτι ὑποκινοῦνται — μάρτυς μας ὁ Θεὸς — ἀπὸ μερικὰ ὄργανα τοῦ Ἀντιβασιλέως, τινὰ τῶν ὁποίων εὐρίσκοντο μέχρι πρότινος καὶ ἄλλα ἐστᾶλησαν μόνον εἰς τὸ Λονδίνον. Οἱ παρ' ἡμῖν ἀριστεροὶ θέλουν νὰ μὴ γίνουσιν εἰ δυνατόν ποτὲ ἐκλογαί, ὁ δὲ Ἀντιβασιλεὺς θέλει νὰ μὴ φύγῃ εἰ δυνατόν ποτὲ ἀπὸ τὴν Ἀντιβασιλείαν. Ἦθελε λοιπὸν ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις νὰ ἠμπορέσῃ νὰ εἰπῆ εἰς τοὺς ἀριστερούς τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος τοῦ κόμματός της: «Εἶδατε; Ἐφθασα μέχρι τοῦ νὰ ἀγνοήσω καὶ τὴν ὑπογραφήν μου διὰ νὰ ἐφαρμόσω εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκεῖνα πού θέλετε, ἀλλ' ἀτυχῶς ἀπέδειξαν πράγματα ὅτι δὲν ἐφαρμόζονται». Κυβερνητικὴ κομματικὴ εἶνε, ἐνδιαφέρεται νὰ ἔχη ἰκαίνομένα ὅλα τὰ μέλη τοῦ κόμματός της. Ὅλες κομματικαὶ Κυβερνήσεις τὰ κάμνουν αὐτά.

Ἡ Ἑλλάς ὅμως, πού ἔδωκεν ἐξετάσεις ἐξ ὅλων τῶν ἐθνῶν καὶ ἦλθε πρώτη, δὲν εἶναι νὰ χρησιμοποιῆται ὡς ἰνδικὸν χοιρίδιον διὰ ῥάματα.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΥΝΟΜΙΑΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΟΥΕΪΒΕΛ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΗΓΕΤΑΣ

Κεφάλαιο 5ο

Ἡ «δράσις» τῶν Ἰταλῶν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποῖαν ὁ Μουσσολίνι, κατὰ τὴν ἰδίαν του ὁμολογίαν, εἶχε «σκεφθῆ ὠρίμως πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Ἰταλίας εἰς τὸν πόλεμον» καὶ ἡ ὁποία ἀπεφασίσθη ἐπισημῶς τὴν 15ην Ὀκτωβρίου 1940, ἤρχισε πράγματι τὴν 28ην Ὀκτωβρίου. Ἡ ἀπαράμιλλος γενναιότης τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, ἡ ἐνότης, ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ἡ πίστις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ μετέτρεψαν τὴν Ἰταλικὴν ἐκστρατεῖαν εἰς ἀληθῆ Ἰταλικὴν πανωλεθρίαν καὶ Ἑλληνικὸν θρίαμβον.

Ἐνῶ ὅμως ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐπανηγύριζεν ἀκόμη τὰς νίκας τῆς Χειμάρρας καὶ τῆς Κλεισοῦρας καὶ ἐνεπνέετο ἀπὸ τὴν πλέον ἀσκίαστον αἰσιοδοξίαν, ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔβλεπον μὲ ἀγωνίαν νὰ διαγράφεται εἰς τὸν ὀρίζοντα ἕνας νέος τρομερὸς κίνδυνος. Πληροφορίαι σοβαραί, μεταδιδόμεναι ἀπὸ ὅλα τὰ κέντρα, ἀνέφεραν ὅτι ἡ Χιτλερική Γερμανία ἐδυσφόρει ζωηρὰ διὰ τὸν ἐξουτελισμὸν τῆς συμμάχου τῆς Ἰταλίας καὶ εἶχεν ἤδη καταλήξει εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὄχι μόνον νὰ προσέλθῃ εἰς ἐοήθειάν τῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν μεγάλην ἐκστρατεῖαν τῶν Βαλκανίων, προπαρασκευαστικὴν τῆς ἄλλης μεγάλης ἐκστρατείας, ἡ ὁποία διὰ μιᾶς τεραστίας λαβίδος, θὰ συνέτριβεν ἀπὸ Ἀφρικῆς καὶ ἀπὸ Ἀσίας τὴν κυρίαν Βρετανικὴν θάσιν τῆς Αἰγύπτου. Ἦδη, κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου 1941 ὑπῆρχον πληροφορίαι διὰ τὴν συγκέντρωσιν μεγάλων Γερμανικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Ρουμανίαν καὶ διὰ τὴν ἔντονον διπλωματικὴν κίνησιν πού ἐγένετο, ὅπως πεισθοῦν ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Νοτιοσλαβία νὰ ἀφήσουν τὰς δυνάμεις αὐτὰς νὰ περάσουν πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

ὑπὸ αὐτὰς τὰς συνθήκας, ἔφθασε τὸ ἀπόγευμα τῆς 13ης Ἰανουαρίου 1941 εἰς τὸ Φάληρον ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Βρετανικοῦ στρατοῦ Ἀφρικῆς καὶ Ἀνατολῆς ἀντιστράτηγος Sir Archibald Weyvell, ἐπιβαίνων μεγάλῃς ἀερακάτου. Ἀνελθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας, εἶπεν ἀμέσως μίαν πρὸς

ἐδαφὸς τῆς. Βασιλεὺς καὶ Πρωθυπουργὸς ἀπήντησαν ἀδιστακτῶς, ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἀρνηθεῖσα νὰ θυσιάσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς καὶ τὴν τιμὴν τῆς ἀπέναντι ἐνὸς ἐπιδρομέως, ἦτο ἀποφασισμένη νὰ δώσῃ τὴν ἰδίαν ἀπάντησιν καὶ εἰς τὸν ἐνδεχόμενον δεῦτερον εἰσβολέα, ὑπεραμνομένη μέχρις ἐσχάτων τοῦ πατρίου ἐδάφους. Ὁ Ἄγγλος ἀρχιστράτηγος συνεχάρη ὀλοφύχως διὰ τὴν ἡρωικὴν αὐτὴν στάσιν καὶ ἠρώτησε ποῖαν βοήθειαν θὰ ἐχρειάζετο ἐκ μέρους τῆς Μεγ. Βρετανίας. Ὁ Ἑλλην Πρωθυπουργὸς ἐτόνισεν ὅτι, διὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ Ἑλλάς ὡς ἕνα Συμμαχικὸν προγεφύρωμα ἐν Εὐρώπῃ, μέχρι τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποῖαν θὰ ἠμποροῦσαν οἱ Ἄγγλοι νὰ ἐπιχειρήσουν τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Γερμανίας, εἰς τὴν ἐχρειάζοντο 400-450 χιλιάδες στρατοῦ καὶ ἀρκεταὶ ἑκατοντάδες ἀεροπλάνων, ἴσως χίλια. Ὁ στρατηγὸς Οὐεΐβελ ἀπήντησεν, ὅτι, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν πληροφοριῶν διὰ τὰς Γερμανικὰς στρατιωτικὰς προετοιμασίας, οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ δὲν εἶχον τίποτε τὸ ὑπερβολικόν. Δυστυχῶς, ὅμως, ἡ Ἀγγλία ὑπὸ τὰς τότε κρατούσας συνθήκας, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παράσχῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα παρὰ μόνον 2-3 μεραρχίας μὲ μικρὸν ἀριθμὸν ἀεροπλάνων. Καὶ αὐτὰς, ἄλλως τε, θὰ τὰς ἀπέσυρεν ἀπὸ τὸ Ἀφρικανικὸν τῆς μέτωπον, ὅπου εἶχεν ἀρχίσει τὴν 9ην Δεκεμβρίου ἡ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ στρατοῦ τοῦ Γκρατσιάνι, μὲ προφανῆ κίνδυνον νὰ ἀνακοπῇ ἡ νικηφόρος προέλασις τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων.

Ἀπαντῶν, ὁ Ἑλλην Πρωθυπουργὸς ἐτόνισεν, ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἐφ' ὅσον ἐδήλωσεν ὅτι θὰ διεξῆγεν ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἀβοήθητος τὸν ἀγῶνα, θὰ ἐδέχετο μὲ εὐγνωμοσύνην ὄχι τὰς 3 Ἀγγλικὰς μεραρχίας, ἀλλὰ καὶ μίαν καὶ ἕνα σύνταγμα ἔστω, ὡς ἐκδήλωσιν τῆς Συμμαχικῆς ἀλληλεγγύης. Ἐξήτησεν, ὅμως, ἔπειτα νὰ ὁμιλήσῃ ὄχι ὡς Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ ὡς Σύμμαχος, δικαιούμενος νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὸν κοινὸν ἀγῶνα, καὶ νὰ ἐρωτήσῃ: «Ἐφ' ὅσον ἡ μικρὰ αὐτὴ βοήθεια δὲν

τὴν θέσιν τῆς Κυβερνήσεως Τσῶρτσιλ, ἀπαραιτήτου διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ πολέμου. Καὶ ἡ ζημία θὰ ἦτο τότε πολὺ μεγαλειτέρα ἀπὸ ἐκείνην, πού θὰ προεκάλει ἕνα ἐνδεχόμενον ἀτύχημα εἰς τὴν Ἀφρικὴν.

Ἐπὶ τῇ θάσει τῶν γενικῶν αὐτῶν ἀρχῶν συνεζητήθησαν ἔπειτα αἱ λεπτομέρειαι τῆς Ἀγγλοελληνικῆς συνεργασίας καὶ ὁ Ἄγγλος ἀρχιστράτηγος ἔφυγε τὸ ἴδιον ἐκείνο ἀπόγευμα διὰ τὴν Αἴγυπτον, μὲ βαθὺν θαυμασμόν καὶ ἐνθουσιασμόν διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὸν ὁποῖον ἐξεδήλωσε δύο σχεδὸν μῆνας ἀργότερα, μὲ τὴν ἐμπνευσμένην ἐγκύκλιον, πού ἀπηύθυνε τὴν 3ην Μαρτίου εἰς τὰ ἀναχωροῦντα διὰ τὴν χώραν μας αὐτοκρατορικὰ στρατεύματα: «Θὰ πολεμήσετε μέχρι τῆς τελευταίας σταγόνας τοῦ αἵματός σας διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅπως θὰ ἐπολεμούσατε διὰ τὴν Ἀγγλίαν».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ Ἑλλάς ἐναντι τῆς Γερμανικῆς ἀπειλῆς.

Σανταμούρης Χ. και Σια	Αμερικῆς 9	Σπεντζόπουλος Κ., Φωκίωνος 4
Σάντο Άνδρ., Ρόμβης 9		Σπηλιωτόπουκος Γ., Σμύρνης 6α
Σαράντης Μ. και Ναούμ Δ., Λυκού- ργου 14		Σπυρίδης Τηλ., Χαρ. Τρικούπη 13
Σαροῆς Πάν., Ρόμβης 22 και Πανδρό- σου 21		Σταθάκης Έπαμ. και Υἱός, Πλατ Όμο- νοίας 21
Σβορώνος Παῦλ., Νικίου 9		Σταμούλης Μελ., Περικλέους 37
Σγουρίτσας Μιχ. Έπατίας 1β		Σταμπουλίδης Γεώρ., Πεσμαζόγλου 1
Σεγουράς Ήλ., Ροῦσβελτ 63		Στασινόπουλος Άθ., Δρόση 18
Σεραφειμίδης Α. — Γεώργακας Ήωάν. Σανταρόζα 3		Σταυρίδης Κ. Α., Πατησίων 25
Σερπιέρης Ι., Έδουάρδ Λῶ 19		Σταυρίδης Στ., Βουλῆς 17β
Σέφελ και Σμίτ Α.Ε. Ήπποκράτους 21		Σταύρου Άθ., Φιλελλήνων 3
Σημηριώτης Άλέξ., Κτενᾶ 12		Στεμτσιώτης Άργ., Σωκράτους 29
Σιαλῶμ Ήσ., Στ. Νικολούδη 31		Στεμτσιώτης Γ. και Σία, Βουλῆς 6
Σιδεοικούδης Ε. και Σία Βερανζέρου 26β		Στεργιόπουλος Ήωάν., Βουλῆς 20
Σίνδεῦ Νόελ Λτδ, Τσῶρτσιλ 4		Συκιώτης Κ. Άντ. Τσῶρτσιλ 49
Σικιαρίδης Λαζ., Ρόμβης 9		Συκιώτης Κ. Παν., Τσῶρτσιλ 49
Σιλμπερμανῆς Έρρϊκ., Άγ. Εἰρήνης 7		«ΣΥΝΕΞ» Α. Ε., Εὔπολιδος 10
Σιστοβάρης Ι. Α. και Υἱοὶ Α. Ε., Νί- κης 8α		Συντέλης Α., Καλύμνου 15
Σιταῶς Νικόλ., Ήμβρου 24		Συρίγος Μ. Άδαμ., Γκυἰλφόρδου 8
την συνομιλίαν με τὸν Έλ- ληνα Πρωθυπουργὸν, τὴν μεσημέριαν ὅμως τῆς ἐπομέ- νης ἔγινεν εἰς τὸν Ναυτικὸν Όμιλον τοῦ Φαλήρου ἡ κυ- ρία σύσκεψις, εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέσχον ὁ Βασιλεὺς Γε- ώργιος, ὁ Έλλην Πρωθυ- πουργὸς καὶ ὁ Έλλην ἀρχι- στράτηγος. Τὰ πρακτικὰ τῆς συσκέψεως αὐτῆς, τηρηθέντα εἰς διπλοῦν ἀπὸ Βρεταννὸν ἀξιωματικὸν και μονογρα- φηθέντα ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Οὐέϋβελ και τὸν στρατηγὸν Παπάγον, ἀποτελοῦν ἓνα ἀ- πὸ τοὺς ὠραιότερους τίτλους τιμῆς τῆς Έλληνικῆς ἱστο- ρίας.	θὰ ἠδύνατο ἢ νὰ παρατείνῃ μόνον κατὰ τινὰς ἡμέρας τὴν Έλληνικὴν ἀντίστασιν και νὰ προκαλέσῃ μίαν ἀ- νάλογον καθυστέρησιν τῆς Γερμανικῆς καταλήψεως τῆς Έλλάδος, δὲν θὰ ἦτο προτι- μότερον διὰ τὸν ὅλον Συμ- μαχικὸν ἀγῶνα, νὰ ἀφεθῆ ἡ Έλλάς νὰ πολεμήσῃ μόνη και νὰ παραμείνουν αἱ Βρε- ταννικαὶ μεραρχίαι εἰς τὸ Άφρικανικὸν μέτωπον, διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν τελειωτικὴν νίκην ἐναντι τῶν στρατιῶν τοῦ Γερμανισμοῦ;» Ό στρατηγὸς Οὐέϋβελ ἀ- πήνησεν, ὅτι, ἀναμφισβητή- τως, ἡ ἀποφικ αὐτῆ ἦτο ἀ- πολύτως ὀρθῆ ἀπὸ στρατιω- τικῆς ἀπόψεως. Υἱάρχει ὁ- μως και ἡ πολιτικὴ ἀποφικ, ἡ ὁποία δὲν πρέπει νὰ παρα- βλέπεται. Διὰ τοῦ ἠρωικοῦ και νικηφόρου τῆς ἀγῶνος, ἡ Έλλάς ἔχει ἐξασφαλίσει τόσον θαθεῖαν ἐκτίμησιν και ἀγάπην εἰς τὴν Βρετανικὴν Κοινὴν Γνώμην, ὥστε, ἐάν τυχὸν ἀφήνετο ἀβοήθητος εἰς τὴν πάλιν ἐναντίον δύο ἰσχυρῶν αὐτοκρατοριῶν, θὰ προεκαλεῖτο γενικὴ ἀγανά- κτησις και δυσφορία εἰς τὴν Άγγλίαν. Επίθεσις δὲ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ἢ διὰ τοῦ Τύπου, ἡ ὁποία μοιραίως θὰ προεκαλεῖτο τό-	ος Δημ., Άγ. Μάρκου 14 Α., Π. Ήωακείμ 33 νστ. Γ' Σ)βρίου 78γ Κρατίνου 11 Α.Ε., Γενικὴ Ἀντιπροσω- φοῦνκεν, Βουκουρεστίου 19 N» Κλειτίου 5 A» Σ. Μαλακότσης Α.Ε. Γε- Τεχνικῶν Ἐπιχειρήσεων, ς 52 Γεώργ. και Σια, Αἰόλου 72 Κ., Βύσσης 14 ς Γεώρ., Άγ. Ἐλεουύσης 14 ., Περικλέους 16 νστ. Μητροπόλεως 23β Δημ., Περικλέους 58 ι Καροῦς Μενάνδρου 54 βλος Θεόδ. Εὔρουπίδου 11 IDES CONSTANTIN, Πρα- 40 .. και Γεώργ., Σκουλενίου 1α Α. και Μωραΐτης, Εὔαγγε- 28
Ό στρατηγὸς Οὐέϋβελ ἠ- ρώτησεν ἔπειτα τί θὰ ἔκα- μνεν ἡ Έλλάς ἐάν εὔρισκε- το πρὸ ἀπειλῆς ἢ ἀξιώσεως Γερμανικῆς εἰσβολῆς		

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Οι άντάρτες στην άμνηστία πού τούς προσέφεραν ή Κυβέρνησις άπήντησαν μέ νέα έγκλήματα είς τό Δυρράχι.

Τό χωριό αυτό τό υπερήσπιζαν 50 ένοπλοι χωρικοί (ΜΑΥ) και 20 χωροφύλακες. Όλοι τους, τούς γνώριζα από τό 1943, ήσαν έξαιρετοι πολεμισται. Δέν μπόρεσαν όμως νά άνθέξουν στην επίθεσι 500 συμμοριτών.

Φαντάζεται κανείς πώς είναι δυνατόν νά βαστήξουν οί πολύ λιγώτεροι ένοπλοι υπερασπισται άλλων χωριών. Κάθε ένα μέ τή σειρά του θα ύποστῆ τήν τύχη του Δυρραχίου.

Γιά νά αποφευχθῆ αυτό τό κακό, αφού δέν υπάρχουν αυτή τῆ στιγμή διαθέσιμες δυνάμεις για τήν ασφάλεια όλων των χωριών τῆς υπαίδρου, κατόπιν συσκέψεως των υπευδύνων στρατιωτικών του Νομού, τῆς οποίας συσκέψεως τήν απόφασιν ανέκρινεν και ο Στρατηγός Διοικητής Πελοποννήσου.

Κ Α Λ Ω

Πάντα ένοπλον του Νομού Μεσσηνίας όπως προσέλδη μετά του όπλισμού του και ενός κλινοσκεπάσματος είς τό Τμήμα Ασφαλείας Καλαμών εντός 5 ήμερών από σήμερα. Θα άποτελέσωμεν έθελοντικά τμήματα στρατιωτικά τά όποια υπό τήν προσωπικήν μου ήγεσίαν θα σαρώσουν συντομώτατα τίς συμμορίες των άνταρτών.

Έτσι μόνον δέν θα θρηνήσωμεν άλλα θύματα.

Κάθε πολίτης κατέχων όπλον και μή προσερχόμενος θα ύποστῆ, σαν φυγοπόλεμος, ποινήν παραδειγματικήν.

Όπως επίσης και όποιος κρύψει τό όπλον του.

Η πρόσκλησις περιλαμβάνει και τας όργανώσεις ΜΑΥ των χωριών και κωμοπόλεων.

Καλάμαι 27 Σεπτεμβρίου 1947.

Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Σύνταγματάρχης

τὴν διόρθωσιν τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων, διότι ἐξ αὐτῆς πορίζεται τις πολλὰ καὶ σοφὰ διδάγματα.

Ἡ ἱστορία τῶν προγόνων μας παρέδωκεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὴν λήθην τοῦ παρελθόντος, « μὴ μνησικακεῖν Ἀθηναίοις » « καὶ οὐ μνησικακίσω, οὐδὲ ἄλλω πείσομαι, ψηφιοῦσθαι δὲ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ».

Τὴν ἀμνηστειάν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἀδικημάτων⁽¹⁾ ἐθέσπισεν ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, ὡς σωτηρίαν τοῦ ἔθνους. Ὁ ἰδρυτὴς τῆς Δημοκρατίας Σόλων, ἐθέσπισε, διὰ νὰ ἐπιφέρει τὴν γαλήνην καὶ τὴν τάξιν καὶ προλάβῃ τὰς ἀδικίας τοῦ ὄχλου, τὴν ἀμνηστειάν. Ἐξήρεσε δὲ ἀπ' αὐτὴν μόνον τὰς ἐκ προμελέτης εἰ μὴ ἀνθρωποκτονίας.

Εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐχθροπραξιῶν τῶν Μηδικῶν πολέμων ἡμνηστεύθησαν, ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ἐξόριστοι καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ δίκαιος Ἀριστείδης, ὅστις συνειργάσθη μὲ τὸν νικητὴν τῆς Σαλαμίνας Θεμιστοκλῆν καὶ οὕτω ἐσώθη ἡ Εὐρώπη ἀπὸ τὴν ἀσιατικὴν βαρβαρότητα.

Μόνη ἡ ἀμνηστειὰ τοῦ Πατροκλίδου μετὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου εὐηργέτησε μόνον τοὺς ὀφειλέτας τοῦ Κράτους καὶ ἀτυχῶς ἐξήρεσεν ἐκ τῆς ἀμνηστειᾶς ἐπὶ βλάβει τῶν στρατιωτικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς τοὺς εὐπόρους καὶ πολιτικοὺς ἐξοριστοὺς.

Καὶ ταύτην τὴν μεροληπτικὴν ἀμνηστειάν ἐπανόρθωσεν ὁ κατακτητὴς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κράτους Λύσανδρος, ἀπονεύσας ἀμνηστειάν εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως.

Ἡ περίφημος ἀμνηστειὰ τοῦ 403 π.χ. ἐξήρεσε μόνον τοὺς ἀσκήσαντας πολιτικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς τυραννίας τῆς Σπάρτης καὶ τῆς δου-

(1) Ἐκ τοῦ Καρολίδου, Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ὑπὸ Κ. Παπαρηγοπούλου, τόμ. 6, Μέρος Α' σελ. 305 μανθάνομεν τὰ τῆς στάσεως Ναυπλίου, ἣτις ἐπεξετάθη καθ' ἅπαν τὸ Κράτος κατὰ τὸ 1862. Ἀτυχῶς πρὸς καταστολὴν αὐτῆς ἐθεσπίσθησαν ἀπὸ τῆς 15 Φεβρουαρίου μέχρι 21 Σεπτεμβρίου 1862 οἱ κάτωθι νόμοι περὶ Ἀμνηστειᾶς ἀδικημάτων ἐσχάτης προδοσίας (πολιτικῶν) καὶ στάσεως (κοινῶν ἀδικημάτων), ἦτοι : 1) Δ 15/17 Φεβρουαρίου 1862, 2) Δύο Δ. 8/20 Μαρτίου 1862, 3) 20/20 Μαρτίου 1862, 4) Δ. 30 Ἀπριλίου— 2 Μαΐου 1862, ἐπεκταθεῖσα καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, 5) 20/21 Μαΐου 1862, τάσσον δίμηνον προθεσίαν ἵνα ἀμνηστευθῶσιν, 6) 7/11 Ἰουνίου 1862, 7) 7/10 Σεπτεμβρίου 1862 καὶ 8) 21 Σεπτεμβρίου 1862. Τὰ θλιβερὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀμνηστεύσεως κοινῶν ἀδικημάτων, διαταρασσότων τὴν ἔννομον τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, ὑπῆρξαν ἐπὶ μίαν εἰκοσαετιάν τοῦλάχιστον ἐκδικήσεις διὰ χειροδικίας τῶν συγγενῶν τῶν θυμάτων, ἐναντίον τῶν ἀμνηστευθέντων ἐγκληματιῶν, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὅπου ἀχρηστεύεται ὑπὸ τοῦ Κράτους ἡ Δικαιοσύνη νὰ τιμωρῇ τοὺς ἐγκληματίας, ἐπεμβαίνει ἡ βεντέττα τῶν συγγενῶν τῶν θυμάτων· τὸ δὲ Κράτος ἀναρχεῖται καὶ παύει νὰ θεωρεῖται πολιτισμένον.

λείας τῶν Ἀθηναίων, δηλαδή μόνους τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ Λυσάνδρου, τοὺς τριάκοντα τυράννους, τοὺς δέκα κυβερνήτας τοῦ Πειραιῶς καὶ τοὺς ἑνδεκα ἐκτελεστὰς τῶν προγραφέντων ἀκρίτως, ἀρίστων πολιτῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς Δημοκρατίας.

Ἄλλὰ ἀκούσατε· ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἐξαιρεθέντες τῆς ἀμνηστίας ὑπεχρεώθησαν νὰ λογοδοτήσωσι πῶς διεχειρίσθησαν τὴν πολιτικὴν των ἐξουσίαν κατὰ τὴν περίοδον τῆς δουλείας καὶ ἐκρίθη ἕκαστος ἐξ αὐτῶν κατὰ τὰς πράξεις του.

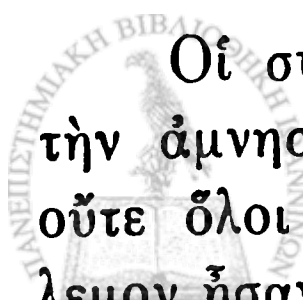
«Καὶ οὐ μνησικακίσω τῶν πολιτῶν οὐδενὶ πλὴν τῶν τριάκοντα καὶ τῶν δέκα καὶ τῶν ἑνδεκα· οὐδὲ τούτων, ὅς ἂν ἐθέλῃ εὐθύνας διδόναι τῆς ἀρχῆς ἧς ἤρξεν», ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἀνδοκίδης (περὶ τῶν μυστηρίων)· «ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν ἅ ἐκάστω τυγχάνει πεπραγμένα», ὡς διασώζει ὁ Λυσίας εἰς Δήμου καταλύσεως ἀπολογία 13, ἧτις ἀφεώρα πολιτικὴν δίκην ἑνὸς ἐκ τῶν ἀρχόντων τῆς περιόδου τῆς δουλείας τῶν Ἀθηναίων.

Ἡ ἀμνηστία μετὰ τὴν Χαιρώνειαν ὅταν ἠνώθη τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος πολιτικῶς ὑπὸ τὸν Μακεδόνα Φίλιππον καὶ ἐξεπολίτιζε τὴν Ἀσίαν ὁ διάδοχός του Μ. Ἀλέξανδρος, ἀφεώρα καὶ αὐτοὺς τοὺς κριθέντας ἀκόμη ἀτίμους, διότι εἰς τοὺς προγόνους μας ἐκράτει ἡ ἀρχὴ καθ' ἣν «ἀνυπεύθυνον δέ, ἀζήτητον καὶ ἀνεξέταστον οὐδέν ἐστι τῶν ἐν τῇ πόλει» διατυπεῖ ὁ Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος (22).

Βλέπετε τὴν μεγάλην πολιτικὴν πράξιν χάριν τῆς ἐνώσεως τῶν Πανελλήνων Φιλίππου τοῦ Μακεδόνο; Λήθην λοιπὸν εἰς τὸ παρελθὸν χάριν τῆς ἐνώσεως τοῦ ἔθνους, καὶ μὴ στραφῶμεν εἰς τὰ ὀπίσω, διότι «οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα ἐπ' ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐθετος ἔστιν» (Λουκᾶς Θ, 62).

Δὲν ὁμιλῶ περὶ τῆς ἀμνηστίας κατὰ τὰς διαφόρους περιόδους τῶν ἐμφυλίων πολέμων ἐν τῷ νεωτέρῳ ἐλληνικῷ κράτει, περὶ τῶν ὁποίων ἄλλωστε ἐν σελίδι 324 τῶν πολιτικῶν του θεμάτων ἔκδ. 1941 ὁμιλεῖ σοφώτατα ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως κ. Παπανδρέου, οὐδὲ περὶ τῆς ἀμνηστίας τῆς ἐπιβληθείσης καὶ διὰ τῶν διεθνῶν συνθηκῶν τοῦ μεγάλου πολέμου 1914-1918.

Αἰσθάνομαι ὅμως τὸ καθῆκον νὰ ἀναμνησθῶ ἐκ τῆς ἐνδόξου ἱστορίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς, τὸν ἀνθενωτικὸν πόλεμον τοῦ 1865, ὅπου ἐδόθη ἀμνηστία καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Ντάβις Τζέφφερσον, πρόεδρον τῶν κρατῶν τοῦ νότου, κατὰ τοῦ ὁποίου ὁ Λαὸς ἐκραύγαζε μετὰ τὸν τερματισμὸν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου «εἰς θάνατον εἰς θάνατον».

Οἱ συνετοὶ ἀμερικανοὶ πατριῶται ἀνεκλήρυττον, ὡς δόγμα πίστεως, τὴν ἀμνηστειάν καὶ ὡς σωστικὸν φάρμακον τοῦ ἔθνους των, διότι οὔτε ὅλοι οἱ ἀμερικανοὶ οἱ ἀναμιχθέντες εἰς τὸν ἀνθενωτικὸν πόλεμον ἦσαν προδόται· καὶ τὸ κράτος ὅταν σβύσῃ ἢ πυρκαϊὰ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἔχει συμφέρον, νὰ εἶναι ἐπιεικὲς καὶ εὐσπλαγχνικόν, καὶ ὀφείλει νὰ εἶναι τοιοῦτον ἐναντίων τῶν πολιτῶν, θυμάτων μᾶλλον ἢ συναιτίων.

Καὶ ὀρθῶς μετὰ τὸ πέρας τῆς δουλείας τῶν Ἑθνῶν, μετὰ τὸν τερματισμὸν τῶν ἐμφυλίων πολέμων τῶν λαῶν παύουν φυσιολογικῶς, αἱ μεγάλαι συγκινήσεις τῶν λαῶν διὰ τῆς ἀμνηστείας, ἐναντίων δὲ ἐκείνων, οἵτινες ζητοῦν ἐκτελέσεις αὐτοδικοῦντες καὶ ἐπιδιώκουν ἀνωφελεῖς θανάτους, οἱ συνετοὶ καὶ μετριοπαθεῖς πατριῶται καὶ μεγάλοι πολιτικοὶ ἀπαιτοῦν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται μετὰ τὸν θρίαμβον τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐνώσεως τοῦ ἔθνους νὰ κηλιδωθῇ ἡ μεγάλη χαρὰ δι' αἵματος.

Διὰ τῆς ἀμνηστείας δέ, ἣτις ἐδόθη ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Τζέφφερσον· Ντάβις, μετὰ τετραετῆ αὐτοεξορίαν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐπέστρεψεν οὗτος εἰς τὴν πατρίδα του καὶ κατέστη ὠφέλιμος εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Ἡ ἀμνηστεία λοιπὸν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἀδικημάτων, εἶναι ὁ μόνος καὶ ἀποκλειστικὸς τρόπος, διὰ τοῦ ὁποίου θεραπεύονται αἱ πληγαὶ τῶν μεγάλων ἀγώνων τοῦ λαοῦ καὶ ὄχι αἱ προγραφαὶ καὶ ἐκτελέσεις, οὐδὲ ἀκόμη ἐκεῖναι, καθ' ἃς καθορίζονται ἀπὸ τοὺς Κυβερνῶντας δυσανάλογοι πρὸς τὴν βαρύτητα τῶν ἀδικημάτων ποιναί.

Τὸ συμφέρον λοιπὸν τοῦ Ἑθνους ἐπιβάλλει ὀρθοφροσύνην, δικαιοσύνην καὶ ἀμνηστειάν, ἐφ' ὅσον βεβαίως ἡ τελευταία δὲν ἀντιστρατεύεται πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Λαοῦ, ἐπὶ τῶν πολιτικῶν, μόνον καὶ ἀποκλειστικῶς, ἀδικημάτων, διαπραχθέντων δὲ ἔσω καὶ ἔξω τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκκαθάρισιν τοῦ παρελθόντος ἀμφοτέρων τῶν ἀνωμάτων περιόδων, τῆς τυραννίας τοῦ καθεστῶτος τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 καὶ τῆς ξενικῆς δουλείας, ἀπὸ τὴν 6 Ἀπριλίου 1941 καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἑθνους.

Ἡ ἐκκαθάρισις αὕτη τοῦ παρελθόντος ὀφείλει νὰ στραφῇ πρὸς τὴν νομοθεσίαν, ἣτις ἐδημιούργησε νομοθετικὸν χάος, καὶ ἐκ τοῦ χάους τούτου εἶναι ἀδύνατος ὁ ἔλεγχος καὶ συνεπεία τούτου ἀνεξελέγκτων μενόντων τῶν ἐκτελεστῶν αὐτῆς.

Ἐκκαθάρισις ἐπίσης χρειάζεται καὶ εἰς τὴν ὑπαλληλοκρατίαν, ἣτις ἐδημιούργησε διοικητικὸν κυκλωτῶνα καὶ ἀπεσυνέθεσε τὴν ὀργάνωσιν εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς διοικήσεως.

Μη τρομάξη κανένα ο τίτλος. Δεν πρόκειται να καταπατήσω ξένα οικόπεδα και να εισέλθω εις πολιτικήν έρευναν του συζητούμενου μεταξύ Κυβερνήσεως και έπαναστατών θεσμού. Θα διατηρήσω άθικτα τά όρθεμα των ξένων οικόπεδων, προσπαθών εκ των όμοίων γενομένων παραχωρήσεων των νικητών έναντι των ήττημένων να δώσω άφορμήν εις μελέτην. Όταν πρό 2348 έτών έδημιουργείτο ή λέξις ως θεσμός, δεν έδόθη γενική άφεσις άμαρτιών. Ο Θρασύβουλος, καταλύσας την άρχήν των Τριάκοντα Τυράννων, κατά τό 403 π. Χ., έφευρε τον θεσμόν της άμνηστίας, ώστε άμνηστος είνε ο παράνομα διαπράξας και έζήτησε διά της ψήφου της Έκκλησίας να κατοχυρώση τοϋτον. Συγχρόνως δέ προς έδραίωσιν της άρχής της άμνηστίας «έπί τῷ μη μνησικακείν τους πολίτας άλλήλους» και καθώς λέγει ο Θουκυδίδης «τοίς δ' άλλοις οϋ μνησικακούντας δημοκρατούμενοι τό λοιπόν ζυνεπολίτευσιν» έθεσεν όρκον. Ο δοθείς όρκος όστις διετηρήθη άκέραιος έχει οϋτω: «Και οϋ μνησικακήσω των πολιτών οϋδενί, πλην των Τριάκοντα και Ένδεκα, των Δέκα δέ οϋδέν τούτων ός αν έθέλη ευθύνας διδόναι της άρχής ης ηρχε». Ησαν δέ οι Δέκα ανά εις έξ εκάστης φυλής, αντικαθιστώντες τους Τριάκοντα εν Πειραιεί. Και οι Ένδεκα; Αυτοί ησαν τό ΟΠΛΑ των Τριάκοντα Τυράννων έχοντες δικαίωμα επί της έλευθερίας και της ζωής των πολιτών. Όστε ή ιστορία μας λέγει, ότι διά να επιτύχη μία άμνηστία πρέπει να εξαίρεθώσιν αυτης οι πιστευόμενοι ότι συγκεντρώνουν τό μίσος του λαου δια τα διαπραχθέντα έγκλήματα. Οϋτω δέ και επέτυχεν ή υπό του Θρασυβούλου τό πρώτον εις σαθείσα άμνηστία. Όλων των άλλων άμνηστιών ή τύχη ητο αντίθετος προς την πρόθεσιν. Βεβαίως δεν πρέπει να θεωρηθώσιν οσοβαρά πράξεις αι άμνηστιαι αι δοθείσαι παρ' ημίν από του 1922 — 1926 οϋτε ή μετά τό 1935 τοιαύτη. Ησαν τόσον όλίγα τά θύματα των στάσεων αυτών ώστε δεν ηξιζε τον κόπον — οϋτε δια τους δικηγόρους άκόμη — να διεξαχθώσιν δίκαι. Η άμνηστία ή δοθείσα κατά τον 17ον αιώνα εις την Άγγλίαν επί Καρόλου του Β' ητο κωμωδία του θεσμου. Και ο Ναπολέων έδωκεν άμνηστian εις τους εκπατρισθέντας. Άλλ' έτήρησε δι' εαυτον ένα κατάλογον χιλίων όνομάτων αποκαλυφθέντα θραδύγερον. Όσον άφορā την άμνηστιαν την δοθείσαν εις τους Ουγενότους ειχεν αντίθετα αποτελέσματα. Διότι υπήρξεν ο πρόλογος της νυκτός του Άγίου Βαρθολομαίου και της επακολουθησάσης σφαγής. Όστε κάτι άλλο ψυχολογικώς θαθύτερον δημιουργεί τό «έπί τῷ μη μνησικακείν τους πολίτας άλλήλους». Πρό τινων ημερών ανέγνωσα εις τās έφημερίδας ότι εις πολίτης και ο υίός του συνέλαβον δύο νέους και τους ωδήγησαν εις τό Πέραμα και εκει τους έφόνευσαν διότι εις τό διον μέρος ειχον σφάζει την σύζυγον του εκδικουμένου συζυγου και υιου. Υπάρχει, λοιπόν, και μία άλλη άμνηστία, της οποίας θωμός είνε ή ψυχή του πολιτου του όποιου έσφάγησαν προσφιλή όντα και γνωρίζει τους ακούργους. Η προσφυγή ενός ενόχου ως Ικέτου εις τον θωμόν οϋτον δεν σώζει πάντοτε. Διότι δεν εύρίσκει καιρόν να φθάση

έκκαθαρίσεως αυτης θα έπιτευχθῆ ή αναγέννησις πολιτι-
 υς και ή κανονική λειτουργία της κυβερνητικής και διοικη-
 του Κράτους, ήτις εξετροχιάσθη κατά την υπεροκταετη
 λευτικου έλέγχου, ως και άνευ έλέγχου του Τύπου και της
 ρίας γνώμης, της ανωμάλου τυραννικής και δουλικής πε-

ν καλόν εις τους χρόνους της δουλωσύνης του έθνους είναι
 ται συνετιζόμενοι οι λαοί, διότι τότε και μόνον αι έλπίδες
 αλπεροϋνται.

Ελληνικός λαός, όπως και εις τους χρόνους της δουλείας,
 ρατίας, της Φραγκοκρατίας, της Ένετοκρατίας και της
 ρς έδοκιμάσθη και επέζησεν, οϋτω και εις τους χρόνους της
 Χιτλερικής δουλωσύνης του ο γενναίος τό φρόνημα Έλλη-
 δεδείξατο προαίρεσιν θρησκευτικήν, αναγωμένην εις την
 τέρων του και φρόνημα έθνικόν αγωνιζόμενος, ως πάλαι
 του Χριστου την πίστιν την άγίαν και της πατρίδος την

μήν δέ ταύτην, κατά την όποιαν πανηγυρίζομεν την μεγά-
 ης αναστάσεως του κράτους μας ευφραινόμενοι λαμπρως
 όμενοι εις ήπειρους και θαλάσσας, όπου υπάρχει ψυχή έλλη-
 μεγάλην, μη επαναπαυθώμεν εις τās δάφνας, τās όποιας
 ορέψαμεν, αλλά προσέξωμεν: « Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετά
 , ίνα μη την υπέρλαμπρον ταύτην έορτήν των έορτών και
 ν πανηγύρεων, δια των εκδικήσεων και αυτοδικιων μετα-
 ήμέραν κολάσεως, φρίκης και αποτροπιασμου, ως έξ άλλου,
) ένδοξος Πρόεδρος της Έθνικής μας Κυβερνήσεως.

κλησία, ήτις ως φιλόστοργος μήτηρ κατά τās χαλεπās ήμέ-
 ριας έπετέλεσε πλήρως και άμερολήπτως προς άπαντα τά
 υτης παιδιά, τό μητρικόν της καθήκον, ως μόνην ήθικην
 ρς, ζητεί, δι' έμου του ταπεινου αυτης λειτουργου, από τους
 ωνιστάς του έσωτερικου και έξωτερικου, να παρίδωσιν οϋτοι
 ρεξηγήσεις και τās παραγνωρίσεις των άγώνων των των ίε-
 , και τινας άγνωμοσύνας εις αυτούς, ώστε να μη παιδεύση ή
 ατριωτική των ψυχή οϋδένα, δια μικροζητήματα ανάξια της

ΟΙ ΔΗΜΙΟΙ ΑΠΟΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ ΤΑ 18 ΘΥΜΑΤΑ ΣΠΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΚΡΑΝΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕ ΠΕΤΡΕΣ!

Κτυπήματα με τις μπότες τους επάνω στα κεφάλια τῶν μελλοθανάτων.-Ληλασία τῶν πραγμάτων τῆς οἰκογενείας Μητράκου. — Κατεδάφιζαν και τοὺς τοίχους τῶν σπιτιῶν και ἔμοιράζοντο τὰ ὑλικά!—28 «γείτονες» εἶχαν γίνει κληρονόμοι. — Ἡ ἀνεύρεσις τῶν πτωμάτων.—Τὸ σῶμα τῆς μητέρας δὲν ἀνεγνωρίσθη λόγω τῆς μεγάλης παραμορφώσεως τῶν θαμμένων θυμάτων.

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Φαίνεται πῶς εἶχε... κέφι ὁ λος ἐκεῖνος ὁ ὑπόκοσμος τοῦ ἐγκλήματος πού συνέθετε τὸ ἐκτελεστικὸν ἀπόσπασμα τοῦ ἀσύλου Κοκκινιάς τὴν νύκτα τῆς 27ης Δεκεμβρίου. Διαφορετικὰ δὲν ἐξηγεῖται πῶς — κατὰ τὰς βεβαιώσεις ἄλλων κρατουμένων τοῦ ὄντρου τῆς φρίκης και τοῦ θανάτου — οἱ δῆμιοι ἔκαμαν μιὰ ὀλέκληρη ὥρα γιὰ νὰ ἐπιστρέψουν ἀπὸ τὴν χαράδρα τοῦ Σχιστοῦ εἰς τὴν αἰματοβαμμένην βάσιν των. Τοὺς ἐπιλημύριζε προφανῶς ἡ πιὸ ἔντονος σαδιστικὴ διάθεσις και ἡ θηριωδία πού ἐπέδειξαν ὑπῆρξεν ὁμολογουμένως ἀσύλληπτος. Ὅπως οἱ ἴδιοι ἀφηγοῦντο κατόπι γελῶντες... «ἐγλέντησαν» καλὰ τὴν ὁμαδικὴν ἐξόντωσιν τῶν 18 ἀθῶων μαρτύρων. Δὲν τοὺς ἔφθασαν τὰ θανατηφόρα βλήματα τῶν αὐτομάτων μετὰ τὰ ὁποῖα «ἐγάζωσαν» τὴν ὁμάδα τῶν ἀδικοσκοτωμένων. Ἐν συνεχείᾳ ἠθέλησαν νὰ δώσουν κατὰ ἰδιόρρυθμον τρόπον τὰς «χαριστικὰς βοῆς» εἰς τὰ δῦσμοιρα θύματα. Ἐπῆραν, λοιπόν, μεγάλες πέτρες και μ' αὐτὰς ἐπήγαιναν ἐπάνω ἀπὸ τοὺς οἰμώζοντας μελλοθανάτους και τοὺς ἔσπαζαν τὰ κεφάλια! Πολλοὶ μάλιστα δὲν ἤρκοῦντο σ' αὐτὸ τὸ μαρτύριο πού προσέθεταν τὴν τελευταία ὥρα στοὺς δυστυχισμένους ἀνθρώπους πού ξεψυχούσαν. Ὅταν ἐβλεπαν πῶς μερικοὶ ἀνεστέναζαν ἐκὼμῃ ἢ ξεφώνιζαν ἀπὸ τὰ τραύματα τῶν σφαιρῶν και τὶς περιγριῆς πού ὡς ὕστατον βασανιστήριον ἐδέχοιντο, ἄρχιζαν νὰ τοὺς πατοῦν και νὰ τοὺς κτυποῦν τὰ κεφάλια μετὰ τὶς μπότες των! Ἔτσι τοὺς ἀνοίγαν ἐντελῶς τὰ κρανία και ἐπήρχετο σὲ λίγο λυτρωτικὸ τὸ τέλος, ἐνῶ οἱ δῆμιοι, ἀποκτηνωμένοι ἀπὸ τὸ ἀδελφικὸ οἶμα πού ἀναπηδούσε, κορυβατιούσαν και ἐπέχαιραν μετὰ ἀφάνταστη ἀγριότητα πού... ἔλειψεν ἀκόμῃ ἕνας «προδότης»! Δὲν ὑπάρχει — σημειώσατε — κανένα στοιχείον ὑπερβολῆς εἰς ὅσα ἀφηγοῦμαι. Εἶνε βεβαιωμένον ἀνακριτικῶς ὅτι σὰν γυρισαν ἀπὸ τὴν τραγικὴν χαράδρα τοῦ ἀφανισμοῦ οἱ ἀπαίσιοι ἐκτελεσταὶ ἔπλεναν ἐπὶ πολλὴν ὥρα τὰ αἵματα πού εἶχαν γεμίσει τὰ χέρια των τὰ ἔσπασαν και οἱ μπότες

ἀρχιφύλαξ. Καὶ ἐκεῖ ἐπέδραμεν ἡ ὁμάς τῶν... κληρονόμων. Κάρα και σουστες προσῆλθαν και ἤργισε συστηματικὴ και μέχρι τελευταίας καρφίτσας μεταφορὰ παντός ὅτι ὑπῆρχεν εἰς τὴν κατοικίαν τῶν δολοφονημένων γυναικῶν. Σὰν καλοὶ νοικοκυραῖοι ὅλοι ὅσοι εἶχαν συμπράξει εἰς τὴν «ἐπιχείρησιν» εἶχαν τὸ μερίδιον

Ἡ οἰκία τοῦ ἀρχιφύλακος Γεωργίου Μητράκου εἰς Κοκκινιάν. Ὅτι ἀπέμεινε μετὰ τὴν λεηλασίαν και τὴν φωτιά πού τῆς ἔβαλαν οἱ ἀνθρώποι τῆς Πολιτοφυλακῆς διὰ νὰ συγκαλύψουν τὰς διαπραχθείσας κλοπὰς.

των. Δὲν ἔμεινε τίποτε πού νὰ μὴ τὸ πάρουν. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐξακολουθοῦσεν ἡ λεηλασία. Τὸ ἕνα σπῆτι τοῦ κ. Μητράκου ἦταν νοικισμένον και ἐστεγάζε τὸ δημοτικὸν σχολεῖον τῆς περιοχῆς. Οὔτε αὐτοῦ δὲν ἐφεισθησαν. Διῆρπασαν τὸ θρανία, τὰ ἔσπασαν, τὰ κατέστρεψαν και τὰ ἔμοιράσαν εἰς τὶς «συναγωνίστριες» τοῦ ὀμίλου διὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν ὡς καύσιμον ὕλην. Ὅταν μετὰ τὴν δὴν Πανουαρίου ἔλειψε τὸ ἐρυθρὸν πέλμα τῆς ἐλασοκρατίας και ὁ δυστυχισμένος πατέρας μετὰ δύνανμιν συναδελφῶν του ἔφθασεν εἰς τὸν τόπον τῆς συμφόρας, ὄχι μόνον τὴν οἰκογένειαν του δὲν εὐρήκε ἀλλὰ τίποτε γερὸν και ὄρθιο. Σὲ 28 δ' ἄφορα σπῆτια

τὰ παιδιὰ των. Οἱ ἐκτελεσταὶ ὁμῶς πού ν' ἀκούσουν! Ἔβαλαν μάλιστα τὰ περίστροφα στὸ στήθος τοῦ διδασκάλου και τοῦ συνέστησαν ἐπιτακτικῶς ν' ἀποχωρήσῃ, ἐὰν δὲν ἤθελε νὰ συμμερισθῇ και ἐκεῖνος τὴν τύχην τῶν ἰδιοκτητριῶν. Καὶ ἄμέσως τὸ ἔκαψαν... ΔΕΝ ΚΑΤΩΡΘΩΣΕ Ν' ΑΝΕΥΡῆ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ...

Αὐτὴν τὴν τραγικὴν εἰκόνα τῆς πλήρους ἐκρίζωσεως και ἐξαφανίσεως κάθε ἐμψύχου του και ἀψύχου εὐρήκε τὸ θῆμα τοῦ καθηκόντος, ὅταν ἡ περιοχὴ ἀπληθευρώθη ἀπὸ τὰς κοιμισθῆσας τῶν Ἐλασιτῶν. Ἐξάλλος ἀπὸ ἀπόγνωσιν, ὁ ταλαίπωρος ἀρχιφύλαξ, δὲν ἐνδιεφέρθη παρὰ περὶ τοῦ πῶς θὰ ξανάβρισκε τὴν γυναῖκα του και τὰ παιδιὰ του. Οἱ γείτονες πού εἶχαν ὑπολειφθῆ και πού δὲν εἶχαν σχέσιν μετὰ τὰ διαπραχθέντα ἐγκλήματα, δὲν ἤξεραν τὸν τραγικὸν χαμὸ τῶν τριῶν γυναικῶν και ἔμεναν ἀκόμῃ μετὰ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὅλες τοὺς εἶχαν μεταχθῆ εἰς πορείαν ὁμηρίας. Ἐνας ὁμῶς ἀπὸ τοὺς διασωθέντας

κρατουμένους τοῦ ἀσύλου τοῦ ἀπεκάλυψε μετ' ὀλίγον τὴν φρικτὴν πραγματικότητα: Εἶχεν ἀκούσει ἀπὸ τὸ στόμα τῶν δημίων — ποὶ ἐκαυχῶντο διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων πού εἶχαν δολοφονήσει — ὅτι και τὰ τρία μέλη τῆς οἰκογενείας Μητράκου εἶχαν ἐκτελεσθῆ. Καὶ ὁ πολυπονεμένος σύζυγος και πατέρας ἔστρεψε πλέον τὴν προσοχὴν του εἰς τὰς ἑκταφὰς τῶν πτωμάτων, αἱ ὁποῖαι ἐγίνοντο ἐπὶ ἀτελείωτες ἡμέρες γύρω ἀπὸ τὴν περιοχὴν τοῦ ἀσύλου. Ἔτσι ἀνεκάλυψε μιὰ μέρος τὰ πτώματα τῶν δύο του κοριτσιῶν και τὰ ἐκῆδευσε μετὰ ὀδύνην και συντριβή. Τὴν γυναῖκα του ὁμῶς δὲν κατώρθωσε τελικῶς νὰ

28/11/1938

Τόση αποχαλίωσιν εγκληματικο-
ητος...

Ενας σοφ
τελευταία τε
ζει έντελώς
καταγωγή τε
θρωπος, λέγ
της, υπήρξε
Δηλαδή το
Γης. Δεν
μένουν πολλ
θηκο, ούτε
του πιθήκο
ταν ακόμη έ
ήταν στην
ζωολογικής
έντελώς απ
πρωτ' βήμα
του το έκαμ
τά δέντρα

**ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑ-
ΝΟΜΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥ-
ΣΙΑΣ ΜΗΤΡΑΚΟΥ =**

"Όταν πια έξωντώθησαν και αι
τρεις γυναίκες οι «συναγωνισταί»
έκριναν ότι ήτο καιρός να διανει-
μουν και τά... λάφυρα ! Έτσι
πρωί-πρωί στις 27 Δεκεμβρίου
— ξημερώματα όπως είδαμε, έ-
ξαπεστάλη εις τας αιωνίους μο-
νάς και η μητέρα — κατέπλευ-
σεν εις το σπίτι και το κατά-
στημα Μητράκου όλόκληρον συ-
νεργείον διαρπαγής. Είχε και
δυο άλλα σπίτια ο δύσμοιρος

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ορθιος. Η
φάλου του και του κρανίου του
είνε φαινόμενα δευτερεύοντα.

Ο καθηγητής δεν παραδέχεται
τη θεωρία, κατά την οποίαν, ό-
ταν μεταβάλλεται η φύσις, μετα-
βάλλονται και τα ζώα και τα φυ-
τά, και ότι μόνον επίζουν όσα
μπορούν ν' άνθέξουν στις μετα-
βολές που γίνονται κάθε τόσο.
Και τα δόντια του ανθρώπου δεν
δείχνουν καμιά μεταβολή διαί-
της, ό,τι έτρωγε στην αρχή, τρώ-
γει και τώρα.

Αντιρρήσεις: Απειρες. Έν
πρώτοις, πώς μπορεί να αποδεί-
ξη ο σοφός επιστήμων ότι «ο άν-
θρωπος υπήρξε πάντοτε άνθρω-
πος», αφού σήμερα, με όλον το
φώς του πολιτισμοί, δεν είναι
πάντοτε και σε όλες τις περι-
στάσεις άνθρωπος, αλλά υπερβαί-
νει στην θηριωδία και αυτούς
τους μονίμους κατοίκους της
ζούγκλας; Το ότι δεν κατάγεται
από πίθηκον, δεν έχει καμμίαν ά-
πολύτως σημασίαν. Ούτε τον
προσβάλλει, εάν του αποδείξετε
το εναντίον, ενώ κανείς πίθηκος
δεν θα άκουε χωρίς να προσβλη-
θῆ και να ταραχθῆ, ότι κατάγεται
από άνθρωπος.

Αυτά βέβαια δεν θα μπορούσε
κανείς να τα υποστηρίξη προ των
τελευταίων γεγονότων και των
έμφυλίων σπαραγμών. Υπήρχε
τότε πολύς κόσμος, που έπίστευε,
όπως και ο κ. καθηγητής, ότι ο
άνθρωπος ήταν πάντοτε το άνώ-
τερον όν της ζωής επί της Γης.
Αυτό δεν το πιστεύει σήμερα κα-
νείς άλλος, εκτός από τον κ. κα-
θηγητήν.

Οι όδόντες, λέγει ο κ. καθηγη-
τής, δεν δεικνύουν καμιά μετα-
βολή στη διαίτα. Και εδώ πέφτει
έξω. Εάν παρατηρήσωμεν τους
όδόντας μετά προσοχής, θα ιδού-
με ότι είνε σήμερα περισσότερο
κοπτεροί από ό,τι ήταν την επο-
γή που έτρωγαν μόνον καρπούς.
Ο σημερινός πολιτισμένος άν-
θρωπος τούς καρπούς τούς μετέ-
θεσε εις τα επιδόρπια. Το κύριον
μενού του είναι ο συνάνθρωπος
του, τον όποιον τρώγει κατά δια-
φόρους τρόπους.

Τ. ΜΩΡ.

αυτων θα ειπε ανα εις πρωτοδι-
κης.

**ΔΙΑΒΗΜΑ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΛΑ**

Ο πρωθυπουργός κ. Τσαλδά-
ρης έδέχθη την μεσημβριαν την

οι αιμοδιψείς δολοφόνοι, ο αρχιφυ-
λαξ άεζήτησε και περιμάζεψε
πράγματα που του άνηκαν. Άξι-
ζει να σημειωθῆ ότι μια «καλή»
γειτόνισσα από τις 28 που διε-
μεμήθησαν τα υπάρχοντα της οι-
κογενείας Μητράκου, είχαν όργα-
νώσει την Πρωτοχρονιά ειδικόν...
«πόρτυ» επιπικίων, όπου όλοι
έβαλαν κάτι από τα τρόφιμα και
τα είδη που είχαν διαρπάσει και
κατά την διάρκειαν του όποιου
έξετελέσθησαν «λαοκρατικά» θρι-
αμβολογικά τραγούδια εις το
πίανο των δύο σκοτωμένων κορι-
τσιών, που και αυτό φυσικά είχε
γίνει «λεία πολέμου». Άλλ' η ά-
γριότης των όργάνων της πολιτο-
φυλακής δεν περιωρίσθη εις μό-
νον τα έπιπλα, τα τιμαλφή, τα
ρούχα, τα τρόφιμα και το παντο-
ειδές περιεχόμενον των οικιών
Μητράκου. Όταν μετά τριήμερον
διαρπαγήν έμειναν μόνον γυμνοί
τοίχοι άρχισαν να κατεδαφίζουν
και αυτούς και να μοιράζωνται
μεταξύ των και τα οικοδομικά ύ-
λικά ! Υπήρχαν 30 δένδρα εις
τόν κήπον που άλλοτε έστόλιζε
η παρουσία των δύο νεαρών κορι-
τσιών. Και αι τρεις αύται δεκά-
δες των δένδρων έξερριζώθησαν,
μετεφέρθησαν και μετεφυτεύθησαν
εις παραπλεύρους αλλάς, διότι ό-
λοι οι υπάθρωποι του άσύλου ή-
σαν και γείτονες της έξοντωθεί-
σης οικογενείας. Διά να συγκα-
λυφθῆ δέ η λεηλασία η ίσως και
διά να όλοκληρωθῆ απολύτως η
καταστροφή, αφού έκαμαν τα πάν-
τα γής Μαφιάμ εις το τέλος έ-
βαλαν και φωτιά και έκαψαν και
ό,τι απέμενε ακόμη επάνω εις
τους σκελετούς των σπιτιών, που
ήτο δυνατόν να γίνη παρανάλω-
μα του πυρός !

Ο δάσκαλος του σχολείου—που
έστεγάζετο όπως είπαμε, σ' έ-
να από τα σπίτια Μητράκου —
έσπευσεν επ' τόπου και ήθέλησε
να προστατεύση την περιουσίαν
του Δημοσίου υπενθυμίζων ότι
το ίδρυμα έξυπηρετούσε τα ίδια

ροίς μηνάς έρρινωικε στα ορηγ-
ματα, που έδέχθησαν τα σώματι
των μαρτύρων, χωρίς όμως άπο-
τέλεσμα. Και αυτό γιατί είχε κα-
ταστή υγρόν άδύνατος η αναγνώ-
ρισίς των περισσοτέρων ανθρώ-
πων, που είχαν έξοντωθῆ εις τ
έμοιοιτελικόν αυτό υφαιείο
της Κοκκινιάς. Από τους λά-
κους και τους προχείρους ομά-
κούς τάφους δεν ήρχοντο εις τη
επιφάνειαν πτώματα. Δεν έβγαζα
τά συνεργεία των ιατροδικαστώ
όλόκληρα σώματα, που να μπ-
ρέση κανείς ν' αναγνωρίση το
άνθρωπό του: Άνεσύροντο κεφά-
λια χωριστά, χείλια χωριστά, κο-
μοί σομάτων ιδιαίτέρως, πολι-
ποιημένοι σωροί σαρκών, σπασμέ-
να κρανία, σαπισμένες μάζες άπ
άνθρώπινα υπολείμματα, που δε
πρόδιδαν σε ποιόν άνηκαν, άλλ
γεννούσαν μόνάγα την ωρίκη' κα-
τό δεός. Εύρέθησαν σ' αυτό τ
βάοβαρον άντρον της «λαοκρα-
τίας» άπειρα βγαλμένα μάτι
κουμέν ε μύτες, τσακισμένες με-
σέλες, σπασμένα δόντια, λαιμ
χωρισμένοι από τα σώματα γ-
γιαταγάνια, πτώματα διάτρη-
από μαχαιριές και τσεκουριές, ί-
τομα παραμορφωμένα από τα ά-
κωνάρια με τα όποια τούς είχε
συνθλίψει τα κεφάλια. Και το
ποκορύφωμα: Στο άσυλο της Κο-
κινιάς άνεκαλύφθησαν ακόμη κ
γυναίκες ένκυοι, που τα άνθρο-
πόμορφα τέρατα που τούς έσκι-
τωσαν τούς είχαν ανοίξει τη
κοιλιά και τούς είχαν βγάλει
ξιφολόγχες τα έμβρυα! Και
τούτοις έγινε άποσυμφόρησι
των φυλακών...

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

*Στρέψον
ωρι ελαφριω-
σει με ανθρω-
φυλις*

ΠΑΤΡΑΙ

Ἀναστασόπουλος, Ἐριουργία ἄ. ἑ. ἔργ. καὶ γραφ. Σταθ. ἀγ. Διονυσίου, πρατ. πλατεῖα Γεωργίου Α' πρατ. ἐν Ἀθήναις Αἰόλου-Γ. Σταύρου, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος διὰ φανελλοποιῖαν

ΣΠΕΤΣΑΙ

Δασκαλάκης Δημ., πρ. νήματα ἐκ βάμβακος, ἀπαλά, ἡμίστριφα καὶ στιμμένα ἀπὸ Νο 14—90

ΣΥΡΟΣ

Νηματουργεῖα Σύρου Βαρδάκας ἄ. ἑ., πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ἀπαλά, ἡμίστριφα καὶ στιμμένα ἀπὸ Νο 4—30

Φουσιᾶνος Π., Νηματουργεῖον (πρώην Ροδοπούλου), πρ. ὡς οἱ ἄνω

ΧΑΛΚΙΣ

«Ἀβένα» Ἀν. Βιομ. Ἐταιρία νημάτων καὶ ἀλεύρων, πρ. νήματα βαμβακερὰ ἀπαλά καὶ ἡμίστριφα ἀπὸ 4—20

**Κλωστήρια καὶ Ὑφαντήρια
Βάμβακος**

ΑΘΗΝΑΙ

Δρακόπουλοι Κ. καὶ Α., γραφ. πλατ. Δημοπρατηρίου, ὑφαντήριον Πατησίων 356 καὶ Κλωστήριον εἰς Ριζόπολιν Ν. Ἰωνίας, πρ. νήματα καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος, δρίλια

«Ἑλληνικὴ Ἐριουργία» ἄ. ἑ., ἔργος. καὶ γραφ. ἐν Ν. Ἰωνία, πρατήρια Πλατ. Μητροπόλεως 13, πρ. νήματα καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος, νήματα ἀπαλά, ἡμίστριφα καὶ στιμμένα, ὑφάσματα, σινδονόπανα λευκὰ καὶ χρωματιστά, βατίσται, ὀξφόρδιω, ἀλατζάδες, κάμποι, φορεματάκια, τραπεζομάνδυλα κλπ.

Ἑλληνικὰ Ὑφαντήρια ἄ. ἑ., ὁδὸς Πειραιῶς, Ν. Σφαγεῖα ἔργος. καὶ γραφ. πρ. νήματα βαμβακερὰ, ὑφάσματα ἐκ βάμβακος ἤτοι σινδονόπανα, λευκὰ, ὀξφόρδιω βατίσται, ἀλατζίδες, δρίλια, φορεματάκια ὡς καὶ μαλοβάμβακα

ὑφάσματα δι' ἀνδρικὰς καὶ γυναικείας ἐνδυμασίας

«Ἑλληνίς» Κλωστοῦφαντουργικὴ ἄ. ἑ., ἔργοςτάσια ἐν Ν. Ἰωνία, γραφ. Ἀριστείδου 4, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος καὶ ὑφάσματα κάμποι

«Μουταλάσκη» Ἀνών. Ὑφαντουργικὴ Ἐταιρεία, ἔργος, ἐν Ν. Ἰωνία Σαγαρίου καὶ Καισαρείας, γραφ. ἐν Ἀθήναις Π. Σκουζέ 5 (πάροδος Καλαμιώτου), πρ. νήματα βαμβακερὰ καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος, κάμποι λευκὰ καὶ χρωματιστά

Πειραιϊκὴ—Πατραϊκὴ Βιομηχανία Βάμβακος ἄ. ἑ., γεν. Διεύθυνσις Αἰόλου 26, ἔργος. Καλλιθέας Ἡρακλέους 95, πρ. νήματα βαμβακερὰ ὡς καὶ ὑφάσματα, ἤτοι σινδονόπανα, βατίσται, ὀξφόρδια, προσόψια, κάμποι, φορεματάκια, ἀλατζάδες κλπ.

«Πηνελόπη» ἄ. ἑ., Βασιλείου Μεγάλου

«Σινάνογλου» Ἀνών. Ἐταιρ. Κλωστοῦφαντουργίας, γραφ. Χρυσοσπηλαιωτίσης 9α, ἔργος. ἐν Νέα Ἰωνία, Φιλελλήνων καὶ Μυστρᾶ, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ὡς καὶ ὑφάσματα, κάμποι

ΕΔΕΣΣΑ

«Ἐστία» Ἐνωσις Βιομ. Ἐπιχειρήσεων ἄ. ἑ. ἔδρα ἐν Θεσ)νίκη Βερροίας 11, πρ. νήματα καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος, νήματα ἀπὸ Νο 4—20, ὑφάσματα κάμποι καὶ ἀλατζάδες

Τσιτσῆς Γρηγ. καὶ Σια, γραφ. ἐν Θεσ)νίκη Ναούσης 1, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ἀπὸ Νο 4—30 καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος ἤτοι: κάμποι, σινδονόπανα λευκασμένα, προσόψια, φορεματάκια, πετσέτες, κουβέρτες τραπεζομάνδυλα κλπ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Κλωστήριον καὶ Ὑφαντήριον Θεσ)νίκης ἄ. ἑ., ἔργος. καὶ γραφ. Ἐνωτικῶν 1, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ἀπὸ 4—30 καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος ἤτοι: δρίλια

Τσιτσῆς Γρηγ. καὶ Υἱοί, ἔργος. 26ης Ὁ-

ΒΙΟΜΗΧ. ΚΛΩΣΤΟ-ΥΨΑΝΤΙΚΑΙ

Έργαστρία Βαμβαουργίας Κλωστήρια

ΑΘΗΝΑΙ

Έλληνικά Κλωστήρια Τεγοπούλου Ι. Υιοί α. έ., Ν. Φιλαδέλφεια, πρ. νήματα εκ βάμβακος άπαλά στριμμένα και ήμιστριφα από Νο 10—60

Δρακόπουλος Κ. και Α., α. έ., έργ. λεωφ. Ίωνίας παρὰ τήν Ριζόπολιν, γραφ. Πλατ. Δημοπρατηρίου, πρ. νήματα εκ βάμβακος

Χουιζούμη Α. Άφοί, Μύλοι Παινέση, πρ. νήματα βαμβακερά άπαλά, στριμμένα και ήμιστριφα από Νο 10—80

ΒΕΡΡΟΙΑ

«Βέρμιον» Άνών. Βιομ. Έταιρία, γραφ. εν Θεσσαλονίκη Τσιμισκῆ 23, πρ. νήματα εκ βάμβακος από Νο 4—30

Κλωστήριον Χατζηνικολάκη α. έ., γραφ. εν Θεσσαλονίκη Ναούσης 10, πρ. νήματα εκ βάμβακος από Νο 4—24 και άπαλά παλινδρομικά και Κλωσμένα δι' Ύφαντήρια. Φανελλοποιεία κτλ. αρ. 8—24 (Άγγλικού αριθμού 840 ύαρδών)

ΒΟΛΟΣ

Άδαμόπουλος Άντ. και Χατζηνικολάου πρ. νήματα εκ βάμβακος από Νο 4—20

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μακεδονική Βιομ. Βάμβακος α. έ., πρ. νήματα εκ βάμβακος από Νο 4—14

ΛΕΒΑΔΕΙΑ

Μέγας και Δαρόπουλος, Κλωστήρια

Λεβαδείας α. έ., πρ. νήματα εκ βάμβακος άπαλά ήμιστριφα και στριμμένα από Νο 4—30

Μουρίκης Νικόλ. και Σια, Νηματουργείον ό «Μαγιάκος» πρ. ως οι άνω

Πασχάλης Ίωάν. και Β., πρ. ως οι άνω
Στράγκας Σπυρ. και Εϋθ., πρ. ως οι άνω

ΝΑΟΥΣΑ

«Έστία» Άνών. Έταιρ. Βιομ. Έπιχειρήσεων, έδρα εν Θεσ)νίκη, Βερροίας 11, πρ. Νήματα εκ βάμβακος άπαλά και ήμιστριφα από Νο 4—24

«Μπίλη και Τσίτση, Νηματουργείον α. έ., γραφ. εν Θεσ)νίκη Βερροίας 1, πρ. ως ή άνω έταιρία

Τσίτσης Γρηγ. και Σια, γραφ. εν Θεσ)νίκη, Ναούσης 1

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

«Άστήρ» Νηματουργείον α. έ., Παλαμηδίου 39, πρ. νήματα εκ βάμβακος άπαλά, ήμιστριφα κα. στριμμένα από Νο 10—40

«Βέλκα» α. έ., Ν. Φάληρον (παρὰ τόν Σταθ. Ε.Η.Σ.). πρ. νήματα εκ βάμβακος άπαλά, ήμιστριφα και στριμμένα από Νο 10—60

Γαβριήλ Γ. Ι., Άνών. Κλωστοϋφαντουργική Έταιρία, έργος. Πειραιώς—Άθηνών, Ν. Φάληρον, πρ. νήματα εκ βάμβακος από 8—40.

Ρετσίνα Άφοί, Άνών. Κλωστοϋφαντουργική Έταιρία, Γον έργαστρίον Άσκληπιού, πρ. νήματα εκ βάμβακος από 8—30 άπαλά ήμιστριφα

Φουστάνος Άντώνιος, Τροχιοδρόμου, πρ. ως ή άνω έταιρία

Ἔργαστasia Μαρμάρων

ΑΘΗΝΑΙ

- Ἀρμακόλλας Παν., Ἀναπαύσεως 22
 Ἀρβανιτόπουλος Ἀλ., Ἀστιγγος 3
 Ἀρβανίτης Κοσμᾶς, Συρράκου 9
 «Ἀκρόπολις» Ἀνών. Ἐταιρ. Ἐμπορίου
 καὶ Βιομηχανίας Ἑλληνικοῦ Μαρμά-
 ρου, ἔργος. ἐν Χαλανδρίῳ
 Ἀλιφραγγῆς Φωτ., Λ. Ἀλεξάνδρας 111
 Βούλγαρη Ἀφοί, γραφ. Λ. Ἀλεξάν-
 δρας 44, ἔργος. κοπῆς μαρμάρων Λ.
 Κηφισίας (Ψυχικόν)
 Γιόκαρης Ἀγγ. καὶ Δημ., Ν. Χαλκιδῶν
 Γλανιζῆς Νικ., Ἐμμ. Ἀντωνιάδου 9
 Δεληγιάννης Δ., Παράσχου 1
 Δημητριάδης Παν., Ἀχιλλέως 1
 «Ἐλμαρ» Ἀνών. Ἑλλην. Ἐταιρ. Μαρ-
 μάρων, Λεωφ. Ἡλιουπόλεως
 Καραβασίλης Δημ., Ριζόπολις
 Κοτζαμάνης Νικ., Προποντίδος-Πρεβέ-
 ζης, ἔκθεσις Γ' Σ)βρίου 128
 Καραβασίλης Νικ., Λ. Ἀλεξάνδρας 74
 Καρπῶνης Βικ., Ἀργολίδος 22
 Μαλεβίτης καὶ Γάτος, τέρμα Ἀλωπεκῆς
 Ν. Κόσμος
 Μπαλίνης, Κουκουβάουνες (Ἀττικῆς)
 Κουτσούτας Θεολ., Λασκάρεως 19
 Κουτσούτας Ι. Ζιφίου 14
 Μοσχούς Ν., Λεωφ. Ἀλεξάνδρας 47
 Μαροκουλιώτης Παν., Χαρ. Τρικούπη
 176
 Παπαγερογρίου
 Παπαμανώλης καὶ Χαλκιᾶς, Τρεῖς Γέ-
 φυρες
 Ρεμοῦνδος Σταμ., Λ. Ἀλεξάνδρας 5
 Σιλβέστρος Νικόλ., Λεωφ. Κηφισίας,
 Χαλάνδρι
 Σιτάρας Γ. καὶ Σια, ἔργ. πάρ. Εὐγ. Κα-
 ραβία 68 ἀρ. 20, κατάστ. Κυψέλης 18

Φίξ, Κουκουβάουνες (Ἀττικῆς)
 Φιλίνης Γ., Κων)πόλεως 176

ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ

- Ἀλιφραγγῆς Φώτ., Σωρὸς
 Δεσποτόπουλος Πασχ., ὄπισθεν φόρου
 Διοδίων, θέσις Σωρὸς
 Μοσχούς Ἐμμ., Λεωφ. Κηφισίας, παρὰ
 τὴν γέφυραν Ἀμαρουσίου
 Χαλκούσης Νικ., παρὰ τὸν Ἐλεγχον
 Φόρου διοδίων

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τσαλαβούτας Δημ.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

- Δαμαλᾶς Νικ., πάροδος Μεθώνης 11
 Πίσσας Διον., Ἀναπαύσεως

ΠΑΤΡΑΙ

Σενεγάλιας

ΤΗΝΟΣ

Καραγιώργης

**Ἔργαστasia
 Λειοτριβώσεως σμύριδος**

ΑΘΗΝΑΙ

- «Βιομηχανία Σμύριδος Νάξου» ἀ. ἐ., Ἀ-
 καδημίας 11
 «Σμῦρις» Αἰ. Β. Ε., Κλειτίου 6

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἀνών. Βιομ. Ἐταιρ. «Σμῦρις» Εὐκλείας
 καὶ Μαυρομιχάλη (Ἀκτὴ Ἐαβερίου
 Καρβουνιάρικα), πρ. Σμῦρις κονιοποι-
 ημένη καὶ κοκκώδης

ΣΥΡΟΣ

«Νάξος» Ἀνών. Βιομ. Ἐτ. Κατερ. Να-
 ξίας Σμύριδος, ἔδρα ἐν Ἀθήναις Βου-
 λῆς 21, ἔργ. ἐν Σύρῳ, πρ. σμῦρις κο-
 νιοποιημένη

ΧΑΛΚΙΣ

Ἐνών. Ἐταιρ. Τιμεντων Χαλκίδος, ἔργ. εἰς Βαθὺ Χαλκίδος, ἔδρα ἐν Ἀθήναις, Σταδίου 23β, ἀποθ. Κων)πόλεως 257

Παρατήρησις: Ἄπαντα τὰ προαναφερθέντα τιμεντοποιεῖα παράγουν Τιμεντα βραδείας πύξεως Τύπου πόρτλανδ

Ἔργαστᾶσια**Γύψου, στόκου καὶ μαρμάρου**ΑΘΗΝΑΙ

«Ἄτλας» Βιομηχ. Γύψου, Στόκου καὶ Μαρμάρων Ἀ)φῶν Βουτσινᾶ καὶ Ι. Κούνου, γραφ. καὶ ἔργ. Πειραιῶς 163

Μουζάκης Δημοσθ. ἀ. ἔ., γραφ. Θησεῖον Ἐρμοῦ 141, ἔργ. ἐν Χαλανδρίῳ, ἐν Πειραιεῖ Φωκίωνος καὶ Καλαβρύτων, καὶ ἔργ. μαρμάρων ἐν Μονῇ Πεντέλης

Εὐδης Δημ., Ἀχιλλέως 33, πρ. γύψος καὶ μάρμαρον

Στεφάνου Στέφ., γραφ. καὶ ἔργος. Πειραιῶς 144

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Παπαμανώλης Γ. καὶ Σια, 26 Ὀκτωβρίου, πρ. γύψος

ΚΑΒΑΛΛΑ

Ἰωαννίδης καὶ Ὀμφαν, πρ. γύψος καὶ στόκος

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἑλληνική Ἐταιρ. Βιομ. Ἐπιχειρήσεων ἀ. ἔ., ἔργος. ἐν Δραπετσῶνι. γραφ. ἐν Ἀθήναις Ἀριστείδου 4, πρ. γύψος καὶ πλῖθοι ἐκ γύψου

Μουζάκης Δημ. ἀ. ἔ. Φωκίωνος καὶ Καλαβρύτων

Μελᾶς Π. Ι., Αἰγάλεω 11.

ΠΑΤΡΑΙ

Παράσχος Δ. Ὁθ. Ἀμαλίας 84, πρ. γύψος καὶ μαρμαρόκονις

Ἔργαστᾶσια**Γυψίνων διακοσμήσεων**ΑΘΗΝΑΙ

Γράβαρης Ἰωάν., Λιοσίων 25

Λεβαντῆς Νικόλ., Τζαβέλα 25

Μιλσάνης Δημήτρ., Πατησίων 41

Νομικὸς Ροσσέτης, Σαριπόλου 10

Πανταλέων, Ἀριστοτέλους 60

Παπαϊωάννου Θωμᾶς, Χάϋδεν 15

Σπαῆς Νικόλ., Παγκράτι

Σελεμετζίδης Ἰωάν., Καλλιθέα

Φραγκισκάκης Ἐμμ., Συρράκου 32

Ἔργαστᾶσια ΤιμεντοσωλήνωνΑΘΗΝΑΙ

Ἀμηράλης Ο., Λιοσίων 192

Ἄτλα Π. καὶ Σια, «Ἑλλάς», ἀκτὴ Ποσειδῶνος 45, Μοσχάτιο

«Βεπὰκ» ἀ. ἔ., ἔργ. ἐν Μοσχάτῳ Ἀθηνῶν, γραφ. Σολωμοῦ 54γ

«Ἔργον» Ἐνών. Ἐταιρ. Ὀδοποιίας καὶ Τεχνικῶν Κατασκευῶν, ἔργος. Πειραιῶς 210. γραφ. Ἄνδρ. Λόντου 7

«Ἐργοληπτικὴ» Γ.Ε.Ε. Διαμαντόπουλος Μ., καὶ Σια ἀ. ἔ., ἔργ. Πειραιῶς 204, γραφ. Σπύρου-Μήλιου 2

Νικολαΐδης Δημ., Λεωφ. Συγγροῦ (Στάσις Τζ(νι)

Σταμόπουλος Μιλτ., Τζιτζιφιές Ν. Φάληρον, Πρατ. Λιοσίων 93

Σαχινιάν Καρ., Ν. Φάληρον Ποσειδῶνος 45

«Τέκτων» Ἐνών. Οἰκοδ. Ἐταιρ., ἔργ. Πειραιῶς, γραφ. Σανταρόζα 1

Μπαπάκος Γ. καὶ Σια. Ἰθάκης 60

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Δημερόπουλος Γ. Π., Κων)πόλεως 10

- νιξ» Κουντουριώτου 48, πρ. διάφορα μηχανήματα και έξαρτήματα.
- Καλογιάννης Κ., Αϊσώπου 6, πρ. ὡς ὁ ἄνω
- Κεχαγιᾶς Ν. καὶ Φρυδάκης Κ., Ἐνωτικῶν 5, πρ. ὡς ὁ ἄνω
- Λαζαρίδης Νικόλ., Ἀντιγονιδῶν 28, πρ. παντὸς εἶδους ἐπισκευαὶ μηχανημάτων
- Λασκαρίδης Λ., Κουντουριώτου 15, πρ. ὡς ὁ ἄνω
- Λαφαζάνης Λ., Εἰρήνης 14, πρ. ὡς ὁ ἄνω
- Λιβανίου Γ., Λουμίδης Γ. καὶ Κωνσταντάρης, Μοναστηρίου 42, πρ. ὡς ὁ ἄνω
- Μαστραντώνης Νικόλ., Βερμίου 36, πρ. ὑφαντουργικά, τυπογραφικά καὶ σφραγιδοποιητικά μηχανήματα
- Μάγκας καὶ Ταυλαρίδης Λ., Σοφοῦ καὶ Εὐβοίας, πρ. ἐπισκευαὶ μηχανημάτων καὶ κατασκευὴ ἀνταλλακτικῶν
- Μαρκόπουλος Δημ., Ἰουστινιανοῦ 18, πρ. ὡς ὁ ἄνω
- Μαστρονικόλας Νικόλ., Ἀλεξανδρείας, πρ. παντὸς εἶδους μηχανουργικαὶ ἐργασίαι
- Μανουηλίδης Κ., Ἐγνατίας 43, πρ. μηχανουργικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἶδους
- Μαχίλης Δ., Αἰγύπτου 9, πρ. ὡς ὁ ἄνω
- Μιχαηλίδης Ἀριστ., Λαγκαδᾶ 34, πρ. ὡς ὁ ἄνω
- Μουστάκας Ἀριστ., 26ης Ὀκτωβρίου 14, πρ. μηχανήματα σοκολατοποιίας, ζυμωτήρια ἀρτοποιίας καὶ μακαρονοποιίας
- Παπάτσα Ἀφοί, Αἰσώπου 2, πρ. κατασκευὴ μηχανημάτων παντὸς εἶδους
- Πετρόπουλος Πέτρος, Λαγκαδᾶ 34, πρ. ἐπισκευαὶ κινητῶν αὐτοκινήτων καὶ κατασκευὴ ἀνταλλακτικῶν αὐτῶν, ὡς κυλίνδρων μηχανῶν κλπ.
- Παπαχριστοδούλου Ι., Λαγκαδᾶ 2δ, πρ. ἐπισκευαὶ, κατασκευαὶ ἀνταλλακτικῶν μηχανῶν
- Παπαβάντσος Ἰωσ., Μπαλάνου 2, πρ. ἐπισκευαὶ ἠλεκτρικῶν μηχανημάτων
- Ποτηριάδης Νικόλ., Προμηθέως 24, πρ. διάφοροι μηχανουργικαὶ ἐργασίαι
- Πανέρας Ἀδ. καὶ Υἱοί, Ὀλυμπίου Διαμαντῆ 5, πρ. πάσης φύσεως μηχανουργικαὶ ἐργασίαι.
- Πανέρας Α. Κων. καὶ Σια ὁδ. Αὐτοκρ. Βασιλείου 4. πρ. ὡς οἱ ἄνω.
- Παπαδάκης Σ. ὁδ. Μητροπόλεως 42, πρ. ὡς οἱ ἄνω.
- Παξιμαδᾶς Κων. ὁδ. Αἰσώπου 5, πρ. κατασκευὴ μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως.
- Προϊκόγλου Δημ., ὁδ. Ὀδυσσέως 21, πρ. ἐπισκευαὶ αὐτοκινήτων καὶ κατασκευὴ ἀνταλλακτικῶν αὐτῶν.
- Ρολάνδ Λουδοβῆκος ὁδ. Παπαμάρκου 10 πρ. ἐπισκευαὶ ἠλεκτρικῶν μηχανῶν.
- Ραφαηλίδης Ἰωάν., ὁδ. Μοναστηρίου 46 πρ. παντὸς εἶδους μηχανουργικαὶ ἐργασίαι.
- Ρότερ Β. ὁδ. Μοναστηρίου 41 πρ. ὡς ὁ ἄνω.
- Ρωσσιάδης καὶ Γώδης ὁδ. Αἰσώπου 4 πρ. ἐπισκευαὶ μηχανῶν καὶ κατασκευὴ ἀνταλλακτικῶν.
- Σαλτιέλ Σαμουήλ ὁδ. 26 Ὀκτωβρίου 6 πρ. ἠλεκτροτεχνουργικαὶ ἐργασίαι.
- Σιδηρόδρομοι Ἑλληνικοῦ Κράτους, πρ. ἐπισκευαὶ ὀχημάτων καὶ ἀτμαμαξῶν.
- Σιπητάνος Μιλτ., ὁδ. Αἰσώπου 20 πρ. μηχανουργικαὶ κατασκευαὶ παντὸς εἶδους.
- Σιδέρης Γεώργ., ὁδ. Λαγκαδᾶ 36 πρ. ἐλατήρια αὐτοκινήτων, σιδηροδρόμων καὶ τροchioδρόμων.
- Σμαράγδης Ἀθαν., ὁδ. Σελευκιδῶν 5 πρ. ἐπισκευαὶ μηχανῶν καὶ κατασκευαὶ ἀνταλλακτικῶν.
- Φλωρεντίν Σολ., ὁδ. Κομνηνῶν 26, πρ. ἐπισκευαὶ ἠλεκτρικῶν μηχανῶν.
- Φωτιᾶς Ι. ὁδ. Διοικητηρίου καὶ Σελευκιδῶν 7 πρ. ἐπισκευαὶ αὐτοκινήτων.
- Χατζησάββας Χριστ., ὁδ. Μοναστηρίου 16 πρ. ἐπισκευαὶ μηχανῶν καὶ κατασκευαὶ ἀνταλλακτικῶν.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Παπαδόπουλοι Ἰαφροί ὁδ. Ζάππα 27
πρ. παντὸς εἴδους μηχανουργικαὶ ἐρ-
γασίαι.

ΚΡΗΤΗ-ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

Κανάκης Λ. καὶ Α. πρ. ἐπισκευαὶ μηχαν-
νημάτων.

Μεφσοῦτ Φρανσουά, πρ. παντὸς εἴδους
μηχανουργικαὶ ἐργασίαι,

Χουμεριανὸς Γεώργ., πρ. ὡς ὁ ἄνω.

ΚΡΗΤΗ-ΣΗΤΕΙΑ

Παπαστυλιανὸς Ἰωάν., πρ. ἐπισκευαὶ
μηχανῶν καὶ κατασκευὴ ἀνταλλα-
κτικῶν αὐτῶν.

ΚΡΗΤΗ-ΧΑΝΙΑ

Ἄντωνιάδης Δημ., πρ. παντὸς εἴδους
μηχανουργικαὶ ἐργασίαι.

Βαλτᾶς Κίμων πρ. ὡς ὁ ἄνω.

Μελαμπιανάκης Γ. πρ. ὡς ὁ ἄνω.

ΚΑΛΑΜΑΙ

Κατελάνος Κων., πρ. μηχανουργικαὶ ἐρ-
γασίαι παντὸς εἴδους.

Κοντομάνης Ἡλ., πρ. ὡς ὁ ἄνω.

Πετεινάρη Ἰαφροί, πρ. κατασκευὴ μηχαν-
ῶν ἐσωτερικῆς καύσεως ξηρᾶς καὶ
θαλάσσης, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη μηχαν-
ουργικὴ ἐργασία.

Τσίτουρας Ἀναστ., πρ. ἐπισκευαὶ μηχαν-
ῶν αὐτοκινήτων καὶ κατασκευὴ
ἀνταλλακτικῶν.

ΚΑΒΑΛΛΑ

Κυπριώτης Α., πρ. ἐπισκευαὶ μηχανῶν
αὐτοκινήτων καὶ κατασκευὴ ἀνταλ-
λακτικῶν αὐτῶν.

Κοτζαμπάνης Δημ., πρ. ὡς ὁ ἄνω.

Χελιδόνη Ἰαφροί, πρ. ὡς ὁ ἄνω.

ΚΑΛΥΒΙΑ ΧΑΣΙΑΣ

Πηλιχὸς Γεώργ., πρ. ἐπισκευαὶ ὑδραυλι-
κῶν ἀρδευτικῶν μηχανῶν.

ΚΟΜΟΤΙΝΗ

Γιουσοῦφ Ἰσμαήλ, πρ. ἐπισκευαὶ δια-
φόρων μηχανῶν.

ΚΥΜΗ-ΕΥΒΟΙΑΣ

Γ. Ψύχας, πρ. ἐπισκευαὶ διαφόρων μηχαν-
ῶν.

ΛΑΡΙΣΑ

Γράβαλος Ν. καὶ Γκανίδης Σωτήρ., πρ.
ἐπισκευαὶ γεωργικῶν μηχανῶν ἐσωτε-
ρικῆς καύσεως καὶ λοιπῶν μηχανῶν
ὡς καὶ κατασκευὴ ἀνταλλακτικῶν.

Σακελλαρίου Γ. καὶ Μπελτές Γ. πρ. ὡς
οἱ ἄνω.

Σκαρίμπεη Ἰαφροί, πρ. ὡς οἱ ἄνω.

ΛΑΜΙΑ

Ἰωσήφ Νικόλ., πρ. ἀνταλλακτικὰ μηχαν-
ῶν καὶ ἐπισκευαὶ μηχανημάτων.

Κουτσοῦκος Θεοφ., πρ. ὡς ὁ ἄνω.

ΜΕΘΩΝΗ-ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Σαμαρᾶς Δημ., πρ. ἐπισκευαὶ μηχανη-
μάτων καὶ κατασκευὴ ἀνταλλακτικῶν.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Λουκᾶς καὶ Καραμητσόπουλος, πρ. ἐπι-
σκευαὶ μηχανῶν καὶ κατασκευὴ ἀνταλ-
λακτικῶν.

Λεωνιδόπουλος, Παπάζογλου καὶ Σια,
πρ. ὡς οἱ ἄνω.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἄντωνέλλος Π. καὶ Σια, Α. Ε. Ψαρ-
ρῶν καὶ Γραβιάς, πρ. λέβητες, ναυπη-
γικαὶ ἐργασίαι, κατασκευαὶ καὶ ἐπι-
σκευαὶ μηχανημάτων.

Ἀργυρίου Γεώργιος καὶ Σια Δραγατσα-
νίου 56, πρ. κατασκευαὶ καὶ ἐπι-
σκευαὶ μηχανημάτων.

Ἀθανασιάδης καὶ Ἰορδανόπουλος Φω-
κίωνος 10, πρ. ὡς οἱ ἄνω.

Ἀνδρεαδάκης Εὐστράτιος καὶ Ἰωάννης
Ἀσκληπιοῦ καὶ Πολυδεύκους, πρ.
μηχανουργικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἴ-
δους, κατασκευαὶ καὶ ἐπισκευαί.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

== ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ ==

14 Μαρτίου 1944

Αριθμός Δελτίου 37

Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ.—Ο Έρυθρός Στρατός προελαύνει ἐφ' ὄλοκλήρου τοῦ μετώπου τῆς Οὐκρανίας, μήκους 800 χλμ., ἀπελευθερώσας ἤδη 200 πόλεις καὶ χωρία. Ὁ στρατάρχης Στάλιν ἀνήγγειλε χθὲς τὸ ἑσπέρας τὴν κοτάληψιν τῆς **Χερσῶνος**, εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Δνειπέρου, ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου. Ταῦτοχρόνως αἱ δυνάμεις τοῦ στρατηγοῦ Μαλινόφσκυ προχωροῦν πρὸς τὸ **Νικολάιεφ**, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀπέχουν 30 χλμ. Εἰς τὸ κέντρον τοῦ νοτίου τομέως οἱ Ρῶσοι προχωροῦν ἐπίσης. Εἰς τὴν Ν. Δ. Οὐκρανίαν ἔχουν ἤδη ἐδραιώσῃ τὴν κατοχὴν τῆς βορείας ὀχθῆς τοῦ **Μπούγκ**, στηριζόμενοι εἰς ἰσχυρὰ σημεῖα, οἱ δὲ Γερμανοὶ ὁμιλοῦν περὶ προσπαθειῶν τῶν Ρῶσων, ὅπως διαπεραιωθῶν εἰς τὴν Νοτίαν ὀχθὴν τοῦ ποταμοῦ. Τὸ **Προσκουρόφ** ὑπερφαλαγγίσθη. Εἰς τὸ **Ταρναπόλ** τῆς Β. Δ. Οὐκρανίας ἐξακολουθοῦν λυσσώδεις μάχαι. Σχολιασταὶ παρομοιάζουν τὴν μάχην τοῦ Ταρναπόλ πρὸς τὴν τοῦ Στάλινγκραντ. Οἱ Γερμανοὶ ἀμύνονται ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν. Τὸ Σάββατον ἀνήγγελλθησαν κατόπιν τῶν νικῶν τῆς 3ης ρωσ. στρατιᾶς 50.000 Γερμανοὶ νεκροὶ καὶ 2.500 αἰχμάλωτοι.

Υπάρχουν πληροφορίες ὅτι ὁ Χίτλερ ἐπέφερε μεγάλας μεταβολὰς εἰς τὴν Γερμανικὴν Στρατ. Διοίκησιν τοῦ Ἀνατολ. Μετώπου. Μόνον ὁ στρατάρχης Μάνχαϊμ παραμένει εἰς τὴν θέσιν του.

ΙΤΑΛΙΑ.—Αἱ δυσμενεῖς καιρικαὶ συνθῆκαι περιορίζουν τὴν κίνησιν ἐφ' ὄλων τῶν μετώπων τῆς Ἰταλίας, εἰς δρᾶσιν περιπόλων. Ἡ βροχὴ καὶ ἡ κακὴ ὁρατότης ἐπέτρεψε εἰς τὴν συμμαχικὴν ἀεροπορίαν νὰ ἐκτελέσῃ χθὲς μόνον 300 ἐξορμήσεις. Ἐβomberδίσθησαν συγκοινωνιακοὶ στόχοι καὶ πλοῖα. Οὔτε ἓν γερμανικὸν ἀεροπλάνον δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὸν ὀρίζοντα.

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ.—Ἡ ἀγγλοαμερικανικὴ ἀεροπορία ἐβomberδισε τίς τρεῖς τελευταῖες ἡμέρας τὴν Βόρειον Κέντρ. καὶ Νότιον Γαλλίαν ὡς καὶ τὴν Δ. Γερμανίαν. Ἐπίσης τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἐβomberδίσθη τὸ **Μύνστερ**, τὰ περίχωρα τῆς **Ρώμης** καὶ τὸ **Λιβόρνο**. Τὸ Σάββατον, σιδηκοὶ σταθμοὶ εἰς τὴν **Φλωρεντίαν**. Τὴν Κυριακὴν Μοσκότος ἐβomberδισαν τὸ **Ἀμβούργον** καὶ λιμπερέϊτορος τὸ **Πά-ντέ-Καλαί**, Β. Γαλλίαν καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν τὴν **Πάντοβα** **Γένοβα** καὶ τὸ **Ὀρβιέττο**.

Παρατηρεῖται πλήρης ἔλλειψις ἀντιδράσεως τῆς Λουφτβάφφε. Αὕτη ἔχασε κατὰ

τὸ τρέχον ἔτος ἤδη 2.000 ἀεροπλάνα. Κατὰ δὲ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα 400.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὸν Ἰανουάριον τὰ θύματα ἐξ ἀεροπορικῶν ἐπιδρομῶν ἀνῆλθον εἰς 950 νεκροὺς καὶ 1512 τραυματίας. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου τὰ θύματα ἀνέρχονται εἰς 50.000 νεκροὺς καὶ 60.000 τραυματίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.—Γιουγκοσλαῦοι πατριῶται ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἀμερικανοῦ ἀξίκοῦ ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν νῆσον **Μπράντ**, πλησίον τοῦ Σπλίτ.

— Ἡ ἐν Λονδίνω Τσεχοσλοβακικὴ Κυβέρνησις διέταξε τὸν Τσεχοσλοβακικὸν λαόν νὰ ἀναπτύξῃ τὴν ἀνεργίαν καὶ ὁμαδικὴν ἀντίστασιν, διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς χώρας. Ὁ Ἐρυθρὸς Στρατὸς λέγει τὸ διάγγελμα ἀπέχει 200 μόνον χλμ. ἀπὸ τὰ σύνορά μας.

— Ἐπὶ τῆς 6ης ἐπετείῳ τοῦ Ἀνσλους ὁ κ. Ἡντεν, ὁ κ. Μπένες καὶ ὁ στρ. ντὲ Γκὼλ ὁμίλησαν ἀπὸ ραδιοφώνου πρὸς τὸν αὐστριακὸν λαόν.

— Ἐγνώσθη ἐν Λονδίνω ὅτι Βουλγαρικὸς στρατὸς ἔδρασεν ἐν Ἑλλάδι ἐναντίον Ἑλλήνων ἀνταρτῶν.

— Ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν ταξειδιωτικὴν ἐπικοινωνίαν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἰρλανδίας. Τὸ μέτρον ἐλήφθη διὰ νὰ μὴ μεταδίδονται ὑπὸ πρακτόρων τοῦ ἐχθροῦ στρατιωτικαὶ πληροφορίες σχετικαὶ μὲ τὰς συμμαχικὰς κινήσεις ἐν Ἀγγλίᾳ.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Στεκχόλμης εἰς τὴν Γερμανίαν ἀπηγορεύθη ἡ ἄρσις τῶν ἰδιωτικῶν τραπεζιτικῶν καταθέσεων. Τὸ μέτρον προκαλεῖ δυσφορίαν εἰς τὸ κοινόν.

— Διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου ὁ Χίτλερ δὲν ὁμίλησε κατὰ τὴν «Ἡμέραν τῶν Ἡρώων».

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8 π. μ.—Ἡ γερμανικὴ ὑποχώρησις καθ' ὅλον τὸ μέτωπον τῆς Οὐκρανίας ἐξακολουθεῖ. Ὁ ἀγὼν περὶ τὴν Χερσῶνα ἐκόστισεν εἰς τοὺς Γερμανοὺς 20.000 νεκροὺς. Τὴν νύκτα βomberδιστικὰ τῆς ΡΑΦ ἔδρασαν ὑπεράνω τῆς Εὐρώπης, δὲν ἐγνώσθησαν λεπτομέρειαι. Ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα ἔρριψαν βόμβας εἰς σημεῖα τῆς Ν. Α. Ἀγγλίας. Ἐπροξενήθησαν μερικαὶ ζημίαι καὶ θύματα.

Ἡ Κυβέρνησις Μπαντόλιο ἀνήγγειλε τὴν σύναψιν διπλωματικῶν σχέσεων μὲ τὴν Ρωσίαν.

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΗΜΕΡΑ . . .

Πέρασαν τρία χρόνια από την ημέρα εκείνη ήταν ένα φθινοπωρινό πρωινό τότε. πού αυτός, ο κομπασμένος Δικτάτορας—ο Μουσολίνι— σέρνοντας ξοπίσω του έναν άναριθμητο στρατό, τολμούσε δόλια, δολοφονικά και άτιμα να μᾶς κτυπήσει· πίστεψε ο αφελής, πως τάχα έτσι θα μᾶς αϊφνιδιάσει και πως τὰ κοκοροστολισμένα κιαύρια του θῶ κατηφόριζαν, γρήγορα σαν ιστοραπή, για να πατήσουν τους τόπους τῆς ἱερῆς μας γῆς. Μὰ στάθηκε γι' αὐτὸν και γιὰ τὸ ἔθνος του ἡ ἡμέρα τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940 ἀπογοήτευση μαζί και ἥττα τοῦ στρατοῦ του και φανερώθηκε, μόνο τότε για πρώτη φορά, ὁ Βασικὸς κλονισμὸς τοῦ μισητοῦ καθεστώτος του.

Σὰν ἄνδρες και σὰν Ἕλληνες, ὅλοι μαζί με μιὰ ψυχὴ, με μιὰ σκέψη και με μιὴν ἀπόφραση τοῦ δώσαμε τῇ λαωνικῇ ἀπάντησι: «**ΟΧΙ Δὲν θὰ περάσεις.**» Καὶ δὲ πέρασε κανεὶς οὔτε ἓνας. Ἐστῆνε ὁ «ἀρχηγός» ἐφόδια ἀδιάκοπα στὸν καταπονημένο στρατό του, ἐνίσχυε τὸ μέτωπο τῆς Ἀλβανίας με μηχανές νέες, με καινούργιες ἐφεδρεῖες, με φρεσκοντυμένους στρατηγούς. μὰ δὲ βαρύνετε: γρανίτης ἐκεῖ, βράχος ἀκλόνητος ὁ Ἕλληνας πολεμιστής, ἔγραφε ξανά τῇ καινούργια του ἱστορία πὸν συνοψιζόταν στις λίγες λέξεις «**ΟΧΙ Ἴταλὲ δὲ θὰ περάσεις . . .**»

Στιγμές εθνικοῦ μεγαλείου, στιγμές ὑπέροχτης θυσίας πέρασε τότε ὁλόκληρος ὁ Ἕλληνισμὸς αὐτὸ τὸ μεσουράνημα τῶν 6 μηνῶν ἀπόδειξε και πάλι στὸν ἐκθαμπο ξένο κόσμο, πως Ἕλληνας, λευτεριά, ἀνδρισμὸς, ἀρετὴ, παλληκαριά, θυσία, καιτῆκον εἶνε λέξεις συνώνυμες κι' ἔννοιες γερά δευμένες μεταξύ τους. Εὐτυχεῖς, ἀλήθεια, ὅσοι ἔζησαν τις στιγμές ἐκεῖνες και τρισυμακαρησμένοι ἐκεῖνοι πὸν πέθαναν για νὰ μᾶς τις χαρίσουν. Ἡ νίκη μας ὑπῆρξεν ἀναμφισβήτητη πως ὕστερα ἀγωνιστήκαμε παλληκαρίσια, πως ὑποκύψαμε μπροστά στη συνδυασμένη ἐπίθεσι, δύο, δῆθεν πολιτισμένων αυτοκρατοριῶν, κι' αὐτὸ εἶναι ἓνα θέμα πὸν μπαίνει στὸ ἐνεργητικό μας.

Ἀκολούθησε κατόπιν ἡ καταραμένη κατοχὴ, αὐτὴ πὸν τῇ ζήσαμε με τῇ πιζορία τοῦ νικητῆ και πὸν τῇ ζοῦμε με τῇ ἀγωνία τοῦ μελλοθανάτου. Τρία χρόνια βαστάει σχεδόν. Μὰ μέσα στα χρόνια αὐτά τῆς κατοχῆς, ἡ θανάσιμη συμφορὰ ἔπεσε ἀπάνω στὸ πρῶτο ἐχθρὸ τῆς πατρίδας μας: τὸν Ἴταλό. Ἡ θεία δίκη κι' ὁ Ἕλληνικὸς θεὸς ἐνήργησαν κατάλληλα, και τώρα, ὁ ἐκφύλιος αὐτὸς λαὸς, σκοτώνεται μεταξύ του και βρίζεται διηρημένος σὲ δύο θανάσιμα στρατόπεδα πὸν ἐξοντώνονται.

Ἔτσι ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες για τὴν ὥρα τῇ πήραμε τὴν ἱκανοποίησί μας· μᾶς ἔφτασε ἡ καινότητα τους· μᾶς ἔφρασε ὁ ξευτελισμὸς τους. Καὶ τοὺς ἀφίσαμε και φύγανε ἡσιχα-ἡσιχα, δεῖγμα κι' αὐτὸ τοῦ ἱπποτισμοῦ μας, γιατί στὸ βάθος δὲ καταδεχθήκαμε νὰ κτυπήσουμε ἀνθρώπους πὸν πούλησαν τῇ τιμῇ τους - τὰ ὄπλα τους - για ἓνα μικρὸ μάτσο χιλιάρια . . .

Σήμερα ἡ σκέψη μας γροῖζει ξανά σὴν ἡμέρα ἐκείνη πὴς 28 Ὀκτωβρίου 1940 ὡς σταυθοῦμε για μιὰ στιγμή σὴν εὐλογημένη ἐκείνη ὥρα ὡς ἀναπολήσουμε για λίγο τὰ ἀσύνκοιτα κλωροθώματα πὸν σὰν ἔθνος και σὰν φυλὴ ἐπιτελέσαμε· ὡς θυμηθοῦμε ἀκόμα πως ἔνωμένοι τότε και ἀδελφωμένοι, δὲ βλέπαμε τίποτα ἄλλο και δὲν ἀντικρούσαμε ἄλλο ὄραμα ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδας.

Κι' ἔτσι τλημμερισμένοι ἀπὸ τετοιες ἀναμνήσεις, ὡς κλάψουμε τοὺς ἥρωες νεκρούς μας. Στάθηκαν αὐτοὶ αἰώνιοι φρουροὶ τῆς τιμῆς μας ἐκεῖ ἀπάνω· στη μνήμη και στη θυσία τους, ὡς συννενοῦθαμε ξανά για νὰ ὁλοκληρώσουμε τὸ ἔργο τους.

Μόνο σὰν νοιώσουμε πάλι τὸ μεγαλεῖο τῆς πατρίδας μας, μόνον ἔτσι θὰ μπορέσουμε ν' ἀντικρούσουμε τῇ νέα. Μεγάλῃ Ἑλλάδα, αὐτὴν πὸν ἡ νίκη μας δικαιωματικὰ ἐδημοούργησε και πὸν ἡ παγκόσμια συνείδηση τῶν Ἑθνῶν μᾶς ἀνεγνώρισε.

Ἐμπρός λοιπὸν Ἕλληνες! Οἱ πίκρες και τὰ βάσανα τῆς ζωῆς μᾶς ἐγονάτισαν, μὰ ἀπόμεινε σὲ μᾶς ἡ ἀκλόνητη πίστι· με τῇ ψυχῇ στὸ στόμα, με τῇ Ἑλληνική μας ζωντάνια, **ΕΜΠΡΟΣ!! ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΠΡΩΜΕΝΑ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ ΜΑΣ.**

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1943

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Π. Ο. Α.

Ενιαία 29 Μαΐου 1948

Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς εἰς τὸ Λονδίνον μία «Σύντομος Ἱστορία τοῦ Δευτέρου Πολέμου», εἰς ἓνα κομψὸν τομίδιον 300 σελίδων, ἡ ὁποία καὶ λόγῳ τοῦ συγγραφέως τῆς καὶ λόγῳ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον εἶναι γραμμένη, ἀποτελεῖ ἴσως τὸ ἀρτιώτερον ἱστορικὸν βολήθημα τοῦ εἴδους αὐτοῦ. Ὁ συγγραφεὺς εἶναι ὁ λοχαγὸς Σύριλ Φῶλλς, καθηγητῆς τῆς ἱστορίας τοῦ πολέμου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ὁξφορντ, εἰς ἓκ τῶν συντακτῶν τῆς ἐπισήμου ἱστορίας τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, τῆς ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ Βρετανικοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ πολεμικῶν ἀνταποκριτῆς τῶν «Τάϊمز» τοῦ Λονδίνου ἀπὸ τοῦ 1939. Θὰ ἐνθυμῶνται δὲ ἴσως οἱ ἀναγνώσται τῆς «Ἐστίας» τὰς ἐμπεριστατωμένας καὶ φωτεινὰς κριτικὰς, τὰς ὁποίας ἀφιέρωσεν εἰς τὰ πολεμικὰ κατορθώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1940-1941. Ἀπὸ τὸ βιβλίον αὐτὸ τοῦ κ. Σύριλ Φῶλλς, ὁ ὁποῖος, χωρὶς καμμίαν ὑπερβολὴν, δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς μία ἀπὸ τὰς Βρεταννικὰς αὐθεντίας εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἱστορίας τοῦ πολέμου, θὰ ἠθέλαμεν νὰ μεταφράσωμεν διὰ τοὺς ἀναγνώστας μας μερικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ πράγματι ἐνδιαφέροντα ἀποσπάσματα ἀπὸ εἰς δύο διάφορα κεφάλαιά του. Τὸ πρῶτον ἀφορᾷ τὴν Ἱταλικὴν ἐπιδρομὴν τοῦ Ὀκτωβρίου 1940 ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἔνδοξον ἀπόκρουσίν τῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Τὸ δεύτερον ἀφορᾷ τὴν περίοδον τῆς ἀπελευθέρωσως τῆς Ἑλλάδος, τὸν χειμῶνα τοῦ 1944.

«Τὸν Αὐγούστου τοῦ 1940, ἐνεργῶν προφανῶς χωρὶς νὰ συνεννοηθῆ μὲ τὸν συνεταιῖρόν του, ὁ Ἱταλὸς δικτάτωρ, ἐξαπέλυσεν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος μίαν δημοσιογραφικὴν ἐκστρατείαν, χρησιμοποιοῦσαν τοὺς ἀπαισιωτέρους λιβέλλους. Τὴν 15ην, τὸ μικρὸν Ἑλληνικὸν καταδρομικὸν «Ἑλλή» ἐπισκεφθὲν τὴν Τήνον, διὰ νὰ ἐρτάσῃ τὴν ἐορτὴν τῆς Παναγίας, ἐδυθίσθη ὑπὸ ὑποβρυχίου. Ἦτο προφανές, ὅτι ὁ ἐπιτεθεὶς ἦτο Ἱταλός. Φαίνεται, ὅτι ἡ Γερμανία τροσεπάθησε νὰ συγκρατήσῃ τοὺς Ἱταλοὺς, πιθανώτατα, διότι δὲν ἤθελε νὰ ἀποσπάσουν τὴν προσοχὴν τῶν ἀπὸ τὴν Βόρειον Ἀφρικήν, ὅπου ἡ ὄχι καὶ τὸσον λαμπρὰ ἐπιθετικὴ πρωτοβουλία τῶν — ἀκόμη καὶ πρὶν ἢ ἔλθῃ ἡ ἀποτυχία τοῦ Σίντι-Μπαράνυ — ἔδειξε, ὅτι θὰ εἶχαν νὰ καταβάλουν κάθε δυνατὴν προσπάθειαν. Ὅπως δὲ ποτε, ὁ Μουσσολίνι ἦτο ἀποφασισμὸς νὰ ἐπιβληθῆ, νὰ ἐξυψώσῃ τὸ Ἱταλικὸν γόητρον, δεικνύων, ὅτι καὶ αὐτὸς

φέρουν ἐνισχύσεις εἰς τὸν στρατὸν τῆς Ἀλβανίας».

Ἀναφέρει ἔπειτα ὁ Ἄγγλος κριτικὸς τὴν συντριβείσαν μεγάλην ἐαρινὴν ἐπίθεσιν τοῦ Μουσσολίνι ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, τὴν 9ην Μαρτίου καὶ καταλήγει: «Τὸ μυστικὸν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιτυχίας, τὴν ὁποίαν ὁ Κόσμος ὀλόκληρος εὖρε καταπληκτικὴν, ἔγκειται εἰς ἓνα συνδυασμὸν ἀνωτέρας ἡγεσίας, ἀνωτέρου θάρρους καὶ, πρὸ πάντων, ἀνωτέρας ἰκανότητος εἰς τὸν ὄρεινόν πόλεμον. Αὐτὰ ὅλα κατῶρθωναν νὰ ἰσοφαρίσουν τὴν Ἱταλικὴν ὑπεροχὴν εἰς ὄπλισμόν καὶ ἀριθμούς».

Περαιτέρω ὁ κ. Σύριλ Φῶλλς ἐξετάζει μὲ ἀπόλυτον ἀντικειμενικότητα τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως, ὅταν ἐπετέθη καὶ ἡ Γερμανία, κατακρίνων ἀπροκαλύπτως καὶ τὸν ἀδικαιολόγητον ἐνθουσιασμόν ποὺ προεκάλεσεν ἡ εἰσοδος τῆς Νοτιοσλαυίας εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὰ σφάλματα στρατηγικῆς καὶ τακτικῆς, ποὺ διέπραξε ἡ Βρεταννικὴ ἡγεσία. Τὸ γενικὸν συμπέρασμα εἶναι ἐπίσης ἐνδιαφέρον: «Αἱ ἐκστρατεῖαι εἰς τὴν Νοτιοσλαυίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα παρέχουν ἐντυπωτικὸν παράδειγμα τῆς δυνάμεως τῶν καλλιτέρων ὄπλων καὶ τῆς μεγαλειτέρας εὐκινησίας, ἀκόμη καὶ ὅταν οἱ ἀντίπαλοι εἶναι γενναῖοι ἄνδρες. Κατὰ τὴν ἀμυνάν των ἐναντίον τῶν Γερμανῶν, οἱ Ἕλληνες περιήλθον εἰς δυσχερῆ κατάστασιν ἰσχυρῶν συνεχῶν ἀπὸ ἀέρος βομβαρδισμῶν καὶ τὴν ἔλλειψιν ἀντιαρματικοῦ πυροβολικοῦ. Ἀλλὰ ἡ ἡγεσία των, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Παπάγον, ὑπῆρξεν ἀνωτέρα ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν Νοτιοσλαυῶν καὶ ἐπολέμησαν μέχρι τέλους μὲ ἡρωικὴν ἀντίστασιν ἐναντίον καταπληκτικῆς ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς».

Καὶ ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὸ ἄλλο κεφάλαιον τοῦ βιβλίου τοῦ Ἄγγλου στρατιωτικοῦ ἱστορικοῦ, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος κατ' Ὀκτώβριον καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον μερικὰ ἀποσπάσματα εἶναι ἐπίσης ἐνδιαφέροντα.

«Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξε ταχεῖα καὶ ἐλάχισται συγκρούσεις ἐσημειώθησαν. Οἱ Ἄγγλοι δὲν εἶχον ἐπαρκῆ δύναμιν πρὸς μόνον διὰ νὰ παρενοχλοῦν τὸν ὑποχωροῦντα ἀντίπαλον. Αἱ Ἑλληνικαὶ ἀνταρτικαὶ δυνάμεις δὲν ἔκαμαν σχεδὸν τίποτε διὰ νὰ βοηθήσουν. Ἀφοῦ καὶ περαιτέρω διεξήγαγον μερικὰς μάχας, οἱ Γερμανοὶ ἠδυνήθησαν νὰ ἀπαγκιστρωθῶν χωρὶς σοβαρὰς ἀπώλειας καὶ νὰ φθάσῶν εἰς τὰς νέας θέσεις ποὺ τοὺς εἶχον καθορισθῆ εἰς τὴν βόρειον Νοτιοσλαυίαν ἢ εἰς τὴν Οὐγγαρίαν».

ἢμπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς ἓνα «πολεμον-ἀστρατῆ», νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐξουσίαν του εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον καὶ νὰ προλάβῃ τὴν Γερμανίαν ἐν ἢ περιπτώσει αὕτη προετίθετο νὰ προσθέσῃ καὶ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ προηγούμενα λάφυρά της».

Ἐπακολουθεῖ μία σύντομος ἀνάπτυξις τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐπεδόθη τὸ Ἱταλικὸν τελεσίγραφον πρὸς τὴν Ἑλλάδα τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940, τῆς διπλασίας εἰς ἄνδρας καὶ τῆς πολλαπλασίας εἰς ἀεροπορίαν δυνάμεως, τὴν ὁποίαν ἡ Ἱταλία διέθετεν ἐναντι τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἱταλικοῦ ἐπιθετικοῦ σχεδίου, τὸ ὁποῖον ἀπέβλεπε κυρίως εἰς τὴν ραγδαίαν κάθοδον διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Ἄωου πρὸς τὸ Μέτσοβον, τῆς καλλιτέρας διαθεσίμου Ἱταλικῆς μεραρχίας ἀλπινιστῶν, ἡ ὁποία θὰ ἀπέκοπτεν οὕτω τὰς Ἑλληνικὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς Ἡπείρου ἀπὸ τὰς δυνάμεις

«Ἐν τῷ μεταξύ, συνεχίζει ὁ Ἄγγλος στρατιωτικὸς κριτικὸς, οἱ Ἕλληνες εἶχον ἐξαποστείλει ὅλας τὰς διαθεσίμους ἐνισχύσεις τῶν εἰς τὸ μέτωπον τῆς Πίνδου. Αἰφνιδίως, ἐπετέθησαν κατὰ τῶν πλευρῶν τῆς προελαυνούσης Ἱταλικῆς φάλαγγος τοῦ Ἄωου, κατέστρεψαν μέγα μέρος τῆς καὶ ἔτρεψαν τὸ ὑπόλοιπον εἰς φυγὴν.

»Τὴν 18ην Νοεμβρίου, οἱ Ἕλληνες, ἀφοῦ παρέσυραν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν Ἱταλικῶν δυνάμεων πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Κορυτσᾶς, ἐπετέθησαν αἰφνιδίως ἀνατολικώτερον. Τὸ Ἱταλικὸν μέτωπον κατέρρευσεν. Ἡ ὑποχώρησις κατέστη ταχέως ἄτακτος. Ἡ Κορυτσᾶ κατελήφθη τὴν 22αν. Ἐν τῷ χρονικῷ διαστήματι ὀλιγοτέρου τῶν τριῶν ἐβδομάδων, ἡ ἐπίθεσις ἀπεκρούσθη καὶ οἱ ἐπιδρομεῖς ἐρρίφθησαν ὀπίσω καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ μετώπου, μὲ ἀπώλειαν 7.000 αἰχμαλώτων καὶ μεγάλων ποσοτήτων πολεμικοῦ ὑλικοῦ καὶ μεταφορικῶν μέσων. Ἐπρόκειτο περὶ λαμπροῦ κατορθώματος, τὸ ὁποῖον προεκάλεσε θαυμασμόν καὶ ἐνθουσιασμόν εἰς τὸν Κόσμον ὀλόκληρον».

Ἀναφέρεται ἔπειτα ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις τῆς Ἑλληνικῆς ἀντεπίθεσεως, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος, μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι, «ἐὰν αἱ Βρεταννικαὶ ἀεροπορικαὶ ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ Αὐλῶνος καὶ τοῦ Δυρραχίου, ἦσαν συχνότεραι καὶ βαρύτεραι, ὁ ἐχθρὸς θὰ ἠδύνατο νὰ εἶχεν ὑποστῆ ὀλοκληρωτικὴν καταστροφὴν. Ἄλλ' ἡ Ρ.Α.Φ. δὲν εἶχεν ἐπαρκῆ ἀεροπλάνα, ποὺ θὰ τῆς ἐπέτρεπαν νὰ ἀρπάσῃ τὴν χρυσοῦν αὐτὴν εὐκαιρίαν. Καὶ, ὅταν τὰ Βρεταννικὰ βομβαρδιστικὰ δὲν εὕρισκοντο ἐπί σκηνῆς, τὰ Ἱταλικά μεταγωγικὰ διεσχίζαν συνεχῶς τὸ βραχὺ διάστημα τῆς Ἀδριατικῆς, διὰ νὰ

28 ἀναφέρει ἔπειτα ὁ κ. Σύριλ
Φώλις τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα
τῶν Ἀθηνῶν, ἐναντίον τοῦ ὁποιοῦ
Βρεταννικὰ στρατεύματα ἠναγκά-
σθησαν νὰ διεξαγάγουν δυσχερεῖς
καὶ δυσαρέστους ἀγῶνας. Καὶ κα-
ταλήγει:

«Ἡ ὑπόθεσις συνεζητήθη μετὰ
πάθους, ἰδίως ἀπὸ κομματικῆς ἀ-
πόψεως, εἰς τὴν Μεγάλην Βρεταν-
νίαν καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐδέχθη
πολλὰς ἐπικρίσεις. Ἐκείνη ὅμως
ἀκριδῶς ἡ ἐπίκρισις, ἡ ὁποία θὰ
ἔπρεπε κυρίως νὰ χρησιμοποιηθῆ,
οὐδέποτε, ἢ σπανίως μόνον, ἠκού-
σθη: Ἡ πολιτικὴ τοῦ νὰ ἐξοπλί-
ζη κανεὶς πολίτας, συμπεριλαμ-
βανομένων παντὸς εἴδους ληστῶν
καὶ ἐγκληματιῶν, ἔφερε καὶ εἰς τὴν
Ἑλλάδα, ὅπως καὶ εἰς πλείστας
ἄλλας χώρας, τὴν δικάϊαν ἀντα-
πόδοσίν της. «Σοῦπες αὐτοῦ τοῦ
εἴδους, ποὺ ἐτοιμάζονται διὰ τοὺς
ἄλλους, τῆς τρώγει σχεδὸν πάντο-
τε ὁ μάγειρος».

Χυτήρια

(Κατασκευή παντός είδους
χυτοσιδηρῶν ἀντικειμένων).

ΑΘΗΝΑΙ

- Ἀρχοντίδης Δ. καὶ Ἀντωνιάδης Ε., Ἱε-
ρὰ ὁδὸς 44
- Ἀντωνίου Σπυρ., Ἱερὰ ὁδὸς 9
- «Βιὸ» Ἀνών. Βιομηχανικὴ καὶ Τεχνικὴ
Ἑταιρία, ἐργοστ. καὶ γραφ. λεωφόρος
Κωνσταντινουπόλεως 181
- Βαλσαμάκης Χρ., Λιοσίων 275
- Βασιλείου Ἰωάν., ὁδ. Ἀγίου Θωμᾶ 7
(Ἀμπελόκηποι)
- Βενιέρης Ἰωάν., Ἰάκχου 19
- Γιαννόπουλος Διον., Ἀλεξανδρείας 5,
Κατσιπόδι
- Ζαχαριάδης Π., Εὐμολπιδῶν 7
- «Θέρμις» Ἀνών. Βιομ. Ἑτ., Ριζόπολις
- «Ἴζολα» Ἀνών. Ἑταιρ. Ἡλεκτρικῶν
Εἰδῶν, Φάληρον-Τζιτζιφιῆς ὁδ. Αἰγέως
πρ. χυτοσιδηροὶ σωλῆνες ἀποχετεύ-
σεως
- Καλλιδρομίτης Βασίλ., λεωφ. Κων)πό-
λεως 100
- Καλυκοποιεῖον καὶ Πυριτιδοποιεῖον,
γραφ. λεωφ. Ἀμαλίας 20, ἐργοστ.
Συνοικ. Ὑμηττοῦ
- Κολάγγας Σ., Εὐθανασίας 53
- Κουκουμάκης Μ., Θεοφιλοπούλου 16
- Λουναρδῆς Ἰω., Κολωνοῦ 14
- Παπαβασιλείου Χρ. καὶ Σία, ὁδ. Ἱερο-
φαντῶν 7
- Μουστάκας Σωτήρ. καὶ Σία, ὁδ. Ἱερο-
φαντῶν 7
- Νικολάου Δημ., ὁδ. Τριπόλεως
- Παρασκευόπουλοι Ἀ)φοί, Ἱερὰ ὁδὸς 39
- Παρασκευόπουλος Ἐλευθ., λεωφ. Κων-
σταντινουπόλεως 121
- Σκαβάντζος Ἄνδρ., ὁδ. Ἀλθέας 2 (πά-
ροδος ὁδ. Προπυλαίων) πρ. χυτοσιδη-
ροὶ σωλῆνες ἀποχετεύσεως
- Τσαλικογλου Ἀ)φοί, ἐργοστ. Ν. Ἰωνία
Γραφ. Ἀριστείδου 4

- Φραγκάκης Ἐμμ., ὁδ. Ἑρμοῦ 126
- Παπαζιάν - Μουχανῆς, Σαλαμίνοσ 14
- Πυρόπουλος Γ., Ἑρμοῦ 128

ΒΟΛΟΣ

- Ἀξελός Νικ. καὶ Σία, Συνοικία Παληὰ
«Γκλαβάνης» Ἀνών. Βιομ. Ἑταιρία
Δημάδης Π. καὶ Κανάκης Ι., ὁδ. Ξενο-
φῶντος 20
- Μπένοι Ἀ)φοί
- Ροδίτης Γεώργ.
- Σταματοπούλοσ Κ. Μ. καὶ Υἱοὶ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

- Ἀξυλιθιώτης Εὐθ., ὁδ. Ἀγίου Δημη-
τρίου καὶ Δημ. Νοσοκομείου
- Βουβάρης Κ. καὶ Καρίπης Κ., Σαπφοῦσ 30
- Βενέτης Ἀναστ., συνοικ. Νέον Καπὸν
Βάκοσ Βασίλ., ὁδ. Εἰρήνης 19
- «Ἐστία» Ἐνωσισ Βιομ. Ἐπιχειρήσεων
Α.Ε., γραφ. ὁδ. Βερροίας 11, ἐργοστ.
συν. Ξηροκρίνης
- Μαστραντώνης Νικόλ. ὁδ. Βερμίου 36
- Παπάτσα Ἀ)φοί, ὁδ. Αἰσώπου 2
- Ραφαηλίδης Παῦλ., Ν. Λαχαναγορὰ

ΚΡΗΤΗ - ΧΑΝΙΑ

- Ἀντωνιάδης Δημ.

ΚΑΛΑΜΑΙ

- Κοντοζαμάνης Ἰωάν.
- Πετεινάρη Ἀ)φοί

ΚΑΒΑΛΛΑ

- Γκοντζαμάνης καὶ Μεντζᾶσ
- Νικολαΐδης Β.

ΚΟΜΟΤΙΝΗ

- Γιουσούφ Ἰσμαήλ
Καμπούρογλου Κ.
- Ράλλης Νικόλ.

ΛΑΡΙΣΣΑ

- Ἀποστόλου Κ.

Γράβαλος Ν. και Γκανίδης Σωτ.
Σακελλαρίου Γ. και Μπελτές Γ.

ΛΑΜΙΑ

Ίωσήφ Νικόλ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ήσπρογίτης Ήνδρ, όδ. Παπαστρατόν 15

Ήργυρίου Γεώργ. και Σία, Δραγατσανίου 56

«Βασιλειάδης» Ήλλην. Μηχανουργείον
και Ναυπηγείον

Βερζοβίτης Στέφ., όδ. Φωκίωνος 29

Βασιλόπουλος-Γκίκας, όδ. Πολυδεύκ. 24

Δημοτσάντος Ήωάν. και Βαφειαδάκης
Στ., Μεθώνης 50

Ζούλιας Ήωάν., όδ. Δραγατσανίου 83

Θεοφανίδης Κ., όδ. Δερβενακίων 7

Κοντογιάννης Στυλ., όδ. Ήρτεμησίου
και Μεθώνης

Κουπᾶς Σ. και Σία ᾱ. ἔ. όδ. Ήσκλη-
πιού 25

Καρακατσάνης Μ. και Σία, όδ. Πολυδεύ-
κους και Αἰτωλικού

Καλαβάσης Π. και Σία, όδ. Αἰγάλεω

Κοιτάκης Α., Μέγαρον Ζερβού

Κίκηρας Δ., όδ. Δερβενακίων 18

Κόσχορος Ν. και Κολυβάνος Α., όδός
Πολυδεύκους 23

Καλλιγέρης Εύστρ., Μεθώνης 63

Λειβαδίτης Γ., όδ. Αἰγάλεω και Γκούρα

Λαουτάρης Ήμμ., όδ. Ψαρρών και Εύ-
βοίας

Πάτρος Δ. και Βλαστός, όδ. Δαφνίου
και Μεθώνης

Περράκης Σ., όδ. Ήρστειδου

Ροντήρης και Στρομπουλῆς ᾱ. ἔ., όδ.
Μεθώνης και Αἰτωλικού

Στυλιανού Ήφοι και Κωνσταντάρα Κ.,
«ΑΤΛΑΣ» Μηχανουργείον—Λεβητο-
ποιείον—Ναυπηγείον, Πλούτωνος 20

Φαρακούκης Ν. και Πογήρης, όδ. Φω-
κίωνος και Καλαβρύτων

Φιλιακός Μιχ., όδός Χαΐδαρίου

ΠΑΤΡΑΙ

ΛΑΜΠΑΔΑΡΗΣ ΑΧ., Κορίνθου 487

ΠΑΠΑΔΕΑΣ Ν., Κανάρη 6

Σενεγάλιας Μ. και Λεπεσιώτης Α.

Χανιώτης Κ. και Σία, ἔναντι Τελωνείου

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡ., Γ. Ήλυμπίου 16

ΠΥΡΓΟΣ

Θεοχάρης Χ.

ΣΑΜΟΣ

Λέριος Κων)τίνος, Βαθύ

Μαρσέλλος Ήμμ., Καρλόβασι

ΣΥΡΟΣ

Φρέρης Γ.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

Κουδούνη Ήδελφοί

Ήργοστάσια

**Γεωργικῶν μηχανημάτων
και ἔργαλείων, ὡς και πετάλων**

ΑΙΓΙΟΝ

Ήλιόπουλος Ήνδρ., πρ. πτύα, πτυοσκα-
πάναι, πελέκεις, σκαπάναι, ἄροτρα
κλπ. γεωργικά μηχανήματα

Ήλιόπουλος Ήλίας, πρ. ὡς ὁ ἄνω

ΒΟΛΟΣ

«Γκλαβάνης» Ήνών. Βιομηχ. Ήταιρεία,
πρ. πτύα, πτυοσκαπάναι, ἄροτρα μο-
νούνα, δύύνα, σκαπάναι κλπ.

Σταματοπούλου Κ. Μ. Υἱοί, πρ. ὡς ὁ
ἄνω

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

«Ήστία» Ήνωσις Βιομ. Ήπιχειρήσεων
Α.Ε., γραφ. Βερροίας 11, ἔργ. Συν.
Ξηροκρίνης, πρ. πτύα, σκαπάναι, ἄρο-
τρα κλπ. γεωργικά μηχανήματα

Ήταιρεία Σιδηρουργικῶν Κατασκευῶν

ρα, ατμολέβητες χυτοσιδηροὶ θερμάνσεως οἰκιῶν ὡς καὶ θερμάστραι

«Ἴζόλα» Ἀνων. Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Ἡλεκτρικῶν εἰδῶν, Φάληρον Τζιτζιφιές, ὁδ. Αἰγέως, πρ. σωλῆνες σιδηροὶ μετὰ ραφῆς ἐσωτερικῆς διαμέτρου ἀπὸ 3/8 καὶ 4" ὡς καὶ σωλῆνες μέρκμαν

Ἀν. Βιομ. Ἐταιρ. «Ἑρμῆς» Ν. Φάληρον πρ. σωλῆνες μέρκμαν

Μελισσινὸς Π. καὶ Σια «Μελκο» Ἀκταίου 2

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

«Ἐστία» Ἀνων. Ἐταιρεία Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων, ἐργ. Ξηροκρίνη πρ. Θερμάστραι

Ἔργαστάσιον μολυβδοσωλῆνων καὶ χονδρῶν (σκαγίων)

ΑΘΗΝΑΙ

Ἀλεκτορίδης—Πουλάκης καὶ Σια, Κοίλης 20, πρ. σκάγια κυνηγίου

Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία Καλυκοποιείου καὶ πυριτιδοποιείου ἄ. ἔ., Ἱερά ὁδός, πρ. σκάγια κυνηγίου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Βεκοῦ Φίλιππος, Φράγκων 26, πρ. σκάγια καὶ μολυβδοσωλῆνες

Πάλλας Γ., πρ. σκάγια

Παντελεόγλου Δημ., ἄνω Τούμπα πρ. σκάγια καὶ μολυβδοσωλῆνες

ΛΑΥΡΪΟΝ

Λάμπρου Λάμπρος, προϊόντα, σκάγια

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Κοπελλιάρης Θεόδ., προϊόντα, σκάγια

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἀνων. Ἐμπορικὴ καὶ Βιομηχ. Ἐταιρεία μολύβδου καὶ ἄλλων ἐπιχειρήσεων γραφ. Ἀθῆναι Πραξιτέλους 23, ἐργ. ἐν Πειραιεῖ Ψαρῶν (Ταμπούρια) πρ. μολυβδοσωλῆνες καὶ σκάγια

Κυπριώτου Γ. Ἀφοί, Ὑμηττοῦ 36, πρ. μολυβδοσωλῆνες

Μαλτινιώτης Ε. Π., Μεθώνης 61, πρ. σκάγια, γραφ. Μ. Στοᾶς 39

Πειραιϊκὴ Ὀρειχαλουργία καὶ Πλακοποιία ἄ. ἔ., «Ποπ» Ν. Φάληρον, ἄγ. Ἰωάννου Ρέντη, πρ. μολυβδοσωλῆνες

Πολυμενάκος καὶ Στογιάννης, Τσαμαδοῦ 36, πρ. μολυβδοσωλῆνες

Τριανταφύλλου Πᾶνος, Νικήτα 12, πρ. μολυβδοσωλῆνες

ΠΑΤΡΑΙ

Μαρούντας Θ. καὶ Ἀγόρας Σπ. καὶ Σια, βιομηχανικὴ Ἐταιρεία σκαγίων «Βεσπ», Μέση Ἀγυιά, πρ. σκάγια

ΣΥΡΟΣ

Ἀναιρούσης Γεώρ., πρ. σκάγια

Ἔργαστasia

Σωληναρίων (Tubes) ἐκ μολύβδου ἐπικασσιτερωμένα.

ΑΘΗΝΑΙ

«ΒΕΣ» Βιομηχανικὴ Ἐτ. Σωληναρίων, Χαροκόπου Ἀργυρουπόλεως 15, πρ. σωληνάρια ἐκ μολύβδου ἐπικασσιτερωμένα καὶ ἐκ κασσιτέρου διὰ συσκευασίαν ὀδοντόπαστας, βαζελίνης κ.λ.π. παχυρεύστων οὐσιῶν

«Εβεσκ» Ἀνών. Ἐταιρεία Σωληναρίων καὶ κυτιοποιίας Περιλάμπη (Παγκράτι) πρ. σωληνάρια ἐκ μολύβδου ἐπικασσιτερωμένα καὶ μὴ διὰ συσκευασίαν παχυρεύστων οὐσιῶν

Ἔργαστasia

Τυπογραφικῶν στοιχείων

ΑΘΗΝΑΙ

Καρπαθάκης, Ἀναγνωστόπουλος, καὶ Βαγιωνῆς, στοιχειοχυτικὴ Ἐτ., Σαρρῆ 36

Καρούδης Βίκτωρ καὶ Καρότσης Ἀντ., Γερανίου 7

Ἔργαστasia

Συρμάτων, καρφοβελονῶν, καρφίδων, ξυλοβιδῶν, βιδῶν μηχανῶν καὶ συρματοπλεγμάτων.

ΑΘΗΝΑΙ

Ἀγγελόπουλος Θεόδ., Ἑλληνικά Συρματοουργεῖα, ἔργ. Πειραιῶς καὶ Ἀριστοβούλου (Ρούφ), Γραφ. Ἀθηνᾶς 35, πρ. σύρματα σκληρά, μαῦρα, γαλβανισμένα ἐπιχαλκωμένα, ἀγκαθωτά, καρφοβελόναι, βελονάκια, συρματοπλέγματα διπλῆς στρέψεως ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων, πριτσίνια, τσαρουχόπροκες, μετὰλ-ντεπλουαγιὲ καὶ πεταλόκαρφα

Κατσούρης Βασίλ., Ἡφαίστου, πρ. σύρματα σκληρά, καρφοβελόναι καὶ βελονάκια

Φίτσιος Ἰωάννης, Μεταλλουργικὴ Βιομ. Εὐθανασίας (Βοτανικός), πρ. μηχανόβιδες ἐκ χάλυβος

ΒΟΛΟΣ

«Γκλαβάνης» Ἀνών. Βιομ. Ἐταιρ., πρ. σύρματα σκληρά μαῦρα, καρφοβελόναι λεβητόκαρφα καὶ μηχανόβιδες

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ἄλβο Ἀφοί, ἔργοστ. Νέα Ξυλάδικα, κατὰστημα Μεγ. Ἀλεξάνδρου 22, πρ. καρφοβελόναι, κοσκινόπροκες καὶ συρματοπλέγματα

Ἀντιπλημμυρικὰ Ἔργα Μακεδονίας, ἀ.ἔ. στ. Σαούλ, πρ. συρματοπλέγματα διπλῆς στρέψεως διὰ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα

Ἀσλανίδης Δημ., Ὀλ. Διαμαντῆ, πρ. συρματοπλέγματα

Μακεδονικὴ Καρφοβελονοποιία καὶ Συρματοουργία ἀ.ἔ., ἔργ. Γεννητσῶν, γραφ. Βερροίας 5, πρ. σύρματα σκληρά, καρφιά ἀγκιστρωειδῆ καὶ καρφιά ὑποδηματοποιίας (τέκς)

Μπάλια Ἀφοί, 26 Ὀκτωβρίου, πρ. βελονάκια καὶ καρφοβελόναι

Στεφάνου Στέφ., 26 Ὀκτωβρίου 6, πρ. καρφοβελόναι καὶ σύρματα

Φλογενίδης Γεώρ., Εἰρήνης—Λαγκαδᾶ πρ. σύρματα, σκληρά, καρφοβελόναι, βελονάκια τέκς, κοσκινόπροκες καὶ τσαρουχόπροκες

Χατζηγεωργίου Φωτ. καὶ Σία, Ἀστ. Προεστοῦ 2, πρ. βελονάκια, καρφίτσες καὶ σουγιάδες

ΚΑΛΑΜΑΙ

Γκουζούλης καὶ Ἡλιόπουλος, πρ. σύρματα σκληρά, σύρματα μαῦρα, καρφοβελόναι καὶ βελονάκια

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἑλληνικὴ Μεταλλουργία ἀ.ἔ., ἔργοστ. Ἀθηνῶν, γραφ. Ναυαρίνου 8, πρ. σύρματα σκληρά (clair) σύρματα γαλβανισμένα, σύρματα μαῖρα (μαλακὰ σύρματα ἐπιχαλκωμένα, σύρματα ἀγκαθωτά, καρφοβελόναι, βελονάκια ὑποδηματοποιίας, τσαρουχόπροκες, κοσκινόπροκες, ξυλόβιδες, σιδηρόβιδες κατσαβιδιοῦ, πριτσίνια πάσης φύσεως ἀρβυλόπροκες

Μεϊμαρίδης Ε. καὶ Κακλέας Κ., Ἡνωμένα Καρφιτσοποιεῖα, ἔργ. εἰς Ἁγία Ἰωάννην Ρέντην, πρ. καρφίτσες

Σαλαπάτας Βασ. ἀ.ἔ., Μεσολογγίου 9, πρ. βελονάκια, ἀγκιστρωειδῆ καρφιά κόπιτσες, θηλειὲς παραθύρων, φιούμπες, γάντζους, φουρκέτες κ.λ.π.

Σταυριανὸς Δ. καὶ Α., Μεταλλουργία ἀ.ἔ., Μικᾶλης—Δήμητρος—Σμύρνη πρ. σύρματα σκληρά, μαῦρα, γαλβανισμένα, ἀγκαθωτά, καρφοβελόναι, βελονάκια, ξυλόβιδες, μηχανῶν, λεβητόκαρφα, στριφόνια σιδηροδρόμων καὶ περικόχλια

Σταματόπουλος Α. Ε. Βιδοποιία καὶ Μεταλλουργία, ἀγ. Ἰωάννου Ρέντη πρ. μηχανόβιδες

ΠΑΤΡΑΙ

ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ Π., Κολοκοτρώνη 1 πρ. καρφοβελόναι

ΚΙΟΥΣΗΣ ΗΛ., Ἀγ. Ἀνδρέου 112, πρ. σύρματα

ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑΤΩΝ

ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΥΜΦΟΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

ΟΙ ΑΠΟΛΥΟΜΕΝΟΙ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΠΟΥ 4 ΧΙΛΙΑΔΕΣ

Μετά την δημοσίευσιν της Συντακτικής πράξεως και των έγκριθέντων κατά το χθεσινόν Υπουργικόν Συμβούλιον σχετικών με την αποσυμφορησιν των φυλακών νόμων διά της απολύσεως υπό όρους 4000 περίπου εν προφυλακισει κρατουμένων διά πράξεις διαπραχθείσας κατά το Δεκεμβριανόν κίνημα εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, ο ύπουργός των Έσωτερικών θα κοινοποιήση τούτους τηλεγραφικώς εις τας κατά περιφέρειας αρμοδίας δικαστικάς αρχάς προς άμεσον εφαρμογήν των.

Ο κ. ύπουργός θα συνοδεύση τας άποστολάς των νομοθετημάτων και με λεπτομερή έρμηνευτικήν έγκύκλιον, εις την οποίαν θα έκθέτη λεπτομερώς τας σκέψεις του νομοθέτου και θα διδηγήσας ως προς την εφαρμογήν άρθρων τινών, τα όποια έχουν ανάγκην επεξηγήσεως, δεδομένου, ότι η εφαρμογή των άπόκειται εις την κρίσιν των δικαστών εις έκαστην περίπτωσιν.

Ο κ. ύπουργός εις την έγκύκλιόν του θα τονίξη, ότι λόγοι έθνικοί επιβάλλουσι οι δικασταί, οίτινες καλούνται να εφαρμόσουν τά νομοθετήματα αυτά, να

επιδείξουν απόλυτον άμεροληψίαν και ισότητα εις την μεταχείρισιν των πολιτών, βλέποντες πρό αυτών Έλληνας και μόνον.

Επίσης, άμέσως μετά την δημοσίευσιν του σχετικού νόμου, θα άρχιση η συμπλήρωσις του προσωπικού των Πρωτοδικείων διά της προσληψεως έκτάκτων υπαλλήλων έτι βαθμῶ γραφείως β' τάξεως και κλητήρων.

ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ

Έκ των συγκεντρωθέντων υπό του κ. ύπουργού στοιχείων προκύπτει, ότι όλοι γενικῶς οι κρατούμενοι εις όλας τας φυλακάς του Κράτους, συμπεριλαμβανομένων και των δοσι-

λόγων, άνέρχονται εις 16.853.

Δέν έχουν εισέτι συγκεντρωθῆ τα ζητηθέντα στοιχεία διά να όρισθῆ έπακριβῶς ο αριθμός των υπό του νόμου απολυομένων, αλλά, κατά τους υπολογισμούς των αρμοδίων υπηρεσιών του ύπουργείου Δικαιοσύνης, οι άμέσως απολυόμενοι των φυλακών εέον να υπολογισθούν εις 4 περίπου χιλιάδας.

Ο κ. ύπουργός της Δικαιοσύνης θα παρακολουθήσῃ ο έδιος την εφαρμογήν των νέων νομοθετικών μέτρων, παραμερίζων κάθε άλλην μη άτολύτως έπείγουσαν άτασχόλησιν του εις τό ύπουργείον Δικαιοσύνης.

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΧΑΣ ΤΩΝ ΚΑΛΑΜΩΝ

Τηλεγραφικά πληροφορία προς τας επαύτας στρατιωτικάς αρχάς άναφέρουσι, ότι εις τας όρεινὰς περιοχάς της περιφέρειας Καλαμών εξαπλώθη η τρομοκρατία των αναρχικών συμμορών, όσμηθέντων από άπόρητα κρησφύγετα, εις βάρος των φιλοσύνων κατοίκων, οίτινες μη δυγόμενοι να παραμείνουν εις τά χωρία των, καταφεύγουσι εις τά άστυχά κέντρα.

Έναντίον των συμμορών άπεστάλησαν καταδυνακτικά άποσπάσματα έθνοφυλακής. Εις το χωριόν Παναγιώτεια τα καταδυνακτικά άποσπάσματα άπέβησαν και κατέσχεον πολυαριθμους πολεμικών υλικών, άποκρυβέντων υπό των έλασπιών.

Μεταξύ των άλλων, κατέσχεθησαν 8 όπλα, 2 πολυβόλα, 1 άπλοπλοκάνα, 118 έπιπλα και σημαντικὰς ποσότητας υφασμάτων.

ΕΝ ΔΙΣΤΑΝΤΟΙΣ
Η Κυβέρνησις άντικολωνεί τον φόβον περί άποφυλάκισιτος του κράτους μένων δοσιλόγων του Δικαιοσύνης. Έγκλημάτος, η Κυβέρνησις δια του Νόμου τούτου άποδίδει εις την έλευθέρου ζωην και τους κακούργους και εγκληματίους. Δέν γινώσκουσι μιν έάν η Κυβέρνησις εχρησθήσῃ συναϊοθροίν της βαρρείας έδύνης, την όποίαν αναλατρήσκει άπέναντι του λαού και ένν ο κ. ύπουργός της Δικαιοσύνης ησθάσθη τόνον Ισχυρούς τους όμους του ώστε να εισηγηθῆ τό ληφθέν μέτρον και ν' άντιμετωπίσῃ τας συνέπειας του. Ούτε γινώσκουσι ένν η Κυβέρνησις υπέκουσα εις πίεσεις προήλθεν εις την σοφιστήριαν άπόφασιν, περί της όμοιως ο λόγος. Γινώσκουσι γ, όμως, καλάς του: ότι διά του ληφθέντος μέτρου άπετεύχθη εις άκρότητα από τους Έλληνοους του Κομμουνιστικού Κόμματος. Διότι τούτο εινε δεδοιον ότι η Δημοσία Γνώμη και έδιος οι συγγενείς των θυμάτων, δέν θα δυνηθούν να άντιμετωπίσουν έλευθέρους και άτιμωρήτους και προκλητικούς διότι θα ειναι προκλητικοί τους έγκλημάτος. Καθόλου δέ άπί-

στον ένν άντι να έφθμεν ως άποσπασμα προς τας άντικειμενικόν, τας άποσπασμας τῶν Κομμουνιστικών Κόμματος εις επίληψη και να προκαλέσῃ. Οά επίληψη και λόγος: Δια να έφθμισῃ έαυτη διακομμενον εις τας Προσώπων των διαφορών Μονεθι και να Ισχυρισθῆ ότι επικρατεῖ εις την Χώραν Τρομοκρατία και ούτως δέν δύναται να φέσσομεν εις τας κλάσας, διά να αύξησῃ τὰ θυμάτα του και να φανατίσῃ τους έπαδους του και τέλος, διά να άπαλλάγῃ από τους κακούργους οι όποιοι γινώσκουσι τὰ μυστικά του Κόμματος και τους ήθελουσι άποκρυφούς, τίποτε άλλο δέν κάμνουν επί μιν. τῶς τώρα παρά ν' άκούσι έκείσασθον επί της Διοικήσεως του Κομ. Κόμματος.

Η Γνώμη της Έφημερίδος αύτης εινε ότι η Κυβέρνησις υπέπεσεν εις θάρακτον σφάλμα και επεσεν εις Έπικίνδυνον Παιδεία. Ειδικρινώς της εύχόμεθα να έπιτύχη. Αι λάτεις μας, όμως, εινε άλλιγαι και η άγανάκτησις των θυμάτων και του λαού του μεγάλου θύμα.

— Πλοάη.

θεια πρὸς ἀνασυνθέσιν ἀπέτυχε κυρίως λόγω τοῦ ἀντεθνικοῦ κινήματος. Μετὰ τὴν καταστολὴν τοῦ κινήματος ἡ ἀνάγκη πρὸς ἐπάνοδον εἰς τὴν ὁμαλὴν πολιτικὴν ζωὴν κατέστη περισσότερον ἐπιτακτικὴ καὶ ἀπέβη πατοιωτικὸν καθήκον ὑπέρτερον καὶ αὐτῆς τῆς ἐπιβολομένης αὐστηρᾶς τιμωρίας τῶν ἐγκληματιῶν καὶ τῶν φρικαλεοτήτων τῆς στάσεως. Τὸ ἔργον αὐτὸ ἀνελήφθη ἀπὸ τὴν ἀποσυρθεῖσαν προηγουμένην ὑπὸ τὴν Προεδρίαν μου Κυβέρνησιν. ἐξεπληρώθη κατὰ τὸ μεγαλύτερον αὐτοῦ μέρος καὶ πρόκειται νὰ ὁλοκληρωθῇ ἀπὸ τὴν νέαν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἔχει σαφῆ συναίσθησιν ὅτι δὲν δύναται νὰ εὕρῃ ἄλλο ἀσφαλέστερον στήριγμα ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου τούτου τῆς κρατικῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ πολιτικῆς ὁμαλότητος.

Η ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

2. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει πλήρῃ ἐπίγνωσιν ὅτι ἡ πολιτικὴ ἀνασυγκρότησις τῆς χώρας συμπέπει μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Καὶ ἡ λαϊκὴ κυριαρχία εὕρισκει τὴν κανονικὴν καὶ φυσιολογικὴν αὐτῆς λειτουργίαν εἰς τὴν ἐλευθέραν, ἀνόθευτον καὶ γνησίαν ἐκφρασίαν τῆς λαϊκῆς θελήσεως. Ἐπομένως ἡ προσπάθεια διὰ τὴν πολιτικὴν ὁμαλότητα περαιουῖται μετὰ τὸ δημοψήφισμα, τὰς ἐκλογὰς καὶ τὴν παράδοσιν τῆς ἐξουσίας εἰς λαοπρόβλητον Κυβέρνησιν.

Πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν τὸ Σύνταγμα θὰ ἀποκατασταθῇ πλήρως καθ' ὅλην τὴν χώραν. Ἡ ἔννομος τάξις, αἱ ἀτομικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἐλευθερίαι θὰ ἐπιβληθοῦν ἀπολύτως σεβασταὶ διὰ τὴν καθολικὴν καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῆς εἰς τὸν τόπον ὀφειλομένης πολιτείας δικαίου. Ἀκολουθῶς τὸ κράτος θὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν τεχνικὸν μηχανισμόν καὶ θὰ ἐμπεδώσῃ τὸ αἶσθημα ἀσφαλείας διὰ τὴν ἐλευθέραν, ἀνεπηρέαστον καὶ γνησίαν ἐκδήλωσιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως.

Μετὰ τὴν ἐλευθέραν καὶ ἀνόθευτον ἐκδήλωσιν τοῦ δημοσίου φρονήματος καὶ τὴν παράδοσιν τῆς ἐξουσίας εἰς λαοπρόβλητον Κυβέρνησιν ἡ λογοδοσία μας πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν καὶ τὰς Συνταγματικὰς Ἀρχὰς διὰ τὰς πράξεις μας θὰ σημειώσῃ τὸ τέλος τοῦ Κυβερνητικοῦ μας ἔργου.

Η ΣΥΓΓΝΩΜΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΦΡΙΚΑΛΕΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΕΙΝΕ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΣ

3. Τὸ ἔργον τούτο δὲν εἶνε εὐκόλον. Ἡ προσπάθειά μας θ' ἀντιμετωπίσῃ κυρίως τὴν ἐπαχθὴ κληρονομίαν τοῦ παρελθόντος. Ἡ κατοχὴ παρέσχεν τὴν εὐκαι

ρίαν διὰ τὸ ἀπαράμιλλον καὶ διεθνῶς ἀνεγνωρισμένον μεγαλεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως. Ἀλλὰ παραλλήλως ἡ ἀνώμαλος κατάστασις ἔδωκε τὰς θλιβεράς δυνατότητας διὰ μίαν ἐκτροπὴν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ κινήματος καὶ διὰ μίαν σειρὰν ἐγκλημάτων στερουμένων ἠθικῆς βάσεως ἢ ἰδεολογικῆς δικαιολογίας. Ἀντιστοίχως προεκλήθη μοίραία ἀντίδρασις καὶ ἐπέτρεψεν εἰς τὸν κατακτητὴν νὰ χρησιμοποιοῦσθαι Ἐλληνας ἐναντίον Ἑλλήνων καὶ ἀπεχαλίνωσεν τὴν ἐμφύλιον μανίαν. Τὸ κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου προσέθεσε καὶ τὰς ἰδικὰς του φρικαλεότητας. Τοιοῦτοτρόπως ὁλοκληροῦνται οἱ κύκλοι ἀποτροπαίων ἐγκλημάτων τῶν ὁποίων ἡ συγγνώμη εἶνε ἐντελῶς ἀπάραδεκτος ἀπὸ τὸ Ἔθνος. Δυστυχῶς ὅμως ὁ κολασμὸς τῶν ἀδικημάτων τούτων παρέχει ἐνίστε τὴν εὐκαιρίαν δι' ἀσυγχωρήτους προσωπικὰς ἀντεκδικήσεις καὶ διὰ φασιστικὰ ὄργανα. Οὕτω πῶς ἡ χώρα ἐξακολουθεῖ εἰς ὠρισμένα, εὐτυχῶς ὀλίγα, σημεία νὰ ἐπηρεάζεται ψυχολογικῶς ἀπὸ τὸ δράμα τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ καὶ νὰ ἐμποδίζεται νὰ προχωρήσῃ ὁλοκληρωτικῶς πρὸς τὸν κατευνασμὸν τῶν παθῶν καὶ τὴν ἠπιάν διέξοδον ἀπὸ τὰς αἰματηρὰς συνεπειὰς τοῦ ἐσωτερικοῦ διχασμοῦ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ριζικαὶ λύσεις εἶνε ἀπαραίτητοι. Τὰ ἐγκλήματα δὲν δύνανται ν' ἀμνηστευθοῦν. Ἀλλὰ καὶ ἡ παράτασις τῆς ἐκκρεμότητος εἶνε ἐπιζημία διὰ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Προσέτι ἡ κατάστασις τῶν φυλακῶν εἶνε οἰκτρὰ καὶ ἡ δολίσις τῶν πολυαρίθμων κρατουμένων ἀθλία. Τὸ ἐθνικὸν συμφέρον ἐπιβάλλει τὴν ταχείαν καὶ ἀποφασιστικὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ἀναμφισθητῶς ἐγκληματιῶν καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν λοιπῶν. Εἶνε ἀνάγκη νὰ καθιερωθῇ συνοπτικὴ διαδικασία διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐκκρεμῶν δικογραφιῶν.

Εὐλόγως ἡ μεγαλύτερα μερίς τοῦ Ἔθνους θὰ δοκιμάσῃ ὀδύνην δι' ἀπελευθέρωσιν μερίδος κρατουμένων. Ἀλλὰ ἡ ὀδύνη αὐτὴ εἶνε ἐθνικὸν καθήκον καὶ ὑπερτάτη θυσία διὰ τὸν κατευνασμὸν τῶν παθῶν καὶ δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν προαγωγὴν τῆς ἐσωτερικῆς ὁμαλότητος.

Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι οἱ ἀπολυόμενοι δὲν θὰ σκεφθοῦν νὰ ἀποδηλώσουν οἰανδήποτε ἀντικωνομικὴν ἢ ἀντεθνικὴν τάσιν. Θὰ συμπεριφερθοῦν μετὰ ἐπίγνωσιν τῆς ἐπιδειχθησομένης ἐπιεικειᾶς καὶ δὲν θὰ διατηρήσουν οἰανδήποτε ἐμπαθῆ διάθεσιν. Ἀλλὰ κατὰ π

ΑΝΤΑΡΤΑΙ ΜΕΤΑ ΠΟΥΛΥΜΕΡΟΝ ΜΑΛΗΝ ΚΑΤΕΛΑΒΟΥΝ ΤΗΝ ΑΡΑΧΩΒΑΝ ΒΟΙΩΤΙΑΣ.- ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΠΕΧΩΡΗΣΑΝ ΕΦΟΝΕΥΘΗΣΑΝ ΔΕΚΑΕΠΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΚΑΙ Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΤΩΝ

Χθесινά τηλεγραφήματα πρὸς τὰς ἐνταῦθα ἀρχὰς ληφθέντα μὲ ἀρκετὴν καθυστέρησιν ἀνεφερον ὅτι τὸ μεσονύκτιον τῆς προχθὲς δύνاميς 300 συμμοριτῶν ὑπὸ τὸν Διαμαντὴν προερχομένη ἐκ Παρνασοῦ ἐπετέθη αἰφνιδιστικῶς κατὰ τῆς Ἀραχώβης καὶ κατώρθωσε μετὰ συμπλοκὴν 2½ ὥρων πρὸς τὴν ἐντὸς τῆς πόλεως εὐρισκομένην μικρὰν στρατιωτικὴν δύναμιν νὰ γίνῃ κυρία τῆς πόλεως.

Ὀλίγον βραδύτερον τηλεφωνήματα ἐξ Ἀμφίσσης καὶ Λεβαδείας διαβιβαζόμενα ὑπὸ τῶν ἐκεῖ προσφυγόντων κατοίκων τῆς Ἀραχώβης ὡς καὶ τοῦ Νομάρχου Λεβαδείας ἔδιδον λεπτομερείας τῶν γεγονότων καὶ ἐζήτησαν ἐπείγοντως ἐνισχύσεις.

Κατὰ τὰ τηλεφωνήματα ταῦτα ἐπιβεβαιωθέντα βραδύτερον καὶ ἐκ μεταγενεστέρων ἐπισήμων ἀναφορῶν οἱ συμμοριταὶ ὑπερέβαινον κατὰ πολὺ τοὺς 800 ἐνισχυμένους ὑπὸ τῆς συμμορίας Μπελῆ καὶ ὑπὸ πολλῶν χωρικῶν τῆς περιοχῆς Παρνασσίδος στρατολογηθέντων βιαίως τὰς τελευταίας ἡμέρας ὑπὸ τῆς συμμορίας Διαμαντῆ. Οἱ ἀντάρται προερχόμενοι ἐκ Παρνασοῦ ἐπλησίασαν τὴν Ἀραχώβαν ἐκ διαφόρων σημείων καὶ ἀφοῦ ἐτοποθέτησαν ομάδας ἀνασχεσεως εἰς διάφορα σημεία ἐκ τῶν ὁποίων ἦτο πιθανὸν νὰ φθάσουν στρατιωτικαὶ ἐνισχύσεις ἐκ τῶν γειτονικῶν κέντρων ἐπισταθμεύσεως τῶν ἤρχισαν τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς πόλεως.

Ἐντὸς τῆς Ἀραχώβης εὐρίσκετο μικρὰ δύναμις ἐξ 80 στρατιωτῶν ὑπὸ τὸν ὑπολοχαγὸν Βοζίκην. Ἡ δύναμις αὕτη εὐθὺς μόλις ἤρχισαν οἱ συμμοριταὶ νὰ βάλουν κατὰ τῆς πόλεως ἀνεπτύχθη καὶ ἤρχισε μάχην πρὸς αὐτούς. Μετὰ τὴν πρώτην ἐκδήλωσιν τῆς ἐπιθέσεως οἱ κάτοικοι τῆς Ἀραχώβης καταληφθέντες εἰς τὸν ὕπνον ἐπανικοβλήθησαν καὶ ἤρχισαν νὰ ἐξέρχονται ἀλλόφρονες εἰς τὰς ὁδοὺς, δημιουργοῦντες οὕτω σύγχυσιν εἰς τὸ μικρὸν στρατιωτικὸν τμήμα τὸ ὁποῖον ἐμάχετο πρὸς τοὺς συμμοριτάς, ἀμυνόμενον ἐντὸς τῶν οἰκιῶν.

Ἡ μάχη διήρκεσεν ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν, ἀλλὰ κάθε προσπάθεια τῶν στρατιωτῶν ὅπως συγκρατήσουν τοὺς συμμοριτάς ἀπέβαινεν ἐπὶ ματαιῶ διότι οὗτοι ἐκτὸς τοῦ ὅτι διέθετον ὑπεροχὴν πυρὸς, ὡς πολυαριθμότεροι εἶχον καταλάβει καὶ ὄλας τὰς ἐκ βορρᾶ, δυσμῶν καὶ ἀνατολῶν παρυφᾶς τῆς πόλεως ἐξ ὧν καὶ ἔβαλον κατ' αὐτῆς. Διαρκούσης τῆς μάχης ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀποσπάσματος ὑπολοχαγὸς Βοζίκης ἐφονεύθη μετ' αὐτοῦ δὲ ἔπεσαν καὶ μερικοὶ στρατιῶται. Ὁ φόνος τοῦ ὑπολοχαγοῦ ἐπέτεινε τὴν σύγχυσιν καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ στρατοῦ οἱ ὁποῖοι ἠμύνοντο ἐντὸς διαφόρων οἰκιῶν στερούμενοι πλέον ὁδηγιῶν διὰ τὴν ἀμυναν ἤρχισαν νὰ συμπύσσωνται πρὸς τὴν ἐξοδὸν τῆς πόλεως, δίδοντες συνεχῶς μάχην πρὸς τοὺς συμμοριτάς, οἱ ὁποῖοι συνεκέντρωναν πλέον τὰ πυρὰ τῶν πρὸς αὐτούς. Μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἐξῆλθον τῆς πόλεως καὶ πολλοὶ τῶν κατοίκων οἱ ὁποῖοι πανικύ-

βλητοὶ ἐτρέποντο πρὸς τοὺς ἀγροὺς καὶ ἐκρύπτοντο εἰς τὰς λόχμας διαφυγόντες κατόπιν πρὸς γειτονικὰ χωρία καὶ τὴν Λεβάδειαν.

Οἱ ἀντάρται, κατὰ τὰ ἐπίσημα τηλεφωνήματα, γενόμενοι κύριοι τῆς πόλεως ἐλεηλάτησαν τὰς οἰκίας καὶ ἐπυρπόλησαν 11 ἐξ αὐτῶν, ἀκολούθως δὲ φορτώσαντες ἐπὶ ὑποζυγίων τὰ εἶδη τὰ ὁποῖα ἀφήρεσαν παρὰ τῶν κατοίκων, ἐξῆλθον τῆς πόλεως περὶ τὴν 3ην πρωϊνὴν ἀνενόχλητοι. Αἱ οἰκίαι αἱ ὁποῖαι ἐπυρπολήθησαν εἶνε τοῦ βουλευτοῦ κ. Κονίτσα, τῶν Ι. Τσάθα, Ι. Οἰκονόμου καὶ Λ. Δημάκη, τοῦ ἱερέως Βαϊδάνη, τῶν Ταμβάκη, Πέρβελη, Δερδέναγα καὶ τριῶν ἀκόμη ἄλλων.

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν συμμοριτῶν κατέφθασεν εἰς Ἀραχώβαν εἰς λόχος ἐξ Ἀμφίσσης, τὴν 10ην πρωϊνὴν ἕτερος λόχος ἐξ Ἀμφικλείας καὶ τὸ ἀπόγευμα τρίτος λόχος διὰ Λεβαδείας. Ἡ στρατιωτικὴ αὕτη δύναμις περισυλλέξασα τοὺς στρατιώτας τῆς δυνάμεως Ἀραχώβης οἱ ὁποῖοι μεμονωμένοι κατώρθωσαν νὰ διαφύγουν ἐκ τῆς πόλεως, ἀπεχώρησε πάλιν ἐξ αὐτῆς ἀφοῦ προηγουμένως ἐμερίμνησε διὰ τοὺς νεκροὺς τῆς μάχης ἀνερχομένους κατὰ τὰ ἐκ Λεβαδείας τηλεφωνήματα εἰς 17 στρατιώτας καὶ τὸν ὑπολοχαγὸν Βοζίκην.

Η ΠΟΛΙΣ ΕΡΗΜΟΥΤΑΙ

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως πανικόβλητοι ἀπὸ τὸν φόβον τῶν ἐγκατέλειψαν τὴν πόλιν ἢ ὁποῖα κατὰ τὸν παρηυσιασθέντα χθὲς εἰς τὰ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ζήτησαν τὴν ἀμεσον λήψιν μέτρων βουλευτῆν κ. Κονίτσαν εὐρίσκεται ἀπὸ χθὲς ἐντελῶς ἔρημος κατοίκων.

Αἱ ληφθεῖσαι πληροφορίες δὲν ἀναφέρουν οὐδὲν περὶ τῶν ἀπωλειῶν τῶν συμμοριτῶν, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι οὗτοι μὴ ἐνοχληθέντες κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν ἐκ τῆς πόλεως συναπεκόμισαν νεκροὺς καὶ γραμματίας.

Αἱ ὑπάρχουσαι ἐξ ἄλλου πληροφορίες ἀναφέρουν ὅτι ἡ δίωξις τῶν συμμοριτῶν ἐγένετο μόνον δι' ἀεροπορίας ἣτις ἔβαλε κατὰ τῆς φάλαγγος τῶν κτηνῶν ἢ ὁποῖα τοὺς ἠκολούθει μεταφερούσα τὰ διαρπαγέντα ἐξ Ἀραχώβης.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐνῶ συνεδρίαζε τὸ Πολιτικὸν Συμβούλιον προσῆλθον οἱ βουλευταὶ Βοιωτίας καὶ Φωκίδος καὶ ἐζήτησαν τὴν λήψιν δραστηκῶν μέτρων πρὸς καθορῆσιν τῶν πληθυσμῶν Λεβαδείας καὶ λοιπῶν γειτονικῶν μερῶν, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἀνάστατοι ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τῶν συμμοριτῶν. Οἱ βουλευταὶ εἶχον ἰδιαιτέραν συνεργασίαν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις ἀκολούθως μετέβη τὴν 10ην νυκτερινὴν εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ καὶ εἶχε μακρὰν συνεργασίαν μετὰ τοῦ κ. Βεντήρη σχετικῶς μὲ τὰς κινήσεις τῶν στρατιωτικῶν τμημάτων.

Οἱ βουλευταὶ κατήγγειλαν ὅτι τὰ στρατιωτικὰ τμήματα ποὺ ἐστάλησαν εἰς Ἀραχώβαν ἀπεχώρησαν πάλιν ἐκεῖθεν εἰς τὰς ἑδρας τῶν χωρῶν νὰ τεθοῦν εἰς καταδίωξιν τῶν συμμοριτῶν.

254
Μετ' ἀρχαίας ἡμέρας γίνονται 4
στρατιώται ἐπιβλήθησαν πρὸς τὴν πόλιν
τὸ βήμα 6 ἡμέρας 1917
Μετ' ἀρχαίας ἡμέρας γίνονται 4
στρατιώται ἐπιβλήθησαν πρὸς τὴν πόλιν

32 **Ανταρτοπόλεμος, τα έσοδα**

ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.

Μετά την ομολογία της ηττης των συμμοριών

ΤΙ ΥΠΟΚΡΥΠΤΕΙ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ 6ΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Η Διεύθυνσις Τύπου του Γενικού Έπιτελείου Στρατού ανακοινώνει ότι εντός ενός 15ημέρου το ΚΚΕ εξέγγειλε την ήτταν του συμμοριτισμού, δια τεσσάρων διαδοχικών ανακοινώσεων, των οποίων το περιεχόμενον χαρακτηρίζεται από τας ακόλουθους περιכותάς: Την 15/10/49 δια του διαγγέλματος της «Προσωρινής Δημοκρατικής Κυβέρνησης»: «Ο δημοκρατικός στρατός Ελλάδος δεν κατέθεσε τὰ όπλα, μὰ μόνον τὰ έθεσε παρά πόδα. Σταμάτησε την αίματοχυσία για να σώση την Ελλάδα». Την 13/10/49 δι' εκτάκτου ανακοινώσεως της ΠΔΚ: «...η τελευταία διαταγή της Προσωρινής Δημοκρατικής Κυβέρνησης να αναστείλουν οι κύριες δυνάμεις του δημοκρατικού στρατού τον άγωνα». Την 28/10/49 δι' ήμερησίας διαταγής του Γενικού Αρχηγείου: «Ο πόλεμος έσταμάτησε. Ο ανταρτοπόλεμος συνεχίζεται». Την 4/11/49 δια της αποφάσεως της 6ης Όλομελείας: «Τελικά νικηθήκαμε. Η τακτική της συνέχισης θα είχε άποτέλεσμα την εκμηδένιση της κυρίας δυνάμεις του δημοκρατικού στρατού».

Κύριος προορισμός των ως άνω υπαγορευμένων ανακοινώσεων έτέθη να διευκολυνθή ή προσπάθεια ειρήνευσης — δηλαδή να δημιουργηθή εις τούς συμμαχικούς κύκλους του εξωτερικού ή εντυπώσεις ότι δεν υφίσταται πλέον πόλεμος — εις τρόπον ώστε να επιβληθούν μέτρα «συμφιλίωσης» και «αφοπλισμού» της Ελλάδος. Έν τούτοις και μετά την άποφασιν της 6ης Όλομελείας, ήτις αποτελεί άπροσημάτιστον όμολογίον της ήττης, εξακολουθεί ισχύουσα ή δήλωσις του διαγγέλματος της 15ης Οκτωβρίου έ. έ. Καθ' ήν αυτό δεν σημαίνει συνθηκολόγησιν, παρά μόνον μεταβολήν τακτικής. Αφ' ενός καταβάλλεται προσπάθεια όπως ή ανταρσία και οι πράξεις δολιοφθοράς, μεταφερθούν από του δυναμικού επιπέδου εις τό πολιτικόν και οικονομικόν, αφ' έτερου δέ τό «Ανώτατο Πολεμικό Συμβούλιον» των συμμοριτών εξακολουθεί να υφίσταται, και τό «Γενικό Αρχηγείο» εκδίδει καθημερινώς «Δελτία Δράσης» έπέχοντα θέσιν πολεμικών ανακοινώσεων. Ένδεικτικώς αναφέρεται ότι ένα μήνα περίπου μετά την άποφασιν της 6ης Όλομελείας και συγκεκριμένως την 3/11/49, τό συμμοριακόν δελτίον περιέλαμβανε τό ακόλουθον «Δελτίον Δράσης» του Δ. Σ. εις την περιοχήν Κεντρικής Μακεδονίας:

«Ομάδες του Π.Ε.Υ. Νιγρίτας Λαγκαδά για τὰ τρίχρονα του ΔΣΕ χτύπησαν τό βράδυ της 28/10 με όλομους τούς στρατώνες της Νιγρίτας και άλλους στρατιωτικούς στόχους μέσα στην πόλη. Ταυτοχρόνως έλαβρά τμήματα του ΔΣΕ χτύπησαν και ανετρεψαν δύο έξωτερικά φυλάκια. Απώλειες του έχθρου 11 νεκροί και 27 τραυματίες. Στις 29/10 άλλες ομάδες της ίδιας περιοχής χτύπησαν και διέλυσαν ένεδρευτικό χθρική διμοιρία στρατού. Απώλειες του έχθρου 3 νεκροί, ανάμεσα τους ύ ανθυπολοχαγός διμοιρήτης, 9 τραυματίες. Πιάστηκαν 9 αιχμαλωτοι. Παρήκαν όπλα 3 μπρέν, 3 τόμπικον, 20 τουφέκια, 1 πιστόλι, 2 πιστόλια φωτοβολίδων, 4.000 σφαίρες, 15 στολές, 15 ζευγαρια άρβυλα, 20 χλαίνες, κομμάτια από άερικασικό ασήματο και 5 μεταγωγικά. Έχθρικές ενισχύσεις που κινηθήκαν να παρουν τούς νεκρούς και τούς βαρείς τραυματίες χτηνήθησαν ένεδρευτικά από διαδοχικές θέσεις. Ο έχθρος στην προσπάθεια του να πάρη τούς τραυματίες είχε και άλλες άπώλειες σοβαρές σε νεκρούς και τραυματίες που ο αριθμός των δεν εξακριβώθηκε. Ομάδες ΠΕΥ Κιλκίς από τις 23 μέχρι τις 29/10 χτύπησαν σε διάφορα σημεία του χώρου τούς 3 λόχους στρατού και 5 διμοιρίες ΜΕΑ, προκάλεσαν στον έχθρο άπώλειες 19 νεκρούς και 25 τραυματίες. Πήραν όπλα 10 τουφέκια, 6 στέν. 1500 σφαίρες, 80 χειροβομβίδες, 15 αουβέρτες, 3 τόμπικον, 2 πιστόλια φωτοβολίδων, 3 πιστολιών είδικού όθο-

Βήμα 10/11/49

του και 6 άλλα μεταγωγικά φορτωμένα με ίματισμό και τρόφιμα».

ΔΕΝ ΕΠΑΥΣΕΝ Ο ΑΓΩΝ

Αί ανακρίβειαι αύται του «Δελτίου Δράσης» δεν αντρέπουν τό γεγονός ότι ακόμη και τυπικώς τό ΚΚΕ ουδέποτε κατέπαυσε τας έχθροπραξίας. Οι λόγοι δια τούς οποίους εξηναγκάσθη να όμολογήση την ήτταν του — παρά τας ήθελημένας, δια λόγους πολιτικής σκοπιμότητας αντιφάσεις των διαδοχικών διαγγελλμάτων και ανακοινώσεων — προκύπτουν εκ της μελέτης της αποφάσεως της 6ης Όλομελείας της Κεντρικής Έπιτροπής του ΚΚΕ και ειδικώτερον από τὰ ακόλουθα βασικά σημεία:

1. «Η φετεινή μας άναμέτρησιν με τον μοναρχοφασισμό στό Βίτσι και στό Γράμμο στάθηκε μία από τις πιο σκληρές μάχες. Παρά τό γεγονός ότι οι μαχητές και οι μαχήτριες και τὰ στελέχη του στρατού μας πολέμησαν καλά στή μεγάλη αυτή σύγκρουση έναντια στον έχθρό, που είχε τεράστια ύπεροχή, τελικά νικηθήκαμε. Η ήττα μας στή μάχη του Βίτσι και του Γράμμου, τον Αύγουστο του 1949 ση ρειώνει μία άλλαγή στην κατάσταση. Αυτό επιβάλλει και μία άλλαγή στην πολιτική μας γραμμή. Η τακτική της συνέχισης άπωσθήποτε του ένσπλου άγώνα που εκφράζει ένα μικροστικόν πνεύμα άπελπισίας και έλλειψης προοπτικής, θάδινε την δυνατότητα στον αντίπαλο να καταφέρη συντριπτικό χτύπημα έναντιον των αγωνιστών και στελεχών του λαϊκού έπαναστατικού κινήματος. Σωστά ένεργώντας τό Π. Γ. της Κ. Ε. του Κ. Κ. Ε. άνολόγησε την τακτική της άποχώρησης πράγμα που έμπόδισε τον μοναρχοφασισμό να επιτύχη την στρατιωτική επίδιωξη του την εκμηδένιση της κυρίας δυνάμεις του ΔΣΕ στό Βίτσι...»

Συνεπώς τό ΚΚΕ ουδέ να δημιουργηθή τον άγωνα στό Βίτσι κτελεύς νους, πολλή προσπάθεια, όπως ίσχυρίζεται εις τας έμβουσιασμός και πίστις και πολύ 15/10, αλλά τελικά υπερισσότερα χρήματα και ακόμη στρατό μας, όπως όμολογεί υπερισσότερος χρόνος: Είνε έργον άποφαση». Δεν καταμάτησιν για να σώση την «μεγάλης και μακράς πνοής, ολοκληρωτική εκμηδένιση εάν ή 'Ιταλία με τον αρχαιολόγα συμφέροντα του λαϊκόν της πλούτον, με τας φυσικα», όπως διακηρύσσει κάς καλονάς και τὰ μεσαιωνικά και μας της 15-10 αλλά, άτις 'Αναγεννήσεως έργα δεν έσπευριπτικό χτύπημα έναντιδε να πλουτισθή και με όλα τὰ στών και στελεχών και έργα του γεωτέρου πολιτισμού και ΔΣΕ» εκ μέρους του «...ά εκμεταλλευθή την μουσικήν ή και δια τον λόγον αυτό...» ή έκμεταλλευθή την μουσικήν ή διαταξη την άποχώρησιν έξοφίαν του λαού της, ακόμη δε των των Κομμουνιστοσυμμοριών, τό όποϊον, ό των 'Αλβανίαν και Βουλγαρίαν άνήγγειλαν τελευταία αί έφηό,τι του άπέμεινε όπως μεριδες, με τον έορτασμόν του ά-επόφαση». Τό ΚΚΕ γίου έτους θά εξασφαλίση κατά την άποφαση» ότι εή ήτόν χειμώνα 2.000.000 προσκυνηλει άλλαγή στην πολιτικόν, άσφαλώς δεν θά κατείχε την Τουτο μαρτυρεί ότι εάν έτίον και πλουτοφόρον τουριστος δεν επέβαλεν εις τό περιόπτον και πλουτοφόρον τουρισλαγήν» αυτήν, ό επαναστατικόν θέσιν, την όποιαν κατέχει νισμός θά έσυνέχιζε την σημερον.

2. «Αναφερομένη εις τήν έλευσαν έτος, όπως μας έγκώρισαν και δεν θά υπεχωρει αγι... Και ή Γαλλία με τὰ μνημεία τό σημερον της πατρίδος των τελευταίων βασιλέων της και νισθη την 15-10-49 εις τας όπλο του Ναπολέοντος, δεν θά κατώρθω της προσωρινής Δημοκρ... του Ναπολέοντος, δεν θά κατώρθω της προσωρινής Δημοκρ... να συγκεντρώση κατά τό διαρ...»

3. «Αναφερομένη εις τήν έλευσαν έτος, όπως μας έγκώρισαν και δεν θά υπεχωρει αγι... Και ή Γαλλία με τὰ μνημεία τό σημερον της πατρίδος των τελευταίων βασιλέων της και νισθη την 15-10-49 εις τας όπλο του Ναπολέοντος, δεν θά κατώρθω της προσωρινής Δημοκρ... του Ναπολέοντος, δεν θά κατώρθω της προσωρινής Δημοκρ... να συγκεντρώση κατά τό διαρ...»

3. «Αναφερομένη εις τήν έλευσαν έτος, όπως μας έγκώρισαν και δεν θά υπεχωρει αγι... Και ή Γαλλία με τὰ μνημεία τό σημερον της πατρίδος των τελευταίων βασιλέων της και νισθη την 15-10-49 εις τας όπλο του Ναπολέοντος, δεν θά κατώρθω της προσωρινής Δημοκρ... του Ναπολέοντος, δεν θά κατώρθω της προσωρινής Δημοκρ... να συγκεντρώση κατά τό διαρ...»

ΥΠΕΡΒΙΒΕΤΑΙ ΟΤΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΝ, ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΕΔΩΣΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΓΕΣ, ΕΤΟΝΙΖΕΤΟ Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΝΑ ΚΡΥΦΤΟΥΝ ΤΑ ΟΠΛΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ ΤΗΣ ΒΑΡΚΙΖΑΣ.

«Οπερ σημαίνει ότι τό Δεκεμβριανον κίνημα — τό όποϊον κατά τας όμολογίας του Καραγιώργη είχαν εθύς εξ άρχης άποφασισθη — όσον και ή ανταρσία, δεν εξεδηλώθησαν ως λαϊκή αντίδρασις έναντιον του «μοναρχοφασισμού», άλλ' άπετέλεσαν αντίλακας συλωμοσίας προς καταλυσις της νομιμου τάξεως δια συντονισμένης έξωθεν βοθηείας στρατιωτικής και πολιτικής.»

Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

3.— 'Η 6η Όλομέλεια άναγνωρίζει την βοήθειαν ταύτην δια της χαρακτηριστικής φράσεως: «Η ένσπλη παλή έξωτερικώς, έστήριξε τὰ νώτα της, εις τό λαϊκόν δημοκρατικόν καθεστώτα...».

4.— 'Η 6η Όλομέλεια εύρίσκειται εις την ανάγκην να όμολογήση έμμέσως ότι μόνον χάρις εις τας παραβιάσεις της εκτεταμένης έλληνικής γραμμής εκ μέρους των Βορείων Γειτόνων, κατέστη δυνατή ή ύπαρξις του κομμουνιστοσυμμοριτισμού. «Δεν μπόρεσε να λυθη τό πρόβλημα των έφεδρειών του Δημοκρατικού Στρατού και του ανεφεδιασμού των τμημάτων της Κεντρικής και Νοτίας Ελλάδος». Καί τούτο διότι ή μάχη της μεθορίου άπέκοψε τον άνεφοδισμόν των ΚΣ συγκροτημάτων άτινα έδωαν εις τας μακράν των συνόρων περιοχάς. Ο ίσχυρισμός του ΚΚΕ ότι ή ανταρσία ανεπτύχθη εις τό έσωτερικόν της Ελλάδος και εις τας νήσους ως άνυπορκτον κίνημα, με έρείσματα λαϊκά, καταπίπτει ούτω εξ ιδίων. Αποδεικνύεται ήτις, σημειώται

χρειαζονται προσπάθεια, όπως ίσχυρίζεται εις τας έμβουσιασμός και πίστις και πολύ 15/10, αλλά τελικά υπερισσότερα χρήματα και ακόμη στρατό μας, όπως όμολογεί υπερισσότερος χρόνος: Είνε έργον άποφαση». Δεν καταμάτησιν για να σώση την «μεγάλης και μακράς πνοής, ολοκληρωτική εκμηδένιση εάν ή 'Ιταλία με τον αρχαιολόγα συμφέροντα του λαϊκόν της πλούτον, με τας φυσικα», όπως διακηρύσσει κάς καλονάς και τὰ μεσαιωνικά και μας της 15-10 αλλά, άτις 'Αναγεννήσεως έργα δεν έσπευριπτικό χτύπημα έναντιδε να πλουτισθή και με όλα τὰ στών και στελεχών και έργα του γεωτέρου πολιτισμού και ΔΣΕ» εκ μέρους του «...ά εκμεταλλευθή την μουσικήν ή και δια τον λόγον αυτό...» ή έκμεταλλευθή την μουσικήν ή διαταξη την άποχώρησιν έξοφίαν του λαού της, ακόμη δε των των Κομμουνιστοσυμμοριών, τό όποϊον, ό των 'Αλβανίαν και Βουλγαρίαν άνήγγειλαν τελευταία αί έφηό,τι του άπέμεινε όπως μεριδες, με τον έορτασμόν του ά-επόφαση». Τό ΚΚΕ γίου έτους θά εξασφαλίση κατά την άποφαση» ότι εή ήτόν χειμώνα 2.000.000 προσκυνηλει άλλαγή στην πολιτικόν, άσφαλώς δεν θά κατείχε την Τουτο μαρτυρεί ότι εάν έτίον και πλουτοφόρον τουριστος δεν επέβαλεν εις τό περιόπτον και πλουτοφόρον τουρισλαγήν» αυτήν, ό επαναστατικόν θέσιν, την όποιαν κατέχει νισμός θά έσυνέχιζε την σημερον.

Και ή Γαλλία με τὰ μνημεία τό σημερον της πατρίδος των τελευταίων βασιλέων της και νισθη την 15-10-49 εις τας όπλο του Ναπολέοντος, δεν θά κατώρθω της προσωρινής Δημοκρ... του Ναπολέοντος, δεν θά κατώρθω της προσωρινής Δημοκρ... να συγκεντρώση κατά τό διαρ...»

3. «Αναφερομένη εις τήν έλευσαν έτος, όπως μας έγκώρισαν και δεν θά υπεχωρει αγι... Και ή Γαλλία με τὰ μνημεία τό σημερον της πατρίδος των τελευταίων βασιλέων της και νισθη την 15-10-49 εις τας όπλο του Ναπολέοντος, δεν θά κατώρθω της προσωρινής Δημοκρ... του Ναπολέοντος, δεν θά κατώρθω της προσωρινής Δημοκρ... να συγκεντρώση κατά τό διαρ...»

ΤΟ ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Προσφ. τισομ.

5-10-47

Άρθρον τοῦ κ. ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν

Προκειμένου περί τῆς προσφορᾶς τῶν μητροπολιτῶν Κοζάνης καὶ Ἡλείας, ὅπως συμβάλλουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς ὁμαλότητος, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν, ὅτι: «Ἡ ἐπιστολῆ των ἀποτελεῖ καταδίκην τῆς ἀνταρσίας, ἐφ' ὅσον δηλοῦν ὅτι συμφωνοῦν μετὰ τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως».

Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι ἐπαρκές. Ἐπρεπε ἡ ἀποδοκιμασία τῆς ἀνταρσίας νὰ γίνῃ ἀπεριφράστως ἐκδηλὸς καὶ αἰσθητῆ. Ἡ ἱστορία μᾶς διδάσκει ἐν προκειμένῳ, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο ἱκανοποιητικόν.

Τὸ πᾶν ἔγκνεται εἰς τὸ νὰ πειθοῦν οἱ ἀντάρται, ὅτι ἐξυπηρετοῦν ξένους σκοπούς. Ἡ μακραίων ἱστορία μᾶς παρουσιάζει ἐν λαμπρῶν παράδειγμα. Τὴν καλουμένην «Ἀποστασίαν τοῦ Θωμᾶ» ἣτις ὀνοιάζει καταπληκτικῶς μετὰ τὴν σημερινὴν ἀνταρσίαν. Τότε, ὅπως οἱ σημερινοὶ ἀντάρται εἶναι ἐστραμμένοι πρὸς Βυρρᾶν, ἐκεῖθεν λαμβάνοντες τὰ κελεύσματα καὶ τὴν ἐνίσχυσιν, ὁ Θωμᾶς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν ἐστραμμένοι πρὸς νότον. Ἡ ἀποστασία τοῦ Θωμᾶ ἐξεδηλώθη κατὰ τὸ ἔτος 820 μ. χ. Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τὸ τεράστιον Ἀραβικὸν Κράτος κατέρρευεν. Ὁ Χαλίφης Ἀλ-Μαμουν διὰ νὰ ἀναχαιτίσῃ τὴν ἀναπόφευκτον καταστροφὴν ἀπεφάσισε νὰ διοχετεύσῃ πρὸς τὰ ἔξω τὸ κακόν, προβάλλων εἰς τοὺς ἀπληστοὺς ὑπηκόους τοῦ τὸ δέλεαρ τῆς καθυποτάξεως τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Ἐδρε δὲ πρὸς τοῦτο καὶ τὸ κατάλληλον πρόσωπον, τὸν ἰγύρτην Θωμᾶν, τὸν ὁποῖον καὶ ἀνηγόρευσε αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου, δούς εἰς αὐτὸν πάντα τὰ πρὸς ἐπιτυχίαν μέσα. Ὁ Θωμᾶς εἶχε κερδίσει τὴν εὐνοίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ παρουσιαζόμενος ὡς εἰκονόφιλος. Κατ' οὐσίαν ὅμως τίποτε ἄλλο δὲν ἦτο παρὰ ἓνας οὐτιδανὸς ἀραβόδουλος. Ὄταν παρουσιάσθῃ ἐμπρὸς εἰς τὰ Ἑλληνόπουλα, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐξεγείρη διὰ τὴν ἐπιχειρήσιν του, περιστοιχισμένος ἀπὸ Κούρδους, Γύφτους, Βεγγαζίους, Ἑβραίους, Βουλγάρους κλπ., τὰ Ἑλληνόπουλα ἀντελήφθησαν τὸν δόλον τοῦ Θωμᾶ καὶ τὴν ἰδικὴν των πλάνην καὶ ἤρχισαν νὰ ἀποσκορτοῦν.

Ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Βυζαντίου ἐκάθητο τότε Μιχαὴλ Β' ὁ Τραυλὸς (820-829), ὅστις ἦτο μὲν εἰκονομάχος, ἀλλ' ἦτο ἀνὴρ εὐρείας ἀντιλήψεως καὶ ὑπέταξε τὰ Ἑλλ. ἔθετα τὴν σωτηρίαν τοῦ Κράτους.

Πρῶτον μελημὰ του ἦτο νὰ δείξῃ ἀνεξιθρησκείαν καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ πολιτικὴν κατευνασμοῦ, ἀμνηστεύων πάντας τοὺς καταδιωχθέντας ὑπὸ τοῦ προκατόχου του Λέοντος, εἰκονοφίλους. Κυρίως δὲ ἐφρόντισε νὰ προσκαλέσῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ εἰς τὰς τιμὰς των αὐτοὺς τούτους τοὺς ἱε-

ράρχας, οἱ ὁποῖοι εὕρισκόμενοι ἐξόριστοι εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, οὐκ ὀλίγον εἶχον συντελέσῃ εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς ἀνταρσίας.

Ὁ Θωμᾶς ἔφθασε τέλος πρὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ στενωδὸς ἀπολιόρκησεν ταύτην καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ξηρᾶς καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης. Ὅτε ὅμως οἱ ἐκ τῶν ὀπαθῶν τοῦ Θωμᾶ Ἕλληνες εἶδον τὸν Μιχαὴλ νὰ ἀναρτᾷ ἐπὶ τοῦ θόλου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Βλαχερνῶν τὴν Νικοποιδὸν Σταυροφόρον Σημαίαν τῆς Αὐτοκρατορίας αὐτῶν, ἡ ὁποία ὠδήγησε τοὺς πατέρας των ἀπὸ νίκης εἰς νίκην κατὰ τῶν βαρβάρων, ἤρχισαν νὰ τὰ ἐγκαταλείπουν μεζοηρότερον ρυθμόν, τὰ ἐγκατέλειψαν δὲ ἐντελῶς, ὅταν εἶδαν τὴν μεγάλην λιτανείαν, τὴν ὁποίαν ὠργάνωσεν ὁ Μιχαὴλ πρὸς σωτηρίαν τῆς πόλεως, λιτανείαν, τῆς ὁποίας ἡγοῦντο ὁ υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Μιχαὴλ Θεόφιλος, κρατῶν εὐλαβῶς ἀνὰ χεῖρας τὸ ἱερὸν ὠμοφόριον τῆς Παναγίας καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἱεράρχαι, οἱ ὁποῖοι ἐθεωροῦντο ὡς ἡγετικά στελέχη τῆς ἀνταρσίας.

Ταῦτοχρόνως ὁ Μιχαὴλ ἐξέδωκε γενικὴν καὶ πλήρη ἀμνηστίαν διὰ πάντας, ὅσοι μετέσχον εἰς τὴν ἀνταρσίαν, οἱ ὁποῖοι προσερχόμενοι πρὸς αὐτὸν ἐνεσωματοῦντο εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ.

Τὸ ὠραῖον εἶναι, ὅτι ὁ Μιχαὴλ ἀπεξέτεινε τὰ ὑπὲρ τῶν ἀνταρτῶν εὐεργετικὰ μέτρα καὶ ἐπὶ αὐτῶν τῶν βαρβάρων, εἰς τρόπον ὥστε καὶ αὐτοὶ ἀκόμη ἐγκατέλειψαν τὸν Θωμᾶν. Οὗτος δὲ μετ' ὀλίγους τινὰς ἀδιορθώτους ἀραβοδούλους, κατέφυγεν εἰς τὰ βουνὰ ἐπιδιδόμενος εἰς ληστρικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἐν τέλει δὲ συλληφθεὶς ὑπέστη φρικτότατον θάνατον.

Δὲν φαντάζομαι νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα ἡ μετάβασις παρὰ τοῖς οὐανοδούλοις ἡγέταις τῆς ἀνταρσίας εἰς τὰ βουνὰ, τῶν δύο ἱεραρχῶν. Θὰ εἶναι ὑπεραρκετὸν ἂν οὗτοι καθίστων κατὰ τρόπον πλέον ἐκδηλον αὐτό, τὸ ὁποῖον διείδε μέσα εἰς τὴν ἐπιστολὴν των ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, «τὴν καταδίκην τῆς ἀνταρσίας»: οἱ ἐθνικόφρονες Ἕλληνες, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἐγκατέλιπον τοὺς ἡγέτας των.

Τὸν μητροπολίτην Ἡλείας γνωρίζω μόνον ἀπὸ μίαν ἀρίστην ὁμιλίαν του, τὴν ὁποίαν ἤκουσα πρὸ ἑτῶν εὕρισκόμενος ἐν Τριπόλει. Μετὰ τοῦ μητροπολίτου ἔμωσ Κοζάνης συνειργάσθην, ὅτε διετελοῦμεν ἀμφότεροι Ἐθνικοὶ Σύμβουλοι ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Μελετίου τοῦ Δ', γνωρίζει δὲ πολὺ καλὰ ποῖος ἐπενέβη παρὰ τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας Κωνσταντινουπόλεως, ἣτις τὸν ἐφυγάδευσεν, ὁπότε τὸν κατεδίωκον οἱ Κεμαλικοὶ διὰ νὰ τὸν φονεύσουν.

ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

Η ΔΗΘΕΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΒΥΖΑΝΤΙΩ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 820

Ετος 15-12-49

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
Κ. Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Πολλάκις, λέγεται, ενώ ή εύτυχία εύρίσκειται παρά τούς πόδας μας, ήμεις την αναζητούμεν εις τούς άστέρας. Οί Ρώσοι, ως προς τούτο, υπήρξαν εύτυχέστεροι, διότι, μη έπιτυγχανομένης τής υπαγωγής τής Ελλάδος, τής Τουρκίας και τής Περσίας, αί όποίαι γεωγραφικώς κείνται κάτωθεν αυτής, εις τόν όμιλον τών δορυφόρων, έκαμαν έρεύνας εις τό "Απειρον και ως γνωστόν άνεύρον εις τό στερέωμα δύο νέους δορυφόρους, δώσαντες εις αυτούς και τά κατάλληλα όνόματα. Άλλά μόνον τούτο! Άκαδημαϊκοί, πολιτευταί, στρατιωτικοί από τινος δέν παύουν νά προβαίνουν εις δηλώσεις, άποδεικνύοντες ότι τά προωθούμενα, ό ασύρματος, ή τηλεπικοινωνία, τό ράδιο, τό ούράνιον και τόσα και τόσα άλλα είνε άνακαλύψεις τής ρωσικής μεγαλοφυΐας.

Υπόσχονται τώρα νά μάς δείξουν, ότι ή "Ιστορία, ή όποία είνε γραμμένη «έκτός τής αντικειμενικότητας», θ' άναθεωρηθή ύπ' αυτών και θα έλθουν εις φώς πράγματα καταπληκτικά. Τούτο τούλάχιστον διακηρύττει ό πολυς Λαφτσένκο, μέσα εις τό σύγγραμμά του, περί τού όποιου ώμιλήσαμεν εις τό άρθρον τής 5ης Δεκεμβρίου έ.έ. Δίδων δέ ήμιν δείγμα τής τσι αυτής νεοχμώσεως τής "Ιστορίας, όμιλεί διά μακρών έν τώ ως άνω συγγράμματι (σ. 147, έπ.). Μέχρι τής σελίδος ταύτης ό συγγραφεύς ασχολείται δεικνύων μέ τά ζοφερώτερα χρώματα «τήν παναθλίαν κατάστασιν», ή όποία έβασίλευεν εις τό Βυζάντιον από άπόψεως κοινωνικής. Έν σελ. π.χ. 130 λέγει τά έξης, κρίνων προφανώς έκ τής πίεσεως τήν όποιαν άσκει επί τών εργαζομένων τάξεων ή νύν ρωσική Κυβέρνησις προς ύπερπαραγωγήν εργασίας: «Η πίεσις επί τών δούλων προς ύπερπαραγωγήν εργασίας έν Βυζαντίω ήτο πολύ άνωτέρα εκείνης, ήτις ήσκειτο τότε έν τή μεσαιωνική Δύσει!» Αίφνης όμως παρουσιάζεται εις μέγας Σλαύος, Θωμάς ό Γκαζιουριανός, ό όποιος άναλαμβάνει ν' άπελευθερώση τούς σκλάβους και ν' άπαλλάξη τούς υπό τόν τυραννικόν ζυγόν τού Βυζαντίου ζώντας ξένους Λαούς.

Περί τής «άποστασίας τού Θωμά» και άλλοτε ήσχολήθην έν τή στήλη ταύτη. Πρώτον, δέν είνε βέβαιον αν ήτο Σλαύος. Άλλοι ιστορικοί Βυζαντινοί τόν όνομάζουν κσκυθίζοντα τώ γένει, άλλοι Άρμένιον, άλλοι σλαυογενή και άλλοι Έλληνα. Τούς τόν χαρίζομεν όμως. Ούτος ήτο στρατηγός τού Θέματος τών Ανατολικών (έν Μικρά Άσία), έχθρός τού πρό μικρού επί τού θρόνου άναβάντος Αύτοκράτορος Μιχαήλ Β' τού Τραυλού (820). «Ανέκαθεν άλλήλοισ αντιπεποιθότες διίσταντο» λέγει ό ιστορικός Γενέσιος. Διά

έν αυτή μνημονευόμενα τραγικά δέν άφορούν εις τήν άποστασίαν τού Θωμά, άλλ' εις πάσας έν γένει τās στάσεις. Λέγουν προηγούμενοι οί Συνεχισταί: «Μερικοί έξεβιάζοντο νά λάβουν μέρος εις τήν επανάστασιν, εκείνοι μάλιστα «όσοις δή τά τών έμφυλιών στάσεων κακά έν πείρα ήδη γεγένητο». Ποία δέ τά κακά ταύτα, τά έπεξηγεί τό χωρίον, τό όποιον άνεφέραμεν άνωτέρω. Δυστυχώς, τό χωρίον παρηγήνευσαν, έκτός τών Δυτικών ιστορικών, και οί νεώτεροι Έλληνες. ό δέ Λεφτσένκο, όστις ουδέποτε άνατρέχει εις τά βυζαντινά κείμενα, τά παρέλαβεν άβασανίστως έκ τών άνωτέρω, προσθέσας μάλιστα, ως θα ίδωμεν άμέσως κατωτέρω, πολλές ψευδολογίας τής άρεσκείας του.

Τό στράτευμα τού Θωμά κινείται μετά πάσης τάξεως, δέν άποτελείται έξ άχαλινώτου συρφετού, άλλά χωρεί υπό τās διαταγās τών «ταξεωτών και τών στρατηγετών» του, καμία αίματοχυσία δέν έσημειώθη κατά τήν πορείαν του. Ο διαβάντος Λεφτσένκο, λέγει έν σελ. 147, ότι μετά τού Θωμά συνηνώθησαν άπαντα σχεδόν τά έν Μικρά Άσία Θέματα και δή τά έν αυτή, έκτός τών άυτοχθόνων άρμενικά και σλαυικά στοιχεία. Προς κακήν του όμως τύχην, μη άνατρέξας εις τούς Βυζαντινούς ιστορικούς, άγνοεί ότι ακριβώς τά μη επαναστατήσαντα Θέματα έν Μικρά Άσία ήσαν ακριβώς εκείνα έν τοις όποίοις υπήρχον τσι αυτά στοιχεία, τό τών «Άρμενιαικών», δηλονότι, και τό τού «Όψικίου», έν τώ όποιώ υπήρχον και Σλαυοί τινες αιχμάλωτοι, έποικισθέντες εκεί υπό τού 'Ιουστινιανού τού Β' 'Υπάρχουν βεβαίως έν τώ στρατεύματι τού Θωμά ξένα στοιχεία, υπάρχουν Αιγύπτιοι, 'Ινδοί, 'Ιθηρες, Ζωχοί κλπ., ούτοι όμως δέν προέρχονται έκ κατοίκων τής Αύτοκρατορίας, άλλ' είνε «ή χειρ», ή βοήθεια, τήν όποιαν ό Θωμάς ζητήσας έλαβεν έκ μέρους τού 'Αλ-Μαμούν, όπως ρητώς αναφέρουν τό πράγμα άπαντες οί Βυζαντινοί ιστορικοί. Ο 'Αλ-Μαμούν μάλιστα επέτρεψεν εις τόν Πατριάρχην 'Αιτιοχείας 'Ιωβ νά στέψη τόν Θωμάν Αύτοκράτορα.

Αίτια τής στάσεως ήτο, ως είπομεν άνωτέρω, τό μίσος τό όποιον έτρεφεν ό Θωμάς έναντίον τού Μιχαήλ και ό πόθος του νά γον, επαναστατεί έναντίον τού Μιχαήλ. Πρέπει όμως νά λεχθή, ότι οί Μετά τόν Θεοφάνη χαρακτηρίζουν ως έξης τήν επανάστασιν τού Θωμά: «... Έντεύθεν ούν οί έμφύλιοι άναρρηγνύμενοι πόλεμοι και οίόν τινες Νειλώοι καταρράκται άνοιγόμενοι, ούχ' ύδατι, άλλ' αίματι τήν γήν κατεπότιζον».

Όταν ό έχων τήν δέουσαν έπισημονικήν προπαρασκευήν ιστορικός είνε έν τοις κειμένοις είδη-

σιν τινά, όφείλει πρώτον ν' αντιληφθή καλώς τό νόημά της, προς άποφυγήν έσφαλμένης έρμηνείας, και δεύτερον, ό ίδιος νά τοποθετηθή έν τή έποχή εκείνη (έν βεβαίως έχη τās άπαιτούμενας γνώσεις) διά νά σχηματίση ακριβή γνώμην έν προκειμένω.

Και όσον μέν άφορά εις τό τελευταίον τούτο, πρέπει νά κατανοηθή καλώς, ότι οί Μετά τόν Θεοφάνη ιστορικοί, οί και Συνεχισταί καλούμενοι, είνε αύλικοί ιστορικοί, καθήκόν των θεωρούντες νά άμαυρώσουν πάν στασιαστικόν κίνημα. Προκειμένου δέ περι τής πλήρους κατανοήσεως τού νοήματος τής ειδήσεως, παρατηρούμεν έν προκειμένω ότι τά

Σημειωτέον ότι δέν ήσαν μόνον οί Έλληνες τής Μικράς Άσίας, οίτινες, και αυτοί, ως γνήσιοι 'Ιαπετίδοι, ήσαν φίλοι τών εικώνων. Ολόκληρος ή Έλλάς και αί νήσοι έλαβον μέρος εις τόν άγώνα. Εις τό σημείον τούτο, νέα έκδηλώσεις άμαθείας και χονδρο-

ειδείς ψευδολογία λαμβάνουν χώραν, έκτιθέμεναι έν σελ. 148 τού συγγράμματος τού Μπολσεβίκου ιστορικού, παρουσιάζοντος τούς ναύτας τού Αιγαίου ως καταλαμβάνοντας τόν άυτοκρατορικόν στόλον. 'Ιδού τί συμβαίνει: Ο Βυζαντινός στόλος διαιρείται εις δύο κατηγορίας: εις τόν άυτοκρατορικόν, όστις σπανιώτατα έξέρχεται τών Στενών τής Κωνσταντινουπόλεως, και όστις μόνος είνε έφωδιασμένος διά τού ύγρου πυρός, και εις τόν θεματικόν. Κατά τήν έποχήν τής άποστασίας τού Θωμά, υπήρχον δύο θεματικοί στόλοι, ό τού Αιγαίου και ό τών Κιβυρραιωτών. Τās λεπτομερείας ταύτας άγνοεί ό Λεφτσένκο, άλλά και ό Μπιούρι, έκ τού όποιου άντλεί και ψευδολογεί έν συνεχεία κατά τρόπον ώστε νά μη δύναται τις πλέον νά τόν παρακολουθήση. Τό πώς όμως ή επανάστασις τού Θωμά, διευθυνομένη από ένα τόσον μεγαλοφυά Σλαύον, άπέτυχε παταγωδώς, μάς τό λέγει έν σελίδι 148: «Όπως πάν κίνημα τών χωρικών κατά τόν Μεσαιώνα, ή επανάστασις αυτή ήτο προωρισμένη ν' άποτύχη».

Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΣΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. ΑΠ. Β. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

2-2-45

Εγράφομεν εις προηγούμενον σημείωμα του «Έθνους» ότι ή δράσις της βουλγαρικής προπαγάνδας ανά το έξωτερικόν κατά την διάρκειαν της κατοχής υπήρξε καταχθόνιος δσον και καταστρεπτική διά τήν εθνικά μας συμφέροντα. Πριν όμως τροχωρήσωμεν εις πλέον συγκεκριμένα γεγονότα πρέπει να ικανοποιήσωμεν μίαν ύλογον άπορίαν παντός Έλληνοσ: Πώς ή ειδική ελληνική ύπηρεσία Τύπου και Προπαγάνδας δέν αντιμετώπιζεν άποτελεσματικώς την βουλγαρικήν δράσιν, άφού αλιστα ή Κυβέρνησις της έλευθέρας Έλλάδος εύρίσκετο εις τήν έξωτερικόν, μέτα εις τούσ κόλπους των Συμμάχων και ήχε κάθε εύχέρειαν να ύπερασπίση εκ του σύνεγγυς τήν εθνικά μας δίκαια;

Πρέπει εύθύσ έξ αρχής να λεχθί άπειρώτως, ότι καθ' όλον τήν διάστημα ήσ ξένης κατοχής ελληνική προπαγάνδα ήτ έξωτερικόν ήτο ούσιαστικώς άνύπαρκτοσ. Άνεχώρησε μόν από τήν Έλλάδα υπό τήν Κυβέρνησιν Τσουδερού και ύπουργόσ Προπαγάνδας και Τύπου, άλλ' έπρόκειτο περί καθαρώς τυπικού κυβερνητικού στελέχουσ, χωρίσ καμμίαν δικότητα άναπτύξεωσ οίασδήποτε πρωτοβουλίασ. Έξεδόθησαν μόνον εις ξένας πόλεις μερικά διδλία επί του Άλβαίου άγώνουσ, τήσ περιλαμβροτέρασ άλλωσ τε φάσεισ του όποιου έγνώριζον ήτοι οι ξένοι από τήσ περιγραφήσ των άνταποκριτών. Μία σοβαρωτάτη — και ή πλέον πρακτικώς ωφέλιμοσ από προπαγανδιστικήσ άπόψεωσ — πτυχή, ή συμπληρή δηλ. τήσ ελληνικήσ νίκησ εις τόν άσσομαχικόν άγώνα, ιδίωσ λόγω τήσ ήξέστησ καθυστερήσεωσ τήσ προελασσεωσ του Άξονουσ πρόσ τήν Αιγαίον, ή μείνει σχεδόν καθ' όλοληρίαν άμεταλλάετοσ. Μετά τήν κατάργησιν του τουργείου Προπαγάνδας ίδρύθη εις τήν Αίρον ώσ άυτοτελήσ παρά τήν προέδρωσ Κυβερνήσεωσ μία «Γενική Διεύθυνση Τύπου και Πληροφοριών», ή όποια ειτουργεί άληθώς... διά τόν τύπον. Η κεφαλήσ αύτήσ ήχε τεθή διπλωμάτισ άγνοών όλωσ διόλου τή ζήτήματα του Τύπου, έντελωσ άνίδεοσ από μεθόδουσ και δυνατότητασ άσκήσεωσ μίασ νικησ προπαγάνδασ, μή έρχόμενοσ εις μίαν έπαφήν με τόν ξένον Τύπον και ώσ άπειροπληθείσ έν Αιγύπτω ξένουσ μοσιογράφουσ. Ένόμιζεν ώσ μόνον κατόν του ναστέλλη έν μεταφράσει πρόσ μοσιεύσειν δηλώσεισ ή λόγουσ του Έλλήνοσ πρωτοπουργού, περί Έλλάδοσ δέν πληροφορίασ εις τήσ έν Αιγύπτω ελληνικήσ έφημερίδασ, ώσ εάν εύρισκόμεθα έξ διά να φωτίσωμεν τόν Έλληνισμόν έν Αιγύπτω! Τό δέν χειρότερον, βαθερόν παρεισέφεραν εις τήν ύπηρεσίαν τήν διάφορα έξ Έλλάδοσ ή έπιτοπίου οελεύσεωσ άτομα, γνωστά ώσ Ιδεολόγοσ τήσ άκρασ άριστεράσ και έχοντα μόνον προορισμόν τήν ανά τή έξωρικόν διαφήμισιν του ΕΑΜ, τόν όποιόν παρίστανον ώσ μόνην άπελευθερωτικήν όργανώσιν — όλαι αι άλλαι ήσαν τήν ύπηρεσίαν τήσ Γκεσταπό! — και τήν περιγραφήν των ήρωικών κατορημάτων του όποιου άφιέρωνον όλην τήν ζωήν των. Οι κατά τή δύο τελευταία άνια άκροαταί των ελληνικών ραδιοφωνικών εκπομπών, όπωσ και οι έν τώ έξωτερικώ άναγνώσταί των ελληνικών άκοινωνθέντων είχον περί τούτου πολύ πείραν.

Η παντελήσ αύτή έλλειψις έθνικήσ προπαγάνδασ εις τή έξωτερικόν είχε κίσει τήν άγανάκτησιν όλου του Έλλήνοσ και φιλελληνικού κόσμου, όπωσ άνήφθημεν εύθύσ ώσ έφθάσαμεν εις τήν ύπυτον. Πρέπει έν πρώτοισ να τονισθί κατά τή τρία τελευταία χρόνια τή άίρον ήχε καταστή έν από τή σημαντικότερα διεθνή κέντρα, τή προσφέρων δυνατότητα εύρύτατησ έθνικήσ προπαγάνδασ. Λόγω των πολιτικών και ποικίλων γεγονότων τήσ Μέσησ Άνατολήσ τον έκεί εγκατασταθί εκατοντάδεσ ξένω δημοσιογράφων, πολλοί άλλαι επηινώηρον και έκεί είχον εγκαταστή τήν έδραν των μεγάλα παγκοσμίου

ακτίνουσ πρακτορεία πληροφοριών και κριτικήσ πολιτικών γεγονότων. Άπειροί επίσης ήσαν αι φήμησ προσωπικότητεσ τήσ πολιτικήσ, των γραμμάτων, τήσ έπιστήμησ, αι όποιαί έπεσεκέπτοντο κάθε τόσον τήν πρωτεύουσαν τήσ Αιγύπτου. Τό γεγονόσ ότι τήν πόλιν αύτήν είχεν ώσ έδραν ή Κυβέρνησις τήσ έλευθέρας Έλλάδοσ και ότι έκεί ήτο μονίμωσ εγκατεστημένη ή κεντρική ύπηρεσία Τύπου και Πληροφοριών έπρεπε ν' άποτελέση μοναδικήν εύκαιρίαν άσκήσεωσ έθνικήσ προπαγάνδασ. Έν τούτοισ μπορεί να λεχθί άδισταχτώσ, ότι ή εύκαιρία αύτή έμεινεν όλωσ διόλου άνεμεταλλάετοσ, μέσα δέν εις τή παγκόσμιοσ αύτό κέντρον διαφωτίσεωσ, έξαιρετικώς πρόσφορον διά φιλελληνικήν δράσιν, έλάμψαμεν διά τήσ άπουσίασ μας!

Υπό τιοιαύτασ συνθήκασ δέν πρέπει να μάσ εκπλήσση τή μοναδικόν αύτό φαινόμενο τήσ δράσεωσ βουλγαρικήσ προπαγάνδασ ανά τήσ σμμαχικάσ χώρασ, άκόμη δέν και εις αύτό τή Κάϊρον, τήν έδραν τήσ ελληνικήσ Κυβερνήσεωσ. Άνεξαρτήτωσ τήσ διά μυστικών πρακτορηων ύπονομενικήσ κινήσεωσ έν Αιγύπτω και Παλαιστίνη, περί τήσ όποιασ ώμιλήσαμεν εις τή προηγούμενον, μία έντεχνος «πληροφοριακή» βουλγαρική προπαγάνδα έκαμεν από διετίασ τήν εμφάνισιν τήσ. Είχεν εγκατασταθί υπό τύπον ψευδοπρακτορείων εις τήν Έλβετίαν και τήν Τουρκίαν, έκείθεν δέν άπέστελλεν εις «άνταποκριταί» έν Καίρω τηλεγραφικάσ ειδήσεισ άναφερομένασ εις τή Βαλκάνια. Αι ειδήσεισ αύται κατώρθωνον διά πολλών και διαφόρων μέσων — εκ των όποιων τή τελεσφορώτερον εινε και τή πλέον εύνόητοσ — να ύπεισέρχωνται εις τή δελτία των Πρακτορειών, συχνά δέν και εις τή στήλασ των άγγλοφώνων και γαλλοφώνων έφημερίδων τήσ Αιγύπτου. Ούτω δέν έπροπαγανδίζετο μόνον τή διεθνήσ Κοινόσ του Καίρου, τή όποιοσ έν διάβαζε τήσ ειδήσεισ αύτασ εις τήσ στήλασ των έφημερίδων ή τή δελτία των πρακτορειών εις τήσ πρεσβείασ, τή μεγάλα ξενοδοχεία και τή λοιπά κέντρα. Έτροφοδοτείτο και ό παγκόσμιοσ Τύποσ διά των έν Καίρω άνταποκριτών πρακτορειών και έφημερίδων. Αι ειδήσεισ αύται, λίαν έντεχνοί ώσ είπομεν, άνεφέροντο εις τήν ήρωικήν αντίστασιν του βουλγαρικού λαού κατά του γερμανικού ζυγού (!), εις τή ήρωικά κατορημάτα των Βουλγάρων άνταρτών, εις τή πικριμένη έξοδοσ τήσ Βουλγαρίασ... παρά τή πλευρόν των Συμμάχων κλπ.

Όταν έπλησίαζεν ή ρωσική καθοδοσ και ή Βουλγαρία δέν ήτο πλέον δυνατόν να στηριχθί εις τήσ πανικοβλήτουσ γερμανικάσ δυνάμεισ, ή βουλγαρική προπαγάνδα έγινεν έντονωτέρα άλλα και θρασύτερη. Η Βουλγαρία δέν ήτο παρά έν άκακον άρνάκι και ό βουλγαρικόσ λαόσ δέν έπεθύμει τίποτε άλλο από τή να ταχθί, άπαλλασσόμενοσ του γερμανικού ζυγού, παρά τή πλευρόν των Συμμάχων. Η συμβολή του, άλλωσ τε, θά ήτο τεραστία, θά έσυντόμευε τή τέλος του πολέμου! Άλτροιστική δέν όπωσ ήτο ή Βουλγαρία δέν εξήτει τίποτε άλλο από τήν αναγνώρισιν των έθνικών τήσ δικαίων, με άλλουσ λόγουσ να τήσ άφεθί ώσ λεία τήσ προδοσίασ ή Μακεδονία και ή Θράκη! Αύτα έφιλοξενούντο, έστω και πληροφοριακώς, εις τήσ στήλασ του ξένου Τύπου, πρόσ κατάπληξιν και άγανάκτησιν όλων μας. Τό δέν χαρακτηριστικώτερον εινε ότι κατά τόν τελευταίον καιρόν ή βουλγαρική προπαγάνδα είχεν αναλάβει να παρουσιάση και τή ΕΑΜ, εις τή όποιοσ, φαίνεται, δέν έφθανεν ή έργασία του ελληνικού Γραφείου Τύπου Καίρου, μολοντί εις αύτό ήχε τελευταίασ ειδικώσ σταλή έξ Έλλάδοσ και ό κ. Καρβούνησ. Καί τή βουλγαρικά πρακτορεία επληροφόρον τή ξένον Κοινόσ άπροκαλύπτωσ πλέον, ότι τή ΕΑΜ εινε κατενθουσιασμένοσ με τήν παρουσίασ των Βουλγάρων χωροφυλάκων εις τήν Μακεδονίαν και Θράκη, ότι αντιπρόσω

(εξεπέμποντο μάλιστα και δηλώσεισ των περί έλληνοβουλγαρικήσ φιλίασ), ότι Βούλγαροι και Έλληνες (δηλ. οι Έαμίται, διότι άλλωσ Έλλην, άν δέν είχε σφαγή, δέν έτόλμα να ύψώση φωνήν) περνούσαν βαυμάσια εις τήσ ανοτίουσ βουλγαρικήσ περιφερείασ, δηλ. τή άρπαγέντα ελληνικά έδάφη! Αι δία να έξουδερωθών τή άποτελέσματα τήσ καταχρονίου αύτήσ βουλγαρικήσ προπαγάνδασ μήπωσ φαντάζεσθε ότι έγιναν ελληνικά έέργεια; Όχι! Ηρκεσε μόνον τότε να όμιλήση εις τήν βρετανικήν Βουλήν ό Τσάρτσιλ διά τή ελληνικά δίκαια και τήσ ύπηματίασ τήσ Βαλκανικήσ Βουλγαρίασ.

20-10-47
Δέν σαναταζόμεθα να πιστεύσοβαρώσ ό κ. Πρωθυπουργόσ, ότι τή ζήτημα Ιορδάνογλου — λαμπροφίλελευθέροσ άνδροσ, κατά τήν άλησμόνητον εκείνην έννοιοσ δηλώσιν του κ. Υπουργού των Δημ. Έργων — έτεροματίσθη με τήν γθεσινήν κυβερνητικήν άνακοίνωσιν.

Επειδή ό κατασφυών εις τήν Έλλάδα Βούλγαροσ κομμουνιστήσ και πρώην σύνδεμοσ μεταξύ Βουλγάρων και ΕΑΜ σύντροφοσ Γιόλτσεφ, έδήλωσεν ένιπογοράτωσ, ότι μεταξύ των παρασάντων εις τήν ύπογραφήν του έαμοβουλγαρικού Συμφώνου, δι' ου παρεωρήθη ή Θράκη εις τήσ Βουλγάρουσ, περιελαμβάνετο και ό ένιθροσ κοούσαγοσ Καβάλλασ Ιορδάνογλου, ό κ. Διομήδεσ έσπευσε γθέσ να άνακοίνωσ, ότι όντωσ ύπεγράφη τή άτιμοσ εκείνοσ και προδοτικόσ Σύμφωνοσ, όντωσ ό Γιόλτσεφ έξετέλει κατ' αύτό γθέσ διερωνηέωσ και όντωσ παρίσταντο εκ μέρουσ τήσ Έλλάδοσ ό Πορφυρογένησ, ό Γεν. Γραμματεύσ του Κ.Κ.Ε. Άνατ. Μακεδονίασ Πέτροσ, ό Γεν. Άσχηγόσ των Συμμοριτών Θράκησ Λάμπροσ Κανακαριδής και ό Διοικητήσ τήσ 6ης «μεσοαργίασ» Κωνσταντάρασ. Πέσαν των άνωτέρω, όμως, ούδεισ άλλωσ Έλλην (και άρα ούτε ό Ιορδάνογλου) παρίστατο.

Αύτα κατ' τήν κυβερνητικήν άνακοίνωσιν. Ό Γιόλτσεφ, όμως, έσπευσε γθέσ να διεκοινήσ, ότι ώσ από τήσ πρώτησ ήμέρασ έγραψεν, ό Κωνσταντάρασ δέν παρεστή εις τήν ύπογραφήν του Συμφώνου, διότι ειγεν αιγμαλωτισθί υπό του Έλληνοσ πατριώτου Φωστερίδου (Τσαούσ-Άντων) και ότι άντ' αύτου, παρεστή ό έλασίτησ κοούσαγοσ Καβάλλασ Ιορδάνογλου, όστισ ήξίωσσε Γαλλιστί να περιληφθών ύποσμενέοσ όροι εις τή Σύμφωνοσ διά τήν παράδοσιν Βουλγαρικών, τηλεβόλων εις τήσ έλασίτασ, εις άντάλλαγμα τήσ Θράκησ. Ό ίδιοσ δέν, παρεστή κατόλιν και εις τή έπίσημον Βουλγαρικήν δειπνον πρόσ τιμήν των προδοτών του ΕΑΜ. Του δειπνου εκείνου — λέγει ό Γιόλτσεφ — είγε 2 φωτογραφίασ, όπου διακρίνεται καθαρώτατα, παρ' τή πλευρόν των Βουλγάρων, ό Ιορδάνογλου, του όποιου τότε ήγνώει τή έπίθετον, όταν όμως τήσ έδειξεν, πρό τίνουσ, εις τή Τμήμα Άλλοδαπών Θεσλονίκησ, όπου και τήσ κατέθεσεν, του είπαν, ότι ό «Χαοίκωσ» αύτοσ ήτο ό Χαο. Ιορδάνογλου.

Διά των άνωτέρω, καταροεί τήσ σον άσχημα ή προσπάθεια τήσ Κυβερνήσεωσ όπωσ προστατεύσ τόν «λαμπρόν Φιλελεύθεροσ», ώστε άλλην έλπίδα σωτηρίασ δέν έχει, παρά να δημοσιεύσ έν φωτοτυπίασ τήσ δύο φωτογραφίασ του Γιόλτσεφ. Καί να μή τυχόν ισχυρισθί, ότι... άπώλεσθησαν. Διότι αύτό θά έπιβαρόνη τήν θέσιν τήσ, ώσ πρόσ τήν συγκάλυψιν και τήν προστασίασ των ένόγων ενόσ πρωτοφανοφίλοσ έ-

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΚΟΜΙΤΑΤΟΝ ΔΡΑ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΑΡΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

16-9-49

ΤΑ ΑΝΕΥΡΕΘΕΝΤΑ ΕΝΤΥΠΑ ΕΙΣ ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΦΥΓΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ ΣΥΜΜΟΡΙΤΩΝ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ

Υπό της Διευθύνσεως Τύπου του Γενικού Επιτελείου Στρατού εδόθη χθές εις την δημοσιότητα η ακόλουθος ανακοίνωσις:

Κατά την έξερεύνησιν των συμμορτικῶν ἀρχείων τὰ ὁποῖα ἐγκατελείφθησαν ἀπὸ τοὺς καταφυγόντας εἰς Βουλγαρίαν κομμουνιστοσυμμορίτας, ἀνευρέθη τὸ ἐν φωτοτυπία Βουλγαρικὸν ἡμερολόγιον ΘΡΑΚΗ (ἔκδοσις 1948), εἰς τὸ ὁποῖον ἀπεικονίζεται ὁ φάρος τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως, Χάρτης τῆς Δυτικῆς Θράκης μετὰ τὰς πόλεις Ξάνθη, Κομοτινήν καὶ Ἀλεξανδρούπολιν καὶ μετὰ ἀναγεγραμμένην εἰς τὴν ἀκρὴν τοῦ πλαισίου τὴν φράσιν: «Ὁ ἀγὼν μας εἶνε δίκαιος, ἐμεῖς θὰ νικήσωμεν».

Ἀνευρέθη ἐπίσης τὸ κατὰ τὸ ἔτος Ἐπιτροπῆς, ἡ ἐνώπιον τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων. Συμφώνως πρὸς ἀποφάσεις τοῦ Τρίτου Συνεδρίου, ἡ ὑποβολὴ δέον νὰ γίνεταί εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ αἱ ζητούμεται πληροφοριαὶ νὰ συμπληρώνωνται κατὰ τριμηνίαν. Ἡ Ὄργανωσίς μας ἔθεσε μίαν βασικὴν πολιτικὴν ἐπιδίωξιν: τὴν ἐλευθερίαν τῆς δύσμοιρης Θράκης. Διὰ τὴν ἐπιδίωξιν αὐτὴν καὶ διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου λειτουργοῦν εἰς τὴν Σόφιαν Κοινωνικοπολιτικά Ἰδρύματα.

1949 κυκλοφορήσαν ἡμερολόγιον. Εἰς τοῦτο ἀπεικονίζετο ὄρκωμοσία ἐνὸς τμήματος Κομιτατζήδων τῆς ἐπανάστασεως τοῦ 1903. Εἰς τὸ περιθώριον ἦτο ἀποτυπωμένον τὸ αὐτὸ οὐίθημα. Πελά ἀντίτυπα τοῦ ἡμερολογίου διενεμήθησαν τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. εἰς τὴν Θρακικὴν Λέσχην Φιλίππουπόλεως, εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ Ρουσῆ Σλαβίλωφ, γραμματέως τῆς τοπικῆς Θρακικῆς Ὄργανώσεως, ἡ ὁποία ἐγένετο μετὰ θέμα «Διατι, πότε, καὶ πῶς θὰ γίνῃ ἐλευθέρᾳ ἡ Θράκη». Τῆς ὁμιλίας προηγῆθη εἰσήγησις τοῦ Προέδρου τῆς ὀργανώσεως Γιώργη Ροζῶφ.

Ὡς ἀναγράφεται εἰς τὴν ἐφημερίδα «Τράκιτσκα Ντούμα» — ὄργανον τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Θρακικῆς Ὄργανώσεως — «οἱ παρευρεθέντες ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀναμνησθῶσι γεγονότων συνδεομένων μετὰ τὴν Θράκην καὶ μετὰ τὴν τύχην τῆς καὶ τὰς ἰδικὰς τῶν περιπετείας, ὡς Θρακῶν. Ἐδόθησαν ἀναλυτικαὶ πληροφορίες περὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως ἐν Θράκῃ καὶ τοὺς παλαιμαχοὺς κομιτατζήδες διὰ τοὺς κατὰ τὸ παρελθὸν ἀγῶνας τῶν ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεως τῆς Θράκης εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Εἰς Σβίλεγκραντ λειτουργεῖ ἐπίσης παράρτημα μετὰ πρόεδρον τὸν Δημήτρη Ἰβάνωφ, στέλεχος τῆς μυστικῆς ἀσφαλείας. Κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἀπριλίου ἀφίχθησαν εἰς Σβίλεγκραντ ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς τῆς Ἀπελευθερωτικῆς Θρακικῆς Ὄργανώσεως Νικόλας Σπυρῶφ, τὸ μέλος τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς Χαλαβσεφ — ὁ ὅτιος κατὰ τινὰς πληροφορίας συνελήφθη πρόσφατος ὡς φίλα προσκείμενος πρὸς τὸν Κοστῶφ — καὶ ὁ Ντόμπρον Τερπέτσεφ, προεδρεύσαντες συσκέψεως τῶν μελῶν τῆς ὀργανώσεως. Μετὰ τὸ πέρας τῆς συσκέψεως εἰς ἐρώτησιν τοῦ Ἀτάνας Τσιγκάντσεφ τέως βουλευτοῦ τῶν Ἀριστερῶν Ἀγροτικῶν περιοχῆς Σβίλεγκραντ, περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐν λόγῳ συσκέψεως, ἔλαβεν ἐκ μέρους τοῦ Τερπέτσεφ τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν: «Ἡ Θράκη καὶ ἡ Μακεδονία ἦσαν Βουλγαρικαὶ καὶ θὰ γίνουν Βουλγαρικαί».

Ἐκ τῶν ὡς ἀνω ἐκτεθέντων στοιχείων, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Ἀπελευθερωτικὴν Θρακικὴν Ὄργανωσιν προκύπτει ὅτι:

1) Σκοπὸς αὐτῆς, ἐκδηλούμενος διὰ συχίων συγκεντρώσεων, διαδηλώσεων, ὑποβολῆς ψηφισμάτων εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ξένους ἐν Σόφιᾳ διαπλωματικούς ἀντιπροσώπους καὶ διὰ τοῦ Τύπου, εἶνε ἡ προσάρτησις τῆς Θράκης εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

2) Ἡ Βουλγαρικὴ ἐπεκτατικὴ πολιτικὴ, ὑπὸ τὸ σχῆμα τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας, ἀναπτύσσεται καὶ σήμερον ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν μετὰ δύο αἰχμὰς: α) Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν, μετὰ ὄργανον τὴν Κ.Ο.Α.Ι.Μ., Κομμουνιστικὴν ὀργανωσιν τῆς ΝΟΦ, δουλικῶς ἐξαρτωμένην ἀπὸ τὴν Σόφιαν, καὶ β) τὴν Ἑλληνικὴν Θράκην μετὰ ὄργανον τὴν Ἀπελευθερωτικὴν Κεντρικὴν Ὄργανωσιν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ σιμῆξιαν τοῦ κομιτατζήδισμοῦ, προγραμματικῶς διαγραφομένην ἐκ τοῦ ἰδρυτικοῦ καὶ τῆς συνωμοτικῆς δράσεως τῶν παραρτημάτων τῆς καὶ τῶν Λεσχῶν τῆς.

* Ἀπὸ σελίδα 1 ἀνελύθη τὸ Θρακικὸν ζήτημα, εἰς τὴν ὅλην ἐξέλιξιν του. Οἱ ἀκροσταὶ ἐπίστησαν ὅτι οὔτε ἐλησμονήθη τοῦτο, οὔτε καὶ ἡ λύσις του ἔμεινεν ἀνευ ἐλπίδος. Ἀντελήφθησαν ὅτι δὲν εἶνε μακρὰν ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἡ Θράκη θὰ καταστῆ ἐλευθέρᾳ. Καὶ τὸ ἐπίστευσαν διὰ παντός».

ΤΙ ΕΙΝΕ Η ΘΡΑΚΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Πρόδρομος τῆς Θρακικῆς Ὄργανώσεως, ἡ ὁποία συνεστήθη κατόπιν πρωτοβουλίας τοῦ Δημητρώφ, εἶνε ἡ Μακεδονοαδριανουπολιτικὴ Ὄργάνωσις, ἰδρυθεῖσα πρὸ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, τὸ Θρακικὸν Κομιτάτον, μετὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους, τὸ ὁποῖον ἐξελιχθῆ εἰς τρομοκρατικὴν ὀργανωσιν καὶ τὸ Κομιτάτον ἀπελευθερώσεως Θράκης, μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον, τὸ ὁποῖον ἔτυχε μεγάλης ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους ὄλων τῶν μεσοπολεμικῶν Κυβερνήσεων τῆς Σόφιας, ἀνεξαρτήτως πολιτικοῦ καθεστώτος, πρὸς εὐδωσίαν τῶν συνωμοτικῶν του σκοπῶν. Μετὰ τὸν δεῦτερον παγκόσμιον πόλεμον, καὶ συγκεκριμένως τὸ ἔτος 1935, ἐπελθούσης ρήξεως εἰς τοὺς κόλπους τῆς Διοικήσεως ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς μελλοντικῆς δράσεώς του, κατάρθωσαν νὰ ὑπερισχύσων οἱ κομμουνισταὶ καὶ ἔκτοτε ἡ Κεντρικὴ Θρακικὴ Ὄργάνωσις εὐρίσκεται ὑπὸ πληρῆ κομμουνιστικῶν ἐλεγχῶν.

Τὸ ἔτος 1946, ἡ Ὄργάνωσις αὕτη ἀπέστειλεν εἰς Παρισίους ἀντιπροσώπους ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Προέδρου τῆς Νικόλα Σπυρῶφ καὶ ἐζήτησεν εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Εἰρήνης τὴν προσάρτησιν τῆς Δυτικῆς Θράκης εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Δέον νὰ προστεθῇ ὅτι ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐν Παρισίοις ἐκδιδεμένης κομμουνιστικῆς ἐφημερίδος «Ὀυμανιτέ», Μαρσέλ Κασέν, σιενὸς φίλος τοῦ Νικόλα Σπυρῶφ, συχνακίς ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεως τῆς Θράκης εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Κατὰ φθινόπωρον 1948, συνεπεῖα μὴ καλῆς ἀποδόσεως, ἐπὶ τοῦ ὀργανωτικοῦ πεδίου, συνεκλήθη τὸ τρίτον Συνέδριον αὐτῆς. Φαίνεται ὅμως ὅτι καὶ πάλιν ἡ ἀπόδοσις ἐλάχιστα ὑπῆρξεν ἱκανοποιητικὴ, δι' ὃ ὁ Γραμματέης τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς Νικόλας Χριστῶφ ἔκαμεν ἑκκλήσιον ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Τράκιτσκα Ὄργανωσις» πρὸς ὅλα τὰ παραρτήματα τῆς ὅπως ἐντέλλουσι τὴν προπαγανδιστικὴν καὶ ὑπονομιευτικὴν δράσιν τῶν.

Εἰς τὴν Βουλγαρικὴν ἐφημερίδα «Ντούμα» τῆς 15ης Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐδημοσιεύθησαν χαρακτηριστικὰ ἐπιστάματα τοῦ ἐν λόγῳ ἀσθροῦ τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡς ἐξῆς: «Πολλοὶ σύντροφοι ἐρώτησάν ἐάν πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται πρὸς ἐκτίμησιν αἱ ἐργασίαι τῶν ἀπ' εὐθείας ἐνώπιον τῆς Ἐκτελεστικῆς

Η ΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Μέλη τῆς Ἀπελευθερωτικῆς Θρακικῆς Ὄργανώσεως, μέχρι τέλους 1948, ἐνεγράφοιτο μόνον ἕγγαμοὶ ἀνω τοῦ 25ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν, ἀρ-

Λόγω πληθώρας ὕλης
ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΜΑΣ
ἀναβάλλονται δι' αὔριον.

ρενες καὶ θῆλεις. Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς δὲ μὴ τῶν τρέχοντος ἔτους, ἤρχισε καὶ κίνησις ἐγγραφῆς εἰς ταύτην καὶ νέων διὰ τῆς δημιουργίας Θρακικῆς Νεολαίας.

Οὕτως εἰς Χάρσκοβο τὴν 22αν Ἰανουαρίου 1949 συνεστήθη Ἀπελευθερωτικὴ Θρακικὴ Ὄργάνωσις Νεολαίας, μετὰ πρόεδρον τὸν Στοιγιάν Σαμπάτζιεφ. «Οἱ νέοι τῆς Θράκης τῆ πρωτοβουλία τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς — γράφει ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Τράκιτσκα Ὄργανωσις» εἰς Χάρσκοβον, Στάγκο Σέγκωφ — συγκεντρώσαν εἰς τὴν Λέσχην διὰ νὰ ἀποφασίσουν τὴν ὀργανωσιν Τμήματος Νεολαίας. Ὁμίλησεν ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτο τὸ μέλος τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς Γιώργη Τσκιρῶφ. Μετὰ τὴν ὁμιλίαν ἐπικολοῦθη εὐρεία συζήτησις. Οἱ νέοι ἠλεκτρισθέντες καὶ ἐμψυχωμένοι ἀπὸ τὴν φαιερὴν ἰδέαν τῆς Θρακικῆς ὀργανώσεως, εἰς ἣν τυγχάνουσι ἐγγεγραμμένοι οἱ πατέρες τῶν καὶ αἱ μητέρες τῶν μετὰ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, ἀπεφάσισαν τὴν συμμετοχὴν τῶν εἰς τὴν δογῶσιν. Ἡ συγκέντρωσις ἔληξε μετὰ ζητωκραυγὰς «νὰ ζῆσῃ ἡ Θράκη». Συγχρόνως ὡρῶσαν διαδηλώσεις εἰς κωμοπόλεις πᾶρά τὰ Ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα μετὰ σιυθήματα σωβινιστικὰ καὶ ἀνθελληνικά.

Ἐδρα τῆς Ἀπελευθερωτικῆς Θρακικῆς Ὄργανώσεως — ἡ ὁποία διαθέτει καὶ ἴδιον λάβαρον χρώματος κίτρινου μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν: «Πρόσφυγες ἐκ Θράκης»: τὴ Τράκιτσκα Ἰμπεριαλισμῶν — τυγχάνει ἡ Σόφια. Τὰ γρα-

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὄπηρεσία μετὰ συστάσεις. Τηλ. 31.311.

Η ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΕΙΣ ΒΑΡΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΓΙΟ ΤΟΥΣ ΣΛΑΥΟΥΣ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑΝ

Ε. Ν. Α. Ν. Ν.
30 Ιουλ. 1944

ΤΟΥ κ. ΑΝΑΣΤ. ΝΤΑΛΙΠΗ

ΠΡΩΗ ΓΕΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
(Βουλευτοῦ Καστορίας-Φλωρίνης)

Δέν φιλοδοξῶ νά κομίσω γλαυκά εἰς Ἀθήνας, λέγων ὅτι ἡ ἀπό αἰώνων ἀσκουμένη προπαγάνδα πρὸς ἀπόσπασιν τῆς ἑλληνικῆς Μακεδονίας, εἶνε ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν μεγάλων σχεδίων τοῦ πανσλαυτισμοῦ πρὸς ἐξοδόν εἰς τὴν Μεσόγειον. Οὐτε ὅτι ὁ Κομμουνισμὸς εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ μέσα—τὸ καλλίτερον—διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐν λόγῳ σχεδίων. Καὶ διὰ τὴν ἀσκουμένην προπαγάνδα, τόσον μέσα ἀπὸ τὰς ἐνδιαφερομένας σλαυϊκῆς χώρας, ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς ἐν Ἑλλάδι συνεργάτας τῶν ἑλληνοφώνους κομμουνιστάς, πολλὰ ἔχουν γραφῆ καὶ ἐξακολουθοῦν νά γράφονται.

Διὰ τὸν τρόπον ὅμως, καθ' ὃν ἀσκείται ἡ προπαγάνδα αὕτη εἰς τὰς δύο φιλελευθέρους καὶ δημοκρατικὰς χώρας τοῦ Νέου Κόσμου, τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας καὶ τὸν Καναδὸν καὶ τὰ σατανικὰ μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτουν οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος, Σλαῦοι ἢ ἑλληνοφῶνοι κομμουνισταί, ὅλιγα εἶνε γνωστὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Προσκεκλημένος τῶν συμπατριωτῶν μου, ἐπεσκέφθην τὰς δύο ταύτας χώρας, ὅπου ἐπὶ δύο μῆνας μου εδοθη ἡ εὐκαιρία νά ἀντιληφθῶ τὴν βδελυρὰν συκοφαντικὴν ἐκστρατείαν, πού ἔχουν ἐξαπολύσει ἐκεῖθεν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰ ἀνεπαρκῆ—διὰ νά μὴ εἴπω ἀνυπαρκτὰ—μέσα, τὰ ὁποῖα διαθέτει τὸ ἐπίσημον Κράτος μας διὰ τὴν καιαπολέμησιν τῆς καὶ τὴν διωφύτισιν τῆς Κοινῆς Γνώμης τῶν δύο μεγάλων, φίλων καὶ Συμμάχων Κρατῶν.

Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος ἀκομή, ἡ προπαγάνδα τῶν Σλαύων, κυρίως ὅμως τῶν Βουλγάρων, εἰς τὰς οὐοιούτας φιλελευθέρους χώρας, εὔρε πρόσφορον ἔδαφος διὰ τὸν προσηλυτισμὸν τῶν ἐκ τῆς Μακεδονίας μετανοστῶν. Διαθέτουσα ἄφθονα χρηματικὰ μέσα, ἐδημιούργησεν ἐς τυχῶδιωκτῶν μεταναστῶν (μελῶν τοῦ βουλγαρικῆς κομιτατοῦ) καὶ ἄλλων πρυκτόρων τῆς, τοὺς πυρῆνας τῶν ποικιλωνυμῶν ὀργανώσεών τῆς, αἱ ὁποῖαι σκοπὸν εἶχον ἀφ' ἑνός μεν νά διαφωτίζουσαν τὴν ἀμερικανικὴν Κοινὴν Γνώμην ἐπὶ τῶν δὴθεν δικαίων ἀξιώσεών τῶν διὰ τὴν ἐνσωμάτωσιν τῆς Μακεδονίας ἐπὶ τὴν Βουλγαρίαν ὡς κατοικουμένης ἀπὸ καθαρῶς βουλγαρικὸν πληθυσμὸν, καὶ ἀφ' ἑτέρου νά παραλαμβάνουσαν τοὺς νέους μετανάστες, ἀφελεῖς χωρικούς, καὶ νά τοὺς ὀργανώσῃ εἰς τὰς ἀνωτέρω ὀργανώσεις καὶ Συλλόγους

φόρων τοῦ Ἄξονος, ἔφθασεν εἰς ἀπόστασιν ἑκατοντάδος μίλις χιλιομετρῶν ἀπὸ τὸ Αἰγαῖον, διείδεν ὅτι ἦτο εὐκολώτερον νά φθάσῃ ἀπὸ τῆς Μόσχας μέχρι τῶν ἑλληνικῶν συνόρων παρά ἀπ' αὐτῶν μέχρι τοῦ Αἰγαίου. Διὰ τὸν παραμερισμὸν τοῦ δυσκόλου καὶ ἀνυπερβλήτου αὐτοῦ ἐμποδίου πού λέγεται Ἑλληνικὴ Μακεδονία, ἐνίσχυσε καὶ ἀναδιωργάνωσε τὰ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἰδίως εἰς Ἡνωμ. Πολιτείας καὶ Καναδὰ κέντρα προπαγάνδας τοῦ Σλαυτισμοῦ ἐκ παραλήλου με τὰς ἀναλογους ὁδῶν τῶν ἀλλάζουσαν. Οἱ σκοποὶ ὅμως γίας τὰς ὁποῖας ἔδωσεν εἰς τὸν ὑποχειριὸν τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἐκτοτε ἀρχίζει μία περίοδος ἐντατικῆς καὶ ὁλων τῶν μέσων προπαγάνδας. Διὰ τῶν ἐκδοτῶν μνημονίων παντοειδῶν ἐντύπων (ἐφημερίδων, βιβλίων, περιοδικῶν μισθῶν, εἰς τὴν βουλγαρικὴν, ἀγγλικὴν καὶ ἑλληνικὴν ἀκόμη γλῶσσῃ)

Μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον, ὅταν ὁ σλαυϊκὸς Νέο ἰμπεριαλισμὸς, χάρις εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῶν ἐν πολέμῳ Δημοκρατικῶν συμμάχων τοῦ καὶ τὸν ἐραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν τῶν κεντρικῶν δημοσιῶν διαλέξεων εἰς τὰς Κέντρα δράσεως τῆς προπαγάνδας τῶν εἶνε τὸ Τορόντο, τὸ Νιγηρόν, ἡ Ἰνδιανάπολις, τὸ Γκέρν. Ἰνδιάννα, Σαιν. Λουίς, Νέο Ἰόρκη με διακλαδώσεις καὶ εἰς μικροτέρας πόλεις. Πῶς τὸ ἐπίσημον ἑλληνικὸν Κράτος, ἀντιμετωπίζει τὴν τόσο καλῶς ὀργανωμένην ταύτην ἐπιβάρυνσιν τῆς ἀκεραιότητός του προπαγάνδας;

Δυστυχῶς δὲν εἶνε σφάλμα νά ὁμολογηθῇ ὅτι οὐδὲν γίνεται ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν. Τὸ προσωπικὸν τῶν πρεσβειῶν καὶ προξενείων μας εἰς τὰς χώρας ταύτας ἀνεπαρκέστατον εἰς ἀριθμὸν καὶ ἂν ἀκόμη ποιοτικῶς κατάλληλον θεωρηθῇ—ἀφῆνω τοῦτο νά κρινῆ ὁ ἀρμοδῖος Ὑπουργὸς—δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀντεπεξέλθῃ.

Ἄρκει ν' ἀναφέρω ἕνα παράδειγμα: εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Κογκρέσον βουλευτῆς—πιθανῶς σλαυϊκῆς καταγωγῆς—ὠμίησε προσπαθῆσας ν' ἀποδείξῃ τὴν βουλγαρικότητα τῆς Μακεδονίας καὶ μέχρι σήμερον οὐδεὶς εὔρεθῃ ν' ἀπαντήσῃ. Οὐδεμία διαφώτισις τῆς Κοινῆς Γνώμης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδῶ γίνεται περὶ τῆς πραγματικότητος ἐν Μακεδονίᾳ, ἡ ὁποῖα ἔχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶναι ἀληθῆ τὰ ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς προπαγάνδας διατυμπανιζόμενα.

τῶν. Ἐκεῖ, μετὰ τὴν κατάλληλὸν «διαφώτισιν», κατῶρθωναν νά πείσουσαν πολλοὺς ὅτι ἦσαν σλαυϊκῆς καταγωγῆς. Δρὸς τοῦτο ἐξεμεταλλεύοντο τὸ γλωσσικὸν ἰδιωμα τῶν Μακεδόνων, τὰ ὁποῖον, ἐνῶ εἶνε γνωστὸν ὅτι ἀποτελεῖ ἕνα κράμα ἑλληνικῆς, τουρκικῆς, ἀλβανικῆς, βλαχικῆς καὶ σλαυϊκῆς, κατάλοιπον μακρῆς δουλείας καὶ ἀλληλοσυκρουομένων ἐπιρροῶν, τὸ παραουσίαζον ὡς σλαυϊκὴν γλῶσσῃσαν, διὰ νά ἀποδείξουσιν τὴν τοιαύτην καταγωγὴν τῶν με ἑλληνικὴν συνειδησιν Μακεδόνων μεταναστῶν.

Παραλλήλως μετὰ τὰ ὑπάρχοντα μέσα καὶ τοὺς πόρους ἀπὸ τῶν ἐράνων τῶν μελῶν τῶν ἐκτιζόντων βουλγαρικῆς ἐκκλησίας, ἴδρουσιν ὀχολεῖα, λεσχῆς κλπ. Ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς ἐργασίας τῶν συνεχιστῶν καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας καὶ ἐξακολουθεῖ ἀκόμη. Τὰ καθεστῶτα τῆς χώρας ὁμοῦ μετὰ τὰς ἀναλογους ὁδῶν τῶν ἀλλάζουσαν. Οἱ σκοποὶ ὅμως γίας τὰς ὁποῖας ἔδωσεν εἰς τὸν ὑποχειριὸν τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἐκτοτε ἀρχίζει μία περίοδος ἐντατικῆς καὶ ὁλων τῶν μέσων προπαγάνδας. Διὰ τῶν ἐκδοτῶν μνημονίων παντοειδῶν ἐντύπων (ἐφημερίδων, βιβλίων, περιοδικῶν μισθῶν, εἰς τὴν βουλγαρικὴν, ἀγγλικὴν καὶ ἑλληνικὴν ἀκόμη γλῶσσῃ)

Μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον, ὅταν ὁ σλαυϊκὸς Νέο ἰμπεριαλισμὸς, χάρις εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῶν ἐν πολέμῳ Δημοκρατικῶν συμμάχων τοῦ καὶ τὸν ἐραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν τῶν κεντρικῶν δημοσιῶν διαλέξεων εἰς τὰς Κέντρα δράσεως τῆς προπαγάνδας τῶν εἶνε τὸ Τορόντο, τὸ Νιγηρόν, ἡ Ἰνδιανάπολις, τὸ Γκέρν. Ἰνδιάννα, Σαιν. Λουίς, Νέο Ἰόρκη με διακλαδώσεις καὶ εἰς μικροτέρας πόλεις. Πῶς τὸ ἐπίσημον ἑλληνικὸν Κράτος, ἀντιμετωπίζει τὴν τόσο καλῶς ὀργανωμένην ταύτην ἐπιβάρυνσιν τῆς ἀκεραιότητός του προπαγάνδας;

Δυστυχῶς δὲν εἶνε σφάλμα νά ὁμολογηθῇ ὅτι οὐδὲν γίνεται ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν. Τὸ προσωπικὸν τῶν πρεσβειῶν καὶ προξενείων μας εἰς τὰς χώρας ταύτας ἀνεπαρκέστατον εἰς ἀριθμὸν καὶ ἂν ἀκόμη ποιοτικῶς κατάλληλον θεωρηθῇ—ἀφῆνω τοῦτο νά κρινῆ ὁ ἀρμοδῖος Ὑπουργὸς—δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀντεπεξέλθῃ.

Ἄρκει ν' ἀναφέρω ἕνα παράδειγμα: εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Κογκρέσον βουλευτῆς—πιθανῶς σλαυϊκῆς καταγωγῆς—ὠμίησε προσπαθῆσας ν' ἀποδείξῃ τὴν βουλγαρικότητα τῆς Μακεδονίας καὶ μέχρι σήμερον οὐδεὶς εὔρεθῃ ν' ἀπαντήσῃ. Οὐδεμία διαφώτισις τῆς Κοινῆς Γνώμης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδῶ γίνεται περὶ τῆς πραγματικότητος ἐν Μακεδονίᾳ, ἡ ὁποῖα ἔχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶναι ἀληθῆ τὰ ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς προπαγάνδας διατυμπανιζόμενα.

Ἄρκει ν' ἀναφέρω ἕνα παράδειγμα: εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Κογκρέσον βουλευτῆς—πιθανῶς σλαυϊκῆς καταγωγῆς—ὠμίησε προσπαθῆσας ν' ἀποδείξῃ τὴν βουλγαρικότητα τῆς Μακεδονίας καὶ μέχρι σήμερον οὐδεὶς εὔρεθῃ ν' ἀπαντήσῃ. Οὐδεμία διαφώτισις τῆς Κοινῆς Γνώμης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδῶ γίνεται περὶ τῆς πραγματικότητος ἐν Μακεδονίᾳ, ἡ ὁποῖα ἔχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶναι ἀληθῆ τὰ ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς προπαγάνδας διατυμπανιζόμενα.

Οὐδεμία διαφώτισις τῆς Κοινῆς Γνώμης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδῶ γίνεται περὶ τῆς πραγματικότητος ἐν Μακεδονίᾳ, ἡ ὁποῖα ἔχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶναι ἀληθῆ τὰ ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς προπαγάνδας διατυμπανιζόμενα.

ΑΝΑΣΤ. ΝΤΑΛΙΠΗΣ
Βουλευτοῦ Καστορίας-Φλωρίνης

ΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΤΣ

ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ ΦΥΓΑΔΟΣ

Εθνική - 10 - 49

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΟΦΙΑΣ - Κ.Κ.Ε.

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο μόνιμος υπολοχαγός του βουλγαρικού στρατού Ζέλιο Ντημητρώφ Γιόφτσεφ, που παρεδόθη στον Στρατό μας, ήρθε χθες για πρώτη φορά και σ' έπαφή με δημοσιογράφους.

«Μισώ κάθε τι τὸ βουλγαρικό. Μισώ τὸ καθεστὼς τους, μισώ τὴν τρομοκρατία καὶ τὰ βασανιστήρια, που κάνουν στὸ Λαό. Μισώ τὶς δολοφονίες τους», ἀρχίζει νὰ λέγει.

Σφίγγει τὰ δόντια ὁ «σύντροφος» Ζέλιο καὶ τὰ μάτια του ἀστράφτουν ἀπὸ κακία.

Ἀπότομος, βλοσυρὸς, σκαιὸς μερικὲς στιγμὲς, βίαιος, ἀνθρώπιτος ποῦχει ξεχάσει πιά τὸν ἀνθρώπισμό του.

Σ' ἐρώτησι ἐὰν σκέπτεται καθόλου τὰ παιδιὰ του καὶ τὴ γυναίκα του, που τὰ ἐγκατέλειψε στὴ Σόφια, ξεσπᾷ :

— Ἐγὼ ἔχω σκοτώσει κόσμο καὶ κόσμο. Ἐγίνα αἰτία νὰ κλάψουν πολλοὶ, καὶ ἀφορμὴ νὰ χαθοῦν πάμπολλοι. Ἐχουμε ἐξαφανίσει πάνω ἀπὸ 300 χιλιάδες ἀνθρώπους. Ἄν τώρα πᾶνε καὶ τὰ παιδιὰ μου γιὰ τὸ καλὸ τῆς πατρίδας μου, ἄς πᾶνε. Δὲ λογαριάζω τίποτα.

— Πού τᾶμαθες τόσο καλὰ τὰ ἑλληνικά :

Ἀπαντᾷ μὲ δυσφορία, ἐπειδὴ ἀποκαλύπτει εἰς βάρος τῆς «ἀποκλειστικότητας» :

— Χρόνια καὶ χρόνια συνεργάζομαι μὲ τοὺς Ἑλληνες κομμουνιστές.

— Πού γεννήθηκες :

Δισταγμὸς.

— Στὸ Μουργκὰς (Πύργο) τῆς Βουλγαρίας.

— Πόσες φορές μπήκες στὴν Ἑλλάδα :

— Ἐξή φορές.

— Μὲ ποιά ἰδιότητα :

— Μὲ μυστική. Πάχτα μούβγαζαν χαρτιὰ οἱ κομμουνισταὶ καὶ ψεύτικες ταυτότητες μὲ τέσσερα καὶ πέντε ὀνόματα.

Ἐξιστορεῖ πῶς μπήκε στὴ Θεσσαλονίκη τὸ 1937 μὲ χαρτιὰ τῶν κομμουνιστῶν καὶ μὲ ταυτότητες ὡς Ζήσης Δ. Κατσαρὸς καὶ Γ. Δημητρίου. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς Κατοχῆς «ἔδρασε» — ἡ ψυχὴ του γνωρίζει πῶς — στὴν Θράκη καὶ ἔφθασε ὡς τὴν Κρήτη.

— Μὰ πῶς ἔμαθες τόσο καλὰ ἑλληνικά :

Κι' ὁ Γιόφτσεφ μὲ θυμὸ :

— Ἐγὼ ξέρω ἔξη γλώσσες.

— Πού ὑπηρετοῦσες, ὥστε πρὸ τοῦ πολέμου νὰ μπαίνης στὴν Ἑλλάδα ὡς κατάσκοπος; Σὲ γραφεῖο πληροφοριῶν :

Ὁ Βούλγαρος δὲν ἀπαντᾷ, μὰ συγκαταθεύει.

— Τὸν εἶδες τὸν Πορφυρογένη;

— Ναί. Τὸν ἔχω καὶ φωτογραφία που ὑπογράφει τὸ Σύμφωνο γιὰ παραχώρησι τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης. Κι' ἀπὸ μένα ζήτησε ὁ Ε.Λ.Α.Ν. νὰ φορτώσω βουλγαρικά καράβια μὲ στρατὸ καὶ νὰ κινήω ἀπόβασι στὴ Θεσ...

χίρα Ρόζα Δημητρόβνα, που πηγαίνει κάθε βράδυ στὰ μπάλλα (χοροὺς) μὲ τουαλέττες λαμιέττες (λαμέ), που τις ἀλλάζει ἀπὸ δυὸ κάθε βράδυ. Τώρα του ἔτοιμάζουν στὴ Σόφια ἕνα «Κρεμλίνο» γιὰ νὰ φᾶνε λεφτὰ τὰ μέλη τοῦ κόμματος.»

Κι' ἀποσῶνει μὲ βουλγαρικές ὕβρεις που ὁ ἀξιωματικὸς ερμηνεύς διστάζει νὰ μεταφράσῃ...

— Γιατί, λοιπόν, τῶσκασες ἀπ' τὸν παράδεισό σου, Ζέλιο;

— Ἐπειδὴ ὁποῖος μιλήσῃ ἐκεῖ τὴν τρῶνε τὰ ποτάμια. Τὸν καταπίνουν ἡ Τούντζα, ἡ Μαρίτσα, ὁ Δούναβις καὶ τὰ σύνορα. Μισὸ φορὰ πῆγα σ' ἕνα γραφεῖο γιὰ μιὰ ὑπόθεσι, πρὶν βάλω τὸ δόντι μου. Ἐκανα μιὰ κίνησι μὲ τὴ γλώσσά μου, γιὰτὶ μὲ πονοῦσε. Ὁ ἀξιωματικὸς που μὲ ἀκουσε, μού εἶπε:

— Ντιὸζ βόϊ μάτ; (Δὲν σ' ἀρέσει ἐδῶ πέρα;) Μόνον ὅταν εἶδε τὴν κομματικὴ μου ταυτότητα πείσθηκε νὰ μ' ἀφήσῃ καὶ νὰ μὴ μὲ στείλῃ σὲ «ἀόριστη ἔξορι».

— Τί... πράγμα εἶν' αὐτὸ ἡ... ἀόριστη ἔξορι;

— Σὲ στέλνουν σὲ ἀγνωστα στρατόπεδα ὅπου χάνεσαι...

— Πῶς περνοῦν οἱ ἐργάται;

— Κάθε μέρα που περνᾷ περιμένουν τὸ θάνατό τους.

— Σὺ, γιατί ἔφυγες;

— Ἐπειδὴ ὅλους τοὺς συντρόφους μου τοὺς σκότωσαν

Καταλήγει ὁ Γιόφτσεφ :

— Ἡ Ἑλλάδα δὲν πολεμᾷ τοὺς συμμορίτες. Μάγεται ἐνάντια σὲ ἑπτὰ Κράτη. Νὰ τὸ ξέρετε...

— Ἐμεῖς τὸ ξέρουμε. Σεῖς τί λέτε; Οἱ Βούλγαροι δηλαδή.

— Στὴ Βουλγαρία προετοιμάζονται γιὰ πόλεμο ἐνάντια στοὺς «φασίστες» καὶ στὴν Ἀμερικὴ. Περιμένουν ὅμως νὰ τὴν κάνουν νὰ χτυπήσῃ πρώτη.

— Γιατί αὐτό;

— Γιὰ νὰ ἔχουν μὲ τὸ μέρος τους τὴν παγκόσμια Κοινὴ Γνώμη...

— Ὡστε δὲν εἶνε μὲ τὸ μέρος τους;

— Μὲ τὸ μέρος τους; Μὰ ἂν ἦταν τρόπος ὀλόκληρη ἡ Βουλγαρία θὰ ζητοῦσε νὰ ἔλθῃ ἐδῶ. Στὴ πραγματικὴ χώρα τῆς Ἐλευθερίας...

Καὶ μὲ τὴν ὀνομασίαν «Μανία τὸν καταλαμβάνει ὅταν θυμᾶται τὸν Δημητρώφ. Τέσσερες βίλλες εἶχε ὁ Βασιληᾶς, 17 ὁ Δημητρώφ, που τις κληρονόμησε ἡ γυναίκα του. ἡ

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΣ ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΚΑΤΟΧΗΣ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. ΑΠ. Β. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

Καθ'ὄν χρόνον ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς ἀπορροφᾶται εἰς πᾶσαν σκέψιν καὶ ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν τραγωδίαν τῆς ἐσωτερικῆς του διαμάχης, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μαινεται κυριολεκτικῶς ἡ βουλγαρικὴ προπαγάνδα, ἀπειλοῦσα νὰ πλήξῃ καιρίως καὶ ἀνεπανορθῶτως τὰ ἐθνικά μας συμφέροντα. Οἱ Βούλγαροι ὑπῆρξαν ἀνεκάθεν δόλιχοι καὶ σατανικοὶ εἰς τὰς κατευθύνσεις τῆς ἐξωτερικῆς των πολιτικῆς, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ὅλη νεωτέρα ἱστορία των. Ἀλλὰ τὴν καταχθόνιον αὐτὴν δολιότητα ἀνήγαγον εἰς ἀληθὴ ἐπισημὴν κατὰ τὸν παρόντα παγκόσμιον πόλεμον. Ἐνῶ παρεδόθησαν ψυχὴ καὶ σῶματι εἰς τοὺς Γερμανοὺς καὶ ἐχρησίμευσαν ὡς γέφυρα διὰ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Ἄξονος εἰς τὴν Βαλκανικὴν καὶ τὸ Αἰγαῖον, συγχρόνως δὲν ἔπαυσαν νὰ ἐρωτοτροποῦν με τοὺς Ρώσους καὶ διὰ τῶν ἐπισήμων διπλωματικῶν των ἀντιπροσώπων, ὅσον καὶ μέσω μυστικῶν των πρακτόρων, νὰ παρέχουν δῆθεν πολυτίμους ὑπηρεσίας πρὸς τοὺς «ἀδελφοὺς Σλαύους». Καὶ ἐνῶ ὡς ἀργύρια τῆς προδοσίας των ἐλάμβανον ὅλως ἀκόπως τὰ ἑλληνικὰ ἐδάφη Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ὀλόκληρον σχεδὸν τὴν Νέτιον Σερβίαν, εἰς τὰ ξένα Πρακτορεῖα καὶ εἰς τὰς στήλας τοῦ Τύπου τῶν οὐδεμέρων χωρῶν ἐστρέφον με σατανικὴν τέχνην — τὰ ἐδιαβάζαμεν εἰς τὸ Κάϊρον καὶ ἠσθινόμεθα κατὰ πλῆξιν — ἀνακοινωθέντα, συνενεύξεις καὶ ἄλλα δημοσιεύματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὠρκίζοντο εἰς θεοὺς καὶ δαίμονας ὅτι ὁ βουλγαρικὸς Λαὸς ποθεῖ μόνον εἰρήνην, ἡσυχίαν καὶ καλὴν συμβίωσιν με τοὺς γείτονάς του! Ἀκόμη, εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Βούλγαροι κατέσφαζον κατὰ τὸν ἀπανθρωπότερον τρόπον τοὺς παραδοθέντας εἰς τοὺς ὄνυχάς των ἑλληνικοὺς καὶ σερβικοὺς πληθυσμούς, διὰ νὰ μετεβάλλουν τελειωτικῶς τὴν ἐθνολογικὴν μορφήν των ἐδαφῶν αὐτῶν, ἐπιτηδεῖων προπαγανδιστῶν καὶ ἀφθόνου γρήματος σκορπισθέντος ἀνά τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Γιουγκοσλαυίαν διέφθειρον συνειδήσεις, ὑπενόμενον ἰδεώδη καὶ ἐπείρον εἰς τὴν ψυχὴν των ἀπλοϊκωτέρων ὅτι ὁ βουλγαρικὸς λαὸς ἄς τείνῃ τὰς ἀγκάλας του, ἀρκεῖ νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὰς σωβιστικὰς ἀξιώσεις μας ἐπὶ τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης!

Ἀλλὰ τί παράδειγμα χαρακτηρικώτερον τῆς βουλγαρικῆς δολιότητος θέλετε ἀπὸ τὸν Μπογδάν Φιλώφ, πρωθυπουργὸν καὶ κατόπιν ἡγετῆ; Ὁ Φιλώφ, καθηγητὴς ἱστορίας, εἶχε γίνῃ ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὄχι διὰ τὴν ἐπιστη-

μονικὴν του ἀξίαν, ἀλλὰ διότι προσεποιεῖτο τὸν ἔνθερον φίλον τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τὸν φανατικὸν θιασώτην μιᾶς σταθερᾶς ἑλληνοβουλγαρικῆς φιλίας. Ἦτο ἄλλως τε καὶ πρόεδρος τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ Συλλόγου. Ἐν τούτοις αὐτὸς ὁ καθηγητὴς Μπογδάν Φιλώφ, ὁ ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου μας καὶ πρόεδρος τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ Συλλόγου, εἶνε ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας Φιλώφ, ὅστις διῆρπασεν ἄνευ πολέμου τὰ ἐδάφη μας καὶ ὠργάνωσε τὰς συστηματικὰς σφαγὰς τῶν ἀδελφῶν μας τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης!

Ἄλλο παράδειγμα ὁ Τραϊκῶφ. Παραμένων εἰς Ἀθήνας ὡς διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς βουλγαρικῆς πρεσβείας, ὁμιλῶν ἀπταιστώως τὴν ἑλληνικὴν καὶ προσποιούμενος τὸν λόγιον καὶ ἱστοριογράφον, ὑπεισῆρχετο εἰς ὅλα τὰ πνευματικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ μας στρώματα, παρατάσσων διαρκῶς σχέδια «ἀμοιβαίας κατανόησεως τῶν λαῶν μας» καὶ συνεργασίας εἰς ὅλους τοὺς πνευματικούς καὶ καλλιτεχνικοὺς κύκλους. Ὅταν κατεκτήθη ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς ὁ Τραϊκῶφ ἐξηφανίσθη καὶ μερικοὶ ἐβεβαίωνον ὅτι τὸν εἶδον ν' ἀναχωρῆ με δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς «διότι δὲν ἀντεῖχε νὰ μὲν ἐδῶ μάρτυς τῆς δυστυχίας τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ»... Ἀργότερον ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἀπὸ τὰς Ἀθηνῶν εἶχε σταλῆ κατ' εὐθείαν εἰς Μακεδονίαν καὶ Θράκην, ὅπου ἐπεστάτησεν εἰς τὰς φρικῶδεις σφαγὰς τῶν Ἑλλήνων!... Ἐνα περίπου χρόνον ἀργότερον ἐπέστρεψεν εἰς τὰς Ἀθήνας, πρόθυμος καὶ πάλιν διὰ κροκοδείλια δάκρυα «συμπόνιας». Ἀλλ' ὅταν ἀργότερον εὐρέθημεν εἰς τὴν Μέσσην Ἀνατολήν, ἀπὸ μυστικὰ ἔγγραφα ἀνεπίδεκτα ἀμφισβητήσεως ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὁ καταχθόνιος αὐτὸς ἄνθρωπος εἶχεν ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας με εἰδικὴν ἀποστολήν. Ἐσκόρπιζεν ἀφθονον βουλγαρικὸν γρήμα πρὸς διαφθορὰν συνειδήσεων, ἕξαψιν παθῶν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ ὑποκίνησιν ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, αὐτὸς δὲ ἦτο καὶ ὁ παρασκευάσας τὰς συναντήσεις μεταξὺ Βουλγάρων «αὐτονομιστῶν» καὶ ἀντιπροσώπων τοῦ ΕΑΜ καὶ τὰς συμφωνίας βάσει τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλάς θὰ εἶχεν ὡς σύνορα τὸν Ὀλυμπον!

Ἀλλὰ καὶ μέσα ἀκόμη εἰς τοὺς κόλπους τῶν Συμμάχων ἡ βουλγαρικὴ προπαγάνδα δὲν εἶχε παύσει τὴν καταχθόνιον δράσιν της. Εἶνε γνωστὸν ὅτι εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλάς ἐσφάδαζεν ὑπὸ τὸ πέλμα τῶν τριῶν κατακτητῶν, μία ὁμάς «ἐλευθερῶν Βουλγάρων», ἐγκατασταθεῖσα εἰς τὸ Λονδίνον, ἐ-

ζήτησε ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς «Κυβερνήσις τῆς ἐλευθέρως Βουλγαρίας», ὅπως περίπου αἱ ἐκεῖ ἐγκατεστημένοι Κυβερνήσεις τοῦ Βελγίου, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Γιουγκοσλαυίας καὶ τῶν ἄλλων ὑποδοχῶν τοῦ Ἄξονος λαῶν! Τέτοιο πρᾶγμα βεβαίως δὲν ἐγένετο. Ἐν τούτοις συνεστήθη ὑπὸ τὸν ἄλλοτε πρεσβευτὴν τῆς Βουλγαρίας μιᾶ ἐπιτροπῇ, ἡ ὁποία, διαθέτουσα ἰσχυριστικῶς ἀφθονον γρήμα, ἐνεφανίζετο διαρκῶς ὡς «ἐκπρόσωπος τῆς φιλοσυμμαχικῆς Βουλγαρίας» καὶ ἐδημιούργει κάθε τὸσον θόρυβον ὑπὲρ τοῦ «ἀθῶου βουλγαρικοῦ λαοῦ»!

Οὐδ' εἰς τὴν Μέσσην Ἀνατολήν ἔλειπεν ἡ πολυειδὴς βουλγαρικὴ προπαγάνδα, συντελεστῆς καὶ αὐτὴ ὄχι ἀξιοκαταφρόνητος τῆς ἐκεῖ ἀποσυνθέσεως μας. Ἀφίνομεν μερικὰ γενικωτέρας φύσεως δι' ἄλλοτε. Περιοριζόμεθα ν' ἀναφέρωμεν σήμερον ὅτι κατὰ τὰ τρία τελευταῖα χρόνια ἡ Ἐαμοκομμουνιστικὴ προπαγάνδα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς εἶχεν ἐγκαθιδρυθῆ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, διότι αἱ στρατιωτικὰ καὶ μας δυνάμεις εὕρισκοντο εἰς Παλαιστίνην καὶ ἡ ἀντιπατριωτικὴ τῆς προσπάθεια εὕρισκεν ἐκεῖ γόνιμον ἔδαφος. Εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐξεδίδετο καὶ ὁ «Ἀγῶνας», ρυπαρὸν λαθραῖον ἔντυπον, κατασπιλῶνον κάθε ἱερὸν καὶ ὅσιον τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ κυκλοφοροῦν ἀφθόνως εἰς τοὺς στρατώνας τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων. Ἐκεῖ ἔδρα μιᾶ Βουλγαρὶς πρεσβευτικὴ ἀπὸ τὴν ὑπηκοότητα τοῦ συζύγου της καὶ ἐμφανιζομένη ὡς ἐκφωνήτρια τῆς βουλγαρικῆς ἐκπομπῆς τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ. Ἐκεῖ ἐστμειούτο κάθε τὸσον ἡ παρουσία μυστηριωδῶν Βουλγάρων (με διαβατήρια ἄλλων Δυνάμεων), οἵτινες συνηντῶντο καὶ ἀφιέρωνον πολλὰς ὥρας μυστικῶν συνομιλιῶν με Ἑλληνας λογίους καὶ δημοσιογράφους, γνωστοὺς διὰ τὰς διεθνιστικὰς των ἰδέας καὶ ἀπεσταλμένους τοῦ ΕΑΜ... Ἀλλ' ἄς μὴ ἐπεκταθῶμεν πρὸς τὸ παρὸν περὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ. Θέλομεν μόνον νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ βουλγαρικὴ προπαγάνδα, ἀφοῦ ἔδοσε με τὴν στανικότητα — ἀλλοίμονον, καὶ με τὴν ἀποδοτικότητα! — εἰς ἐποχὴν τὸσον δυσχερῆ διὰ τὴν Βουλγαρίαν, πῶς εἶνε δυνατόν νὰ εἶναι εἰς τοὺς κόλπους τῶν Συμμάχων καὶ οὐδετέρων τώρα πού ἡμεῖς ἀπερροφήθημεν ἀπὸ τὸ δράμα τοῦ διχασμοῦ μας. Ἀλλὰ διὰ τὰς συνεπειὰς τῆς νέας αὐτῆς φάσεως τῆς βουλγαρικῆς ἐνεργητικότητος θ' ἀφ' ἐρώσωμεν προσεχές.

ΑΠ. Β. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Παρόν

Έτος Β' αριθ. φυλ. 15

25 Νοεμβρίου 1944

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΓΜΑ
ΑΡΚΟΥΔΩΦ

Ο ΒΑΡΑΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΨΥΧΗΣ

Οι Βουλγαρικές ήμοτιες στη Μακεδονία και τη Θράκη, δύνανται όσο πρὶν ἀπὸ πρῶτον. Ἡ συλλογὴ πρὸ δημοσίωσιν πῦρσι ἢ ἐπιτροπὴ Μακεδόνων καὶ Θρακῶν, ὑπὸ τῆν προεδρίαν τῶν κ. Σβώλου, δίδει μίαν ἀνομιάν, μίαν ἀνομιάν ἀεὶ ἐπὶ τῆν τραγῳδίαν τῶν ἑλλήνων τῶν βορείων ἐπαρχιῶν καὶ οὔτε καὶ ἡ συλλογὴ αὐτὴ εἶναι ἐπαρκῶς γνωστὴ. Οὔτε καὶ ὁ ἀμφιβιβῆς ἀριθμὸς τῶν θυμάτων ὀρισμένος. Ἡ «κομμουνιστικὴ ἐπιδημιολογία» τῶν δεκτῶν - Νοεμβρίου 1944 ὑπολογίζει σὲ πᾶσι ἀπὸ 50.000 τοῖς νεκροῖς καὶ 200.000 τοῖς προσφυγῶν. Μὰ ἀμφιβιβῆς τὴν ἔργον δὲ ξίραμε. Εἶναι, νομίζομε, ἀνάγκη, ὅσο εἶναι ἀνομιὰ καὶ ἀνομιὰ, ἀνομιὰ καὶ ἀνομιὰ τῶν ὑψηλῆ πολιτικῆ ἀπὸ ἀδελφώσεως τῶν λαῶν καὶ τὰ λοιπὰ, πολιτικῆ πρὸς τὴν ἔργον μόνον ἐπὶ τῶν εἶναι ἡ συγγένεια, μὰ πᾶσι δὲ ὑπάρχει ἀνομιὰ ἢ ἀνομιὰ τὴν ἐφαρμοσθῆναι, τὴν ἐκτελεσθῆναι καὶ τὴν διευκρινίσωμε σὲς λεπτομέρειας τῆν τῶν ἀντιμὴ δράσιν τῶν περιγῆμων αὐτῶν γειτόνων μας. Αὐτὴ καὶ ἀσχολεῖ μεθὰ πρὸς τὰ μικρὰ καὶ τὰ ταπεινά, θὰ ἔπρεπε καὶ ἔχουμε μὴ μόνον ὅ,τι ἔργον σὲ 1918, καὶ σὲ μόνον μίαν ἐπιτροπὴν ἀπὸ προσωπικότητες ἑλληνικῆς καὶ ξένης σὲ βορρῆα ἐδάφην μας, μὰ καὶ διαπιστώσων τὴν βουλγαρικῆν ἠμοτιαν, πρὸς ἔργον ἐπὶ καὶ τὴν δημοσιότητα τὴν ὄριον τῆν ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἀντιμὴ τῶν ἀνομιῶν τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ. Γιατὴ τὴν ἠμοτιαν ὁ λαὸς τὴν εἶναι, δὲ τὴν εἶναι ὁ βόρειος καὶ ὁ φίλος!

Τὴν πρόλογον σὲ τὴν ἔργον πρὸς τὴν γῆν - καὶ πρὸς, ἀλλοίμονο, πρὸς ἀμφιβαλλομεν αὐτὴν γῆν - δημοσιώσωμε τὴν παραπάνω παρακλητικῆς οὐχὶ τῶν βουλγαρῶν ἔθνη καὶ ποιητῶν - τοιοῦτο τῶν ὀνομαζομένων «Πίνδαρον τῆν βουλγαρίαν», πρὸς αὐτὴν ἀπὸ τὸ ἔργον τῶν ἑλλήνων βουλγῶν τὸ 1917 σὲ μελέτησιν τῶν ὀνομαζομένων Πώπ. Τὴν πῦρσιν ἀπὸ τῆν «Ἐσπερίαν» τῶν Λονδίνων τῆν 4 Ἰανουαρίου 1918: (ἀπὸ τὸ ἀρχικὸν φ. Ποταφμαίων).

« Πρὸ τὸ ἀσπρὸ τῆν ἡμέρας ὑψωθῆν ἐπὶ ὄρησιν σὲ οὐρανὸν, πρὸς τὴν ἡλιμὴν τῶν αἵματων καὶ θαχίση τὸ βουλγαρικὸν ξίφος καὶ ὑψωθῆν ἐπὶ ἀπὸ ἐπὶ ὄρησιν. Βλέπω αὐτὸ τὸ σὲ τὸν γρῶτον πρὸς τὴν τὰ ἀδελφὰ κράματα καὶ τὴν καὶ ξυρελαῶν τὸ δῆλον καὶ τὴν πολιτικῆ σὲ ὄρησιν;

ξον. Ἐκκένωσις κατὰ τὸν β' τύπον. Ἀναστόμωσις κατὰ τὸ κατωφερέστερον σημεῖον τοῦ κολοβώματος. Πλήρωσις προσιούσης εἰς ἕκτασιν 2 ἐκ.μ. Διάρκεια ἐκκενώσεως 30'.

7. Χ. Ε., ἐτῶν 34, γεωργός. Ἐγχείρησις: Ἰούλιος 1944, δι' ἕλκος βολβοῦ τοῦ 12/δακτύλου. Ἐκτομή κατὰ R.—P. Μετεγχειρητικὴ πορεία: ὁμαλή.

Ἐπανεξέτασις 9/10/46. Δὲν παραπονεῖται διὰ στομαχικὸν ἐνόχλημα, δὲν ἀκολουθεῖ δίαιταν. Ἐκέρδισε βάρος.

Ἀκτινοσκόπησις: Κολόβωμα κατὰ τὰ 3/4 ὑπὸ τὸ πλευρικὸν τόξον: Ἐκκένωσις κατὰ τὸν α' τύπον. Ἀναστόμωσις κατὰ τὸ κατωφερέστερον σημεῖον. Οὐδεμία πλήρωσις τῆς προσιούσης ἕλικος. Διάρκεια ἐκκενώσεως 20'.

8. Ι. Β., ἐτῶν 30, κτηματίας. Ἐγχείρησις: Ἰανουάριος 1945 δι' ἕλκος τοῦ 12/δακτύλου. Ἐκτομή κατὰ R.—P. Μετεγχειρητικὴ πορεία: ὁμαλή.

Ἐπανεξέτασις 16/9/47: Δι' οὐδὲν ἀπολύτως στομαχικὸν ἐνόχλημα παραπονεῖται. Τὰ γαλακτερά τοῦ προκαλοῦν ἐφίδρωσιν. Δὲν ἀκολουθεῖ δίαιταν.

Ἀκτινοσκόπησις: Κολόβωμα κατὰ τὸ 1/3 ὑπὸ τὸ πλευρικὸν τόξον. Ἐκκένωσις κατὰ τὸν α' τύπον. Οὐδεμία διαγραφὴ τῆς προσιούσης ἕλικος. Ἡ ἀναστόμωσις εὐρίσκεται εἰς τὸ κατωφερέστερον σημεῖον. Διάρκεια ἐκκενώσεως: Μετὰ 20' ἐλάχιστη ποσότης τῆς σκιερᾶς οὐσίας εὐρίσκεται ἐντὸς τοῦ στομάχου.

9. Π. Κ., ἐτῶν 46, γεωργός. Εὐρεῖα ἐκτομή κατὰ R.—P. τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1945 δι' ἕλκος τοῦ 12/δακτύλου. Μετεγχειρητικὴ πορεία: ὁμαλή.

Ἐπανεξέτασις 16/9/46. Δι' οὐδὲν στομαχικὸν ἐνόχλημα παραπονεῖται. Δὲν κάμνει δίαιταν.

Ἀκτινοσκόπησις: Κολόβωμα κατὰ τὸ 1/3 ὑπὸ τὸ πλευρικὸν τόξον. Ἐκκένωσις κατὰ τὸν α' τύπον. Οὐδεμία διαγραφὴ τῆς προσιούσης ἕλικος. Ἡ ἀναστόμωσις εὐρίσκεται δεξιά, λοξῆς φορᾶς, σχηματιζομένου μικροῦ σάκκου (Bas-fond) κατὰ τὸ κατωφερέστερον τμήμα τοῦ μείζονος τόξου. Διάρκεια ἐκκενώσεως 25'.

10. Α. Γ., ἐτῶν 51, Ναυτικός. Εὐρεῖα ἐκτομή κατὰ R.—P τῆ 4/1/45 δι' ἕλκος 12/δακτύλου. Μετεγχειρητικὴ πορεία: ὁμαλή.

Ἐπανεξέτασις 4/10/46. Δι' οὐδὲν στομαχικὸν ἐνόχλημα παραπονεῖται, παρουσιάζει ὅμως ἐνίοτε διαρροϊκὰς κενώσεις, αἵτινες ὑποχωροῦν διὰ τῆς χορηγήσεως acidol-persine.

Ἀκτινοσκόπησις: α) 27/6/45. Κολόβωμα κατὰ τὰ 2/3 ὑπὸ τὸ

Άρθρον τοῦ κ. ΑΛ. Σ. ΒΟΥΤΥΡΑ, πρώην βουλευτοῦ

Δέν εἶχε ξηρανθῆ ἡ μελάνη δι' ἧς ὑπεγράφη τὸ διάταγμα τῆς προσαρτήσεως τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας εἰς τὴν τότε ἡγεμονίαν τῆς Βουλγαρίας καὶ ἤρχισε ὁ ἀγὼν διὰ τὸν ἐκβουλγαρισμὸν αὐτῆς μὲ ὄλα τὰ ἐπιστημονικὰ καὶ κομιτατζήδικα μέσα τὰ τόσοσιν προσφιλῆ εἰς τοὺς βορείους γειτόνους μας. Χάρις εἰς τὸν ἀπηνῆ διωγμὸν τῶν τούρκων, οἵτινες ἀπετέλουν τὴν πλειοψηφίαν, εἰς τὴν ἀρπαγὴν τῶν ἐλλήνων, κοινοτικῶν καὶ ἀτομικῶν περιουσιῶν οἵτινες ἦσαν οἱ πολυπληθέστεροι χριστιανοὶ τῆς αὐτονόμου ἐκείνης ἐπαρχίας, οἱ Βούλγαροι ἐντὸς εἰκοσαετίας ἠλλοίωσαν τὸν ἔθνολογικὸν χαρακτήρα τῆς Ἀν. Ρωμυλίας καὶ ἐξεβουλγάρισαν αὐτήν. Ἀργότερον μόλις διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου ἡ πέραν τοῦ Νέστου χώρα τοῖς ἀπενεμήθη ἡ Δυτικὴ Θράκη ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν εἶχε μεταβληθῆ εἰς ἐπαρχίαν Βουλγαρικὴν κατόπιν τῆς ἀθρόας μεταναστεύσεως τῶν Βουλγάρων τῶν βορείων ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐκδιωγμοῦ τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀφηρέθη ἡ κινήτη καὶ ἀκίνητος περιουσία των.

Τὰ ἴδια περίπου ἔπραξαν καὶ οἱ Σέρβοι ὅταν κατέλαβον τὸ Μοναστήριον, ὅπου οἱ εἰς τὰ δάκτυλα μετρούμενοι Σερβίζοντες μετεβλήθησαν εἰς διώκτας τῶν 30.000 ἐλλήνων, τοὺς ὁποίους ἠνάγκασαν νὰ μεταναστεύσουν εἰς Θεσσαλονίκην, Φλώριναν καὶ Ἀθήνας. Σήμερον τόσοσιν διὰ τὴν Ἀν. Ρωμηλίαν ὅσον καὶ διὰ τὰ νέα Βιτώλια δέν τολμῶμεν κἄν νὰ διατυπώσωμεν ἀξιῶσεις διότι αὐταὶ κατὰ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἡμέρας δέν ἐδράζονται ἐπὶ θετικῶν δεδομένων, ἀλλὰ ἀποτελοῦν σωβινιστικὰς ἀξιῶσεις παρελθούσης ἐποχῆς. Καὶ ἐνῶ εἶχαμεν τὰ προηγούμενὰ αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν κανόνα καὶ διεθνῆ νόμον ἡμεῖς οἱ αἰσθηματικοὶ καὶ ἀνθρωπισταὶ μετήλθομεν πολιτικὴν εὐμενείας πρὸς τὰς ξένας ἐθνότητας καὶ τοὺς μὲν Βουλγάρους ὠνομάσαμεν Βουλγαροφώνους τοὺς δὲ Ἀλβανοὺς τῆς Τσαμουριάς τοὺς ἐθεωρήσαμεν, παρά τὴν ἀπόφασιν τῆς διεθνοῦς ἐπιτροπῆς, Τούρκους καὶ ὡς τοιοῦτους τοὺς ἐκρατήσαμεν εἰς τὴν Ἠπειρον, ὅπου μᾶς ἐπλήρωσαν διὰ τὴν μεγαλοδωρίαν μας μὲ τοὺς φόνους καὶ τὰς καταγγελίας τῶν ὁμοχωρίων των ἐλλήνων κατὰ τὴν γερμανικὴν κατοχὴν.

Ὅσοι ἔζησαν εἰς τὴν Μακεδονίαν γνωρίζουν τί σημαίνει βουλγαρόφωνοι καὶ πόθεν προέρχονται αὐτοὶ ποὺ πολεμοῦν λυσσῶδως εἰς τὸν Γράμμον, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ κ. Μπίγκαρτ δέν ἀνεκάλυψε κανένα Βούλγαρον.

Βουλγαρόφωνος εἶναι ὁ ἀτιμος ἐκεῖνος ἀρνησίπατρις, ὅστις ἀπὸ τριακονταετίας προσπαθεῖ δι' ὄλων τῶν μέσων καὶ βοηθούμενος ἀπὸ τὴν Βουλγαρικὴν προπαγάνδαν, ἀπὸ τὸν Καλτσέφ, ἀπὸ τὴν ΝΟΦ, νὰ ὑπονομεύσῃ τὴν Ἑλλάδα, νὰ παρυσιάσῃ τὸν καταδικασμένον καὶ

διατηρῆ εἰς συνεχῆ ἀναβρασμὸν τὰ βορείους ἐπαρχίας μας. Βουλγαρόφωνος εἶναι ὁ αἰσχροὺς κομιτατζής-ὅστις κατέθεσε δήλωσιν εἰς τὴν Ἑλληνοβουλγαρικὴν Ἐπιτροπὴν περὶ ἐκουσίας μεταναστεύσεως καὶ ὅστις κατόπιν διαταγῆς τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου καὶ τῆς ἰδικῆς μας ἀνοῆς τοῦ ὑποχωρητικότητος καὶ τῆς ἀψόγους δῆθεν στάσεώς μου παρέμεινε, εἰς τὴν Μακεδονίαν διὰ νὰ χρησιμοποιηθῆ ὡς ἐλεύθερος σκοπευτῆς καὶ νὰ δολοφονῆ σήμερον τὰ παιδιά τῆς Ἑλλάδος. Διότι πρέπει νὰ μάθῃ ὁ κ. Μπίγκαρτ ὅτι αὐτοὶ ποὺ πολεμοῦν εἰς τὸν Γράμμον εἶναι καὶ Ἕλληνες κομμουνισταί, εἶναι ὅμως πρὸ παντὸς οἱ σλαῦοι ποὺ ἠνέχθημεν καὶ τοὺς ὁποίους ἐθερμαίναμεν εἰς τοὺς κόλπους μας διὰ νὰ δηλητηριάσωμεν τοὺς προστάτας καὶ καλοθελητάς των.

Οἱ Βουλγαρόφωνοι δέν εἶναι Ἕλληνες δέν ἔχουν τίποτε τὸ ἑλληνικόν, διότι ἐάν εἶχον καὶ μίαν μόνην φλέβα ἑλληνικὴν θὰ ὠμίλου ἑλληνικά, θὰ ἐσκέπτοντο ἑλληνικά καὶ δέν θὰ διετήρουν εἰς τὰ σπίτια των τὴν γλῶσσαν μιᾶς φυλῆς μὲ τὴν ὁποῖαν διατείνονται ὅτι δέν ἔχουν τίποτε τὸ κοινόν.

Διὰ τὴν ἀραγε οἱ γεννηθέντες εἰς ξένας χώρας, οἵτινες κατοικοῦν σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ τουρκόγλωσσοι, οἱ ἐκ Βουλγαρίας Ἕλληνες ὁμιλοῦν Ἑλληνικά, τὰ παιδιά των δέν διαφέρουν διόλου ἀπὸ τοὺς συνοίκους των, ἐνῶ οἱ Βουλγαρόφωνοι ἀποτελοῦν ἴδιαν κοινότητα, δέν ἔρχονται εἰς οὐδεμίαν ἐπικοινωνίαν μὲ τοὺς ὁμοχωρίους των, ἡ δὲ σατανική των ἀδελφότης ἕνα καὶ μόνον ἔχει σκοπὸν, τὴν ὑπονόμευσιν τῆς χώρας εἰς τὴν ὁποῖαν ζοῦν. Ἀπὸ τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Κάλτσεφ, ἀπὸ τοὺς συμμορίτας τοῦ ΝΟΦ ἔχομεν πλέον διδαχθῆ ὅτι Ἕλληνες εἶναι μόνον ὅσοι ὁμιλοῦν καὶ αἰσθάνονται τὴν Ἑλλάδα. Οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ λείψουν ἀπὸ τὸν τόπον αὐτόν, ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, τὴν ὁποῖαν ρυπαίνουν μὲ τὰ πέλαμα τους καὶ τὰ βουτὰ νὰ μας εἰς τὰ ὁποῖα διατηροῦν τὸν ἄσβεστον μῖσος κατὰ παντὸς Ἑλληνικοῦ.

Ἐχομεν ἀρκετὰ ἀκατοίκητα νησάκια εἰς τὰ ὁποῖα ἀπὸ φιλάνθρωπιαν, (ἀπὸ ἀνόηον φιλάνθρωπιαν) θὰ ἠδύναντο νὰ ἀπελαθοῦν ὅσοι ἀπέμειναν εἰς τὰ χωριά βουλγαρόφωνοι, οἵτινες ἀποτελοῦν τὸ ὑλικὸν ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὁ ἀρχιπροδότης Μάρκος ἀντλεῖ τὸ ἀνθρώπινον ὑλικὸν μὲ τὸ ὁποῖον ἀμύνεται εἰς τὰ λημέρια του.

Δέν θὰ λυθῆ τὸ Μακεδοικὸν ζήτημα ἄπαξ διὰ παντὸς ἐάν ἀκολουθήσωμεν τὸ παράδειγμα τῆς Ἀνατ. Ρωμυλίας καὶ τοῦ Μοναστηρίου.

Κανείς ξένος, κανείς σλαυόφωνος εἰς τὴν Μακεδονίαν, διότι καὶ εἰς ἀκόμη ἂν παραμείνῃ ἡ σλαυικὴ προπαγάνδα δέν θὰ παύσῃ νὰ ὠρῦεται.

Α. Σ. ΒΟΥΤΥΡΑΣ

πρώην βουλευτῆς

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἄγγειοπλαστεῖα

Λαζάνης Ἀντ., Μεγ. Βρετανίας 20γ
 Λελάκη Βαρβάρα, » » 18α

Ἀεριοῦχα ποτὰ

Ἀἰδονόπουλος Κ., Φίλωνος 129
 «Ἀριστον», Πειραιῶς-Ἀθηνῶν Ν. Φάλληρον
 «Ἄτλας», Περατινὸς Α., Πεσμαζόγλου 13
 Ν Φάλληρον
 Δερμετζόγλου Νικ., Ἀγχιάλου 6
 «Ἀἴγλη», Σημαντήρης Κ. καὶ Ροῦσος
 Ἐλ., Κουντουριώτου 162
 «Σαντέ», Βιτογιάννης Γ., Ἀφεντούλη 2
 «Τόξον», Χατζηαβραὰμ Στ., Ρετσίνα 29

Ἀεριοφῶς (ἐργ. παραγ.)

Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Ἀεριοφῶτος Α. Ε.
 Χαΐδαρίου 15

Ἀθλητικὰ εἶδη

Ὀχαννεσιὰν Ὀχ., Φίλωνος 66
 Πεστιμαλτζιὰν Ντιράν., Βασ. Κων/νου 54
 Πιαλόπουλος Γ., Κολοκοτρῶνη 105

Αἰθέρια ἔλαια

Ἀσημακόπουλος Χαρ., Μεγ. Βρεταν. 215
 Γεωργιάδης Νικ., Βενιζέλου 17
 Μάλιος Κωνστ., Τσαμαδοῦ 16.
 Μουλόπουλος Κ. Χ. καὶ Υἱοί, Βενιζέλου 53
 Σταϊνχάουερ Γ. καὶ Υἱός » 5

Ἄλας (ἐργ. καθαρ.)

«ΑΛΣ» Α. Ε., Πειραιῶς, Μοσχᾶτον

Ἄλευρα (ἀποθ.)

Γιαννούκαρης Σωτ., Κέκρωπος 7
 Γραμματικόπουλος Β., Γούναρη 47
 Ἐτζέογλου Α. καὶ Πασχαλίδης Π., Γούναρη 45
 Πίπας, Παπανικολάου καὶ Σια, Γούναρη 48

Ἀλευρόμυλοι

«Ἀστὴρ» Α.Ε. Ἀλευροποιίας, Μοσχᾶτον
 «Εὐτυχία» Κυλινδρόμυλοι, Κερκύρας 12
 Καλαμάκης Δ.Α. Ε., Δραγατσανίου-Μαυρομιγᾶλη
 Κυλινδρόμυλοι Ἀττικῆς Α. Ε., Φωκίωνος 45. Ἐκμετάλλευσις Ι. Κατσιφῆ καὶ Σια, Πειραιῶς 15
 Μάρας Μιχ. καὶ Σια, Ὑμητοῦ 64
 Μῦλοι Ἀγ. Διονυσίου Κεσίσογλου, Δραγατσανίου 76
 Μῦλοι Κωνσταντοπούλου, Μουτσοπούλου-Χρυσοστ. Σμύρνης
 Σαραντόπουλος Κ. Α.Ε., Μουτσοπούλου-Μυκάλης

Ἀλειίας εἶδη

(Βλέπε καὶ Ναυτιλιακὰ εἶδη)
 Κατῆς Λ. καὶ Μποφίλιος Ε.. Ποσειδῶνος 6
 Μανωλόπουλος Ν. Κ. Λυκούργου 3

Ἀλίπαστα

Ἀντωνιάδης Ν., Κέκρωπος 3δ
 Εὐαγγελίδης Χρ., Καποδιστριαίου 24
 ΕΤ. ΑΛΙΠΑΣΤΩΝ Ο «ΛΕΩΝ» Α. Ε., Δ. Γούναρη 17
 Κατραμάτος Ι., Νικήτα 14

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΡΟΥ

ΔΙΠΛΟΜ. ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΥ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ ΑΡΙΘ. 55—ΤΗΛ. 45-118

Παράρτημα Ἀσπροπύργου Ἀττικῆς

Μελέται—Ἐφαρμογαὶ ἠλεκτρισμοῦ—Περιελήξεις—Συντηρήσεις ἠλεκτροκινητήρων—Προμήθειαι μηχανημάτων καὶ ὑλικῶν ἐν γένει

Έστια 10-3-49

Κατά την χθεσινήν συνεδρ-
ασιν τῆς Βαλκανικῆς Ἐπιτρο-
πῆς ἀνεκοινώθη μακρὰ ἐκθεσις,
τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν ὁ Ἕλλην
Σύνδεσμος κ. Δαλιέττος καὶ ἡ
ὁποία παρέχει πλήρη ἀνάλυσιν
τῆς σημειωμένης ἐσχάτως ἐν-
τάσεως τῶν προσπαθειῶν τῶν
τριῶν γειτονικῶν κρατῶν, τὰ
ὁποία ἀποβλέπουν εἰς τὴν θιαί-
αν ἀνατροπὴν, μετὰ τὴν βοήθειαν
τῶν ἐνόπλιων συμμοριῶν, τῆς
κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς τάξε-
ως ἐν Ἑλλάδι.

Εἰς τὴν ἐκθεσιν ἀναφέρεται
συγκεκριμένως, ὅτι ἡ παρεγο-
μένη ὑπὸ τῆς Ἀλβανίας ἐνί-
σχυσις πρὸς τοὺς συμμορίτας,
λαμβάνει ἤδη τὴν μορφήν πυ-
κνοῦ δικτύου στρατοπέδων καὶ
κέντρων ἀνεφοδιασμοῦ εἰς πο-
λεμικὸν ὕλικόν καὶ μαχητάς,
διεσπαρμένον κατὰ μῆκος τῶν
σενόρων ἐπὶ Ἀλβανικῷ ἐδά-
φους. Τὰ σπουδαιότερα ἐκ τῶν
στρατοπέδων ἐκγυμνάσεως τῶν
συμμοριτῶν εὐρίσκονται εἰς Λε-
σκοβίκιον, Μοσχόπολιν, Νικο-
λίτσε, Σούχτ καὶ Φιέρι, ἐνῶ νο-
σοκομεία διὰ τὴν θεραπείαν τῶν
τραυματισμένων συμμοριτῶν
εὐρίσκονται εἰς Ἀργυροκά-
στον, Γράδιαν, Ἐμπασάν,
Κορυτσάν, Λεσκοβίκιον, Λέσνι-
τσαν, Σιάκ, Σούχτ καὶ Τίρα-
να. Διὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸν τῶν
συμμοριτῶν εἰς ἄνδρας εὐρί-
σκοντο κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρε-
λθόντος Ἰανουαρίου μόνον εἰς
τὸ στρατόπεδον τοῦ Σούχτ 1.
300 μετεκπαιδευόμενοι συμμο-
ρίται, ἐνῶ εἰς τὰ ἄλλα τέσσα-
ρα ἀναφερόμενα στρατόπεδα
εὐρίσκοντο ἄλλοι 1500 συμμο-
ρίται. Ἐπὶ πλέον, ἐκ τῶν μετα-
φερθέντων εἰς Ἀλβανίαν μετὰ
τὰς μάχας τοῦ Γράμμου καὶ
τοῦ Βιτσιίου 3500—4000 τραυ-
ματιῶν συμμοριτῶν, περὶ τοὺς
1600 ἐθεραπεύθησαν ἤδη καὶ
ἦσαν ἔτοιμοι νὰ ἀναλάβουν πάλιν
ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν. Οὕτως,
οἱ συμμορίται διέθετον τότε
μόνον εἰς τὴν Ἀλβανίαν διὰ
τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν κενῶν
των περὶ τοὺς 4400 ἄνδρας, ἐκ
τῶν ὁποίων πλεῖστοι φαίνεται
ὅτι ἔχουν ἤδη διαπεραιωθῆ εἰς
τὴν Ἑλλάδα. Ἀφ' ἑτέρου, εὐ-
ρίσκονται ἐγκατεστημένα κατὰ
μῆκος τῶν Ἑλληνοαλβανικῶν
σενόρων διάφορα κέντρα ὑπο-
θηκῶν καὶ ἀνεφοδιασμοῦ τῶν
συμμοριτῶν μετὰ παντοειδῆς πο-
λεμικὸν ὕλικόν, ἐκ τῶν ὁποίων
τὰ σπουδαιότερα εἶναι εἰς Ἀρ-
γυροκάστον, Βίνλιτσαν, Ἐ-

κῶν χωρῶν, τὰς ὁποίας μετα-
χειρίζονται οἱ συμμορίται διὰ
νὰ στέλλουν τὰς ἐνισχύσεις
των καὶ τὰς ἐφοδιοπομπὰς των,
παρεχομένων συγκεκριμένων
στοιχείων καὶ ἡμερομηνιῶν διὰ
τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἐν λό-
γῳ ὁδῶν προσπελάσεως.

Καὶ ἡ ἐκθεσις καταλήγει ὡς
ἐξῆς: «Καθ' ἣν ἀκριβῶς ἐπο-
γὴν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν
Ἠνωμένων Ἑθνῶν ἐλάμβανεν
ἐν Παρισίοις ἀπόφασιν κατα-
δικάζουσαν αὐστηρῶς τὴν ἐπι-
θετικὴν στάσιν τῆς Ἀλβανίας,
τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Νοτιο-
σλαβίας ἐναντίον τῆς Ἑλλά-
δος καὶ ἀπηύθυνεν εἰς τὰς χώ-
ρας αὐτὰς ἐπίσης αὐστηρὰν
προειδοποίησιν ὅπως παύσουν
αἰέτως παρέχουσαι οἰανδήποτε
τε περαιτέρω ἐνίσχυσιν εἰς τοὺς
συμμορίτας, αἱ ἐν λόγῳ χώραι
ἐνέτειναν τὸναντίον τὴν βοή-
θειάν των καὶ ἔθεσαν εἰς ἐφαρ-
μογὴν σχέδιον ἐπιθέσεως ἐναν-
τίον τῆς Ἑλλάδος πολὺ εὐρίτε-
ρον ἀπὸ ἐκεῖνο πού εἶχον ἀπο-
λοιπῆσαι μέχρι τοῦ τέλους τῆς
χειμερινῆς ἐκστρατείας τοῦ
1948.

» Ἐν συνόλῳ 9500 ἄνδρες,
καλῶς ἐξησκημένοι στρατιωτι-
κῶς, ἐνίσχυσαν σοβαρῶς τὰς
ἀνατροπικὰς δυνάμεις, παρεχο-
μένοι ἐκ τῶν τριῶν γειτονι-
κῶν χωρῶν, κατὰ τὸ διάστημα
τῶν τελευταίων μηνῶν τοῦ
1948. Ἀφ' ἑτέρου, ὁμως, καὶ
πρὸ παντὸς ποσότητες μεγάλαι
ὀπλῶν, πυρομαχικῶν καὶ πολε-
μικῶν, διακομισθεῖσαι εἰς
τοὺς συμμορίτας διὰ τῶν ἀνα-
φερομένων ὁδῶν προσπελάσεως,
τοὺς ἐπέτρεψαν νὰ ἐνεργήσουν
ἐπιθέσεις μετὰ ἀφθονοῦ καὶ νέου
πολεμικὸν ὕλικόν ἐναντίον τῶν
ἀστικῶν κέντρων Καρδίτσας,
Ναούσης, Κασπενησιῶν. Αἱ ἐ-
πιθέσεις αὐταὶ εἶχον ὡς κύριον
ἀποτέλεσμα τὴν θιαίαν ἀπαγω-
γὴν 4000 νέων καὶ νεανίδων,
καθὼς καὶ τὰς οργανωθείσας
ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν ἀγροίας
σφαγὰς ἐναντίον ἀθῶων κατοί-
κων.

» Ὑπὸ τριαύτας συνθήκας, ἡ
Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει τὴν
ὑποχρέωσιν νὰ ἀπευθυνθῆ εἰς
τὴν «Ἐδρικὴν» Ἐπιτροπὴν δια-
τὰ Βαλκάνια», ἵνα πληροφορη-
θῆ περὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποία
προτίθεται αὕτη νὰ εἰσηγηθῆ
διὰ τὴν προστασίαν τῆς αἰέ-
σως πλέον καὶ ἐπικινδύνως ἀ-
πειλημένης πολιτικῆς ἀνεξαρ-
τησίας καὶ ἐδαφικῆς ἀκεραιότη-
τος τῆς γῆρας».

Η ΝΟΤΙΟΣΛΑΒΙΑ

Κατ' ἀνάλογον τρόπον εἶναι
ὀργανωμένη καὶ ἡ ὕλικὴ βοή-
θεια ἡ παρεχομένη εἰς τοὺς
συμμορίτας ἐκ μέρους τῆς Νο-
τιοσλαβίας. Τὰ κέντρα συγκεν-
τρώσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν
συμμοριτῶν εἶναι πολυάριθμα,
μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς πάντοτε τὸ πε-
ριβόητον Μπιούμκε. Ὑπάρχουν
ὁμως καὶ ἄλλα εἰς Βελεσσά,
Στρώμνιτσαν, Καμελίτσαν, Ντε-
μιάο, Πεολεπέν, Σκόπια κλπ.
Νοσοκομεία διὰ τὴν περίθαλ-
ψιν τῶν τραυματιῶν συμμορι-
τῶν ὑπάρχουν εἰς Βαλάντοβον,
Κοιμάνοβον, Μσέτσι, Μονα-
στήριον, Παλάνγκαν, Τέτοβον,
Σκόπια.

Οἱ ἄνδρες — ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον παρεχομένοι ἀπὸ εἰ-
δικὴν ἐπιστροφάτευσιν μεταξὺ
τῶν Σλαβομακεδόνων — οἱ ὁ-
ποιοὶ εὐρίσκονται ἤδη εἰς τὴν
Νοτιοσλαβίαν, διὰ νὰ ἀναπλη-
ρώσουν τὰ κενὰ εἰς τὰς τάξεις
τῶν συμμοριτῶν, ἀνήρχοντο κα-
τὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Ἰ-
ανουαρίου εἰς 3500. Ἐξ αὐ-
τῶν αἱ 2.000 περίπου ἐκγυμνά-
ζοντο κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην
εἰς εἰδικὰ στρατόπεδα συγκεν-
τρώσεως, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι 1.
500 εἶναι οἱ ἀποθεραπευθέντες
ἤδη καὶ δυνάμενοι νὰ ἀναλά-
βουν πάλιν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν,
ἐκ τῶν μεταφερθέντων εἰς Νο-
τιοσλαβίαν συμμοριτῶν τραυμα-
τιῶν.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Βουλγα-
ρίαν, 3.000 περίπου ἄνδρες ἀ-
πετέλουν κατὰ τὴν ἰδίαν ἐπο-
χὴν τὰς ἐφεδρείας, αἱ ὁποῖαι ἦ-
σαν διαθέσιμοι ἐκεῖ διὰ νὰ ρι-
φθοῦν αἰέτως εἰς τὴν μάχην.
Ἐξ αὐτῶν 2.500 περίπου εὐ-
ρίσκονται εἰς διάφορα στρατό-
πεδα ἐκπαιδεύσεως, ἐκ τῶν ὁ-
ποίων τὸ σπουδαιότερον εἶναι
τὸ τῆς Μπερκοβίτσας (μετὰ 1.
500 συμμορίτας). Οἱ ἄλλοι 500
εἶναι οἱ ἀποθεραπευθέντες ἐκ
τῶν τραυματιῶν συμμοριτῶν,
ποὺ μετεφέρθησαν εἰς τὴν
Βουλγαρίαν καὶ ἐνοσηλεύθησαν
εἰς νοσοκομεία εὐρισκόμενα εἰς
17 διαφόρους πόλεις καὶ χωρία.

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἀναφέρονται ἔπειτα λεπτο-
μερῶς εἰς τὴν ἐκθεσιν αἱ ὁδοὶ
προσπελάσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα
ἐκ τῶν τριῶν ὡς ἄνω γειτονι-

- Ζουλούμης Ι. Χριστόφορος, Χαλκοκον-
 δύλη 29γ
 Ζούνης Ίωάν., Σοφοκλέους 5β
 Ζυγουρόπουλος Ν., Ίκτινου 6
 Ζωγράφος Δ. Α., Α.Ε., Ἀρχιλόχου 8
 Ζωγράφου Ι. Ἀφοί, Κάνιγγος 10
 Ζωΐδης Μαν. καὶ Σία, Πραξιτέλους 31
 Ζῶτος Ἀλ., Τσῶρτσιλ 29
 Ζῶτος καὶ Μαυρόπουλος, Τσῶρτσιλ 29
 Ζῶτος Μ. Σπ., Λεωχάρους 11
 Ζῶτος Χαρ., Λεωχάρους 6—12
 Ἡλιάδης Θεαγ., Λεωχάρους 25
 Ἡλιάδης Νίκος, Βουλῆς 21
 Ἡλιάδης Χαρ., Κολοκοτρῶνη 59
 Ἡλιομαρκάκης Ἡλ., Καπνικαρέας 14
 Ἡλιόπουλοι Ἀφοί, Βαλαωρίτου 15
 Ἡλιόπουλος Λεων., Στοὰ Ἀρσακείου 14
 Ἡσαΐας Γ. Βασ. Ρεθύμνου 4
 Ἡφαιστίδης Β., Κολοκοτρῶνη 29
 Θεοδωρίδης Δ. Αἰμ., Κάνιγγος 21β
 Θεοδωρίδης Δημ., Ρουζβελτ 25
 Θεοδωρίδης Κωνστ. Πραξιτέλους 40
 Θεοδωρίδης Δ. Πολυδ., Ἀνθ. Γαζῆ 9
 Θεοδωρόπουλος Ἀναστ., Πολυκλείτου 7
 Θεοδώρου Δημ., Σωκράτους 69β
 Θεοφανόπουλος Θεοφ., Καΐρη 6
 Θεοχαράκης Ν., Βερανζέρου 6
 Θωμάδης Νικ., Πετροάκη 14
 Θωμόπουλος Α. Γ. Ἀπελλοῦ 4
 Ἰατρίδης Ν. Ἀγ. Κωνσταντίνου 40
 Ἰγγλέζης Κ., Α.Ε., Ἀγάθωνος 1
 «Ἰκαρος», Βουλῆς 4
 «Ἰντέρχο», Α.Ε., Κρατίνου 11
 Ἰντέρμα, Π. Μπενιζέλου 1 καὶ Ἀ-
 δριανοῦ
 INTERNATIONAL S. A. Κολοκοτρῶ-
 νη 5
 INTERNATIONAL Γκλαβάνης Α.Ε.
 Τσῶρτσιλ 29
 Ἰορδάνου Ἀργυρ., Βλαχάβα 4
 Ἰσαρης Ἀργ., Μελανθίου 8α (Ψυρῆ)
 Ἰωαννίδης Ἀλκης, Στοὰ Ἰπποκρά-
 τος 11
 Ἰωαννίδης καὶ Υἱοί, Αἰόλου 72β
 Ἰωάννου Γ., Ἰπποκράτους 11
 Ἰωάννου Ἐλευθ., Πραξιτέλους 29
 Ἰωάννου Ὁθ. Ἰωάν., Μαυρομιχάλη 59
 Ἰωσήφ Πέπο καὶ Σία Κορνάρου 1
 Καβαγιᾶς Σπ., Πολυκλείτου 9
 Καβαδέλλης Χαρ., Καπνικαρέας 16
 Καββαδίας Ε.Γ. καὶ Σία, Ἀτλαντος 8
 Καζάκος Κώστ. Τσῶρτσιλ 29
 Καλαμακίδης Νικ., Σοφοκλέους 52
 Καλαντζῆς Ἀθανάσιος, Βορέου 4
 Καλκάνης Γ., Ἀγ. Ἐλεούσης 7
 Καλλέργης Α. Ἰσ., Παπαρηγοπούλου 3
 Καλλιβρούσης Ν. Γεώρ., Καρόρη 4
 Καλλιέργης Γεώργ., Εὐριπίδου 8
 Καλογιάννης Δ. Ι. Ἐρμοῦ 15
 Καλπακτσῆς Κ. καὶ Σία, Βορέου 7
 Καλτσίκης Ἀθ. Λεωχάρους 6
 Καμπανάκης Α. Μιχαήλ, Ἀκαδημίας 39
 Καμπάνης Κώστας Πατησίων 9
 Καμπουρίδης Ὁρ., Ἡπίου 1
 Καμπούρογλου Δημ., Χαλκοκονδύλη 42
 Κάμφωνας Ν. Γεωργ., Φρ. Ρουζβελτ 55
 Κάμφωνας Ἀν., Σοφοκλέους 29
 Κανάρογλου Κ., Ἰπποκράτους 12
 Καντόρος Ἀγ., Γ' Σεπτεμβρίου 170
 Καπαγιαννίδης Α., Ἀπελλοῦ 4
 Καπλάνογλου Δημ. Φωκίδος 1
 Καπουάνο Μ. Ζ., Λυκούργου 1
 Καπουάνος Ἐρ., Αἰόλου 78
 Καπρουλάς Δημ., Σωκράτους 71
 Καραβίας Χρ. Τάσ. καὶ Σία, Σανταρό-
 ζα 3
 Καραγεώργης Σ., Ε. Μπενάκη 6
 Καραγιαννάκης Α. Ἰωάν., Ἀχαρνῶν 12
 Καραγιάννης Κ. καὶ Σία Πλ. Καρόρη
 Καραγιάννης Μιλτ., Ἀμερικῆς 9
 Καρακουλάκης Βασ., Εὐριπίδου 41
 Καρακώστας Ν. Γ., Κλεισθένους 9
 Καρακώστας Δ. Σωκράτους 33
 Καρακώστας Ν. Κυρ. καὶ Σία, Κλεισθέ-
 νους 9γ
 Καραμέρος Ν., Ἀριστοτέλους 15
 Καραναστάσης Γ., Χάρητος 27β
 Καραπάνος Ἀλ. Δημ., Κολοκοτρῶνη 12

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΙΑΣΚΕΨΕΩΝ ΓΡΑΤΟΠΕΔΑ

... της Γε...
... Η.Ε. εις...
... παραλλή...
... Συμβού...
... Εξωτερι...
... κλειτο με...
... ρεΐται ή...
... ορίασιν ή...
... αντιπροσώ...
... προκλέ...
... κικής άν...
... ενίκευσιν...
... βέβαιον...
... ην ή χθε...
... ιέτ περι...
... λίας εις...
... ττροπας...
... μνήκας...
... όποιων...
... ενεπλά...
... λική άντι...
... ην το άν...
... εις τουτο...
... Μεγάλης...
... ην Πολιτει...

... ων. Η γαλλική αντιπροσωπεία υποστηρίζει ότι η μη κήρυξις π... μου εκ μέρους της Γαλλίας ύ... ξε τελείως τυχαία, δεδομένου... αυτή υπέκυψεν εις την επίθεσιν... χιτλερικής Γερμανίας.

Ο ΜΟΛΟΤΩΦ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΑΒΟΛΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17 Αύγουστου. (διαίτερα υπηρεσία). — Η σ... γος του γερουσιαστού κ. Κλ... Πέππερ ανέκοίωσεν άπόψε π... Αμερικανούς δημοσιογράφους, άπό συνέντευξιν την όποιαν ή... με τον κ. Μολότωφ άπεκάμισε... έντύπωσιν, ότι ούτος είνε κερ... μενος έναντίον ένδεχομένης δι... πής του έργου της Διάσκεψης... Ειρήνης, έπιθυμών να ίδη συμ... ρούμενον όσον το δυνατόν ταχ... ρον το έργον της. Ο κ. Μολό... εΐπε συγκεκριμένως ότι είνε ύ... τής αναβολής της Γενικής Συνε... σεως της Ο.Η.Ε. δια να δυνηθ... Διάσκεψις των Παρισίων να τε... τίση το έργον της.

ΓΕΙΤΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΡΟΥΜΑΝ ΚΑΙ ΑΤΤΛ

... γούστου.
... Τηλε...
... ότι ή προ...
... ήλλημισ...
... άγκυράν...
... τον Α...
... μερον εκ...
... του κρά...
... έν συνο...
... ούμαν και...
... προκειται...
... σεως. Οι...
... ν τασούτω...
... ταξειδι...
... ρες συνε...
... Προέδρου

Ρουζβελτ κατά τδ 1941, εκ... όποιου προήλθεν ο Χάρτης... Ατλαντικού. Καλώς πληροφορ... νοι παρατηρηται φθάνουν με... της προβλέψεως ότι ή προεδρ... θαλαμηγός θα άπομακρυνθή... των άκτων εις τρόπον ώστε... δυνηθ ή Πρόεδρος να συναντ... έν μέσω ώκεανώ τον κ. Α... ή και άλλας σημαντικές προ... πικότητος ίνα συζητήση τα... δλήματα της Έγγυς Ανατο... Δεν θα είνε ή πρώτη φορά... την όποιαν ιστορικά άποφά... λαμβάνονται υπό αναλόγους... θήκας.

ΘΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΕΝ... ΑΠΟΤΡΕΨΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣ... ΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓ. ΒΡΕΤΤΑΝΙ...

... Αύγουστου...
... Μαργεστρι...
... ρινον κύρι...
... πι μόνη ή...
... κών, θα ή...
... πι το ζή...
... της Τουρ...
... μενον άπρο...
... σταξύ Ρωσ...
... ττανίας...
... τίας—συμε...
... τών νοτιοα...

... τας έχύσας συμφέροντα εις... Έγγυς Ανατολήν.
**ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ
ΤΟΥΡΚΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓ**
ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17 Αύγουστου... (διαίτερα υπηρεσία). — Τηλε... φούν έξ Αγκύρας ότι ό προ... πουργς Ρετζέπ Πεκίρ άπαντών... έρωτήματα ξένων άνταποκριτώ... πύ των τουρκοσχιετικών σχέσ...

ΗΡΧΙΣΕΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΝΤΑΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟΝ Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΛΟΧΙΟΥ ΣΟΥΜΠΕΡΤ Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ

Καθημ. 29 Ιουλ. 1947
Εις την αίθουσαν άφύ πεντάμε... λους έφετείου ήρχισε χθές την πρω... ίαν ή δίκη των Γερμανών έγκλημα... των πολέμου λοχίου Φρ. Σούμπερτ, ταγματάρχου Βάλτερ Ντέττερ και ύποπλοιάρχου Γιόχαν Φίσερ. Ο πρώ... τος κατηγορείται δια σωρείαν έγκ... κλημάτων, διαπραχθέντων διαρκού... σης της κατοχής έν Κρήτη και έν... Μακεδονία και οι δύο άλλοι δια κα... ταπίσεις και έκβιασμού του κρη... τικού πληθυσμού κατά την ίδιαν έ... ποχήν.

Αρχομένης της συνεδριάσεως ό... πρόεδρος του δικαστηρίου άντιστρά... τηγος κ. Φ. Παπαγεωργίου δηλοϊ ό... τι οι δύο Γερμανοί άξιωματικοί θα... δικασθούν χωριστά μετά το τέλος

πρώτην ήμέραν της άφίξεώς του συ... νεκέντρωσεν 180 κατοίκους και τους... έξυλακόπησε μέχρι θανάτου και μό... νον τή μεσολαθήσει της τοπικής... γερμανικής δικικήσεως τους άπηλευ... θέρωσε. Την 9ην Μαρτίου έξετέλε... σεν άνευ λόγου εις τὰ Άσβεστα... ριά τρεις χωρικούς και την 23ην... Μαρτίου έκαψε το Έλευθεροχώρι... και έξετέλεσε 16 χωρικούς, μεταξύ... των όποιων και ένα βρέφος 8 μη... νών, διότι το χωριό γειτνιάζει με... το όρος Πάϊκον, όπου ύπήρχον άν... τάρται.

Περί τὰ μέσα Άπριλίου ο Σούμ... περτ με το τμήμα του άνεχώρησεν... άπό τὰ Γιαννιτσά και έπανήλθε την... 14ην Σεπτεμβρίου και νομίζων ότι

Εξ άριστέρων οι ΣΟΥΜΠΕΡΤ, ΦΙΣΕΡ και ΝΤΕΤΕΡ. Τών δύο τε... λευταίων ή δίκη θα διεξαχθ ή μετά την περαίωσιν της δίκης Σούμπερτ

της δίκης του Σούμπερτ. Άποσυρ... θέντων των δύο άξιωματικών, ό... πρόεδρος καλεϊ τον Σούμπερτ, ό... ποίος έρωτώμενος άπαντ ή εις πα... ρεφθαρμένην ελληνικήν ότι έγεννή... θη εις Σμύρνην, είναι ηλικίας 50... έτών, μηχανικός το έπάγγελμα και... υπηρέτει ως λοχίας του γερμανικού... στρατού. Δεν έχει συνηγόρους και... ως τοιούτους το δικαστήριον διορί...

ή πρώτη του άπομάκρυνσις ώφειλε... το εις ένεργείας των κατοίκων, συ... νεκέντρωσε περι τους 1500 άρρε... νας εις ένα στρατόπεδον. Εις τους... συγκεντρωθέντας άφού ώμίλησε δι... όλίγων ό Πούλος, συστήσας εις αυ... τους να μη έναντιώνωνται εις τας... προθέσεις των Γερμανών διότι αυ... τοι θα νικήσουν στο τέλος, οι άν... δρες του Σούμπερτ έπετέθησαν έ... ναντίον των με σιδηρά ρόπαλα και... έξ αυτών έξετέλεσεν ό Σούμπερτ... περι τους 45, άφού προηγουμένως... υπεχρέωσε τους συλληθέντες να... άνοιξουν μέγαν λάκκον, εις το χεί... λος του όποιου έτοποθετούντο οι... έκτελούμενοι και ό Σούμπερτ τους... έδιδε την χαριστικήν βολήν. Τεσσα... ράκοντα πέντε πτώματα έρρίφθη... σαν εις τον λάκκον και περι τους... 50 έφονεύθησαν εις τους άγρούς... Την έπομένην ό Σούμπερτ άνεχώ... ρησεν, άπειλήσας ότι εάν γίνουν... άντίποινα δια τας έκτελίσεις, θα... έπιστρέψη να κάψη την πόλιν. Πα...

Η ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΜΟΝΟΦΑΤΣΙΟΥ

Επειρά 3/5/1944
Αναλυτικώς καλείται το βιβλίο

του Άντ. Χαλκιάδικης, εκ Μουσουλίου Κρήτης, προσαθείς υπό του Β. Επιτρόπου, όπως αναφέρεται εις την πρώτην επίδραμήν του Σούμπερτ εναντίον του χωρίου του, ή οποία έστράφη την ζώνη 27 συγχωριών του. Κατά τον μάρτυρα, ο Σούμπερτ επί κεφαλής δυνάμεως ενός τάγματος περίπου, περιεκύκλωσε την 17ην Αύγουστου 1944 το χωρίον του και άφου συνεχέντρωσε τους κατοίκους, έξεχώρησε 27 εξ αυτών τους οποίους ώδήγησε δεσμώτους εις ένα ρεύμα, όπου τους έξετέλεσεν άνευ ούδεμιός διαδικασίας. Αναφέρει επίσης την περίπτωσιν ενός νέου, όνόματι Άνδραχάκη, τον όποιον συνέλαθεν ο Σούμπερτ με την κατηγορίαν ότι έρουγάδευεν Άγγλους στρατιωτικούς και τον όποιον μετά φρικτά βασανιστήρια έθανάτωσε θέσας αυτόν κάτω από διεργόμενον τάνησ το όποιον και τον έπολιτοποίησε.

Ακολουθούν αί ένορχοι καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας Λαζάρου Κωματοπούλου, Στ. Γιάννου, Δημ. Παπαϊωάννου, Παύλου Παπαγιάννη, Δημητρίου Καζάκη, Άλέστη Χατζηκωνσταντίνου, Νικ. Φαναριώτου, Ν. Πέκουλα και Κ. Μητροστάτη, οίτινες αναφέρουν σωρεία έκτε-

Συνεχιζομένης της συνεδριάσεως της έπιτροπής έξουσιοδοτήσας πέραν της 3ης πρωινής ώμην εν ό κ. Σπεντζας, ο όποιος διετύπωσε κατηγορίας κατά του γερμανικού γραμματέως του ύπουργείου Ιατρικής. Δισκόπτων τον κ. Σπέντζαν ο ύπουργός της Παιδείας κ. Παπαδημόσιος είπεν έν όργη εις αυτόν ότι ύπήρξεν όργανον της δικτατορίας Μεταξά και δεν έχει δικαίωμα να κρίνη τον γενικόν γραμματέα του ύπουργείου του.

Οι κ.κ. Θεοφάνοπουλος και Μαυροειδής έπρότειναν να συμπεριληθούσιν και οι δικηγόροι. Ο κ. Τσάτσος έξήτησε να έξαιρεθούσιν οι άδύνατοι δικαστικοί, άποκρούσας πίσσης την πρότασιν να κοιθούσιν οι δικηγόροι. Υπό παρόμοιον με τον Τσάτσον πνεύμα ώμίλησε και ο κ. Γαρουφαλιάς.

Ο κ. Π. Χατζηπάνος, ύπουργός Δικαιοσύνης, άπαντών επί των ύποβληθεισών τροπολογιών εις το άρθρον 1, είπεν ότι δέχεται όπως εντί της παρ. 2 του Κυβερνητικού χεδίου, τεθή ή έκτενεστέρα παράγραφος της Κοινοβουλευτικής έπιτροπής συμπληρουμένη διά της φράσεως «ή αυτότελών υπηρεσιών» ών ο αρμόδιος ύπουργός, άκούει την άνωτάτην έποπτείαν. Έπίσης είπεν ότι άποδέχεται την τροπολογίαν του κ. Πολυζωγοπούλου περί νομικών και έμμίσθων δικηγόρων. Όσον άφορά την τροπο-

λογίαν, καταψήφισαν τα μέλη του όργανου μαζί των 30 τριτοτάξια των.

Είς την ένορκον κατάθεσιν του ό μάρτυρα Στ. Γιάννου αναφέρει ότι άπό όσα γνωρίζει, ως μέλος της ομάδος Σούμπερτ, ο κατηγορούμενος πρόβλεπεν εις τας έκτελέσεις άνευ ούδεμιός άνακρίσεως. Αναφέρει δέ μίαν περίπτωση κατά την όποιαν διεπίτηχεν εις το χωρίον Κρήνη της Χαλκιάδικης διά να εύρουν βύβλιον λιποτάκτης του σώματος των έπειδή δέν τους άνεύρουν, έκτύπησαν άμέσως τά στήθια των. Όταν δέ ούτοι, άρμότερον, παρουσιάστησαν εις τον Σούμπερτ ούτος τους έξετέλεσεν άμέσως. Ακολούθως αναφέρει την περιπέτησιν και τελείαν καταστροφής υπό της ομάδος Σούμπερτ του χωρίου Χροστιάτη της Μακεδονίας.

Ο μάρτυρας Δημ. Παπαϊωάννου καταθέτει ότι ο κατηγορούμενος επί κεφαλής 300 Γερμανών στρατιωτών έπυρπόλησε 150 οικίας του χωρίου του, τας δέ 50 ύπολοίπους έλατλάττησε. Η δίκη συνεχίζεται και πέρας της 21ης μεσημερινής.

λογίαν του κ. Θεοφανοπούλου περί δικηγόρων, συμβολαιογράφων και ύποθηκοφυλάκων, τονίζει ότι δέν θα έπρεπε να γίνη συζήτησις, διότι το ψήφισμα θα έλάμβανε τούτην έκτασιν, θίγουσαν κοινωνικά προβλήματα, ώστε ή Κυβέρνησις να όρσθη διά την άποδοχήν. Τελικώς το άρθρον 1 έγινε δεκτόν ως έτροπολογήθη υπό του κ. Υπουργού. Έν συνεχεία έγιναν έπίσης δεκτά τά άρθρα 2, 3, 4, 5, 6, 7 και 8, έλαφρώς τροποποιημένον.

Έν συνεχεία ο κ. ύπουργός της Δικαιοσύνης άπαντών επί των ύποβληθεισών εις το άρθρον 3 τροπολογιών, δηλοί ότι άποδέχεται: 1) την προσθήκην φράσεως «μετά την κρίσιν ή αίτήσιν των ένδιαφερομένων». 2) μετά τας λέξεις «και άπό της άπελευθερώσεως της χώρας» την προσθήκην των λέξεων «και των Κυβερνήσεων Κατοχής». 3) Μετά τας λέξεις «γενόμεναι πρό της 31 Μαρτίου 1946» την προσθήκην των λέξεων «και μετά την 31 Μαρτίου 1946» στην προσθήκην της φράσεως «έφ' όσον είνε έπαρκώς δικαιολογημέναι».

Επίσης δηλοί ότι κόμνει άπο δεκτίν την τροπολογίαν του κ. Θεοφανοπούλου άφορώσαν περιπτώσεις άπολύσεων εις το «Ίδρυμα της Αγροτικής Τραπεζής».

Επί του άρθρου 10 έγινε το ό ξυτάτη συζήτησις των αντιπροσώ-

9/47 έλθον αίμα 30/47
Ε. Παν του Εθνικού Δικαστηρίου

Εν αρχή της συνεδριάσεως καλείται πρός εξέτασιν ο Ιερεής Εμμανουήλ Μανουσάκης. Ο μάρτυρας άποκαλύπτει ότι την 13 Ιουνίου 1942 ο Σούμπερτ ένεφανίσθη επί κεφαλής άποσπάσματος εις το χωρίον του και συνέλαβε τον υίον του, δημοδιδάσκαλον Ιωάννην Μανουσάκη. Ο Σούμπερτ άφου έκτύπησε και έβασάνισε με πρωτοφανή άγριότητα τον άτυχόν δημοδιδάσκαλον, τον μετέφερεν άκολουθώς εις το χωρίον Αγία Βαρβάρα όπου τον ύπεχρέωσε να σκάψη μόνος τον τάφον του. Άφου προσεποιήθη ότι θα τον φονεύση επί τόπου εάν δεν άποκαλύψη τους συνεργάτας του εις τον άπελευθερωτικόν άγώνα, τελικώς τον μετέφερεν εις άθλιάν κατάστασιν εις το Ήράκλειον όπου και τον έξετέλεσε την 14 Ιουλίου όμοίμετα 50 άλλων επιλέκτων Κρητιτών.

Αναφέρονται μάλιστα και πολλά περιπτώσεις κατά τας οποίας αι έκτελέσεις έγινοντο πρό ού ίδιου του Σούμπερτ πρό των οικιών του πλήθους. Εις ένα χωρίον ο αίμοσταγής Γερμανός επιλοχίας συγκεντρώσας προς πλείστους των κατοίκων εις το σχολείον και εις έτερον δημόσιον κτίριον έρριψε βενζίνη και έθεσε πύρ με αποτέλεσμα να κάρουν όλοι ζωντανοί. Όσοι πρ' αυτών άπεπειράθησαν νόμιμα έδέχθησαν τά όμαρμικά πυρά των φρουρών και έφονεύθησαν. Άποδέχθη ώοισμένας έπουσιώδεις τροποποιήσεις.

Συζητούμενου του 11ου άρθρου ή αντιπολίτευσις έτόνισεν ότι διά αυτού καταργείται το θεσμός του συμβουλίου έπικρατείας, του κ. Βασιλειάδου τονίσαντος ότι έξελισσόμεθα εις κράτος Ζουλού.

Ο κ. ύπουργός της Δικαιοσύνης άπαντών είπεν ότι έξήγησε τους λόγους δι' ους δέν πρέπει να επιδαριωθή το Συμβούλιον Έπικρατείας. Έπειδή όμως ύπάρχει δικαία άπαιτήσις των μελών της Βουλής έξέχθη την ύστασιν δευτεροβάθιου έπιτροπής έξ ενός άρεοπαγίτου, ένός Συμβούλου της Έπικρατείας και ένός άνωτάτου ύπαλλήλου του οικείου ύπουργείου, εις την όποιαν δύναται να γίνη προσφυγή, προκειμένου περί όριστικής άπολύσεως.

Γενομένης ψηφοφορίας άνεκοινώθησαν τά κάτωθι άποτελέσματα: Έψήφισαν έν όλω 32. Υπέρ του άρθρου 29, κατ' αυτού 3, κατά το πρατικόλλον. Έπομένως το άρθρον έγινε δεκτόν ως έχει.

Μεθ' ό έλύθη ή συνεδρίασις περιώραν 5.30' διά την προσεχή Δευτέραν και ώραν 6.30 μ.μ.

Επίσης δηλοί ότι κόμνει άπο δεκτίν την τροπολογίαν του κ. Θεοφανοπούλου άφορώσαν περιπτώσεις άπολύσεων εις το «Ίδρυμα της Αγροτικής Τραπεζής».

Επί του άρθρου 10 έγινε το ό ξυτάτη συζήτησις των αντιπροσώ-

ΚΑ
ΤΗ
ΔΥ

θά συνήχθη νικητής Συνέλευσιν Νέαν Λου θά συζητήσιν τών έθνικών και τόν το γερμανικόν. Επίσης κατά την σκρόσισ τούτου ή όποση παρέμετιπροσωπεία της συζητήσιν. Όσαίτι ότι θα έλθουνή σύσταμή συμμετάς ψηφοφαι όποια μετά κραταύτη ούτε κη εις πό. Πιστεύεπροσωπεία τίθετον, ύπό των Βρεττανία

ΠΙΘΑ
ΤΩΝ

ΛΟΝΔΙ
(Ίδιαιτέρ
γραφοῦν
εδρική θ
μπουργκ
της κατε
τλαντικόν
δρομήν
τους. Δη
δύουν τα
γενικώς
περί τα
καλώς πλ
κύκλοι π
ον τούτο
πειών ό

ΜΟΝ
ΔΥΝΑ
ΜΕΤΑ

ΛΟΝΔ
15. ύπι
ανός—Φ
ον άρθρο
διεθλοπο
δύναται
τημα ή
κίας κα
καλύπτει
σίας και
Η έπί

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΗΣ ΚΟΜΙΝΦΟΡΜ ΔΡΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ

αθηναίων
24-10-52

Ἡ καταπληκτικὴ ὑπόθεσις τοῦ δαιμονίου καλοῦρου Ἀλιγκιέρε Τόντι

Αἱ τελευταῖαι πληροφορίες περὶ ἀποκαλύψεως δικτύου κομμουνιστικῆς κατασκοπείας εἰς τὸ ἐσωτερικόν τοῦ Βατικανοῦ προεκάλεσαν, ὡς ἦτο φυσικόν, ζωηρὰν συγκίνησιν μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν κύκλων τῆς ἰταλικῆς πρωτεύουσας. Διότι, ἂν ὑπῆρχεν ἕνας θεσμός, ὁ ὁποῖος ἐθεωρεῖτο ἀδιαπέραστος εἰς τὴν προσπάθειαν διεισδύσεως τῆς Κόμινφορμ ἀνά τὸν κόσμον, ὁ θεσμός αὐτός ἦτο τὸ Βατικανόν. Ἐξ ἄλλου αὐτὴ αὕτη ἡ ἱστορία τοῦ δαιμονίου καλοῦρου Ἀλιγκιέρε Τόντι εἶναι τόσο καταπληκτικὴ, ὥστε εἶναι δύσκολον νὰ τὴν συλλάβῃ καὶ ἡ πλέον τολμηρὰ φαντασία. Κρινομένη ἡ ὑπόθεσις αὕτη ὑπὸ τὸ πρίσμα τοῦ ἀνοικτοῦ πολέμου, τὸν ὁποῖον ἔχει κηρύξει ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, προσλαμβάνει ὄλως ἐξαιρετικὴν σημασίαν καὶ καταδεικνύει διὰ μίαν ἀκόμη φοράν τὴν σατανικότητα, μετὰ τὴν ὁποῖαν ἐργάζονται οἱ πράκτορες τῆς Κόμινφορμ.

Ἴδου πῶς ἔχει ἡ καταπληκτικὴ αὕτη ἱστορία: Περὶ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου τὸ Βατικανόν ἐπληροφορήθη αἰφνι-

δίως ὅτι ὁ σεβαστὸς Ἰησοῦιτης καλόγηρος Ἀλιγκιέρε Τόντι ἐγκατέλειπε τὴν μονὴν τοῦ Τάγματος τῶν Ἰησοῦιτῶν καὶ προσεχώρησεν εἰς τὸ ἰταλικόν Κομ. Κόμμα. Ἡ εἶδησις αὕτη, ὅσον καὶ ἂν ἐφαίνετο ἀρχικῶς ἀπίστευτος, ἀπεδείχθη ἀκολουθῶς ὡς ἀληθής. Πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ σκανδάλου, τὸ Βατικανόν προσεπάθησε νὰ τηρήσῃ μυστικὴν τὴν ἀποστασίαν τοῦ Τόντι. Τοῦτο ὅμως δὲν διήρκεσεν ἐπὶ μακρόν, διότι ὁ Ἀλιγκιέρε Τόντι ἤρχισε νὰ δημοσιεύῃ ἐνυπόγραφα ἄρθρα εἰς τὰς κομμουνιστικὰς ἐφημερίδας, ἀπειθῶν παντὸς εἴδους κατηγορίας κατὰ τῆς πολιτικῆς δράσεως τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Ποῖος ὅμως ἦτο ὁ μοναχὸς Τόντι; Ἡ διεξαχθεῖσα ἀνάκρισις ἀπεκάλυψε λεπτομερείας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἀκόμη περισσώτερον ἐκπληκτικαὶ ἀπὸ ὅ,τι ἦτο αὕτη καθαρὴ ἡ ἱστορία τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς μοναχικῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰσόδου τοῦ εἰς τὴν κομμουνιστικὴν δημογωγίαν. Διεπιστώθη ὅτι πρὸ 16 ἐτῶν ὁ Τόντι ἦτο ἄθεος καὶ ὅτι τότε — δι' ἀγνώστους λόγους — εἶχεν ἀποκηρύξει τὰς ἐπαναστατικὰς του ἰδέας καὶ εἶχεν εἰσελθεῖ μετανω-

μένος εἰς τὸ αὐστηρὸν Τάγμα τῶν Ἰησοῦιτῶν Πατέρων. Μόλις δὲ σήμερον ἀποκαλύπτονται τὰ πραγματικὰ αἷτια τῆς «μετανοίας» τοῦ Τόντι, ὁ ὁποῖος τότε κατεδιώκετο ὑπὸ τῆς φασιστικῆς ἀστυνομίας λόγω τῶν κομμουνιστικῶν του ἰδεῶν.

Πάντως, ἐπιστρέφων ὁ Τόντι εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, εἶχε καταστήσῃ σὺν τῷ χρόνῳ πρότυπον εὐσεβοῦς καὶ ἀφωσιωμένου εἰς τὰ θρησκευτικὰ του καθήκοντα μοναχοῦ. Ἔτσι ἐνεφανίζετο καὶ ἔτσι ἐπιστεῦετο ἀπὸ ὅλους. Κανείς δὲν ἤμποροῦσε νὰ ὑποφιασθῇ ὅτι ὁ Τόντι ἔζη καὶ μίαν ἄλλην ζωὴν, τὴν ζωὴν τοῦ κατασκοποῦ.

Κατὰ τὸν πόλεμον διετήρει στενὰς σχέσεις μετὰ τοὺς Ἰταλοὺς παρτιζάνους χάριν τῆς «ὑποθέσεως τῆς ἐλευθερίας» — ὅπως ἔλεγεν εἰς τοὺς φίλους του. Φαίνεται δὲ ὅτι κατὰ τὴν περίοδον αὕτην ἐπανασυνέδεσε τὰς παλαιὰς σχέσεις του μετὰ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Κ. Κ. Ι. Παλμίρο Τολιάττι. Ὁ Τόντι, πού ὑπῆρξε φοιτητὴς τοῦ ἰνστιτούτου Μαρξ—Ενγκελς εἰς τὴν Μόσχαν, δὲν εἶχεν ἐντελῶς λησμονήσει ὅτι εἶχε μάθει. Ἡ φιλία του μετὰ τὸν Τολιάττι ἐχρονολογεῖτο ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Σήμερον εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ Τόντι κατέφυγεν εἰς τὸ μοναστήριον, διὰ νὰ ἀποκοῦσῃ καλύτερα τὴν ἀληθῆ ἰδιότητά του ὡς πράκτορος τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἐπέτυχε δὲ ἐπὶ 16 συναπτὰ ἔτη νὰ ἐκτελῇ τὸ ὑποχθόνιον ἔργον του, χωρὶς νὰ ἐπισύσῃ οὐδενὸς τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου του.

Ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι ὁ Τόντι ἠναγκάσθη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1952 ν' ἀποκαλύψῃ τὴν πραγματικὴν του ἰδιότητα ἐξ αἰτίας μιᾶς ἀνακρίσεως διεξαχθεῖσης κατὰ διαταγὴν τοῦ Πάπα. Ἡ ἀνάκρισις αὕτη — ἡ ὁποῖα δὲν εἶχεν ἀπολήξει εἰς συγκεκριμένα συμπεράσματα — εἶχε καταστή ἀναγκαῖα κατόπιν ὠρισμένων ἀνακαλύψεων πού εἶχαν γίνεαι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Καρδινάλιου Μιντσάντου εἰς τὴν Βουδαπέστην. Αἱ ἀποκαλύψεις αὗται εἶχον ἐγείρει τὴν ὑπόψιν ὅτι μόνον ἂν οἱ κομμουνισταὶ διέθετον ὠρισμένους πράκτορας εἰς τὰς ἐμπιστευτικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Βατικανοῦ, θὰ ἠδύναντο νὰ γνωρίζουν τόσας μυστικὰς πληροφορίας. Ἐκ τῶν ὑστέρων προκύπτει ὅτι πράγματι ἡ Κόμινφορμ εἶχε ἰδίους κατασκοποῦς εἰς τὸ ἐσωτερικόν τοῦ Βατικανοῦ, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐπρομήθευον εἰς αὐτὴν τὰς πληροφορίες πού ἐνοείαζτο.

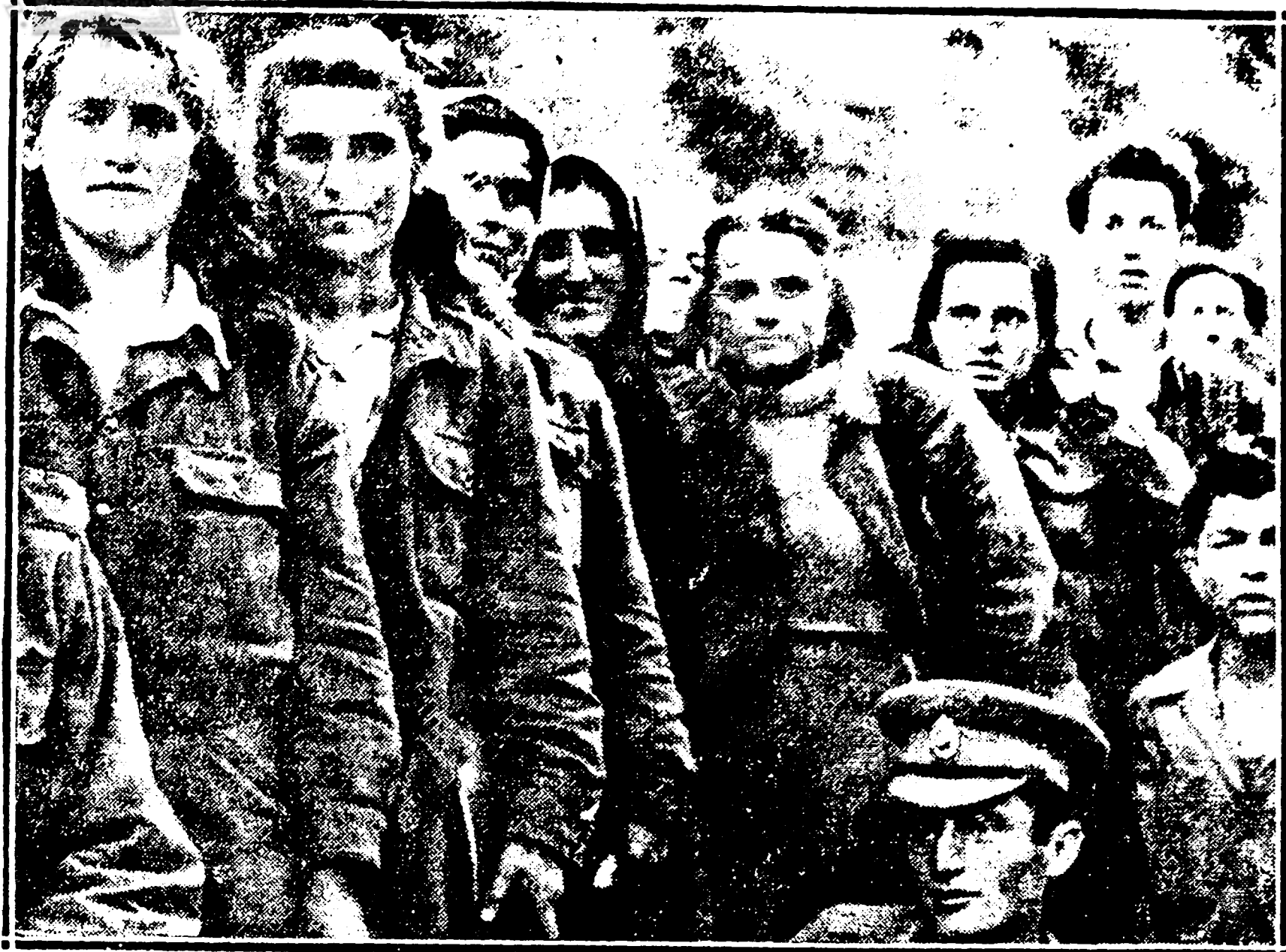
Τὸ «σκάνδαλον Τόντι» ἠνάγκασε τὸ Βατικανόν νὰ προβῇ εἰς εὐρείαν ἀνάκρισιν, δεδομένου ὅτι ὑπάρχουν ὑποψίαι ὅτι ὁ Τόντι δὲν ἦτο ὁ μόνος κομμουνιστὴς κατασκόπος εἰς τὰς τάξεις τοῦ καθολικοῦ κλήρου. Αἱ ἀνακρίσεις διεξάγονται πάντως ἐν ἄκρῃ μυστικότητι, εἶναι δὲ ἀμφίβολον ἂν ἡ δημοσία γνώμη θὰ πληροφορηθῇ π' ἀποτελέσματα αὐτῶν.

Δι' Ἀμιάντου—Μετάξης - Διατομῆ

Εἰς Ἐργοστάσια, Ἀτμόπλοια

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΘΗΝΑΙ: ΚΑΝΙ
ΥΠ)ΜΑ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Δ. Γ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΑΜΓ

ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΙΧΜΑΛΩΤΙΣΘΕΝΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΡΑΜΜΟΝ

Σταδίου 45
 ως 10
 ος, Εὐριπίδου 18
 ρ. Σερβίας 10—12
 ρεστίου 19
 αβρίου 9
 ωκίωνος — Περι-

 λέους 39
 Στοὰ Ρόμβης 18
 ρύργου 16
 οτρούνη 29
 πόλεως 10
 όλου 78
 ουμπουλίνας 4
 λου 78
 νυ 78
 Σοφοκλέους 44
 ξιτέλους 40
 ρεώργη 9
 ατίνου 11

Ελάχιστοι μόνον ἀ πὸ τοὺς νεαροὺς συμμορίτας καὶ τὰς συμμορίτισσας, οἱ ὅποιοι συνε-
 λήφθησαν ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ τμήματα τὰ συντρίψαν τὴν συμμοριακὴν ἀντίστασιν
 ἐπὶ τοῦ Γράμμου. Ὅπως καὶ εἰς τὸ Βίτσι, πλείστοι τούτων προέρχονται ἐκ τοῦ παι-
 δομαζώματος. Εἰς τὰ πρόσωπά των διακρίνεται ἡ χαρὰ, διότι ἐλυτρώθησαν ἀπὸ τοὺς
 ἐρυθροὺς ἐκβιαστάς. *Εσοια 31-8-49*

ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΖΟΛΑ

ΟΜΟΡ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΠΑΤΡΑΙ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1934

ΕΔΡΑ ΑΘΗΝΑΙ

ΟΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 23 - ΤΗΛ. 21.440

Ἄρώματα — Κολώνιες — Ἐσοάνς — Συνθέσεις διὰ παρασκευὴν
 κολωνιῶν καὶ Ἀρωμάτων — Μριγιαντίνες — Μπριγιόλ — Βερνίκια
 ὀνύχων — Βαφές μαλλιῶν — Κρέμες — Πούδρες — Ροῦζ — Κραγιὸν
 καὶ ὄλα τὰ καλλυντικὰ εἰς πλουσίαν συλλογὴν

ΑΘΗΝΑΙ
 Πατησίων 11
 Τηλ. 53.034

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
 Βασ. Κωνσταντίνου 25
 Τηλ. 49.19

ΠΑΤΡΑΙ
 Μαιζῶνος 84
 Τηλ. 32.53

Μας ἐθήτευσαν ἀβεία βία ἀεράση τὸ κά-
 ῥμα τοῦ χρόνου ἀπὸ τὸ εὐσάγιο. Ἐκεῖ
 ἐπώνενεν ὁ γόχος μου. Για τὴ τραβήξον
 ἄρῳ τὴν Μαύκαικον καὶ ποταμὸν τῶν
 Γερμανῶν. Ὁ παρρὸς ἐθαλε τὸ εἶδμα
 νὰ δώση εἰν ἄβειαν αὐαίν. Τὴν νύκτα
 ποισὸν τῆς τῆς Ἀσπριηίου ἰαμῆ, ὁ κομ-
 μουντισαὶς Τρίγμας ἐθερίμενε τὸ
 ἔραδιῶ κάψμα ἔξω ἀπὸ τὸ εὐσάγιο,
 για τὰ τὸ εἰδοθησίγη: εὐριχτιτέ
 τους ἀεσόγη. Ἐφῶ σὰς τοὺς ἄνθρω-
 μάσει ἄραϊα. Ὁρχάνωσα γυρτί
 ἔνι μέρους τοῦ θαυτὸ δια' εὐν γό-
 χον ἀεδοῦγη. Εἶναι πύρα ἐθροί
 σὺ σπολκίῳ, ἀνάπακοι μὲ κυμα-
 πῶ σαυδα. Ριχτιτέ τους ἀεσόγη.
 εἶς ἡ ἢ ἄρα. Ἐνῶ τὸ γάγνη εἶχεν
 ἄνάγη, καὶ πορεῦαμε εἰς ἴμνο,
 Αὐτὰ μῆς ἐμύνησαν εἰς ἄ-
 καὶ ἤρκεσαν δια' μίας ὀμοβροντία
 ὁ εἰσαποθουθίγας ἰαυτιὰς ἐφῆρξεν
 ἀφάνταγος. Τόσε τραβῶ τὸ ἰοικὸν
 καὶ γωάμη, εἰς δύο γάγνησες τοῦ σπο-
 λκίῳ. Στὰ σπολκίῳ ἰοικὸν διατάβω
 τὸ γυρτιοθόγη τὰ ἰοικὸν κατὰ γῆ.
 τοὺς δὲ ἄνθρωπος τὰ θροῦν ἔξω. Μόλις
 ἔβρυσε τὸ βῆς, οἱ κομμουνισαὶς ἐν-
 σκενερεσαν ὀρημούς καὶ ἰοικὸν
 εἰς τὴν ἐφῶ σαυρα. καὶ τοῦσε
 ἔθαλε τοὺς

ζητο
 ἄνδρας μου νὰ ἔπεσε
 βροῦν. «Κύριε ζοντα
 λέν—«ἀδύνατο· τὸν σ
 ἔτσι ποὺ βαρῶν ξα. Ἦ
 ἔσοδον». Ἐγὼ ροῦ. 60.000
 τὴν πόρτα καὶ β λειὸν
 νάρα: «Ὅποιοι στές
 μ' ἀκολουθεῖ». ὁρέω 10.000
 τρέχουν ὅλοι οἱ νὰ σ
 Καὶ καταφεύγομι το. 10.000
 νὸ ὕψωμα. Ἡμεῖ κώσ 50.000
 ὀνοματαῖοι. Ἐκεῖ τὸ π 75.000
 ρον τάγμα. Ἡμεῖ θε 40.000
 φέκια. Ἐκεῖνοι μ κείν
 πλισμό. Καὶ μίαν γάλ
 σιν ξεδιακρίνω. Νὶ ποῦ
 βίσω. Νὰ τοὺς πάρ ὁ Κ 5.000
 ῆα. Τοὺς κάνω ἄν γάλ
 Στὴ μαυρίλα τῆς νι τὰ 50.000
 ζροντάω μιὰ ἀπ' ἔ Με 5.000
 ἀπ' ἐκεῖ. Ὅσπου κὶ δίδ 0.000
 τὸ προῖ οἱ λησται, κο
 ται. Τοὺς ἔχω πάρε 7.500
 ὕψωματα. Μὰ πρόπε τῆ 7.500
 τελειώνω γορήγορα. Ἦ ρίγ
 ἔξη. Γιατὶ μὲ τὴν αἰ ἔ 4.000
 καταλάβουν πόσον ὀ Π 8.000
 μεθα. Καὶ θὰ ἀνε ζά
 ψουν. Διατάσσω γενι 8
 0.000
 φοδον. Τὸ τάγμα τοῖ φ
 ον ἀποσυντίθεται. ὕ 0.000
 Καὶ ἡμεῖς ὅλοι-ὄλε μ
 ἐπιάσαμεν 96 αἰχμαλ μ
 καὶ ὁ καπεταναίους. 5.000
 μάλιστα καπετάνιος, ἀ 5.000
 τοὺς, δὲν ἐντράπηκε τὸ 2.000
 σμένο ὄνομα, ποὺ μετεχ 1.000
 (Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελ. 000

ΤΣΙΝΑ ΠΑΝ. Τὰ ξανθὰ μαλλιά. Στίχοι. 8ον σελ. 48.
 «ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΟΥ» (Ἐκδοσις). Στὰ ἑκατὸ χρόνια τοῦ
 ΧΕΜΙΝΓΟΥΑΙΗ ΕΡΝΕΣΤ Για ποιὸν κτυπᾶ ἡ καρ-
 ληνικά Ἀλεξ. Καρρέρ. 8ον σελ. 536. Δεμένον

Νομικὰ - Πολιτικὰ - Φορολογικὰ - Σ

- ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Β. Δ. Τὸ ἰσχυὸν ἐνοικιοστῆ-
 1947 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ ἐξ-
 Αὐγούστου 1952. Κείμενον· Ἐρμηνεία - Νομολογ.
- ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΑΚΗ ΕΜΜ. Ι. Ἐγχειρίδιον Ποινικῆ
 Νέον Κώδικα, διὰ τοὺς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλή-
 ὄργανα Β'. ἔκδοσις. Αὐγούστος 1952. 8ον σελ.
- ΒΑΛΛΗΝΔΑ ΣΤ. Φ. (ἐπιμελεία). Τὸ Ἐνοικιοστάσις
 8ον σελ. 40.
- ΓΑΦΟΥ ΗΛ. Γ. Ποινικὴ δικονομία κατὰ τὸν νέον
 Τεῦχος Α'. 8ον σελ. 120.

Δὲν ἔχει λοιπὸν τὸ Γαλ
 ἰδι ἱστορικὴν μονάχα σ
 οἶαν. Ἀποκτᾶ ἐπὶ πλέο
 καὶ ἀρχαιολογικὴν τοιαύτην
 ὄλονέν καὶ περισσοτέραν.

Δὲν σὰς ζητεῖ τίποτε ἄλ-
 λο. Ἦ νὰ χαρακτηρίσητε
 —ὅπως τόσους καὶ τόσους
 ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἄλλους—καὶ
 αὐτὸ τουριστικὸν τό-
 πον.

Θὰ γεννηθῆ ἄσφαλῶς συγ-
 χρόνως καὶ ζήτημα μουσεια-
 κοῦ κτιρίου. Καθὼς ἐπίσης
 καὶ εὐπρεποῦς μικροῦ ξενο-
 δοχείου.

Καὶ εἰς τὰ δύο ἀπαραίτη-
 τα αὐτὰ. Ἐὰν σκεφθῆτε, κύ-
 ριοι Σύμβουλοι, τὰς θυσίας,
 τὰς ὀποιίας, ὁ ἱστορικὸς παλὸ
 μικρὸς τόπος αὐτός, ἔχει προ-
 σφέρει εἰς ὅλον τὸ ἔθνος. Δὲν
 θὰ διατίσητε—τὸ πιστεῖο-
 μεν— νὰ ὑποβοηθήσητε ὅλας
 τὰς ἀτοπροσπαθείας μα;
 Ὅχι ἀπλῶς πρὸς ἐπιβίωσι
 τοῦ ψυχορραγοῦντος τύπο
 που μας. Ἀλλὰ ζοηράν κα

ΓΡΗΓΟΡΟΓΙΑΝΝΗ Α. 'Ο Γιουγκοσλαβικός σοσιαλισμός. 8ον σελ. 232.	>	30.000
ΔΕΝΔΙΑ ΜΙΧΑΗΛ. (Καθηγ. Πανεπιστημίου) Λοικητικόν Δίκαιον. Τόμος Α'. Έκδοσις Τρίτη μετά προσθηκῶν καὶ βελτιώσεων. 8ον σελ. 532.	>	165.000
ΔΕΛΙΒΑΝΗ Δ. Ι. Παραδόσεις θεωρητ. Πολιτ. Οικονομίας. 8ον σελ. 192.	>	65.000
ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑΣ Κοστολογήσεις, φύραι ἀποσβέσεις (Έπιμελεία Γ. Ι. Άναστασοπούλου. 8ον σελ. 64.	>	25.000
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ. Τὰ χρεώγραφα. Θεωρία καὶ πράξις. (Διάφοροι Τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι ἐπὶ τίτλων. 8ον σελ. 264.	>	75.000
«ΕΠΙΘ. ΕΛΛΗΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ» 'Οδηγίαὶ καὶ Έρμηνεία ἐπὶ τοῦ κώδικος φορολογικῶν στοιχείων. 8ον σελ. 32.	>	10.000
ΖΑΦΕΙΡΗ Γ. (ἐπιμελεία) Εὐρετήριον Β' τεύχους τῆς Έφημερίδος τῆς Κυ- βερνήσεως Α' Έξαμ. 1952. 4ον σελ. 76.	>	15.000
ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ ΙΩΑΝ. Τὸ Ένοικοστάσιον τοῦ 1952. 8ον σελ. 144.	>	30.000
ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΑΝ. Δ. - ΛΕΙΒΑΘΗΝΟΥ ΔΙΟΝ. Ν. 'Ο Συμβολαιογρά- φος ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ τῇ πράξει. Α' Γεν. μέρος. Τεύχος Ιον. 8ον σ. 192.	>	50.000
ΙΩΑΝΝΟΥ Α. Σ. Τὸ ἐκλογικὸν δίκαιον ἐν Μ. Βρεταννίᾳ. Α' Τὸ δίκαιον ἐκ- λογῆς βουλευτῶν. 8ον σελ. 46.	>	25.000
ΚΑΜΠΟΥΡΑΚΗ ΒΑΣ. Ν. 'Η περί σχεδίων πόλεων νομοθεσία. Κωδικοποίη- σις - Έρμηνεία. 8ον σελ. 656.	>	200.000
ΚΑΡΑΝΙΚΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. (Καθηγ. Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης). Έγχειρί- διον Ποινικοῦ Δικαίου. Γενικὸν Μέρος. 8ον σελ. 212.	>	65.000
ΚΟΥΣΑΗ ΚΩΝΣΤ. 'Ο φανλοκρατία. Τὸ κόμμα. Τὸ ρουσαφέτι. 'Η παρωδία τῶν ἐκλογῶν, ἡ εἰρηνικὴ ἑπανάστασις. 8ον σελ. 72.	>	12.000
ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓ. Γ. 'Η πιθανολόγησις Έν τῷ Άστικῷ δικονομικῷ δικαίῳ. 8ον σελ. 1+128.	>	40.000
ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ ΝΟΥΑΡΟΥ ΓΕΩΡΓ. Οἰκογενειακὸν δίκαιον (Πανεπ. μαθῆμ.). Τεύχος Α'. 8ον σελ. 96.	>	30.000
ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΚΡΙΣΠΗ ΕΛΛΗΣ Προσωπικαὶ καὶ περιουσιακαὶ σχέσεις τῶν συζύγων κατὰ τὸ ἰδιωτικὸν διεθνὲς δίκαιον. 8ον σελ. 210.	>	50.000
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Δίκαιον τῶν ἀξιογράφων (κατὰ τὰς παραδό- σεις τοῦ καθηγ. κ. Κ. Σπηλιοπούλου). Τεύχος Α'. 8ον σελ. 132.	>	50.000
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ Π. (Έπιθεωρητοῦ Άγροτικῆς Άσφα- λείας). Μελέται ἐπὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς Άγροτικῆς Άσφαλείας. 8ον σελ. 84.	>	30.000
ΡΑΠΗ ΑΠ. Κ. Quaestiones Άστικοῦ δικαίου. 16ον σελ. 360.	>	50.000
ΡΟΪΛΟΥ Γ. Α. Οἰκογενειακὸν δίκαιον. Έκδ. Β'. Τεύχος Β'. Άρθρα 1350- 1371. 8ον σελ. 97 - 208.	>	40.000
— Τεύχος Γ' Άρθρα 1372 - 1385. 8ον σελ. 209 - 284.	>	30.000
ΣΙΦΝΑΙΟΥ Κ. - ΧΑΛΚΙΑ Θ. Ποινικοὶ κώδικες. Εἶδ. Ποιν. νόμοι. Κείμενον κωδικοπ. Νομολογία - Γνωμοδοτήσεις - Έρμην. Σημειώσεις. 8ον σ. 1120.	>	250.000
ΣΥΝΟΨΙΣ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ Έτῶν 1935 - 1952. Τεύχος Δ'. Άγωγή - Άδικοιολ. πλουτισμός, 4ον σελ. 185 - 248.	>	20.000
(Τὸ) ΝΕΟΝ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ. κωδικοποιημένον. (Έκδ. ἐπιμελεία Διτη- γῶρων), 8ον σελ. 62. Θεσπική.	>	5.000
ΤΟΥΣΗ ΑΡΙΣΤ. Εἰδικοὶ Άστικοὶ νόμοι. Τόμος Β' Έμπράγματος - Οἰκογε- νειακὸν - Κληρονομικὸν. 8ον σελ. 688.	>	125.000
ΤΟΥΣΗ ΑΡΙΣΤΟΦ (Πρωτοδίκου). Περί ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως (Νο- μοθεσία. Έρμηνευτικὰ Σχόλια καὶ Νομολογία). 8ον σελ. 152.	>	25.000
ΤΣΑΤΣΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ. Έθνος καὶ Κομμουνισμὸς (Βιβλιοθήκη Άπο- στολικῆς Διακονίας ἀριθ. 38). 8ον σελ. 68.	>	8.000
ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΥ Γ. Β. Προβλήματα τῆς πολιτικῆς τῆς χρυσῆς λίρας. 8ον σελ. 32.	>	15.000

Παιδικὴ Βιβλιοθήκη.

ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΥ ΔΙΔΗΣ Κ. Μὲ τ' ἀηδόνη (Παιδικὰ ποιήματα) Έκδοσις εἰ- κονογραφημένη. 8ον σελ. 16.	>	15.000
--	---	--------

Παιδαγωγικά - Γυμναστική - Ψυχολογία - Φιλοσοφία.

ΑΣΠΙΩΤΗ ΑΡ. Α. 'Ο έφηβος και η παιδεία. 8ον σελ. 112.	»	10.000
CARNEGIE DALE. Πώς να αποκτήουμε φίλους και να επηρεάσουμε το περιβάλλον μας. Μετάφρασις από το άγγλιζο Κοσμά Πολίτη. 8ον σελ. 234.	»	30.000
ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝ. Ι. 'Η παιδεία και η 'Αγωγή της Σχολικης περιόδου. 8ον σελ. 80. Πάτραι.	»	12.000
ΖΑΧΟΥ ΑΓΑΜ. 'Η πρακτική της Εύτυχίας. κοινωνιολογική μελέτη. 8ον σ. 128.	»	20.000
ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ι. Ν. (Καθ. Πανεπ.) Σύστημα Φιλοσοφικής ήθικης. 8ον σελ. 360.	»	70.000
ΛΑΜΠΡΙΔΗ ΕΛΛΗΣ Δοξίμια κριτικά και Φιλοσοφικά. 8ον σελ. 136.	»	15.000
LA ROCHEFOUCAULD Σκέψεις ή γνωμικά και αξιώματα ήθικης. Γαί. κείμενο με πρόλογο μετάφρ. σημειώσεις Χρ. Χρηστίδη. 8ον σελ. 242.	»	35.000
ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΠΑΥΛΟΥ. 'Εκφραστική κινήσιολογία. 'Η νέα Γυμναστική τάση: χορός, άσκησι-μύθος, ρυθμική γυμναστική κ.λ. 16ον σελ. 128.	»	30.000
ΞΗΡΟΥΤΥΡΗ ΗΛΙΑ Ι. 'Η ψυχολογία του Freud, Adler, Jung και το έργο της άγωγής. 16ον σελ. 56. 'Ηράκλειον Κρήτης.		10.000
— 'Η ανάγνωσις στις ανώτερες τάξεις. 8ον σελ. 32. 'Ηράκλειον Κρήτης. 1951	»	10.000
— Πρότυπα Σχολεία. 8ον σελ. 192 'Ηράκλειον Κρήτης.	»	30.000
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΣΤΑ Ι. Νεοέλλησική κολογία. Αισθητική του λόγου. 8ον σελ. 496.	»	60.000
ΠΟΛΥΜΕΝΑΚΟΥ Π. Γ. Φώς και Σκότος. 8ον σελ. 8.	»	3.000
ΤΑΤΑΚΗ Β. Ν. Θέματα Χριστιανικής και Βυζαντινής Φιλοσοφίας. 8ον σελ. 208 ('Αποστ. Διακον.).	»	20.000
ΤΣΙΓΚΑΛΟΥ Δ. Ν. 'Η νέα διδακτική στην πράξη. 'Η πρώτη τάξη. 8ον σελ. 144	»	20.000
ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ ΜΙΧ. Ι. Προλεγόμενα εις την θεωρίαν του ρυθμού. 8ον σ. 48.	»	15.000

Πρακτικά Γνώσεις.

ΒΑΡΔΑΚΟΥ Κ. Το Αυτόκίνητον. 'Εκδ. 3η. 8ον σελ. 236.	»	30.000
LEVY Μ. γάλη μέθοδος κολπικής - ραπτικής. Τεύχος Β'. 8ον σελ. 72.	»	15.000
ΡΑΜΑΤΖΑΡΑΚΑ ΓΙΟΓΚΙ. 'Η μαγνητική δύναμις της αναπνοής. Διασκευή 'Αντ. Πισσάνου. 8ον σελ. 56.	»	10.000
ΡΩΣΣΕΤΟΥ ΔΗΜ. Νεωτέρα έμπορικη 'Αλληλογραφία. Θεωρία και 230 υπόδειγματα. 16ον σελ. 240.	»	20.000
ΣΑΧΙΝΗ ΙΩΑΝ. Λογιστική. Τόμος Α'. Γεν. άρχαι και 'Οργάν. 'Ατομ. 'Επιχειρήσεων. 'Εκδ. Η'. 8ον σελ. 228.	»	30.000
ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Α. Κ. Ποντοπλοΐας Ναυτικοί υπολογισμοί. 'Εγχειρ. Ναυτιλίας. Τόμος ΙΙ, μέρος 2. 4ον σελ. 180. Δεμένον.	»	100.000

Σχολικά.

ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ν.— ΓΑΒΑΛΑ Α. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ Α. 'Αριθμητική Ε' και ΣΤ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ. 'Εγχειρ. 1952. 8ον σελ. 176.	»	12.000
ΚΟΝΤΟΜΑΡΗ Α. ΜΗΝΙΑΤΗ ΗΛ. 'Εκκλησιαστική 'Ιστορία. Ε' Δημοτ. 'Εγχειρ. 1952. 8ον σελ. 116.	»	9.000
ΚΟΝΤΟΡΛΗ ΚΩΣΤΑ ΙΙ. Μιά καινούργια λύσις στο πρόβλημα των εκθέσεων Β' έκδ. 8ον σελ. 120.	»	15.000
ΚΟΣΜΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ. Λατινικόν 'Αναγνωστικόν. Νέα μεταφραστική έργασις κατά το νέον σύστημα. Μετάφρασις, σχόλια, (Γραμματικά, σημασιολογικά, συντακτικά, πραγματικά) 8ον σελ. 72.	»	5.500

ΔΙΑΤΙ Ο ΠΟΛΩΝΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΖΗΤΕΙ ΟΠΩΣ ΜΗ ΕΚΤΕΛΕΣΘΗ Η ΖΕΥΓΟΥ

Lyfa

Η ΚΑΙΤΗ ΤΑΛΑΓΑΝΗ ΗΤΟ ΠΡΑΚΤΩΡ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΟΥ 1922, ΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΙΣΑ ΕΙΔΙΚΩ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΣΧΑΝ

Αυροπ. 30-9-49

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ

Ο θάρυβος, τόν όποιοι έδημιούργησαν εις τόν Ο.Η.Ε. ο αντιπρόσωπος της Πολωνίας επιζητώ να προκαλέση την συμπάθειαν τών μελών αυτού όπερ της άυστολής της εκτελέσεως της ποινής του θανάτου ητις έπεβλήθη ύπο του εκτόκτου Στρατοδικείου Πειραιώς εις την χήρα Ζεύγου, χαρακτηριζεται ενταύθα ως δημαγωγικός, καθ' όσον ειπε νικιστόν ότι η χήρα Ζεύγου η Ταλαγανη δέν θά εξετελειτο πρό της άποφάσεως του Συμβουλίου Χαρίτων έφ' όσοι κατεδικάσθη διά μήρων 3 κατά 2.

Η σχετική Δικογραφία έχει ήδη δημοβληθή εις τό ύπουργείον Στρατιωτικών με την εισήγησι του ένασκούντος την ποινικήν άγωγήν όπως ακολουθηθή η διαδικασία του Συμβουλίου Χαρίτων.

ΠΟΙΑ Η ΖΕΥΓΟΥ

Σχετικώς με την δράσιν της κομμουνιστριας και σοβιετικής πρακτορος Αικατερίνης Ζεύγου παρεσχέθησαν άρμόδιως αι ακόλουθοι πληροφορίαι:

Η Ζεύγου ημιστα ύπό τά όνόματα Αικατερίνη Νυσίριου η Μανιώ Αναγνωστίδου η Κατιούσα Μελέτκωφ σύζυγος του Ιωάν η Καίτη Ταλαγανη

ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ Ι

προκτόρων της Κόμιντερν και εξέτελει χρέη «επαγγελματιού» παρακολουθούσα τάς κινήσεις τών εν Μόσχα μετεκπαιδευμένων πρακτόρων του ΚΚΕ.

Τό έτος 1933 η «Ελληνική Αστυνομία έσημείωσε την παρουσιαν της Νυσίριου εν Ελλάδι όπου έπαήλθεν τή βοήθεια της Γκεπεού λάθρα με σοβιετικών άτμόπλοιοι.

Η Νυσίριου άφίχθησα ενταύθα, ενεπάχη εις τόν παρανομον τεχνικόν μηχανισμόν του ΚΚΕ εγκαταστήσασα τό κρησφύγετόν της εις τόν Πειραιά, όπου εργάζετο εις τόν τομέα της διασφύγης μέσω τών σοβιετικών άτμόπλοίων της γραμμής καταζητουμένων ύπό της αστυνομίας άτόμων. Επίσης η Νυσίριου «υπέδέχεται» κατ' έντολήν της Γκεπεού τούς άφικνουμένους εις Ελλάδα μιστικούς πράκτορας της Γ' Διεθνοϋ, διά τούς όποιους έφρόνιζε να έφοδιάζονται με πλαστά πιστοποιητικά να έγκοθίστανται εις μυστικές οκίεσ του ΚΚΕ κα να δροϋν αναλόγως τών έτολών της Μόσχας.

Η Αστυνομία αντίληφθεισα τόν επικίνδυνον ρόλον της Νυσίριου ηναγκάσθη τότε να τεθή επί τά ίχνη της και να την συλλάβη, αίτη όμως τελικώς και τή βοηθεία άλλων πρακτόρων έτέτυχε να διαφύγη. Συνελήφθη εκ νέου τό έτος 1936 εκτοπισθεισα εις την νήσον Φολέγανδρον Μετά την είσοδον τών Ιταλογερμανών εις την γώραν όπως όλοι οι κομμουνισταί, αὐτω και η Νυσίριου διηκολούθη παρ' αὐτών και έφυγεν εκ του τόπου της εκτοπίσεως της έταχθεισα εκ νέου εις τό ΕΑΜ και τό ΚΚΕ.

Τελικώς κατά την κατοχήν, η Νυσίριου κατέφυγεν εις περιοχάς όπου έ-

σχύζοσ του Ιωάννου Ζεύγου, έγενήθη εις Σηλυβριαν της Ανατολικής Θράκης τό 1904.

Εις τάς Αθήνας έφθασεν εκ Κωνσταντινουπόλεως τό 1922 συνοδευμένη ύπο του άδελφού της Ιωάννου Νυσίριου επίσης σοβιετικού πράκτορος χρησιμοποιηθέντος εν σειράν έτών ως μυστικού φωτογράφου ύπό της εν Αθήναις σοβιετικής μυστικής υπηρεσίας.

Η Αικατερίνη Νυσίριου εργάσθη κατ' αρχάς εν Αθήναις ως διδασκάλισσα εις την διωτικην σχολήν Αηδοινοπούλου. Εκεί συνεδέθη με τόν άποθανοντα περσισημν σοβιετικόν κατάρκοπον Ιορδανίδη παρ' του όποιου έμυήθη και ένεταχθη εις τό λειτουργούν τότε εν Ελλάδι σοβιετικόν μυστικόν δίκτυον κατασκοπίας διευθυνόμενον άπο τούς διεθνώς γνωστούς κατασκόπους της Γκεπεού Μακρυγιάννην Αρχίν, Αγκαιπέτωφ κ.λ.π (1925-1927).

Τό έτος 1928 η Νυσίριου έγένετο ιδιαίτερα γραμματείν του τότε σοβιετικού εν Αθήναις πρεσβευς κ. Αλεξέι Ούστίνωφ, όστις την έχρησιμοποiei ως μυστικόν του σύμβουλον και σύνδεσμον έταχης με τό ΚΚΕ και με διάφορα πρόσωπα δρώντα εις την Ελλάδα διά λογαριασμόν της σοβιετικής πεκράτουσ οι κομμουνισταί, γενομένη μέλος της ΠΕΕΑ καθ' ύποδειξιν του ΚΚΕ. Εϋθύς ως έξεδηλώθη τό Δεκεμβριανόν στασιαστικόν κίνημα η Νυσίριου επέστρεφεν εις τάς Αθήνας, εγκτεστάθη εις τό κομμουνιστοκρατούμενον προάστειον Περιστερι όπου και έπεδόθη εις τό έργο της άγρίας σφαγής τών συλλαμβανομένων ύπο του ΕΛΑΣ έθνικοφρόων Αύτη μεθ' ενός Παύλου Νεφελούδη, άδελφού του πρώην κομμουνιστου έουλευτου Βασιλειου Νεφελούδη καθ' όλην την διάρκειαν του Δεκεμβριανού κινήματος ειχεν έπιδοθη εις άρπαγιάς, ληστείας, λεηλασίας κ.λ.π., εις βάρος τών θυμάτων του κομμουνισμού.

Μετά την καταστολήν του κινήματος, η Νυσίριου συντακομίσασα και τά άμνήθητου ζέλιασ τιμοφλή τών θυμάτων του ΚΚΕ ήκολούθησε τόν ΕΛΑΣ εις την ύποχώρησιν του.

Εις τάς Αθήνας επέστρεψε μετά την συμφωνίαν της Βάοκιζας έπιδοθεισα εις την νομιμοφανή δράσιν του ΚΚΕ. Κατά την συνδιάσκεψιν μάλιστα του ΚΚΕ τό 1945 η Νυσίριου έξελέγη υπεύθυνος και γενική καθοδηγήτρια τών κομμουνιστικών γυναικειών οργανώσεων όλοκληρου της Ελλάδος. Πλήν όμως κατηγορηθείσα ότι μετείχεν καταχρήσεων εις βάρος του ΚΚΕ διεγράφη αὐτω Κατά τό συνελθόν εν συνεχεία 7ον Συνέδριον του ΚΚΕ η Νυσίριου επανήλθεν εις την οργανώσιν του κόμματος κατόπιν έπιμόνου συστάσεως εκ Μόσχας παρ' την προσωπικήν αντίδρασιν του αρχηγού του ΚΚΕ Ζαχαριάδη έξ άφορηής τών διωδόσεων, αίτινες έκυκλοφόρου, εις βάρος της Νυσίριου μεταξύ τών μελών του κόμματος διά τάς προαναφερθεισάς λεηλασίας και καταχρήσεις.

Η Νυσίριου και πάλιν θά διεγράφετο του ΚΚΕ διότι καθημερινώς ήρχοντο εις φώς νέα στοιχεία εις βάρος της, πλην όμως έμεσολάβησεν ο φόβος του συζύγου της εν Θεσσαλονίκη διά τόν όποιον η Νυσίριου έθεώρει ως ήθικόν σύτρωγόν τόν αρχηγόν του ΚΚΕ Ζαχαριάδη, μετά του όποιου ο σύζυγός της Ζεύγος την έποχην εκείτην ήλθεν εις δευτέτην αντίθεσιν. Διά να έξασφαλίση όμως η Νυσίριου την εβνοιαν του Ζαχαριάδη λαιώπησεν ως προς τά παρασκήρια

μυστικής αστυνομίας.

Κατά τό έτος 1929 λόγω του γενομένου θορύβου εις τόν ελληνικόν και ξενον τυπον περι της κατασκοπευτικής δράσεως της Νυσίριου, η σοβιετική εν Αθήναις πρεσβεία, ηναγκάσθη να την φυγαδεύση με πλαστον διπλωματικόν διαβατήριον και να την εξασποστείλη εις Μόσχαν προς ευρύτερας σπουδάς.

Η Νυσίριου εις την Μόσχαν κατ' αρχάς παρασιάσθη ως «συντρόφισσα» Κατιούσα Μελέτκωφ, σύζυγος του Ιβαν όστις άργότερον έγνωσθη ότι έτυφεκίσθη ως ιτροτσκιστής. Εν συνεχεία η Νυσίριου ενεφάνισθη ως σύζυγος του εις Μόσχαν εκπαιδευόμενου τότε κομμουνιστου πράκτορος και καταδικωμένου από τάς Ελληνικάς Αρχάς Ιωάννου Ταλαγανη η Ζεύγου.

Κατά την εις Μόσχαν παραμονήν της η Νυσίριου ενεφανίζετο ως καθηγήτρια κατωτέρων τάξεων ενός προπαρασκευαστικού σχολείου, εις τό όποιον έφοίτων όόκιμοι κομμουνισταί κατάσκοποι άποσταλέντες εκ Ελλάδος λάθρα ύπο της Γ' Διεθνοϋ.

Εις την πραγματικότητα όμως η Νυσίριου έφοίτα εις μυστικήν σχολήν

* Ελάστε μελίδα 3

του φόβου του συζύγου της και τότε μείνεν έκτοτε εις τάς τάξεις του Κ.Κ.Ε. ως άπλουσ αὐτω μέλους.

Η Νυσίριου, μετα την άπροκάλυπτον έισπλον δράσιν του ΚΚΕ κατά της πατρίδος και την φυγήν τών κομμουνιστοσυμμοριτών ήγετών εκ Αθηνών, ενετάχθη εις τόν παράνομον συνωμοτικόν μηχανισμόν της κομμουνιστικής οργανώσεως Πειραιώς (Κ.Ο.Π.), δεχθεισα να εργάσθη παραδειγματικώς εις την κατωτάτην βαθμίδα της κομμουνιστικής ιεραρχίας και τουτο διά να άποκτήση εκ νέου την εβνοιαν και τάς συμπάθειας τών κομμουνιστοσυμμοριτών του ΚΚΕ.

Εν τέλει η Αστυνομία ανακαλύψασα τά ίχνη της Νυσίριου την συνέλαβε, βάσει με της κειμένης Νομοθεσίας και τών σχετικών Νόμων του Κράτους την παρέπεμψεν ένώπιον του Έκτόκτου Στρατοδικείου, από τό όποιον και κατεδικάσθη ως συμβαίνει με όλους τούς έγκληματίας και έχθρούς της πατρίδος.

15 ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ

ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΩΝ
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΗΝ ΑΦΗΓΗΣΙΝ
 ΤΟΥ ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΚΤΟΝΟΥ
 ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ, ΑΠΟ ΤΗΝ
 ΟΠΟΙΑΝ ΜΑΣ ΑΠΕΜΑΚΡΥΝΑΝ ΠΡΟΣΩ-
 ΡΙΝΩΣ ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΑΙ ΠΑΡΕΝΘΕΣΕΙΣ
 ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ ΤΗΣ 'ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΙ
 ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣ ΔΙΩΞΙΝ ΤΩΝ ΠΡΩ-
 ΤΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΙΑΣ. ΕΥΡΙΣΚΟ-
 ΜΕΘΑ ΕΙΣ ΤΟ ΣΗΜΕΙΟΝ ΟΠΟΥ ΑΝΕΛΑ-
 ΒΕ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΠΛΕ-
 ΣΤΗΡΑΣ. 'Η ΟΡΚΟΜΩΣΙΑ ΤΗΣ ΝΕΕΣ
 ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΓΙΝΕΝ — ΟΠΩΣ Ε-
 ΠΑΜΕ — ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΤΗΣ 3ης
 'ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. 'Ο ΝΕΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥ-
 ΡΓΟΣ, ΕΝΩ ΑΙ ΓΟΡΓΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤ-
 ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΠΡΟΟΙΩΝΙΖΑΝ ΡΕ-
 ΥΘΑΙΟΝ ΠΛΕΟΝ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΓΑ-
 ΝΟΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΩΝ 'ΑΘΗ-
 ΝΩΝ, ΔΕΝ ΠΑΡΕΛΕΙΨΕ ΝΑ ΚΑΛΕΣ-
 ΤΟΥΣ ΣΤΑΣΙΑΣΤΑΣ ΝΑ ΚΑΤΑΘΕΣΟΥΝ
 ΤΑ ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΝΑ ΣΥΝΕΤΙΣΘΟΥΝ, Ε-
 ΣΤΩ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΣΤΙΓΜΗΝ.
 'Η ΥΣΤΑΤΗ ΑΥΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ
 ΝΕΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΕΡΙΕΛΗΘΗ
 ΕΙΣ ΕΙΔΙΚΟΝ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ, ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ
 ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗΝ ΤΗΣ ΟΡΚΟ-
 ΜΩΣΙΑΣ ΤΟΥ. 'ΙΔΟΥ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ
 ΤΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ — ΟΠΩΣ ΑΚΡΙΒΩΣ
 ΕΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ 'ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
 ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ:

«Απευθύνομαι πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι παραπλανηθέντες ἔστρεψαν τὰ ὄπλα κατὰ τῆς Μητρὸς Πατρίδος διὰ νὰ

Διάγγελμα τοῦ Πρωτοῦρα 46^ο
στάς.—'Ο κ. Σοφιανόπουλος ἐξαίρει
τὴν σημασίαν τῆς παρουσίας τῶν ἀγ-
γλικῶν δυνάμεων!—'Ολμοὶ εἰς τὴν
πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—Αἱ τε-
λευταῖαι ἐκκαθαριστικαὶ ἐπιχειρήσεις.
Ἐκκένωσις τῶν Ἀθηνῶν.
Ἐξὸς 30 Ιαν. 1945

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΟΜΗΡΙΑΣ

εἶχαν κατασιγᾶσθαι τὸν φόβον καὶ τὰς ὑποφίας παντὸς Ἑλλήνου. Σήμερον, ὁ-
 μως, ὅποτε διωρίσθη κατὰ πρότασιν τῆς
 δημοκρατικῆς παρατάξεως Ἀντιβασι-
 λεύς ὁ ὁποῖος ἐκ τοῦ προσώπου του πα-
 ρέχει πᾶσαν ἐγγύησιν ὅτι ἐν πλήρει ἀ-
 μεροληψίᾳ θὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντα τοῦ
 Ἀνωτάτου ρυθμιστοῦ τοῦ πολιτεύματος,
 ἢ Κυβέρνησις τῆς ὁποίας προΐσταται ἔ-
 χει σύνθεσιν ἡγγυημένως ἀριστερὰν καὶ
 δημοκρατικὴν, κανεῖς δισταγμὸς καὶ καμ-
 μία καχυποψία δὲν ἔχουν πλέον θέσιν.
 Προσκαλῶ, ὅθεν, τοὺς παραπλανηθέν-
 τας νὰ πιστεύσουν ἀπὸ σήμερον, τούλα-
 χιστον, εἰς τὸν λόγον μου ὅτι οὐδεὶς

Τὸ διάγγελμα ὁμως τοῦ νέου
 Πρωθυπουργοῦ δὲν ἐτελεσφόρησεν.
 Ἀντιθέτως οἱ Ἐλασίται, βλέπον-
 τες ὅτι κατέρρεε πλέον ὀριστικῶς
 ἡ ἀμυνὰ τῶν — ἀποφασιστικαὶ
 ἐπιχειρήσεις διεξήγο·το εἰς τὰς 3
 καὶ 4 'Ιανουαρίου εἰς τὰ Τουρκο-
 βούνια μὲ συμμετοχὴν τάνκς ἄλ·αι.
 λη ζωηρὰ ἐκκαθαριστικὴ δράσις
 ἐσημειούτο διὰ τῶν ὁδῶν Χαρι-
 λάου Τρικούπη, Ἴπποκράτους καὶ
 Μαυρομιχάλη μὲ κατεύθυνσιν πρὸς
 Γκύζη, ἐνῶ παραλλήλως συνετρί-
 βοντο ἐστίαὶ ἀντιστάσεως τῶν ἀ-
 ναρχικῶν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ὀ-
 δοῦ Ζήνωνος καὶ τοῦ τελευταίου
 προπυργίου ἀμύνης εἰς τὸ Μετα-
 ξουργεῖον — εἰς ἀπέλπιδα προσ-
 πάθειαν δημιουργίας ἀντιπερι-
 σπασμοῦ ἔρριψαν εἰς τὰς 10 τὸ
 πρῶτὴ τῆς 4ης 'Ιανουαρίου ὀλ-
 μους εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συν-
 τάγματος. Φυσικὰ ἐσημειώθησαν
 νέα θύματα.

ΚΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Τὴν ἰδίαν ὥραν ὁ κ. Σοφιανό-
 πουλος — πού εἶχε ἀναλάβει διὰ
 πρώτην φοράν τότε τὸ ὑπουργεῖον
 Ἐξωτερικῶν — προέβαινε πρὸς
 τοὺς ξένους ἀναποκριτὰς τῆς εἰ-
 δικᾶς ἀνακοινώσεως ἀναφορικῶς
 μὲ τὰς εὐθύνας τῆς Στάσεως, πού
 ἔχουν πολὺ — καὶ σήμερον εἰδι-
 κώτερον ὅλως ἰδιαίτερον — ἐνδι-
 αφέρον, δεδομένου ὅτι δι' αὐτῶν
 καταδικάζει τὸ ΕΑΜ, μὲ τὸ ὁ-
 ποῖον συμμαχεῖ σήμερον, καὶ κά-
 λει λόγον περὶ Ἀγγλων καὶ πε-
 ρὶ Σκόμπυ. Ἐδήλωσε λοιπὸν ὁ κ.
 Σοφιανόπουλος εἰς τὰς 4 'Ια-
 νουαρίου 1945:

«'Η κατάστασις τὴν ὁποῖαν ἀναλαμ-
 βάνει ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει τὸ προη-
 γούμενον εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου
 μας. Μία μειοψηφία Ἑλλήνων κατεχο-
 μένη ἀπὸ τὴν ἔμμονον ἰδέαν ὅτι ἐπρό-
 κειτο νὰ διαστρέψουν κίνδυνον αἱ λαϊκαὶ
 ἐλευθερίαι ἐνόμισεν ὅτι τῆς ἐπετρέπετο
 ἐνόπλιως νὰ προστατεύσῃ ἑαυτὴν κατὰ
 οἰουδήποτε πραξικοπήματος τῆς δεξιᾶς.
 Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ βυθισθῇ ἡ χώρα
 εἰς τὴν αἱματηροτέραν τῶν ἐσωτερικῶν
 συρράξεων πού ἐγνώρισε ποτὲ ὁ τόπος,
 εἰς δὲ τὰ δεινὰ καὶ τὴν καταστροφὴν πού
 ἐπεσώρευσεν ἡ Κατοχὴ νὰ προστεθῶν
 καὶ δεινὰ ἐσωτερικοῦ διχασμοῦ. Πραξι-
 κόπημα ὁμως τῆς δεξιᾶς καὶ ἂν ἀκόμη
 ἀνοήτως ἐπεχειρεῖτο — πρᾶγμα διὰ τὸ
 ὁποῖον δὲν ὑπῆρχε καμμία ἐνδείξις — ἦ-
 το προωρισμένον νὰ θραυσθῇ πρὸ τῆς
 ὀγκώδους πλειοψηφίας τοῦ τόπου. Τὸν
 φόβον, ἄλλως τε, αὐτὸν ἤλθε νὰ δια-
 φεύσῃ ἡ ἐπίσημος δέλωσις τοῦ στρατη-
 γοῦ Σκόμπυ ὅτι δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀνε-
 χθῆ ἡ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπιβολὴν οἰουδήπο-
 τε εἰδους δικτατορίας. Ἄν, λοιπὸν, αἱ
 καχυποψίαι αὐταὶ δὲν εἶχον ποτὲ σοβα-
 ρὰν βάσιν, δὲ, ἔχουν καμμίαν ἀπολύτως
 τώρα πού καὶ ὁ θεσμὸς τῆς Ἀντιβασι-
 λεῖας ἐδημιουργήθη καὶ Κυβέρνησις ἀ-
 πολύτως δημοκρατικὴ καὶ ἀριστερὰ ἐσχη-
 ματίσθη, τῆς ὁποίας ἐπὶ πλέον προΐ-
 σταται ἀνὴρ ἀμέμπτου δημοκρατικοῦ πα-

Μία ὠραία πολυκατοικία, παρὰ τὴν πλατεῖαν Ὀμονοίας, καιομένη, ὀλίγον πρὶν ἐκκαθαρισθῆ ἡ περιφέρεια αὕτη.

τούς καλέσω νὰ ἐπανεέλθουν εἰς τὸ κα-
 θῆκον καὶ τὴν φρόνησιν. Εἶνε γνωστὸν
 ἀπὸ μηνὸς ἤδη ὅποσα ἐρείπια συσσω-
 ρεύονται καὶ πᾶσον αἷμα ἀδελφικὸν χύ-
 νεται. Ἡ ὠραία μας πρωτεύουσα, τὴν
 ὁποῖαν καὶ οἱ ἐχθροὶ ἀκόμη ἐσεβάσθη-
 σαν, ἐρειπώνεται καὶ λεηλατεῖται, πα-
 ραδοθεῖσα εἰς τὸ πῦρ καὶ εἰς τὸν σίδη-
 ρον κατὰ τρόπον ἀδίστακτον καὶ ἀνη-
 λεή, ξέρον ἐντελῶς πρὸς τὸ ἦμα ἦθη
 τῆς χώρας μας καὶ τὰς ἑλληνικὰς πα-
 ραδόσεις.
 Καὶ προβάλλεται ὡς ἀφορμὴ ὁ δῆθεν
 κίνδυνος ἐπιβολῆς δικτατορίας εἰς τὴν
 χώραν. Ὅμως τόσοσιν αὕτη καθ' ἑαυτὴ
 ἡ ὑπαρξὶς ὀγκωδεστάτης δημοκρατικῆς
 πλειοψηφίας, ὅσον καὶ αἱ διαβεβαιώ-
 σεις ἐπίσημων ἐκπροσώπων τῆς συμμα-
 χικῆς παρατάξεως, ὅτι κανενὸς εἰδους
 δικτατορία δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβληθῇ
 ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, θὰ ἔπρεπε νὰ

κίνδυνος ὑπάρχει ἐπιβολῆς βιαίας κα-
 ταστάσεως καὶ νὰ καταθέσουν ἄνευ καὶ
 τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς τὰ ὄπλα προ-
 σερχόμενοι εἰς τὰς τάξεις τοῦ νομίμου
 Κράτους διὰ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν τα-
 χυτέραν ἀποκατάστασιν τῆς ὀμαλότη-
 τος.
 Ἄς ἔχουν πάντως ὑπ' ὄψει των ὅλοι
 ὅτι ἡ τάξις θὰ ἐπιβληθῇ συντόμως καὶ
 ὅπωςδήποτε εἰς ὅλον τὸ Κράτος καὶ ὅ-
 τι νομιμότης καὶ ἀσφάλεια θὰ ἐπικρα-
 τήσουν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν μέ-
 χρι τῆς ἡμέρας τῆς διενεργείας τῶν ἐ-
 λευθέρων ἐκλογῶν.
 Θὰ ἔλθῃ τότε ἡ ὥρα ὅπου καὶ οἱ
 παραπλανηθέντες θὰ πεισθοῦν πόσον ἀ-
 νύπαρκτος καὶ προσχηματικὴ ὑπῆρξεν ἡ
 αἰτία διὰ τὴν ὁποῖαν ἤγειραν τὰ ὄπλα
 κατὰ τῆς Πατρίδος καὶ ἐβύθισαν τὴν χῶ-
 ραν εἰς τὸ πένθος καὶ τὴν συμφορὰν.
 Καὶ ἡ μεγαλυτέρα των τιμωρία θὰ εἴ-
 νη ἡ τύφις τῆς συνειδήσεώς των καὶ ἡ
 φωνὴ τοῦ ἀδίκως χυθέντος ἀδελφικοῦ αἵ-
 ματος ἡ ὁποία θὰ τοὺς ἀκολουθῇ ἐφ'
 ὅρου ζωῆς καὶ πέραν τοῦ τάφου.
 Ἀθή·αι 4)1)45.

Ν ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ
 ΟΛΜΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ
 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Κατόπιν τούτου ἡ Κυβέρνησις δικαιούται νὰ ἐλπίζῃ ὅτι τόσοσὴν ἢ ἀποδοχὴν τῶν προκαταρκτικῶν ὄρων τοῦ στρατηγικοῦ Σκόμπυ, ὅσον καὶ ἡ εἰς τὴν ὑπόλοιπον Ἑλλάδα ταχέια κατάθεσις τῶν ὀπλῶν, θὰ σημειώσῃ τὸν τερματισμὸν τοῦ σπαρταγμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐβύθισεν εἰς τὸ πένθος καὶ τὴν στέρησιν προπαντὸς τὰς ἐργαζομένας τάξεις.

Εἰς τὴν σημερινὴν διεθνή λαίλαπα εἰς τὴν ὁποίαν παίζεται ἡ τύχη τοῦ κόσμου, ἡ Ἑλλάς εἰδικώτερον ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἠνωμένη καὶ συμπαγῆ παρά τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων τῆς διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς ἀκεραιότητάς της, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐθνικῶν διεκδικήσεων της.

ΑΠΕΛΠΙΔΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ

Καὶ ἐνῶ τότε ὁ κ. Σοφιανόπουλος ἐξήρε τὴν σημασίαν τῆς παρουσίας τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα, τονίζων χαρακτηριστικῶς τὴν ἀξίαν, πού ἔχεν ἡ «ἐπίσημος δῆλωσις τοῦ στρατηγικοῦ Σκόμπυ», ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ ΕΛΑΣ, ἐν συνεχείᾳ τῆς συκοφαντικῆς ἐκστρατείας του, προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τὴν διεθνή Κοινὴν Γνώμην, ὅτι ὁ βρετανὸς ἀρχιστράτηγος τρεῖς μέρας πρὶν — τὴν 1ην Ἰανουαρίου, ὅταν ἐγένεν ἡ τελευταία ἐξαφῆ Σκόμπυ καὶ Ζεύγου, ἡ ὁποία παιτιότητι τῶν στασιαστῶν δὲν ἀτέληξεν, ὅπως ἐχομεν ἀφηγηθῆ, εἰς ἀποτέλεσμα — δὲν εἶχε δῆθεν κιντρεῖν εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ ΕΛΑΣ νὰ συναντήσουν τὸν μακαριώτατον. «Ὡς εἶνε ὁμῶς γνωστὸν — μεταφέρομεν ἐπὶ λέξει τὴν ἀπάντησιν πού ἔδωσαν ἐν ῥοκνημένῳ οἱ «Τάξις» εἰς τὰς ἐπιθετικὰς ψευδολογίας — ἀντιθέτως ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀγγλικῶν δυνάμεων παρέμπεμψεν ἴδιος τὴν ἀντιπροσωπεῖαν εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ὅταν αἱ ἰδίαι τοῦ συνομιλῆσαι μαζί της δὲν προώδευσαν. Ἡ ἀντιπροσωπεῖα στείλει τότε μῆνυμα εἰς τὸν Ἀνδρασιλέα, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπήντησεν ἀμέσως». Ἀλλὰ τελικῶς συμφωνία δὲν ἐπῆλθε, ἡ δὲ ἐαμοκομμουνιστικὴ ἡγεσία, θορυβημένη ἀπὸ τὸν ταχὺν ρυθμὸν τῶν ἐκκαρτερτικῶν ἐπιχειρήσεων, προσεκοινοτομοῦτο πλέον ὀριστικῶς πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς «ἐκκένωσης» τῶν Ἀθηναίων.

Ο ΘΡΑΣΟΣ ΤΟΥ ΕΛΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΜΗΡΩΝ

Οἱ στασιασταί, ἄλλωστε, δὲν ποροῦσαν πιά νὰ κάμουν τίποτι ἄλλο. Ὁ χαλύβδινος κλοιὸς τῶν βρετανικῶν δυνάμεων καὶ τῶν ἀγγλικῶν τμημάτων τῆς ἑλληνικῆς Ἐθνοφυλακῆς τοὺς ἠμπόδιζε νὰ προβοῦν εἰς τὴν παραμικροτέραν ἀποκτικὴν δράσιν. Μόνον ἐγκληματικὸς ὄλμος κατὰ ἀμάχων ἠπαύωμη δυνατὸν νὰ ἐξαποστέλλουν εἰς τὸν ἄνθρωπον τῶν ἀφῶν ἀντιφρονούντων, καθὼς καὶ ἐν ἀπαγωγῇ δυσμοίρων ὁμήρων συνεχίζουσιν εἰς τὰς ἐλαχίστα ἡμέρας τὴν ἐπιβίωσιν, πού εἶχαν ὑποκείμενοι ἐλεγχόντων. Καὶ αὐτὰ μέχρι τῆς 5ης Ἰανουαρίου, ὅποτε καὶ τὴν τελευταία ἀντίστασις τῶν ὑποκινημάτων τοῦ ΕΛΑΣ ἐκάμθη, δὲ κινηματῆται ὑπεχρεώθησαν νὰ καταλείψουν ὀριστικῶς καὶ ἐξ Ἀθηνῶν τὰς Ἀθήνας. Τὸ δρᾶμα τῆς ὁμηρίας καὶ αἱ σχετικαὶ ἐκτελέσεις...

κτικὰς τραγωδίας, πού ἐδημιούργησε, θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν ἐν συνεχείᾳ λεπτομερέστερον. Σήμερον, ἐφ' ὅσον τὸ ἐθίξαμεν, θὰ περιορισθῶμεν ἀπλῶς εἰς τὴν παράθεσιν ἐνὸς καταπληκτικοῦ ἐγγράφου. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ΕΛΑΣ εἶχε διορίσει πέρυσι καὶ ἕναν εἰδικὸν «ὁμηρολόγον», ὁ ὁποῖος διεχειρίζετο, τοῦλάχιστον δημοσίᾳ, τὴν ἀτιμωτικὴν διὰ τὸν πολιτισμὸν μας ὑπόθεσιν τῶν ὁμήρων. Ὁ «εἰδικὸς» αὐτὸς ἦτο ὁ κ. Ἀλκ. Λούλης. Ὀλίγας λοιπὸν ἡμέρας προτοῦ τὰ τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ ἐξαναγκασθὸν νὰ φύγουν ἀπὸ ὅλην τὴν πρωτεύουσάν, καὶ ἐνῶ χιλιάδες ἀθῶων ἐθνικιστῶν εἶχαν συλληφθῆ, κακοποιηθῆ καὶ συρθῆ μέσα εἰς τὰ χιόνια πρὸς τὰ Κρῶρα, τὰς Θήβας καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν Φθιώτιδα, ὁ κ. Λούλης ἀπέστειλε τὸ κατωτέρω ἐγγράφον πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν:

«Μακαριώτατε,
κατὰ ἀπολύτως ἐξηκριβωμένας πληροφορίας μας, μεταξύ τῶν ἐκατοντάδων συλληφθέντων στὴν Καλλιθέα μετὰ τὴν ἐκεί ἀποχώρησιν τοῦ ΕΛΑΣ εἶνε καὶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Καλλιθέας, ὁ ὁποῖος ἦταν πρόεδρος τῆς ἐκεῖ Λαϊκῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ κληρικὸς αὐτός, παρὰ τὸν ὀφειλόμενον, εἰς τὸ σχῆμά του σεβασμὸν, ὑπέστη τὴν τύχην τῶν ἄλλων συλληφθέντων, σημαδεύει εἰς τὸ μέτωπο, διαπομπευθεὶς καὶ καθυβουισθεὶς. Οἱ συλλήψεις γίνονται ὅπως πληροφοροῦμεθα, ἀπὸ μικτὰ τμήματα Ἀγγλῶν καὶ Ἐθνοφυλακῶν φέροντες ταῦτα ὑπ' ὄφιν ἡμῶν, θέλομεν νὰ ὑπογραμμίσωμεν τὴν συμπεριφορὰν τῶν ὀργάνων τῆς «τάξεως» τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου ἀπέναντι ὄλου τοῦ λαοῦ ἀκόμη καὶ ἐναντίον τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας.
Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ
διὰ τὴν Κ. Ε. τοῦ ΕΛΑΣ
Ἀλκ. Λούλης»

Καὶ αὐταὶ αἱ διαμαρτυρίαι καὶ ἡ ἐξέγερσις διὰ τὰ ἐπίτηδες ἐξωγκωμένα καὶ διαστρεβλωμένα μέτρα ἐλέγχου εἰς τὴν Καλλιθέαν συνέβαιναν πότε; Εἰς τὰς 27 Δεκεμβρίου 1944, ὅταν δηλαδὴ τὸ Περιστέρι ἐβρίθην ἀπὸ ὁμήρους, τὰ μπουντρούμια τῆς πολιτοφυλακῆς ἐστέναζαν ἀπὸ τὰ μαρτύρια τῶν ἐγκαθειρόκτων, οἱ χιονισμένοι δρόμοι τῆς Ἀττικῆς ἐβλεπαν μέρα-νύχτα τὰ καραβάνια, πού ἐσχημάτιζαν οἱ μαρτυρικῆς ἐκατόμβες τῶν ἀπαγομένων, καὶ ὅταν — πρὸ πάντων — τὰ διῦλιστήρια τῆς Οὔλεν καὶ τὰ πηγὰδια τῶν μανιασμένων συνοικισμῶν ἐδέχοντο κατὰ σωροῦς τὰ πτώματα τῶν τραγικῶν θυμάτων τῶν ἀπειραοίθμων ἐκτελέσεων!...

ΑΥΡΙΟΝ: Πῶς ἐξηναγκάσθησαν οἱ Ἑλασίται νὰ φύγουν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. — Ἡ Κ. Ε. τοῦ ΕΛΑΣ προσπαθεῖ νὰ τονώσῃ τὸ ἠθικὸν τῶν κινηματιῶν. — Πῶς ἐδικαιολογήθη ἡ «ἐκκένωσις» τῆς πρωτεύουσας. — Ἡ τελευταία «μαχητικὴ» προκήρυξις.

50

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ, ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Βγαίνει απ' τὸ 1917
Αριθ. φύλ. 9335 (61)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Κ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗΣ

ΑΘΗΝΑ
ΤΡΙΤΗ
19 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1944
ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΔΡ. 4

Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ! ΕΛΛΗΝΕΣ ΞΑΝΑ ΕΠΙ ΠΟΔΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ!

12-19-44 ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ! ΓΙΑ ΤΗ ΛΑΟΚΡΑΤΙΑ!
ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.

Δεν κλείσαν δυο μήνες απ' την απελευθέρωση της Αθήνας και ενώ οι Γερμανοί κατέχουν άκμα την Κρήτη, οι εκπρόσωποι της Μ. Βρετανίας Λήπερ και Σκόμπυ μαζί με τον προτέκτορα Παπανδρέου, ξαπόλυσαν τρομοκρατικό πόλεμο ενάντια στο λαό Αθήνας-Πειραιά και επιβάλλουν στην Ελλάδα ένα καινούργιο τραχύ αγώνα. Αυτός ο αγώνας αποτελεί άλλη καταπληκτική φάση του ίδιου απε-

λευθερωτικού αγώνα, που διεξάγει από τρία χρόνια στο πλευρό των ενωμένων εθνών, ο Έλληνικός λαός για τη λευτεριά, την Ανεξαρτησία της χώρας, για τη Δημοκρατία και τη Λαϊκή Κυριαρχία και είναι έξ' ίσου δίκαιος, εθνικός, λαϊκός, Δημοκρατικός αγώνας σύμφωνα με τις αρχές του συμμαχικού πολέμου και τις διακηρύξεις του Ατλαντικού και της Τεχε-

Η αντίδραση πολεμάει τον Εθνικό αγώνα.-Οργανώνει εμφύλιο πόλεμο για δικτατορία.-Το Κ.Κ.Ε. και το Ε.Α.Μ. πρόσφεραν τα πάντα στη Συμμαχική υπόθεση

Στόν τρίχρονο ήρωικό αγώνα κατά των φασιστών επιδρομέων κινητοποιήθηκαν και οργανώθηκαν οι λαϊκές Δημοκρατικές δυνάμεις στο ΕΑΜ που καθοδήγησε τον αγώνα της αντίστασης και πρόσφερε πολύτιμες υπηρεσίες στο συμμαχικό πόλεμο και ιδιαίτερα στις Αγγλικές επιχειρήσεις της Αφρικής, της Ιταλίας, της Μεσογείου. Δίχως καμμία ουσιαστική ενίσχυση σε όπλα και δίχως καμμία απολύτως σε τρόφιμα και φάρμακα ο αγωνιζόμενος Έλληνικός λαός θυσίασε τα πάντα στην κοινή συμμαχική υπόθεση της Λευ-

μέσα: Το κατασυκοφάντησαν, υποβοήθησαν την συνεργασία με τους καταχτητές και υποδαύλισαν τον εμφύλιο πόλεμο με την συγκρότηση Ταγμάτων Ασφαλείας και φασιστικών συμμοριών από τον Τσαούσ-Αντών ως τον Παπαδόγκωνα, διάλυσαν το στρατό Μέσης Ανατολής και εξοντώνουν χιλιάδες μαχητές στην Αφρική, αφού με τη φασιστική τους πολιτική και με προβοκάτορες προκάλεσαν αλλεπάλληλα κινήματα.

Αδιαφορούντες για τον Εθνικό αγώνα απόβλεπαν σε ένα μοναδικό σκοπό: Να

Όχι μόνο δεν γίνεται έκκαθάρση του Κρατικού Μηχανισμού, μα διορίζονται καινούργιοι φασίστες δοσίλογοι. Αντί να δεχθούν την αποστράτευση όλων των ενόπλων δυνάμεων και την οργάνωση πραγματικής Έθνοφυλακής, επιδιώκουν την διατήρηση των μοναρχοφασιστικών σωμάτων Όρεινης Ταξιαρχίας και Ίερού Λόχου και την οργάνωση φασιστικής Έθνοφυλακής, ενώ αρνιούνται την αποστολή κάθε ενίσχυσης στη σκλαβωμένη Κρήτη. Αντί να θέσουν εκτός υπηρεσίας την χωροφυλακή, μαζεύουν στην Αθήνα τους χωροφύλακες απ' όλη την Ελλάδα καθώς

Η αντίδραση αρχίζει σφαγή. Παραδίνει την Ελλάδα στο Σκόμπυ και στα Φασιστικά Τάγματα.

Η αναγκαστική παροίτηση των Υπουργών της Αριστεράς στέρησε από κάθε Λαϊκή βάση την Κυβέρνηση Παπανδρέου που στηρίζεται πια στον Σκόμπυ και στην Αντιδραστική δεξιά. Αυτή η Κυβέρνηση εκτελώντας εντολές της Αντίδρασης αρχίζει ή σφαγή και αιματοκυλάει τις Παλαικές Δημοκρατικές εκδηλώσεις στις 3 και 4 Δεκέμβρη στην Αθήνα και εξαπολύει την αίματηρή τρομοκρατία ενάντια στον Δημοκρατικό Λαό. Η Κυβέρνηση Παπανδρέου παραμένοντας στην έ-

και όλους τους Ψφαλαγγίτες δοσίλόγους. Το λίγο ψωμί και εφόδια που δικαιούται ο λαός μας από τους συμμάχους τα έφερναν με το σταγονόμετρο και δεν διαθέταν ούτε δυο βαπόρια για τη μεταφορά τους. Ενώ Έλληνικά βαπόρια πάνω από 112 εκατ. τόνοι διατέθηκαν και τα δυο τρίτα απ' αυτά καταστράφηκαν στον κοινό συμμαχικό αγώνα. Με ατέλειωτη σειρά σκοτεινές ενέργειες δουλεύουν να σπάσουν το ήθικό του Έλληνικού λαού, να τον αποπλίσουν και να επιβάλουν μετά τις 10 Δεκέμβρη με βίαια μέσα τη Δικτατορία της αντίδρασης.

Ανεξάρτησία της Ελλάδας. Η παραμονή της Κυβέρνησης Παπανδρέου και η υποστήρηξή της απ' τα κόμματα επίσης ύστερα από διαταγή του Σκόμπυ, εκφράζουν τον έσχατο ξεπεσμό και την πλεοναποξένωση του παληού πολιτικού κόσμου απ' τον αγώνα του Έλληνικού Λαού για τη δημιουργία λεύτερης ανεξάρτητης και δημοκρατικής, λαοκρατούμενης Ελλάδας. Αυτή οι διορισμένοι από ένα ξένο στρατηγό Κυβέρνηση των Δοσιλόγων και του εμφυλίου πολέμου καλεί ύστερα από έντολή του το

μεταφορικά μέσα, τάνκς, αεροπλάνα, κανόνια, σιλόκια. Άγγλοι στρατιώτες μαζί με Άραπάδες, Ινδούς και Αφρικανούς Νάνους, σε συνεργασία με τους μισθοφόρους των Γερμανών, Γκολιάδες, Μπουραντάδες, Χωροφυλακή, Αστονομία, Χίτες, με τη μοναρχοφασιστική Όρεινη Ταξιαρχία και νεοϊδρυόμενα φασιστικά τμήματα αρχίζουν έξοντωτικό πόλεμο στον άμαχο πληθυσμό Αθήνας-Πειραιά σε ένταση και έκταση που δεν τόλμησαν ούτε οι χιτλερικοί επιδρομείς, Λήπερ και Παπανδρέου σχεδιάζουν απλώς αυτό το σφαγείο σ' όλη την Ελλάδα, να ανάψουν εμφύλιο πόλεμο και αλληλοσφαγή για να γονατίσουν και να έκμηδενίσουν τον περήφανο Δημοκρατικό λαό μας.

Το φρούριο της Δημοκρατίας - Αθήνα-Πειραιάς - μάχεται.

Ο λαός της Αθήνας-Πειραιά αντιμετωπίζει μαζί με τον ΕΛΑΣ, με ήρωισμό Ισάριο με το δικαίωμα της υπόθεσής του, αυτή την τρομακτική επιδρομή. Οι μαχητές της αντίστασης κατά των Γερμανών από την Καισαριανή στη Κοκκινιά ενισχυμένοι απ' τα ένοπλα τμήματα του ηθαιών απ' τις επαρχίες χύνουν το αίμα τους για τη Λευτεριά και τη Δημοκρατία. Ολόκληρος ο Έλ-

ση και από μέλη της Άγγλικής στρατιωτικής αποστολής στην Ελλάδα καταπολεμήσαν το απελευθερωτικό κίνημα αντίστασης με όλα τα

Το Κ.Κ.Ε. αγωνίζεται για δημοκρατικές λύσεις και για την Εθνική ενότητα.

Το Κ.Κ.Ε. εκφράζοντας τη θέληση του Ελληνικού λαού να λύσει δημοκρατικά τα έσωτερικά του προβλήματα και να αποφευχθεί ο εμφύλιος πόλεμος με επίμονη και συνεπή πολιτική, πέτυχε να συγκροτηθεί η Κυβέρνηση εθνικής ενότητας έστω και με ένα αφρέγγυο Πρωθυπουργό και της πρόσφερε κύρος και βάσεις λαϊκές.

Στην περίοδο της απελευθέρωσης, όταν οι αντίπαλοι του φοβόνταν ότι θα καταλάβει την εξουσία, όπως μπορούσε να το κάνει, το Κ.Κ.Ε. απόδειξε περίτρανα την ειλικρίνεια και έντιμότητα των

Η αντίδραση ξεπουλάει την ανεξαρτησία μας.- Έργανώνει τον φασισμό και τον εμφύλιο πόλεμο.

Ο Παπανδρέου στηριζόμενος στους ίδιους αντιδραστικούς κύκλους και έμπνεόμενος από μια επίμονα αντίθετη στις αρχές του πολέμου αρχή που την εκπροσωπούν στη χώρα μας οι Λήπερ Σκόμπυ, δεν έπεδίωκεν παρά πώς να άφοπλίσει τις δημοκρατικές δυνάμεις, να ανασυγκροτήσει τα ένοπλα φασιστικά τμήματα, για να επιβάλει τη δικτατορία του Γλύξμπουργκ.

Ο στρατηγός Σκόμπυ κατά τη συμφωνία της Γκαζέρτας είχε μοναδική αποστολή να συντελέσει στην απελευθέρωση της Ελλάδας από τους άσιδωτους αντιδραστικούς και

τις αντιδράσεις το Κ.Κ.Ε. μαζί με το ΕΑΜ κράτησε έντιμα τη σημαία του αντιφασιστικού πολέμου στο πλευρό των συμμάχων.

δημοκρατικών του σκοπών Έξασφάλισε απόλυτη τάξη στην Πρωτεύουσα και στις άλλες πόλεις και ζήτησε από το λαό να περιμένει από την Κυβέρνηση ικανοποίηση στα αιτήματά του. Στόν ενάμιση μήνα της Κυβερνητικής ύπαρξης με παλλαϊκές συγκεντρώσεις διαδήλωσε την ακατάβλητη θέληση του λαού να κατοχυρώσει τις ελευθερίες του και να λύσει δημοκρατικά τα προβλήματα του. Μέσα και έξω από την Κυβέρνηση το Κ.Κ.Ε. και το ΕΑΜ έκαναν τα πάντα για να μπούν σε εφαρμογή Δημοκρατικές λύσεις για να προληφθεί ή αιματοχυσία.

νάνα άλλο δικαίωμα. Τώρα Παπανδρέου και Λήπερ-Σκόμπυ παραβιάζουν αρχές πολέμου, σύμφωνα Λιβάνου και Γκαζέρτας, Κυβερνητικές επαγγελίες, κουρελιάζουν την Εθνική μας ανεξαρτησία και αξιοπρέπεια, ποδοπατούν τα δικαιώματα του κυριάρχου Ελληνικού λαού, έτοιμάζουν εμφύλιο πόλεμο και νωοφασιστική τυραννία.

Αφήνουν άνοιχτό το ζήτημα της αντιβασιλείας.

Οι φασιστικές προδοτικές δυνάμεις μένουν άθιχτες. Ατιμώρητοι οι δολοφόροι έγκληματίες πολέμου. Ένοπλοι οι Γερμανοτσολιάδες στο Γουδί

πράγμα άσυμβίβαστο με την φτάνουν γρήγορα με άφθονα του, τη λευτεριά του.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΣ. ΕΠΙ ΠΟΔΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ. ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Το Πολιτικό Γραφείο της Κεντρικής Έπιτροπής του Κ.Κ.Ε. πιστό στην υπόθεση της Έλευθερίας, της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας και της Δημοκρατίας, καταγγέλλει στον Ελληνικό λαό σαν προδοσία και έγκλημα Εθνικό την πολιτική της αντίδρασης που με τον Παπανδρέου προκάλεσε ένοπλη ξενική επέμβαση και ξεπουλάει την ανεξαρτησία της Χώρας και την μετατρέπει σε άποικιακό προτεκτοράτο. Η ευθύνη για το αιματοκύλισμα βυραίνει ολοκληρωτικά την αντιδραστική δεξιά, που, όπως πριν με τους Γερμανούς έτσι και τώρα με τους Άγγλους, δεν έχει άλλο ιδανικό παρά να πνίξει τις λαϊκές Δημοκρατικές δυνάμεις και να επιβάλλει φασιστική δικτατορία

Διαμαρτύρεται για την επέμβαση της Μεγάλης Βρετανίας και του Τσώρτσιλ, που μεταχειρίζεται την μικρή σύμμαχο Ελλάδα σαν κατακτημένη έπαρχία και πνίγει στο αίμα τη φιλία του μαρτυρικού λαού μας για να επιβάλλει βίαια λαομίσητη δικτατορία.

Διαδηλώνει τη φιλία του λαού μας στη φιλελεύθερη και δημοκρατική Άγγλία και πιστεύει ότι ο Άγγλικός λαός θα μας ενισχύσει για την κατοχύρωση των φιλικών δεσμών και της Δημοκρατίας στη χώρα μας.

Ο Ελληνικός λαός που θυσιάστηκε στον άγωνα κατά του Χιτλερισμού για τη συμμαχική νίκη είναι έτοιμος να συνεχίσει τον άγωνα υπό πλικρό των συμμάχων ως την

τελική συντριβή του φασισμού Διακηρύχνει ο τωρινός άγώνας του Ελληνικού λαού είναι εθνικός λαϊκός δημοκρατικός. Μαζί με το ΕΑΜ που αντιπροσωπεύει τη Μεγάλη Δημοκρατική πλειοψηφία του έθνους, αγωνιζόμαστε για τις δημοκρατικές ελευθερίες και τις αρχές του Ατλαντικού και της Γεχεράνης ενάντια στη βία και την αυθαιρεσία από όπουδήποτε και αν προέρχονται.

Διαδηλώνει την αποφασιστική θέληση του έθνους να πολεμήσει, όπως πολέμησε και με τους Ιταλογερμανοβουλγάρους έπιδρομείς για τη λευτεριά και τη δημοκρατία.

Η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες. Η Ελλάδα και η Δημοκρατία σε κίνδυνο.

Το Πολιτικό Γραφείο της Κεντρικής Έπιτροπής του Κ.Κ.Ε. απόλυτα σύμφωνα με τις διαλλακτικές προτάσεις του ΕΑΜ που αποτελούν ελάχιστες έγγυήσεις για τη ζωή και τη λευτεριά του λαού, καλεί όλο το λαό να αγωνισθεί για να επιβληθούν οι όροι του ΕΑΜ και της Κεντρικής Έπιτροπής του ΕΛΑΣ.

Καλεί όλους του πατριώτες, όλους τους δημοκράτες, όλο το εργαζόμενο έθνος, ανεξάρτητα από πολιτικές και κοινωνικές πεποιθήσεις να πάρουν τη θέση τους στο σκληρό και τραχύ μάχη άγωνα για την τιμή, την αξιοπρέπεια, την ανεξαρτησία, το ελεύθερο δημοκρατικό μέλλον της Πατρίδος. Η Ελλάδα είναι ελεύθερη γιατί οι Έλληνες ξέρουν να παθαί-

νουν για τη λευτεριά τους.

Έμπρός Έλληνες πολίτες! Όλοι επί ποδός πολέμου. Ένωμένοι να περιφρουρήσουμε τη ζωή μας και την έσωτερική ειρήνη. Και την ενότητά μας. Να αποφύγουμε την άλληλοσφαγή που οργανώνουν.

Να σταματήσει ή φονική και διαλυτική του Έθνους μας ξενική επέμβαση. Να συγκροτηθεί Ελληνική Δημοκρατική Κυβέρνηση πραγματικής εθνικής ενότητας, που θα λύσει όλα τα έσωτερικά ζητήματα.

Με βαθεία σινειδήση ότι η Ιστορία θα δικαιώσει τον άγώνα μας, πιστεύουμε ότι ολόκληρη ή φιλελεύθερη και δημοκρατική ανθρωπότητα που παρακολουθεί με συμπόθεια τη δίκαιη και ανισηπάλη μας, θα μας ενισχύσει ως το θρίαμβο και την κατοχύρωση της Δημοκρατίας στη χώρα μας.

Έμπρός όλοι! Για τη λευτεριά και την Ανεξαρτησία! Για τη Δημοκρατία!

17 Δεκέμβρη 1944
ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.

ΝΙΚΕΣ ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Τμήματα του ΕΛΑΣ σε νυκτερινή επιχείρηση κυριεύσαν τα Ψυγεία Φίξ. Αιχμάλωτοι 22 Άγγλοι, λάφυρα 22 τουφέκια, 2 αυτόματα, χειροβομβίδες και άλλο πολεμικό υλικό.

Τμήματα της ίδιας μονάδας κατέλαβαν τον Ηλεκτρικό Σταθμό Αθήνας — Πειραιά

‘Ολοκαύτωμα στὸν ἀγώνα

‘Η ἀποκορύφωση τῆς χιτλερικῆς θηριωδίας

Σήμερα Κυριακή, 10 Ἰούνη, στὸ χωριὸ τῆς Βοιωτίας, τὸ τραγικὸ Δίστομο, τὰ χυροκαμμένα ὑπολείμματα τῶν κατοίκων τοῦ θὰ σκεπάζουν μὲ λουλούδια καὶ δάκρυα τοῖς ὀμαδικοῦς τάφους ποὺ ἀνοίξαν ἐδῶ

ξεδιψάσουν ἀπὸ αἷμα ξεριζώνον-
τας τὸ Βοιωτικὸ χωριὸ συθέμα-
λα τῆ ζωῆ καὶ τὸ πλούχρονο βίος
του. Σὰν κι' αὐτὸ τὸ ὀμαδικὸ θα-
νατικὸ δύσκολα βρίσκεις στὴν ἀν-
θρώπινη ἱστορία τὸ ὀμοίό του.

νένας, ὅσο ἀναμοχλεύει τις ἀνα-
τριχιαστικὲς τοῦ λεπτομέρειες,
τόσο σηκώνεται τὸ πεσὶ τοῦ καὶ
δυναμώνει τὸ μίσος τοῦ γιὰ τὴ φα-
σιστικὴ λέπρα ποὺ μόλυνε τὸν
κόσμο.

Βαθὺς ὁ πόνος ἀπ' τὴ φοβερὴ τραγωδία τοῦ Διστόμου.

κι' ἓνα χρόνιο ἀκριβῶς τὰ ἀνθρω-
ποντυμένα κτήνη τῶν χιτλερικῶν
ὀρδῶν.

Δίστομο... Ἐνα ἀπέραντο νε-
κροταφεῖο, μιὰ σβυσμένη πολιτεία,
ποὺ πρὶν ἀπὸ τὸ χαμὸ ἐσφύζε ἀπὸ
ζωὴ καὶ λεβεντιά. Ἄν σ' ὀλόκλη-
ρη τῆ χώρα δὲν ἔμεινε πολιτεία ἀ-
νέγγιχτη, χωριὸ ἀκούρσευτο, σπιτί-
χωρὶς μαυροφορεμένους, στὸ τρα-
γικὸ Δίστομο δὲν ἔμεινε πέτρα
στὴν πέτρα. Οἱ Ἄρειοι βάρβαροι,
ὀδηγούμενοι ποῖος ξέρεῖ ἀπὸ ποῖο
ἀπταβιστικὸ ἔνστικτο κάποιος φρι-
καλέας προγονικῆς κληρονομιάς,
ποὺ ἀναβίωσε καὶ δυνάμωσε μέσα
τοῦς ὀ κτηνώδης χιτλερισμός, θέ-
λησαν τὴ φοβερὴ αὐτὴ μέρα νὰ

Τὰ βρέφη μέσα στὴν κούνια τοῦς ἢ
στὸ στήθος τῆς μάνας τοῦς, οἱ
γυναῖκες ποὺ ἐκλείναν στὰ σπλά-
χνα τοῦς τὴν ἀνατολὴς τῆς ζωῆς, τὸ
ἀδύναμα γερατεία, ἀκόμη καὶ τὸ
ράσο, δὲν ζύπνησαν καμμιὰ ἀν-
θρώπινη χορδὴ στὶς ἐγκληματικὲς
Ψυχὲς τῶν φονιάδων. Ἀσυγκίνη-
τοι οἱ ἀπόγονοι τῶν Γότθων ἀφη-
σαν νὰ ξεχυθεῖ ὀλη ἡ κτηνωδία ποὺ
φώληαζε μέσα τοῦς σκορπίζοντας
τὸ θάνατο, τὸν ὀλεθρο, τὸν ἀφα-
νισμό.

Ἡ ΣΦΑΓΗ

Τὸ ἱστορικὸ τοῦ Διστόμου εἶναι
γνωστὸ. Μὰ ὅσο τὸ μελετᾷει κα-

Σάββατο ἦταν ἡ φοβερὴ μέρα
τῆς 10 Ἰούνη τοῦ 1944. Καὶ οἱ
Διστομίτες προτίμησαν νὰ μὴν
πᾶνε γιὰ τὸ θέρο, ἀλλὰ νὰ μεί-
νουν στὸ χωριὸ γιὰ νὰ στολίσουν
τὴν ἐκκλησιὰ καὶ νὰ φτιάξουν τὰ
κόλυβα γιὰ νὰ τιμήσουν τὴ μνήμη
τεσσάρων παλληκαριῶν ποὺ σφα-
γιάσθηκαν 40 μέρες πρὶν ἀπὸ
τοῦς Οὔνους. Στὶς 10 τὸ πρῶν
65 φορτηγὰ στρατιωτικὰ αὐτοκί-
νητα γεμάτα βαρβάρους τῶν Ἐς
Ἐς μπῆκαν στὸ χωριὸ. Προπομπὸς
τοῦ μεγάλου θανατικοῦ. Τὴν ἴδια
ὄρα ἄλλα αὐτοκίνητα—ἐλληνικὰ
φορτηγὰ—μὲ Γερμανοὺς στρατιῶ-
τες ντυμένους βλάχικα πηγαίνον-
τας γιὰ νὰ αἰφνιδιάσουν τοῦς ἀν-
τάρτες τοῦ ΕΛΑΣ ἔδιναν ἀνάμεσα
Δίστομο καὶ Στεῖρι φονικὴ μάχη
μὲ τὸν 11ο λόχο τοῦ III τάγμα-
τος τοῦ 34ου συντάγματος τοῦ
ΕΛΑΣ καὶ, ἂν καὶ ἐνισχύθηκαν καὶ
ἀπὸ τὴ δύναμη τῶν 65 αὐτοκινή-
των τοῦ Διστόμου, δέχονταν μιὰ
ἀπὸ τις καταθλιπτικότερες ἡττες
τοῦ ἀντάρτικου πολέμου. Λυσσα-
σμένοι ἀπὸ τὸ κακό τοῦς πῆραν
τὴν ἀπόφαση νὰ ξεθυμάνουν στὸ
ἄκακο χωριουδάκι καὶ στοῦς ἄμα-
χους κατοίκους τοῦ. Γυρίζοντας τὰ
ἄθλια λείψανα τῶν σιδερόφρακτων
Οὔνων πρὸς τὸ Δίστομο δελοφό-
νησαν στὸ δρόμο ὅσους ἔτυχε νὰ
συναντήσουν.

Ἦταν ἀπόγεμα ὀταν γύρισαν
στὸ χωριὸ. Οἱ κάτοικοι ποὺ εἶχαν
μάθει τὴ γερμανικὴ ἡττα φοβισμέ-
νοι μὰ καὶ περήφανοι εἶχαν κλει-
στεῖ σπιτίτια τοῦς. Φοβόντουσαν
τὰ ἀντίποινα, ἀλλὰ νόμιζαν ὀτι
εἶχαν τελειώσει γιὰ τὴν ἡμέρα
ἐκεῖνη. Οἱ ὑποπτες ὀμως κινήσεις
τῶν Γερμανῶν καὶ περισσότερο
τὸ κλείσιμο τῶν ἐξόδων ἀπὸ τὸ
χωριὸ τοῦς ἔβαλε σὲ ἀνησυχία.
Καὶ ἡ ἀνησυχία ἔγινε ἀπόγνωμη,
ὀταν πληροφοροῦθησαν τὸ φοβερὸ
νέο. Ὁ ἐπικεφαλῆς Γερμανὸς λο-
γαγὸς εἶχε ἀποφασίσει τὸν ἐξο-
λοθρεμὸ τοῦ Διστόμου. Σὲ διατα-
γὴ τοῦ διατάζε: «Νὰ τβύσει κά-
θε πνοή. Ν' ἀφανισθεῖ ὀλότελα τὸ
χωριὸ».

Οἱ Διστομίτες διατάχθηκαν νὰ
κλειστοῦν σπιτίτια τοῦς. Οἱ περισ-
σότεροι ὑπάκουσαν. Ἄλλοι τρέ-
ξαν νὰ σωθῶν ἔπως-ὀπως. Εἶρη
καν κάποιος μονηπάτι ἀφροῦρητο
καὶ ἀπὸ ἑκεῖ ἀπομακρύνθηκαν. Αὐ-
τοῖ εἶναι καὶ οἱ μόνοι ποὺ γλύτω-
σαν.

Κάποτε δόθηκε τὸ σῶμα ἰς
(Συνέχεια στὴ 4η σελίδα)
ΣΤΡΕΨΟΝ

«ΔΟΣΙΛΟΓΟΙ ΕΥΠΝΟΙ» ΚΑΙ ΟΙ «ΗΛΙΘΙΟΙ»

1945

1945

Καλός φίλος τῆς «Ἐστίας», ὁ κ. Μ. Λ., μᾶς στέλλει μίαν μακρὰν ἐπιστολήν, πλήρη πόνου καὶ ἀγανακτήσεως, διὰ νὰ τονίσῃ τὴν ἀπογοήτευσιν, ἣ ὁποία καταλαμβάνει συχνὰ τοὺς καλοὺς «Ἐλληνας».

«Ὅλοι ὄσοι ἐξησαν ἐδῶ τὰ τριάμισυ χρόνια τῆς σκλαβιάς, τῆς δυστυχίας, τῆς πείνας καὶ τοῦ τρόμου, τοὺς ἐνθυμοῦνται καλὰ τοὺς καλοφωγμένους αὐτοὺς «ἐξύπνους», ποὺ ἐγύριζαν εἰς τοὺς δρόμους μὲ αὐτοκίνητα, ἐμπαινόβγαιναν εἰς τὰ Ἱταλο-γερμανικὰ γραφεῖα, εἶχαν παντὸς εἴδους ὑποθέσεις καὶ σχέσεις μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν κατακτητῶν, ἔδιδαν δεξιώσεις καὶ γεύματα, ἦσαν, μὲ δύο λέξεις, οἱ ἀνθρώποι τῆς καταστάσεως. Καθένας ἀπὸ ἡμᾶς ἠμποροῦσε καὶ αὐτὸς νὰ περάσῃ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν «ἐξύπνων»· ἔφθανε νὰ ψάξῃ λίγο, διὰ νὰ βρῇ τὸ κατάλληλο κουμπί. Ἦτο πάντοτε εὐπρόσδεκτος. Ἡ μεγάλη πλειοψηφία ὁμῶς τῶν Ἑλλήνων ἐπίστευσεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μέχρι τοῦ τέλους τῆς δουλείας, ὅτι αὐτὸ ἦτο προδοτικὸν, ἀτιμὸν καὶ ἀναξιοπρεπές. Ἀνθρώποι πτωχοὶ, ἐπιστήμονες, ὑπάλληλοι, ἀξιωματικοὶ, μηχανικοὶ καὶ ἄλλοι, ἔχοντες ὅλα τὰ περιζήτητα ἀπὸ τοὺς κατακτητὰς προσόντα, ἐδυστύχησαν, ἐπώλησαν τὴν μικρὰν τῶν περιουσίαν, τὰ σπιτία τῶν, τὰ τιμαλφῆ τῶν, τὰ ἐπιπλά τῶν, τὰ ρούχά τῶν, ἐπείνασαν, ἠσθένησαν ἀπὸ ἀβιταμίνωσιν, ἐδιώχθησαν, ἐφυλακίσθησαν, ἀλλὰ ἠρνήθησαν νὰ δώσουν τὸ χέρι εἰς τοὺς κατακτητὰς ἢ τὰ μίσθαρνα ὄργανά τῶν, ἐκράτησαν ὑψηλὰ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἀξιοπρέπειαν, ὑπῆρξαν, μαζῆ μὲ ὅλον τὸν ἄλλον Ἑλληνικὸν λαόν, οἱ ἐργάται, οἱ ἥρωες καὶ οἱ μάρτυρες τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως. Ὅλοι αὐτοὶ ἐπερίμεναν μὲ καρτερίαν τὴν ἡμέραν τῆς νίκης, τὴν ἡμέραν ποὺ θὰ ἔφερε τὴν τῶν Ἑλληνικῶν

μαζῆ μὲ αὐτὴν, ἠθικὴν ἀποκατάστασιν εἰς τὴν χώραν μας, μίαν ἀποκατάστασιν, προῆρθεσαν εἰς τοὺς χθεσινούς «ἠλιθίους» τῆς κατοχῆς τὴν ἠθικὴν ἀναγνώρισιν καὶ καθιστῶσαν τοὺς χθεσινούς «ἐξύπνους» ἀποβλήτους τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἀντικείμενον γενικῆς περιφρονησεως, ἀλλὰ καὶ ἀμειλίκτου διώξεως ἐκ μέρους τοῦ Κράτους.

δὲν ἐξετέλεσαν, διότι, ἀπλοῦστατα, εἶχον εἰσπράξει τὰς συνδρομὰς τῶν διὰ τὸν «ἐθνικὸν ἀγῶνα» καὶ συνεργασθῆ στενῶς μὲ μερικοὺς ἐξ αὐτῶν. Διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, τὸν φόρον τῆς ὀμηρίας καὶ τῶν σφαγῶν, τὸν ἐπλήρωσε τὸ μπουλουκι τῶν «ἠλιθίων».

Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ διαφωνήσωμεν μὲ καμμίαν ἀπὸ τὰς διαπιστώσεις καὶ τὰ ἐπιχειρήματα αὐτὰ τοῦ ἐπιστολογράφου μας. Ἀρνούμεθα, ὁμῶς, ἀπολύτως νὰ παραδεχθῶμεν τὰ θλιβερά συμπεράσματα τοῦ διὰ τὴν μοιραίαν ἐπικράτησιν τῶν «ἐξύπνων» καὶ τὴν τελικὴν ἐξόντωσιν τῶν «ἠλιθίων». Πιστεύομεν ἀκραδάντως, ὅτι οἰαιδήποτε καὶ ἂν εἶνε αἱ πρόσκαιροι ἐξελίξεις, τὸ τέλος δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ εἶνε σύμφωνον μὲ τὴν ἠθικὴν. Ἄλλως, τὸ ἔθνος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ. Πρέπει ὁμῶς νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν ἀπὸ ὅλους τοὺς τιμίους ἀνθρώπους, ἀπὸ ὅλους τοὺς «ἠλιθίους», ἂν θέλετε, ὅτι ἡ ὅλη πολιτικὴ προσπάθειά τῶν πρέπει νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ τὸν πόθον νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ταχύτεραν παλινόρθωσιν τῆς ἠθικῆς. Κανεὶς συμβιβασμὸς καὶ καμμία ἠθικὴ ὑποχώρησις δὲν εἶνε δυνατὴ, ὅταν ἔχη κανεὶς αὐτὸν τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν πρὸ ὀφθαλμῶν. Εἶνε ὑποχρεωμένος κανεὶς νὰ εἶνε ἀμειλίκτος ὄχι μόνον ἀπέναντι τῶν ἀξιοθρηνητῶν ἀνθρώπων ποὺ ἐδέχθησαν νὰ γίνουν ὑπηρέται τοῦ κατακτητοῦ, μὲ ἀπατηλοὺς τίτλους ὑπουργῶν καὶ πρωθυπουργῶν, ὄχι μόνον ἀπέναντι τῶν δῆθεν ἐξύπνων ποὺ ἐπλούτησαν ἐκ τῆς συνεργασίας μὲ τὸν ἐχθρὸν καὶ εἰς βάρος τοῦ ἀποθνήσκοντος ἐκ τῆς πείνης Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὄχι μόνον ἐναντι τῶν ὑπανθρώπων ἐκείνων ποὺ ἐδέχθησαν νὰ βοηθήσουν τὸν ἐχθρὸν εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον ὅλων ἐκείνων ποὺ ἦσαν οἱ κρυφοὶ ἐκμεταλλεῦται τῆς κατοχῆς, οἱ κρυπτόμενοι παράγοντες τῆς Ἑλληνικῆς διαιρέσεως καὶ ἀποσυνθέσεως, καὶ ποὺ εἶνε ἴσως οἱ περισσότερον ἐπικίνδυνοι: τῶν διατηρησάντων καθ' ὅλην τὴν τετραετίαν ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τὰς σχέσεις μὲ τὸν κατακτητὴν καὶ τὰ ὄργανά του, ἐκείνων ποὺ ἐνεθάρρυναν τοὺς ὑπουργοὺς τῆς κατοχῆς νὰ ἀναλάβουν τὰς θέσεις τῶν, ποὺ τοὺς ἐβοήθησαν μὲ συμβουλὰς καὶ παραινέσεις,

ποὺ συνετέλεσαν νὰ δημιουργήσουν τὸν ἀποθνήσκοντα ἕνα ἔθνος

- Σανταμούρης Χ. και Σια Ἀμερικῆς 9
Σάντο Ἀνδρ., Ρόμβης 9
Σαράντης Μ. και Ναούμ Δ., Λυκού-
ργου 14
Σαορῆς Πᾶν., Ρόμβης 22 και Πανδρό-
σου 21
Σβορῶνος Παῦλ., Νικίου 9
Σγουρίτσας Μιχ. Ὑπατίας 1β
Σεγουρᾶς Ἡλ., Ρουσβελτ 6β
Σεραφειμίδης Α. — Γεώργακας Ἰωάν.
Σανταρόζα 3
Σερπιέρης Ι., Ἐδουάρδ Λῶ 19
Σέφελ και Σμίτ Α.Ε. Ἴπποκράτους 21
Σημηριώτης Ἀλέξ., Κτενᾶ 12
Σιαλῶμ Ἰσ., Στ. Νικολούδη 31
Σιδεοικουδῆς Ε. και Σία Βερανζέρου 26β
Σίνδεϋ Νόελ Λτδ, Τσῶρτσιλ 4
Σικιαρίδης Λαζ., Ρόμβης 9
Σιλμπερμανῆς Ἐρρῖκ., Ἀγ. Εἰρήνης 7
Σιστοβάρης Ι. Α. και Υἱοὶ Α. Ε., Νί-
κης 8α
Σιταρᾶς Νικόλ., Ἴμβρου 24
Σκαλιστήρης Δημ., Ξενοφῶντος 8
Σκαμαγκάκης Παν., και Τσερούτη Ἀμ.,
Παν)μίου 41
Σκαρίμβας Ἀθαν., Σοφοκλέους 9
Σκαρλατίδης Βασιλ., Λουκιανουῦ 21
Σκένδεο Ἀντών., Λέκκα 12
Σκληβανιώτης Κωνστ. Ἐμμ. Μπενάκη 1
Σκλήρης Γεώργ., Κεραμεικοῦ 58
Σκόνδρας Θέμ., Ρουζβελτ 37
Σκόρδης Ἰωάν. Σολωμοῦ 47
Σκουλικίδης Ν. και Σία Α. Ε. Πλ. Συν-
τάγματος
Σκούρας Ἰωάν., Γ' Σεπτεμβρίου 34
Σκουρῆς Γ. Δημ., Στοᾶ Νικολούδη 17
Σκούρση Μ., Μιλτιάδου 3
Σούρας Ἀπ., Κρατίνου 3
- Σπεντζόπουλος Κ., Φωκίωνος 4
Σπηλιωτόπουκοπ Γ., Σμύρνης 6α
Σπυρίδης Τηλ., Χαρ. Τρικούπη 13
Σταθάκης Ἐπαμ. και Υἱός, Πλατ Ὀμο-
νοίας 21
Σταμούλης Μελ., Περικλέους 37
Σταμπουλίδης Γεώρ., Πεσμαζόγλου 1
Στασινόπουλος Ἀθ., Δρόση 18
Σταυρίδης Κ. Α., Πατησίων 25
Σταυρίδης Στ., Βουλῆς 17β
Σταύρου Ἀθ., Φιλελλήνων 3
Στεμτσιώτης Ἀργ., Σωκράτους 29
Στεμτσιώτης Γ. και Σία, Βουλῆς 6
Στεργιόπουλος Ἰωάν., Βουλῆς 20
Συκιώτης Κ. Ἀντ. Τσῶρτσιλ 49
Συκιώτης Κ. Παν., Τσῶρτσιλ 49
«ΣΥΝΕΞ» Α. Ε., Εὐπόλιδος 10
Συντέλης Α., Καλύμνου 15
Συρίγος Μ. Ἀδαμ., Γκυϊλφόρδου 8
Σφυρῆς Ἰωάν., Λυκούργου 10
Σχινᾶς Ἰωάν. Κηρυκείου 4
Σωτηρακόπουλος Σ. Γ., Πεσματζόγλου 1
Σωτηρόπουλος Δημ., Ἀγ. Μάρκου 14
Ταρλαντᾶς Α., Π. Ἰωακείμ 3β
Ταυρῆς Κωνστ. Γ' Σ)βρίου 78γ
Τέγος Νικ., Κρατίνου 11
ΤΕΛΕΠΟΛ Α.Ε., Γενική Ἀντιπροσω-
πεία Τελεφοῦνκεν, Βουκουρεστίου 19
«ΤΕΞΤΙΛΑΝ» Κλειτίου 5
«ΤΕΧΝΙΚΑ» Σ. Μαλακότσης Α.Ε. Γε-
νικῶν και Τεχνικῶν Ἐπιχειρήσεων,
Σωκράτους 52
Τζαννῆς Ν. Γεώργ. και Σια, Αἰόλου 72
Τζηνιέρης Κ., Βύσσης 14
Τζιμοράγκας Γεώρ., Ἀγ. Ἐλεούσης 14
Τζιτζᾶς Αν., Περικλέους 16
Τζόλας Κωνστ. Μητροπόλεως 23β
Τζουρᾶς Α. Δημ., Περικλέους 58
Τζουῖρος και Καρρᾶς Μενάνδρου 54
Ιεόδ. Εὐρυπίδου 11

ἀνελεύθερα καθεστάν-
την περιπτώσιν νᾶ

CONSTANTIN, Πρα-

Γεώργ., Σκουλενίου 1α
και Μωραΐτης, Εὐαγγε-

ΕΑΜ - ΕΛΑΣ - ο Πόλεμος - η Αντίστασις - Μέση Ανατολή - Απελευθέρωσις - Δόγμα Τρούμαν

Ελευθερία 29
Ιουν. 1948

8ον

ΕΑΜ - ΕΛΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΟΡΥΦΟΡΟΙ ΤΟΥ

Τὸ κίνημα ἀντιστάσεως τῆς ἁ-
ρας ἀριστερᾶς ἀπηρτίζετο πρω-
στως ἀπὸ δύο ὀργανώσεις, γνω-
τὰς ὡς Ἐθνικὸν Ἀπελευθερωτι-
κὸν Μέτωπον καὶ Ἐθνικὸς Λαϊκὸς
Ἀπελευθερωτικὸς Στρατός. Αἱ
αὐτὰ ὀργανώσεις θὰ εἶναι
ἐνωστικῶς ἐφεξῆς μετὰ τὰ ἑλληνικὰ
ὀργανωτικὰ τῶν ΕΑΜ καὶ ΕΛΑΣ· ἡ
ἐπιτέτρα αὐτῆ ὀνομασία προφε-
ρῆνη ὡς καὶ ἡ Ἑλλάς, τὴν ἐ-
νεκεν νὰ συγγέεται μετὰ αὐτὴν καὶ
ἵνα νὰ χρησιμοποιηθῆται ἐπιτυ-
χῶς εἰς συνθήματα. Ὅπου δὲν εἶ-
ναι ἀνάγκη νὰ κάνω διάκρισιν τῶν
κατεργαστικῶν λειτουργιῶν τῶν, ἀλλὰ
ὁμιλῶ διὰ τὸ σύνολον τῶν με-
λών τῶν, θὰ λέγω ΕΑΜ—ΕΛΑΣ·
ὅτι πλὴν τῆς λειτουργίας τῶν
καὶ ὄχι πάντοτε εἰς αὐτὴν —
ἐν μίᾳ πραγματικῇ διάκρισις δὲν
ὄχι χωρίζεται.

Τὸ ΕΑΜ ἦτο θεωρητικῶς ἕνας
πολιτικὸς συνασπισμὸς, ὁ ΕΛΑΣ
ὁ ὁ στρατὸς τοῦ λαοῦ· ἀμφότε-
ροι ὁμοῦ αἱ ὀργανώσεις ἀντεπε-
ρίσταντο τὴν ἴδιαν ἀποψιν καὶ ὡ-
λοῦν μετὰ τὴν ἴδιαν γλώσσαν. Ἐν-
τὸν ἔφερε νὰ τὰς χωρίζωμεν μόνον
ἐν νὰ κάμνωμεν διάκρισιν μετα-
ξὺ ἑνὸς καθαρῶς πολιτικοῦ ζητή-
ματος καὶ ἑνὸς καθαρῶς στρατιω-
τικοῦ καὶ ἡ καθαρότης αὐτῆ εἰ-
σοσπανία. Ἀναφερόμενος εἰς αὐ-
τὰς χωρὶς εἰδικὸν χαρακτηρισμὸν,
ἐννοῶ κανονικῶς τοὺς ἡγέτας
ἑκείνων, παρὰ τοὺς ὀπαδοὺς·
ὡς ὑπεράνω τῆς γραμμῆς μάλ-
λον, παρὰ τοὺς κάτω ἀπὸ τὴν
ἐπιπέδον. Ἡ σύγκρουσις ἐπὶ τοῦ ση-
μαίου αὐτοῦ προεκάλεσε πολλὰς
ἐνέσεις ἐπὶ τοῦ ΕΑΜ)ΕΛΑΣ.
Ὅσοι δεδαιούνην ὅτι τὸ κίνημα εἰ-
κοκαλοποιῶν χαρακτήρα, συνή-
θως ἐννοῶ τοὺς ἡγέτας ἐκείνων ὁ-
λοῦν περὶ ΕΑΜ)ΕΛΑΣ· ὅσοι ἐ-
ννοῦν τὰς ἀρετὰς τοῦ συνήθως
ἐκείνων τὴν μάζαν τοῦ καὶ μολο-
ῦν οἱ φιλονεικούντες πιστεύουσι
εὐρίσκονται εἰς ἀντίφασιν με-
ξὺ τῶν, σπανίως ὁμιλοῦν περὶ
τοῦ ἰδίου πράγματος. Ἐλπίζω ν'
ἐντρέψω τὴν πλάνην αὐτὴν με-
τὰ ἀνωτέρω προειδοποίησιν.

Ἄλλα κόμμα- ἐντὸς τοῦ ΕΑΜ

Ἡ πνευματικὴ ταυτότης τοῦ
ΕΑΜ καὶ τοῦ ΕΛΑΣ δὲν εἶναι ζή-
τημα ἀμφιβολίας. (1) Θὰ τὴν
ἀποδείξω ἀπλῶς διὰ βραχέων,
ἐν ν' ἀποσαφηνίσω τὴν φύσιν

ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ ΚΡΙΣ-ΓΟΥΝΤΧΑΟΥΖ

ἀρχηγοῦ τῆς Συμμαχικῆς Ἀποστολῆς εἰς τὰ ἑλληνικὰ βουνά

Κ.Ε. Τὸ ἐπιχειρήμα πρέπει ν' ἀ-
νασκευασθῆ ἀπαξ διὰ παντός,
τονιζομένου ὅτι τὸ πρῶτον μέρος
αὐτοῦ περιγράφει ἐκεῖνο ἀκριβῶς
ποῦ ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ προσε-
πάθησε νὰ πράξῃ καὶ τὸ δεύ-
τερον μέρος περιλαμβάνει τὴν αὐ-
ταπάτην, ἡ ὁποία ἠμπόδισε τὴν
πολιτικὴν αὐτὴν νὰ ἐπιτύχῃ. Οὐ-
δεμία περίοδος ὑπῆρξεν, ἡ ὁποία
νὰ προηγήθῃ τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ
ΕΑΜ)ΕΛΑΣ εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ
Κ.Κ.Ε., διότι αἱ ὀργανώσεις αὐ-
ταὶ ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ τὸ Κ.
Κ. Ε. Τὸ σημεῖον αὐτὸ πρέπει
νὰ διευκρινισθῆ διὰ τῆς περιγρα-
φῆς τοῦ ΕΑΜ καὶ τοῦ ΕΛΑΣ ὅ-
πως εὐρέθησαν ἀπὸ τοὺς πρῶ-
τους ἀντιπροσώπους τῶν βρεταν-
νικῶν ἀρχῶν, οἱ ὁποῖοι ἦλθον εἰς
ἐπαφὴν μετ' αὐτῶν.

Τὸ ΕΑΜ ἰδρύθη, κατὰ τὴν ἰδι-
κὴν του δήλωσιν, ἡ ὁποία δὲν ὑ-
πάρχει λόγος ν' ἀμφισβητηθῆ,
τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1941. Ἡ
ἀρχικὴ σύνθεσις του εἶναι ἀβε-
βαία, ἀλλὰ δὲν συζητεῖται ὅτι
τὸ Κ.Κ.Ε. ἀνέλαβε τὴν πρωτο-
βουλίαν τοῦ σχηματισμοῦ του. Τὸ
πρῶτον ἔτος του ἀφιερῶθη εἰς ὀρ-
γάκωσιν τῆς δράσεώς του ἐπὶ τοῦ
κομμουνιστικοῦ συστήματος τῶν
πυρηνῶν εἰς ὀλόκληρον τὴν Ἑλ-
λάδα, ὡς καὶ εἰς μυστικὰς δημο-
σιεύσεις καὶ εἰς μερικὰς ἀνατρε-
πτικὰς ἐνεργείας εἰς Ἀθήνας μέ-
σω τοῦ δορυφόρου του ΕΕΑΜ. Οἱ
ἀξιολογώτεροι καρποὶ ἦσαν μίᾳ
σειρᾶ ἐπιτυχῶν ἀπεργιῶν. Δὲν
παρέταξεν ἐνόπλους δυνάμεις ἔ-
ξω ἀπὸ τὰς Ἀθήνας παρὰ μόνον
τὸ ἐπόμενον ἔτος· ἀλλὰ τὸ δί-
κτυον τῶν στελεχῶν ὑφάνθη καὶ
ἀνεπτύχθη τόσο ἐπαρκῶς, ὥστε
ὅταν, τὸ θέρος τοῦ 1942, αἱ πρῶ-
ται ἀνταρτικαὶ ὀμάδες ὑπὸ τὸ ὀ-
νομα τοῦ ΕΛΑΣ ἐνεφανίσθησαν
εἰς τὰ βουνά, ἐπολλαπλασιάσθη-
σαν ταχέως. Ὅταν ἠδύναντο, ἀ-
περρόφουν ὅλας τὰς ἀντιζήλους
ὀμάδας, τὰς ὁποίας συνήντων εἰς
τὸν δρόμον τῶν. Τὸ γεγονός αὐ-
τὸ παρέχει μίαν κλεῖδα τῶν ἐπι-
διώξεων τῶν μονάδων τοῦ ΕΛΑΣ,
οἱ ἡγέται τοῦ ὁποίου ἐθεωροῦσαν
ὅτι ὁ πόλεμος δὲν διεξήγετο με-
ταξὺ ἑθνικῶν ὀμάδων, ἀλλὰ μετα-
ξὺ ἀντιπάλων ἰδεολογιῶν, αἱ ὁ-
ποῖαι διεσταύρωναν τὰς ἑθνικὰς
ὀμάδας καὶ ὠνομάζοντο Πρόοδος
καὶ Ἀντίδρασις. Αὐτὸ ἐδικαιολο-
γοῦσε τοὺς προοδευτικὸς Ἑλ-
ληνας, ὅπως ὁ ΕΛΑΣ, νὰ ἐπιτί-
θενται ἐναντίον τῶν ἀντιδραστι-
κῶν, ὅπως οἷοσδήποτε ἄλλος. Εἶ-
χε διακηρυχθῆ ρητῶς ἀπὸ τὸ Ε.
Α.Μ.)Ε.Λ.Α.Σ. ὅτι πᾶς μὴ ἀνή-
κων εἰς αὐτὸ ἦτο *ipso facto* προ-
δότης(1).

εἰς αὐτόν. Μερικαὶ γενικαὶ ἐνδει-
ξεις κομμουνιστικῶν μεθόδων ἦ-
σαν ἀναμφισβήτητοι· ἡ πίστις
εἰς τὴν βίαν, ὄχι μόνον ὡς δικαι-
ολογημένον μέσον πρὸς ἐπιτυχί-
ενὸς σκοποῦ, ἀλλ' ὡς εὐπροσθε-
κτον καθ' ἑαυτὴν ἡ ἀξίωσις μιᾶς
μικρᾶς κλίμακας ν' ἀντιπροσώπευ-
τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, ὁτιδήποτε
ἀντίθετον καὶ ἐὰν ἐσκέπτετο ὁ
λαός· ἡ ἐσιδηρὰ πειθαρχία, ἡ ἐ-
πιβαλλομένη ἀπὸ μίαν κεντρικὴν
ἐπιτροπὴν με εὐρείαν ἐξουσίαν,
τὴν ὁποῖαν ὁ Τρότσκι εἶχε καθο-
ρίσει ὡς ἀπαραίτητον ἀκόμη καὶ
ἡ τεχνικὴ τοῦ «λαϊκοῦ μετώπου».
Ἄλλ' αὐτὰ τὰ πράγματα, ἔστω
καὶ συσσωρευόμενα τὰ μὲν ἐπι-
τῶν δέ, ἰσοδυνάμουν ἀπλῶς πρὸς
μίαν ἀνήσυχον ἀμηχανίαν ἐνώπιον
τῶν διαβεβαιώσεων τῶν ἡγετῶν
τοῦ ΕΑΜ)ΕΛΑΣ ὅτι αἱ τάξεις
τῶν ἦσαν ἀνοικταὶ εἰς ὄλους πε-
ριλαμβανομένους καὶ τῶν βασιλι-
κῶν. Ἡ ἀμφιβολία δὲν ἐξηλείφετο
πάντοτε μετὰ τὴν παρουσίαν ἐ-
νὸς δείγματος βασιλόφρονος πρὸς
ἐξέτασιν.

Τὸ καμουφλάρισμα τοῦ ΚΚ Ἑλλάδος

Τελικῶς ἐπεβλήθη ἡ πεποίθη-
σις ὅτι τὸ Κ.Κ.Ε. ἦτο ἡ διευθύ-
νοσα δύναμις ὀπισθεν τοῦ ΕΑΜ)
ΕΛΑΣ· μαζί μετὰ τὴν πεποίθησιν
ἦλθε μίᾳ ἀμφιβολία περὶ τῶν
ἐλατηρίων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι
ἐμοχθοῦσαν τόσο πολὺ ν' ἀπο-
κρίψουν τὸ γεγονός. Αἱ ἀποκαλύ-
ψεις, αἱ ὁποῖαι ἔφερον τὴν βεβαι-
ότητα αὐτὴν εἰς τὸν νοῦν τῶν
πρῶτων Ἀγγλων παρατηρητῶν
εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐνισχύουν τὸ ἀ-
ναφερθὲν ἀνωτέρω ἐπιχειρήμα,
ὅτι δὲν ὑπῆρξε χρονικὸν διάστημα
κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ Κ.Κ.Ε. δὲν εἶ-
χεν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν του τὸ ΕΑΜ)
ΕΛΑΣ καὶ κατὰ συνέπειαν κανὲν
χρονικὸν διάστημα, κατὰ τὸ ὁ-
ποῖον ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ θὰ ἦν
δύνατο νὰ εἶχε ματαιώσῃ τὸν ἐ-
λεγχον τῶν κομμουνιστῶν. Πρα-
φανῶς αἱ βρετανικαὶ ἀρχαὶ δὲν
ἠμποροῦσαν νὰ ἐνεργήσουν οὕτω
πρὶν ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μετὰ
ΕΑΜ)ΕΛΑΣ· ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἀκό-
μη ἦσαν εἰς ἐπαφὴν μετὰ αὐτὸ κα-
τὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἰδρύσεώς του
καὶ πάλιν θὰ ἦτο πολὺ ἀργά.

Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ὅτι τὸ
ΕΑΜ)ΕΛΑΣ ἀπετελεῖτο ἐξ ὄλου
κλήρου ἀπὸ κομμουνιστῶν· εἶναι
ὅτι ἡ ἡγεσία του ἠλέγχεται
ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ κομμουνιστῶν.
Ἡ διαφορὰ εἶναι εὐρεία. Ἐπὶ
παραδείγματι οἱ πρῶτοι Ἀγγλοι
εἰς τὴν Ρούμελην συνήντησαν πολ-
λοὺς ἀντάρτας τοῦ ΕΛΑΣ, οἱ ὁ-
ποῖοι ἐχάρησαν πολὺ πού τούτῳ
συνήντησαν· συνήντησαν ὁμοῦ μα-

Ἡ πραγματι-

SB

AM-ΕΛΛΙ

των ὄσων εἶχον κοινά, ἐφ' ὅσον ὁ κοινὸς χαρακτήρ που ἦκνε τὰς δύο ὀργανώσεις εἶναι τὸ γεγὸνὸς που ἐνδιαφέρει πρωταρχικῶς ἀμφοτέρας. Ὁ κοινὸς αὐτὸς χαρακτήρ εἶναι ὅτι ἀμφοτέραι ἰδρύθησαν καὶ ἠλέγχοντο ἀπὸ τὸ Κ. Κ. Ε. : ὄχι ἐδεσπόζοντο ἢ ἐπηρεάζοντο ἢ διεπαιζόντο, ἀλλ' ἐξ ὀλοκλήρου ἰδρύθησαν καὶ ἀποκλειστικῶς ἠλέγχοντο ἀπὸ τὸ Κ. Κ. Ε. Ὅταν οἱ κομμουνισταὶ κατεσκεύασαν τὸ «Ἐθνικὸν Ἀπελευθερωτικὸν Μέτωπον» κατ' ὄνομα, ἀφῆσαν ἀνοικτὴν τὴν συμμετοχὴν εἰς οἰουδήποτε κόμμα ἤθελε νὰ προσχωρήσῃ εἰς αὐτό. Τὸ παρουσίασαν ὡς ἀπαρτιζόμενον ἀπὸ ἀνεξάρτητα κόμματα, τὰ ὁποῖα ἦσαν ὅλα προσωπεῖα τοῦ Κ.Κ.Ε. Μόνον δύο ἀνεξάρτητα κόμματα περιελήφθησαν εἰς αὐτό: ἡ Ἐνωσις Λαϊκῆς Δημοκρατίας (ΕΛΔ) τοῦ Τσιριμῶκου, ἡ ὁποία παρέμεινε τὸ προσκλήνιον τοῦ ΕΑΜ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς γερμανικῆς κατοχῆς καὶ τὸ Σοσιαλιστικὸν Κόμμα Ἑλλάδος (Σ. Κ. Ε.) τὰ στελέχη τοῦ ὁποίου περιελάμβανον ὀλίγους ἐλάσσονας ἀστέρας, ὅπως τὸν Στρατῆν καὶ πολλοὺς ἐλάσσονας δορυφόρους, ὅπως τὸν Δρακόπουλον. Ἡ συμμετοχὴ τῶν δύο αὐτῶν κομμάτων εἰς τὸ ΕΑΜ δὲν ἦτο τίποτε περισσότερο ἀπὸ ὄνοματι προσχώρησις ἡγετῶν ὡς ἀτόμων. Διέρρευσαν δύο ἔτη διὰ νὰ πληροφορηθῶν οἱ ὀπαδοὶ τῆς ΕΛΔ ὅτι ὁ Τσιριμῶκος τοὺς εἶχε προσδέσει εἰς τὸ ΕΑΜ· καὶ οἱ σοσιαλισταὶ, οἱ ὁποῖοι ἐπληροφορήθησαν ἐνωρίτερον, διεσπάσθησαν καὶ οὕτω ἡ Ἑλλὰς εἶχε δύο σοσιαλιστικὰ κόμματα, ἓνα ἐντὸς τοῦ ΕΑΜ καὶ ἓνα ἐκτὸς τοῦ ΕΑΜ. Ὁ Τσιριμῶκος καὶ οἱ συγκατανεύοντες σοσιαλισταὶ ἐπέμειναν ὡς συνοδοιπόροι χωρὶς νὰ ἔχουν καμμίαν ἀμφιβολίαν ποιὸν ἠκολούθουν. Εὐθεὺς ἐξ ἀρχῆς, λοιπόν, τὸ Κ.Κ.Ε. ἦτο ὁ ἐγκέφαλος καὶ ἡ σπονδυλικὴ στήλη τοῦ ΕΑΜ. Αὐτὸ δὲν λέγεται πρὸς ψόγον τοῦ Ε.Α.Μ)Ε. Λ.Α.Σ. ἢ τοῦ Κ.Κ.Ε., ἐκεῖνο που ἔχει σημασίαν δὲν εἶναι νὰ ἐκφέρωμεν ἠθικὰς κρίσεις, ἀλλὰ νὰ εὐρωμεν τὴν ἀλήθειαν περὶ αὐτῶν· καὶ αὐτὸ εἶναι ἀπλῶς ἓνα ἀπὸ τὰ γεγονότα.

Προεβλήθη συχνὰ τὸ ἐπιχείρημα, κατὰ τὴν ἐπικρίσιν τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅτι τὸ σφάλμα μας ἐγκεῖται εἰς τὸ ὅτι δὲν ἐπέισαμεν τοὺς δημοκρατικούς πατριώτας νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν συνασπισμὸν τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ ν' ἀσκήσουν μίαν εὐνοϊκὴν ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτοῦ, πρὶν περιέλθῃ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Κ.

(1) Ὅλοι αἱ ἀμφιβολαὶ θὰ διαρῶν με τὴν μελέτην τοῦ Παράρτημα Ζ ὅπου οἱ ὅροι ΕΑΜ ΕΛΑΣ καὶ ΕΑΜ)ΕΛΑΣ χρησιμοποιῶνται ἀδιαφάραως εἰς ἓνα ἔγγραφον συντεταγμένον πρὸς αὐτῶν.

ΚΟΙΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ ΚΚ Ἑλλάδος

Ἡ καταπολέμησις τῶν Γερμανῶν ἦτο μία δευτερεύουσα, μολοντί ὄχι ἀμελητέα σκέψις διὰ τοὺς ἀρχηγούς του. Εἰς πολλοὺς ὀπαδούς καὶ μικροτέρους διοικητάς τοῦ ΕΑΜ)ΕΛΑΣ ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς ἰσχύει μόνον ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι δὲν ἦσαν τόσον ἐλεύθεροι, ὅσον ἐπεθύμουν νὰ πολεμήσουν κατὰ τῶν Γερμανῶν, μολοντί πολλοὶ ἐξ αὐτῶν τὸ ἐπεθύμουν καὶ ἐξέλεγαν ἀναλόγως τὴν περιοχὴν τῆς δράσεώς των. Αἱ κύριαί περιοχαὶ τῶν ἦσαν αἱ ὄροσειραὶ που ἐκτείνονται βορειοδυτικῶς τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τὰ βόρεια σύνορα καὶ ἦσαν γνωσταὶ μὲ τὰ ἐπαρχιακὰ ὀνόματα Ρούμελη, Θεσσαλία καὶ Μακεδονία. Μόνον ἡ βορειοδυτικὴ γωνία τῆς Ἑλλάδος (νότιος Ἡπείρος) καὶ ἡ νότιος χερσόνησος (Πελοπόννησος) ἦσαν πρὸς τὸ παρὸν νεκρὸν ἔδαφος δι' αὐτούς. Ὅλα αὐτὰ γράφονται ἀπὸ ἀναδρομικὴν γνώσιν· διότι μέχρι τοῦ σημείου ὅπου ἐφθάσαμεν ἔως τώρα, τοῦ τέλους τοῦ θέρους 1942, οὐδεὶς Ἄγγλος, ἐξαιρέσει μερικῶν αἰχμαλώτων πολέμου που εἶχον δραπετεύσει, εἶχεν ἴδει τοὺς Ἑλληνας ἀντάρτας. Αὕτη ἦτο ἡ κατάστασις τοῦ ΕΑΜ)ΕΛΑΣ ὅταν ἡ πρώτη ἐπίσημος ἀγγλικὴ ἀποστολὴ συνητήθη μετ' αὐτοῦ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1942.

Ὁ ρόλος τοῦ ΚΚΕ ὀπισθεν τοῦ ΕΑΜ

Ἴσως πολλοὶ Ἄγγλοι, οἱ ὁποῖοι συνήντησαν τὸ ΕΑΜ)ΕΛΑΣ κατὰ τὰς μακρινὰς ἐκεῖνας ἡμέρας, ἀκόμη δὲ καὶ περισσότερον πρόσφάτως κατὰ τὴν κατοχὴν, δυσκόλως ἤμπορουν νὰ ἐνθυμηθῶν πῶς ἢ πότε ἀντελήφθησαν τὸ πρῶτον ὅτι τὸ ΕΑΜ καὶ ὁ ΕΛΑΣ ἦσαν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Κ. Κ. Ε. Εἰς τὴν ἀρχὴν τοὺς ἔκαναν ἐντύπωσιν τετριμμένα πράγματα : αἱ ρωσικαὶ μέθοδοι χαιρετισμοῦ καὶ παρουσιάσεις δ' ἄλλων· τὸ σύστημα διοικήσεως εἰς τὸν ΕΛΑΣ διὰ τριμελῶν ἐπιτροπῶν, ἐν μέλος τῶν ὁποίων ἦτο πάντοτε πολιτικὸς σύμβουλος· ἡ συνήθεια που ἐφηρμόζετο ἀπὸ τὴν ἐπιλεκτὸν μονάδα τοῦ ΕΛΑΣ νὰ φέρῃ μαύρους γούνινους μανδύας, κατὰ μίμησιν τῶν Ρώσων Κοζάκων· ἡ ἐπικράτησις τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας εἰς τὸν μυστικὸν τύπον τοῦ ΕΑΜ· αἱ στερεότυποι φράσεις τοῦ ἱμπεριαλιστικοῦ χαρακτήρος τοῦ πολέμου μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς Ρωσίας

(1) Εἰς τὸν παράνομον τύπον καὶ εἰς προκηρξείας, τὸν Μαρτίον τοῦ 1943.

νὰν τρεῖς ἀνδρᾶς ἀσκαυτὰς διοικήσιν ἐπὶ τοῦ ΕΛΑΣ. Οἱ τρεῖς αὐτοὶ ἀνδρες ὀνομάζοντο Ἄρης Βελουχιώτης, Πελοπίδας καὶ Τάσος Ἐλευθερίου· καὶ οἱ τρεῖς εἶχον ψευδῶνυμα καὶ ἦσαν μέλη τοῦ Κ.Κ.Ε. Οἱ πρῶτοι Ἄγγλοι εἰς τὴν Θεσσαλίαν συνήντησαν τὴν ἴδιαν ἀντίθεσιν. Οἱ ἡγέται ὀνομάζοντο Καραγιώργης, Γεώργιος Κίτσαβος καὶ Κόζακας· εἶχον καὶ οἱ τρεῖς ψευδῶνυμα καὶ ἦσαν μέλη τοῦ Κ.Κ.Ε. Οἱ πρῶτοι Ἄγγλοι εἰς τὴν Μακεδονίαν εἶχον τὴν ἴδιαν πείραν. Οἱ ἡγέται ἐκαλοῦντο Κίκιτσας, Μάρκος Βαφειάδης καὶ Λαζάνης· καὶ οἱ τρεῖς εἶχον τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν ὅτι τὸ 1947 τὰ ὀνόματά των ἦσαν μεταξύ τῶν ἀρχηγῶν τῆς νέας ἀνταρσίας εἰς τὴν Μακεδονίαν ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἀθηνῶν. (Ἐκ τῶν τριῶν ὁ Κίκιτσας εἶναι ὁ μόνος, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο ἴσως τότε κομμουνιστής). Ὁ πρῶτος Ἄγγλος που ἐστάλη ἀπὸ τὰ βουνὰ εἰς τὰς Ἀθήνας (1) συνήντησε ἐξ ἀντιπροσώπων τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΕΑΜ εἰς δύο συσκέψεις τὸν Ἰανουάριον καὶ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1943· καὶ εἰς τὰς δύο συσκέψεις μόνον δύο ἀνδρες ὀμίλησαν. Ὀνομάζοντο Ἀνδρέας Τζήμας καὶ Γεώργιος Σιάντος· καὶ ἀμφότεροι ἦσαν μέλη τοῦ Κ.Κ.Ε.

ΑΥΡΙΟΝ : Πῶς ἦτο ὀργανωμένον τὸ ΕΑΜ.

COPYRIGHT «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ»

(1) Ὁ γράφων, τὸν Ἰανουάριον 1943.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

(3η καὶ 4η σελίς)

Τὰ ζητήματα τῆς Β. Ἑλλάδος

Τὸ Ἐλαίον

ὑπὸ Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ

Ὁδηγίαι πρὸς τοὺς φορολογουμένους

ἰς ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν Ἰουλίον καὶ τὴν Οκτωβριανὴν ἐταρ

22-10-49

κύριε Διευθυντά,
 τὸ προχθεσινὸν σας φύλλον, σχε-
 τες τὰς γνωστὰς «ἀποκαλύψεις»
 οὐλγάρου Γιόφτσεφ μ' ἐρώτατε δια-
 ἀπεκρίνα κατὰ Σεπτέμ-
 ον 1944 τὸ σύμφωνον τῆς 14ης
 μῆνου μετὰ τὸ ὁποῖον «ἐκπρόσωποι
 .Α.Μ. παρεχώρησαν εἰς τὴν Βουλ-
 γὰν τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν».
 Ἐγὼ διατί ἡ ἐρώτησις δὲν ἀπε-
 ντὸς ὀλόκληρον τὴν τότε Κυ-
 βέρνησιν Παπανδρέου, εἰς τὴν ὁποίαν
 ἄντιπρόσωποι τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ
 Κ.Ε. καὶ μάλιστα εἰδικῶς ὁ Μ.
 Πορφύρας, ὁ φερόμενος ὡς «ὑπογρά-
 φὸν τὸ σύμφωνον». Εἶναι προφανὲς ὅτι
 μετέχοντες εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπι-
 εἰς τὴν ὑπαρξίν τοιοῦτου «συμφω-
 νίου» θὰ ἠρεῖχοντο τὴν παρουσίαν εἰς
 κόλπους, τῆς ἀνθρώπων ἀποδεικνυ-
 ὄντι προέβησαν εἰς προδοτικὰ πρά-
 ξια δὲ τότε Κυβέρησις θὰ διελύετο.
 ἔως ὁ κατὰ τὰς «ἀποκαλύψεις»
 ἄψας τὸ σύμφωνον Μ. Πορφυρογέ-
 ἀρέμεινεν ὑπουργὸς μέχρι τῶν ἀρ-
 εκεμβρίου 1944. Τί ὅμως πράγματι
 ἐμῆ τότε; Ἐν Κάβα ντέϊ Τιρρίνι,
 ἠδρευεν ἡ Κυβέρησις, εἶχε πρᾶ-
 φθάσει ἡ φήμη ὅτι κάποιος στέ-
 τοῦ Ε.Α.Μ. ὑπέγραψε συμφωνητι-
 σαφούς περιεχομένου μετὰ Βουλγά-
 ρου.
 Ἡ φήμη προεκάλεσε συγκίνησιν
 ἐν Ἐπιτελευτικῷ Συμβούλιον ἔκρινεν
 ὑπόθεσις ὡφείλε νὰ ἐρευνηθῆ καὶ νὰ
 γινῶν οἱ ἔνοχοι. Οἱ κομμουνιστὰι
 οἱ, θορυβηθέντες, ἐπεκοινώνησαν
 Πολιτικῶν Γραφείων τοῦ Κ.Κ.Ε.
 ἠήτησαν νὰ μάθουν περὶ τίνος πρό-
 βλεψαν δὲ τὴν ἀπάντησιν ὅτι οὐ-
 ἔχεν οὐδεμίαν ἐντολὴν νὰ ὑπογράψῃ
 ποτε σύμφωνον. Ὁ δὲ Μ. Πορφυ-
 ρας, εὐρισκόμενος ἐν Κάβα ντέϊ Τιρ-
 προέβη εἰς δηλώσεις μεταδοθείσας
 ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ, καθ' ἃς, ὡς
 ἰσχυρὸς νομίμου Κυβερνήσεως, οὐδεὶς
 ἐπιδοκίμησεν νὰ προβαίῃ εἰς συνα-
 μφώνου.
 ἴσως ἐβδομάδας ἀργότερον μετέβη
 εἰς Θράκην δύο ὑπουργοί, οἱ κ. κ.
 Γιαννίδης καὶ Πορφυρογένης. Ἐπα-
 ρέτες δὲ εἰς Ἀθήνας, ὅπου εἶχε με-
 ἰ ἐν τῷ μεταξύ ἡ Κυβέρησις, ἐ-
 ν εἰς τὸ Ἐπιτελευτικῷ Συμβούλιον
 περὶ οὗ ὁ θόρυβος σύμφωνον δὲν
 ἔφη ὑπὸ τοῦ Ε.Α.Μ., ἀλλ' ὑπὸ τοῦ
 ἑν ἂντιεστικῷ Τσαοῦς - Ἀντών.
 Ἐξ ἡμῶν ὑπενώμισαν εἰς τὸ Ἐπιτε-
 λῶν Συμβούλιον τὴν παλαιὰν ἀπόφασιν
 ἰσχυρῶς οἰοῦντο ἀποδεικνυόμενον
 ὑπογράφαντος σύμφωνα μετὰ Βουλγά-
 ρου δὲ πρωθυπουργὸς ἀνέλαβε τὰ πε-
 ρὶ τῆς, προβάς καὶ εἰς δηλώσεις εἰς
 τὸν ἔκρινεν. Ἐν δὲν ἀπατάμαι, ὡφείλε νὰ
 γινῶν καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ Τσαοῦς -
 Ἀντών, ὅτι τὸ σύμφωνον εἶχεν ὑπογραφή
 ἐκ τῆς ἐπιτελευτικῆς Ἀγγλοῦ ἀ-
 ντιεστικῆς. Αὐτὰ ἦλθον εἰς γνώσιν τῆς
 Κυβερνήσεως, ἐπομένως καὶ ἐμοῦ.
 ἔχον τὸν ὑπαινιγμὸν ὅτι θὰ ἦτο δυ-
 ατοῦν ἰσχυρῶς νὰ ἐκπρὸσωπηθῆ
 εἴτε ἐμὲ, εἴτε τοὺς ἄλλους σοσια-
 σιναδέλφους μου εἰς ὑπογραφήν
 τῶν συμφώνων, νομίζω ὅτι εἶναι
 ἡ καθε ἀπάντησις.

Ὀκτωβρίου 1949.

Μετὰ τιμῆς
 ΑΛ. ΣΒΩΛΟΣ
 Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ προέδρου τοῦ
 εἶναι τελείως παραπλανητικὴ καὶ
 πλῶς νὰ θολώσῃ τὰ νερά, κατὰ
 τὸν τοῦ Ε.Α.Μ. σύστημα. Οὐδέ-
 φωστερίδης ὑπέγραψε σύμφωνα
 μετὰ Βουλγάρους τὸναντίον δέ, ὡς
 καὶ ἡ προχθεσινὴ κυβερνητικὴ ἀ-
 φησις, καὶ ὡς ἀποδεικνύεται ἐξ ἑ-
 νων φωτογραφιῶν καὶ τῶν Βουλγα-
 ροσταθῶν, τὸ σύμφωνον ὑπεγρά-
 φαντὸν ἀντιπροσώπων τοῦ Ε.Α.Μ.
 ἀφασισμὸν τοῦ προδοτικοῦ αὐτοῦ
 ἡματος. Τώρα ὁ ἀρχηγὸς τοῦ
 τὸ ἀποκηρύσσει· ἀλλ' ὡς ὑπουρ-
 γος εἰς τρεῖς σχεδὸν μῆνας διὰ νὰ τὸ
 τὸναντίον, ὅμως, κατὰ τὴν
 ἰσχυρῶς τῶν μηνῶν ἐκείνων, προσεπα-
 ρατή σθένει νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὴν
 τὴν προδοτικὴν ἐκείνην ὀργανώ-
 τελεῖ δὲ διὰ τῆς προσυμπεφωνη-
 τῆς τῶν ἄλλων παραιτήσεως τοῦ
 ὁ σύνθημα τῆς ἐπιθέσεως τῶν
 κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΥΦΥΠΟΥΡΓΙΝΑΣ
 ἀπὸ χθεσινὴν συζήτησιν εἰς
 τὴν ἐπιτελευτικὴν Κομμουνιστικὴν

ἐκύβηεν ὅτι ἡ κραταιὰ αὐτοκρατο-
 ρία τῆς Μ. Βρετανίας ἔφθασεν ὑ-
 πὸ σοσιαλιστικὴν Κυβέρνησιν, εἰς
 τὸ κατάντημα νὰ ζητιανεύῃ...
 δῶρα, τυπώνουσα εἰς τοὺς φακέλ-
 λους τῶν ἐπιστολῶν τὴν σφραγίδα:

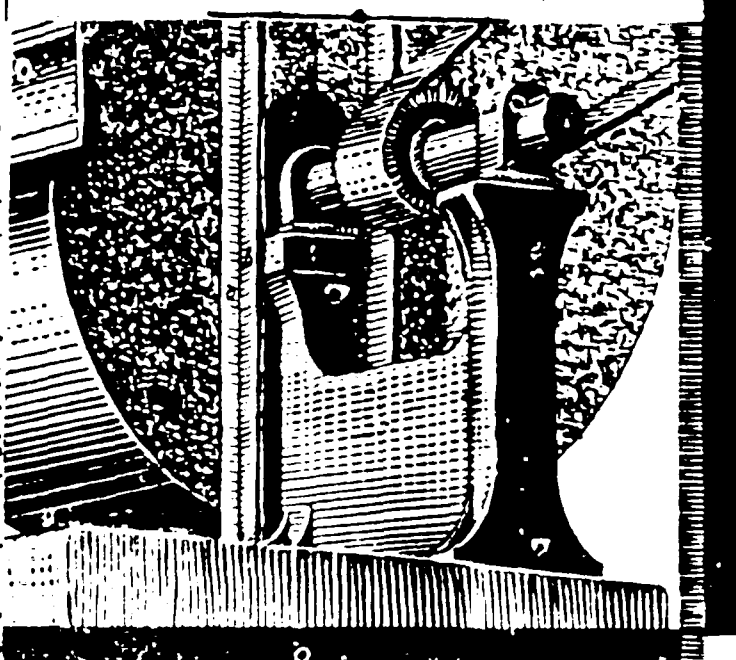
«Ἡ Μεγάλῃ Βρετανία σας λέγει εὐ-
 χαριστῶ διὰ δῶρα τροφίμων».

Πρέπει νὰ σημειωθῆ, ὅτι φακέλ-
 λους μετὰ τὴν ὠραίαν αὐτὴν σφραγι-
 δα ἔστελναν καὶ εἰς πρώην ἐχθρι-
 κὰς χώρας, ὅπως ἡ Γερμανία καὶ
 ἡ Ἰταλία! Ἀλλὰ τὸ ἀκόμη ἐκπλη-
 κτικώτερον εἶναι ὅτι ἡ ὑφυπουργί-
 να κ. Σάμερски ἐδικαιολόγησε τὴν
 ζητιανίαν ὡς ἐξῆς:

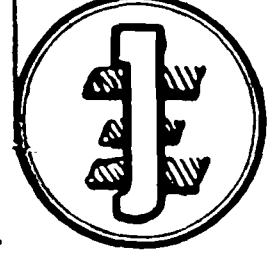
«Ὁ σκοπὸς μας ἦτο νὰ ἐκφράσωμεν
 τὴν εὐγνωμοσύνην μας μετὰ ἀξιοπρεπῆ τρῶ-
 πον».

Φαίνεται, λοιπόν, ὅτι ἡ σοσια-
 λιστικὴ ἀξιοπρέπεια λαμβάνει τὰ
 πρότυπά της ἀπὸ τοὺς Κυριακάτι-
 κους ἑπαίτας τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐκ-
 κλησιῶν:

— Ἐλεήστε, Χριστιανοί, νὰ συ-
 χωρεθοῦν τὰ πεθαμμένα σας!

ΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΙΣΑΡΗΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 38

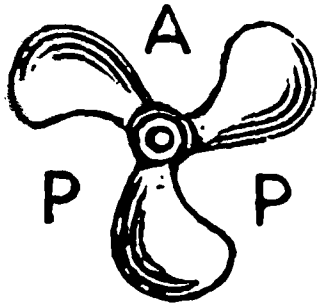
ΓΗΛ : 55-242

ΚΑΤΑΚΑΥΣΕΩΣ ΚΑΙ
 ΓΑΣΤΡΑΣΕΩΣ =
 ΟΥ—ΘΕΡΜΑΝΣΕΩΣ—ΨΥΞΕΩΣ—ΥΓΡ
 ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΛΥΝΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΙ
 ΑΚΑΘΑΡΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ—ΕΙΔΙΚ
 ΟΡΙΣΜΟΥ ΚΟΝΕΩΣ ΚΑΙ ΡΗΝΙΣΜΑΤΟ

Ἡλεκτροφωτισμοὶ Ἀτμοπλοίων
καὶ παντὸς εἶδους Ἡλεκτρικαὶ Ἐγκαταστάσεις
Ν. Γ. ΜΑΓΚΟΣ
Σκουζέ 2β—Τηλέφωνον 41.059—ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Π. ΠΟΛΥΓΕΝΕΙΔΗΣ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ—ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ—ΧΡΩΜΑΤΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ : Ἀγίου Διονυσίου καὶ Κ. Μαυρομιχάλη
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Κάνιγγος 11—ΑΘΗΝΑΙ

Ἀμίαντα—Περμανίτης—Σαλαμάστρες—Νεύτια—Δινέλαια—Μηχανέλαια—Κυλινδρέλαια—Βερνικέλαια—Υφαλοχρώματα καὶ παντὸς εἶδους χρώματα
Ναυτιλίας καὶ Οἰκοδομῶν.

ΙΟΡ. ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ - Δ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ & Π. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Αισχύλου 35-52.—Τηλ. 26.194

ΑΘΗΝΑΙ

Μαγειρικά Λίπη.—Σάπωνες ἀρωματικοὶ καὶ χειροσάπωνες.

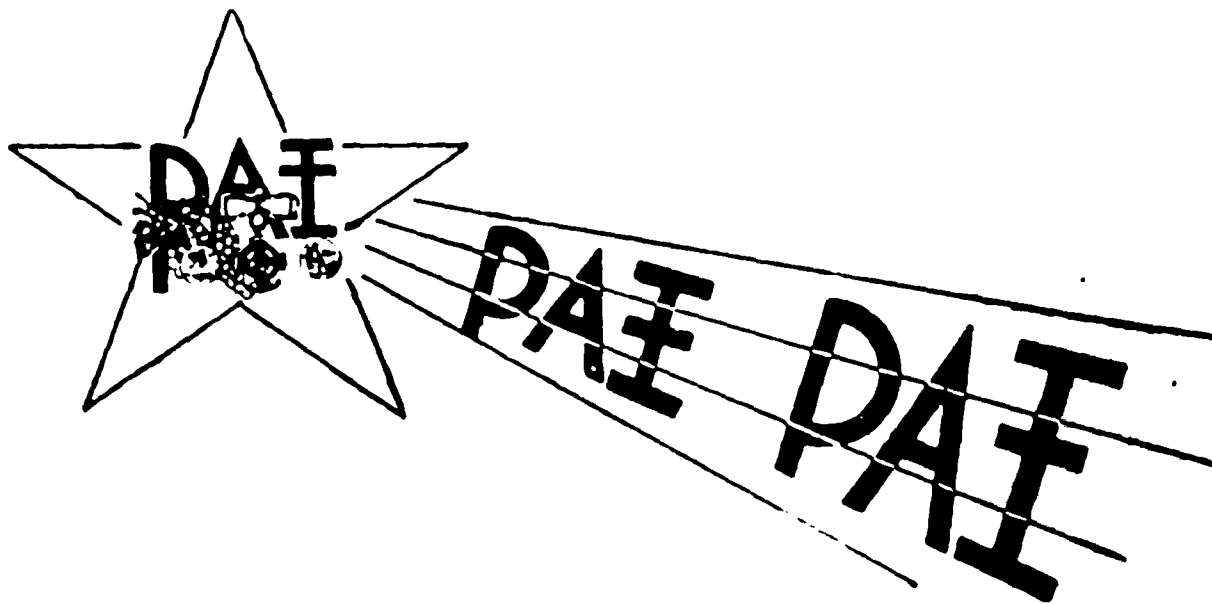
ΜΑΝΩΛΗΣ Ν. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΣ

ΕΙΔΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΛΕΥΚΑ ΜΕΤΑΛΛΑ

Πλατεία Ρούσβελτ 14.—Τηλ. 40,546

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἐμπορικὰ Ἀντιπροσωπεῖται—Εἰσαγωγὰί.—Ἐξαγωγὰί

Αἱ Μόναι Κάνουλαι Ἀσφαλείας Οἴνων - Ποτῶν
"Ρ Α Ξ,"

ΣΤΥΛΙΑΝ. Η. ΦΙΛΑΔΙΤΑΚΗ

== ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ==

ΑΘΗΝΑΙ : Σωκράτους 3
Τηλ. 32,583

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Κολοκοτρώνη
28.—Τηλ. 40903

ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ΧΗΜΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΦΙΛΑΔΙΤΑΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ: Σωκράτους 3—Τηλ. 32 583
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Κολοκοτρώνη 28—Τηλ. 40.903

πλευρικόν τόξον. Ἐκκένωσις κατὰ τὸν α' τύπον. (Μετὰ τὰ 10' τὸ 1/3 τῆς σκιερᾶς οὐσίας παραμένει ἐν τῷ στομάχῳ). Ἡ προσιοῦσα πληροῦται μέχρι τῆς σπονδυλικῆς στήλης. Ἀναστόμωσις κατὰ τὸ κατωφερέστερον σημεῖον.

β) 4/10/46: Κολόβωμα κατὰ τὰ 2/3 ὑπὸ τὸ πλευρικόν τόξον. Ἐκκένωσις κατὰ τὸν α' τύπον. (Μετὰ 20' μικρὰ ποσότης τῆς σκιερᾶς οὐσίας παραμένει ἐν τῷ στομάχῳ). Πλήρωσις τῆς προσιοῦσης εἰς ἕκτασιν 5 ἐκ. Ἀναστόμωσις ὀλίγον πρὸς τὰ δεξιὰ μὲ σχηματισμὸν μικροῦ σάκκου κατὰ τὸ μείζον τόξον.

11. Χ. Γ., ἐτῶν 28, ἱερεύς. Εὐρεῖα ἐκτομή κατὰ R.—P. τῇ 10/6/45 δι' ἕλκος τοῦ 12/δακτύλου. Μετεγχειρητικὴ πορεία: ὀμαλή.

Ἀκτινοσκόπησις: 27/6/45. Κολόβωμα σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου κείμενον ὑπὸ τὸ πλευρικόν τόξον. Ἐκκένωσις κατὰ τὸν β' τύπον. Οὐδεμία σκιαγράφησις τῆς προσιοῦσης ἕλικος. Ἀναστόμωσις κατὰ τὸ κατωφερέστερον σημεῖον. Μετὰ 15' τὸ 1/4 τῆς σκιερᾶς οὐσίας παραμένει ἐν τῷ στομάχῳ.

Ἐπανεξέτασις 26/8/46: Δι' οὐδὲν στομαχικὸν ἐνόχλημα παραπονεῖται. Δὲν ἀνέχεται τὰ γαλακτερά. Δὲν ἀκολουθεῖ δίαιταν.

Ἀκτινοσκόπησις: Κολόβωμα ὑπὸ τὸ πλευρικόν τόξον. Ἐκκένωσις κατὰ τὸν α' τύπον. Ἡ προσιοῦσα σκιαγραφεῖται εἰς ἕκτασιν 4 ἐκ. μ. Ἡ ἀναστόμωσις εὐρίσκεται πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ὀλίγον ὑψηλότερον τοῦ κάτω πόλου τοῦ στομάχου. Διάρκεια ἐκκενώσεως 25'.

12. Κ. Σ., ἐτῶν 46, ζωγράφος. Εὐρεῖα ἐκτομή κατὰ R.—P. τῇ 5/4/46 δι' ἕλκος βολβοῦ 12/δακτύλου. Μετεγχειρητικὴ πορεία ὀμαλή.

Ἐπανεξέτασις: 13/9/47. Δι' οὐδὲν στομαχικὸν ἐνόχλημα παραπονεῖται. Δὲν ἀκολουθεῖ δίαιταν. Πίνει οἶνοπνευματώδη.

Ἀκτινοσκόπησις: Κολόβωμα κατὰ τὰ 2/3 ὑπὸ τὸ πλευρικόν τόξον. Ἐκκένωσις κατὰ τὸν α' τύπον. Διαγραφή τῆς προσιοῦσης ἕλικος εἰς μῆκος 4 ἐκ. μ. Ἡ ἀναστόμωσις φέρεται λοξῶς κατὰ τὸ κατωφερέστερον σημεῖον κειμένη.

Διάρκεια ἐκκενώσεως 30'.

Ἐξέτασις Γ. Υ. 20/10/46.

Πρὸ ἐνέσεως ἰσταμίνης		Μετὰ ἐνεσιν ἰσταμίνης	
H	0	H	0
A	0,342 ‰	A	0,382 ‰
Γ	(—)	Γ	(—)
X	(—)	X	ἴχνη

13. Ν. Α., ἐτῶν 46, μηχανικός. Εὐρεῖα ἐκτομή κατὰ H—F τῇ

7/11/45 δι' έλκος βολβοῦ 12/δακτύλου. Μετεγχειρητική πορεία : όμαλή.

'Επανεξέτασις 26/7/46. Δι' οὔδέν ένόχλημα στομαχικόν παραπονεΐται. Δέν κάμνει δίαιταν, πίνει οίνοπνευματώδη.

'Ακτινοσκόπησις. Κολόβωμα κατά τὰ 2/3 ὑπό τὸ πλευρικόν τόξον. Έκκένωσις κατά τὸν α' τύπον. Οὔδεμία πλήρωσις τῆς προσιούσης ἔλικος. Ἡ ἀναστόμωσις εὔρσκεται ὀλίγον πρὸς τὰ δεξιὰ, φορᾶς λοξῆς, σχηματιζομένου μικροῦ θυλάκου κατά τὸ κατωφερέστερον σημείον. Μετὰ 30' τὸ 1/4 τῆς σκιερᾶς οὔσιος εὔρσκεται έν τῷ κολοβώματι.

'Εξέτασις Γ. Υ.

Πρὸ ἐνέσεως ἰσταμίνης		Μετὰ ἐνεσιν ἰσταμίνην	
H	0	H	0
A	0,182 ‰	A	0,328 ‰
Γ	(—)	Γ	(—)
X	(—)	X	ἴχνη ἑλάχιστα

'Εξέτασις 21/4/47. Δι' οὔδέν στομαχικόν ένόχλημα παραπονεΐται.

'Ακτινοσκόπησις: Ἡ ἀκτινολογική εἰκὼν διαφέρει τῆς προηγουμένης εἰς τὸ ὅτι ἡ ἀναστόμωσις καταλαμβάνει τὸ κατωφερέστερον σημείον. Ἐπίσης παρατηρεΐται ἐπιβράδυνσις τῆς ἐκκενώσεως τοῦ στομάχου. (Μετὰ 30' τὸ 1/2 τῆς σκιερᾶς οὔσιος παραμένει έν τῷ κολοβώματι).

14. Δ. Μ., ἐτῶν 50, φωτογράφος. Εὔρεΐα ἐκτομή κατά R—P τῆ 27/2/46 δι' ἔλκος βολβοῦ 12/δακτύλου. Μετεγχειρητική πορεία : όμαλή.

'Επανεξέτασις 19/6/46. Δι' οὔδέν ἀπολύτως παραπονεΐται. Ἡ προσιούσα ἔλιξ πληροῦται μέχρι πέραν τῆς σπονδυλικῆς στήλης. Ἡ ἀναστόμωσις καταλαμβάνει τὸ κατωφερέστερον σημείον τοῦ κολοβώματος, ἀρκετὰ εὔρεΐα. Διάρκεια ἐκκενώσεως (δέν ἀναγράφεται).

'Εξέτασις Γ. Υ.

Πρὸ ἐνέσεως ἰσταμίνης		Μετὰ ἐνεσιν ἰσταμίνης	
H	0	15'—35': H	0
A	0,073 ‰	A	0,255 ‰
Γ	ἀσθενῶς θετική	Γ	ἀσθενῶς θετική
X	(—)	X	θετική
		35'—50': H	0
		A	0,073 ‰
		Γ	(—)
		X	ἴχνη

Εκκλησια
ανταρσία

ΥΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

9 Μαΐου 1948

Κοσμ. Καθηγ.

Του κ. ΜΙΧ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

«Ελλάς», Ολυμπίου Δια
ύνια, πτύα, κλινοσωλήνε
Μπαρής Α., 26ης Οκτωβ
πτύα και σκαπάναι
Κεκλικιανή Αγκόπ, 26ης Ο
πρ. πέταλα

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Κυριακή Αφοί, Σιδηροβ. Ε
Ναυάρχου Μπήτυ, έργου.
24, πρ. πέταλα, πτύα, πε
πάναι κλπ. γεωργικά έργα
Κορμής Ελευθ. (πρώην
Αλιπέδου 7, πρ. πέταλ
άροτρα
Σταυριανός Δ. και Α., έρ
τρος και Σμύρνης, γραφ.
προϊόντα: πτύα, πέταλ
σκαπάναι κλπ. γεωργικά

Εργοστάσια

κλινών, νοσοκομειακών
τίπλων γραφείων κλπ.
ταλλικών δι' έπιπλ

ΑΘΗΝΑΙ

Αδριανόπουλοι
Μεγάλου 15, πρ
καθέκτες οδον
σοκομείων κλπ
Βαγιονής Ίωσήφ
(Κολοκυνθού),
κου 40 πρ. Κλ
αφειρίου Κ., Λ
λεως, πρ. κλιν
Θέρμης Ανω
λεις, πρ. έπιπλα
ων και άρχαιο
αμπρόπουλοι
ραιώς, πρ. Κλ
απαγεωργόπου
σαλ)κης, πρ. Σ
ανταξής Ίωάν
Κλιναι
Αγγαρος Ηλ
Κλιναι
ούτσος Αριστ

Η Αύτου Μακαριότης ο Αρχιεπί-
σκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος
κ. Διμασκηνός γνωρίζει καλώς μέ
πσον σεβασμόν και έξαιρετικήν έκ-
τίμησιν περιβάλλομεν τό πρόσωπόν
Του. Όλοι οι Δωδεκανήσιοι—και Ι-
διαιτέρως ο ύποφινόμενος—θεωρού-
μεν τήν Αύτου Μακαριότητα ως τό
Ίερών Σύμβολον, εις τό όποϊον έν-
σαρκούται ή Δωδεκανησιακή Έλευ-
θερία.

Ανεξαρτήτως όμως τούτου, αι ύ-
πηρεσiai τας όποιας προσέφερον ο
Μακαριώτατος εις τό Έθνος, ως
Αντιβασιλεύς και οι άγωνες του
κατά τήν διάρκειαν τής έχθρικής έν
Ελλάδι κατοχής, διά τήν επιβίωσιν
τής Φυλής, έχουν κατατάξη τόν Προ-
καθήμενον τής Έλληνικής Έκκλησίας
μεταξύ τών Ιστορικών μορφών τής
νεωτέρας Ελλάδος.

Τό γεγονός όμως αυτό άκριβώς
μάς παρέχει τό δικαίωμα να ειπω-
μεν πρός τήν Αύτου Μακαριότητα,
άπό τών στηλών τούτων, τήν αλή-
θειαν και μόνην τήν αλήθειαν, χωρίς
φόβον και χωρίς πάθος, μέ τήν πε-
ποιθησιν ότι προσφέρομεν θετικήν
πρός τήν Πατρίδα ύπηρεσίαν εάν,
έστω και τήν δσάτην στιγμήν, τύ-
χουν τής δεύσης προσοχής, έκ μέ-
ρους του Μακαριωτάτου, όσα θα
έκθέσω μεν κατωτέρω σχετικώς μέ τό
φλέγον ζήτημα, που άπασχολεϊ σή-
μερον ολοκληρον τόν Έλληνισμόν.

Όσοις όποιους υπέστη, κατά τα τε-
λευταία έτη ή Ανθρωπότης, παρά
τόν κλονισμόν τόν όποϊον έχουν ύ-
ποστη αι ήθικαι βάσεις τής κοινω-
νίας, από τήν διάδοσιν καινων άναρ-
χοϋλιστικών θεωριών, ή Έκκλησια
κατώρθωσε να διατηρήση άκεραιαν
τήν δύναμιν και αλώρητον τό κυρος
της, ως ήθικοπλαστικού θεσμοϋ, ε-
χοντες μοναδικήν έν τώ Κοσμώ ά-
παστολήν τήν έπαναφοράν του άν-
θρώπου εις τήν εύθειαν όδόν, από
τήν όποιαν τόν απέμάκρυναν αι Σει-
ρήνες τής ψυχικής διαφθοράς και
της ήθικής άποσυνθέσεως των όπα-
θών τής θρησκείας τής Υλης. Η δύ-
ναμις τής Έκκλησίας παρεμεινε και
θα παραμείνη μεγάλη, θα ήύονατο
δέ, καταλληλώς χρησιμοποιουμένη,
να έχη ευεργετικήν επιδράσιν εις τήν
σήμερινην περιπέτειαν του Έθνους.

Η Έλληνική Έκκλησία—άγνωστον
διά ποίους λόγους—έκρινεν ότι δεν
έπρεπε να επέμνη εις τήν λύσιν του
Έλληνικού δράματος, όταν τουτο
έδρικοετο ακόμη εις τόν πρόλογον
του. Είπαι έν τούτοις βεβαιοι και
άσφαλές ότι, εάν ή Έκκλησια τής
Ελλάδος επενέβαινεν έγκαιρως και
ένεργως εις τό προκείμενον ζήτημα,
ο συμμοριτισμός δεν θα έλυμβανε
τοιούτην έκτασιν, οίότι ή στρατιωλο-
γία των στελεχών του θα περιωρί-
ζετο μόνον μεταξύ των ώργανωμέ-
νων κομμουνιστών, ο άριστός των

τοίκων, ιδίως, τής Υποίθρου να με-
τάσχουν εις τήν άνταρσίαν κατά το
νομίμου Κράτους. Εάν μάλιστα
προς τόν σκοπόν τουτον διαφωτισ-
κη τής Έκκλησίας άνέργεια έξειδι-
λοϋτο έγκαιρως, μεθοδικώς και σι-
στηματικώς, είναι ζήτημα εάν τό έ-
δέκατον των μη ώργανωμένων κομ-
μουνιστών, που μετέχουν σήμερον
εις τας συμμορίας, θα παρευρει
άπό τό κομμουνιστικόν κήρυγμα.

Δυστυχώς—επαναλαμβάνομεν—
Έκκλησια τής Ελλάδος επεδείξε
άδιαφορίαν ανεξήγητον—διά να μ
μεταχειρισθώμεν τήν λέξιν ΑΣΥΓ-
ΓΙΝΩΣΤΟΝ—και ήρκέσθη εις μεμυ-
νωμενας εκοηλώσεις, χωρίς τον ά-
ναγκαϊόν έθνικόν παλμόν και τήν ά-
ναλογον προς τας σημερινάς περιστά-
σεις ζεσιν, προκειμένου περι άγώνος
έκ της έκβάσεως του όποιου εξαρτά-
ται ή ύπαρξις και τό μελλον της
Φυλής μας. Ιμνητικήν δι' ούτους έ-
ξαιρέσιν άπετελεσαν μερικοί Ίερόρ-
χοι, οι όποιοι έξ ιδίας ΑΠΟΚΛΕΙ-
ΣΤΙΚΩΣ πρωτοβουλίας άνεπτυξαν
και εξακολουθούν άναπτύσσοντες
δράσιν πραγματικώς πατριωτικήν,
κατά τήν διάρκειαν τής σημερινής
έθνικής δοκιμασίας.

Δέν μάς ένδιαφέρουν, ούτε θέλομεν
να έρευνηώμεν τά αίτια τής στά-
σεως, τήν όποιαν έτήρησε μέχρι σή-
μερον ή Έκκλησία, εις τόν αγώνα
του νομίμου Κράτους κατά τής έπι-
κουρουμένης υπό των ολαύων άναρ-
χοκομμουνιστικής άνταρσίας, των ό-
ποιων έξυπηρετεί τά σχεδία και έκ-
τελεί τυφλώς τά καταστρεπτικά διά
την χώραν μας κελεύσματα. Δ άπι-
στούμεν άπλώς μίαν παράλειψιν τής
Ανωιάτης Έκκλησιαστικής Αρχής.
Η ΟΥΔΕΙΕΡΑ ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ Ο-
ΠΟΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΥΠΕΡ
ΒΩΜΩΝ ΚΑΙ ΕΣΤΙΩΝ, ΕΙΝΑΙ ΤΕ-
ΛΕΙΩΣ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ.

Εύτυχως δια τήν Έκκλησίαν τής
Ελλάδος δέν παρήλθεν ανεπιστρε-
πει η εύκαιρία, διά να δράση συμ-
φωνως προς τας προαιωνίους παρα-
οοσεις τής Έλληνικής Ορθοδοξίας.
Υπαρχει ακόμη καιρος, όπως ύπάρ-
χει και έδαφος προς έθικην, έκ μέ-
ρους τής Έλληνικής Έκκλησίας, δρα-
σιν εις μίαν από τας τριμυτέρως
στιγμάς του εθνικού μας ριου. Ας
μιμησθί τούλάχιστον εν τούτω τήν
Καθολικην Έκκλησίαν, ή όποια, δια
της σωτηρίας επεμβάσεως της, έσω-
σεν έσχάτως τήν Ίταλίαν από τό
βραθρον.

Δέν είναι έργον ήμδν να υποδει-
ξώμεν τόν τροπον τής συμμετοχής
της Έκκλησίας εις τόν υπερω
λων αγώνα, τον όποϊον οιεζαγει το
Έθνος, ούτε να είδηγηώμεν τα μέ-
τρα, τα όποια θα εφαρμοση προς
έπιτυχίαν του ανωτερω σκοπού. Ε-
παναλαμβάνομεν ότι ή Έκκλησια
έχει άπεριόριστον δύναμιν και οια-
σείει μεσα τελεσφόρα, διά να συν-

Ας
ΠΟΥΛΟΣ
ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ
ΜΙΧ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΑΡ ΟΥ ΜΕΝΕΤΟΙΣ.

Ελάχιος.
Είναι άναμφισβήτητον ότι ή φωνή
της Έκκλησίας θα απέπρεπε τό μέ-
γαλύτερον ποσοστόν των άνηκόντων
σήμερον εις τας αναρχοκομμουνιστι-
κας συμμορίας ή κομμουνιστών κα-

ΠΑΤΡΑΙ

Ἀργυρόπουλος Γ., ἔργ. Πατρῶν - Πύργου 125, πρ. κλῖναι

Ἔργαστasia

κατασκευῆς εἰδῶν οἰκιακῆς, γεωργικῆς καὶ βιομηχανικῆς χρήσεως ἐξ ἄλουμινίου, χαλκοῦ, ὀρειχάλκου, ἔμαγιέ, λευκοσιδήρου, σιδηροφύλλου, μολύβδου, λευκοῦ μετάλλου, κασσιτέρου καὶ ἀντιμονίου (Ἔργαστasia εἰδῶν ἐξ ἄλουμινίου)

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

«Κόσμος» Ἑταιρία Ἑλληνικῆς Μεταλλουργίας Ε.Μ.Ε.Κ., Α.Ε., Λαγκαδᾶ Ἀναγενν. 21, πρ. εἶδη μαγειρίου, ἐκδρομῶν κλπ.

Μπελάζη Ἀφοί, Πτολεμαίων 25, πρ. ὡς ἢ ἄνω ἔταιρεία

ΚΕΑ - ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Κώστας Ἀθανάσιος, Ἑλληνικὴ Βιομηχανία Ἐμαγιέ καὶ μεταλλουργίας, γραφ. Ἀθῆναι Χρυσοσπηλαιωτίσσης 9α, ἔργ. ἐν νήσῳ Κέα, πρ. ὑδροδοχεῖα ἐξ Ἀλουμινίου ἐκστρατείας

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἀθανασιάδου Ἀφοί, Μοσχάτον, Πειραιῶς, πρ. Σκευὴ μαγειρικὰ, κοινῆς πυρᾶς καὶ ἠλεκτρισμοῦ, ὑδροδοχεῖα κλπ. σκευὴ οἰκιακῆς χρήσεως

Ἀσπρογέρακας - Καραβότας, ἔργ. Ἀνδρούτσου 3, Γρ. Καποδιστρίου 31

Κούνδουρος Ἰωάννης, Ἀσκληπιοῦ 26, πρ. σκευὴ μαγειρικὰ κλπ. εἶδη οἰκιακῆς χρήσεως

ΠΑΤΡΑΙ

Πραπόπουλοι Ἀφοί, ἔργ. 4ης Αὐγούστου 280, κατάστημα Ἀγίου Ἀνδρέου 58, πρ. Σκευὴ μαγειρικὰ κλπ. εἶδη οἰκιακῆς χρήσεως

**Ἔργαστasia
εἰδῶν ἐκ χαλκοῦ**ΑΘΗΝΑΙ

Ἀναστασιάδης καὶ Γρηγοριάν, Ἀδριανοῦ 15, πρ. παντὸς εἶδους μαγειρικὰ σκευὴ ἐκ χαλκοῦ καὶ οἰκιακῆς χρήσεως

Βουτέρης Νικηφ. Ἐφαιστου 2 καὶ Ἐφαιστου 12 πρ. ὡς οἱ ἄνω

Βλάμος Κ. Μιχ., Ἐφαιστου 9, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Βάγγης Παναγ. Ἐφαιστου 22, πρ. παντὸς εἶδους μαγειρικὰ σκευὴ ἐκ χαλκοῦ καὶ οἰκιακῆς χρήσεως.

Δαμιανίδης Γρηγ. Ἐφαιστου 14, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Ἑλληνικὴ Βιομηχανία Χαλκοῦ Α.Ε. ἔργ. Πειραιῶς παρὰ τὰ Ν. Σφαγεῖα, γραφ. Εὐπόλιδος 14, πρ. σωλῆνες, σύρματα, φύλλα, κ.λ.π. εἶδη ἐκ χαλκοῦ

Ζαφειρόπουλος Σπ., Ἐφαιστου 13, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Κανελλόπουλος Μ. καὶ Βογιατζῆς Α. Ἐφαιστου 28, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Κυπρίου Γεώρ., Ἐφαιστου 4, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Μαζουριάν Ἀρτίν, Παιωνίου 7, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Ρακιντζάκης Ἰωάν., Ἐφαιστου 9, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Σωτήρχος Γεώρ., Ἐφαιστου 10, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Χουλιάρης Σπυρ., Ἐφαιστου 5, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Παρασκευόπουλος Κ., Θησείου 14

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ἀθάνατος Θεοδ., Γεννιτσῶν 16

Γρηγοριάδης Γεωρ., Λαγκαδᾶ

Δημητριάδης Ἐμμ., Λαγκαδᾶ

Ἐλευθεριάδης Ἰωάν., Χαλκῆων

Ζαντόπουλος Νικόλ., πλατ. Μεγ. Ἀξάνδρου

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΤΗΝ ΑΝΤΑΡΣΙΑΝ

ΩΣ ΠΡΑΞΙΝ ΣΑΦΩΣ ΑΝΤΕΘΝΙΚΗΝ

Ελευθερία

5 Ιουν. 1947

«ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΟΜΕΛΕΤΗΜΕΝΗΣ ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ ΝΑ ΚΑΤΑΛΥΘΗ Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ Ν' ΑΠΟ- ΛΕΣΗ Ο ΛΑΟΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΝ»

Κατά την γθεσινή συνεδρίασίν της η Ιερά Σύνοδος απέφασιν — ως ανεγράψεν — να αποδοκιμάσῃ τὴν ἀνταρσίαν καὶ συνέταξε τὴν κατωτέρω ἐγκύκλιον πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν :

Εν Ἀθήναις τῆ 3 Ἰουνίου 1947

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικὸν λαόν.

Ἡ Ἐκκλησία ἀπ' αἰῶνα συμπαραστάτις τοῦ Γένους, μετ' αὐτοῦ συνεφεύρασα τὰς ἡμέρας τῆς δοξῆς καὶ τῆς εἰρήνης, μετ' αὐτοῦ συμπορευομένη τὸν δρόμον τῶν ἀκαθῶν καὶ τῶν διωγμῶν καὶ τῶν αγῶν, φορέυς, ἐν ἀδιαιρέτῳ μετὰ τοῦ Γένους ἐνωτικῆ, τῆς κιβωτοῦ τῆς ἑλληνικῆς ἀρετῆς καὶ τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, πενθεὶ σήμερον πένθος βαρυτάτον, βλέπουσα νὰ χύνεται ἀσπύρευτον τὸ αἷμα τῶν τέκνων τῆς εἰς ἀελεφακτότον ἀγῶνα.

Ὅτι κατὰ τὰς σκοτεινὰς ὥρας τῆς προσφάτου δουλείας προσέβλεπε πάνελπις τὴν ἐρχομένην ἀπελευθέρωσιν τῆς Φυλῆς καὶ τὴν καθολικὴν δικαιοσύναν τῶν πόλεων τῆς. ἦτο ἀδύνατον νὰ πιστεύσῃ ὅτι εἰς τὰ τόσα δεινὰ τῆς Κατοχῆς προσετίθετο τῶν ἰδίων τῆς τέκνων ἡ παρεκτροπὴ ἀπὸ τοῦ προδιαγεγραμμένου δρόμου τῆς ἱστορίας. Ἐτι πλέον, ἡ ἀδύνατον νὰ πιστεύσῃ, ὅτι τόσον βαθεῖα εἶχεν συντελεσθῆ διαβρώσις ἑλληνικῶν συειδήσεων, ὥστε νὰ λησμονήσουσι τὸν λόγον τῶν ἰδίων τῶν αγῶν, τὸν λόγον τῶν μοχθῶν καὶ τῶν θυσιῶν τῶν ἀλλεπολλήλων ἑλληνικῶν γενεῶν, καὶ ἀπὸ πολλὰς ἐπισημοῦσιν καὶ πολλὰς πλατηγῆσαι οὐ ποτε ὅμως κατέστησαν αὐταὶ ἐπιλήρητες μέχρι σήμερον τῆς ἱστορικῆς αὐτῶν ἐπιστολῆς καὶ τοῦ καθήκοντος τῶν ἀγῶν τῶν ἰδίων τῶν ἰδίων ἐξουσιάζουσα, διὰ τὸν ἑαυτῶν καὶ νὰ κυμαρήσουσιν ἐν τῷ αἵματι. Σήμερον δὲν πρόκειται περὶ ἀντιδικίας προσώπων ἀλλὰ περὶ ἐκδηλώσεως ὑπερφιάλου φιλαρχίας, περὶ συμπτωματικῆς καὶ τυχαίας ἡττοσύνης. Πρόκειται περὶ ἀντιδικίας τοῦ βαυθέτερα ἔθνικα ἰδανικά, περὶ ἀντιδικίας μετὰ τοῦ πνευματικοῦ θησαυροῦ τοῦ Γένους, πρόκειται περὶ ὀργανωμένης, προμελετημένης, ἀποπειρᾶς νὰ καταλύσῃ τὸν εὐσεβῆ λαόν, καὶ ὑποτάξῃ τὸν εὐσεβῆ κόσμον, πρόκειται περὶ ὀργάνωσιν ἀντιπρὸς νὰ χωρισθῇ ὁ λαὸς ἀπὸ τὴν πραγματικὴν τὴν κληρονομίαν τῆς ἱστορικῆς τῆς αὐτονομίας καὶ τὴν μερῶν παράδοσιν αὐτοῦ.

Ἡ δοκιμασία μιᾶς βαρβαρῆς Κατοχῆς, ἡ ἐπακολούθησάσα ἐξουσιάζουσα, ἡ ἀνταρσίαν ἐπιδειχθεῖσα λήθη καὶ ἀδιαφορία παρεκτρέσαν τὴν ψυχὴν πολλῶν τῆς τῆς κατέστησαν ὄριμον, ἵνα καταλείψῃ τὴν ἀρετὴν τῆς ἀειπροσεύχης, τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ πνεύματος τῆς κατὰ τὴν ἀρετὴν. Ἀλλὰ ὅσον καὶ ἂν εἶναι πολλὰ τὰ αἴτια, ὅσον καὶ ἂν ἐφαίοντο ἐν τῇ δεδικαιολογημένῳ αἰ πλάνα, σήμερον πλέον, ὅταν ἀπεσφραγίσθησαν καὶ τὰ πλέον δυσπιστῶν τὰ ὄμματα οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅταν, τὰ χρησιμοποίησεν τὰ μέτρα δὲν ὑπῆρξεν ἡ εὐθερία τῶν ἀγῶν καὶ ἡ ἐγκλήματ' ἡ δράσις, ἐξουσιάζουσα μέχρι δεδηλώσεως τῶν ἰερῶν καὶ ὁ τῆς ἐρηκείας, ἐξελίγον καὶ αἱ τε ὑποδοκίμασι. Σήμερον δὲν ὑπῆρξεν περιφροσῆ ἀμφιβολίας καὶ διδασκαλίας καὶ διὰ πᾶν τέκνον, τὸ ὅποιον ἀναρῆται τὴν πίστιν, τὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὰς παραδο-

σεως τοῦ Γένους, μιὰ εἶναι ἡ ὁδὸς τοῦ καθήκοντος.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν γνωρίζει πολιτικὰ μερίδες, δὲν γνωρίζει κοινωνικὰς διαστρεφίσεις. Εἰς τοὺς ἀνταγωνισμοὺς μετὰ τῶν πρὸς ἀνάληψιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας καὶ πρὸς ρυθμίσιν τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας τῶν πολιτῶν, ἡ Ἐκκλησία εἶναι ξένη. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ μείνῃ ξένη διὰ μιὰ μερῶν στασιαστικῆν ἐξουσίαν τοῦτοῦ τοῦ ἔθνους, μετὰ τὴν ὑπαρξίν, τῆς παραδόσεως καὶ τὰ ἰδανικά τοῦ ὅποιου εἶναι δι' ἀκαταλύτων δεσμῶν συνδεμένη. Δὲν παρέμεινε ποτὲ ἀδιάφορος ὁσῶς τὸ ἔθνος ἐκινῶ εὐσεβῶς. Δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ ἀδιάφορος καὶ ὅταν πρόκειται περὶ ἐπιβουλῆς κατὰ τῶν προσώπων ἰδανικῶν τοῦ ἔθνους, παρατὸ πλευρὸν τοῦ ὁποίου εὐρέθη πάντοτε πρῶμαχος ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία.

Ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι πηγὴ ἀγάπης, οὐτε ἐγκόσμιος κριτῆς εἶναι, οὐτε τιμωρὸς, οὐτε, πολὺ περισσότερον, ἐδικητῆς. Θὰ ἀισθάνεται καὶ θὰ περδᾷ πάντοτε τὰ τέκνα τῆς τῆς πνευματικῆς μετὰ τὴν ἀδολον ἀγάπην, μετὰ τὸν ὁσῶν πόθον νὰ τὰ ἴδῃ ἀγαπήφοντα, μετανουήντα, ἐπινοερόμενα εἰς τοὺς μητρικῶς τῆς κόλπου διὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπιεικείας καὶ τῆς συγγνώμης καὶ τῆς ἀλήθειας. Συμπορευομένη πρὸς τὴν φυσικὴν γενναίφροσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἡ Ἐκκλησία καλεῖ τὰ τέκνα τῆς νὰ ἀποποσοσθῶν ἀπὸ τὰς δυνάμεις τοῦ κακοῦ καὶ νὰ ἐμπιστευθῶν ἑαυτὰ εἰς τὴν ἀγάπην τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ἰδιαιτέρως προέρχεται εἰς τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι θὰ παράσῃ ὅλην τὴν ἠθικὴν αὐτῆς προστασίαν εἰς τὰ ἐλλειπτικῶς μετανοήντα καὶ μετὰ νουθεσίαν ἐπιστρέφοντα εἰς τὴν ἀγάπην τῆς Πατρίδος πνευματικῶς αὐτῆς τέκνα. Καὶ εὐσεβῶς πρέπει νὰ δυσπιστήσῃ εἰς τὰς συστάσεις αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ δυσπιστία νοεῖται μόνον εἰς τοὺς λογους ἐκείτων, οἱ ὅποιοι ἐπιδύσκουν νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων, καθιστῶντες αὐτοὺς θύματα τῶν ἰδίων πολιτικῶν σκοπῶν. Σήμερον εἶναι καιρὸς ἀκόμη διὰ τὴν ἐπιστροφὴν, ἡ ὅποια θὰ σώσῃ τὰς ψυχὰς καὶ θὰ ἐδυναμώσῃ τὸ δοκιμαζόμενον ἔθνος. Ἐν τῇ εὐήμερίῳ τοῦ ἔθνικου συνόλου, ἡ ὅποια θὰ ἐπακολουθήσῃ ταχῶς, τὴν κατὰ πᾶσαν τὴν μερῶν στασεῖς, θὰ εὐρῶν, πάντες, δίκαιοι καὶ ἀδικοί, παρόντες καὶ μετανοήσαντες τὴν γαλήνην, τὴν ἀσφάλειαν, τὴν ἀτομικὴν προκοπήν. Καὶ οἱ παθόντες, μετὰ τὸν καιρὸν, θὰ λησμονήσουσιν ὡς Χριστιανοὶ τὰ ἐγκλήματα, τῶν ὁποίων 30ῆν Μαΐου 1947 πρὸς τὸν Τύπον ἐπὶ τῆς ἀρετῆς θύματα. Καὶ οἱ μετανοήσαντες καριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ εὐσεβῆς ἐργασίας, τοῦ ζήλου, τῆς ἐμπράξιας ἐκείτω: κτεν μεταβολῆς θ' ἀνακαταστήσουσιν μετ' ἡ Ἐκκλησία εἶναι σαφῶς καθωρισμένον καιρὸν τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θεσιν τῶν τῆς θέσιν αὐτῆς ἐναντι τοῦ ἀνταρκαὶ εὐσεβῶς ἐτοιμάσουσιν ἐν εἰρήνῃ τὸ μέλλον τοῦ κινήματος, τὸ ὅποιον χαρακτηρίζεται ὡς ἔθνικῶς ἐγκληματικὸν καὶ καθ' ἑαυτὸν ἀναμφισβήτητον τροφοδοτεῖται ἐνίσχυεται ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν Ἑλλάδος, διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους.

Ἡ ὡς ἀνω δὴλωσις ἐνεκρίθη ἐπισημῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν γθεσινήν αὐτῆς συνεδρίασιν, παραλῶς πρὸς τὸ κείμενον τῆς ἐγκυκλίου.

Ἡμεῖς τῆς ἑλληνικῆς παραδόσεως, ἡμεῖς ἑλληνικὸν θρησκευτικὸν αἶσθημα, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐγῶν ἀφῆσει ἰχνη ἀνεξίτηλα, τὰ ὅποια εἰς μίαν εὐλογημένην στιγμὴν θὰ ἀγαλάμψου, καὶ εἰς τὰς πλέον σκοτισθεῖσας ψυχὰς. Εἶναι ἀδύνατον νὰ εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι θὰ ἀνθέξουν μέχρι τέλους εἰς τὴν ἀσπύρευτον καὶ δὲν θὰ ὑποταχθῶν εἰς τὰς παρεκτροπὰς τῆς χριστιανικῆς ἀρετῆς, τῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς σωφροσύνης. Δὲν εἶναι δυνατόν ἄνθρωποι γαλουχηθέντες ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν μας, ἀπὸ τὰ ἰθνηκὰ ἰδανικά, ἰσῶς καὶ κρατερώς ἀγωνισθέντες εἰς τοὺς ἔθνικους ἀγῶνας, ἐν τέλει νὰ μὴ ἀγίληθῶν, ὅτι ἡ μεθοδὸς τῆς καταστρωκῆς καὶ τοῦ ἐγκλήματος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀδηγήσῃ εἰς σκοπούς ἐρθῶς καὶ ἀξίους τοιαύτων θυσιῶν.

Ἀς ἀναπολήρουσιν οἱ τόσον τραγικῶς πλανώμενοι, ὅτι, ὅταν οἱ Χριστιανοὶ ἠγωνίζοντο κατὰ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, ἄλλοι ἐγκλημάτου εἰς βάρος πύτων, πρὸς τὸν ὅμοιον οἱ τοὶ δὲν ἐγκλημάτου εἰς βάρος οἰουθήματα. Μετὰ τὸ ὄπλον τῆς ἀρετῆς κατέκτησαν τὸν κόσμον. Καὶ σήμερον πῶς εἶναι δυνατόν ὅτι αὐτοὶ κατέκτησαν εἰς τοὺς αἰῶνας μετὰ τὴν δύναμιν τῆς ἀρετῆς νὰ καταστρωθῶν μετὰ τὴν εὐσεβῆ τῆς διὰς καὶ τοῦ ἐγκλήματος;

Εἰς τὸ σημεῖον περισότης ἡ στασιαστικὴ τὸ ἔθνος σιματῆρα ἀνταρσία αὐτὴ πλάνη δὲν χωρεῖ πλέον. Χωρεῖ ἡ συγγνώμη πρὸς τοὺς θέλοντας ἐλλειπτικῶς νὰ τὴν ἡεθῶν. Χωρεῖ ἡ ἀγάπη, ἡ ὅποια τελικῶς θὰ ἀνασιδέσῃ τὸ διχασθῶν ἔθνος εἰς μίαν οἰκογένειαν χαριτωτικὴν ἐν ὁμοίᾳ ἀγωνισμένην ν' ἀνοικηθῶν τὸν κατεσπασμένον τιμῶν οἰκῆ τῆς.

Ὁ Ἅγιος Θεὸς ὡς φωτιστὴν πάντας νὰ πρέξῃν τὸ θεσιλόγητον ἐναντι τῆς Πατρίδος ἱερῶν καθήκων τῶν.

Ἀθῆναι 3 Ἰουνίου 1947.

- Ὁ Ἀθηνῶν Λαμπροκηνός, Ἐπίσκοπος.
- Ὁ Φωκιάτῃς Ἀμβρόσιος, Ἐπίσκοπος.
- Ὁ Σπετιῶν καὶ Αἰγίνης Προκόπιος, Ἐπίσκοπος.
- Ὁ Ἄρτης Σπυρίδων, Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας Ἱεροθέος, Ὁ Φλωοίνης Βασίλειος, Ὁ Δρυϊναυπέλεως Δημήτριος, Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Ἀναστάσιος, Ὁ Ἐβέσσῃς καὶ Πέλλης Παντελεῶν, Ὁ Θήρας Σπυρίδων, Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Μεθοδῖος.

Ἡ ὡς ἀνω ἐγκύκλιος ἀποτελεῖ ἀπόφασιν τῆς δὴλωσεως εἰς τὴν ὅποιαν προσέβη, τῆς 30ῆν Μαΐου 1947 πρὸς τὸν Τύπον ἐπὶ τῆς ἀρετῆς θύματα. Καὶ οἱ μετανοήσαντες καριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ εὐσεβῆς ἐργασίας, τοῦ ζήλου, τῆς ἐμπράξιας ἐκείτω:

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι σαφῶς καθωρισμένον καιρὸν τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θεσιν τῶν τῆς θέσιν αὐτῆς ἐναντι τοῦ ἀνταρκαὶ εὐσεβῶς ἐτοιμάσουσιν ἐν εἰρήνῃ τὸ μέλλον τοῦ κινήματος, τὸ ὅποιον χαρακτηρίζεται ὡς ἔθνικῶς ἐγκληματικὸν καὶ καθ' ἑαυτὸν ἀναμφισβήτητον τροφοδοτεῖται ἐνίσχυεται ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν Ἑλλάδος, διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους. Ἡ ὡς ἀνω δὴλωσις ἐνεκρίθη ἐπισημῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν γθεσινήν αὐτῆς συνεδρίασιν, παραλῶς πρὸς τὸ κείμενον τῆς ἐγκυκλίου.

Η ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
~~ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΚΑΤΑΡΑΧΗΝ ΤΗΣ~~

παρασύρη κανένα ἀφελῆ ἢ κατα-
βαλλομένη προσπάθεια τοῦ κομμουνι-
σμοῦ, ὅπως μία ἀπλή και ἐπιβαλ-
λομένη ὑπόμνησις τοῦ στοιχειώδους
ἀθήκοντός της εἰς τὴν ἡγεσίαν
τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκ-
κλησίας, παρασταθῆ ὡς ἀποπέτρα
βιαιᾶς ἀναμίξεως τῆς Ἑκκλησίας
εἰς τὸν «ἐμφύλιον πόλεμον». Κα-
ταίς δὲν διενοήθη νὰ ζητηθῆ ἀπὸ
τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὅπως συγκε-
νήσῃ σώματα ἀμύνης κατὰ τῶν συμ-
ποριτῶν ἢ ἐκδῶσι ἐμπρηστικὰ κη-
ύγματα.

Δὲν ἔμπορεῖ ὁμως ἐπ' ὅπεσον
ἂ ἐμφανίζεταί ὡς ζῶσα ἐκτὸς τῆς
Ἑλλάδος και τηροῦσα στάσις ἀεὶ-
του οὐδετερότητος και δὲν ἔμπο-
ροῦν οἱ Ἱεράρχαι, μὲ τὸ πρόσχη-
μα τῆς ἀπασχολήσεως εἰς τὰς ὄχι
και τόσον σημαντικὰς ἐργασίας τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου, νὰ ἀπουσιάζουν ἐπι-
τόσον καιρὸν ἀπὸ τῆν ἐνδεδειγμέ-
νην θέσιν των κοντὰ εἰς τὰ πολυμιά-
των, καθ' ἣν στιγμὴν διεξάγεταί
ἐνας λυσώδης, ἀκήρυκτος πόλεμος
ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὑφί-
σταντα: οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ τό-
των Ἑλληνικῶν περιφερειῶν ἀπε-
γράφετα βασανιστήρια, φονεύονται,
φάρονται, σταυρώνονται και μχο-
υροῦν Ἑλλήνας ἱερεῖς και καλό-
ηροὶ.

Εἶναι στοιχειώδης και σύμφωνα
πρὸς μακροίωνα παραδόσεις
τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὑ-
ποχρέωσις τῶν ἡγετῶν των νὰ εὐ-
δοκῶνται κοντὰ εἰς τοὺς πιστοὺς,
κατὰ τὰς κρίσιμους κἀτάς στιγμάς.
καὶ ἀποτελεῖ ὑπηρεσίαν πρὸς τὴν
Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ὑπόμνη-
σις αὐτῆς τῆς ὑποχρεώσεως.

Ελλην. αἴμα" 10-6-47

Εκκλησία η αναρσία ββα

4 στωδοιοπορία - Ο κ. Ιεζεκιήλ οὐδέτερο ἔναντι τῆς αθεΐας καὶ τῆς ἐκκλησίας
καταπληκτικὸν ἔργον
πρὸς τὸ ἔλλ. αἶμα"

«Οὐδέποτε ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Τσιγγούνα νὰ ὀμιλήσω κατὰ τῶν κομμουνιστῶν. Ὁ στρατηγὸς ἐπεσκέπτετο συχνὰ τὴν Μητρόπολιν συνδεινοῦντες φιλικῶς. Τὶ ἐλέγχετο μεταξύ τυροῦ καὶ ἀγγλίου οὐδεμίαν ἔχει ἀξίαν. Ὁμίλησα πολλάκις ἐπ' ἐκκλησίαις περὶ μεγάλης Ἑλλάδος, περὶ συνδιαλλαγῆς καὶ ἐπιστροφῆς παραπλανηθέντων Ἑλλήνων, περὶ διαγραφῆς ἀπὸ χριστιανικῆς καρδίας τῆς λέξεως ἐκδίκησις. Εἰδικῶς περὶ κομμουνισμοῦ οὐδέποτε ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ ὀμιλήσω διότι ὁ κομμουνισμὸς εἶναι πολιτικὴ ὁργανωσις, πρὸς τὰς ὁπρίας ἢ τῆς ἐκκλησίας δὲν ἀναμιγνύεται φέγουσα τὰ πρεσβεύμενα ὑπ' αὐτῶν, οὔτε τοιαύτη ὀμιλία εὐὰ συνετέλει εἰς τὴν εἰρήνευσιν ἀλλὰ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ διχασμοῦ.

Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος Ἰεζεκιήλ.

Ἐπὶ τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ κ. Ἰεζεκιήλ ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν τὰ ἑξῆς:

1) Τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ἰεζεκιήλ μεταξύ τυροῦ καὶ ἀγγαδίου - καὶ τὰ ὁποῖα οὗτος δὲν διαψεύδει - ἔχουν κάποιαν ἀξίαν διότι ἐκδηλώνουν τὰς πραγματικὰς ἀντιλήψεις του, αἱ ὁποῖαι καὶ ἐξηγοῦν τὴν φαινομενικῶς οὐδετέραν, κατ' οὐσίαν δὲ εὐμενῆ πρὸς τὸ Κ.Κ.Ε. στάσιν του.

2) Ὁ κομμουνισμὸς δὲν εἶναι μόνον πολιτικὴ ὁργανωσις. Εἰς τὴν βάσιν ὑπάρχει μία χονδροειδοῆς φιλοσοφία ἀγροίκου ὑλισμοῦ. Ὁ κ. Ἰεζεκιήλ ἀγνοεῖ τοῦτο; Ἄν ὄχι τότε νομίζει ὅτι δὲν εἶναι χρέος τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἀντικρούσῃ ἓνα σύστημα πεπλανημένων ἰδεῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν ἄρνησιν ἀπὸ ρίζης

τῆς οὐσίας τοῦ Χριστιανισμοῦ; Καὶ εἰς ποίαν ἄλλην παρομοίαν περίπτωσιν ἡ Ἐκκλησία κατέθεσε τὰ ὄπλα τῆς ἀληθείας καὶ ἀφῆκεν ἀνυπεράσπιστον τὴν συνείδησιν τῶν Χριστιανῶν ἔναντι τοῦ ψεύθους καὶ τοῦ δόλου;

3) Εἰδικώτερον ὁ κομμουνισμὸς εἶναι θεωρία ἀθεϊστικὴ καὶ κατὰ συνέπειαν ἀντιχριστιανικὴ. Ὁ ἰδρυτὴς τοῦ κομμουνισμοῦ Κάρολος Μάρξ ἔχει γράψει τὸν ἀφορισμὸν ὅτι «ἡ θρησκεία εἶναι τὸ ὄπιον τοῦ Λαοῦ». Ὁ θεμελιωτὴς τοῦ Σοβιετικοῦ Κράτους, ὁ Νικόλαος Λένιν, εἶναι γνωστὸν ὅτι διεξήγαγεν ἀμείλικτον πόλεμον ἔναντι τῆς θρησκείας, ἦτο δὲ τὸσον ἀπόλυτος εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ τὸσον ἀδιάλλακτος ὥστε δὲν ἠνείχετο οὔτε φιλοσοφικὰς καθαρῶς θεωρίας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἦτο δυνατόν ἔστω καὶ ἐμμέσως νὰ ἔλθουν εἰς ἐνίσχυσιν τῶν θρησκευτικῶν δογμάτων.

Ἐρωτῶμεν τὸν κ. Ἰεζεκιήλ: διεφώτισε ποτὲ τὸ ποιμνίον του περὶ ὅλων αὐτῶν; Ὑπερησπίσθη ποτὲ τὸν Χριστιανισμὸν ἔναντι τῆς ἀθεϊστικῆς ὑλιστικῆς καὶ ἀντιχριστιανικῆς μὲτ' ἐλαυχίας τοῦ κομμουνισμοῦ, ὁ ὁποῖος διεκήρυξεν ὅτι «ἐξεδίωξεν τὸν Θεὸν ἀπὸ τὸ τελευταῖον τοῦ καταφύγιον, τὴν ἀνθρωπίνην ἱστορίαν»;

Ἀπεκάλυψεν εἰς τὰς χριστιανικὰς συνειδήσεις ὁ κ. Ἰεζεκιήλ τὸ ψεῦδος; Προειδοποίησε διὰ τὴν ψευδεπιστημονικὴν πανουργίαν; Καὶ ἔδωσεν εἰς τοὺς πιστοὺς τὸ πνευματικὸν ὄπλον τῆς χριστιανικῆς πίστεως διὰ νὰ καταπολεμήσουν τὸν κομμουνιστικὸν ἀθεϊσμόν;

4) Ὁ κομμουνισμὸς καὶ ὡς πολιτικὴ ὁργανωσις εἶναι ἀντεκκλησιαστικὸς. Δὲν ἀναφερόμεθα μόνον εἰς ὅσα γνωστὰ καὶ ἔξοντωτικὰ ἔπραξε κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὴν Ρωσίαν.

Ὑπενθυμίζομεν εἰς τὸν κ. Ἰεζεκιήλ τὰς ἑκατοντάδας τῶν σφαγιασθέντων ἀπὸ τοὺς εἰσάμιτας ἱερέων καὶ τὰς τόσας καταστροφείσας καὶ διωθείσας ἐκκλησίας. Ἔστι γμάτισεν ὁ κ. Ἰεζεκιήλ τὰς ἐνεργείας αὐτάς; Ἐκαυτηρίασε τὰ ἀντιχριστιανικὰ αὐτὰ ἀνοσιουργήματα; Καὶ πῶς συμβιβάζει τὴν ἄσφογον οὐδετερότητά του ἔναντι τῶν δολοφονικῶν πληγμάτων κατὰ τῆς πίστεως μετὰ τὴν ἐμπιστοσύνην, μετὰ τὴν ὁποῖαν ἡ Ἐκκλησία τοῦ ἔχει ἀναθέσει ὄχι μόνον τὴν υπεράσπισιν τῶν χριστιανικῶν συνειδήσεων ἀλλὰ καὶ τὴν διάδοσιν, τὴν εὐρυτέραν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδον τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν;

5) Ὁ κομμουνισμὸς, ὅπως ἀναγνωρίζεται διεθνῶς, δὲν εἶνε ἐθνικὴ ἢ πολιτικὴ ὁργανωσις ἀλλὰ ὄργανον καὶ ἐξάρτημα τῆς Δυνάμεως, εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲ χρησιμοποιεῖται ὡς μοχλὸς διὰ τὴν πραγματοποίησιν μετ' ὧν αἱ ὁποῖαι θὰ ὠλοῦν εἰς πλήρη ἀφανισμόν - γεωγραφικόν, φυλετικόν καὶ ἐθνικόν - τῆς Ἑλλάδος. Ἐναντι αὐτῆς τῆς ἰδιομορφίας τοῦ κομμουνισμοῦ ὁ κ. Ἰεζεκιήλ φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ μείνῃ ἀπάσῃ καὶ ἀδρανῆς. Ἀλλ' ἡ Μητροπολις Θεσσαλιώτιδος δὲν εἶναι τμηματῆς Ἐκκλησίας κάποιας μικρῆς χώρας. Εἶναι ἐκκλησία Ἑλληνικὴ καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μείνῃ ἀσυγκίνητος ἐνώπιον τῆς ἀντεθνικῆς ἐσορμησεως τοῦ Κ.Κ.Ε.

6) Εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἐναπόκειται νὰ ερευνήσῃ τὸ ζήτημα κατὰ πόσον ὁ Θεσσαλιώτιδος Ἰεζεκιήλ εὐρίσκεια εντος τῆς τελευταίας τῆς ἀπορασεως διὰ τὴν ἀνταρσίαν καὶ τῆς ἔστω ὀψίμου δηλώσεως του προεορτυ της διὰ τὸ χαμικὸν κίνημα, τὸ ὁποῖον ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀντεθνικὸν καὶ ἐκκλησιαστικόν.

ρῶν περισταλτικῶν κινήσεων. Ἡ ἀναστόμωσις ἀρκετὰ εὐρεῖα (8 ἐκ. μ.) καταλαμβάνει τὸ κατώτερον μέρος τοῦ κολοβώματος, ἔχουσα φορὰν μᾶλλον ὀριζοντίαν. Μετὰ 25' τελεία ἐκκένωσις τοῦ στομάχου.

Ἐξέτασις Γ. Υ.

Πρὸ ἰσταμίνης		Μετὰ ἰσταμίνην	
H	0	H	0
A	0,470 ‰	A	0,290 ‰
Γ	(—)	Γ	(—)
X	(—)	X	(—)

Ἐπανεξέτασις 23/12/46. Δι' οὐδὲν ἀπολύτως στομαχικὸν ἐνόχλημα παραπονεῖται. Δὲν κάμνει δίαιταν.

Ἀκτινοσκόπησις: Ἡ αὐτὴ εἰκὼν ὡς καὶ προηγουμένως ἀπὸ ἀπόψεως μορφολογίας τοῦ κολοβώματος. Βραδυτέρα πως ἐκκένωσις τοῦ στομάχου. (Μετὰ 15' τὸ ἥμισυ τοῦ βαρίου εὐρίσκεται ἐν τῷ κολοβώματι).

Ἐξέτασις Γ. Υ. (Ποσότης ἐξαχθεῖσα οὐχὶ μεγαλύτερα τῶν 30 c. c.).

Μετὰ ἰσταμίνην.

H	0,	A	0,109 ‰,	Γ	(—)	X	(—)
---	----	---	----------	---	-----	---	-----

18. Π. Κ., ἐτῶν 45, Γεωργός. Εὐρεῖα ἐκτομὴ κατὰ R—P τῆ 5/6/46 δι' ἔλκος 12/δακτύλου. Μετεγχειρητικὴ πορεία: ὁμαλή.

Ἀκτινοσκόπησις 21/6/46: Κολόβωμα κατὰ τὰ 2/3 ὑπὸ τὸ πλευρικὸν τόξον. Ἐκκένωσις κατὰ τὸν α' τύπον. Διαγραφὴ τῆς προσιούσης εἰς μῆκος 2 ἐκ. μ. Ἡ ἀναστόμωσις εὐρίσκεται εἰς τὸ κατωφερέστερον σημεῖον τοῦ κολοβώματος. Ἡ ἀπιούσα ἔλιξ εἶναι διευρυσμένη εἰς ἕκτασιν 4 ἐκ. μ. ἀπὸ τοῦ στομάχου ἔχουσα πλάτος 4 ἐκ. μ. Διάρκεια ἐκκενώσεως 15'.

Ἐξέτασις Γ. Υ. (μετὰ ἔνεοιν ἰσταμίνης).

15'—35'	H	0,	A	0,255 ‰,	Γ	(—),	X	ἴχνη ἐλάχιστα
35'—60'	H	0,	A	0,183 ‰	Γ	(—)	X	ποσότη.Γ.Υ. ἀνεπαρκῆς
60'—75'	H	0,	A	0,075 ‰	Γ	(—)	X	(—)

Ἐπανεξέτασις 16/10/46. Δι' οὐδὲν ἀπολύτως στομαχικὸν ἐνόχλημα παραπονεῖται. Ἀκολουθεῖ ὅμως ἀκόμη τὴν συσταθεῖσαν δίαιταν.

Ἀκτινοσκόπησις: Κολόβωμα τῶν αὐτῶν διαστάσεων. Ἐκκένωσις κατὰ τὸν α' τύπον. Οὐδεμία διαγραφὴ τῆς προσιούσης ἔλικος. Ἀναστόμωσις ὀλίγον πρὸς τὰ δεξιὰ. Διάρκεια ἐκκενώσεως 20'.

19. Γ. Δ., ἐτῶν 49, ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος. Εὐρεῖα ἐκτομὴ κατὰ R—P, δι' ἔλκος τοῦ 12/δακτύλου τῆ 31/5/46.

ΠΟΙΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΡΟΛΟΝ

ΕΠΑΙΞΕΝ Ο «Ε.Λ.Α.Σ» ΚΑΤΑ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΜΑΚΡΑΝ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ, ΠΛΗΣΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

Συνεχιζόμεν σήμερον τὴν ἀνα-
κόπην μερικῶν ἀπὸ τὰ πλέον
ἀξιοφερὸν καὶ ἀποκαλυπτικὰ
σημεῖα τοῦ μακροτάτου ἀρθροῦ,
το ὁποῖον ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν
Βελιγραδιανήν «Μπορμπας» ὁ στε-
λὸς συνεργάτης τοῦ στρατάρχου
Τίτο, Σεετ. Βουκμάνοβιτς, ὁ ὁ-
ποῖος, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «στρα-
τηγὸς Τέμπο», εἶχεν ἀναλάβει τὴν
διεύθυνσιν τοῦ κομμουνιστικοῦ ἀ-
γῶνος εἰς τὴν ἰστίαν Σερβίαν, κα-
τὰ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου παγκο-
σμίου πολέμου καὶ ὁ ὁποῖος, ὑπὸ
τὴν ἰδιοσημασίαν αὐτὴν, ἦλθεν εἰς στε-
νήν ἐπαφὴν καὶ συνεργασίαν με-
τὸς ἡγέτας τοῦ Ἑλληνικοῦ κομ-
μουνισμοῦ.

Ὅπως ἀνεφέραμεν χθές, ὁ
στρατηγὸς Βουκμάνοβιτς ἐξετάζει
τὰ διάφορα σφάλματα τῆς κομ-
μουνιστικῆς ἡγεσίας τῆς Ἑλλά-
δος, διὰ τὴν κατηγορήσῃ ὡς
πλήρως ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἀποτυ-
χίαν ἐκείνου ποῦ ἀπετέλει τὸν βα-
σικὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν ὅλων
τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων,
κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην, λόγῳ
τῶν δημιουργηθεισῶν ἐξαιρετικῶς
εὐνοϊκῶν συνθηκῶν: τὴν ἐκατά-
κτησιν δηλαδὴ τῆς λαϊκῆς ἐξου-
σίας, ὅπως ἀποκαλεῖ εὐφημιστι-
κῶς τὴν βίαιαν ἐπικράτησιν τοῦ
κομμουνισμοῦ. Μετὰ τὴν πληρεστε-
ραν γινώσκιν τῶν πραγμάτων, ποῦ
ἀπεκτήσαμεν κατὰ τὰ ἔτη αὐτὰ,
δυναμέθα νὰ διαπιστώσωμεν, ὅτι
ὁ στρατηγὸς τοῦ Τίτο, ἐπέβη
ἐξῆς εἰς πλείστα συμπεράσματα
αὐτοῦ. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐνδιαφέρει τό-
σον, ὅσον ἡ πλήρης ἀποκάλυψις
τοῦ γεγονότος, ὅτι, εἰς μίαν ἐπο-
χὴν κατὰ τὴν ὁποίαν πολλοὶ συμ-
μαχοὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ἐφαν-
ταζόντο, ὅτι οἱ κομμουνισταὶ εἰς
τὴν Ἑλλάδα μάχονται κατὰ τῶν
Γερμανῶν κατακτητῶν καὶ τοὺς ἐ-
βοηθοῦν πλουσιοπαρόχως μετὰ
ὄπλα καὶ χρήματα, αὐτοὶ προητοι-
μαζοῦν ἀπλῶς, ἐν πλήρει συνεργα-
σίᾳ μετὰ τοὺς Νοτιοσλαύους, Ἄλ-
βανούς καὶ Βουλγάρους κομμουνι-
στας, τὴν βίαιαν ἐπικράτησιν τοῦ
κομμουνισμοῦ εἰς τὴν χώραν.

Αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πληρο-
φορίαι τοῦ στρατηγοῦ Τέμπο, εἶ-
ναι ἀληθῶς πολύτιμοι. Ἀναφέρει
πράγματι, ὅτι τὸ 1943, οἱ σύν-
τροφοι Ἰωαννίδης καὶ Σιάντος,
συναντηθέντες μετὰ τοὺς ἐκπροσώ-
πους τοῦ Ἀλβανικοῦ καὶ τοῦ Νο-
τιοσλαβικοῦ κομμουνισμοῦ, ἀπέ-
κλυξαν, ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν
Ἑλλάδα εἶναι ἰδιομορφος, διότι
τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ πλη-
θυσμοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰς πόλεις
καὶ ἐκεῖνος ποῦ κρατεῖ τὰς πό-
λεις, κρατεῖ καὶ τὴν ἐξουσίαν.

Ὡς ἐκ τούτου, ἐτόνισαν τότε
περαιτέρω οἱ σύντροφοι Ἰωαν-
νίδης καὶ Σιάντος, τὸ Ἑλληνικὸν
ἀπελευθερωτικὸν κίνημα, πρέπει
νὰ ὀργανωθῆ εἰς τὰς πόλεις. Πρά-
γματι, κατηρτίσθησαν στρατιωτι-
καὶ μονάδες εἰς τὰς πόλεις, αἱ
ὁποῖαι θὰ κατελάμβανον τὴν ἐ-
ξουσίαν, ὅταν θὰ ἀπεχώ-
ρουν οἱ κατακτηταί. Αἱ
ἀνταρτικαὶ ὁμάδες, αἱ ὁποῖαι ἀ-
πετελοῦντο ἀπὸ χωρικοὺς, εὐρί-
σκοντο πλησίον τῶν πόλεων, διὰ
νὰ ἐνισχύσουν τὰς ἐντὸς αὐτῶν
μονάδας πρὸς κατάληψιν τῆς ἐ-
ξουσίας.

Ἐπὶ τούτων ὅμως — πάντοτε κα-
τὰ τὸν Σφ. Βουκμάνοβιτς — καὶ
ἄλλαι ἀπόψεις, τὰς ὁποίας ἐξεθε-
σαί τότε οἱ Σιάντος καὶ Ἰωαν-
νίδης εἰς τοὺς Νοτιοσλαύους καὶ
Ἀλβανούς συντρόφους τῶν καὶ αἱ
ἐπεὶ φαίνεται νὰ τοὺς ἐξεπλή-
ξαν ἤδη. Ἐτόνισαν δηλαδὴ,
ὅτι, ἀφ' ἐνός μὲν ἡ ἐλαχίστη διά-
βασις τῆς μεγάλης μάζης τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Λαοῦ, ὅπως παρακολου-
θῆσιν καθαρῶς κομμουνιστικὰς ἐ-
πιδιώξεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀνάγ-
κη, ὅπως ἐπιτύχουν τὴν θετικὴν
στρατιωτικὴν βοήθειαν ἐκ μέρους
τῶν Ἀγγλῶν διὰ τὸ κίνημά των,
τοὺς ἐπέβαλλε νὰ εἶναι ἐξαιρετι-
κῶς προσεκτικοὶ εἰς τὴν διατύπω-
σιν τῶν συνθημάτων καὶ τῶν ἐ-
πιδιώξεων των. Συγκεκριμένως
δηλαδὴ, γράφει ὁ Βουκμάνοβιτς,
καὶ Σιάντος καὶ Ἰωαννίδης ἐδή-
λωσαν, κατὰ τὴν συνάντησιν των
τοῦ 1943 μετὰ τοὺς Νοτιοσλαύους
καὶ Ἀλβανούς ἀντιπροσώπους, ὅτι
ὁ χαρακτήρ τοῦ ἀγῶνος ὡς ἐ-
θνο-απελευθερωτικοῦ, δὲν ἐτέ-
τρεπε νὰ διεξαχθῆ συγχρόνως καὶ
ἐμφανῶς καὶ ὁ ἀγὼν διὰ τὴν λαϊ-
κὴν ἐξουσίαν (τὴν βίαιαν δηλαδὴ
ἐπικράτησιν τοῦ κομμουνισμοῦ),
διότι τούτο θὰ ἐδίδεν ἐπιχειρήμα-
τα εἰς τὴν ἀστικὴν ἀντίδρασιν, ἡ
ὁποία θὰ ὑπεστήριζεν, ὅτι ὁ ἀγὼν
διεξάγεται μόνον διὰ τὴν λαϊκὴν
ἐξουσίαν. Ὑπέσχοντο δὲ οἱ δύο
ἐκπρόσωποι τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς τοὺς
ξένους συντρόφους τῶν, ὅτι θὰ
εἶχον τὴν δυνατότητα, εὐθὺς μετὰ
τὴν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανῶν, νὰ
ἐπιτύχουν τὴν κατάκτησιν τῆς ἐ-
ξουσίας δι' ἄλλων μεθόδων. Ὁ-
σον ἀφορᾷ τοὺς Ἀγγλοὺς, ἡ ἡγε-
σία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐφρόντισε νὰ συ-
νάψῃ εἰδικὴν μετ' αὐτῶν συμφω-
νίαν, ἡ ὁποία τοὺς ἐξησφάλιζε
μετὰ τὴν πολυτίμην εἰς ὄπλα καὶ
χρήματα βοήθειαν, τοὺς ἐπέβαλλε
ὅμως καὶ ὠρισμένας ὑποχρε-
ώσεις, ποῦ κατακρίνει τώρα ὁ
Βουκμάνοβιτς ὡς ἐγκαταλείψιν
τοῦ κομμουνιστικοῦ ἀγῶνος.

τοῦ καὶ ἀλλοῦ ἐξαιρετικῶς ἐνδι-
αφέροντος καὶ σημαντικοῦ ἀποκα-
λυφτικῶν περὶ τοῦ ρόλου ποῦ ἐπαί-
ξε τὸ περιδοθέν «λαϊκοαπελευθε-
ρωτικὸν κίνημα» τοῦ κομμουνισμοῦ
κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος
ἐναντίον τῶν Γερμανῶν κατακτη-
τῶν καὶ τῆς ἐξ Ἑλλάδος ἐκδιω-
ξέως των. Ἀντιγράφομεν ἀπὸ τὸ
σχετικὸν ἀπόσπασμα, ἐπι λέξει:

«Τὰ ἀριητικὰ ἀποτελέσματα
τῶν σφαλμάτων εἰς τὴν στρατιω-
τικὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἀπελευθερω-
τικοῦ κινήματος τῆς Ἑλλάδος, εἶ-
ναι τὰ ἑξῆς: 1ον) Αἱ στρατιωτι-
καὶ μονάδες ἦσαν καταδικασμένα
εἰς ἀδράνειαν καὶ ἔδρων μόνον ὅ-
ταν ὁ ἐχθρὸς ἐτετίθετο κατὰ τοὺς
ἐδάφους τῆς ἐλεύθερης Ἑλλά-
δος». Εἰς τὰς στρατιωτι-
κὰς μονάδας εἶχον δοθῆ
διαταγαὶ νὰ μὴ κτυποῦν
τοὺς Γερμανοὺς, ἀπὸ τὸ
φόβον μήπως προαλέσουν τὴν ἀν-
τίδρασιν των. Τοιαύτη ἐντολὴ εἶ-
χε δοθῆ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς μονά-
δας τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου
Κύριον καθήκον τῶν στρατιωτι-
κῶν μονάδων ἦτο νὰ εὐρίσκωνται
εἰς ὠρισμένας περιοχάς, πλησίον
τῶν πόλεων, διὰ νὰ καταλά-
βουν τὴν ἐξουσίαν, ὅταν
θὰ ἀπεχώρουν οἱ κατα-
κτηταί. 2ον) Αἱ στρατιωτικαὶ
μονάδες δὲν ἀνελάμβανον ποτε ἐ-
πιθετικὰς ἐπιχειρήσεις, ἀλλὰ μό-
νον ἀμυντικάς. Τὸ συμπέρασμα
εἶναι, ὅτι αἱ στρατιωτικαὶ μονά-
δες δὲν κατέφεραν ἰσχυ-
ρὰ πλῆγματα κατὰ τῶν
δυναμέων τοῦ κατακτη-
τοῦ, ὅτι δὲν ἐξεπαιδεύθησαν
στρατιωτικῶς καὶ δὲ, ἐφοδιάσθη-
σαν μετὰ σύγχρονα ὄπλα.

Ἄλλα καὶ μερικὰ ἄλλα ἐνδι-
αφέροντα πράγματα γράφει ὁ
Βουκμάνοβιτς διὰ μίαν νέα συν-
άντησιν τῶν ἐκπροσώπων τοῦ
Κ.Κ.Ε., ἡ ὁποία ἐγένετο ὅλγους
μήνας μετὰ τὴν πρώτην μετὰ τοὺς
ἐκπροσώπους τοῦ κομμουνιστικοῦ
κόμματος Νοτιοσλαβίας. Αὐτὴν
τὴν φοράν, ἦσαν οἱ σύντροφοι
Τζήμας καὶ Καραγεώργης. Κατὰ
τὴν ἐν λόγω συνάντησιν των, οἱ
ἀνωτέρω ὡμολόγησαν, ὅτι —
πάντοτε διὰ λόγους συγκαλύψεως
τῶν πραγματικῶν σκοπῶν τοῦ ἀ-
πελευθερωτικοῦ κινήματος — ἐπὶ
ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. δὲν ἐτέτρεφε
τὴν ἐμφανῆ δράσιν τῶν κομματι-
κῶν ὀργανώσεων, μέσα εἰς τὸν ἀ-
πελευθερωτικὸν στρατὸν καὶ ἀπη-
γόρευεν εἰς τοὺς μαχητὰς νὰ
τραγουδοῦν ἐπαναστατικὰ, κομ-
μουνιστικὰ τραγούδια. Τὴν στά-
σιν αὐτὴν τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε.
ἀπετεροσέθησαν νὰ δικαιολογήσουν
οἱ Τζήμας καὶ Καραγεώργης μετὰ
τὴν ἀνάγκην, ὅπως μὴ χρωματι-
σθῆ ὁ στρατὸς καὶ κατηγορηθῆ
ἀπὸ τὴν ἀντίδρασιν, ὡς καθαρῶς
κομμουνιστικὸς.

Νομίζομεν, ὅτι ἡ εἰκὼν, ποῦ ἐμ-
φανίζει ὁ ἐπιφανὴς Νοτιοσλαβὸς
κομμουνιστὴς, εἶναι πλήρης καὶ
θὰ ἠμπερούσε νὰ εἶναι ἰδιαιτέ-
ρως ἐνδιαφέρουσα δι' ἐκείνους
τοὺς συμμάχους, στρατιωτικοὺς ἢ
πολιτικούς παράγοντας, οἱ ὁποῖοι
ὄχι μόνον ὑπεστήριξαν καὶ ἐπί-
σχισαν μετὰ ἀφάνταστον γενναίω-

αί τεταχθήσαν με πείσμα έναντίον των έθνικών όργανώσεων πραγματικής αντίστασεως κατά των Γερμανών κατακτητών, διά να φώσον τό δυνατόν περισσότερον άρεστοί εις τούς κομμουνιστικούς φίλους των:

Όπως και εις τας άλλας Ευρωπαϊκώς χώρας, ούτω και εις την Ελλάδα, ό πραγματικός σκοπός του λεγομένου «άπελευθερωτικού κινήματος, ήτο όχι ή καταπολέμησις των Γερμανών κατακτητών, αλλά ή βιαία κομμουνιστική κατάκτησις της έξουσίας. Εις την Ελλάδα μόνον ή κομμουνιστική ήγεσία ήτο κάπως προσεκτικώτερα και προσεπάθει να άποκρύπτη τόν καθαρώς κομμουνιστικόν χαρακτήρα του «λαϊκο-απελευθερωτικού» κινήματος, διότι έγνώριζεν άφ' ενός μέν την αντίπαθειαν της μεγάλης μάξης του Έλληνικού Λαού προς τόν κομμουνισμόν, άφ' έτέρου δέ την άπόλυτον ανάγκην της Άγγλικής βοήθειας, την όποιαν και επέτυχε πράγματι πλουσιοπάροχον. Ταυτοχρόνως όμως έδωσεν έντολήν εις τά στρατιωτικά της τμήματα να άποφεύγουν έπιμελώς κάθε δράσιν κατά των Γερμανών και να συγκεντρώνται γύρω από τας πόλεις, διά να καταλάβουν την έξουσίαν, εύθως μετά την άποχώρησιν των.

Και τό αποτέλεσμα είναι, ότι ένισχύθη από τούς συμμάχους μας αύτή ή ύπουλος κίνησις, με άποτελέσματα όλέθρια τόσον διά την Ελλάδα, όσον και διά την ειρήνην του Κόσμου γενικώτερον.

Καθημ. Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 21. (Του άνταποκριτού μας).—Τά Ένωμένα Έθνη έγκαταλείπουν ούσιαστικώς και τυπικώς την προσπάθειαν, όπως έπιτύχουν την άπόδοσιν των άπαχθέντων Έλληνοπαίδων έκ μέρους των χωρών της Κόμινφορμ και της σοβιετικής ζώνης της Γερμανίας. Η έγκατάλειψις της προσπάθειας αύτης θα σημειωθή έπισήμως, όταν ή όλομέλεια της παρούσης Συνελεύσεως ψηφίση την πρότασιν της βραζιλιανής και νεοζηλανδικής αντιπροσωπείας, ή όποία ύπεβλήθη σήμερα εις την Εϊδικήν Πολιτικήν Έπιτροπήν της Συνελεύσεως.

Διά της προτάσεως αύτης διαλύεται ή μόνιμος έπιτροπή του Ο.Η.Ε. και άπαλλάσσονται ό Διεθνής Έρυθρός Σταυρός και αι Έταιρίαι των Διεθνών Έρυθρών Σταυρών από την ύποχρέωσιν της προσπάθειας του έπαναπατρισμού των Έλληνοπαίδων, μέχρις ότου αι συνθήκαι έπιτρέψουν την επανάληψιν της προσπάθειας. Τό σχέδιον άποφάσεως εύχαριστεί τόν Έρυθρόν Σταυρόν και την μόνιμον Έπιτροπήν διά τας προσπάθειας των. Υπενθυμίζει ότι αι δορυφόροι χώραι αύται δέν συνεμορφώθησαν προς τας άποφάσεις του Ο.Η.Ε., και τας καταδικάζει διά την στάσιν των. Έξαιρέσιν κάμνει διά την Γιουγκοσλαβίαν, την όποιαν έπαινει διά την συνεργασίαν της. Παρακαλεί τέλος τόν Έρυθρόν Σταυρόν να μη διακόψη την προσπάθειάν του.

Η ελληνική αντιπροσωπεία άπεδέχθη την έγκατάλειψιν του θέματος. Η πρότασις θεωρεί ότι ικανοποιεί τό παγκόσμιον δημόσιον αίσθημα —τό όποιον άτυχώς ή ελληνική διπλωματία δέν ήδυνήθη να έξεγείρη όσον έπρεπε— διά της περιεχομένης εις αύτην «καταδίκης» των κομμουνιστικών χωρών διά την μη συνεργασίαν των. Η διαπίστωσις της άδυναμίας των Ένωμ. Έθνών να έπιτύχουν κάτι διά την έπιστροφήν των Έλληνοπαίδων

σις
σεως
1,02%
εσιν ίσταμ.
0,876%
0,788%
0,693%
0,421%

Σ., έτών 50, γεωργός
ωδεκαδακτύλου τή 10
σοκόπησις 26/7/46. Κολλήσις
κατά τόν α' τύπον. Διαγνώσις
Η άναστόμωσις εύρίσκει
ολοβώματος.
σις Γ. Υ.

ως ίσταμίνης
0,243% Χ—Γ— Η Ο, Α

Π., έτών 38, όδηγός αυτοκινήτου. Ευκαταστάσις

και ή παραδοχή έπισήμως της άδυναμίας αύτης έτόνωσε τόν και πρότερον ύφιστάμενον έδώ σκεπτικισμόν περί των δυνατοτήτων του διεθνούς όργανισμού. Ο Δανός αντιπρόσωπος σχολιάζων τό θέμα είπεν: «Όταν δέν ήμπορούμεν να λύσωμεν τό πρόβλημα των παιδιών της Ελλάδος, τί άραγε δύναμεθα να περιμένωμεν ότι δύναται να πράξη ό Ο.Η.Ε. διά τας μεγαλύτερα προβλήματα;» Ο Κινέζος έθνικιστής αντιπρόσωπος εξέφρασε την θλίψιν του διότι τό ύποβληθέν σχέδιον άποφάσεως όχι μόνον περιλαμβάνει ένδειξιν της άποτυχίας του Ο.Η.Ε., αλλά χρησιμεύει και διά να άποθαρρύνη τας έλπίδας των ελληνικών οικογενειών διά την έπιστροφήν των τέκνων των.

Κατά την σημερινήν πρωινήν συνεδρίασιν της έπιτροπής ώμίλησαν επί του ζητήματος 13 αντιπρόσωποι, μεταξύ των όποιών και ό Έλληνας κ. Κινδύνης. Ο Ρώσος και ό Τσεχος αντιπρόσωποι είπον όλίγα, έπιφυλαχθέντες να όμιλήσουν έκ νέου διά μακρών. Πολλοί είναι περίεργοι να άκούσουν τί πρόκειται να είπουν προς δικαιολόγησιν των.

Η αντιπρόσωπος των Ένωμ. Πολιτειών κ. Εντιθ Σάμσον είπε τά έξής: «Τό τραγικόν πρόβλημα χιλιάδων Έλληνοπαίδων έτέθη τετράκις ένώπιον της γενικής συνελεύσεως, ή ό-

ποία διεπίστωσεν ότι τά παιδιά αυτά, τά όποία άπεσπάσθησαν από τας άγκάλας των γονέων των κατακρατούνται άκόμη και βασανίζονται εις τας χώρας της Κόμινφορμ. Η πράξις αύτη θα ήτο έγκλημα μισητόν και διά ένα άκόμη παιδί, τό όποιον θα άπεμακρύνετο από τούς γονείς του. Παρά τας ύποσχέσεις των, αι χώραι της Κόμινφορμ ήρνήθησαν να άποδώσουν τούς Έλληνοπαίδας. Και τώρα τί πρόκειται να γίνη; Ούδεις έξω τώρα έτόλμησε να άμφισβητήση τό δικαίωμα των παδιών αυτών όπως ζήσουν με τας οικογενείας των. Θα ήρκε: μία λέξις διά να έξαλειφθή τό πένθος χιλιάδων ελληνικών οικογενειών. Αλλά ή λέξις αύτη δέν έλέχθη.

»Δι' ήμάς καθήκον άπομένει να καταδικάσωμεν τας χώρας αυτας, αι όποίαι άρνούνται να ζήσουν ως έντιμα μέλη της διεθνούς κοινωνίας. Και όχι μόνον δέν άποδίδουν τούς Έλληνοπαίδας εις την πατρίδα των και τας οικογενείας των, αλλά και τούς ύποχρεώνουν να μανθάνουν τόν κομμουνισμόν και επιβάλλουν εις αυτούς έθιμα αντίθετα προς τά έθιμα της πατρίδος των. Είναι καταφανές ότι αι έλίθδες διά τόν επαναπατρισμόν των Έλληνοπαίδων είναι έλάχισται. Όλοι εκφράζομεν σήμερα τόν αποτροπισμόν μας και καταλογίζομεν την εύθύνη εκεί όπου άνήκει. Αι χώραι αύται ήρνήθησαν να συνεργασθούν και επέδειξαν κτηνώδη άδιαφορίαν διά τόν πόνον χιλιάδων ελληνικών οικογενειών. Έξαιρέσει της Γιουγκοσλαβίας εις τή όποιαν άνήκει ό πρόπων έπαινος.»

Η συζήτησις εις την ειδικήν πολιτικήν έπιτροπήν θα συνεχισθή αύριον την πρωίαν.

Α. Α. ΑΝΤΩΝΑΚΑΚΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΑΠΑΧΘΕΝΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΤΗΝΩΔΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑΝ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΒΑΡΒΑΡΩΝ ΕΚΚΑΤΑΛΕΙΠΕΙ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΠΩΣ ΕΓΙΝΕΝ Η ΕΞΟΝΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΑΣΙΛΗ

ΠΑΤΡΑΙ, 6 'Ιανουαρίου. (Τού ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἐγνώσθησαν σήμερα αἱ κάτωθι λεπτομέρειαι ἐν σχέσει μετ' τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ἀρχισυμμορίτου καπετᾶν Βασίλη.

Ἀπὸ διμήνου καὶ πλέον ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πατρῶν εἶχε πληροφορίας ὅτι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰ. Μαντζούτζου παραγγελιοδόχου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατρέως, συνήρχοντο καὶ συνεδρίαζον κομμουνισταὶ τῆς πόλεως καὶ ἀπεσταλμένοι τῶν συμμοριτῶν, ἐκ τῆς ὑπαίθρου. Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἡ Ἀσφάλεια εἶχε πληροφορίας ὅτι ἐντὸς τῆς οἰκίας παρέμενε διαρκῶς σημαῖον κομμουνιστικὸν στέλεχος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἠνάγκασε τὰ ὄργανά της νὰ προβοῦν εἰς συστηματικωτέραν παρακολούθησιν.

Οὕτω χθὲς τὴν 7.30 ἑσπερινὴν ὁμᾶς ἀστυνομικῶν τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας ὑπὸ τὸν ἀστυνόμον Τζαυετέαν μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Μαντζούτζου προκειμένου νὰ ἐνεργήσῃ ἐρεύνας. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐξήρχετο τῆς οἰκίας εἰς, ὀνόματι Παναγιώτης Ἡλιοπούλος, μαρμαρὸς τὸ ἐπάγγελμα, ὅστις καὶ συνελήφθη. Οὗτος προέβη ἀμέσως εἰς ἀποκαλύψεις ὁμολογήσας ὅτι ὁ ἴδιος ἐντὸς τῆς οἰκίας καὶ εἰς τὴν ὀροφὴν αὐτῆς εἶχε κατασκευάσει κρυψῶνα ἔνθα ἐκρύπτοντο κομμουνιστικὰ στελέχη καὶ συμμορίται.

Ἐν τῷ μεταξύ συνελήφθη καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τῆς οἰκίας Ἰω. Μαντζούτζος.

Μετὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Ἡλιοπούλου ἰσχυραὶ δυνάμεις τῆς Ἀσφαλείας περιεκύκλωσαν ὀλόκληρον τὸ τετράγωνον, ἐνῶ πέντε ἀστυνομικοὶ παρεβίασαν τὴν οἰκίαν Μαντζούτζου, κατευθυνθέντες πρὸς τὴν ὑποδειχθεῖσαν κρυψῶνα. Οὕτως ὁμως ἐπλησίασαν, ἐβλήθησαν ὑπὸ τοῦ κρυπτομένου ἐντὸς ἀρχισυμμορίτου καπετᾶν Βασίλη.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀντεπυροβόλησαν ἀνευ ὀφθάλμου ἀποτελέσματος, καθόσον ἡ κρυψῶνα ἦτο ἀπυρόβλητος.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐξήλθον τότε τῆς οἰκίας, ἐνῶ ὁ ἀρχισυμμορίτης, ἔρπων, κατηυθύνθη πρὸς τὸ παράθυρον τῆς οἰκίας, ὁπότε ἐορίφην ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν εἰς τὸν δρόμον ὀκτώ ἰταλικὰς χειροβουβίδας.

Κατόπιεν τούτου τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἔλαβον θέσεις εἰς τὰς ἐναντι ταρασσας καὶ τοὺς ἐξώστας καὶ ἐβάλλον συνεχῶς διὰ πολυβόλων καὶ αὐτομάτων ὀπλῶν ἐναντίον τῆς οἰκίας Μαντζούτζου.

Ἐπειδὴ, ἐν τούτοις, ἡ σύλληψις τοῦ ἀρχισυμμορίτου ἐφαίμετο ἀδύνατος, περιέβρεξαν τὴν οἰκίαν μετ' ἐπιβίην καὶ τὴν ἐνέπρησαν. Αἱ βλόγες εἶχαν περιζώσει τὸ οἰκίαν, ὅταν ὁ ἀστυφύλαξ Μακουγιάνης εἰσῆλθε μετ' ἄλλων συνοδῶν του ἐντὸς αὐτοῦ κατευθυνθεὶς καὶ πάλιν πρὸς τὴν κρυψῶνα καὶ ἐξεκένωσε τὸ πιστόλιόν του ἐπὶ τὰ τοῦ ἀρχισυμμορίτου, ὅστις, τραυματισθεὶς ἴσως προηγουμένως δὲν ἐπυροβόλει πλέον.

Οἱ εἰσελθόντες εἰς τὴν κρυψῶνα εὗρον τὸν καπετᾶν Βασίλην ἠθρομένην, φέροντα δύο ριπάς εἰς τὸν

θώρακα, καθὼς καὶ σημεῖα ἔγκαιμῶν.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία Πατρῶν εἰδοποιηθεῖσα κατέφθασε καὶ ἐνετόπισε τὸ πῦρ τῆς οἰκίας, χωρὶς αἱ γειτονεῦσαι οἰκίαι νὰ ὑποστούν ζημίαν τινά.

ΕΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ἄπλοσ

ναυτι-

Γ. Κά-

μηχανίας,

μετάλλι-

ἐν γένει

συσκευα-

ἐν πίεσει.

12, πρ.

δῶν.

4β, πρ.

ντὸς εἰ-

μηχα-

97, πρ.

οὐ ἐλαιο-

Πολυ-

μηχα-

υἱ ἄτμο-

7. πρ.

μηχ-

97, πρ.

οὐ ἐλαιο-

Πολυ-

μηχα-

υἱ ἄτμο-

7. πρ.

μηχ-

97, πρ.

οὐ ἐλαιο-

Πολυ-

μηχα-

υἱ ἄτμο-

7. πρ.

μηχ-

97, πρ.

οὐ ἐλαιο-

Πολυ-

μηχα-

υἱ ἄτμο-

7. πρ.

μηχ-

97, πρ.

οὐ ἐλαιο-

Πολυ-

μηχα-

υἱ ἄτμο-

7. πρ.

μηχ-

97, πρ.

οὐ ἐλαιο-

Πολυ-

μηχα-

υἱ ἄτμο-

7. πρ.

μηχ-

97, πρ.

οὐ ἐλαιο-

ατσανίου 34, πρ. λέ-

40.

Φωκίωνος καὶ Κάστο-

ματα ὑφαντουργίας,

ως ἱστοί, κλπ.

Δαμασκηνὸς Ἀθαν., Αἰγάλεω 60, πρ. μηχανουργικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἴδους κατασκευὴ ἀτμολεβήτων, τριβείων ἄμμου, ἐλαιουργικαὶ μηχαναί, φιλτροπιεστήρια, ἐμβολοφόροι ἀντλῖαι, πριονοκορδέλαι καὶ δρόπανοι.

Δαμασκηνὸς Ἄγγελος, Αἰγάλεω 60, πρ. μηχανουργικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἴδους.

Δημητριάκος Βασίλ., Δραγατσανίου 96, πρ. μηχανήματα καὶ ἀτμολέβητες

Δημητριάδης Ι., Σαλαμῖνος 1, πρ. μηχανουργικαὶ καὶ μεταλλικαὶ ἐργασίαι

Δημητριάδης Κ. καὶ Κολυβάς Π., Ν. Φάληρον, Μ. Ἀσίας, πρ. μηχανήματα ἀλευροποιίας

Ἑλληνικοὶ Ἡλεκτρικοὶ Σιδηρόδρομοι, Πλούτωνος, πρ. Κατασκευαὶ σιδηρ. ἀμαξῶν καὶ ἐπισκευαὶ

Ζωγράφος Κ. καὶ Δ., Πλούτωνος καὶ Κάστορος, πρ. κατασκευαὶ καὶ ἐπισκευαὶ διαφόρων μηχανημάτων

Ζαμπετάκης Φώτ., Πλούτωνος 29, πρ. μηχανουργικαὶ ἐργασίαι

Ζούλιας Ἰωάν., Δραγατσανίου 83, πρ. μηχανουργικαὶ ἐργασίαι

Θεοφανίδης Κων)τίνος. Δερβενακίων 7, πρ. κατασκευὴ κυλίνδρων μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως, ἐξαρτήματα σιδηρᾶ καὶ ἐξ ὀρειχάλκου, σιδηροδρόμων καὶ ὑδραυλικῶν ἔργων

Θεολογίτης Ἀρτ. Δερβενακίων καὶ Δραγατσανίου, πρ. μηχανουργικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἴδους

«Κουπᾶς Α.» Α. Ε., Ἀσκληπιοῦ 25, πρ. ἐλαιοπιεστήρια, ἀντλῖες κλπ. μηχανήματα, ὡς καὶ ἐπισκευαὶ ἀτμοπλοίων

Κοντογιάννης Στυλ. καὶ Υἱός, Μεθώνης 24, πρ. ναυπηγικαὶ ἐργασίαι, κατασκευὴ παντὸς εἴδους μηχανημάτων, ὡς καὶ κατασκευαὶ πολεμικοῦ ὕλικου

- Ναυτικοῦ (βόμβαι βυθοῦ, νάρκες, πλω-
τῆρες κλπ.).
- Κανέλλος Δ. καὶ Σαράφης Γ., Βασιλι-
κὸν Περίπτερον, πρ. Ναυπηγικαὶ ἔρ-
γασίαι καὶ κατασκευὴ λεβήτων
- Κουτρουφίνη Ἄφοι, Πολυδεύκους 13
καὶ Κάστορος 12, πρ. ναυπηγικαὶ ἔρ-
γασίαι, κατασκευὴ λεβήτων καὶ μηχανη-
μάτων
- Κουτρουφίνης Μιχ., Κάστορος 14, πρ.
λέβητες καὶ μηχανουργικαὶ ἔργασίαι
- Καλονάρχης Κ., Ἀθηνῶν 19, πρ. μηχανη-
ουργικαὶ ἔργασίαι, κατασκευὴ καὶ
ἐπισκευὴ μηχανῶν
- Καραντζᾶς Ε., Σαλαμῖνος 49, πρ. ὡς ὁ
ἄνω
- Καρίντζης Ἄγγ., Πολυδεύκους 28, πρ.
λέβητες καὶ μηχανουργικαὶ ἔργασίαι
- Καραμπὲτ Παρσεχιάν, Φωκίωνος 2, πρ.
μηχανουργικαὶ μεταλλικαὶ κατασκευαὶ
- Κωνσταντινίδης Π., Τροchioδρόμων 33,
πρ. κατασκευὴ καὶ ἐπισκευὴ μηχανη-
μάτων, ὡς καὶ κατασκευὴ διαφόρων
ἀνταλλακτικῶν
- Καμπίτης Χρ., Τροchioδρόμων 35, πρ.
ὡς ὁ ἄνω
- Καλοχαιρέτας Στυλ., Ἀγ. Δημητρίου 18,
πρ. ναυτικαὶ ἔργασίαι καὶ μηχανουργι-
καὶ
- Κρεοῦζης Γ., Κερατσινίου 57, πρ. λέβη-
τες κλπ. μηχανουργικαὶ ἔργασίαι
- Καμβύσης Ν. καὶ Δενδράκης Γ., Πλού-
τωνος 33, πρ. ναυπηγικαὶ ἔργασίαι,
λέβητες κλπ.
- Καρῶνης Π., Αἰγάλεω καὶ Μεσολογγίου
πρ. ὡς οἱ ἄνω
- Κωνσταντάρης καὶ Δοῦρος, Καλαβρού-
των 12, πρ. ναυπηγικαὶ ἔργασίαι, λέ-
βητες
- Κατσάρης Π., Δραπεισῶνος, πρ. λέβη-
τες, ἐπισκευαὶ μηχανημάτων καὶ κα-
τασκευὴ ἀνταλλακτικῶν
- Κορφιάτης Π., Ναυάρχου Μπῆτυ, πρ.
παντὸς εἶδους μηχανουργικαὶ ἔργασίαι
- Λυκιαρδόπουλος Ἄλ., Πλούτωνος 33,
πρ. μηχανήματα ὑφαντουργίας κλπ.
μηχανήματα
- Λαμπρινός, Χούμης καὶ Σαρρῆς, Δερβε-
νακίων 10, πρ. μηχανουργικαὶ καὶ
ναυτικαὶ ἔργασίαι
- Λεωνιδόπουλος Α. καὶ Σία, Πλούτωνος
35, πρ. ἐπισκευαὶ πετρελαιομηχανῶν,
κατασκευὴ ἀνταλλακτικῶν κλπ. μηχανη-
ουργικαὶ ἔργασίαι
- Λινὸς Δημ., Μητσοπούλου 10, πρ. μηχανη-
ουργικαὶ ἔργασίαι παντὸς εἶδους
- Λαλιάμος Βασ., Δραγατσανίου 78, πρ.
λέβητες
- Λίποβατς καὶ Ἰωάννου, Χαϊδαρίου καὶ
Μεθώνης, πρ. μηχανήματα διάφορα
καὶ λέβητες
- Μηλιώνης Γ. καὶ Σία, Χαϊδαρίου καὶ
Πολυδεύκους, πρ. μηχανουργικαὶ ἔρ-
γασίαι
- Μαλτάκης Γ., Ἀγ. Δημητρίου καὶ Κο-
ρίνθου, πρ. ναυτικαὶ ἔργασίαι καὶ
μηχανουργικαὶ
- Μαλτσινιώτης καὶ Σία, Καλαβρούτων 4
πρ. ναυτικαὶ ἔργασίαι, λέβητες καὶ
παντὸς εἶδους μηχανουργικαὶ ἔργασίαι
- Μαρσέλλος Σ., Δραγατσανίου 42, πρ.
ναυτικαὶ ἔργασίαι καὶ λέβητες
- Μακροδάκης Ὀδ. καὶ Μουστάκης Ἡ-
Μεθώνης 55, πρ. κατασκευαὶ καὶ ἐπ-
σκευαὶ πάσης φύσεως μηχανημάτων
ἐπισκευαὶ ἀτμοπλοίων καὶ ἀτμολεβ-
των
- Μυλωνόπουλος Γ., Δαφνίου καὶ Καλι-
βρούτων, πρ. μηχανήματα ὑφαντου-
ρικὰ καὶ βαφικά, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλ.
μηχανουργικὴ ἔργασία
- Μπακουλάκης Δημ., Πολυδεύκους 2
πρ. μηχανουργικαὶ ἔργασίαι παν-
εἶδους
- Μπινιάρης Ἀθαν., Πλούτωνος 27, :
λέβητες καὶ μηχανήματα παν-
εἶδους
- Μπακογιάννης Παν., Κάστορος καὶ Ἀ-
τεμισίου, πρ. λέβητες καὶ μηχανήμα-
παντὸς εἶδους
- Μπαρούτης Παντελῆς, Δερβενακίων,
μηχανουργικαὶ ἔργασίαι παντὸς εἶ-
δους

Διανύομεν μίαν τῶν φοβερωτέρων κρίσεων, οἷαν οὐδέποτε εἶδεν ὁ κόσμος. Ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη, ἡ συνέχουσα τῆς κοινωνίας, ἐψύγη καὶ ἐξέλιπε, τὴν δὲ καρδίαν τῶν ἀνθρώπων ἐπλήρωσε τὸ μῖσος καὶ ἡ ἐχθροπάθεια καὶ ἐκπληροῦνται οἱ προφήται λόγοι τοῦ Κυρίου «Μελλήσετε δὲ ἀκοῦναι πολέμους καὶ ἀκοᾶς πολέμων· ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους· καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγησεται ἡ ἀγάπη τῶν ποιητῶν... ἔσται τότε θλίψις μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ κόσμου οὐδ' οὐ μὴ γένηται... καὶ ἐγερθήσεται καὶ ἴδωσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς...» (Ματθ. 24, 6-8 12, 22, 24).

Εἰς τὴν φοβερὰν ταύτην κοινωνικὴν καὶ ἠθικὴν κρίσιν τῆς ἀνθρωπότητος ἀποβλέποντες πολλοὶ ὀλιγόπιστοι φοβοῦνται διαιώνισιν τῆς ἀγρίας ταύτης καταστάσεως καὶ ἐπικράτησιν τῆς ὑλης καὶ τοῦ ὕλισμοῦ, καὶ ἐν ἀγωνίᾳ κρούουν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, φωνοῦντες τὸ τοῦ προφήτου Ἑλίου «Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέκαψαν, κίγῳ ὑπελείφθην μόνος καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου». Ἄλλοι δὲ πάλιν ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται προσκυνοῦντες τὴν Ὑλὴν καὶ τὴν Ἐλευθέραν Σκέψιν ἐπιχαιροῦσι διὰ τὴν κατάστασιν ταύτην ἐλπίζοντες, ὅτι πάντα ταῦτα εἶναι ἀρχαὶ ὀδῶν καὶ ἀφετηρία κρείττονος μέλλοντος, καθ' ἃ ἡ ἀνθρωπότης ἀπαλαττομένη ἀπὸ τὸν συμπίγοντα αὐτὴν ἐφιάλτην τῆς θρησκείας καὶ τῶν ἰδανικῶν τῆς θά προσδεύσῃ, ἢ δὲ ὕλη καὶ ἡ ἐπιστήμη θά ἀντικαταστήσουν ἐν πᾶσι τὴν θρησκείαν. Καὶ οἱ φόβοι τῶν μὲν καὶ αἱ περὶ θριάμβου τῆς ἀθρησκείας ἐλπίδες τῶν δὲ φαίνονται εἰς ἡμᾶς ἀβάσιμοι. Βλέποντες οἱ ταῦτα φρονοῦντες, ὅτι ὀλονέν ὀγκοῦται τὸ ρεῦμα τῆς ἀθρησκείας καὶ τῆς κοινωνικῆς καὶ ἠθικῆς ἐλπίσεως φρονοῦσιν, ὅτι τὸ κακὸν θά ἐξακολουθήσῃ ἐπιτεινόμενον

μονίας καὶ περὶ ὕλικου παραδείσου. Οἱ ἀρχαῖοι τὸν ἀνέφικτον χρυσοῦν αἰῶνα μετέθετον εἰς χρόνους προγενεστέρους, ὡς χρόνους μυθικούς, οἱ νεώτεροι τὸν χρυσοῦν αἰῶνα μεταθέτουσιν εἰς χρόνους μεταγενεστέρους καὶ δὴ προσεχεῖς.

Ἄλλ' ὅσον τὸ κακὸν ἐπιτείνεται ἄλλο τόσο πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἐγγίζει ἡ ὥρα τοῦ κόνου καὶ ἡ κατὰ τοῦ κακοῦ ἀντίθεσις. Διότι κατὰ τὸν διέποντα τὰ κοινωνικὰ καὶ θρησκευτικὰ καὶ ἠθικὰ φαινόμενα νόμον παρουσιάζουσι ταῦτα ἐν τῇ ἱστορίᾳ πορείαν ὁμοίαν πρὸς τὴν ρυθμικὴν κίνησιν τῶν κυμάτων. Δι' αἰτίας ἐν ἔρει γνωστάς καὶ ἐν μέρει ἀγνώστους, τῶν ὁποίων ὁμως τινὲς δὲν εἶναι ἄσχετοι πρὸς τὴν ψυχολογικὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ κίνησις εἶναι ρυθμικὴ, ὡς καὶ ἡ οικονομικὴ. Ὁ ρυθμὸς τῆς οικονομικῆς κινήσεως προκαλεῖ τὴν οικονομικὴν κρίσιν ὃ δὲ ρυθμὸς τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς κινήσεως γεννᾷ τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν κρίσιν, ἣν ἀκριβῶς διανύει σήμερον ἡ κοινωνία πανταχοῦ. Ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία. Οὕτω εἰς χρόνους καθ' οὓς τὸ Ρωμαϊκὸν Κράτος ἠκυβερνεῖν ἢ δὲ Ρωμαϊκὴ εἰρήνη (PAX ROMANA) μετέβαλλε τὰς Ρωμαϊκὰς χώρας εἰς γῆν ἐρέυσαν μέλι καὶ γάλα, θά ἐσφάλλετο ὅστις θά εἰκαζεν ἐντεῦθεν ὅτι ἡ εὐδαιμονία αὕτη θά ἐξηκολούθει ἐπ' ἀπειρον. Μετὰ τινὰς αἰῶνας ἐπῆλθεν ἡ ἐπιδρομὴ τῶν βαρβάρων, τὴν Ρωμαϊκὴν εἰρήνην διεδέχθησαν πόλεμοι μνηρόνεκροι καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἢ κακοδαιμονία. Ὅμοίως ὅτε κατηργήθη ἡ βριταίικα ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Ρώμῃ θά ἦτο λάθος νὰ ὑπέθετε τις ἐντεῦθεν ὅτι ἐξέλειπεν αὕτη διὰ πιντός, θά ἐπεκράτει δὲ ἐν τῷ μέλλοντι τὸ ὀλιγαρχικὸν καὶ τὸ δημοκρατικὸν πνεῦμα. Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας καὶ ὁ Αὐγουστος ἀνιρθροῦντες ὁ μὲν πρῶτος τὴν βασιλείαν ἐν Ἑλλάδι, ὁ δὲ δευτερός τὴν αὐτοκρατορίαν ἐν Ρώμῃ θά διέψευδον τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις, καὶ ὅστις πάλιν κρτὰ τὴν μοναρχίαν τοῦ Αὐγουστοῦ καὶ τῶν διαδόχων του ἐνόμιζεν ὅτι τὸ διοικητικὸν τοῦτο σύστημα θά ἐξηκολούθει ἐπ' ἀπειρον, θά διαψεύδετο ὑπὸ τοῦ ἐπακολουθήσαντος φεουδαρχικοῦ συστήματος.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν φαινομένων. Ὅτε ὁ Λουκῆτιος ἀνέκαθεν τὸν πατέρα τῆς νίκης τοῦ ὕλισμοῦ καὶ τῆς ἀθρησκείας, καὶ ἐλεγχε τὴν αὐτὴν συνταξία ποδοπατηθεῖσα καὶ αὕτη συντριβεται ἢ δὲ κινεῖται πρὸς ἡμᾶς ἢ πρὸς τὸν ἀντίθετον πόλο. Κατὰ ταῦτα λοιποὶ τὰ θρησκευτικὰ καὶ ἠθικὰ φαινόμενα εἶναι ἄσχετα πρὸς τὸν ὕλισμὸν. Ὁ ρυθμὸς τῆς κινήσεως ἀναστροφῆς ἀπὸ τῆς ἀθρησκείας πρὸς τὸν ὕλισμὸν καὶ ἀπὸ τῆς ἀθρησκείας πρὸς τὸν ὕλισμὸν εἶναι ὁμοίος τῆς κινήσεως ἀπὸ τῆς ἀθρησκείας πρὸς τὸν ὕλισμὸν καὶ ἀπὸ τῆς ἀθρησκείας πρὸς τὸν ὕλισμὸν. Ἡ κίνησις αὕτη ἐπεκτείνεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ εἰς τὰς κατωτέρως τάξεις καὶ τότε γίνεται λόγος περὶ θρησκευτικῆς

3. 5 Κ. ἔτω

R—F

ΠΟΝΕΙ

τόξον φεται νει τὸ νώσει

κατὰ ρεία :

χλημς

τόξον μέχρι κατωφ ἀεροθ τοῦ ἀρ

2

ἔλκος

1

Μετὰ εἰ

15'—30

30'—45

45'—60

21

ἔσως

Τὰς πρ

ἰσι

ἀνάγει

ἔ

ἡ μὲν

ἡ κατακλίσεως τοῦ ὄρους εἰς βάρος.

ΚΡΙΣΙΣ

ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ

ἰατρός

GEORG. X. KARPONITIS

Ἄφροδισιολόγος — Δερματολόγος

Μπότση 7—Ἀρ. τηλεφ. 28467

ἔχεται 8—11 π. μ. καὶ 4—7 π. μ. καὶ ἐπὶ συντελεῖ

ἡ ἀποκαθάρσις τῆς ἀσθμῆς ὅτι τῆς Βακέρθ δίδει σημεῖον ἀγανα τῆς ἀσθμῆς ἐπὶ τὴν μικρὴν Ἀθηνῶν. Τὴν Τετάρτην θά κάρῃ ἡ ἀσθμῆς ὁ τελευταῖος ὅσον πρὸς ὅμοια Ἑλλήνων ἐπιπέτων.

Σ. Β.

ΒΑΚΕΡ

ὡς Πειραιῶς.

ἡ ἀποκαθάρσις τῆς ἀσθμῆς ὅτι τῆς Βακέρθ δίδει σημεῖον ἀγανα τῆς ἀσθμῆς ἐπὶ τὴν μικρὴν Ἀθηνῶν. Τὴν Τετάρτην θά κάρῃ ἡ ἀσθμῆς ὁ τελευταῖος ὅσον πρὸς ὅμοια Ἑλλήνων ἐπιπέτων.

προκαλείται εις τας κατωτερας τάξεις αντίδρασις, ή όποία αναζωπυρει παρ' αυταις τα θρησκευτικά και ήθικά συναισθήματα. Τα ούτω αναφλεγόμενα συναισθήματα επεκτείνονται και εις τας ανωτερας τάξεις παρ' αϊς προσλαμβάνουσι ταυτα νέαν ισχύν. Ούτω κατά τον μεσαιώνα έν τή Δύσει ή άπιστία τών ανωτέρων τάξεων κατεπνίγη υπό τής μεγάλης θρησκευτικής και ήθικής αντίδράσεως, ήτις έξηπλώθη υπό τήν μορφήν του Προτεσταντισμοϋ. Και πάλιν κανά τον 18ον α'ώνα, ό Χριστιανισμός απολέσας πολυ έδαφος, ιδίαν έν Γαλλία και Αγγλία, συνεπεία τών καινοφανών τότε θεωριών του υλισμοϋ, άνέκτησεν αυτό με τήν αναζωογόνησιν τών θρησκευτικών και ήθικών συναισθημάτων.

Ίνα όμως επισπευθῆ ή αντίδρασις αυτή κατά του κακού οφείλει ή Εκκλησία, ήτις είναι ή κυρία διδάσκαλος του λαοϋ και παιδαγωγός και οδηγός τής συνειδήσεως αυτού, αυτή να πρωτοστατήσῃ. Τί δε θα πράξῃ ή Εκκλησία προς ανάδειξιν κληρικών έμπνευσμένων και αξίων τής αποστολής των, οϊτινες εις τον έν έρημία πλανώμενον λαόν θα είναι «στηλαιοί έμπνοοι, σιγώντα κηρύγματα», εις αυτήν απόκειται να κρίνῃ και αποφασίσῃ, έχουσα υπ' όψιν ότι οϊ καιροί ου μνετοί.

Παράλληλως προς τήν Εκκλησίαν, οφείλει ή Πολιτεία να ανυψώσῃ υλικώς και πνευματικώς και ήθικώς τα όργανα τής εκπαιδεύσεως. Ούτω μόνον θα είναι δυνατόν οϊ διδάσκαλοι να γίνωσιν όργανα ουχι του ακράτου υλισμοϋ, αλλά τής θρησκευτικῃς και έθνικῃς ιδεολογίας, πιστεύοντες πρωτοί αυτοί εις τήν διδασκουσιν, και αναλόγως έμπνέοντες και ένθουσιάζοντες τους διδασκομένους. Είπέ τις τών νεωτέρων μεγάλων σοφών παιδαγωγών: «ό διδάσκαλος ό μη πιστεύων εις τήν διδασκουσιν, είναι γελοιογραφία του διδασκάλου».

Αλλά πάντα ταυτα ελάχιστα θα ώφελήσουν εις τήν κοινωνικήν ήμών αναγέννησιν, εάν μη ή Πολιτεία επιληφθῆ άμέσως και σοβαρώς τής λύσεως του κοινωνικοϋ ζητήματος, ότερ έληρεάζει τα όργανα τής εκπαιδεύσεως και τής όλης κοινωνικῃς τάξεως και πειθαρχίας. Οφείλει δηλονότι ή Πολιτεία να κρατήσῃ ίσορροπίαν μεταξύ τής υπερτροφίας ώρισμένης κοινωνικῃς τάξεως, συνιστώσα νομοθετήματα και μέτρα κατάλληλα προς περιστολήν τών αιτιών αυτῃς, και τής άτροφίας άλλης κοινωνικῃς τάξεως, προνοούσα περι τής βελτιώσεως τής τύχης τών αναξιοπαθούντων μελών τής κοινωνίας και συνιστώσα μέτρα και νομοθετήματα προνοίας προς τοιαύτην διευθέτησιν τής εργασίας και διακανόνισιν τής μισθοδοσίας τών επί μισθῷ ύπηρετούντων και κατά τους παρόντας καιρούς λιμοκτονούντων ύπαλλήλων και εργατών. Και έφ' όσον μόνον εργάζονται να ζώσι μετ' ετινος ψυχικῃς και υλικῃς ανέσεως, έν περιπτώσει δε άργίας, είτε δι' ασθένειαν, είτε δια γῆρας, να μη αποθνήσκωσιν υπό λιμοϋ και να τρέπωνται προς έργα αναξιοπρεπή, μήτε αυτοί, μήτε αϊ οικογένειαι αυτών. Πās δε αναλαμβάνων έξουσίαν, οφείλει πρώτον να επισκέπτηται τους προσφυγικούς συνουτισμούς, ιδίαν του Δουροουτίου και τών Λιπασμάτων, και να βλέπη

θήκας εις τας τρωγλας εκεινας και καταγωγή οϊ άτυχεϊς αυτοί άνθρωποι, και δη οϊ νεαροί αυτών βλαστοί, φυματιώντες το πλείστον και άδενοπαφείς, αν είναι δυνατόν λέγω να αναπτύξουν ανωτεραν ήθικην και ανώτερον πολιτισμόν και να μη αλόθωνται άγανάκτησιν κατά τής άστοργου Πολιτείας ήτις επί εϊκοσι τέσσαρα ήδη έτη έχει αυτούς άφημένους εις τήν οικτράν ταύτην κατάστασιν.

Διά τουτο οϊ έλλογοι αξιώσεις και αι ένδικτοι ένεργειαι τών πισχουσών τάξεων τής κοινωνίας ορείλουν, χάλιν αυτῃς ταύτης τής κοινωνίας να τυγχάνουν πάσης προστασίας παρ' των εμπειπιστευμένων τας πολιτικας έξουσίας.

Πάντα ταυτα πείθουν, ότι και ή παρούσα κοινωνική και θρησκευτική και ήθική κρίσις, δι' ήν καταδύρονται οϊ μικρόψυχοι και άγάλλονται οϊ Δουκρητίοι θα παρέλθῃ και εκ του βαπτισματος του πυρός και του αίματος, άγνωτέρα θα έξέλθῃ ή ανθρωπινή ψυχή, και θα ακμάσῃ πάλιν και θα καρποφορήσῃ ή θρησκεία και ή χριστιανική ήθικη και θα αναστηλωθούσιν αι ήθικαι αλήθειαι και ιδέαι δροσίζουσαι και ζωογονούσαι τήν εκ του μαιφόνου πολέμου κουρασμένην ανθρωπότητα.

(Όμιλία δοθεϊσα από του Ραδιοφωνικοϋ Σταθμοϋ Αθηνών κατά τήν εί

ναστόμωσις εύρίσκεται εις τό κατατος με φοράν λοξήν, ή δε έκ

5 Γ. Υ.

ισταμίνης Μετά
9 % X— 15'—30' : Η 0, Α
30'—45' : Η 0, Α

ερον άποτέλεσμα χαρακτηρίζεται

έτων 43, υπάλληλος. Εύρεϊ δακτύλου τῆ 9|5|45. Μετεγχειτασις 3|6|46. Δέν ακολουθεϊ διακόπησις: Κολόβωμα κατά τας ωσις κατά τον α'. τύπον. Ουδεμστόμωσις προς τὰ δεξιά όλίγον, το μεϊζον τόξον. Διάρκεια έκκε
5 Γ. Υ. (Μετὰ ένεσιν ισταμίνης).

Η 0, Α 0,109 % X ίχνη, Γ—
Η 0, Α 0,116 % X + , Γ—
Η 0, Α 0,466 % X ίχνη, Γ—

Λ., έτων 35, έμπορος. Εύρεϊα δακτύλου τον Μάρτιον του 1945.

ετασις 13/12/46. Παραπονεϊται

ΙΚΟΣ ΕΠΑΝΟΠΛΙΣΜΟΣ

Του κ. Β. ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΗ Καθηγητού τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

ος καὶ ὁ πόθος δημιουργοῦ-
εν παθῶν, τὰ ὅποια κυρι-
ἐπὶ τῶν ἔθνων, ἀποτυ-
αὶ ἀποπνίγουσιν αὐτά. Ἐ-
τὸν ἄνθρωπον κατὰ τοῦ
, τὴν μίαν κοινωνικὴν τά-
τῆς ἄλλης.

ο β λ ἡ μ α τ α τ ὶ ν ἔ θ ν ὶ ν
ο σ μ ο ῦ θ ἄ ὑ φ ἰ σ τ α ν τ α ἰ ἔ φ
α σ ἰ κ ὸ ν π ρ ὶ β λ η μ α, τ ὸ π ρ ὶ
τ ῆ ς ἄ ν θ ρ ω π ἰ ν η ς φ ὴ σ ε ω ς
ι. Ἐ φ ὄ σ ο ν δ ἔ ν θ ἄ
λ ω μ ε ν τ ῆ ν ἄ ν θ ρ ω
φ ὴ σ ἰ ν ε ἰ ς μ ἰ α ν
α ἰ ρ ἰ ζ ἰ κ ῆ ν θ ε ρ α π ε ἰ α ν
κ τ ἄ σ ε ω ς, ο ἰ λ α ο ἰ θ ἄ ἔ ξ α
ν τ ῆ ν α ἰ ω ν ἰ α ν π ο ρ ε ἰ α ν
τ ῆ ν β ἰ α ἰ ὴ τ ῆ τ α καὶ τ ῆ ν
ῆ ν. Τ ἄ 5.000 χ ἰ λ ἰ ὶ ὲ μ ε τ ρ α
ρ ἰ ζ ο ὶ τ ῆ ν Ἄ μ ε
κ π ὸ τ ῆ ν Ε ὑ ρ ὴ π ῆ ν δ ἔ ν μ ε
π ο σ ὴ ς τ ὸ β α σ ἰ κ ὸ ν τ ο ῦ τ ο
κ ο ὶ δ ἔ ν μ ο ρ ο ὶ ν ν ἄ π ε
ρ ὴ δ ἔ τ ῆ ν Ἄ μ ε ρ ἰ κ ῆ ν, ἔ ἄ ν
χ θ ῆ ἢ λ ὴ σ ἰ ς α ὐ τ ο ῦ. Τ ἄ
ε α μ ο ρ ο ὶ ν ν ἄ ε ἰ ν α ἰ δ ἰ ἄ
Ε ὑ ρ ὴ π ῆ ἀ π ὸ ἔ κ ε ἰ ν α τ ῆ ς
ἄ λ λ ἄ τ ὸ κ α κ ὸ ε ἰ ν α ἰ τ ὸ
ἰ ο ν ε ἰ ν α ἰ τ ὸ κ α
ἰ τ ο; Δ ἔ ν ε ἰ ν α ἰ ὁ φ ὶ β ο ς,
ἔ ν τ ἰ μ ὴ τ ῆ ς, ἢ μ ν η σ ἰ κ α
ρ ἰ σ μ ὸ ς; Ὁ μ ἰ λ ο ὶ μ ε ν π ε ρ ἰ
καὶ ἄ ν ε ξ α ρ τ ῆ ς ἰ α ς, ἄ λ λ ἄ
χ μ ἄ λ ω τ ο ἰ τ ὶ ν π α θ ὶ ν ἢ
τ α σ τ ρ ο φ ῆ ἔ ν τ ο ἰ α ὐ τ ῆ π ε
ἄ ἦ τ ο σ υ ν ἔ π ε ἰ α τ ο ῦ θ ρ ἰ
ἔ γ ω ἰ σ μ ο ῦ μ α ς. Ἐ ν ὦ ἄ ν
μ ε ν τ ῆ ν π ο ρ ε ἰ α ν μ α ς σ ὺ μ
ἢ Χ ρ ἰ σ τ ἰ α ν ἰ κ ἄ π α ρ α γ γ ἔ λ
ῶ μ ε θ α ν ἄ κ α τ α σ τ ὶ μ ε ν
ἰ ς θ ε ρ α π ε ἰ α ς καὶ τ ὶ ν ἔ α ὐ
ἰ τ ὶ ν ἄ λ λ ὶ ν.

ἰ γ ο ἰ ἄ λ ἰ ε ἰ ς τ ο ῦ ς
ἰ λ ε ξ ε ν ὁ Χ ρ ἰ σ τ ὸ ς π ρ ὸ ς
ἰ ν δ ο γ μ ἄ τ ὶ ν τ ο ῦ, κ α τ ὴ ρ
ἰ π ε ρ ἰ σ σ ὴ τ ἄ ρ α ἀ π ὸ τ ἄ ς
ἰ ὶ ν Μ α κ ε δ ὸ ν ὶ ν καὶ τ ἄ ς
ἰ ὶ ν Ρ ω μ ἰ ὶ ν, Ο ὐ τ ε ἢ
ἰ Ἀ ὐ τ ο κ ρ α τ ο ρ ἰ ἄ τ ο ῦ υ ἰ ο ὦ
ἰ, ο ὐ τ ε ἢ κ ο σ μ ο κ ρ α τ ο
ἰ σ ἄ ρ ὶ ν, ο ὐ τ ε τ ἄ δ ἰ ἄ φ ο
ἰ κ ἄ σ υ σ τ ῆ μ α τ α, ο ὐ τ ε τ ὸ
ἰ κ α ἰ ο ν ἔ π ἔ δ ρ α σ α ν τ ὸ σ ο ν
ἰ ρ ω π ἰ ν ο ὦ γ ἔ ν ο ς, ὅ π ω ς ἢ
ἰ Ἐ ρ ἠ σ κ ε ἰ α, ἢ ὁ π ο ἰ ἄ ἀ π ο
ἰ γ α λ ὴ τ ἄ ρ ο ν ἰ σ τ ο ρ ἰ κ ὸ ν γ ε
ἰ α γ κ ο σ μ ἰ ο ὦ ἰ σ τ ο ρ ἰ α ς. Τ ὸ
ἰ ο ὦ Χ ρ ἰ σ τ ο ὦ κ α τ α ν ο ε ἰ τ α ἰ
ἰ ξ ε τ α σ θ ῆ ἀ π ὸ ἰ σ τ ο ρ ἰ κ ῆ ς
ἰ ἄ π ὸ ψ ε ω ς, δ ἰ ὸ τ ἰ ἄ ν α φ α
ἰ ἰ λ ἰ χ θ ἔ ν ε ἰ ς χ ρ ὶ ο ν ο ς π λ ῆ
ἰ ἰ ἄ κ λ ὴ σ ε ω ς, δ ἰ α φ θ ο ρ ἄ ς
ἰ ἄ ἔ σ ε ω ς κ ρ ἄ τ ο ς καὶ κ ο ἰ
ἰ ρ α κ τ ῆ ρ ἰ σ θ ῆ λ ἰ α ν ὀ ρ θ ὴ ς
ἰ ἰ α ς ο ἰ κ ο ν ο μ ἰ α ς.

ἰ ἄ ἔ ν θ υ μ ε ἰ τ α ἰ ἔ κ τ ῆ ς ἰ σ τ ο
ἰ τ ὸ ὶ ς χ ρ ὶ ο ν ο ς
ἰ Ρ ω μ ἰ ὶ ο ἰ ε ὐ γ ε ν ε ἰ ς ἢ γ ὶ
ἰ ο ὦ λ ο ς δ ἰ ἄ ν ἄ ρ ἰ π τ ω σ ἰ
ἰ ἄ λ χ θ υ ο τ ρ ο φ ε ἰ α α ὐ τ ὶ ν

καὶ οἱ Νέρωνες ἔκαιον ἄνθρώπους
ζώντας κατὰ τὰς βαρβάρους αὐτῶν
πανηγύρεις διὰ νὰ φωτίζωσι τοὺς
ἑορτάζοντας. Ἄρχοντες καὶ ἀρχό-
μενοι ἡμιλλῶντο εἰς διαφθορὰν μέ-
χρι τοῦ σημείου ὥστε ἡ ἑξ αὐτῆς
κοινωνικὴ μόλυνσις νὰ μεταδοθῆ
βαθμηδὸν εἰς ὀλόκληρον τὸ ἀνθρώ-
πινον γένος καὶ νὰ προκαλέσῃ τοι-
αύτην σῆψιν, ὥστε τοῦτο δι' οὐδε-
νὸς κυβερνητικοῦ ἢ φιλοσοφικοῦ συ-
στήματος θὰ ἠδύνατο νὰ σωθῆ, ἔάν
δὲν ἐνεφανίζετο ὁ Σωτὴρ τοῦ Κό-
σμου.

Ἄ π ὸ τ ῆ ς ο ἰ κ ο ν ο μ ἰ κ ῆ ς
π ἄ λ ἰ ν π λ ε υ ρ ἄ ς π α ρ α τ ῆ ρ ο ὦ
μ ε ν ὅ τ ἰ ο ὐ τ ε ἢ κ ἄ θ ο δ ο ς τ ο ῦ β ἰ ω τ ἰ
κ ο ὦ ἔ π ἰ π ἔ δ ο ὦ τ ὶ ν λ α ὶ ν δ ἰ ἄ ν ἄ
τ ἰ μ ε τ ω π ἰ σ θ ῆ ἢ μ ε ἰ ω σ ἰ ς τ ῆ ς ἄ γ ο ρ α
σ τ ἰ κ ῆ ς δ υ ν ἄ μ ε ω ς α ὐ τ ὶ ν θ ἄ ἦ τ ο ἔ φ ἰ
κ τ ῆ ἄ ν ε υ ἔ π α ν α σ τ ἄ σ ε ω ς, ο ὐ τ ε ἢ ο ἰ
κ ο ν ο μ ἰ κ ῆ ὕ φ ε σ ἰ ς θ ἄ ἦ τ ο ἔ φ α ρ μ ὸ σ ἰ
μ ο ς ὠ ς δ ἰ μ ο ρ ο γ ο ὦ θ ἰ α ἔ κ τ ε τ α μ ἔ ν ῆ ν
ἄ ν ε ρ γ ἰ α ν, τ ῆ ν ὁ π ο ἰ ἄ ν ο ὐ τ ε τ ὸ σ ὺ
σ τ ῆ μ α τ ὶ ν ἔ λ ε υ θ ἔ ρ ὶ ν ἔ π ἰ χ ε ἰ ρ ῆ ς ε ω ν
δ ὴ ν ἄ τ α. ν ἄ ἄ ν α χ α ἰ τ ἰ ς ἢ, λ ὸ γ ὠ τ ὴ ἢ
ἰ ε χ ν ἰ κ ὶ ν π ρ ο ὶ δ ὶ ν τ ῆ ς ἄ ν θ ρ ω π ὴ τ ῆ
τ ο ς, ὡ ς π α ρ α τ ῆ ρ ε ἰ καὶ ὁ μ ε γ ἄ λ ο ς
σ ο φ ὸ ς κ α θ ῆ γ ῆ τ ῆ ς Ἄ λ μ π ἔ ρ τ Ἄ ἰ ν
σ τ ἄ ἰ ν, ε ἰ ς ἔ π ἰ σ τ ο λ ῆ ν τ ο ῦ δ ἰ μ ο σ ἰ ε υ
θ ε ἰ σ α ν ἔ σ χ ἄ τ ὠ ς ε ἰ ς τ ὸ Δ ε λ τ ἰ ο ν τ ὶ ν
ἔ π ἰ τ ῆ ς ἄ τ ο μ ἰ κ ῆ ς ἔ ν ε ρ γ ε ἰ α ς ἔ π ἰ σ τ ῆ
μ ὸ ν ὶ ν τ ο ῦ Σ ἰ κ ἄ γ ο ὦ, ἄ λ λ ὄ ο ὐ τ ε ἢ δ ἰ
α ἰ ὶ ν ἰ ς τ ὶ ν π ο λ ἔ μ ὶ ν θ ἄ ἦ τ ο ἄ ν ε
κ τ ῆ ἄ ν ε υ ἔ ξ ε γ ἔ ρ σ ε ω ς τ ὶ ν λ α ἰ κ ὶ ν
μ α ζ ὶ ν.

Τὶ λοιπὸν εἶναι συμφερότερον νὰ
γίνῃ ἐπὶ τοῦ οικονομικοῦ πεδίου;

Σ υ ν ε ρ γ α σ ἰ α μ ε τ α ξ ὶ τ ὶ ν
λ α ὶ ν δ ἰ ἄ τ ῆ ς π υ κ ν ὴ σ ε ω ς τ ὶ ν
σ χ ἔ σ ε ω ν τ ὶ ν καὶ τ ῆ ς μ ε τ α β ο λ ῆ ς
τ ῆ ς χ υ χ ο σ υ ν θ ἔ σ ε ω ς α ὐ τ ὶ ν, ὠ ς σ υ μ
β α ἰ ν ε ἰ καὶ ε ἰ ς μ ἰ α ν ο ἰ κ ο γ ἔ ν ε ἰ α ν ὕ
σ τ ε ρ α ἀ π ὸ μ ἰ α ν σ υ μ φ ο ρ ἄ ν, ν ἄ σ υ
σ φ ἰ γ γ ῆ ἔ τ ἰ μ ἄ λ λ ο ν τ ο ῦ ς δ ε σ μ ο ὦ ς
μ ε τ α ξ ὶ τ ὶ ν μ ε λ ὶ ν τ ῆ ς δ ἰ ἄ ν ἄ ν τ α
π ε ξ ἔ λ θ ῆ π λ ἔ ο ν ἢ ὠ μ ἔ ν ῆ ε ἰ ς τ ῆ ν
σ υ μ φ ο ρ ἄ ν τ ῆ ς π ρ ὸ ς ἀ π ο φ υ γ ῆ ν μ ε γ α
λ υ τ ἔ ρ ὶ ν κ α τ α σ τ ρ ο φ ὶ ν. Ἐ ἄ ν δ ἔ ν
γ ἰ ν ῆ α ὐ τ ὸ μ ὸ ν ο ν ἔ ν α ς π ὸ λ ε μ ο ς μ ε
τ α ξ ὶ π λ α ν ῆ τ ὶ ν θ ἄ ἔ π ἰ φ ἔ ρ ῆ τ ῆ ν σ υ
ν α δ ἔ λ φ ω σ ἰ ν μ ε τ α ξ ὶ τ ὶ ν ἔ ν τ ῆ γ ῆ
δ ἰ α β ἰ ο ὦ ν τ ὶ ν ἄ ν θ ρ ὠ π ὶ ν.

Ἄ Δ ρ. Φ ἄ ν κ Μ π ο ὦ κ μ α ν
ὕ σ τ ε ρ α ἀ π ὸ 25 ἔ τ ὶ ν σ κ λ ῆ ρ ἄ ν ἔ ρ γ α
σ ἰ α ν, κ ὦ π ο ς, ἀ π ο γ ο ἠ τ ἔ ὠ σ ε ς, ἄ λ λ ὸ
καὶ ἄ ν α π τ ε ρ ο ὠ μ ἔ ν α ς ὀ λ ο ἔ ν ἔ λ π ἰ δ α ς
ἔ π ἰ τ υ χ ἰ α ς, π ε ρ ἰ σ τ ο ἰ χ ἰ ζ ὸ μ ε ν ο ς ἀ π ὸ
σ υ ν ε ρ γ ε ἰ α ἔ π ἰ λ ἔ κ τ ὶ ν σ υ ν ε ρ γ α τ ὶ ν
ν ἔ ὠ ν ὠ ς ἔ π ἰ τ ὸ π ο λ ὴ καὶ ἀ π ὸ ὀ λ ο ἰ
τ ὶ ν κ ὸ σ μ ο ν, γ ε μ ἄ τ ο ν ὅ μ ω ς ἀ π ὸ π ἰ
σ τ ἰ ν καὶ ἔ ν θ υ σ ἰ α σ μ ὸ ν, π ε ρ ἰ ε λ θ ὶ
π λ ἄ ἰ σ τ α ς χ ὠ ρ α ς καὶ δ ἢ τ ῆ ν Ἄ μ ε ρ ἰ
κ ῆ ν, τ ῆ ν Ἄ γ γ λ ἰ α ν καὶ τ ῆ ν Β ὸ ρ ε ἰ ο ἰ
Ε ὑ ρ ὴ ρ ῆ ν, ὀ ρ γ α ν ὴ σ α ς δ ἰ α λ ἔ ξ ε ἰ ς κ α
δ ἰ α σ κ ἔ ψ ε ἰ ς, ἔ ρ χ ὸ μ ε ν ο ς ε ἰ ς ἔ π α φ ῆ
μ ἔ μ ε γ ἄ λ α ς π ρ ο σ ω π ἰ κ ὴ τ ῆ ς τ ο ἰ
π α λ ἰ τ ἰ κ ο ὦ κ ὸ σ μ ο ὦ, ἔ π ε δ ἰ ὠ ξ ε τ ῆ ν δ ἢ

Ἡθικός Ἐπανοπλισμός

Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

Πρωτῶν
22-8-48
καμπρινόπουλος
ΗΘΙΚΟΣ ΕΠΑΝΟΠΛΙΣΜΟΣ

Ἐάν ἡμεῖς ἀποοιοῦμεν ἄσιαν τὰ πράγματα αὐτά, ἐάν ἐπιδιώκωμεν ἐλευθερίαν καὶ ἀξιοπρέπειαν διὰ τὰ τέκνα μας, πρέπει νὰ καταβάλωμεν ὅλας τὰς δυνάμεις μας διὰ νὰ ἀσκήσωμεν εἰς τὸ ἔπακρον τὴν ἠγεσίαν, τὴν ὁποίαν προώρισε δι' ἡμᾶς ἡ θεία Πρόνοια.

Πρέπει νὰ συγκεντρωσωμεν ὅλας τὰς ἐνεργείας μας εἰς τὸ ἔργον μιᾶς νέας ἀντιλήψεως περὶ εἰρήνης, ἐάν ἐπιδιώκωμεν νὰ ἔχωμεν καλύτερον κόσμον. Τοῦτο δημιουργεῖ εὐθύνην δι' ἡμᾶς, τὴν ὁποίαν ἐάν παραμελήσωμεν, θὰ τὴν παραμελήσωμεν τόσον ἐπὶ ζημίᾳ μας, ὅσον καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἤδη ἐπερχομένων γενεῶν.»

Ἡ δημιουργηθεῖσα ἤδη στενὴ συνεργασία καὶ τοῦ πνευματικοῦ πεδίου μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικῆς, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκει τὸ Ἑλληνοαμερικανικὸν Ἐπιμορφωτικὸν Ἰνστιτούτον, φέρει καὶ τὴν Ἑλλάδα συμπαραστάτιδα τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς δημιουργίας τοῦ νέου τούτου ἠθικοῦ κόσμου.

Ἀνατρέχοντες ἤδη εἰς τὰ πρῶτα ἔτη μετὰ τὴν λήξιν τοῦ α' παγκοσμίου πολέμου, δηλ. πρὸ 28 ἐτῶν, βλέπομεν ἔκτοτε τὴν ἀρξαμένην τὴν προσπάθειαν τῆς δημιουργίας ἐνὸς τριούτου κόσμου ὑπὸ ἐνός ἄλλου Ἀμερικανοῦ, ἐπιφανοῦς διανοουμένου, ἐξαιρετικῆς ἀνωτερότητος, ἀπεριορίστου δυναμικότητος καὶ θεληματικότητος, ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς ἀκάμτου, τοῦ πάστορος Φράνκ Μπούκμαν. Οὗτος ἐλθὼν ἐξ Ἀμερικῆς εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀνέπτυξε πρὸς σπουδαστὰς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὁξφόρδης τὰς ἀντιλήψεις αὐτοῦ περὶ μιᾶς φιλοσοφικῆς θεωρίας, λαβούσης βραδύτερον τὴν ὀνομασίαν τοῦ «Ἡθικοῦ Ἐπανοπλισμοῦ» συμπήξας τὴν ὁμάδα τῶν πρώτων συνεργατῶν τοῦ πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν καὶ ἦτις ὁμάς ἐκ τοῦ ὀλιγαριθμοῦ τῶν πρώτων μελῶν τῆς ἀπεκλήθη, «Ὁμιλος τῆς Ὁξφόρδης».

Τίνα ὑπῆρξαν τὰ βαθύτερα αἷτια τῆς δημιουργίας τῆς κινήσεως ταύτης, ἦτις βαθμηδὸν ἐξηλίχθη εἰς παγκόσμιον κίνημα κατὰ τοῦ ὕλισμου; Παρειρηρήθη ὅτι ὁ ἄνθρωπος εὐρεθεὶς εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς σκληρᾶς βιοπάλης πρὸς αὐτοσυντήρησιν τοῦ κατέστη ἐγλωιστῆς, ἄδικος πρὸς τὸν πλησίον του, ἐπιλήσμων πάσης ἠθικῆς ἀξίας.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ ἄκρατος ὕλισμος, ἀναπτυχθεὶς διὰ τῶν ἐφευρέσεων, ἐν ᾧ ἀφ' ἐνός ἐδημιούργησεν ὄχλους ἀστέγων ἐργατῶν, εἰσήγαγεν ἀφ' ἑτέρου τὴν χλιδὴν καὶ πολυτέλειαν καὶ ἐφθειρε τοὺς λαοὺς, ὡς συνέβη καὶ κατὰ τοὺς Ἀλεξανδρινοὺς καὶ Ῥωμαϊκοὺς χρόνους, ὅτε παρόμοιος ὕλισμος ἐκράτησε.

Τὸ ἄτομον στερούμενον ὄλων αὐτῶν τῶν ἀνέσεων, τῶν δημιουργομένων διὰ τοῦ ὕλισμοῦ, καθὼς καὶ τὸ ἄτομον τὸ στερηθὲν τῆς ὑγείας του καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ἀγανακτεῖ καὶ ἐξεγείρεται. Τὴν ἐλευθερίαν τότε τὴν ἐννοεῖ καὶ τὴν διεκδικεῖ, ὡς τὸ δικαίωμα καταλύσεως

μερίζοντας τὴν ἀνθρωπίνην εὐαισθησίαν καὶ ἀξιοπρέπειαν.

Ἀγανακτεῖ ἐπίσης ὅταν βλέπῃ ὅτι ἄτομα, ὧν τὰ ὀνόματα ἀναμιγνύονται εἰς σοβαρὰ σκάνδαλα, χαρακτηρίζονται ὡς δυναμικοὶ παράγοντες πρὸ τῶν ὁποίων πολλοὶ παραμερίζουν μετὰ δέους, ἐάν μὴ μετ' εὐλαβείας διὰ νὰ τοὺς ἀφήσουν ἐλεύθερους ν' ἀνέλθουν εἰς ἀνωτάτους βαθμοὺς τῆς κοινωνικῆς ἢ καὶ τῆς δημοσίας ἱεραρχίας ἀντὶ τῆς ἐπιβολῆς κατ' αὐτῶν τῶν νομίμων κυρώσεων. Ἐν γένει δὲν μπορεῖ νὰ διατυπώσῃ τις μίαν γενικωτέραν παρατήρησιν: «Ὅτι τόσον εἰς τὴν ἰδιωτικὴν, ὅσον καὶ εἰς τὴν δημοσίαν ζωὴν κυριαρχεῖ μία τέτοια παραζάλη ἢ ὁποία ἐξηγεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐπιτείνει τὸ κύμα τῆς πνευματικῆς συγχύσεως καὶ τῆς ἠθικῆς ἀναρχίας ποῦ ἔρχεται μακρόθεν καὶ κατήντησε σχεδὸν παγκόσμιον.

Ἔτσι αἱ ἔννοιαι ἀπώλεσαν τὴν λογικὴν τῶν, ἢ ἀλήθειαν τὴν ἐκφρασίν τῆς καὶ τὰ πράγματα τὴν κυριολεξίαν τῶν. Ἄλλα λέγομεν καὶ ἄλλα ἐννοοῦμεν. Τὴν δικτατορίαν τὴν ἀποκαλοῦμεν νέου τύπου δημοκρατίαν καὶ τὴν κατάλυσιν τοῦ προαιωνίου δόγματος τῆς πλειοψηφίας λαοκρατίαν. Καὶ μοιραίως ἀγεται τις εἰς τὸ θλιβερὸν συμπέρασμα ὅτι ἀφ' ὅτου ὁ ἄνθρωπος ἤρχισεν ἐκμεταλλευόμενος τὸν κόσμον ποῦ ἐδημιούργησεν ὁ Θεός, ποτὲ ὁ ἄνθρωπος πόνος δὲν ὠργανώθη ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς ἐπιστημονικότητος καὶ ἐπιτυχίας.

Ἀφ' ἑτέρου δυνάμεις ψυχολογικαὶ καὶ βιολογικαὶ δημιουργοῦν τὰς πρωταρχικὰς πηγὰς τῶν Διεθνῶν συρράξεων. Ἡ ὁμάς ὅπως καὶ τὸ ἄτομον πρέπει νὰ παλαίσῃ διὰ τὴν ὑπόστασίν τῆς. Καὶ ἢ θὰ ἐπιζήσῃ ἢ θὰ ὑποταχθῇ. Οὕτω ἡ ὁμαδικὴ πείνα ἐπιφέρει τὴν ὁμαδικὴν μαχητικότητα. Ἡ μαχητικότης ἀναπτύσσει εἰς τὴν ὁμάδα, ὅπως καὶ εἰς τὸ ἄτομον ὄργανα προστασίας καὶ ἐπιθέσεως. Εἰς τὴν ὁμάδα, τὰ ὄργανα ταῦτα καλοῦνται ἐξοπλισμοί. Καὶ ὅταν οὗτοι εἶναι ἰσχυροί, δύνανται νὰ κατασταθῶν αἷτια πολέμου. Καὶ οὕτω, εἴτε ἐπιθετικοί, εἴτε ἀμυντικοί εἶναι, οἱ ἐξοπλισμοί, ἀργὰ ἢ γρήγορα καταλήγουν μοιραίως εἰς τὸν πόλεμον, διότι γεννῶσι καχυποψίας μεταξὺ τῶν κρατῶν, αἱ ὁποῖαι ἐνισχύονται ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς ἀντιζηλίαις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολιτικὰ ἢ οἰκονομικὰ αἷτια. Τὸ σπουδαιότερον δὲ αἷτιον εἶναι ὁ δημιουργούμενος ἀνταγωνισμὸς διὰ τὴν γῆν. Γῆν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἐνός ὀγκουμένου πληθυσμοῦ, γῆν διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἢ τὴν ἐπαύξησιν τοῦ ὕλικου πλοῦτου.

Δοθέντος δὲ ὅτι καὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι φύσει ἄνισοι, ἄλλοι ἰσχυροί, ἄλλοι ἀσθενεῖς, ἄλλοι ἐνάρετοι καὶ ἄλλοι ἐπιτήδαιοι, εἰς πᾶσαν κοινωνίαν μία μειονότης ἀνθρώπων κατέχει πλειονότητα ἰκανοτήτων. Ἐπομένως ἡ μειονότης αὕτη, ἐφ' ὅσον ἐνισχύεται ἀπὸ τὸν ὕλισμὸν ἀργὰ

ἰσομοῦ 5
λέους 48
50
Σερβίας 11
19
82
21
γρήγορα θὰ γίνῃ
λειονότητος τῶν ἀγα
υγκέντρωσις αὕτη π
ζει τὴν ἐξάπλωσιν τῆ
δυνάμειος μεταξὺ
παραγωγῆ, ἐπιταχυνομ
τῶν νέων ἐφευρέσε
ἔεται τῆς καταναλώ
άσματα αὐξάνουν κ
οικονομικὴν κρίσιν ἢ
ἢ ἡ παραγωγή πρέπ
ση διὰ νὰ τὴν προφθ
ἄλωσις ἢ πρέπει νὰ
αἱ ἀγοραὶ διὰ νὰ ὁ
ἀδιάθετα πλεονάσμ
Τὶ γίνεται λοι
ῶρα; Αἱ ξέναὶ ἀγα
ζοντο ὡς ἐπὶ τὸ πο
ῶλῆσεως εἰς εὐθυνα
πὸ τοὺς ἀνταγωνίζο
κατακτήσεως τῶν
Δὲν ἐπιδιώκουν
δὲν, τὴν διὰ τῆς
ργασίας. Ἔτσι ὁ
ος παρουσιάζει τι
ὁποῖα ἀπεπλαν
ῶ χάνουν. τὰς π
ὲν χαρακτήρα τῶ
μεῖσμα. Ὅλα δὲ
πνευματικὴν στελέ

Η ΟΙΚΟΣ ΕΠΙ

ἀχόρταγη ἐπιθυμία νὰ ἀκούσωσι τοὺς νέους τούτους σταυροφόρους τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοὺς πολεμίους τοῦ ὕλισμοῦ.

Ἐδῶ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ κἀνωμεν μίαν μικρὰν παρέμβασιν διὰ νὰ ἐξετάσωμεν ὁποῖα ὑπῆρξε κατὰ τὸν 20ὸν αἰῶνα ἡ ἐπίδρασις τῶν ὕλιστικῶν θεωριῶν :

Αἱ ὕλιστικαὶ θεωρίαι διατρέχουν τὸν κόσμον κατὰ τὸν 20ὸν αἰῶνα, ὑπῆρξαν ἰδεολογίαι σκληραὶ καὶ ἔφεραν τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὴν ἀέναον αἱματοχυσίαν, τὸν ἀφανισμόν καὶ τὸ χάος. Διὰ τοῦτο ὁσαυτὴν προσπάθειαι καὶ ἂν ἐγένοντο ἕως σήμερον, ὅσονδήποτε τέλεια καὶ λεπτομερῆ διεθνῆ μέτρα καὶ ἂν ἐθεσπίσθησαν ἀπὸ τὰ διάφορα διεθνῆ συνέδρια καὶ τὰς Συνδιασκέψεις, ὡς καὶ ὅσονδήποτε πλήρεις συνθηκαὶ εἰρήνης καὶ ἂν κατηρτίσθησαν ὑπ' αὐτῶν, δὲν κατάρθωσαν οὐχ ἥττον νὰ παρεμποδίσουν τοὺς πολέμους.

Ἡ Δημιουργία ἔδωσε εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν τὴν δίψαν τοῦ ὠραίου καὶ τὴν δίψαν τοῦ ἀληθοῦς. Καὶ ἡ μὲν α' ὡς γνωστὸν ἐγέννησε τὰς τέχνας, ἡ δίψα τοῦ ὠραίου τὰς Καλὰς Τέχνας καὶ ἡ δίψα τοῦ Ἀληθοῦς τὰς Ἐπιστήμας.

Ὁ 20ὸς αἰὼν ἠμαύρωσεν ἑαυτὸν μὲ τὴν πλήρη ἐπικράτησιν τῆς δίψας τῆς ὕλης, θέσας εἰς πολὺ ἥσσονα μοῖραν τὴν δίψαν τοῦ Ὁραίου καὶ Ἀληθοῦς.

Ἡ ἄρθολογοῦσα διεθνὴς κοινὴ γνώμη παρσκολοῦθει μετὰ θέσας τὴν αὔξουσιν διαρκῶς ἱκανοποίησιν τῆς δίψας τῆς ὕλης καὶ τὴν περιπόνησιν τῆς δίψας τοῦ Ὁραίου καὶ Ἀληθοῦς.

Ἐπαίτιος ἐπομένως τῆς καταστάσεως ταύτης εἰς τὰς σχέσεις ἀτόμων καὶ ἔθνων θεωρεῖται ὁ ἄκρατος ὕλισμός, ὅστις διεγείρει τὰς πιβλαβεῖς ψυχώσεις, ποὺ ἀνεπτύξαμεν προηγουμένως, δηλ. τὸν φθόρον, τὸ μῖσος τὴν ἀσβεστον δίψαν τοῦ πλουτισμοῦ, τῆς ἀρπαγῆς, τῶν κατακτήσεων διὰ τῆς βίας καὶ τοῦ βόλου, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν κυρίως τὴν τακτικὴν τῶν Κυβερνητῶν ὀλοκληρωτικῶν κρατῶν, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀδηφάγων ὀρέξεων τῶν πρὸς νέας ἐπεκτάσεις.

Τὰ κράτη ταῦτα προτάσσοντα πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τῶν ἐντυπωσιακῶν συνθήματα, σαγηνεύουν τὰς μάζας καὶ κατορθώνουσι νὰ τὰς υποτάξωσι τελικῶς εἰς τὴν ἀνεξέλεγκτον θέλησιν μιᾶς τυραννικῆς ὀλιγαρχίας, ἡ ὁποῖα ὀλοῦν καὶ ἰσχυροτέρα καθισταμένη, ἰσχυρίζεται ὅτι ἔχει πλήρη ἐξουσιοδότησιν νὰ ρυθίξῃ τὰ πάντα ἀβιαιρέτως καὶ ἀνεξέλεγκτως. Οὕτω δὲ καταστρεπτικὸς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ δαίμων διήγειρε κατὰ τοὺς χρόνους αὐτούτους τὰς γνωστὰς ἐπιδρομὰς πρὸς, ὑποδούλωσιν ἐλευθέρων λαῶν πρὸς τὸ ἔν' ᾧ τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη διεξήγαγον ἐν συμμαχίᾳ μὲ τὴν Ρωσίαν, τὸν ἀδραματικόν, ἀνευ προηγουμένου, ὀλοκληρωτικὸν πόλεμον, μὲ σκοπὸν τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἥτταν τῆς Γερμανίας καὶ Ἰαπωνίας, κατείδον ὅτι τὰ ἄγρια διεξήγοντο διὰ τὸν πόλεμον.

Ὁ εἰς πόλεμος τῶν ὀπλων ἑτέρμασθη νικηφόρος. Ὁ ἄλλος πόλεμος τῶν ἰδεῶν ὁ ὁποῖος ἀφορᾷ τὰς δυναστίαις, τὰς ἀρχὰς τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας τῆς ζωῆς παραμένει ἐν πλήρει ἀκμῇ.

Ἡ ὀβ' πόλεμος ἤρχισε πολὺ πρὸ τοῦ ὡς ἄνω πολέμου τῶν ὀπλων καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ πολὺ μετὰ τὸν περματισμόν του. Ἡ Ρωσία ἦτο σύμμαχος μετὰ τῶν Ἠνωμ. Ἐθνῶν εἰς τὸν πόλεμον τῶν ὀπλων. Ἀλλ' ἡ Ρωσικὴ ἰδέα εἶναι διάφορος ἀπὸ τὴν τῶν Ἀγγλοσαξῶνων.

Αἱ ἰδέαι ὁμοῦς δὲν καταπολεμοῦνται διὰ τῆς βίας καὶ τῶν ὀπλων, ἀλλὰ δι' ἄλλων ἰδεῶν ἢ συνθημάτων, ὡς μαρτυρεῖ ἡ παγκόσμιος ἱστορία.

Οὕτω εἰς τὸν ἐγκέφαλόν μας γεννῶνται ἰδέαι, αἱ ὁποῖαι μποροῦν νὰ κατακτήσῃ καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανόν, ἰδέαι αἱ ὁποῖαι μποροῦν νὰ ἀφανίσουν ἔθνη ἢ ἀντιθέτως νὰ ἀνασυγκροτήσῃ ἄλλα.

Ἰδέα συλληφθεῖσα καὶ γεννηθεῖσα ἀπὸ τὸ πάθος μιᾶς μόνον ἀνθρωπίνης καρδίας δύναται νὰ διαμορφώσῃ καὶ νὰ μεταβάλῃ τὴν ζωὴν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων καὶ νὰ φέρῃ πλήρη ἀνατροπὴν εἰς μεγάλα ἔθνη.

Ἐπῆρξαμεν μάρτυρες τοῦ φαινομένου τούτου λίαν ἡ ἀπαξ κατὰ τὴν πορείαν τῆς ἰδίας ἡμῶν ὑπάρξεως.

Σήμερον αἱ ἰδέαι προχωροῦν εἰς τὸν κόσμον, συγχρόνως μὲ τοὺς στρατοὺς, ὡς ἀναπτύσσει καὶ εἰς τὸ ἔν' Ἀγγλικῇ μεταφράσει ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔργον τοῦ διακεκριμένου Ἀγγλοῦ δημοσιογράφου κ. Πέτερ Χόβαρντ.

Ἀλλ' αἱ ἰδέαι μετακινουνοῦνται ταχέστερον τῶν στρατῶν καὶ ἡ προπορεύονται αὐτῶν ἢ καὶ ἔπονται αὐτῶν. Δὲν ἔχουν ἀνάγκην μεταγωγικῶν μέσων διὰ νὰ διαπεράσῃ τὰς θαλάσσας καὶ κανὲν ὀχυρωματικὸν ἔργον δὲν μπορεῖ νὰ τὰς ἐμποδίσῃ διὰ νὰ προσπερέσῃ τὰ σύνορα.

Π. χ. Μετὰ τὸν α' παγκόσμιον πόλεμον ἡ πλειονότης τῶν λαῶν δὲν ἠθέλε πλεον πόλεμον καὶ ὁμοῦς οὕτως μετὰ ὀλίγα ἔτη ἐξερράγη.

Διὰ τί; Διότι ἐκυριάρχησεν εἰς τὴν Γερμανίαν μία ἰδέα. Ἡ ἰδέα τοῦ Ναζισμοῦ ἢ ἰδέα Χίτλερ, ἡ ὁποῖα ὁμοῦς ἐν τέλει ὡς ἰδέα στηριζομένη εἰς τὴν ὕλιστικὴν θεωρίαν, παρέσυρε εἰς πλήρη ὀλεθρον τὸ Γερμανικὸν ἔθνος καὶ τὸν Γερμανικὸν λαόν.

Εἰς τὴν ὕλιστικὴν θεωρίαν δὲν ὑπάρχει τί τὸ νέον. Ἡ ἱστορία τῆς ἀνατρέχει ἀκόμη εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ ἀπηγορευμένου καρποῦ ἐν τῷ κήπῳ τῆς Ἐδέμ. Οὐχ ἥττον παρουσιάζει εἰς τὸν νέον κόσμον μίαν νέαν ἀποψιν. Διὰ πρώτην φοράν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὁ ὕλισμός ὄργανώθη ἐνσυνειδήτως καὶ ἐπιστημονικῶς, ὑπὸ τὴν ἐθνικὴν καὶ διεθνῆ ἔποψιν ὑπὸ ἀνθρώπων ἀποφασισμένων νὰ ἀποκτήσῃ ἰσχὺν εἰς ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλυτέραν κλίμακα.

Ὁ σημερινὸς ὕλισμός ἀπετέλεσε δύναμιν κοσμικὴν, μαχητικὴν καὶ ὀργανωμένην. Ὁ ὕλισμός, τὸ πνεῦμα δηλ. τῆς ἀπληστίας ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ἀνευ τέρματος ἐπιδίωξις.

Δὲν ὑπάρχει δὲ κανεὶς λόγος ὥστε ἡ ἔνταξις αὐτῆ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν Θεόν, νὰ τὸν μεταβάλλῃ εἰς ἀνιαρὸν θρησκομανῆ ἢ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὴν παραμέλησιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ καὶ τῶν καθημερινῶν ἀσχολιῶν τοῦ. «Πα-
ραιτοῦνται ἀπλῶς ἀπὸ κάθε τι ποῦ χωρίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν θεόν».

Οἱ ὄμιλοι οὕτω συνοψίζου-
ν εἰς 4 μεγάλας ἀρχὰς ἢ κριτήρια τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν, ὧν ἡ τήρησις ἀποτελεῖ τὸ μυστικὸν τῆς καθ' αὐτὸ χρι-
στιανικῆς ζωῆς :

1. Τὴν ἀπόλυτον εὐλικρίνειαν καὶ τιμιότητα.

2. Τὴν ἀπόλυτον ἀγνότητα.

3. Τὴν ἀπόλυτον ἀνιδιοτέλειαν καὶ

4. Τὴν ἀπόλυτον ἀγάπην.

Ἄλλ' ἓνας εὐλικρινῆς ἄνθρωπος θὰ διηρωτᾶτο. Εἶναι δυνατόν νὰ συγκεντρώσῃ κανεὶς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον τὰς ἀρχὰς ταύτας ;

Οἱ ὄμιλοι γνωρίζουν ἀσφαλῶς ὅτι θέτοντες τὰς 4 ταύτας ἀρχὰς ὡς προϋποθέσεις πάσης χριστιανικῆς ζωῆς, εἶναι ὡς νὰ παρουσιάζουν ἰκῆς ὑπόδειγμα αὐτὸν τοῦτον τὸν Χριστὸν πρὸς τὸν ὁποῖον θὰ ἐπεθύμει νὰ προσεγγίξῃ κάθε ἀληθινὸς χρι-
στιανός.

Ἡ παραδοχὴ τῶν 4 τούτων κριτηρίων τῶν Ὀμίλων δίδει εἰς τὴν ἀνθρωπίνην σκέψιν, τὸν λόγον καὶ τὴν πράξιν, ὅλην τὴν ὀφειλομένην λαμπρότητα. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τούτων δὲν εἶναι ἄλλως τε τόσον ἀδύνατος, ὅσον θὰ ἐνόμιζέ τις. Ἐν τούτοις πολὺ ὀλίγοι ἄνθρωποι εἶχον κατὰ τὸ παρελθὸν τὸ θάρρος νὰ ἐπιδιώξωσι μίαν ζωὴν εὐλικρινῆ, ἀνήν, ἀνιδιοτελεῆ καὶ ἀπολύτου ἀγάπης. Καὶ ἀκόμη ὀλιγώτεροι ἔφθασαν εἰς αὐτήν.

Τὰ μέλη τῶν ὀμίλων τούτων συ-
ναντῶνται εἰς συναθροίσεις τόσον εἰς τὰς πόλεις ὅσον καὶ εἰς τὰ μικρὰ χωρία.

Δι' ἐκείνους ποῦ δὲν εἶδον ποτὲ τοὺς ὀμίλους τούτους ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἔργων των, τὸ ἀπλούστερον καὶ διδακτικώτερον μέσον διὰ τὸ καταστῶσιν ἡνήμεροι τῆς ἐργασίας των εἶναι νὰ παρευρεθῶσιν εἰς συναθροίσεις δηλ. ποῦ ἔχουν χαρακτηριστικὴν ψυχικῆς ἀναζωογονήσεως.

Ἐκεῖ γίνεται ἡ συνάντησις ὑπὸ συνθήκας ἰσότητος, ἀνεξαρτητικῆς κοινωνικῆς τάξεως. Ἐκεῖ ἀποκλειε-
ται ἡ κατῆφεια καὶ ἡ ἐν γένει θλιβερά ἐμφάνισις.

Συγκεντροῦνται δὲ γυναῖκες καὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἓνα καλῶς καθωρισμένον σκοπόν, τοῦ νὰ μεταβάλλωσι τὴν ζωὴν των σύμφωνα πρὸς τὸ ὑπόδειγμα ἀληθοῦς Χριστιανοῦ.

Αἱ ἀποστολαὶ αἱ ὁποῖαι ἐπεσκέ-
ρθησαν προσφάτως τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, τὸν Καναδᾶν, τὴν Μεγ. Βρεταννίαν, τὴν Νότιον Ἀφρικὴν, τὴν Ἰρλανδίαν, Νορβηγίαν, Δανίαν καὶ τὴν Ἑλετίαν, διήγειραν εἰς τὰς χώρας ταύτας ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέ-

ΕΠΑΝΟΠΛΙΣΜΟΣ
 ος, αἱ σχέσεις μεταξύ
 ον και μεταξύ ἀκόμη τῶν
 φυλῶν θά ὑποστοῦν τέ-
 γεικὴν ἐπίδρασιν, ὥστε ἡ
 βίας διὰ τὸν διακανονι-
 διαφορῶν μεταξύ των θά
 πλέον τόσον ἀφύσικος, ὡ-
 θίστατο περιττή.
 ποραὶ δηλ. θά λύωνται
 γνικῶς.
 θά ἠμποροῦσε νὰ παρα-
 και ἡ παρατήρησις θά ἤ-
 ἴλα αὐτὰ δέν εἶναι νέα
 . Τὰ διδάσκει ἀνεκαθεν
 κεία. Καὶ εἶναι ἀναμφι-
 ὅτι ἡ μεγάλη πλειοψηφία
 ὅπων ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρήνην
 οἱ πόλεμοι ἐξακολουθαῶν
 τα μέ καταστρέπτικώτερα
 κα καὶ μεθόδους.
 τὸν φαντάζονται οἱ ἰθὺ-
 ἠθικὸν ἐπανοπλισμὸν δι-
 ον ἐκεῖ ὅπου αἱ προσπά-
 ὶων γενεῶν ἀπέτυχον;
 ἰφορά; Ἡ ἀπάντησις ποῦ
 ται ἡ ἐξῆς: Εἰς τὸν «ἠθι-
 πλισμὸν» εὐρίσκει κανεὶς
 ἔν δράσει. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ
 κν εἶναι εὐλικρινής, δέν
 τὸν παρά νὰ δημιουργή-
 τιν, ἡ δὲ πίστις τὸν ἐν-
 .
 αὶ μία δρᾶξ καλῶν ἀν-
 πνεομένων ἀπὸ πίστιν καὶ
 ὶον διὰ νὰ μεταδώσῃ βαθ-
 ῆλόκληρον τὸ ἔθνος τὰς
 τὰ ἰδεώδη ἀπὸ τὰ ὁποῖα
 Ἐπὶ τούτου ἡ δρᾶσις
 ἐπανοπλισμοῦ» ἔχει νὰ
 ἰκεκριμένα ἀποτελέσμα-
 πεδίων τῶν σχέσεων ἐρ-
 ἰ ἐργάτου, αἱ ὁποῖα ἀ-
 τὸ κυριώτερον πρόβλημα
 μας. Καὶ πρὸ τοῦ πολέ-
 τὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ
 ἠν λῆξιν τοῦ μέγας εἶναι
 ἔων ἀπεργιῶν εἰς τὴν Ἄ-
 ἠν Ἀγγλίαν, τὴν Νορβη-
 λανίαν κλπ., αἵτινες ἐρ-
 ἰκανοποιητικῶς, χάρις
 ἠνός ὅτι ἐργοδοταί, εἴτε
 ἠατικῶν συνδικάτων ἔτυ-
 ἠεθῶσιν εἰς τὰς διασκέ-
 ἠθικὸν ἐπανοπλισμοῦ» καὶ
 ἠτες ἐκ τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ
 ἠσαν ἄμα τῇ ἐπανόδῳ εἰς
 ἠτων τὰς ἀπεργίας μέ-
 ἠρειας κατανοήσεως καὶ
 ἠς καὶ ὀχι μὲ πνεῦμα ἀν-
 ἠ, θέτοντες κατὰ μέρος
 ἠπροκαταλήψεις, ἐγώ-

στικά συνθήματα ἢ κακῶς ἐννοοί-
 μενα συμφέροντα. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν
 πόθον τῆς εἰρήνης τῆς μεγάλης
 πλειοψηφίας τῆς ἀνθρωπότητος, αἱ
 τὸς εἶναι ἀναμφισβήτητος, ἀλλ' ἡ
 χεὶ χαρακτῆρα ὅπως παθητικόν. Ὁ
 λαοὶ ἐνῶ θέλουν τὴν εἰρήνην, δὲ
 ἀντιδρῶσιν ἐπαρκῶς εἰς τὰς ἐνε-
 γείας ἐκείνων, οἵτινες ἀποβλέπου-
 εἰς τὸ νὰ τὴν διαταράξουν.

Εἰς αὐτὸ ὁ «ἠθικὸς ἐπανοπλισμὸς»
 ὀργανώνει ἀληθῆ σταυροφορίᾳ ωτ., Δερεγάνη 17
 κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου
 καὶ προσκαλεῖ εἰς συναγεμὸν ὄλου
 τοὺς καλῆς θελήσεως ἀνθρώπους — Ἄναγνωσταρῶς Ἐδ.
 διὰ νὰ ἐπιστρατευθοῦν ὑπὲρ τῆς
 εἰρήνης.

Αὕτη εἶναι ἡ βάση τῆς θεωρίας Κων., Ἐλ. Βενιζέλου 44
 τοῦ «ἠθικοῦ ἐπανοπλισμοῦ».

Ὁ Πρύτανις τοῦ Βασιλικοῦ Κολλυλοῖ Ἀφοῖ Α.Ε. Βουλῆς 15
 λεγίου τοῦ Λονδίνου κ. Στρέτερ ἑὶλος Δ. Κ., Σοφοκλέους 56
 λεγε: «Μόνη ἡ ἠθικὴ ἀναγέννησις
 δύναται νὰ σώσῃ τὸν νεώτερον πᾶ-
 λιτισμὸν. Θά ἤρκει πρὸς τοῦτο ὀπω-
 εἰς ἀνθρώπος ἐπὶ 10 ἢ μᾶλλον εἰ-
 ἐπὶ 100 ἀλλάξη. Διότι καὶ ἕνας μὲ-
 ἠνον βελτιωμένος ἀνθρώπος ἀνυψώ-
 νει τὴν στάθμην τοῦ περιβάλλοντό-
 του, εἰς τὴν ἐστίαν του, εἰς τὴν ἐ-
 παγγελματικὴν του ζωὴν καὶ εἰς τὰ
 δημοσίας ὑποθέσεις.

Ἡ ἀληθὴς Δημοκρατία θά ἠδύνα-
 το νὰ γίνῃ, χάρις εἰς αὐτούς, ἀλη-
 θῆς διδάσκαλος τοῦ κόσμου, ποῦ θε-
 διδάσκη εἰς τὴν ὕδρῳγειον, τὸν ὕ-
 πέρτατον νόμον τῆς δικαιοσύνης
 τὸν ὀδηγοῦντα ὄλους τοὺς λαοὺς
 τῆς γῆς εἰς εὐτυχὴ πολιτικὴν συμ-
 βίωσιν.

Ὁφείλομεν νὰ πραγματοποιήσω-
 μεν τὴν πρότυπον κοινωνίαν ποῦ εὐ-
 ρίσκεται εἰς τὰ σπάργανα, ἐνῶ ἡ
 σημερινὴ κοινωνία φθίνει καὶ καταρᾶτους 23

Τεράστια μᾶζαι ἐπέινασαν, ἐχυ-
 σαν τὸ αἷμα των εἰς ἀγῶνας, ἡ δόξα
 ἔα τῶν ὀποίων τὰς ἀφίσε γυμνά-
 καὶ πεινασμένας.

- Ἄγγ., Κατρη 6
- Ἄναγνωσταρῶς Ἐδ.
- Ἐλ. Βενιζέλου 44
- Ἄφοι Α.Ε. Βουλῆς 15
- Δ. Κ., Σοφοκλέους 56
- Ἄλκαμένους 76
- Μιλτιάδου 4
- Ἰωάν. Ἀριστεί-
 Δοριαν., Κ. Κόντου 11α
- Πραξιτέλους 27
- Ἄδου., Σοφοκλέους 10
- καὶ Μπελιάς Γ., Σοφο-
 Ν. Χ. Υἱοί, Ἀριστείδου 3
- Ἰ Κ., Ρόμβης 10
- Ἰ Γ. καὶ Σία, Περικλέους 27
- Κων., Πατρόου 9
- Σ. καὶ Χαροτουλάρης Υἱ-
 οῦλος Ἄν., Κορνάρου 5
- Ζ. Πηγῆς 61
- Γεωρ., Κάνιγγος 8
- ου Στ. καὶ Σία Α. Ε., Ἄλ.
- Σούτσου 4
- Παπαδόπουλος Ἀριστοτ., Χαρ. Τρικού-
 πη 9
- Παπαδόπουλος Χ. Ἰωάν., Χαβρίου 10α
- Παπαδόπουλος Α. Μίμης Πελήνης 8
- Παπαδόπουλος Σιλβ., Σωκράτους 50
- Παπαδόπουλος Σπυρ., Ψαρρομηλίγκου 14
- Παπαζησίμου Δημ., Σκουλιενίου 1
- Παπαζιάν Λουκ., Ἰκτίνου 6
- Παπάζογλου Ἰωάν., Ἐρμού 14
- Παπαϊωάννου Δημ., Μενάνδρου 66
- Παπαϊωάννου Α. Μάριος, Πειραιῶς 30
- Παπαϊωάννου Νικ., Λέκκα 14
- Παπακωνσταντίνου — Λαγανᾶς καὶ Σία
 Τσῶρτσιλ 45β
- Παπανδρικόπουλος Μίμης, Ἀριστείδου 1
- Παπανικολάου Στέλ., Θεμιστοκλέους 17

- Μπενάκη 24
- ἠ 4
- ἠ 4
- Μιλτιάδου 4
- Ἰεσμαζόγλου 1
- ου 29
- Ἄγ. Θεόκλας 8
- ἠορτσιλ 40α
- ἠγγελιστρίας 33
- Ὀλιβιέρης Σπ., Μαιζῶνος 13
- Ὀλιβιέρης Χαρ. Α. Ε., Μιλτιάδου 18β
- Ὀστορόβσκυ Σ., Σίνα 6
- Ὀυγούρογλου Ἀφοῖ, Ἐρμείου 12
- Παγκάκης Δημ., Κολοκοτρώνη 43
- Πάγκαλος Η. Ἀγησ., Σωκράτους 43γ
- Παλαμάρας Ἰούλ., Ἐμμ. Μπενάκη 13
- αλαμοῦρδας Βασ. καὶ Ἀντῶ ν. Πε

ΗΘΙΚΟΣ ΕΠΑΝΟΠΛΙΣΜΟΣ

Προσφ. υστ.
12-9-1-48

Του κ. Β. ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΗ Καθηγητού τῆς
Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

Αὐτός ὁ Λενὶν καθώριζε τὸν
Μαρξισμόν ὡς τὸν μαχητικὸν ὕλι-
σμόν. Ὁ Ναζισμὸς καὶ ὁ Φασισμὸς
εἶναι ἐπίσης μαχητικὸς ὕλισμὸς.

Ὁ ὕλισμὸς μεταχειρίζεται ἰδιαιτέ-
ως διὰ τὰς δημοκρατικὰς χώρας,
ὅν τὸ μεγαλεῖον ἐστηρίχθη ἐπὶ τῆς
σότητος ὄλων τῶν ἀνθρώπων, εἰδι-
ωτέραν τακτικὴν, καθ' ὅσον τὰ
πνευματικὰ ὄντα ἔχουν ὄλα τὴν ἰ-
δίαν ἀξίαν ἐναντι τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁ-
τοῖος τὰ ἐδημιούργησεν. Εἰς τὰς
χώρας δηλ. αὐτάς, ὁ ὕλισμὸς, ἡ μα-
γεριαλισμὸς κατὰ τὸν λατινικὸν του
ἔρον, ἀποτελῶν τρόπον τοῦ ζῆν με-
κίνητρον μόνον τὰ ὕλικα συμφέρον-
τα προβάλλει τὴν ἀπόλαυσιν τῶν
κομφορ καὶ τῶν ἄλλων ἀνέσεων ἐν
γένει ποῦ συνεπάγεται Μᾶς διδά-
σκει ὅτι ὄλος ὁ κόσμος εἶναι ἐγωῖ-
στῆς καὶ ὅτι πρέπει κατὰ συνέπειαν
να εἶναι κανεὶς ἐγωῖστῆς διὰ νὰ
τροσπορίζεται κάποιαν ὠφέλειαν.

Οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ Ἔθνη εὐρί-
σκονται οὕτω ὕλικῶς καὶ ἠθικῶς
ἠφωπλισμένα ἐνώπιον τῶν ἐπιθέ-
σεων τοῦ ὄργανωμένου ὕλισμοῦ. Ἄ-
μεισος συνέπεια τοῦ τοῦ
εἶναι ὅτι ὁ ὕλισμὸς ἐν ᾧ καθιστᾷ
τρομερὰ τὰ ὄλοκληρωτικὰ κράτη,
ἐξασθενίζει τὰ δημοκρατικὰ κράτη,
τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπόρροια τῆς χρι-
στιανικῆς πίστεως. Ὁ ὕλισμὸς ἐν ᾧ
τρέφει τοὺς μὲν, δηλητηριάζει τοὺς
δέ. Προκαλεῖ ἀσυναισθήτως τὰς
δικτατορίας καὶ τοὺς πολέμους.

Ὅταν ὄλος ὁ κόσμος ζητεῖ νὰ
λάβῃ, ἀκολουθεῖ τὸ χάος καὶ τότε
εἰσέρχεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὁ ἄνθρω-
πος τῆς πυγμῆς.

Εἰς τὴν ὕλιστικὴν ἰδεολογίαν δέον
ν' ἀντιταχθῆ ἄλλη ἰδεολο-
γία, ἡ ὁποία νὰ γίνῃ νοητὴ ἀπὸ
τὰ πλήθη.

Αὐτὴ ἡ ἰδεολογία πρέ-
τει νὰ ἐπικρατήσῃ ὑπεράνω ὄλων
τῶν ἄλλων. Αὐτὴ θὰ ἐπιβάλλῃ εἰς
τὴν ζωὴν μας τὸν νέον αὐτὸν εὐγε-
νικὸν κόσμον, τὸν ὁποῖον ποθοῦμεν
ὄλοι διακαῶς, ἀλλ' εἰς τὸν ὁποῖον
ὄλιγοι ἄνθρωποι πιστεύουν με ὄλην
τὴν καρδιά των.

Αὐτὴν τὴν ἰδεολογίαν
τὴν προσφέρει ὁ «Ἠθι-
κὸς Ἐπανοπλισμὸς», ὡς
μετωνομάσθη κατὰ τὰς παραμονὰς
τοῦ β' παγκοσμίου πολέμου ὑπὸ τοῦ
δρυτοῦ του Φράνκ Μπούκμαν ὁ Ὁ-
μιλος τῆς Ὁξφόρδης.

Ἐφ' ὅσον δὲ τὰ ἐφαρμοσθέντα
ἔχρι τοῦδε δημοκρατικὰ συστήματα
δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παρεμποδίσουν
τοὺς πολέμους, διότι καὶ αὐτὰ ὑφι-
πταντο, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, τὴν ἐ-
πιρροὴν τοῦ ὕλισμοῦ καὶ τοῦ ἐγωῖ-
σμοῦ καὶ ἐλάμβανον ὑπ' ὄψει κυ-
ρίως τὰ ὕλικα συμφέροντα, οἱ ἰδρυ-
αὶ τοῦ «Ἠθικοῦ Ἐπανοπλισμοῦ» ἔ-

κρινον ὅτι μία ἄλλη δημοκρατία ἢ
«Ἐμπνευσμένη Δημοκρα-
τία» ὡς τὴν ἐχαρακτήρισαν ἔδει
νὰ στηριχθῆ εἰς ἄλλας βάσεις. Ὁ
ἐγωῖσμὸς δηλ. καὶ τὸ συμφέρον δὲν
θὰ ἦσαν πλέον τὸ κυριώτερον κίνη-
τρον τῶν πράξεων τῶν ἀνθρώπων
τόσον εἰς τὰς ἰδίας, ὅσον καὶ εἰς
τὰς ὁμαδικὰς ἐκδηλώσεις. Τὴν
δρασίαν των θὰ διέπῃ ἡ
συνεννόησις καὶ ἡ ἀλλη-
λεγγύη. Ὅλοι πρέπει νὰ σέβων-
ται τοὺς θεῖους καὶ ἀνθρωπίνους νό-
μους καὶ ὄλοι πρέπει νὰ ἀποβλέ-
πουν εἰς τὰ συνθήματα τῆς εἰρήνης,
καὶ τῆς ἀγάπης, μεταβάλλοντες εἰς
πραγματικότητα τὸ «ἀγαπᾶτε ἀλλυ-
λήλους». Πῶς θὰ πραγματοποιη-
θῶσιν ὄλα αὐτά;

Διὰ μιᾶς εἰρηνικῆς ἐπα-
ναστάσεως. Τὸ ἄτομον
δέον νὰ ἐπαναστατήσῃ κατὰ τοῦ
ἰδίου τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ νὰ ἀλλάξῃ
διότι ἀσφαλῶς καὶ πρέπει, ἀλλὰ
καὶ μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ.

Ἡ ἀσφάλεια ἐκάστου, ἡ ἀσφά-
λεια τοῦ κόσμου εὐρίσκονται εἰς
τὴν ἀναγνώρισιν τῆς θεϊκῆς δυνά-
μεως καὶ διευθύνσεως.

Κανὲν ἄλλο πρόγραμ-
μα κοινωνικόν, πολιτικόν ἢ
οικονομικόν δὲν πλησιάζει τὴν ρί-
ζαν τοῦ κακοῦ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύ-
σει. Μόνον οἱ ἄνθρωποι ο
κατευθυνόμενοι ἀπὸ τὸν Θεὸν θ
κάμωσι καὶ ἔθνη κυβερνώμενα ὑπ
τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ δημιουργηθῆ οὕτ
ἕνας νέος κόσμος. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ
κόσμου θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν ἀλλα-
γὴν τῶν ἀνθρώπων. Χωρὶς τὴν ἀλ-
λαγὴν τῆς σημερινῆς ζωῆς, κανεὶ
πολιτισμὸς δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιζῆσῃ
ἢ δὲ ἀποκατάστασις τῆς κοινωνικῆς
καὶ οἰκονομικῆς τάξεως δὲν δύναται
νὰ βασισθῆ ἄλλοῦ παρά μόνον ἐπ
μιᾶς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀνα-
γεννήσεως.

Ἐκαστος βέβαια θὰ ἐπεθύμει νὰ
ἴδῃ πρῶτα τὸν γείτονά του ἀλλαγ-
μένον. Κάθε Κράτος ἐπίσης θὰ ἐπε-
θύμει νὰ ἴδῃ ἀλλαγμένον τὸ γειτο-
νικόν του Κράτος. Ἐκαστος δηλ.
ἀναμένει ὅπως ὁ ἄλλος ἀρχίσῃ τὴν
ἀλλαγὴν του. Ὁ ἠθικὸς ἐπανοπλι-
σμὸς διακηρύττει τὴν πεποίθησίν
του ὅτι ἐάν τις ποθῆ μίαν λύσιν διὰ
τὸν σημερινὸν κόσμον, τὸ καλύτερον
μέσον πρὸς τοῦτο εἶναι ν' ἀρχίσῃ
τὴν ἀλλαγὴν ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του.

Ἄν τὸ ἐπιτύχῃ θὰ εὖρῃ αὐτομά-
τως ἀνταπόδοσιν ἐκ μέρους τῶν
ἄλλων καὶ θὰ συντελέσῃ καὶ εἰς
τὴν καθ' ὅμοιον τρόπον μεταβολὴν
καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Καὶ ἔσο-
ἀπὸ ἄτομον εἰς ἄτομον, ἡ ἀλλαγὴ
θὰ ἐπεκταθῆ βαθμηδὸν εἰς ὄλον τὸ
Ἔθνος.

Ἄν ἡ προσπάθεια αὕτη γίνῃ με-
(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΗΘΙΚΟΣ ΕΠΑΝΟΠΛΙΣΜΟΣ

νομικά σχέδια. Για παγκόσμια ανωμαλίες, ή δυνάμεις του υλισμού, ή ειρήνη σήληθεν εις κάθε έθνος και έδωκε

Προσ. Νουμ
19-9-48

καύ κ. Β. ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΗ Καθηγητούσε τα πάντα, οικογένειαν, θρησκείαν, Ανώτατης Σχολής Πολιτικών Έπιστηπαιδείαν, βιομηχανίαν κτλ.

Οι διανοούμενοι πρέπει να ενίσχυσι την έλπίδα της μείζονος ηθείας και της μείζονος δικαιοσύνης, μιās μεγαλυτέρας αδελφότητος μεταξύ των ανθρώπων, μιās εις κοινωνίας όπου έκαστος θα έστω μερίδιόν του ανάλογως της ιαίας του και της έργασίας του. Ένω εναντι του σημερινού δράματος πολεμοχαρούς ανθρωπότητος είχουμεν τὸ πανόραμα ανθρωπότητος, ή όποία άφου έγινεν έλευθέρι, προσπαθει να γίνη και δικαία. Ο Στρέτερ ήτο αυθεντία εις την φιλοσοφικήν επιστήμην και ειδικώτερος εις την έρμηνείαν της Καινης κηθής. Έγραψε πολλά σχετικά μετ' επι της φιλοσοφίας, της ιστορίας, της συγκριτικής των θρησκειών, της ψυχολογίας, της ήθικής κ.π. Ορίσκετο εις την Όξφόρδην καθή την έναρξιν του άγώνος, τον όπον ήρχισεν ο Φράνκ Μπούκμαν. Τότε συνήθροισε τους άρχηγους των ομάδων, οτινες είχον υποσχεθεί να διασώσωσι τὸ διάγραμμα του όμίλου της Όξφόρδης. Έτη 11)7)1934 ήγέρθη εις τινά άθροισιν εις τὸ Ξενοδοχείον της Όξφόρδης και ειπε: Έως τώρα είχον άπέναντι του κινήματος του έστασιν, ως θα έλεγον οι διπλωμαται, εύμενοους ούδετερότητος. Η διακηρύσσω δημοσία ότι δεν δύναται πλέον να έπιτρέψω εις έμαυ να τηρω την ίδίαν στασιν ένών της θρησκειυτικής ταύτης κινήσεως, ήν έδει να αναγνωρίσω ως σημαντικώτεραν των συγχρόνων ήσεων. Υστερα από 3 χρόνια έγραφε: 1934 ήδη έκοπίασα άρκετά δια έννοήσω ότι ο Όμιλος μετέβα εις καλους τους κακους και έπίου έξ άλλου ταχύτερον τους οους, όσον ούδέν άλλο κίνημα έπέισθην ότι τὸ καθήκον μου ήτλέον λίαν έμφανές: «να αναλάτὸ πηδάλιον του πλοίου». Ο Στρέτερ ήθελε να προχωρήση ύτερον διότι έκ των διδαγμάτων ιστορίας διέβλεπε έπικειμένην καταστροφήν έφ' όσον ένα νέον ύμα δεν διεχύνετο γρήγορα ώστε έμφυσηση εις έκατομμύρια καρν νέους τρόπους του ζην. Έργασενος προς τούτο με τον δμιλον την Σλανδιναιίαν, ήννόησε τὸ ήτον εκεί ότι ή μεταβολή αυτή ανθρωπίνης διανοητικότητος δύναται να έπεκταθῃ με καταπληκτικαχύτητα άρκετά μεγάλην πάνδια να ξεπεράση τὸ μέχρι του-

δε προβάδιμα των δυνάμεων υλισμού. Η περυσινή διάσκεψις του Πέρυσι τὸ καλοκαίρι δια δευτέρον άπό της λήξεως του β' κοσμίου πολέμου συνήληθεν εις μικρό χωριό της Έλβετίας του εις την περιοχήν του Μοντραλ εις ύψος 1150 μέτρων υπέρνω Λίμνης Λεμάν ή συνδιάσκεψις «Ηθικού Έπανοπλισμού». Εις τὸ Συνέδριον τούτο επί και ήμισυ μήνας (15 Ιουλίου μετων άρχων του Οκτωβρίου έξεπισωπήθησαν έκ περιτροπής 53 κρ μεταξύ των όποιων αι Ηνωμ. Ποτεία, ο Καναδάς, ή Μεγ. Βρετανία, ή Ολλανδία, ή Σουηδία, ή Γαλλία, ή Έλλάς, ή Ιταλία, ή Γερμανία, ή Νότιος Αφρική, ή Βερμαναι Ινδία, ή Φιλανδία. Ως εκπρόσωποι των κρατων τούτων παρέστησαν περί τους 5 χιλιάδες άνδρες και γυναίκες, μεγάλοι επιστήμονες και διανοούμενοι έν γένει, στρατιωτικοί, πολιτικοί, μεταξύ των όποιων 108 βουλευται από 21 κράτη και έξ αυτων πάλιν 11 ύπουργοί. Επίσης βιομήχανοι, εργατικοί ήγεται, άρχηγοί Συνδικαλιστικων Ένώσεων, αντιπρόσωποι Διεθνων ή Κρατικων Πρακτορειων ειδήσεων, φιλόσοφοι, έξερευνηται, έφευρέται που πιστεύουσιν εις τὸ δυνατόν της ειρηνικής διαβιώσεως των λαων. Όλοι αυτοί έφιλοξενήθησαν εις τὸ Μέγαρον τήν άνηκον εις την κίνησιν ταύτην «τέ 50 Μάουντες Χάους» εις τὸ όποιον έ αριθμός των έναλλάξ φιλοξενουμένων δεν κατέρχεται κάτω των 500 του 19 ΟΙ συνελθόντες εις την διάσκεψιν υπό την διαμορφουμένην εις ΚΩ ευνοϊκήν ατμόσφαιραν κατεγίνοντο εις τὸ να εύρουν μιαν λύσιν εις τα προβλήματα που έπαπειλουν να ξαναβρίξουν την ανθρωπότητα εις τὸ χάος και τον αφανισμόν, έδραιουμένης μιās σταθερās και άδιαταράκτου ειρήνης, δια να ήμπορέση ο ανθρωπος να έπιδοθῃ δια της έργασίας του και της αλληλεγγύης εις τα έργα της προόδου και του πολιτισμού των έξοστρακιζομένων έφεξης των αιτιων που οδηγούσαν εις τον πόλεμον. Ο ήγέτης του κινήματος του «Ηθικού Έπανοπλισμού» δόκτωρ Φράνκ Μπούκμαν, άπευθυνόμενος εις τα μέλη του Συνεδρίου του ΚΩ κατά την έναρξιν των έργασιων αυτού την 15ην Ιουλίου π. έ. δι' έμπνευσμένου λόγου, μεταβιβασθέντος δια ραδιοφωνικων Σταθμων της Έλβετίας και του Λουξεμβούργου εις όλον τον κόσμον, μεταφρασθέντος άμα εις 10 γλώσσας και μεταδοθέντος και δια του Ραδιοφωνικου Σταθμου έκάστης χώρας εις την ίδίαν αυτής γλώσσαν, κατέκρινε διαλέγειον μακρων τὸ πάθος του έγωϊσμοϋ, που έχει κυριεύσει τους ανθρώπους, απομακρύνοντας αυτούς από τον εύθουν δρόμον, προσθέσας και τα έξής βαρυσήμαντα: «Τα Έθνη και οι Λαοί προσπαθοϋν να καταπολεμήσουν την ήθικην αδράνειαν με οικο-

Έναντιον της δυνάμεως αυτής ώρθώθη ο «Ηθικός Έπανοπλισμός» προτάξας μιαν θείαν κοσμοθεωρίαν της Έμπνευσμένης Δημοκρατίας και έδω εις τὸ ΚΩ θα φθάσωμεν εις τὸ τέρμα της κρίσεως, αρχίζοντες την θεραπείαν. Τα προγράμματα προσέθεσε δέ να μπορέσουν ποτέ να αυξήσουν την παραγωγήν. Μόνον άνθρωποι, νεοβουλεύοντες με ένα νέο πνεύμα φωτιζόμενον από την φλόγα άγνη έδεολογίας θα σόξήσουν την παραγωγήν. Θα βελτιώσουν την συνεργατικήν προσπάθειαν που προϋποθέτει ρυσικά και την οικογενειακήν εύτηρίαν και θα οδηγήσουν τους λαούς εις την θεραπείαν. Η ανθρωπίνη φύσις μπορεί να ήλξη. Να ή βασική λύσις.

Περικλέους 40
Ερομϋ 20
Σερβίας 9β
Βουκουρεστίου 6
Ερομϋ 20
ανεσιάν Χ., Περι-
Καρ. Σερβίας 13β
Αϊόλου 57
Αθ., Νίκης 8
Τσώρ-
Κολοκοτρώνη 31
Αθ., Νίκης 8
Υπερείδου 14
Κολοκοτρώνη 2γ

Ζ' (Τελευταῖον)

Οἱ ἐργοδοταὶ ἐπομένως πρέπει νὰ μεταβληθοῦν καὶ νὰ πολεμήσουν εἰς τὸ πλευρὸν τῶν ἐργατῶν διὰ νὰ δώσουν εἰς κάθε ἔθνος τὴν ἀληθινὴν ἰδεολογίαν.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως σημεῖον εἰς τὴν σκοτεινὴν εἰκόνα τῆς Εὐρώπης ἦτο ἡ περιγραφή τῆς διασκέψεως εἰς μίαν ἔκθεσιν ποῦ ἔκαμε ὁ κ. Ἀλμπερτ Γκός, Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Περιουσίας καὶ ἀντιπρόσωπος ἑξ ἑκατομμυρίων ἀγροτῶν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν εἰς τὸν Παγκόσμιον Ὄργανισμὸν Ἐπισιτισμοῦ καὶ Γεωργίας πρὸς τὸν Στρατηγὸν Ἀϊζενχάουερ καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον Ὄργανισμὸν ἀντιπρόσωτοι 12 ἔθνων συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πρέδρου κ. Οὐαχλέν, ἦσαν παρόντες εἰς Κῶ.

Ἐπίσης ὁλόκληρος ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κογκρέσσου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, ἡ ὁποία ἐπεσκέφθη τὴν Εὐρώπην καὶ τῆς ὁποίας ἀρχηγοὶ ἦσαν ἡ κ. κ. Κάρλ Ε. Μούντ τοῦ Κογκρέσσου καὶ Ἀλμπεν Μπάρκλεϋ Γερουσιαστῆς παρέστη εἰς τὴν Διάσκεψιν, ἀφ' ἧς ἡμέρας αὕτη ἤρχισε τὰς ἐργασίας τῆς.

Ἡ Ἑλλάς συμμετέσχε εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Κῶ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου, ἴδια διὰ τῶν κ. κ. Πυλάκη Γεν. Διευτῆ τῆς Ἐργασίας, τοῦ ἐργατικοῦ Βουλευτοῦ κ. Φ. Μακρῆ, τοῦ κ. Μαρκέτου, τῶν Βουλευτῶν κ. κ. Καλλία, Ἐξάρχου καὶ Γαρουφαλιᾶ. Ἐπίσης τῶν πρώην Ὑπουργῶν κ. κ. Ἐξηντάρη καὶ Βιλά, τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου Ἑνωμ. Ἐταιρειῶν κ. Τερζάκη, ὑπὸ δημοσιογράφων τινῶν καὶ ἄλλων.

Ἡ 15 Ἰουλίου π. ἔ. ἀφιέρωθη, τιμῆς ἕνεκα, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὀργανωθεῖσης πανηγυρικῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τοῦτο ὁ μέγας Φιλέλλην Ἐδουάρδος Χόγουελ ἀπὸ τῆ Σκωτίας, τέως Σμήναρχος τῆς ΡΑΦ, πολεμήσαν εἰς τὴν Κρήτην ὅπου καὶ ἐτραυματίσθη, ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἔχαρα κτήρισεν ὡς δευτέρα πατρίδα του. «Ἡ Ἑλλάς, εἶπε, εἶναι θῦμα ἐσκεμμένης ἐπιθέσεως, σκοτεινῶν ἰμπεριαλιστικῶν κρατῶν, ἐπιδιωκόντων τὴν ὑποταγὴν τῆς εἰς τὴν βίαν καὶ τυραννίαν».

Λίαν κολακευτικὰς δηλώσεις διὰ τὴν Ἑλλάδα ἔκαμε καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀμερικῆς κ. Τζῶρτζ Οὐέλς Δήμαρχος τοῦ Γκράν Ράπιτς τοῦ Μίσιγκαν καὶ Πρόεδρος τῆς Διασκέψεως τῶν Δημάρχων Ἀμερικῆς. Ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας ὠμίλησεν ὁ κ. Παυλάκης μνημονεύσας τὸν ἀκήρυκτον πόλεμον ποῦ διεξάγεται στὴν Ἑλλάδα μέσα σὲ φλόγες καὶ καταστροφές ποῦ ἀπειλοῦν νὰ ξαπλωθοῦν εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ἐκ μέρους τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου ὠμίλησεν ὁ φίλος Βουλευτῆς καὶ πρώην Ὑπουργός κ. Κωνστ. Καλλίας, ἐμπῶν μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς βαρυσήμαντα: «Ἡ Ἑλλάς καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἠθικοῦ ἐπανοπλισμοῦ

εἶναι συμπαρατεταγμένοι ἐναντίον τῶν αὐτῶν ὕλιστικῶν δυνάμεων. Ὑπάρχει μίαν ντέ φάκτο σύμπραξις».

Τοῦτο δημιουργεῖ ἰδιαιτέρους δεσμοὺς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀποτελούντων μίαν ἔντιμον στρατιάν, μετέχουσαν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πολέμου τῶν ἰδεῶν καὶ τῆς πολυπαθοῦς χώρας μας, ἡ ὁποία ἔχει τὴν σκληρὰν μοῖραν, ἀλλὰ καὶ τὴν τιμητικὴν ἅμα ἀποστολὴν νὰ προασπίζη τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν κατὰ βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν.

Εἰς τὰς διαφόρους κατ' ἴδιαν συσκέψεις ἀνεγνωρίσθη τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ἀληθές νόημα αὐτοῦ.

Ὁ κ. Καλλίας ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς Συνέδρους τοῦ Κῶ προσέθεσεν: «Ἡ μικρὰ κοινωνία σας, λειτουργοῦσα χωρὶς διακρίσεις τάξεων καὶ χωρὶς ἀντιθέσεις, ἐμπνευσμένη ἀπὸ πίστιν προχωρεῖ πρὸς τὰ ἐμπρός. Διεξάγει ἕνα πόλεμον ἰδεῶν Ἀγωνίζεται ἐναντίον τοῦ ὕλισμοῦ. Ἐχει ὡς δπλα ἐπιχειρήματα ἡρεμα καὶ ἀπλᾶ καὶ πίστιν. Δέν διαθέτει πυροβόλα, νάρκας ἢ βόμβας. Δέν προκαλεῖ θύματα. Διὰ νὰ πείσῃ δέν μεταχειρίζεται ρητορικὰ σχήματα, ἀντεγκλήσεις ἢ ὀρμητικὸν ὕφος. Οὕτω τὸ Κῶ ἀπαντᾷ εἰς τὴν Μόσχαν, τὸ Μάουντες Χάουζ εἰς τὸ Κλεμλίνον. Ὁ ὕλισμος εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ φασισμού καὶ τοῦ ναζισμού τὴν ἐρήμωσεν, ὁ ἴδιος ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ κομμουνισμοῦ ἀπειλεῖ αὐτὴν τὴν ὑπαρξίντης».

Ἐπίσης ὁ παρακολουθήσας τὰς συνεδριάσεις τοῦ Κῶ Βουλευτῆς κ. Φῶτ. Μακρῆς εἰς ἄρθρον δημοσιευθὲν εἰς τὴν Ἐργατικὴν Σημαιάν τοῦ Πειραιῶς (30 8 47) γράφει: «Πιστεύομεν ὅτι ἡ μεταλαμπάδευσις τῶν φῶτων τοῦ κινήματος αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν χώραν μας θὰ ὀπλίση μὲ νέον θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητα τὸν λαόν μας διὰ νὰ ἀνταπέξελθῃ μὲ ἐγκαρτέρησι καὶ ἀκλόνητος τὰς δοκιμασίας ποῦ ἐπεφύλαξεν εἰς αὐτὸν ἡ ἀπρόκλητος ἐπιθεσις τῶν βορείων γειτόνων μας, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ μαρτυριαλισμοῦ».

Καὶ καταλήγομεν εἰς τὸ ἐρώτημα: Σήμερον ποῦ ἐκδηλοῦται ἕνας τέτοιος ὀξύτατος ἀνταγωνισμὸς ἐπικρατήσεως μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως ποῦ κρατεῖ εἰς διαρκὴ ἀγωνίαν τὴν διεθνή ψυχολογίαν, σήμερον ὅπου ἡ Ἑλλάς εἰδικώτερον ἐξελέγη ὡς τὸ σπουδαιότατον σημεῖον κρούσεως, τὸ ὁποῖον τὴν μεταβάλλει μοιραίως εἰς ἀπέραντον πεδῖον σποραδικῶν μαχῶν καὶ ἕνα ἐξ ἴσου ἀπέραντον στρατόπεδον προσφύγων, θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἶπῃ διὰ ἕνα τέτοιο παγκόσμιον κίνημα ποῦ ἔχει ὡς ἀντικείμενό του τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀναγέννησι τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀντικατάστασι τοῦ ἐγωῖσμοῦ τῶν ὀλίγων μὲ τὸ πάθος διὰ τὸ συνολικὸν καλὸν καὶ δι' αὐτοῦ τὴν ἠθικὴν ἀνύψωσι τῆς διεθνοῦς κοινωνίας καὶ τῶν (Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

7 (Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)
Κρατῶν ἐν γένει εἶναι «ἐκτός χρόνου» ἐάν μὴ οὕτοια;

Οὕτοια, ὅχι γιατί δὲν μποροῦν νὰ πραγματοποιηθοῦν, ἀλλὰ γιατί ἡ ἐποχὴ μας εἶναι κρίσιμος καὶ ἀπαιτεῖ, ὅπως γράφει εἰς ἄρθρον τοῦ ἐπὶ τοῦ «ἠθικοῦ ἐπανοπλισμοῦ» καὶ ὁ φίλος καὶ πρόην Ὑπουργός, κ. Π. Γαρυφαλιᾶς, γοργὰ καὶ ἀμεσὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης, ἐνῶ ὁ ἠθικός ἐπανοπλισμὸς χρειάζεται κάποιο χρονικὸ διάστημα διὰ νὰ ἐπιτύχη διὰ τῆς ἠθικῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν Κοινωνιῶν τὴν κοινωνικὴν καὶ διεθνή εἰρήνην. Αὐτὸ εἶναι τὸ μοναδικὸ ἐρώτημα, ὡς ἀναφέρει, διὰ τοὺς πολιτικούς, διότι γιὰ τὸ ἄτομο, ὡς ἄτομο καὶ ὡς κοινωνικὴ μονάδα θὰ εὔρη εἰς τὸν ἠθικὸ ἐπανοπλισμὸ τὰ μέσα ἐκεῖνα ποῦ χρειάζονται διὰ νὰ ἐξυψωθῇ ψυχικῶς καὶ νὰ ἐπιτύχη τὸν ἠθικὸ του προορισμό. Ὁμοίως ἡ Κοινωνία θὰ εὔρη τὴν ἀρμονία καὶ τὴν γαλήνην.

Ἡ συνεργασία τῶν τάξεων θὰ διαδεχθῇ τὴν πάλιν τῶν τάξεων, ἡ συνεννόησις καὶ ὁ συμβιβασμὸς τὰς ἀπεργίας καὶ ἡ πλήρης κατανόησις τὸ μῖσος καὶ τὸν φθόνον.

Ἡ διαφώτισις ἐπομένως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μείνῃ χωρὶς πρακτικὰ συνεπεΐας. Ἡ παγκόσμιος συνείδησις δυνατόν νὰ ἠμβλύνθη, ἀλλ' ἀσφαλῶς δὲν ἐξέλιπεν. Ἀποτελεῖ πάντοτε μίαν ἰσχυρὰν δύναμιν, ἣ ὀφείλομεν νὰ κινήσωμεν καταλλήλως καὶ ἐγκαίρως διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ τῶν ἀτόμων καὶ τῶν κοινωνιῶν.

Εἰδικώτερον μάλιστα τὰ δημοκρατικὰ ἔθνη εἰς τοὺς χρόνους τούτους τῶν μανιωδῶν κατακτήσεων καὶ τοῦ πολιτικοῦ ἀπελπισμοῦ ἔχουσιν ὑποχρέωσιν ν' ἀγωνισθῶσι ἠνωμένα, ἀντιτάσσοντα τὰς ἠθικὰς καὶ πνευματικὰς δυνάμεις αὐτῶν κατὰ τῶν ἰσχυρῶν ρευμάτων ἐνδὸς ἀποπνικτικοῦ λίβρα ὑλισμοῦ, λίβρα ἀποξηραίνοντος τὰ μυροβόλα τοῦ Ἑλαιοῦ καὶ Ἰωαννίληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἀνθρ.

Εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ἡ Ἑλλάς κατέστη καὶ πάλιν ἡ προφυλακὴ τῶν Δημοκρατικῶν Χωρῶν.

Ἡ μοῖρα τῶν προφυλακῶν εἶναι γνωστὴ. Ἀλλ' ἡ Ἑλλάς ἀγρυπνοῦσα ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς φρουρῆς τῆς Εὐρώπης καὶ πρόμαχος τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῆς ἐδέχθη καὶ πάλιν ἀγογγύστως τὴν μοῖρα τῆς. Δίδει τὸ αἷμα τῆς τρώγει τὰς σάρκας τῆς. Διεγείρει τὴν βουλιμίαν καὶ πλεονεξίαν τῶν ἀπὸ Βορρᾶ ἐπιδρομέων, βουλευομένων τὴν διαρπαγὴν ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, ἣτις καὶ ὑπὸ τῆς ἱστορίας καὶ ὑπὸ Ἐθνολογικῶν ἀποδείξεων μαρτυρεῖται ὡς Ἑλληνικῆ γῆ. Πρωτοστατοῦν εἰς τὴν ὑπονόμευσίν τῆς ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐσώθησαν διὰ τῆς ἠρωϊκῆς ἀντιστάσεως τῆς, ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι διαρκούντος τοῦ πολέμου διεκήρυττον ὅτι μετὰ τὴν νικηφόρον ἐκβασίν αὐτοῦ θὰ ἤρχοντο εἰς τὰς Ἀθήνας προσκυνηταὶ τοῦ Παρθενῶνος. Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι θέτουσι σήμερον δυναμίτιδα εἰς τὰ θεμέλια αὐτοῦ.

Παρὰ ταῦτα, ἡ Ἑλλάς ὡς ἄλλος δεσμώτης Προμηθεὺς ἐπιδεικνύει ἀ-

τέρμονα καρτεροψυχίαν. Ὑπομιμνήσκει, ἀλλὰ καὶ ἐμμένει, ὡς ἐκεῖνος, εἰς τὰς εὐεργεσίας πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ δὲν φοβεῖται, ὡς καὶ οὗτος δὲν ἐφοβήθη, τοὺς ὑψηλοκρήμνους τοῦ Καυκάσου βράχους, τοὺς σκληροὺς τοῦ Ἡφαίστου ἤλους τὰς προσβολὰς τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ θέρους, τὸν ἀετὸν καὶ τὸν κεραιραυτὸν τοῦ Διός.

Τιτάν καὶ αὐτὴ καὶ πρότυπον καρτερίας ὅπως καὶ ὁ στασιώτης ἐκείνος ὁ προσηλωθεὶς εἰς τὸν Καύκασον, φέρει αὐτομάτως εἰς τὴν μνήμην σήμερον τὸν Μέγαν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, τὸν γλυκὺν Ναζωραῖον καθηλωθέντα καὶ τοῦτον εἰς τὸν Γολγοθᾶν πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀνάστασιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἐνα μόνον ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς δημοκρατικούς λαοὺς νὰ μὴ γίνωνται ἔρμια συκοφαντικῶν ἐπιθέσεων καὶ νὰ συμπαρίστανται τοῦλάχιστον ἠθικῶς, ἀπὸ δὲ τὴν Μεγάλῃν φιληνηλοῦ Βορειοαμερικανικῆν Συμπολιτείαν νὰ παρέχῃ συνάμα εἰς αὐτὴν τὰ ἀπαραίτητα πρὸς ἀμυναν ὑλικά μέσα, τοσοῦτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἡ πολιτικὴ τῆς βοηθείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἀποτελεῖ εἰς τὴν πραγματικότητα, οὐδὲ ὑπῆρξε ποτὲ ζήτημα φιλανθρωπίας πρὸς αὐτὴν, ἀλλὰ πολιτικὴ ἐξασφάλισις τῆς Εὐρώπης, κατὰ μελλοντικῆς ἀλλοίωσης, Πανανθρωπολογιστοῦ συμφορᾶς.

Ἀεροπορικαὶ

- Ἑλλάδος, Μ. Βόδα 10
 - Ἑργουπόλεως 1
 - Ἰορδ., Βουκουρεστίου 40
 - Κόνιαρη 42
 - Βουλιαγμένης 168
 - Ἰωαννί- 31
 - Σκουλενίου 3
 - Δεκελείας 34, Ν.
- Ἀεροπορικαὶ Ἑλληνικαὶ Ἑταιρίαι
Γιὰν Σμάτς 24
νων 20
Βρετανικὴ Εὐρωπαϊκὴ Ἑταιρία, Ἑλληνικὴ
BRITISH EUROPEAN CORPORATION, Ἑλληνικὴ Ἑταιρία
νωνιῶν Α.Ε. Σοφίας
Τεχνικαὶ καὶ Ἐκμετα
- «ΤΑΕ», Βουκουρεστίου

ΦΟΙ Α. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Χημικὰ προϊόντα - Αἰθέρια ἔλαια
Accessoires
ΩΓΑΙ — ΕΞΑΓΩΓΑΙ — ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΓΑΙ
51280
us Barclag 7.2081
Ἀθῆναι Μενάνδρου
N. Yorku 33 R

ήθικης εκλύσεως ύψούνται ως άλλο τόσο πρέπει να ελπίζομε επίκειται ή πρόμνας ανάκρουσι έγγιζει ή κατά του κακού αντίδ Μία από τας αιτίας της συγχρόθικης κρίσεως είναι ο πόλεμος. είναι ιστορικώς αποδεδαιγμένο μετά έκαστον πόλεμον παρατρβαθεία ήθικη κρίσις, άφου έκ τλέμου φονεύονται κυρίως οί άτην ψυχήν και την άνδρειαν κήθος. Διά τουτο όρθως ο Άριστι έν τω 26ω της 'Αθηναίων Πολιελστον πολεμον άποδίδει την και χρόνους του 'Εφιάλτου σημαντιραίωσιν της τάξεως των άρισταδρων της Πολιτείας, διότι έκάσι στρατεία προίαπτεν εις 'Αθην δτρείς χιλιάδας Ιφθίμων ψυχών, αναλίσκεσθαι τοις έπεικεις, τοις άριστοις, και του δήμου κευπόρων». 'Αλλά και ή μετά τέλεμον ύπολειφθεΐσα πνευματικιστοκρατία υπό την έπίδρασιν της λείας και της στυγνης τυραννίας νίσθη κατά το πλεΐστον και άυπερ έπήνεγκεν ήθικόν κλονισμόδλον τον λαόν, έπηρεαζόμενον έ παραδείγματος των νομιζομένων στων, καθ' όν τρόπον ο έν ώρα κλονισμός του σώματος των άξ) άποσυνθέτει όλον το στρατεύμα ούτω ο 'Ελληνικός λαός άκαθοτος έτράπη εις διαφόρους κατεσεις. Μία των κατευθύνσεων συνέχεια του άγώνος της έθνικίριστάσως και το έντεϋθεν μαριπολλών ήρώων της πίστεως και οδος, το όποιον έπέφερε νέαν άσιν της ταξεως των άριστων. κατευθύνσεις ήτο ή προς τον κολισμόν, όν έγσννησεν ή πενία πτέρησις και ή πείνα και έξέθιτά άσματα των σειρήνων και μεφθογογοι έπαγγελίαι περι ύλικής

μονίας και περι ύλικου παραδείσου. Οί άρχαιοι τον άνέφικτον χρυσοϋν αλώνα μετέθετον εις χρόνους προγενεστερους, ως χρόνους μυθικούς, οί νεώτεροι τον χρυσοϋν αλώνα μεταθέτουσιν εις χρόνους μεταγενεστερους και δή προσεχεις.

'Αλλ' όσον το κακόν έπιτείνεται, άλλο τόσο πρέπει να ελπίζωμεν ότι έγγιζει ή ώρα του κόνου και ή κατά του κακού αντίδρασις. Διότι κατά τον διέποντα τά κοινωνικά και θρησκευτικά και ήθικά φαινόμενα νόμον παρουσιάζουσι ταϋτα έν τη ιστορία πορείαν όμοίαν προς την ρυθμικήν κίνησιν των κυμάτων. Δι' αιτίας έν μέρει γνωστάς και έν μέρει άγνωστούς, των όποιών όμως τινές δέν είναι άσχετοι προς την ψυχολογικήν φύσιν του άνθρώπου ή θρησκευτική και ήθική κίνησις είναι ρυθμική, ως και ή οικονομική. 'Ο ρυθμός της οικονομικής κινήσεως προκαλεί την οικονομικήν κρίσιν ο δέ ρυθμός της θρησκευτικής και ήθικης κινήσεως γεννά την θρησκευτικήν και ήθικήν κρίσιν, ήν άκριβώς διανύει σήμεραν ή κοινωνία πανταχού. 'Οτι δέ τουτο ούτως έχει μαρτυρεί ή ιστορία. Ούτω εις χρόνους καθ' ούς το Ρωμαϊκόν Κράτος ήκμαζεν ή δέ Ρωμαϊκή ειρήνη (PAX ROMANA) μετέβαλλε τας Ρωμαϊκάς χώρας εις γην ρέουσαν μέλι και γάλα, θα έσφάλλετο όστις θα ειχαζεν έντεϋθεν ότι ή ευδαιμονία αυτή θα έξηκολούθει έπ' άπειρον. Μετά τινας αιώνας έπήλθεν ή έτιδρομή των βαρβάρων, την Ρωμαϊκήν ειρήνην διεδέχθησαν πόλεμοι μυριόνεκροι και την ευδαιμονίαν ή κακοδαιμονία. 'Ομοίως ότε κατηγογήθη ή βασιλεία έν 'Ελλάδι και έν Ρώμη θα ήτο λάθος να υπέθετέ τις έντεϋθεν ότι έξέλιπεν αυτή δια παντός, θα έπεκράτει δέ έν τω μέλλοντι το όλιγαρχικόν και το δημοκρατικόν πολιτευμα. 'Αλέξανδρος ο Μέγας και ο Αϋγουστος άνιδρόντες ο μέν πρώτος την βασιλείαν έν 'Ελλάδι, ο δέ δεύτερος την αυτοκρατορίαν έν Ρώμη θα διεψευδον τας τοιαύτας ύποθέσεις, και όστις φάλιν κατά την μοναρχίαν του Αϋγούστου και των διαδόχων του ένόμιζεν ότι το διοικητικόν τουτο σύστημα θα έξηκολούθει έπ' άπειρον, θα διεψεύδετο υπό του έπακολουθήσαντος φεουδαρχικου αστήματος.

Το αυτό ισχύει και περι των θρησκευτικών και ήθικών φαινομένων. 'Οτε ο Λουκρήτιος άνέκρουε τον παιάνα της νίκης του ύλισμοϋ κατά της θρησκείας, και έλεγεν ότι ούτω ή θρησκεία ποδοπατηθείσα και αυτή συντριβεται ή δέ ήμτέρα νίκη έξισώννει ήμας προς τον ουρανόν, δέν προσέβλεπε ότι θα διεψεύδετο υπό των πραγμάτων και ότι μετ' όλιγον ο άφανής θεός κληρονομήσει με την νέαν θρησκείαν θα κατέκτα τον κόσμον όλον.

Κατά ταϋτα λοιπόν τά θρησκευτικά και ήθικά ρεύματα έχουνσι κινήσεις ρυθμικάς γινομένας ούτω. 'Ο όρθολογισμός ή και αιτία ήθικά έξασθενούσιν εις τας πνευματικώς άνωτέρας τάξεις της κοινωνίας τά θρησκευτικά και ήθικά συναισθήματα. 'Η κίνησις αυτή έπεκτείνεται όλίγον κατ' όλίγον και εις τας κατωτέρας τάξεις και τότε γίνεται λόγος περι θρησκευτικής και ήθικης κρίσεως. Κατόπιν όμως

προκαλείται εις τας κατωτέρας αντιδρασις, ή όποία αναξιοπυρεΐ αυταίς τά θρησκευτικά και ήθικαι συναισθήματα. Τα ούτω αναφλεγή συναισθήματα έπεκτείνονται και τας άνωτέρας τάξεις παρ' αϊς προσβάνουσι ταϋτα νέαν ισχύν. Ούτω τον μεσαίωνα έν τη Δύσει ή άπ των άνωτέρων τάξεων κατετνίγη της μεγάλης θρησκευτικής και ή αντίδράσεως, ήτις έξηπλώθη υπό μορφήν του Προτεσταντισμοϋ. Καλιν κανά τον 18ον αιώνα, ο Χριστισμός άπολέσας πολύ έδαφος, έν Γαλλία και 'Αγγλία, συνεπειά καινοφανών τότε θεωριών του ύλι άνέκτησεν αυτό με την αναξωογότη των θρησκευτικών και ήθικών σστημάτων.

'Ινα όμως έπισπευθῆ ή αντίδρασις αυτή κατά του κακού όφείλει ή 'Εκκλησία, ήτις είναι ή κυρία διδάσκαλος του λαοϋ και παιδαγωγός και όδηγός της συνειδήσεως αυτού, αυτή να πρωτοστατήσει. Τί δέ θα πράξη ή 'Εκκλησία προς άνάδειξιν κληρικών έμπνευσμένων και άξίων της άποστολής των, οϊτινες εις τον έν έρημίον πλανώμενον λαόν θα είναι «στηλαί έμπνοοι, σιγώντα κηρύγματα», εις αυτήν απόκειται να κρίνη και αποφασιση, έχουσα υπ' όψιν ότι οί καιροί ού μνηστοί.

Παραλλήλως προς την 'Εκκλησίαν, όφείλει ή Πολιτεία να άνυψώση ύλικώς και πνευματικώς και ήθικώς τά όργανα της εκπαιδεύσεως. Ούτω μόνον θα είναι δυνατόν οί διδάσκαλοι να νίγωσιν όργανα ούχι του άκράτου

ΤΗΛ

ΕΡΓΟΣ

ΜΙΧ

ΕΠΙΣΚ

Δύο 'Αμ

Υπ

ΛΙΑΡΧΙΟΝ

θωρακες
-οψηφισ, Πνευμο-
σκευή 5-7
ευτέρη, Τετάρτη, Παρα
Σκουφά 36, τηλ. 24.996
τοριου «MANNA»
νην Διευθυντής του Σκαρ-
«ΣΩΤΗΡΙΑ»
θυνης του Σκαρτοριου
Ιατρός-Φυσικολόγος
Κ. Ι. ΣΤΑΙΝΟΣ

Ημιϋπερβόλειον
(ΘΩΘ)
Τέρμα Αμπελοκηπων
ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ 19
ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ
ΑΙ ΓΑΝΟΤΣΕΣ

Ο... «ΗΘΙΚΟΣ ΚΑΘΑΡΜΟΣ»

Ετος 2-2-52

802

ΤΟΥ Κ. Δ. Κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ

«Ηθικός καθάρμος», είνε τὸ ἐρέσκιο ὑπερβολικὸν σύνθημα τῆς ΕΠΕΚ. «Ηθικός καθάρμος» Χρυσή τῆ ἐπαγγελία. Ἄλλὰ καὶ ὡραία ἔνοα. Ποιὸς δὲν θελεὶ τὸν ἠθικὸν καθάρμον; Ποιὸς τολμᾷ νὰ μὴν τὸν γελοιοποιήσῃ;

Ἐο' δὲ καὶ ὁ βουλευτὴς τῆς ΕΠΕΚ καὶ ἀσπυγὸς τοῦ πλαστοκοῦ συνδυασμοῦ Κοζάνης κ. Νικόλαος Κουπαρούσης προσέβη εἰς τὰς ἐξῆς γλώσσας καὶ βαρυσήμαντους δηλώσεις:

«Ἐπὶ πλείω ἀπόλυτα ὅτι οὐδεμία ἀνοκράτεια εἶνε δυνατὴ στὴ γῶρα μας ἂν δὲν καταργηθῇ ἡ ἐπάρματος νοσοκρατία διὰ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ σκελετοῦ μας διοικητικοῦ συστήματος ἢ ἂν δὲν ἀποκαθαρθῇ ὁ ἠθικὸς καθάρμος ἀπὸ τὰ δευθευόμενα πάλτοια στοιχεῖα καὶ ἰδίως ἀπὸ τὰ ἠθικά. Κατὰ τὰς ἐξῆς δετὸς κινήσεως τῆς ἱστορίας μόνον ἠρωικά διοικητικά μέτρα εἶνε δυνατόν νὰ πείσουν τοὺς λαοὺς ὅτι πραγματικῶς ἀναδύονται αἱ γῶραι των. Ὁ ἠθικός καθάρμος στὴν Διοίκηση ἀποτελεῖ τὸ ἀκρογωνεῖον λίθον σημερον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θ' ἀνοκοδουθῇ τὸ μέλλον τοῦ ἑλλ. κοῦ λαοῦ. Ἄλλως κτίζομεν ἐπὶ τῆς ἀμμου.»

Εἶλος Μακεδῶν: τολμειτὴς μου ἐλάσσε τὰς δηλώσεις καὶ μὲ ἠρωτικῶς.

— Πῶς σοὺ φαίνεται; — Ὁ βουλευτὴς αὐτὸς ἐθεορεῖται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἠθικῆς ἐξυγιάνσεως. Ἀποβαλλῶ μόνον ἂν θὰ ἔπαρση νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτὰ τὰ ἰδέ. Δὲν ἡ Κυβέρνησις κἀκεῖ τὰ ἀτιθέτα.

— Ἀσπυγὸς μὲ τὴν Κυβέρνησιν, ὁ Κουπαρούσης εἶ ἀγνωστὸ γὰ τὸν ἠθικὸν καθάρμον καὶ θὰ τὸν ἐπιτιμήσῃ. Αὐτὸ τὸ δεβαλῶναι τὸ παρελθὸν ἁπλοῦς.

— Ἄ, εἶνε παρελθὸν; — Καὶ πολὺ πρόσφατον. Ἐλάστα. Δεβαρῶ δὲ νὰ εἶς. Εἶνε μὰ ἐσπέρια τῆς 12ης Ὀκτωβρίου 1951. Καὶ μὲ εἶδεξε σημειωμένῃ μὲ κόκκινον λείβον ἀποτοκισμὸν ἀνταποκρίσεως ἀπὸ τὴν Κοζάνην.

— Ἐδὲν ἔβρα; — Ἐδὲν εἶναι ἀνάληθρον ἡ Διοκράτεια ἀποκαθάρσει σημερον μὲ δύο σοβαρὰς ἐπαρσεις εἰς βάρος τοῦ φαρμακοποῦ τῆς πόλεως μας καὶ βουλευτοῦ τῆς ΕΠΕΚ κ. Ν. Κ. Κουπαρούσης ἐπὶ ἐξυδίσει ἀστυνομικοῦ ὄργανου καὶ ἐπὶ ἀίσχροκερδία.

— Ἐδὲν νὰ σημειώσῃ ὅτι ὁ καθηγορεύμενος ἀποκαθάρσει τὴν Διοκράτειαν διὰ παρανομίας εἴσεως ὑπόθεσιν καὶ τὸν ἠθικὸν καθάρμον κατὰ κωφεῖς καὶ τότε ὅπως καὶ σημερον.

— Ἡ μὴνσις (ἐπὶ ἀίσχροκερδία) ὁπεβλήθη ἀπὸ τοῦ φαρμακοποῦ Κοζάνης κ. Ἰωάννου Τέστου. Ὁ καθηγορεύμενος ἐξασφάλισας ὡς βουλευτὴς τῆς ΕΠΕΚ τὴν ἀποκλειστικὴν ἀποπροσώπων τῆς διαθέσεως στρεπτομυκίνας εἰς τὴν περιφέρειάν μας. Ἐπὶ τὴν ταύτην εἰς τὰ φαρμακεία τῆς

πόλεως μας μὲ τριπλὴν ἀσπυγὴν πᾶσι σωματικῶν τῶν ὁσίων δὲν ἴτο δυνατόν νὰ δεβαλῶναι ὑπὸ τὸ φαρμακοποῦ. Τὸ Διοκράτεια ἀποκαθάρσει ἔσοτον τὸν καθηγορεύμενον καὶ ἐπέβαλε εἰς αὐτὸν πεντάμηνον ἐξυδίσει διὰ παρανομίας τοῦ ἁπλοῦς κοῦ Κῶδ. Κῶδ.

Ὁ εἶλος μου μ' αὐτὰς ἐλάσσε:

— Πῶς σοὺ φαίνεται; — Πῶς εἶπε. Ὅτι αὐτὰ δὲ ἐγγυάται ὅτι ὁ Κουπαρούσης, ὁ ὁποῖος κατόπιν τῆς καταδικῆς ἐπὶ ἀίσχροκερδία ἀσπυγὸς τῆς ΕΠΕΚ καὶ ἀσπυγὸς τοῦ συνδυασμοῦ τῆς θὰ εἶ δεβαλῶναι τὸν ἠθικὸν καθάρμον;

— Ἐτοίμα τὰ μάτια σου, σκούπισα τὰ γυαλιὰ σου καὶ ἐπαρὰ ἄλλοις τοῦ κεμενοῦ. Καὶ τὸν φαρμακοποῦ φαρμακοποῦ ὁ βουλευτὴς εἰς μὴνσις διέβη εἰς τὴν ἐπιτοκίαν τῶν ἐλάσσε τὸν κοῦ τῆς ἑλλ. κοῦ μελέσει. Ἡ ἐπιτοκία αὐτὴ ἐλ, ἐγγυάται, θὰ εἶνε ἴσως ἀπὸ ἀέροστα πρακτικά, περὶ τῶν ἐλάσσε αὐτὰς.

— Ἐτοῖμα τὰ μάτια σου: Πτελεσε εἰς τὸν ἠθικὸν καθάρμον, καθηγορεύμενος:

Κουπαρούσης: Ἄσπε εἰσεσα, κ. προσέβη. Αὐτὸς τῆς ἐπιτοκίας τῆς ἑλλ. κοῦ τῆς ἀίσχροκερδία, τοῦ εἶνε μὲν ἄλλο κεροῦ. Ἐγὼ θελω νὰ μὴν βουλευτὴς γὰ νὰ λείπει ἀπὸ τὰς ἐλάσσε καὶ γὰ νὰ κἀνω τῆς δουλειῆς μου. Βλέπετε καὶ ἄλλο ἐπαγγελιστὸς ἐλάσσε ἀπὸ τοῦ ὑποκό νὰ δηλώσω. Σήμερον ἡ στρεπτομυκίνα καὶ ἡ φαρμακοποῦ ἔγινε καὶ τὸν κοῦ τῆς ἑλλ. κοῦ νὰ σοὺ ἐκούτῃ ἄλλο βουλευτὴς τοῦ νὰ πτελεσῶν ἐλάσσε αὐτὰ. Πιὰ τὸ ἀντιβιοτικὸ φάρμακον θὰ τὸ πᾶσι ὁ ἀσπυγὸς. Τί θὰ κἀνω; Ἐλάσσε αὐτὰς: Ὅχι, θὰ κἀνω τὸ ἀίσχροκερδία τοῦ λαοῦ καὶ θὰ τα δεβῶ τὰ λαοῦ. Ἄλλὰ τί νὰ σοὺ κἀνω ποῦ ἔπεσε σὲ συναβελῶναι ἀλήθειαν. Τοὺς πτελεσῶν ἐλάσσε τῆς στρεπτομυκίνας παρανομίας: Ἄσπυγὸς καὶ αὐτὸν τὰ ἐλάσσε ἄσπυγὸς καὶ τὴν πτελεσῶν ἐλάσσε αὐτὰ νὰ γτίσῃ ἀπὸ ἐλάσσε αὐτὰ ὁ καθένας. Σήμερον αὐτὰ θὰ πτελεσῶν τὸ κέρδος σ' ἐμένα: Ὁ ἀσπυγὸς θὰ τὸ πτελεσῶν. Ἄλλὰ — εἶπε — πτελεσε στὸν ἀσπυγὸς σου! ἠθικὴ εἶνε ἐλάσσε καὶ πτελεσῶν ἄλλοις κατὰ κωφεῖς: Ἐδὲν εἶνε σὲ μὲ ἐπιτοκίαν τοῦ εἶνε ἐλάσσε αὐτὰς σὲ μὲ τὴν ζωὴν μου.

Κατόπιν αὐτῆς τῆς ἐλάσσε καὶ ἀπολύτως ἀσπυγὸς μὲ τὰ σημερινὰ ἐπιτοκία τῆς ἀσπυγὸς τοῦ κ. βουλευτοῦ ὁ «ἠθικός καθάρμος» ἀποτελεῖται σύμφωνον μὲ τῆς δηλώσεως τοῦ τὸν ἀσπυγὸς ἀσπυγὸς ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἀνοκοδουθῇ τὸ μέλλον τοῦ ἑλλ. κοῦ λαοῦ, θὰ εἶνε ἀπὸ ἠθικὸν ἀσπυγὸς καὶ θὰ ἐπτελεσῶν κατὰ κωφεῖς εἰς τὰς ἐλάσσε δευθευόμενα πάλτοια στοιχεῖα καὶ ἰδίως ἐπὶ τῆς ἀσπυγὸς καὶ ἀσπυγὸς μὲ δὲν ὁ ἠθικός καθάρμος ὁ βουλευτὴς ἀσπυγὸς... Ἐλάσσε.

Δ. Κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Ελευθ. Τύπος 13-12-25

Το σπίτι, μέσα εις τὸ ὁποῖον θὰ ἀποσθῶν βαπτισμὰ βρέφους, θὰ κυκλωθῆ ἀπὸ τὴν γενικὴν προσοχὴν. Ὁ φαρμακοποιὸς τῆς γειτονιάς θὰ γίνῃ ἄρτος πολυ-ὄμματος καὶ θὰ παρακολουθῆ ὄχι μόνον ἂν τὸ βρέφος τρέφεται καλῶς, ἂν δέχεται τὰς ἀπαραιτήτους ἐπισκέψεις τοῦ παιδιάτρου, ἀλλὰ καὶ ἂν καθαρίζεται κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς. Μία ἀμελὴς μητέρα θὰ δεχθῆ ἀσφαλῶς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κρατικοῦ ὑπαλλήλου πρῶτα, κ' ὕστερα τοῦ ἀντιπροσώπου κάποιας ὀργανώσεως. Τὸ παιδί διατελεῖ ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐπίβλεψιν τῶν διαφόρων ἀγούργων κρατικῶν καὶ κοινωνικῶν ὀφθαλμῶν: Ἐνὰ παιδάκι ἑλληνοπούλο, ὄρφανὸ ἀπὸ πατέρα, σὲ κάποια μακρυνὴ συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης, ἔκλεψε, πέρουσι, τῆς μητέρας του ἕνα τάλληρο γιὰ νὰ πῶν χρωματιστὰ μολυβδοκόνδυλα. Ἡ μητέρα ἀνεκοίνωσε τὸ γεγονός στὶς γειτόνισσες καὶ δὲν ἐπέρασεν τρεῖς ἡμέρες, ὅταν ὁ εἰσαγγελεὺς, ὁ εἰδικὸς γιὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ, συν-οδευόμενος ἀπὸ ἄνθρωπον τῆς Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος τῶν Νέων καὶ τοῦ ὑποφαινομένου, ὁ ὁποῖος ἔτυχε νὰ εὑρίσκηται εἰς τὸ μέγαρον τῆς Χ.Α.Ν. ὅταν ἦλθε ὁ εἰσαγγελεὺς διὰ νὰ ζητήσῃ Ἑλληνα συνοδόν, χτυποῦσε τὴν θύραν τοῦ φτωχικοῦ σπιτιοῦ τῆς χήρας Ἑλληνίδος. Μόλις εἶχε σχολάσει ὁ μικροῦλης πισπιρίγκος καὶ μπουγιότζε, μετὰ τὰ χρωματιστὰ μολύβια του, τὶς εἰκόνες τοῦ ἀναγνωστικοῦ του βιβλίου. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐξάιδεψε τὸν μικρὸν κλέπτην καὶ εἶπε στὴ μητέρα του ὅτι πρέπει νὰ δώσῃ τὸ παιδί, τῆς εἰς τὸ Κράτος γιὰ νὰ τὸ κλείσῃ γιὰ τέσσαρα χρόνια σ' ἕνα μεγάλο καὶ ὠραῖο σχολεῖο.

Τῆς ἐξήγησεν ὁ εἰσαγγελεὺς πῶς θὰ τρώγῃ ὁ μικρὸς της, πῶς θὰ ντύνεται, πῶς θὰ πλύνεται, θὰ γυμνάζεται καὶ θὰ μαθαίνη γράμματα. Ἡ μητέρα, δὲν ἐφαίνετο πρόθυμη νὰ δεχθῆ ὅπως στερηθῆ τοῦ τέκνου της, καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἄρχισε νὰ τῆς ὑπόσχεται προστασίας καὶ προχὰς ὀλίγας ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, ὅποτε ἐκτελέσῃ ἡ θύρα κ' ἐμπήκων δύο πλοῦσιες κυρίες κ' ἕνας κύριος ἀρχισυντάκτης τῶν νιουγιωρκέζικων ὑποθέσεων τῆς «Τζόρναλ». Ἦσαν μέλη κάποιας ἰδιωτικῆς ὀργανώσεως πρὸς προστασίαν τοῦ παιδιοῦ καὶ ἦλθαν νὰ πῶρον τὸν μικρὸν ὄρφανόν καὶ κλέπτην διὰ νὰ τὸν ἀναθρέψουν καὶ τὸν λαξεύσουν. Μετὰ πέντε λεπτά τῆς ὥρας ἄλλες καλὲς καὶ πλούσιες κυρίες μέλη ἄλλης ὀργανώσεως γιὰ τὰ μικρὰ, ἦλθαν γιὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν καὶ μέσα στὸ φτωχικὸ σπιτάκι μετὶ τρεῖς κουτσὲς καροῦκλες ἔλαβον γῶραν μακρὰ καὶ σοβαρὰ συσκέψεις, μετὰ τὸ κρατικὸν ἀντιπρόσωπον καὶ τῶν μελῶν τῶν ἰδιωτικῶν ὀργανώσεων, πρὸς τῆς προστασίας καὶ τῆς ἀνατροφῆς ἑνὸς μικροῦ, ὁ ὁποῖος ἔκλεψε ἕνα τάλληρον τῆς μητέρας του ἀλλὰ καὶ δὲν εἶχε τὰ μέσα τῆς ἐπιχορῆσας συντηρήσεως. Ἡ μητέρα δὲν ἠθέλησε κατ' οὐδὲν λόγον νὰ δώσῃ τὸ παιδί της καὶ οἱ ἐπισκέπται ἐφυγαν ἀπρακτοὶ διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Μὴ νομίζετε ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἀνεβλήθη ἢ ἀπορημελήθη.

Ὅλον ὁπότε παιδί, ὀρθοῦται ἕνας μαθητὴς καὶ ἔλκει διαρκῶς τὴν προσοχὴν τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι ἐρχονται μετὰ νηπιαγωγεῖα τους, μετὰ νοσοκομεῖα τους, μετὰ προστασίας τῶν ἐπιτόκων γυναικῶν, μετὰ νηπιακῆς σταθμοῦ, μετὰ παροχὴν φαρμάκων καὶ ἰατρολόγους ἀγνοῦ γάλακτος ἀλλὰ καὶ μετὰ ἐκπαιδευτὰς καὶ μετὰ σύστημα καὶ διδασκάλους ἐν τῷ σχολεῖοι. Πάντα ταῦτα συμβαίνουν

εἰς τὴν Ἄρταν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ταξιδεύσῃ ὁ ἄνθρωπος τῶν εἰκόλων προσθη-φαιρέσεων, ὁ σοφώτατος οἰκονομολόγος μας διὰ νὰ ζητήσῃ ἄνασιν. Νὰ ζητήσῃ ἄλλιναις σταγόναις αἵματος ἀπὸ τὴν φαρμακείαν Χώσαν, ἡ ὁποία ἐγίνε φαρμακεία, διότι ξέρει νὰ προσίγῃ καὶ νὰ ἐπιβλέπῃ τὰ βρέφη της. Ἐὰν τὸ παιδί δὲν προετοιμασθῆ διὰ ν' ἀναπληρωθῇ τὰ κενὰ, ποὺ δημιουργοῦνται

Μετὰ ἔνεσιν ἰσ
 15'—40' : Η 0, Α 0,523
 40'—60' : Η 0, Α 0,520
 60'—90' : Η 0, Α 0.498
 εἰς ὅλα Γ

46, γεωργός. Εὐρεῖα ἐκτομὴ δι' ἔλκος
 Ἀναστόμωσις κατὰ R—P. Μετεγχειρη-
 31/12/46. Κολόβωμα κατὰ τὰ 2/3 ὑπὸ
 σις κατὰ τὸν α' τύπον. Πλήρωσις τῆς
 σπονδυλικῆς στήλης. Ἡ ἀναστόμωσις
 ἕτερον σημεῖον τοῦ κολοβώματος. Διά-

(Μετὰ ἔνεσιν).
 Η 0, Α 0,438‰, Χ—,Γ—

38, γεωργός. Εὐρεῖα ἐκτομὴ κατὰ I
 οῦ τῆ 28/11/46. Μετεγχειρητικὴ πορεία
 11/12/46. Στόμαχος ὑπὸ τὸ πλευρικόν
 ἔνωσις κατὰ τὸν α' τύπον. Πλήρωσις
 ἕκ. μ. Ἡ ἀναστόμωσις εὑρίσκηται εἰς
 τοῦ κολοβώματος ἔχουσα φορὰν λοξήν
 ἔνωσεως 10' (ἐχορηγήθη λόγω τῆς μικρῆς
 ῶματος τὸ 1,2 τῆς συνήθως χρηγουμενῆς
 σίσις).

6/44/7. Δι' οὐδὲν ἀπολύτως στομαχικόν
 γενικὴν του κατάστασις εἶναι καλή.
 5: Κολόβωμα μικρὸν ὑπὸ τὸ πλευρικόν
 α' τύπον. Πλήρωσις τῆς προσιούσης
 τὸμωσις κεῖται εἰς τὸ κατωφερέστερον
 οῦσα ὅμως φορὰν ὀριζοντίαν. Διάρκειον
 καὶ πάλιν μικροτέρα τοῦ συνήθους

ἔτων 35, οἰκιακά. Εὐρεῖα ἐκτομὴ κατὰ
 κτύλου τῆ 10.11/46. Μετεγχειρητικὴ

5/12/46. Κολόβωμα ὑπὸ τὸ πλευρικόν

ינוῦσος Παναγ., Πύλης, πρ. ἐλατήρια αὐτοκινήτων, σιδηροδρόμων, τροχοδρόμων καὶ ἀμαξῶν

Ἰνναΐδης Κυρ., Δραπετσῶνος, πρ. παντὸς εἶδους μηχανουργικαὶ ἔργασιαί

Κενᾶς Κ., Φωκίωνος 37β, πρ. παντὸς εἶδους μηχανουργικαὶ ἔργασιαί

Γριούμωφ Κ., Ἀσκληπιοῦ καὶ Κάστορος, πρ. μηχανήματα χαρτοσακουλοποιτίας κλπ.

Ντοῦ Ἀφοί, Ἀκτὴ Ξαβερίου, πρ. ναυπηγικαὶ ἔργασιαί

Τσάλης Εὐάγγ., Φωκίωνος 11, πρ. μηχανουργικαὶ ἔργασιαί παντὸς εἶδους
Ρράκης Σ., Ἀριστείδου 3, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Λίτης Αἰμ., Ντενὺ Κοσσέν 13, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Μικὸς Π. καὶ Σία, Μεθώνης 9, πρ. ναυτικαὶ καὶ μηχανουργικαὶ ἔργασιαί

Κολάου Ἐμμ. καὶ Σία, Ἀρτεμισίου 20, πρ. ἐπισκευαὶ μηχανῶν, κατασκευὴ ἰνταλλακτικῶν κλπ.

Κολάτος Θ. καὶ Σία, Αἰγάλεω καὶ Μεθώνης, πρ. λέβητες καὶ μηχανουργικαὶ ἔργασιαί

Κτήρης, Στρουμπούλης καὶ Σία Α. Ε., Μεθώνης καὶ Αἰτωλικοῦ, πρ. συμπιεστικὰ ἀμμωνίας, τροχαλίας, ὑφαντουργικὰ μηχανήματα, ἀντλίας, πιεστήρια κλπ.

Κίτος Α. καὶ Ἀναστασόπουλος, Φωκίωνος καὶ Κόνωνος, πρ. λέβητες καὶ λοιπαὶ μηχανουργικαὶ ἔργασιαί

Κηρόδρομοι Ἑλληνικοῦ Κράτους, Ἁγ. Γεωργίου Ρέντης, πρ. ἐπισκευαὶ ἀτμομαζῶν καὶ κατασκευαὶ ἐξαρτημάτων

Κηρόδρομοι Πελοποννήσου, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Κουλιανοῦ Ἀφοί καὶ Κωνσταντάρης Κ., Γλυφύτωνος 20, πρ. πολεμικὸν καὶ μυντικὸν ὑλικὸν ναυτικοῦ, ὡς βόμβαι βυθοῦ, νάρκες, πλωτῆρες, συρμαπλέγματα καὶ λοιπαὶ μηχανουργικαὶ ἔργασιαί

Κουματέλος Ἰωάν., Φωκίωνος 22, πρ.

διάφοροι μηχανουργικαὶ ἔργασιαί

Σαββίδης Ἡρ. καὶ Σία, Κάστορος καὶ Ἀρτεμισίου, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Σαραντινὸς Βασίλ., Πύλης 1, πρ. μηχανήματα ἀλευροποιτίας κλπ. μηχανήματα

Σβορῶνος Νικ. καὶ Συκιώτης Ε., Πολυδεύκους, πρ. μηχανουργικαὶ ἔργασιαί

Σαχπέρουγλου Εὐάγγ., Ἁγ. Διονυσίου 9, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Σφακιανὸς Γ. καὶ Σία, Ἀρτεμισίου, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Σπάθης Ι., Δραγατσανίου καὶ Δερβενακίων, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Σωτηράκης Γ. καὶ Γαζῆ Ἀφοί, Μητροπούλου 6, πρ. ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαὶ μηχανημάτων

Σταματέλος Γ. καὶ Νικολόπουλος Μ., ὁδ. Φωκίωνος 10, πρ. ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαὶ μηχανημάτων.

«Τεχνικὰ» Μαλκότσης Σ., Ἀνών. Ἐτ. Γενικῶν καὶ Τεχνικῶν Ἔργων ὁδ. Δερβενακίων καὶ Σφακτηρίας, πρ. μηχανήματα κοπῆς καὶ λειάνσεως μαρμάρων, μηχανανουργικοὶ τόρνοι δράπανα καὶ λοιπὰ μηχανήματα

Τσαγκούρης Κ., ὁδ. Γραβιάς 16, πρ. λέβητες καὶ ναυπηγικαὶ ἔργασιαί.

Τσόχος καὶ Ἡσαΐας, ὁδ. Μεθώνης 3, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Φραγκεσκάκης Π., ὁδ. Πολυδεύκους 24, πρ. ὡς ὁ ἄνω.

Τζώνης Δημ., ὁδ. Ντενὺ Κοσσέν 12, πρ. μηχανουργικοὶ ἔργασιαί παντὸς εἶδους

Φαρακούκης καὶ Πονήρης, ὁδ. Φωκίωνος Καλαβρύτων, πρ. λέβητες, ναυπηγικαὶ καὶ μηχανουργικαὶ ἔργασιαί

Φιλιακὸς Π., ὁδ. Φωκίωνος 20, πρ. μηχανουργικαὶ καὶ ναυπηγικαὶ ἔργασιαί

Φρόνιμος Σταῦρος, ὁδ. Φωκίωνος καὶ Καλαβρύτων, πρ. μηχανουργικαὶ καὶ μεταλλευτικαὶ κατασκευαὶ

Χαμπάκης καὶ Σάββας, ὁδ. Γραβιάς 40, πρ. ἀντλίας φρεάτων, ἐξαρτήματα πε-

τρολαιομηχανῶν, λέβητες κλπ. μηχανουργικαὶ ἐργασίαι

Χατζηανδρέου Α., ὁδ. Δραγατσανίου 73, πρ. λέβητες καὶ ναυπηγικαὶ ἐργασίαι

Χρυσολούρης Γ. καὶ Δελφῆς Ι., ὁδ. Γραβιάς 1, πρ. λέβητες καὶ ναυπηγικαὶ ἐργασίαι

Χουτζούμης Ἀθαν., ὁδ. Μυκάλης 2, πρ. λανάρες βάμβακος κλπ. μηχανήματα

Ψιλόπουλος Α., ὁδ. Δραγατσανίου 13, πρ. λέβητες καὶ ναυπηγικαὶ ἐργασίαι

ΠΑΤΡΑΙ

ΓΚΛΙΑΤΗΣ καὶ ΑΜΠΡΙΑΝ, Ρήγα Φεραίου 145

Καμαρινὸς Θ., πλησίον Ἀρχιεπισκοπῆς

ΚΕΚΑΤΟΣ Π. Δ., Φιλοποίμενος 18

Μιχαλόπουλος Ε., τέρμα Ἀγίου Διονυσίου 42

Μπουλούκου Ἀφοί, ὁδ. Ἀγ. Ἀνδρέου 108

ΠΑΠΑΔΕΑΣ Ν., Κανάρη 6

Πετρόπουλος Ἀνδ., ὁδ. Παντανάσσης 13

ΠΟΥΛΟΥ ΑΦΟΙ, ὁδ. Ἀμαλίας 1, ναυπηγικαὶ ἐργασίαι

Σενεγάλιας Μ. καὶ Λεπεσιώτης Α., ὁδ. Νόρμαν—Μητρο. Δέρκων

ΣΤΡΑΒΑΛΕΞΗΣ ΑΘ. (πρ. Καβρίκας Χ.) Ἰριῶν Ναυάρχων 27

Σκούρας Δ., Σιδ. Στ. Ἀγ. Ἀνδρέου

ΧΑΝΙΩΤΗΣ ΣΤ. καὶ Ν. ΑΓΟΥΡΙΔΗΣ, ἔναντι τελωνείου

ΧΑΛΔΟΠΟΥΛΟΣ ΕΜΜ., Ἴτεῶν 225

ΠΥΡΓΟΣ

Θεοχάρης Χ., πρ. μηχανουργικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἴδους ἐλαιοτριβεῖα, ἐλαιοπιεστήρια χειροκίνητα καὶ ὑδραυλικά μέχρι 300 ἀτμοσφαιρῶν, βαρούλκα, ἀλευρόμυλοι μὲ πέτρες, καὶ κεντρόφυγες ἀντλίας

ΣΑΜΟΣ-ΒΑΘΥ

Λέριος Κων)ντῖνος, πρ. παντὸς εἴδους μηχανουργικαὶ ἐργασίαι

ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ

Μαρσέλλος Ἐμμ., πρ. μηχανουργικαὶ ἐργασίαι

Πετρίδης Ἐμμ., πρ. ὡς ὁ ἄνω

ΣΥΡΟΣ

Μπαρμπέτα Ἀφοί, πρ. ναυπηγικαὶ ἐργασίαι καὶ μηχανουργικαὶ

Νεόριον Σύρου, πρ. ναυπηγικαὶ ἐργασίαι

Φρέρης Γ., πρ. μηχανουργικαὶ καὶ σιδηρουργικαὶ ἐργασίαι

ΣΟΥΦΛΙΟΝ

Πρεπούδης Θ., πρ. ὡς ὁ ἄνω

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

Κουδούνη Ἀφοί, πρ. μηχανουργικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἴδους

Κρυστάλλης Εὐστρ. πρ. ὡς ὁ ἄνω

ΤΥΡΝΑΒΟΣ

Λιάτος Ἀναστ., πρ. μηχανουργικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἴδους, ἐπισκευὰ γεωργικῶν μηχανῶν κλπ.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ

Παπαστεφάνου Ἀφοί, πρ. ὡς ὁ ἄνω

ΦΑΡΣΑΛΑ

Δανόπουλος Μιχ., πρ. ὡς ὁ ἄνω

ΧΙΟΣ

Κλειδαραδάκης Ματθ., πρ. μηχανουργικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἴδους

Μέλης Λουκάς, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Μελέκος καὶ Υἱός, πρ. ὡς ὁ ἄνω

ΧΑΛΚΙΣ

Βάκης Ἀχιλ., πρ. ἐπισκευαὶ μηχανημάτων καὶ κατασκευὴ ἀνταλλακτικῶν

Καπνίσης Ν. καὶ Λουκάς Α., πρ. ὡς ἄνω

Νικολάου Ἀντών., πρ. ὡς ὁ ἄνω

Παπαθανασίου Ἀθ., πρ. ὡς ὁ ἄνω

Ποίος ο 'Ηλείας 'Αντώνιος

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ Α-
ΣΕΜΝΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΚΑΝΔΑΛΩΔΗ ΖΩΗΝ ΤΟΥ

ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Όλοι τωρίζουν τον 'Ηλείας 'Αντώνιον. Είναι ο «'Αγιος» του κομμουνισμού, την «έθνική του δράσιν» εξύμνησαν και εξακολουθούν να εξυμνούν τα έαμβουλαρικά μεγάφωνα κατά κόρον. «Σεπτον Ιεράρχην» τον ανεβάζουν, «ηρωϊκόν αγωνιστήν» τον αποκαλούν. Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός και οι άλλοι κληρικοί που ήγωνίσθησαν κατά την επανάστασιν του 21, δέν έκαμιν τίποτε συγκρινόμενοι με τον ήρωα αυτόν των νεωτέρων χρόνων! Η δράσις του υπήρξεν ασύγκριτος!...

Πράγματι ο 'Ηλίας 'Αντώνιος ανέπτυξεν εξαιρετικήν δράσιν εναντίον της Πατρίδος και της 'Εκκλησίας. Κινούμενος από τα άρριβιστικά του ένστικτα και επιδιώκων αξιώματα και οικονομικά ωφέλη, έγένετο κατά την περίοδον της Κατοχής τυφλόν όργανον των κομμουνιστών και ηλόγησε τους δολοφόνους του 'Αρη Βελουχιώτη οι όποιοι διέπραξαν άνήκουστα έγκλήματα εις την Πελοπόννησον. Τους ηκολούθησε εις τα όρη και τους παρώτρυνεν εις τα έγκληματικά των όργια. Αυτήν την δράσιν ανέπτυξεν ο περίφημος αυτός Ιεράρχης, ο όποιος κατήσχυε τον κληρον της 'Ελλάδος.

Αλλά ως ίδωμεν ποίος ήτο ο «'Αγιος» 'Ηλίας και πριν άκόμη άσπασθί τον κομμουνισμόν. Υπάρχει μία απόφασις του Κακούργιοδικείου Κεφαλληνίας του 1931, εις τό σκεπτικόν της όποιας, ως θα ίδη κατωτέρω ά αναγνώστης, προβάλει άνάγλυφος ο άνήρ.

Το ιστορικόν της υποθεσεως αυτής έχει ως εξής: Ο έν Πύργω άγκαστεστημένος δικηγόρος Κωνσταντίνος Δ. Νιώτης δι' άρθρου του δημοσιευθέντος την 15ην Σεπτεμβρίου 1930 εις την τοπικήν έφημερίδα «Ο Κήρυξ» υπό τον τίτλον «'Επισκόπου βίος», κατήγγειλε τά σκάνδαλα του άναξίου αυτού κληρικού που άφορούν πλέον την ιδιωτικήν του ζωήν. Ο 'Αγιος αυτός έφιλοξέει έφήδους εις τό δωματίόν του, είχε δε μεταβάλει την Μητρόπολιν Πύργου εις κέντρον άκατονομάστων όργιων.

Ο «'Αγιος» 'Ηλείας, υπεχρεώθη να μηνύσθι τον άρθρογράφον επί συκοφαντία. Η υπόθεσις εξεδικάσθη εις τό Κακούργιοδικείον Κεφαλληνίας και την 20ήν Ιουνίου 1931 εξεδόθη ή κάτωθι απόφασις. Ο άναγνώστης άς φράξθι την ρίνα του:

«Όχι δέν εινε ένοχος ο κατηγορούμενος Κωνσταντίνος Δημ. Νιώτης γεννηθείς εις Κούμανι και κατοικών έν Πύργω έτών 74 δικηγόρος και χριστιανός όρθόδοξος του ότι δια διατριβής του καταχωρηθείσης εις τό υπ' αριθ. 2665 της 15 Σεπτεμβρίου 1930 φύλλον της έν Πύργω έκδιδομένης έφημερίδος ο «Κήρυξ» του Πύργου όπερ έκυκλοφόρησεν έν Πύργω και άλλαχού υπό τον τίτλον «'Επισκόπου βίος» και ίδια δια των έν αύτ'η φράσεων «Όυτος λοιπόν άφ' ης άνερρηχθή εις την έπισκοπήν 'Ηλίας έπεμελήθη δαιμονίως την μετ' έφήδων όμιλίαν και συναγωγούς τούτων γενόμενος έν τη έπισκοπή παρέστησεν αύτην ως έφηβείον πρό των ανθρώπων οίτινες ήθελον ο έπίσκοπος να εινε όχι μόνον άνεπίληπτος και άμωμος κλπ. . . . ότι υπό τον μέλανα σιδήρου έπισκοπικόν χιτώνά κρύπτονται άνθρωποι γέμοντες άκαθαρσιών. Δια τούτο αί σχέσεις αυτού μετ' έφήδων και ίδιαζόντως μετ' τινων έκ τούτων αί προκαλέσασαι την κοινήν περιέργειν κρίνονται υπό των ανθρώπων ως άπάδουσαι προς τό σεμνόν του αξιώματος. . . . Διότι όταν ο έπίσκοπος κατά τό Πάσχα μετακαλεί έξ 'Αθηνών έφηβον και φιλοξενεί τούτον έν τη έπισκοπή επί ήμέρας όταν τούτον μετακαλεί και φιλοξενεί επί 40ήμερον κατά τό θέρος τούτο έν τη μονή Δίβρης και εις βάρος αυτού πώς

άλλως τούτε δύναται να εξηγηθί ή σκάνδαλον ή πώς δύναται να δικαιολογηθί πράγμα όταν ούτος έν Σπάτα κατά Μαΐον του 1922 έσπέρας γενομένης προσφέρεται να παράσχη θέσιν προς ύπνον έν τω δωματίω του προς έφηβον εκ Πύργου εκεί μεταβάντα χάριν της έορτής άφού ο έφηβος εκείνος έθεώρησε τούτο ως άπρεπές και ύποπτον ή πώς πρέπει να χαρακτηρισθί όταν υπό τας όψεις έπιστάτων κατά τά τέλη Ιουνίου ε. ε. ο έπίσκοπος 'Ηλείας ανταλλάσσει γλυκύτατον άποχαιρτιστήριον άρπασμόν μετ' του γνωστού και άναποσπάστου έταίρου του έν τη στασει 'Αγιος 'Ηλείας διότι ο συνοδεύων ως συνήθως έταίρος τούτον θα επέστρεφεν έκ του σταδίου τούτου ένταύθα έκπληρών και χρέος ύποτηρητού. . . . Και ένω έσπουδάσε πάντοτε την περι έφήδων φιλίαν, δέν ήμέλησε ν' άποτελέσθι και συναγωγήν έκ κορών και γυναικών έν τη έπισκοπή διδασκαλία πάντοτε ένεκεν, άν δε ή μήτηρ του δέν συμπεριφερέτο μετ' σκαλιότητος προς αύτ'ας έρίζουσα και προς εκείνον δέλουσα να προλάβη σκάνδαλον του υιού δι' ο και εξεδιώχθι, ή έπισκοπή και κατά τον όψιμον ύπεραπολογητήν του και πριν κατήγαρον θα μετεβάλητο εις τόπον έλευσιών μυστηρίων. Ούτω δε ο άνθρωπος ως έπίσκοπος έθεώρησε την έκ κλησίαν και την έπισκοπήν ουχι οίκον Θεού άλλ' οίκον άισχροουργών τόπον σκανδάλων κέντρον κωφαλάων ψιθυριστών κακοποιών, οίκον έμπορίου και διαρπαγής προς πλουτισμόν άνιέρου και φιλαργυρίας ένεκα δια την ίκανοποίησιν του όποιου πόδου και πάθους επέδραμε κατά των υπό την δικαιοδοσίαν του Ιερών ένοριακών ναών ούς έσύλησε άφαιρών και διαρπαζών έκάστοτε τά παρα τούτων χρήματα άνερχόμενα εις μυριάδας δραχμών ως έπραξε και κατά του ναού Σπάτα άφαιρέσας έκ των εισπραξέων αυτού μέχρι σήμερα περί τάς 20 χιλιάδας δραχμών και λοιπά πρόσκεψεν εις τον Μητροπολίτην 'Ηλείας 'Αντώνιον Ν. Πολίτην έν γνώσει πράξεις ήτοι παρά φύσιν άσέλγειαν και κλοπήν οίτινες άν άλήθευον ήθελον έκθέσει τον ένοχοποιούμενον εις άνάγκρισιν αί δε προσαφθείσαι πράξεις είναι αί μεν πλημμέλημα αί δε κακούργημα».

Έν συνεχεία ή απόφασις αναφέρει:

«Κατόπιν τούτων έρωτάται τοιούτος ήμιν άρχιεπίσκοπος έπρεπεν να ειναί πλέον ούτος ένεκτός έν μέσω ήμών και δέν άποκαλύπτεται ούτος ωςεί λύκος δοράν προβάτου περιβεβλημένος όταν φωράται κατασπαράττων τό χριστεπώνυμον ποιμνιον την φύλαξιν του όποιου ένεπιστεύθη ή του Χριστού εκκλησία και δέν πρέπει να εισέλθι της άρχιεπισκοπής και της πόλεμος εις πρόληψιν δεινότερων άνότχομένων.

Δια τούτο ιδόντες και τ' άρθρ. 447 της Ποινικής Δικονομίας άποφαινόμεθα άθών τον κατηγορούμενον Κωνσταντίνον Δημ. Νιώτη, γεννηθέντα έν Κούμανι και κατοικοῦτα έν Πύργω έτών 74 δικηγόρον και χριστιανόν όρθόδοξον των άποδοθειρών αύτῳ άνω κατηγοριών της συκοφαντίας και έξυβρίσεως δια Τύπου. Απορρίπτει την περι χρηματικής ίκανοποίησεως λόγω ψυχικής οδύνης αίτησιν του μηνυτού 'Αντωνίου Ν. Πολίτη και επιβάλλει εις βάρος του Δημοσίου τά δικαστικά έξοδα και τέλη».

Αυτός λοιπόν εινε ο 'Αγιος 'Ηλείας ο όποιος προσχωρήσας εις τάς τάξεις του Κομμουνισμού, εύρεν άσφαλώς την θέσιν που άρμόζει εις τό ήθικόν του ποιόν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΗΛΕΙΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Μ Ε ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ τῆς σημερινῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας Ἀντωνίου ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ποὺ ἔζησε τὴν ὑπέροχη πατριωτικὴ του δράση σ' ἄχρονα τῆς κατοχῆς αἰσθάνεται ὀλοψυχα τὴν ὑποχρέωση νὰ τοῦ ἀπευθύνει τὴν πιὸ θερμὴν ἐυχὴν. Ὁ λαὸς, ποὺ σήμερα πάλι περνᾷ τὶς ἴδιες σκοτεινὲς καὶ σκληρὲς μέρες τῆς γερμανικῆς κατοχῆς, ἀποβλέπει μὲ πίστη στὸ πρόσωπο τοῦ σεπτοῦ Ἱεράρχη, ποὺ ἡ ζωὴ του ὀλόκληρη εἶνε ὑπόδειγμα χριστιανικῆς ἀρετῆς.

Ἐλευθερία Ἑλλάδα
17-1-47, πρὸς τὴν
ἀγαθὴν οὐρανὴν δημο
σιεῖται τὸν μετῴ
λον ἐναντίον μὲ

Ίστολογία υπενθύμιση ΊΔΕΟΛΟΓΙΑ

- ων 20, Γιάν Σμάτς 30
- W.A. Καρ. Σεφβίας 1
- Άθλητικά είδη**
- πρετιάν Άφοί, Τσώρτσιλ 55
- ουλγαρίδης Βασ., Τσώρτσιλ 55
- ωνανς Αίμ. και Άφοί, Τσώρτσιλ και 42
- ραμπάτης Δ., Πατησίων 15, έργο Ευριπίδου 46
- et F Μεγ, Γεωργιάδης Γ., Μιλτιάδοι
- Αιθέρια έλαια**
- ΒΟ, Γ' Σ)βοίου 56
- ύγουστίδης Άδαμ., Ευριπίδου 4
- πιβίλιας Δ. Νικ., Κλεισθένους 6
- ύκας Κωνστ. Έμμ. Μπενάκη 13
- ύκας Κώστας και Λουκάς Γερανίου
- ροδώρου Άφοί, Μενάνδρου 45
- ραβίας Άπ., Α. Ε. Λυκούργου 1
- έργ. Κραμεικού 28
- ουστελίδης Θ. και Β. Κολοκοτρώνη 60β
- ορδώνης Γ. Νικίου 6
- ορισινός Ν., Καρόδη 19
- ωμανός Πεο. Συν. Έλληνορώσων
- πηριάδης Ίω. Μπενάκη 8
- ουλιάντος και Λάιτος. Βερανζέρου 26
- ράομελεκ», Ευριπίδου 11

Άλας (έργαστ. έπεξεργασίας)
 ΔΣ» Α. Ε., Σοφοκλέους 54

Ο Δοστογιέφσκυ, προδίδοντας το νεώτερον εγκλήμα. Λέγει, ότι δεν αρκεί όπως άλλοτε η εγκληματική διαθεσις και ένα φονικόν όπλον: χρειάζεται και μία Ίδεολογία. Μέγας προσήτης! Είπε το πάν σε λίγα λόγια. Μία ματιά στην έφημερίδες της εποχής μας φθάνει για να πιστοποιηθή άμέσως η εκπληκτική αλήθεια του χωρισμού του. Ποτε η Ελλάς δεν είδε τόσο πολλούς αντεροβγάλτες, όσον αυτή την στιγμή τόσο λυσσασμένους, τόσο λαμπρά όπλισμένους και καταρτισμένους στην δουλειά τους. Και είναι όλοι ένοχοί διασπρόν με Ίδεολογία. Δεν υπάρχει ούτ' ένας που να βαρύνεται στα χωριστικά στοιχεία, να άσπαρη πρόβτα να ληστεύη μαζικά να ξεκοιλιάη γυναίκες, να άποκεφαλίζη τα δία, να κρεουργή χωροφυλάκες, να πεσοκοθή γέροντες, να σταυρώνη την Μεγ. Παρρασκευή τους παπαδες, να σφάζη βασκάλους (και να τους αλατίση με χονδρό άλάτι της κουζίνας), να άνατινάσση γέφυρες κι έργοστάσια ηλεκτροφωτισμού χωρίς Ίδεολογίαν. Όλα κι όλα!... Σκοτώνουν, ληστεύουν, κλέβουν, άσπυγούν, κακολογούν αλλά με... Ίδεολογίαν!...

Άλλα ποιά Ίδεολογία... Είδα προχές να έπρωσιωνται ή σωτογραφές διαφόρων κατεταλαιών και συμμοριών, απ' αυτούς που άσπάζει, κάθε μερα, το δόκανο του στοατού. Και τους περιεργαστικά κάμτωση ώσα: Φάττες Λοιπρόζο, όσατετεμενες από της σελίδες του Έγκληματού ανθρωπου, μορφές υποκόσμου των φυλακών και των χασσιστοτεών με έμφραση έσχάτης άποκτηνώσεως. Τι Ίδεολογία μπορεί ναχουν αυτοί... Του Μάρξ... του Έγκελς... του Καούτσκι... Του Σορέλ... του Λένιν... του Στάλιν... Ποια Ίδεολογία μπορεί ναχουν αυτά τ' άποδρασματα που δεν είναι εις θέσιν να συλλαβίσουν το πλάτλο κεμεν... Και όμως έχουν. Κι εγκληματούν, κάθε μερα, με Ίδεολογία... Έτσι τους ήπα.

— Εσείς έχετε Ίδεολογία. Τραβάτε και σφάζετε γραμμή!...

Στόν Μεσαίωνα οι καθόικοι παπαδες έμοιοζαν συγχωροχάρτια: Μπορούσε κανείς να διαπράξη τα βαρύτερα άμορτήματα. Δεν είχε παρά ν' άγοράση ένα συγχωροχάρτι και τακτοποιούσε άμέσως την ψυχή του — της έξησφάλιζε μία θέση στόν Παράδεισο. Το ίδιο κάθουν σήμερα οι κόκκινοι παπαδες (και παπατζήδες) του Κομμουνισμού στον συγχωρο Έλληνοκόμμεσαίνα. Εφοδιάζουν με το συγχωροχάρτι της Ίδεολογίας τα πιο φρικτά τέρατα.

— Θέλεις να σωσης τον κόσμο. Παρε αυτό το σφυρι και άνοιγε το κρανιο κάθε ανθρώπου, που δεν συμφωνεί μαζί σου!

Απ' αυτά τα πιασμένα κρανια, τα κωμικά μωαλα τα σίματα τα

πλάματα, τους δημούς, τους... στις τοίς έμπρηστάς, θα... λέει. — μια... κοκκία... Δεν υπάρχει άνθρωπος, που μπορεί να πιστεψη σοβαρά, σε τόσο πείσιες και σβουάρες. Άλλα: άποδράσματα των φυλακών, του δημού αιμα, ρεπτελή, άρπαγή, χασσισμό των πιο σκοτεινών ενστικτων, άσπαζουμ αυτή την σημαία γιατί συμπληρώνει τον άπλισμό τους τακτοποιεί την κακολογία τους σκεπαζει τα σίματα, της λεηλασίας, της άρπαγής, της προόσεως, της απρόσοφους σε ξένες προπαγανδές και δηλορηθ Βασκίτες, άποσυμφορσεκς άπληστες: Είναι το εγκλημα του άφου άγοράση έκαστου έθνους, με τον πιο άπαιθώροπο τρόπο ζπεί και ρεστα! Μου διηγήθησαν κάτι χαρακτοστικό από της φυλακής Ναυτίου. Ήσαν στο ίδιο κελύ ένας φονιάς του κομμού Δικασμού κι ένας εκτελεστής. Η άποσυμφορσεκς έβγαλε τον δεύτερον, ο άλλος τον είδε να μαζεύη τα πράγματα του και να φευγη. Άνασταναζε και έμουντζιωσε τον εαυτό του: — Να, βλάκα!... Δεν έξερεις μάλης και σου... Ίδεολογία, την ώρα που σκότωνες τον πεθερό σου. Να ξεκόλης όλο του το σοί και να βγής τώρα με το κατέλλαν σου στοαβά και να σου ζπτάμε και συγγνωμη!...

Μη... τίτε πως δεν είχε... **ΕΘΝΙΑ** **9-5-47** **ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ** **τογείτονος 9**

ΑΛΕΥΡΑ Χ. Κ. Σ
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕ
 Διαρκής παρακαταθήκη
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ - ΕΙ

ΣΙΑ
ΤΑΧΥΤΗΣ

Γιαννάτου Θηρεσία και Χαρ., Φιλοποί-
μενος 4

Γκιουρουνλιάν Μ., Εὐριπίδου 43

Ἰγγλέσης Στ., Θησέως 370, Καλλιθέα

Κωνσταντέλλος Α. Νέα Σφαγεία

Λουκίδης Ἰωάν. Σοφοκλέους 17

Σάρορος Ἀθαν., Καλλιθέα

Ἄλουμινίου εἶδη

Βουτέρης, Ἡφαίστου 2

Καφετζῆς Γ., Αἰόλου 60

Κουφοδήμος Κ. Χρεμωνίδου 44

Λίτσος Εὐάγγ. Αἰόλου 69

«Παρθενών», Ἐλευθεριάδης Π. και Π.
Ἐροῦ 109

Ἀμαξαι παιδικαί

Ἀλκάδης Νικ., Παρασίου 2

ΒΕΒΕ ·ROSE Ἐροῦ 55

Βλάχος Δ., Βεΐκου 87

Γεωργιάδης Δημ., Πατησίων 19, ἔργος.
Γκυϊλφόιδου 11

Κρααγιάννη Β.Ε., Σατώβριάνδου 2

Πασχαλίδης Ἰω., Πατησίων 31β ἔργ.
Εὐφράνορος 14

Ἀμιάντου εἶδη

Ἀγγελόπουλος Α. και Κουτροφιώτης
Ν. Δ. Ἀθηνᾶς 3

«Μίνως», Σαπουντζάκης Ι., και Σια
Σπενσίππου 15

Ξενάριοι Ἀ)φοί, Σαπφούς 14

Ἀμπαζούρ

Διακοσμητική Ἀθηνῶν, Τσῶρτσιλ 5

Μεγαλοοικονόμος Ε., Εὐριπίδου 8

Ἀνδρικά εἶδη

Βασιλάτος Γ., Σοφοκλέους 12γ

Γουτάκη Ἀ)φοί, Σταδίου 45

Γρίβας Γ. Αἰόλου 90

Ἐκθεσις Ἑλληνικῶν προϊόντων, Ἀθη-
νᾶς 67

Ἐλευθερίου Δ., Παν)μίου 42

«ΕΤΑΜ» Βουκουρεστίου 8, Αἰόλου 96

Κηπουρός Μιλτ., και Ἀλ., Ἀθηνᾶς 4
Κότσικος Μεν., Αἰόλου 84

Κουτσογιάννη Ἀ)φοί, Τσῶρτσιλ 54

Κροκός Βρασ., Ἐδ. Λῶ 19

Κωνσταντινίδης Στ., Αἰόλου 96

Λαμπρόπουλοι Ἀ)φοί, Α.Ε. Τσῶρτσιλ
Ἀἰόλου

Λαμπρόπουλος Γ. και Σια, Τσῶρτσιλ 25
Λούβαρη Ἀ)φοι και Σια Κανάρη 12

Λυκογιάννης Δ. - Σταθάτος Κ., Σοφο-
κλέους 13

Μαδεράκη Ἀ)φοί, Αἰόλου 76

Μαραγκός Β., Ἀθηνᾶς 24γ

Μαργαρίτης Ἰω., Στοὰ Ὀρφανίδου

Πρωτοπαπᾶς Θ., Ἀθηνᾶς 26

Ρίζος Ἀπ., Ἀγ. Μάρκου 32

Σακκάς Γ., Ἀθηνᾶς 18

Σίδνεϋ Νόελ Λτδ., Τσῶρτσιλ 4

Σπηλιόπουλος Ἀντ., Εὐριπίδου 20

Τοκιάν Ἰω., Ἐδ. Λῶ 19

Τσέγκης Δ. - Γρίβας Γ. και Σια, Αἰό-
λου 90

Φραγκόπουλος Ἰω., Ἀθηνᾶς 67

Χαιρογιώργος - Μαρκάκης, Αἰόλου 80

Χουσεᾶς Εὐστρ., Αἰόλου 33

Χρυσικόπουλος, Σταδίου 35

Ἀνελκυστήρες

Βοσνόπουλος και Παπαδάκης, Χαρ. Τρο-
κούπη 18

Καμφονᾶς Ν. Γεώργ. Ρουζβελτ 55

Κρητικός Ἀντ. και Χανιώτης Ἰω., Πα-
παρηγοπούλου 3

Παιγνιγιάννης Μ. και Σβολόπουλος Δ.
Καψάλη 3

Πολίτης Ἐμμ., Ἴπποκράτους 11

«Σίντλερ» Ρίφφελ Χριστ. Νικηφόρου 17

Σμυρλιάδης Μιχ., Ἴπποκράτους 140

Σούζης Γεώργ., Πραξιτέλους 17

Σταυρίδης Κ. Α., Πατησίων 25

Ἀνθοπωλεῖα

«Ἀττικά ἄνθη» Τσακωνιάτης Ν. και
Μαῦρος Ν., Βασ. Σοφίας 1

Γεωργίου Εὐάγγ., Ἀναπαύσεως 29

ΦΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΕΚΕΝ

Εθνος 19 Απριλίου 1946

ΝΑΣ ΕΛΑΣΙΤΗΣ ΠΑΠΑΣ ΑΠΟ ΚΣΤΡΑΤΕΥΕΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ Τ

Ο κ. Ήσαϊας αφηγείται πώς ώδηγήθη εις τὸ Περιστέρι. — Τέσσερες ἡμέρες ηστικός. — Ὁ ἐαμικός ἐφημέριος εὐαριστημένος διὰ τὴν γύρω του τραωδίαν. — Δύο ὀβίδες κοντὰ στὴν ἐκλήσια. — Ὁ νεκρὸς Ἐλασίτης καὶ ὁ φιλικὸς ἱππικὸς τοῦ «ὠργανωμένου» κληρικοῦ...

ΝΑ ΤΑΛΑΙΠΩΡΗΣΗ ΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΑΦΗΚΕΝ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ

Ο πρώην ὑπουργὸς κ. Γ. Ήσαϊας αφηγείται ἀπὸ σήμερον ἑπέραςσε τὸ πρωινὸ καὶ ἐπὶ τὴν ἡμέραν ἀπογευματινὴν. Τότε καὶ αἰσθῆ κάποιος Βασιλεὺς γόπουλος, μὲ μιὰ τραγιάσκα κτηνὴν ἕως τὰ φρύδια του, ἔστη καὶ τραπέζι εἰς τὴν μέση τῆς κλίσιας. ἄναψε ἕνα λυχνάρι, χαρτὶ καὶ μολύβι καὶ ἀρχιῶν ἐκτελεῖ γράφει «ἀνακοινωθέν». ἔγραψε πολὺν ἔξυπνο καὶ πονηρὸν τὸ «πρωτοῦ» μὲ τὴν ὀκνηρότητα ὅλων ἡμῶν τῶν κρατοῦντων. ὅπως καταλαβαίνετε ἦταν δυνατόν ν' ἀποτολυθῆτε νὰ τοῦ ἀπαντήσουμε. Ἐπειδὴ ὅλη «ἀνάκρισις» περιωρίζεται τὸ νὰ μ' ἐρωτήσῃ περὶ τὴν ἀποτολυτῆτά μου, τῆς ἐργασίας μου, εἴναι εὐχάριστη ὑπανδρῶς, εἴναι εἰς καμμίαν ὀργάνωσιν καὶ ἄλλας ἐντελῶς χωρὶς σημασιολογήσεις. Ὅταν μὲ τὴν σελοῦν τὸν ἠρώτησα διατί κατηγόρειται μου ἀπὸ τῆς ἀποτολυτῆτος καὶ ἡ δὴλωσις μου ἐγέννησε τὴν ἀποτολυτῆτα ὅτι μετὰ τὴν τυπικὴν ἀποτολυτῆτα ἐπρόκειτο ν' ἀπαλυθῆτε καὶ ν' ἀπολυθῶ. Ἐπέραςσε καὶ ἡ ἐπομένη, ἡμέρα τῶν ἐπογεννῶν, καὶ ἐγὼ ἤμουν ἐπὶ τὴν μέση εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Περιστερίου. Ἐξημέρωσε καὶ ἡ Δευτεροῦ καὶ ἡ κατὰ τὴν παράδοξον ἀμετάβλητος. Ἡμεῖς μόνον ἐγγιγαντοῦτο συλλογῆς καὶ ἐπικινδύνως. Συνεπληροῦν ἤδη τὸ τέταρτον 24ωρον, ἐγὼ προσωπικῶς δὲν εἶχα τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὰ περὶ τὴν ἀποτολυτῆτα. Δὲν ὑπόρρησα νὰ κρατηθῶ καὶ ἐλλήσιασα τὸν ὀβίδος τοῦ ναοῦ, οἱ ὁποῖοι περιεφερόντο μετὰ μου. Ἐπὶ τὴν ἡμέραν ἔφωσεν ἕως 65 χρονῶν μὲ ἀσπληνία, ἰσχυρὸς καὶ καλοθερμῶς, ἐκαθότανε σ' ἕνα στασίδιον ἄλλο νεώτερον — ἕως 35 — ὁ ἡλικίος τῆς Εὐαγγελίας ἦταν ἄρρητος...

— Μοῦ εἶπε κάποιος ἐντύπωση ὅτι ὁ πορθητικὸς βλέπων τὴν γύρω του δυστυχίαν ἐφαίνετο ὅτι νὰ ἐδοκίμαζε κάποιον αἰσθητικὸν ἰκανοποιήσεως καὶ κομῆς γὰρ. Ἄλλὰ μὲ ὄλην αὐτὴν τὴν ἐντύπωσιν πού εἶχε ἀποκομίσαι ἔλεγα μέσα μου ὅτι ἴσως μ' ἀπατοῦσαν τὰ φαινόμενα. Δῆμιος καὶ ὁ παπῆς; Ὅτι ἦταν πορθητικὸν...
— Αἰδεσιμώτατε, τοῦ εἶπα ὅτι ἐπλησίασα, βλέπετε ὅτι ἐδῶ μέσα εἶνε ἕνα ὁλόκληρος κόσμος πού χρονιάσσε μέρες — Χριστοῦγεννα — ἔχει τέσσερα ὁλόκληρα 24ωρα νὰ ἔλθῃ μπουκιά στὸ στόμα του. Πῶς δὲν ἀναλαυβάνετε σεις ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας νὰ εἰδοποιήσετε τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν νὰ μᾶς σταλῆ ἕστω λίγα ψωμί ἢ νὰ μεσολαβήσετε ν' ἀφήσουν τίποτε μαυραγορίτες νὰ πλησιάσουν ν' ἀγοράσουμε κάτι νὰ φάμε...
— Ἐγὼ, μου ἀπήντησε τότε ὁ «λεωτοῦ» τοῦ Ἰησοῦ, ὡς ἱερεὺς δὲν μπορῶ νὰ μπερδευθῶ σ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν...
Συνεκράτησα τὴν ἐκπληξίν μου καὶ παρετήρησα:
— Πολὺ καλά. Ἄλλ' ὡς ἱερεὺς πού παραλείπατε γθὲς ἡμέραν τῶν Χριστοῦγεννῶν νὰ κάμετε μιὰ λειτουργία, ἔστω καὶ σύντομον, ἔχετε ὑποχρέωσιν νὰ μᾶς μιλήσετε, νὰ μᾶς πῆτε δυὸ παρήγορα λόγια καὶ εἴναι φοβῆσθε ν' ἀναλάβετε σεις τὴν πρωτοβουλίαν νὰ εἰδοποιήσετε τὸν Μακαριώτατον Ἀθηναίων τί συμβαίνει ἐδῶ μέσα καὶ νὰ φροντίσῃ ἐκεῖνος...
— Ὁ Μακαριώτατος, μου ἀπήντησε ζωηρῶς, αὐτὴ τὴν στιγμή φροντίζει νὰ γίνῃ Ἀντιβασιλευσὶς καὶ δὲν εὐκαιρεῖ γιὰ τόσο μικρὸν δουλειῆς...
Βλέπων ὅτι ματαιοπονῶ — ὁ παπῆς ἦταν προφανῶς Ἐλασίτης 100 % — εἶχα πια ἀποφασίσαι νὰ σταματήσω τὴν συζήτησιν ὅταν ἐνοιῶσα κάποιον νὰ μου τραβᾷ τὸ χέρι πρὸς τὰ πίσω καὶ νὰ μου βάζῃ στὴ φούχτα μου ἐνὶ κομμάτι ψωμί. Γύρισα καὶ εἶ-

δα: Ἦταν ὁ διάκος, πού συγγρόνως μου ἔδωσε μὲ τὸ βλέμμα νὰ καταλάβω τὸν κίνδυνον πού διέτρογα εἴναι ἐξοχολογηθῆσα τὴν συζήτησιν μὲ τὸν δηλητηριασμένον ἐκεῖνον γέροντα...

Ο ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ ΚΑΙ Ο ΝΕΚΡΟΣ ΑΓΩΓΙΑΤΗΣ =

— Δὲν ἐπέραςσε, ἄλλως τε, πολλὴ ὥρα καὶ ἐπιστοποιήθη κατὰ τὸν πλέον ἀδιαφορολόγητον τρόπον ὅτι ὁ πρωτότυπος καὶ σπουδαῖος κληρικὸς ἦταν παθολογικός... «συναγωνιστής». Αἱ ἐπιχειρήσεις ἔξω συνεχίζοντο καὶ κάθε τόσο ἐπέφταν ὀβίδες καὶ ὀβυμοὶ. Ἐσθονικὰ ὁ βομβαρδισμὸς ἐγένετο ἐπιπρόθετος καὶ μέσα εἰς τὰ ἔλλα δεινὰ μᾶς ἀρχίσαμε νὰ ἔχουμε καὶ τὸν φόβον νὰ σκοτωθῶμε ἀπὸ τὰ φιλικὰ δῆματα πού ἐροῖπτοντο πρὸς καταστολὴν τῆς Στάσεως. Πράγματι δὲ μετ' ἄλλοι δύο ἰσχυροὶ ἐκοήξαι μᾶς ἔκαναν νὰ αἰσθανθῶμε ὅτι ἰσάριθμοι ὀβίδες εἶχαν πέσει κοντὰ μᾶς. Ἡ μία εὗρεκε τὴν ἐξωτερικὴν θύρα τοῦ ναοῦ, ὅπου ἐκοστοῦμιθα, καὶ ἡ ἄλλη ἐξεροῶγη — πού ἐπέσειν ἐν συνεχείᾳ — εἰς τὴν γωνίαν τῆς ἐξωτερικῆς εἰσόδου τῆς ἐκκλησίας. Ἡ δευτέρω ἐστὶν ὅτι ἔπειτα ἔβαν Ἐλασίτην καρσάνωγῆ καὶ τὸ ἄλογόν του. Τὸ τι καμῆ τότε, ὁ γέροντος παπῆς εἶναι ἀντικεινῶν. Κατανανοκτισμῶς πού εἶχε πεθάναι ἕνα ἐπιστοπὸν τοῦ Λαοῦ... — εἰμῶς πού πεθαίναμε τῆς πείνας ἢ μᾶς ἐπαίσαν πρὸς ἐκτέλεσιν δὲν ἦμεθα ἄνθρωποι — ἀπεφάσισε νὰ μᾶς τυραννήσῃ. Ἐσθρε, λοιπὸν, τὸν νεκρὸν τοῦ καρσάνωγῆ μᾶς εἰς ἕνα πρόχειρον ἀκαλύπτου φέρετρον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐκκλησίας καὶ οὕτως πού εἶχαν ἀπογῆ νὰ μᾶς εἰπῆ μιὰ εὐχή, ἔμειναν ὁλόκληρον τὴν νεκρῶσιμον ἀκολουθία, περισσότερον ὄχι ἀπὸ καθῆκον πρὸς τὸν νεκρὸν, ἀλλ' ἀπὸ διάθεσιν νὰ ἐκπέσειν τὴν φθίσην καὶ τὸν τρέμον μὲ τὸ θέσμιον τοῦ πολιτοποιημένου ἀπὸ τὴν ὀβίδα δισμοῖσον παραστρατημένου παλλῆσοιστοῦ. Ὅταν δ' ἐτελείωσεν ἡ ἀκολουθία ἐξεφώνησε διατάξαι φιλίππικόν διὰ νὰ μᾶς πῆ ὅτι ὁ σκοτωμένος ἦταν θῦμα τῶν Ἀγγλων καὶ... ἰδικὸν μᾶς καὶ μᾶς ὑπονοῶμε ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος νὰ ὑποστῶμε ὑποχρεωτικῶς — ποῖος τολμᾷ νὰ μιλήσῃ — τὴν «δυσφωτίσῃ» του. Τί μᾶς ἄγορῆς ἀκούσαμε, τί λίαν τὴν φασιστικὴν τῆς δεξιάς καὶ γενικὰ ἐδέχθημεν μακρότατον κήρυγμα λασκαρίας ἀπὸ τοῦ... ἄμβωνος!
— Καὶ ὁ... φιλεὺςπλαγχνος καὶ γεμάτος... ἀνθρωπισμὸν καὶ καλοσύνην κληρικὸς πιστὸς εἰς τὸ πρῶτον τῆς ἐλαστικῆς θρησκείας, ὅταν ἐτελείωσεν ἡ διδασκαλία τοῦ ἐσθονικοῦ «πιστεύω», ἀπὸ τὴν διατάξαι νὰ θάψουν τὸν νεκρὸν — δὲν εἶπε ἀκόμη νεκρῶσι καὶ ὑπῆρχε κειρὸς — τὸν ἐκπέσειν ἐπιπρόθετος καὶ ἔφωκε. Ἦθελε νὰ μᾶς ταλαιπωρήσῃ ἀκόμη πρὸς τὸν καὶ νὰ μᾶς ἐκδικηθῆ, δι' αὐτὸν ἔπαινον μᾶς ὄφεικε συμπροσέειν τὸ πρῶτον ὅλο τὸ δρόμον μέσα στὸ ἐρεβῶδες ἐκτὸς σκοτόδι καὶ τὴν γεμάτην ἐσθονικὴν ἀγωνία δεκαεθροῦν νύχτα...
ΑΥΡΙΟΝ : Πορεία πρὸς τὰ Καλύδια. — Ἐνας ἄνθρωπος τοῦ Λαοῦ τραλαίνεται. — Πάλιν μὲ τὴν συλλογῆς καὶ ἄλλοις ἐκτέλεσις του — εἰς τὴν Κρήνην — Μὲ τὴν ἐσθονικὴν

οσασίος Ἰβηριώτης Ἰβηρῶν 8 δραμῶν 11
 ἀντωνύριος ἀσσυρο-κερκησῆς οὐκ ἔγνω
 Σιδωνία 4 ἀρκαδίω Παν. ^{Κορινθίας Γιορῆς 4}
^{Ζερόου Νέος 9} Βαϊσάνη Χρ. Ἰσχυρῶν 3 3
 Βουτσαρά Ἑπάρης 12
 Ἰφάρης Καν. Νηοῦ Βερρ. 11 Ἰερμανός Βερροίας 11

89

Ἰφάνταρος ἀναστ. Αὐξάνης
 Λαρίου 14

Ἰαδάρης Διμ. Ζερός Κοινοῦ 12
 Κακιάς Χρῆστ. Δομιανῶν Βερρ. 14
 Κουμουρτίκη Νέος. Πλάτ. Βερρ. 11

Λυμπερῆ Βασ. Ν. Κυνίας 5, 10

ἀρίνος Διέσφον

Μαργαρίτη Καν. Κεφαλοῦ. Τριμασίη 3
 Μεγαλοπόλιος Τριμ. Ραοῖου 14
 Ἰωάννη
 Μοεσίντες οἰακονη ἀραχίβη 3

ἀχοί 19 Ἰβήρα Κορινθίας 4
 Ἰθβαῖ 11

σαμωρχίος μετὰ τὴν κόρη Πηλοῦ 9

βασιλῆης ἀναστροφικησία Καλαμπάκηστ Ντόβας Γεωργ. Νικίτης Βερρ. 11

Ἰσάδαν. Ἐλατοβουση Ναυπακτῶν 8, 14
 Βασ ἀμογραλῆς Ἰκνυῶν 13

Παναγιωτοῦσουλῆ Χαρά
 Κινεσαρχοῦς 5

Ἰβήνη Νιμοδ. Γεωργιανοί
 Βερρ. 11

Συρέλας Γεωργ. ἀστὸς Μιχάκη
 Νεραϊδοκωρ. τομ. Α' 1231 Β, 331 Ἰσχυρῶν 7-8
 Ζουριάνη Γεωργ. Κοπανακῆ 2

Τωῶτος ἠχοῦμ. Ἰσ. Λουκᾶ 3

Ζούρη Περην. Κασσιανία τ. Πη. 9

Τριαῖς Διμ. Χορλαῖν 10

Στατισομῆ 2, 12, 13
 ἀ. ἀντωνύριοι

φωίος Βερροίας 11
 Χειροῦς Κεφαλοῦ Βερροίας 11

90

ΕΘΝΙΚΗΤΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΑΣ

ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΜΑΧΑΙΡΩΝΟΥΝ !

ΛΕΥΚΑΣ, (1 Ιανουάριος).—Ο κάποιος ο εθνικόφρων κόσμος της Λευκάδας, κατόπιν του τραυματισμού δια μαχαίρας και εκπομπής του μαθητού Μαυροκεφάλου υπό του καθηγητού Νικ. Σταματέλλου. Ο κάποιος καθηγητής είχε τεθή έκτος της δι' την προδοτική και αν-εθνική του στάση κατά το εγερσιακό κίνημα του Δεκεμβρίου 1944, επανήλθε εις την θέσιν του συνάρσει των δημοκρατι-κών υπηρεσιών, δεν παρέλεψε δε φαιρίαν να μη εκδηλοί την μνήν του κατά των εθνικοφρώνων μαθη-τών. Εις την τακτική του αυτήν ενίσχυον οι συνάδελφοί του και κάποιες του Χ. Πεδικάκης, Α. Κουφός, Μανούδης, Ροντογιάννης και Παπαδάτος. Έκ των 9 δηλα-δαι καθηγητών οι έξι είνε κομμουν-ισταί και ως τοιούτοι έκτελούν οπωσώς τας έντολάς του κόμματός των προγραφόντες πάντα εθνικό-φωνα μαθητήν εάν δεν ενεγράφη εις την Ε.Π.Ο.Ν. Κατά τας εξέ-τασεις οι έν λόγω καθηγηταί ά-πορριψαν τας 2)3 των εθνικοφρώνων μαθητών, οι όποιοί ήσαν έγγεγραμ-μένοι εις την Έθνικήν Νεολαίαν της Ελλάδος (ΕΘ—ΝΕ) και ή-μνησαν σκανδαλιωδώς τους εύριθ-ους κακοποιούς όμοϊδεάτας των, κατόπιν του τραυματισμού του έ-θνικοφρονος μαθητού και της επι-βλήθη εις την έχθρότητα των κομμου-νιστών καθηγητών κατά των έθνι-κοφρώνων μαθητών, οι γονείς και ημετέροις των μαθητών προήλθον εις την απόφασιν να μη έγγρά-ψουν τὰ τέκνα των εις τὸ γυμνάσι-ον και θὰ αξιώσων την απομάκρυν-σιν εκ Λευκάδος της συμμορίας των κομμουνιστών καθηγητών. Δέον να σημειώθη ότι δεν αποκλείεται ή έκ-τακτική άγανάκτησις του εθνικό-φρονος λαού της Λευκάδος να έχη ήσυχαστικώς δυσάρεστα αποτέλε-σματα δια τους κακοποιούς εάν τὸ κράτος έξακολουθήσῃ την ευνοίαν του προς αὐτούς.

Ο ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Αί λεπτομέρειαι του τραυματι-σμού του μαθητού Μαυροκεφάλου είνε ως εξής : Ολίγας ημέρας πρό της έκδόσεως των αποτελεσμά-των των εξετάσεων του Δεκεμβρι-κού ή στείρα των κομμουνιστών κα-θηγητών διέβλε προκλητικώς ότι τσοι μαθηταί είνε έγγεγραμμένοι εις την ΕΘ—ΝΕ θὰ απορριθεούν, ότι εέτσι τὸ θέλουσ οι καθηγη-ταί. Εις παρατηρήσεις των εθνικο-φρώνων καθηγητών ότι ή τακτική αυτή δημιουργεί αναβρασμόν όχι με-ταξύ των μαθητών αλλά και των ημετέρων και των γονέων, ο Στα-ματέλλος απήντησεν ότι όλίγον τὸν διαφέρε ή μήνις των και ότι αὐ-τός θὰ τους απορριψη. Ο έκτρα-νήσιμος του Σταματέλλου δεν πα-ρέμειν άγνωστος μεταξύ των μα-θητών και ή άγανάκτησις των έ-κδηλώθη. Είχον άλλως τε τὸ δε-κτικόν των εξετάσεων καθ' ός αὐ-

τός και οι άλλοι κομμουνισταί κα-θηγηταί υπεβοήθησαν τους εύριθ-ους κομμουνιστάς μαθητάς να άν-τιγράψων τὰ θέματα από τὰ βι-βλία και παρηκολούθουν αυστηρό-τητα τους εθνικιστάς. Πολλοί μα-θηταί έσκέθησαν να σχηματισουν έπιτροπήν ή όποια να παρουσα-σθή εις τὸ συμβούλιον των καθη-γητών και να διαμαρτυρηθῇ δια-τά εις βάρος των τεκτανόμενων αλ-λά ήμπεδίσθησαν από την άγανά-κτις της Έθνικής Νεολαίας Ελλά-δος και τούτο ίνα μη δώσουν ά-

Τὸ θύμα του κομμουνιστοῦ κα-θηγητοῦ

φορήν εις τους κομμουνιστάς κα-θηγητάς. Όταν όμως έγκώσθησαν τὰ αποτελέσματα ήτο άδύνατον να συγκρατηθεούν οι άδικηθέντες μα-θηταί και παρουσιάσθησαν εις τὸ συμβούλιον των καθηγητών δι' έ-πιτροπής. Οι κομμουνισταί έδέχθη-σαν τους μαθητάς με ύβρεις και απειλάς. Ο Σταματέλλος έκτός έαυτοῦ ήμνησε και τους προπηλα-κίζη κατά τρόπον ένθυμίζοντα ά-πόφοιτον χαματυπίου. Η έπιτρο-πή διαμαρτυρήθη δια την συμπε-ριφοράν αυτήν του καθηγητοῦ, ό-στις άλλόφρων πλέον ήρπασε μι-αν μάχαιραν και έπετέθη κατά του μαθητοῦ Μαυροκεφάλου και τὸν έ-τραυμάτισεν εις την κεφαλήν, ταυ-τοχρόνως δὲ τὸν ήρπασεν από τὰ φορέματα και τὸν κατεξέσχεσε. Καίτοι οι μαθηταί θὰ ήδύναντο να μεταχειροθεούν αναλόγως τὸν δο-λοφόνον καθηγητήν, απέχρησαν παραλαβόντες τὸν τραυματισθέντα συνάδελφόν των και παρουσιάσθη-σαν εις την άστυνομίαν. Ο τραυ-ματισθείς υπέβαλε μήνισιν κατά του δράστου, ο όποίος έν τῷ μετα-ξύ έδέησε να έξασανσθή, φοβού-μενος την μήνιν των μαθητών και των γονέων.

Κατά χθεσινάς πληροφορίας εκ Λευκάδος, ο κακούργος καθηγητής συνελήθη.

- Καραπάνος Ε. Δήμ., Ἁγίου Μάρκου 11
 Καραπιέρης Ἀθαν. Γ' Σ)βρίου 28
 Καραύσο Λαυίδ, Φορμίωνος 2
 Καραύσο Σ. Νισσίμ, Κρατίνου 11
 Καρατζᾶς Δ. Ἀριστ., Βορέου 7
 Καργάδος Δημ., Τσῶρτσιλ 38
 Καρδάρης Δημ. Ἑρμοῦ 44
 Καρδιακόπουλος—Γεμεντζάκης, Κολοκοτρώνη 29
 Καρέλλας Α. Γεώργ., Βερανζέρου 14
 Καρνέζης Κ. Βασιλικῆς 2
 Καροῦσος Ι.Δ.Ο. Ταχυδ. Θυρίς 353
 Καρρά Ἑλένη Πατησίων 12
 Καρρέρ Δ. καὶ Χρηστόπουλος, Χαρ. Τρικούπη 35
 Καρτσιβάνης Παν. Ἀπελλοῦ 4
 Καρούτης Φωτ., Σπετσῶν 106α
 Κατένωφ Ἑπαμ., Θησέως 108 Καλλιθέα
 Κατίκας Χ., Αἰόλου 78
 Κατσάμπας Μ. καὶ Δημητρόπουλος Ἰ. Λιοσίων 60β
 Κατσάρης Κ. Πλ. Ἁγ. Γεωργίου Καρύτση 3
 Κατσίγερας Γερ., Ἀσκληπιοῦ 1
 Κατσουρόπουλος Λεων., Νίκης 11
 Κατωπόδης — Τριανταφύλλου καὶ Σία Καποδιστρίου 27
 «Κέμικα», Καλογήρου Σαμουήλ 12
 Κεπατσόγλου Μ. Χ., Πλ. Ἁγ. Θεοδώρων 7
 Κερασιώτης Ἰωάν. Γεώργ. Καρύτση 11α
 Κερασώτης Παν. Κύπρου 41 καὶ Λευκωσίας 26
 Κερασώτης Ν. Ἀθ. Κολοκοτρώνη 55
 Κλαψῆς Δ., Θεμιστοκλέους 2 καὶ Γ' Σεπτεμβρίου 53
 Κλήης Νίκος, Σωκράτους 2
 Κλωναρίδης Κλ., Εὐαγγελιστρίας 4
 Κλώνης Ηλ., Αἰόλου 43β
 Κοέν Μαρσέλ, Νικίου 8
 Κοκκίνης Ι. Γ., Σκόπα 3
 Κόκκινος Ι.Δ. Λέγκα 29
 Κόκκινος Κ. Βουλῆς 23
 Κόκκινος Κ. καὶ Σία, Βουλῆς 23
 Κοκκῶνης Δ. Παῦλ., Μνησικλέους 2
 Κολλάρης Στ., Δήμου 47
 Κόλλας Σπ., Γ' Σεπτεμβρίου 24
 Κόλλας Κ. Φώτιος, Ἰακωβάτων 9
 Κολοβὸς Γεώργ., Πατησίων 28
 Κολοκοτσᾶς, Διον., Εὐριπίδου 8, Στ. Τσαγγάση
 KOLSTER ET BRANDES LIMITED
 Ραδιόφωνα, Ἰωάννου Ἐλευθ., Πραξιτέλους 29
 Κολυβάς Παν. Ρόμβης 9β
 Κομιανὸς Παν. Διδότου 17
 Κόμπης Ἰωάν. Ἀθηνᾶς 17δ
 Κονταράτος Ἀγ. Πετρούκη 3
 Κονταράτος—Σαραφίδης Πετρούκη 3
 Κοντέλλης Ἑμ. Ἰωάννης Α.Ε., Λ. Συγγροῦ 25
 Κοπανάρης Λέαν. Ρόμβης 18
 Κοραλλῆς Δημ., Εὐριπίδου 2
 Κορδῶνης Ἰωάν. Θεμιστοκλέους 27
 Κορέσσιος Νίκος, Ἴου 8
 Κορίνθιος Μάρκ., Χ. Τρικούπη 18
 Κορκόδειλος Ι. Δ. καὶ Σία Παπαρηγοπούλου 11α
 Κορχανίδης Σεβ., Θ. Δεληγιάννη 38
 Κορωναῖος Ἀλ., Νίκης 11α
 Κορωναῖος Γ. καὶ Σία, Παπαρηγοπούλου 3
 Κορωναῖος Χαρ., Τσῶρτσιλ 41
 Κορώνης Ἀπ., Θεμιστοκλέους 4
 Κορωνόπουλος Ε. καὶ Τριανταφύλλου Γ. Βραχείας 2
 Κοσμάτος Διον., Σπετσῶν 95
 Κοσμίδης Κ. καὶ Θωμαΐδης Κ., Κλειτίου 4β
 Κοσίξ Ζάν, «Σάνιτας», Σόλωνος 130
 Κοτσαδίρας Σπυρ., Νικηταρά 4
 Κουβουτσάκης Νικολ., Αἰόλου 53
 Κουγιουμτζέλης Ν. Θ. καὶ Οἰκονομόπουλος Γ. Π. Εὐπόλιδος 14
 Κουκιάδης Δ., Σατωβριάνδου 22
 Κουλαμπίδης Δ., Πραξιτέλους 33
 Κούλιας Δανιήλ, Μνησικλέους 2

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: ΕΙΔΙΚΟΣ ΨΕΥΔΟΛΟΓΟΣ

Ενώ, 22-10-47 ΤΟΥ Κ. ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ

Όταν οι κομμουνιστάι επίζη-
τούν να επιβάλλουν στην Κοινή
Γνώμη κανένα καινούργιο ψεμα,
αλλά με τρόπο κάπως πιο σοβα-
ρό από τους συνηθισμένους της
προπαγάνδας των. Ψοφισμοποιούν
τον καθηγητή Κόκκαλη, ειδικό ψευ-
δολόγο και μέλος της «Προσω-
ρινής Δημοκρατικής Κυβέρνησης».
Επιστήμων, βλέπετε, ο άνθρωπος
μέλος της καλής αθηναϊκής Κοι-
ωνίας, πάμπλουτος, κάπως θα
λογαριάζεται έξω περισσότερο α-
πό τον Μπαρτζώτα παραδειγμα-
τος γάριν. Γι' αυτό και τον έστει-
λαν στις «γειτονικές λαοκρατίες»
με την αποστολή να επισκεφθή τα
δυστυχιόμενα θύματα του παιδο-
μαζώματος, να έρευνήση ήπθεν
τους όρους της διαδιώσεως των
και να δηλώση μετά προμπωδώς,
ότι τα έκπατρισμένα Έλληνοπου-
λα ζούν σαν ποιγκηπόπουλα και
«ούδενός χρειαν έχουν». Καιρό δεν
έγασε ο κύριος καθηγητής Τι τον
ένοιαζε άλλως τε : Σάμπως δικά
του είνε τα παιδιά αυτά : Και σε
σταύλους μέσα να τα έβλεπε έγ-
κατεστημένα, ελεύθερος ήταν να
δηλώση πως καθούνται σε παλα-
τια. Μήπως άλλως τε γι' αυτό δεν
τον έστειλαν.

Και να, που το αποτέλεσμα της
αποστολής του κυρίου καθηγητού
μας το μεταδίδει ο Ραδιοσταθμός
του Βουκουρεστίου : «Ο καθηγη-
τής Κόκκαλης όστις έπεσκεφθή
τους φιλοξενομένους εις τας δια-
φόρους χώρας Έλληνόπαιδας και
των οποίων ο αριθμός άέρχεται
σε 16.000, έδήλωσεν ότι τυγχάνουν
της δεούσης περιθάλψεως και δια-
παιδαγωγήσεως και ότι είνε έκτά-
κτως υγιείς. Ήδη απέφοιτησαν
των ειδικών φροντιστηρίων 140 δι-
δάσκαλοι, οι οποίοι θα αναλάβουν
την εκπαίδευσιν των το δε Έλλη-
νικόν Πρακτορείον Τύπου Βουκου-
ρεστίου ανέλαβε να προμηθευση
το αναγκαίουν υλικόν έντυπων.
Ες τους Έλληνόπαιδας έδόθησαν
τά μέσα αλληλογραφίας μετα των
γονέων των, ο δε ραδιοφωνικός
σταθμός της «Ελεύθερης Έλλα-
δας» ανέλαβε να μεταδίδη μηνύ-
ματά τους προς τους έν Έλλάδι
συγγενείς των.»

Αυτά έδήλωσε ο σύντροφος κα-
θηγητής. Άλλά άσχέτως προς την
αλήθεια η το ψεμα των δηλώσεων
του, τίθεται για μας ένα ζήτημα
πρωταρχικό: Ποιός μπορεί να πι-
στέψη σε ό,τιδήποτε βγαίνει από
το στόμα η την γραφίδα του Κόκ-
καλη από τότε που κυκλοφόρησε
στα βιβλια το γνωστό φυλλάδιο
«Το ΕΑΜ και η επίδωση του έλ-
ληνικού Λαού στα χρόνια της κα-
τοχής»: Θέλησε ν' αποδείξη σ' έ-
μας τους παθόντας Έλληνας ότι
αν δε φρόντιζε το ΕΑΜ για τη
διατροφή μας, θα πεθαιναμε όλοι
της πείνας! Κι' οι πέτρος ξέρουν
πως σωθήκαμε από το λιμό που
ξέσπασε το φθινόπωρο του 1941,
γάρη στην επέμβασι των Συμμα-
χων την ειδική άσσι του αποκλει-
σμού και στη συνεχή αποστολή
μεγάλων ποσοτήτων στασιού όσ-
πρίων, κονσερβών, φαρμάκων, κι'

άλλων έφοδίων. Σύμμαχοι κι' Έ-
ρυθρός Σταυρός μας έσωσαν κι'
όχι βέβαια το ΕΑΜ, που άλλο δε
φρόντιζε τότε παρά πως να τρυπώ-
νη στους προμηθευτικούς συνεται-
ρισμούς και στους οργανισμούς
των συσσιτίων, να πολιτικολογή
και να ψαρεύη θύματα προπαγαν-
δίζοντας μεταξύ των πεινασμένων.
Όσο δε για τις λαϊκές μάζες το
ΕΑΜ δεν ένδιεφέρετο για την επί-
βίωσί τους μά για την έξολόθρευ-
σί τους. Μαρτυρούν τά ξεροπήγα-
δα του Μωριά, οι ρευματίες της
Ρούμελης τα χωράφια στο Περι-
στέρι και τά Διυλιστήρια της Ού-
λεν.

Παρόμοιος με τον άστειο κι'
αίσχοο συνάμα θούλο ότι οι Έλ-
ληνες έπέζησαν γάρη στο ΕΑΜ
είνε κι' ο τωρινός μύθος που προ-
παγανδίζει ο Κόκκαλης για τη δι-
αβίωσι των Έλληνοπαιδων στις
λαοκρατούμενες χώρες Το γεγο-
νός και μόνο ότι άετέθη στον ει-
δικό ψευδολογο Κόκκαλη η διάδο-
σις του νέου μύθου είνε άρκετό
για να μας προσανατολίση στο
άπίθμενο ψεμα του Μπορούμε άλ-
λως τε να καταλάβουμε το είδος
της άγωγής και της παιδείας που
θ' αποκτήσουν τά δυστυχιόμενα
Έλληνόπουλα, αφού θα έχουν δι-
δασκάλους και φροντιστάς τους
140 ειδικούς τους αποφοιτήσαν-
τας έσπευσμένως Κύριος είδε ά-
πό ποιά ειδικά σχολεία κομμουνι-
στικής δολιοψυχοφθοράς Το κου-
μμουνιστικό άναγνωσματάριο «Άε-
τόπουλο» άρκετά ήδη γνωστό
στον έλληνικό Λαό από τά σχόλια
του Τύπου μπορεί να μαρτυρήση
για την άγωγή και την στοιχειώση
παιδεία που παρέχουν οι κομμου-
νιστάι. Κι' όσο για το έντυπο και
γραφικό υλικό που θα προμηθεύση
το Βουκουρεστι στα Έλληνόπου-
λα, τούτο μπορούμε να πούμε :
Στά βιβλία τους και στα έξωφυλ-
λα των τετραδίων τους τά παιδία
μας αντί να πρωτοπαίονουν έλλη-
νική συνείδησι βλέποντας έλλη-
νικές φιογούρες την Άθηνά τον Ό-
δυσσέα τον Περικλή τον Ομη-
στοκλή τους Βυζαντινους τον Κο-
λοκοτώνη θα έχουν την εύτυχια να
έντροφούν στις μουστάκες του
Στάλιν, στο άμπέγγο του Ζαχα-
ριάδη στις υπόπτες του Μάρκου
και στη γαριτόδρυτη άγιοπροσω-
πάρα της κυρίας Άνας Πάουκερ.
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗΣ

**Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ
ΔΙΑ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ**

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22 Οκτωβρίου.
(Του άπεσταλμένου μας). —
Πληροφορούμαι, ότι κατά την ση-
μερινήν συνεδρίασιν της Γενικής
Συνελεύσεως του Ο.Η.Ε., κατά
την όποιαν θα συμπληρωθούν πέν-
τε θέσεις εις το Διεθνές Δικαστή-
ριον της Χάγης, η Έλλάς θα ύπο-
στηρίξη, έκτός του κ. Σπυροπού-
λου, ο οποίος έχει πιθανότητα
τινας έπιτυχίας, και τους ύποψη-
φίους Καναδά και Αιγύπτου.
Γ. ΣΚΟΥΡΑΣ

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Ο μερφεινομανής και ήμιπα-
ράφρων χειρούργος, ο οποίος από
έτων δυσφημεί τον τίτλον του κα-
θηγητού, συνεχίζει κατ' αυτάς την
κακοποιόν του δράσιν εις την Ρου-
μανικήν πρωτεύουσαν. Γενόμενος
«ύπουργός» της ψευδοκυβερνήσεως
Μάρκο, όχι βέβαια δια να συμμε-
ρίζεται τους κινδύνους των συμμο-
ριτών, αλλά δ'α να ταξιδεύη ελεύ-
θερα εις τας χώρας του σιδηρού
παραπετάσματος, ο σύντροφος
Κόκκαλης δίδει από καιρού εις
καιρόν μερικάς συνεντεύξεις, δια
να δικαιολογή τον πλουσιοπάρο-
χον μισθόν, τον όποιον λαμβάνει
από τά κλοπιμαία του Μάρκο.

Το ίδιον κάμνει τώρα εις το
Βουκουρέστι, όπου η «Σκαντέα»
δημοσιεύει μακροτάτην συνέντευ-
ξίν του, εις τη όποία η κακοήθεια
συναγωνίζεται την βλακειάν. Κα-
λόν θα ήτο όμως να φυλαχθή το
κείμενον της συνεντεύξεως αυτής
του συντρόφου Κόκκαλη προς την
«Σκαντέα» τη, 14ης Οκτωβρίου.
Διότι, όταν η Έλλάς ειρηνεύση τε-
λικώς, ήμπορεί να ύπάρξουν μερι-
και τάσεις έπικείας, αι όποίαι
δεν πρέπει να γίνουν άνεκταί.

Ο ΤΣΕΧΙΚΟΣ ΚΛΗΡΟΣ

ΙΕΡΑ ΔΕΧΕΙΑΙ ΝΑ ΥΠΟΤΑΧΘΗ
ΧΑΡΑΚΗΡΙΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Παρασκευή, μεσημέρια. — Το Γαλλικόν Πρακτορείον Ειδήσεων πληροφορείται εκ Πράγας, ότι οι Ιερείς των εν Τσεχοσλοβακία Έπισκοπών, άπηύθυνα τας τελευταίας ήμέρας, προς την Κεντρικήν Έπιτροπήν του Έθνικου Μετώπου, έπιστολάς, διά των οποίων άποκρούουν το νομοσχέδιον, το όποιον πρόκειται να υποβληθή εις την Τσεχοσλοβακικήν Βουλήν, έντός του Σεπτεμβρίου και όπερ καθορίζει τα των άποδοχών των.

Καθ' ό έγνώσθη, οι Ιερείς, εις τας έπιστολάς των, δηλούν τα έξης:

α) 'Ο κλήρος διαπιστοί μετ' εύγνωμοσύνης, ότι ή Κυβέρνησις της Τσεχοσλοβακικής Δημοκρατίας άναγνωρίζει, ότι ή κοινωνική θέσις του κλήρου, δέν είναι ανάλογος προς τας γνώσεις και την έργασίαν του, ή όποία άποβλέπει εις το καλόν όλων και εις την έξυπνότητα των ύπερτέρων συμφερόντων της χώρας.

β) Το ως άνω άναφερόμενον νομοσχέδιον βελτιώνει την κοινωνικήν θέσιν του κλήρου, αλλά εις ζάρος της έλευθερίας και της έξασκήσεως των καθηκόντων του, και έξαρτά την πνευματικήν άποστολήν της Έκκλησίας από πολιτικούς παράγοντας, ως δεικνύει ή παράγραφος 10 του έν λόγω νομοσχεδίου. Διά τον λόγον αυτόν, ό κλήρος δηλοί, ότι δέν άποδέχεται τα έκκλησιαστικά καθήκοντα, παρά έκ των χειρών μιας θρησκευτικής Αρχής, δυναμένης να λάμβάνη έλευθέως αποφάσεις.

γ) 'Η αύξησης των άποδοχών των Ιερέων και ή ύλική βήθεια, ή προτεινομένη υπό του νομοσχεδίου, παρέχουν την δυσμενή έντύπωσιν, ότι ή Έκκλησία άποδέχεται άποζημιώσεις διά τα αγαθά και τας γαίας, τα όποία άνέλαβεν ή Κυβέρνησις, χωρίς να συνεννοηθή με την Άγίαν Έδραν.

δ) Αί άποδοχαί των Ιερέων πρόκειται να αύξηθούν, εις στιγμήν, καθ' ήν γίνεται σκέψις, συνεπεία οικονομικών δυσχερειών, να μειωθούν αί άποδοχαί των εργατών και των συνταξιούχων. Ένώπιον της καταστάσεως αυτής, ό κλήρος παραιτείται έλευθέως και έκουσίως όλων των πλεονεκτημάτων, τα όποία του παρέχει το νομοσχέδιον, και ζητεί όπως διατηρηθή και, μάλιστα, βελτιωθή ή κοινωνική θέσις των εργατών και των συνταξιούχων.

ε) 'Ο νόμος, ό όποιος εις την παράγραφον 17, άπειλεί με άυστηράς κυρώσεις, έστω και διά το έλαφρότερον σφάλμα, είναι άδικος και άντικοινωνικός και πρέ-

στ) 'Ο κλήρος θα ήτο λίαν ικανοποιημένος, άν έβλεπεν, ότι έπήρχετο συμφωνία με τους Έπισκόπους, διά τας άπαιτούμενας μεταβολάς εις τινας ειδικάς περιπτώσεις, τας όποιάς θίγει το περί ου ό λόγος νομοσχέδιον. Επίσης θα έπεθύμει ό κλήρος όπως τίν...

έπεξευκταί
καί ιστορικά μνημεία, καθώς και τα άντικείμενα λατρείας.

Έν τέλει, ό κλήρος ζητεί όπως τυγχάνη πλήρους σεβασμού και όπως έξασφαλισθή ή θρησκευτική έλευθερία παρά τώ λαώ, καθώς και ή έλευθερία έργασίας των Ιερέων έν τη πνευματική άποστολή των, ήτις έχει ως σκοπόν την ευημερίαν του Τσεχοσλοβακικού λαού.

ΜΑΝΤΣΑΓΥΡΙΩΤΙΚΗ 10

ΝΕΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ
ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΞΕΡΡΑΓΗΣΑΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝ. ΜΟΡΑΒΙΑΝ

Αυρον
20-9-49 «ΠΙΣΤΟΙ, ΜΗ ΨΑΛΛΕΤΕ»

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19. (Γαλ. Πρακτ.) — Κατά τηλεγράφημα έκ Πράγας, Έγκυροι πηγαί μεταδίδουν, ότι νεαί θρησκευτικάί ταραχαί έξερράγησαν εις την Άνωτολικήν Μοραβίαν. Την 8ην Σεπτεμβρίου συνελήθη κατάστιχον καταγγελίας του έν ενεργεία κομμουνιστου οργανοπαίκτου του ναού του Κέλτσ, όνόματι Τσέζεκ, ό έφημέριος της πόλεως ταύτης άββάς Μικούλα. Μετά την σύλληψιν αυτήν εις την ύψραν της έκκλησίας έχαραχθη ή ακόλουθος έπιγραφή: «Τό έργον του Σατανά άρχίζει. Πιστοί, μη ψάλλετε άλλ' εύχεσθε διά τους Ιερείς μας».

Πράγματι την 8ην Σεπτεμβρίου, ήτοι δύο ήμέρας μετά την σύλληψιν του έφημερίου Μικούλα, οι πιστοί του Κέλτσ, προσήλθον πολυάριθμοι εις την λειτουργίαν, απέφυγαν να ψάλλουν. μερικοί δέ έξ αυτών διέταξον τον οργανοπαίκτην Τσέζεκ να απέλθη της έκκλησίας. 'Η έξέγερσις έτεξετάθη και εις τα περίεχωρία. Έγνώσθη μάλιστα, ότι οι κάτοικοι ήξίωσαν από τας αρχάς να άφεθή έλευθερος ό έφημέριος, άπειλούντες ότι έν έναντία περιπτώσει δέν θα παραδώσουν τον σίτον των.

Έν τώ μεταξύ, καθ' α μεταδίδεται έκ Πράγας, εις το βλοβακικόν καχευργιοδικείον, πρόκειται να διαεαχθή ή δίκη ατόμων τινών κατηγορουμένων επί στάσει. Λέγεται, ότι τα άτομα αυτά προσέβησαν εις μεγάλην και προσχεδιασμένην έναντίον του κράτους ενεργείαν, υπό την πρόσφασιν προστασίας της θρησκευτικής έλευθερίας. Την είδησιν μεταδίδει ή νομική έφημερίς της Μποσισλάβα «Νόμος και Ζωή». ήτις άναφέρει, ότι τον παρελθόντα Ιούνιον ώργονώθησαν εις την Σλοβακίαν ταραχαί, εις τινας δέ πόλεις καθολικοί πολίται και ίδίως γυναίκες έχον συγκιηρωθή διά να προστατεύσουν Ιερείς, τους όποιους έθεώρουν εύρισκομένους εις κίνδυνον συλλήψεως, κένω ουσιαστικώς προσθέτει ή έν λόγω έφημερίς — ούδεις ήπείλει τους Ιερείς».

Η έφημερίς συνεχίζει ως έξης: «Στοιχεία έχορικώς διακείμενα προς τό κράτος, έπυφελήθησαν της καταστάσεως αυτής και έπετέθησαν έναντίον των άτιπροσώπων του κράτους».

Οι άρχηγοί της στάσεως αυτής είναι, ως ισχυρίζονται οι άρμόδιοι, πρώην συνεργάται των Γεομιστών και κεφαλαιοκράται άποτελέσαντες την ιδιοκτησίαν των κατά τα γεγονότα του Φεβρουαρίου 1948. Δτε οι κομμουνισ-

ΜΕΤΑΞΥ ΚΟΥΚΟΥΕΔΩΝ

205 49
Ο πατήρ Φραγκίσκος Φεγιέ, άνέλαβεν εις την Γαλλίαν την πρωτοβουλίαν μιας θαρραλέας σταυροφορίας, με σκοπόν να προσηλυτίση εις την χριστιανικήν πίστιν και την καθολικήν έκκλησίαν ειδικώς τους «παραστρατημένους» κομμουνιστάς συμπατριώτας του.

Ός πεδίον της δράσεώς του, ό θαρραλέος αυτός Ιεραπόστολος έξέλεξε τα λαϊκά άκριβώς προάστεια των Παρισίων, που από καιρού έχουν έπονομασθή «Έρυθρόζωνη» της Γαλλικής πρωτευούσης λόγω της πληθώρας των «έρυθρών» στοιχείων εν αυτά.

Τελευταίως, εις την έρυθρήν Σαρτρουβίλλ, ό πατήρ Φεγιέ άντιμέτωπος, επί τρία άλλεπάλληλα βράδια, ένα έξαιρετικώς μαχητικόν και έξημμένον άντίπαλον, το νεαρόν ήγέτην του τοπικού έρυθρου πυρήνος, που έπήγαιεν άποσκοπού διά να άντικρούση τα χριστιανικά κηρύγματα του Ιεραπόστολου.

Ό πατήρ Φεγιέ δέν έχασε τη ψυχραιμίαν του, αλλά άνταπήνησεν άποστομωτικά εις τα διακοπάς του έρυθρου ταραξίου. Το τρίτο βράδυ, μετά τό κήρυγμα, όταν ό Ιεροκήρυξ είχεν ήδη άποσυρθή εις την σκηνήν που έχρησίμευεν ως κατοικία του, έδέχθη μίαν άπροσδόκητον έπίσκεψιν. Ό έπισκέπτης ήτο ό νεαρός κομμουνιστής.

— Είναι ακόμη ήγέτης του πυρήνος και μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος», έδήλωσε πρό ήμερών ό πατήρ Φεγιέ. «Άσφαλώς όμως πολύ γρήγορα θα διαγραφή από τό Κόμμα, διότι έχει ήδη έπιστρέψει εις τους κόλπους της χριστιανικής πίστεως και προσπαθεί να έξηγήση και εις τους συντρόφους του τας νέας ιδέας του.

Η περίεργος άποστολή, της οποίας ήγείται ό πατήρ Φεγιέ, συνεχίζει την περιοδείαν της ανά τα Παρισινά προάστεια. Εις τα κηρύγματα που οργανώνονται από την άποστολήν, προσκαλούνται ειδικώς οι ζωρότεροι κομμουνιστάι, έκάστης πεοιοχής διά να συζητήσουν, έλευθέως και άδιάστως έν όλων των πολιτικών και κοινωνικών ζητημάτων, με τους πρωτοτύπους τούτους Ιεραποστόλους.

Αί έπιτυχίαί που έχουν σημειώσει έως τώρα εις την προσπάθειάν των ό πατήρ Φεγιέ και οι συνεργάται του, άπέσπασαν θεομότατον έπαινον έκ μέρους του Καρδινάλιου Σωάρ, Αρχιεπισκόπου των Παρισίων, αλλά και την εύλογον μνην των εντρόφων Τορέζ και Σία

ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ ΓΕΓΕΦΕ
ΕΘΝΑ Η ΔΙΚΗ 4-2-49
IV ΠΡΙΜΑΤΟΥ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ
ΤΑ ΠΕΡΙ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΤΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Παρασκευή, με-
σημέρια.— Το Πρακτορείον «Ρώ-
ερ» μεταδίδει εκ Βουδαπέστης,
ακόλουθα:

Ο καρδινάλιος Ίωσήφ Μιντζέν-
τς, ο οποίος χθές ήλκτρισε τὸ
στηρῶς φρουρούμενον δικαστή-
ριον, κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς δί-
κῃς του ἐπὶ προδοσίᾳ, δεχθεὶς, ὡ-
ς εἶναι ἔνοχος καὶ ὁμολογήσας,
ἐσχεδιάζε νὰ διαφύγη ἐκ τῶν
λακῶν καὶ νὰ ἐξέλθῃ τῆς χώ-
ρας, πρόκειται νὰ ἀντιμετωπίσῃ
τὴν δικαστὰς του καὶ πάλιν σὴ-
νον.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐξέτασιν,
ἡ ὁποία διήρκεσε πέντε καὶ
ἕξ ὥρας, ὁ καρδινάλιος εἶπεν,
ὅσοι οἱ σύνδεσμοὶ του μετὰ τοὺς
γυγρους βασιλόφρονας καὶ με-
τὰ τοὺς Ἀμερικανούς, ἐσχετίζοντο
μετὰ τὴν πιθανότητα τρίτου
γκοσμίου πολέμου καὶ μετὰ τὴν
προσδοκίαν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ
τῆς Δυνάμεως.

Ο καρδινάλιος ἐπίσης ἀνεγνώ-
σεν ἔνοχον εἰς ὄλους τοὺς ἰσχυ-
ροὺς περὶ μαύρης ἀγορᾶς ἐπὶ
τῆς συναλλάγματος, τοὺς προβλη-
πτας ἐναντίον του, περιλαμβαν-
ομένης τῆς κατηγορίας, ὅτι ἐπώ-
λε δεκάδας χιλιάδων Ἀμερικαν-
ῶν δολλαρίων, παρανόμως, ἀν-
τὶ τὴν καταθέσῃ ἢ νὰ τὰ ἐξαρ-
ώσῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ὀλίγον πρὸ τοῦ τερματισμοῦ
τῆς χθεσινῆς ἐνδεκαώρου καὶ πλέ-
θους συνεδριάσεως, ὁ καρδινάλιος,
ἔχων τὴν μέλαιναν στολὴν του,
ἐκγνώρισεν, ὅτι εἶχε γράψῃ εἰς
τὴν ἐν Βουδαπέστη Ἀμερικανικὴν
Πρεσβεΐαν, δέκα ἡμέρας προ-
οιουμένως, ζητῶν αὐτοκίνητον ἢ
αὐτοκίνητον, διὰ νὰ δραπετεύσῃ
τὸν ὑστερόγραφον τῆς ἐπιστολῆς
τῆς ὁποίας ἀνεύρον οἱ φρου-
ροὶ, ὁ καρδινάλιος προσέφε-
ρε εἰς πιλότην, ὁ ὁποῖος θὰ τὸν
ἀκόλουθεν εἰς τὴν δραπέτευσιν
4.000 δολλάρια.

Ὁμοῦ μετὰ τὸν καρδινάλιον, εὐ-
κονταὶ εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κα-
τορουμένου καὶ 6 ἄλλοι Οὐγγ-
αροὶ.

Πασιᾶς Π., Στ. Φεξή 122
Πασιᾶς Π., Στ. Φεξή 122
Πασιᾶς Π., Στ. Φεξή 122
Πασιᾶς Π., Στ. Φεξή 122
Πασιᾶς Π., Στ. Φεξή 122

Πασιᾶς Π., Στ. Φεξή 122
Πασιᾶς Π., Στ. Φεξή 122
Πασιᾶς Π., Στ. Φεξή 122
Πασιᾶς Π., Στ. Φεξή 122
Πασιᾶς Π., Στ. Φεξή 122

Πασιᾶς Π., Στ. Φεξή 122
Πασιᾶς Π., Στ. Φεξή 122
Πασιᾶς Π., Στ. Φεξή 122
Πασιᾶς Π., Στ. Φεξή 122
Πασιᾶς Π., Στ. Φεξή 122

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΙΜΑΤΟΥ
ΕΘΝΑ — 3-2-49
ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Πέμπτη, με-
σημέρια.— Ὁ ἐν Βουδαπέστη
ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ρώιτερ» με-
ταδίδει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ δίκη τοῦ Πριμάτου τῆς
Οὐγγαρίας καρδινάλιου Μιντζέν-
τς, ὁ ὁποῖος κατηγορεῖται ἐπὶ
προδοσίᾳ, ἤρχισε σήμερον τὴν
πρωτὴν ἐνώπιον τοῦ Οὐγγρικοῦ
λαϊκοῦ δικαστηρίου. Συνήγορος
τοῦ καρδινάλιου εἶναι ὁ κ. Καλ-
μάν Κίσκο, πρῶην περιφερειακὸς
δικαστὴς, ὅστις διορίσθη ὑπὸ τοῦ
ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης μετὰ
τὴν ἀρνήσιν τοῦ Οὐγγροῦ Πρι-
μάτου νὰ διορίσῃ συνήγορον τῆς
ἐκλογῆς του.

Ὁ κ. Ἰστβάν Μπαράκοβιτς,
ἀρχηγὸς τῆς Οὐγγρικῆς ἀντιπο-
λιτεύσεως, ἐφῆκε χθές εἰς Βι-
έννην, διαφυγὼν ἐξ Οὐγγαρίας.
Οὗτος εἰς δηλώσει του εἶπεν ὅτι
ἐπροτίμησε νὰ διαλύσῃ τὸ ὑπὸ
τὴν ἡγεσίαν τοῦ Καθολικῶν Λα-
ϊκῶν Δημοκρατικῶν Κόμμα μαλ-
λον παρὰ νὰ καταπροζώτῃ τὰς
ἀρχὰς του, λαμβάνων στάσιν ἀν-
τίθετον ἐκείνης τῆς ὁποίας ὑπο-
θέτησε τὸ Βατικανὸν εἰς τὴν ὑ-
πόθεσιν τοῦ καρδινάλιου Μιν-
τζέντς.

Ἐγνώσθη ὅτι ὁμοῦ μετὰ τοῦ
καρδινάλιου Μιντζέντς εἶχον
συληφθῆ περὶ τὰ ἑξῆς ἕως ἑπτά
ἄτομα, τὰ ὁποῖα καὶ θὰ δικα-
σθῶν συγχρόνως. Μεταξὺ αὐ-
τῶν εἶναι καὶ ὁ ἰδιαίτερος γραμ-
ματεὺς τοῦ καρδινάλιου Ἰβάνωρς Κ
Ἀνδρᾶς Ζάκα. Ἐπίσης δώδεκα ἄ-
λλα ἄτομα συληφθῆσαν ὡς
ἐνεχόμενα εἰς τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν.
Εἰς ταῦτα περιλαμβάνονται πλεῖ-
στοὶ ὑπάλληλοι τοῦ ὀργανισμοῦ
«Καθολικὴ Δράσις» τῆς Οὐγγα Πα-
ρίας.

- Ἀντζελ Βιτάλ καὶ Δ
- Ἀντιπροσωπεῖαι Ἀν
- A.E., Σόλωνος 11
- Ἀντιπροσωπειῶν καὶ
- Χαρ. Τρικούπη 18
- ANTONOROULO B.
- τροπόλεως 7
- Ἀντύπας Σπύρος, Σ
- Ἀντωνιάδης Νίκος,

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ ΚΑΤΑΔΙΚΗΝ
ΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΓΑΜΑΚΤΗΣΕΩΣ
8-2-49

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Τετάρτη, μεση-
μέρια.— Τὸ Πρακτορείον «Ρώ-
τερ» μεταδίδει ὅτι, ὡς ἀναμένε-
ται, ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν
Ἐξωτερικῶν, κ. Ντιν Ἀτσεσον,
κατὰ τὴν σημερινὴν ἑβδομαδιαίαν
συνέντευξιν του πρὸς τοὺς ἀντι-
προσώπους τοῦ Τύπου, θ' συζη-
τήσῃ τὴν χθεσινὴν καταδικαστι-
κὴν ἐπὶ προδοσίᾳ ἀπόφασιν τοῦ
Οὐγγρικοῦ Δικαστηρίου κατὰ τοῦ
καρδινάλιου Μιντζέντς, πριμάτου
τῆς Οὐγγαρίας, καὶ θὰ διατυπώ-
σῃ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου τὴν
πρωτὴν ἐπίσημον Ἀμερικανικὴν
ἀποψιν.

Μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς εἰς
ἰσόβια δεσμὰ ἐπιβληθείσης ποι-
νῆς ἐναντίον τοῦ καρδινάλιου Μιν-
τζέντς, ἐκπρόσωπος τοῦ Οὐγγρι-
κοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν,
ἐδήλωσε, χθές τὴν νύκτα, πρὸς
τοὺς ἐν Βουδαπέστη ἀντιπροσώ-
πους τοῦ Τύπου, ὅτι ὁ καρδινα-
λῖος ἔδρασεν ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν
τῆς πολεμικῆς προπαγάνδας τῶν
Ἠνωμένων Πολιτειῶν, καὶ ἰδαι-
τέρως τοῦ ἐν Βουδαπέστη Ἀμε-
ρικανοῦ πρεσβευτοῦ, κ. Τσιάπιν.

Ὁ κ. Τσιάπιν ἐχαρκτήρησε
τὰς ἐκτοξευθείσας ἐναντίον του,
κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης τοῦ
καρδινάλιου, κατηγορίας, ὡς ἀ-
νοήτους καὶ φανταστικάς.

Ὁ γενικὸς πρόξενος τῆς Οὐγ-
γαρίας ἐν Νέα Ὑόρκῃ, κ. Μπέ-
λα Μπαλάσα, ἀνήγγειλε, χθές τὴν
νύκτα, ὅτι, τὸσον αὐτὸς, ὅσον καὶ
τέσσαρα μέλη τοῦ προσωπικοῦ
τοῦ Προξενείου, παρητήθησαν τῶν
θέσεών των, εἰς ἐνδειξιν διαμαρ-
τυρίας διὰ τὴν καταδικαστικὴν
ἀπόφασιν ἐναντίον τοῦ καρδινα-
λίου Μιντζέντς.

Εἰς τὸν Βρεταννὸν ὑπουργὸν
τῶν Ἐξωτερικῶν, κ. Μπέβιν, ἐξ
ἄλλου, ὑπεβλήθη πρότασις, ὅπως
προβῇ εἰς δήλωσιν ἐνώπιον τῆς
Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων σήμερον,
σχετικῶς μετὰ τὴν καταδικαστικὴν
ἀπόφασιν κατὰ τοῦ καρδινάλιου.

Ὡς ἐγνώσθη ἀρμοδίως εἰς τὴν
Ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν, χθές τὴν
νύκτα, ὁ Ἀγγλος ὑπουργὸς τῶν
Ἐξωτερικῶν ἐξετάζει μετὰ μέγα ἐν-
διαφέρον τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ
Οὐγγρικοῦ Δικαστηρίου. Ἐπίσης
ἡ Καναδικὴ Κυβέρνησις πρόκει-
ται νὰ ἐπικοινωνήσῃ ἐκ νέου μετὰ
τῶν ἄλλων ὑπογραφασῶν τὴν Οὐγ-
γρικὴν συνθήκην εἰρήνης Δυνάμε-
ων, ἐν τῇ προσπαθείᾳ τῆς νὰ ἐ-
πιτύχῃ κοινὴν ἐνέργειαν διαμαρ-
τυρίας διὰ τὴν ἐναντίον τοῦ καρ-
δινάλιου Μιντζέντς ἐκδοθείσαν
καταδικαστικὴν ἀπόφασιν. Τὰ ἀ-
νωτέρω ἀνεκοίνωσε χθές τὴν νύ-
κτα εἰς Ὀττάβαν ὁ πρωθυπουρ-
γὸς τοῦ Καναδά, κ. Λουῖς Σαῖν
Λωρᾶν.

εργε γα

Εμπρός 29-48
97

ταδιδω υπευθύνως ότι ο μυστη
ριώδης πεπλος ο καλύπτων την
υποθεσιν Πόλκ διελύθη, πλήρες
δε φώς επεχύθη εις αυτήν τας
τελευταίας ημέρας. Εις την έν-
ταύθα Γεν. κην Ασφαλείαν, ήτις
είχεν αναλάβει την διαλεύκαν-
σιν του συνταράξαντος την έλ-
ληνικήν και την διεθνή κοινήν
γνωμην έγκλήματος, και εις
τους διεξαγοντας τας τακτικάς
ανακρίσεις δικαστικούς, είναι
ήδη γνωστοί και οι ήθικοι αυ-
τουργοί και οι αυτουργοί και οι
αναγκαίοι συνεργοί της δολοφο-
νίας του Αμερικανού δημοσιο-
γράφου.

Ο διοικητής της Γενικής Α-
σφαλείας ταγματάρχης Μοσχουν-
της, εξετάζων αλληλοδιαδοχως
και άνευ διακοπής ήμέραν και
νύκτα, κατά τα τρίς τελευταία
ημερονύκτια, «τους κρατουμέ-
νους προς ανάκρισιν» όκτώ τον
αριθμον επέτυχε να άποσπάση
παρ άλλων μεν όμολογίας και
παρ άλλων αποκαλύψεις επί τη
βάσει των οποίων ή υπόθεσις
Πόλκ διεκριβώθη έπιτυχώς.

Κατά βασίμους πληροφορίας
μου, έπίσημοι λεπτομερείς άνα-
κοινώσεις προς τους Έλληνας
και τους ξένους δημοσιογράφους
θα γίνουν το προτεχές Σάββα-
τον υπό των ύπουργών κ.κ. Ρέν-
τη και Μελά, σίτινες θα άφι-
χθούν ένταύθα προς τον σκοπόν
αυτόν.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΚΤΟΠΟΥΛΟΥ

Εξ έγκύρου πηγής πληροφο-
ρούμαι ότι ή μήτηρ του δημο-
σιογράφου Στακτοπούλου ώμο-
λόγησεν ότι ο Πόλκ και δύο άλ-
λα άτομα συνητηθήσαν μετά
του υιού της εις την οικίαν της.
Εκ της ίδιας πηγής πληροφο-
ρούμαι ότι ο Στακτοπουλος, και
εις τας προηγουμένας πρό μη-
νών καταθέσεις του και κατά
την τελευταίαν εξέτασιν του, ί-
σχυρίσθη ότι έγνώρισε τον Πόλκ
άπλως ως συνάδελφον, εις το
έστιατόριον Όλυμπος — Νά-
ουσα και ότι ουδεμίαν άλλην έ-
πικοινωνίαν έσχε μετ' αυτού.
Παρά ταύτα όμως, ο Στακτό-
πουλος ώμολόγησεν ότι έγνώρι-
ζε την έξαφάνισιν του Πόλκ
τρεις έως τεσσαρας ήμέρας πρό
της δημοσιεύσεως της είδήσεως
εις τας έφημερίδας.

Ερωτηθείς περαιτέρω, διατί
δεν έτηλεγράφησε την είδησιν
της έξαφανίσεως του Πόλκ εις το
πρακτορείον Ρώυτερ και εις ά-
θηναϊκήν έφημερίδα, των οποί-
ων είναι άνταπεκριτής, ίνα
πραγματοποιήση ούτω δημοσιο-
γραφικήν έπιτυχίαν, και διατί
δεν έτηλεγράφησεν εις το Ρώυ-
τερ και ότε άκόμη έγνώριζεν ότι
ή είδησις έτηλεγραφήθη εις δύο
έφημερίδας των Αθηνών και έ-
δόθη προς δημοσίευσιν εις την
έφημερίδα του «Μακεδονίαν», ο
Στακτόπουλος απήντησεν ως έ-
ξης : «Επίστευα ότι ο Πόλκ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΟΙ ΔΡΑΣΤΑΙ

Αί σημερινά πληροφορίαί
μου έξ όλων των πηγών συμπί-
πτουν εις το ότι και οι όργανω-
ταί και οι δράσται της δολοφο-
νίας του Πόλκ είναι κομμουνι-
σταί και ότι ή υπόθεσις Πόλκ
έληξεν ήδη.

Ουτε ανεκοίνωθησαν, ουτε ει-
ναι δυνατόν να τηλεγραφηθούν
σήμερον λεπτομέρειαι επί της
υποθέσεως, ουτε τα όνόματα
των ένεχομένων εις αυτήν, διότι
υπάρχουν άκόμη μερικά κενά, ά-
τινα πρέπει να συμπληρωθούν
προς περάτωσιν του αστυνομι-
κού και ανακριτικού έργου.

Επιβάλλεται να τονισθή ιδι-
αιτέρως ή τεραστία έπιτυχία,
την οποίαν έσημείωσεν εις την
διαλεύκανσιν της υποθέσεως
Πόλκ ή χωροφυλακή Θεσσαλονι-
κης και ότι οι εισαγγελείς έφε-
τών κ. Κωνσταντινίδης και πρω-
τοδικών κ. Μρυστάκας και ο ά-
νακριτής κ. Κουμουτούρος, ύ-
πήρξαν άντάξιοι των καλύτερων
δικαστικών παραδόσεων της Έλ-
λάδος. Ο ταγματάρχης Μο-
σχουντής, οι βοηθούντες αυτόν
άξιωματικοί και τα όργανα του
τμήματός του κατά τας τελευ-
ταίας 15 ήμέρας άνεπαύοντο
έναλλάξ μόνον μίαν ή δύο ώρας
κατά είκοσιτετράωρον και κα-
τά τα τελευταία τρία ήμερο-
νύκτια ειργάζοντο συνεχώς χω-
ρίς λεπτού διακοπήν.

Ο ΑΘΛΟΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΧΟΥΝΤΗ

Χαρακτηριστικόν της έπιδει-
χθείσης ικανότητος εις την προ-
κειμένην υποθεσιν υπο του διοι-
κητού της Γενικής Ασφαλείας
Θεσσαλονίκης είναι και τούτο:
Ο ύπουργός της Δημοσίας Τά-
ξεως κ. Ρέντης εις γενομένην
πρό τινος συνομιλίαν του με ά-
ξιωματικούς της Χωροφυλακής
και της Αστυνομίας, έλεγεν —
έχων προφανώς υπ' όψιν του τας
μεγάλας έπιτυχίας του διοικη-
τού της Γεν. Ασφαλείας Θεσσα-
λονίκης — τα έξης : «Θά φέρω,
μευ φαίνεται, τον Μοσχουντήν
εις τας Αθήνας και θα είδοποι-
ήσω όλους τους αστυνομικούς
του κόσμου να περάσουν άνε-
ξαιρέτως από την σχολήν Μο-
σχουντή δια να λάβουν μαθή-
ματα».

Πόσον δίκαιον είχεν ο κ. Ρέν-
της λέγων τα άνωτέρω, άποδει-
κνυει τώρα ή υπόθεσις της δολο-
φονίας του Πόλκ, την οποίαν
διελεύκανε πλήρως ή Γενική Α-
σφάλεια Θεσσαλονίκης.

ΑΙ ΓΕΝΟΜΕΝΑΙ ΝΕΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

ΘΕΣΣ)ΝΙΚΗ, 1. (Του άντα-
ποκριτού μας). — Κατά τας
υπαρχούσας πληροφορίας, σχε-
τικώς με τας ανακρίσεις επί
της υποθέσεως Πόλκ, προέκυψαν
και νέα στοιχεία έπιτρέποντα

- εταξά 20
- ιτθ., Μέγ. Λαϊκής
- οφος
- ούναρη 35
- Κ. Μαυρομιχάλη 12
- διστρίου 8
- και ΥΙΟΣ, Γούναρη 3
- ΑΔΗΣ, Γούναρη 30 α
- Γ, Στοά Πολίτου 15
- ΚΑΡΑΒΟΤΑΣ Σ.,
- Νικήτα 14
- ΣΩΝ, Τσαμαδού 30γ
- Φίλωνος 72
- και ΔΕΙΡΜΕΝΤΖΟ-
- ρη 30
- πουλος, Φίλωνος 62
- Φίλωνος 37
- Έλ Βενιζέλου 6
- ρίτογλου, Ν. Μπήττ
- α Ν. Μπήττ 7
- ος, Τσαμαδού 60
- ός, Φίλωνος-Σκουζέ 5
- Μπήττ 8
- Μπήττ 6
- ναρη 2
- ούναρη 12
- υκούργου 1
- ούναρη 12
- Α. Ε., Μεγ. Βρεττα-
- αι Υίος, Γούναρη 3
- ούναρη 32
- αρη 28
- ενόπουλος, Ν. Μπήτ-
- Γούναρη 22

ΖΛΗΣ
)-551— ΠΕΙΡΑ ΙΕΥΣ
των τύπων.
άσυναγωνίστους.

ισκευαί Μανομέτρων,
ομέτρων, Ύδρομέ-
ν, Ταξιμέτρων, Στρο-
έτρων, Μηχανών και
τός είδους μετρηκών
οργάνων.

την διαλεύκανσιν του έγκλήμα-
τος. Κατόπιν τούτου αί αστυνο-
μικαί αρχαί προέβησαν χθές εις
νέας συλλήψεις ατόμων άτινα
θα υπεβληθούν εις ανάκρισιν.
Αί άρμόδιαί ανακριτικάί άρ-
χαί εις ουδεμίαν σχετικήν προέ-
βησαν άνακοίνωσιν.

Η ΑΓΙΑ ΕΔΡΑ ΑΦΩΡΙΣΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΡΑΓΑΣ

ΤΑ ΠΕΝΤΕ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΑ ΔΙΑΠΡΑΧΘΕΝΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΑΦΟΡΙΣΜΟΥ

Ἡ Α. Ἀγιότης Πάπας Πῖος ΙΒ' ἀφώρισεν— ὡς ἀνεγράφη εἰς προηγούμενον φύλλον τῆς «Καθολικῆς»— ὅλους τοὺς κρατικοὺς λειτουργοὺς τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πράγας, οἱ ὅποιοι ἔλαβον μέρος δι' οἰουδήποτε τρόπου εἰς τὴν σύλληψιν καὶ ἔξορίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Πράγας καὶ Πριμάτου τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Τσεχοσλοβακίας Σεβασμ. κ. Ἰωσήφ Μπέραν.

Τὸ Διάταγμα τοῦ ἀφορισμοῦ ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Κονσιστορίου καὶ φέρει ἡμερομηνίαν 17 Μαρτίου 1951. Εἰς τὸν ἀφορισμὸν ἐμπίπτουν ἅπαντες οἱ Καθολικοί, εἴτε τυγχάνουν οὗτοι κρατικοὶ ὑπάλληλοι, εἴτε ἄλλοι πολῖται, οἱ ὅποιοι ἔλαβον μέρος εἰς τὰ κατωτέρω διαλαμβανόμενα πέντε εἴδη ἐγκλημάτων διαπραχθέντων κατὰ τῆς ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

- 1) Οἱ καταγγέλλοντες Ἐπισκόπους εἰς τὰ λαϊκὰ δικαστήρια.
- 2) Ὅσοι μεταχειρίζονται τὴν βίαν κατὰ τοῦ προσώπου Ἀρχιεπισκόπου ἢ Ἐπισκόπου.

3) Ὅσοι ἐμμέσως ἢ ἀμέσως παρημποδίσαν διὰ λαϊκῆς ἐξουσίας τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ἀναγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Ἐπισκόπων.

4) Ὅσοι ἀντιδροῦν κατὰ τῶν νομίμων Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν ἢ ἐπιδιώκουν καθ' οἷονδήποτε τρόπον τὴν καταστροφὴν τῆς ἐξουσίας τῶν Ἀρχῶν τούτων.

5) Ὅσοι κατέχουν οἰονδήποτε ἐκκλησιαστικὸν ὄφφικιον, κτήματα, ἢ θέσιν, ἢ ἀξίωμα, ἀνευ νομίμου ἐκκλησιαστικοῦ διορισμοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων, ἢ ὅσοι ἐπιτρέπουν εἰς τὸν ἑαυτὸν των ν' ἀναλάβουν τὰ ὡς ἄνω καθήκοντα δι' ἀθεμίτων μέσων.

ΟΙ ΣΦΕΤΕΡΙΣΤΑΙ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Μολονότι εἰς τὸν ὡς ἄνω κατάλογον τῶν πέντε ἐγκλημάτων δὲν μνημονεύονται τὰ ὀνόματα οὔτε τοῦ Σεβασμ. Μπέραν, οὔτε τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἐν τούτοις ἢ ἀνακοίνωσις τοῦ Διατάγματος εἶχε προηγηθῆ ὑπὸ τῆς ἀκολουθοῦ διακοινώσεως:

«Ἐπὶ πολλοὺς μῆνας τὰ δι-

καιώματα τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ τῆς Τσεχοσλοβακίας ἔχουν διαφοροτρόπως ποδοπατηθῆ καὶ διηγέρθησαν διωγμοὶ κατὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν προσώπων.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Ἐπισκόπους νὰ ἐξασκοῦν τὰ καθήκοντά των. Τὰ ποιμαντορικά των δικαιώματα ἐσφετερίσθησαν. Ἄλλοι ὑπηρεσίαι τῶν χειροτονηθέντων ἱερῶν παρεχωρήθησαν εἰς παρρησιάρχους μέσῳ λαϊκῶν, οἵτινες ἔχουν τὸ θράσος νὰ ἐπεμβαίνουν εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐξ ἄλλου, πλεῖστοι κληρικοὶ ἔχουν στερηθῆ τῆς ἐλευθερίας των. Ἐπίσκοποι παρεσύρθησαν ἐνώπιον τῶν λαϊκῶν δικαστηρίων καὶ ἐφυλακίσθησαν μετ' ἀσεβοῦς θρασυτήτος.

Ἐσχάτως, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Πράγας, Σεβασμ. Ἰωσήφ Μπέραν, ἤδη διατελὼν φυλακισμένος ἐν τῷ ἐπισκοπικῷ του μεγάρῳ καὶ ἐπομένως ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἐκτελῆ τὰ ποιμαντορικά του καθήκοντα, ἐξεδιώχθη κατ' ἀναίσχυντον τρόπον ἐκ τῆς ἑδρας του καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς του».

Καθολικὸς

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΗΣ ΚΟΜΙΝΦΟΡΜ

ΔΡΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ

Αθηναίικη
24-10-52

Ἡ καταπληκτικὴ ὑπόθεσις τοῦ δαιμονίου καλοῦ Ἁλιγκιέρε Τόντι

Αἱ τελευταῖαι πληροφορίες περὶ ἀποκαλύψεως δικτύου κομμουνιστικῆς κατασκοπείας εἰς τὸ ἐσωτερικόν τοῦ Βατικανῦ προέκλεισαν, ὡς ἦτο φυσικόν, ζωηρὰν συγκίνησιν μεταξύ τῶν ενδιαφερομένων ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν κύκλων τῆς ἰταλικῆς πρωτεύουσας. Διότι, ἂν ὑπῆρχεν ἕνας θεσμός, ὁ ὁποῖος ἐθεωρεῖτο ἀδιapάραστος εἰς τὴν προσπάθειαν διεισδύσεως τῆς Κόμινφορμ ἀνά τὸν κόσμον, ὁ θεσμός αὐτός ἦτο τὸ Βατικανόν. Ἐξ ἄλλου αὐτὴ αὕτη ἡ ἱστορία τοῦ δαιμονίου καλοῦ Ἁλιγκιέρε Τόντι εἶναι τόσο καταπληκτικὴ, ὥστε εἶναι δύσκολον νὰ τὴν συλλάβῃ καὶ ἡ πλέον τελημερῆ φαντασία. Κρινομένη ἡ ὑπόθεσις αὕτη ὑπὸ τὸ πρίσμα τοῦ ἀνοικτοῦ πολέμου, τὸν ὁποῖον ἔχει κηρύξει ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, προσλαμβάνει ὅλως ἐξαιρετικὴν σημασίαν καὶ καταδεικνύει διὰ μίαν ἀκόμη φοράν τὴν σατανικότητα, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐργάζονται οἱ πράκτορες τῆς Κόμινφορμ.

Ἴδου πῶς ἔχει ἡ καταπληκτικὴ αὕτη ἱστορία: Περί τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου τὸ Βατικανόν ἐπληροφορήθη αἰφνι-

δίως ὅτι ὁ σεβαστὸς Ἰησοῦιτης καλοῦ Ἁλιγκιέρε Τόντι ἐγκατέλειπε τὴν μονὴν τοῦ Τάγματος τῶν Ἰησοῦιτῶν καὶ προσεχώρησεν εἰς τὸ ἰταλικόν Κομ. Κομμα. Ἡ εἶδησις αὕτη, ὅσον καὶ ἂν ἐφαίνετο ἀρχικῶς ἀπίστευτος, ἀπεδείχθη ἀκολουθῶς ὡς ἀληθῆς. Πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ σκανδάλου, τὸ Βατικανόν προσεπάθησε νὰ τηρήσῃ μυστικὴν τὴν ἀποστασίαν τοῦ Τόντι. Τοῦτο ὅμως δὲν διήρκεσεν ἐπὶ μακρόν, διότι ὁ Ἁλιγκιέρε Τόντι ἤρχισε νὰ δημοσιεύῃ ἐνυπόγραφα ἀρθρα εἰς τὰς κομμουνιστικὰς ἐφημερίδας, ἀπευθύνων παντός εἶδους κατηγορίας κατὰ τῆς πολιτικῆς δράσεως τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Ποῖος ὅμως ἦτο ὁ μοναχὸς Τόντι; Ἡ διεξαχθεῖσα ἀνάκρισις ἀπεκάλυψε λεπτομερείας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἀκόμη περισσώτερον ἐκπληκτικαὶ ἀπὸ ὅ,τι ἦτο αὕτη καθαυτὴ ἡ ἱστορία τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς μοναχικῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰσόδου τοῦ εἰς τὴν κομμουνιστικὴν δραμαγωγίαν. Διεπιστώθη ὅτι πρὸ 16 ἐτῶν ὁ Τόντι ἦτο ἅγιος θεός καὶ ὅτι τότε — δι' ἀγνώστους λόγους — εἶχεν ἀποκηρύξει τὰς ἐπαναστατικὰς τοῦ ἰδέας καὶ εἶχεν εἰσελθεῖ μετανου-

μένος εἰς τὸ αὐστηρὸν Τάγμα τῶν Ἰησοῦιτῶν Πατέρων. Μόλις δὲ σήμερον ἀποκαλύπτονται τὰ πραγματικὰ αἷτια τῆς «μετανοίας» τοῦ Τόντι, ὁ ὁποῖος τότε κατεδίωκετο ὑπὸ τῆς φασιστικῆς ἀστυνομίας λόγω τῶν κομμουνιστικῶν τοῦ ἰδεῶν.

Πάντως, ἐπιστρέφων ὁ Τόντι εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, εἶχε καταστῆ σὺν τῷ χρόνῳ πρότυπον εὐσεβοῦς καὶ ἀφωσιωμένου εἰς τὰ θρησκευτικὰ τοῦ καθήκοντα μοναχοῦ. Ἐτσι ἐνεφανίζετο καὶ ἔτσι ἐπιστεύετο ἀπὸ ὅλους. Κανείς δὲν ἤμπορεῖσε νὰ ὑποψιασθῇ ὅτι ὁ Τόντι ἔζη καὶ μίαν ἄλλην ζωὴν, τὴν ζωὴν τοῦ κατασκοποῦ.

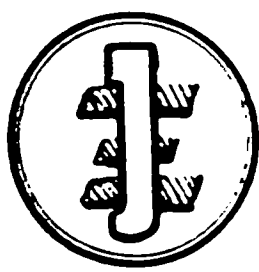
Κατὰ τὸν πόλεμον διετήρει στενὰς σχέσεις μετὰ τοὺς Ἴταλους παρτιζάνους γάσιν τῆς «ὑποθέσεως τῆς ἐλευθερίας» — ὅπως ἔλεγεν εἰς τοὺς φίλους του. Φαίνεται δὲ ὅτι κατὰ τὴν περίοδον αὕτην ἐπανασυνέδεσε τὰς παλαιὰς σχέσεις του μετὰ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Κ. Κ. Ι. Παλμίρο Τολιάττι. Ὁ Τόντι, ποῦ ὑπῆρξε φοιτητὴς τοῦ ἰνστιτούτου Μαρξ — Ἐνγκελς εἰς τὴν Μόσχαν, δὲν εἶχεν ἐντελῶς λησμονήσει ὅ,τι εἶχε μάθει. Ἡ φιλία του μετὰ τὸν Τολιάττι ἐχρονολογεῖτο ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Σήμερον εἶναι δέβαιον ὅτι ὁ Τόντι κατέφυγεν εἰς τὸ μοναστήρι, διὰ νὰ ἀποκούσῃ καλύτερα τὴν ἀληθῆ ἰδιότητά του ὡς πράκτορας τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἐπέτυχε δὲ ἐπὶ 16 συναπτὰ ἔτη νὰ ἐκτελή τὸ ὑποχθόνιον ἔργον του, χωρὶς νὰ ἐπίσυσση οὐδενὸς τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου του.

Ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι ὁ Τόντι ἠναγκάσθη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1952 ν' ἀποκαλύψῃ τὴν πραγματικὴν τοῦ ἰδιότητα ἐξ αἰτίας μιᾶς ἀνακρίσεως διεξαχθείσης κατὰ διαταγὴν τοῦ Πάπα. Ἡ ἀνάκρισις αὕτη — ἡ ὁποία δὲν εἶχεν ἀπολήξει εἰς συγκεκριμένα συμπεράσματα — εἶχε καταστῆ ἀναγκαῖα κατόπιν ὠρισμένων ἀνακαλύψεων ποῦ εἶχαν γίνεαι εἰς τὴν δίκην τοῦ Καρδινάλιου Μιντσέντυ εἰς τὴν Βουδαπέστην. Αἱ ἀποκαλύψεις αὗται εἶχον ἐγείρει τὴν ὑπόψιν ὅτι μόνον ἂν οἱ κομμουνισταὶ διέθετον ὠρισμένους πράκτορας εἰς τὰς ἐμπιστευτικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Βατικανοῦ, θὰ ἠδύναντο νὰ γνωρίζουν τόσας μυστικὰς πληροφορίας. Ἐκ τῶν ὑστέρων προκύπτει ὅτι πράγματι ἡ Κόμινφορμ εἶχε ἰδίους κατασκοποῦς εἰς τὸ ἐσωτερικόν τοῦ Βατικανῦ, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐπρομήθευον εἰς αὕτην τὰς πληροφορίες ποῦ ἐχρησιάζετο.

Τὸ «σκάνδαλον Τόντι» ἠνάγκασε τὸ Βατικανόν νὰ προβῇ εἰς εὐρείαν ἀνάκρισιν, δεδομένου ὅτι ὑπάρχουν ὑποψαί ὅτι ὁ Τόντι δὲν ἦτο ὁ μόνος κομμουνιστὴς κατάσκοπος εἰς τὰς τάξεις τοῦ καθολικῦ κλήρου. Αἱ ἀνακρίσεις διεξάγονται πάντως ἐν ἄκρῳ μυστικότητι, εἶναι δὲ ἀμφίβολον ἂν εἰς τὴν ἀποκάλυψιν αὕτην ἀποκαλύψῃται ἡ ἀλήθεια.

Ἐπισημασθέντα ἐπὶ τῆς πληροφορίας ὅτι ὁ Τόντι ἀποκάλυψε τὰς πληροφορίες εἰς τὸν Τολιάττι

ΣΕΝ. ΙΣΑΡΗΣ

ΟΔΟΣ Ἰ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 38

ΤΗΛ: 55-242

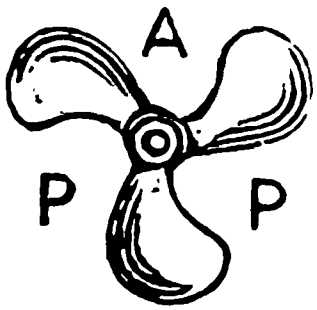
ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ =

ΕΞΑΕΡΙΣΜΟΥ — ΕΞΑΕΡΙΣΜΟΥ — ΘΕΡΜΑΝΣΕΩΣ — ΨΥΞΕΩΣ — ΥΓΡΟΜΗΧΑΝΩΝ — ΞΗΡΑΝΤΗΡΙΩΝ — ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΛΥΝΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ — ΚΑΥΣΕΩΣ ΑΚΑΘΑΡΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ — ΕΙΔΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥ ΚΟΝΕΩΣ ΚΑΙ ΡΗΝΙΣΜΑΤΟΣ

Ηλεκτροφωτισμοί Ἀτμοπλοίων
καὶ παντὸς εἴδους Ἡλεκτρικαὶ Ἐγκαταστάσεις
Ν. Γ. ΜΑΓΚΟΣ
Σκουζέ 2β—Τηλέφωνον 41.059—ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Π. ΠΟΛΥΓΕΝΕΙΔΗΣ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ—ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ—ΧΡΩΜΑΤΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ : Ἀγίου Διενυσίου καὶ Κ. Μαυρομιχάλη
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Κάνιγγος 11—ΑΘΗΝΑΙ

Ἀμίαντα—Περμανίτης—Σαλαμάστρες—Νεύτια—Δινέλαια—Μηχανέλαια—Κυλί-
δρέλαια—Βερνικέλαια—Υφαλοχρώματα καὶ παντὸς εἴδους χρώματα
Ναυτιλίας καὶ Οἰκοδομῶν.

ΙΟΡ. ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ - Δ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ & Π. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Αἰσχύλου 35-52.—Τηλ. 26.194

ΑΘΗΝΑΙ

Μαγειρικὰ Λίπη.—Σάπωνες ἀρωματικοὶ καὶ χειροσάπωνες.

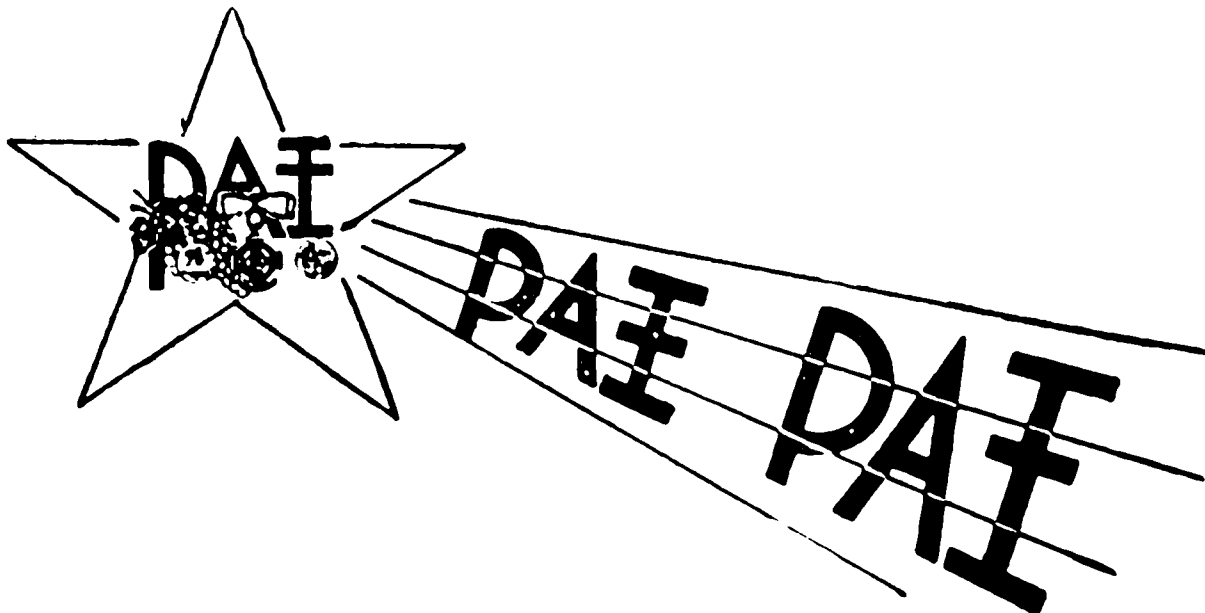
ΜΑΝΩΛΗΣ Ν. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΣ

Εἶδη Βιομηχανίας Λευκά Μετάλλα

Πλατεία Ρούσβελτ 14.—Τηλ. 40,546

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἐμπορικὰ Ἀντιπροσωπεῖαι—Εἰσαγωγαί.—Ἐξαγωγαί

Αἱ Μόνοι Κάνουλα
σφαλείας Οἴνων - Πο
"Ρ Α Ξ,"

ΣΤΥΛΙΑΝ. Η. ΦΙΛΑΔΙΤ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ : Σωκράτους

Τηλ. 32,583

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Κολοκοτρ

28.—Τηλ. 40903

ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ΧΗΜΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΦΙΛΑΔΙΤΑΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ: Σωκράτους 3—Τηλ. 32 583

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Κολοκοτρώνη 28—Τηλ. 40.903

Κατωρρη κατά

ζητήσιν διὰ τὸ ζήτημα τοῦ
 αναπατριμοῦ τῶν ἀπαγθέν-
 ν Ἑλληνοπαίδων, ποὺ ἔγινε
 τὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον
 τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Ἡ-
 μένων Ἐθνῶν, τὰς ἀποφάσεις
 οὗ ἐλήφθησαν καὶ τὰς ἐνεργ-
 ίας εἰς τὰς ὁποίας προέβη διὰ
 ν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων ὁ

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Ἑλληνικὸς
 ρυθρὸς Σταυρὸς ἤρχισε, παρ'
 ας τὰς ὑπαρχούσας δυσχερεῖ-
 , παρὰ τὴν συστηματικὴν τρο-
 κράτησιν τῶν γονέων καὶ πα-
 τὴν λυσσώδη ἀντίδρασιν τῆς
 μιουνιστικῆς πέμπτης φάλαγ-
 ρς, νὰ συγκεντρῶν τὰς αἰτή-
 ρεις τῶν γονέων, ποὺ θέλου νὰ
 ἀνέλθουν τὰ παιδιά των. Αἱ
 ῶται σχετικαὶ αἰτήσεις, ἀνεο-
 μεναι ἤδη εἰς χιλιάδας, διεβι-
 ῖσθησαν εἰς τὸ Διεθνὲς Κριμι-
 ῖτον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.
 ὁποῖον ἔλαβεν ἐπίσης τὴν ἐ-
 σημον διαβεβαίωσιν, ὅτι, εὐ-
 ρς ὡς ἐπαναπατρισοῦν, τὰ
 κιδιά αὐτὰ θὰ πύχουν στοργι-
 ῖς ἀνθρωπίνης περιθάλψεως,
 ὄν ἐξόδων καταβαλλομένων ἀ-
 ὁ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος καὶ
 ὦν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Βα-
 ῖσισης ἔρανον.

21
 Παν)μίου 43
 7
 7
 14
 4
 Π., Στοῦ
 19
 4
 Γ., Σωκρά-
 71
 25
 Τ.Σ., Ἄμε-
 4
 5β
 9
 4
 51
 2
 35
 35

«Μέχρι τοῦδε — καταλήγει
 ὁ ἔγγραφον — ὁ Ἑλληνικὸς
 Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἀπέφυγε νὰ
 ροβῇ εἰς οἰονδήποτε διάβημα
 γετικὸν πρὸς τὴν τραγωδίαν,
 ἣν ὁποῖαν ὑφίσταται ὁ Ἑλλη-
 κὸς Λαός. Περιορίσθη νὰ
 εριθάλψη καὶ νὰ βοηθήσῃ δι-
 ους τοὺς πάσχοντας, χωρὶς
 αμμίαν ἀπολύτως διάκρισιν,
 λπίζων, ὅτι ἐγκλήματα ὡς τὰ
 πωτέρω καταγγελλόμενα, θὰ
 προκαλέσουν τὴν αὐθόρμητον
 ἀνάγκησιν τοῦ πολιτισμένου
 ἔθνους. Ἄλλ' ἢ δημιουργηθεῖ-
 τα ἀπὸ τὰς πολεμικὰς θεομηνί-
 ρς κόπωσης ἐμποδίζει ἰσως τὴν
 ἐνθροπότητα νὰ προσέξῃ ὅσον
 ἄ ἐπρεπε τὰ δεινοπαθήματα,
 τοῦ ὑφίσταται ἀπὸ τοῦ 1948
 ἐνευ ἀναπαύσεως ὁ Ἑλληνικὸς
 λαός. Ὡς ἐκ τούτου, ὁ Ἑλλη-
 κὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἀπευ-
 ῖνεται μετὰ πεποιθήσεως πρὸς
 ἣν Βαλκανικὴν Ἐπιτροπὴν,
 ἣτῶν ὅπως ὀλη ἡ βοάθεια, διὰ
 ἣν ὁποῖαν ὁ Ὄργανισμὸς αὐ-
 ὸς εἶναι ἰκανὸς, παρασχεθῇ εἰς
 ὄν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ὁ Ἑλλη-
 ἐπακράτησιν τῆς ἀδικίας».

Λαζίδης Κων. Κολοκοτρώνη 29
 «ΛΑΪΚΗ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙΣ» Α. Ε.,
 Πραξιτέλους 40
 Λαλαούνης Δημ., Τσάμη Καρατάση 19
 Λαμπάκης Γεώργ., Σπενσίπου 22
 Λαμπρινόπουλος καὶ Γκούμας, Μέγ. Μετ.
 Ταμείου Στρατοῦ
 Λαμπρόπουλος Δ., Α. Φραντζῆ 22
 Λαμπρόπουλος Ἡρ., Γ' Σεπτεμβρίου 178
 Λάμπας—Κανδηλίδης, Ρουζβελτ 34α
 Λάοδας Νίκος, Εὐριπίδου 19
 Λασκαρίδης Κ., Κεφαλληνίας 42
 «ΛΑΣΣΑΟ», Σωκράτους 71
 Λεβεντής Πλ., Κολοκοτρώνη 59β
 Λεβῆς Μιχ., Τσῶρτσιλ 30γ
 Λεβῆς Μωῦσ. καὶ Νισσήμ, Ἐρμου 68
 Λεγάκης Νικ., Καραϊσκάκη 6
 Λέγγερης Α., Σταδίου 38, Στοῦ Νικο-
 λούδη 10
 Λέγγερης Π. Πανδρόσου 28β
 Λεκάκης Θεμ., Κριεζώτου 11
 Λεκατσᾶς Ἰωαν. καὶ Υἱοὶ Πατησίων 17
 Λεντούδης Γεώργ., Πατησίων 32
 Λεντούδης Ἰωάν., Πατησίων 31
 Λεπούρας Στέλιος, Κολοκοτρώνη 52
 Λεωνιδόπουλος Α. καὶ Σία Μαυρομιχά-
 λη 12β
 Λιακάκος Στέφ., Πλ. Ὀμονοίας 21
 Λιακόπουλος Ἄντ. Τσῶρτσιλ καὶ Σαν-
 ταρόζα 1
 Λιάκος Γ. ὄργ. Καρ. Σερβίας 7γ
 Λιανὸς Κων., Λυκούργου 10
 Λιάτσης Π. καὶ Κεστεκίδης Α., Νικίου 6
 LIEBERT G. & Sohn, Ομίρου 15
 Λιονάκης Κ.—Μαλλιαρίδης Κ., Εὐαγγε-
 λιστρίας 20α
 Λούλης Ἄθαν. Ἀγ. Θέκλας 11
 Λυκιαρδόπουλος Κ., Παπαρηγοπούλου 3
 Λυκουρέζος Π., Κανάρη 5
 Λύρα Α.Ε. Ἴπποκράτους 15
 Λυρίτης Θ. Γεωργ., Γ. Καρύτση 5
 Μαγακιὰν Α., Εὐαγγελιστρίας 22
 Μαγγανιώτης Εὐστρ. Αἰγέως 11
 Μαγκριώτη ἄ)φοὶ, Νίκης 9

114β
 8
 44
 20α
 7
 4
 43
 Α.Ε., Πεσ-
 11
 58
 58
 1
 1
 1

- Μάδρας Ἰωάν., Ἀχαρνῶν 30
 Μαῖσσᾶ Σαμ. καὶ Υἱὸς, Μιλτιάδου 2
 Μακρῆς Α., Ἀγ. Εἰρήνης 6
 Μακρῆς Α., Σταδίου 45
 Μακρῆς Γ. Π., Ἀμερικῆς 2β
 Μακρυμίχαλοι ἄ)φοὶ Πλ. Ὀμονοίας 21
 Μαλαγαρδῆς Στυλ. Ὑπατίας 1β
 Μαλαπέτσας Ἀνδρ., Διάδοχος Δ. Σωτη-
 ρόπουλος, Ἀγ. Μάρκου 14
 Μαλικούτης Γ., Μενάνδρου 6
 Μαλικούτης Γεώργ. Τσῶρτσιλ 31
 Μάλλης Ἀλφρέδος, Πατησίων 99
 Μάλτσινιώτης Γ. καὶ Σία Α.Ε. Σκου-
 φᾶ 15
 Μάνεσης Χρ., Αἰόλου 28
 Μανιατόπουλος καὶ Υἱοί, Σῶφοκλέους 13α
 Μανουῖσος Νικ.. Σκουφᾶ 9
 Μαντζάρης Ἰωαν., Φυλῆς 262
 Μάντικας Κωνστ. Αἰόλου 78
 Μανωλίδης Πιτ. Σωκράτους 2
 Μαουλβούρφ Φ., Ὑψηλάντου 4α
 Μαραβέλιας Χρ., Τσῶρτσιλ 65
 Μαραγκόπουλος Σ. Κ., Πλ. Ἀγ. Εἰρή-
 νης 5
 Μαργαρίτης Ἰωάν., Στοὰ Ὀρφανίδου 5
 Μαρδοσὲ Ἀλβέρτος, Ἀπελλοῦ 4
 Μαρινίδης Κ. καὶ Σία, Φιλελλήνων 3
 Μαγκατζῆς Δημ., Μενάνδρου 19
 Μαρουλιανός Ἐμμ., Φιλιππίδου 11
 Μαρτίκας Α., Λέκκα 10
 Ματαράσσης Μ.. Πρωτογένους 1
 Μαυράκης Δ., Ἐ. Ἀντωνιάδου 7
 Μαυρίδης Π. Κ., Ι. Δροσοπούλου 127
 Μαυρογένης Ἀγγ., Αἰόλου 78
 Μαυρογένης Χρυσ., Πραξιτέλους 7
 Μαυρογεώργης Ἀπ., Μελισσοῦ 22β
 Μαυροειδῆς Δημοσθ. Κρατίνου 11
 Μαυροειδῆς Ἰάκ., Ρόμβης 22
 Μαυροθέρη ἄ)φοὶ, Λέκκα 31
 Μαυρομμάτης Ι. καὶ Φώσκολος Σ., Λυ-
 κούργου 1
 Μαυρόπουλος Μιχ., Πραξιτέλους 10 καὶ
 Τσῶρτσιλ 29
 Μαχαίρας Α. Ἀνδρ. Κολοκοτρώνη 12
 Μεγαλοοικονόμου Κων., Ἀριστείδου 3
 Μέγηρ Μωϋσῆς, Αἰόλου 17
 Μελάς Δημ. Ἐμμ. Μπενάκη 6
 Μελίδης Ἰωαν., Πλ. Ἀγ. Εἰρήνης 5
 Μελισσᾶς Ε. Δ., Ἀριστείδου 12
 Μενούνου ἄ)φοὶ Χαρ. Τρικώπη 4
 Μέξη Μ. καὶ Πρωτοπαπᾶς Μ., Πραξι-
 τέλους 46β
 Μέξης Ι. Πέτρος, Ἀριστείδου 1
 «ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ» Ὀμόρ. Ἐταιρ., Κο-
 λοκοτρώνη 6
 Μεσσηνέζης καὶ Σία, Κοραῆ 3
 Μεταξᾶς Γεράσ., Χέϋδεν 2
 Μεταξᾶς Ἰωάν., Σκουφᾶ 16
 Μεταξᾶς Μέν. Παν)μίου 20
 Μεταξᾶς Στ., πλ. Γ. Καρούση 11
 Μετροητίδης Σπ., Κριεζώτου 3
 Μηλιώνης Γεώργ., Θεμιστοκλέους 4
 MIDDLE EAST, Στουρνάρα 36
 Μιζραχῆ ἄ)φοὶ καὶ Σία, Καλαμιώτου 10α
 Μιζραχῆ Ἰάκ., Ἀγ. Εἰρήνης 2
 Μιλανάκης Πᾶνος, Ἐρμοῦ 44 καὶ Μαν-
 ροματαίων 39
 Μινόγλου Ν. καὶ Σία, Εὐριπίδου 8
 Μισαηλίδης Δημ., Ἀμερικῆς 11
 Μισαηλίδης Κώστας. Τῶρτσιλ 41, (Στ.
 Δημ. Ὑπαλλήλων)
 Μιχαῆλ Ἀγγ., Καπνικαρέας 19
 Μιχαηλίδης Νικ., 4ης Αὐγούστου 11
 Μιχάλης Γ., Ἀπελλοῦ 4
 Μιχαλόγλου — Καϊμάκης καὶ Σία, Σο-
 φοκλέους 7
 Μιχαλόπουλος Μ., Τενέδου 20α
 Μολαδάκης Ἀθ., Ρόμβης 22
 Μορδοχαΐ ἢ Μαρδοσὲ Ἀλβέρτος, Ἀ-
 πελοῦ 4
 MORPHY Harold, Δώρου 11
 Μόρφου Φ. Κωνστ.. Στ. Ὀρφανίδου 8
 Μόττης Θεόδ., Ὀθωνος 8
 Μουζάκης Ἐλευθ. Ἀδριανοῦ 77
 Μουμζίδης Δημήτρ. καὶ Ἀλευρόπουλοι,
 Τσῶρτσιλ 29
 Μουμτζῆς Β. Μιχαῆλ, Βεραντζέρου 19
 Μούντριχας Γρ. Ἰωάν., Π. Μπενιζέ-

ΓΙΑ ΤΟ ΦΩΤΟΤΥΠΙΑ ΠΟΥ ΜΙΛΑ-ΜΟΝΗ ΤΗΣ

Ο ένας «παράλαβε» και ο άλλος «παράδωσε». Και διὰ νὰ εἶναι οἱ ἄνθρωποι ἡσυχοὶ μετὰ τὴν συνείδησίν των ὑπέγραψαν καὶ ἀνάλογον ἀπόδειξιν.

Θὰ εἰπῆτε ὅτι τὸ παραδιδόμενον ἀντικείμενον ἦτο μακάριον. Μεγάλο λάθος.

Οἱ «ἄνθρωποι» ἔπρεπε νὰ εἶναι καὶ τυπικῶς ἐν τάξει. Παραλαμβάνουν ὁμήρους, θὰ ὑπογράψουν ἀπόδειξιν κανονικὴν. Τώρα δέβαια ἐκεῖ ἐὰν κατὰ τὴν παράδοσιν ἀριθμοῦνται ὀλιγώτεροι τῶν συλληφθέντων, ὀλίγη σημασίαν ἔχει ἢ μᾶλλον ὠφέλιμον εἶναι. «Ἐκκαθάριση τῆς ἀντίδρασης» σοῦ λέγουν. Παραλαμβάνουν παιδιὰ. Τὸ ἴδιο. Μήπως καὶ αὐτὰ δὲν εἶναι παιδιὰ τῆς «ἀντίδρασης»;

Ἄλλ' ὅταν πρόκειται περὶ περιουσιακῶν στοιχείων καὶ μάλιστα τόσον «ἐντίμως» κτηθέντων, ὅπως τὰ ἐκ τῆς σκυλεύσεως τῶν θυμάτων χρυσὰ δόντια, τότε πῶς εἶναι δυνατόν νὰ λείψουν; Ὅκτῶ ἐξώρρυξε ὁ ἄνθρωπος, ὅκτῶ παρέδωσε.

Καὶ ἡ βεβαίωσις τῆς ἐντιμότητος ἐθεωρήθη μετὰ τὴν δημοσιευομένην ἀπόδειξιν.

Ἔτσι λοιπὸν τόσον «δημοκρατικὸν στρατόν» καὶ μίαν τὸσον «ἐντιμον ἡγεσίαν» πῶς νὰ μὴ τὸν περιποιηθῆ καταλλήλως ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός, ὅπως γίνεται τῶρα εἰς τὸν Γράμμον καὶ νὰ μὴ ἀναστείλῃ τὴν ἐκπολιτιστικὴν δράσιν του;

Handwritten notes in Greek:
 Α. Σ. Ε. III Τάγμα Ἀξ. Ἐφ)σμοῦ
 Ο ΚΑΤΩΘΙ ὑπογεγραμμένος ἀξ. ἐφωδ)σμοῦ συν. Μάρκος παράλαβα ἀπὸ τὸν συν. Διοικ)τὴν III τάγμ)τος συν. Δαυνομίλη, τρεῖς κουάτια (ὄκτω) (8) δόντια χρυσὰ προερχόμενα ἀπὸ λσφίρα.
 1) (8 ὄκτῶ Δόντια Τρεῖς κουάτια)
 τῆς 23—5 48
 Ο Παραδούσας ΔΑΦΝΟΜΗΛΗΣ
 Ο Παραλαβὸν ΜΑΡΚΟΣ

Δ. Σ. Ε. III Τάγμα Ἀξ. Ἐφ)σμοῦ
Α Π Ο Δ Ε Ι Ξ Ι Σ Π Α Ρ Α Λ Α Β Η Σ
 Ὁ κάτωθι ὑπογεγραμμένος ἀξ. ἐφωδ)σμοῦ συν. Μάρκος παράλαβα ἀπὸ τὸν συν. Διοικ)τὴν III τάγμ)τος συν. Δαυνομίλη, τρεῖς κουάτια (ὄκτω) (8) δόντια χρυσὰ προερχόμενα ἀπὸ λσφίρα.
 1) (8 ὄκτῶ Δόντια Τρεῖς κουάτια)
 τῆς 23—5 48
 Ο Παραδούσας ΔΑΦΝΟΜΗΛΗΣ
 Ο Παραλαβὸν ΜΑΡΚΟΣ

Η ΔΙΕΙΝΗ ΗΨΗΡΙΩΔΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΤΕΜΑΧΙΣΕΙ ΜΙΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΠΑΝΔΡΙΤΙ

Αυροποχιά 21-8

ΥΠΟ Ε. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ

Αναζητείται μια ανθρωποφάγος! Η φράσις αυτή θα ενόμιζε κανείς ότι είνε ο τίτλος σαρραριστικής κωμωδίας ή τραγωδίας τύπου «Γκροτ Γκινιάλ». Το γεγονός έν τούτοις υπέρχει είς την ελληνικήν πραγματικότητα και άποτελεί την φρικιαστικώτεραν σελίδα των μαύρων χρόνων της Κατοχής και της πείνας.

Είς την Ιστορίαν του τελευταίου παγκοσμίου πολέμου, είνε ή μοναδική περίπτωση κανιβαλισμού είς την Ειρώπην. Διχως έξσκριβώσιν, λέγεται, ό-

Η ανθρωποφάγος Βασιλική Τουρκαντώνη

μοια κρούσματα συνέβησαν είς την Δυτικήν Κίην και τελευταίως είς την Ανατολικήν Γερμανίαν. Κατά τον προηγούμενον πόλεμον ένα, μοναδικόν φρούμα ανθρωποφαγίας έστειμώθη είς το Σενιάν της Γαλλίας.

Το μοναδικόν του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου συνέβη είς την Ελλάδα. Οί διατηρούντες καλήν μνήμην άαγνώσται, πρέπει να τό ενθυμούνται. Ευτέβη είς τό Καπανδριτί και ήρωίδα ου ήτο ή Βασιλική χήρα Νικολάου Τουρκαντώνη. Ήταν ή εποχή της μεγάλης πείνας, των πτωμάτων είς τούς δρόμους και των ζωντανών σκελετών είς τά πεζοδρομια... Μάιος του 1942.

Τοίε, δύο Καπανδριώτες παρετήρησαν μίαν σύγην, ότι ή συγχωρισμένης, Βασιλική Τουρκαντώνη, ήλικίας 5 έτών, κάτι έκρυβε φλαχτά - φλαχτά είς τούς βράχους του χωριού τους. Επλησίους — εκείνη τό έβαλε στα πόδια — και είδαν ότι είχε ανθρώπινα κόκκαλα! Έβαλαν τίς φωνές και τό χωριό, με τον άνθυποσπιστήν κ. Ασλάνην, έκύκλωσαν τό σπίτι της. Έβώνασαν. Δέν άνοιξε την πορτα. Μπήκαν διά της βίας και ύστερα από μιά ρόχειρη έρευνα, βρήκαν κάτω από τό σερβότι της άνατριχιαστικά εύρήματα: Ένα γυναικειον κεφάλι, δύο χέρια ή ένα πόδι μισοφαγωμένο...

Φρικτή μυρωδιά πτωμαίνης γέμιζε τό δωμάτιο. Τό φρικτώτερον ήτο ότι την κουζίνα και σε ένα καζόνι σιγοράζε νερό με κομμάτια ανθρωπίνου σέλατος...

— Βρέ, κακούργα! Τί έκανες είς;

— Πεινούσα!, φώναξε. Δέν μου ένε κανείς να φάω!

Ύστερα έβαλε τίς φωνές και έέστη σε παραλήρημα. Τέλος, ο άνθυποσπιστής Ασλάνης εύρήκε πε αμμένο έσα στα έύλα τό λογαίο του έγκλήματος: Μιά κοσσορα (κλωστύχοι), έμάτη από αίματα της ανθρωποκτο-

νίας. Στη θέα του, ή Τουρκαντώνη κατελήθη από νέο παραλήρημα, μέσο στις άσυνόρητας φωνές του όποιας διέγραφε τον άπιστευτο κανιβαλισμό της. Το θύμα ήταν μία νέα γυναίκα, που γύριζε στα χωριά της Άιτικής για την άγγρα τροφίμων να τά πουλήσιν στην μαυρη άγορα. Το Καπανδριτί την ήξερε με τό όνομα ή Μαρία από την Κοκκινιά. Άλλα στοιχεία δέν έγνωρίζε κανείς και τό χειρότερον ήταν πως ή κανιβαλική Τουρκαντώνη, μεία την σφαγή της Μαρίας από την Κοκκινιά, είχε κάρει τα χαρτιά της — και τό δελτίο ταυτότητας της, έπομένως — καιω από τό καζόνι που την έβρασε.

Η δυστυχισμένη Μαρία της Κοκκινιάς, χτυπήθηκε από την Τουρκαντώνη, ενώ κοιμώταν πλάι της, με την κοσσορα. Είχε δεχθή την προσκλησι της φωνισσας να όσινικτερεύη σπίτι της. Κατόπιν ή Τουρκαντώνη, άφου την σκότωσε, έκοβε τό ψαχνό κρέας από τα πόδια της, τό έβρασε και τό έτρωγε! Τρεις ήμερες δέν βγήκε από τό σπίτι, άφιερωμένη στην άπίσθρωτη εύώχλα. Ύστερα την έπίσσε άπεία και την σύγη της 14ης Μαΐου 1942 ήθέλησε να άποκρυφή τα μακώβρια άπομεινάρια του κανιβαλισμού της. Τότε την είδαν οί συμπατριώται της και επήκολοίθησαν: τά όσα είπαμε. Συνέχισαν αύτών ήταν να σταλή στην Άθήνα, στην Σήμεσι, να φωτογραφηθή, καθώς την βλέπετε, να δακτυλοσκοπηθή και να σταλή στην Είσαγγελία.

Τό συταχθέν δελτίο της Σημάνσεως την άναγράφει ότι είνε ήλικίας, τότε, 45 έτών, ύψος 1.69 μ., μολλιά και μότια κασταία. Όμιλεί άρνα, διστά, και διακεκομμένα. Σημειώνει άκόμη, ότι είχεν έπαιέθει από έτών από την Άμερική, όπου είχε έκτισει πολυετή καταδίκη, λόγω φόνου, τον όποιον είχε διατράξει εκεί. Προσθετεί έπίσης, ότι είνε τό γένος Ρόντου και έια της παιδι ήταν έγκλειστο στη φυλακή δι' άδικήματα του κοινού ποινικού δικαίου. Έδω τελειώνουν τά έγγρατά σημεία της ζωής της Τουρκαντώνη. Από κεί και πέρα, κανείς δέν έβρει τί άπέγινε. Η δικογραφία και ή ίδια άπεσταλή είς την Είσαγγελίαν διά τά περαιτέρω. Άλλά «περαιτέρω» δέν σημειώνονται πουθενά. Είς τό «δελτίον» της Σημάνσεως δέν σημειώνεται καμμία μεταβολή. Δέν έσταλή, ως σιγήθως, άναφορά που να σημειώη τον έπίλογον της πρωτοφανούς της πράξεως, δηλαδή καταδίκη τούτων έτών ή θάνατος. Έξετάζεται τώρα τί να απέγινε; Όταν συνελήθη, κατετέθη από πολλούς, ότι ήταν ψυχοπαθής. Πάντοτε ένεφάνιζε μίαν διατρησχήν του λογικού, άλλ' οι μεγάλοι παρακρούσεις της έστειμώθησαν με τούς βομβαρδισμούς των Γερμανών είς την περιφέρειαν του Καπανδριτίου, όταν έπυχωρούσαν οί Άγγλοι την άνοιξιν του 1941. Έκτοτε ή ψυχοπάθεια της προχωρούσε πολύ και στην άποκορυφή της την νύκτα του Μαΐου 1942 έσφαξε και έφαγε την Μαρία από την Κοκκινιά. Πιθανώτερον είνε, λοιπόν, αντί δικής που δέν έγινε ποτέ, γιατί θα έγκρίτετο γινωστή, να έστάλη είς κάποιο φρενοκομείον. Άλλά σε κανείς τά βιβλία δέν σημειώνεται, ούτε και τώ φλαχτώ.

Ένα ερώτημα όχι όλίγον άγωνιώδες προβάλλει: Να τή άρά γε και να περιφέρεται μεταξύ μας; Στο Καπανδριτί δέν έφάνηκε μετά την σπλήνη της από την χωροφυλακή. Μιά καθήσυχαστική πιθανότης είνε: να είχε σκορπισεί με τούς άλλους τρελλούς, κατά την γνωστή Ιστορία του Δραμοκαίτειου τό 1943 και να άπέθανε από την πείνα και την έξασπίωσιν. Να μη σάθηκε, δηλαδή, από ότι ποσα πολυφοβήθηκε και για τό όποιον έπυσε τό άπίσθρωπον έγκλημα της. Η Σήμεσις, ώστόσο, συνεχίζει τίς έρευνάς της.

ΜΙΑ ΕΝΤΟΝΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΑ ΕΜΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΚΑΗΜΑΤΑ

Ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός δι' έγγράφου του υπογραφομένου από τον πρόεδρόν του του κ. Γεωργακόπουλον και τον γεν. γραμματέα του κ. Μίνδλεο, έφεσεν είς γνώσιν της «Ειδικής Επιτροπής των Ηνωμένων Έθνών διά τά Βαλκάνια» νέα στοιχεία, διά τά όποια τονίζε, ότι πρέπει να άγάγουν είς άποφάσεις, συμφώνως πρός τάς στο'χειώδεις της ανθρωπότητος άρχάς, αί όποια υποτίθεται ότι διέπουν και τον Καταστατικόν Χάρτην των Ηνωμένων Έθνών.

Από του 1947, ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός είγε πληροφορίας διαπιστούσας, ότι αί κομμουνιστικά συμμορίαί έπωφελούντο των έπιδρομών των είς τά άστικά και άγροτικά κέντρα, διά να άπάγουν διαίως νεαράς Έλληνίδας. Αί Έλληνίδες αύται, μεταφερόμεναι είς τά συμμοριακά κέντρα, υπεβάλλοντο είς άφάνταστον κακοποίησιν και διεφθείροντο συστηματικώς διά να υπόκεινται εύκολώτερα είς την προπαγανδιστικήν πίεσιν όπως μεταβληθούν είς τυφλά όργανα του Σλαυκοκομμουνισμού.

Είς τό άπαισίον αυτό έγκλημα προσετέθη από του τέλους του 1947 και καθ' όλην την διάρκεια του 1948 τό έπίσης είσδεχθές έγκλημα της άπαγωγής και της μεταφοράς έξω της Ελλάδος άδάων παιδιών από ήλικίας πέντε έτών και άνω, τά όποια υπεβάλλοντο έπίσης είς την ίδίαν μεταχειρίσιν και την ίδίαν συστηματικήν διαφθοράν, ένω οί γονείς των είτε σφάζονται από τούς συμμορίας, είτε άπειλούνται με άμεσον σφαγήν των τέκνων των.

Υπό τοιαύτας συνθήκας και διά να ίκανοποιήσουν τον πόθον χιλιάδων Έλλήνων γονέων πρός διάσωσιν των άπειλοιμένων από άνάλογον κίνδυνον παιδιών των, αί Έλληνικάί άρχαί και ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός ώργάνωσαν υπό την γενικήν έμπνευσιν της Βασιλίσσης την διάσωσιν 16 περίου χιλιάδων παιδιών και την περίθαλψίν των είς ειδικάς παιδοπόλεις, όπου, άτηλλαγμένα πλέον του κομμουνιστικού έφιάλτου, ανατρέφονται κατά τρόπον ανθρωπίνον και Χριστιανικόν.

Υπενθυμίζει έπειτα ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός την

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΩΝ ΚΑΛΑΜΩΝ

Η ΑΠΟΧΑΛΙΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

ΚΑΙ Η ΑΜΥΝΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΘΝΟΣ 26 Ιαν

1946

ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ κ. Π. ΚΟΥΚΗ

ΚΑΛΑΜΑΙ, 23 Ιανουαρίου. — «Πλήρης τάξις και ήσυχία επικρατεί εις την Μεσσηνίαν», τονίζουν εις τας αναφοράς των οί εδώ κυβερνητικοί εκπρόσωποι. Συμφωνούμεν. Η τάξις όμως και ή ήσυχία βασιλεύει όχι χάρις εις τὰ ληφθέντα υπ' αὐτῶν μέτρα, δπως ἀρέσκονται νὰ ισχυρίζονται, ἀλλά χάρις εις τὴν ἐξέγερσιν τοῦ μεσσηνιακοῦ λαοῦ, ὅστις σύσσωμος ἀνέλαβε νὰ προστατεύσῃ ὁ ἴδιος τὴν ζωὴν του.

Ἄς ἐκθέσωμεν ὁμῶς τὰ γεγονότα:

Ἡ πρωτεύουσα τῆς Μεσσηνίας ἔχει καταστῆ κομμουνιστικὸν ἀντὺρον. Ἄνω τῶν 1500 ἐκτελεστῶν ἔχουν συγκεντρωθῆ εἰς αὐτὴν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεία τῆς Μεσσηνίας, εἰς τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ προστεθοῦν ὑπερεκατὸν σφαγεῖς, ἀποκτεθέντες τελευταίως ἀπὸ τὰς φυσικὰς δυνάμεις τοῦ νόμου περὶ «ἀποσυμφορήσεως». Οἱ «θρυλικοὶ» κῦτοὶ ἥρωες τοῦ αἵματοκυλισματος τῆς Μεσσηνίας μετεκάλεσαν ἐπ' ἰσχάτων καὶ τὰς οἰκογενεῖας τῶν καὶ ἔτσι ἀπετελέσθη ἕνας κόσμος ἰσοχιλιάδων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀσχολοῦνται μὲ τίποτε ἄλλο παρὰ μὲ τὸν σχεδιασμὸν νέων αἵματοκυλισμάτων. Μεταξὺ κῦτῶν συγκαταλέγονται ὁ ταξιάρχος τοῦ ΕΛΑΣ Π. Κωστόπουλος, ταγματάρχης ἐ.ά., ὁ ἀντινταγματάρχης Ρουμπέας, οἱτινες ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τμημάτων ὧν κατέλαβον μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανῶν τὴν πόλιν, ἀτασφάξαντες πλείστους ὄσους Καλαματιανούς. Ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἤρχισαν τὴν τρομοκρατικὴν τῶν δράσιν, ἀπιταθείσαν εἰς τὸ κατακόρυφον ἰσθμὸν τὰς ἡμέρας τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κέντρου. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες δὲν εἶχον καμμίαν ἄλλην ἀσχολίαν — ἀλήθεια, πῶς εἶχον αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι χωρὶς νὰ ἰργάζωνται; — δὲν εἶχον ἄλλην ἰργασίαν παρὰ πῶς νὰ προκαλοῦν τοὺς ἐθνικόφρονες, συγγενεῖς κατὰ τὸ πλεῖστον σφαγιασθέντων. Καὶ ἂν μὲν περιωρίζοντο μέχρις ἐκεῖ, τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ εἶχε καὶ τόσην σημασίαν.

ΑΓΝΟΟΥΝ ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ

Συμπεῖς πρὸς τὰ κηρύγματα τῶν ἀρχηγῶν τῶν, ἠγνοοῦν τελείως τὰς Ἀρχὰς ἢ μᾶλλον τὰς ἐνεθυμοῦντο ὁσάκις ἤθελον νὰ καταδιώξουν μέσῳ αὐτῶν κανένα ἐπικίχθονον ἐθνικιστὴν ἢ νὰ δυσφημήσουν τὰ κρατικὰ ὄργανα καὶ δῖως τὴν χωροφυλακίαν. Πρὸ τίνος χωρὶς ὀδύην συνεκρότησαν συλλαλητήριον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ Καλαματιανοὶ ἐβλεπον νὰ συνέρχονται διὰ νὰ ἐκφράσουν τὴν γκῶμην τῶν περὶ τῶν ζητημάτων

τῆς πόλεως ἄνθρωποι ἀπὸ ὅλα τὰ σημεία τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ ὁποῖοι εἶχον σχέσιν με αὐτοὺς διότι... ἐκρέμασαν μερικοὺς συμπολίτας τῶν εἰς τὰ φανάρια τῆς πόλεως.

Μετὰ τὸ συλλαλητήριον ἀπεθρασύνθησαν κυριολεκτικῶς. Δὲν ὤμιλουν παρὰ περὶ Τρίτου Γύρου, αἱ δὲ γυναῖκες ἠτοιμάζον φανερά τοὺς μπαλτάδες τῶν διὰ νὰ καταλάβουν τὰ ψηλά σπίτια. Καὶ ἤρχισεν ἔτσι νὰ δημιουργηθῆ ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς τρομοκρατίας, ἡ ὁποία ἐξέσπασε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν μὲ μίαν παμμεσσηνιακὴν ἐξέγερσιν, τὴν ὁποῖαν, πανικοβληθέντες οἱ ἑκπρόσωποι τοῦ Κράτους, ἐχαρακτήρισαν ὡς κίνημα τῶν Χιτῶν, ἢ δὲ ἀριστερὰ ὡς μοναρχικὸν προαξικόπημα.

Ἡ δημιουργία τῆς τρομοκρατικῆς ἀτμόσφαιρας δὲν ἦτο ἄλλως τε δύσκολος. Οἱ Καλαματιανοί, ἔμποροι, βιομήχανοι καὶ διανοούμενοι κατὰ τὸ πλεῖστον, εἶνε ἡσυχιοὶ ἄνθρωποι, ἢ δὲ ἐκεῖ ὑπάρχουσα δύναμις πλέον ἢ ἀνεπαρκῆς. Διακοσίους ἄνδρας περιλαμβάνανε τὸ τάγμα Ἐθνοφυλακῆς, οἱ δὲ χωροφύλακες δὲν ὑπερέβαινον τοὺς 80. Καὶ αὐτῶν ὁμῶς αἱ χεῖρες ἦσαν δεμέναι κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον.

ΠΛΗΡΗΣ ΑΣΥΔΟΣΙΑ

Ἐπιτακτικαὶ διαταγαὶ τῆς Κυβερνήσεως ἄφιναν τελείως ἀσυνδότες τοὺς κομμουνιστάς. Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἀναφέρομεν, ὅτι τὸ Τάγμα τῆς Ἐθνοφυλακῆς εἶχε διαταγὴν νὰ μὴ «εὐγάλη ἐνοπλον δύνειν ἐκτὸς τοῦ στρατώνος». Ἐν περιπτώσει δὲ ἀνάγκης νὰ διαθέσῃ εἰς τὴν χωροφυλακίαν ἄνδρας, ἀλλ' ἀνευ ἀξιωματικῶν.

Παρόμοιαι διαταγαὶ εἶχον δοθῆ καὶ εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς. Πρὸ τίνος, ἀνθυπομοίραρχος συνέλαβεν ἕνα διαδόχον ἐκτελεστὴν εἰς τὴν πόλιν, τὸν ὁποῖον ὠδήγησεν εἰς τὸν εἰσαγγελέα, εἰς τὸν ὁποῖον κατήγγειλεν ὅλα τὰ φρικώδη ἐγκλήματα τῶν. Ὁ εἰσαγγελεὺς, σύμφωνα μὲ τὰς ἐντολὰς πού εἶχε, τὸν ἀπέλυσεν, ἀπειλήσας τὸν ἀνθυπομοίραρχον ὅτι θὰ τὸν κλείσῃ εἰς τὴν φυλακίαν, ἂν τολμήσῃ καὶ ξαναπιάσῃ κανένα.

Τὸ ἴδιον ὁμῶς δὲν ἴσχυε καὶ διὰ τοὺς ἐθνικιστάς. Δι' ἀπλήν πταισματικὴν παράβασιν ἐκλείοντο ἀμέσως εἰς τὸ μπουντροῦμι. Ὅλα αὐτὰ, πού συνέβαινον εἰς τὴν πόλιν, ὅπως ἦτο φυσικόν, τὰ ἐμάνθανεν ἢ ὑπαιθρος, τὰ χαροκαμένα κυριολεκτικῶς χωριὰ τῆς Μεσσηνίας, τὰ ὁποῖα εἶχον ὑποστῆ τὰσα ἀπὸ τὸν «ἥρωϊα» ΕΛΑΣ, ὥστε αἱ

θηριώδια τοῦ Ἰμβραῆμ νὰ ὠχριοῦν. Τὰ ἐμάνθαναν τὰ χωριὰ καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἠτοιμάζοντο. Ὅχι γιὰ πρᾶξικόπημα μοναρχικόν, οὔτε γιὰ τὴν ἐπανάστασιν τῶν Χιτῶν. ἠτοιμάζοντα νὰ προστατεύσουν τοὺς συγγενεῖς τῶν, πού ἔμεναν εἰς τὴν πόλιν, ἀπὸ τὸν Τρίτον Γύρον, πού παρεσκέυαζον — ἔτσι τοῦλάχιστον εἶλεγαν — οἱ κομμουνισταί.

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Τὴν Παρασκευὴν ἐγένετο ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν Κατσαροῦ καὶ Λαφαζάνη. Κακῶς, λέγουσιν οἱ φιλήσυχοι Καλαματιανοί. Κάκιστα, λέγομεν ἡμεῖς. Ποῖος ἤμπορεῖ ὁμῶς νὰ συγκρατήσῃ τοὺς ἀδελφούς, τοὺς πατέρας, τὰ παιδιὰ χιλιάδων σκοτωμένων νὰ μὴ τιμωρήσουν τοὺς ἐκτελεστὰς τῶν ἰδικῶν τῶν, ὅταν τοὺς βλέπουν προκλητικούς νὰ «κορδώνωνται» σὰν ἥρωες καὶ νὰ ἀπειλοῦν;

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, πᾶσα ἔννοια τοῦ Κράτους κατελύθη εἰς τὴν πόλιν, ἡ ὁποία περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν κομμουνιστῶν. Αἱ τραγικαὶ σκηναὶ τῆς Ἐαμοκρατίας ἐπανεληφθησαν. Ἐνας αἰμοδιψῆς κόσμος, θηριώδης, ἄγριος, ἀνοικτίμων ἐξεχύθη εἰς τοὺς δρόμους καὶ ἀλλοίμονον εἰς ὅποιον ἐθνικιστὴν συνήντα. Ὁ δυστυχὴς Φλέσσα; πολιοιοιεῖται ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἀρχῶν, ὁ Ἐξαρχεῖα πυροβολεῖται. Πληγώνεται κατσακίζεται κατόπιν μὲ τὸ ξύλο εἰς τὸ δικαστικὸν μέγαρον μεταφέρονται ἄνθρωποι ἐν ἀφασίᾳ ἀπὸ τὸ ξύλο.

Ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Σκαρμούτζο καὶ ὁ γραμματεὺς κ. Ι. Δασκαλάκης βλέπουν μεταφερομένους εἰς τὴν εἰσαγγελίαν αἰμοφύρτους ἄνθρώπους, χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ κάμουν τίποτε. «Τί λύσσα εἶναι αὐτή! Τί εἶνε αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι;» διαμαρτύρεται ὁ εἰσαγγελεὺς. Δὲν εἶχεν ἰδῆ ὁμῶς τί συνέβαινε εἰς τοὺς δρόμους.

Μανιώδεις, ἐξάλλοι, μὲ ρόπαλα κακοποιοὶ μὲ θηριώδη ὄψιν, καθοδηγούμενοι ἀπὸ τοὺς «ἰντρούχτορας», περιέτρεχον τὰς ὁδοὺς τρομοκρατοῦντες τὸν κόσμον, ὁστις περίτρομος εἶχε κλεισθῆ εἰς τὰ σπίτια του. Ἐν τῷ μεταξύ, ΟΠΛΑ ἐτέθη ἐπὶ τὸ ἔργον. Ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον συλλαμβάνοντα διάφοροι ἐθνικόφρονες πολῖται καὶ μεταφέρονται εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, αἰμοφύρτοι ἀπὸ τὸ ξύλο ὡς δῆθεν δράσται τῆς δολοφονίας τῶν Κατσαροῦ καὶ Λαφαζάνη. Καὶ αἱ ἀρχαί, χωρὶς καμμίαν ἐξέτασιν (Ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ)

χωρίς κανένα στοιχείον, τούς προφυλακίζουν.

Οι απεργούντες δημόσιοι υπάλληλοι, πρό της καταστάσεως αυτής, έξεγείρονται. Διακόπτουν — πρὸς τιμὴν των — τὴν ἀπεργίαν καὶ σπεύδουν νὰ τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Νομάρχου, ὅστις, ἀδιάφορος, παρηκολούθει τὰ αἱματηρὰ γεγονότα.

Οἱ κομμουνισταὶ συγκροτοῦν συλλαλητήριον. Ὁμιλεῖ κατ' αὐτὸ ὁ Ξενάκης, ὁ ὁποῖος ζητεῖ πενήντα κεφάλια ἐθνικιστῶν διὰ κάθε κεφάλι κομμουνιστοῦ, πὺ θὰ πίπτῃ. Ἐν μέσῳ ἐξάλλων ἐκδηλώσεων, αἱ συγκεντρωθέντες ὀρκίζονται γονυπετῶς, καὶ μὲ σφιγμένους τοὺς γρόνθους, νὰ λάβουν ἀμέσως ἐκδίκησιν.

Ἀντιπροσωπεῖα των μεταβαίνει εἰς τὸν Νομάρχην καὶ ζητεῖ — τί ἄλλο; — τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς χωροφυλακῆς, τῆς ἐθνοφυλακῆς καὶ τοῦ εἰσαγγελέως.

Ὁ Νομάρχης τέλος ἀρχίζει νὰ συνέρχεται καὶ ἀρνεῖται. Οἱ κομμουνισταὶ τότε ἐτοιμάζονται διὰ τὴν κηδείαν τῶν φονευθέντων.

Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ

Τὰ γεγονότα τῶν Καλαμῶν τὰ ἐπληροφόρηθησαν τὰ γύρω χωριά. Καὶ ἐξερράγη τότε «τὸ μοναρχικὸν πραξικόπημα» κατὰ τὴν ἀριστεράν, ἢ «ἐξέγερσις τῶν χιτῶν» κατὰ τὴν Κυβέρνησιν.

Ὡς εἰς ἄνθρωπος ὁ λαὸς τῆς ὑπαίθρου ὠρμησεν εἰς τὴν πόλιν διὰ νὰ σώσῃ τοὺς ἰδικούς του. Μεταξὺ τῶν χωρικῶν ὑπῆρχον καὶ γυναῖκες ὠπλισμέναι καὶ παιδιὰ καὶ γέροντες.

Ἡ εἶδησις τῆς ἐξεγέρσεως τῶν χωρικῶν ἔπεσεν ὡς κεραυνὸς εἰς τὴν πόλιν. Οἱ κομμουνισταὶ τρέπονται εἰς φυγὴν πρὸς τὴν Ἀλαγωνίαν, ἀφοῦ ἔθαψαν βιαστικὰ τοὺς φονευθέντας. Ὁ νομάρχης περιδεὴς σπεύδει νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἐξερράγη ἐπανάστασις καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀποστολὴν ἐπείγοντως βουβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων καὶ τὴν κήρυξιν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου.

ΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΟΜΗΡΩΝ

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ χωρικοὶ εἰσέβαλον εἰς τὴν πόλιν. Μία ὁμάς

εἰς αὐτῶν ἐνήργησεν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος, ὅπου ἐκρατοῦντο οἱ συλληφθέντες ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ τοὺς ἀπεφυλάκισεν, ἐνῶ ἄλλοι ἤρχισαν νὰ συλλαμβάνουν ὅσους ἐνόμιζον ὑπόπτους. Πόσοι συνελήφθησαν ἀγνωστον μέχρι τῆς στιγμῆς, οὐτέ εἶνε γνωστὰ ἀκόμη τὰ θύματα. Εἰς τὴν συνοικίαν Ράχη ἐφονεύθη ὁ Σπυρίδης, καὶ ἓνας ἄλλος ἀγνωστοῦ ταυτότητος, καὶ ἐτραυματίσθη μία γυναῖκα. Ἐπίσης ἐφονεύθησαν δύο εἰς τὴν Φυτιά, δύο εἰς τὴν δυτικὴν παραλίαν, ἓνας εἰς τὸ Νησάκι καὶ δύο εἰς τὴν Θουρίαν, ὁ δικηγόρος Κορμάς καὶ ὁ συνοδὸς τῶν ἐφημερίδων Δ. Κακολύρης, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἀθῶον θῦμα. Οἱ ἐπιδρομεῖς, ἀφοῦ κατέστρεψαν τὰ τυπογραφεῖα τῆς κομμουνιστικῆς ἐφημερίδος «Ἐλευθέρᾳ Μεσσηνίᾳ», ἀπέχωρησαν πρὸς τὸ Κουρτσαοῦσι.

ΔΙΑ ΝΑ ΣΩΘΟΥΝ ΟΙ ΟΜΗΡΟΙ

Οἱ ἐθνικόφρονες τῶν Καλαμῶν — μία ἀκόμη ἀπόδειξις τῆς ἀγανακτικῆς ἐπαναστάσεως!... — ἔσπευσαν ἀμέσως διὰ νὰ σώσουν τοὺς ὀμήρους. Πρῶτος ὁ συνταγματάρχης κ. Κετσέας, μὲ τὸν Δήμαρχον κ. Β. Παλαμάρην, καὶ κατόπιν ὁ Μητροπολίτης μὲ τὸν ἱεροκήρυκα σπεύδουν πρὸς τὸ Κουρτσαοῦσι.

Ἡ ἀφιξίς των ὁμως, κάθε ἄλλο παρὰ ἐνεθουσίασε τοὺς ἐν ἐξέγερσει διατελοῦντας χωρικούς.

— Ποῦ ἦσουν, Δέσποτα, λέγου εἰς τὸν Μητροπολίτην, χθές, ποῦ κτυποῦσαν τοὺς δικούς μας; Σὺ καπετάνιο, τί ἔκανες, λέγει εἰς τὸν Κετσέα ὁ Β. Γκόνοσ ἢ Πετρόπουλος, ὅταν ἔσφαξαν αὐτοὺς ἐδῶ; Καὶ ἐπιδεικνύει τὴν φωτογραφίαν τῶν κρεουργηθέντων τεισάρων παιδιῶν του καὶ τοῦ γαμβροῦ του.

Ὁ κ. Κετσέας μὲ τὸν Μητροπολίτην ἐπιμένουν ζητοῦντες νὰ ἀπολυθοῦν οἱ συλληφθέντες.

— Ὁχι, τονίζου οἱ χωρικοὶ. Δὲν τοὺς ἀφίνουμε. Τὴν στιγμὴν ποὺ θγάξετε ἀπὸ τὴν φυλακὴν τοῦ φονιάδες, θὰ τοὺς τιμωρήσουμε ἐμεῖς. Ὅποιος εἶνε ἀθῶος, δὲν ἔχει νὰ πάθῃ τίποτε. Οἱ ἄλλοι θὰ τιμωρηθοῦν.

Ὁ κ. Κετσέας ἐπέμενε, παρ' ὅλα αὐτά, ἐπιτυχῶν τὴν διαβεβαίωσιν

«ΖΙΝΤΛΕΡ» ΓΙΦΦΕΛ

ΚΑΙΑ ΤΟΥ Ε.Α.Μ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΙΑΣ

Η ΕΠΑΙΣΧΥΝΤΟΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΕΡΜΑΝΟΥΣ Η ΟΠΟΙΑ ΚΑΤΕΠΡΟΔΙΔΕ ΤΟΥΣ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ ΚΑΙ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ. Ο ΑΠΩΤΕΡΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΔΕΝ ΗΤΟ Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΚΤΗΤΟΥ, ΑΛΛ' Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ. ΟΙ ΜΑΧΗΤΑΙ ΤΟΥ "ΕΛΑΣ" ΕΚΡΥΒΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΙΚΑΣ ΧΩΡΑΣ

Καθημερινή
12 Aug. 1947 9/13

ΤΟ ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 11 Αύγουστου
(Του απεσταλμένου μας)

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΘΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗ ΑΥΡΙΟΝ ΤΡΙΤΗΝ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΩΣ ΘΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΕΥΝΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ Κ. ΜΑΡΚ ΕΘΕΡΙΤΣ, ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ, ΠΑΡΑΧΩΡΗΘΕΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΝ» ΣΑΣ ΜΕΤΑΔΙΔΩ ΚΑΤΩΤΕΡΩ:

»ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΦΕΡΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΚΑΤΑΦΑΝΗ ΤΑ ΙΧΝΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΟΜΟΥ ΑΥΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ. ΟΙ ΒΡΑΧΩΔΕΙΣ ΛΟΦΟΙ, ΟΙ ΟΔΗΓΟΥΝΤΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΦΑΛΗΡΟΝ, ΦΕΡΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΤΑ ΙΧΝΗ ΤΩΝ ΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΤΗΛΕΒΟΛΩΝ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΝΩ ΕΣΩΣΑΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΔΕΝ ΕΦΕΡΑΝ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗΝ ΝΙΚΗΝ. ΤΗΝ 12ΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΤΟΥ 1945 ΥΠΕΓΡΑΦΗ Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΒΑΡΚΙΖΑΣ. ΔΥΝΑΜΕΙ ΑΥΤΗΣ, ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣ ΕΙΣ ΠΡΟΑΣΤΙΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, ΕΧΟΡΗΓΕΙΤΟ ΓΕΝΙΚΗ ΑΜΝΗΣΙΑ, ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΑΝΤΟ ΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΙ, ΟΛΑΙ ΑΙ ΣΥΜΜΟΡΙΑΙ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ Η ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ, ΕΔΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΘΕΣΟΥΝ ΤΑ ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΘΑ ΔΙΕΞΗΓΟΝΤΟ ΑΜΑ ΩΣ ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΑΝΤΟ ΚΑΝΟΝΙΚΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ.

»Η ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΕΥΝΗΣ ΕΠΑΝΕΙΛΗΜΜΕΝΩΣ ΑΝΕΦΕΡΕ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΟΤΙ Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ. ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΤΟΣΟΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝΕΠΛΑΚΗ Η ΕΛΛΑΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ.

»ΟΜΑΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΥΠΟ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΖΕΡΒΑΝ ΤΟΝ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΥΠΟΥΡΧΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ. Η ΟΜΑΣ ΑΥΤΗ ΕΔΡΑ ΚΥΡΙΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ. ΑΙ ΔΥΟ ΑΥΤΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΗΓΧΩΝΙΖΟΝΤΟ ΚΑΤ' ΑΛΛΗΛΩΝ ΠΟΛΥ ΠΡΙΝ Η ΟΙ «ΝΑΖΙ» ΑΠΟΧΩΡΗΣΟΥΝ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ. ΗΤΟ ΕΝΑΣ ΑΓΩΝ ΑΛΛΗΛΕΞΟΝΤΩΣΕΩΣ.

»ΑΛΛ' Η ΟΞΥΤΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΑΜΑΧΗΣ ΔΕΝ ΕΜΕΤΡΙΑΣΘΗ ΜΕ ΤΗΝ ΒΑΡΚΙΖΑΝ. ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΕΙΧΑΝ ΤΗΝ ΕΝΤΥΠΩΣΙΝ ΟΤΙ ΕΧΑΣΑΝ ΜΟΝΟΝ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΓΥΡΟΝ, ΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΟΤΙ ΕΞΩΠΛΙΖΕ ΤΑΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΔΕΞΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΕΒΙΑΖΕ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ ΤΗΣ ΒΑΡΚΙΖΑΣ ΔΙΑ ΔΙΩΞΕΩΝ ΤΟΣΟΝ ΤΩΝ ΟΜΟΙΔΕΑΤΩΝ ΤΩΝ ΟΣΟΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΛΑΥΙΚΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΠΗΝΤΗΣΕΝ ΟΤΙ ΕΠΡΟΚΕΙΤΟ ΠΕΡΙ 26.000 ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ ΠΕΡΙΠΟΥ, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΕΙΧΟΝ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΙΤΑΛΩΝ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΚΑΙ ΟΤΙ ΟΙ ΣΛΑΥΟΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΔΕΝ ΉΔΕΙΞΑΝ ΝΟΜΙΜΟΦΡΟΣΥΝΗΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΑΛΛ' ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ ΔΙΕΠΡΑΞΑΝ ΠΑΝΤΟΙΑΣ ΛΗΛΑΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΝ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ, ΒΕΝΗΘΗΣΑΝΤΕΣ ΤΟΥΣ ΙΤΑΛΟΑΛΒΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ.

»ΕΙΣ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΑΣ ΟΠΟΙΑΣ ΚΑΤΕΙΧΕΝ Ο ΧΙΤΛΕΡ, ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΕΝΕΘΑΡΡΥΝΑΝ ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ, Η ΔΕ ΡΩΣΣΙΑ ΑΝΕΠΤΥΞΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ ΚΑΙ ΕΠΕΣΤΗΡΙΞΕ ΚΑΙ ΔΙΗΥΣΤΕ ΤΟΙΑΥΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑΝ ΟΠΩΣ ΥΠΕΣΤΗΡΙΞΕ ΤΟΝ ΤΙΤΟ ΚΑΙ ΕΝΗΡΓΗΣΕ ΜΕΤΑ ΤΟΣΗΣ ΑΝΕΠΤΥΞΕΩΣ ΩΣΤΕ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕ ΤΩΝ ΒΡΕΤΑΝΝΩΝ, Ο ΜΙΧΑΗΛ ΕΞΕΜΗΔΕΝΙΣΘΗ ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ ΕΥΡΕΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΠΑΡΑΣΧΗ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΙΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΤΙΤΟ.

»Ο «ΕΛΑΣ» ΗΤΟ Ο ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΣ ΕΚ ΤΩΝ ΔΥΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΗΛΕΥΧΕ ΤΟ ΠΛΕΙΣΤΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

»ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΝΑΓΕΥΡΑΜΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΩΝ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΩΝ ΔΙΕΞΑΧΘΕΙΣΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΑΙ ΕΣΠΕΥΣΜΕΝΩΣ ΥΠΟΧΩΡΟΥΣΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΥΠΕΓΡΑΨΑΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ «ΕΛΑΣ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ. ΕΚΕΙ ΥΠΕΓΡΑΦΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΜΙΑ ΕΠΑΙΣΧΥΝΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ.

»Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΙΕΤΥΠΩΣΕ ΤΑΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΑΥΤΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΚΟΜΙΣΕΝ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΠΛΗΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΙΣΧΥΡΙΣΜΩΝ ΤΗΣ

»ΕΙΧΕ ΚΑΤΑΣΤΗ ΒΕΒΑΙΩΣ ΤΟ ΕΛΛΑΔΑ ΓΕΓΟΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ Η ΡΩΣΣΙΑ ΑΝΕΠΤΥΞΕ ΔΡΑΣΙΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, Η ΟΠΟΙΑ ΤΕΣΤΗ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΕΜΦΑΝΙΣΤΗ ΕΚΤΟΤΕ. ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ ΔΙΕΞΗΓΕΤΟ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΣ ΔΕΝ ΕΠΙΤΥΧΕΤΟ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ. Ο ΑΓΩΝ ΑΠΕΒΛΕΠΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΙΝ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΕΥΘΥΣ ΩΣ ΟΤΙ Η ΕΛΛΑΔΑ ΘΑ ΗΤΤΑΤΟ.

»ΚΑΘΩΡΙΖΕΝ ΟΤΙ ΕΙΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑ ΤΗΣ ΑΝΕΜΠΟΔΙΣΤΟΥ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ, ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΘΑ ΠΑΡΕΔΙΔΑΝ ΤΑΣ ΥΠΟ ΕΚΚΕΚΩΣΙΝ ΠΕΡΙΟΧΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΜ.

»ΥΠΗΡΞΕ ΤΟΥΤΟ ΜΙΑ ΚΥΝΙΚΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ, ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΟΒ. ΡΩΣΣΙΑΣ ΑΥΤΟΙ ΗΣΑΝ ΕΚΕΙΝΟΙ, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΔΙΕΚΗΡΥΞΑΝ ΟΤΙ ΕΠΟΛΕΜΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ. ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΔΙΕΒΛΕΠΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΟΠΩΣ ΕΙΧΑΝ ΗΔΗ ΕΠΙΤΥΧΕΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΙΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑΣ.

»ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟ Κ.Κ.Ε. ΣΥΝΕΚΕΝΤΡΩΝΕ ΤΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΒΑΡΚΙΖΑΝ, ΕΝΩ ΤΑ ΜΑΧΗΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ «ΕΛΑΣ» ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΕΝΟΠΛΙΟΙ ΕΦΥΓΑΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑΝ, ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ ΚΑΙ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑΝ. ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΓΥΡΟΝ Ο «ΕΛΑΣ» ΠΑΡΕΔΩΣΕ ΠΕΡΙ ΤΑ 41.000 ΟΠΛΑ, ΕΝΩ ΚΑΤΕΙΧΕ ΤΕΤΡΑΠΛΑΣΙΑ ΤΟΥ ΛΑΧΙΣΤΟΝ. ΟΙ ΠΛΕΙΣΤΟΙ ΤΩΝ ΜΑΧΗΤΩΝ ΤΟΥ ΕΥΡΟΥ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΒΟΡΕΙΟΥΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ, ΚΑΘΩΣ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΛΑΥΟΜΑΚΕΔΟΝΕΣ. ΚΑΤΑ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝΤΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ ΜΟΝΟΝ 16 ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΧΙΚΩΣ 26.000 ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΩΝ ΠΑΡΕΜΕΙΝΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ, ΕΝΩ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΩΣ 30.000 ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΑΝ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗΝ ΕΚΕΙΝΗΝ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ».

»ΕΙΣ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΜΕΤΕΙΧΕ ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ. ΑΡΧΙΚΩΣ Η ΑΥΤΗ ΗΤΟ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΟΥ, ΕΚ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΟΜΩΣ ΕΞΗΛΘΑΝ ΟΙ ΜΗ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΤΙΜΕΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΑΥΤΟ ΑΝΗΚΟΥΣΩΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΝ ΑΠΕΧΩΡΗΣΑΝ. ΤΩΡΑ Η ΑΥΤΗ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ. ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΛΕΥΡΑΣ ΗΤΟ ΤΟ ΕΔΕΣ.

»ΑΙ ΑΝΕΛΙΞΕΙΣ, ΑΙ ΟΠΟΙΑΙ ΕΠΗΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΙΝ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, ΕΞΕΣΠΑΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟΥ 1944. ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΩΣ ΕΣΗΜΕΙΩΘΗΣΑΝ ΕΚΑΤΕΡΩΘΕΝ, ΑΛΛ' ΑΥΤΑΙ ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΟΥΝ ΤΟ ΑΦΘΟΝΟΝ ΑΙΜΑ, ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΕΡΡΕΥΣΕΝ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ.

»ΕΝΩ Ο «ΕΛΑΣ» ΗΛΕΥΧΕΝ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΕΧΩΝ ΟΠΙΣΘΕΝ ΤΟΥ ΟΛΑ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΕΙΧΕ ΠΕΡΙΟΡΙΣΘΗ Η ΕΛΛΑΣ, Η ΟΠΟΙΑ ΑΠΕΒΛΕΠΕ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΗ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ, ΑΝΤΙΛΟΥΣΑ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΤΗΣ ΕΚ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ, ΕΚ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΚΑΙ ΕΞΗΡΤΑΤΟ.

»ΟΙ ΒΡΕΤΑΝΝΟΙ ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΟΥΣ ΔΙΣΤΑΓΜΟΥΣ, ΤΕΛΙΚΩΣ ΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΙΑΧΗΝ ΚΑΙ Ο «ΕΛΑΣ» ΩΜΟΛΟΓΗΣΕ ΤΗΝ ΗΤΤΑΝ ΤΗΝ

Mark Etheridge

Σημ. «Καθ.»— ΕΙΣ ΤΟ ΣΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΤΟΥ Κ. ΜΑΡΚ ΕΘΕΡΙΤΣ. ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΝ ΤΗΣ 12ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1947.

ΕΙΣ ΗΡΑΙΑΝ ΚΑΙ ΗΡΤΙΣΘΗ ΙΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΩΝ 108 ΤΟ "ΚΑΤΗΓΟΡΩ" ΤΟΥ Κ. ΕΘΕΡΙΤΖ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΑΜ ΚΑΙ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 12 Αύγουστου

(Του ανταποκριτού μας)

Σας μεταδίδω τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ἀρθροῦ τοῦ κ. Μαρκ "Εθεριτζ, τὸ ὁποῖον δημοσιεύεται σήμερον εἰς τὰς ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας καὶ παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου διὰ τὴν «Καθημερινήν»:

"Ὅσοι ἐξ Ἑλλάδος κατέφυγαν εἰς τὴν Ἀλβανίαν συνεκεντρώθησαν εἰς ἓνα χωρίον. Ἐκεῖ ἐγένετο ἐπιλογὴ τῶν μαχητῶν τοῦ Ἑλάς καὶ ἐχρησιμοποιήθη τούτο ὡς βάση στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως, παρεσχέθησαν δὲ εἰς αὐτοὺς ὅπλα καὶ ἐγένετο ἐξάσκησις ἐκ μέρους ὀργάνων τῆς ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως. 4.000 πρόσφυγες ἀφ' ἑτέρου μεταδάντες εἰς Γιουγκοσλαυίαν συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Μπούλκες, ὅπου τοὺς ἐγένετο στρατιωτικὴ ἐξάσκησις, ἰδίως εἰς τὸν κλεφτοπόλεμον. Δὲν ὑπάρχουν ἀποδείξεις περὶ τοῦ ὅτι ἐγένετο ἐξάσκησις αὐτῶν εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Τελικῶς ὅμως ὅλοι ἐξ Ἀλβανίας καὶ Βουλγαρίας ἐστάλησαν εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν. Ἡ Ἀλβανία ἔχει τῶρ μερικὰς ἑκατοντάδας καὶ ἡ Βουλγαρία ὀλιγωτέρους.

Πάντως 5.000 προσφύγων διεσπάρησαν εἰς τὰς χώρας τῶν δορυφόρων. Καὶ ἐνῶ ἐξηκολούθει ἡ στρατολογία ἐν Ἑλλάδι, ἡ ἐπομένη ἐνέργεια ὑπῆρξεν ὁ καταρτισμὸς τεσσάρων ταγμάτων ἐκ Σλαυομακεδόνων, τὰ ὁποῖα ἐνεσωματώθησαν εἰς τὸν γιουγκοσλαυικὸν στρατὸν πρὸς περαιτέρω ἐξάσκησιν. Ἐν τῷ μεταξύ πράκτορες τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Ἑλλάδος καὶ σύνδεσμοι ἀξιωματικοὶ τῶν ὠδήγουν τοὺς πρόσφυγας καὶ τοὺς ποσέδιδαν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν δορυφόρων διὰ νὰ φροντίσουν δι' αὐτοὺς μέχρι τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁ-

ποῖαν θὰ ἐπέστρεφαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Κατέστη ἐμφανὲς εἰς τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρεῦνης ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ μειονότης δὲν εἶχε παραιτηθῆ τῆς ἰδέας τῆς ἀνατροπῆς τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ περιαγάγῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς χεῖρας τῆς, ὅπως ἔπραξεν εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν, Ρουμανίαν, Βουλγαρίαν, Πολωνίαν, Ἀλβανίαν καὶ τελευταίως εἰς τὴν Οὐγγαρίαν.

Ἡ προσπάθεια ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος εἰς δεύτερον γύρον ἤρχισε τὴν 25ην Μαρτίου τοῦ 1946, ὅποτε ὁ Ζαχαριάδης ἐνεφανίσθη εἰς τὸ Μπούλκες καὶ ὠμίλησε. Προηγουμένως ὁ Ζαχαριάδης εἶχε μεταβῆ εἰς Πράγαν ἀδεία τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία δημοκρατικῶτατα μέχρι καὶ πρό τινος εἶχε χορηγήσει εἰς τοὺς κομμουνιστὰς εὐρὺ περιθώριον διὰ τὴν ἀσκήσιν πολιτικῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ δημοσιογραφικῶν ἐπικρίσεων. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ζαχαριάδη εἰς τὴν Πράγαν δὲν ἦτο τυχαία. Μετέβη ὅπως μετάσχῃ διασκέψεως κομμουνιστῶν ἡγετῶν καὶ εἰς τὴν ὁποῖαν συμμετεῖχον ἡ Ἄννα Πάουκερ τῆς Ρουμανίας, ὁ Γκεώργκη Δημητρώφ τῆς Βουλγαρίας καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ κομμουνισταί. Ἡ διάσκεψις συνεκροτήθη ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Πολιτικοῦ Κομμουνιστικοῦ Γραφείου τῆς Μόσχας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἐσπευσμένη μετὰ τὴν διάσκεψιν μετάβασις τοῦ Ζαχαριάδη εἰς Μπούλκες ἀπεδείκνυεν ὅτι ἤλθε διὰ νὰ προπαρασκευάσῃ πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν δράσιν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ ὀργανώσῃ δύο μικρὰς ταξιαρχίας καὶ νὰ τὰς πλαισιώσῃ μετὰ τοὺς μελλοντικούς ἡγετὰς τῶν ἀνταστῶν. Εἰς μίαν ἐκ τῶν ταξιαρχιῶν τούτων ἐδόθη τὸ

ὄνομα τοῦ Ζαχαριάδη. Ἡ ἄλλη ἀπεκλήθη «Ἑλάς». Ταυτοχρόνως ὁ Ζαχαριάδης ἐξεφώνησεν ἑμπρηστικὸν λόγον καὶ ἐζήτησε νὰ καταταγῶν ὅλοι οἱ Μακεδόνες διὰ νὰ ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας.

Δέον νὰ ἐπεξηγηθῆ ὅτι ἡ γιουγκοσλαυικὴ Μακεδονία ἀποκαλεῖται Μακεδονία τοῦ Βαρδάρ (Ἄξιου), καὶ δὴ μεταξύ τῶν κατοίκων τῆς διεξάγεται ζωηρὰ προπαγάνδα διὰ τὴν ἀπόσπασιν τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας καὶ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλονίκης εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν. Ἡ προσάρτησις αὕτη θὰ ἱκανοποιεῖ τόσο τὰς αἰσθηματικὰς ὁρᾶς καὶ τὰς οἰκονομικὰς βλάβεις τῶν Γιουγκοσλαύων. Ἡ ὅλη κίνησις ἐγένετο ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ν.Ο.Φ., τοῦ γιουγκοσλαυικοῦ Ε.Α.Μ. καὶ ἀπεσκοπεῖ τὴν ἀπόσπασιν τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Γιουγκοσλαυοὶ ἐπίσημοι, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ Τίτο, ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ γιουγκοσλαυικοῦ Προεδρείου καὶ ὑπουργὸς τῶν Μεταλλωρύχων εἰς τὴν Κυβέρνησιν Τίτο καὶ ἄλλοι ἤρχισαν ἐκφωνοῦντες βιασιότατους λόγους, εἰς τοὺς ὁποίους ὠμίλουν περὶ τῶν Σλαύων ἀδελφῶν τῶν τῶν ὑποδουλωμένων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ταυτοχρόνως καὶ διὰ τῶν ἰδίων λόγων ἀπεκάλυπτον σαφῶς ὅτι ἐσκόπουν νὰ προσαρτήσουν τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Γιουγκοσλαυικὴν Δημοκρατίαν. Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅλοι οἱ κυριώτεροι πολιτικοὶ τῶν Βαλκανίων καὶ ἰδίως ἑκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐκπαιδευθῆ εἰς τὴν Βουλγαρίᾳ τὴν δὴμοῦργίαν ἐλευθέρου Μακεδονίας. Ὁ ἴδιος ὁ Τίτο εἶχεν εἰπῆ προηγουμένως ὅτι ἡ Γιουγκοσλαυία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποκηρύξῃ τὸ δικαίωμα τοῦ μακεδονικοῦ λαοῦ ὅπως ἐνωθῆ. «Οὐδέποτε θὰ παραιτηθῶμεν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, εἶπε. Τούτο εἶναι ζήτημα ἀρχῆς. Καὶ δὲν παραιτούμεθα τῶν ἀρχῶν μας ἐξ ἀφορμῆς προσωρινῶν συμπαθειῶν. Ἐκεῖ ὑπάρχουν οἱ ἀδελφοί μας τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου, διὰ τὰς τύχας τῶν ὁποίων δὲν δυνάμεθα νὰ ἀδιαφορήσωμεν. Ὅλοι οἱ Μακεδόνες πρέπει νὰ συνενωθοῦν εἰς τὴν χώραν τῶν ὀλων. Ὅλοι οἱ Μακεδόνες πρέπει νὰ ζήσουν εἰς τὴν κοινὴν αὐτὴν Μακεδονίαν ὀλων.»

Ἡ «Μπέρμπα», τὸ γνωστὸν γιουγκοσλαυικὸν κομμουνιστικὸν ὄργανον, ἔγραφεν:

«Ἡ χώρα μας δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ ἀδιάφορος εἰς τὴν ἐκμὴ δέμισιν τοῦ λαοῦ μας εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὔτε καὶ νὰ παραιτηθῆ τῶν δικαιωμάτων τῆς. Ζητεῖ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδραστικῆς καὶ τὴν ἐνσωμάτωσιν τῶν ἀδελφῶν τῆς τῆς Μακεδονίας εἰς αὐτήν.» Ὁ δόκτωρ Βλακῶφ, ἀντιπρόεδρος τῆς ἐθνοσυμμελετήσεως ὠμίλησε περισσότερον ἀπροκαλύπτως τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1946 ὅποτε ἀποτεινόμενος ἀπὸ ραδιοφῶνον πρὸς τὸν γιουγκοσλαυικὸν λαόν, εἶπεν ὅτι ἡ Ἑλλάς αὐτὴν δικαίωμα ἔχει ἐπὶ τῆς Μακεδονίας

οὔτε ἐθνολογικῆς, οὔτε ἱστορικῆς, οὔτε πολιτικῆς, οὔτε καὶ οἰκονομικῆς.»

Mark Etheridge

(Ἀκολουθεῖ τὸ Γ' μέρος τοῦ ἀρθροῦ)

“ ΜΟΝΩΤΕΞ, ”

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΟΝΩΣΕΩΝ Θ. ΔΑΛΕΖΙΟΣ & ΣΙΑ

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΑΜΙΑΝΤΟΥ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΜΟΝΩΤΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ

ΜΟΝΩΣΕΙΣ

ΑΝΤΙΨΥΚΤΙΚΑΙ - ΑΝΤΙΗΧΗΤΙΚΑΙ - ΑΝΤΙΘΕΡΜΙΚΑΙ

ΜΕΛΕΤΑΙ - ΣΧΕΔΙΑ - ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΙ

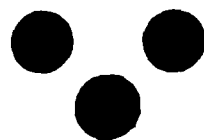
Δι' Αμιάντου—Μετάξης — Φελλοῦ — Υαλοβάμβακος
Διατομῆτου κλπ.

Εἰς Ἐργοστάσια, Ἀτμόπλοια, Κτίρια, Πολυκατοικίας

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΘΗΝΑΙ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 11—ΤΗΛ. 32.264

ΥΠ)ΜΑ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Δ. ΓΟΥΝΑΡΗ 9β—ΤΗΛ. 43.021

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΦΑΡΑΝΤΑΤΩΝ 4

ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ ΕΤΗ

ΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΤΕΡΑΙ ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ

10

Κατά την στιγμήν, κατά την οποίαν, εκκαθαρισθείσης πλέον οριστικώς η καταστάσεως και εγκαταλειφθέντων όλων τῶν προσχημάτων, τὸ Κ.Κ.Ε. αποδίδεται ἤδη ἀπροκαλίπτως εἰς τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ Ἔθνους, φησὶ αἰετῶς ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα μία ἀσδρομὴ εἰς τὰς διαφόρους φάσεις τῆς πολιτικῆς τοῦ Κομμουνισμοῦ ἐν Ἑλλάδι, κατὰ τὰ τελευταία τέσσαρα ἔτη. Πληθὺς ἐγώσεων ἄλλοτε στοιχείων, τὰ ὅποια ἦλθο, εἰς φῶς ἔκτοτε, ἰδιαίτερα δὲ ἔγγραφα ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα τῶν κομμουνιστῶν, εἴτε δημοσιευθέντα παρὰ τῶν ἰδίων, εἴτε περιελθόντα εἰς χεῖρας τῶν ἀρχῶν, μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ δώσωμεν ἀρκετὰ διαφωτιστικὴν καὶ πλήρη εἰκόνα τῆς κομμουνιστικῆς αὐτῆς ἐξελίξεως περιέχονσα, μάλιστα καὶ μερικὰς σημαντικὰς ἀποκαλύψεις.

Μερικὰ ἐκ τῶν ἐγγράφων, τὰ ὅποια ἐτέθησαν, ὑπ' ὄψιν μας, εἶχαν ἀποσπάσματα ἢ πρακτικὰ τῆς λεγομένης αὐτοκρατικῆς, τῆς ὁποίας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πρόκειται νὰ κάμνουν, κατὰ τὸ Λενινιστικὸν σύστημα, διὰ τὰ δαπανιστῶσιν μόνοι τῶν τὰ σφάλματα, τὰ ὅποια διέπραξαν, καὶ νὰ ἀποκαθίστανται νὰ τὰ διορθώσιν. Πρέπει νὰ σημειώσωμεν, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὅτι δὲν παρασυρόμεθα εἰς τὴν ἐπιτολαιᾶν καὶ ἀπλοϊκὴν πίστιν τῶν ὀλιγώτερον σημαντικῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὅποιοι φησύντα: ὅτι ἡ αὐτοκρατικὴ αὕτη ἔχει πραγματικὴν σημασίαν, καὶ ἐπιτρέπει τὴν καινοκίτην καὶ «δημοκρατικὴν» ἐπιλλαγὴν τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας.

Ἡ αὐτοκρατικὴ ἐπιβάλλεται ἰδίως εἰς τοὺς κατωτέρους κομμουνιστάς, διὰ τὰ ἠμποροῦν οἱ ἀνώτεροι νὰ παρακολουθοῦν, καὶ νὰ ἐλέγχουν ἀκόμη καὶ τὰς μεγατέρας τῶν σκέψεις καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν τυφλὴν τῶν πειθαρχίαν. Οἱ πραγματικὰ διεθνίζοντες κομμουνιστὰς δὲν εἶναι τόσο ἀφελεῖς. Γνωρίζουν πολὺ καλά, ὅτι αἱ σημαντικαί, εἰ γενικώτεροι ἀποφάσεις δὲν λαμβάνονται οὔτε καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, ἀλλὰ ἔρχονται ὡς σαφεῖς καὶ συγκεκριμέναι διαταγαὶ ἀπὸ τὸ κεντρικόν κομμουνιστικὸν κατὰστημα τῆς Μόσχας, διαταγαί, εἰς ἃς ὅποιας δὲν ἠμποροῦν παρὰ τὰ ὑπακούσιν, τυφλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ κατὰ τόπους κομμουνιστικοὶ ἡνέται.

Κατὰ συνέπεια, ἡ αὐτοκρατι-

εἶναι ὁ ἀθροισμὸς, ὁ διωρισμὸς ἀπὸ τῆς Μόσχας.

Ἡ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤῶΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤῶΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1940

Ἀλλὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ὁ Ζαχαριάδης δὲ ἦτο εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἡ γενικώτερα κομμουνιστικὴ διεύθυνσις ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ χρησιμοποιῆ τὰ κομμουνιστικὰ στελεγεῖα ὅποια εὐρίσκοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα — δοκιμασμένα ἄλλως τε καὶ πιστὰ στελέχη — διὰ νὰ ἀσκήσῃ τὴν εὐρυτέραν πολιτικὴν τῆς, ἡ ὁποία θὰ ἀποτελέσῃ καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ κύρια σημεῖα τῆς μελέτης μας. Πρῶτον ἐκύπτει ὅμως ἀρκετὰ σοβαρὰ δυσχέρεια, ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ ἔκρηξις τοῦ Ἑλληνοταλικοῦ πολέμου καὶ ἡ κατοχὴ τῆς Ἑλλάδος, εὗρε τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα διηρημένον καὶ ἀποσυντεθειμένον, λόγῳ τῆς ἐπιτυχοῦς ἀπὸ τῆς ἀποφθεῶς αὐτῆς πολιτικῆς, που εἶχεν ἀσκήσει ἡ Κυβέρνησις τῆς 4ης Αὐγούστου.

Πράγματι, ὑφίσταντο τότε δύο «Κεντρικαὶ Ἐπιτροπαὶ» τοῦ Κ.Κ.Ε., ἡ λεγομένη «παλαιὰ», ἡ ὁποία εἶχε καινοκίτῃ ἐκλεγῆ ἀπὸ τὸ Κόμμα καὶ ἡ ὁποία, διατελοῦσα ἐν παρανομίᾳ καὶ ἐπιμελῶς κρυπτομένη, ἐδιώκετο ἀπὸ τὸ Κράτος, καὶ ἡ «νέα», ἡ ὁποία εἶχε συγκροτηθῆ κατὰ αὐθαίρετῶς ἀπὸ κομμουνιστικοὺς παράγοντας, συλληφθέντας, φυλακισμένους ἢ εὐρισκομένους, κατὰ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἑλληνικῶν Κρατικῶν ἀρχῶν. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ἐξεδίδοιντο τότε καὶ δύο «Ριζοσπάστες», ὁ ἓνας ὁ ὁποῖος συνεμορφοῦτο πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τῆς «παλαιᾶς» Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος ἐδέχετο τὰ συνθήματά του ἀπὸ τῆς «νέας».

Ἐκ τῶν ἑστέρων ὅμως, ἀπεκαλύφθη, ὅτι ἡ λεγομένη «Νέα Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ» διετέλει ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιδρασίαν τῆς δικτατορικῆς Κυβερνήσεως Μεταξᾶ καὶ μάλιστα τοῦ χαρακτηριστικώτερου τῶν παραγόντων τῆς, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἀσφαλείας, κ. Μανιαδάκη, ὅτι ἐδέχετο ἀπὸ

κάθε τρόπον ἐπαύοδο τῆς χώρας εἰς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐδαιμονίαν, μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ φασισμού ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ ἀντίθεσις μετὰ τὸν ἄποφθεῶν, τοῦ ὑπεστηρίζαν αἱ δύο αὐταὶ διοικήσεις τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ Ἑλληνοταλικοῦ πολέμου, ἦτο τόσο πλήρης καὶ τόσο καταφανὴς, στε θὰ ἐπρεπε, μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς δικτατορικῆς Κυβερνήσεως, διὰ τῆς καταλήψεως τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἢ τοῦλάχιστον, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, μία ἀπὸ τὰς δύο μερίδας, νὰ καταδικασθῆ ἀμειλίκτως εἴτε ὡς «τεμπτοφθαγγίτικη» (ἐκεῖνη ἡ ὁποία ὑπεστήριζε τὴν εἰρηνευσίαν, ἐνῶ ἡ Ἑλλάς ἐμάχετο), εἴτε ὡς «σοσιαλπατριωτικὴ» (ἐκεῖνη ἡ ὁποία ὑπεστηρίζε τὸν πόλεμον τοῦ διεξῆγεν ὁ Μεταξᾶς). Μὲ αὐτοὺς ἄλλωτε τοὺς τίτλους, ἀλληλοκατηγοροῦτο μετὰ τῶν οἱ ἰθύνοντες κομμουνιστὰς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μεγαλειέρας περιόδου τῆς κατοχῆς, ἀκόμη δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν.

Ἀλλὰ μία τοιαύτη καθυρᾶ λύσις τῆς διαφορᾶς, θὰ ἀντέκειτο πρὸς δύο σημαντικὰς σκέψεις: πρῶτον, ὅτι θὰ ἐξετίθετο ἡ Μόσχα ἢ ὁποία, ὑπὸ τῆς πίεσιν τοῦ Γερμανορωσσικοῦ συμφώνου τοῦ Αὐγούστου 1939, συνίστα εἰς τὰς Βαλκανικὰς χώρας νὰ συνεργασθοῦν περίπου μετὰ τὴν Γερμανίαν καὶ, δεύτερον, ὅτι θὰ ἐξετίθετο ὁ διοριζόμενος ἀπὸ τὴν Μόσχαν δικτάτωρ τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, Ζαχαριάδης, ποῦ εἶχε συντάξει τὴν πρώτην «πατριωτικὴν καὶ ὑπὲρ τοῦ Μεταξᾶ ἐπιστολὴν» τοῦ Νοεμβρίου 1940. Καὶ ὁ μὲν Ζαχαριάδης ἐκάνονισε τὴν θέσιν του, δημοσιεύων, τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1945, εἰς τὸν «Ριζοσπάστην» τὴν περιζήτητον δευτέρα, τοῦ ἐπιστολῆν τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1941, διὰ τῆς ὁποίας προσεχώρει οὐσιαστικῶς εἰς τὰς ἀπόψεις τῆς τότε Παλαιᾶς Διοικήσεως, καταδικάζων τὸν πόλεμον ποῦ διεξῆγεν ἡ Ἑλλάς ὡς «ἰμπεριαλιστικὸν πόλεμον, γιὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλικῆς πλουτοκρατίας καὶ καλῶν τοὺς Ἑλληνας στρατιώτας νὰ συναδελφωθοῦν εἰς τὸ μέτωπον μετὰ τοῦ Ἰταλοῦ». Τὸ δὲ 7ον κομμουνιστικὸν συνέδριον τῶν Ἀθηῶν τοῦ Φεβρουαρίου 1946, ποῦ ἐπρόκειτο νὰ ἐκκαθαρίσῃ ὅλην αὐτὴν τὴν κατάστασιν, τῆς ἀφῆκεν ἀπολύτως ἐκκρεμῆ, ἀποφεύγον νὰ δώσῃ οἷαδηποτε θετικὴν λύσιν.

112ΚΚΕ-

...αποκοιμήθη εις τὰ ἀώτερα κομμουνιστικά στελέχη, δὲ, θὰ εἶχε, αἰτῆσιν σημασίαν, παρὰ τὴν κατὰ τὴν εἰς κριτικὴν τῆς Μόσχας, εἰς ἀληθινήν, δηλαδή, ἱεροσύνην. Καὶ ἀν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν γίνεται εἰς γενικὰς συνελεύσεις τῶν κατὰ τόπους κομμουνιστικῶν κομμάτων, ἢ εἰς συνέδριά τω., δὲν ἔχει ἄλλον σκοπὸν, παρὰ τὴν συγκαλύψην τὰς μεταπτώσεις καὶ τὰς ἀκολουθίας αὐτῆς ταύτης τῆς Μόσχας καὶ τὴν ἐξείρη ἀποδοτικαίου τράγου, εἰς τοὺς ἀποίους τὰ φορτώσῃ τὰ σφάλματα αὐτά.

Τονίζομεν τὸ γεγὸς αὐτό, διότι ἡ τελευταία ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῆς «αὐτοκριτικῆς» τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας, ἢ ὅποια εἶπε κατὰ τὴν δευτέραν συνέλευσιν, τῆς ὀλομελείας τοῦ 7ου κομμουνιστικοῦ συνεδρίου, τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1946, καὶ ἀπὸ τῆς ὁποίας ἠτλήσαμεν διὰ τῆς σειρᾶν αὐτῆς, τῶν ἀρθρῶν, μερικὰ ἀξιόλογα στοιχεῖα, δὲν εἶχεν εἰς τὴν πραγματικότητά παρὰ ἓνα μόνον διτλοῦν σκοπὸν: τὴν συγκαλύψην τὰ τρομερὰ σφάλματα τῶν διαταγῶν, τὰς ὁποίας ἔδωκε, ἀπὸ τοῦ 1939 ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθὴς τῆς Μόσχας εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ὀπαδοὺς τῆς, καὶ τὴν ἐπιβάλη τὴν δικτατορικὴν διοίκησιν τοῦ Νίκου Ζαχαριάδη, ποὺ ἐπαήρχετο ἀπὸ τῆς Γερμανίας. Μὴ συμμετασχὼν ἀμέσως εἰς τὰ σφάλματα (πάντοτε οφειλόμενα εἰς τὰς ἐξώθεν διαταγὰς) τῆς Κυβερνήσεως τῶν βουρῶν τοῦ 1944, τῆς περιδοῆτου Π.Ε.Α., τοῦ συνεδρίου τοῦ Λιβάου, τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν Παπαδρέου, τοῦ Δεκεμβριοῦ κινήματος, τῆς συμφωνίας τῆς Βέρκιζας, ὁ Νίκος Ζαχαριάδης ἠμποροῦσε τὴν χρησιμοποίησιν περισσότερο εἰς τὰ σχέδια τῆς νέας μεγάλης ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐξορμήσεως, ποὺ ἠτοιμαζεν ἢ διεθ. κομμουνιστικὴ διεθ. σις.

Καί, ὅταν ἐπερρίφθησαν εἰς τοὺς ἄλλους κομμουνιστοὺς ἡγετὰς σφάλματα, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ ἴδιοι οὐσιαστικῶς δὲν ἠθύνοντο, ἐσκύψα, ἀπὸ τὸ κεφάλι, διότι ἐγώριζα, ὅτι δὲν ἠμποροῦσαν τὴν κάμουν, τίποτε ἄλλο. Ἐνας ἢ δύο μόνον εἶχο, τῆς ἀφέλειαν τὴν πιστεύουν, ὅτι ἡ «αὐτοκριτικὴ» εἶχε πραγματικὸν σκοπὸν, καὶ διεμαρτυρήθησα, διὰ τὴν «κατάργησιν τοῦ δημοκρατικοῦ ἐλέγχου μέσα στὸ κόμμα, ποὺ ὁδηγεῖ σὲ κατάργησιν ἐξουσίας καὶ δικτατορία μέσα στὸ κόμμα». Τὸ ἐπλήρωσαν ἐκρίβωσιν τῆς ἀποβολῆς τῶν ἀπὸ τὸ Κόμμα, τῆς συστηματικῆς διαφύμησιν τῶν καὶ τῆς διαρκῆ ἀνησυχίαν διὰ τὴν ζωὴν τῶν, μετὰ τὴν ὁποῖαν ζοῦν, ἐκτοτε.

Ὁ Ζαχαριάδης, ὅπως, εἰμεινεν ὁ παντοδύναμος δικτάτωρ τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκείνος ὁ ὁποῖος ἐλάμβανε, ἀπ' εἰθείας, τὰς διαταγὰς ἀπὸ τοῦ ἐξέουσι, τοῦ ὁποῖου τῆς ἐξουσίαν καὶ δὲ, ἐτόλμα καὶ δὲ τολμᾷ ἀκόμη, τὴν ἀμφισβήτησιν, διότι

αὐτὸν τὰς ὑποδείξεις διὰ τὰς γενικὰς κατευθύνσεις τῆς καὶ ὅτι ὅσα ἐδημοσιεύοντο εἰς τὸν ἰδικὸν τῆς — τὸν «πλαστον», ὅπως ἐχαρακτηρίζετο, — «Ριζοσπάστην», ὑπηγορεύοντο ἀπὸ τὸν ἴδιον ἢ ὑπεβάλλοντο, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν, εἰς τὴν λογοκρισίαν τοῦ. Ἡ ἐποπτεία αὐτῆ ἐξήσκειτο διὰ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ὑπουργείου Ἀσφαλείας, μακαρίτου Τυρίμου, τὸν ὁποῖον καὶ ἐδολοφόρησαν κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα οἱ κομμουνισταί, διότι ἦτο ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος θὰ ἠδύνατο τὴν ἀποκαλύψην καταπληκτικὰ πράγματα.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ

Ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀντίθεσις μετὰ τὰς τῶν κομμουνιστικῶν αὐτῶν διοικήσεων, ἐξεδηλώθη ἀπόλυτος, ἦτο ἀκριβῶς εἰς τὴν τοποθέτησιν τοῦ κομμουνισμοῦ ἐναντι τοῦ μεγαλοῦ προβλήματος ποὺ ἐδημιούργησεν ἡ Ἰταλικὴ ἐπίθεσις τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Ἡ «νέα» Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ, παρασυρομένη ἀπὸ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐτάχθη ἀπροκαλύπτως ὑπὲρ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου ἐναντίον τῆς Ἰταλίας. Παρυσύρθη μάλιστα καὶ αὐτὸς ὁ Ν. Ζαχαριάδης εἰς τὸ νὰ δημοσιεύσῃ τὴν πρώτην τοῦ ἐπιστολῆν, διὰ τῆς ὁποίας ἐκάλει τοὺς κομμουνιστὰς νὰ ταχθοῦν ἀνεπιφυλάκτως ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως Μεταξᾶ, διὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν αὐτὸν πόλεμον τὴν ἐπιστολῆν ἀκριβῶς ἐκείνην, ἢ ὅποια ἔσωσε γενικώτερον τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα ἀπὸ τὴν τραγικὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν αὐτὸν πόλεμον εἰς τὴν ὁποῖαν τὸ ἔσπρωχναν αἱ σαφεῖς διαταγαὶ τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς, ἀπολύτως ἀντιθέτου πρὸς τὴν τακτικὴν αὐτήν.

Πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τῆς Κ. Δ. τῆς Μόσχας, συνεμορφουτο πλήρως ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρᾶν ἢ «παλαιὰ» Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κ.Κ.Ε., ἢ ὅποια ἐπίστευε καὶ διεκήρυσσε σαφῶς, ὅτι «τὸ καθεστῶς Μεταξᾶ-Γκλύξμπουργκ, ἦταν ἐξ ἴσου ἐνοχὸν μετὰ τὸν Ἰταλικὸν φασισμόν γιὰ τὴν ἐκρηξὴν τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου, γιατί δὲν κράτησε οὐδετερότητα πρὸς ὅλες τῆς πλευρᾶς, ὅπως συνιστοῦσε ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία καὶ ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθὴς πρὸς ὅλες τῆς μικρᾶς οὐδέτερες χώρες τῆς Βαλκανικῆς, ἀλλὰ παραδόθηκε χωρὶς ἐπιφυλάξεις ἀπὸ τὸν Γκλύξμπουργκ στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Γι' αὐτὸ, ὑποστήριξε πῶς τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ ἐπέβληκε με

ΑΥΡΙΟΝ: Αἱ ὁδηγίαι τῆς Γ' Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ παγκοσμίου πολέμου. — Οὐδετερότης καὶ Βαλκανικὴ Ομοσπονδία ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ρωσσίας.

ΚΚΕ
1/4

ΠΟΙΑΣ ΟΔΗΓΙΑΣ ΕΣΤΕΙΛΕ ΤΟ 1939 ΚΑΙ 1940 Η ΤΡΙΤΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ - ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

20

Ἀρχίζοντας χθές τὴν σειράν τῶν ἀρθρῶν διὰ τὰς ἐξελίξεις τῆς πολιτικῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἑλλάδος κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη, περιεγράψαμεν δι' ὀλίγων τῶν ὀξείων διαίρεσιν, ἡ ὁποία κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ἐχώρισε τόσο σαφῶς τοὺς ἐν Ἑλλάδι κομμουνιστάς. Πρέπει νὰ ἐπιμείνωμεν ἐπ' αὐτῆς, διότι ἡμπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν πλήρη ἐξήγησιν τῶν περαιτέρω ἐξελίξεων τῆς πολιτικῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἰδίως τῆς ὑποταγῆς του εἰς τὰς θελήσεις τῶν βορείων, γειτόνων τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν κλεῖδα καὶ τὸ ἐπίκεντρον σημείον τοῦ ὅλου σκληροῦ ἀγῶνος, ποὺ διεξάγει σήμερον ἡ Ἑλλάς.

Τὴν κατάστασιν, ἡ ἑποία εἶχε δημιουργηθῆ περὶ τὸν κομμουνισμὸν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πολέμου, χαρακτηρίζουν δύο κυρίως στοιχεῖα: 1ον) Αἱ δύο μεγάλαι καὶ ριζικαὶ μεταβολαὶ τῆς κομμουνιστικῆς Ρωσσίας, ἤτοι τῆς Γερμανορωσικῆς συμφωνίας διὰ τοῦ συμφώνου Ρίμπεντροπ - Μολότωφ τῆς 23ης Αὐγούστου 1939 καὶ τῆς ἐναρξέως τοῦ Γερμανορωσικοῦ πολέμου τῆς 22ας Ἰουνίου 1941 καὶ 2ον) ἡ ἔμμενος, ἡ βασικὴ κατεύθυνσις, τὴν ὁποίαν ἀπὸ εἰκοσαετίας καὶ πλέον εἶχε, ἡ Τρίτη Κομμουνιστικὴ Διεθνὴς διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς Βαλκανικῆς Κομμουνιστικῆς Ὁμοσπονδίας ἐπιτυχχανομένης κυρίως διὰ τῆς θυσίας τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας.

Ἡ πρώτη δυσχέρεια, ἡ δημιουργουμένη ἀπὸ τὰς δύο μεγάλας μεταβολὰς τῆς Σοβιετικῆς πολιτικῆς, τὰ διαλεκτικὰ πηδύματα, ὅπως συνηθίζουσι νὰ τὰς ἀποκαλοῦν, οἱ κομμουνισταὶ εἰς τὴν χαρακτηριστικὴν τῶν γλώσσων, ὑπῆρξε κοινὴ δι' ὅλα τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα τοῦ κόσμου. Εἰς διαφόρους χώρας (εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας π.χ.) ἐπιφανεῖς παλαιοὶ κομμουνισταὶ δὲν ἐπρόλαβαν νὰ παρακολουθήσουν ἀρκετὰ γρήγορα τὰς ἐντυπωσιακὰς αὐτὰς Ρωσικὰς μεταβολὰς καὶ εὐρέθησαν εἰς ἀρκετὰ δυσχερῆ θέσιν καὶ ἀπεκηρύχθησαν ἀπὸ τὴν Μόσχᾳ, ἡ ἀπεβλήθησαν τελικῶς ἀπὸ τὸ Κόμμα. Ἡ δευτέρα ὁμως δυσχέρεια, ἡ ἀπορρέουσα ἀπὸ τὴν μανίαν τῆς Μόσχας διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τὴν αὐτομόνησιν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης, εἰ-

δι πράκτοράς της εἰς τὸ σκότος. Εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1939, ἔφθασαν ἐδῶ αἱ ὁδηγίαι τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνούς πρὸς τὸ Κ.Κ.Ε., ὁδηγίαι γραπταί, τῶν ὁποίων ἀντιγραφα ὑπάρχουν καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν ἡμποροῦν νὰ τεθοῦν ἐν ἀμφιβόλῳ, ἐφ' ὅσον ἄλλως τε ἐπεβαιώθησαν καὶ ἀπὸ ἀναλόγους εἰσηγήσεις τῆς παλαιᾶς διοικήσεως τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἀπὸ ἄρθρα εἰς τὸν «Ριζοσπάστην» τῆς. Αἱ ὁδηγίαι αὐταὶ ἀφεώρων πρῶτον ὠρισμένας διορθώσεις εἰς τὴν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πολιτικὴν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ, δεύτερον, «ἀντιρεχτίβες» (κατευθύνσεις) διὰ τὴν μελλοντικὴν πολιτικὴν του γραμμὴν.

Εἶναι χαρακτηριστικόν, ὅτι ἡ κυριώτερα ἀπὸ τὰς διορθώσεις ποὺ ἀπῆται ἡ Μόσχα νὰ γίνουσι εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ Κόμματος, ἀφεώρων αὐτὸν τοῦτον τὸ τίτλον τῆς ὀργανώσεως, τὴν ὁποίαν, διὰ δημοκοπικοὺς λόγους, εἶχε δημιουργηθῆ ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, δηλαδὴ τοῦ «ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΥ μετώπου Ἐθνικῆς Σωτηρίας». Ἐτονίζετο σαφέστατα εἰς τὰς ἐν λόγω ὁδηγίας, ὅτι ὁ ὅρος «Πανελλαδικὸ» ἐκινδύνευε νὰ διασπᾷ τὴν ἐνότητα μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ξένων ἔθνικῶν μειονοτήτων, ποὺ κατῴκουν εἰς τὴν χώραν του, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου ἐξυπηρετεῖ τὰς βλέψεις τοῦ ἐντοπίου Ἑλληνικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Μὲ ἄλλας λέξεις, ἔπρεπε νὰ λείψῃ τὸ «Πανελλαδικόν», διότι ἐπείραζεν εἰς τὰ νεῦρα τοὺς Βουλγάρους καὶ τὰς βλέψεις των διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν.

Ἄλλ' εἶναι ἐπίσης ἐνδιαφέρουσαι καὶ αἱ περαιτέρω ὁδηγίαι. Τὴν πάλιν κατὰ τοῦ Φασισμού καὶ τοῦ Χιτλερισμοῦ, ἀντικαθιστᾶ τὴν ἡ οὐδετερότης, τὴν ὁποίαν τηρεῖ ἡ Ρωσσία καὶ τὴν ὁποίαν ἔξιοι καὶ ἀπὸ τὰς ἄλλας χώρας, ἰδιαιτέρως δὲ τὰς Βαλκανικὰς Δυνάμεις καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ πόλεμος κατὰ τοῦ κυριωτέρου τῶν «ἀπροσπασμάτων κρούσεως» τῆς παγκόσμιας ἀντίδρασης, τῆς Γερμανίας δηλαδὴ, εἶχεν ἀρχίσει. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ Ρωσσία εἶχε συνάψει σύμφωνον φιλίας μὲ τὴν Γερμανίαν, ὁ πόλεμος αὐτὸς δὲν εἶναι πλέον

τοῦ Ἀγγλικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Τὸ αἷμα τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδας χύνεται ἄδικα, σήμερα δὲ ὁ Ἑγγλέζικος ἱμπεριαλισμὸς εἰσπράττει σὲ αἷμα τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδας τοὺς τόκους τῶν κεφαλαίων ποὺ διέθεσε στὰ 1935-1936 γιὰ τὴν παλινόρθωσιν τοῦ Γεωργίου καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς δικτατορίας τοῦ Μεταξᾶ... Ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδας εἶναι ξένος ἐναντία στὸν ἱμπεριαλιστικὸν πόλεμον Γερμανίας-Αγγλίας καὶ Σίας. Θέλει χωριστὴ, ἔντιμη, ἀμεση εἰρήνη μὲ τὴν μεσολάβησιν τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.»... «Οἱ λαοὶ καὶ οἱ φαντᾶροι τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Ἰταλίας, δὲν εἶναι ἐχθροὶ, μὰ ἀδέρφια καὶ ἡ συναδέρφωσή τους στὸ μέτωπο, θὰ σταματήσῃ τὸν πόλεμον ποὺ κάνουν οἱ ἐκμεταλλευτῆς πλουτοκράτες τους».

Καὶ, διὰ νὰ μὴ ὑπάρξῃ καμμία ἀμφισβήτησις, ἐπὶ τῇ βάσει δῆθεν τῆς ἀντιλήψεως, ὅτι αἱ ὁδηγίαι αὐταὶ τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνούς πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὁπαδούς της, ἴσχυον μόνον μέχρι τῆς ἐπιθέσεως τῆς Ἰταλίας καὶ ἀφεώρων μόνον τὸν πόλεμον μὲ τὴν Γερμανίαν, ἃς ὑπομνησθῆ ὅτι — ὅπως ἀποδεικνύουν τὰ ἀποκαλυφθέντα εἰς τὴν δίκην τῆς Νυρεμβέργης ἔγγραφα — ἡ Ρωσσία δὲν εἶχε καμμίαν ἀντίρρησιν κατὰ τῆς Ἰταλικῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ εἶχεν ἐγκρίνει, τὴν 12ην Νοεμβρίου 1940, διὰ δηλώσεως τοῦ Μολότωφ πρὸς τὸν Χίτλερ, καὶ τὴν ἐνδεχομένην ἀκόμη ἐπίθεσιν τῆς Γερμανίας ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ὑποστήριξιν τῆς Ἰταλίας. Ἄλλως τε — καὶ τὰ δύο αὐτὰ σημεῖα εἶναι ἰδιαιτέρως σοβαρὰ — ὁ Μολότωφ ἀνήγγελλε, τὴν 1ην Σεπτεμβρίου τοῦ 1940, εἰς ἐπίσημον λόγον του, τὴν βελτίωσιν τῶν Ἰταλοσοβιετικῶν σχέσεων καὶ ὁ σύντροφος Δημητρώφ (ὁ ἴδιος πάντοτε καλὸς μας φίλος καὶ σημερινὸς Πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας) κατηγορεῖ, τὴν 23ην Αὐγούστου 1940, εἰς ραδιοφωνικὴν του ἐκπομπὴν ἀπὸ τὴν Μόσχαν, τὰς Βαλκανικὰς Κυβερνήσεις, ἰδιαιτέρως δὲ τὴν Ἑλληνικὴν, διότι δὲν εἶχαν ἐπωφεληθῆ ἀπὸ τὸ Γερμανοσοβιετικὸν σύμφωνον, διὰ νὰ ἀσφαλίσουν τὴν εἰρήνην καὶ τὴν οὐδετερότητα τῶν χωρῶν των.

Μὲ ἄλλους λόγους, οἱ πραγματικοὶ κομμουνισταὶ ἀπῆταιν τότε τὴν πλήρη ὑποταγὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἀξιώσεις καὶ τὰς ἐπιδιώξεις Γερμανίας, Ἰταλίας καὶ τῶν ἐν τῇ Βαλκανικῇ δορυφορῶν των.
ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθνὴς εἶχε πάντοτε πρό-

1/6

...πλήρως χαρακτηριστική δια-
τόν εν 'Ελλάδι κομμουνισμό, ά-
ποτελούσα την παλαιά, κατάραν
του.

ΤΟ "ΠΗΔΗΜΑ," ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟ-ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

Είδικώς, κατά τὸ 1939, τὸ 1940
καὶ τὸ 1941, αἱ δύο αὐταὶ δυσχέ-
ρειαὶ συμπύκνουν τελείως διὰ τοὺς
'Ελλήνας κομμουνιστάς, διότι ἡ
Κομμουνιστικὴ Διεθὴς τῆς Μό-
σχας εἰς τὰς ὁδηγίας τῆς πρὸς
αὐτοὺς συνδυάζει πλήρως τὰς δύο
κατευθύνσεις, δηλαδή τὴν οὐδετε-
ρότητα εἰς τὸν πόλεμον μεταξὺ
Γερμανίας — Ἰταλίας καὶ Ἀγγλί-
ας — Γαλλίας καὶ τὴν διὰ παν-
τὸς τρόπον ἐπιδίωξιν τῆς Βαλκα-
νικῆς Ὀμοσπονδίας ὑπὸ τὴν αἰ-
γίδα τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας. Τὰ
ἐπὶ τοῦ προκειμένου στοιχεῖα εἶ-
ναι ἄφθονα, ἀνεπίδεκτα ἀμφισβη-
τήσεως καὶ ἰδιαίτερος ἐνδιαφέ-
ρατα. Ἄς τὰ συνοψίσωμεν δι-
'ὀλίγων.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὁ-
ποίαν συνήψατο τὸ Γερμανορρωσ-
σικὸν σύμφωνον, οἱ κομμουνισταὶ
ὅλου τοῦ κόσμου εἶχον μίαν σαφῆ
κατηγορηματικὴν ἐντολήν: νὰ
πολεμοῦν μετ' ὅλους τοὺς τρόπους
τὸν φασισμόν καὶ τὰ φασιστικὰ
κράτη, δηλαδή Γερμανίαν, Ἰταλί-
αν καὶ Ἰαπωνίαν, πού ἦσαν ἄλ-
λως τε, ἕως τότε, καὶ οἱ ἐχθροὶ τῆς
μεγάλης προλεταριακῆς Πατρι-
δας, τῆς Ρωσσίας. Τὸ εἶχεν
εἶπει καθαρὰ τὸν Μάρτιον, ἀκόμη
τοῦ 1939 καὶ ὁ σύτροφος Μανου-
ήλσκυ (ὁ γνωστός μας καὶ κα-
λὸς φίλος μας, σημερινὸς ἡγέτης
τῆς Οὐκρανίας, ὁ ἐκλεγείς ὡς ὁ
κύριος καὶ πλέον λυσσώδης κατή-
γορος τῆς 'Ελλάδος κατὰ τὴν με-
ταπολεμικὴν ἐποχὴν): Ἢ ὑπο-
στηρίξουν οἱ ἐργάτες κάθε πόλε-
μο, πού θὰ συντελοῦσε στὴν πιὸ
ἄμεση ἤττα τοῦ ἀποσπάσματος
κρούσης τῆς παγκόσμιας ἀντίδρα-
σης, δηλαδή στὴν πιὸ ἄμεση ἤτ-
τα τῆς Γερμανίας, τῆς Ἰταλίας
καὶ τῆς Ἰαπωνίας». Ἢ διακήρυ-
ξίς αὐτῆ τοῦ Μανουήλσκυ εἰς τὸ
18ον Μπολσεβικικὸν Συνέδριον
τοῦ Μαρτίου 1939, ἔγινε, ἐνθου-
σιωδῶς καὶ ἀνεπιφυλάκτως δεκτὴ
ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς τῆς 'Ελ-
λάδος εἰς τὸ συνέδριόν τω τῆς
5ης ὀλομελείας, τὸ ὁποῖον εἶχαν
τὴν ἰδίαν ἐποχὴν.

Ἔρχεται, ὁμως, ἐντελῶς ἀπροσ-
δοκῆτως καὶ διὰ τὸν ἄλλον κόσμον
ὀλόκληρον, ἰδιαίτερος ὀτως διὰ
τοὺς κομμουνιστάς, ἡ ριζικὴ μετα-
στροφή τῆς 25ης Αὐγούστου 1939,
τὸ «διαλεκτικὸν πῆδημα», δηλαδή,
τῆς Γερμανορρωσσικῆς συμφωνί-
ας, τὸ ὁποῖον κινδυνεύει νὰ τοὺς
δημιουργήσῃ πλήρη σύγχυσιν.

ΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟ Κ. Κ. Ε.

Ἄλλὰ ἡ Μόσχα δὲν ἄφησε
πολὺν καιρὸν τοὺς ἐν 'Ελλά-

«ἀντιφασιστικός» καὶ «ἀπε-
λευθερωτικός», ἀλλὰ «ἰμπε-
ριαλιστικός», διεξαγόμενος
ἀπὸ τὸν Ἀγγλικὸν ἰμπερια-
λισμόν, πόλεμος ἀπὸ τὸν ὁ-
ποῖον πρέπει νὰ μείνουν, με-
κάθε τρόπον, μακριὰ οἱ ἄ-
ληθινοὶ κομμουνισταί. Τὸ δι-
εκήρυξεν, ἄλλως τε, καὶ δη-
μοσίᾳ ἡ Κομμουνιστικὴ Διε-
θνῆς, ὀλίγον καιρὸν ἀργότε-
ρα, διὰ τοῦ μανηφέστου τῆς
τῆς 7ης Νοεμβρίου τοῦ 1939,
τὸ ὁποῖον, μεταξὺ ἄλλων, λέ-
γει: «Οἱ ἐργάτες καὶ οἱ ἄ-
γρότες νὰ μὴ πιστέψουν πῶς
αὐτὸς ὁ πόλεμος γίνεται γιὰ
τὴν σωτηρίαν τῆς δημοκρατίας
ἀπὸ τὸν φασισμό. Αὐτὸς ὁ πό-
λεμος γίνεται γιὰ τὸν θρίαμ-
βο τῆς ἀντίδρασης».

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΥΜΜΟΡΦΟΥΝΤΑΙ

Οἱ κομμουνισταὶ ἐν 'Ελλά-
δι συμμορφοῦνται ἐκείνην τὴν
ἐποχὴν πρὸς τὰς διαταγὰς αὐ-
τὰς τῆς Μόσχας καὶ ὁ «Ριζο-
σπάστης» τῆς 30ῆς Νοεμβρί-
ου 1939, γράφει, ὑπὸ τὸν τί-
τλον «Ὁ ρόλος τῶν Γλύξ-
μπουργκ», ἓνα ἔντονον ἄρ-
θρον, στρεφόμενον κατὰ τῆς
τιμίας πολιτικῆς τοῦ Βασιλέ-
ως καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς
'Ελλάδος, τῆς πολιτικῆς ἐκεί-
νης, ἡ ὁποία ἔτασεν ἠθικῶς,
ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, τὴν
'Ελλάδα παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν
μαχομένων ὑπὲρ τῆς ἐλευθε-
ρίας, τῆς πολιτικῆς ἐκείνης,
ἡ ὁποία ἀποτελεῖ σήμερον τὸν
κύριον τίτλον τιμῆς διὰ τὴν
Πατρίδα μας. Ἴδου μερικαὶ
χαρακτηριστικαὶ φράσεις ἀπὸ
τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο: «Κάνουν
ὅ,τι μποροῦν (ὁ Βασιλεὺς Γε-
ώργιος καὶ ἡ Κυβέρνησις)
γιὰ νὰ παρασύρουν τὴν 'Ελ-
λάδα σὲ πόλεμον στὸ πλευρὸν
τῶν Ἀγγλογάλλων ἰμπερια-
λιστῶν, εἶναι ἔτοιμοι νὰ με-
ταβάλλουν τὴν 'Ελλάδα σὲ πο-
λεμικὲς βάσεις καὶ νὰ δώσουν
τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν στὸν Τσάμ-
περλαϊν γιὰ νὰ τὸν σφάξῃ...
Λαὸς καὶ στρατὸς ἄς ἀντιτα-
χθοῦν ἀποφασιστικὰ στὰ σχέ-
δια τῶν Ἀγγλογάλλων καὶ
τῶν Ἑλλήνων πρακτόρων
τους».

Ἄλλως τε, καὶ ἡ περιβοή-
τος δευτέρα ἐπιστολὴ τοῦ Ζα-
χαριάδη, τῆς 15ης Ἰανουα-
ρίου 1941, ἡ ἐπαναφέρουσα
αὐτὸν εἰς τὴν «ὀρθὴν» διαλε-
κτικὴν θέσιν τοῦ κομμουνι-
σμοῦ, ἐκφράζει ἀπολύτως καὶ
πιστῶς τὰς ὁδηγίας ἐκείνας,
αἱ ὁποῖαι, ἀπὸ τοῦ Σεπτεμ-
βρίου τοῦ 1939, ἐδόθησαν ὑπὸ
τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς
καὶ αἱ ὁποῖαι ἔκτοτε συχνὰ
ἐπανελήφθησαν κατὰ τὰ δύο
αὐτὰ ἔτη: «Ἡ μοναρχοφασι-
στικὴ δικτατορία συνέχισε
τὸν πόλεμον, γιὰ λογαριασμό
ὄχι τοῦ λαοῦ τῆς 'Ελλάδας,
μὰ τῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ

γραμμα τὴν Βαλκανικὴν Ὀ-
μοσπονδίαν καὶ τὴν αὐτο-
νόμησιν τῆς Μακεδονίας...
'Ἡ προέχουσα θέσις τῆς
Βουλγαρίας εἰς τὴν διεθνή
κομμουνιστικὴν ὀργάνωσιν.

118 KE

Εορτα 16 Ιουλ. 1944

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

ΗΤΟ ΠΑΝΤΟΤΕ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Η ΕΠΙΜΟΝΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΑΥΤΟ

3ον

Άκόμη μεγαλειότεραν σημασίαν από την σύστασιν περι ούδετερότητος εις τόν πολέμον έχει τὸ ἕτερον σκελος τῶν ὁδηγιῶν, τὰς ὁποίας ἡ Τρίτη Κομμουνιστικὴ Διεθνὴς ἔστειλεν ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1939 εἰς τοὺς ἐδῶ κομμουνιστάς, ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον οἱ ἴδιοι αὐτοὶ οἱ κομμουνισταὶ ἐχαρακτήριζαν εἰς ἐγκυκλίους, ἐπιστολάς καὶ ἄρθρα, ὡς τὸ «κύριο καθήκον τοῦ Ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ», τὸν «βάσικόν κρικο τῆς ἀλυσιδασ». Πρόκειται διὰ τὴν προπάθειαν τῆς ὀριστικῆς πλέον συγκροτήσεως καὶ κατοχυρώσεως τῆς Βαλκανικῆς Ὀμοσπονδίας.

Τονίζουν, πράγματι, ρητῶς αἱ ὁδηγίαι αὐταί, ὅτι ὅλη ἡ ὀργανωτικὴ δύναμις καὶ ἐπίδρασις τοῦ Κ.Κ.Ε. πρέπει νὰ ριφθῆ εἰς τὴν πάλην διὰ τὴν δημιουργίαν ἐνὸς εἰρηνικοῦ καὶ οὔδετέρου συνιασμοῦ τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ τὴν υποστήριξιν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Κάθε προσπάθεια πρέπει νὰ καταβληθῆ διὰ νὰ πεισθοῦν ὅσον τὸ δυνατόν εὐρύτεραι λαϊκὰ μάζαι, ὅτι καμμία οὐσιαστικὴ διαφορὰ δὲν χωρίζει τὰς Βαλκανικὰς αὐτὰς χώρας καὶ ὅτι ὅλοι ἔχουν συμφέρον νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς φιλικῆς παρεμβάσεως καὶ τῆς μεσολαθῆσεως, πού τοὺς προσφέρει ἡ Ρωσσία, διὰ νὰ ἐπιλύσουν τὰς τυχόν ὑφισταμένας ἀκόμη μεταξύ τῶν μικροδιαφορὰς καὶ νὰ ἀποτελέσουν τὸ ἀρραγὲς ἐκεῖνο μέτωπον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπετέλει καὶ τὴν καλλιτέραν ἀμυναν ἐναντίον οἰασδῆποτε ἐπιθέσεως.

Τὸ ὅτι εἰς τὰς «μικροδιαφορὰς» αὐτὰς περιελαμβάνετο καὶ τὸ αἰώνιον ζήτημα τῆς αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης, διὰ τῆς ἀποσπάσεώς τῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, καθίστατο προφανές, διὰ τῆς ρητῆς ὁδηγίας πρὸς τὸ Κ.Κ.Ε. νὰ καταργήσῃ τὸν τίτλον «Πανελλαδικόν» ἀπὸ τὸ μέτωπον Ἐθνικῆς Σωτηρίας, πού εἶχε καταρτίσει, διὰ νὰ μὴ προσβάλλῃ τὰς ἀπόψεις τῶν γειτόνων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Μακεδονικῶν πληθυσμῶν.

νίας καὶ Θράκης, κατανεμηθέντων μεταξύ Νοτιοσλαβίας, Βουλγαρίας, Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς τῶν ἀπελευθερώσεως καὶ ἀνεξαρτησίας, ἐμφανίζεται ὡς εἰς ἐκ τῶν οὐσιωδεστέρων παραγόντων τῆς Βαλκανικῆς ἐπαναστάσεως. Ἀπόρριψις τοῦ συνθήματος τῆς αὐτονομίσεως Μακεδονίας καὶ Θράκης θὰ ἐσήμαινεν ἀναγνώρισιν τῆς ὑπάρξεως ἰμπεριαλιστικῆς σφαίρας ἐπιρροῆς εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ ματαίωσιν τῆς ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς κατοχυρώσεως τῶν Μακεδονικῶν καὶ Θρακικῶν προλεταριακῶν μαζῶν. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθνὴς ὑψώνει ἀποφασιστικὰ τὸ σύνθημα «ἐνιαία καὶ ἀνεξάρτητος Μακεδονία, ἐνιαία καὶ ἀνεξαρτητος Θράκη».

Τὸ σύνθημα αὐτὸ ἐπανεληφθῆ ἔκτοτε εἰς διάφορα ἄλλα κομμουνιστικὰ συνέδρια, ἀπετέλεσε τὸ ἀντικείμενον μακρῶν καὶ συχνὰ ταραχῶδων συζητήσεων μεταξύ τῶν Ἑλλήνων κομμουνιστῶν, προεκάλεσε τὴν ἀποχώρησιν ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι διετήρουν κάποιαν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ — τὸ σπουδαιότερον ὅλων — οὐδέποτε διεγράφη ἢ ἐγκατελείφθη δι' ἐπισήμου κομμουνιστικῆς πράξεως. Ἡ κομμουνιστικὴ Βαλκανικὴ Ὀμοσπονδία δὲν ἔπαυσε ποτὲ νὰ ἀποτελῇ μίαν ἀπὸ τὰς κυρίας ἐπιδιώξεις τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, συνδυασμένη πάντοτε μὲ τὴν ιδέαν τῆς αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας. Ἄν δε, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς πανισχύρου ψυχολογικῆς ἀντιδράσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὀλοκληρου καὶ διὰ νὰ διατηρηθῆ το κινδυνεῦσαν ἐπανελημμένως νὰ χάσῃ τὴν συνοχὴν τοῦ κομμουνιστικῶν κατασκευάσματος τοῦ Ε.Α.Μ., ἠναγκάσθησαν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς, νὰ ἀποκηρύξουν τὸ σύνθημα περὶ αὐτονομίας τῆς Μακεδονίας καὶ νὰ ὀμιλήσουν περὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς διατηρήσεως τῶν συνόρων τῆς, τοῦτο ἔχει μόνον προπαγανδιστικὸν χαρακτήρα καὶ δὲν ἐξαφανίζει καθόλου τὸ κύριον, τὸ βασικὸν πρόβλημα, πρὸ τοῦ ὁποῖου εὐρέθη πάντοτε τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα Ἑλλάδος,

νιστικὴν θέσιν. Ἄς σημειωθῆ παρεπιπτότως ἐταῖθα, ὅτι ὁ Δημητρώφ γινώσκει καὶ τὰς Ἀθήνας, διότι ἐπέρασεν ἀπὸ ἐδῶ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1923, μετὰ τὴν ἀνατροπὴν καὶ τὴν ἀγρίαν σφαγὴν τοῦ Σταμπούλινσκυ εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ἐφιλοξενήθη τότε ἀπὸ τὰ προέχοντα στοιχεῖα τοῦ τότε Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ δὲν παρέλειψε νὰ τοὺς ἀναπτύξῃ, ὅτι πρέπει ὅλοι οἱ κομμουνισταὶ τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου νὰ ἐνώσουν τὰς δυνάμεις τῶν, διὰ νὰ γίνῃ ἰσχυρὰ πραγματικότης ἡ Βαλκανικὴ Ὀμοσπονδία, ἡ ὁποία μόνη θὰ προῆγε τὸν κομμουνισμὸν εἰς τὴν Βαλκανικὴν Χερσονήσον.

Ἡ προνομιοῦχος θέσις τῆς Βουλγαρίας εἰς τὴν ὅλην διεθνή κομμουνιστικὴν ὀργάνωσιν δὲν ἐμειώθη καθόλου καὶ σήμερον, ὅσον καὶ ἂν φαίνεται νὰ προέξη ἡ ἐπίδρασις τῆς Νοτιοσλαβίας καὶ τοῦ «στρατάρχου» Τίτο. Βεβαίως μετὰ τὴν νέα, κατὰ τὸ δεύτερον, ὅπως καὶ κατὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον, συνεργασίαν τῆς Βουλγαρίας μὲ τὴν Γερμανίαν, εἶναι δύσκολον νὰ ἐμφανισθῆ ἀπὸ κομμουνιστικῆς πλευρᾶς ἡ Βουλγαρία ὡς ἡ πρωταγωνίστρια τῆς Βαλκανικῆς. Καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον, προβάλλεται περισσότερο ἡ Νοτιοσλαβία. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει, ὅτι ἔπαυσε ποτὲ ἡ δημιουργία ἰσχυρᾶς Βουλγαρίας νὰ προέξη διὰ τὴν Μόσχαν καὶ ὅτι ὁ Δημητρώφ ἔχασε τὴν πραγματικὴν ἐπίδρασιν, τὴν ὁποίαν εἶχε πάντοτε μεταξύ τῶν ἰσχυροτέρων κομμουνιστικῶν κύκλων.

ΑΥΡΙΟΝ: Πῶς τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα Ἑλλάδος ὑπετάγη εἰς τὴν ἀξίωσιν τῆς Τρίτης Διεθνοῦς καὶ ἀπεδέχθη ἀπὸ τοῦ 1924 τὸ σύνθημα τῆς αὐτονομίας τῆς Μακεδονίας.— Εἰς τὰ 1943, ἐνῶ δῆθεν ἀποκηρύσσει τὸ σύνθημα, πωλεῖ πραγματικῶς τὴν Μακεδονίαν εἰς τοὺς γείτονάς μας.

Η τότε παρανομία εισηγή-
σις του Κ. Κ. Ε. συνεμορφώ-
θη πλήρως προς τὰς ὁδηγίας
αὐτὰς καὶ ἐφρόντισε μάλιστα
νὰ καταρτίσῃ μίαν εἰδικὴν
«ἐξωκομματικὴν» ὀργάνωσιν,
ἡ ὁποία νὰ ἀναλάβῃ τὸ «κλι-
σάρισμα» τῶν συνθημάτων δια-
τὴν συνεννόησιν μεταξύ τῶν
Βαλκανικῶν λαῶν καὶ τὴν
συγκρότησιν μιᾶς ἰσχυρᾶς
Βαλκανικῆς Ὀμοσπονδίας. Ἡ
ὀργάνωσις αὐτὴ ἔλαβε τὸν πε-
ριεργὸν τίτλον «Ο.Φ.Ε.Β.Α.»,
δηλαδή «Ὀργάνωσις τῶν Φί-
λων τῆς Εἰρήνης καὶ Βαλκα-
νικῆς Ἀλληλεγγύης». Καὶ εἶ-
ναι χαρακτηριστικὸν ἐπὶ τοῦ
προκειμένου τὸ ἄρθρον τοῦ
«ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΟΥ» τῆς 13ης Ὀ-
κτωβρίου τοῦ 1939, τὸ ὁποῖον
ἀφοῦ τονίζει, ὅτι ὁ Χίτλερ
«κάτω ἀπ' τὴν ἐπιρροή τῆς
φιλειρηνικῆς Ρωσσίας», ἐυέ-
χθη, μετὰ τὴν ὑποταγὴν τῆς
δυστυχοῦς Πολωνίας, νὰ στα-
ματήσῃ τὸν πόλεμον, ἀλλ' ὅτι
«ἀντιδροῦν» οἱ μεγιστάνες τοῦ
Ἀγγλογαλλικοῦ ἰμπεριαλι-
σμοῦ καὶ καπιταλισμοῦ», λέ-
γει τὰ ἑξῆς, ἐπὶ λέξει: «Ὁ
Ἑλληνικὸς λαὸς, στηριζόμε-
νος σὲ μιὰ μονολιθικὴ ἐνότη-
τα, στὴν φιλία καὶ ἀδελφικὴ
συνεργασία ὄλων τῶν λαῶν
τῆς Βαλκανικῆς καὶ στὴν φι-
λία καὶ ὑποστήριξιν τῆς Σο-
βιετικῆς Ἐνώσεως, εἶναι σὲ
θέσιν νὰ ἀμυνθεῖ καὶ νὰ ὑπε-
ρασπίσει ἀποτελεσματικᾶ τὴν
ἡσυχία του».

Η ΤΡΙΤΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ἐδῶ ὅμως πρέπει ἀπαραι-
τήτως νὰ κάμωμεν μίαν ἀνα-
δρομὴν εἰς τὸ παρελθόν, ἀ-
ποδεικνύουσας, ὅτι ἡ ἰδέα αὐ-
τὴ τῆς Βαλκανικῆς Ὀμοσπον-
δίας, συνδυαζομένη μετὰ τὴν
αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας
καὶ τῆς Θράκης, ἀποσπώμε-
νων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἀποτε-
λεῖ ἀνέκαθεν μίαν ἀπὸ τὰς
κυρίας, κατευθυνούσας γραμ-
μὰς τῆς πολιτικῆς τῆς Τρίτης
Κομμουνιστικῆς Διεθνούς, κα-
τευθύνουσας γραμμὴν, ἡ ὁ-
ποία οὐδέποτε ἐγκατελείφθη
καὶ ἡ πρὸς τὴν ὁποίαν συμ-
μόρφωσις τοῦ Κομμουνιστικοῦ
Κόμματος Ἑλλάδος, τὸ καθι-
στᾶ κόμμα προδίδον ἐκ συ-
στήματος τὰ βασικώτερα συμ-
φέροντα τῆς χώρας του.

Ἦδη, ἀπὸ τοῦ 1924, τὸ πέμ-
πτον συνέδριον τῆς Γ' Κομ-
μουλιστικῆς Διεθνούς, υἱοθε-
τεῖ ἐπισήμως πλέον καὶ ἀδι-
στάκτως τὴν Βουλγαρικὴν
κυρίως ἀξίωσιν περὶ αὐτονο-
μήσεως τῆς Μακεδονίας. Σι-
ὅτι πιστεύει, ὅτι μόνον δι' αὐ-
τῆς εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευ-
χθῇ ἡ πραγματοποίησις τῆς
Βαλκανικῆς Ὀμοσπονδίας,
κατὰ τρόπον ἱκανοποιούντα
τὴν Βουλγαρίαν. Τὸ κάτωθι
κείμενον ἀπὸ τὰ ἐπίσημα πρω-
κτικὰ τοῦ συνεδρίου αὐτοῦ, ἀ-
ποκλείει κάθε ἀμφισβήτησι

Κομμουνιστικῆς Διεθνούς, ὑ-
ποχρεωμένον νὰ πειθαρῆ εἰς
τὰς ἐπιταγὰς τῆς καὶ τὸ ὁ-
ποῖον δὲν τὸ ἀφῆκε ποτὲ νὰ
γίνῃ πραγματικῶς Ἑλληνικὸν
Κόμμα.

Τὰ γεγονότα πρὸ τῶν ὁποι-
ῶν, εὐρισκόμεθα σήμερον καὶ
τὰ ὁποῖα συνδυάζουν πάντοτε
τὴν ἐπαναστατικὴν ἐκδήλωσιν
τοῦ ἐν Ἑλλάδι κομμουνισμοῦ
ἐναντίον τοῦ ἐθνικοῦ Κρατοῦς
μετὰ τὴν αὐτονομιστικὴν τῆς Μα-
κεδονίας κίνησιν, τὰς ἐπισή-
μως ἐκδηλουμένας πλέον προ-
θέσεις τῶν γειτόνων μας περὶ
«Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου»
καὶ τὴν σχεδὸν ἀνεπιφύλακτον
ὑποστήριξιν τῶν βλέψεων αὐ-
τῶν ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας,
ἀποδεικνύουν, ὅτι αὐτὸ ὑπῆρ-
ξεν ἀρχικῶς, ἔμεινε καὶ πα-
ραμένει πάντοτε τὸ βασικὸν
πρόβλημα.

Η ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἡ ἐξήγησις τῆς τόσο κατη-
γορηματικῆς αὐτῆς θέσεως τῆς
Κομμουνιστικῆς Διεθνούς ἐπὶ ἐ-
νὸς προβλήματι, τὸ ὁποῖον τόσο
βαθέως συγκιεῖ τὸν Ἑλληνικὸν
Λαόν, πρέπει νὰ ἀσζητηθῇ εἰς
τὴν προέχουσαν θέσιν, τὴν ὁποίαν
εἶχον καὶ ἔχουν πάντοτε αἱ Σλαβί-
καὶ χώρα: τῆς Βαλκανικῆς Χερ-
σονήσου καὶ ἰδιαιτέρως ἡ Βουλ-
γαρία, μέσα εἰς τὸν ὅλον διεθ. ἡ
κομμουνιστικὸν ὀργανισμόν.

Τὸ γεγονός, ὅτι τὸ πρῶτον μέ-
γα Κράτος, τὸ ὁποῖον ἐγκαθίδρυ-
σε μαρξιστικὸν καθεστῶς ὑπῆρξεν
ἡ Ρωσσία καὶ ὅτι, κατὰ συνέπει-
αν, οἱ Σλαῖοι ἀέλαβον τὴν δι-
εθνισμὸν τοῦ παγκοσμίου κομμου-
νιστικοῦ ἀγῶνος, συνδέει μοιραίως
τὸν ἀγῶνα αὐτὸν μετὰ παλαιὰ παν-
σλαβικὰ συνθήματα. Ἡ Βουλγα-
ρία, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ παλαιὰ
Τσαρική Ρωσσία ἐξησφάλιζε διὰ
τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφά-
νου μίαν τεραστίαν ἐκτασίαν, γί-
νεται πάλιν διὰ τὴν κομμουνιστι-
κὴν Ρωσσίαν τὸ χαϊδεμένον παιδί.
Καὶ ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθ. ἡ
ὁποία πολὺ ταχέως ἀναλαμβάνει
τὸν ρόλον τῆς τοῦ κυρίου ὀργά-
νου διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς παλαι-
ᾶς πασλαβιστικῆς πολιτικῆς ὑπὸ
τὴν νέαν μορφήν τῆς, ἐξασφαλί-
ζει εἰς τὴν Βουλγαρίαν, προέχου-
σα, θέσιν, μέσα εἰς τὸν ὅλον ὀργα-
νισμόν, τῆς.

Εὐθύς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς
Κομμουνιστικῆς Διεθνούς, πρῶ-
τος γραμματεὺς τῆς εἶναι ὁ Βουλ-
γαρος Κολλάρωφ (καὶ αὐτὸς κα-
λὴ γνωριμία μας, ὁ σημερινὸς
πρόεδρος τῆς Βουλγαρικῆς Ἐθνο-
συνελεύσεως, ὁ προβαίων ἀπὸ
καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς τὰς χαρι-
ωμένας δηλώσεις περὶ τῆς Βουλ-
γαρικῆς εἰρηνοφιλίας καὶ τῆς
Ἑλλάδος ὡς ἐχθροῦ τῆς εἰρήνης
τῶν Βαλκανίων). Ἀμέσως δὲ ἔ-
πειτα τὸν διαδέχεται ὁ σημερι-
νὸς Πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγα-
ρίας Γκιόργκη Δημητρόφ, ὁ ὁποῖ-
ος καὶ παρέμεινε, ἐπὶ μακρὰ ἔτη

120
KKE

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΠΩΣ ΕΠΡΟΔΩΣΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ

Εισαγωγή 17/10/1947

4ον

Ανεφέραμεν χθές, επί τη βάσει αυθεντικού κομμουνιστικού κειμένου, ότι, από το 1924, εις το πέμπτον Συνέδριον της εν Μόσχαι, η Τρίτη Κομμουνιστική Διεθνής ανέπετασεν αποφασιστικώς τη σημαίαν της ενιαίας και ανεξαρτήτου Μακεδονίας, της ενιαίας και ανεξαρτήτου Θράκης. Ήδη όμως, από του 1921, είχαν αρχίσει η προπαρασκευή της θέσεως αυτής.

Πράγματι, όταν εις τὰ 1921, ο τότε Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Κομμουνιστικοῦ ἢ «Σοσιαλ-εργατικοῦ» Κόμματος τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἀπεκαλεῖτο τότε, κ. Κ. Γεωργιάδης, μετέβη εἰς τὴν Μόσχαν, ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς, Κολλάρωφ, τοῦ ἀνέπτυξε διὰ μικρῶν, ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες κομμουνισταὶ πρέπει νὰ ἀποδεχθῶν τὴν λύσιν αὐτήν. Ἐννοεῖται, ὅτι τὴν ἀξίωσιν αὐτὴν ὁ λαμπρὸς κύριος Κολλάρωφ δὲν τὴν ἐξήγησεν ὡς Βούλγαρος, ποῦ ἦτο, ἀλλ' ὡς κομμουνιστῆς. Ἐτόνισε δηλαδὴ, ὅτι τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα εἰς τὴν Βουλγαρίαν, τὸ ὁποῖον ἦτο μοιραίως ὁ πρόδρομος καὶ ὁ πρωταγωνιστὴς τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον, εἶχε νὰ ἀντιπαλαίῃ μὲ σοβαροτάτους ἐχθρούς, τοὺς κομιτατζήδες καὶ τὸν Τσαγκώφ. Διὰ τὴν ἠμπορέσῃ δὲ νὰ κερδίσῃ τὰς λαϊκὰς μάζας τῆς Βουλγαρίας καὶ νὰ ἀποκτήσῃ πραγματικὴν δύναμιν, ἔπρεπεν ἀπαραιτήτως νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του τὸ ἐπιχειρημα αὐτὸ τῆς αὐτονομήσεως Θράκης καὶ Μακεδονίας καὶ νὰ πείσῃ τὰς λαϊκὰς Βουλγαρικὰς μάζας, ὅτι εἶναι πολὺ περισσότερον εἰς θέσιν ἀπὸ τοὺς κομιτατζήδες νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτὸ τὸ ὄνειρον. Ο κ. Γεωργιάδης ἐπεφυλάχθη τότε νὰ δώσῃ οἰανδήποτε ἀπάντησιν καὶ, ἀργότερα, πεισθεὶς ἀπὸ αὐτὸ τὸ γεγονός καὶ ἀπὸ ἄλλα ἀνάλογα περὶ τῆς ἀντεθνικῆς θέσεως τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπεσχίσθη ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα.

Ἡ ἰδία ἀξίωσις ἐπανελήφθη καὶ ἀργότερα εἰς ὄσους ἐκ τῶν Ἑλλήνων κομμουνιστῶν μετέβησαν εἰς τὴν Μά-

κροατικῶν παραγόντων, οἱ ὁποῖοι εἶχον συμμετάσχει εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ Ε.Α.Μ. (ἰδιαίτερως δὲ ὁ κ. Τσιριμῶκος καὶ ὁ κ. Σέωλος, εἰδοποιήθησαν ἐγκαιρῶς περὶ τοῦ κινδύνου, τὸν ὁποῖον ἀποτελεῖ ἡ παλαιὰ μὲν ἀλλὰ μὴ ἀποκηρυχθεῖσα ποτὲ υἱοθέτησις τοῦ συνθήματος τῆς αὐτονομῆς Μακεδονίας ὑπὸ τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἀθεραπεύτως ὁμως ἀνοητοὶ ἢ ὑστεροβαλοὶ ἀπεκρίθησαν ὅτι ζήτημα αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας δὲν ὑπῆρχε καὶ ὅτι καιεὶς δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ τὸ εγείρῃ.

Ἄλλὰ οἱ κομμουνισταὶ δὲν ἐνόουσαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς παλαιὰς τῶν συνθηθείας καὶ συμπαθείας. Μεσα εἰς μίαν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία εἰμαίνετο ὅλη διὰ τὴν προδοσίαν, τὴν ὁποῖαν διέπραξεν ἡ Βουλγαρία, συμμαχήσασα μὲ τὴν Γερμανίαν εἰς ἀντάλλαγμα τῆς παραχωρήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Δυτικῆς Θράκης καὶ διὰ τα ἀπεριγραπτα εγκλήματα, τὰ ὁποῖα οἱ Βούλγαροι διέπραττον εἰς τὰς Ἑλληνικὰς αὐτὰς χώρας, ἤρχισαν νὰ ἐκδηλώνουν τὴν συμπάθειαν τῶν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν. Εἰς τὰς μυστικὰς τῶν εφημερίδας εἰς τὰς προκηρύξεις καὶ τὰς ἐγκυκλίους τῶν ὠμίλων ἀπροκαλύπτως περὶ τοῦ «ἀδελφοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ», ὁ ὁποῖος καταπιέζεται ἀπὸ τὴν «στρατιωτικοφασιστικὴν κλικα το Βόριδος καὶ τοῦ Φιλώφ» καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο ἀνεύθυνος διὰ τὰ διαπραχθέντα καὶ διαπραττόμενα εγκλήματα.

Προεχάλεσεν ἡ στάσις αὐτὴ θύελλαν ἀγανακτήσεως ἀκόμη καὶ μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ε.Α.Μ., ἡ ὁποῖα ἠνάγκασε τὸ Κ.Κ.Ε. νὰ προδῇ διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ἀποκήρυξιν τῆς θεωρίας περὶ αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας καὶ εἰς δεδαιώσιν ὅτι θὰ ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Ἑλλάδος Ἐδῶ ὁμως ἀκριδῶς ἐγκεῖται τὸ περιεργότερον ἀλλὰ καὶ σημαντικώτερον κεφάλαιον τῆς ὅλης αὐτῆς ἱστορίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 20 αὐτῶν ἐτῶν, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ Κ.Κ.Ε. εἶχεν υἱοθετήσῃ τὸ σῆμα τῆς αὐτονομῆς Μακεδονίας ἢ στάσις του δὲν εἶχε περὰ πλατωνικὴν καὶ ἐλαχίστην σημασίαν. Το Κ.Κ.Ε. ἐστερεῖτο ἐπὶ ἀθε δυνάτοτος, ἐστὼ καὶ ὅπωςδήποτε ἀπομεμνησμένης νὰ δημιουργήσῃ μὲ τὴν στάσιν του αὐτὴν οἰονδήποτε πραγματικὸν κίνδυνον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὁμως ἀκριδῶς, κατὰ τὴν ὁποῖαν δημοσιὰ καὶ διαλόγους καθαρῶς δημοκοπικοὺς ἀπεκήρυσσε τὸ σῆμα, ἤρχισε μυστικῶς καὶ διὰ τῆς στενῆς συνεργασίας του μὲ τοὺς Βουλγάρους καὶ Νοτιοσλαύους κομμουνιστὰς νὰ δημιουργῇ τὸν κίνδυνον αὐτόν. Τότε μόνον ἐπώλησε πραγματικὰ τὴν Μακεδονίαν εἰς τοὺς προαιωνίους ἐχθρούς τῆς. Τότε μόνον ἐγίνε τὸ πρόβλημα ὄργανον, διὰ τὴν πρα-

ΤΟ Κ. Κ. Ε. ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ Κ.Κ.Ε. συνεμορφώθη πληρῶς πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῆς Μόσχας καὶ τῆς Βιέννης διὰ τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας, ὡς βάσεως πρὸς πραγματοποίησιν τῆς Βαλκανικῆς Ὀμοσπονδίας. Ἡ πρώτη σαφῆς καὶ κατηγορηματικὴ ἀπόφασις, ἐλήφθη εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἑλλάδος, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1924, κατόπιν ζωῆρας καὶ μακρᾶς συζητήσεως. Οἱ διαφωνήσαντες πρὸς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν κομμουνισταὶ Ἀποστολίδης καὶ Κορδάτος, καθιέρωθησαν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Κόμματος καὶ ἡ ἀπόφασις καθώριζε σχεδὸν ἀνεπιφυλάκτως τὴν θέσιν τοῦ Κόμματος, ὑπὲρ τοῦ δικαιώματος τῶν προλεταρίων τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης νὰ ἀποκτήσουν τὴν πλήρη «κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν».

Ἐπέρασεν ἔκτοτε εἰκοσὶ καὶ πλέον ἔτη. Ἐγίναν περισσότερα τοῦ ἑνὸς συνέδρια τῶν κομμουνιστῶν τῆς Ἑλλάδος. Αἱ μυστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ 1924, ἐγίναν βαθμι-

μακροατικῶν παραγόντων, οἱ ὁποῖοι εἶχον συμμετάσχει εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ Ε.Α.Μ. (ἰδιαίτερως δὲ ὁ κ. Τσιριμῶκος καὶ ὁ κ. Σέωλος, εἰδοποιήθησαν ἐγκαιρῶς περὶ τοῦ κινδύνου, τὸν ὁποῖον ἀποτελεῖ ἡ παλαιὰ μὲν ἀλλὰ μὴ ἀποκηρυχθεῖσα ποτὲ υἱοθέτησις τοῦ συνθήματος τῆς αὐτονομῆς Μακεδονίας ὑπὸ τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἀθεραπεύτως ὁμως ἀνοητοὶ ἢ ὑστεροβαλοὶ ἀπεκρίθησαν ὅτι ζήτημα αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας δὲν ὑπῆρχε καὶ ὅτι καιεὶς δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ τὸ εγείρῃ.

Ἄλλὰ οἱ κομμουνισταὶ δὲν ἐνόουσαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς παλαιὰς τῶν συνθηθείας καὶ συμπαθείας. Μεσα εἰς μίαν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία εἰμαίνετο ὅλη διὰ τὴν προδοσίαν, τὴν ὁποῖαν διέπραξεν ἡ Βουλγαρία, συμμαχήσασα μὲ τὴν Γερμανίαν εἰς ἀντάλλαγμα τῆς παραχωρήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Δυτικῆς Θράκης καὶ διὰ τα ἀπεριγραπτα εγκλήματα, τὰ ὁποῖα οἱ Βούλγαροι διέπραττον εἰς τὰς Ἑλληνικὰς αὐτὰς χώρας, ἤρχισαν νὰ ἐκδηλώνουν τὴν συμπάθειαν τῶν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν. Εἰς τὰς μυστικὰς τῶν εφημερίδας εἰς τὰς προκηρύξεις καὶ τὰς ἐγκυκλίους τῶν ὠμίλων ἀπροκαλύπτως περὶ τοῦ «ἀδελφοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ», ὁ ὁποῖος καταπιέζεται ἀπὸ τὴν «στρατιωτικοφασιστικὴν κλικα το Βόριδος καὶ τοῦ Φιλώφ» καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο ἀνεύθυνος διὰ τὰ διαπραχθέντα καὶ διαπραττόμενα εγκλήματα.

Προεχάλεσεν ἡ στάσις αὐτὴ θύελλαν ἀγανακτήσεως ἀκόμη καὶ μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ε.Α.Μ., ἡ ὁποῖα ἠνάγκασε τὸ Κ.Κ.Ε. νὰ προδῇ διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ἀποκήρυξιν τῆς θεωρίας περὶ αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας καὶ εἰς δεδαιώσιν ὅτι θὰ ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Ἑλλάδος Ἐδῶ ὁμως ἀκριδῶς ἐγκεῖται τὸ περιεργότερον ἀλλὰ καὶ σημαντικώτερον κεφάλαιον τῆς ὅλης αὐτῆς ἱστορίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 20 αὐτῶν ἐτῶν, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ Κ.Κ.Ε. εἶχεν υἱοθετήσῃ τὸ σῆμα τῆς αὐτονομῆς Μακεδονίας ἢ στάσις του δὲν εἶχε περὰ πλατωνικὴν καὶ ἐλαχίστην σημασίαν. Το Κ.Κ.Ε. ἐστερεῖτο ἐπὶ ἀθε δυνάτοτος, ἐστὼ καὶ ὅπωςδήποτε ἀπομεμνησμένης νὰ δημιουργήσῃ μὲ τὴν στάσιν του αὐτὴν οἰονδήποτε πραγματικὸν κίνδυνον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὁμως ἀκριδῶς, κατὰ τὴν ὁποῖαν δημοσιὰ καὶ διαλόγους καθαρῶς δημοκοπικοὺς ἀπεκήρυσσε τὸ σῆμα, ἤρχισε μυστικῶς καὶ διὰ τῆς στενῆς συνεργασίας του μὲ τοὺς Βουλγάρους καὶ Νοτιοσλαύους κομμουνιστὰς νὰ δημιουργῇ τὸν κίνδυνον αὐτόν. Τότε μόνον ἐπώλησε πραγματικὰ τὴν Μακεδονίαν εἰς τοὺς προαιωνίους ἐχθρούς τῆς. Τότε μόνον ἐγίνε τὸ πρόβλημα ὄργανον, διὰ τὴν πρα-

122

καν της ιδεολογίας των, εις την Μόσχαν. Είναι δε χαρακτηριστικόν τὸ παράδειγμα τοῦ ἀειμνήστου Πουλιόπουλου, ἐνὸς ἀπὸ τῶν καλλιτέρων θεωρητικῶν, πού εἶχε ποτὲ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ ποῖος, μεταβάς εἰς τὴν Μόσχαν, ὡμολόγησεν ἀργότερα εἰς τοὺς φίλους του, ὅτι ἦτο τόση ἡ πίεσις, ἡ ὁποία ἐξηκολούθη ἐπ' αὐτοῦ διὰ τὸ ζήτημα τῆς Μακεδονίας, ὥστε νὰ μὴ ἠμπορέσῃ νὰ ἀντισταθῇ. Ἀργότερα, ὁ Πουλιόπουλος εἶχε διαφωνήσῃ ριζικώτατα μὲ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα, προσχωρήσας εἰς τὴν «αἵρεσιν» τῶν ἀρχαιομαρξιστῶν καὶ γε. ὁμ. ι. ο.ς μάλιστα ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐν Ἑλλάδι. Ἐμπνέει δὲ πῦλας σκέψεις περὶ τῆς στάσεως τῶν κομμουνιστῶν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς, τὸ γεγὸς, ὅτι, ὅταν τὸ καλοκαίρι τοῦ 1943, οἱ Ἴταλοι ἐξετέλεσαν ἑκατοντάδα περίπου ὁμήρων ἀπὸ τοὺς κρατουμένους εἰς τὸ στρατόπεδον συγκεντρώσεως τῆς Λαρίσης, ἐφόδυσαν, μαζῇ μὲ πλείστους ἐθνικόφρονας Ἑλλήνας ἀγωνιστὰς τῆς ἀντιστάσεως, τὸν Πουλιόπουλον καὶ ὀλόκληρον τὴν ὀμάδα του. Ὁ ἐξῆλξεν ὁμῶς καθόλου τοὺς Παρσταλίδην, Μενύχτιαν καὶ ἄλλους σημαίνοντας κομμουνιστὰς ἡγέτας, οἱ ὁποῖοι ἐκρατοῦντο εἰς τὸ ἴδιον στρατόπεδον συγκεντρώσεως.

Ἡ „ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ”

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀπὸ τοῦ 1924 ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθνὴς ἰδρύει ὡς κέντρον ὄργανον τῆς διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῆς εἰς τὴν ἰδικήν, μας Εὐρωπαϊκὴν περιοχὴν, τὴν «Κομμουνιστικὴν Βαλκανικὴν Ὀμοσπονδίαν». Ἡ ἕδρα τῆς ἦτο εἰς τὴν Βιέννην καὶ τὸ κέντρον τῆς Μόσχας εἶχε καταστήσει σαφὲς εἰς τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα τῆς Βαλκανικῆς, ὅτι ἀπὸ αὐτὴν ἔπρεπε νὰ ἀναζητοῦν τὰ συνθήματα καὶ τὰς λεπτομερεστέρους ὁδηγίας των.

Ἡ κομμουνιστικὴ αὕτη ὁργάνωσις ἐξεδίδε καὶ ἰδιαίτερον κομμουνιστικὸν ὄργανον εἰς τὴν Γαλλικὴν, τὴν «Κορρεσπονδία» Ἐντερνασιονάλ» καὶ τὰ τεύχη τῆς ὑπάρχοντι ἀκόμη εἰς διαφόρους διδασθῆναι, διὰ νὰ ἠμπορῇ κανεὶς νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι μία ἀπὸ τὰς βάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων, κατὰ τὴν κομμουνιστικὴν ἀποψιν, ἔπρεπε νὰ στηριχθῇ ἡ Βαλκανικὴ Ὀμοσπονδία, ἦτο ἡ δημιουργία τῆς αὐτονόμου Μακεδονίας. Περισσότερον τοῦ ἐνὸς ἄρθρα ἀνατίσσουν μὲ τὴν συνήθη Βουλγαρικὴν καὶ — πῶρα τελευταία — Νοτιοσλαβικὴν ἐπιχειρηματολογίαν τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν.

Λεβομέου, ἄλλως τε, ὅτι ἀπὸ τῆς ἰδίας περιόδου ἐποχῆς ἤρχισε ἀπὸ ἀ. τιθέου, ἀστικῆς πλευρᾶς,

αἰὼς γνωστὰ καὶ ευρυτέρῳ, κατηγγέθησαν ἐπισήμως ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς Κυβερνήσεις. Ἰδιαίτατα δὲ ἀπὸ τοῦ Ἐλευθέριου Βελζέλου, κατὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Ἰδιωτῶμου νομοθετήματος τῆς διώξεως τοῦ κομμουνισμοῦ, ἀπεδείχθησαν ἀκόμη καὶ ἀπὸ δικαστικὰς ἀποφάσεις, ἀτετέλεστα, τὸ ἀντικείμενον σφοδρᾶς πολεμικῆς κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν χώραν μας. Καὶ ὁμῶς τὸ Κ.Κ.Ε. ποτὲ δὲν ἐτόλμησε νὰ ἀποκηρύξῃ ἐπισήμως τὴν θέσιν περὶ αὐτονόμου Μακεδονίας. Καὶ τοῦτο ἀπλούστατα, διότι ἦτο καὶ εἶναι παταγεῖται ὄχι ἀεξάρτητον Ἑλληνικὸν Κόμμα, ἀλλὰ ὑποκατάστημα μόνον, τῆς Τρίτης Διεθνοῦς, ὑποχρεωμένον νὰ δέχεται τὰς ἐντολάς του ἀπὸ τὴν Μόσχαν, ἂν ὄχι ἀπὸ τὴν Σόφειαν καὶ τὸ Βελιγράδιον, καὶ νὰ πειθαρχῇ πρὸς αὐτάς.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Τὸ πρόβλημα ὁμῶς ἐτεθεῖ ὀξύτατον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πολεμικῆς κατοχῆς, ὅποτε τὸ Κ.Κ.Ε. ἰδρύσας τὸ Ε.Α.Μ. καὶ προσπαθοῦν νὰ παρασυρῇ ὑπὸ τὸ παραπλανητικὸν ἀπελευθερωτικὸν του ἐκαμαθάρισμα ὅσον τὸ διστακτικὸν περισσοτέρως ἐθνικόφρονος Ἑλλήνας, θὰ ἔπρεπε νὰ προσπαθῆσῃ μὲ κάθε τρόπον νὰ ἀποσεισῇ τὴν κατηγόριαν καὶ τὴν ὑπόνοιαν ὅτι συμπίπτει εἰς τὰς γενικὰς τῶν κατεθνήσεως μὲ τὴν τακτικὴν πολιτικὴν τῶν Βουλγάρων ἐναντίον τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας. Σημειωτέον ὅτι διαφόροι ἐκ τῶν ὀφθέντων ὀδη-

γματοποιήσιν τῶν σκοπῶν των. Καὶ ὅλα ὅσα συμβαίνουν σήμερον ἀποτελοῦν τὴν ἀπλήν ἐπιβεβαίωσιν τῆς πραγματικότητος αὐτῆς. **123**
ΑΥΡΙΟΝ: Κατόπιν ὁδηγιῶν ἐκ τῆς πολιτορκουμένης Μόσχας, τὸ Κ.Κ.Ε. ἰδρύει, τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1941, τὸ Ε.Α.Μ. — Οἱ κύριοι ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ τοῦ Ε.Α.Μ. ὡς ὁργανώσεως προετοιμαζούσης τὴν τελικὴν κομμουνιστικὴν ἐξόρμησιν.

ΔΙΑΤΙ Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΔΡΥΣΕ ΤΟ ΕΑΜ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΝ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Εσπεύρα 18 Ιουλ. 1944

Σον
 Η αναδρομή εις τὸ παρελθὸν τοῦ Κ. Κ. Ε., τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν εἰς τὰ πρῶτα τέσσαρα ἄρθρα μας καὶ ἡ ὁποία ἦτο ἀπαραίτητος διὰ νὰ μᾶς κατατοπίσῃ πλήρως ἐπὶ τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τοῦ ρόλου τοῦ Κ. Κ. Ε. ὡς ἐνὸς ἀπλοῦ ὑποκαταστήματος τῆς «Κομμ. Ἐθν.» τῆς Τρίτης Κομμουνιστικῆς Διεθνούς, ἔχοντος μάλιστα εἰς τὴν γεωγραφικὴν τοῦ περιοχὴν ἄλλα ὑποκαταστήματα σημαντικώτερα, ὡς τὸ Βουλγαρικόν, μᾶς ἐπιτρέπει νὰ εἰσέλθωμεν ἤδη εἰς τὴν περίοδον τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐχοντες νὰ ἀνασυντάξωμεν τὴν κυριολεκτικῶς ἀναστατωθεῖσαν ἐπὶ Δικτατορίας ἡγεσίας τῶν, νὰ κάμωμεν νὰ λησμοηθῇ ἡ ἀξιοθρήνητος στάσις, τῆ, ὁποίαν αἱ ὀδηγία: τῆς Μόσχας ἐπέβαλαν ἐναντι τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ πολέμου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1940—41 καὶ νὰ παίξουν πλέον ρόλον, πολὺ εὐρύτερον καὶ σημαντικώτερον, παρ' ὅσον εἶχαν παίξει ποτὲ ἄλλοτε εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ κομμουνισταὶ ἦσαν κυριολεκτικῶς εὐτυχεῖς, διότι τοὺς ἐδίεδετο ἡ εὐκαιρία νὰ περάσωμεν τὴν κρίσιν αὐτὴν μεταβατικὴν περίοδον, ὑπὸ τῆν ἐπιτυχῆ μεταμφίεσιν τοῦ ΕΑΜ.

Εἰς τὰ δύο ἐπιθετὰ του, «ἐθνικόν» καὶ «ἀπελευθερωτικόν», ἡ ὁργάνωσις αὐτὴ — ἡ ὁποία συνεκροτήθη μῆνας ὀλοκλήρους μετὰ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' οὗ προηγουμένως καὶ μέχρι τῆς Γερμανικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Ρωσσίας σημαίνοντες κομμουνισταὶ ἔγιναν οἱ κυριώτεροι σὺμβουλοι, κάποτε δὲ μάλιστα καὶ οἱ ἀρθρογράφοι τῶν ὑπουργῶν τῆς πρώτης προδοτικῆς Γερμανοδούλου Κυβερτήσεως καὶ μόνον ἀφ' οὗ ἐλήφθησαν νέαι κατηγορηματικαὶ ὀδηγίαι ἐκ Μόσχας — συνώψισε τὰ προσφιλέστερα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ: τὸν ἐθνισμόν του, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶχε ἐπιτρέψει νὰ μεγαλοουργήσῃ κατὰ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰταλίας, καὶ τὸν πόθον τῆς ἀπελευθερώσεώς του ἀπὸ τοῦς στυγεροῦς τυράννους.

Κατ' ἄλληλα συνθήματα, ἐπιτηδείως διαδιδόμενα, ἄρθρα δημοσιευόμενα εἰς μυστικὰς ἐφημερίδας, αἱ ὁποῖαι κατ' ἀρχὴν ἐπέκριντον ἐπιμελῶς τὴν κομμουνιστικὴν τῶν προέλευσιν, τραγούδια εἰδικῶς συντεθέντα καὶ πρό

χων, τῆς Ἀγγλίας, δηλαδὴ, καὶ τῆς Ἀμερικῆς, καὶ δὲν ἠθελεν οὔτε ἡ ἰδία, οὔτε τὰ ἀνά τὸν κόσμον κομμουνιστικὰ ὑποκαταστήματα τῆς, νὰ κάμουν, ὁτιδήποτε, τὸ ὁποῖον, νὰ δυσαρεστήσῃ τοὺς Συμμάχους αὐτοὺς καὶ νὰ ἀναξωγογήσῃ τὰς παλαιὰς δικαιολογημένας ὑπονοίας κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἦσαν, λοιπόν, καὶ οἱ κομμουνισταὶ ἐν Ἑλλάδι, πολὺ προσεκτικοὶ κατὰ τὴν πρώτην αὐτὴν περίοδον τοῦ Γερμανορωσικοῦ πολέμου, τοῦ καθαρῶς ἀμυντικοῦ, ὁ ὁποῖος διήρκεσεν ἀπὸ τοῦ 1941 μέχρι τοῦ 1943 καὶ τὸν ὁποῖον μόνον μεμονωμέναι ἐπιθετικαὶ ἐπιτυχίαι τοῦ Ἐρυθροῦ Στρατοῦ ἤρχοντο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, νὰ διακόψουν. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν πρώτην αὐτὴν περίοδον, οἱ κομμουνισταὶ ἠγέται δὲν λησμοοῦν ποῖα: εἶναι αἱ βασικαὶ ἐπιδιώξεις τοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ διεξαγάγουν, ἀλλὰ καὶ τῆς εἰδικῆς ὁργάνωσεως, τῆ, ὁποία: ἴδρυσαν διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, τοῦ ΕΑΜ, δηλαδὴ.

ΤΙ ΕΠΕΔΩΚΟΝ ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΕΑΜ

Ἐμπιστευτικαὶ κομμουνιστικαὶ διαταγαὶ, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τοῦ Ε.Α.Μ., τὰς ὁποίας ἔχομεν τώρα ὑπ' ὄφιν μας, μᾶς παρέχουν τὴν πληρῆ ἐξήγησιν τῶν ἐπιδιώξεων ἐκείνων. Τονίζεται πράγματι εἰς τὰ ἀληθινὰ κομμουνιστικὰ στελέχη, τὰ ὁποῖα καλοῦνται νὰ διαρθρώσωμεν τὰς τάξεις τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ νὰ ἀποτελέσωμεν τοὺς καθοδηγητὰς καὶ ὁργανωτὰς του, ὅτι πρέπει νὰ ἔχουν σαφῆ ἐπίγνωσιν τῆς διαφορᾶς, ἡ ὁποία υφίσταται πάντοτε μετὰξὺ Εαμίτου καὶ Κομμουνιστοῦ, ὅσον καὶ ἂν φαινομενικὰ ἀποτελοῦν μόνον «συναγωνιστὴς» τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος. Διὰ τοῦ Ἐαμίτην γενικῶς, σκοπὸς εἶναι νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ταχύτερα ἀπελευθέρωσις τῆς χώρας ἀπὸ τὸν κατακτητὴν, χωρὶς νὰ ἀναμένεται ἡ στιγμή, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ μεγάλοι μας Σύμμαχοι θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐπιχειρήσωμεν τὴν ἀπελευθερωτικὴν ἐκστρατεῖαν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀπὸ κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀπόψεως τὸ

Καὶ τοῦτο, διότι ἦτο ἡ μόνη ὁργάνωσις τὴν ὁποίαν τὸ Κ.Κ.Ε. ἤμποροῦσε νὰ ἐλέγχει ἀπολύτως. Ἐπρεπε, κατὰ συνέπειαν, ἐνῶ παρέσυρε τοὺς ἀφελεῖς καὶ ἀπληροφόρητους, νὰ φροντίσῃ ταυτοχρόνως καὶ ἐξοντώσῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἀπελευθερώσεως, θὰ ἤμποροῦσαν νὰ ἀμφισβητήσωμεν εἰς τὸν Κομμουνισμόν τὸ δικαίωμα αὐτῆς τῆς ἐπικρατήσεως. Καὶ τοιοῦτοι ἦσαν κυρίως οἱ πραγματικοὶ ἐθνικοὶ ἀγωνισταὶ, ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν πολεμήσει κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐξηκολούθουν νὰ ἀθίστανται οὐσιαστικῶς ἐναντίον του.

Δύο τρόποι ὑπῆρχον πρὸς τοῦτο, πλὴν τῆς ἀμέσου υφαιγῆς, τὴν ὁποίαν μόνον ἀργότερα, ἀπὸ τοῦ 1943 καὶ ἐντεῦθεν, θὰ ἀνελάμβανε πλέον εἰς εὐρείαν κλίμακα ὁ κομμουνισμὸς: ὁ πρῶτος ἦτο ὁ διατῆς ἐκθέσεως τῶν πλέον ἐπικινδύνων ἐθνικῶν στοιχείων ἀπέναντι τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν Ἰταλῶν, διὰ τοῦ «καψίματος» δηλαδὴ, κατὰ τὴν χαρακτηριστικὴν ἔκφρασιν, οὕτως ὡστε νὰ συλλαμβάνωνται ἀπὸ αὐτοὺς καὶ νὰ ἐξουδετεροῦνται. Καὶ ὁ δεύτερος ἦτο ὁ διατῆς συστηματικῆς δυσφημῆσεώς των ὡς συνεργασθέντων μετὰ τοὺς κατακτητὰς. Αἱ σχετικαὶ ὀδηγίαι ἔλεγον σαφῶς, ὅτι «τὸ ἀπελευθερωτικὸν κίνημα οὐδετεροποιεῖ τὴν μπουρζουαζία καὶ τὴν βάζει μπροστὰ στὸ δίλημμα ἀρνήσεως πολέμου κατὰ τοῦ κατακτητῆ, προδοσίας τοῦ ἀγῶνα τοῦ ἐξωτερικοῦ τῆς Συμμαχίας».

Καὶ οἱ δύο αὐτοὶ ἄτιμοι τρόποι ἐχρησιμοποιήθησαν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς εἰς μεγίστην κλίμακα.

ΑΥΡΙΟΝ: Οἱ κυριώτεροι βοηθοὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν κατακτητικῶν σκοπῶν τοῦ Ε.Α.Μ. εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὑπόπτος καὶ ὑπονομευτικὴ δράσις τῶν μυστικῶν συμμαχικῶν ὑπηρεσιῶν κατὰ τὴν κατοχὴν.

126

πάτω, η υιοθέτηση της ιδέας του άταρτικού αγώνος εναντίον των Γερμανοϊταλών, έτόνιζαν άκόμη περισσότερο, τους δύο αυτούς παραπλανητικούς χαρακτήρες του ΕΑΜ. 'Αφωσιωμένοι εις την ιδέα του να προκαλέσουν όσον το δυνατόν περισσότερας ζημίας εις τους κατακτητάς και να έξυπηρετήσουν, έτσι το κοινό, Συμμαχικόν αγώνα, οί νεαροί Έλληνες, οί όποιοι έπολέμησαν εις την Πύδο, τα Μακεδονικά όχυρά, την Κρήτην, τας Έλληνικάς θαλάσσας, έδέχοντο εύχαρίστως άκόμη και τας ξενικάς μεθόδους του μυστικού αγώνος αντίστασεως, την κατασκοπείαν των έχθρικών κινήσεων και το «σαμποτάζ». 'Αλλά το «άντάρτικο», το «κλαρί», ό αγών ό όποίος υπενθίμιζε τους παλαιούς άρματωλούς και κλέφτες, άταπεκρίνετο πολύ περισσότερο, εις τας παραδόσεις και την ψυχολογίαν της φυλής και συνεκίνει φυσικά βαθύτερον. 'Ητο ούτω μοιραίοι πολυάριθμοι και διαρκώς περισσότεροι Έλληνες να παρασυρθοῦν από τα άταρτικά αυτά συνθήματα και να προσχωρήσουν εις το ΕΑΜ, χωρίς να φαντασθοῦν καθόλου τί έκρύπτετο ό πίσω από αυτό.

Η ΡΩΣΙΑ ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΕΑΜ

Οί ίδιοι οί κομμουνισταί ήγέται, οί όποιοι δέν έπίστευαν καθόλου εις τας «έθνικάς και άπελευθερωτικάς» ιδανικά της νέας των οργανώσεως ή και αν τα έπίστευαν, τα έπίστευαν μόνο, ως μία παρεξηγημένη μορφή ταξικων αγώνων, έμειναν κατάπληκτοι, ότα άντελήφθησαν πόσοι ήσαν οί Έλληνες, οί όποιοι άληθινά θαύματα τα έπίστευαν, αλλά και πόσον ταχεία και υπερέρα κάθε προσδοκίας ήτο ή έπιτυχία της παραπλανητικής των προσπάθειας.

Διά να συγκροτήσουν την όργανωσιν αυτήν, ή όποία άπετέλει το μεγαλύτερον «διαλεκτικό» πήδημα, που είχαν κάμει ποτέ οί κομμουνισταί εν Ελλάδι, την ριζικώτεραν δηλαδή αλλαγην παλαιών έντελήψεων και πεποιθήσεών των, είχον συμμορφωθή μόνο, προς τας λαφείρας οδηγίας που έλαβαν από την Μόσχαν. 'Η ίδια άίλωσ τε ή Μόσχα είχε δώσει τας οδηγίας τούτας, μόνον διότι εύρίσκετο τότε εις έξαιρετικώς δυσχερή θέτην. Οί Γερμανοί, συντρίψαντες έρχικώς κάθε Ρωσικήν αντίστασιν, έφθαναν εκείνην ακριβώς την εποχήν, μετά πνετάμηνον πολεμικόν αγώνα, εις τα προάστεια της Μόσχας και της Πετροπόλεως και εις τας προσβάσεις του Καυκάσου και θα είχον ίσως τελικώς υπερίψει κάθε Ρωσικήν αντίστασιν, αν ό έξάμηνος ήρωϊκός άγών του Έλληνικου Λαού δέν ειεν άνατρέψει τα σχέδια του Γερμανικού Στρατηγείου. 'Εχρειάζετο άτά συνέπειαν, ή Μόσχα την μινίστην δυνατήν βοήθειαν εκ μέρους των άλλων μεγάλων Συμμα-

μόνον το όποιον θα ήμπορούσε να προπαγανδίζεταί εις τους μη κομμουνιστάς Εαμίτας, ήτο ή Λαοκρατία, ή Λαϊκή Δημοκρατία, όπως έλεγετο αρχικώς, ένα ιδανικόν δηλαδή, το όποιο, δέν έφαινετο έντελώς κομμουνιστικόν και το όποιον θα ίκανοποιεί τας άορίστους πολιτικάς βλέψεις του πλήθους, χωρίς να του έμπνέη ύπονοίας. Το παλαιόν κομμουνιστικόν ιδανικόν της «δικτατορίας του προλεταριάτου», το όποιον μοιραίως έστηρίζετο εις την πάλην των τάξεων, έπρεπε να παραμερισθῆ έντελώς ή να «καμουφλαρισθῆ» όσον το δυνατόν περισσότερο, δεδομένου, ότι ήτο άνάγκη να προσελκυσθοῦν νέοι όπαδοί από τας άλλας Έλληνικάς τάξεις, την άγροτικήν και την μικροαστικήν, που δέν συνεπάθησαν ποτέ τον κομμουνισμόν.

Διά να διασκεδασθοῦν οί φόβοι, τους όποίους προεκάλει μοιραίως εις τους παλαιούς κομμουνιστάς ή μεταστρωφή αυτή, τονίζεται εις τας μυστικές έγκυκλίους της εποχής εκείνης, ότι ή άνησυχία είναι άδικαιολόγητος. «Το άπελευθερωτικό κίνημα είναι μορφή όξύτατου ταξικου άγώνος, μορφή που δέν άναίρει αλλά έπιθεβαιώνει την παλη των τάξεων, έστω και αν φαινομενικά σταματά ή διεκδικηση των ταξικων σκοπων του προλεταριάτου». Και περαιτέρω: «'Η Λαϊκή Δημοκρατία, που πρέπει να προπαγανδίζεταί στους Έαμίτες γενικά, πρέπει για τον συνειδητό και έντεταγμένο κομμουνιστή, να είναι μόνον ή προβαθμίδα, το μεταβατικό δηλαδή στάδιο για την πραγματοποίηση του σοσιαλισμοῦ και της δικτατορίας του προλεταριάτου στην χώρα μας. Βέβαια, ή προσεκτική και συστηματική προπαγάνδα των καθαρά κομμουνιστικων σκοπων μέσα στις καινούργιες λαϊκές μάζες των Έαμιτών, πρέπει να προβλέπη να αύξηση τον αριθμό των όπαδων μας. Αυτό όμως πρέπει να γίνεται, έτσι ώστε να μη τρομάζη εκείνους, που δέν είναι ψυχικά και πνευματικά προετοιμασμένοι άκουμα για αυτό τον σκοπό».

Η ΔΥΣΦΗΜΗΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΡΟΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ

Δέν ήτο όμως μόνον αυτός ό άπώτερος και σοβαρώτερος σκοπός του Ε.Α.Μ. Σύμφωνα με την σκέψιν των ίδρυτών του, έπρεπε να είναι ή μοναδική όργανωσις, ή όποία να έμφανισθῆ κατά την στιγμήν της άποχωρήσεως των κατακτητών, ως ή έπιτυχοῦσα την άπελευθέρωσιν και δικαιουμένη, κατά συνέπειαν, να ρυθμίση τας τύχας της χώρας.

124

ΟΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ ΑΙ ΜΥΣΤΙΚΑΙ ΣΥΜΜΑΧΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Εορτασμός 19/2/1945

Το πολυπρόν όσον και σταυ-
κόν σχέδιον τών κομμουνιστών.
όπως διά τής οργανώσεώς των
του ΕΑΜ παρασίφου εν σοσ. το δε-
κατό, μεγαλείτερο μέρος τών ζω-
τανών και δυναμικών στοιχείω-
του Έλληνικού Λαού και εμφανι-
σθούν ούτω κατά τή στιγμήν τής
μοιραίας αποχωρήσεως τών κα-
τακτητών ως οι δοξασμένοι και
πεποδομένοι απελευθερωταί τής
Έλλάδος, διά να προετοιμάσου-
ν έτοι την τελικήν τω, επικράτησιν.
εύρε, από τής πλευράς του αστι-
κού κόσμου δύο απροσδοκίτους και
πολιτικούς βοηθούς: Πρώτον τήν
απροθυμία τών παλαιών πολιτι-
κών ηγετών, ά απαλλάχθησαν οιαδή-
ποτε πρωτοβουλίας δια τή διεν-
θυσιν και καθοδήγησιν του άγω-
τος αντίστασεως του Έλληνικού
Λαού, και δεύτερον τή επάνοδον
εις τα παλαιά συνθήματα τής έ-
σωτερικής διαιρέσεως μεταξύ βα-
σιλοφρόνων και δημοκρατικώ,
διαιρέσεως, ή οποία ειθύς μετά
τής υποδουλώσεως τής χώρας, συ-
χά δέ υπό τή καθοδήγησιν τών
ιδίων τών κατακτητών και τών
πισθάρων όργάνων των, άεβίω-
σε πάλιν εις τήν δυστυχισμένη
Έλλάδα.

Όιοι οι νέοι Έλληνες πολε-
μισταί τής Ηπείρου και τών Μα-
κεδονικών βοιωτών, οι όποιοι από
τής υποδουλώσεως τής χώρας εί-
χο, αποφασίσει να συνεχίσουν
τό άγώνα ένα τσον του κατακτη-
του και οι όποιοι, εξήτεν, διά τό
άγώνα των αυτών όδηγίας και κα-
τευθύνσεις από τους πολιτικούς
ηγέτας, έδλεπαν με βαθυτάτη ά-
πογοήτευσιν, ότι ο άγων αυτός
δέν τους έδιέφερε καθόλου και
ότι εκείνο, τό όποιο, σχεδόν, απο-
μυσοειστικώς τους απηγάγει, ήτο
ή πολιτική και πολιτικική των έμ-
πάθεια.

Και ή ζημία δέν περιορίσθη
μόνον εις τό γεγονός, ότι ή πολι-
τική ηγεσία άφηκε χωρίς καθο-
δήγησιν, ενίσχυσιν και υπεύθυνον
διεύθυνσιν τās τώσας έθνοκρο-
νας μικροοργανώσεις, αντιστάσε-
ως, οι όποιαι καλύπτου του ΕΑΜ
είχον συγκροτηθή. Εξεξέταθη ά-
κόμη περισσότερο, διά τής προ-
καθείας τής μεταξύ των διαιρέσε-
ως τών μικροοργανώσεων, αυτών,
αναλόγως τών πολιτικώ και των
καλιτευστών των προημάτων, και
δία τής απεριγράπτως άνοήτου
και άντεθνικής προσπάθειας τής
συγκεντρώσεως έθνοκροφρών, μέν,
άλλε δημοκρατικώ, στοιχείων, μέ-

τον Έλληνικό, λαο, δια να
περιβάλη τήν οργανωσιν, μέ-
τη, πρόθυμον και πλήρη αυ-
τοθυσίας βοήθειά, του. Ουχ
τροέκυπτε δηλαδή μία κατα-
πληκτική δύναμις, ή οποία,
εις οιαδήποτε στιγμή, πού
θα έκρινετο κατάλληλος από
τή, συμμαχική, στρατιωτική,
ηγεία, θα ήδύατο να απε-
λευθερώση άμέσως σημαντι-
κόν όρεινόν, τμήμα τής Έλλά-
δος από τους κατακτητάς και
να φέρη τους κατακτητάς αυ-
τους εις τόσον δυσχερή θέσι-
ώστε μικρά μόνον συμμαχι-
κή άποθεατική δύναμις να
προκαλέση τή, κατά έ.α και
πλέον έτος ίσως έωρίτερον ά-
πελευθερώσιν, τής Έλλάδος
και τήν δημιουργίαν ούτω το-
λυτικού συμμαχικού προγε-
φρώματος δια τή, οργανω-
σιν του δευτέρου ή του τρίτου
μετώπου κατά τής Γερμανίας.

Διανάμεθα άκόμη να προσ-
θέσωμεν, ότι, παρ' όλας τās
δυσχερείας και τās άτιμωρά-
σεις υπήρξε στιγμή, κατά τήν
όποιαν, υπό τή, ηγεσίαν, του
άρχιστρατήγου του Έλληνο-
ταλικού πολέμου, με τήν συμ-
μετοχήν όλων, τών αξιωματι-
κών, άδιακρίτως πολιτικώ
προημάτων και τήν πρόθυ-
μο, οικονομική, άρωγή, όλων
των, δυναμέων, Έλλήνων, εί-
χε δημιουργηθή ο πυρήν τής
οργανώσεως αυτής, ή οποία,
από τήν Έλληνικήν Κυβέρη-
σιν, και τή, Συμμαχικήν,
στρατιωτικήν διοίκησιν, τής
Μέσης Α.ατολής, δέ, έζητει
ούτε άνδρας, ούτε χρήματα
— διότι και αυτά είχε κατο-
νώσει να εξεύρη από τήν πει-
νώσιν, και κατεστραμμένην, υ-
πόδουλον Έλλάδα — άλλα
μόνον, διαταγάς και όδηγίας,
διά να άρχίση τον άγώνα.

Έδω όμως άκριβώς παρεμ-
βαίνουσι οι ύποπτοι μυστικάι
συμμαχικάι οργανώσεις, οι
όποιαι εύρισκον πρόθυμον, εν-
ίσχυσιν από τον άεκδιήγυ-
το, Πρωθυπουργόν τής έλευθέ-
ρας Κυβερήσεως Μέσης Α-
νατολής, δυστυχώς δέ και
από ώρισμένους Έλληνας
πολιτικούς. Πρέπει να σημει-
ωθή έδω, προς εξήγησιν του
άνεξηγήτου αυτού έκ τούτων
όψεως συμπτώματος, ότι με-
ρικοί από τās μυστικάς όρ-
γανώσεις τής Αγγλικής υ-
πηρεσίας δέν άτετέλουν καθ'
αυτό κρατικούς οργανισμούς,
άλλ' έχρηματοδοτούντο από

φίως έξ Έλλάδος άγωνισταί,
τά περίφημα «μπάρραζ», ή
πηρεσίας ειδικας δηλασής, οι
όποιαι έξεδιάλυσαν όλους
τους διερχομένους και παρτη-
πόδιζαν, με κάθε τρόπον, ό-
σοις δέ, ήσαν, πρόθυμοι να
συμμετάσχουν εις τήν λεγο-
μένην, «αποδημοκρατικοποίη-
σιν» τών, έλευθέρων Έλληνι-
κών ενόπλων δυναμέων του έ-
σωτερικού. Απεσταλμένοι τών
έθνοκροφρών Έλληνικών κί-
νησεων, άπιστάσεως είτε έ-
κρατήθησαν εις τās «μπάρραζ»
αυτά έτι τόσον, καιρόν, ώστε
να γίνου άχρηστοι, είτε, κα-
τασκευοφανηθέντες κατά το
χειρότερον δυνατόν, τρόπο, εις
τās Συμμαχικάς άρχάς, εξα-
πεστάλησαν, εις τοπους απο-
μοιώσεως και εις στρατοπε-
δα συγκεντρώσεως εις τήν
Μέσην Α.ατολήν.

Διά του τρόπου αυτού έμα-
ταιώνετο κάθε προσπάθεια έ-
πικοινωνίας τών έθνοκροφρών
Έλληνικών, οργανώσεων με
τον Βασιλέα και τό Συμμα-
χικό, Στρατηγείον, ενώ ενί-
σχύοτο τās άατρεπτικά έ-
Έλλάδι στοιχεία και προη-
τοιμάζετο τό άπαισίον κίνημα
τής Μέσης Α.ατολής, με τών
των ενόπλων Έλληνικών Δυ-
νάμεων. Η κωλυσιεργία αυ-
τή συνεχίσθη συστηματικώς
μέχρι τής εποχής, κατά τήν
όποιαν, ή μέν γενικωτέρα Έλ-
ληνική οργανώσις άπιστάσε-
ως έξουδετερώθη, διά τής
συλλήψεως τών στρατιωτικώ
ηγετών τής Αλβανίας υπό τών
Γερμανών, — μυστηριωδώς ως
συνήθως, ειδοποιηθέντων —
τό δέ Ε.Α.Μ, κατώρθωσε να
προχωρήση συστηματικώς και
σημαντικώς εις τήν προσπα-
θειαν τής έξουτώσεως όλων
των μη άριστέρων, ομάδων, και
όργανώσεων άπιστάσεως.

Διότι αυτό υπήρξε τό κύρι-
ο, αποτέλεσμα, ή ενίσχυσις
δηλαδή του προγράμματος
του κομμουνισμού, διά τήν
πλήρη μοσπώλησιν κάθε κί-
νησεως αντίστασεως εν Έλ-
λάδι, προς εξυπηρέτησιν τών
άπώτερων σκοπών του.

ΑΥΡΙΟΝ: Τό «Ε.Α.Μ.» επιδι-
δεται εις τή, έξόντωσιν, ό-
λων, τών έθνικώ άγωνιστών
τής Έλλάδος που δέν θέ-
λουν να ύποταχθούν εις τās
θελήσεις του. — Άπτι, να
πολεμήση τους Γερμανούς,
μάχεται εναντίον τών Έλ-
λων άπαρτικώ ομάδων,
διά να μοιστωλήση το έ-
θνικό άγώνα.

130

τὰς κομμουνιστικὰς ἢ ἡμικομμουνιστικὰς ὀργανώσεις καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἠμποροῦσαν αἱ τελευταῖαι: αὐταὶ νὰ παρασυρθοῦν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν καθεστωτικῶν ἐπιδιώξεων τῶν δημοκρατικῶν.

Διέπρατταν οἱ ἀνθρώποι αὗτοι, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, τὸ ὀλέθριον καὶ ἀληθῶς ἀσυγχώρητον λάθος, τὸ ὁποῖον, καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχε ποσάκις διαπραχθῆ, καὶ τὸ ὁποῖον, ἐστηρίζετο εἰς τὴν ιδέαν, ὅτι θὰ ἠμποροῦσαν, νὰ ἐκμεταλλευθοῦν διὰ τὰ ἰδικὰ τῶν σχέδια τοὺς κομμουνιστὰς, ἀληθεῖς δεξιότητάς εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν, καὶ ἱκανοὺς νὰ ἐκμεταλλευθοῦν οἱ ἴδιοι διὰ τοὺς ἰδικούς τῶν σκοποὺς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐφαρτάζοντο, ὅτι τοὺς ἐξεμεταλλεύοντο. Θὰ μᾶς δοθῆ συχνὰ εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα ἢ εἰκαιρία νὰ ἐπανέλθωμεν, ἐπὶ τῆς ἀνοήτου αὐτῆς ιδέας μερικῶν ἐθνικοφρόνων μὲν, ἀλλὰ δημοκρατικῶν πολιτῶν, ιδέας, ἢ ὁποία ἤδη ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1942 ἐδημιούργησε τὰς πρώτας σχέσεις μεταξὺ κομμουνιστῶν καὶ δημοκρατικῶν, καὶ ἢ ὁποία τόσον κακὸν, ἐπέφερε, εἰς τὴν χώραν.

Η ΔΡΑΣΙΣ

ΜΥΣΤΙΚΗΝ ΣΥΜΜΑΧΙΚΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ

Ἐπῆρχεν ὅμως καὶ ἓνας τρίτος παράγων, ὁ ὁποῖος προσέφερεν ἀνεκτίμητον βοήθειαν εἰς τὰ κομμουνιστικὰ σχέδια καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ὄρασις εἶναι τόσο σημαντικὴ καὶ μυστηριώδης, ὥστε θὰ πρέπει κάποτε νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἄλλης εἰδικῆς μελέτης: πρόκειται περὶ ὠρισμένων μυστικῶν συμμαχικῶν, καὶ εἰδικώτερον Βρετανικῶν, ὑπηρεσιῶν, αἱ ὁποῖαι, ἀπὸ πολὺ ἔνωρις, ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ κρυφοῦ πολέμου τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιστάσεως καὶ αἱ ὁποῖαι ἀπεδείχθη, ὅτι ἐνδιεφέροντο πολὺ περισσότερο διὰ τὴν πραγματοποίησιν ὠρισμένων πολιτικῶν ἐπιδιώξεων ἐν Ἑλλάδι, παρά διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινῆς Συμμαχικοῦ ἀγῶνος.

Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ συνοπτικῶς νὰ λεχθῆ ἐδῶ, εἶναι, ὅτι κατάλληλος ἀπὸ τὸ Συμμαχικὸν Στρατηγεῖον Μείσεως Ἀνατολῆς καὶ τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐλευθέραν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν κατεύθυνσις καὶ ἐνίσχυσις τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, πρὸς ἀντίστασιν ἐναντίον τοῦ κατακτητοῦ, θὰ ἠδύνατο νὰ δημιουργήσῃ μίαν τεραστίαν Ἑλληνικὴν ὀργάνωσιν, ἢ ὁποία θὰ εἶχεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ὄλους σχεδὸν ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, διὰ τὴν πλασιῶσιν σωμάτων ἀντιστάσεως, ὄλους τοὺς πολεμιστὰς τῆς Ἀλβανίας, διὰ νὰ ἀποτελέσουν τὰ σώματα αὐτά, ὅλοι

Τραπέζας καὶ ἰδιώτας κεφαλαίουχους, ὅσων καὶ ἂν ἐχρησιμοποιοῦντο ἀπὸ τὰ Συμμαχικὰ Στρατηγεῖα. Παρεμβάλλοντο οὕτω ὑποπτα ἰδιωτικὰ συμφέροντα εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος, τὰ ὁποῖα ἠλλολῶναν τὸν ἀγῶνα καὶ ἐπέφερον, εἰδικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα τρομερὰς καταστροφάς.

Η ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Διὰ τὰς περιέργους αὐτὰς ὑπηρεσίας, αἱ ὁποῖαι παραδόξως, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, ἀνέλαβαν ἓνα σαταλικὸν ὑπονομευτικὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος, ἣτις ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς Ἑλληνας νὰ θαυματοουργήσουν, κατὰ τὸ 1940-1941 καὶ αἱ ὁποῖαι ἐνεπείεοντο ἀπὸ ἀληθινὸν μῖσος κατὰ τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως τοῦ συμβολίσαντος τὴν ἐθνικὴν ἐκείνην ἐνότητα, ἀπετέλει κίνδυνον καὶ ἐχθρὸν μίαν τοιαύτην ἐθνικόφρων ὀργάνωσιν ἀντιστάσεως, δυναμένη νὰ προσφέρῃ ἀνεκτίμητους ὑπηρεσίας εἰς τὸν Συμμαχικὸν ἀγῶνα.

Πράκτορες τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Μέσης Ἀνατολῆς, ἐρχόμενοι μὲ ὑποβρύχια ἢ καϊκία, εἰς τὴν ὑπόδουλον Ἑλλάδα, διὰ νὰ ὀργανώσουν καὶ νὰ ἐνισχύσουν δῆθεν τὴν Ἑλληνικὴν ἀντίστασιν κατὰ τῶν κατακτητῶν, ἐπεδίδοτο εἰς τὴν περιεργότεραν καὶ πλέον ὑποπτον πολιτικολογίαν. Ἐρχόμενοι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνεζήτησαν ὄχι τοὺς Ἑλληνας, οἱ ὁποῖοι εἶχον διευθύνει καὶ διεξαγάγει τὸν ἐνδοξον ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν ἀγῶνα, ἀλλὰ ὠρισμένους μόνον πολιτικούς ἀρχηγούς καὶ τὰ πλέον ὑποπτα ἀριστερὰ στοιχεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα παρεῖχον κάθε δυνατὴν ἐνίσχυσιν. Εὐρισκόμενοι ἐδῶ, ἐβεβαίουν, ὅτι τὸ γόητρον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, εἶχε πολὺ κλονισθῆ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ὅτι εἶναι ἀπίθανον ἐὰν οἱ Σύμμαχοι θὰ τοῦ ἐπέτρεπαν, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐπιστρέφοντες ἔπειτα εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν, ἀνέφεραν εἰς τὰς συμμαχικὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχάς, ὅτι ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐμαίνετο ἐναντίον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ ὅτι πᾶσα ὑπὲρ αὐτοῦ συμμαχικὴ ἐκδήλωσις, θὰ παρέλυε τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα ἀντιστάσεως καὶ θὰ διήρει τὴν χώραν.

Ταυτοχρόνως καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ περιέργου πρωτοπουργοῦ τῆς ἐλευθέρας Κυβερνήσεως ἐγκατέστησαν εἰς τὰ σημεῖα ἐκεῖνα τῆς Τουρκίας, ὁπόθεν κατῶρθωναν νὰ διέρχωνται οἱ φεύγοντες κρυ-

139 KE.

ΤΟ ΕΑΜ ΖΗΤΕΙ ΝΑ ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΟΛΕΣ ΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ

ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΜΕΙΝΗ Η ΜΟΝΗ ΕΝΟΠΛΟΣ ΔΥΝΑΜΙΣ

Εορτασμός 1944

7ο.

Με την ηθελμμένη η έκοισία, αλλ' όχι ολιγώτερο, πολύτιμον βοήθειαν ώρ.σμένω, μη κομμουνιστικών παραγόντων, περί των οποίων ώμιλήσαμεν προχθές, το Β.Κ.Ε. και το ΕΑΜ κατώρθωσα, κατά τη διάρκεια τών πρώτων έτών της κατοχής, να προχωρήσουν σημαντικώτατα εις την εφαρμογή του προγράμματός τω, διά της μονακλήρου του άγώου της αντιστάσεως εις την Ελλάδα. Αλλά εις την προσπάθειάν των αυτή είχον να αντιμετωπίσουν, άπειτάλους σοβαρούς, όλες τας έθνικας οργανώσεις, αι όποιαι έννοοισα, ά συνεχίσου, τον άγώνα τω, χωρίς να υποταχθού εις τας θέλησεις και τας αξιώσεις εκείνων, οι όποιοι είχαν χαρακτηρίσει τη ένδοξον, εκστρατεία, της Αλβανίας ως «απεριαίμαστο πόλεμο, γινόμενον για χάρη της Έγγλέζικης κεφαλαιοκρατίας». Και εις μέν τας πόλεις η προσπάθεια εξοστώσεως τών οργανώσεων, αυτών, ένίετο είτε διά της κατατροδόσεως τών κυριωτέρων τω, στελεχών, εις τούς κατακτητάς, είτε άκόμη και διά της διασημής των ως όργανων τών κατακτητών.

Εις την ύπαιθρον, όμως, τα πράγματα ήσαν, δυσκολώτερα. Εις την Θεσσαλίαν, εις την Μακεδονίαν, την Ήπειρον, την Στερεάν Ελλάδα, την Κρήτη, είχα, ήδη αρχίσει, να οργανοούνται και να άνδρουνται άνταρτικαι ομάδες καθαρώς έθνικώφρονες, αι όποιοι θα ήτο δύσκολον να υποταχθού η να εξουδετερωθού από τόν κομμουνισμόν. Εις τη, επίθεσι, έαντίον τών ομάδων αυτών, οι κομμουνισταί και ο υπό την άεσοδρείφινσί, τών εγρισκόμενος Ε. Λ. Α. Σ., ο όποιος μόλις είχεν αρχίσει να σχηματίζει τας πρώτας του ομάδας, επροχώρησα, κατά τόν πρώτον, ήμισυ του 1942 με προσογήν και επιμέλειαν, διά να μη προκαλέσου, άκόμη την πρόωρον εποκάλεσιν των σχεδίων των, τας έποοιας και την άτίδρασιν του άστικου κόσμου και του στραματικού Στρατηγείου. Δεν πρέπει να λησμονώμεν, ότι κατά τη, εποχή, ήπει η Ρωσία δε, εύρισκετο έκά η εις καλήν κατάστασιν και ότι οι Γερμανοί προήλυνον εις την Κεντρική, Ρωσίαν, εις τόν Καύκασον και εις τη, Κορμασίαν. Δέ έπρεπε, λοιπόν, οι άά τόν κόμον κομμουνισταί να δημιουργήσουν, άφορμάς, δυσσχεκείας η έπιοσίας διά τούς άλλους Σημά-

τέρων, έθνικώφρων, στραματικού ομάδω συνεχισθ, συστηματικώς, πλέον, μέχρι, ότου συνεχινήθη τόν Σημααχικόν Στρατηγείον. Μέση Ανατολή και έστειλε τόν ταξί-αρχον Έντυ ως επίσημον εκπρόσωπον τών Σημααχών, διά να επιτύχη μίαν συνεννόησιν, και μίαν συνεργασίαν μεταξύ τών άταρτων όλων τών άποχρώσεω. Ο Άγγλος αξιωματικός ήτο εφωδιασμένος και με Ρωσικας έπιστολάς, που τόν, έχαρκτηρίζαν ως κοινό, εκπροσωπον τών Σημααχών, και έτσι οι κομμουνισταί, εύρεθέντες εις δυσχερή θέσιν, ήπαγκάσθησαν να υπογράψου, τόν πρώτον συμφωνητικόν περί κοινής συνεργασίας με όλους τούς άγωνίζομενους έατιον τών κατακτητών.

Αλλά η υπογραφή του συμφωνητικού αυτού κάθε άλλο η άστέλλει την έξοντωτικην μανία, του ΕΛΑΣ και των κομμουνιστών, ένατιον τών άγωνίζομενων, κατά του κατακτητού, που δε, ήθελαν να υποταχθού, εις την ιδίαν, τω, τυραννίδα. Αι άλλεπάλληλοι επιθέσεις των, που έργοούνται πάλιστα την εποχή, κατά τη, όποίαν αι άλλαι άταρτικαι ομάδες εύρισκοτο εις δυσχερή θέσιν, πιεζόμεναι υπό τών Γερμανών, διά να τας εξοστώσου, συνεχίζονται καθ' όλην την διάρκεια του 1943 και τας αρχάς του 1944, διά να αποκορυφωθού, με τη, άπειριγράπτως προδοτική, και έγγληματική έξόντωσι, της θαιμασίας άνταρτικής μοάδος του 5112 Σημααχικός Εξώνων και τη, σφαγήν του αρχηγού της συμμααχάρχου Φαρρού και με τας άδυσκόπους και συχνά λυσσώδεις επιθέσεις έαντίον τών άταρτικών δυνάμεων του στρατηγού Ζέρβα.

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΟΥΤΑΙ

Η δράσις αυτή είαι τούσον έντολος και άπροκαλύπτως, ώστε να εκδηλοῦται άκόμη και ένατιον τών ολίγων φεζ! εκείνων Άγγλων αξιωματικών, οι όποιοι είχαν σταλή από τόν Βρετανικόν Στρατηγείον Μέσης Ανατολής, και οι όποιοι επεθύμου, να μείνου άμέτοχοι εις τας έσωτερικας μας διε-εξεις και να υποστηρίζου μόνον τους μαχομέους ένατιον, τών Γερμανών. Όταν, μάλιστα οι Έλασίται έφόνευσαν, μαζί με διαφόρους Έλληνας άγωνιστάς, ένα Νεοελληνικόν αξιωματικόν

λάδος, άγνωρίζουσα δηθεν τόν Βασιλέα Γεώργιον, εις τόν όποιον, έστειλε τηλεγραφήματα ο Ρώσος πρωθυπουργός Καλίλιν, και παρά τών όποιών διεπιστευέτο Ρώσος πρεσβευτής. Αι όδη, αι αυται έτόνιζαν, εις τούς Έλληνας κομμουνιστάς, ότι έπρεπε να συμμορφωθού, προς τόν παράδειγμα της Νοτιοσλαβίας, να άπορρίψου, πλέον, κάθε έπιφύλαξιν και να προσπαθήσου, διά παντός τρόπον, να επιτύχου, ότι είγεν επιτύχει ο Τίτο. Συγκεκριμένως, έτοιμίζετο εις τας οδηγίας της δηθεν διαλυθείσης τότε άκριβώς Τρίτης Κομμουνιστικής Διεθούς, ότι έπρεπε να συνεχισθ η μέχρι πλήρους επιτυχίας ο άγών διά την έξόντωσιν όλων τών μη κομμουνιστικών άνταρτικών ομάδων και οργανώσεων αντιστάσεως και ότι έπρεπε να έτοιμασθού, άμέσως τα δύο έπόμενα μέτρα του Ε.Λ.Α.Μ.: "Ητοι πρώτον η δημιουργία μίας έλευθέρας Έλληνικής Κυβερήσεως τών βουνών, η όποία να κατώρθωνε βαθμιαίως να συγκεντρώση εις τας χείρας της όλην τη, έξουσίαν έν Ελλάδα και να δυνηθ η έν καιρῶ να αξιώση τη, κατάργησιν της έλευθέρας Έλληνικής Κυβερήσεως της Αιγύπτου, της άτλούσσης τη, έξουσίαν της από τόν Βασιλέα Γεώργιον. Και δεύτερον, άποφασιστικά έταστατικά κινήσεις διά τη, υπό του κομμουνισμού κατάκτησιν τών έν τη Μέση Ανατολή έλευθέρων Έλληνικών ένύπλων δυνάμεων, η, τούλάχιστον, διά τη, διάλυσιν των, ούτως ώστε να μη έχη ο Βασιλεύς κα.έ.α στήριγμα πλέον.

Με την πραγματοποιήσιν των έντολών αυτών, εισερχόμεθα, την άνοιξιν του 1944, εις τη, περίοδον τών μεγάλων άποπειρών του Ε.Λ.Α.Μ.

ΑΥΡΙΟΝ: Η κομμουνιστική άποστολή του 1943 εις τόν Κάιρον.— Η προετοιμασία διά τόν κίνημα του 1944 και η προσπάθεια της άνακινήσεως του πολιτειακού ζητήματος.— Ποία ύπηρες, η ύποδοχή της.

134

ΚΕ Συμμορφούμενοι προς τὰς ὁδηγίας αὐτάς, οἱ κομμουνιστῆαι καὶ ὁ ΕΛΑΣ τῶν ἐπρωτέρων μὲ πολλήν προσοχὴν εἰς τὴν προσκίθειαν τῆς ἐξουδετερώσεως ἢ τοῦ ἀφολομοῦ τῶν ἄλλων ἐθικοφρόνων ἀνταρτικῶν ομάδων. Ἡ πορεία ἐχρησιμοποίητο περισσότερο, ἀπὸ τὴν βία. Οὕτω, ἀφοῦ συνέλαβον πρῶτον διὰ δόλου καὶ χωρὶς καθ' αὐτὸ χρησιμοποίησιν βίας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1942 τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἰσχυρῶν τότε ἀνταρτικῶν ομάδων Θεσσαλίας Κωστόπουλο, Τζόντζο, καὶ Ἀνωπόουλον, προσέβλεψαν πρὸς τὰ λημέρια τῶν τῶν συναγματούχων Σαράφη, τὸ, ὅποιον τὰ παλαιὰ κόμματα εἶχον, στείλει διὰ τὴν δημιουργίαν εἰς τὴν Θεσσαλίαν καθαρῶς δημοκρατικῆς ομάδας. Ἐπι μακρὸν χρονικὸν διάστημα, ὁ παλαιὸς αὐτὸς στασιαστῆς ἀξιωματικὸς ἔμελλεν αἰχμάλωτος τῶν ἐλασιτῶν, ὑποστὰς καὶ ἀρκετοὺς ἐξευτελισμοὺς, μέχρις ὅτου, τῆς 12ης Μαΐου 1942, ἀπηγγέλθη, ὅτι ὁ συναγματούχος Σαράφης «ἀνεγνώρισε τὴν ἀλήθειαν, προσεχώρησεν εἰς τὸ ΕΑΜ καὶ διορίσθη μὲ ἀπόφασιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς του «στρατιωτικῶς» ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ ΕΛΑΣ.

Η ΕΞΟΝΤΩΣΙΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΡΟΚΑΛΥΠΤΟΣ

Ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Νοεμβρίου ὁμοῦ τοῦ 1942 ἤρχισε, ἡ Ρωσικὴ χειμερινὴ ἀπετίθεσις καὶ τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1943 ἐπετεύχθη ἡ πλήρης συντριβὴ τῆς ὅλης Γερμανικῆς Στρατιᾶς εἰς τὸ Στάλινγκραντ καὶ τὴν περὸς αὐτῆς. Αἱ ἐπιτυχίαι αὐταί, συστηματικῶς διαφημιζόμεναι ἀπὸ τὴν προπαγάνδαν τῶν κομμουνιστῶν, ἀνεπέρωσαν τὸ ἠθικὸν τῶν καὶ τοὺς ἔδωσαν τὴν ἐτίμησιν, ὅτι θὰ δυνηθῶν, πλέον, νὰ προχωρήσῃν ἀδυστάκτως εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων τῶν.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, συγκεκριμένως, ἀρχίζει ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης νὰ διαγράφεται σαφέστερον, πλέον, τὸ κομμουνιστικὸν σχέδιον, τοῦ ὁποίου αἱ σηματικώτεραι ἐκδηλώσεις θὰ ἐκορυφῶντο εἰς τὴν καὶ πλέον χρόνον ἀργότερον, κατὰ τὴν ἀνοιξὴν τοῦ 1944. Κατ' ἀρχὴν, αἱ ἐργασίαι τῶν ἀπέβλεπαν κυρίως εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἐθικοφρόνων ἀνταρτικῶν ομάδων καὶ ὁργανώσεων.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1943, ἰσχυρὰ δυνάμεις ἐλασιτῶν ἐστῆσαν ἐναντίον τῆς ἐθικῆς ἀνταρτικῆς ομάδος τοῦ ὑπαμοιράρχου Γασκίρα εἰς τὴν περὸς τὴν Πολυδεδρείου - Μοσχοποτάμου Βεργόλης καὶ τὴν ἐξώτωσιν. Ἐὰ μὴ ἀργότερον, ἄλλη ἐνέδρα ἐστήθη ἐναντίον τῶν 100 περίπου ἐθνικοτρόπων ἀνταρτῶν τῆς Τριχωλίδος καὶ ἀφοῦ ἐφόνευσεν ἀρκετοὺς, σφάξασα μάλιστα ἀγρίως τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐκτροπῆς Ἐθικῶν Ἀγῶνος Μακρομύρας Τσιτσέλη, τὴν διέλυσε. Καὶ ἡ πορεία τῆς ἐξόντωσεως τῶν μικρο-

γὰς τῆς Ἀγγλίας, κ. Οὐίνστον Τσῶρτσιλ καὶ, εἰς ἐντονωτάτην δὴλωσιν, τῆς ὁποίας ἔκαμε τὴν 22αν Φεβρουαρίου 1944, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ἐστιγματίσσε τὰς ἀνταρτικὰς ὁμάδας τοῦ ΕΛΑΣ, καὶ ὅποια, εἶπε, δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τὸ πῶς θὰ καταπολεμήσῃν τὸν ἐχθρὸν, ἀλλὰ διὰ τὸ πῶς θὰ ἐνισχύσῃν τὴν θέσιν τῶν, οὕτως ὥστε νὰ δυνηθῶν, μετὰ τῆς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἐπιβληθῶν καὶ νὰ ἐγκαταστήσῃν εἰς τὴν χώραν καθεστῶς τῆς ἀρεσκείας τῶν.

Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποία, ἐπίσημος σύμμαχος ἡγέτης, ὄχι μόνον ἀνελαμβάνετο, ἀλλὰ καὶ κατήγγελλε δημοσίᾳ τοὺς πραγματικὸς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τοῦ Ε.Α.Μ., ἔχοντας τελὺ ὀλίγην σχέσιν μὲ τὸν πραγματικὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν Γερμανῶν. Ἐκεῖνο ὁμοῦ, τὸ ὅποιον δὲν φαίνεται νὰ εἶχον ἐνωήσει ἀκόμη οἱ σύμμαχοι ἡγέται, ἢ καὶ ἂν τὸ ἀτελήθῃ, φθῆσαν, δὲν ἔλαβαν τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα, εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἐξαπολυθεῖσα εἰς τὴν Ἑλλάδα κομμουνιστικὴ ἐπίθεσις ἐναντίον παντὸς ἐθικοφρόνος στοιχείου, δὲν ἀπετελεῖ μεμονωμένον σύμπτωμα ἀλλὰ συγκεκριμένην καὶ ἐρρυτάτην πολιτικὴν ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Σλαυισμού καὶ τοῦ Κομμουνισμού, εἰς ὅσον τὸ δυτικὸν εὐρύτεραν περιοχὴν τῆς Εὐρώπης.

Διότι, πράγματι, ὁ σλαβὸς ἀγῶν, ὁ ὁποῖος ἐπέπρωτο νὰ ἐπακολουθήσῃ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον καὶ ὁ ὁποῖος, χωρὶς νὰ λάβῃ βεβαίως τὴν μορφήν πολέμου, εὐρίσκειται σήμερον εἰς μίαν ἀπὸ τὰς κρισιμωτέρας περιόδους του, ἤρχιζεν εἰς τὴν πραγματικότητά ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀκριβῶς. Τὸ θέρος τοῦ 1943 ἐξοντῶνεται ἡ κίνησις τοῦ ἡρωικοῦ στρατηγοῦ Μιχαήλοβιτς, ἡ ὁποία, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Γερμανικῆς κατοχῆς τῆς Νοτιοσλαβίας, εἶχε προκαλέσει τὸν ἐνθουσιασμὸν ὅλου τοῦ Συμμαχικοῦ κόσμου, διὰ τὰ ἀρχίσις ἢ ἐπικράτησις τοῦ λεγομένου στρατάρχου Τίτο, ἢ ὁποία σήμερον τόσας δυσχερείας προκαλεῖ εἰς τοὺς Συμμάχους. Καὶ ἀνάλογοι ἐκδηλώσεις ὑπῆρχον εἰς πλείστας ἄλλας περιοχὰς τοῦ κόσμου.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ κομμουνιστῆαι εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶχον λάβῃ πλέον, μέσω Μόσχου, νέας ἐντολάς τῆς Μόσχας, αἱ ὁποῖαι τώρα ἰόλις γίνονται γνωσταὶ καὶ οἱ ὁποῖαι εὐρίσκοντο εἰς πλείστη ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἐπίσημον πολιτικὴν τὴν ὁποία ἤσκει τότε ἡ Μόσχα ἐναντι τῆς Ἑλ-

198
A KE

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ ΕΞ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΥΛΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΪΡΟΝ

80

'Ως πρώτη κατά τρόπον επίσημότερον εκδήλωσις τῆς ἀξιώσεως τοῦ ΕΑΜ νὰ ἐμφανισθῆ ὡς ὁ κύριος, ἂν ὄχι ὁ μοναδικός, ἐκπρόσωπος τοῦ μαχομένου κατὰ τοῦ κατακτητοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῆ ἡ ἀποστολὴ δύο ἀντιπροσώπων τοῦ ΕΑΜ, τὸ καλοκαίρι τοῦ 1943, εἰς τὴν Αἴγυπτον. Σύμφωνα μὲ τὴν μέθοδον, τὴν ὁποίαν θὰ ἠκολούθει ἐπὶ ἐτη ὁλόκληρα ἔπειτα, χωρὶς μεταβολῆς, καὶ ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὸ συστηματικὸν «καμουφλάρισμα» τῶν κομμουνιστικῶν τοῦ ἐπιδημιώξεως ὡς δημοκρατικοῦ ἀγῶνα», τὸ Κ.Κ.Ε. δὲ, ἔστειλε μόνον ἰδικόν του ἀντιπρόσωπον εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν, ἀλλὰ ἐφρότισε νὰ τὸ συνοδεύσῃ ἕνα ἀπὸ τοὺς τύπους ἐκείνους τῶν συνοδοιπόρων, πού δέχονται τὰ πάντα, ἐκπληροῦν ὅλας τὰς ἐντολάς τοῦ Κόμματος, ἀλλὰ φροντίζουν μόνον νὰ μὴ ἐταχθῶν εἰς αὐτό, διὰ νὰ ἠμπορῆ νὰ συνεχίζεταί ἐπιτυχέστερον ἢ παραπλάνησις τοῦ κόσμου. Καὶ αἱ μέθοδοι καὶ τὰ πρόσωπα ἔμειναν ἔκτοτε τὰ ἴδια. Ὁ δῆθεν ἀνεξάρτητος σοσιαλιστὴς καὶ ὑπαρχηγὸς τοῦ περιβοήτου Σ.Κ.—Ε.Λ.Δ., πού συνώδευσε τότε τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς τὸ Κάϊρον, ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερον νὰ ἐκτελῆ τὰς ἐντολάς τοῦ Κομμουνισμοῦ καὶ πάλιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διότι εἶτα ἴσως κάπως δυσχερὴς ἢ ἐπάποδός του εἰς Ἀθήνας.

Σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς ἐκείνης ἦτο, ὅπως ἐνεφανίσθη τότε δημοσίᾳ μὲ δηλώσεις καὶ μὲ διαφημιστικὴν τυπωθεῖσαν, νὰ ἀνακοινωθῆ εἰς τὸν ἔξω κόσμον καὶ ἰδίως εἰς τοὺς Συμμάχους τῆς Ἑλλάδος «ἐκ μέρους τοῦ ἀγωνιζομένου ἐναντίον τῶν κατακτητῶν Ἑλληνικοῦ Λαοῦ», ὅτι δὲν θὰ ἀρκεσθῆ εἰς τὴν ἀπλὴν ἀπελευθέρωσίν του ἀπὸ τοὺς Γερμανούς, ἀλλὰ θὰ ἀξιώσῃ καὶ τὴν ἀπόκτησιν τῆς πραγματικῆς του ἐλευθερίας, δηλαδή τῆς ἐγκαθίδρυσιν τῆς περιβοήτου «Λαϊκῆς Δημοκρατίας» (ὅπως ἐκαλεῖτο ἀκόμη τότε ἡ Λαοκρατία) μετὰ τῆς ἀπελευθέρωσίν. Τοῦτο ἐσήμαινεν, ὅτι δὲν θὰ ἐδέχετο πλέον τὸ μοναρχικὸν καθεστῶς, τὸ ὁποῖον, ὑφίστατο ὁμοίως εἰς τὴν χώραν καὶ τοῦ ὁποίου ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων διηύθυνεν ἀκόμη πλησίον τῶν συμμάχων τῆς Ἑλλάδος τὸν ἀγῶνά της. Εἰς τὴν πραγματικότητα, ὅμως, ὑπῆρχε καὶ ἄλλος σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς. Ἐπρόκειτο νὰ ἐπιτύγῃ τὴν

κίνησιν. Εἶχον καὶ δύο μακρὰς συνεντεύξεις μὲ τὸν τότε πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἀνεκδιήγητον ἄθροισμα, ὁ ὁποῖος, παρασυρόμενος ἀπὸ τὴν ἐμπόθειαν καὶ τὴν ἀνελικρίθειαν, ὑπενόμει τὴν ἰδίαν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας προήδρευεν. Ἐλάχιστα πράγματα ἐγνώσθησαν περὶ τῶν ὧν ἐλέχθησαν κατὰ τὰς δύο αὐτὰς συνεντεύξεις καὶ τὰ ὁποῖα θὰ ἦσαν, ἐν τούτοις, πολὺ ἐνδιαφέροντα.

Ὅπως δὴποτε, πεισθέντες ἴσως ἀπὸ τὰς ἐπαφὰς αὐτὰς μὲ τοὺς λεγομένους «δημοκρατικοὺς κύκλους», οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ΕΑΜ παρεσύρθησαν περισσότερον παρ' ὅσο, θὰ ἔπρεπεν εἰς τὴν ἀντιβασιλικὴν πολιτικὴν των, ἡ ὁποία, ἐν τούτοις, σύμφωνα μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ Κ.Κ.Ε., ἀπετέλει μόνον δευτερεύοντα μᾶλλον ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς των. Ἐλησμόνησαν, δηλαδή, ὅτι κύριος σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς των ἦτο νὰ κερδίσουν τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν γενικωτέρων συμμαχιῶν, κύκλων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ νὰ ἐπιτύχουν, σοβαρωτέραν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐν Ἑλλάδι κινήματος των εἰς ὄπλα καὶ πολεμφοδία. Καί, ὅπως θὰ ἴδωμεν ἀμέσως, αὐτὸ ἀπετέλεσε τὸ κύριον θέμα τῆς μεταγενεστερᾶς κομμουνιστικῆς αὐτοκριτικῆς.

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΣΥΝΑΝΤΑ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΣ

Γεγονός εἶναι πάντως, ὅτι ἡ ἀπροκάλυπτος ἐκδήλωσις τῶν κομμουνιστῶν ἀπεσταλμένων ἐναντίον τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος διηύθυνε τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνά της, προέκάλεσε τὴν ἐκδηλοῦν δυσφορίαν καὶ δυσπιστίαν τῶν ὑπευθύνων Βρετανικῶν, ἀλλὰ καὶ Ἀμερικανικῶν κύκλων. Ὀλίγους μῆνας μόνον ἐνωρίτερα καὶ ἀκριβῶς τὴν 4ην Ἰουλίου 1943, ὁ ἀείμνηστος Βασιλεὺς Γεώργιος, ὁμιλῶν εἰς τὸ Κάϊρον, εἶχει ἀποδεχθῆ μίαν ἀληθῶς ὀδυνηρὰν θυσίαν καὶ εἶχεν ἴσως διαπράξει ἐν σφάλμα, θέτων ὄχι μόνον τὴν πολιτικὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν θρόνον του καὶ τὸν Συταγματικὸν Θεσμόν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτεύματος ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἐκαλεῖτο νὰ ψηφίσῃ ἐλευθέρως καὶ κυριάρχως, με-

ρας, ἐκλήθησαν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρεσβείαν, ὅπου ἐσπευσαν ἐνθουσιασμένοι μὲ τὴν ἰδέαν, ὅτι εἶχον κατορθώσει νὰ μεταπέισουν τὴν Μεγάλην Βρετανίαν.

Καὶ ἡ ἐκπληξίς των ἦτο μεγάλη ὅταν, ἀντὶ ἄλλου, εἶδον νὰ τοὺς ὑποδέχεται ὁ ἴδιος ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, ὁ ὁποῖος τοὺς ὑπέμνησεν ἀπλῶς καὶ μὲ ψυχρὰν εὐγένειαν, ὅτι μὲ τὴν ὑπόσχεσίν του πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, εἶχε δώσει τὴν ὀριστικὴν κατεύθυνσιν εἰς τὸ πολιτειακὸν ζήτημα καὶ ὅτι πολὺ κακὴν ὑπηρεσίαν προσέφεραν εἰς τὸν βασιανίζομενον Ἑλληνικὸν λαόν, μὲ τὴν διασπαστικὴν αὐτὴν προσπάθειάν των. Ὀλίγας δὲ ἡμέρας ἀργότερον, ἤρχοντο, ὡς ἄμεσος ἀπάντησις, τὰ προσωπικὰ τηλεγραφήματα τοῦ Οὐίνστον Τσώρτσιλ καὶ τοῦ Φραγκλίνου Ρούζβελτ πρὸς τὸν Βασιλέα Γεώργιον, διὰ τῶν ὁποίων τοῦ ἐτόνιζαν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ προβῆ εἰς καμμίαν περαιτέρω ἐνέργειαν διὰ τὴν προσωπικὴν του θέσιν καὶ ὅτι ἠμπορεῖ νὰ βασιζέται ἐπὶ τῆς εὐλικρινδοῦς των ὑποστηρίξεως.

ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΥΧΙΑΝ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Κ.Κ.Ε. ἠμποροῦσε νὰ θεωρηθῆ ὡς πλήρως ἀποτυχοῦσα, τούλάχιστον εἰς ὅτι ἀφορᾷ τοὺς δημοσια ἀνακοινωθέντας καὶ διαφημισθέντας σκοποὺς της. Δὲν εἶχαν κατορθώσει παρά νὰ στερεώσουν τὴν θέσιν τοῦ Βασιλέως ἀπέναντι τῶν Συμμάχων καὶ νὰ προκαλέσουν τὰς ὑπονοίας καὶ τὴν δυσφορίαν των. Ἡ ἀποτυχία αὐτὴ προέκάλεσε πολὺ ἀργότερα (κατὰ τὸ κομμουνιστικὸν συνέδριον τοῦ Φεβρουαρίου 1946) ἀρκετὰ ζωντὰς κριτικὰς κατὰ τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας, κατηγορουμένης, ὅτι «τὴν κατάφεραν οἱ βενιζελοδημοκρατικαὶ νὰ υλοθετήσῃ στὸ Κάϊρον τὴν δική τους ἀποψιν στὸ δυναστικὸ ζήτημα καὶ νὰ ζητήσουν ὄχι ὄπλα, γιὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα, μὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Γεωργίου, ἐμφανίζοντας τοὺς κομμουνιστὰς ὡς ἂν νὰ πιστεύουν ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ δημοκρατία, πού κε οἱ ἴδιοι ἐπεδίωκαν».

Ἡ ἀπάντησις, ἐν τούτοις, εἰς τὴν ἐκ τῶν ὑστέρων κριτικὴν αὐτὴν, ἦτο σαφής: δὲν κατάφεραν οἱ βενιζελοδημοκρατικοὶ νὰ παρασύρουν τοὺς κομμουνιστὰς, ἀλλὰ ἐγινε ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον, διότι οἱ βενιζελοδημοκρατικοὶ, πού ἐκράτουν τότε εἰς τὰ χέρια των

138

αμεσον επαφην με τη κομμουνιστική διεύθυνση της Μόσχας. να λάβη τας πληρέστερας της εντολάς. να βολιδοσκοπήση τας διαθέσεις των άλλων Μεγάλων Συμμάχων. να οργανώση πληρέστερον τα προετοιμαζόμενα κινήματα των εθνικών. Ελληνικών δυνάμεων της Μέσης Ανατολής και να επιτύχη μεγαλύτερα, είσοχον εις όπλα και χρήματα δια τας κομμουνιστικάς δυνάμεις εις την Ελλάδα. Επρεπε, δηλαδή, να προετοιμάση καλλίτερον, τας δύο μεγάλας κομμουνιστικάς εξορμήσεις, δια τας οποίας είχε λάβει ήδη τας εντολάς της Μόσχας: την κατάκτησιν, δηλαδή των ελευθέρων πολεμικών δυνάμεων της Ελλάδος εις το εξωτερικό, και την ίδρυσιν της «ελευθέρως Κυβερήσεως» των βουνών εις το εσωτερικό της υπόδουλον Ελλάδος.

Η ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ

ΙΩΝ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΣΚΟΠΩΝ

Σύμφωνα με την άοητον και καταστρεπτική, πολιτική, περι της οποίας ωμίλησαν εις προηγούμενον άρθρον, οι δήθεν, δημοκρατικοί Έλληνες, οι οποίοι δεν είχαν αποκληθή ακόμη τότε «κοινοδοιπόροι», διηυκόλιον, όσο ήμπορούσαν, την κομμουνιστική, αυτήν αποστολήν. Τα περίττωμα «μπαράζ» της Σύμφωνης και της άλλης Μέσης Ανατολής, τα οποία δεν άφηναν να περάση κανείς άπεσταλμένος από την υπόδουλον, Ελλάδα, που επέζητε την οργανωσιν πραγματικής εθνικής αντίστασεως, έκαμαν, ότι ήμπορούσαν δια να διευκολύνουν το πέρασμα των κομμουνιστών, αντιπροσώπων δια την Αίγυπτον. Απειρηθείς, τας οποίας μερικαί Βρετανικαί αρχαί, κάτω περισσότερον, εισυνείδητοι, είχαν δια τους κινδύνους, που θα ήδύνατο να δημιουργήση ή αποστολή αυτή, υπερευνηθήσαν ταχέως και οι δύο άπεσταλμένοι έφθασαν με όλας τας τιμάς εις το Κάιρον.

Όσοι έζησαν, κατά την εποχή, εκείνην εις την Αίγυπτιακήν πρωτεύουσάν, γνωρίζουν, την έξαρτικήν κίνησιν, ή οποία έδημιουργήθη άμέσως γύρω από αυτούς, κίνησιν ή οποία είναι αλήθεια, ότι προεκάλεσε κάτω την προσοχήν των Αγγλικών στρατιωτικών αρχών και τας ή άγκασε να λάβουν μερικά προφυλακτικά μέτρα επιτηρήσεως. Εν τούτοις, οι δύο άπεσταλμένοι επέτυχον την επαφήν, την οποίαν ήθελαν: με τους αντιπροσώπους της Ρωσίας, δια να λάβουν παρ' αυτών, όλας τας άπαιτούμενας και πλήρεις οδηγίας, με τους παράγοντας εκείνους του Στρατού, του Στόλου και της Αεροπορίας της ελευθέρως Ελλάδος, που προητοίμαζαν τα άστρεπτικά κινήματα, και με τους ζωηροτέρους από τους λεγομένους «Βελιζελικούς» παράγοντας, οι οποίοι διατήρουν και έ-

τα την υπελευθερωσιν της Ελλάδος. Γεγονός είναι, έν τάση περιπτώσει, ότι αι άσπαι κοινώσεις αυταί του Βασιλέως Γεωργίου ένεκρίθησαν άπολύτως από τας Κυβερνήσεις της Αγγλίας και της Αμερικής και ότι, ευθύς την μεθεπομένην, ο Άγγλος ύπουργός των Εξωτερικών, κ. Ήντεν, όμιλών εις την Βουλήν των Κοινοτήτων, εξέφρασε την έλπίδα, ότι ή δήλωσις αυτή «ή άποδεικνύουσα την ειλικρίνειαν και την διορατικότητα του Βασιλέως Γεωργίου, θα συνέβαλεν εις την μεταπολεμικήν ευτυχίαν του Ελληνικού λαού». Με το ίδιον πνεύμα ωμίλησε και ο Αμερικανός ύπουργός Κόρτελ Χάλλ.

Είχε, λοιπόν, σαφώς καθορισθή και του Βασιλέως Γεωργίου και των Μεγάλων Συμμάχων και φίλων της Ελλάδος ή στάσις, όταν οι δυο άπεσταλμένοι του κομμουνισμού ένόμισαν, ότι θα ήμπορούσαν να προκαλέσουν την λύσιν του άυπάρκτου πολιτειακού ζητήματος, σύμφωνα με τας άπόψεις των, ή, μάλλον σύμφωνα με τας άπόψεις τας οποίας τους υπέβαλλον μερικοί άλλοι. Και, όταν ο τότε Βρετανός ύπουργός της Μέσης Ανατολής, κ. Κέϊζυ, τους έδέχθη εις άκρόασιν, τους άφηκεν επί τρία τέταρτα της ώρας να άσπύσσουν τας άπόψεις των και χωρίς να έδηλώση καθόλου τας προσωπικάς του σκέψεις, τους άπητησεν, ότι θα έλάμβανον μετ' όλίγας ήμέρας την άπάντησιν της Αγγλικής Κυβερήσεως. Πράγματι, μετ' όλίγας ήμέ-

την κατάστασι, εις την Μέσην Ανατολήν, διηυκόλιον, τους κομμουνιστάς εις την προετοιμασίαν του κινήματος της Μέσης Ανατολής και της έγκαθιδρύσεως της Κυβερήσεως των βουνών εις την υπόδουλον Ελλάδα, χωρίς να επιτύχουν κανένα αξιόλογον άτάλλαγμα από τους κομμουνιστάς αντιπροσώπους.

ΑΥΡΙΟΝ: Πώς έσχηματίσθη το Μάρτιον του 1944 εις τα βουνά της Εύρυτανίας, ή πρώτη κομμουνιστική Κυβερήσις των Βουνών.— Αι κύρια έκδηλώσεις του «πρώτου γύρου» των κομμουνιστών.— Η έξόντωσις των εθνικών άνταρτικών δυνάμεων.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Στην Σιδιταν,δειον Σχολή, στο κέντρον έκπαιδευσεως έφοδιασμού και μεταφορών εδόθη την Κυριακή το πρωί μια έορτή ά'ηθινά συγκινητική: Υπέρ του ταμείου περιβάλλεως των άπόρων στρατιωτών του κέντρον. Το ίδρυσαν οι αξιωματικοί κι' οι στρατιώται της μονάδος αυτής, για να συντρέχουν τους πτωχούς συναδέλφους, που, φεύγοντας από το σπίτι τους, αφήνουν πίσω τους την οικογενεία τους χωρίς στήριγμα. Η θαυμασία αυτή οργάνωσις του Κέντρον, που πρέπει να την μιμηθούν όλες οι στρατιωτικές μοναδες, συντρέχει της οικογενείας των φτωχών στρατιωτών με χρήματα, με ιατρική περίθαλψιν, με φάρμακα, με ό,τι

ΠΑΝΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΤΖΑΜΑΪΚΑΣ

— Όπως προημώς: είπεν ο Τζόρτζ Μέρλιν περιπαικτικά. Η ηρωική δεν κάνει κακό στην γυναίκα, όπως και στα ζώα. Στάσου όμως με σιγαλή, Μπίρη. Θα κοιμηθής καλλίτερα άντε κλειδωτώ μετ' στο δωμάτιόν σου.

Τα μάτια του έστράφησαν έπειτα προς το παράθυρον της κουζίνας που είχε μείνει ορθάνοικτη.

— Κλείσε το παράθυρο, Ελπίς! είπεν. Όταν θα τελειώσης το δείπνον σου μπορείς να πάς και εσύ να πιτημάσης. Εγώ δεν θα φύγω από την κουζίνα αυτήν την νύκτα.

Η γυναίκα του έστρώθη χιέτως, χωρίς αντίρρησην και κλητήσθη προς το παράθυρον. Η Μπίρη, κρατώντας το κερί της

έβηκε στο σκοτεινό διάδρομον. Κανείς θόρυβος δεν ήκούετο από το κλειδωμένο δωμάτιον, στο άκρον του διαδρόμου και ή Μπίρη, έυλόγησθη του γυρολόγου, που ήτο κλεισμένος εκεί μετ' περιμένοντα να ξεμερώση. Η ανάμνησις και μόνη του ανθρώπου αυτού της έφερα φρίκην. Έμοιαζε με ποντικόν και τώσα εύρίσκετο φυλακισμένος μετ'ξύ των όμοίων του.

Αλλά και ή ίδια ήτο φυλακισμένη, τώσα μετ' στο άπαισις έκείνο σπίτι. Πράγματι, ο θεός της την έπρόλαθε στο κερκόσκαλον του επάνω πατώματος, την συνώδευσε έως το δωμάτιόν της και της είπε:

— Δός μου το κλειδί σου. Η Μπίρη του το έδωσε χωρίς να είπη λέξιν. Ο Τζόρτζ Μέρλιν

140

ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΤΗΣ Π.Ε.Ε.Α. ΑΡΧΙΖΕΙ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

ΤΑ ΓΕΤΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΟΣ 1944 ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Εστία 23/10/1944

9ον

Με τήν άνοιξιν του 1944 εισερχόμεθα εις τήν περίοδον τής πρώτης μεγάλης έξομήςεως τών κομμουνιστών διά τήν έξασφάλισιν τής έξουσίας εις τήν Ελλάδα του «πρώτου γύρου», όπως συτήθισα οι ίδιοι να τόν άποκαλούν. Με τούς Ρώσους προελαύνοντας σχεδόν άκατασχέτως εις τήν Χερσώνα, εις τήν Ούκρασίαν, εις τήν Λευκορωσίαν, με τόν τέλος του πολέμου εις τήν Εύρώπην φαινόμενον πλέον προσεγγίζον, ή γενική διεύθυνσις του διεθνούς κομμουνισμού είχε καταλήξει εις τήν πεποίθησιν, ότι, έφ' όθεν, είχαν πλέον καιρόν να περιμένουν, δέν είχαν και κανένα λόγον να είναι τόσο επιφυλακτικοί εις τήν εφαρμογήν τών σχεδίων των. Ήσαν, κατά συνέπεια, πολύ περισσότερον άεπιφύλακτοι αι διαταγαι, τας όποιας έλαμβανον οι έλληνικοί κομμουνισταί, άν όχι και κάπως επιτιμητικά, διότι, δέν είχαν καταφέρει να επιτύχουν εκείνο, τό όποιον πρό καιρού είχε ήδη επιτύχει ό Τίτο εις τήν Νοτιοσλαβία.

Τρία ήσαν τα κύρια σημεία του μεγάλου σχεδίου, του όποιου ή εφαρμογή θα ήγεν εις τήν έξασφάλισιν, τής έξουσίας εις Ελλάδα, κατά τήν προσεγγίζουσαν πλέον εποχήν τής άπελευθέρωσης τής χώρας από τόν Γερμανικόν ύπυγον, δηλαδή: 1ον. Ή ίδρυσις έλευθέρων Κυβερνήσεως τής Ελλάδος εις τας περιοχάς, όπου επεκράτει τό ανταρτικόν κίνημα, 2ον) ή όριστική έξότρωσις όλων τών άλλων ανταρτικών δυνάμεων, αι όποιας ύπυρχον ακόμη εις τήν Ελλάδα και αι όποιοι δέν έπρεπε, κατά τήν κρίσιμον στιγμήν, να πιστοποιήσουν τό δικαίωμα τής έξουσίας εις τό ΕΑΜ, και 3ον) ή όργάνωσις μεγάλου στασιαστικού κινήματος εις τας έλευθέρων ένόπλους δυνάμεις τής Μέσης Ανατολής, ούτως ώστε να μη ήμπορη πλέον να στηρίζεται επ' αυτόν, ό Βασιλεύς Γεώργιος και ή Κυβέρνησις του Καίρου.

Αι τρεις αύται κινήσεις, αι όποιας ακολουθούν, ή μία τήν άλλην, κατά τό Μάρτιον και τόν Απρίλιον του 1944 με ένα χρονικόν πυκνωτισμόν, χαρακτηρίζονται, έχουσι και αι τρεις τό, ίδιο σαφή αντικειμενικόν σκοπόν: τήν δημιουργίαν, τόν προηγουμένην Κυβερνήσεως, ή όποια θα έλαμβανεν όλας τας έξουσίας κατά τήν στιγμήν τής άπελευθέρωσης.

να» δεκατέντε μόνον ήμερας, μετά τούς άλλους συνοδοιπόρους, όπως τούς συταγματάρχας Μάτακον και Μπακιρτζήν, τόν Η. Τσιριμώκον και μερικούς από τούς αρχηγούς τών αναριθμητών δήθεν άγροτικών κομματιδίων, που ύπάρχουν εις τήν Ελλάδα. Έφθασε δέ συνοδευόμενος από δύο ή τρεις συνοδοιπόρους καθηγητάς του Παριστινίου και μερικούς δήθεν φιλελευθέρους πολιτευτέλους, που άτέρριψαν άργότερα τό προσωπίον, αφού έτερίμενεν εις μάτην να γίνη δεκτική μία πρότασις που είχε υποβάλει εις τήν Κυβέρνησιν του Καίρου, όπως τόν καλέση αυτή ως ύπουργόν τής.

Αυτή καθ' έαυτήν ή δημιουργία μιας δευτέρας Έλληνικής Κυβερνήσεως, έρχομένης μοιραίως εις αντίθεσιν προς τήν έλευθέρων Έλληνικήν Κυβέρνησιν τής Μέσης Ανατολής, τής όποιας καλώς δέν είχε επισήμως μέχρι τής στιγμής εκείνης απαισθηθήσει τό δικαίωμα να εκπροσωπή τήν ύπόδουλων Ελλάδα, άτετέλει μίαν καθαρών πράξιν, έθνικόν διχασμόν και μία άποκάλυψιν τών άστραπτικών και ιδιοτελών σχεδίων του κομμουνισμού, αλλά και γενικώτερον του ΕΑΜ, τό όποιο, έως τότε προσετίθει να έμφανισθη ως έθνική και άπελευθερωτική κίνησις. Ή καθαρώτατα κομμική προσπάθεια τής έμφανίσεως μιας πανελληνίου ψηφοφορίας, ή όποια δήθεν εξέλεγε τήν «Εθνοσυνέλευσιν», από τήν όποιαν ή Π.Ε.Ε.Α. ήλπιε τήν έξουσίαν, τής, δέν έμείνω καθόλον τό διχαστικόν και προδοτικόν χαρακτήρα τής έργείας αυτής.

Αλλά τα γεγονότα, τα όποια θα επηκολούθουν άμέσως εις τήν όρειν Ελλάδα και εις τήν Μέσην Ανατολήν, θα άπεδείκνυτο, πληρέστερον, τό χαρακτήρα αυτό. Μερικοί από τούς «συνοδοιπόρους», οι όποιοι είχαν παρασυρθή εις τήν Π.Ε.Ε.Α., δέν ήγγησαν, να άντλησθούν, ότι ό ρόλος των ήτο καθαρών διακοσμητικός, ότι δέν είχαν κανένα δικαίωμα να αποφασίσουν, οτιδήποτε, ότι συχνά αι λαμβάνονται αποφάσεις ούτε και τούς άνεκοιούτο, άν και επέτιθετο, ότι αποτελούσιν μέλη τής Κυβερνήσεως, και ότι αι αποφάσεις έλαμβάνοντο μόνο, από τούς κομμουνιστάς και καθηγητάς. Έπειδή όμως δέν είναι, τα ίδια

πορούσε να είχε προσφέρει πολυτίμους υπηρεσίας εις τό άγώνα κατά τών Γερμανών.

Επηκολούθησε σχεδόν άμέσως έπειτα προσπάθειαι διαλύσεως τής ανταρτικής δυνάμεως του στρατηγού Ζέρβα, προσπάθειαι, τς όποια καθίσταται ακόμη περισσότεροι προδοτική εκ του γεγονότος, ότι διά κάθε επίθεσιν εναντίον τών ανταρτών του Ε.Δ.Ε.Σ., εξέλέγετο από τούς καθοδηγητάς του Ε.Λ.Α.Σ., άκριβώς ή στιγμήν κατά τήν, όποια, ή άνάλογος όμάς εύρίσκετο υπό σοβαράν πίεσιν τών Γερμανών. Είναι χαρακτηριστικό τό γεγονός, ότι και του συταγματάρχου Ψαρρού και του στρατηγού Ζέρβα αι δυνάμεις ήσαν, τότε σαφώς ύμνοκρατικά, έχουσαι πολιτικούς δεσμούς κυρίως με τών παλαιοδημοκρατικά κόμματα και έκδηλοΰσαι μάλιστα τόν αντίβασιλισμόν των. Δέν έχει λοιπό, ή διαπραχθείσα προδοσία ούτε και τήν άσθενή δικαιολογίαν, ότι έστρέφετο κατά «μοιραγοφασιστικών» δυνάμεων και άθρώπων του «Γλύξμπουργκ». Έστρέφετο κατά άδρών, του έμάχου, το εναντίον του κατακτητού και ήσαν μάλιστα δημοκρατικοί! Και άπεδείκνυε, κατά τών πειστικώτερον πλέον τρόπον, ότι τό Ε.Α.Μ. δέν ήτο παρά τό όργανον τό όποιον έδημιούργησε τό Κ.Κ.Ε. διά να επιτύχη, υπό τό πρόσχημα του άπελευθερωτικού άγώνος, τήν έπλήρει έχθρικήν κατοχήν κομμουνικήν ύποταγήν τής Ελλάδος.

ΑΥΡΙΟΝ: Τό κομμουνιστικόν κίνημα τών Έλληνικών ένοπλων δυνάμεων, εις τήν Μέσην Ανατολήν, κατά τόν Απρίλιον του 1944.— Δέν άπέελεπε, εις διάλυσιν τών δυνάμεων αυτών, άλλ' εις τήν προετοιμασίαν, τής κατακτήσεως τής Ελλάδος διά τούς εύρυτέρους κομμουνιστικούς σκοπούς.

Κ.Ε.
142

χωράς, να καταργήσουν κάθε ε.ο. πλόν 'Ελληνική, δύναμιν εἰς τὸ ἐσωτερικόν καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο τὰ ἀποκαταστήσει κατὰ τῆς κατακτῆσεως τῆς ἐξουσίας, καὶ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς κομμουνιστὰς τὸ δικαίωμα τὰ ἀξιώσει διὰ τῆς «Κυβερνήσεως τῶν Βουνῶν», ὅπως αὐτὴ μόνον ἀναγνωρισθῆ, ὡς δικαιουμένη νὰ ἐκτροσωπῆ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅπως καταργηθῆ ἡ ἐλεύθερα Κυβέρνησις τοῦ Καίρου.

Θὰ ἀφερώμεν ἀργότερα τὰ τρωτά, τὰ ὁποία εἶχε τὸ μεγαλεπήβολο, αὐτὸ σχέδιον τὰ ὁποία συνετέλεσαν εἰς τὴν πλήρη ἀποτυχίαν του καὶ τὰ ὁποία ἔκαμαν τοὺς κομμουνιστὰς εἰς τὴν «αὐτοκριτικὴν» των νὰ τὸ χαρακτηρίζουν, πολὺ ἀργότερα, ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα σφάλματα, τοῦ διέπραξε ποτὲ ὁ κομμουνισμὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πρέπει, ὅμως, νὰ δηλογοηθῆ, ὅτι τὸ ὅλον σχέδιον εἶχε καταρτισθῆ μὲ πολλή, στρατηγικὴν καὶ πολιτικὴν ἐπιδεξιότητα, ὅτι ἐφημέροισθα ἐν ἀρχῇ μὲ ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν καὶ ὅτι θὰ ἠποροῦσεν, εἰάν ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ ἐξηκολοῦθει μέχρι τέλους καὶ δὲ προσέκρυσεν εἰς τὴν δυνατότητα τῆς ἀντιδράσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, νὰ δημιουργήσῃ καὶ πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ἀκόμη κατὰστασιν ἀνάλογοι πρὸς ἐκείνην, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη εἰς τὴν Νοτιοσλαβία, καὶ παρέδωκε τὴν χώραν εἰς τὴν ἐρυθρὰν τυρανίδα.

Η «Π.Ε.Ε.Α.» ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΟΔΟΙΠΟΡΟΙ ΤΗΣ

Ἄλλ' ὅς ὑπενθυμίσωμεν δι' ὀλίγων τὰ γεγονότα, ἐπὶ τῇ βάσει νέων στοιχείων, τὰ ὁποία μόνον τώρα ἀποκαλύπτονται καὶ τὰ ὁποία μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἔχωμεν πλήρη εἰκόνα τῆς καταστάσεως.

Τὰ μέσα τοῦ Μαρτίου σχηματίζεται εἰς τὴν Εὐρυτανίαν καὶ εἰδικώτερον εἰς τὰ περὶ τὸν Φουρνᾶν χωρία τοῦ Τυμφρηστοῦ, ἡ «Πολιτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐθνικῆς Ἀπελευθερώσεως», ἡ «Π.Ε.Ε.Α.», ὅπως ἀπεκλήθη ἡ κομμουνιστικὴ Κυβέρνησις τῶν βουνῶν. Ὅπως συμβαίνει καὶ τώρα, εἶχε καθυστερήσει καὶ τότε, ἀλλὰ δι' ἄλλους λόγους, ἐπὶ ἕνα περίπου μήνα ὁ σχηματισμὸς τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς. Ὁφείλετο ἡ καθυστέρησις ἰδίως εἰς τὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας συνήντα ἡ πραγματοποιήσεως τῆς ἐπιθυμητῆς τῶν κομμουνιστῶν, ὅπως ἡ Κυβέρνησις των περιλαμβάνῃ ὅσα τὸ δυνατὸν περισσύτερα μὴ καθαρῶς κομμουνιστικὰ στοιχεῖα, διὰ νὰ ἠμπορῆ ἡ παραπλανήσις εὐκολώτερον τὴν Ἑλληνικὴν Κοινὴν ἑνωσὴν καὶ τὸν ξένον κόσμον. Ἐνερκῶς ἀπὸ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ, ὅπως π. χ. ὁ κ. Σβῶλης ἔκαμαν «ἄξια», καθὼς ἔλεγε, ὅτε οἱ κομμουνισταί, δι' αὐτὸ καὶ ἐφθασεν εἰς τὰ «βου-

ρῶς νὰ ἀνομολογήσουν τὴν πλανήτων καὶ νὰ ἀποσπασθοῦν ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν καὶ τὴν τυρανίδα αὐτῆς, προσεπάθουν μόνον, νὰ ἐπιτύχουν κάποιαν ἀποστολὴν διὰ τὸ ἐξωτερικόν, τὴν ἀποστολὴν ἀκριβῶς ἐκείνην, διὰ τὴν ὁποίαν τὸ συνέδριον τοῦ Λιβάνου, τὸ συνέβη τὴν 17ην Μαΐου 1944, παρέσχε τὴν κατάλληλον εἰκαρίαν. Δὲν πρέπει, ὅμως, νὰ προτρέχωμεν, διότι τὸ συνέδριον τοῦ Λιβάνου ἀπετέλεσεν ἀκριβῶς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς πλήρους ἀποτυχίας τοῦ πρώτου γύρου τῆς κομμουνιστικῆς συνωμοσίας. Ἐπρεπε ἀκόμη νὰ προηγηθοῦν αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν δύο ἄλλων σημείων τοῦ κομμουνιστικοῦ σχεδίου, ἡτοι τῆς ἐξοντώσεως ὅλων τῶν μὴ «εἰρηνικῶν» δυναμῶν ἀντιστάσεως καὶ τοῦ μπολσεβικικοῦ κινήματος εἰς τὸν στρατόν, τὸ στόλον καὶ τὴν ἀεροπορίαν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

ΑΡΧΙΖΕΙ

1. ΕΞΟΝΤΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

Ἀκριβῶς ἡ ἄφιξις τῶν καθυστερησάντων μελῶν τῆς Π.Ε.Ε.Α. εἰς τὸ χωρίον Φουρνᾶ, ἔδωσε τὸ σύνθημα διὰ τὴν ἐνάρξιν τῶν δολοφονικῶν ἐπιχειρήσεων ἐναντίον τῶν ἄλλων ἀνταρτικῶν δυνάμεων. Ἀσφαλῶς δὲ οἱ κύριοι καθηγηταί τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν, οἱ ὁποῖοι μετέβαιναν νὰ ἀποτελέσουν τὴν «Πολιτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐθνικῆς Ἀπελευθερώσεως», θὰ ἐξεπλήσσοντο πολὺ νὰ μάθουν, ὅτι μόνον τῆς ἄφιξιν των ἐπερίμεναν οἱ κομμουνισταί διὰ νὰ ἐξαπολύσουν τὴν ἐπίθεσιν των ἐναντίον Ἑλλήνων καὶ μάλιστα «δημοκρατικῶν», οἱ ὁποῖοι ἐμάχοντο πραγματικῶς κατὰ τοῦ Γερμανοῦ κατακτητοῦ.

Ἡ ἐπίθεσις ἤρχισε τὴν ὄκτα τῆς 1ης Ἀπριλίου, διὰ τῆς ἐπιδρομῆς διακοσίων ἐλασιτῶν κατὰ τοῦ χωρίου Εὐπάλιον τῆς Δωρίδος, ὅπου εὗρισκετο μικρὰ δύναμις ἀνδρῶν τοῦ 5)42 Συντάγματος Εὐζώνων τοῦ συλλαγματάρχου Ψαρροῦ. Καὶ ἡ ἐπίθεσις συνεχίσθη ἐπὶ τρεῖς σχεδὸν ἑβδομάδας, μὲ ἐναλλασσομένας φάσεις πολεμίας καὶ βίας, παρὰ τὴν ρητὴν συμφωνίαν ἡ ὁποία εἶχε προηγουμένως συναφθῆ μεταξύ τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καὶ τοῦ συλλαγματάρχου Ψαρροῦ, παρὰ τὴν συνεχῆ καὶ ἐπίμονον προσπάθειαν τὴν ὁποίαν κατέβαλλαν μερικοὶ ἄγγλοι ἀξιωματικοί, ἀπεσταλμένοι τοῦ Βρετανικοῦ Στρατηγείου, διὰ νὰ μεσολαβήσουν. Συνεχίσθη μέχρι τῆς στιγμῆς, κατὰ τὴν ὁποία, οἱ κομμουνισταί κατάρθωσαν διὰ δόλου νὰ συλλάβουν τὸν συλλαγματάρχον Ψαρρόν, νὰ τὸν κατασφάξουν κατὰ τὸν ἀγριώτερον τρόπον καὶ νὰ διαλύσουν τελικῶς τὴν ἡρωικὴν του μονάδα, ἡ ὁποία θὰ ἠμι-

144

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΑΠΕΒΛΕΠΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΙ ΕΥΡΥΤΕΡΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ

10ον 1944

Μετά την εγκαθίδρυσιν της Κυβερνήσεως τῶν βουρῶν ἢ «Π. Ε. Ε. Α.» εἰς τὴν Εὐρυτανίαν καὶ τὴν ἐντατικὴν προσπάθειαν τῆς διὰ τοῦ δόλου καὶ τῆς βίας ἐξουτώσεως κάθε ἄλλης ἐθνικόφρονος ἀνταρτικῆς δυνάμεως, ὁ κομμουνισμὸς ἐπροχώρησεν ἀποφασιστικῶς καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ τρίτου σημείου τοῦ μεγάλου σχεδίου του, διὰ τὴν καθυπόταξιν τῆς Ἑλλάδος: τοῦ κινήματος, δηλαδή, μεταξύ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν.

Ἦσαν ωραῖαι καὶ πολύτιμοι αἱ Ἑλληνικαὶ αὐταὶ πολεμικαὶ μονάδες: ἡ Ταξιαρχία, ἡ ὁποία εἶχε λάβει τόσον ἐνδοξον μέρος εἰς τὰς πρώτας φάσεις τῆς μάχης τοῦ Ἀλαμέιν, τὰ ἀντιτορπιλικά καὶ τὰ ὑποβρύχια, τὰ ὁποῖα καὶ μετὰ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος ὄχι μόνον συνέχισαν τὴν ἠρωϊκὴν δρασίαν, ποὺ εἶχαν ἀρχίσαι τὸν χειμῶνα τοῦ 1940—1941, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπεσκίασαν μεθυστικῶς νέα κατορθώματα, ἡ νεαρὰ Ἑλληνικὴ ἀεροπορία, τῆς ὁποίας οἱ ἄνδρες εἶχαν κατακτήσει τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν Ἀγγλων συναδέλφων των. Μέχρι τοῦ ἀπετέλου τὰς ἐλευθέρως ἐνόπλους δυνάμεις μας ἄνδρες ἐμπνεόμενοι ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς Πίνδου καὶ τῶν Μακεδονικῶν ὄχυρῶν, ἄνδρες ἀψηφῆσατες τὸν κίνδυνον τῆς συλλήψεως καὶ τῆς θανατώσεως ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς, διὰ νὰ ἀποδράσων ἀπὸ τὴν ὑπόδουλον Ἑλλάδα καὶ νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα. Καὶ θὰ ἠδύνατο αἱ δυνάμεις αὐταὶ ὄχι μόνον νὰ ἀποτελέσουν τὸν πυρῆα καὶ τὴν κυρίαν βάσιν τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Στόλου καὶ τῆς Ἀεροπορίας, ποὺ θὰ ἀπληθύνον τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν κατάλληλον στιγμήν, ἀλλὰ καὶ νὰ παίξουν σημαίνοντα ρόλον εἰς τὸν πόλεμον, νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἦτο παρούσα καὶ κατὰ τὰς τελευταίας του μάχας, ὅπως ἦτο τόσον ἐδόξως παρούσα καὶ κατὰ τὰς πρώτας.

Πρὸ παντός, ὅμως, αἱ ἐνόπλιαι αὐταὶ δυνάμεις, διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν ὁποίων, τὸν ἐξοπλισμὸν ὑπὸ τῶν Σιμμάχων μας καὶ τὴν ἐξάσκησιν εἰς τὰς νεωτέρας πολεμικὰς μεθόδους ἐφρόνιζε μετὰ τὸν ἀκέραιον ἐνθουσιασμὸν, νίκτα καὶ ἡμέρα, ὁ ἀείμνηστος Βασιλεὺς Γεώργιος, θὰ ἠδύνατο νὰ δημιουργήσῃ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπε-

λιον τοῦ 1946, ὁ κυριώτερος τεχνικὸς σύμβουλος τοῦ Ἀμερικανικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, κ. Τζὼν Φόστερ Ντάλλες, καὶ τὸ ὁποῖον, τὸν Μάρτιον τοῦ 1947, κατήγγειλαν ὡς τὸν «κατακτητικὸν κομμουνισμὸν καὶ ὀλοκληρωτισμὸν», ὁ Πρόεδρος Τρούμαν καὶ ὁ στρατηγὸς Μάρσαλ, ἡ Ἑλλὰς κατεῖχε σημαντικωτάτην θέσιν. Ἐπρεπε μετὰ κάθε δυνατὸν τρόπον νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὸν «κατακτητικὸν» αὐτὸν κομμουνισμὸν, διὰ νὰ κατοχυρώσῃ τὴν κυριαρχίαν του εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πρὸς τὴν Μεσόγειον αὐτῆς ἐξοδὸν τοῦ τεραστίου Σλαυϊκοῦ κομμουνιστικοῦ ὄγκου, ὁ ὁποῖος ἐσχηματίζετο βαθμιαίως εἰς τὴν Ἀνατολικὴν τὴν Κεντρικὴν καὶ τὴν Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην.

Διὰ τὴν ἐντελῶς διάφορον στρατηγικὴν ἀντίληψιν, τὴν ὁποῖαν διεμόρφωσαν ἡ ἀλματώδης πρόοδος τῆς ἀεροπορίας καὶ τὰ νέα πολεμικὰ ὄπλα, ἡ ἀπλή κατοχὴ τῶν Στενῶν τῶν Δαρδανελλίων, εἰς τὴν ὁποῖαν, πιστῆ εἰς τὸ ὄνειρον τοῦ Μεγάλου Πέτρου, ἀπέβλεπε πάντοτε ἡ Ρωσσία, δὲν ἔφθανε καθόλου. Διατηρουμένης τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, ἡ ἀπλή κατοχὴ τῶν Δαρδανελλίων θὰ ἰσοδυνάμει, διὰ τὴν ἀνασυγκροτουμένην μεγάλην Αὐτοκρατορίαν, μετὰ τὴν διέξοδον πρὸς κλειστὴν θάλασσαν. Ἐπρεπε νὰ κατακτηθῇ ὀλοκληρῶς ἡ μεγάλη γεωγραφικὴ ἔκτασις, ἡ ὁποία ἀπετέλει ἄλλοτε τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν. Ἐπρεπε πρωτίστως νὰ κυριευθῇ ἡ Ἑλλὰς, ἡ ὁποία μόνη θὰ ἐξασφάλιζε στρατηγικῶς τὴν Σλαυϊκὴν διέξοδον πρὸς τὴν Μεσόγειον. Καὶ ἀπετέλεσε τὴν πλήρη ἐπιβεβαίωσιν τῶν ἀπόψεων αὐτῶν ἡ ἐπίσημος, κατὰ τὴν 30ὴν Ἰουλίου 1945 γενομένη αἴτησις τοῦ Στάλιν ἐνώπιον τῆς συμμαχικῆς Διασκεψέως τοῦ Πότσταμ, ὅπως παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ρωσσίαν μεγάλη στρατιωτικὴ βάση εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, τὴν ὁποῖαν ἐφέτος τὸν Μάρτιον ἀπεκάλυψεν ὁ Οὐτίστων Τσῶρτσιλ καὶ τὴν ὁποῖαν καμμία ἐπίσημος Ρωσικὴ πηγὴ δὲν ἐτόλμησε ποτὲ νὰ

καὶ ἀναμφισβητήτως κομμουνιστικά.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου μία βαρυτάτη ἐθνικὴ εὐθύνη, διὰ τὴν ὁποῖαν ἔχουν κρατηθῇ ὅλα τὰ στοιχεῖα καὶ διὰ τὴν ὁποῖαν θὰ πρέπη κάποτε — ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλαγῇ τοῦ σημερινοῦ ἀμέσου κινδύνου καὶ ὅταν ἐκκαθαρισθοῦν ὅλοι οἱ λογαριασμοὶ τοῦ παρελθόντος — νὰ λογυδοτήσων οἱ τότε ἀρμόδιοι. Διότι, διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, διεπεραιοῦντο συστηματικῶς ἐξ Ἀθηνῶν ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀνατρεπτικὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ ἀποσυνέθετον καὶ θὰ διέλυον τὰς πολυτίμους ἐλευθέρως ἐνόπλους δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν.

ΤΑ ΠΡΟΓΗΘΕΝΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Δὲν θὰ ἀνατρέξωμεν εἰς σειρὰν ὀλοκληρῶν μικροτέρων στασιαστικῶν κινήματων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1942 καὶ τοῦ 1943 ἐσημειώθησαν εἰς τὴν Σούδαν τῆς Κρήτης, εἰς τὰς Ἰνδίας ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ», ἐπὶ ἄλλων Ἑλληνικῶν πολεμικῶν καὶ ἰδίως εἰς τὴν Παλαιστίνην εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ταξιαρχίαν. Τὰ κινήματα αὐτὰ, τῶν ὁποίων τὸ ἱστορικὸν δὲν ἀνάγεται εἰς τὸ κύριον θέμα τῶν ἀρθρῶν αὐτῶν, δὲν εἶχον τόσον ἐκδηλὸν τὸν κομμουνιστικὸν χαρακτῆρα. Συχνὰ ἀνήγοντο εἰς τὴν πρωτοβουλίαν ἀμετανοήτων κινήματων ἀξιωματικῶν τοῦ παρελθόντος καὶ ἐφανερίζοντο μόνον ὡς δημοκρατικά. Πάντοτε, ὅμως, εἶχον ὡς κύρια στελέχη καὶ ὡς μυστικούς σκοπητὰς τοὺς κομμουνιστὰς ἐκείνους καθοδηγητὰς, οἱ ὁποῖοι εἶχον σταλῆ εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν, διὰ νὰ προετοιμάσουν τὴν τελικὴν κομμουνιστικὴν ἀταρσίαν.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τονίσωμεν, εἶναι ὅτι ὅταν ἦλθεν ἡ στιγμή τῆς τελικῆς κομμουνιστικῆς ἐξορμήσεως τοῦ Ἀπριλίου 1944, τὰ μικροκινήματα αὐτὰ εἶχον ἐπιτύχει τορεῖς κυρίως ἀντικειμενικὸς σκοποὺς: πρῶτον τὴν στελέχωσιν τῶν Ἑλληνικῶν ἐνόπλων δυνάμεων μετὰ μαχητικὰ κομμουνιστικά στοιχεῖα, δεύτερον τὴν μείωσιν τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν συμμάχων εἰς τὰς δυνάμεις αὐτὰς καὶ τρίτον τὴν ἀπομάκρυσιν τῶν καλλιτέρων νομιμοφρόνων στελεχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, μερικὰ τῶν ὁποίων καὶ εἶχον μάλιστα ἀποκλεισθῆ εἰς τὸ στρατόπεδον συγκεντρώσεως τοῦ Μέρτζ-Ἀγίουμ. Τὸ μεγάλο κίνημα εἶχε τελείως προετοιμασθῆ.

146 ΚΚΕ

πραγμάτων, ἐχέγγυον διὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν Ἑλληνικῶν διεκδικήσεων, πρὸς τὴν Βόρειο-Ἠπειρον καὶ τὴν Ροδόπην, οὕτως ὥστε, ἂν μὴ εὐρεθῆ ἡ Ἑλλάς εἰς τὴν τόσον δυσέρεστον θέσιν, τοῦ ἐνοχλητικοῦ κατόπιν ἐκείνου, εἰς τὴν ὁποίαν, φεῦ! εὐρέθη κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῶν Παρισίων τοῦ 1946.

Αὐτὸ ἀκριβῶς δὲ, ἤθελαν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ οἱ διεθνῆς τῆς διεθνή κομμουνιστικῆν κίνησιν, διὰ τὴν ὁποίαν, ὅπως εἶδομεν, εἰς προηγουμένα ἄρθρα, ἡ Βουλγαρία ἀπετέλει τὸ χαϊδεμένο παιδί καὶ ἡ ὁποία εἶχε, ἤδη ἀρχίσει νὰ προετοιμάσῃ τὴν μεταστροφὴν τῆς πρὸς τὸ Συμμαχικὸν στρατόπεδον, τὴν ὁποία, ἡ ἦτα τῆς Γερμανίας ἐφαίετο πλεονεκτήματα. Καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἀφαιρηθῆ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἡ δυνατότης νὰ δημιουργηθῆ οἰονδήποτε κίνδυνος διὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ γενικώτερον, διὰ τὴν Σλαβικὴν ἐπέκτασιν, μετὰ τὴν θαυμασίαν αὐτῶν ἐνόπλιον τῆς δυνάμει τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Ο ΑΠΩΤΕΡΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Εὐθύς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγένετο τὸ ἀπαισιῶδες κίνημα τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1944 εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀλλὰ καὶ μετέπειτα, ἐπὶ τῆ βασιλευστικῶν ἀποκαλυφθέντων, κατὰ τὴν στάσιν τοῦ Δεκεμβρίου στοιχείων, ἡ Ἑλληνικὴ Κοινὴ Γνώμη ἀντελήφθη σαφῶς, ὅτι τὸ κίνημα αὐτὸ ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ στερηθῆ ἡ Ἑλλάς τῶν ἐλευθέρων ἐνόπλων τῆς δυνάμεως, νὰ χάσῃ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν Συμμάχων καὶ νὰ μὴ δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς τελευταίας φάσεις τοῦ πολέμου, ὅπως θὰ ἐλάμβανε δῆθεν μέρος ἡ «συνεμπόλεμος» Βουλγαρία.

Ἀλλὰ τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχομεν ἤδη ὑπ' ὄψιν μας, μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἀντιληφθῶμεν, ὅτι δὲν ἦτο τόσον περιωρισμένος ὁ ἀπικειμενικὸς σκοπὸς τῶν ἐχθρῶν μας κατὰ τὴν πρώτην ἀποφασιστικῆν τῶν ἐξορμήσιν τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1944 κατὰ τὸν «πρῶτον γύρον» τοῦ κομμουνισμοῦ. Δὲν τοῦς ἐδιέφερε τόσον ἡ παρεμπόδισις τῆς Ἑλλάδος, ὅπως προβάλλῃ ἐθνικὰς διεκδικήσεις, δυνάμεις νὰ θιξοῦν τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ἀλβανίαν. Αὐτὸ ἦτο τὸ ἐλάχιστον μόνον, τὸ ὁποῖον — κατὰ παλαιὰν κομμουνιστικὴν μέθοδον — θὰ ἐδέχοντο, ἐάν ἀπετύγγανε τὸ μέγιστον, ἡ προσπάθεια δηλαδὴ τῆς κατακτιήσεως ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ γενικώτατον σχέδιον, ἡ ἐξασφάλισις τῆς κυριαρχίας εἰς ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλειότερον μέρος τῆς Εὐρώπης, τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἀπεκάλυψε πλήρως, τὸν Ἰού-

ΠΟΙΟΙ ΕΣΤ' ἌΛΛΟΝ

ΤΟΥΣ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΑΣ Εἰς ἈΓΥΠΤΩΝ

Οὕτω καὶ τὸ σχέδιον τῆς κομμουνιστικῆς ἐξορμήσεως τῆς ἀνοίξεως 1944 ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας τμήμα ἀπετέλει τὸ στασιαστικὸν κίνημα τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς, ἀπέβλεπεν ὄχι ἀπλῶς εἰς τὴν ἐξασθέησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν μείωσιν τῆς θέσεώς τῆς ἐντὸς τοῦ Συμμαχικοῦ πλαισίου, ἀλλὰ εἰς τὴν προετοιμασίαν τῆς πραγματικῆς κατακτιήσεως ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν Σλαβικοκομμουνιστικὸν ὄγκον τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ ἐπρεπε πρὸς τοῦτο νὰ ἐκλείψῃ τὸ σοβαρὸν ἐμπόδιον, τὸ ὁποῖον ἀπετέλουσαν αἱ πολῦτιμοι Ἑλληνικαὶ ἔνοπλοι δυνάμεις τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Ὅπως ἀεφέραμεν ἤδη, μέχρι μιᾶς ὠρισμένης χρονικῆς περιόδου, αἱ ἔνοπλοι αὐταὶ δυνάμεις ἀπετελοῦντο ἀπὸ τὰ καλλίτερα, τὰ γενναϊότερα καὶ μαχητικώτερα Ἑλληνικὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἐδραπέτευσαν ἀπὸ τὴν ὑπόδουλον χώραν, διὰ νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων. Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὅμως οἱ κομμουνισταὶ, βοηθούμενοι δυστυχῶς ἀπὸ τὴν πολιτειακὴν ἐμπάθειαν μερικῶν Ἑλλήνων δημοκρατικῶν καὶ ἀπὸ ὠρισμένης ὑπόπτους μυστικᾶς ὑπηρεσίας τῶν Συμμάχων, κατώρθωσαν νὰ ἐγκαθιδρύσουν τόσον εἰς τὴν ὑπόδουλον Ἑλλάδα, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐνδιάμεσον Τουρκίαν καὶ εἰς τὴν συμμαχικὴν Μέσην Ἀνατολήν, τὰ κέντρα τῶν, ἐφρόντισαν συστηματικῶς νὰ ἀλλοιώσουν τελείως τὴν λαμπρὰν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης σύθεσιν τῶν ἐνόπλων αὐτῶν δυνάμεων μας.

Καὶ συνέβη τότε τὸ ἐξῆς καταπληκτικόν: ἐνῶ ἀξιωματικοὶ ἀδραγαθήσαντες εἰς τὴν Πίδον καὶ τὰ Μακεδονικὰ ὄχυρά, δὲν κατώρθωσαν παρὰ τὰς συνεχεῖς προσπάθειάς των, νὰ διαφύγουν εἰς Μέσην Ἀνατολήν, ἐνῶ μυστικαὶ ὑπηρεσίαι, εὐρισκόμεναι εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ αἱ ὁποῖαι ὑπετίθετο, ὅτι ἐκπροσωποῦν τὴν ἐλευθέρην Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Βασιλέα, ἐζήτησαν ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς πού προσεπάθουν νὰ φύγουν, ἔγγραφον δῆλωσιν, ὅτι ἀποκηρύσσουσι τὸν Βασιλέα — ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὸ κείμενον τοιαύτης δηλώσεως, πού ὑπεβλήθη εἰς γενναῖον νεαρὸν ἀεροπόρον, τραυματίαν τοῦ Ἀλβανικοῦ μετώπου — διηκούλουντο συστηματικῶς νὰ καλέσθουν εἰς Μέσην Ἀνατολήν, ὄχι μόνον μερικοὶ ἀμετασφαιροὶ κληματαῖαι ἀξιωματικοὶ, ἀλλὰ καὶ στοιχεῖα, καθαρῶς

148
A-KE

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΜΑΣ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Εφίπια 25

10η. 1947

1109

Δέν θά δώσωμεν εἰς τὰ ἄρθρα αὐτά οὔτε κἀν συνοπτικῶς τὴν εἰκόνα τοῦ μεγάλου κομμουνιστικοῦ κινήματος, τὸ ὁποῖον τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ἀπριλίου 1944 ἐξεργάγη μεταξὺ τῶν ἐνόπλων Ἑλληνικῶν δυνάμεων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἰδίως δὲ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ταξιαρχίας καὶ τῶν σκαφῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Αἱ τραγικαὶ αὐταὶ σελίδες αἱ στιγματίζουσαι τὴν ὑπέρλαμπρον ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς πολεμικῆς δράσεως κατὰ τὸν δεῦτερον παγκόσμιον πόλεμον, ἔχουν συχνὰ ἀναφερθῆ καὶ ἔχουν γίνεαι ἀρκετὰ γνωσταί. Ἐφ' ἃ ἔπρεπε ἴσως νὰ λησμοηθοῦν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον, διὰ νὰ μὴ μολύουν τὴν ἐνδοξὸν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν.

Ἡ θλίβερά 25η Μαρτίου 1944, τὴν ὁποίαν ἐώρασαν οἱ Ἕλληνες τῆς Αἰγύπτου μετὰ τὰς φήμας περὶ προσεχῶν ταραχῶν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἐνόπλους δυνάμεις διαρκῶς ἐξογκουμένας, μετὰ τοὺς ναύτας καὶ στρατιώτας περιφερομένους ἀτμηλήτους καὶ ἀπειθαρχήτους εἰς τὸν δρόμον, ἀρνούμενους νὰ χαιρετήσουν τοὺς ἀξιωματικούς καὶ συχνὰ ὑψοῦντας ἀπειλητικῶς τὸν γρόνον ἐναντίον των, μετὰ τοὺς ἀξιωματικούς φοβουμένους ἢ ἐντροπομένους πλέον νὰ βοροῦν τὴν ἐντιμὸν καὶ δοξασμένην στολὴν των, μετὰ τοὺς τοίχους τῆς Ἀλεξανδρείας γέμοντας ἀπὸ ἐπιγραφὰς μετὰ ἀπαΐσια καὶ συχνὰ γελοῖα ἐπ' ἀστυατικὰ συνθήματα ἢ κατὰ τὴν 28ην Μαρτίου ἐμφάνισις μιᾶς δεκατετραμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀξιωματικῶν τῆς Ἀεροπορίας καὶ τοῦ Ναυτικοῦ, ἢ ὁποία ἀπήτησε νὰ παραιτηθῆ ἡ Κυβέρνησις Τσουδεροῦ καὶ νὰ σχηματισθῆ ἄλλη Κυβέρνησις, δυναμένη νὰ συνεννοηθῆ μετὰ τὴν Π.Ε.Ε.Α. τῶν Ἑλληνικῶν βουνῶν ἢ ἀκόμη τραγικωτέρα 1η Ἀπριλίου, κατὰ τὴν ὁποία ἐξεργηγνύετο καὶ ἐμπράκτως τὸ κίνημα εἰς τὸν κατὰ ξηρὰν Ἑλληνικὸν στρατὸν τῆς Αἰγύπτου καὶ κατὰ τὴν ὁποία μαζόμενοι στρατιῶται ἐξέσχίζαν εἰς στρατώνας καὶ κατασκηνώσεις τὰ ἐθνικὰ ἐμβλήματα, κατήργουν κάθε ἔπος πειθαρχίας καὶ ἐνέκλειαν εἰς φυλακὰς τοὺς τιμίους ἀξιωματικούς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἤθελαν νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τὰς θελήσεις των, καὶ τέλος, ἢ 3η Ἀπριλίου, κατὰ τὴν ὁποία, ἐξεδηλώθη πλέον ἐμπράκτως τὸ κίνημα καὶ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν πολεμικὸν στόλον: ὅλα αὐτὰ εἶναι πράγματα, τὰ ὁποία μετὰ θάνατον ψυχικὸν ἄλγος, ἀναλογίζεσθαι κάθε ἀληθινὸς Ἕλλην.

μίαν λέμβον εἰς τὰ στασιάσαντα Ἑλληνικὰ πλοῖα, διὰ νὰ ἀπειθῆν ἕξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Αἰγύπτου — ἐκπροσωποῦντος κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸν βασανισμένον λαὸν τῆς ὑποδοῦλου Ἑλλάδος — θερμὴν ἐκκλήσιν πρὸς τοὺς στασιαστὰς, νὰ ἀτιληφθοῦν τί κακὸν κόμνουν εἰς τὴν πατρίδα των καὶ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, οἱ στασιασταὶ ἀπὸ τὸ κατάστρομα τοῦ βοηθητικοῦ «Ἡφαιστος», ὅπου εὐρίσκοντο καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ κινήματος, τὸν ὑπεδέχθησαν μετὰ ἀκατονομάστους λοιδορίας καὶ ὑβρεῖς, διαβιβυζόμενας μετὰ τοὺς τηλεβόας, τὰ «χωνιά» τῶν στασιαστῶν τῆς Αἰγύπτου.

ΕΚΙΝΔΥΣΕΥΣΕ

ΝΑ ΒΥΘΙΣΘΗ Ο «ΑΒ. ΡΩΦ»

Αὕτη εἶναι ἡ μία μόνον πλευρὰ τῶν ἀποτελεσμάτων, ποὺ ἐπέφερε τὸ ἀπαΐσιον στασιαστικὸν κίνημα. Ἡ ἄλλη, ἢ σημαντικωτέρα, εἶναι ἐκείνη, τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζει ὁ πλήρης ἐξευτελισμὸς εἰς τὰ ὄμματα τῶν Συμμάχων, τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, μετὰ τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλάς θά ἔπρεπε νὰ ἀπελευθερωθῆ πρῶτον ἀπὸ τοὺς κατακτητὰς ὑπὸ τῶν ἰδίων τῶν τέκνων τῆς καὶ νὰ συμμετάσχη ἔπειτα εἰς τὰς τελευταίας μάχας τοῦ μεγάλου πολέμου. Ἐπίσημοι συμμαχικαὶ δηλώσεις καὶ ἔγγραφα, ἀπὸ τὰς ὁποίας ὀλίγας μόνον ἐνδεικτικῶς θά ἀναφέρωμεν, ἀποδεικνύουν πλήρως τὸ μέγα αὐτὸ κακόν.

Εἰς τὴν σύσκεψιν, ἢ ὁποία ἐγένετο ἐν Καῖρω τὴν 25ην Ἀπριλίου καὶ εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέσχον οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀνωτάτων συμμαχικῶν ἀρχῶν, ὁ Ἕλληνας ἀρχηγὸς τοῦ Στόλου, ναύαρχος Βούλγαρης καὶ ὁ εἰδικῶς ἐλθὼν πρὸς τοῦτο ἀρχηγὸς τοῦ στόλου τῆς Μεσογείου, ὁ ναύαρχος Κάννιγκαμ ἀπήτησεν, ὅπως ὁ «Ἀβέρωφ» μεθ' ὀρισθῆ ἐκ Πόρτ-Σάιντ εἰς τὸν προλιμένα τῆς Ἀλεξανδρείας. Καὶ προσέθεσεν, ἐπὶ λέξει:

«Ἐκεῖ θά ἠδύνατο νὰ ἀπομονωθῆ ἀπὸ κάθε ἐπ' αὐτῆν μετὰ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ, ἐάν τὰ πράγματα πᾶνε πολὺ ἄσχημα, νὰ βομβαρδισθῆ, ἐν ἀνάγκῃ, καὶ νὰ βυθισθῆ, χωρὶς ἄλληνη ζημίαν. Γνωρίζω πληρῶς, ναύαρχε Βούλγαρη, τὸν βο-

πασχοληθοῦν ἐπὶ τρεῖς σχεδὸν ἑβδομάδας μετὰ τὴν φρούρησιν καὶ τὴν ἀπομόνωσιν τῶν στασιασάντων Ἑλληνικῶν πολεμικῶν, ὅτι τέλος τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ἠρνήθησαν νὰ ἐπιτελέσουν ἐπείγουσας πολεμικὰς ἀποστολάς.

Τὸ τελευταῖον αὐτὸ τραγικὸν γεγονός, τὸ χειρότερον ἴσως ἀπὸ ὅλα, ἐπιστοποιήθη ἐπισημῶς, δι' ἀνακοινώσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Συμμαχικοῦ Στόλου Ἀνατολικῆς Μεσογείου, ὑποναυάρχου Ρῶλιγκς, πρὸς τὸν ἀντιναύαρχον Βούλγαρη, μόλις ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου, τὴν 18ην Ἀπριλίου. Τονίζει ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη, ὅτι «Γερμανικὸν ὑποβρύχιον ἐπεσημάνθη κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς στάσεως εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ λιμένος Ἀλεξανδρείας, ὅτι πλοῖον συμμαχικῆς νηοπομπῆς (ἐπρόκειτο περὶ Ἀμερικανικοῦ ὀπλιταγωγοῦ), ἐτορπλίσθη καὶ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κορβέττα «Ἀποστόλης», διαταχθεῖσα νὰ πλεύσῃ πρὸς καταδίωξιν τοῦ Γερμανικοῦ ὑποβρυχίου, ἠρνήθη». Καὶ, ὅταν τὴν 19ην Μαΐου 1944, ὁ «Ἀποστόλης» ἐξεκαθαρίσθη πάλιν ἀπὸ τὸ μίasma τῆς στάσεως, ὅταν ἡ τιμὴ Ἑλληνικῆ σημαία ἀνυψώθη πάλιν ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ του, κατόπιν ἀγιασμοῦ καὶ τὸ πλοῖον ἀπεδοθῆ εἰς τὸν προορισμὸν του, ἢ ἡμερησίᾳ διαταγῆ τοῦ ναυάρχου Βούλγαρη, ἔλεγε τὰ ἔξῃς, ἐπὶ λέξει: «Ὅταν ὁ «Ἀποστόλης» κατέπλευσε τὴν 7ην Ἀπριλίου εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἐπιτροπὴ στασιαστῶν ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ πλοίου καὶ, τὴν 10ην Ἀπριλίου, ἐδήλωνεν, ὅτι ἀρνείται νὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα. Τὴν 14ην Ἀπριλίου διετάχθη νὰ συνοδεύσῃ συμμαχικὴν νηοπομπὴν, ἀλλ' ἠρνήθη. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀρνήσεως ἀνεκοινώθη ἀπὸ τὸν Ἀγγλον ναύαρχον Κάννιγκαμ: «Ἐχθρικὸν ὑποβρύχιον ἐβύθησεν Ἀμερικανικὸν ὀπλιταγωγὸν πλήρες Ἀμερικανῶν στρατιωτῶν». Τὴν 15ην Ἀπριλίου, οἱ στασιασταὶ τοῦ «Ἀποστόλης» ἐδήλωσαν καὶ πάλιν, ὅτι ἀρνοῦνται νὰ ἐκτελέσουν διαταγὴν, ὅπως πλεύσῃ τὸ πλοῖον πρὸς δίωξιν Γερμανικοῦ ὑποβρυχίου ποὺ ἐπεσημάνθη πλησίον τοῦ λιμένος τῆς Ἀλεξανδρείας».

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Πρόεδρος Ρουζβελτ ὑπῆρξε τόσον τραχὺς εἰς τὸ τηλεγράφημά του περὶ τῆς Ἑλληνικῆς στάσεως εἰς Ἀλεξανδρείαν, ὅταν ἐτόνιζεν, ὅτι «δὲν ἠμποροῦν αἱ Ἑλληνικαὶ Δυνάμεις τῆς Μέσης Ἀνατολῆς νὰ παρεμβάλλωνται ὡς ἐμπόδιον εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Κό-

KKE
150

ΤΟ ΘΕΑΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΟΡΕΝ Η ΕΛΛΑΣ

Ἄλλα τὰ τραγικά αὐτὰ γεγονότα δὲ εἶχον μόνον τῆς μειωτικῆς τῆς Ἑλληνικῆς τιμῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς προσφάτου δόξης ἐννοίαν. Εἶχον καὶ βαθυτέραν οὐσιαστικὴν σημασίαν, τὴν ὁποία, χαρακτηρίζου, ἀφθονα κείμενα καὶ ἐπίσημοι: συμμαχικαὶ δηλώσεις.

Μὲ δύο ἢ τρεῖς χαρακτηριστικὰ εἰκόνας ἠμπορεῖ νὰ περιγραφῆ τὸ θέαμα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰς τραγικὰς ἐκεῖνας ἡμέρας προσέφερε, ἡ σύμαχος καὶ μαχομένη Ἑλλάς εἰς τὰ ἄλλα σύμαχα Ἑθνη, τὰ ὁποῖα τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀκροβῶς προητοίμαζον εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν, τὴν πολεμικὴν προσπάθειαν, πού θὰ ἤγαγεν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τοὺς δρόμους τῆς Ἀλεξανδρείας περιεφέροντο Ἕλληες αὐταὶ καὶ στρατιῶται, πού εἶχον ἀφαρέσει τὰ πηλίκιά των, εἶχα φορέσει, δίχη, ἀτάχθων, κόκκινα πανιὰ ἀντὶ κολλάρων, εἶχον κρεμάσει γύρω των, φυσιογιωθῆκας καὶ ἔκαμναν ὅτι ἠμποροῦσα, διὰ νὰ δίδου, εἰς τὴν ἐμφάνισίν των, καὶ τὰς φωνὰς των, ἐτύπωσι, ληστοφυγοδίκων καὶ ἀνταρτῶν.

Εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ σταθμεύοντα Ἑλληνικὰ πολεμικὰ εἶχον καταβάσει τὰς Ἑλληνικὰς πολεμικὰς σημαίας, διὰ νὰ ἀφαιρέσουν ἀπὸ αὐτὰς τὸ στέμμα, καὶ εἶχον ὑψώσει ἐρυθρὰς σημαίας καὶ ἐρυθροὺς ἐπισείοντας, διὰ νὰ δώσουν περισσότερο τὴν ἐτύπωσιν τῆς στασεως, ἐφ' ἃ τὰ καταστρώματά των, οἱ ναῦται μὲ τοὺς τηλεβόας ἐκραύγαζαν ἐπαναστατικὰ συνθήματα καὶ εἰδοποιούν ὅτι θὰ ἐφόνευαν, κάθε ἀξιοματικόν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ. Εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πόρτ Σάϊδ, ὅπου, πλὴν τοῦ «Ἀβέρωφ», εὕρισκοντο ἐν ἐφεδρείᾳ καὶ ἄλλαι μικρότεραι Ἑλληνικαὶ μοάδες, μεταξὺ τῶν ὁποίων, τὸ ἀντιτορπιλικόν, «Κουντουριώτης» καὶ ὁ θρυλικὸς Παπανικολῆς, τὸ θέαμα ἦτο ἀκόμη οἰκτροτέρον. Ὁ «Ἀβέρωφ», τὸ καράβ. τῆς Ἑλληνικῆς δόξης, δὲν εἶχε μόνον ὑψώσει ἐρυθρὰν σημαίαν, ἀλλὰ εἶχε γεμίσει μὲ μεγάλας ἐρυθρὰς ἐπιγραφάς, διὰ νὰ φαίεται περισσότερο ἐπαναστατικόν πλοῖον.

Εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν ἐρημον, ὅπου ἦτο στρατοπεδειμένη ἡ Ἑλληνικὴ ταξιαρχία, Ἰ.δ.κὰ στρατεύματα εἶχον περικυκλώσει τὸ στρατόπεδον διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν στασιάσαν αὐτὴν ταξιαρχίαν νὰ προῆλθῃ εἰς ἐχθρικὰς κατὰ τῶν συμμάχων, πράξεις, δυσημένως νὰ θέσουν εἰς κίνδυνον τὸν σκληρὸν ἀγῶνα, εἰς τὸν ὁποῖον, ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀφωσιωμένη κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην κάθε σκέψις ἀληθῶν συμμάχων.

Καί, ὅταν, τὸ πρωὶ τῆς 17ης Ἀπριλίου, ὁ πασέβαστος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἐπλησίασε μὲ

στρατὸν σερασμὸν, τὸν ὁποῖον ὄλοι οἱ Ἕλληες τρέφουσαν πρὸς τὸ ἐνδοξον αὐτὸ πλοῖον καὶ τὴν τόσον φυσικὴν ἐπιθυμίαν των, ὅπως παίξῃ ρόλον εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Πατρίδος των. Ἄλλὰ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ μὴ ἀφίσω τὴν αἰσθηματολογία νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν ἐὸς ἐπιτακτικὸν καθήκοντος ἔχοντι τοῦ Συμμαχικοῦ ἀγῶνος καὶ ἐάν οἱ στασιάσαντες ἐπὶ τοῦ σκάφους, δὲν ἔλθουν πάλιν γρήγορα εἰς τὰ λογικὰ των, εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ λάβω τὰ δραστικώτερα μέτρα ἐναντίον των.

Ὅταν τὸ κίνημα εἰς τὸν Στόλον κατεστάλη τελικῶς, ὁ ἴδιος ἀρχηγὸς τοῦ Συμμαχικοῦ Στόλου Μεσογείου, ὁ ἐνδοξος ναύαρχος Κάνιγκαμ, ἀπέστειλε, μὲ τὴν παράκλησιν νὰ ἀνακοινωθῆ εἰς τοὺς Ἕλληνας ναυτικούς τὸ κάτωθι σῆμα πρὸς τὸν Ἑλληνα ἀρχηγὸν τοῦ Στόλου, ναύαρχον Βούλγαρην, ὁ ὁποῖος καὶ τὸ ἀνεκοίνωσε πράγματι, δι' ἡμερησίας διαταγῆς του: Εἰς τὴν ἀρχὴν τονίζει, ὅτι οἱ Ἕλληες ναυτικοὶ ἐπέδειξαν, εἰς πλείστας ὅσας περιστάσεις, τὴν τεχνικὴν των ἀξίαν καὶ τὸν ἡρωισμόν των εἰς τὴν μάχην, «δυστυχῶς ὅμως ἀπέδειξαν, διὰ τῆς τελευταίας στάσεως των, ὅτι δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς πάντοτε νὰ στηρίζεται ἐπ' αὐτῶν, πράγμα πού εἶναι βασικὴ καὶ ἀπαραίτητος προϋπόθεσις δι' ἕνα στόλον ἔχοντα νὰ ἐκπληρώσῃ δυσχερῆς πολεμικὸν ἔργον.

» Ἡ ἐμπιστοσύνη μου ἐπὶ τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικόν, ἐκλονίσθη σοβαρώτατα διὰ τῶν προσφάτων γεγονότων καὶ μέχρις ὅτου ἀποκατασταθῆ, θὰ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ λαμβάνω τὸ γεγοῖός αὐτὸ ὑπ' ὄψιν, κατὰ τὴν κατακομὴν τῶν ἔργων καὶ τῶν ἀποστολῶν, τῶν ἀντιτιθεμένων εἰς τὰ διάφορα τμήματα τοῦ Συμμαχικοῦ Στόλου τῆς Μεσογείου».

Η ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΙΣ ΤΣΩΡΤΣΙΑ ΚΑΙ ΡΟΥΖΒΕΛΤ

Τὰ δύο αὐτὰ Ἀγγλικά κείμενα χαρακτηρίζουν τὴν ἐντύπωσιν καὶ τὴν εἰλικρινῆ ἀγανάκτησιν, τὴν ὁποῖαν προέκάλεσεν εἰς Ἀγγλους πολεμιστὰς, ἔχοντας ἐπίγνωσιν τοῦ διεξαγομένου σκληροῦ ἀγῶνος, τὸ γεγονός, ὅτι, εἰς μίαν στιγμὴν τόσον κρίσιμον τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ, τὰ Ἑλληνικὰ πολεμικὰ ἐστασίαζαν ἐδημιούργουν κατάστασιν ἀληθῶς πρωτοφανῆ εἰς τὴν κυριώτεραν συμμαχικὴν ναυτικὴν βάσιν τῆς Μεσογείου, ὑπεχρέουν πολῦτιμα διὰ τὸν ἀγῶνα Βρετανικά πλοῖα νὰ ἀ-

σμου. Καὶ προσέθετε: «Καθ' ἡν στιγμὴν ἡ Ἀμερικὴ ἐρῆψεν εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ ἐβούσασε τὴν ἰκμάδα τῆς νεολαίας τῆς καὶ τὸ σύνολον τοῦ ἔθνικοῦ τῆς πλούτου, διὰ νὰ σώσῃ τὸν πολιτισμὸν τοῦ κόσμου, δὲν δύναται νὰ ἀνεχθῆ νὰ βυθίζονται τὰ πλοῖά τῆς εἰς τὴν Μεσόγειον, διότι ἀρνοῦνται νὰ τὰ προστατεύσουν Ἕλληες παράφρονες πολιτικολογοῦντες καὶ Ἕλληες στασιασταὶ ἐξυπηρετοῦντες τὰ ἐχθρικὰ συμφέροντα».

Εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον, εἶχον περιαγάγει τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1944, οἱ ἀνθρώποι τοῦ «Ἐθνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου» ἐν τῇ ἀποπειρᾷ των, ὅπως ἐκπληρώσουν τὰ σχέδια πού τοὺς διεβιβάσθησαν ἀπὸ τῆς δ' ἠ κομμουνιστικῆς ἡγεσίας.

ΑΥΡΙΟΝ: Πῶς καὶ ἀπὸ ποῖους ὀργανώθη τὸ στασιαστικὸν κίνημα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. — Ἡ Κ.Κ.Ε. (Κεντρικὴ Καθοδηγητικὴ Ἐπιτροπὴ) τῆς Αἰγύπτου καὶ ἡ δράσις τῆς.

Εἰς τὸ Λονδίνον

ΜΙΑ ΛΗΣΤΕΙΑ ΕΝΤΕΛΩΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18 Ἰουλίου.—Εἰς τὸ Πικκαντίνου—ἕνα ἀπὸ τοὺς κεντρικώτερους ἐμπορικὸς δρόμους το Λονδίνου, καὶ περὶ ὥραν 11ην πρωῖνῆν, δηλαδὴ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, κατὰ τὴν καθιερωμένην ἔκφρασιν—διεπράχθη προηθὲς μίαν θραυστάτη ληστεία, πού θὰ ἐφαινετοπ λείον ἀπίθανος καὶ ἀπὸ τὴν τολμηροτέραν «περιπέτειαν» μίαν κινηματογραφικῆς ταινίας.

Οἱ τρεῖς δράσταὶ τῆς ληστείας αὐτῆς κατάρθωσαν νὰ ἀρπάσουν ποσὸν 1.300 λιρῶν, πού προωρίζετο διὰ τὰ ἐν Λονδίνῳ γραφεῖα τῆς κινηματογραφικῆς ἐταιρίας «Ἀδελφῶν Οὐώρνερ». Προφανῶς οἱ λησταὶ εἶχον μελετήσει ἐπιμελῶς τὰς συνθήκας τῶν εἰσπρακτόρων τῆς ἐταιρίας ἐπὶ ἐβδομάδας καὶ ἐξετέλεσαν τὴν ἐπίθεσιν των ἐπὶ τῇ βάσει θαυμασίως προμελετημένου σχεδίου, πού ἐνθυμίζει τὴν γκαγκστερικὴν δράσιν τῶν Ἀμερικανῶν συναδέλφων των κατὰ τὰ πρῶτα μετὰ τὸ 1930 ἔτη.

Εἰς τὸ Λονδίνον, ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι γίγεται εἰς τὰς Ἠνωμένους Πολιτείας, ὅπου αἱ χρηματοποστολαὶ γίνονται, κατὰ κανόνα, μὲ τεθωρακισμένα αυτοκίνητα καὶ ὑπὸ συνοδείαν ἐνόπλων φρουρῶν, αἱ εἰσπράξεις καὶ αἱ μεταφοραὶ μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν ἐκτελοῦνται ἀπὸ κοινούς εἰσπρακτορας, πού εἶνε ἐντελῶς ἄσπιοι καὶ κυκλοφοροῦν μὲ τὸ λεωφορεῖον αὐτο-

152
A K E

Η «Κ.Κ.Ε.» ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΟΡΓΑΝΩΣΕ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΗΣ

Εισαγωγή 12ον 26του 1944

Ἐὰν εἰς τὰ προηγούμενα άρθρα μας ἀνεφέρωμεν δι' ὀλίγων τὰ ἀπαισία γεγονότα, τὰ ὅποια ἐσημειώθησαν τὸ Ἀπρίλιον τοῦ 1944 εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἄλλα μέρη τῆς Αἰγύπτου, δὲ, τὸ ἐκάμαμεν ἀπλῶς διὰ τὰ ὑπεθυμίσωμεν τὸ ἐγκλήμα, πὺν διεπράχθη ἀπὸ τὸν κομμουνισμὸν ἐκτίον τῆς μαχομένης ἀκόμη τότε κατὰ τῶν Γερμανῶν Ἑλλάδος καὶ τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια τὸ ἐγκλήμα αὐτὸ εἶχε διὰ τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος μέσα εἰς τὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα. Τὸ ἐκάμαμεν κυρίως διὰ τὰ ἀποδείξωμεν, ἐπὶ τῆς βάσει τῶν στοιχείων, πὺν ἔχομεν, τώρα, καὶ τῆς γενικωτέρας ἀντιλήψεως, τὴν ὅποιαν μᾶς ἐπιτρέπει ἡ ἐκτοτε ἐξέλιξις τῶν γεγονότων, ὅτι, σιμφῶως πρὸς τὰς ἐντολάς τῆς Κομμουνιστικῆς Μόσχας, κομμουνισταί, φέροντες Ἑλληνικά ὀνόματα, ἤρχισαν τὸν «πρῶτον γύρον» διὰ τῆς κατάκτησις, τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ὑποταγῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν μόλις διαγραφόμενον, τότε Σλαβοκομμουνιστικὸν ὄγκον τῆς Βαλκανικῆς.

Δὲν πρέπει, πράγματι, τὰ λησμοῦνται, ὅτι τὸ κομμουνιστικὸν κίνημα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς δὲν ἀπετέλει μεμονωμένον γεγονός, ἀλλὰ ὀργανικὸν καὶ ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς μεγάλης ἐξορμήσεως, ἡ ὅποια, ὀλίγας μόνον ἡμέρας προηγουμένως, ἤρχισεν εἰς τὴν ὑπόδουλον Ἑλλάδα μετὰ τὴν ἐγκοθίδευσιν τῆς Κυβερνήσεως τῶν Βουλῶν ἢ «Π.Ε.Ε.Α.» καὶ μετὰ τὴν ἐαρεξίν τῆς ἐξοντωτικῆς ἐκστρατείας ἐναντίον τῶν ἄλλων, τῶν ἐθνικοφρόων δυνάμεων ἀντιστάσεως. Γὰρ στοιχεῖα, τὰ ὅποια ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας, τὸ ἀποδεικνύουν, ἀπολύτως.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τοῦ ἀντεθνικοῦ κινήματος τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, τὴν οὐσιαστικὴν του διεύθυνσιν, τὴν ὀργάνωσίν του, τὴν διεξαγωγὴν του εἶχον εἰς χεῖράς τῶν ἐργαζομένων κομμουνιστικῶν στοιχείων, εἴτε σταλέτα ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Αἴγυπτον, εἴτε εἰδικῶς στρατολογηθέντα μεταξὺ τῶν κομμουνιστικῶν στοιχείων τοῦ Αἰγυπτίου Ἑλληνισμοῦ. Ἄν μερικοὶ ἐξωματικοὶ, κινήματιαι ἐκ φύσεως καὶ ἀνταξίωμοι, ὅτι ἐργάζονται, μόνον, πρὸς χάριν τῶν δῆθεν «δημοκρατικῶν» καὶ «αἰθιασικῶν» ιδεωδῶν τῶν, ἐδέχθησαν νὰ παίξουν, κάποιον διακοσμητικὸν μᾶλλον, ρόλον εἰς τὸ κίνημα καὶ νὰ ἐκτελέσωσιν τὰς ἐντολάς, τὰς ὁποῖ-

θέσει καὶ εἰς τῆς ἐκεῖ Κυβερνήσεως τὰς ἀποφάσεις τῶν καὶ ἡμερησίων διαταγῶν ναύρχων καὶ ραδιοφωνικῶν λόγων ἐτόνισαν, ὅτι ἡ Κυβερνήσις ἀντιλαμβάνεται πλήρως τὰ αἰσθήματα τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, ἐμπνέεται καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας τῆς πλήρους ἀποκαταστάσεως τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας καὶ θὰ προσπαθῆσιν νὰ ἔλθῃ ἀμέσως εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τὴν Π.Ε.Ε.Α. καὶ νὰ συνενωθῆσιν μετ' αὐτῆς, διὰ τὰ ἐνωθῆσιν τῆς εἰς ἐνιαίαν, ἐθνικὴν Κυβερνήσιν.

Ἔτσι, χάρις εἰς τὴν ὑποχωρητικότητά αὐτῆς, τὴν ἐκδηλοῦσαν ἐλλειψίν σθένους καὶ ἀδυναμίας, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ὄμου, διηκολύνθη τὸ ἔργον τῆς «Κ.Κ.Ε.» Αἰγύπτου, ἡ ὅποια εἶχε τὴν πλήρη καὶ οὐσιαστικὴν διεύθυνσιν τοῦ στασιαστικοῦ ἀγῶνος.

ΠΟΙΑ ἮΤΟ Η «Κ.Κ.Ε.» ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Διότι εἶχε καὶ ἡ Αἴγυπτος, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τὸ «Κ.Κ.Ε.» μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι δὲν ἦτο οὐδέτερον, ἀλλὰ θηλυκόν. Ἐπρόκειτο περὶ τῆς «Κεντρικῆς Καθοδηγητικῆς Ἐπιτροπῆς», τῆς ὁποίας τὰ ἀρχικά συνέπιπτο.—ἀσφαλῶς ἀπὸ σκοποῦ — μετὰ τὰ ἀρχικά τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἑλλάδος καὶ ἡ ὅποια ἦτο ἡ ἐτεταλμένη ἀντιπρόσωπος του διὰ τὴν διενέργειαν τῆς ὅλης ἀνατρεπτικῆς προσπάθειας.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὅποιαν ὁ ἐπίσημος ἐκπρόσωπος τοῦ Κ.Κ.Ε. μετέβη εἰς τὸ Κάϊρον, ἀπὸ τὸ καλοκαίρι δηλαδὴ τοῦ 1943, ἡ Κ.Κ.Ε. τῆς Αἰγύπτου εἶχεν ἀναλάβει ἀπεριόριστον δικαιοδοσίαν ὄχι μόνον εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλην τὴν Μέσην Ἀνατολήν, παντοῦ ὅπου ὑπῆρχον Ἕλληνες στρατιῶται, ναῦται καὶ ἀεροπόροι. Αὐτὴ εἶδεν τὰ συνθήματα εἰς τὰς κομμουνιστικὰς ἢ ἡμικομμουνιστικὰς ἐφημερίδας, αἱ ὅποια, λαθραίως ἢ καὶ φανερά, ἐκυκλοφόρουν εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν. Αὐτὴ ἐφρόντιζε νὰ ἀνεύρῃ εἰς κάθε Ἑλληνικὸν λόχον, εἰς κάθε μεμωμένον Ἑλληνικὸν σταθμὸν ἢ βάσιν, εἰς κάθε ἀντιτορπιλικόν, ὑποβρύχιον ἢ κορβέτταν, εἰς κάθε μοίρα ἀεροπλάνων, τοὺς ναύτας, τοὺς στρατιῶτας ἢ τοὺς σμη-

ου 1944, μετὰ τὴν καταστολὴν τοῦ κινήματος, ὁ τότε ἀρχηγὸς τοῦ Στόλου, ναύαρχος Βούλγαρης, εἰς τὸν ἀναλαμβάνοντα τὴν πρωθυπουργίαν, κ. Παπανδρέου. Εἰς τὴν ἐκθεσιν αὐτὴν, ἀφοῦ ἀναπτύσσει τὴν κατάστασιν, ἡ ὅποια ἐδημιουργήθη, τονίζει, ὅτι, διὰ τὰ ἀνασυγκροτηθῆναι πάλιν τὸ Ἑλληνικὸν Ναυτικὸν καὶ νὰ ἐπανακτῆσθαι τὴν τόσο κλονισθεῖσαν ἐμπιστοσύνην τῶν Συμμάχων, ἐπιβάλλονται οὐ κυρίως προϋποθέσεις: 1ον) Ἡ ἐπιβολὴ αὐστηρῶν κυρώσεων διὰ τὸ κίνημα, διὰ τὸ ὁποῖον συνυπέβαλε καὶ εἰδικὸν δελτίον πληροφοριῶν καὶ 2ον) ἡ ἀσφάλεισις καὶ ἐκμετάλλισις τῆς ἰσχύος τῆς «Κεντρικῆς Καθοδηγητικῆς Ἐπιτροπῆς».

Τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν ὁ Ἕλληνας ἀρχηγὸς τοῦ Στόλου χαρακτηρίζει ὡς τὴν «μυστικὴν στασιαστικὴν ὀργάνωσιν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, τὴν ὑφισταμένην καὶ δρῶσαν μετὰ κέντρον τὸ Κάϊρον». Καὶ προσθέτει: «Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ, καταστάσα κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν Κράτος ἐν Κράτει, διαθέτει πολλὰ ὑλικά μέσα καὶ πλῆθος συνωμοτικῶν προσωπικῶν. Τὸ κυριώτερον τῆς ὀπλων εἶναι ἡ πολυσχιδῆς προπαγάνδα, ἡ ὅποια λίαν ἐντέχνως ἐκδηλοῦται ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, ἀλλὰ καὶ κρυφίως».

Αὐτὴ ἦτο ἡ διευθύνουσα δύναμις, ἡ ὅποια ἐξουδετεροῦσα κάθε νόμιμον Ἑλληνικὴν ἀντίδρασιν, καὶ παρασύρουσα πρὸς τὸ μέρος τῆς ἀλόμῃ καὶ μὴ κομμουνιστικῶν στοιχείων, ἀνέλαβε καὶ ἐξεπλήρωσε τὴν ἐντολήν διὰ τὴν ἐκμετάλλισιν μεγάλης ἀνταρσίας μετὰ τῶν ἐνόπλων Ἑλληνικῶν δυνάμεων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ὡς συμπλήρωμα τῆς ὅλης κομμουνιστικῆς ἐξορμήσεως τῆς ἀντίξεως τοῦ 1944.

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ «πρῶτος γύρος» τῶν κομμουνιστῶν ἀπέτυχε καὶ εἰς τὴν ὑπόδουλον Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν. — Αἱ βαρυσήμαντοι ὁμολογίαι ἀνησιχίας τῶν ἰδίων τῶν κομμουνιστῶν.

159 K E

ας έλαμδα τον παρὰ των κομμουνιστών πρωτεργατών. τούτο δέν μειώνει καθόλου τήν αλήθειαν του βασικού σπύτου γεγοόςτος, αλλά καθιστά μόνον ακόμη μεγαλύτεραν τήν εϊθύνην των παρασιωθέντων.

Η ΑΞΙΩΣΙΣ

ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Το σημαντικό γεγονός εϊναι, ότι καθ' όλην τήν διάρκειαν του κινήματος τὰ συνθήματα που ανεγράφητο εις τους τοίχους της 'Αλεξάνδρειας με κόκκινο χρώμα ή μετεδίδοντο με τους τηλεβόας, τὰ χωνιά αιτά των στασιαστών, από τὰ καταστρώματα των στασιασάντων πλοίων, ή ανακοινούντο και επίσημως με τηλεσιγραφικά έγγραφα από τους ηγέτας των στασιαστών προς τὰς 'Ελληνικάς αρχάς 'Αλεξάνδρειας, ήσαν πάντοτε τὰ ίδια ακριβώς συνθήματα, που διεδίδοντο εις τήν 'Ελλάδα από τήν κομμουνιστικήν Κυβέρνησιν των βουτών.

Το συνηθέστερον και κυριώτερον εκ των συνθημάτων αυτών ήτο ή διαπίστωση, ότι ο Βασιλεύς και ή εξ αυτού άντλούσα τήν έξουσίαν της 'Ελληνική Κυβέρνησις της Μέσης 'Ανατολής δέν αντιπροσωπεύουν πλέον τίποτε και ότι πρέπει να αφήσουν τήν θέσιν των εις ειδικώς έντεταλμένους παρὰ της «Π.Ε.Ε.Α.» εκπροσώπους της. Πριν ή ακόμη έκραγη και επίσημως το κίνημα, ή δεκατετραμελής έπιτροπή των αξιωματικών του ναυτικού και της αεροπορίας, εις τήν όποία οι κομμουνισται, δια να καμουφλάρουν αρχικώς τας επιδιώξεις των, άνέθεσαν τήν πρώτην εκδήλωσιν, ανακοίνωσαν εις τους εκπροσώπους των νομίμων 'Ελληνικών αρχών, ότι, μετά τήν εγκαθίδρουσιν της «έλευθέρας 'Ελληνικής Κυβερνήσεως» εις τὰ θουνα της ύποδούλου πατρίδος, αι έν Μέση 'Ανατολή 'Ελληνικαί ένοπλοι δυνάμεις πιστεύουν, ότι ή Κυβέρνησις του Καίρου δέν έχει πλέον κανένα λόγο ύπαρξεως και ότι αξιούν όπως παρατηρηθ ή άμέσως, δια να ληφθούν από τήν «Π.Ε.Ε.Α.» αι κατάλληλοι έτολαι και όδηγίαι, δια τον τρόπον με τον όποιον πρέπει να δευθίνεται εις το μέλλον ή εκτός της 'Ελλάδος ένοπλος πολεμική προσπάθεια.

Δυστυχώς, κατά τήν στιγμήν, εκείνη, λόγω της προηγηθείσης συστηματικής ύπονομευτικής προσπαθείας του κ. Τσουδρου και των συνεργατών του, αι νομίμοι 'Ελληνικαί αρχαί της Αιγύπτου δέν ήσαν εις θέσιν να αντιμετώπισουν με σθένος και αποφασιστικότητα τήν θρασειά αξίωσιν. Αντι να συγγραφθούν και να παραπεμφθούν εις το Στρατοδικειον οι αξιωματικοί, οι λησμονήσαντες τόσοσιν απολύτως τας ύποχρεώσεις των και δεχθέντες να γίνουν όργανα του κομμουνισμού, τους παρεσχέθησαν καθρησυχαστικά διαβεβαιώσεις τετραμελής αντιπροσωπείας των έστάλη επίσημως από τήν 'Αλεξάνδρεια, εις το Κάιρο, δια να εκ

ταίως και μηχανικούς ελεείνους οι όποιοι είχαν κομμουνιστικάς προδιαθέσεις και οι όποιοι θα ήμπορούσαν, καταλλήλως «διαφωτιζόμενοι» και «καθοδηγούμενοι», να άποτελέσουν, κατά τήν κατάλληλον στιγμήν, τους πυρήνας της άνταρσίας. Αυτή ειχεν — άγνωστον πόθεν — τὰ χρήματα, τὰ όποια έχρειάζοντο δια τήν όργάνωσιν της όλης απειρας και τὰ όποια διένεμεν έτσι, ώστε να συντελέσουν περισσότερο εις τήν έκπλήρωσιν του σκοπού. Αυτή, έν συνεννοήσει με το κομμουνιστικόν κέντρον των 'Αθηνών, με το όποιον επικοινωνει δια μέσων διατιθεμένων, δυστυχώς, από τας συμμαχικάς αρχάς, καθώρισε τήν ακριβή ήμεραν, κατά τήν όποιαν θα έξερρυγώετο το κίνημα. Αυτή διεδίδασε, με διάφορα τηλεγραφικά συνθήματα, τας έντολάς της δια να έκραγη ή άνταρσία σχεδόν ταυτοχρόνως εις σημεία τόσοσιν απομεμακρυσμένα από άλλήλων όσον είναι ή 'Αλεξάνδρεια, το Πόρτ Σάιδ, ή κατασκήνωσις της 'Ελληνικής ταξιαρχίας εις τήν Αιγυπτιακήν έρημον, ή ναυτική βασίς ύποβρυχίων της Μάλτας, ή 'Ελληνική βασίς της Χαίφως, και αυτό ακόμη το Λονδίνον, όπου, τήν εποχήν εκείνην, είχαν αποσταλή πληρώματα, δια να παραλάβουν τὰ νέα 'Ελληνικά αντιτορπιλικά «Λιγαίον» και «'Αστιγξ».

Τα μέσα, τὰ όποια διεθέτεν ή Κ.Κ.Ε. Αιγύπτου και μεταξυ των νομίμων αρχών της έλευθέρας 'Ελλάδος, ήσαν τεράστια. 'Οσάκις ένας 'Ελλην αξιωματικός—ο διοικητής ένός Τάγματος, ο κυβερνήτης ένός πλοίου—άντελαμβανεν, προ της έκρήξεως του κινήματος, τί συνέβαινε μεταξύ των άνδρων του και ήθελε να άποκαταστήση τήν πειθαρχίαν, διαλύων τον επαναστατικόν πυρήνα της ύπηρεσίας του, ηγειρετο αληθής θύελλα από τους άνθρώπους που ειχε τοποθετήσει ή Κ.Κ.Ε. εις τας επικαίρους θέσεις. 'Ο νομιμόφρων αξιωματικός έχαρακτηρίζετο ως «φασίστας», οι δε μέλλοντες στασιασται, τους όποιους έζήτην να απομακρύνη, ως καλοί και άφωσιωμένοι, διωκόμενοι λόγω των δημοκρατικών των αισθημάτων. Και το αποτέλεσμα ήτο να τιμωρηθ ή να άχρηστευθ ή συχνά ο αξιωματικός, ο όποιος άνελάμβανε τοιαύτην πρωτοβουλίαν.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τήν πρωταρχικήν σημασίαν τήν όποιαν ειχεν ή Κ.Κ.Ε. της Αιγύπτου, ως εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε. των 'Αθηνών, έτόνισεν έντελώς ιδιαιτέρως, εις έμπεριστάτωμένην έκθεσιν, τήν όποιαν υπέβαλε τήν 3ην Μαΐ.

156

Η ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΟΥ “ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΡΟΥ” ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

ΛΩΣ ΗΝΑΓΚΑΣΘΗΣΑΝ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΝΑ ΤΗΝ ΟΜΟΛΟΓΗΣΟΥΝ

Επίθετα 1947
13ο, 28 του

Τὰ άρθρα αὐτὰ δὲν γράφονται ὡς ἱστορία τῶν Ἑλληνικῶν γεγονότων κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη, ἀλλὰ διὰ νὰ δώσουν, ἐπὶ τῆ βάσει τῆς ἀποκτηθείσης ἤδη ἰκανότητος γενικωτέρας ἀνασκοπήσεως καὶ τῶν γεγομένων ἐν τῷ μεταξὺ βαρυσημάτων ἀποκαλύψεων, τὴν ὀρθὴν ἀντίληψιν τῆς ἐκστρατείας, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῆς περιόδου ἀκόμη τῆς κατοχῆς ἤρχισε τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα, κατ’ ἐντολὴν τῶν αὐθεντῶν τοῦ τῆς «Κομμιντέρ» ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Δὲν χρειάζεται, κατὰ συνέπεια, εὐδὲ καὶ συνοπτικῶς νὰ ὑπομνήσωμεν τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐξεκλήθησαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα ἐπεχείρησε, τὴν αἰοξίν τοῦ 1944, τὴν πρώτην τοῦ ἀποφασιστικῆς ἐξόρμησις ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, τὸν «πρῶτον γύρον», δηλαδή, τὸν ὁποῖον χαρακτηρίζουν ἡ ἐγκαθίδρυσις τῆς Κυβερνήσεως τῶν Βουνῶν ἢ «Π. Ε.Ε.Α.», ἡ ἀμείλικτος ἐκστρατεία ἐναντίον τῶν ἐθνικοφρόνων ἀνταρτικῶν ὀργανώσεων καὶ τὸ στασιαστικὸν κίνημα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Ὅλα αὐτὰ τὰ γνωρίζει ὁ Ἕλληνα ἀναγνώστης καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαναληφθοῦν. Φθάει μόνον νὰ ὑπομνησθῆ, ὅτι πρὶν ἢ παρέλθουν δύο μῆνες ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κομμουνιστικῆς ἐξορμήσεως, εἶχε, αὕτη ἀποτύχει πλήρως καὶ πανηγυρικῶς, καὶ ἡ ἀποτυχία τῆς ὁμολογήθη ἐπίσημως καὶ γραπτῶς ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς ἀρχηγούς τῆς ἐπαναστάσεως. Τὸ γεγονός αὐτὸ πρέπει νὰ τονισθῆ κατηγορηματικῶς, διότι εἰς τὰς ἐκ τῶν ὑστέρων κριτικὰς τῶν οἱ κομμουνισταὶ ἠθέλησαν νὰ ἀμφισβητήσουν τὴν ἀποτυχίαν καὶ νὰ ἀποδώσουν, τὴν συνθηκολόγησιν κατὰ τὸ Συνέδριον τοῦ Λιβάνου εἰς κακὸν χειρισμὸν τῶν ἐκεῖ ἀπεσταλμένων τῶν καὶ ψυχολογικὸν ἐκβιασμὸν ἐκ μέρους τοῦ περιβάλλοντος, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρέθησαν. Εἶναι ἀνάγκη, πράγματι, νὰ τονισθῆ, ὅτι ἡ περίφημος Κυβέρνησις τῶν Βουνῶν, δὲν ἠμπόρεσε νὰ σταθῆ καὶ αὐτοδieleύθη, ὅτι αἱ ἐθνικαὶ ἀνταρτικαὶ δυνάμεις δὲν ἐξωπλώθησαν πλήρως, ἀλλ’ ἐξηκολούθησαν τὸν ἐνδοξο, καὶ σκληρὸν, ταύτοχρόνως, διπλοῦν τῶν ἀγῶνα ἐναντίον Γερμανῶν καὶ κομμουνισμοῦ καὶ ὅτι τὸ κίνημα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἀπέτυχε τόσο, πλήρως, ὥστε νὰ ἀναγκασθοῦν νὰ τὸ ἀποκηρύξουν δημο-

ἀλλὰ κατώρθωσαν νὰ ἀνασυγκροτηθοῦν, καὶ νὰ προσφέρουν, μέχρι τῆς τελικῆς ἀποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα, ἰδίως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἡπείρου.

Τέλος, εἰς τὴν Μέση, Ἀνατολὴν, ὁ ἠρωισμὸς νεαρῶν Ἑλλήνων, ἀξιωματικῶν, τὸ, ὁποῖον, συμβολίζει: ἑσσεὶ ἡ ἔνδοξος θυσία τοῦ ὑποπλοιάρχου Ρουσσέν, τοῦ ἀθυπολοχαγοῦ Καββαδία καὶ τοῦ ἀθυποπλοιάρχου Ρέππα, κατέστησε δυνατὴν τὴν καταστολὴν τοῦ ἀπαισίου κινήματος, χωρὶς ἀναγκασθοῦν νὰ παρέμβουν οἰσιαστικῶς οἱ Σύμμαχοί μας, δοκιμαρίζοντες καὶ, ἐνδεχομένως, θιβίζοντες τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, πράγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐδημιούργει πλήρη πλεονεσματισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς συμμετοχῆς εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ καὶ ἀνεπανόρθωτον ἠτλητηρίασιν τῶν Ἑλληνικῶν σχέσεων. Καὶ ἀπὸ τὸ αἶσχος τῆς Ἀλεξάνδρειας προέκυψε, ὀλίγου μηνῶν ἀργότερα, ἡ δόξα τοῦ Ρίμινι.

Ἔτσι, σαφῶς καὶ ἀμφισβητήτως, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐπέτυχε εἰς τὸν «πρῶτον γύρον» εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ κομμουνισμοῦ ἐναντίον τῆς Πατρίδος του.

ΑΠΟΚΗΡΥΣΣΟΥΝ

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ἡ ὁμολογία τῆς ἀποτυχίας τῆς κομμουνιστικῆς ἐξορμήσεως ἐκ μέρους τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς, μὴ δυναμένων νὰ κάμουν τίποτε ἄλλο, εἶναι πλήρης καὶ σχεδὸν ἀνεπιφύλακτος. Τοῦ κινήματος ἰδία τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἡ ἀποκήρυξις ἐκ μέρους τῶν κομμουνιστῶν ἔγινε μὲ τὸν ἐπισημότερον τρόπον. Τὴν ὑπενθυμιζόμεν ἀπλῶς: Ὁ πληρεξούσιος ἀντιπρόσωπος τοῦ Κ.Κ.Ε. Σ. Π. Ρουσσος ἔγραψε τὴν 10ην Μαΐου 1944 εἰς τὸν νέον πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος κ. Γεώργ. Παπανδρέου τὰ ἐξῆς ἐπὶ λέξει: «Εἶναι περιττὸν νὰ τονίσω ὅτι στίς σημερινῆς στιγμῆς τῆς πάλης γιὰ τὴν συντριβὴ τῶν κατακτητῶν, πού τὸ Ἔθνος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἰσχυρὸ στρατό, τὸ Κόμμα πού ἔχω τὴν τιμὴ νὰ ἀντιπροσωπεύω, καθὲς ἄλλο, καρὰ ἐπιδοκιμαζέται ὅποιαδήποτε ἐνέργεια πού ἀδυνατίζει τὸν Ἑλληνικὸν καὶ τὸν Συμμαχικὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοὺς Γερμανοβουλγάρους».

πογράφοντες μάλιστα καὶ εἰς τὴν καταδίκην τῆς.

Πράγματι πρὶν ἢ παρέλθουν δύο μῆνες, ἀφ’ ὅτου ἐγκαθιδρύθη ἡ περιβόητος Π.Ε.Ε.Α. οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς, συμμετέχοντες τὴν 17ην Μαΐου 1944 εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Λιβάνου ἠναγκάσθησαν νὰ ἀκούσουν τὸν πρόεδρον τοῦ καὶ πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος κ. Παπανδρέου νὰ ἀπαγγέλλῃ δριμύτατο κατηγορητήριον ἐναντίον τῶν. Μερικὰς μόνον χαρακτηριστικὰς φράσεις ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ ἀντιγράφομεν: «Ἡ ευθύνη τοῦ Ε.Α.Μ. εἶναι ὅτι δὲν ἀπέβλεψεν εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ ἠθέλησε νὰ προετοιμάσῃ τὴν μεταπολεμικὴν δυναμικὴν τοῦ ἐπικράτησιν Διὰ τοῦτο ἐπέδιωξε πρῶτον τὴν μονοπώλησιν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος. Ἐμποδίζει ἐπιποινῆ θανάτου τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐκπληρώσουν τὸ πατριωτικὸν τῶν καθῆκον. Δεύτερον ἐπέδιωξε τὴν τρομοκρατίαν καὶ ἐξόντωσιν τῶν ἀντιπάλων του. Ἐταύτισεν ἑαυτὸ μὲ τὸ Κράτος. Οἱ ἀντίπαλοι τοῦ Ε.Α.Μ. ἐθεωρήθησαν ἐχθροὶ τῆς Πατρίδος... Ἔτσι τὸ Ε.Α.Μ. μετὰ τὴν ἀποκαλύψιν τῶν πραγματικῶν του σκοπῶν καὶ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς τρομοκρατικῆς του δράσεως, ἀποτελεῖ σήμερον μίαν μικρὰν ὀργανωμένην ἐνοπλον μειοψηφίαν ἀπέναντι τῆς μεγάλης ἀλλὰ ἀδιοργανώτου καὶ ἀφωπλισμένης πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ».

Εἶναι περιττὸν νὰ τονισθῆ ὅτι τοιαῦτα πράγματα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ λέγωνται ἐπισήμως καὶ νὰ ἀκούωνται σχεδὸν ἀδιαμαρτυρητῶς ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ε.Α.Μ. ἐὰν δὲν εἶχον σαφῆ τὴν ἐπίγνωσιν ὅτι ἡ ἐξορμησις τῶν εἶχε ἀποτύχει καὶ ὅτι ἔπρεπε μόνον νὰ κερδίσουν ὀλίγον καιρὸν μέχρι τῆς ὀργανώσεως τῆς νέας τῶν ἐξορμήσεως, τοῦ δευτέρου γύρου τῶν. Καὶ τὸ σύμφωνον ἄλλως τε τοῦ Λιβάνου, τὸ ὁποῖον οἱ ἴδιοι ὑπέγραψαν εἶναι ἡ ἐπιβεβαίωσις τῆς πλήρους αὐτῆς ἀποτυχίας.

ΑΥΡΙΟΝ: Μετενόησαν ἐκ τῶν ὑστέρων οἱ κομμουνισταὶ διὰ τὸν «πρῶτον γύρον» τῶν τοῦ 1944; Θὰ εἶχαν ἐπικρατήσῃ ἂν δὲν ἐβιάζοντο;

ΜΕΡΥΤΥΝΕΣΘΗΝ
ἔστειλέν ὑπὲρ τόν
νοτίον πλευρῶν

σελ. 4/4. σ. 39 ἐξ.
9130; 335 ἐξ. -2

158KKE

ια οι ίδιοι οι οργανωτάι και υ-
τοκλιηταί του.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝΙΚΗΣΙ

Ἐμποροῦν, ἴσως, νὰ ἀναζητῶνται διάφορα αἰτία τῆς πλήρους αἰτῆς ἀποτυχίας, ἰδίως ἐκ μέρους τῶν κομμουνιστῶν. Ἡ ἀλήθεια ὁμῶς, εἶναι, ὅτι τὸ βασικόν, τὸ πρωταρχικόν αἷτιον εἶναι ἓνα καὶ μόνον: ἡ ἀπεριόριστος ἰκανότης ἀντιστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐνὸς Λαοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε κυριολεκτικῶς συντριβῆ ἀπὸ τὸν πόλεμον καὶ τὴν Γερμανικὴν τυραννίδα, ὁ ὁποῖος δὲ, εἶχεν ἀκόμη ἀπαλλαγῆ τῆς τυραννίδος αὐτῆς, ὁ ὁποῖος ὁμως διηρθάετο σαφῶς τὴν ἀπελθὴν ἐνὸς νέου δυνάστου καί, κατεστραυμένος, ἐξητλημένος, ὑποφέρων νὰ πάθει, κατῶρθωνεν, ἐν τούτοις, μόνος, ἀβοήθητος, ἀκαθοδήγητος ἀπὸ τῆς ἐλλείπουσαν πολιτικῆν ἡγεσίαν, νὰ ἀνισταθῆ καὶ ἐναντίον τῆς νέας αὐτῆς ἀπειλῆς.

Ἐμφανίζεται, οἴτω, ἐπιβλητικωτέρα ἢ μεγάλη ἱστορία αὐτοῦ τοῦ μικροῦ Λαοῦ, ὁ ὁποῖος, πρὶν ἢ τελειώσῃ ὁ ἕνας τρομερὸς πόλεμος, ἤρχιζεν ἓνα ἄλλον, ἐκὼν τρομερώτερον, καὶ κατῶρθωε νὰ μὴ ὑποπαῖ. Ἄλλοι λαοί, πῦ καὶ μεγαλειότεροι ἦσαν καὶ περισσότερα μέσα διέθκταν καὶ ὀλιγώτερον εἶχον ὑποφέρει, ὅπως π.χ. ὁ Νοτιοσλαβικὸς, ἐκάμφθησαν καὶ εἶναι σήμερον ὑπόδουλοι. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, ὁμως, ἀγωγίζομενος συνεχῶς καὶ χωρὶς διακοπῆν, ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 μέχρι τήμερον, ἔμεινεν ἐλεύθερος.

Εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἑλλάδος ἡ δρυσις τῆς κομμουνιστικῆς Π. Ε. Σ. Α. μὲ ὅλα τὰ συνεπακόλουθά της, τοὺς καθοδηγητὰς τῶν χωριῶν, τοὺς καπεταναίους, τὰ ἀταίσια «λαϊκὰ δικαστήρια», τὴν Ἐπιμελητείαν τοῦ Ἀντάρτη ἢ Ε.Τ.Α., συνετέλεσε περισσότερον ἀπὸ κάθε τι ἄλλο εἰς τὸ νὰ ἀνοίξῃ τὰ μάτια τῶν ὄρειῶν πληθυσμῶν μας ἐπὶ τῶν πραγματικῶν σκοπῶν καὶ τῆς ἀληθινῆς ὑφῆς τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν σθεναρὰ ἀντίστασιν τῶν κατοίκων, ἡ ὁποία ἐπέφερε τὴν τελικὴν κατάρρευσιν. Διότι — καὶ τοῦτο πρέπει ἐπίσης νὰ τονισθῆ — δὲν διέλυσαν τὴν Π.Ε.Ε.Α. οἱ Γερμανοί, οἱ ὁποῖοι, περιέργως, καίτοι εἶχαν ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα μέσα, οὐδέποτε ἐπεχείρησαν ἀποφασιστικὴν ἐκστρατείαν ἐναντίον τοῦ Τυμφορητοῦ. Αὐτοδιελύθη μόνη της, ὑπὸ τῆ πίεσιν τῆς δυσσυχρίας καὶ τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Αἱ ἐθνικαὶ ἀνταρτικαὶ δυνάμεις καίτοι ὑποστάσαι μὲ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ 5)42 Συντάγματος Εὐζώνων τοῦ συνταγματάρχου Ψαροῦ καὶ μὲ τὰς σκληρὰς ἐστίαι, τῶν Γερμανῶν καὶ κομμουνιστῶν, ταύτοχρόνως μάχας τῆς Πίνδου, μεγάλας ἀπωλείας, δὲν διελύθησαν.

Α. Μ., ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Σαράφην καὶ τοὺς σ. Πορφυρογένην καὶ Στρατῆν, ἔγραφε καὶ αὐτὴ τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὸν Ἑλλησια Πρωθυπουργόν: «Κανένας νόμιμος καὶ ἠθικὸς σκοπὸς δὲν δικαιολογεῖ μετὰθεση τοῦ βυσσικοῦ μας καθήκοντος γιὰ τὸ χτύπημα τοῦ φασισμού καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδας μας ἀπὸ τὸν ζυγὸ τῶν Γερμανῶν καὶ Βουλγάρων ἐπιδρομέων, σὲ δεύτερη σειρά κ' ἀποφυγῆ του, γιὰ νὰ προτιμηθῆ ἢ πάλιν γιὰ τὴν λύσιν ἐσωτερικῶν μας διαφωνιῶν».

Τέλος ἡ ἀντιπροσωπεῖα τῆς ἰδίας τῆς Κυβερνήσεως τῶν βουνῶν ἢ Π.Ε.Ε.Α., ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς κ. κ. Σβῶλον, Ἀσκούτσην καὶ Ἀγγελόπουλον ἔγραφε τὴν ἰδίαν ἡμέραν: «Μία πράξι σὰν τὴν στάσι, πὺ κατέληξε νὰ βλάψῃ καὶ νὰ μειώσῃ—ὅπως μᾶς εἶπατε—τίς πολεμικὲς μας δυνάμεις στὴν Αἴγυπτο καὶ νὰ ζημιώσῃ τοὺς Συμμαχοὺς, εἶναι φυσικὸ καὶ αὐτονόητο πὺς καταδικάζεται ἀπὸ μᾶς αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ καὶ πὺς ἀποδοκιμάζεται ἀπὸ ὅλους. Στὴν ἀνάκρισι γιὰ τὴν ὁποία μᾶς μιλήσατε, ἀνήκει νὰ διαφωτίσῃ τὴν θλιθερὴ αὐτὴ ὑπόθεσι».

Θὰ ἔπρεπεν ἴσως νὰ σημειωθῆ μὲ κάποιαν ἐκπληξιν ὅτι οἱ μόνοι ἀπὸ τοὺς Ἑσμικοὺς ἀντιπροσώπους, οἱ ὁποῖοι ἐξέφραζαν τότε ἀμφισβολίας καὶ προσεκτικὰς ἐπιφυλάξεις, διὰ τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας τοὺς μετέδωσεν ὁ Ἑλλησια Πρωθυπουργὸς καὶ αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἐν τούτοις πασίγνωστοι, δὲν ἦσαν οἱ καθ' αὐτὸ κομμουνισταί, ἀλλ' οἱ κ. κ. καθηγηταί καὶ βουλευταί, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠθελαν νὰ ἐμφανίζωνται ὡς κομμουνισταί. Αὐτὸ ὁμως χαρακτηρίζει μόνον τοὺς ἰδίους. Δὲν μειώνει καθόλου τὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος, ὅτι ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς πλήρους ἀποτυχίας τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος καὶ τῆς γενικῆς ἀγανακτήσεως πὺ προεκάλεσεν, οἱ κομμουνισταί ἠγέται ἠναγκάσθησαν ἓνα μόλις μῆνα μετὰ τὴν ἔκρηξιν του, νὰ τὸ ἀποκηρῶξουν.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΤΑΙ

ΔΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΟ Ε. Α. Μ.

Ἄλλὰ δὲν ἦτο ὀλιγώτερον αἰ σαφῆς ἢ ἀποδοκιμαστικὸς ὁκλήρου τοῦ τρόπου τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ἀγῶνος τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ τῶν θάσεων τῆς πολιτείας τῆς κομμουνιστικῆς κυβερνήσεως τῶν βουνῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἠναγκάσθησαν ἀπαραστοῦν χωρὶς διαφωνίαν οἱ ἀντιπρόσωποι της, προσυ-

760 KE

ΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΑ ΔΙΑ ΤΟΝ „ΠΡΩΤΟΝ ΓΥΡΟΝ” ΤΟΥ 1944

ΑΝ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΓΙΝΕΙ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Έσοια 14ον 29 Ιουλ. 1944

Εάν υπάρχει μία χρονική περίοδος από την Ελληνικήν ιστορίαν των προσφάτων ετών, και της κατ' αυτά εξέλιξεως της πολιτικής και της δράσεως του Κομμουνιστικού Κόμματος, ή επί της οποίας «αυτοκριτική» των κομμουνιστών είναι ιδιαίτέρως ενδιαφέρουσα, είναι ακριβώς ή περίοδος της ανοίξεως του 1944 κατά την οποίαν επεχειρήθη ο «πρώτος γύρος» της κομμουνιστικής επαναστάσεως. Διότι από την αυτοκριτική της εν λόγω περιόδου, μερικά κείμενα της οποίας έχομεν υπόψη μας, προκύπτουν σαφέστερον οί πραγματικοί αντικειμενικοί σκοποί και αί οργανικά αδύναμια του κομμουνισμού εν Ελλάδι.

Η κριτική αυτή των κομμουνιστών ήμπορεί να διαιρεθῆ εἰς δύο κατηγορίας: πρώτον εἰς τὴν ἀνελικρινήν ἢ τυφλώτισσαν πρὸ τῆς πραγματικότητος καὶ ἐπιδιώκουσαν ἰδίους ἀτομικοὺς σκοποὺς ἐπικρατήσεως, καὶ δεύτερον εἰς τὴν εἰλικρινήν καὶ γενομένην ἐν ἀπολύτῳ μυστικότητι μεταξὺ τῶν ἀνωτάτων μόνον ἡγετικῶν στελεχῶν τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἡ πρώτη, ἀρνούμενη νὰ παραδεχθῆ τὸ ἀναμφισβήτητον γεγονός τῆς πλήρους ἀποτυχίας τῆς κομμουνιστικῆς ἐξορμήσεως τοῦ Ἀπριλίου 1944 προσπαθεῖ νὰ ἐπιρρίψῃ τὰς εὐθύνας μόνον εἰς τοὺς ἡγέτας, οἱ ὅποιοι διεξήγαγον τὰς διαπραγματεύσεις, εἰς τὸ ἐξωτερικόν, κυρίως, μετὰ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ ἀστικού καθεστώτος. Ἡ δευτέρα ἀγνωρίζει τὴν ἀποτυχίαν καὶ προσπαθεῖ νὰ ἀτλήσῃ ἀπὸ αὐτῆς τὰ συμπεράσματά της.

Ἡ πρώτη ἔντονος κριτικὴ ἐξεδηλώθη ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς συμφωνίας τοῦ Λιβάνου ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ἐκπροσώπους. Μόλις ἐφθασαν τὰ νέα εἰς τὰ χωρία τοῦ Τυμφρητοῦ, ὅπου εἶχεν ἐγκατασταθῆ ἡ Π.Ε.Ε.Α., ἡ δὴθεν Ἐθ.συνέλευσις της καὶ αἱ διάφοροι ὑπηρεσίαι της, ἐξέσπασεν ἀληθινὴ θύελλα ἀγανακτήσεως καὶ διαμαρτυριῶν. Ὁ μακαρίτης σύντροφος Σιάτος, ὁ ὁποῖος ἐξήσκει ἀληθῶς δικτατορικὴν ἐξουσίαν ἐκεῖ ἐπάνω, ἀπεδοκίμασεν ὁ ἴδιος κατηγορηματικῶς τὴν συμφωνίαν. Αἱ κομμουνιστικαὶ ἐφημερίδες, πού ἐξεδίδον ἐκεῖ γύρω — καὶ δὲ, ἦσαν μόνον μία ἢ δύο — ἐχαρακτήρισαν, ἀπροκαλύπτως τοὺς εἰς Λίβανον σταλείτας ἀντιπροσώπους των, ὡς πα-

διά τὴν νέαν τὴν ἐξόρμησιν, διὰ τὸν «δεύτερον γύρον» των.

Ἀλλὰ τί ἤθελαν, οἱ κομμουνισταὶ ἀπὸ τὸ Συνέδριον τοῦ Λιβάνου καὶ διατὶ ἐξεμάνησαν, ὅσον ἐναντίον μιᾶς λύσεως, ἡ ὁποία ἀντὶ τὰ τοὺς καταδικάζει, ὅπως θὰ ἔπρεπε, διὰ τὸ ἀπαίσιο, ἐγκλημά των, τοὺς ἐπέτρεπε, τούναντίον, νὰ συμπέσχουν καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν; Μᾶς τὸ λέγουσιν πολὺ καθαρὰ εἰς κριτικὰς των πολὺ μεταγενεστέρως ἀκόμη, χρονολογουμένης ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 1945 καὶ τοῦ 1946: ἤθελαν, ἀπλούστατα, νὰ γίνῃ μετὰ τὴν Ἑλλάδα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶχε γίνῃ, ὀλίγον καιρὸν προηγουμένως, μετὰ τὴν Νοτιοσλαβίαν. ἤθελαν, δηλαδή, ὄχι νὰ συμπυχθῆ ἡ «Π.Ε.Ε.Α.», τὴν ὁποίαν οἱ ἴδιοι εἶχον καταρτίσει ἐπ' αὐτῶν εἰς τὰ βουνά, μετὰ τὴν ἐλευθερίαν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἀλλὰ νὰ συμπυχθῆ ἡ Κυβέρνησις τῆς Μέσης Ἀνατολῆς μετὰ τὴν Π.Ε.Ε.Α.

Ἡ διαφορὰ εἶναι προφανὴς καὶ βαρυσήμαντος: εἴαν ἐπετύχαιον αὐτὸ πού ἤθελαν καὶ αὐτὸ πού εἶχεν ἐπιτύχει ὁ Τίτο, θὰ καθώριζαν αὐτοὶ ποίους ἐκ τῶν ὑπουργῶν των ἄλλων κομμάτων θὰ ἐδέχοντο ὡς ἰδικούς των φιλοξενούμενους, θὰ τοὺς παρέσθρον εἰς τὰ βουνά, μέσα εἰς τὸ δικόν των περιβάλλον, διὰ νὰ παίζουσι τὸν ἐλεεινὸν καὶ ἀξιοθρήνητον ρόλον τῶν ἀβούλων κομπάρσων, πού ἐπαιζαν ὁ κ. Σβώλος καὶ οἱ σὺν αὐτῶ. Καί, εἰς τὸ τέλος, θὰ ἔκρινα, αὐτοὶ πότε θὰ ἤρχετο ἡ στιγμή διὰ νὰ τοὺς πετάξουν ὀριστικῶς καὶ διὰ νὰ κατοχυρώσουν καὶ τυπικῶς τὴν παντοδυναμίαν τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον λησμονοῦν οἱ ἐπικρίνοντες ἐκ τῶν ὑστέρων κομμουνιστῶν, εἶναι, ὅτι, διὰ νὰ τὰ ἐπιτύχουν, ὅλα αὐτὰ, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαν νικήσει εἰς τὴν δυναμικὴν των ἐξόρμησιν, καὶ ὄχι ἠττηθῆ.

Ἡ ΚΡΙΤΙΚΗ ΠΟΥ ΕΔΕΧΘΗ Ο ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

Ἄλλ' ὅπως ἀνεφέραμεν κατ' ἐν ἀρχῇ, ἔχουν πολὺ περισσότερον ἐνδιαφέρον αἱ ἀλλοίαι εἰλικρινέστεραι κριτικαὶ, αἱ ὁποῖαι ἀγνωρίζουν τὸ γεγονός τῆς ἠττης τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν πρώτην του δυναμικὴν ἐξόρμησιν καὶ αἱ ὁποῖαι περιορίζονται εἰς πολλοὺς κλειστοὺς κύκλους τῆς ἀνω-

σθῆ κανεῖς, τί θὰ ἐγένετο εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν Δεκέμβριον, ἂν ἀντὶ τῶν πρώτων τμημάτων τῆς νέας Ταξιαρχίας τοῦ Ριμνι, ἀντὶ τῶν «πραϊτωριανῶν τοῦ Γκλύξμπουργκ» — ὅπως τοὺς ἐχαρακτήρισε πολιτευτῆς τοῦ Κέντρου — εὐρίσκετο εἰς τὴν πρωτεύουσάν ἡ ἐντελῶς κομμουνιστικὴ σχεδὸν Ταξιαρχία τῆς Αἰγύπτου, ἐὰν εἰς τὰ πολεμικά μας πλοῖα ἐξερρηγιύετο τότε τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα καὶ ἐρριπτοντο οἱ ἀντιδραστικοὶ ἀξιωματικοὶ εἰς τὴν θάλασσαν, ἐὰν τὰ ἀεροπλάνα εὐρίσκοντο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ε.Α.Μ. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος θὰ ἦτο πλέον ἢ ἐξησφαλισμένη.

Μὲ τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν φαίνεται, ὅτι συνεφώνει καὶ ὁ σύντροφος Ζαχαριάδης, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ἀπὸ τὴν Γερμανίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ δὲν ἀπεδοκίμασεν ἐκείνους τοὺς συντρόφους, οἱ ὁποῖοι ἐτόνισαν, ὅτι τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα εἶχε πέσει εἰς τὴν παγίδα, τὴν ὁποίαν τοῦ ἐστήσαν οἱ βενιζελοδημοκρατικοὶ, υιοθετοῦν τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα τὸ ὁποῖον αὐτοὶ εἶχον προετοιμάσει διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν πολιτειακὴν των ἐμπάθειαν μόνον.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ κριτικὴ ἀπεστομώθη ὅταν ὑπεμνήσθη ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους διὰ τὴν δυναμικὴν ἐξόρμησιν τοῦ Ἀπριλίου 1944, ἕνα βαρυσήμαντον γεγονός, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ λησμονοῦν οἱ ἐπικρίνοντες: ὅτι δηλαδὴ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν δὲν τὴν εἶχον λάβει μόνον των, ἀλλὰ κατόπιν σαφῶν ὁδηγιῶν, ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸν κέντρον τῆς Μόσχας, τὸ ὁποῖον τὴν ἐχρεώζετο διὰ τοὺς γενικωτέρους του σκοποὺς. Καὶ ἔτσι ἐσιώπησαν.

ΑΥΡΙΟΝ: Πῶς προητοίμαζαν οἱ κομμουνισταὶ τὴν κατάληψιν τῆς Ἑλλάδος, εὐθύς ἅμα τῇ ἀποχωρήσει τῶν Γερμανῶν.— Τὸ πλήρες στρατηγικὸν των σχέδιον.— Τέσσαρες μεραρχίαι ἔτοιμοι νὰ καταλάβουν τὰς Ἀθήνας.

169 KE

ραπλαηθέ. τας από τόν κ. Παπαδρέου και τὰ ἄλλα κόμματα, ὡς παραβιάσαντας τὰς ἐπιτάγας τῶν και καταπροδώσαντας τὸν «ἐθνικοαπελευθερωτικὸν ἀγῶνα», τὸ δὲ ὑπογραφὴν συμφωνίαν τοῦ Λιβάνου ὡς ἀπαράδεκτον, προδοτικὸν, ὑποκριτικὸν, «κρυπτοφασιστικόν».

Ἐννοεῖται, ὅτι πρωτογωνίστησαν εἰς τὰς ἐκδηλώσεις αὐτὰς τῆς δυσφορίας οἱ διάφοροι καπεταναῖοι τοῦ τύπου Ἄρη Βελουχιώτη, Βασίλη, Νικηφόρου, Χάρου ἢ Τρομάρα, οἱ ὅποιοι ἐτόνιζαν ἀπροκαλίπτως, ὅτι δὲ εἶχαν βάλλει τὸ κεφάλι τοὺς στὸν τορβά, γιὰ νὰ πάρουν αὐτοκίνητα καὶ ὑπουργικὰ χαρτοφυλάκια οἱ νεοφώτιστοι συναγωνιστές». Μερικαὶ ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς γενικῆς αὐτῆς ἀντιλήψεως μεταξὺ τῶν συναγωνιστῶν τῶν βουνῶν, πού ἐτόλμησαν, δειλά-δειλά, νὰ διατυπώσουν ὁ νεοφώτιστος ἐπίσης στρατηγὸς Σαρηγιάννης καὶ μερικοὶ ἄλλοι, εἶχαν ὡς μόνον ἀποτέλεσμα νὰ ἀπομονωθοῦν οὗτοι εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ χωριὰ τῶν Πετριλλίων (Πίνδου) καὶ νὰ τοὺς διατηρηθῇ, ὅτι, ἂν ἐδιαφέρωτα: διὰ τὴν ζωὴν τῶν, θὰ ἔκαμναν καλὰ ἢ μὴ ὀμιλοῦν πλέον.

ΤΙ ΘΘΕΛΑΝ ΝΑ ΓΙΝΗ ΜΕ ΤΗΝ «Π.Ε.Α.»

Τὴν καλλιτέραν ἀπόδειξιν τοῦ γεγονότος, ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ πολεμικὴ τῶν κομμουνιστῶν ἐναντίον τῶν ἰδίων κων ἀντιπροσώπων, ἦτο μαθήρικτος καὶ ὅτι ἡ ὁμολογία τῆς ἀποτυχίας δὲν ὠφείλετο εἰς ἔξωθεν πίεσιν, ἀλλ' εἰς αὐτὴν ταύτων τὴν ἀποτυχίαν, ἀποτελεῖ ἡ τελικὴ ἀποδοχὴ τῆς συμφωνίας τοῦ Λιβάνου. Ἐπέρασαν μερικοὶ μήνες, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων οἱ κομμουνισταὶ ἐξηκολοῦθον, νὰ φωτισκοῦν κατὰ τοῦ συμφωνίου τοῦ Λιβάνου, νὰ καταγγέλλουν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Καίρου ὡς «μοναρχοφασιστικὴν καὶ γεσταπὶτικὴν». Ἐχρειάσθη νὰ ὁμιλήσῃ δύο φορές εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἦντεν καὶ νὰ ἀπελήσῃ, ὅτι, ἂν οἱ κομμουνισταὶ ἐπέμενον νὰ ἀρνοῦνται νὰ τιμήσουν τὴν ὑπογραφὴν τῶν, θὰ ἠναγκάζετο ἡ Ἀγγλία νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ὅλην ἐναντι τοῦ ΕΑΜ στάσιν της, ἰδίως εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν παροχὴν ἐφοδίων. Καί, τέλος, τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Σεπτεμβρίου οἱ κομμουνισταὶ ἠναγκάσθησαν, νὰ ἐγκαταλείψουν ὅλας τὰς ἐπιφυλάξεις τῶν, νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν συμφωνίαν καὶ νὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὸν κ. Παπαδρέου νὰ ἀναγγείλῃ, τὴν 7ην Σεπτεμβρίου 1944, τὴν «χαρμόσυτον» εἰδησίαν τῆς συγκροτήσεως τῆς Κυβερνήσεως Ἐθνικῆς Ἐνώσεως». Ὅπως κάμουν, πάντοτε οἱ κομμουνισταὶ, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν, τῆς δυναμικῶν ἐξορμήσεως, ἐπατήρηχο, το δὲ ἦεν εἰς τὴν νομιμότητα, διὰ νὰ ἔχουν τὸν καιρὸν νὰ ὀργανωθοῦν.

τατῆς ἡγεσίας. Αἱ κριτικαὶ αὐταὶ δὲν σχολιάζουν τὸ γεγονός, ὅτι, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς δυναμικῆς προσπάθειας, τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ὑποδοῦλου Ἑλλάδος, ὅσον καὶ μεταξὺ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἔγινεν ἡ ὑποχώρησις ἀπέναντι τῶν ἀστικῶν κομμάτων, διότι ἀνομολογοῦν, ὅτι δὲν ἤμποροῦσε νὰ γίνῃ τίποτε ἄλλο.

Ὅχι: αἱ κριτικαὶ αὐταὶ σχολιάζουν καὶ μάλιστα με ἀρκετὴν αὐστηρότητα αὐτὸ τοῦτο τὸ γεγονός, ὅτι ἔγινε τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1944 ἡ μεγάλη δυναμικὴ ἀπόπειρα, ἡ ὁποία θὰ ἦτο καλλίτερον νὰ ἀνεβάλλετο δι' ἄλλην, εὐθεωτέραν ἐποχὴν καὶ συγκεκριμένως διὰ τὴν περίοδον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος. Ἄμα ἀκούσῃ καιεὶς τὰ ἐπιχειρήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ κριτικὴ, πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι δὲν ἔχουν ἄδικον ἐκεῖνοι οἱ κομμουνισταὶ ποὺ ἰσχυρίζονται, ὅτι δὲν ἤμποροῦσε νὰ ὑπάρξῃ βασικώτερον σφάλμα διὰ τὸ Κ.Κ.Ε. ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι ἀπεπειράθη τὴν τελικὴν ἐξορμήσιν καὶ ἰδίως τὸ κίνημα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1944.

Ἐπίμονος καὶ προσεκτικὴ ὀργανωτικὴ καὶ καθοδηγητικὴ προσπάθεια, λέγουν, εἶχεν ἐπιτρέψει εἰς τὸ Κ.Κ.Ε. νὰ ἀποκτήσῃ καὶ νὰ ἐγκαθιδρυσῇ πανισχύρους πυρῆνας εἰς ὅλας τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ἡ δύναμις καὶ ἡ ἔκτασις τῶν πυρῆνων αὐτῶν, ἀπεδείχθη—καὶ τὰ τοὺς ἰδίους πάντοτε—ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι διὰ τὴν μὲν Ἑλληνικὴν Ταξιαρχίαν τῆς Αἰγύπτου δὲν ὑπῆρξε, μετὰ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ κινήματος, ἄλλη δυνατὴ λύσις ἀπὸ τὴν διάλυσιν καὶ ὅτι εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ πλοῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου, τὸ κίνημα ἐπεκράτησεν ἀρχικῶς, ἀναγκασθέντων τῶν ἀξιωματικῶν, ποὺ δὲν προσεχώρησαν, νὰ ἀποβιβάσθουν εἰς τὴν ξηρὰν, ἂν δὲν ἐφυλακίσθησαν εἰς τὰ πειθαρχεῖα ἢ δὲν ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν.

Καὶ συνεχίζεται ὡς ἐξῆς ἡ ἐπιχειρηματολογία τῶν ἰδίων: Ἐὰν τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς δὲν εἶχεν ἐκτραγῆ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1944, ἐὰν μάλιστα εἶχε καταβληθῆ ἡ ἐπιβαλλομένη προσπάθεια νὰ ἀποκρυβῆ ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους ἢ τοιαύτη ἐπέκτασις τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις, θὰ εἶχον ἔλθει τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1944 αὐταὶ ἀκριβῶς σὲ τόσον διαβρωθεῖσαι ἀπὸ τὸν κομμουνισμὸν ἐνοπλοὶ δυνάμεις, ὡς οἱ ἀπελευθερωταὶ τῆς Ἑλλάδος. Δὲν εἶναι δε καθόλου δύσκολον νὰ φαντα-

164

ΤΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1944 ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΠΩΣ ΘΑ ΚΑΤΕΛΑΜΒΑΝΟΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Εορτή 30 15ον Ιουλίου 1944

Από της 2ας Σεπτεμβρίου 1944, όποτε οι έξι αντιπρόσωποι του Κ. Κ. Ε. και του ΕΑΜ ώρκίζοντο εις τὸ Κάϊρον ὡς μέλη τῆς λεγομένης «Κυβερνήσεως Ἐθνικῆς Ἐνώσεως» καὶ συμμετείχον, δύο ἡμέρας ἀργότερα, εις τὸ πρῶτον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα εὐρέθη μέσα εις μίαν νέαν πραγματικὴν κατάστασιν, τόσο ἀντίθετον πρὸς τὰς προηγουμένας ἐκδηλώσεις του καὶ πρὸς τὰς βασικὰς ἐπιδιώξεις του, ὥστε ἐπὶ ἀρκετὸν καιρὸν ἡ ἡγεσία του νὰ διατάξῃ περὶ τῆς τακτικῆς, τὴν ὁποίαν θὰ ἠκολούθει, καὶ νὰ προβαίῃ εἰς ἐνεργείας ἀλληλοσυγκρουόμενας κατὰ τὸν χειρότερον δυνατὸν τρόπον.

Ἐπρεπε πλέον νὰ παίξῃ ὅσον τὸ δυνατόν πιστότερα τὸν ρόλον ἐὸς νομιμόφρονος Κόμματος, ὑποχρεωμένου νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν διὰ τῶν ὁμαλῶν κοινοβουλευτικῶν μεθόδων κατάκτησιν τῆς ἀρχῆς καὶ ἐτι πλέον νὰ ἐνεργῇ «εἰλικρινῶς» διὰ τὴν κατάκαυσιν τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ καὶ διὰ τὴν εἰρήνευσιν τῆς χώρας. Ἐπρεπε νὰ ἐφαρμόξῃ πιστῶς ὄχι μόνον τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας εἶχεν ἀναλάβει διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ λεγομένου ἔθνικοῦ συμβολαίου τοῦ Λιβάνου, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτοῦ ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι ἐλαμβάνοντο ἐν Ὑπουργικῇ συμβουλίᾳ, πρῶτον εις τὸ Κάϊρον καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἔπειτα εις τὴν Ἰταλίαν, εις τὴν πολίχνην Κάβα ντεϊ Τιρέλι, παρὰ τὴν Νεάπολιν, ὅπου — κατόπιν συμφωνίας μετὰ τοὺς συμμάχους — μετέβη ἀεροπορικῶς, τὴν 7ην Σεπτεμβρίου 1944, ἡ νέα Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Καὶ ἦσαν αἱ ἀποφάσεις αὐταί, αἱ ὁποῖαι — ὡς θὰ ἴδωμεν αὖριον — ἐπρόκειτο νὰ λάβουν τὴν 26ην Σεπτεμβρίου 1944 τὴν μορφήν ἡτς συμφωνίας τῆς Καζέρτας, ἀπολύτως δεσμευτικαὶ ἐναντίον κάθε ἀποπειρας, ὅπως ἐπιδιωχθῆ παρὰ τοῦ κομμουνισμοῦ ἡ ἐξασφάλισις τῆς κατοχῆς τῆς ἀρχῆς, κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἐπιχειρήσεως πλῆρον ἀποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν ἐξ Ἑλλάδος.

Ἄλλ' ὅλα αὐτὰ ἦσαν τελείως ἀντίθετα πρὸς τὰς ἐλπίδας, μετὰ τὰς ὁποίας εἶχον τραφῆ ἐπὶ τόσον καιρὸν, οἱ ἀποστελλόμενοι τὰς μαχητικὰς δυνάμεις τοῦ κομμουνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ συγκεκριμένα καὶ πλήρη σχέδια, τὰ ὁποῖα εἶχε καταστρώσει ἡ κομμουνιστικὴ ἡγεσία καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις εἶχεν ἤδη προνοηθῆσαι ἀπαραίτητον μετὰ τὴν προέλασιν τοῦ Ρωσικοῦ Στρατοῦ πρὸς τὰ Βαλκάνια, δὲν εὐρίσκουν πούθενά Ἑαμικὴν ἀντίστασιν καὶ ἀφίνονται νὰ φεύγουν ἐλεύθεροι.

Χαρακτηριστικὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι τὸ κάτωθι, κάπως μεταγενέστερον, κρυπτογραφικὸν τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον ἡ λαμπρὰ μυστικὴ ὑπηρεσία πληροφοριῶν «Κόδρος» τῶν Ἀθηνῶν, ἀπέστειλε τὴν 22αν Σεπτεμβρίου, πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, κ. Παπανδρέου: «Ἐπεβεβαιώθη ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς τοῦ Ε.Α.Μ., ὅτι μὲν ἡ ἐξουσία τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. συγκεντρώνονται εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως καταλάβουν τὴν πόλιν κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανῶν. Ε.Λ.Α.Σ. ἐλάβε διαταγὰς νὰ ἀποφύγῃ συγκρουσιν μετὰ Γερμανούς καὶ προπαρασκευάζεται πρὸς δράσιν».

Ὁ Ε.Λ.Α.Σ. «Ἐλευθέρωνε» τὴν Ἑλλάδα

Ὁ Ε.Λ.Α.Σ. «Ἐλευθέρωνε» τὴν Ἑλλάδα

Τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου αὐτοῦ θὰ συνώδευε μία εὐρυτάτη προπαγανδιστικὴ προσπάθεια, ἀποβλέπουσα εἰς τὸ νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ὁ ἡρωϊκὸς ΕΛΑΣ, καταδιώκων κατὰ πόδας τοὺς Γερμανούς, ἀπληθύνωνε τὴν μίαν Ἑλληνικὴν πόλιν μετὰ τὴν ἄλλην. Καὶ ἐνθυμοῦνται ὅλοι οἱ Ἕλληνες τί ἐγένετο κατὰ τὰς τελευταίας ἐκείνας ἡμέρας τῆς Γερμανικῆς κατοχῆς μετὰ τὰ κομμουνιστικὰ χωνιά, τὰ ὁποῖα ἀνήγγελλαν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν πόλεων ἀπὸ τὰ ἡρωϊκὰ στρατεύματα τοῦ ΕΛΑΣ. Εἰς τὴν πραγματικότητα, ἡ «ἀπελευθέρωσις» αὐτὴ δὲν συνετελεῖτο παρὰ μόνον ἀφοῦ εἶχον ἤδη ἀποχωρήσει ὅλοι οἱ Γερμανοὶ καὶ δὲν ὑφίστατο οὔτε ἡ ἐλαχίστη ἀντίστασις, δὲν ἐσήμαινε δὲ οὐσιαστικῶς παρὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς τραγικωτέρας κομμουνιστικῆς τυρανίδος, ἡ ὁποία ἔκαμνε καὶ αὐτὴν τὴν Γερμανικὴν κατοχὴν νὰ ὠχρᾷ μερικὰς φορές, τὴν ἐξόντωσιν ὅλων τῶν ἐθνικῶν στοιχείων, χαρακτηριζομένων ὡς προδοτῶν καὶ δοσιλόγων, καὶ τὴν πρόοδο, πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ γενικωτέρου σχεδίου τῆς καταλήψεως ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος.

εἰσέλθῃ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανῶν, εἰς τὴν πρωτεύουσάν. Ἄλλη μία μεραρχία, ἡ 13η θὰ εὐρίσκετο ὀλίγον βορειότερον, διὰ νὰ σπεύσῃ ἀμέσως εἰς ἐπίσχυσιν, ἐνῶ μία τρίτη, ἀποστελλομένη ἀπὸ τὸν Ἄρην Βελουχιώτην, θὰ ἔφθανεν ἐγκαίρως ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον. Τέλος, ἀποφαιτικοὶ Ἑλασίται, ἀποτελοῦντες τὴν δύναμιν ἄλλης μιᾶς κομμουνιστικῆς μεραρχίας, ἤρχισαν, ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου ἤδη, νὰ εἰσέρχωνται μεμονωμένως καὶ λαθραίως, εἰς τὴν πρωτεύουσάν, νὰ διασπείρωνται εἰς τοὺς διαφόρους περὶ αὐτὴν συνοικισμοὺς καὶ νὰ καταλαμβάνουν ἐπικαίρους θέσεις.

Τὴν γενικὴν διεύθυνσιν ὄχι τόσοσιν τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ὅσον τῆς πολιτικῆς τῶν ἐκμεταλλεύσεως, εἶχεν ἡ «Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀθηνῶν-Πειραιῶς-Ἀττικῆς», τὴν ὁποίαν ἤδη ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Αὐγούστου, εἶχε συγκροτήσῃ ἡ Κυβέρνησις τῶν Βουνῶν ἢ Π.Ε.Ε.Α. Ἡ τριμελὴς αὐτὴ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία θὰ ἀνελάμβανε τὴν κατάκτησιν τῶν Ἀθηνῶν, εὐρίσκετο ἤδη τὴν 8ην Σεπτεμβρίου — ἕνα δηλαδὴ μῆνα πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν — εἰς τὸ χωρίον Κρῶρα τῶν ὄριων τῆς Ἀττικῆς, ἐγκατεστημένη εἰς τὴν ἔδραν τοῦ 34ου κομμουνιστικοῦ Συντάγματος. Ἡμεπίσημος ἔκθεσις τοῦ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀναφέρει κατηγορηματικῶς, ὅτι «πρόγραμμα τῆς ἦταν νὰ μῆν ἴσθην Ἀθῆνα μετὰ τὸν Ε.Λ.Α.Σ. νὰ παραλάβῃ καὶ νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἐξουσίαν».

Ἄλλὰ τὰ πράγματα δὲν ἐξελιχθῆσαν ὅπως τὰ ἐφαντάζοντο οἱ κομμουνισταί.

ΑΥΡΙΟΝ: Πῶς ἠναγκάσθησαν οἱ κομμουνισταί νὰ μὴ ἐφαρμόσουν κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανῶν τὸ στρατηγικὸν τῶν σχεδίων διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας. — Ὁ διορισμὸς τοῦ στρατηγοῦ Σκόμπου καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Ἀττικῆς.

τατα. Τα σχέδια και τα ονειρα αυ-
τά απέβλεπον εις την άμεσον κα-
τάκτησιν της άρχης μετά την απο-
χώρησιν των Γερμανών, ούτως
ώστε να δημιουργηθῆ ἕνα τετε-
λεσμένο γεγονός, εὐνοῦ, ἀπολύ-
τως τὰς στρατηγικὰς ἐπιδιώξεις
τῆς Ρωσίας καὶ μὴ δυνάμενον
πλέον να ἀμφισβητηθῆ παρὰ τῆς
Μεγάλῃς Βρετανίας.

ΝΑ ΑΠΟΦΕΥΧΘΟΥΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΜΕ ΓΕΡΜΑΝΟΥΣ

Τῶν σχεδίων αὐτῶν γνωρί-
ζομεν ἤδη, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν
γενομένων ἔκτοτε ἀποκαλύψε-
ων, ὄχι μόνον τὰς γενικὰς
γραμμὰς, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς ἀ-
κόμη τὰς λεπτομερείας. Ἐ-
προκειτο περὶ πραγματικοῦ
στρατηγικοῦ σχεδίου, κατα-
στρωθέντος ἀπὸ ἐκείνους τοὺς
παρασυρθέντας τέως ἀξιω-
ματικούς, οἱ ὅποιοι ἐδέχθησαν
να γίνουν τὰ τυφλὰ ὄργανα
τοῦ κομμουνισμοῦ, καὶ καθο-
ρίζοντος σαφῶς μὲ ποίας δυ-
νάμεις τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. θὰ ἐξη-
σφαλίζετο ἡ κυριαρχία τοῦ
κομμουνισμοῦ εἰς κάθε περ-
ιοχὴν τῆς Ἑλλάδος, ποῖαι ἄλ-
λαι δυνάμεις θὰ ἐξουδετέρω-
ναν τὰς ἀπομεινάσας ἀκόμη
δυνάμεις ἐθνικῆς ἀντιστάσεως
ιδίως τοῦ στρατηγοῦ Ζέρβα,
ποῖαι ἄλλαι δυνάμεις θὰ συ-
κεντροῦντο γύρω ἀπὸ τὰς Ἀ-
θήνας, διὰ να τὰς πολιορκη-
σουν καὶ να τὰς κατακτήσουν
εὐθύς μετὰ τὴν ἀποχώρησιν
τῶν Γερμανῶν. Ἀκόμη καὶ αἱ
δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐτο-
ποθετοῦντο εἰς ὠρισμένας ἀ-
κτὰς τῆς Ἑλλάδος, διὰ να
ἐμποδίσουν τὴν ἀπόβασιν Ἑλ-
ληνικῶν ἢ Ἀγγλικῶν στρα-
τευμάτων, ξένων πρὸς τὸν κομ-
μουνισμόν, προεβλέποντο ἀπὸ
τὸ ἐν λόγω σχέδιον, τοῦ ὁποι-
ου μεμονωμένα ἀλλὰ χαρα-
κτηριστικὰ τμήματα, ἀποδει-
κνύοντα τὴν ὀργανικὴν ἐνότη-
τα τοῦ συνόλου, εὐρίσκονται
ἤδη εἰς χεῖρας τῶν Ἑλληνι-
κῶν ἀρχῶν.

Βασικὴ βεβαίως προϋπόθε-
σις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχε-
δίου αὐτοῦ, ἦτο να μείνουν ὅ-
σον τὸ δυνατόν περισσότερον
ἀνέπαφοι αἱ κομμουνιστικαὶ
μαχητικαὶ δυνάμεις. Δι' αὐ-
τὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, παρέ-
χεται ἤδη ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου
τοῦ 1944 εἰς τὰς περιβοήτους
«μεραρχίας» τοῦ ἡρωικοῦ
Ε.Λ.Α.Σ. ἡ ἐντολὴ ὅπως ἀ-
ποφεύγουν κατὰ τὸ δυνατόν
κάθε σύγκρουσιν μὲ τοὺς Γερ-
μανοὺς καὶ ἀφιερωθοῦν ἀπο-
κλειστικῶς εἰς τὸν σκοπὸν τῆς
προετοιμασίας τῆς καταλήψε-
ως τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἐξου-
τώσεως κάθε ἐθνικῆς Ἑλλη-
νικῆς ἀντιστάσεως. Σύμφωνα
μὲ τὴν γενικὴν αὐτὴν διατα-
γὴν, οἱ Γερμανοὶ, ἐπισπευδun-
τες, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης,
τὴν ἀποχώρησιν των ἀπὸ τῆς
Ἑλλάδος, καταστάσαν πλέον

με τὸν σκοπὸν ἀπληροῦσεν τὸν αἰ-
ἰρηθῆναι Ἑλληνικαὶ πόλεις καὶ νῆσοι ὑπὸ
τῶν κομμουνιστῶν, εἰς αὐτὸ τὸ
ὄμοιον ἐγένεν εἰς τὴν Κεφαλληνί-
αν. Δύο νεαροὶ καὶ γυναικοὶ Ἑλ-
ληνιστῶν ἀξιωματικοὶ — δύο μόνον
— ἐλθόντες μυστικὰ ἀπὸ τῆς Μέ-
σης Ἀνατολῆς καὶ κρυπτόμενοι
εἰς τὰ βουνὰ τῆς νήσου, εἶχον κα-
τὰ τὴν κρίσιμον στιγμὴν διαδιβά-
σει εἰς τοὺς Γερμανοὺς τυράντους
τὴν τελεσίγραφικὴν ἀξίωσιν να
παραδοθῶν ἢ να φύγουν ἀμέσως
ἀπὸ τὴν νήσον. Πράγματι, ὁ Γερ-
μανὸς διοικητῆς διεπεραίωσε τοὺς
ἀνδρας τοῦ ἀπὸ τῆς Σάμης εἰς
τὴν ἐναντι ἀκτῆς τῆς Στερεᾶς.
Ἐπὶ πέντε ἡμέρας, ἡ Κεφαλληνία,
ἔξαλλος ἐξ ἐνθουσιασμοῦ, ἐώρτα-
σε τὴν ἐλευθερίαν της. Ἐπειτα,
ὅμως, οἱ κομμουνισταὶ ἀπεβιβά-
σθησαν, μὲ μερικὰ καίκια τοῦ
ΕΛΑΝ ἀπὸ τῆς ἐναντι ἀκτῆς, ἔ-
ταξαν τελεσίγραφον εἰς τὰς ἀπὸ
περὶ θημέρου ἀνυπάρχουσας πλέον
Γερμανικὰς ἀρχὰς καὶ ἐπειδὴ δὲν
ὑπῆρχε κανὲν ἰχνοσ ἀντιστάσεως,
«ἀπληθύνωσαν» τὴν Κεφαλλη-
νίαν. Καὶ οἱ ἀτύχεις Κεφαλληνεῖς
θὰ ἐνθυμοῦνται πάντοτε τὴν τρα-
γωδίαν, πού ἐπηκολούθησε. Σφα-
γαί, φυλακίσεις ἐξεχόντων πολι-
τῶν, λεηλασία τῶν πάντων, ἀρ-
παγὴ τῶν τροφίμων καὶ μεταφορά-
των, εἰς τὴν Στερεάν, οὔτως ὥστε
να πεινάσῃ κυριολεκτικῶς ὁ πλη-
θυσμὸς τῆς νήσου, ἦσαν τὰ ἀγαθὰ
τῆς ἐλαστικῆς ἐλευθερίας.

ΠΩΣ ΕΣΧΕΔΙΑΖΑΝ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ἀλλὰ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον κυ-
ρίως ἐνδιέφερε τοὺς κομμου-
νιστὰς ἡγέτας κατὰ τὰς τε-
λευταίας ἡμέρας τοῦ Αὐγου-
στου 1944 καὶ τὰς πρώτας ἡ-
μέρας τοῦ Σεπτεμβρίου, ἦσαν
αἱ Ἀθηναί, διότι ἀντελαμβάν-
οντο ἄρκετὰ καλὰ, ὅτι ἐκεῖ-
νος πού κατεῖχε τὴν πρωτεύ-
ουσαν, θὰ ἐκυριάρχει ὅλης
τῆς Ἑλλάδος. Δι' αὐτὸν τὸν
λόγον, τὸ στρατηγικόν των
σχέδιον προέβλεπε τὴν συγ-
κέντρωσιν ὅσον τὸ δυνατόν πε-
ρισσοτέρων δυνάμεων περὶ τὴν
Ἀττικὴν, ἄλλων μὲν κατερχο-
μένων ἀπὸ τὴν Στερεάν Ἑλ-
λάδα, ἄλλων δὲ προωθουμέ-
νων ἐκ Νότου ἀπὸ τὴν Πελο-
πόννησον, εὐθύς ὡς ὁ αἰμοστα-
γῆς Ἄρης Βελουχιώτης συνε-
πλήρωνε τὸ ἔργον του τῆς «ἀ-
πελευθερώσεως τοῦ Μωρηᾶ»,
ἔργον τὸ ὁποῖον χαρακτηρί-
ζεται μὲ μερικὰς τῶν τραγι-
κωτέρων σφαγῶν καὶ ἀγριω-
τέρων θηριωδιῶν, πού ἐγνώ-
ρισεν ἡ δυστυχῆς Ἑλλάς κα-
τὰ τὰ ἔτη αὐτά.

Τρεῖς ἢ τέσσαρες μεραρ-
χίαι τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. προεβλέ-
ποντο διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν.
Ἡ δευτέρα μεραρχία μὲ τὸν
Ὁρέστην ἐπὶ κεφαλῆς, ἔπρε-
πε να καταλάβῃ, ὀλίγας ἡμέ-
ρας πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως
τῶν Γερμανῶν τὴν γραμμὴν
Χασιῶν - Ἐλευσίνας, διὰ να

KKE
168

ΠΩΣ ΤΟ Κ.Κ.Ε. ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΕ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΝ ΤΟΥ 1944

Η ΠΛΗΡΗΣ ΜΑΤΑΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΩΝ

Εστία 16ον 31 Ιουλ. 1944

Ἐξεθέσαμεν εἰς τὸ χθεσινὸν μᾶς ἄρθρον, ἐπὶ τῇ βάσει συγκεκριμένων καὶ ἀναμφισβητήτων στοιχείων, ὅτι τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα Ἑλλάδος, ἀκόμη καὶ μετὰ τὸ πάθημα τῆς πλήρους ἀποτυχίας τῆς πρώτης του ἐπαναστατικῆς ἐξορμήσεως, ἐδῶ καὶ εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν, κατὰ τὸ Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον τοῦ 1944, πρὸς προετοιμασίαν τῆς καταλήψεως τῆς ἀρχῆς, ἐπέμενε καὶ τὸν Σεπτέμβριον, ἀκόμη διὰ τὴν βιαίαν ἐπικράτησιν εἰς τὴν χώραν μᾶς, ἅμα τῇ ἀποχωρήσει τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων. Τὰ σχέδια εἶχαν πᾶν ῥῆμα καταρτισθῆ, αἱ «ἀνταρτικαὶ» δυνάμεις τοῦ ΕΛΑΣ, λαβοῦσα τὴν διαταγὴν, νὰ ἀποφύγουν κατὰ τὸ δυνατόν, κάθε σύγκρουσιν μὲ τοὺς Γερμανοὺς, εἶχον ταχθῆ στρατηγικῶς διὰ τὴν κατάληψιν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τῶν ἄλλων, ἐπικαίρων σημείων τῆς Ἑλλάδος καὶ εἶχε μάλιστα καταρτισθῆ ἡ «Τριμελὴς Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀθῆνας — Πειραιᾶ — Ἀττικῆς», ἡ ὁποία εἶχεν ἐγκατασταθῆ ἐγκαιρῶς παρὰ τὰς Ἀθῆνας, εἰς τὰ Κρῶρα τῆς Ἀττικῆς.

Πῶς ὅμως συνέβη, ὥστε ὅλαι αὐταὶ αἱ προετοιμασίαι νὰ παραμείνουν ἀχρησιμοποίητοι καὶ νὰ μὴ γίνῃ καὶ οὐσιαστικὴ ἀπόπειρα ἐξορῆσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν σχεδίων, ὅταν ἤμθεν ἡ προβλεπόμενη κατὰ πᾶν ῥῆμα στιγμή, ὅταν, δηλαδή, κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ὀκτωβρίου 1944 ἀπεχώρησαν τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα: Εὐρισκόμεθα πρὸ μιᾶς ἀπὸ τὰς δύο ἢ τρεῖς ἐκείνας ἐκδηλώσεις τῆς ἀδυναμίας τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἔτη, ἀδυναμίας, τὴν ὁποίαν οἱ ἴδιοι μὲ, οἱ κομμουνισταὶ, οἱ ἀποπειραθέντες νὰ κάμουν, εἰλικρινῆ αὐτοκριτικῆν, ἀποδίδουν, εἰς ἀτομίαν, καὶ ἀσυναρτησίαν τῆς ἐνταῖθα κομμουνιστικῆς ἡγεσίας, ἀλλ' ἡ ὁποία πραγματικῶς οφείλεται εἰς ἄλλον πολὺ βαθύτερον λόγον: εἰς τὴν ἀδυναμίαν, δηλαδή, τῆς ὅλης παγκοσμίου ὁργανώσεως τοῦ κατακτητικοῦ κομμουνισμοῦ κατὰ τὰς στιγμὰς ἀκριβῶς ἐκεῖνας.

Ἔχομεν, πράγματι, ὅλους τοὺς λόγους νὰ πιστεύωμεν, ὅτι τῆ, ἐποχῆ, κατὰ τῆ, ὁποία, ἡ ἐδῶ κομμουνιστικὴ ἡγεσία μὲ τὸν σύτροφον Σιάντον καὶ τοὺς ἀδιαλλκτους καπεταγίους ἐπὶ κεραιῆς συντελήρωσε τὰς προετοιμασίας τῆς διὰ τὴν βιαίαν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας εἰς τῆ, Ἑλλάδα καὶ ἐ-

συμμετάσχουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν Παπανδρέου, ἐγένετο ἀπὸ ἄλλην ἀπροσδόκητον πλευράν: Εἶχε μόλις τότε φθάσει εἰς τὰ χωριά τοῦ Φουρνᾶ μία ὀλιγομελὴς Ρωσικὴ στρατιωτικὴ ἀντιπροσωπεία, ἔχουσα τὴν μορφήν τμήματος τῆς ὅλης συμμαχικῆς ἀποστολῆς πλησίον τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀνταρτικοῦ κινήματος. Καὶ, παραδόξως, ἡ ἀντιπροσωπεία αὐτὴ ἔλαβεν, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, θέσιν σαφῶς ἀντιθετον πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς ἀδιαλλαξίας, ἡ ὁποία ἤμποδίζε τὸν σχηματισμὸν τῆς λεγομένης «Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως». Ἔτσι οἱ κομμουνισταὶ τοῦ περιβάλλοντος τοῦ Σιάντου ἀφωπλίσθησαν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Αἴγυπτον, ὅπου ὠρκίσθησαν τὴν 2ον Σεπτεμβρίου ὡς ὑπουργοὶ τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου. Τὰ χωνιά δὲ καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν τοίχων εἰς τὰς Ἀθῆνας καὶ τὰς ἄλλας πόλεις, ἤρχισαν πάλιν νὰ ὀμιλοῦν τὴν «Πανεθνικὴν Κυβέρνησιν», τὴν ὁποίαν, ὀλίγας ἡμέρας ἐνωρίτερα, ἐξύβριζαν ὅσον ἤμποροῦσαν.

ΟΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ

ΣΚΟΜΠΥ ΚΑΙ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ἀπόφασις ὅμως αὐτὴ δὲν ἦτο μόνον τυπικὴ. Εἴτε τὸ ἤθελαν, εἴτε δὲν τὸ ἤθελαν, οἱ κομμουνισταὶ ἔπρεπεν, ἀπὸ τὴν στιγμήν κατὰ τὴν ὁποίαν εἰσηλθόν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, νὰ ἀποδεχθοῦν μερικὰς ἀποφάσεις τὸσον αὐτῆς, ὅσον καὶ τοῦ Συμμαχικοῦ Στρατηγεῖου Μέσης Ἀνατολῆς, αἱ ὁποῖαι οὐσιαστικῶς ἀφώπλιζαν τὰς κομμουνιστικὰς δυνάμεις, πού θὰ ἐπεχείρουν νὰ καταλάβουν τὰς Ἀθῆνας καὶ τὴν ὑπόλοιπον Ἑλλάδα καὶ καθίστων ἀδύνατον τὴν πραγματοποιήσιν τῶν σχετικῶν κομμουνιστικῶν σχεδίων.

Δύο ἦσαν οἱ κύριοι ἐφαρμοσταὶ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Συμμαχικῶν ἀποφάσεων: ὁ στρατηγὸς Σκόμπυ καὶ ὁ στρατηγὸς Σπηλιωτόπουλος. Ἦδη, ἀπὸ τὰ μέσα Αὐγούστου, τὸ Συμμαχικὸν Στρατηγεῖον Μέσης Ἀνατολῆς, εἶχεν ὀρίσει τὸν στρατηγὸν Σκόμπυ ἀρχηγὸν τῶν Συμμαχικῶν Στρατευμάτων

ἴδια σχεδὸν πράγματα, μὲ ἐντονωτέραν ἀκόμη διατύπωσιν

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΚΑΖΕΡΤΑ

Ἐπὶ τινὰ ἀκόμη καιρῷ, οἱ κομμουνισταὶ προσελάθησαν, νὰ χρακτῆρισουν τὰς διαταγὰς αὐτάς, α ὁποῖαι διεδόθησαν εὐρύτατα εἰς τὰς Ἀθῆνας, ὡς πλατῆς. Διεξήχθη δὲ ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας μὴ ἀπερίγραπτος ἐκστρατεία ἐ.α.τί ο, τοῦ «Γκεσταπίτη Σπηλιωτόπουλου», ὅπως ἐχαρακτηρίζετο ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας, τὰς ἐπιγραφὰς καὶ τὰ χωνιά τῶν κομμουνιστῶν. Ἐχρημάσθη νὰ γίνῃ ἀκόμη ἡ στρατιωτικοπολιτικὴ συμφωνία τῆς Καζέρτας, διὰ νὰ τεθῆ πλέον τέρμα εἰς τὴν ἐκστρατείαν αὐτήν. Πρόκειται περὶ τῆς γνωστῆς συσκέψεως, ἡ ὁποία συνεκροτήθη τῆ, 26ῆ, Σεπτεμβρίου 1944 εἰς τὸ γενικὸν συμμαχικὸν Στρατηγεῖον τῆς Καζέρτας καὶ εἰς τῆ, ὁποία, συμμετέσχον πλὴν τοῦ Συμμάχου ἀρχιστρατήγου Οὐίλσον, τοῦ Ἑλλήνου Πρωθυπουργοῦ κ. Παπανδρέου καὶ τοῦ Ἀγγλοῦ ὑπουργοῦ Μέσης Ἀνατολῆς κ. Μακμίλλαν, οἱ στρατηγοὶ Ζέρβας καὶ Σαράφης, ὡς ἐκπρόσωποι τῶν δύο κυριωτέρων, ἀνταρτικῶν ὁργανώσεων.

Κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν τῆς συσκέψεως ἐντελῶς Ἑλληνικῆ, σύσκεψιν μεταξὺ τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ μερικῶν ἐκ τῶν ὑπουργῶν του, ὁ σύτροφος Ζεῦγος, ὡς πολιτικὸς σύμβουλος τοῦ στρατηγοῦ Σαράφη, ὑπεστήριξεν, ὅτι δὲν χρειάζεται νὰ μεταβοῦν Ἀγγλικὰ στρατεύματα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅτι ἀρκοῦν αἱ ἀνταρτικαὶ δυνάμεις διὰ νὰ τῆ, ἀπελευθερώσουν. Τῆ, ἀποψιν, ὅμως, αὐτῆ, δὲν ὑπεστήριξε καὶ μετὰ τὴς ἐπιμονῆς, ὁ δὲ «στρατηγὸς» Σαράφης συγκατέβη ἔπειτα εἰς τὴν συμφωνίαν, τὴν τάσσουσαν, ὅλας τὰς ἐν Ἑλλάδι ἀνταρτικὰς δυνάμεις ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Σκόμπυ καὶ καθορίζουσαν ἐπακριβῶς πόθεν καὶ ὑπὸ ποίας συνθήκας θὰ λαμβάνουν οἱ ἀντάρται τὰς ὁδηγίας τῶν. Οὐσιαστικῶς, ἡ συμφωνία αὐτὴ ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν πλήρη ἐγκατάλειψιν τοῦ κομμουνιστικοῦ σχεδίου πρὸς βιαίαν κατάληψιν τῆς ἀρχῆς ἐν Ἑλλάδι, διότι καθήκει κάθε δυνατότητα ἐφαρμογῆς του. Ἀμέσως τῆ, ἐπομένην ἀνεκοιῶθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 239 διαταγὴ τοῦ στρατηγοῦ Σκόμπυ, ἡ ἐπιτάσσουσα εἰς τὸν ΕΛΑΣ νὰ κρατήσῃ μακρὰν τῆς Ἀττικῆς τὰς δυνάμεις του. Οἱ κομμουνισταὶ ἠγανάκτησαν, ὑβρίσαν ἀκόμη ἐφ' ὅσον ἤμποροῦσαν, ἐπεχείρησαν κάθε δυνατὴν νόθευσιν τῶν ληφθεῖσῶν ἀποφάσεων. Ἀλλ' ὁ στρατηγὸς Σπηλιωτόπουλος ἤ.ο. ἀγρυπνος καὶ ἔτσι ἠαγκάσθησαν τελικῶς νὰ ἀφήσουν τὰς Ἀθῆνας νὰ ἀπελευθερωθῶν.

ΚΚΕ
170

ΚΚΕ
172

Η ΡΩΣΣΙΑ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΕ ΤΟΥΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΤΑΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΔΥΣΕΞΗΓΗΤΟΣ ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ

Εστία 1 Αυγ. 1944

17ον

Ἡ χρονική περίοδος, ἡ ὁποία ἐπηκολούθησεν ἀμέσως τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς ὑπολοίπου Ἑλλάδος, χαρακτηρίζεται μὲ μίαν ἐντελῶς τυπικὴν νομιμοφροσύνην τῶν κομμουνιστῶν ἡγετῶν, οἱ ὅποιοι ἔδιδαν νὰ ἐννοηθῆ, ὅτι συμμετέχουν εἰλικρινῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν Ἐθνικῆς Ἐνώσεως Πατα δρέου καὶ δὲν ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ καταλάβουν διὰ τῆς βίας τὴν ἐξουσίαν. Βεβαίως, συνεχίζετο χωρὶς καμμίαν διακοπὴν, ἀλλ' ἀπεναντίας μὲ περισσοτέραν ἀκόμη ἐντασιν, ἡ προσπάθεια πρὸς προετοιμασίαν νέας δυναμικῆς ἐξορμήσεως καὶ πρὸς πλήρη ἀποσύμβασιν τοῦ κρατικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χώρας, προσπάθεια εἰς τὴν ὁποίαν προσέφερον ἀληθῶς πολυτιμὸν συμβολὴν οἱ «ἀσθμαίνοντες συνοδοιπόροι» τῶν κομμουνιστῶν τοῦ τύπου Σβώλου, Ἀγγελόπουλου κλπ.

Ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦν ὅλα αὐτὰ οὔτε νὰ συγκριθοῦν κἂν μὲ τὰς ἐλπίδας, πού εἶχαν οἱ κομμουνισταὶ κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν, ὅταν εἶχαν κατεβάσει ἀκόμη πλησιέστερα πρὸς τὰς Ἀθήνας (καὶ χωρὶς καμμίαν, σημειωτέον, Γερμανικὴν ἀντίστασιν) τὴν 2αν μεραρχίαν τοῦ «καπετάν-Ὁρέστη» μέχρι τῶν Καλυβίων καὶ τοῦ Μίξι, ὅταν εἶχαν ἐγκαταστήσει ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν τὸν ἐπιλεγόμενον Διοικητὴν τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ, τῶς στρατηγὸν Νεόκοσμον Γρηγοριάδην, ὅταν τὰ χωνιά τῶν ἀγγελλαν, ὅτι αὐτοὶ μόνον ἀποτελοῦν τὴν πραγματικὴν ἐξουσίαν τῆς «Ἐλευθέρης Ἑλλάδος». Ἐπρεπε νὰ ἀνεχθοῦν τὴν βαρεῖαν δι' αὐτοὺς προσβολήν, ὡς τὴν ἐχαρακτήρισαν οἱ ἴδιοι, τῆς ἀπαγορεύσεως ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Σκόμπυ τῆς εἰσόδου τῆς περιβολῆτος αὐτῆς μεραρχίας εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐπρεπε νὰ παρίσταται μάρτυρες εἰς τὸν πραγματικὸν καὶ ἐξάλλων ἐνθουσιασμόν, μὲ τὸ, ὅποιον ὁ Ἀθηναϊκὸς Λαὸς ὑπεδέχετο ἀντιθέτως ἄλλας δυνάμεις, πραγματικῶς ἐθνικῆς, παρελαυνούσας διὰ τῶν ὁδῶν τῶν Ἀθηνῶν, ὅπως π. χ. τῆς Ταξιαρχίας Ρίμινι, τῶν ναυτῶν τοῦ πολεμικοῦ μας στόλου, τῶν ἀεροπόρων μας. Ἐπρεπε, κυρίως, νὰ παραδεχθοῦν τὸ γεγονός, ὅτι δὲ, εἶχον κατορθώσει, ὅπως ἐλογάζεσθαι καὶ προηγοῦμαζαν, νὰ γίνου, ἀ αιμάκτως καὶ σχετικῶς εὐκόλα, κυρίαρχοι τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἡγετῶν τῶν Γερμα-

κων, τῶν διασκορπισμένων εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ἀπερᾶντου πρωτεύουσης καὶ προωρισμένων μοιραίως νὰ ἐξοντωθοῦν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, ἐν περιπτώσει συρράξεως.

Η ΣΙΩΠΗ

ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ ΠΟΠΩΦ

Ἐπρεπε νὰ ὑπάρχη ἄλλος λόγος, πού ἔκαμνε τοὺς κομμουνιστάς νὰ δισταζοῦν καὶ νὰ ἀναβάλλουν ἐπὶ δύο σχεδὸν μῆνας τὴν νέαν των ἐπανάστασιν, ἡ ὁποία παρουσιάζετο ὑπὸ τόσον εὐνοϊκᾶς δι' αὐτοὺς συνθήκας, δεδομένου, ὅτι, πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν, εἶχαν συγκεντρώσει τρεῖς μεραρχίας τῶν γύρω τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἶχαν πολιορκήσει, κατὰ τὸν αὐστηρότερον τρόπον τὴν πρωτεύουσαν. Καὶ ὁ λόγος αὐτὸς, εἶναι ὅτι τὸ Κ.Κ.Ε. δὲν εἶχεν ἀκόμη ὁδηγίαν ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸν κέντρον τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ, τοῦλάχιστον, δὲν εἶχαν ἀρκετὰ σαφεῖς ὁδηγίας, διὰ νὰ δώσῃ ἀμέσως τὰς δεούσας διαταγὰς.

Καὶ ἐρχόμεθα ἐδῶ εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ περιεργότερα σημεῖα τῆς ὅλης ἱστορίας τῆς ἐν Ἑλλάδι κομμουνιστικῆς ἐξελίξεως κατὰ τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη. Φαίνεται πράγματι, ὅτι τὸ κομμουνιστικὸν κέντρον τῆς Τρίτης Διεθν. ἢ, τὸ ὅποιον, μὲ τὰς ὁδηγίας του, εἶχε προκαλέσει τόσας παλινοδίας καὶ μεταβολὰς κατευθύνσεων τῆς Ἑλληνικῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας καὶ τὸ ὅποιον εἶχε διατάξει τὴν κομμουνιστικὴν ἐξόρμησιν τῆς ἀνοιξεως τοῦ 1944, δὲν διέταξε τὴν μεγαλειτέραν ὄλων τῶν κομμουνιστικῶν ἀποπειρῶν τῆς τετραετίας αὐτῆς, ὁδηγῶν τὸ στασιαστικὸν κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου.

Ἐπὶ τῆς σειρᾶ συγκεκριμένων στοιχείων ἐπὶ τοῦ προκειμένου: Ὁ ἐπίσημος Ρῶσσο ἀντιπρόσωπος, συνταγματάρχης Ποπῶφ, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο τότε ἐδῶ, ἦτο ἕνας ἀσήμαντος καὶ ἀβούλος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος δὲν ἀνελαμβάνε προθύμως πρωτοβουλίας καὶ ὁ ὁποῖος δὲν φαίνεται νὰ εἶχεν ἐπαρκῶς πληροφορήσει τὴν Κυβέρνησιν του. Εἰς ὅλας τὰς πιέσεις τῶν ἐδῶ κομμουνιστῶν, ὅπως τοὺς δώσῃ σα-

ξε, μὲ οἰονδήποτε τρόπον, τὴν διαφωνίαν του. ἐπιτρέψας οὐτως εἰς τὸν κ. Τσῶρτσιλ νὰ τονίσῃ, ὅτι οἱ λαβόντες τὰ ὄπλα κομμουνισταὶ πρέπει νὰ ἐννοήσουν, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ὑπολογίζουσι ἐπὶ τῆς βοήθειας καὶ τῆς συμπαθείας οἰονδήποτε ἐκ τῶν Συμμάχων.

Ἀλλ' οὔτε καὶ ἀπεδοκίμασθη καθόλου ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴν Κυβέρνησιν ἡ σιωπηλὴ αὐτὴ συγκατάθεσις τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς εἰς τὴν βαρυσήμαντον σύσκεψιν. Ἀπεναντίας, συνέβη τότε κατὶ ἄλλο, ἀληθῶς ἀπροσδόκητον. Τρεῖς ἡμέρας ἀργότερα, καὶ ἀκριβῶς τὴν μεσημβρίαν τῆς 3ῆς Δεκεμβρίου 1944, ὁ Ρῶσσο ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, κ. Βισίνσκυ, ἐζήτησε τρεῖς φορές εἰς τὸ τηλέφωνον τὸν ἐν Μόσχᾳ πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ τὸν παρακαλέσῃ νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ τὸ ταχύτερον, πάντως ἐντὸς τῆς ἡμέρας. Καὶ, ὅταν ὁ κ. Ἀθαν. Πολίτης μετέβη εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Βισίνσκυ, οὗτος τοῦ ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ στείλῃ τὸ ταχύτερον πρεσβευτὴν εἰς τὰς Ἀθήνας, διαπιστευμένον παρὰ τῷ Βασιλεῖ ἢ Ἀντιβασιλεῖ — ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ οὗτος θὰ διωρίζετο πράγματι καὶ ὅτι ἐζήτησε τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Σέργιεφ, ὡς πρεσβευτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ἀπετέλει ἡ Ρωσικὴ αὐτὴ ἀνακοίνωσις ἕνα βαρὺ πλῆγμα ἐναντίον τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος, τὸ ὁποῖον ἐμπράκτως ἀπεδοκίμαζε τὴν στυγμὴν καθ' ἣν τοῦτο κατέρρευεν, ἐφ' ὅσον ἡ Ρωσσία ἔστειλε πρέσβυν εἰς τὸ ἀντίπαλόν της καθεστῶς καὶ τὸ ἀνεγνώριζεν οὕτως ἀρκετὰ σαφῶς.

Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτημα: Εἰς ποῖον, ἀρά γε, λόγον ὀφείλεται αὐτὴ ἡ ἀρνητικὴ καὶ κάθε ἄλλο παρὰ φιλικὴ διὰ τοὺς κομμουνιστάς ἰστασις; Δὲν ἠθελεν ἡ Ρωσσία νὰ ἐπιτύχῃ ἡ προσπάθεια τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ νὰ ἐγκατασταθῇ κομμουνιστικὴ Κυβέρνησις εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ ἐγκατασταθῇ δηλαδὴ ἐκεῖνη ἡ Κυβέρνησις, τὴν ὁποῖαν ἐχρειάζετο καὶ διὰ τὴν ὁποῖαν τὸσον εἶχεν ἐργασθῆ ἡ Τριττὴ Διεθνῆς; Ἀσφαλῶς δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ ἰσχυρισθῆ αὐτὸ. Τὸ πιθανώτερον εἶναι, ὅτι, εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ Ρωσσία κατέβαλλε σὺν τὸνον προσπάθειαν διὰ νὰ φθάσῃ πρὶν ἀπὸ τοὺς Δυτικοὺς Συμμάχους εἰς τὸ Βερολίνον καὶ προητοίμαζεν ἀφ' ἑτέρου τὴν Διάσκεψιν τῆς Κριμαίας, δὲν εἶχεν οὔτε τὸν καιρὸν,

KKE
174

... και οτι, δια τα το επιτυχουν
αυτο, θα εχραζοντο τωρα πλεον
μεγαλαι προσπαθειαι και σοβαραι
θυσιαι.

ΔΙΑΤΙ ΗΡΓΟΥΠΟΡΗΣΕ ΣΤΑΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ

Υπῆρξεν ἀρχικῶς ἡ ἐντύπωσις,
ὅτι τὸ δόγμα αὐτὸ τῆς νομιμο-
φροσύνης ἐτεβάλλετο μοιραίως εἰς
τοὺς κομμουνιστὰς ἀπὸ τῆς ἀτμό-
σφαιραν, πού εἶχε δημιουργηθῆ
εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἰδίως κατὰ
τὰς ἐπομένας τῆς ἀπελευθερώσεως
ἡμέρας, ἀτμόσφαιραν, ἡ ὁποία δὲ
ἦτο καθόλου κατὰλληλος διὰ μίαν
νέαν κομμουνιστικὴν, ἐξόρμησιν.
Ἡ ἀφίξις τῶν Ἑλληνικῶν καὶ
Βρετανικῶν ἀπελευθερωτικῶν δυνά-
μεων τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνή-
σεως, τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν
Συμμάχων εἰς τὴν Μεσόγειον
στρατοῦ Μαίητλαντ Οὐίλσον,
καὶ τοῦ Ἀγγλοῦ ὑπουργοῦ τῶν
Ἐξωτερικῶν κ. Ἦντεν καὶ ἀκό-
μη περισσότερο ἰσως τῶν πρώ-
των πλείον με πολὺτιμα ἐφόδια
τῆς Ἑμ-Ἑλῆ διὰ τὸν πεινῶντα
Ἀσπιδόχον Λαόν, εἶχε προκαλέ-
σει, πράγματι, ζωηρότατο, ἐθου-
σιασμόν καὶ αὐθορμήτους ἐκδηλώ-
σεις τοῦ Λαοῦ, ὑπὲρ ἐκείνων τῶν
Συμμάχων, πού μᾶς ἐνεθυμοῦντο
καὶ μᾶς ἐβοήθουν.

Προσετίθετο, τότε, ὡς ἓνας ἀ-
κόμη λόγος, δικαιολογῶν τὴν κομ-
μουνιστικὴν ἐπιφυλακτικότητα καὶ
προσχηματικὴν νομιμοφροσύνην,
ἡ ἐκτίμησις τῆς Βρετανικῆς καὶ
Ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς δυνάμε-
ως, τὴν ὁποία, εἰς μία, ἐπανα-
στατικὴν των ἀπόπειραν, θὰ εἶ-
χον νὰ ἀντιμετωπίσουν, οἱ ἀνα-
τροπεῖς καὶ ἡ ὁποία τοὺς ἐπέβαλ-
λε νὰ συγκεντρώσουν νέας περὶ
τὰς Ἀθήνας δυνάμεις, περὶ ἢ τῆς
ἀποπειρασθῶν.

Καὶ ὁ ἓνας καὶ ὁ ἄλλος λόγος
ἀποδεικνύονται ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ
ἐπὶ τῆ βάσει τῶν στοιχείων πού
γνωρίζομεν τῶρα, ὡς τελείως ἀνε-
παρκεῖς, διὰ νὰ ἐξηγήσουν τὴν
στάσιν αὐτὴν. Οἱ κομμουνισταὶ
ἐγώριζαν πολὺ καλά, ὅτι δὲν ἤμ-
ποροῦσαν νὰ στηρίζονται ἐπὶ τῶν
ἐναντι αὐτῶν, αἰσθημάτων τῆς με-
γάλῃ λαϊκῆς πλειοψηφίας, διὰ
τὴν ὁποία, καὶ ἠδιαφόρου, ἀπο-
λύτως. Μὲ τὴν τρομοκρατίαν, τὰς
σιλλήψεις, τὰς σφαγὰς, θὰ ἐκα-
νονόζων πολὺ καλὰ τὴν πλειοψη-
φίαν αὐτῆν.

Ἀκόμη ὀλιγώτερον, τοὺς ἐστα-
ματοῦσε, ἡ δυσμενὴς δῆθεν δι-
αυτοὺς ἰσορροπία τῶν δυνάμεων.
Καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, ἦσα,
εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουν ἐκεῖνο, τὸ
ὁποῖον ἡ νομιμόφρων Κοινὴ Γνώ-
μη θὰ ἐπληροφορεῖτο πολὺ ἀργό-
τατα, ὅτι, δηλαδή, αἱ δυνάμεις τῶν
κομμουνιστῶν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦ-
σαν ἀπείρως περισσότεραι ἀπὸ
τὰς ἐλαχίστας ἐκατοντάδας τῶν
Ἀγγλων, στρατιωτῶν ἀπὸ τὸ μι-
κρὸν τμήμα τῆς Ταξιαρχίας Ρίι-
νι, τὸ στερούμενον τῶν κυρίων ὀ-
πλῶν του, ἀπὸ τῆν ἀφωπλισμένην
ἑνωμένην, καὶ τὰς ὀλίγας ἐκα-
τοντάδας τῶν ἐνόπλιων ἀστυφυλά-

φείς ὀδηγίας νὰ ἐπιχειρήσουν
ἢ νὰ μὴ ἐπιχειρήσουν τὸ ἀπο-
φασιστικὸν τῶν στασιαστικῶν
κίνημα. Ἐδίδε στεροστούπως
τὴν ἀπάντησιν, ὅτι δὲν ἔχει ὁ
ἴδιος διαταγὰς.

Ἄλλ' εἶσαι ἀκόμη χαρα-
κτηριστικώτερον τὸ γεγονός,
ὅτι, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν
τοῦ Δεκεμβρίου, ἐνῶ ἐμαίνε-
το ὁ ἐμφύλιος πόλεμος εἰς τὴν
Ἑλλάδα, ὑπῆρξε καταπληκτι-
κῶς ἐπιφυλακτικὴ ἡ στάσις
τῆς Ρωσσίας. Πράγματι, δὲν
ἐδημοσιεύθη καθ' ὅλον αὐτὸ
τὸ χρονικὸν διάστημα, οὔτε
ἓνα ἐμπνευσμένον ἄρθρον εἰς
τὰς ἡμερησίους Ρωσικὰς
ἐφημερίδας. Περιορίζοντο αὐ-
ταὶ εἰς τὴν ἀναδημοσίευσιν
ἄρθρων τῶν Ἀγγλικῶν καὶ
Ἀμερικανικῶν ἐκείνων ἐφημε-
ρίδων, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀναλά-
θει συστηματικῶς τὴν ὑπερά-
σπισιν τῶν ἐν Ἑλλάδι κομ-
μουνιστῶν, ἀναπληροῦσαι οὕ-
τω τὴν ἐπίσημον Ρωσικὴν
καὶ κομμουνιστικὴν διεύθυν-
σιν ἢ ὁποία ἐσιώπα.

Ἐπίσης χαρακτηριστικόν
εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι ὁ ἐνταῦ-
θα ἐπίσημος Ρῶσος ἐκπρό-
σωπος, ἀντισυνταγματάρχης
Ποπῶφ, ἐσιώπησεν ἀπολύτως,
ὅταν συνεκροτήθη εἰς τὰς Ἀ-
θήνας, τὸ ἀπόγευμα τῆς 26ης
Δεκεμβρίου 1944, ἡ βαρυσή-
μαντος καὶ τραγικῆς ἐκείνης
σύσκεψις, ἡ ὁποία ἐποόκειτο
νὰ ἀποφασίσῃ ἐὰν θὰ ἐπετυ-
χάνετο μία συμβιβαστικὴ λύ-
σις, ἢ ἐὰν θὰ συνεχίζετο μέ-
χρι τῆς συντριβῆς ἐνὸς τῶν
δύο ἀντιμαχομένων ἢ ἐν Ἑλ-
λάδι σύρραξις. Εἶχεν ἔλθει
ἐπίτηδες διὰ τὸν σκοπὸν αὐ-
τὸν εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ Ἀγγ-
λος πρωθυπουργὸς Οὐίνστον
Τσῶρτσιλ, συνοδευόμενος ἀπὸ
τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν
κ. Ἦντεν, τὸν ἀρχιστρα-
τήγον κ. Ἀλεξάντεο, καὶ τὸν
ὑπουργὸν Μέσης Ἀνατολίας,
κ. Μάκ-Μίλλαν. Εἶχε στιγμα-
τίσει μὲ ἀρκετὰ αὐστηρὰς ἐκ-
φράσεις τὴν ἀνταρσίαν τῶν
κομμουνιστῶν, εἶχεν ἀπειλή-
σει, ὅτι, ἐὰν δὲν ὑπενώσουν,
θὰ ἠναγκάζετο νὰ ρίψῃ ὅλην
Βρετανικὴν δυνάμιν εἰς τὸν
ἀγῶνα καὶ εἶχε συγκεκριμέ-
νως τονίσει, ὅτι τὰ Βρετανι-
κὰ στρατεύματα εὐρίσκοτο
εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ πλήρη
συγκατάθεσιν τοῦ Προέδρου
Ρουζβελτ καὶ τοῦ στρατάρ-
χου Στάλιν.

Ἡ ΡΩΣΣΙΑ

ΣΤΕΛΛΕΙ ΚΑΙ ΠΡΕΣΒΥΝ:

Ἄν ἡ Ρωσσία εἶχε βασί-
κας ἀντιρρήσεις ἢ ἠθελε νὰ
σώσῃ τὴν κομμουνιστικὴν ἐ-
παναστάσιν ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ
τὴν σαφῶς διαφανομένην ἤδη
ἀποτυχίαν τῆς, ὁ Ρῶσος ἀν-
τιπρόσωπος κατὰ τὴν ἑλεγε
κατὰ τὴν σημαντικὴν ἐκείνην
σύσκεψιν. Ἀλλὰ ὁ συνταγμα-
τάρχης Ποπῶφ, ὄχι μόνον ἐ-
σιώπησεν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐκεί-

διὰ νὰ ἐνισχύσῃ μία ἀποτυ-
χημένην ἐπαναστατικὴν προσ-
πάθειαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΑΥΡΙΟΝ: Τὴν 10ην ἢ 12ην
Δεκεμβρίου τοῦ 1944, οἱ
κομμουνισταὶ θὰ ἠδύαντο
νὰ εἶχον καταλάβει τὰς Ἀ-
θήνας.— Ἡ ἀνεπάρκεια καὶ
τὰ λάθη τῆς στρατιωτικῆς
τῶν ἡγεσίας, ἐπέφεραν τὴν
ἀποτυχίαν τῶν.

ΠΩΣ ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΕΧΑΣΑΝ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΑ ΛΑΘΗ ΤΩΝ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟΥ 1944

Εστία 1807

1944

Επαναλαμβάνουμε, ότι η σειρά των άρθρων αυτών δεν αποτελεί ιστορική αφήγηση των γεγονότων των τελευταίων τεσσάρων ετών, αλλά μόνο εμφάνισιν τῶν ἐξελίξεων τῆς πολιτικῆς τοῦ Κ. Κ. Ε. κατὰ τὰ τέσσαρα αὐτὰ ἔτη, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νέων πληρεστέρων στοιχείων, τὰ ὅποια γνωρίζομεν τώρα. Κατὰ συνέπεια, δὲν πρόκειται οὔτε περιληπτικῆ, καὶ περιγραφῆ, τῶν γεγονότων, τὰ ὅποια ἐπὶ ἓνα μῆνα ἐξέθισαν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ αἶμα καὶ εἰς τὴν ἀρχίαν, νὰ δώσωμεν. Ἀρκούμεθα νὰ σημειώσωμεν μόνον τὰ βασικὰ συμπεράσματα, τὰ ὅποια προκύπτουν διὰ τὴν ὀρμητικώτεραν αὐτῆν τῶν κομμουνιστικῶν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐπιθέσεων, διὰ τὸ κίνημα, δηλαδή, τοῦ Δεκεμβρίου 1944 καὶ διὰ τὴν θέσιν τῶν γεγονότων αὐτῶν μέσα εἰς τὴν γενικωτέραν ἐξέλιξιν τῆς κομμουνιστικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀνεφέραμεν χθές, ὅτι, διὰ πρώτην ἰσως φοράν, τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸν κέντρον τῆς Μόσχας, ἂν δὲ ἀπεδοκίμασε, τοῦλάχιστον δὲ ἐνέκρινε πλήρως τὸ κομμουνιστικὸν κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου. Δυσάμεθα σήμερον νὰ διαπιστώσωμεν, ὅτι ἔχουν δίκαιον, αἱ κριτικαὶ τῶν ἰδίων τῶν κομμουνιστῶν, ὅταν θεβαιώουσι, ὅτι ἐπῆρξεν ἀξιοθρήνητος ἢ στρατιωτικὴ καὶ πολιτικὴ διεύθυνσις τοῦ κινήματος ἐκ μέρους τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας καὶ ὅτι συνετέλεσεν αὕτη εἰς τὴν ἀποτυχίαν, ἐνὸς κινήματος, τὸ ὅποιον εἶχε πολλὰς δυνατότητας νὰ ἐπιτύχη.

Γνωρίζομεν ἤδη καὶ τὸ ἐξεθέσαμεν ἄλλοτε ἀπὸ τῶν στηλῶν αὐτῶν τῆς «Ἐστίας», ὅτι ἓνας ἀπὸ τοὺς βασικοὺς παράγοντας τῆς ἀποτυχίας τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος ἐπῆρξεν ὁ ἀείμνηστος Βασίλειος Γεώργιος. Ἡ ἀκλόνητος, ἢ πείσμων θὰ ἔλεγε κανεὶς, ἐπιμονὴ του εἰς τὴν ἀξίωσιν, ὡς μὴ ἐγκαταλειφθῆ ἢ Ἑλλάς εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον, μόλις ἀπαλλαγείσῃ ἀπὸ τὴν Γερμανικὴν τυραννίαν, ἀνέλαβεν ἐναντίον μιᾶς ἄλλης τρομερᾶς ἀπειλῆς, συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὸ νὰ παρεμποδισθῆ κατὰ τὴν κρίσιμωτάτην στιγμὴν μίᾳ πλήρῃ Ἀγγλικῇ ὑποχώρησι, ἢ ὅποια θὰ παρέδιδε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰς θελήσεις τῶν ἐχθρῶν τῆς.

Γνωρίζομεν, ὅτι κατὰ τὰς 10 Δεκεμβρίου 1944, εἰς μίαν στιγμὴν

τῆς περιοχῆς Κυψέλης καὶ οὐδοῦ Πατησίων.

Λέγουσι, λοιπὸν, αἱ κομμουνιστικαὶ κριτικαὶ, ὅτι ἀποφασιστικώτερα καὶ θαρραλεώτερα διεύθυνσις τοῦ ἀγῶνα κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ κινήματος καὶ ἰδίως μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου, θὰ ἤμποροῦσιν ἀσφαλῶς νὰ φέρῃ εἰς τὴν ὀριστικὴν κατάληψιν τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ ἰσως δὲν ἔχουν πολὺ ἄδικον. Γνωρίζομεν ἤδη, ὅτι, μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου, αἱ κομμουνιστικαὶ ἐπιθετικαὶ δυνάμεις, ἦσαν περίπου τριπλάσιαι ἢ τετραπλάσιαι τῶν ἀμυνομένων ἐθνικῶν καὶ Ἀγγλικῶν δυνάμεων, αἱ ὅποια εἶχον περιορισθῆ εἰς ἓνα ἐλάχιστον τμήμα τῆς πόλεως, τὰ ὀλίγα δηλαδὴ οἰκονομικὰ τετράγωνα περὶ τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τὸ Κολωνάκι, ἓνα μέρος τῆς Πλάκας μετὰ τοὺς στρατῶνας τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς καὶ ἓνα τμήμα τοῦ Πειραιῶς, ἐκκαθαρισθέν χάρις εἰς τοὺς πεζοναύτας τοῦ στόλου. Μὲ τὴν αἰφνιδιστικὴν ἐπιθέσιν ἐναντίον ὄλων τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων, εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ κινήματος, δὲν εἶχον μόνον καταληφθῆ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ὅλα τὰ ἐπίκαιρα σημεῖα τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ εἶχον ἐξουδετερωθῆ πολλὰ ἑκατοντάδες γενναίων καὶ ἀφωσιμένων ἀστυφυλάκων, μειωθεισῶν οὕτως ἀκόμη περισσότερον τῶν δυνάμεων τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς πρωτευούσης.

Οὐσιαστικῶς δηλαδὴ, κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, εὕρισκοντο εἰς χεῖρας τῶν κομμουνιστῶν στασιαστῶν, περισσότερον ἀπὸ τὰ ἐννέα δέκατα τῆς ὅλης ἐκτάσεως τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης καὶ ἦσαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πολλαπλάσιαι δυνάμεις μετὰ κατὰλληλότατον διὰ τὴν περιστάσιν ὄπλισμόν, αἱ ὅποια μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἀποφασιστικὰς ἐξορμήσεις, θὰ ἤμποροῦσιν νὰ κυριεύσουσι ὁλόκληρον τὴν πόλιν, νὰ ἐκδιώκουν τοὺς Ἀγγλους καὶ τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ σφάξουσι ἄλλας ἑκατὸν χιλιάδας ἐθνικοφρόνων Ἀθηναίων.

Ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΜΕΤΑΒΑΛΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ

Διατί δὲν τὸ ἔκαμνον. ΕΙ.

στράτηγος τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Συμμαχικῶν Δυνάμεων, στρατηγὸς Ἀλεξάντερ, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ὅλην κατάστασιν σὶν καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ποῖαι ἐπὶ πλέον δυνάμεις ἐχρειάζοντο. Παρὰ δὲ τὸ γεγονός, ὅτι διεξήγοντο ἀκόμη τὴν ἐποχὴν ἐκείνην σκληροὶ ἀγῶνες ἐναντίον τῶν Γερμανῶν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀπεσπάρθησαν βαθμιαίως ἀπὸ τὸ μέτωπον ἐκεῖνο δύο σχεδὸν μεραρχίαι, αἱ ὁποῖαι ἦλθον εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ διεξαγάγουν τὸν ἀπαραιτήτον ἀγῶνα.

Αἱ ἐλπίδες τῶν να ἀνατρεψοῦν τὸν Τσώρτσιλ

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὰ ρουκετοβόλλα ἀεροπλάνηρχσαν νὰ διαλύουν τὰς συγκεντρώσεις τῶν κομμουνιστῶν στασιαστῶν, αἱ Βρετανικαὶ δυνάμεις ἤρχισαν νὰ φθάσιν μετὰ διαρκῶς ἐπιταχυνόμενον ρυθμὸν εἰς τὴν πρωτεύουσα, καὶ τὰ βαρῆα τάξε ἐμφανισθέντα εἰς τοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν, ἀπετέλεσαν τὸ κυριώτερον ἐμπόδιον ἐναντίον πάσης περαιτέρω κομμουνιστικῆς ἀποπείρας κατὰ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως, ἐφάνη πλέον σαφῶς, ὅτι δὲ ἤμποροῦσαν νὰ ἐλπίζουσι, οἱ κομμουνισταὶ εἰς τὴν τελικὴν τὴν ἐπιβίωσιν.

Ἐκεῖνο, ὅμως, πρὸς τοὺς ἐδημιούργη: ἐλπίδας, ἦσαν αἱ πληροφορίες τὰς ὁποίας εἶχον, ὅτι τόσο εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, διεξήγετο σφοδρὸς κοινοβουλευτικὸς καὶ δημοσιογραφικὸς ἀγὼν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως Τσώρτσιλ καὶ τῶν ἀποφάσεών τῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἦτο δὲ τόσο ἐντολὸς ὁ ἀγὼν αὐτός, ὥστε ἢ μετὰ Βρετανικῆ Κυβερνήσεως νὰ ἀναγκασθῆ νὰ μὴ ἐγκαταλείψῃ, παρὰ τὴν ἰσχυροτέρα, πλέον ἐν Ἀθήναις θέσιν τῆς, τὰς ἰδέας περὶ μιᾶς συμβιβαστικῆς λύσεως, οἱ δὲ ἐδῶ κομμουνισταὶ νὰ πιστεύουσιν, ὅτι ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν πολιτικῶν αὐτῶν ἐπιθέσεων, θὰ ἠναγκάζετο ἢ Κυβερνήσεως Τσώρτσιλ ἢ νὰ ὑποχωρῆ ἢ νὰ κινδυνεύσῃ νὰ ἀνατραπῆ.

Καὶ ἢ πεποίθησις αὕτη ἔκαμε τοὺς κομμουνιστὰς νὰ μὴ ἀντιληφθῶν τὴν ἀληθῶς ἀέλιπστο, πλέον, εὐκαιρίαν, ἢ ὅποια τοὺς παρουσιάσθη τὴν 26ην καὶ τὴν 27ην Δεκεμβρίου, ὅπως πραγματοποιήσων, μετὰ τὴν στρατιωτικὴν ἀποτυχίαν, μίαν πολιτικὴν ἐπιτυχίαν ἀξιόλογον. Ὁ μέγας Τσώρτσιλ, ὁ ἐμπνευστὴς τῆς συμμαχικῆς νίκης, ἤρχετο μέσα εἰς τὰ Χριστούγεννα εἰς τὰς Ἀθήνας, νὰ τοὺς προτεῖ ἢ μίαν συνεννόησιν. Καὶ διέπραξε τότε ἢ κομμουνιστικὴ ἡγεσία, μετὰ τὰ στρατιωτικά, τὸ μεγαλύτερον πολιτικὸν σφάλμα.

Ἄλλὰ, περὶ αὐτοῦ αὔριον. ΑΥΡΙΟΝ: Πῶς ἔχασαν οἱ κομμουνισταὶ τὴν μοναδικὴν εὐκαι

έπικρατούν εις τὴν Ἑλλάδα, οἱ Ἄγγλοι εἶχον ἀρχίσει νὰ κάμπωνται, πολλοὶ ὑπουργοὶ ἀπεφάνοντο κατηγορηματικῶς ἐναντίον τῆς ἀποστολῆς καὶ ἐνὸς ἔστω ἀκόμη Ἄγγλου στρατιώτου εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ αὐτὸ τὸ Ἀγγλικὸν Πολεμικὸν Συμβούλιον εἶχε συζητήσει περὶ τῆς δυνατοῦτος τῆς ἐπιδωξέως μιᾶς συμβιβαστικῆς λύσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς Ἄγγλους νὰ ἀποσυρθοῦν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδας. Καὶ τὸ γράμμα, τὸ ὁποῖον ἀπηίθουν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος τὴν 12ην Δεκεμβρίου εἰς τὸν Ἄγγλον Πρωθυπουργὸν κ. Τσώρτσιλ, εἶα νὰ τοῦ ὑπεθυμίση τὰς βασικὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἀγγλίας ἐναντ. τῆς Ἑλλάδος, θὰ μείνῃ εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ πολυτιμότερα καὶ ἀδρικώτερα Ἑλληνικὰ κείμενα τῆς πολυταράχου αὐτῆς περιόδου. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς, τῶν ἄλλων ἀκουράστων ἐργειῶν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τῆς ἀκάμπτου στάσεώς του κατὰ τὴν τραγικὴν ἐκείνην νυκτερινὴν σύσκεψιν τῆς 28ης Δεκεμβρίου 1944 μὲ τοὺς κ.κ. Τσώρτσιλ καὶ Ἦντεν, ὑπῆρξε, ὄχι μόνον νὰ μὴ ἀποχωρήσουν οἱ Ἄγγλοι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμὴν, ἀλλὰ τοῦναντίον νὰ στείλουν ὅλας τὰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἀπηιθήσαν διὰ νὰ προληφθῇ ὁ ἀπειλήσας τὴν χώραν τρομακτικὸς κίνδυνος. Καὶ θὰ ἀγνωρισθῇ αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν ὡς μία ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας ἡττησεῖας τοῦ ἀληθμονήτου Βασιλέως πρὸς τὸ ἔθνος του.

ΤΙ ΗΜΠΟΡΟΥΣΑΝ

ΝΑ ΕΠΙΤΥΧΟΥΝ ΕἰΣ ΤΑΣ 10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἐπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλα ἐσωτερικὰ αἷτια τῆς ἀποτυχίας τοῦ κινήματος, ἐκεῖνα ἀκριβῶς, τὰ ὁποῖα τονίζουν αἱ ὑπ' ὄψιν μας κομμουνιστικαὶ κριτικαὶ καὶ τὰ ὁποῖα ἀνάγονται εἰς τὴν ἀνικανότητα τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἡγεσίας αὐτῆς εὐρίσκετο τότε οὐσιαστικῶς ὁ σύντροφος Σιάντος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκόντες ἢ ἀκόντες ἐπειθάρχουν ὅλοι οἱ ἄλλοι κομμουνιστικοὶ παράγοντες γνωρίζοντες καλῶς, ὅτι οἱ αἰδήποτε ἀπόπειρα ἀντιγνωμίας των, θὰ ἐχαρακτηρίζετο ὡς «προδοσία τοῦ ἀγῶνα» καὶ θὰ τοὺς ἐξέθετεν εἰς κίνδυνον σοβαρωτάτων ὑπονοιῶν. Τὴν στρατιωτικὴν ἡγεσίαν τοῦ ὄλου ἀγῶνος ἐναντίον τῶν Ἀθηνῶν ἰδίως, ἐναντίον δηλαδὴ τοῦ κυρίου ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ τῆς ἐπιθέσεως, εἶχεν ὁ «Καπετὰν-Λευτεριάς» ἔμπιστος τοῦ ἰδίου τοῦ Σιάντου καὶ συνεργαζόμενος συνεχῶς μαζῆ του εἰς τὰ διάφορα ἐναλλασσόμενα στρατηγεῖα

εἰς τὸ ἐρωτημαῖον αὐτό. Πολὺ πιθανὸν εἶναι, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ καθαρῶς στρατιωτικοῦ σφάλματος, συνδεομένου μὲ τὰς πείσμονας ἐπὶ ἐξαήμερον ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν στρατῶνων τῆς Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη, τῶν ὁποίων οἱ ὑπερασπισταί, μὲ τὸν ἀπαράμιλλον ἡρωισμόν των, προεκάλεσαν μεγάλας ἀπωλείας εἰς τοὺς κομμουνιστὰς καὶ τοὺς ἐστέρησαν τοῦ θάρρους δι' ἄλλας ἐπιθέσεις, ἐξ ἴσου ἀποφασιστικὰς. Καὶ τονίζουν αἱ κομμουνιστικαὶ αὐτοκριτικαὶ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχον ἐγκαταλειφθῇ αἱ μάταιαι αὐταὶ ἐπιθέσεις ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς συνοικίας Μακρυγιάννη καὶ νὰ γίνουιν ἄλλαι ἀποφασιστικαὶ ἐπιθέσεις ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν συνοικιῶν Νεαπόλεως, ἢ Νοσοκομείου Συγγροῦ, αἱ ὁποῖαι θὰ προσέκρουον εἰς πολὺ ὀλιγωτέραν ἀντίστασιν καὶ θὰ ἔφεραν ἄμεσον ἀποτέλεσμα.

Πάντως, αἱ ἐπιθέσεις αὐταὶ δὲν ἐγίναν καὶ, ἀπὸ τῆς 10ης ἢ τὸ πολὺ τῆς 15ης Δεκεμβρίου, ἡ κατάστασις ἤρχισε νὰ μεταβάλλεται εἰς βάρος τῶν στασιαστῶν, χωρὶς ὅμως καὶ αὐτὸ νὰ σημαίη, ὅτι εἶχεν ὀριστικῶς χαθῆ δι' αὐτοὺς τὸ παιγνίδι. Οἱ Ἄγγλοι, πιεζόμενοι καὶ ἀπὸ τὸν Βασιλέα Γεώργιον εἰς τὸ Λονδίνον, εἶχον ἀντιληφθῆ, ὅτι ἡ προάσπισις τῆς Ἑλλάδος — τὴν ὁποῖαν ὁ σκληρὸς ἀγὼν ἐναντίον Γερμανῶν, Ἰταλῶν καὶ Βουλγάρων, εἶχε τελείως ἀφροπλίσει — ἀπὸ τὸν ἀπειλοῦντα αὐτὴν τρομερὸν νέον κίνδυνον, δὲν ἀπετέλει μόνον ἑρῶν ὑποχρέωσιν ἀπέναντι ἐνὸς Συμμάχου ποῦ εἶχε προσφέρει τόσον πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ καὶ στοιχειώδη ἀμυναντῶν βασικῶν συμφερόντων τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὡς παράγοντος τῆς παγκοσμίου εἰρήνης καὶ τάξεως.

Ὅπως ἀποκαλύπτει τῶρα ὁ Οὐϊνστον Τσώρτσιλ ὁ ἴδιος, εἰς ἄρθρον του τῆς 17ης Ἀπριλίου 1947, ἐτόνισεν εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν τοῦ Βρετανικοῦ Πολεμικοῦ Συμβουλίου, τότε, ὅτι «ἡ ἐπικράτησις κομμουνιστικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἦτο ἐπικίνδυνος διὰ τὴν Βρετανικὴν ἀσφάλειαν καὶ παγκόσμιον εἰρήνην». Καὶ, παρὰ τὴν λυσώδη πολεμικὴν ἐνὸς μεγάλου μέρους τοῦ Τύπου, εἰς τὸ ὁποῖον συμπεριλαμβάνοντο καὶ οἱ «Τάϊμς», ἐπέτυχεν νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀποψὶς του αὐτῆ καὶ νὰ ληφθοῦν ἀνάλογοι ἀποφάσεις.

Πράγματι, ἀντὶ νὰ ἀπομακρυνθοῦν αἱ Βρετανικαὶ δυνάμεις ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, ἐστάλη ἐπειγόντως ὁ ἀρχι-

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΧΑΝΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΕΦΕΡΕ ΤΗΝ 26 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΟΤΣΩΡΤΣΙΑ

ΠΩΣ ΑΠΕΡΡΙΨΑΝ ΤΑΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΑΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ

Εστιά 19ον 4 Αυγ 1944

Ανεφέραμε χθές τās κυριώτε-
ρας κομμουνιστικάς αιτοκρατικάς,
οί όποια κατηγορούν τή κομμουνι-
στική ηγεσίαν, ότι δέν κατώρ-
θωσε να επωφεληθῆ από στρα-
τιωτικής απόψεως μιάς καταστά-
σεως, ή όποια μέχρι τῆς 10ης ή
12ης Δεκεμβρίου 1944 ήτο σχεδόν
ατελειωτική διά τήν αμυνομένη
έθνικήν Ελλάδα και να επιτύχῃ
ενα αποφασιστικόν αποτέλεσμα.
Είνα βαρύτερα ακόμη, όμως, ή
άλλη κατηγορία, κατά τήν όποία,
ή ίδια κομμουνιστική ηγεσία, ά-
φου διά τῆς άφίξεως σημαντικῶν
Βρετανικῶν εἰσχυρῶν, άπετρα-
πη ή στρατιωτική κατάσταση εἰς
τās Αθήνας εἰς βάρος τῶν στα-
σιαστῶν, δέν επωφελήθη τῆς μο-
νοδικῆς εὐκαιρίας, ή όποία τῆς
παρεσχέθη τήν 26ην και 27ην Δε-
κεμβρίου 1944, διά να επιτύχῃ μί-
α εξαιρετικῶς επωφελή πολιτι-
κή λύσιν τοῦ ζητήματος.

Και προσθέτουν οί κατηγοροῦ-
τες, ότι εἰς τήν κομμουνιστική η-
γεσία ἐγνώριζε σαφέστατα, ότι
δέν εἶχε πλέον καμμίαν δυνατό-
τητα να επιτύχῃ τήν κατάληψιν
τῶν Αθηνῶν και, κατά συνέπεια,
τῆς ἐξασφάλισιν τῆς ἐξουσίας
ἰπέρ τοῦ κομμουνισμοῦ, προέβα-
λε, ἐξαιρετικῶς ἀδιαλλάκτου και
οὐσιαστικῶς ἀπαραδέκτου ὅρου
διά τήν συμβιβαστικήν λύσιν, τή
όποία ἐπρότεινεν ὁ εἰδικῶς ἐλ-
θὼν εἰς τās Αθήνας Ἀγγλος
Πρωθυπουργός. Ἡ άνοησία τῆς
κομμουνιστικῆς αὐτῆς πολιτικῆς,
ή όποία ἐματαίωσε κάθε δυνατό-
τητα ἐπιτεύξεως συμβιβαστικῆς
λύσεως και ἐξαπέλυσε τήν τελικήν
έναντιόν τῶν κομμουνιστῶν ἐπιθε-
σιν, ἀποδεικνύεται ακόμη περισσό-
τερον, εἰς συγκρίνη κανείς τήν
ἀδιαλλάξια, ἐκείνη, τῆς 28ης Δε-
κεμβρίου 1944 μέ τήν ὑποχρέωσιν,
εἰς τήν όποίαν ὀλίγα ὄσον ἡμέ-
ρας ἀργότερα εὐρέθη ή ἴδια κομ-
μουνιστική ηγεσία να ἀποδεχθῆ
ἀπό τόν στρατηγόν Σκόμπυ ὅρου
ἀναχωρῆς, οί όποιοι διεπιστῶνα,
πλέον ἐπισήμως τήν κομμουνιστι-
κήν ἦταν και ἀφῆρου, κάθε δυα-
τότητα ἐπικρατήσεως τοῦ Κ.Κ.Ε.
δια μακρόν χρονικόν διάστημα.

Ἄλλα τὰ γεγονότα αὐτά, τὰ ὁ-
ποία σημειῶσιν, μίση ακόμη σο-
φῶς, μεταβολήν εἰς τήν ἐξέλι-
ξιν τῆς πολιτικῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. και
τῆς μετάβασιν ἀπό τόν δεύτερον
τύπον εἰς ἐκεῖνον, τόν ὁποῖον οί
κομμουνισταί ἀποκαλοῦν τήν «με-
κεμβριανήν ἐποχήν», τήν περί-
οδο, ὁποία τῆς προετοιμασίας

συμβιβαστικήν λύσιν, ή όποία θα τοῖς
ἀπήλλαξε τῆς ὑποχρέωσεως να
πολεμήσιν ακόμη εἰς τήν Ἑλλά-
δα. Ἀποδεικνύεται, τοῦτο ἀπό τόν
γεγονός, ότι και τās ἐπομέας ἡ-
μέρας και τήν 1ην Ἰανουαρίου ἀ-
κόμη, ὁ στρατηγός Σκόμπυ μετε-
χειρίζετο διαφόρου διαμέσου,
διά τὰς προτείνε εἰς τοῖς ἀρχη-
γοῦς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. πρώτον μίαν
γενικωτέραν πολιτικήν, συνε-
σ.ν. δεύτερον δέ μίαν ἀναχωρήν,
ή όποία θα ἐπέτρεπε, εἰς τās κομ-
μουνιστικάς δυνάμεις να κρατή-
σουν τήν γραμμήν Ἐλευσίος—
Χασιάς, ὁποία να μείνῃ εἰς
ἐγγυτάτην ἀπόστασιν ἀπό τās Ἀ-
θήνας, τās όποίας να ἀπειλοῦν,
οὕτω πάποτε.

ΠΡΟΕΡΑΜΕ

ΤΟΝ ΤΣΩΡΤΣΙΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ!

Οί κομμουνισταί ἐγνώριζαν
τήν Ἀγγλικήν αὐτήν ἐπιθυμί-
αν, τήν όποία, ἀαμφισβητή-
τως θα ἤμποροῦσαν να ἐκμε-
ταλλεθῶν. Ἐγνώριζαν ὅμως
ἀκόμη, ότι αὐτή ή Ἀγγλική
ἐπιθυμία, τοῖς ἐπέτρεπε να ἐ-
πιτύχουν μίαν λύσιν κυριολε-
κτικῶς ἀέλπιστον δι' αὐτοῖς,
δεδομένου, ότι δέν, ἤμποροῦ-
σαν να ἔχουν πλέον ψευδαι-
σθήσεις περὶ τῆς δυνατότητος
να ἐπιτύχουν στρατιωτικήν νί-
κην. Πράγματι, ἀπό τῆς 20ης
Δεκεμβρίου 1944, οί ἀρμόδιοι
στρατιωτικοί σύμβουλοι του
εἶχον πληροφορήσει τόν σύ-
τροφον Σιάτο, ὁ όποιος συμ-
μετείχε, ἄλλως τε τῆς Κεντρ-
κῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.,
ὅτι δέν ἤμποροῦσαν πλέον να
κρατηθοῦν ἐπί πολλὰς ἡμέρας
εἰς τās Αθήνας.

Και ἐδῶ ἀκριβῶς ἐγκείται
τό βασικόν σφάλμα τῆς κομ-
μουνιστικῆς ηγεσίας, ή όποία
δέν επωφελήθη μιάς εὐκαιρί-
ας, ποῦ θα ἐπέτρεπεν εἰς τόν
κομμουνισμόν, να ἐταέλθῃ τά-
λιν εἰς μίαν νέαν Κυβέρνησιν
συνασπισμοῦ μέ τοῖς ἑπτα ὑ-
πουργοῦς του και να ἐπανα-
λάβῃ τόν ἔργον, τῆς ἐσωτερι-
κῆς ἀποσυμβάσεως και δια-
θρώσεως. Ἀκριβῶς τόν ταξί-
διο, τοῦ Οὐίνστον Τσῶρτσια,
ἐξάλισε πραγματικῶς τοῖς
κομμουνιστάς ηγέτας, τοῖς
ἑκάμε να παραγνωρίσουν
πλήρως τήν πραγματικότητα,
να μεθύσουν ἀπό τήν ἐντυπω-
σιν τῆς ἴδιας των δυνάμεως
και να ἀποκρούσουν τήν

των τοῦ Στόλου και τῆς Ἀε-
ροπορίας.

Ἦτο τροφῆς ὁ σκοτός,
εἰς τόν ὁποῖο, ἀπέβλεπο, ὅλα
αὐταί αι ἀξιώσεις: ἐπρόκειτο
να ἐπιτευχθῆ πλέον, ὅσον ἰσ-
δυατόν ταχύτερον, και χωρίς
δυνατήν ἀντίδρασιν τοῦ ἐθνι-
κόφροτος κόσμου, ή τλήρης
ἀποσύμβασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ
Κράτους και ή μεταβολή του
εἰς «λαοκρατικόν Ὀργανο-
σμός», προετοιμάζοντα τήν
«Ὀκτωβριανή Ἐπανάστασιν»
στήν Ἑλλάδα. Μόνον ὅταν
ἐπραγματοποιούνητο οί ὅροι
αὐτοί — ἐδήλωσαν, εἰς τήν ἐ-
λόγω σύσκεψιν οί κομμουνι-
σταί ἀντιπρόσωποι Σιάτος
και Παρτσαλίδης — θα διε-
λύοντο αἱ στρατιωτικά ὄργαν-
ώσεις τοῦ Ε.Λ.Α.Μ.

Βεβαίως, ὅλοι οί ἀντιπρο-
σωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτι-
κοῦ κόσμου, προεξάρχοντος
τοῦ μετέπειτα πρωθυπουργοῦ,
στρατηγοῦ Πλαστήρα, ἐδήλω-
σαν μέ τόν κατηγορηματικῶ-
τερον τρόπον, ότι οί ὅροι αὐ-
τοί ἦσαν ἀπολύτως ἀπαραδε-
κτοί και δέν, ἤμποροῦσαν να
να συζητηθοῦν. Ἡ συνέλιξη-
σις, τήν όποίαν εἶχε προεί-
πει ὁ Οὐίνστον Τσῶρτσια, ἐ-
πέτυχεν, ὅπως ἀπέτυχε τās
ἀμέσως ἐπομέας ἡμέρας και
ή ὑστάτη προσπάθεια, τήν ὁ-
ποίαν κατέβαλε, ὁ στρατηγός
Σκόμπυ, διά να ἐπιτύχῃ ἀ-
ναγκωήν μέ τοῖς κομμουνι-
στάς, ἀναγκωήν, τοῦ θα τοῖς
ἀπεμάκρυνεν ἀπλῶς ἀπό τήν
πρωτεύουσα, θα τοῖς ἀσπνε-
ῶμως εἰς τήν Ἀττικήν.

Κατόπιν τούτου, ἤρχισε τήν
2αν και τήν 3ην Ἰανουαρίου
ή κάπως ἐντονωτέρα ἐπιθετι-
κή δράσις τῶν Βρετανικῶν
στρατευμάτων και τήν ἔκτα-
τῆς 5ης Ἰανουαρίου οί κομ-
μουνισταί ἀπεχώρησαν αἰφύ-
διως ἀπό τās Αθήνας, συμ-
παρασύροτες μαζί των και
τās χιλιάδας τῶν ἀτυχῶν ὁμή-
ρων, τοῖς όποίους θα ἔσφα-
ζαν κατά τόν τραγικώτερον
δυνατόν τρόπον. Ταυτόχρο-
νως ὅμως ἤρχιζε και ή πραγματι-
κή φυγή τῶν κομμουνιστῶν
πρός βορρᾶν, ή όποία θα τοῖς
ἠνάγκασε να δεχθοῦν τελικῶς
τήν συντριπτικήν συμφωνία
τῆς Βάρκιζας.

ΑΥΡΙΟΝ: Οί «μαχητικοί κομ-
μουνισταί» ὑποδέχονται μί-
ἀγαθήν τήν συμφωνία
τῆς Βάρκιζας, τοῦ τοῖς πα-
ραδίδει εἰς τήν Δικαιοσύ-
νην.— Σύγχυσις και πανι-
κός ἐπικρατεῖ τήν ἐποχήν, ἐ-
κείνην εἰς τόν Κ.Κ.Ε.

να τὰ προσέξωμεν, κάπως περισσότερον.

Ο ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΝ

Τῆς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων ἔφθασεν εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ πρωτεργάτης τῆς συμμαχικῆς νίκης Οὐίνστον Τσῳρτσίλ, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἡντεν, τὸν ἀρχιστρατήγον ἐν Ἰταλίᾳ στρατηγὸν Ἀλεξάντερ, τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἑγγύς Ἀσπολῆς κ. Μὰκ-Μίλλαν, θωρακισμένον αὐτοκίνητον τὸν μετέφερεν ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ μεθωρακισμένον αὐτοκίνητον μετέβη πάλιν ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴν πρεσβείαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, ὅπου συνεκλήθη τὸ ἀπόγευμα τῆς δευτέρας ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων μεγάλη σύσκεψις, εἰς τὴν ἧποῖαν συμμετέσχον, πλὴν τῶν ἀνωτέρω Ἀγγλων, οἱ ἀρχηγοὶ ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν κομμάτων, ὁ Μητροπολίτης Δαμασκηνός, ἐτοιμαζόμενος ἤδη διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀντιβασιλέως, ὁ στρατηγὸς Πλαστήρας καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας. Εἰδικαὶ ἀδειαι καὶ διευκολύνσεις εἶχον παρασχεθῆ ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων στρατηγὸν Σκόμπνυ, διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ προσέλθουν εἰς τὴν σύσκεψιν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Κ.Κ.Ε., ὅχι ὅμως καὶ τοῦ Ε.Α.Μ. Ἡ ἀπουσία τῶν ἀντιπροσώπων τῶν συνοδοιπόρων τοῦ κομμουνισμοῦ, τοὺς ὁποίους ἐφέρετο ὡς ἀντιπροσωπεύων μόνον ὁ σύτροφος Παρτσάλιδης, ἠρμηνεύθη τότε κατὰ διαφόρους τρόπους. Ἐκ τῶν ὑστέρων, ὅμως, ἀπεκαλύφθη, ὅτι οἱ συνοδοιπόροι ἀπεκλείσθησαν ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς κομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἤθελαν νὰ ὑπάρχη ἀπὸ τῆς ἰδικῆς τῶν πλευρᾶς καμμία μετριοπαθῆς φωνή, δυναμένη νὰ μειώσῃ ἢ νὰ θέσῃ ὑπὸ ἀμφιβολίαν τὴν ἰδικὴν τῶν ἀδιάλλακτον ἄποψιν.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ υπεθεθῶμεν τὰς γενομένας ὁμιλίαις τόσον κατὰ τὴν σύσκεψιν αὐτήν, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἐπακολουθήσαν τὴν ἐπομένην καὶ τὴν μεθεπομένην ἄλλην σύσκεψιν, εἰς τὴν ἧποῖαν συμμετέσχον μόνον οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κομμουνιστῶν καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτικοῦ κόσμου, διὰ νὰ ἐθεύρουν τὰς βάσεις μιᾶς συμβιβαστικῆς λύσεως, τὴν ἧποῖα, ἐντελῶς ἀορίστως εἶχε προτείνει ὁ Τσῳρτσίλ. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον τρέπει νὰ σημειωθῆ μόνον, εἶναι, ὅτι, καίτοι διαθέτοντες πλέον, εἰς τὰς Ἀθήνας μίαν συντριπτικὴν δύναμιν, καίτοι γνωρίζοντες, ὅτι νὰ ἤμποροῦσαν μὲ μίαν ἀμεσοῦς ἀποφασιστικὴν ἐνέργειαν νὰ ἐκδιώξουν πραγματικὰ τὰς ἐλαστικὰς ὁρδᾶς ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν, οἱ Ἀγγλοὶ, διὰ λόγους ἐντελῶς ἐσωτερικῆς ἰδικῆς τῶν πολιτικῆς ἐπιθέτου, τότε πραγματικὰ μίαν συμ-

Τὰ φύλλα τοῦ «Ριζοσπαστοῦ» ἐκείνων τῶν ἡμερῶν καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν ρητορειῶν, ποὺ μετέδιδαν τὰ κομμουνιστικὰ χωνιά εἰς τὰς Ἐσμοκρατουμένας Ἀθηναϊκὰς συνοικίας τότε, μᾶς παρέχουν μίαν σαφῆ εἰκόνα τῆς καταστάσεως ψευδαισθήσεως καὶ δραματισμῶν, εἰς τὴν ἧποῖαν εὐρέθησαν οἱ κομμουνισταί: «Ἐφέραμεν τὸν Οὐίνστον Τσῳρτσίλ στὴν Ἀθήνα!». «Τρομοκρατημένος ἀπὸ τὴν δύναμη τῆς λαϊκῆς μας ἐπανάστασης, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγλων ἀντιδραστικῶν, ἔρχεται νὰ μᾶς ζητήσῃ νὰ δεχθούμε συνεννόησιν μαζῆ του!». «Οἱ δημοκρατικοὶ ὅλου τοῦ κόσμου, ἐνθουσιάζόμενοι ἀπὸ τὸν ὑπέροχο ἀγῶνα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, πιέζουν τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀφίσῃ ἐλεύθερη τὴν Ἑλλάδα. Ἄν δὲν ὑποταχθῆ ὁ Τσῳρτσίλ, θὰ πέσῃ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν!».

Αὕτη ἦτο ἡ χαρακτηριστικὴ ψευδαισθησις, ἡ ἧποῖα ἔκαμνε τοὺς κομμουνιστάς ἠγέτας νὰ πιστεύουν, ὅτι εἶχαν καὶ τὸν Τσῳρτσίλ καὶ, κατὰ συνέπειαν, τὰς ἐν Ἑλλάδι Βρετανικὰς δυνάμεις εἰς τὴν διαθεσίν των καὶ ἤμποροῦσαν νὰ ἐπιτύχουν ὅ,τι ἤθελαν ἀπὸ αὐτούς. Χάρις δὲ εἰς αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν κομμουνιστικὴν ψευδαισθησιν, ἡ Ἑλλάς ἐσώθη ἀπὸ τὸν σοβαρώτατον πράγματι κίνδυνον, τὸν ἧποῖο, ἀπετέλει δι' αὐτὴν ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν πολιτικὴν κατάστασιν, ἡ ἧποῖα ὑφίστατο πρὸ τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος τοῦ Δεκεμβρίου καὶ ἡ ἧποῖα θὰ ἐπέφερε τὴν πλήρη ἀποσύνθεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τὴν παράδοσιν του, δεμένου χειροπόδαρα, εἰς τοὺς κομμουνιστάς ἐχθροὺς τῆς.

ΠΩΣ ΑΠΕΤΡΑΠΗ ΕΝΑΣ ΣΟΒΑΡΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Εὐτυχῶς, οἱ ἴδιοι οἱ κομμουνισταί, ἐματαιώσαν τὸν κίνδυνον αὐτόν. Εἰς τὴν σύσκεψιν τῆς 27ης καὶ 28ης Δεκεμβρίου, προέβαλαν τὴν ἀξιωσιν, ὅπως εἰς τὴν ἀνασχηματιζομένην «Κυβέρνησιν Ἐθνικῆς Ἐνώσεως» λάβουν τὰ 40-50 τοῖς ἑκατὸν τῶν ὑπουργικῶν θέσεων. Συγκεκριμένως, ἐζήτησαν νὰ τοὺς δοθοῦν τὰ Ὑπουργεῖα Ἐσωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης, τὰ Ὑπουργεῖα Στρατιωτικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων παραγωγικῶν Ὑπουργείων, τὰ ἧποῖα εἶχαν προηγουμένως. Ἐπιπλέον οἱ κομμουνισταί ἐζήτησαν τὴν διάλυσιν τῆς Ταξιαρχίας τοῦ Ρίμινι, τοῦ Ἰερῶ Λόχου, τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς σχηματιζομένης τότε Πολιτοφυλακῆς, καθὼς καὶ τὴν ἀποστρατεῖαν τῶν πληρωμά-

ΠΩΣ ΕΣΩΘΗΜΕΝ ΕΚ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

1947

Ποία εγγυημοσύνη όφείλει η Έλλάς εις τον Βασιλέα Γεώργιο, δια τὸ «Όχι» τῆς 28ης Οκτωβρίου, εἶναι γνωστὸν ἀπὸ τὸ Πανελλήνιον. Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ οἱ περισσότεροὶ Ἕλληνες δὲν γνωρίζουν, εἶναι, ὅτι καὶ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος τοὺς ἔσωσε καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ παιδιά των καὶ τὰ σπίτια των ἀπὸ τὸ φάσγανον τοῦ Σλαυοκομμουνισμοῦ. Θὰ υπεθυμίσωμεν τὰ γεγονότα, ἐπὶ τῆ βάσει ιστορικῶν ἐγγράφων:

Μόλις ἐξεροάγη τὸ κίνημα τῆς 3ης Δεκεμβρίου, κατέστη ἐμφανές, ὅτι, κατ' ἀτίθεσιν πρὸς τὸν στρατηγὸν Σκόμπυ, ὁ τότε πρέσβυς τῆς Μεγ. Βρεταννίας κ. Λήπερ, ἐν συνενόήσει με τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ἐάμ καὶ με τὴν σπεῖραν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, πύγεται τῆς ἰδέας τῆς ἀνατροπῆς τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου καὶ τῆς ἀναθέσεως τῆς ἐξουσίας εἰς τὸν κ. Σοφοῦλην. Αἱ σχετικαὶ διαπραγματεύσεις Σοφοῦλη - Παρτσάλιδη εἶχαν ἀπολήξει εἰς πλήρη συμφωνίαν, ὑπὸ τῆς αἰγίδα τοῦ κ. Λήπερ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου ἐκλήθη νὰ παρατηθῆ ὅταν, αἴφνης, τὴν 6ην Δεκεμβρίου, τὰ σχέδια τοῦ Ἐάμ καὶ τοῦ Μητροπολίτου ἀεστάλησαν, κατόπιν τηλεγραφήματος τοῦ κ. Τσώρτσιλ, ἀρνούμενου νὰ ἐγκρίνη τὴν ἀλλαγὴν τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου. Παρῆλθον οὕτω 4 ἡμέραι ἀλλ' ἀπὸ τῆς 10ης Δεκεμβρίου, οἱ κίγκλοι τοῦ Μητροπολίτου, ἐν συνεχεί ἐπαγῆ μετὰ τοῦ Ἐάμ, ὁμιλοῦν ἀναφαύδο, πλέον περὶ Ἀντιβασιλείας Δαμασκηνοῦ. Οὕτως δέ, τῆς 12ης Δεκεμβρίου, ὁ στρατηγὸς Σκόμπυ δέχεται τὸν κομμουνιστὴν Πορφυρογέννην, θέτοντα διαφόρους ὄρους πρὸς παῦσιν τοῦ πυρός. Πρῶτος ἐξ αὐτῶν: ἡ Ἀντιβασιλεία, με ἐπρόσωπον κοινῆς ἐμπιστοσύνης».

Ὁ Σκόμπυ θεωρεῖ ἀπαράδεκτους τοὺς ὄρους τῶν κακούργων, ἀλλὰ καὶ πάλιν, οἱ «σιμφιλιωταῖ» — μεσολαβοῦντος τοῦ κ. Λήπερ — ἐπιτυγχάνουν νὰ συνεχισθῆ τοῦλάχιστον, ἀπὸ μέρους τοῦ Στρατοῦ, ἡ ἀμυντικὴ τακτικὴ ἐπὶ τῶν ἀναρχικῶν, οἱ ὁποῖοι, ἐν διεσάσσει τῆς πρὸς τὴν ὁδὸν Πατησίων προώθησις τῶν πρώτων ἀφιχθέντων τάνκς, ἀκολουθουμένων ἀπὸ τοὺς χωροφύλακας καὶ τοὺς Ριμνίτας, θὰ διελύοντο ἢ ἔσως. Ἐκεῖνη τὴν ἡμέραν, φθάσει εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ ἀριστεριστὴν ὑπουργὸς Μάκ-Μίλλαν, ὁ ὁποῖος, κατόπιν ἐπανειλημμένων προσέφων, με τὸν κ. Λήπερ καὶ μετὰς συνουσίας με τὸν Μητροπολίτην, εἴρεισε τηλεγραφικῶς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Κινήματος Ἀλ...

πῆρει πολὺ μεγάλως ὕναμεις καὶ ὅτι ὁ μόνος τρόπος νὰ μὴ ἐμπλακῆ ἡ Μεγ. Βρεταννία εἰς νέας πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις — καθ' ἣν ὥραν ὅλαι αἱ διαθέσιμοι ἐ. Ἰταλία δυνάμεις ἦσαν ἀπαραίτητοι διὰ τὴν συνεχιζομένη ἐκεῖ ἐπίθεσιν κατὰ τῆς στρατίας Κέσσελ-ρηνγκ — ἦτο νὰ ἐπιζητηθῆ ἕως εὐσχημὸς συμβιβασμὸς με τοὺς ἐρυθροὺς Ἐπαναστάτας, ἀνατιθεμένης τῆς Ἀντιβασιλείας εἰς τὸν Μητροπολίτην Δαμασκηνό, τὸν ὁποῖο, οἱ ἴδιοι ἐξηγοῦσα.

Κάθε τίμιος καὶ λογικὸς Ἕλλην ἤμπορεῖ, τώρα, μετὰ φρίκης νὰ ἀναλογισθῆ τί θὰ ἦτο ἡ ἀσπικὴ με τοὺς ἐρυθροὺς, ἐὰν ὑπεγράφετο τὴν στιγμήν ἐκεῖνην... — ὅταν τὸ Κράτος τῶν Ἀθηνῶν περιωρίζετο εἰς ὀλίγα οἰκοδομικὰ τετραγωνα γύρω ἀπὸ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἐνῶ ἡ ὑπόλοιπος πρωτεύουσα καὶ ἡ Ἕλλάς ὁλόκληρος ἦσαν ἔρμαια τῆς αἰμοσταγοῦς Πολιτοφυλακῆς. Εὐτυχῶς, καὶ τότε πάλιν, ἐναντι τοῦ ἐθνικόνου σχεδίου τοῦ ΕΑΜ καὶ τῆς κλίμας τοῦ Μητροπολίτου, ὠρθώσε τὸ ἀνόστημά του ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος. Τὴν νύκτα τῆς 12ης Δεκεμβρίου συναντᾶται με τὸν κ. Τσώρτσιλ. Καί, παρ' ὅλας τὰς πιέσεις τοῦ Ἀγγλοῦ πρωθυπουργοῦ, παραπονογιμένου, ὅτι οἱ Βρετανοὶ στρατιῶται φονεύονται ἀσκόπως εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅτι, αἱ δὲν γίνῃ δεκτὴ ἡ λύσις τῆς Ἀντιβασιλείας, ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις θ' ἀναγκασθῆ ν' ἀποσύρῃ τὰ στρατεύματά της ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ Βασιλεὺς ἀρνείται νὰ ὑποκύψῃ. Εἶναι, θεβαίως, ἔτοιμος δι' ὅλας τὰς θυσίας ἀλλὰ θέλει τὰ ἐξασφαλίσῃ, πρῶτα, τὴν καταστολὴν τοῦ Κινήματος. Καί, δι' αὐτό, προσπαθεῖ νὰ κερδίσῃ καιρὸν. Λέγει εἰς τὸν κ. Τσώρτσιλ, ὅτι δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἐμπιστευθῆ τὴν Ἀντιβασιλείαν εἰς τὸν ἄθρονον ποὺ ὑποδεκνύουν οἱ κομμουνισταί, ἐὰν δὲν ἔχη ἀπτάς ἀποδείξεις ὅτι τὸν ζητοῦν καὶ τὰ ἄλλα κόμματα καί, πρὸ πάντων, ἐὰν δὲν τοῦ παρασχεθῶν ἐγγυήσεις, ὅτι ἡ ἀοπλὸς πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ εἰς τὸ ἔλεος τῆς ἐσπίου ἀναρχίας. Καί, εὐθύς μετὰ τὸ πέρας τῆς θυελλώδους αὐτῆς κτηρινῆς συζητήσεως, γράφει εἰς τὸν Ἀγγλοῦ πρωθυπουργὸν μίαν μειώδη ἐπιστολήν, εἰς τὴν ὁποίαν, μεταξὺ ἄλλων, τοῦ ἐπαναλαμβάνει, ὅτι ὄχι μόνον ὁ Βρεταννικὸς λαός, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος δὲν θὰ συνεχώρουν ποτὲ τὴν Βρεταννικὴν Κυβέρνησιν, ἐὰν ἐγκατέλειπε, εἰς τὴν κρισικωτέραν στιγμήν, τὴν μικρὰν Ἑλλάδα, ἔρμαιον τῶν ληστῶν, τοὺς ὁποῖους αὐτὴ ὥπλισεν.

Εἶναι τόσο ἀυστηρὸς ὁ τόνος τῆς Βασιλικῆς ἐπιστολῆς, ὥστε ὁ Τσώρτσιλ συνέρχεται. Ἀφ' ἐξουσίας μετὰ τῶν Μάκ-Μίλλαν, ὅτι πρέπει νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ συγκατάθεσις καὶ τῶν ὑπολοίπων κομ-

δέ, τηλεγραφεῖ εἰς τὸν ἠδυστάχην Ἀλεξάντερ νὰ ἀποσπασθῆ καὶ ἄλλας δυνάμεις εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δυστυχῶς, οἱ κ. κ. Λήπερ Μάκ-Μίλλαν καὶ Δαμασκηνὸς δὲν παραιοῦνται τοῦ σχεδίου τῶν. Ναι μὲν, τῆς ἑσπέρας τῆς 14ης Δεκεμβρίου, ὁ κ. Σοφοῦλης εἰς ἐν ὑπογράψῃ μετὰ τοῦ Λαίκοῦ Κομμουνιστοῦ πρῶτον πρὸς τὴν βασιλείαν ἡ δυνάμεις, ὅπως, τοῦ κακοῦ ἐράσσονται: Ὁ στρατηγὸς Σκόμπυ, ἀρ' ὅλο, ὅτι, ἐν τῷ μεταξύ, συνεχίζεται ἐλευθέρως ἡ ἀπαγωγὴ τῶν ὀπλῶν, κάμνει θῆμα σημειῖται, διότι οἱ «σιμφιλιωταῖ» ἐμμένουν, ὅτι θὰ ἐπέλθῃ συνδιαλλαγὴ χωρὶς αἱματοχυσίαν. Καί, ἔλος, τὴν 16ην Δεκεμβρίου, ὁ κ. Μάκ-Μίλλαν ἐπιτυγχάνει νὰ μεταείσῃ ὑπὲρ τῆς Ἀντιβασιλείας ὅσον τὸ κ. Σοφοῦλην, ὁ οὗ καὶ τὸ κ. Παπανδρέου, ὁ ὁοῖος καὶ τηλεγραφεῖ σχετικῶς εἰς τὸν Γεώργιον Β'.

Ὁ Βασιλεὺς, ὅμως, ἐν ὄσφ δὲν χει ἀρχίσει ἀκόμη ἡ ἐπίθεσις τοῦ κόμπυ, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀνθίσταται εἰς τὸν κ. Παπανδρέου ἀπαρτῆ τῆς 18 Δεκεμβρίου:

«Ἀρνούμεν συμμετάσχω εἰς πράξιν, δις θὰ παρελάτο τὸ Κράτος εἰς ἀσπικὴν».

Ξεῖρει, ὅτι κάθε παρερχομένη μέρα ἀποτελεῖ κέρδος πολύτιμοι. Καί, ἐπὶ τέλους, τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου, ὁ Σκόμπυ, διὰ προκηρῦξε-ις του, δηλοῖ, ὅτι ἐξηπλήθη ἡ ὑομοσὴ του καὶ ὅτι, ἀπὸ τῆς αὔριου, θὰ βάλλωνται ὅλα τὰ σημεῖα ἧς πόλεως, ὅπου ὑπάρχουν πυρο-ὄλα τῶν στασιαστῶν. Δυστυ-ῶς, δὲν θὰ προλάβου, τώρα, ὁ ωθοῦν οἱ ὄμηροι ἀλλὰ, τοῦλάχιστον, ὁ ἠρωϊκὸς Ἑλὰς ἀρχίει νὰ διαλύεται. Ναι μὲν, ὁ κ. Μάκ-Μίλλαν, συμμορφούμενος εὖς τὰς ἀτέλειδας ἐκκλήσεις τῆς πείρας τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν στασιαστῶν, πείθει τοὺς κ. κ. Τσώρτσιλ καὶ Ἦντεν νὰ κατέλ-οῦν τὰ Χριστούγεννα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' εἶναι πλέον ἀργά-ιὰ τὸ Ἐάμ. Ὅταν οἱ Ἀγγλοὶ ἦ-έται, ἐπιστρέφοντες ἐξ Ἀθηνῶν, ηοῦ, τῆς 29ης Δεκεμβρίου, νὰ-δοῦν τὸν Βασιλέα Γεώργιο, αἱ-Ἀθῆναι ἔχουν σχεδὸν ἀτελευθε-ωθῆ. Οἱ στασιασταὶ ἐγκαταλεί-οῦν προτροπάδην, ἡ τελευταία-ρησφύγετά των. Καί, ὁ Βασιλεὺς-έχεται τώρα νὰ ὑπὸ κάψῃ τὴν-ερεῖ Ἀντιβασιλείας δῆκωσιν, ὑπὸ-ὄν ὄρον, ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῆ εἰς-ὁ Μητροπολίτην, νὰ προλάβῃ-εἰς ὑπουργὸν κοῦτε ἐν κομμουνι-πῆν ἡ ἐαμίτην — διότι ἡ κλίκα-λαμασκηνοῦ ὁμιλοῦσεν ἤδη περὶ-βώλου καὶ ἄλλων, — καὶ ὅτι ἡ δύ-αμεις τοῦ Ἐαμνικοῦ στρατοῦ ἐν-Ἑλλάδι, ἔλαφθῆ τὰς 100.000-κροῶν, ἐπαρκεῖς διὰ τὴν προστα-ίαν τῆς χώρας, μέχρι τοῦ πλή-ρους ἐξοπλισμοῦ τῶν κυβερνητι-ῶν δυνάμεων.

Ἔτσι ἐσώθη ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τὸ φάσγανον τοῦ Κομμουνισμοῦ. Καί

ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ Η ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΑΡΚΙΖΑΝ

Εορτή 200ν 5 Αυγ. 1947

Μοιραία και φυσική συνέπεια της στρατιωτικής άποτυχίας του ΕΑΜ και του Κ.Κ.Ε. εις τὸ στασιαστικὸν κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου 1944, τῆς ἀδυναμίας τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας νὰ ἐπωφεληθῆ τῆς μοναδικῆς εὐκαιρίας, πού τῆς παρέσχε ἡ συμβιβαστικὴ πρόταση τοῦ Τσώρτσιλ τῆν 26ην Δεκεμβρίου καί, τέλος, τῆς ἀναχωρῆς, τὴν ὁποία ἠαγκάσθη νὰ υπογράψῃ τὸ ΕΑΜ μετὸν στρατηγὸν Σκόμπυ τῆν 12ην Ἰανουαρίου 1945, εἶναι ἡ διαδόχτος συμφωνία τῆς Βάρκιζας.

Τὴ κατηγορήσαμεν ἡμεῖς οἱ ἐθνικόφρονες συχρὰ τὴν συμφωνίαν αὐτήν, δι' ὅλα τὰ δειὰ τὰ ὁποῖα μᾶς ἐκληροδότησε, καὶ ἰδίως διὰ τὴν ἀμνήστειαν τῶν ἰγυετῶν καὶ ὀργανωτῶν τοῦ προδοτικοῦ κινήματος, διὰ τὴν σύγχυσιν, τὴν ὁποῖαν ἀφηε μετὰ τῶν ἀτασίστων ἐγκλήματων τοῦ κοινῶν ποινικοῦ δικαίου καὶ τῶν πολιτικῶν ἢ λεγομένων μικτῶν ἐγκλημάτων, διὰ τὴν ἔλλειψιν οἰασοδῆποτε ἐπαρκοῦς ἐγγυήσεως περὶ πραγματικῆς καὶ τιμίας ἐκτελέσεως τῶν συμφωνηθέντων ἐκ μέρους τῶν κομμουνιστῶν. Καὶ δὲν εἶχομε ἀδικον, διότι αἱ πληροφορίες, πού ἐγγώσθησαν ἀργότερον, ἀποδεικνύουν, ὅτι οἱ κομμουνισταὶ εὐρίσκονται κατὰ τὰ τέλη τοῦ Ἰανουαρίου καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Φεβρουαρίου 1945 εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἀποσυρθεσῶς εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Μακεδολίαν, ὥστε θὰ ἐδέχοντο οἰονδῆποτε ὄρον, φθάνει μόνον νὰ ἐξησφάλιζαν τὴν διάσωσιν των οἱ ὀλίγοι ἀρχηγοί. Εἶχομε ἀκόμη περισσότερο δίκαιον, διότι ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ Βάρκιζα δὲν ἠμποδίσαι καθόλου τοῖς κομμουνιστὰς νὰ ἐτοιμάσουν τὸ «εἰρὸν γῦρον» τῆς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐπιθέσεως των, τὸν γῦρον, ὁ ὁποῖος συνεχίζεται ἀκόμη σήμερον. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ πταίει ἰσως ὀλγώτερον ἡ Βάρκιζα ἀπὸ μερικῶς Κυβερνήσεις των, Ἀθηνῶν.

Πρέπει, ὅμως, νὰ γνωρίζωμεν, ὅτι καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοῦς φασιστικωτέρους κομμουνιστὰς κατηγοροῦν τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας ὡς συνείρησαν ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς τὸ κομμουνιστικὸν κίνημα εἰς τὴν χώραν, τόσο ὥστε νὰ τοῦ χρειασθῆ τοῦλάχιστον, ἓνα ἔτος διὰ νὰ συνέλθῃ ὀκωσδῆποτε, καὶ ὡς ἀποτελέσασαν ἑα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα σφάλματα τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας.

αὐτῶν διαταγῶν, δὲν ἐμπνέεται βεβαίως ἀπὸ καμμίαν ἀνωτέραν ἠθικὴν, μὴ δυναμένην νὰ παραδεχθῆ τὰ ἀδικαιολόγητα αὐτὰ καὶ ἀπαισιᾶ ἐγκλήματα. Στρέφεται μόνον ἐναντίον τῆς στιγμῆς, κατὰ τὴν ὁποία ἐξεδόθησαν, αἱ διαταγαὶ αὐταὶ καὶ τῆς πολιτικῆς ἀδεξιότητος, τὴν ὁποία ἀπετέλουν. Εἰθυμοῦται πράγματι ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ αἱ συλλήψεις τῶν ὀμῆρων, ηρῆχισαν μόνον κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου, καὶ ὅταν ἐφαίνετο πλέον σαφῶς ἀποκλειομένη κάθε δυνατότης ἐπιτυχίας τῆς ἀποπείρας τῶν κομμουνιστῶν πρὸς ἐπικράτησιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Καὶ αἱ κριτικαὶ τινύζουν, ὅτι αἱ συλλήψεις τῶν ὀμῆρων καὶ αἱ σφαγαὶ, αἱ ὁποῖαι θὰ ἦσαν ἐτελῶς δικαιολογημένοι κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ κινήματος, ὅταν ὑφίστατο ἡ πιθανότης νὰ ἐπιτύχῃ τούτο, δὲν φέρουν ἄλλο ἀποτέλεσμα παρὰ τὴν παροχὴν «ἠθικῶν ὀπλων δυσφήμησις τοῦ κινήματός μας στοὺς ἀντιπάλους μας», ἐφ' ὅσον ἐξεδόθησαν τόσο ἀργά. Καὶ ἐξηγοῦν ἀρκετὰ σαφῶς, ὅτι τὸ σύνθημα «φυσικὴ ἐξόντωσις τοῦ ἀντιπαλοῦ» ἔχει τὴν θέσιν τοῦ μόνου στόν ὑστατο ἀγῶνα γιὰ τὴν καταλύτη τῆς ἐξουσίας καὶ τὴν ἐγκαθίδρυση τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου.

Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ

ΤΩΝ ΣΦΑΓΕΩΝ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ

Βεβαίως, ἐγνώριζε καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον οἱ ἐκτελέσται καὶ οἱ σφαγεῖς ποίων τὰς διαταγὰς ἐξετέλουν, ὅταν συνελάμβανον τοῖς ὀμῆρους καὶ ἐσφαζαν ἑκατοτάδας ἀθῶων ἀνθρώπων. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοῦς εἶχον ἤδη συλληφθῆ ἀπὸ τὰς ἐθνικῶς ἀρχὰς καὶ παραπεμφθῆ εἰς τὰ λειτουργοῦντα τότε Στρατοδικεῖα, ὅσα ὑπεγράφη ἡ συμφωνία τῆς Βάρκιζας. Καὶ ἄλλοι, ἀπείρως περισσότεροι, οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζαν, ὅτι ἄρκετὰ ἀπὸ τὰ διασωθέντα θύματα των, ἢ ἀρκεταὶ οἰκογένειαι τῶν σφαγιασθέντων τοῦς εἶχον ἀντιληφθῆ, ἔπρεπε, ὅτι θὰ τοῦς ἐπερίμελλε ἡ ἰδία τύχη, ἢ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ζῆσσαν πλέον ζῶν, καταδιωκόμενῶν καὶ φυγοδίκων.

Ὅλοι αὐτοὶ ἐδέχθησαν τὴν ἰστο-

των, τότε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Κατὰ τοῦς ὀκωσδῆποτε ὑπολογισμοῦς, πρέπει νὰ προσεγγίζον τὰς ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ χιλιάδας. Ὁ ἀριθμὸς των, δὲ διπλασιάζεται περίπου, ἐὰν προστεθοῦν, καὶ οἱ Σ.πνομακεδόνας ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διαπράξαντες καὶ αὐτοὶ φρικτὰ ἐκτίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μακεδονίας ἐγκλήματα, ἔλαβον τὴν πρὸς Βορρὰν ἀγορσαν.

Εἰς τὸ Ροιμπλικ τῆς Ἀλβανίας καὶ τὰ Σκόπια τῆς Σερβίας πρῶτα, εἰς τὸ περίφημον Μπουλκες ἐπειτα, συνεκεντρώθησαν οἱ πρόσφυγες αὐτοὶ ἐξ Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι ἐπέπρωτο νὰ ἀποτελέσουν τὰ κύρια ὄργανα τῆς νέας ἐπιθέσεως ἐκτίον τῆς Ἑλλάδος. Ἡμικορεῖ ὅμως νὰ θεωρηθῆ ὡς βέβαιον, ὅτι ἐκείνην τὴν ἐποχὴν δὲ, εἶχεν ἀκόμη καταστρωθῆ τὸ σχέδιον τῆς νέας αἰτήσεως ἐπιθέσεως ἐκτίον τῆς Ἑλλάδος καὶ, κατὰ συνέπεια, δὲ, ἦτο γωστος ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον, θὰ διετίθεντο αὐτοὶ οἱ φυγάδες. Πολὺ ἀργότερα, μετὰ πάροδον, ἐξαμήνου μόνον, θὰ ἐλαμβάνοντο αἱ ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι καὶ σήμερον ἀκόμη ἐκτελοῦνται, βιθίζουσαι εἰς τὸ αἷμα καὶ τὴν καταστροφὴν τόσα Ἑλληνικὰ χωρία.

Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΓΧΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΝΙΚΟΥ

Ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, δηλαδὴ τὸν Φεβρουάριον καὶ τὸν Μάρτιον τοῦ 1945, ἐπεκράτει μετὰ τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας, κατάστασις ἀληθοῦς ἀπογνώσεως καὶ πανικοῦ, ὑφειλομένη καὶ εἰς τὴν ἀποτυχία τοῦ κινήματός των, ἀλλὰ καὶ — ὡς φαίνεται — εἰς τὴν ἔλλειψιν σαφῶν ὀδηγιῶν ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸν κέντρον τῆς Μόσχας. Ὁ τόνος τῶν κομμουνιστικῶν διαταγῶν, τῶν ἄρθρων τοῦ «Ριζοσπάστου», τῶν ἄλλων ἐκδηλώσεων τοῦ κομμουνισμοῦ, ἦτο κατὶ περισσότερο ἀπὸ μετριοπαθῆς. Οἱ ὑπογράψαντες τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας, ἐπεσκεπτοντο τὸν Ἀγγλον ὑπουργόν, κ. Μάκ-Μίλλαν καὶ τὸν πρεσβευτὴν, κ. Λήπερ, τὸν Ἀντιβασιλέα κ. Δαμασκηνόν, τὸν Πρωθυπουργόν, κ. Πλαστήραν, καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν Ἀγγλον ἀρχιστράτηγον Σκόμπυ, διὰ νὰ τοῦς εὐχαριστήσουν, διὰ τὴν συμβολὴν των εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς συμφωνίας καὶ νὰ τοῦς βεβαιώσουν, ὅτι μετὰ τὴν «ἄρσιν τῆς παρεξηγήσεως», θὰ εἶναι πλέον ἠσυχρὸν καὶ φιλόνομοι πολῖται. Τὸ κομμουνιστικὸν ὄργανον ἔφθασε μέχρι τοῦ νὰ τοῖσι, ὅτι δὲν ὑπάρχουν πλέον δεξιοὶ καὶ ἀριστεροὶ, ἀλλὰ ἔδωσαν πιά ὅλοι τὰ χέρια καὶ ἀπεφάσισαν νὰ λησμοῖησούν τὸ παρελθόν. Ἐκαμε καὶ κατὶ ἄλλῃ καταπληκτικώτερον, ἀπὸ

188

την συμφωνία της Βάρκιζας δὲ τὴν ἐκδηλώνου, μὲν μερικοὶ σημαίνοντες κομμουνισταὶ — ἀπὸ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲ, συμμετέσχον εἰς τὰς ἀέτους εἰθίνας τῶν συτρώφων Σιάντου καὶ Παρτσαλίδου, διειθερόντων τὰ πάντα τότε — ἀλλὰ τὴν ἐξεδήλωσε σαφῶς τὸ μέγα πλῆθος τῶν λεγομένων δυναμικῶν στοιχείων τοῦ κομμουνισμοῦ, τῶν σφαγέων, δηλαδή, καὶ διαμειλιστῶν, πού διέπραξα, ὅλα τὰ ἐγκλήματα τοῦ Δεκεμβρίου.

ΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ ΔΙΑ

ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Τὸ θέμα αὐτὸ ἔχει ἀρκετὸν ἐνδιαφερόν, διότι ἀποκαλύπτει μίαν ἀπὸ τὰς πτυχὰς τῶν σχέσεων τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας μετὰ τὸ πλῆθος τῶν δυναμικῶν ὁπαδῶν της. Εἰς τὰς αὐτοκριτικὰς, πού ἔχομεν ὑπὸ ὄψιν μας, τονίζεται, ὅτι ἀπετέλεσεν ἓνα ἀπὸ τὰ βασικὰ σφάλματα τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας, κατὰ τὸν Δεκεμβρίου τοῦ 1944, ἡ διαταγή της διὰ τὴν σύλληψιν καὶ τὴν θανατικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁμηρῶν. Διαπιστοῦται πραγματικῶς, ὅτι ὅσα ἔγιναν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944 καὶ τὰς πρώτας τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1945, ἀπὸ τοὺς σφαγεῖς καὶ ἐμπρηστὰς, δὲν ἀπετέλεσαν ἀπὸ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἐγκληματικῆς φύσεως τῶν θηρίων αὐτῶν, ἀλλὰ ἐκτέλεσιν σαφῶν καὶ συγκεκριμένων διαταγῶν, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν ἡγεσίαν.

Πράγματι, ἡ ἡγεσία αὐτὴ δὲν περιορίσθη ἀπλῶς εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς διαταγῆς, ὅπως συλληφθῶν ἀπὸ τοὺς ἀδρας τοῦ «Ε.Λ.Α.Σ.» καὶ τῆς «Ο.Π.Λ.Α.», ὅσο, τὸ δυνατόν, περισσότεροι ἀθῶοι καὶ ἀνυπότακτοι ἐθνικόφρονες πολῖται, καὶ ἀφοῦ ἐγκλεισθῶν εἰς φυλακὰς καὶ στρατόπεδα, συλλεθῶσιν, ἐπειτα τοὺς κομμουνιστὰς κατὰ τὴν ἀποχώρησίν των ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐδωσεν ἐπιπλέον τὴν διαταγὴν νὰ γίνουσι ὅσον τὸ δυνατόν περισσότεραι θανατικαὶ ἐκτελέσεις, τόσαι ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχη πλέον οὔτε ὁ καιρὸς νὰ τηρηθῆ τὸ πρόγραμμα καὶ ὁ τύπος τῶν ἀπαισιῶς μνήμης «λαϊκῶν δικαστηρίων». Ὅλα αὐτὰ ἐχαρακτηρίζοντο σαφῶς ἀπὸ τὸ σύνθημα «Φωτιά καὶ Τσεκούρι στὴν ἀντίδραση», σύνθημα τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ἀκόμη εἰς φύλλα τοῦ κομμουνιστικοῦ ὄργάνου τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, πού ἔχομεν εἰς χεῖράς μας καὶ προστίθεται ὡς ἐπὶ πᾶσι εἰς διαφόρους κομμουνιστικὰς διαταγὰς τῶν ἰδίων ἡμερῶν.

Ἄς σημειωθῆ τῶρα, πρὸ ἄρσιν κάθε δυνατῆς παρεξηγήσεως, ὅτι ἡ αὐτοκριτικὴ ἐναγία τῶν κομμουνιστικῶν

κίβας πὲ ἀπερίγραπτο. Δυσφορίαν. Ἡ προσπάθεια, τὴν ὁποῖαν κατέβαλλεν ὁ ἐκδιδόμενος τότε εἰς τὴν Θεσσαλίαν, Ριζοσπάστῃς δ. ἀ. ἀ μείωσιν τῆ, σοβαρότητα καὶ σημασία, τῶν, σχετικῶν, διατάξεων, τῆς συμφωνίας, δὲν ἤρκει διὰ τὰ τοὺς ἐξαπατήσῃ. Ἀντελαμβάνοιτο ἄρκετὰ καλῶς, ὅτι, ἐφ' ἡ συμφωνία ἐξασφάλιζε τὴν ἀμνηστίαν εἰς τοὺς διαπραξάντας πολιτικὰ ἐγκλήματα, ἀφ' ἧς δηλαδή, ἐτελῶς ἐλευθέρων καὶ ἀεὶ ὄλητον, τὴν κομμουνιστικὴν ἡγεσίαν, παρέδιδεν αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἢ τοὺλάχιστον ἓνα μέρος ἐξ αὐτῶν — ἐκείνους, δηλαδή, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχαν φροντίσει ἐπαρκῶς τὰ καλύψον τὰ ἐγκλήματα τῶν μετὰ πολιτικὰ προσήματα, διὰ τὰ μεταβάλλουν εἰς μικτὰ ἐγκλήματα — εἰς τὰς δικαστικὰς καὶ δικαστικὰς ἀρχὰς τοῦ κομμουνιστικοῦ Κράτους.

Ἡ περίπτωση, τῶν σφαγέων, Μορέδα, Μποτρυῆ καὶ Αἰγέρον, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἤδη καταδικασθῆ εἰς θάνατον, ἀπετέλεσεν ἓνα χαρακτηριστικὸν σύνθημα τῆς σημειωθείσης σοβαρωτάτης ἐξεγέρσεως μετὰ τῶν λεγομένων «δυναμικῶν» στοιχείων τοῦ κομμουνισμοῦ ἐναντίον τῆς ἡγεσίας του. Καὶ ἀτέλεσε τότε ἡ ἡγεσία ἐναγίως τῆς ἐξεγέρσεως αὐτῆς μετὰ τῆς κατηγορηματικῆς βεβαίωσιν, ὅτι ἡ «ἀντίδραση» δὲ, θὰ τολμήσῃ νὰ θίξῃ οὔτε μίαν τριχὰ τῶν «λαϊκῶν ἀγωνιστῶν» καὶ ὅτι ἐγγυάται ἡ ἰδία διὰ τὴν ζωὴν τῶν ἑπὶ ἐνάμιον σχεδὸν ἔτος, αἱ Ἑλληνοκυβερνήσεις ἐπέτρον νὰ ἐπικυρώσων, διὰ τῶν, διαταγῶν, τῶν, τῆν κομμουνιστικὴν βεβαίωσιν.

Ἡ ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΟΡΕΙΟΥΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ

Ὅπως δὲποτε, ἡ ἀγαθή κίβρις αὐτῆ τῶν ὁπαδῶν, κατηνύσθη ἀργότερα. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, ὅμως, ἐκείνης ἀκριβῶς χρονολογεῖται ἡ ἐναρξίς μιᾶς ἀλλῆς κινήσεως, ἡ ὁποία θὰ εἶχεν ἀργότερα προσέχουσα, σημασίαν διὰ τὴν περικύρωσιν ἐξέλιξιν τῆς κομμουνιστικῆς κατὰ τοῦ Ἑθνοῦ συνωμοσίας. Πρόκειται περὶ τῆς ἀθροῦς πρὸς Ἀλβανίαν καὶ Νοτιοσλαβίαν μεταναστεύσεως μερικῶν ἀπὸ τὰ περιβόητα αὐτὰ «πονηρικὰ στοιχεῖα» τοῦ κομμουνισμοῦ. Πράγματι, φοβούμενοι, ὅτι, παραμένοντες εἰς τὴν Ἑλλάδα, δὲν θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἀποφύγουν τὴν τιμωρὸν χεῖρα τῆς Δικαιοσύνης, πρὸ πάντων ὁμῶς, ὅτι δὲ, θὰ ἠμποροῦσαν, νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῶν, ὅπου θὰ ἐξεγείρετο ἡ ἀγαθή κίβρις καὶ ἡ ἡγή ἔλω, τῶν τιμίων ἀνθρώπων, καὶ τῶν οἰκογενεῶν τῶν θυμάτων, τῶν ἐπὶ τῶν τῶν οἱ σφαγεῖς καὶ ἐκτελεσται τοῦ Δεκεμβρίου ἤρξισαν, ἀ μεταναστεύουν ἀθροῖοι πρὸς τὰς γειτονικὰς ἐπικρατείας, ὅπου ἐγένετο δεκτοὶ μετὰ ἀ οικτὰς ἀγκάλας.

Δὲν κατέστη ποτὲ δυνατόν νὰ ἐξακριβωθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἀναχωρησάντων.

1052
κεφαλίδά του τὸ παλαιὸν κομμουνιστικὸν σύνθημα: «Προβλεπόμενοι ὅλων τῶν χωρῶν, ἐπιβίητε», διὰ τὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν: «Ἐὰν πάντα γιὰ τὴν συντριβὴν τοῦ φασισμού».

Ὅλα αὐτὰ δὲ, ὠφείλοντο εἰς ἀπόπειραν, παραπλανήσεως τοῦ ἀστικοῦ Κράτους. Ἀπετέλουν ἐκδήλωσιν ἀληθοῦς ἀποσυνθέσεως καὶ τρομοκρατήσεως, ἡ ὁποία ἀνταπεκρίνετο πρὸς μίαν περίοδον σχετικῆς ἐγκαταλείψεως τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν διεθνή κομμουνισμόν, ἐν ἀναμονῇ τῆς καταστρώσεως τοῦ νέου σχεδίου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπῆτει ἀκόμη μερικῶς μῆνας.

Ἄλλὰ περὶ αὐτῆς τῆς διεθνούς ἀτόψεως τῆς τοιαύτης ἐσωτερικῆς ἐξελιξέως κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ 1945 αὐρίου.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συμφωνία τῆς Βάρκιζας καὶ ἡ Διάσκεψις τῆς Γιάλτας. — Ἡ Ρωσσία εἶχεν ἐγκαταλείψει τότε προσκαίρως τὸν κομμουνισμόν, εἰς τὴν Ἑλλάδα. — Διατί ὁ Ζαχαριάδης ἀπεδέχθη τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας.

ΚΚΕ ΔΙΑΤΙ Η ΡΩΣΣΙΑ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΕ

ΤΟΥΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΣ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ ΤΟΥ 1945

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΒΑΡΚΙΖΑΣ ΚΑΙ Η ΓΙΑΛΤΑ

5η 6-9-47

21ον

Ανεφέραμεν εις τὸ χθεσινὸν μας ἄρθρον τὴν ἀπερίγραπτον θύελλαν, τὴν ὁποίαν προεκάλεσε μεταξὺ τῶν κυριωτέρων ὁπαδῶν τοῦ Κ.Κ.Ε., τῶν λεγομένων «δυναμικῶν καὶ μαχητικῶν στοιχείων» ἡ ἐκ μέρους τῆς κομμουνιστικῆς ηγεσίας διαπραγματεύσεις καὶ ὑπογραφὴ τῆς συμφωνίας τῆς Βάρκιζας, ἡ ὁποία τοὺς παρέδιδεν ὡς ἐγκληματίας εἰς τὴν νόμιμον δικαιοσύνην τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνον αὐτὸς ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ συμφωνία τῆς Βάρκιζας κατηγορήθη ἀπὸ μερικοὺς σημαίνοντας κομμουνιστὰς ὡς τὸ μεγαλύτερον καὶ τραγικώτερον σφάλμα πού διέπραξε ποτὲ τὸ Κόμμα.

Μερικαὶ ἀπὸ τὰς κατηγορίας αὐτὰς ἀεπτύχθησαν καὶ δημοσίᾳ ἀκόμη εἰς τὴν δευτέραν ὀλομέλειαν τοῦ 7ου κομμουνιστικοῦ συνεδρίου τῆς Ἑλλάδος, πού συνήλθε τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1946. Ἀντιγράφωμεν ἀπλῶς τὰς χαρακτηριστικώτερας ἀπὸ αὐτὰς: «Γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὸν χαρακτηρισμὸ τῆς ἀπλῆς συμμετοχῆς στὴν «ἀντίσταση τοῦ Δεκεμβρίου» (Σημ. «Ἐστίας» "Ἐισι χαρακτηρίζεται, ὡς γνωστὸν, ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς τὸ στασιαστικὸν κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου 1944) ὡς πολιτικὸ ἀδίκημα, δηλαδή γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει τὴν ἀσυλία, τὴν μη δίωξιν καὶ τὴν μὴ σύλληψιν τῶν μελῶν τῆς, ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. δέχθηκε νὰ ὑπογράψῃ μιὰ συμφωνία πού ἀπεμπολοῦσε τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλλάδος στὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἀποφάσεων τῆς Κριμαίας, ἐξυπηρετοῦσε τὴν Ἀγγλικὴν πολιτικὴν στὴν Ἑλλάδα, νομιμοποιοῦσε τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ φασισμοῦ στὴ χώρα μας, μὲ τὴν διατήρησιν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου καὶ τὴν κατάρτησιν τῶν κυριωτέρων ἄρθρων τοῦ Συντάγματος, ἀπόκλειε τὸ κίνημα τῆς ἀντίστασης ἀπὸ τὴν συμμετοχὴν στὴν κυβερνήσιν τῆς χώρας, ἐξασφάλιζε τὴν παύσιν τῶν ἀριστερῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀναγνώριζε ὡς κοινὸ ἀδίκημα τὸν φόνο προδοτῶν καὶ παράδειξε ἔτσι στὸν δῆμιον τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ λαοῦ, ὡς κοινούς ἐγκληματίας».

Ὅπισθ' ἀπὸ ὅλην, αὐτὴν τὴν καθάρως κομμουνιστικὸν τύπου εὐγλωττίαν, ὑπάρχουν σα-

δειγμένους Γενικοὺς Γραμματεῖς τοῦ κόμματος, ὁ ἄθροισμα ὁ ὁποῖος τυγχάνει τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης τῆς τυπικῶς μόον διαλυθείσης Τρίτης Διεθνούς, ὁ πολιτικὸς, ὁ ὁποῖος, ἐπικοινωνήσας μὲ τοὺς ἀρμοδιωτέρους διαθροῖς κομμουνιστικοὺς παράγοντας, εἶναι τελείως ἐνήμερος τῶν ἐπιδιώξεων καὶ τῶν κατευθύνσεων τοῦ διεθνούς κομμουνισμοῦ καὶ διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ διαβιβάζονται ὅλαι αἱ περαιτέρω ὁδηγίαι. Συμφῶνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις αὐτὰς, εἶχε γίνῃ ἡ ἐντατικὴ διαφημιστικὴ τυμπανοκρουσία διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ «Νίκου» μας. Καὶ, κατὰ συνέπειαν, τὰ λόγια τοῦ ἡσ' ἀποφάσεων, εἰς τὰ ὁποῖα κανεὶς δὲν ἐτόλμα νὰ ἔχη ἀντίρρησην ἢ, ἐὰν τυχὸν εἶχεν αὐτὸ τὸ θράσος, ἐπρεπε νὰ γνωρίζῃ, ὅτι θὰ τὸ ἐπλήρωσε πολὺ ἀκριβῶς. Περὶ τὸ Νῆκο, ἐπρεπε νὰ ἀποκατασταθῇ, μετὰ τὰς ἀνωμαλίας τῆς πολεμικῆς καὶ τῆς κατοικητικῆς περιόδου, ἡ «μονολιθικὴ ἐξουσία τοῦ κόμματος», κατὰ τὴν συνήθη κομμουνιστικὴν φρασεολογίαν.

Πρέπει, ἄλλως τε, νὰ σημειωθῇ, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν διεξήγοντο αἱ συζητήσεις αὐταί, δηλαδή τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1946, εἶχεν ἤδη παρέλθει ἕνα ἔτος ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμφωνίας τῆς Βάρκιζας, εἶχε περάσει ἡ κρίσιμος περίοδος τοῦ κομμουνισμοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ εἶχεν ἀρχίσει νὰ διαφαίνεται ἤδη ἡ δυνατότης, τὴν ὁποίαν ἀκριβῶς ἡ συμφωνία αὐτὴ παρέσχε· εἰς τὸν κομμουνισμὸν νὰ ἀνασυγκροτηθῇ, νὰ ὑπερβῇ, ἐν μέρει, τοῦλάχιστον, τὰς συνέπειας τῆς ἡττης του εἰς τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα καὶ νὰ προετοιμασθῇ διὰ τὸν «τρίτον γύρον». Κατὰ συνέπειαν, ἡ ὅλη συζήτησις καὶ αἱ κατηγορίαι ἐναντίον τῆς κομμουνιστικῆς ηγεσίας διὰ τὸ σφάλμα πού διέπραξεν, ὑπογράφουσα τὴν συμφωνίαν, ἐγκατελείφθησαν πλῆρως.

Η ΣΥΜΠΤΩΣΙΣ ΓΙΑΛΤΑΣ ΚΑΙ ΒΑΡΚΙΖΑΣ

Πρὸς τὸ παρὸν μᾶς ἐνδιαφέρει αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ κρίσιμος περίοδος τοῦ κομμουνισμοῦ ἐν Ἑλλάδι, ἡ ὁποία οὐκ εἶναι εἰς γενικὰς γραμμάς νὰ τοποθετηθῇ μεταξὺ τοῦ Φεβρουαρίου καὶ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1945. Τὴν κρίσιν αὐτὴν χαρακτηρίζει ἡ σχετικὴ ἀδράνεια τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς σαφῶς ἐπαναστατικὰς πράξεις, ἡ ἐπιφανειακὴ νομιμοφροσύνη, αἱ μετριοπαθεῖς ἀ-

Γερμανίαν, 2ον) τὴν ἀναγνώρισιν τῆς προσαρτήσεως μεγάλου μέρους τῆς Πολωνίας καὶ τῆς πλήρους ὑπὸ τῶν Ἀγγλοσαξωνῶν ἐγκαταλείψεως τῆς ἐθνικῆς Πολωνίας, 3ον) τὴν καθιέρωσιν τῆς ἀδιαμφισβητήτου ἐξουσίας τοῦ ὄργανου τοῦ στρατάρχου Τίτο εἰς τὴν Νοτιοσλαβίαν καὶ 4ον) τὸ δικαίωμα τοῦ «βέτο» εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀσφαλείας. Διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ πρᾶγματι, ὅτι τὸ τραγικὸν αὐτὸ «βέτο», ἀπὸ τὸ ὁποῖον τόσον ὑποφέρει σημερινὴ εἰρήνη τοῦ κόσμου ὀλοκλήρου, τὸ ἐπέτυχεν ἡ Ρωσσία τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1945 εἰς τὴν Γιάλταν.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΓΙΑΛΤΑΣ

Ἦσαν τόσον σημαντικὰ ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα, πού ἐζητεῖ ἡ Ρωσσία καὶ ἐχρειάσθη νὰ ἀσκήσῃ ὁ στρατάρχης Στάλιν καὶ ὁ κ. Μολότωφ τόσον ἐπίμονον πίεσιν ἐπὶ τοῦ ὑποχωρητικοῦ καὶ ἀσθενοῦς Προέδρου Ρουζβελτ, διὰ νὰ κατορθώσουν πρᾶγματι νὰ τὰ ἐπιτύχουν ὅλα αὐτὰ, ὥστε θὰ ἦτο κυριολεκτικῶς ἀδύνατον νὰ προβάλλουν τότε καὶ ἄλλας ἀξιώσεις, ἀφορώσας τὴν Ἑλλάδα, χωρὶς νὰ δημιουργήσουν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι οὐκ ἐπιδιώκουν τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Εὐρώπης καὶ νὰ προκαλέσουν, ὡς ἦτο φυσικόν, τὴν γενικωτέραν ἀντίστασιν ὅλων τῶν Συμμάχων.

Ἦμποροῦμεν, κατόπιν τούτου, στηριζόμενοι ἄλλως τε καὶ εἰς συγκεκριμένας διπλωματικὰς πληροφορίας, νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι, κατὰ τὴν Διάσκεψιν αὐτὴν τῆς Γιάλτας, ἐλάχιστος λόγος περὶ Ἑλλάδος ἔγινε καὶ ἐγκατελείφθη περίπου ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν εἰς τὴν τύχην τοῦ ὁ ἐν Ἑλλάδι κομμουνισμὸς. Πολὺ ἀοριστῶς καὶ γενικῶς μόνον, ἔκαμαν οἱ Ρῶσσοι λόγον περὶ τῆς Ἑλλάδος ἀναφερόμενοι εἰς τὰς ἐπίσης γενικὰς ἀποφάσεις τῆς Γιάλτας, περὶ τοῦ τρόπου μετὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἐπρεπε νὰ διοικηθῶν αἱ ἀπελευθερούμεναι χώραι τῆς Εὐρώπης, μέχρις ὅτου οἱ λαοὶ τῶν κατορθώσουν νὰ ψηφίσουν καὶ νὰ καθορίσουν μόνοι τῶν ἐλευθέρως τὴν τύχην τῶν. Καὶ ὑπῆρξε πολὺ κατηγορηματικὸς ὁ Οὐϊνστον Τσῶρτσιλ, ἰδίως εἰς τὴν ἀπάντησίν του, ὅτι, ἐν ὀνόματι καὶ τῶν ἄλλων Συμμάχων, ἡ Μεγάλη Βρετανία καταβάλλει σφύρον καὶ δυσχερῆ προσπάθειαν διὰ νὰ φέρῃ τὸ ταχύτερον τὴν Ἑλλάδα εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν.

Ἀπὸ οὐσιαστικῆς ἀπόψεως ὁμως, διεβιβάζετο τότε εἰς

φῆ και συγκεκριμένα παρα-
πονά, τὰ ὁποῖα ἐξετέθησαν
ἄλλως τε ἄρκετὰ σαφῶς εἰς
δημοσίαν και ἐμπιστευτικὰς
συζητήσεις τῆς ἐποχῆς ἐκεί-
νης. Ὑπάρχει ἰδίως τὸ πα-
ράπονον, ὅτι μὲ τὴν συμφωνί-
αν τῆς Βάρκιζας, ἡ κομμουν-
ιστικὴ ἡγεσία ἀνεγνώριζε πε-
ρίπου, ὅτι τὸ στασιαστικὸν κί-
νημα τοῦ Δεκεμβρίου ὑπῆρ-
ξεν ὁπωσδήποτε ἀδίκημα, τὸ
ὁποῖον εἶχεν ἀνάγκην τοῦ χα-
ρακτηρισμοῦ του ὡς πολιτι-
κοῦ, διὰ νὰ ἀμνηστευθῆ, ἀνε-
γνώριζεν ἀκόμη, ὅτι, κατὰ
τὴν διάρκειαν τοῦ κινήματος
αὐτοῦ, διεπράχθησαν ἐγκλή-
ματα τοῦ κοινῦ ποινικοῦ δι-
καίου, στιγματίζοντα ἀθερα-
πεύτως τὸ ὅλον κίνημα, ἀπε-
δέχето οὐσιαστικῶς τὴν διά-
λυσιν τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. και ἀνε-
λάμβανε μάλιστα τὴν ὑποχρέ-
ωσιν νὰ παραδώσῃ ἢ ἰδία τὰ
ὄπλα ἐκείνων ἐκ τῶν μελῶν
τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., πὸ δὲν θὰ ἐδέ-
χοντο νὰ διαλυθοῦν και, τέ-
λος, συνεφώνει μὲ τὴν διαπί-
στωσιν, ὅτι δὲν ἤμποροῦσε
πλέον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νὰ
διεκδικήσῃ τὸ Κ.Κ.Ε. και τὸ
Ε.Α.Μ. τὴν συμμετοχὴν εἰς
τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Ο ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ ΥΠΟΘΕΤΕΙ ΤΗΝ ΒΑΡΚΙΖΑΝ

Ὅλη ὅμως αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις τῆς
κομμουνιστικῆς ἡγεσίας διὰ τὴν
σύντασιν τῆς συμφωνίας τῆς Βάρ-
κιζας, γενομένη ἀκριβῶς ἕνα ἔτος
μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς, και ὅλαι
αἱ ἐναντίον τῆς συμφωνίας αὐτῆς
κατηγορίαι κατέπεσαν και παρέμει-
ναν χωρὸς καμμίαν σημασίαν, ἀπὸ
τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ
σύτροφος Νίκος Ζαχαριάδης ἀ-
νέλαβε, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέ-
ρας τοῦ Φεβρουαρίου 1946, σα-
φῆ και κατηγορηματικὴν στάσιν
ὑπὲρ τῆς συμφωνίας. Πράγματι, ὁ
σ. Ζαχαριάδης, ἐκθέτων τὰς ἀπό-
ψεις του, ὡς εἰσηγητῆς, ἐνώπιον
τῆς δευτέρας ὀλομελείας τοῦ ἐβδό-
μου κομμουνιστικοῦ συνεδρίου, ἐ-
τόνισεν, ὅτι ἡ «Βάρκιζα ἦταν σω-
στὴ πολιτικὴ πράξις», ὅτι ἀπετέλει
«τὸ μόνον βῆμα πὸν μποροῦσε νὰ
γίῃ μέσα σὲ κείνες τὶς συνθήκας»
και ὅτι τὰ γεγονότα πὸν ἐξειλίχθη-
σαν ἔκτοτε ἀπέδειξαν, ὅτι «τὰ ἀ-
ποτελέσματα τοῦ χρόνου πὸν ἐπέ-
ρασε, ἦταν πρὸς ὄφελος τοῦ λαϊ-
κοῦ κινήματος και σὲ βάρος τῆς
ἀντίδρασης, χάρις στὴν συμφωνία
τῆς Βάρκιζας».

Ὁ σύτροφος Ζαχαριάδης μόλις
εἶχεν ἐπανέλθει τότε ἀπὸ τὴν Γερ-
μανίαν, ὅπου, ἐν ἀντιθέσει πρὸς
τὰ ἄλλα θύματα τῆς Γερμανι-
κῆς θηριωδίας, δὲν φαίνεται νὰ
εἶχεν ὑποφέρει και τόσο πολὺ εἰς
τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως.
Ὅλιγον καιρόν, ὅμως, ἀργότερα,
διεβιβάσθησαν εἰς τὴν ἐδῶ κομμουν-
ιστικὴν ἡγεσίαν ἀπὸ τῆς Μόσχας
σαφεῖς ὁδηγίαι, ἀσφάτουσαι, ὅτι
ὁ Νίκος Ζαχαριάδης εἶναι ὁ ἐνδε-

πόμενος, αἱ ὁποῖαι διευτυ-
το ἀκόμη και ἀπὸ τῶν στι-
λῶν τοῦ ἐπισήμου κομμουν-
ιστικοῦ ὄργανου.

Διὰ νὰ ἐννοήσωμεν τὴν ἀ-
κριβῆ ἐννοίαν και τὰ βασικὰ
αἷτια τῆς κριτικῆς αὐτῆς, δὲ
ἄρκει μόνον ἡ ὑπόμνησις τοῦ
γεγονότου, ὅτι ὁ κομμουν-
ισμὸς εἶχεν ἠττηθῆ ὀριστικῶς
ἀνεπανορθῶτως και κατὰ
κράτος εἰς τὴν Δεκεμβριαντὴν
ἀπόπειραν πρὸς κατάληψιν
τῆς ἐξουσίας και ὅτι, ὑποχρε-
ωμένος νὰ ἐπιδιώξῃ μὲ οἷον
ἄηποτε τρόπον μίαν ἀνακω-
χὴν, θὰ δέχето ἴσως και πολὺ
χειροτέρους δι' αὐτὸν ὄρους
ἀπὸ ἐκείνους πὸν περιελαμ-
βανεν ἡ συμφωνία τῆς Βάρ-
κιζας. Πρέπει νὰ ἀνατρέξωμε
και εἰς τὴν γενικωτέραν δι-
εθνῆ θέσιν τοῦ κομμουνισμοῦ
ν σχέσει πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Πολύτιμος, ἀπὸ τῆς ἀπόψε-
ως αὐτῆς, εἶναι ὁ συσχετισμὸς
τῆς συμφωνίας τῆς Βάρκιζας
μὲ τὴν μεγάλην Διάσκεψιν
τῶν Συμμάχων, ἡ ὁποῖα συν-
εκροτήθη εἰς τὴν Γιάλταν τῆς
Κριμαίας. Δὲν πρέπει πρὸς
ἄγματον νὰ λησμονῆται, ὅτι τὴν
ἰδίαν ἀκριβῶς ἡμέραν, κατὰ
τὴν ὁποῖαν ὑπεγράφετο ἡ συμ-
φωνία τῆς Βάρκιζας, ἐπετυγ-
χάνετο και ἡ συμφωνία και
ἡ διατύπωσις τῶν ἀποφάσεων
τῶν τριῶν μεγάλων εἰς τὴν
Γιάλταν. Εἶχον συνέλθει τὴν
4ην Φεβρουαρίου, ὁ Πρόεδρος
Ρουζβελτ, ὁ Πρωθυπουργὸς
Τσῶρτσιλ και ὁ στρατάρχης
Στάλιν εἰς τὴν ὠραίαν πόλιν
τῆς Κριμαίας και, ἔπειτα ἀπο-
δυσχερεῖς διαπραγματεύσεις
μίας ὀλοκλήρου ἐβδομάδος,
κατέληξαν, τὴν 12ην Φεβρουα-
ρίου — τὴν ἡμέραν ἀκριβῶς
τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμφωνί-
ας Βάρκιζας — εἰς ἀποφά-
σεις τὰς ὁποῖας ἀνήγγειλαν
τὴν ἐπομένην.

Ἦτο πλούσιον και φορτω-
μένον τὸ πρόγραμμα τῆς Δια-
σκεπῆς τῆς Γιάλτας. Ἐπρε-
πεν οἱ τρεῖς μεγάλοι νὰ λά-
βουν ἀποφάσεις διὰ τὴν πολι-
τικὴν, τὴν ὁποῖαν θὰ ἐτή-
ρουν ἀπέναντι τῆς μοιραίως
βαινούσης πρὸς τὴν τελικὴν
τῆς ἠτταν Γερμανίας, διὰ τὴν
λύσιν τοῦ δυσχερεστάτου Γιου-
λωνικοῦ ζητήματος, διὰ τὸ ἐ-
πίσης δυσχερὲς ζήτημα τῆς
Νοτιοσλαυίας και, πρὸ πάν-
των, διὰ τὸν τρόπον τῆς ψη-
φοφορίας εἰς τὸ Συμβούλιον
τῆς Ἀσφαλείας τοῦ προειτοι-
μαζομένου τότε Ὀργανισμοῦ
τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Δηλα-
δὴ — και διὰ νὰ εἴμεθα σα-
φέστεροι — ὁ στρατάρχης
Στάλιν εἶχε νὰ εὐτύχη διὰ
τῆς ἐντατικῆς του πιέσεως
ἀπὸ τοὺς συμμάχους του ἵσως
τὴν ἐξασφάλισιν ὄχι μόνον δι-
ευθυνοῦσης ἐπιρροῆς εἰς τὴν
ἠττημένην Γερμανίαν, ἀλλὰ
και σημαντικῶν ἐδαφικῶν
κερδῶν εἰς τὴν Ἀνατολικήν.

Η ΡΩΣΣΙΑ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΤΣΔΑΜ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ 1945 ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΕΑ ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ

Εστια 22ον 7 Αυγ 1947

Έχομεν ήδη σαφώς αντίληφθη, αλλά και δέν υπάρχει πλέον καμείς λόγος νά τὸ ἀποκρύπτωμεν, ὅτι ἡ ἐξέλιξις τῆς ὅλης πολιτείας τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ἐν Ἑλλάδι δέν πρέπει νά ἐξετάζεται ὡς ἓνα ἐσωτερικόν πολιτικόν γεγονός, ἐξαρτώμενον κατὰ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον ἀπὸ τὰς ἐν τῇ γῶρᾳ μας συνθήκας, ἀλλ' ὡς ἀποτέλεσμα ὁδηγιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐργονταὶ ἐξωθεν καὶ, κατὰ συνέπειαν, ὡς συνάρτησις μορφαία τῆς γενικωτέρας διεθνούς καταστάσεως. Σαφῶς καὶ συγκεκριμένως κατηγγέλθη ἀπὸ τοὺς πλέον ὑπευθύνους ἡγέτας τῶν φιλελευθέρων Μεγάλων Δυνάμεων, Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς κυρίους ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς ἐκείνου, τὸ ἑποῖο, οἱ ἴδιοι αὐτοὶ ἡγέται ἀπεκάλεσαν «κατακτητικόν κομμουνισμόν» καὶ τὸ ὁποῖον δέ, εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν ἀναβίωσιν τῆς δῆθεν καταργηθείσης κατὰ τὸ 1943 ὑπὸ τῆ πίεσιν ἐξωτερικῶν ἀναγκῶν Τρίτης Κομμουνιστικῆς Διεθνούς ἢ «Κομιντέρν». Αὐτὴ ἦτο ἡ πηγὴ ἀπὸ τὴν ὁποῖαν προήρχοντο ἀνεκαθεν — ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως, δηλαδή, τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος ἐν Ρωσσίᾳ — αἱ ὁδηγίαι πρὸς τὰ ἀνά τὸν κόσμον ὑποκαταστήματά της, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν οὐσιαστικῶς τὰ διάφορα τοπικὰ κομμουνιστικὰ κόμματα.

Περιεγράψαμεν εἰς τὸ γθεσινὸν μας ἄρθρον τὴν πορείαν τῆς ἐπαναστατικῆς ἀδοσεύσεως καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀποσυνθέσεως, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν, ἐπέρασε τὸ Κ.Κ.Ε. εὐθύς μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας. Καὶ ἐξηγήσαμεν, ὅτι ἡμπορεῖ θεβαίως ἡ περίοδος αὐτῆ, ἡ ὁποῖα προεκάλεσε καὶ τὰς περισσότερας μετὰ τῶν κομμουνιστῶν «αὐτοκριτικὰς», νά ὀφείλεται ἐν τινι μέτρῳ εἰς τὸ βασικόν γεγονός, ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἠττήθη κατὰ κράτος εἰς τὴν ἀποπειρὰν τοῦ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944, ὅπως καταλάβῃ διὰ τῆς βίας τῶν ὄπλων τὴν ἐξουσίαν, ὀφείλεται, ὅμως, τούλάχιστον, ἐξ ἴσου καὶ εἰς τὴν ἀδυναμίαν ἢ τὴν ἀπροθυμίαν, τὴν ὁποῖαν ἐδείκνυε κατὰ τὴν περίοδον, ἀκριβῶς ἐκείνην, ὁ διεθνῆς «κατακτητικὸς κομμουνισμὸς», ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ὑπερᾶσπισιν τοῦ ἠττηθέντος καὶ δεινοπαθοῦτος ἐν Ἑλλάδι κομμουνισμοῦ.

οὕτως ὥστε νά μὴ φοβῆται πλέον ἡ Ρωσσία, ὅτι δύναται νά χάσῃ τὰς νέας κατακτήσεις της. 2ον) Ὁ πόλεμος εἰς τὴν Εὐρώπην εἶχε πλέον τελειώσει, ἐνῶ δέν εἶχε τελειώσει καὶ δέν ἐφαίνετο ἀκόμη, ὅτι θὰ ἐτελείωνε τόσον γρηγορα ὁ πόλεμος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας. Ἐνῶ, λοιπόν, ἡ Ρωσσία εἶχε τὰ χέρια ἐλεύθερα, αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Μεγάλη Βρετανία, ἦσαν σοβαρώτατα ἀπησυχολημένοι εἰς τὸν Εἰρηνικόν καὶ, κατὰ συνέπειαν, δέν θὰ ἐπρόσεχαν τόσον πολὺ τὴν Εὐρώπην. 3ον) Ὁ Πρόεδρος Ρουζβελτ, ὁ ὁποῖος ἐφάνη πάντοτε τόσον ὑποχωρητικὸς ἀπέναντι τῶν Ρωσικῶν ἀξιώσεων, μόλις εἶχεν ἀποθάνει καὶ, διαδεχόμενος αὐτὸν διὰ πρώτην φοράν εἰς μίαν μεγάλην διεθνῆ συνάντησιν ὁ Πρόεδρος Τρούμαν, ἦτο ὑποχρεωμένος νά μὴ φανῆ περισσότερο ἀδιάλλακτος αὐτοῦ, καὶ 4ον) Αἱ ἐκλογαὶ εἶχαν γίνει εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καίτοι δέ μόλις ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἀνηγγέλλοντο ἐπισημως τὰ ἀποτελέσματά των, ἡ Ρωσσία ἐγνώριζεν ἄριστα, ὅτι εἶχον ἐπικρατήσῃ οἱ ἐργατικοὶ καὶ ὅτι, κατὰ συνέπειαν, εἶχε πλέον ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸν δυναμικόν της ἀντίπαλον, Οὐϊνστον Τσῳρτσιλ.

ΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΤΣΔΑΜ

Τίποτε δέν ἡμπόδιζε, λοιπόν, τὴν Ρωσσίαν νά θέσῃ ἐνώπιον τῆς Διασκεύσεως τοῦ Πότσδαμ τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα. Καὶ γνωρίζομεν, ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψιν εἰς τὴν ὁποῖαν προεβη, τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον, ὁ ἴδιος ὁ Τσῳρτσιλ, ὅτι ὁ Στάλιν ἔθεσεν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Τρούμαν καὶ τῶν κ. κ. Ἀττλη καὶ Τσῳρτσιλ, ἀντιπροσωπευόντων τότε ἀπὸ κοινοῦ τὴν Ἀγγλίαν, τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα, κατὰ τὸν ὠμότερον δυνατὸν τρόπον, προβάλλων ἀπροκαλύπτως τὴν Ρωσσικὴν ἀξίωσιν διὰ μίαν στρατιωτικὴν βάσιν ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἢ τὴν Ἀλεξανδρούπολιν. Βεβαίως, ἐγνώριζαν καὶ ἀντελαμβάνοντο πλήρως ὁ Στάλιν καὶ ὁ Μολότωφ, ὅτι

Φορεὺς των εἶναι ὁ ἐπιστρέψας δύο μῆνας ἐνωρίτερον ἐκ Γερμανίας εἰς τὴν Ἑλλάδα γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Κ.Κ.Ε., Ν. Ζαχαριάδης, ὁ ὁποῖος, σχεδὸν ἀμέσως ἄμα τῇ ἀφίξει του, ἐγκαινιάζει νέαν πολιτικὴν, πολὺ ἀποφασιστικωτέραν καὶ προκλητικωτέραν παρ' ὅσον ὑπῆρξεν αὕτη κατὰ τοὺς προηγθέντας μῆνας.

Μίαν ἀπλὴν ἐκδήλωσιν τῆς νέας αὐτῆς πολιτικῆς, ἀποτελεῖ ὁ θόρυβος, τὸν ὁποῖον ὀργανώνουν οἱ κομμουνισταὶ, κατὰ τὰ τέλη τοῦ Μαΐου καὶ ὀλόκληρον τὸν Ἰούνιον, διὰ μίαν «ἀντιπροσωπευτικὴν Κυβέρνησιν», στηριζομένην εἰς τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς συμφωνίας τῆς Γιάλτας καὶ ἐξασφαλίζουσιν τὴν συμμετοχὴν τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἀλλὰ τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν τῆς νέας ἐπιθετικῆς πολιτικῆς τοῦ κομμουνισμοῦ, ἡ ὁποῖα ἤρχισε τότε ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Ν. Ζαχαριάδη, ἦτο ἡ ἀνάμιξις τῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοὺς βορείους γείτονάς της, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ζήτημα τῆς χώρας. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν μιᾶς πλαστῆς ἐπιστολῆς συνταγματάρχου, καταγγέλλοντος δῆθεν, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἠτοίμαζεν εἰσβολὴν εἰς τὴν Ἠπειρον, ἤρχισεν ἡ ἐκστρατεία αὕτη, ἡ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς ιδέας, ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶχεν ἐπιθετικὰς διαθέσεις κατὰ τῶν γειτόνων της. Ἀπετέλει τοῦτο τὴν πρώτην ἐκδήλωσιν τοῦ νέου προγράμματος διὰ τὸν «τρίτον γῦρον» τοῦ κομμουνισμοῦ, προγράμματος, τὸ ὁποῖον εἶχε καταρτισθῆ εἰς τὸ ἐξωτερικόν καὶ περὶ τοῦ ὁποῖου θὰ γράψωμεν εὐρύτερον αὔριον.

ΑΥΡΙΟΝ: Οἱ βόρειοι γείτονές μας ἀναμιγνύονται ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1945 ἀμέσως εἰς τὴν κομμουνιστικὴν ἐκστρατείαν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. — Ἡ συνεργασία των κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ νέου κομμουνιστικοῦ σχεδίου. — Ἡ βαθυτέρα ἔννοια ἑνὸς προκλητικοῦ λόγου τοῦ Τίτο.

ΟΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ

Ἡ περίοδος αὐτή, δὲν ἐπρόκειτο νὰ διαρκέσῃ παρὰ ὀλίγους μῆνας μόνον. Καὶ ἤδη, ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1945, βλέπομεν τὸν κομμουνισμόν ἐν Ἑλλάδι, τὸν ὁποῖον εἶδομεν κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ Ἰδίου ἔτους ἀποδεχόμενον τὴν ταπείνωσιν τῆς Βάρκιζας καὶ καταβάλλοντα προσπάθειαν ὅπως παραστήσῃ τὸ «φρόνιμο παιδί» νὰ ἐγείρῃ πάλιν τὸ κεφάλι, νὰ προβαίῃ εἰς σαφῶς ἀντιπειθαρχικὰς, ἀν ὄχι ἐπαναστατικὰς ἀκόμη, ἐνεργείας καὶ νὰ προετοιμάζεται δι' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον οἱ ἴδιοι οἱ κομμουνισταὶ ἀπεκάλεσαν «τρίτον γύρον».

Διὰ νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν ἐξέλιξιν αὐτὴν, δὲν ἐπαρκοῦν καθόλου τὰ καθαρῶς ἐσωτερικὰ συμπτώματα τῆς Ἑλληνικῆς καταστάσεως. Πρέπει πάλιν νὰ ἀνατρέξωμεν ἀδιστακτικῶς εἰς τὴν γενικωτέραν διεθνήν κατάστασιν, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀντιληφθῶμεν τὰς νέας ὁδηγίας, αἱ ὁποῖαι ἤρχοντο ἐξωθεν καὶ αἱ ὁποῖαι ἐπέβαλλον τὴν μεταβολὴν τῆς ὅλης πολιτείας τοῦ Κ.Κ.Ε. Δύο βασικαὶ ἡμερομηνίαὶ μᾶς βοηθοῦν ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ 12η Φεβρουαρίου 1945, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτελείωνεν ἡ Διάσκεψις τῶν τριῶν Μεγάλων εἰς τὴν Γιάλταν, καὶ ἡ ἄλλη εἶναι ἡ 2α Αὐγούστου τοῦ ἰδίου ἔτους, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτελείωνεν ἡ ἄλλη Διάσκεψις τῶν τριῶν Μεγάλων εἰς τὸ Πότσνταμ.

Ἀνεφέραμεν χθὲς, ὅτι, κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῆς Γιάλτας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ρωσσία εἶχε νὰ κερδίσῃ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν κατακτήσεών της ἐν Γερμανίᾳ, τὴν οὐσιαστικὴν κατάκτησιν τῆς Πολωνίας, τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ καθεστώτος τοῦ Τίτο εἰς τὴν Νοτιοσλαβίαν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ δικαιώματος τοῦ «βέτο» εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, δὲν ἐθεώρησε σκόπιμον καὶ διπλωματικὸν νὰ προβάλῃ οἰανδήποτε ἀξίωσιν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Κατὰ συνέπειαν δέ, ἔδωκε καὶ ἡ Μόσχα, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ὀπαδοὺς της τὴν ἐντολὴν νὰ προσποιηθῶν τοὺς «ψόφισους». Ἀντιθέτως, ἡ Ρωσσία ἠμποροῦσε, μὲ πολὺ περισσότερὰς πιθανότητας ἐπιτυχίας, νὰ ἐγείρῃ τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα τὸν Ἰούλιον τοῦ ἰδίου ἔτους εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Πότσνταμ.

Οἱ κάτωθι λόγοι καθίστων πλέον εὐνοηκὰς διὰ τὴν Ρωσσίαν τὰς προϋποθέσεις: 1ον) Αἱ ἀξιώσεις, τὰς ὁποίας εἶχε προβάλλει εἰς τὴν Γιάλταν, εἰχον πλέον ἀναγνωρισθῆ καὶ οὐσιαστικῶς πραγματοποιηθῆ.

μία τοιαύτη ἀξίωσις δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ δεκτὴ. Τὴν προέβαλλον ὅμως, διὰ νὰ τρομοκρατήσουν τοὺς συνομιλητάς των καὶ νὰ τοὺς κάμουν περισσότερον ὑποχωρητικοὺς ἐπὶ τῶν ἄλλων διεκδικήσεων τὰς ὁποίας θὰ ἔθεταν ἐν σχέσει μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Γνωρίζομεν πράγματι τῶρα μόνον, ὅτι, κατὰ τὴν Διάσκεψιν αὐτὴν τοῦ Πότσνταμ, διευτυπώθη διὰ πρώτην φοράν ἐπισημῶς ἀπὸ τῆς Ρωσσικῆς πλευρᾶς, ἡ κατηγορία, ἡ ὁποία, ἔξ μῆνας ἀργότερα, θὰ ἀπηγγέλλετο καὶ δημοσίᾳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας ὅτι, διατηροῦσα τὴν ἐπέμβασίν της ἐν Ἑλλάδι, ἀσκεῖ πολιτικὴν ἱμπεριαλιστικὴν, ὑποστηρίζει καθεστῶς «ἀντιδημοκρατικόν» καὶ ἀνιδραστικόν καὶ προετοιμάζει τὴν διὰ τῆς βίας παλινόρθωσιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι ἐζήσαμεν ἀπὸ κοντὰ ὅλα αὐτὰ τὰ γεγονότα καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπέπρωτο, τέσσαρας μῆνας ἀργότερα, νὰ ἴδωμεν τὴν Βρεταννικὴν πολιτικὴν ἐπιβάλλουσαν μίαν Νοεμβριανὴν νύκτα, σχεδὸν διὰ τῆς βίας. Κυβέρνησιν τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου, τῆς ὁποίας κύριος σκοπὸς ἦτο νὰ προσπαθῆσῃ νὰ παρελκύσῃ καὶ νὰ παρεμποδίσῃ τὴν παλινόρθωσιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, γνωρίζομεν καλλίτερα παντὸς ἄλλου πόσον ἀστήρικτος ἦτο αὐτὴ ἡ κατηγορία. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως, ἦτο ἡ πρώτη φορά κατὰ τὴν ὁποίαν διευτυπῶτο ἐπισημῶς, ἀπὸ Ρωσσικῆς πλευρᾶς, μία τοιαύτη ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας κατηγορία καὶ ἐστερεῖτο πλέον ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις τοῦ δικαιώματος νὰ τονίσῃ — ὅπως τόσας φορές τὸ εἶχε κάμει προηγουμένως ὁ Τσῶρτσιλ — ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἑλλάδα, τῇ συγκαταθέσει τῶν ἄλλων μεγάλων Συμμάχων καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ στρατάρχου Στάλιν.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχει σημασίαν δι' ἡμᾶς, εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐνώπιον τῆς Διασκέψεως τοῦ Πότσνταμ θέσις τοῦ Ἑλληνικοῦ προβλήματος ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, σημειώνει τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς νέας περιόδου εἰς τὴν κομμουνιστικὴν ἐναντι τῆς Ἑλλάδος πολιτικὴν, περιόδου, ἡ ὁποία δύναται ἐπιτυχῶς νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς ἡ τῆς προετοιμασίας τοῦ «τρίτου γύρου».

ΑΙ ΝΕΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΣ

Ὑπὸ τὴν ἑνωϊαν ἀκριβῶς αὐτὴν, στέλλονται καὶ αἱ νέαι ὁδηγίαι τοῦ κομμουνιστικοῦ κέντρου τῆς Μόσχας πρὸς τοὺς ἐν Ἑλλάδι κομμουνιστάς.

ΟΙ ΒΟΡΕΙΟΙ ΓΕΙΤΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΝΕΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

Ο ΤΙΤΟ ΕΓΚΑΙΝΙΑΖΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ

Εορταστική 23ον 1947

Άνεφέραμεν χθές, ὄχι μετὰ τὴν περίοδον τῆς ἐπαναστατικῆς ἀδρανείας τοῦ Κ.Κ.Ε., ἡ ὁποία ἐπηκολούθησε τῇ μεγάλῃ κομμουνιστικῇ ἤτταν τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος καὶ τὴν ὁποίαν τρόπον τινὰ ἐπεβεβαίωσεν ἡ πλήρης σχεδὸν ἄγνοια τοῦ Ἑλληνικοῦ προβλήματος ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῆς Γιάλτας, τὸ Φεβρουάριον τοῦ 1945, ἡ σαφῆς τὸναντίον θέσις τοῦ Ἑλληνικοῦ αὐτοῦ ζητήματος ὑπὸ τῆς ἰδίας τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Πότσδαμ, τὸ τέλος τοῦ Ἰουλίου 1945, σημειώνει τὴν ἀπαρχὴν νέας περιόδου κομμουνιστικῆς ἐξορμήσεως ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος.

Εἶναι ἀκριβῶς ἡ περίοδος τοῦ «τρίτου γύρου», ἡ ὁποία, ἀρχαμένη τότε, τὸ καλοκαίρι, δηλαδὴ, τοῦ 1945, ἔχει φθάσει εἰς τὴν μεγάλην τῆς ἀκμῆς σήμερον. Ἡ ἐπιθεσις αὐτὴ ἔχει μεγαλειτέραν χρονικὴν διάρκειαν, εὐρύτερον διεθνή χαρακτῆρα καὶ πληρέστερον μελετημένον ἐπιτελικὸν σχέδιον ἀπὸ τὰς δύο προηγουμένας. Ἐπειδὴ δὲ ἀκριβῶς κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς δίδονται ἴσως αἱ ἀποφασιστικώτερα μάχαι τοῦ μεγάλου αὐτοῦ κομμουνιστικοῦ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος πολέμου, εἶναι περισσότερο ἀναγκαῖον νὰ τὴν μελετήσωμεν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεώς της.

Πρέπει πρῶτον νὰ τοιμισθῇ τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς νέας αὐτῆς κομμουνιστικῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ στενὴ καὶ συνεχὴς τῆς ἀνάμιξις μετὰ ἐξωτερικὰς ἀπόψεις καὶ ἐπιδιώξεις. Αἱ δύο προηγουμέναι ἐπιθέσεις τοῦ Μαρτίου — Ἀπριλίου 1944 καὶ τοῦ Δεκεμβρίου 1944 δὲν ἀφεώρω, ἀπὸ κομμουνιστικῆς πλευρᾶς, παρὰ τὸ καθαρῶς ἐσωτερικὸν ζήτημα, κατεβάλλετο δὲ μάλιστα ἐπίμονος καὶ προσεκτικὴ ἐκ μέρους τῶν κομμουνιστῶν προσπάθεια νὰ ἀποκρύπτεται καὶ νὰ διαφεύδεται κάθε σχέσις τῆς ἐξεγέρσεως δῆθεν τοῦ «δημοκρατικοῦ καὶ ἀντιφασιστικοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ» μετὰ τοὺς βορείους γείτονας τῆς Ἑλλάδος. Οἱ λόγοι, οἱ ὁποῖοι ἐπέβαλλον αὐτῇ τὴν τακτικὴν, τότε ἦσαν σαφεῖς: ἀπὸ τοὺς τρεῖς βορείους γείτονας τῆς Ἑλλάδος, δύο, ἡ Ἀλβανία καὶ ἡ Βουλγαρία, ἦσαν ἀκόμη, τὴν ἀνοιξίαν τοῦ 1944, συμπολεμισταὶ καὶ δορυφόροι τῆς Γερμανίας, ἂν δὲ τὸν Δεκέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους

τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ ἐνὸς τμήματος τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, τὰς στηριζόμενας ἐπὶ τοῦ ἀναμφισβητήτου ἱστορικοῦ, ἐθιολογικοῦ καὶ ἠθικοῦ δικαίου τῆς χώρας, ποὺ προσέφερε τόσῃ συμβολὴν εἰς τὴν συμμαχικὴν νίκην.

Κατὰ συνέπειαν, δὲν ἔπρεπε μόνο, νὰ ἀρχίσῃ ἡ συστηματικὴ πλέον ἐκστρατεία, ἡ ὁποία θὰ ἔκαμπε τελικῶς τὴν ἀντίστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ θὰ ἐπέτρεπε τὴν κατάκτησιν τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ νευραλγικοῦ σημείου τῆς Εὐρώπης διὰ τὸν κομμουνισμόν. Ἐπρεπε ταυτοχρόνως νὰ διεξαχθῇ μία εὐρυτάτη προπαγανδιστικὴ ἐκστρατεία ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία καὶ πρὶν ἢ ἐπιτευχθῇ ἀκόμη τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ — διὰ τὸ ὁποῖον κατ' ἀνάγκην οἱ καταστρώσαντες τὰ σχέδια ἔπρεπε νὰ ὑπολογίζοντο ἕνα ἢ δύο χρόνια — νὰ τὴν καταστήσουν ἀντιπαθῆ, δυσάρεστον, ὑποπτον εἰς τὴν Διεθνή Κοινὴν Γνώμη.

Ὅσον καὶ ἂν, οἱ ἀνὰ τὸν κόσμον πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ ἑμνηταὶ τοῦ Ε.Α.Μ. κατεῖχον ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἀρκετὰ ἰσχυρὰς θέσεις, ὅσον καὶ ἂν ἐτεθησαν ἔκτοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν νέων σοβαρὰ οἰκονομικὰ μέσα, διὰ νὰ ἐντείνουσι τὴν προπαγάνδαν τῶν, οἱ διευθύνοντες τὴν ὅλην ἐπίθεσιν ἀντελαμβάνοντο, ὅτι δὲν ἔφθανεν ἡ ἐσωτερικὴ Ἑλληνικὴ ὑπόθεσις διὰ νὰ ἐπιτύχουν τοὺς σκοπούς τῶν. Αἱ ἀποκαλύψεις περὶ τῶν Δεκεμβριανῶν ἐγκλημάτων τοῦ Ε.Α.Μ. ἡ ἔκθεσις τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Ἀγγλικῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων Σιτρίν καὶ αἱ σχετικαὶ συζητήσεις εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων εἶχον ἄλλως τε καταστήσει τὴν ὅλην αὐτὴν ὑπόθεσιν πολὺ ὀλιγώτερον, συμπαθῆ παρ' ὅ,τι ἦτο προηγουμένως.

Ἡ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΓΕΙΤΟΝΩΝ ΜΑΣ

Δὲν ἔφθανε, κατὰ συνέπειαν, νὰ ἐμφανισθῇ ἡ Ἑλλάς ἐνώπιον τῆς Διεθνούς Κοινῆς Γνωμῆς ἀπλῶς ὡς ἕνα μοναρχοφασιστικὸν Κράτος, καταπιέζον τοὺς ἀθώους καὶ ἀτυχεῖς δημοκρατικούς πολίτας, ἔπρεπε ταυτοχρόνως καὶ σύμφωνα μετὰ τὸ καταστρωθὲν κομμουνιστικὸν σχέδιον, νὰ ἐμφανισθῇ ὡς ἕνα Κράτος ἱμπεριαλιστικόν, ἔχον κατακτητικὰς δια-

μακεδονικῶν πληθυσμῶν τῆς Ἑλλάδος, λαμβάνουν μορφήν ἀληθοῦς ἐκστρατείας.

Ο ΤΙΤΟ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ

Καὶ τὴν ἰδίαν περίπου ἐποχὴν τὸ ραδιόφωνον τῶν Τιράνων, ἐπαναλαμβάνον καὶ χρωματίζον περισσότερο τὴν συκοφαντίαν τοῦ δῆθεν ἀξιωματικοῦ τοῦ «Ριζοσπάστου» περὶ ἐτοιμαζομένης ἐνόπλου Ἑλληνικῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Νοτίου Ἀλβανίας (ἀνγνωθὶ Βορείου Ἠπείρου) εἶδει τὸ σύνθημα διὰ τὴν νέαν καὶ βελτιωμένην ἐκδοσιν τοῦ ὅλου παραμυθιοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν, ὁ δῆθεν Ἑλληνικὸς διωγμὸς κατὰ τῆς Σλαυϊκῆς μειονότητος, ἀποτελεῖ τὸ προοίμιον διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν κατακτητικῶν καὶ ἱμπεριαλιστικῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ἑλλάδος ἐναντίον τῶν βορείων τῆς γειτόνων.

Ἡ ὅλη αὐτὴ ἐκστρατεία ἀποκορυφούται πλέον τὴν 23ην Ἰουλίου 1945, ὅταν ὁ ἴδιος ὁ Νοτιοσλαῦος δικτάτωρ, στρατάρχης Τίτο, εἰς δηλώσεις του μεταδοθείσας ἀπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τοῦ Βελιγραδίου, υἱοθετεῖ ὅλας αὐτὰς τὰς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος κατηγορίας, βεβαιώνει, ὅτι «ὑπάρχουν χιλιάδες χιλιάδων ὄχι μόνον Σλαυομακεδόνων, ἀλλ' ἀκόμη καὶ Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι κατέφυγον εἰς τὴν Νοτιοσλαυϊαν, καὶ οἱ ὁποῖοι περιθάλπονται ἤδη εἰς τὴν Βοϊβοδίαν», ἀναγγέλλει, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς (ὁ οὐσιαστικῶς ἀνύπαρκτος φεῦ! τότε Ἑλληνικὸς Στρατὸς), προκαλεῖ συνεχῶς ἐπεισόδια εἰς τὰ Νοτιοσλαυϊκὰ σύνορα, ἀναμιγνύεται καὶ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ βεβαιώσῃ, καταλήγων, ὅτι οἱ κρατοῦντες ἐν Ἑλλάδι «ἀντιδραστικοὶ «εἶναι μισητοὶ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν» καὶ νὰ καταγγείλῃ, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν καθεστῶς παίζει τὸν ρόλον τοῦ «προβοκάτορα» κατὰ τῆς εἰρήνης τῶν Βαλκανίων.

Ἡ συγκεκριμένη αὐτὴ Νοτιοσλαυϊκὴ ἐπίθεσις, ἀναγκάζει τὸν τότε Ἑλληνα πρωθυπουργόν, κ. Βούλγαρην, νὰ μεταβῇ εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὴν ὅλην κατάστασιν, ἔχει μακρὰς συσκέψεις μετὰ τὸν ἐκεῖ διοικητὴν τῶν Βρετανικῶν δυνάμεων καὶ εἶναι εἰς θέσιν, ἐπιστρέφων τὴν μεθεπομένην εἰς τὰς Ἀθήνας, νὰ προβῇ εἰς ἡρέμους, ἀξιόπρεπεις ἀλλὰ καὶ κατηγορηματικὰς δηλώσεις, ἀπαντήσας εἰς τὴν πρόκλησιν τοῦ στρατάρχου Τίτο.

Ἡ πρόκλησις διὰ τὴν αὐτὴν

196

είχον αρχίσει ήδη την αποπειραν των να εμφολισθούν: ως «συνεμπόλεμοι» των συμμάχων, και εις Ἑλλάδα, ακόμη και αν τυχόν παρεσύρετο από τους κομμουνιστάς, δεν ἔμπορούσε να λησμονήσει την προδοτική στάσιν και τὰ αίσχρὰ ἐναντίον των Ἑλλήνων ἐγκλήματα των. Ὁ τρίτος δὲ γείτων, ἡ Νοτιοσλαβία, ἀν καὶ εἶχεν ἤδη χάρις εἰς τὴν ἀσίγγνωστον ἀνεκτικότητα των μεγάλων Συμμάχων, περιέλαθε: ὑπὸ τὴν τυρανίαν τοῦ καθεστώτος τοῦ Τίτο δὲν εἶχεν ὅμως ἀκόμη ἀποκτήσει τὴν ἐσωτερικὴν ἐκείνην σταθερότητα, ἡ ὁποία θὰ τοῦ ἐπέτρεπε νὰ ἀναμειχθῆ φανερά εἰς τὸν κομμουνιστικὸν ἐν Ἑλλάδι ἀγῶνα.

ΔΙΑ ΝΑ ΔΥΣΦΗΜΗΘΗ ΔΙΕΘΝΩΣ Ἡ ΕΛΛΑΣ

Ἀντιθέτως, τὸν Ἰούλιον τοῦ 1945, τὰ πράγματα εἶχον ἤδη μεταβληθῆ οὐσιαστικῶς. Ἐφ' ἡ Ρωσσία δὲ τῆς σαφοῦς προβολῆς τῆς ἀξιώσεως περὶ Ρωσικῆς στρατιωτικῆς δάσεως εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν ἢ τὴν Ἀλεξανδρούπολιν, ἀπεκάλυπτεν ἑὐπίπτον τῆς Διασκεψέως τοῦ Πότσδαν τὰς πραγματικὰς περὶ Ἑλλάδος προθέσεις τῆς, τὸ νέον καθεστῶς, τὸ ὁποῖον εἶχε διαμορφώσει εἰς τὰ Βαλκάνια, εἶχεν ἤδη ἀποκρυσταλλωθῆ ἀρκετὰ σαφῶς, ὥστε νὰ φαίνεται, ὅτι Ἀλβανία, Νοτιοσλαβία καὶ Βουλγαρία θὰ ἀποτελοῦν οὐσιαστικῶς μίαν ἐλαίαν καὶ πειθαρχούσαν δύναμιν κρούσεως τοῦ «κατακτητικῶν κομμουνισμοῦ» διὰ τὴν ἐπίτευξιν των ἐπιδιώξεων του εἰς τὴν Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον. Ἡ Νοτιοσλαβία, τιθεμένη ἤδη ἐπὶ κεφαλῆς των δορυφόρων αὐτῶν καὶ διευθύνουσα ὅλας τὰς διεθνείας κινήσεις των, συμφώνως πρὸς τὰς ἐκ Μόσχας ὑποδείξεις, πάντοτε θεωρεῖ πλέον ἑαυτὴν ἀρκετὰ ἰσχυρὰν, ὥστε νὰ προκαλῆ ἐπεισόδια καὶ μὲ τὰς μεγάλας Δυνάμεις ἀκόμη καὶ νὰ ἐμφανίσῃ ἀδυστάκτως μίαν προκλητικὴν πολιτικὴν, ἀλλὰ καὶ νὰ καλύπτῃ μὲ τὸ ἰδικόν της «γόητρον» τὴν μειωμένην ἠθικὴν ὑπόστασιν των συτρόφων τῆς.

Φυσικὸς καὶ μοιραῖος ἀντίπαλος τοῦ Σλαβικοῦ αὐτοῦ Βαλκανικοῦ συνασπισμοῦ καὶ των ἐπιδιώξεων του εἶναι ἡ Ἑλλάς: Τὸ καθεστῶς τῆς, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐπανάστασεως τοῦ 1944, εἶναι καθαρῶς ἀντικομμουνιστικόν.

Ἡ διεθνὴς τῆς πολιτικὴν στηρίζεται φυσιολογικῶς ἐπὶ τῆς φιλίας μὲ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν. Καὶ ὅλοι οἱ ἔθνικοι τῆς ἠγέται ἔχον καταστήσει ἤδη σαφές, ὅτι εἰς τὰ προσεχῆ συνέδρια τῆς εἰρήνης ὅχι μόνον θὰ ἀρνηθῶν, καὶ νὰ συζητήσουν κἀν οἰανδήποτε διεκδικήσιν των γειτόνων τῆς Ἑλλάδος, στραφομένη ἐναντίον τῆς ἐδαφικῆς τῆς ἀκεραιότητος, ἀλλὰ θὰ θέσουν κατηγορηματικῶς καὶ ἐπισημῶς τὰς Ἑλληνικὰς διεκδικήσεις ἐπὶ

σευεῖς ἐναντίον των γειτόνων του, συνωμοτοῦν ἐναντίον αὐτῶν καὶ ἀποτελοῦν, κατὰ συνέπειαν, σοβαρὸν κίνδυνον διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν θὰ ἔμπορούσεν ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ δυσφημηθῆ ἀπέναντι τοῦ ἄλλου κόσμου ἡ Ἑλλάς, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ συγκαλυφθῆ καὶ νὰ καμουφλαρισθῆ ἡ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐτοιμαζομένη κομμουνιστικὴ ἐπίθεσις, εἰς τὴν ὁποίαν — ὅπως θὰ ἴδωμεν περαιτέρω — ἐπρόκειτο οἱ γείτονές μας νὰ παίξουν πρωτεύοντα ρόλον.

Ἡ ἐκστρατεία αὕτη ἀρχίζει κατὰ τὰ μέσα Ἰουνίου 1945, σχεδὸν ταυτοχρονῶς, ἀπὸ τὴν Ἀλβανίαν, τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Νοτιοσλαβίαν, μὲ τὴν τελευταίαν φυσικὰ προεξάρχουσαν. Καταγγέλλεται ἡ Ἑλλάς, ὅτι καταδιώκει τὸσον ἀμειλίκτως τοὺς συμπαγεῖς «Σλαβομακεδονικοὺς» καὶ «Ἀλβανικοὺς πληθυσμοὺς των βορείων τῆς περιοχῶν, ὥστε νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ καταφεύγουν κατὰ χιλιάδας εἰς τὰς γειτονικὰς χώρας, διὰ νὰ ζητήσουν ἄσυλον». Ἡ διαβόητος «Μπόρμπα» βεβαιώνει, κατὰ τὰ τέλη Ἰουνίου, ὅτι μίαν τῶν φαλάγγων αὐτῶν των Σλαβομακεδόνων, οἱ ὁποῖοι φεύγουν πανικόβλητοι τὸν ἀπηνῆ Ἑλληνικὸν διωγμὸν, ἠριθμεῖ 20,000 ἀθρώπους. Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Σόφιας καὶ αἱ Βουλγαρικαὶ ἔφημερίδες, μὲ τὴν «Ναρντονογιε Βόϊσκο» (Λαϊκὸς Στρατός) ἐπὶ κεφαλῆς βεβαιώνουν, περὶ τὰ τέλη Ἰουνίου, ὅτι οἱ διωγμοὶ ἐναντίον των Σλαβο-

οἰμίων τῆς γενικωτέρας ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐπιθέσεως, καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς των νέων ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος σχεδίων, εἰς τὰ ὁποῖα παίζουν πρωτεύοντα ρόλον αὐτοὶ οἱ καταφυγόντες εἰς τὴν Νοτιοσλαβικὴν Βοϊβοδίαν «Ἑλληνες πρόσφυγες», περὶ των ὁποίων ὠμίλησεν ὁ Τίτο. Τὸ διαβόητον Μπούλκες, ἄγνωστον ἀκόμη τότε εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἀρχίζει νὰ γίνεται τὸ κέντρον τῆς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείας.

ΑΥΡΙΟΝ: Αἱ γενικαὶ γραμμαὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ σχεδίου τῆς ἀνοίξεως 1945 διὰ τὴν ὑποταγὴν τῆς Ἑλλάδος. — Ἡ ἐξόρμησις ἐκ των ἔξω πρὸς τὸ κέντρον. — Προέχουσα ἡ συμβολὴ των βορείων γειτόνων μας. — Ἡ χρησιμοποίησις των τροφίμων τοῦ Μπούλκες.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΨΥΚΤΗΡΙΑ

Χαράς εὐαγγέλια γι' αὐτοὺς, ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ τὴ ζέστη! Ἡ Ἀμερικανικὴ βιομηχανία ἔλυσε τὸ ζήτημα μὲ τὰ ψυκτήρια. Δὲν τὰ λέω ψυγεία, γιὰτὶ εἶνε κάτι διάφορο, τὸ ψυγεῖο εἶνε μικρὸς, κλειστὸς χώρος, ποὺ τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα, μὲ εἰδικὴ συσκευή, δημιουργεῖ χαμηλὰς θερμοκρασίας, γιὰ νὰ διατηρῆ παγωμένα τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα θέλουμε κρεῖα καὶ νὰ συντηρῆ τὰ τρόφιμα. Τὸ ψυκτήριο εἶνε τὸ ἀντίθετο τῆς ἠλεκτρικῆς θερμάστρας. Ὅπως αὕτη θερμαίνει ἓνα δωμάτιο

106

ΔΑΦΝΗΣ ΝΤΥ ΜΩΡΙΕ

ΠΑΝΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΤΖΑΜΑΪΚΑΣ

— Δὲν μοῦ φαίνεται σωτὴρ νὰ πᾶτε μόνη σας, εἶπεν ὁ Ρίτσαρδς μὲ ἀριεβολίαν. Ἄν ἐβρεθῆτε ἐξοφρικὰ ἐμπρὸς τῶν καὶ ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ σας ἀκούσω πιά: Ὅπως λέτε καὶ σεῖς, αὕτη ἡ στιγμὴ εἶνε περιεργή. Ἐπερὶμένα νὰ ἐρεθώμε ἐπάνω σὲ μίαν συμπλοκὴν μὲ πολλὰς φωνὰς καὶ θόρυβον. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶνε ἐντελῶς ἀρύσιον. Φαίνεται ὅτι οἱ δικοὶ μας δὲν θὰ μπόρουν νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ Λῶνστον. Νομίζω ὅτι θὰ ἦτε φρονιμώτερον νὰ στρέψωμεν σ' αὐτὸν τὸν πλάγιον δρόμον καὶ νὰ τοὺς περιμένωμεν.

— Ἐπερὶμένα πολλὰς ὥρες ἀπόψε καὶ κοντεῦν νὰ τρελληθῶ, εἶπεν ἡ Μάρτ. Προτιμῶ νὰ ἐρεθῶ ἀντιμέτωπη πρὸς τὸν θεῖόν μου, παρὰ νὰ μείνω ἐξῶ χωρὶς

νὰ ἐλέπω καὶ νὰ ἀκούω τίποτε. Συλλογίζομαι τὴν θεῖαν μου, ποὺ εἶνε ἐντελῶς ἀθῶα σ' αὕτην τὴν ὑπόθεσιν καὶ θέλω νὰ κάμω κάτι γι' αὕτην ἂν εἶνε δυνατόν. Δῶστε μου ἓνα πιστόλι καὶ ἀφήστε με νὰ πάω ἐγὼ ἐμπρὸς. Ξέρω νὰ περπατῶ σὰν γάτα καὶ δὲν πρόκειται νὰ πέσω στὴν παγίδα, σὰς τὸ ὑπόσχομαι.

Ἡ Μάρτ ἐβγάλε τὴν βαρεὴν πελεκρίνα ποὺ τὴν εἶχε φυλάξει ἀπὸ τὸν ἀέρα καὶ τὴν ψύγαν τῆς νυκτός, καὶ ἐπῆρε τὸ πιστόλι ποὺ ὁ Ρίτσαρδς τῆς ἔδωκε σχεδὸν ἀθελά του.

— Θὰ μ' ἀκολουθήσετε μόνον ὅταν σας κάμω σύνθημα, τοῦ εἶπε. Ἄν ἀκούσετε ἓνα προσβολισμὸν, θὰ ἦτε ἔσως προτιμώτερον νὰ ἔλθετε, ἀλλὰ μὲ προσυλλάξετε.

1985

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΕΩΣ ΤΟΥ 1945 ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΝ Η ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ ΑΠΟ ΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΙΚΑΣ ΧΩΡΑΣ

Ενια 9 24ον Αυγ. 1944

Όταν, όπως ανέφεραμε, χθές, ο στρατός Τίτο, εγκαταλείων την 8ην Ιουλίου 1945, την νεαν κομμουνιστικήν επίθεσιν εναντίον της Ελλάδος, ωμίλει περί των επιθέσεων, γιλιόδων, οχ: κόπον Σερβομακεδόνα, αλλά και Έλληνας, οι οποίοι, πρό της μοναρχοφασιστικής τυρανίας εις την Ελλάδα, κατέφυγον εις την Νοτιοσλαβία, και περιβάλλονται ήδη εις την Βοϊβοδίνα, εδίδε πίστη εναντίον της θέσεως εις την οποίαν θα εστρεφότο, σύμφωνα με τα καταστρεφθέντα σχέδια, η νέα επίθεσις πρός κομμουνιστικήν κατεύθυνσιν της Ελλάδος.

Πρέπει να ομολογηθῆ, ότι ημεῖς οἱ Ἕλλητες δὲν τῆ εὐχόμεθα τότε. Ἐπρεπε γὰρ παρῆθη ἐνὸς ἰσχυροῦ ἔτος, ἀ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου τῆς ἐξουδετέρωσιν τῶν νέων ἐχθρῶν τῆς Ελλάδος, ἀπὸ τῶν χωρίων Μπουλκε, τῆς Νοτιοσλαβίας, αὐτῆς Βοϊβοδίνας, καὶ ἀ ἀναπτυχθῆ ὁ ἐπὶ τῶν ἐγρησίων, στελεχοῦμενος καὶ καταρτισμένος ἀγων, διὰ τὸ ἐξουδετέρωσιν, ἀριστῶς κατ' ἀρχήν, πλεονεκτήσαν ἀργότερα ποῖον, ἢ το τὸ σχέδιον ἐπιτό. Ἐπιτοτε συλλεγόμενοι ποῖοι ἀπὸ τοῦ ἀρχηγῶς τοῦ κομμουνιστικοῦ ἀθελλήτικοῦ ἐπιτοτος, οἱ ὅποιοι εἶχον προετοιμασθῆ, ἐκπαιδευθῆ καὶ ὀργανωθῆ εἰς τὸ Μπουλκε. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν, ὡς ὁ Γεώργιος Γάσιος, ὁ Φάνης Κοιταπάτος, ἡ «καπετάν Ἀνδρέας», ὁ Χρῆστος Μαντζουράκης καὶ ἄλλοι προέβησαν εἰς πᾶσαις ὁμολογίαις καὶ ἀληθεῖς διαφωτιστικὰς ἀποκαλύψεις. Ἄλλα στοιχεῖα βαρυνόμενα, ὅπως τὰ εἰδικὰ στρατιωτικὰ διδύκα, τὰ ὅποια ἐχρησιμοποιοῦντο εἰς τὴν «Στρατιωτικὴν Κομμουνιστικὴν Σχολὴν τοῦ Μπουλκε», περιήλθον εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων ἀρχῶν. Καὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ τεθέντα ἐπισήμως ἐπὶ τῆς Ελλάδος, πρό της Ἐρευνητικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆ ὁποῖαν κατόπιν ἰδικῆς τῆς αἰτήσεως, ἐπέστειλε εἰς τὴ Βοϊβοδίαν Χερσόνησο, ὁ Ὀργάνισμός Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἐχρησιμοποιοῦσα, ὡστε τὰ διαφωτισθῆ σχετικῶς, οχ: κόπον ἢ Ἑλληνικῆ, ἀλλὰ καὶ ἡ παγκόσμιος Κοινὴ Γνώμη καὶ ἡ ἀποκαλύθη ἡ προεπὶ ἐναντίον τῆς Ελλάδος ἐπιβουλή.

Ἦδη, ὡς, ἔχοντες, ἐπ' ὄψιν ἡμῶν καὶ ἄλλα στοιχεῖα τῶν ἀποκαλύψεων, εἶναι δυνατὴ ἀκόμη ἡ κινήσις δημοσίᾳ ἀποκαλύψεως, καὶ τὰ

λοῖτον καὶ κομμουνιστικῶν δι-
ώξεων ἐναντίον τῶν δημοκρατι-
κῶν πολιτῶν, καὶ ὅταν ἀκόμη ἀν-
τιοῖ οἱ ἰδιοὶ ἦσαν, τὸν χειμῶνα
τοῦ 1945—1946, οἱ ἐπιβουλιῶν κε-
κερῆται τῆς χώρας.

Ἐδόθη, οὕτω, εἰς τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα ἡ διτατότης ἀ ἀνεπαρκῆς τόσο, καὶ τῆς δυσφημιστικῆς αὐτῆς ἐκστρατείας, τοῦ ὡστε τὰ δινηθῆ, τὸ χειμῶνα τοῦ 1945, ἀ «ἐναντίον» τὸ νέον, τοῦ σπύθημα, τῆ «αὐτοάντησαν τῶν δημοκρατικῶν πολιτῶν», ἡ ὁποία ὀλίγο, ἀργότερα ἐγένετο ἐραδικὴ ἢ μαζικὴ αὐτοάντησαν καὶ, τέλος, ἐπιτοτος μαζικῆς αὐτοάντησαν. Μετ' αὐτὸ, τὸν πρῶτον προητοιμασθῆ ἢ ἐπίσημος ἐμφάνισις καὶ ἡ ἐπίσης ἐπίσημος ἀργότερα ἐκ μέρους τοῦ κομμουνιστικοῦ ἐπιτοτος τοῦ λεγόμενου ἤδη τότε τῆς χώρας, συμμοριζοῦ ἀγῶνος. Ἦδε ἀκόμη ἐφαρμίζετο ὁ ἀγῶν αὐτός, ὡς ἡ ἀπλή ἀντήσαν τῶν διωκόμενων, ἀθῶν, δημοκρατικῶν πολιτῶν, οἱ ὅποιοι ἀνέβησαν εἰς τὰ βουνὰ καὶ ἐπῆσαν τὰ ὄρη, διὰ τὸ ἀπερασπίσασθαι τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν, κατὰ τὸ κομμουνιστικὸν Κράτος. Ἀργότερα ἀκόμη, μετεβλήθη εἰς τὸ «Δημοκρατικὸν Στρατὸν τῆς Ελλάδος», ποῦ διεδικεῖ ἤδη τὸ, σχηματισμὸν «χωριστῆς ἐπιτοτείας, μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ δικῆς τῆς κρατικῆς ἐπιτοτείας». Ὅλα αὐτὰ τὰ στάδια ἦσαν ἐκ τῶν προτέρων, σαφῶς καὶ κληρῶς μελετημένα εἰς τὸ καταρτισθῆ, τῆ ἀποκρίσιν τοῦ 1945, σχεδίου.

ΟΙ ΓΕΙΤΟΝΕΣ

ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΤΑΣ

Εἰς τὸ σχέδιον αὐτὸ εἶχε προέχουσα, θέσι, ἡ πλήρης καὶ ἐπιτοτική συμμετογῆ τῶν γειτόνων τῆς Ελλάδος. Αὐτοὶ θὰ ἐδέχοτο, θὰ προητοίμαζαν, καὶ θὰ ὠργάνωναν τὰ μαχητικὰ κομμουνιστικὰ στοιχεῖα ἐξ Ελλάδος, τὰ ὅποια θὰ ἐπρωτοστάτου, εἰς τὴν ὀλην ἐκστρατεία. Αὐτοὶ θὰ τα ἐξεπαιδεύον, στρατιωτικῶς διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἐπιτοτημονικῶς πλεόν, καὶ μετὰ συστηματικῶς ἀγῶνα τῶν παρτιζάνων. Αὐτοὶ θὰ τοὺς ἐφωδίαζαν μετὰ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα ὄπλα. Αὐτοὶ θὰ τοὺς ἐπέτρεπαν, νὰ ἐξορμοῦν ἀπὸ τὸ ἰδικόν των ἔδαφος διὰ τὰς ἐπιθέσεις ἐναντίον τῆς Ελλάδος. Αὐτοὶ θὰ προσέθετο, εἰς τὸν ανταρτικόν αὐτὸν ἀγῶνα τῆς πίεσιν

που μερικαὶ ἑκατομμύρια Ἑλλήνων κομμουνιστῶν, διδάσκονται καθημερινῶς ἐπὶ ὡρας περὶ τῆς τρομοκρατίας εἰς τὴν Ελλάδα, περὶ τῶν ἐχθρικών διαθέσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ καθεστώτος κατὰ τῆς εἰρηνικῆς συμβιώσεως τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ περὶ τῆς ὑποχρεώσεως τῶν παλαιῶν ἑλασιτῶν νὰ συνεχίσουν καὶ πάλιν τὸν ἀγῶνα διὰ τὸν θρίαμβόν τῶν ἀρχῶν τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ τῆς Βαλκανικῆς Ὀμοσπονδίας. Τὸ φθινόπωρον δὲ, ὅλοι αὐτοὶ ἀπὸ τῆς Ἀλβανίας, τῆς Βουλγαρίας καὶ τὰ ἄλλα μέρη τῆς Νοτιοσλαβίας, μεταφέρονται εἰς τὸ Μπουλκε, διὰ νὰ ἐξαπολυθοῦν, ἐκεῖθεν, κατὰ τὰ μέσα τοῦ 1946 πλεόν, ἐναντίον τῆς Ελλάδος.

Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

Ἀνεφέραμε, ἤδη, ὅτι ἡ ἐφαρμογῆ τοῦ ὅλου αὐτοῦ σχεδίου, προέβλεπε καὶ μίαν παγκόσμιον συκοφαντικὴν καὶ δυσφημιστικὴν ἐκστρατεία, ἐναντίον τῆς Ελλάδος, ἀποβλέπουσαν εἰς τὸ νὰ καμουφλάρη τὴν ἐπίθεσιν καὶ νὰ ἐπιρρίψῃ τὰς εὐθύναις εἰς τὴν Ελλάδα. Ὅχι ὅμως μόνον εἰς τὴν Ελλάδα. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ σχέδιον, ἔπρεπε νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν χώραν ἡ παρουσίαι τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια, σημειωτέον, ὅτι μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1945 ἐξηκολούθουν ἀκόμη, ἐν συνειδητῶν μετὰ τὰς Ἑλληνικὰς Κρατικὰς ἀρχάς, νὰ συνεργάζονται εἰς τὴν δίωξιν τῶν ἐλασιτῶν κομμουνιστικῶν συμμοριῶν, αἱ ὅποια ὑπῆρχον τότε καὶ αἱ ὅποια θὰ ἠδύναντο νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀπειθαρχητὰ ὑπολείμματα τῶν δυνάμεων τοῦ Ε.Α.Α.Σ. Ἡ παρουσία τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ελλάδα, θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὴν δημιουργίαν γενικωτέρων συγκρούσεων, τὰς ὁποίας ἠθέλε μετὰ τὸν τρόπον νὰ ἀποφύγῃ ἡ Ἑλλάς.

Ἡ προσπάθεια τῆς τρομοκρατήσεως τῆς Ἀγγλίας, κυβερνωμένης ἤδη ἀπὸ τὸ Ἐργατικόν Κόμμα καὶ δεχομένης εὐχρηστῶς κάθε ὑπόδειξις πού θὰ ἀπηλλασσε τὸ Ἀγγλικόν Στρατόν ἀπὸ τῶν ὑποχρεώσεων ποῦ εἶχε κληροδοτήσῃ ὁ ἀλέξας πόλεμος, ἤρχισε μετὰ μίαν τεραστίαν φθορὰ σιγγραφικὴν καὶ κοινοβουλευτικὴν ἐκστρατεία, εἰς τὴν ὁποῖαν προσέφεραν ἀσμεῖων τὴν συμβολὴν τῶν οἱ διαδόχων τοῦ «κρούτου» τοῦ Ἀγγλικῶν

...αυτά μας επιτρέπουν να υλοποιήσουμε πλήρη ιδέαν του σχεδίου της εναντίον της Ελλάδος επιθέσεως, το όποιον εξυφάνθη έξω των ορίων της τήν άνοιξιν του 1945, το όποιο ηρχιζε βαθμιαίως εφαρμοζόμενον εκτοτε και το όποιο εφθασε σήμερα, μετά πάροδον δύο ολοκληρών έτών, εις το αποφασιστικό του στάδιο.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΣΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Το σχέδιο, αυτό έλάμβανεν ως βάση, ότι η νέα απόπειρα του κομμουνισμού προς καθυπόταξιν της Ελλάδος δέν ημπορούσε και δέν έπρεπε να άρχιση, όπως αι δύο προηγουμένα, από το κέντρον, τας Αθήνας, δηλαδή, όπου το Έλληνικό Κράτος, έχον υπ' όψιν του την πείραν του παρελθόντος, είχε ήδη λάβει όλα τα απαιτούμενα μέτρα, διά να καταστήση αδύνατον την έπιτυχίαν της. Θα ηρχιζεν από την περιφέρειαν, ιδιαίτατα δέ από τας βορείους Έλληνικάς περιοχάς, με την μορφή του άγώνος των παρτιζάνων, που είχεν ειδικώς μελετηθή από τους κομμουνιστάς, θα έλίσχυντο συστηματικώς από τους βορείους γείτονας της Ελλάδος και θα συνωδεύετο με μία, παγκόσμιον δυσφημιστική εκστρατεία, η οποία θα έτεφάνιζε την Ελλάδα, ως διατελούσα υπό φρικώδη «μπαρχοφασιστικήν τρομοκρατίαν», διά να δικαιολογήση την δημιουργίαν του νέου άρταρτικού άγώνος.

Η τελευταία αυτή προπαγανδιστική εκστρατεία, αποτελούσα το απαραίτητον ιδεολογικό και ψυχολογικόν πλαίσιον, διά την εφαρμογήν και άνάπτυξιν του νέου σχεδίου, θα διεξήγετο τόσον από τας Αθήνας, όσον και από τους έν τω έξωτερικω έπισήμους και ημειπισήμους κομμουνιστάς παράγοντας και τους επιτολαιούς συνδομοτόρους των. Εις τας Αθήνας το κομμουνιστικόν κόμμα είχε την έντολήν να μεταχειρισθί εις όσον το δυνατόν ευρυτέρα κλίμακα τα μέσα έπηρεασμού της Κοινής Γνώμης, τα όποια διέθετε, διά να δημιουργήση την έντύπωσιν, ότι άβωοι και δημοκρατικοί πολίτες κατατιέζονται και τρομοκρατούται τόσον από τα όργανα του μοναρχοφασιστικού Κράτους, ώστε να μη τούς μένη τίποτε άλλο, παρά να τραπούν προς τα θανά δια να υπερασπίσουν την ζωή και την ελευθερίαν των.

Η σχετική προπαγανδιστική εκστρατεία ηρχισε το καλοκαίρι του 1945, την εποχή, δηλαδή, περίπου, κατά την οποίαν ο Τίτο, ο Γεωργήφ, ο Χότζα και τα όργανά των εξαπέλυαν τας συκοφαντίσων των περί του άπληθους Έλληνικού διωγμού εναντίον των άλλωθενών μειοψηφικών της χώρας. Δυστυχώς, εύρε, η εκστρατεία αυτή ποικίλους προθύμους υποστηρικτάς από το λεγόμενον «δημοκρατικό κέντρον», του όποιου οι πρόγονοι δέν έδίσταζαν, να όμι-

...τους τρομερούς ποικίλους των νεύρων, διά να έπιτύχουν, ένωρίτερον την κάμψιν της Έλληνικής αντίστασεως.

Ίσως να έπέπνευσε την πρώτην ιδέαν του νέου αυτού σχεδίου, η άθρόα εισροή διαφόρων σφαγέων και εκτελεστών του Δεκεμβρίου, οι όποιοι, μετά την άποτυχίαν του κινήματος των και την πλήρη έγκατάλειψιν των από τους ηγέτας των, διά της συμφωνίας της Βάρκιζας, κατέφευγον εις τας βορείους γειτονικάς επικρατείας, διά να αποφύγουν την νόμιμον δίωξιν των. Εις αυτούς προσετίθεντο από του Φεβρουαρίου του 1945 και άθρόοι Σλαυομακεδόνες, οι όποιοι είχαν όργιάσει εναντίον του Έλληνικού λαού της Μακεδονίας, κατά την διάρκειαν της Γερμανοβουλγαρικής κατοχής, υπό τας διαταγάς των Κάλτσεφ, Γκότσεφ και διαφόρων άλλων πρακτόρων της «Όχράνα», του Βουλγαροαξονικού Κομιτάτου και της «Σ.Ν.Ο.Φ.» και οι όποιοι άντελαμβάνοντο, ότι δέν θα ημπορούσαν να ζήσουν πλέον εις την Ελλάδα, μετά την άποτυχίαν του Δεκεμβριανού κινήματος.

Εσκέφθησαν ίσως πράγματι τότε οι διευθύνοντες τον διεθνή κατακτητικόν κομμουνισμόν, ότι, αντί να είναι άπλοϊ πρόσφυγες, έχοντες άνάγκην περιθάψεως, οι έξ Ελλάδος καταφεύγοντες αιτοί, θα ημπορούσαν να αποτελέσουν τους πυρήνας μιας νέας επιθέσεως εναντίον της Ελλάδος. Και απέφασισαν ούτω να δημιουργήσουν την όλην όργάνωσιν, της όποιας τα πρώτα στοιχεία και τας πρώτας έκδηλώσεις, άνευρίσκομεν κατά τον Μάρτιον και τον Απρίλιον του 1945.

Γνωρίζομεν πράγματι, ότι τότε οι άπομειναντες επί Έλληνικού έδάφους πράκτορες του διεθνούς κομμουνισμού, αντί να συγκρατούν τους Σλαυομακεδόνας να μείνουν εις την Ελλάδα, τούς ένεθάρρυναν και τούς έξώθουν να φύγουν προς την Αλβανίαν, την Νοτιοσλαυίαν και την Βουλγαρίαν, έφ' όσον ησαν νέοι και ημπορούσαν να κρατήσουν τα όπλα. Έχομεν καταθέσεις διαφόρων τροφίμων του Μπουλκες, συλληφθέντων αργότερα εις την Ελλάδα, οι όποιοι άνέφεραν, ότι τοιούτοι ξένοι πράκτορες τους έτρομοκράτησαν κατά τους πρώτους μήνας της άνοιξεως του 1945, περί του κινδύνου τον όποιον διατρέχει η ζωή των και τούς έβοήθησαν να φύγουν από την Ελλάδα. Και διαπιστώνομεν, από του θέρους ήδη του 1945, την ύπαρξιν ένός πρώτου στρατοπέδου τροετομασίας των αύριατων συμμοριτών της Ελλάδος εις το Ρουμπικ της Αλβανίας, δ-

...κομμουνισμού και του Αγγλικού Τύπου. Αργότερα, υλοποιήθη έπισήμως πλέον από την Ρωσσίαν, η όποια υπεβαλε πρόσφυγην εις το Συμβούλιον της Ασφαλείας και διέτύπωσε ένώπιον αυτού, τον Ιανουάριον του 1946, τρομεράς εναντίον της Αγγλίας κατηγορίας, ως έπιδιωκούσας με την παρουσίαν του Στρατού της έν Ελλάδα, ιμπεριαλιστικά σχέδια και στηριζούσης ένα αντιδημοκρατικόν και αντιπαθές εις τον Έλληνικόν λαόν καθεστώς. Η εκστρατεία αυτή, παρ' όλίγον να εύρη, χάρις εις τον ύπαιργόν των Έξωτερικών και άντιπρόσωπον, τον όποιον είχε στείλει εις το Λονδίνον η Κυβέρνησις του Κέντρου, και έπίσημον Έλληνικήν υποστήριξιν, και μόνον η αξιοθαύματος και σθεναρά στάσις του εργατικού Αγγλου ύπουργού των Έξωτερικών, κ. Έρν. Μπέβιν, έματαιώσε την έπιτυχίαν αυτής της πλευράς του σχεδίου.

Τούτο όμως, δέν ημπόδισε την δημιουργίαν του συνθήματος «Να φύγουν οι Αγγλοι!», ως ένός από τα χαρακτηριστικώτερα μέσα, με τα όποια θα ήδύνατο να ευκολυθί η έπιτυχία του όλου κομμουνιστικού εναντίον της Ελλάδος σχεδίου.

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Η εφαρμογή του κομμουνιστικού σχεδίου του 1945, άπήτει να ματαιωθούν το δημοψήφισμα και αι έκλογαί.— Δέν έπρεπε να έκδηλωθί η θέλησις του Έλληνικού λαού.

ΠΑΝΔΟΧΕΙΟΝ Τ

Η καρδιά της νέας έστράτη, διτρωτήθη, αν έπρεπε να γυρίσει πίσω προς τον Ρίτσαρδς και το άμαξ: και να περιμένη εκεί, όπως είχε προτείνει ο Ρίτσαρδς, την άριξιν του άπηνάμου Μπάσχα με τους στρατιώτας του.

Έξιν κούτταξε το κλεισμένο σπίτι. Αν ο θεός της είχε άποφασίσει να φύγη, θα είχε φύγη ήδη. Το φόβωμα μόνον του καρποτικού θα έχρειάζετο μίαν ώραν και τώρα ένόσταν πλέον η ένδεκα της νυκτός. Ίσως να είχε άλλάξει ιδέαν και να απέφασισε να φύγη αυτός, αλλά τότε η θεός Έλπις δέν θα μπορούσε να τον ακολουθήσει. Η Μάριε έδίστασεν. Η κατάστασις ένίνατο παράξενη και άπίστευτη. Έπληρώσε την πόρτα της εί-

ΔΙΑ ΝΑ ΕΠΙΤΥΧΗ ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΜΑΤΑΙΩΘΟΥΝ ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ι ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΙΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΗΡ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εισα 11 Αυγ 25ο 1945

Καλλίτερα από κάθε άλλον, οί οργανωταί του νέου κομμουνιστικού σχεδίου διὰ τήν ὀργάνωσιν του ἀγώνος πρὸς καθυπόταξιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπαγωγῆς τῆς εἰς τήν σφαῖραν τῆς ἐπιδράσεως του διεθνoῦς κομμουνισμοῦ, ἐγνώριζαν, ὅτι ὑπῆρχεν ἓνα μεγάλο ἐμπόδιον: Ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Ἡσαν ἀπολύτως εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσουν, ὅτι ὁ Λαὸς αὐτός, διαισθανθεὶς πλέον καλὰ τοὺς νέους κινδύνους, οἱ ὅποιοι ἠπειλοῦν τὴν πατρίδα του, μετὰ τὴν ἀτελευθέρωσιν ἀπὸ τὸν Γερμανικὸν ζυγόν, δὲν ἐξήτει τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ τοῦ δοθῆ ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκφράσῃ εἰς ἐλευθέρας ἐκλογὰς καὶ — ἀκόμη περισσότερον ἴσως — εἰς ἐλεύθερον δημοψήφισμα τὰς θελήσεις του, διὰ τὸ καθεστῶς ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ εὐκαιρία αὕτη ἔπρεπε κατὰ πᾶν θεῖον καὶ ἀνθρώπινον δίκαιον νὰ τοῦ παρασχεθῆ τὸ ταχύτερον: τὸ εἶχαν ὑποσχεθῆ ἐπισήμως οἱ Σύμμαχοι καὶ πρὶν ἢ ἀτελευθέρωθῆ ἀκόμη ἡ χώρα. Τὸ ἐπατέλεον οἱ ἐγκυρότεροι ἡγέται των ἐπακλιημένων μετὰ τὴν ἀτελευθέρωσιν. Τὸ εἶχε, τέλος, ἐγγυηθῆ καὶ αὕτη ἡ συμφωνία τῆς Βάρκιζας, ἡ ὁποία — συναινούτων καὶ τῶν κομμουνιστῶν — καθώριζε σαφῶς, ὅτι ἐντὸς τοῦ ἔτους 1945 θὰ διεξήγετο πρῶτον τὸ δημοψήφισμα διὰ τὴν λύσιν τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος καὶ ἔπειτα αἱ ἐκλογαὶ διὰ τὴν λύσιν τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος. Τὸ εἶχε, τέλος, τάξει ὡς πρόγραμμά της, μετὰ πραγματικῆς εἰλικρίνειας, ἡ Κυβέρνησις τοῦ ναύαρχου Βούλγαρη, ἡ ὁποία κατέβαλε κάθε δυνατὴν προσπάθειαν, διὰ νὰ δημοσιοργήσῃ, μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως, τὰς ἀπαραίτητους προϋποθέσεις διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας.

Ἐπὶ πλέον, ἡ ἴδια αὕτη Κυβέρνησις εἶχε μίαν πραγματικὰ ἀξιόλογον πρωτοβουλίαν, ἡ ὁποία θὰ ἀπεδεικνύετο ἐκ τῶν ἰστέρων ὡς προσεγγικουσα τὴν μεγίστην δυνατὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν γῶραν: ἐξήτησε, δηλαδὴ, ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις τῶν Μεγάλων Συμμάχων νὰ στείλουν εἰς τὴν Ἑλλάδα παρατηρητάς, οἱ ὅποιοι νὰ παρακολουθῆσουν τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν καὶ νὰ διαπιστώσουν, ὅτι πράγματι ἐξεφράσθη γνησίως καὶ ἐλευθέρως ἡ θέλησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

σίας εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Πότσταμ — ἐκτὸς βεβαίως τῆς προβολῆς τῆς ἀξιώσεως τοῦ Στάλιν περὶ Ρωσικῆς βάσεως εἰς Θεσσαλονίκην ἢ Ἀλεξανδρούπολιν, ἡ ὁποία ἀφεώρα μᾶλλον εἰς τρομοκράτησιν τῶν Ἀγγλοσαξωνικῶν Δυνάμεων — εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς τὸν σκοπὸν ἀπέβλεπεν: εἰς τὴν διαπίστωσιν δηλαδὴ, ὅτι ἔπρεπε νὰ παύσῃ πλέον ἡ ἐφαρμογὴ τῆς Βρετανικῆς πολιτικῆς, τῆς προετοιμαζούσης ὑπὸ τὴν ἐγγυήσιν τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων, τὴν τοιαύτην ἀποκατάστασιν τοῦ καθεστώτος τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, νὰ φυγοῦν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τὰ στρατεύματα αὐτὰ καὶ νὰ ἐγκαθιδρυθῆ «ἀντιπροσωπευτικὴ Κυβέρνησις» μετὰ τὴν συμμετοχὴν ὄλων τῶν κομμάτων, δηλαδὴ τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τοῦ Ε.Α.Μ.

Ἡ ἀπόπειρα αὕτη ἀπέτυχε ἀπολύτως. Τόσον οἱ Ἀμερικανοὶ ἀντιπρόσωποι, κ. κ. Τρούμαν καὶ Μπέρνς, ὅσοι καὶ οἱ Βρεταννοὶ ἀντιπρόσωποι, Λ. Διαιτάτα δὲ ὁ νέος φορεὺς τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, ὁ ἀξιόθαύμαστος ἐργατικὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Ε. Μπέθιν, ἀντετάχθησαν ἀπολύτως κατὰ τῆς ἀξιώσεως αὐτῆς καὶ ἐπέτυχαν, ὥστε πράγματι νὰ μὴ ληφθῆ εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Πότσταμ καμμία ἀπολύτως ἀπόφασις, ἡ ὁποία νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα, νὰ μεταβάλλῃ τὸ εἰς αὐτὴν κρατοῦν καθεστῶς καὶ νὰ μεταιῶνῃ ἢ νὰ ἀναβάλλῃ τὰς ἐκλογὰς καὶ τὸ δημοψήφισμα. Ὀλίγας δὲ ἡμέρας μετὰ τὴν Διάσκεψιν, καὶ ἀκριβῶς τὴν 20ὴν Αὐγούστου 1945, ὁ κ. Μπέθιν ἐδήλωνεν εἰς τὴν Βουλῆν τῶν Κοινοτήτων, διὰ τὴν μὴ ὑπάρξῃ καμμία ἀμφιβολία, ὅτι «ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐμμένει πάντοτε εἰς τὴν πολιτικὴν, τὴν ὁποίαν δημοσίως ὑπεστηρίξαμεν, ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἀπληθευρώθῃ καὶ ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὴν ἀποκατάστασιν σταθερᾶς Κυβερνήσεως, ἀντλούσης τὴν ἰσχύν της ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν ἐκδήλωσιν τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ».

Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ τῆς Διασκέψεως τοῦ Πότσταμ, προεκάλεσε ζωηρὰν ἀπογοήτευσιν εἰς τοὺς κύκλους τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν συνδοιπόρων. Οἱ καλοὶ ἄνθρωποι

ποτήριον τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας. Πρῶτον πρὸς τοῦτα μέσοι, θὰ ἦτο νὰ ἀνατραπῆ ἡ ὑπηρεσιακὴ Κυβέρνησις Βούλγαρη, ἡ ὁποία ἐδεικνυεν, ὅτι ἐννοεῖ νὰ συμμορφωθῆ πραγματικῶς πρὸς τὴν ἀποστολὴν της καὶ νὰ ἐνεργήσῃ ὅπωςδήποτε δημοψήφισμα καὶ ἐκλογὰς. Καὶ τὸ Κόμμα των Φιλελευθέρων, παρασυρόμενον εἰς τὸν θλιβερόν αὐτὸν κατήφορον, προτείπει δημοσίᾳ, τὴν παραμονὴν ἀκριβῶς τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀνακοινωθέντος τοῦ Πότσταμ, τὸν σχηματισμὸν, ἂν ὄχι ὑπηρεσιακῆς, τοῦλάχιστον «πολιτικῆς Κυβερνήσεως», τῆς ὁποίας θὰ προήδρευεν ὁ κ. Σοφούλης. Ὁ λαμπρὸς Ἀντιβασιλεὺς, συμφωνῶν καὶ αὐτὸς κατὰ βάθος πρὸς τὴν ὄλην κίνησιν, οἷοι προέβλεπεν ὅτι, μετὰ τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν, θὰ ἐτερματίζετο ἀμέσως ἡ «ἀντιβασιλεία» του, ἐπῆρεν εἰς τὰ σὺβαρὰ τὴν πρότασιν καὶ συνεκάλεσεν εἰς ἄλλεπαλλήλους συσκέψεις, αἵτινες διήρκεσαν ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας, τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων.

Ἄλλ' ἤλθεν ἀκριβῶς τότε ὡς ψυχρολουσία δι' ὄλην αὐτὴν τὴν κίνησιν, τὸ τηλεγράφημα τῆς 7ης Αὐγούστου 1945 τοῦ Ἀγγλοῦ ἐργατικοῦ πρωθυπουργοῦ, κ. Ἀτλη πρὸς τὸν Ἑλληνα Πρωθυπουργόν, ναύαρχον Βούλγαρη, εἰς τὸν ὁποῖον ἐξεδήλων τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν πεποίθησιν της, ὅτι «θὰ ἐφαρμοσθῆ ἡ συμφωνία τῆς Βάρκιζας εἰς ὅλας τῆς τὰς διατάξεις, συμπεριλαμβανομένη καὶ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ δημοψηφίσματος καὶ, μετὰ τοῦτο, καὶ τῶν ἐκλογῶν».

Κατόπιν τούτου, οἱ μὲν δημοκρατικοὶ συνδοιπόροι ἐσταμάτησαν δι' ὀλίγον καιρὸν τὴν ἐκστρατείαν των ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως, ποὺ προτοίμαζε τὰς ἐκλογὰς, ἐνῶ οἱ κομμουνισταί, τούναντίον, τὴν ἐνέτειναν ὅσον ἡμποροῦσαν περισσότερο, προσπαθοῦντες νὰ δημιουργήσουν τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς γενικῆς ἀναταραχῆ καὶ ἀνησυχίας, ἡ ὁποία θὰ καθίστα οὐσιαστικῶς ἀδύνατους τὰς ἐκλογὰς. Χαρακτηριστικὸν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, εἶναι τὸ ταξίδιον τοῦ κομμουνιστοῦ ἀρχηγοῦ Ζαχαριῶδη εἰς Θεσσαλονίκην, ἀκριβῶς κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας καὶ ὁ προκλητικὸς λόγος, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν. Ἐκτοτε δὲ καὶ ἐνῶ εἰς τὸ Ρουμπικ κο εἰς τὸ Μπούλκες ἐτοιμάζοντα τὰ στελέχη τῶν συμμοριτῶν ἢ ματαίωσις αὕτη ἐκλογῶν καὶ δημοψηφίσματος, εἶναι τὸ κύριον σύθημα τοῦ ἐν Ἑλλάδι πολιτικοῦ ἀνῶνος τοῦ κοι

Θά έπρεπε, λοιπόν, άπωσθήποτε, να γίνουν αϊ εκλογαί. Έγνώριζαν όμως άριστα οί κομμουνισταί, και μαζί με αυτούς οί συνοδοιπόροι των δημοκρατικοί, ότι ο Έλληνικός Λαός κατά την μεγίστην πλειοψηφίαν του ήτο άποφασισμένος να επαναφέρη πρώτον τον Βασιλέα, ο οποίος τον είχε οδηγήσει εις την νίκην και εις την δόξαν, και να εκλέξη έπειτα Βουλήν, η έποία να έγγυθη τον σχηματισμόν ισχυρών Κυβερνήσεων, δυναμένων να προστατεύσουν αποτελεσματικώς την Ελλάδα εναντίον του κομμουνιστικού κινδύνου. Αντελαμβάνοντο, κατά συνέπειαν, ότι η πραγματοποίησις της θελήσεως αυτής του Έλληνικού Λαού θα άποτελεί ένα βαρύτερον ήθικόν πλήγμα κατά των σχεδίων των, διότι θα άπεδείκνυεν, ότι το όλον κίνημά των στερείται λαϊκού περιεχομένου και δέν είναι τίποτε άλλο παρά μίαν δυναμική επανάστασις, αποβλέπουσα εις την διά της βίας επικράτησιν της μειοψηφίας.

Η τελική διαμόρφωσις του νέου κομμουνιστικού σχεδίου, περί του όποιου ώμιλήσαμεν εις τα προηγούμενα άρθρα μας, και η έναρξις της εφαρμογής του από τους έν Ελλάδα πράκτορας του διεθνούς «κατακτητικού κομμουνισμού» συνέπεσε χρονολογικώς με την εποχήν, κατά την όποιαν η Κυβέρνησις Βούλγαρη εξέηγγελε δημοσίαν την άκλόνητον άπόφασίν της όπως διερεγγήση το δημοψήφισμα και τας εκλογάς εντός του βραχυτέρου χρονικού διαστήματος και ήρχισε να λαμβάνη τά μέτρα διά την πραγματοποίησιν της προθέσεώς της αυτής.

Κατά συνέπειαν, τόσον ο διεθνής κομμουνισμός, όσον και οί έδώ πράκτορές του, δυστυχώς δέ και οί συνοδοιπόροι δημοκρατικοί, καταβάλλον από της εποχής εκείνης συστηματικήν προσπάθειαν να παρεμποδίσουν διά παντός τρόπον την λαϊκήν έτυμηγορίαν. Με την συνήθη προπαγανδιστικήν τυμπανοκρουσίαν των, αρχίζουν από του Ιουνίου του 1945 να φωνάζουν, ότι δέν ύφίστανται εις την Ελλάδα αϊ κατάλληλοι προϋποθέσεις διά την διεξαγωγήν δημοψηφίσματος και εκλογών, ότι επικρατεί άφόρητος τυραννία της δεξιάς, ότι ο Έλληνικός Λαός δέν δά δυναθῆ να εκφράση έλευθέρως τας θελήσεις του, και ότι μόνον η δημιουργία μιας «Κυβερνήσεως Αντιπροσωπευτικής» κατά τον τύπον της Γιάλτας, θα δυναθῆ να προετοιμάση πράγματι γνησίαν και έλευθέρην εκδήλωσιν της λαϊκής θελήσεως.

ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΗΝ ΤΟΥ ΠΟΤΣΝΤΑΜ

Η ανακινήσις του Έλληνικού ζητήματος υπό της Ρωσ-

ειχόν προεσοφλήσει την επιτυχίαν της ένεργείας, εις την όποιαν θα προέβαινε η Ρωσία. Κατά τας παραμονάς της Διασκεψέως του Πότσνταμ το κομμουνιστικόν και τα λεγόμενα δημοκρατικά όργανα, προανήγγελλαν, ότι η Κυβέρνησις Βούλγαρη θα άνετρέπετο και ότι θα «μας ύποδειχθῆ η, ένδεχομένως, και θα μας επιβληθῆ έξωθεν, ο σχηματισμός αντιπροσωπευτικής Κυβερνήσεως». Τίποτε από όλα αυτά δέν έγινε και η προετοιμασία της διεξαγωγής των εκλογών, θα συνεχίζετο κανονικώς, μετά την Διασκεψιν.

Η ΠΡΩΤΗ ΑΠΕΙΛΗ ΠΕΡΙ ΑΠΟΧΗΣ

Κατά συνέπειαν και σύμφωνα με τας νέας έξωθεν οδηγίας, η προσπάθεια διά την ματαιώσιν των εκλογών και του δημοψηφίσματος, έπρεπε να γίνη πλέον από το έσωτερικόν της Ελλάδος μόνον. Το Κ.Κ.Ε., μεταχειριζόμενον πάλιν το καμουφλάρισμα του Ε.Α.Μ., ήξίωνεν επισήμως, ευθύς από την έπομένην της Διασκεψέως του Πότσνταμ (άκριβώς την 4ην Αυγούστου 1945) όχι μόνον τον σχηματισμόν αντιπροσωπευτικής Κυβερνήσεως, αλλά και την γενικήν άμνησίαν και την «άποδημοκρατικοποίησιν» (είναι η νέα χαρακτηριστική έκφρασις της εποχής) του στρατού και της χωροφυλακής και την άποκατάστασιν των «άγωνιστών της αντίστασης» (άγνωθι σφαγέων του Δεκεμβρίου), άπειλουν, ότι, έν εναντία περιπτώσει, θα άπόσχῃ από τας εκλογάς και το δημοψήφισμα. Είναι η πρώτη φορά κατά την όποιαν έμφανίζεται δημοσία η άπειλή αυτή της άποχής, της όποιας την συνεχῆ επανάληψιν και σημασίαν θα ίδωμεν περαιτέρω.

Δυστυχώς, παρεσύρθησαν εις άνάλογον στάσιν και τα λεγόμενα «δημοκρατικά κόμματα». Δειλά-δειλά τά κόμματα αυτά και οί εκπρόσωποί των ήρχισαν έκτοτε να εκφράζουν την γνωστήν θεωρίαν, κατά την όποιαν ο Έλληνικός λαός διατελεῖ υπό ένα ψυχολογικόν έκβιασμόν, ο όποιος δέν θα του έπιτρέψη να εκφράση πραγματικώς γνησίαν και έλευθέρην γνώμη: ότι δηλαδή, φοβούμενος την επικράτησιν του κομμουνισμού, θα παρασυρθῆ εις την άλλην άκραν, θα επαναφέρη τον Βασιλέα και θα ψηφισθῆ τους «άδιαλλάκτους της δεξιάς».

Συμμαχοῦν, κατά συνέπειαν, ούσιαστικώς κομμουνισταί και δημοκρατικοί, διά να παρέλθῃ άπ' αὐτῶν το πικρόν

ΑΥΡΙΟΝ: Η νέα έξωθεν...
έναντίον της Ελλάδος αρχίζει.— Ταυτόχρονος επίθεσις από την Μόσχαν, τους γεντονικούς δορυφόρους της και την έν Ελλάδα πέμπτη φάλαγγα.

ΜΟΣΧΑ, ΔΟΡΥΦΟΡΟΙ ΚΑΙ Κ.Κ.Ε. ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΕΙΚΟΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟ ΘΕΡΟΣ ΤΟΥ 1945 Εστια 12 Αυγ. 1947 26ον

Θα επιμείνωμεν ακόμη και σήμερα εις τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς Ἑλληνικῆς ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως Βούλγαρη, δηλαδή τὴν περίοδον Αὐγούστου — Ὀκτωβρίου 1945, διότι κατ' αὐτὴν ἐκδηλοῦνται τὰ πρῶτα χαρακτηριστικὰ συμπτώματα τῆς μεγάλης συνωμοσίας, ἡ ὁποία ὀλίγον καιρὸν προηγουμένως εἶχεν ἐξυφανθῆ ἑναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐναντίον τῆς ὁποίας τὰς μεγάλας καὶ ἀποφασιστικὰς μάχας διεξάγει τὴν ἄκριθως ἡ πατρίς μας. Διάφορα ἐρωτηματικά, τὰ ὁποία δημιουργοῦνται ἀπὸ τὴν τραγικὴν δοκιμασίαν τῆς Ἑλλάδος, εὐρίσκουν τὴν φυσικὴν καὶ διαφωτιστικὴν τῶν ἀπάτησιν ἅμα ἀναπολήσῃ κανεὶς μερικὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ τὰ συνδυάσῃ μετὰ τὰ γεγονότα, τὰ ὁποία ζῶμεν σήμερα.

Τρεῖς εἶναι οἱ φορεῖς τῆς μεγάλης αὐτῆς συνωμοσίας: Ἡ Μόσχα πρῶτον, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δίδονται αἱ γενικαὶ κατευθύνσεις καὶ ἡ ὁποία χρησιμοποιεῖ εὐρύτατα τὴν τυφλὴν πειθαρχίαν, τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἔναντι τῶν ὀπαδῶν τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Αἱ γείτονες πρὸς τὴν Ἑλλάδα δυνάμεις, Νοτιοσλαβία, Βουλγαρία, Ἀλβανία, ἐπειτα, αἱ ὁποῖα: ἐκτὸς ἀπὸ τὴν διατεταγμένην ὑπηρεσίαν ποὺ ἐκτελοῦν αἱ κομμουνιστικαὶ τῶν Κυβερνήσεις διὰ τοὺς εὐρύτερους σκοποὺς τοῦ κατακτητικῆς ἰμπεριαλισμοῦ, ἔχουν καὶ ἰδιαίτερα συμφέροντα — τὴν ἰκανοποίησιν, δηλαδή, τῶν ἰμπεριαλιστικῶν ἐναντίον τῶν Ἑλληνικῶν ἑδαφῶν βλέψεων τῶν — καὶ ἐξυπηρετήσουν διὰ τῆς πολιτικῆς τῶν. Καὶ ὁ ἐν Ἑλλάδι κομμουνισμὸς, τρίτον, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀναλαμβάνει ἀδιστακτικῶς καὶ ἀπροκαλύπτως πλέον τὸν ρόλον τοῦ ὡς ἀπλῆς πέμπτης φάλαγγος τοῦ διεθνοῦς κατακτητικῆς κομμουνισμοῦ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἀπειλουμένης χώρας.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Ἡ Μόσχα, ἡ ὁποία, ἀπὸ τῆς Διασκεψεως τοῦ Πότσνταμ (τέλη Ἰουλίου 1945), εἶχε ἐκφράσει ἐπίσημως τὴν ἀντιθεσί, τῆς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος παραμονῆς τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων (ἐλθόντων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα) ἐπὶ τῆς

τοῦ, ὁ Ρῶσος ἀντιπρόσωπος, κ. Μολότωφ, διεμαρτυρήθη «εἰς τὸν βιασιότατον» κατὰ τῆς προσκλήσεως τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ὁποίαν εἶπεν, ὅτι κυβερνᾶται ἀπὸ φασιστὰς καὶ δοσιλόγους καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς δὲν εἶναι ἀντιπροσωπευτικὴ. Ἡ ἀξίωσις τοῦ κ. Μολότωφ, ὅπως διαγραφῆ ἡ Ἑλλάς, ἦτο τόσο ἐντονὸς, ὥστε οἱ ἄλλοι ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἠναγκάσθησαν ἀ συμμορφωθῶν.

Ὁ ἴδιος ὁ κ. Μολότωφ ὄχι μόνον δὲν διέψευσε τὴν πληροφορίαν αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπεβεβαίωσεν ἐμμέσως, ὅταν, τὴν 18ην Σεπτεμβρίου, ἔδεχτο εἰς συνέντευξιν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου. Ἀφοῦ ἐβεβαίωσεν, ὅτι εἰς τὰς πρῶην δорυφόρους τῆς Γερμανίας χώρας Ρουμανίαν, Οὐγγαρίαν καὶ Βουλγαρίαν, «ὀφίστανται δημοκρατικαὶ Κυβερνήσεις, αἵτινες ἀπολαύουν τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ τῶν», κατέληξε λέγων, ὅτι «ὅσον τὸ ταχύτερον ἐγκαθιδρυθῆ φυσικὴ δημοκρατικὴ Κυβέρνησις εἰς τὴν Ἑλλάδα, τόσο καλλίτερον θὰ εἶναι καὶ δι' αὐτὴν καὶ διὰ τοὺς Συμμάχους».

ΟΙ ΔΟΡΥΦΟΡΟΙ ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΟΝΤΑΙ ΠΑΛΙΝ

Ἔτσι ἡ Ρωσία ἔδωσε τὴν ἀδειαν καὶ τὸν τόπον διὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν δорυφόρων τῆς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἡ ἐπίθεσις αὐτὴ, ἡ ὁποία εἶχε ἀρχίσει ἤδη ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1945, ἐτελείται μετὰ τὴν ἐπίσημον αὐτὴν Ρωσικὴν ἐκδήλωσιν. Εἰς τὴν Σόφίαν, τὰ Σκόπια, τὰ Τίρανα, τὸ Βελιγράδι, καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν Πράγα, ἐφημερίδες, δημόσιοι ῥήτορες, ραδιοφωνικαὶ ἐκπομπαὶ δὲν ὁμιλοῦν μόνον περὶ τῆς ἀπαισίας μοσχοφασιστικῆς τυραννίας, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα, περὶ τῆς ἀγρίας καταπίεσεως τοῦ δημοκρατικοῦ λαοῦ καὶ ἰδίως τῶν Σλαβικῶν μειοψηφῶν τῆς Μακεδονίας, καὶ περὶ τῆς ὑποχρέσεως ὅλων τῶν δημοκρατικῶν Λαῶν, ὅπως βοηθήσουν τὸ καταπιεζόμενον αὐτὸν λαόν, ἀλλὰ καὶ ἐμφανίζουν πλέον ἀπροκαλύπτως τὰ κατακτητικὰ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος σχέδιά τῶν.

Ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐλευθέρου καὶ ἀσπύτου Μακεδονίας ἡ ὁποία

ἀναλαμβάνον πλέον λύπτως τὸν ρόλον τοῦ πτηνῆς φάλαγγος, τῆς ζομένης ἀπὸ τὸ ἐξωτὸν πιθέσεως.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, πρῶτον, δηλαδή ἐκ τῆς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος τῶν βορείων μας, τὸ Κομμουνιστικὸν ὄχι μόνον δὲν νεται καμμίαν ἀπολύκνησιν, ἀλλὰ, τὸ σπεύδει ἀμέσως νὰ μέρος τῶν ἐξυθριζομένων Ἑλλάδα γειτόνων, νὰ λογήσῃ δημοσίᾳ καμὼς τὴν στάσιν τῶν, παράσχη μάλιστα κερήματα νέα διὰ τὴν νικὴν ἐπίθεσιν. Ἡ ἐπιθεσις τῆς περιβοήτου πιστολῆς τοῦ δηθηγματάρχου, τοῦ ἀνατοῦ, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἰστρατιωτικὸν πραξικὸν ἐναντίον τῆς Ἀλβανίας Βορείου Ἡπείρου αὐτὸν τὸν τελευταῖον ἀποβλέπει.

Ἀκόμη σαφέστερα νὰ κοινωθῆ, τοῦ Γραφείου τοῦ Κ.Κ.Ε. σιευόμενον τὴν 20 τοῦ 1945, θέτει τὸ θέμα. Ἰδοὺ μερικὰ ριστικαὶ φράσεις: με ἀπόλυτη ἰκανοποίησιν, ὅτι ἀπὸ τῆς βορεινῆς Βαλκανικῆς δημοκρατίας, δὲν προκινῶν εἶδος ἐδοκίμησις ἀπέναντι Ἑλλάδα... Ὅλες οἱ κινήσεις διώξεις καὶ σὲ βάρος Ἑλλήνων βορείων μας γειτόνων εἰσβολῆς συμμορηνικὸν ἑδαφος, καὶ ῥόμοια, εἶναι ἐφει ἐπινοήσεις τῆς μοσχοφασιστικῆς ἀντίδρασης ἀλήθεια εἶναι, ὅτι πολλὰς καταδιωκόμενες καὶ Μακεδονοφρονεῖν τὰ Ἑλληνονομοφρονεῖν καὶ ζητῶν τὴν Νοτιοσλαβία καταδιώξεις.

Ἐνα μῆνα ὁ κομμουνιστὴς γὰρ περισσότερο πρῶτον, γραμματεὺ μεταβαίνων τὴν 20 τοῦ 1945, εἰς τὴν νικὴν, ἐκφωεῖ ἐπὶ πρῆστικὸν λόγον ποῖον, μεταξὺ ὅτι καὶ Ἄγγλομοναρχοφασιστικῆς, κακοποιουμένης τῶν Ἑλλήνων βιν συμπεριφέρει Ἑλλάδα σὺν ἀφέλικία, ὅτι «ἡ αὐτὴ τοῦ Κ.Κ.Ε., ἐφθιστὸν καὶ ὁμοφρονεῖ καὶ σπ

λασα, κατα την στιγμήν της απελευθερώσεως της με την συγκολλησιν του (Στάλιν), είχε προβάλει την έξωφρενην αξίωσιν περί στρατιωτικής βάσεως εις την Θεσσαλονικήν η την 'Αλεξανδρούπολιν και είχε χαρακτηρίσει επισήμως, αν και όχι δημοσια ακόμη, ως αντιδραστικόν και ημιφασιστικόν το μεταδεκεμβριανόν 'Ελληνικόν καθεστώς, αρχίζει από την εποχή, εκείνη να εκδηλώη διαρκώς εντονότερον την έχθρότητα της εναντίον της 'Εθνικής 'Ελλάδος, έχθρότητα, η οποία θα έφθανε εις το πρώτον της αποκορύφωμα με την προσφυγήν της του 'Ιανουαρίου 1946 εναντίον της εν 'Ελλάδι παρουσίας των 'Αγγλων, ενώπιον του Συμβουλίου 'Ασφαλείας.

Το πρώτο, σημαντικό γεγονός της 'Ελλάδος πλήγμα της Ρωσσίας, ήλθε σαφανταπέντε περίπου ημέρας μετά την Διάσκεψιν του Πότσταμ. Την 11ην Σεπτεμβρίου, συνήλθεν εις το Λονδίον το Συμβούλιο των πέντε υπουργών των 'Εξωτερικών, εις το οποίο η Διάσκεψις του Πότσταμ είχε αναθέσει την προετοιμασίαν της συγκροτήσεως των συνθηκών ειρήνης με τους ήττημένους δορυφόρους και συμμάχους της Γερμανίας. Καί, την 14ην Σεπτεμβρίου, το Συμβούλιον αυτό εξέδιδε το πρώτον ανακοινωθέν του, διά του οποίου ανήγγελλεν, ότι είχαν αρχίσει τας εργασίας του επί του καθορισμού των όρων συνθήκης με την 'Ιταλίαν και ότι εκάλει τους εκπροσώπους της 'Ιταλίας, της Νοτιοσλαυίας και των 'Βρετανικών Κτήσεων να παραστού, εις την νέαν συνεδριάσιν του της 17ης Σεπτεμβρίου κατά τας όποιαν θα συνεζητούντο τα ζητήματα των 'Ιταλο-νοτιοσλαυικών συνόρων.

'Η 'Ελλάς δέν εκκαλείτο εις τας διαπραγματεύσεις αυτές, ούτε και εις άλλας, αι όποιαι ήκολούθησαν και είχαν σχέσιν με την 'Ιταλίαν. Καί ο αποκλεισμός αυτός της χώρας, η οποία πρώτη είχε νικήσει την 'Ιταλίαν, και είχε τόσο πολύ συντελέσει εις την έκβασιν του πολέμου, προεκάλεσε την βαθειαν απογοήτυσιν του 'Ελληνικού λαού. 'Ολίγας ημέρας όμως αργότερον, ο άριστα πληροφορημένος ανταποκριτής των «Ταίμς» της Νέας 'Υόρκης εν Λονδίω, απεκάλυπτε τους λόγους εις τους οποίους ώφειλετο ο αποκλεισμός.

Εις το αρχικώς καταρτισθέν σχέδιον του ανακοινωθέντος της 14ης Σεπτεμβρίου, η 'Ελλάς εφέρετο επί κεφαλής των καλουμένων εις το Συμβούλιον 'Εθνών. Την 12ην όμως Σεπτεμβρίου, κατά την συζήτησιν του ανακοινωθέντος

πρέπει να αποκυφί απο την ενωσι, όλων των Μακεδονικών εδαφικών τμημάτων με την Θεσσαλονική, ως φυσική πρωτεύουσαν, αναπτύσσεται πλέον σχεδόν ελειθέτως από τους ανθρώπους του λαμπρού κυρίου Βλακώφ εις τα Σκόπια και από τας άπιστοίχους ύπηρεσίας του Βελιγραδίου. Εις την Σόφιαν αρχίζουν, δια πρώτην φοράν μετά τον πόλεμον, να όμιλοϋν, περί της άπαραιτήτου Βουλγαρικής διεξόδου προς το Αίγαϊον και περί της καταπιεζόμενης Βουλγαρικής Θράκης. Καί η εφημερίς της Σόφιας «'Εργασθά» μέχρι του 14 του ζητη, άτελειθέτως των «πέρα» του Νέστον, του Στριμόντος και του 'Αξιού άλυτρώτων Μακεδόνων». Τέλος, και εις αυτό το κομμουνιστικό, κρατίδιον του 'Εμβέρ Χότζα δέν φωνασκού, μόνον περί των «κατακτητικών» διαθέσεων της 'Ελλάδος εναντίον της 'Αλβανίας, αλλά όμιλοϋν ακόμη και περί των άλυτρώτων 'Αλβανών της Θεσσαλίας και της άλλης 'Ηπείρου. 'Εννοείται, ότι όλα αυτά έχουν πάντοτε ως μορφαίαν και συνεχώς επαναλαμβανόμεν, έπωδόν, την περιγραφή, του πόσου όλων αυτών των αγαθών γειτόνων μας δια την τραγωδίαν των καταπιεζομένων, από το μοναρχοφασιστικό, καθεστώς των 'Αθηνών, δημοκρατικών της 'Ελλάδος.

Αι εκδηλώσεις αυτές είναι πλέον τόσο εύγλωττοι, ώστε έγκυροι εφημερίδες των 'Ηνωμένων Πολιτειών, όπου, εν τούτοις, η Κοινη Γνώμη διατελει ακόμη τότε, κατά τα 90 τοις εκατόν ίσως, υπό την επίδρασιν της άριστερας προπαγάνδας, να διαβλέπουν την αλήθειαν. 'Ο «Κήρυξ-Βήμα» της Νέας 'Υόρκης» γράφει χαρακτηριστικώς, ότι η «Μακεδοσία και όχι η ιδεολογία είναι το μήλο της έριδος». Καί οι «Ταίμς» της Νέας 'Υόρκης» γράφουν ακόμη σαφέστερα εις ένα άρθρον, το όποιον διαβαζόμενον σήμερα, μετά δύο έτη δύστατα: να χαρακτηρισθής ως αληθώς προφητικόν:

«'Η πραγματικότητα είναι, ότι οι άθελληνικοί αυτοί ισχυρισμοί όχι μόνον είνα: ψευδεις, αλλά αποτελου, ασφαλώς προοίμιον της προσπαθείας προς δημιουργία, συννοριακών έπεισοδίων, άτινα ε, καιρω θα χρησιμεύσουν ως πρόσφασις εις τα Νοτιοσλαυικά και Βουλγαρικά στρατεύματα, δια να διαδοϋν τα σύνορα και εισέλθουν εντός της Μακεδονίας. Σκοπός της προπαγάνδας αυτής ε, η δημιουργία μεγάλης Μακεδονίας, ένταχθησομένης εις την Σλαυική, κομμουνιστικήν 'Ομοσπονδίαν, όπερ θα σημάνη κάθοδον της Ρωσσίας εις το Αίγαϊον».

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΦΑΛΑΓΞ

Όπως ανέφεραμε, ήδη, ο τρίτος φορεύς της μεγάλης αυτής εναντίον της 'Ελλάδος συνωμοσίας ε, η αι το Κ.Κ.Ε.,

θα άντηνηση ξανά το τροταφόρο «'Ευτρος Ε.Λ.Α.Σ» την 'Ελλάδα. Μόνο με έκπλιό πόλεμο θα ξεκαθαρίσουμε την κατάσταση».

Όυτω με την άρμονική συνεργασία των τριών αυτών βασικών παραγόντων της Μόσχας, των εν τη Βαλκανική δορυφόρων της και της εν 'Ελλάδι κομμουνιστικής πέμπτης φάλαγγος, είχαν δημιουργηθής ήδη από του 1945, ήτοι πού δύο όλοκληρών έτών, αι βασικαι προϋποθέσεις δια την έξπώλυσιν της νέας μεγάλης επθέσεως εναντίον της χώρας μας.

ΑΥΡΙΟΝ: Θα ήμπορούσε να προλάβη την εξέλιξιν της καταστάσεως η πολιτική του κατευνασμού εντι του κομμουνισμού; — Τα βαρύτερα ε, ατίον της 'Ελλάδος κομμουνιστικά πλήγματα, κατεφέρθησαν εις εποχή, κατά την όποιαν εκυβέρων την 'Ελλάδα οι κατευνασταί.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Αυτός είναι τύπος μιά φορά! Δέν μπορεί να χωνέψη, με κανένα τρόπον, καίεν ανδρα, ούτε «μέγαν» ούτε νέον, ούτε γέρον. Δέν άνέχεται τους μοστακαλήδες, είτε τώχουν ψαλιδισμένον κάβα-Σαρλάν είτε το διατηροϋν άκέραιο, είτε τώχουν ξυρισμένο στην εντέλεια—δέν χωνεύει τους άνδρες, μισε: το φύλλον του. Καί σ' αυτό το αίσθημα ε, ίνε άπαύτος, άγριος, μανιακός. 'Η φίλια που τρέφει για μένα — γκωριζόμεσθε χρόνια— έχει άσπντικόν χαρακτήρα: Δέν με μισε: όσο τους άλλους. Το γιατί, καλά καλά, δέν το ξέρω. Ίσως γιατί δέν του κουβεντιάζω ποτέ πολιτικά, που τα μισε: σαν παλιές του άμαρτίες. Με κάνει παρσα—ταύ σπάνια, έννοείται — και καμιά φορά, πολύ σπανιώτερα, με τιμά με κάποιαν εξομολόγησι:

— Σ' αυτή την άστραπιαία και λαχανιασμένη ζωή—μου λέει—δέν έχω καιρό για χάσιμο. 'Αν μου περισσεύη μισή ώρα, γιατί να την χαρμισω με τους μαντραχάλους; 'Ο καφενης δέν μ' άρέσει, χαρτισ δέν τα πιάνω στα χέρια μου, το κοτσομπολιό τους (γιατί ε, ίνε πολύ πιο κοτσομπούληδες οι άνδρες από της γυναίκες!) μ' άναστατώνει. 'Επειτα έχω,ν όλες της σιφορές του κόσμου άπάνω τους: Φοβε: οι κακοί — κυτάνε ποιός θα σου πρωτογάλη το μάτι — χοντροκέφαλοι και χοντρομασημένοι, άκαλαίσθητοι, άναίσθητοι στην λεπτότητα και την άπόχρωσι, χαζοί, δογματικοί, σκλάβοι των συνηθειών τους, φανατικοί στής προλήψεις τους, ταμπουρωμένοι σε μιά κοντάφθαλμη αίτάσκεια, ξεροί στα μπακαλιάρια, αξιολύπητοι! 'Αν μου

210

ΘΑ ΗΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΘΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΕΥΜΕΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ ΤΑ ΠΑΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΟΙΠΟΡΩΝ

Εστία 2701 13-8-44

Ήμπορεί να αφήσει εις μερικούς των αναγνωστών μας κάποιας άπορίας τα προηγουμένα άρθρα μας, τα όποια επί τη βάσει έξηκριδωμένων και πραγματικά άσπασθητήτων στοιχείων, απέδειξαν, ότι μετά την άποτυχία των δύο πρώτων κομμουνιστικών εναντίον της Ελλάδος εξορμήσεων, του Μαρτίου — Απριλίου 1944 και του Δεκεμβρίου 1944, η τρίτη άθελληνική επίθεση, της οποίας διατρέχουσα τώρα τας τελευταίας ίσως, αλλά πάντως άποφασιστικάς φάσεις, διεξάγεται από τους θερούς του 1945, επί τη βάσει πλήρους προγράμματος, καταρτισθέντος εκτός της Ελλάδος. Συγκεκριμένως, ήμπορεί να άπομένη ή άπορία, εάν δέ, θα ήμπορούσε ά πρόλάβη την τραγικήν αυτήν διά την Ελλάδα εξέλιξη, μία ειρηνική πολιτική κατευνασμού, άποβλέπουσα όχι μόνον, εις την συμφιλίωσιν του ύπολοίπου Έλληνικού Λαού με την κομμουνιστική μελοψυφίαν, αλλά και εις τον έξευμενισμόν της Σοβιετικής Ρωσσίας, ούτως ώστε να εγκαταλειψη αυτή την τόσο έντονον, έχθρότητα της εναντίον της Ελλάδος.

Πρόκειται, δηλαδή, περί της δυνατότητας της εφαρμογής της πολιτικής εκείνης, της οποίας, με τόσον πείσμα και τόσην επιτολαιότητα συχνά ύπεστηρίζα, οι λεγόμενοι Έλληνες δημοκρατικοί, κατά την πρώτη, ιδίως περίοδο, της επιθέσεως, αλλά την οποία, και προχθές ακόμη ενεφάνισα — με περισσότεραν, εν τούτοις, διαστικτικότητα — ο κ. Σοφούλης. Άσχετως των έσωτερικών εκδηλώσεων της εν λόγω πολιτικής, ή οποία, εφαρμοσθείσα μάλιστα κατά τον χειμώνα του 1945—1946 υπό της Κυβερνήσεως Σοφούλη, επέτρεψεν εις τους κομμουνιστάς να άσυστάξουν τας επιθετικάς των δυνάμεις και να τας πλοηύσουν με όλους τους εάποσιφορθέντας εγκληματίας, αί έξωτερικάί της επιδιώξεις — τρεθείσα και αύται δύο ή τρεις φορές εις εφαρμογήν, με άποτελέσματα έξίσου άλέθρια — απέβλεπον, εις την εγκατάλειψιν της «ίπερβολικής» άφοσιώσεως της Ελλάδος εις την φιλίαν και συνεργασίαν με τας μεγάλας Άγγλοσαξονικάς δυνάμεις, εις τρόπον ώστε να μη εμπέη ή Ελλάς εις την Σοβιετικήν Ρωσίαν την ύπόνοιαν, ότι χρησιματοποιείται παρά των Άγγλοσαξο-

λάδος μίαν πολιτικήν, ή όποια άποβλέπει εις ώρισμένους και σαφώς διαγραφέντας γεωπολιτικούς σκοπούς και ή όποια δέν ήμπορεί να ύποστη καμμίαν μεταβολήν από οιασδήποτε εκδηλώσεις καλής διαθέσεως προερχόμενας εκ μέρους της Ελλάδος και προβαίνουσας εις οιασδήποτε ύποχωρήσεις — έστω και αν ήμπορούν αύται να άποδούν όλέθρια διά τα Έλληνικά συμφέροντα — έφ' όσον αί ύποχωρήσεις δέν φθάνουν μέχρι του σημείου εκείνου, το όποιον να έξυπηρετή πραγματικώς και πλήρως τους περιωπρόκειται άδικειμενικούς σκοπούς.

Δια την εφαρμογήν της πολιτικής της αυτής, όπως ήσκήθη μέχρι σήμερα, και όπως θα έξακολουθήση να άσκήται μέχρι της στιγμής, την όποιαν ήμεις τούλάχιστον έλπίζομεν προσεχί και κατά την όποιαν θα πεισθί, ότι λόγω της σθεναράς αντίστασεως του Έλληνικού λαού και της άποτελεσματικής έπισχύσεως των φίλων του, ή επιτυχία της είαι πλέον άπολύτως άδύνατος, ή Ρωσία δέν ήμπορεί να έχη έμπιστοσύνην εις άλλους παρά εκείνους, δια τους όποιους γκωρίζει, ότι θα πειθαρχήσουν, τυφλώς, εις τας οιασδήποτε διαταγάς της, διότι δέν είαι τίποτε άλλο παρά όργανά της. Και δέ, ήμπορεί να άρκεσθί εις καμμίαν εκδήλωσιν, φιλίας και προθυμίας προς συνεργασίαν, όσοδήποτε ειλικρινής και αν είαι, όσονδήποτε και αν θυσιάση τας δυνατότητας αντίστασεως του Έλληνικού λαού, έφ' όσον δέν πρόκειται περί πλήρους και άκτιφιλάκτου παραδόσεως εις τας δικάς της επιδιώξεις.

Έφ' όσον δέ αί επιδιώξεις αύται συμπίπτουν άπολύτως προς τας κατακτητικάς εναντι της Ελλάδος και της έδαφικής της άκεραιότητας των προς Βορράν γειτόνων μας, οι όποιοι υπήρξαν και θα είναι πάντοτε πρωτότοκοι υιοί του κομμουνισμού εις την Βαλκανικήν Χερσόνησον, δέν χρειάζονται μακραί άστυξεις διά να έξηγηθί διατι ή τοιαύτη πλήρης ύποχώρησις δέν ήμπορεί να συζητηθί κα-

της συμφιλίωσης με την Σοβιετικήν Ρωσίαν, δέ, μετέβαλε καθέλου τας άρχικάς ατάς διαθέσεις, ούδε καν όταν όστος, κατά την Διασκεψιν του Άντιστ Φραγκίσκου, δια να είταρτισθή η Ρωσία, κατεψήφισε την είσοδο της Άργεντινης εις τον Όργανισμόν Ηνωμένων Έθνών, ότσαρ στήσας ούτω, όχι μόνον μίαν πολιτικόν φίλην της Ελλάδος, αλλά και τας Κυβερνήσεις Μεγάλης Βρετανίας και Ηνωμένων Πολιτειών.

Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Άλλά είναι άνόμη πειστικώτερον και χαρακτηριστικώτερον, το γεγοός της ύποδουλής της Ρωσικής έστιας της Ελλάδος και της Άγγλικας προσφυγής, κατά την 21ην Ιανουαρίου 1946. Εύρισκετο πάλιν εις το ύπουργειον των Έξωτερικών ο ίδιος κ. Σοφιανόπουλος, ο όποιος προσεληφθη από τον κ. Σοφούλη, μόνον και μόνον, όπως έφαρμόση την πολιτικήν του κατευνασμού εναντι της Ρωσσίας και ο όποιος διετηρήθη ύπο του ίδιου — μετά το τρομερό, παράπτωμα των τηλεγραφημάτων περί άσβολής των έκλογών, του Δεκεμβρίου 1945, περί του όποιου θα γραφώμε αύριον — διότι έπεισε και τον κ. Σοφούλην και το ένταύθα Άγγλον πρεσβευτήν, κ. Άντερ, ότι είαι άπαραίτητος δια την εφαρμογήν της πολιτικής του κατευνασμού εναντι της Ρωσσίας.

Την 20ην Ιανουαρίου 1946, ο κ. Σοφιανόπουλος εύρισκετο εις το Λονδίνον, όπου είχε μεταθή διά να αντιπροσωπεύση την Ελλάδα ένωπιον του Συμβουλίου Ασφαλείας, καθά την γενικήν κατακραυγήν της Έλληνικής Κοινης Γνώμης και το έπισημότατον διαθήμα εναντίον του, εις το όποιον προέβησαν, κατά τας παραμονάς της άναχωρήσεώς του, όλοι οι άρχηγοί των Έλληνικών κομμάτων. Και, την ίδίαν εκείνην ήμέραν, ο κ. Σοφιανόπουλος, συναπώμενος με το Άγγλον ύπουργόν των Έξωτερικών, κ. Μπέβιν, του άνεκοίνωσεν, ότι είχε κατορθώσει να προσφέρη μίαν θετικήν ύπηρεσίαν εις την γενικώτεραν προσπάθειαν της Ευρωπαϊκής ειρηνεύσεως, κατορθώσας να έξευμενίσθί πλήρως την Ρωσίαν και λαβών παρά των αντιπροσώπων της την ύπόσχεσιν, ότι δέν θα άνακινησουν πλέον το Έλληνικόν πρόβλημα.

Την επομένην άκριδώς ήρχετο ως τραγική άπάντησις εις την διαβεβαίωσιν αυτήν ή έπιστολή της 21ης Ιανουα-

212

πύργιον ἐναντίον τῆς καὶ νὰ εἶναι κατὰ συνέπειαν, δυνατὴ ἢ βελτιώσις τῶν Σοβιετικῶν διαθέσεων ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος.

Ἐχει μεγάλην σημασίαν ἡ ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ἄρθρων αὐτῶ, ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα, εἰ ἢ θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ μιᾶς τοιαύτης πολιτικῆς κατευνασμοῦ ἐναντι τῆς Ρωσσίας καὶ τῶν βορείων Σλαβικῶν γειτόνων μας. Διότι, εἰ ἢ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα ἦτο θετική, εἰ ἢ δηλαδὴ ἀπεδεικνύετο, ὅτι θὰ ἠμπορούσαμεν μὲ μίαν τοιαύτην πολιτικὴν νὰ ἀποφύγωμεν ὅλας τὰς μέχρι τοῦδε τραγικὰς ἐξελίξεις, τότε θὰ ἀπεδεικνύετο, ὅτι ἀπὸ τῆς Ἑλλάδα καὶ τῆς ἰδικῆς τῆς στάσις προῆλθον αἱ ἐξελίξεις αὐταί, ὅτι ἡ Ἑλλὰς καὶ ὄχι οἱ ἄλλοι, πταίει δι' ὅλα τὰ τραγικὰ γεγονότα καὶ ὅτι, κατὰ συνέπειαν, ἀνατρέπονται τελείως τὰ συμπεράσματα τῶν μέχρι τοῦδε ἄρθρων μας.

ἩΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΞΕΥΜΕΝΙΣΘΗ Ἡ ΡΩΣΣΙΑ;

Τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον Ἑλλην διπλωμάτης, ἀρμοδιώτερος παντὸς ἄλλου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐτίθετο παρα Ἑλλήνων πολιτικῶν τὸ ἐρώτημα εἰ ἢ θὰ ἦτο ἴσως δυνατὸς ὁ ἐξευμενισμὸς τῆς Ρωσσίας καὶ ἡ συμφιλίωσις μαζῇ τῆς, ἐπὶ τῇ βάσει ὠρισμένων Ἑλληνικῶν ἐνεργειῶν καὶ ἐκδηλώσεων, ἀπήντησε:

— Βεβαίως, θὰ ἦτο δυνατὸς ἕνας τοιοῦτος ἐξευμενισμὸς καὶ, κατὰ συνέπειαν, ἡ μεταβολὴ τῆς Ρωσικῆς πολιτικῆς ἐναντι τῆς Ἑλλάδος. Δὲν θὰ εἶχομεν παρὰ νὰ δεχθῶμεν τὴν ἐγκαθίδρυσιν μιᾶς κομμουνιστικῆς Κυβερνήσεως, ἢ, τοῦλάχιστον, μιᾶς οἰασδῆποτε «ἀντιπροσωπευτικῆς Κυβερνήσεως», προετοιμαζούσης τὴν ἐντὸς ταχέος χρόνου ἐξέλιξιν πρὸς τὴν κομμουνιστικὴν ἐπικράτησιν, τὴν πλήρη ἐγκατάλειψιν τῆς πολιτικῆς τῆς φιλίας μας πρὸς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὴν ὑποχώρησιν εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν γειτόνων μας περὶ δημιουργίας αὐτονόμου Μακεδονίας καὶ περὶ Βουλγαρικῆς διεξόδου πρὸς τὸ Αἰγαῖον. Ἡ Ρωσικὴ πολιτικὴ θὰ μετεβάλλετο τότε ἀμέσως καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀνεκηρύσσετο ἀπὸ ὅλον τὸν κομμουνιστικὸν Τύπον τοῦ Κόσμου, ὡς πραγματικῶς δημοκρατικὴ Δύναμις.

Ἐνωεῖται, ὅτι, κατόπιν τοιαύτης ἀπαντήσεως, οἱ λόγῳ πολιτικοὶ μας, ἐγκαταλείψαν ἀμέσως τὴν συζήτησιν. Καὶ ὅμως, ἔτσι ἀκριβῶς τίθεται μὲ ἀπόλυτον σαφήνειαν καὶ ὠμότητα τὸ ὅλον πρόβλημα. Ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία ἀκολουθεῖ ἐναντι τῆς Ἑλ-

ληνα.

ΠΩΣ ΚΑΝΟΝΙΖΕΙ Ἡ ΡΩΣΣΙΑ ΤΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ

Ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως αὐτῆς, σαφεῖς καὶ πλήρεις ἀποδείξεις τοῦ ἰσχυρισμοῦ μας αὐτοῦ. Καὶ εἶναι αἱ ἀποδείξεις αὐταὶ κυρίως τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα πιστοποιοῦν, ὅτι ἡ Ρωσικὴ πολιτικὴ ὄχι μόνον δὲν ἔλαβε καθόλου ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπαρξίν ἐν Ἑλλάδι κυβερνητῶν ἀσκούτων τὴν πολιτικὴν τοῦ κατευνασμοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ τούνατίον φαίνεται ὡς νὰ ἐξέλεγε ἀκριβῶς τὰς στιγμὰς τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν τῶν κυβερνητῶν εἰς τὴν ἀρχήν, διὰ νὰ ἐκδηλώσῃ κατὰ τὸν ζωηρότερον τρόπον τὴν δυσμένειάν τῆς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος.

Ἴδου μερικὰ ἀπὸ τὰ γεγονότα: Ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία, ἡ ὁποία εἰχεν ἀσκήσει πάντοτε πρὸ τοῦ πολέμου πολιτικὴν ἄφογον ὄχι μόνον ἐναντι τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου, ἀλλὰ καὶ ἐναντι αὐτοῦ τοῦ καθεστώτος Μεταξά, καὶ ἡ ὁποία ἀκόμη τὴν 25ην Μαρτίου 1944 ἔστειλε διὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Καλίνιν ἐγκάρδιον συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν ἐν ἐξορίᾳ τότε εὐσκόμενον Βασιλέα Γεώργιον, μετέβαλε τὴν πολιτικὴν τῆς αὐτὴν μόνον ἀφ' ὅτου ἀπέτυχε, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1944, τὸ πρῶτον ἐπαναστατικὸν κίνημα τοῦ κομμουνισμοῦ, διακόψασα τότε σιωπηλῶς τὰς ὀμαλὰς διπλωματικὰς σχέσεις μὲ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ δὲν ἐσκέφθη καν νὰ ἀνασυνδέσῃ τὰς σχέσεις αὐτάς, οὔτε ὅταν, τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1944, ἔξ κομμουνιστῶν καὶ πολυάριθμοι συνοδοιπόροι εἰσῆλθον εἰς τὴν σχηματισθεῖσαν ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν Ἑθνικῆς Ἐνώσεως.

Ἀντιθέτως, ὅμως, ὁ Σοβιετικὸς ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Βισίνσκυ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν Ἑλληνα ἐν Μόσχᾳ πρεσβευτῇ, τὴν 30ὴν Δεκεμβρίου, ἀκριβῶς δηλαδὴ μετὰ τὴν πλήρη ἦτταν τῶν κομμουνιστῶν εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα, ὅτι ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἀποστείλῃ τὸν κ. Σεργῆεφ ὡς πρεσβευτὴν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐπὶ ἕνα δὲ μῆνα ἐγένοντο πράγματι μὲ ἀρκετὴν σπουδὴν εἰς τὴν Μόσχαν αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πρεσβευτοῦ αὐτοῦ μὲ τὸ προσωπικόν του διὰ τὴν Ἑλλάδα. Μόλις, ὅμως, ἀγγέλλθη ἡ ὑπογραφή τῆς συμφωνίας τῆς Βάρκιζας, διὰ τῆς ὁποίας ἠμνηστεύοντο οἱ κομμουνισταὶ ἠγέται, ἐγνώσθη ἡ πρὸς τὴν Μόσχαν ὅτι ἐπὶ ἀλλετὰ ἐπ' ἀόριστον ἡ ἀναχώρησις τοῦ κ. Σεργῆεφ διὰ τὰς Ἀθήνας.

Ἡ παρουσία εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ μάλιστα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, τοῦ κ. Σοφιανοπούλου, ὁ ὁποῖος διεκήρυσσε «οὔρμπι ἔτ' οὔρμπι» τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὴν πολιτικὴν

που κ. Γκρομύκο, διὰ τῆς ἀποφάσεως κατηγγέλλετο ἡ ἐπιβουλή Ἑλλάδι παρουσία τῶν Βρεταννικῶν στρατευμάτων ὡς ἀποτελέσασα «μέσον διὰ τὸν ἐπιπρασμὸν τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς χώρας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ χρησιμοποιηθῆται παρὰ τῶν ἀντιδραστικῶν στοιχείων ὡς μέσον καταπίεσεως τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος». Καὶ, εἰς τὴν συζήτησιν, ἡ ὁποία ἐπηκολούθησεν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, ἡ Κυβέρνησις Σοφοῦλη, ἡ ὁποία εἰς τόσας θυσίας εἶχε προβῆ ὑπὲρ τοῦ ἐξευμενισμοῦ τῆς Ρωσσίας, κατηγορήθη παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ὄχι μόνον ὡς ἀποτελοῦσα ὄργανον τῆς Βρεταννικῆς ἱμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀποτελουμένη ἀπὸ «δυσολόγους».

Δὲν χρειάζονται περισσότερα, διὰ νὰ ἀποδειχθῆ, ὅτι ἡ ὅλη ἐπίθεσις τοῦ κομμουνισμοῦ ἐναντι τῆς Ἑλλάδος, ὑπαγορεύεται ἀπὸ λόγους ἕνους πρὸς τὴν ἀσκούμενην ἐν Ἀθήναις πολιτικὴν, λόγους ἀνταποκρινομένους πρὸς τὰ γενικώτερα σχέδια, τὰ ὁποῖα ἐξεθέσαμεν ἤδη.

ΑΥΡΙΟΝ: Διὰ νὰ ἰκανοποιηθῶν αἱ δύο βασικαὶ κομμουνιστικαὶ ἐπιδιώξεις τοῦ 1946, ἦτοι ἡ ἀμνήστευσις τῶν ἐγκληματιῶν τοῦ Δεκεμβρίου καὶ ἡ ματαίωσις τῶν ἐκλογῶν, ἀνατρέπεται ἡ ὑπηρεσιακὴ Κυβέρνησις καὶ ἐγκαθίσταται ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κέντρου.— Ὁ ἀγὼν μεταξύ τῶν κομμουνιστῶν καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΓΥΜΝΙΣΜΟΣ

Μεσημεράκι, σὲ κεντρικὸ μπάρ. Ἡ κοσμικὴ κυρία, μὲ τὸ πρῶνόν της φουστανάκι καὶ τὸ ποτηράκι μὲ τὸ ντοματόζουμο ἐνώπιόν της στὸν πάγκο, εἶχε βάλει μπροστὰ τὸν νεαρὸ καὶ τὸν ἔψελνε:

— Ἄλλοτε ἐφωνάζατε, τὸ καλοκαίρι, ἐσεῖς οἱ ἄνδρες, ὅτι τάχα εἴμαστε προνομιοῦχα πλάσματα, ἡ γυναῖκες, γιατί δὲν ὑπεφέραμε ἀπὸ τῆς ζέστης, ἐπειδὴ ἐβγαίναμε σχεδὸν γυμνές! Καὶ τί δὲν μᾶς ἐσέρνατε, Περνοῦσα κάποτε, μ' ἕνα ἐλαφρὸ φουστανάκι ἀπὸ μιᾶς παρέας... Κι' ἄκουσα μὲ τ' αὐτιά μου...

— Καταλάβατε;.. Ἄλλὰ ἦρθε ἡ ὥρα τῆς ἀνταποδόσεως!.. Ἐμεῖς θὰ σᾶς βάλουμε τώρα στὸ σκαμνί!..

— Ὁ νεαρὸς γελοῦσε:

— Δὲν καταλαβαίνω... Μὲ ποιά κατηγορία;..

— Μά, φίλε μου, κυττάχτε πῶς

975

ΠΡΟΣ ΑΝΕΤΡΑΠΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΙΑ ΝΑ ΕΠΙΤΕΥΧΘΟΥΝ ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ ΤΟΥ 1945

Εορτάζω 28ον Νοβ. 1947

Είναι μακρά η ιστορία της δρασεως των πολιτικῶν ἐκείνων παραγόντων, οἱ ὅποιοι, παρασιτῶμενοι ἀπὸ τῆς στενῆς ἀπὸ τῆς πτωχῆς κομμουνιστικῆς τῶν συμφερόντων, προσεφέροντο διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν γενικωτέρων σχεδίων τοῦ κομμουνισμοῦ. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, περισσότερο ἰσως παρὰ εἰς οἰανδήποτε ἄλλη χώραν — διότι τὸ ἴδιον, ὑπὸ ἥσσαν κλίμακα συμβαίνει παρ' αὐτοῦ — οἱ συνοδοιπόροι αὐτοὶ καὶ ἡ δράσις τῶν ἀπετέλεσαν ἓνα ἀπὸ τὰ κύρια στοιχεία τῆς προαγωγῆς τῶν κομμουνιστικῶν σχεδίων. Ἀλλὰ ἡ ιστορία αὐτῆ δὲν ἀάγεται ἀμέσως εἰς τὸ θέμα τῶν ἄρθρων αὐτῶν καὶ ὡς παρεμπιπτόντως ἀεφέραμεν, πῶς οἱ συνοδοιπόροι ἐβοήθησαν, συγχωρῶς ἢ τὸ ἀντιλαμβάνονται, τὸν κομμουνιστὸν κατὰ τὰς δύο πρώτας ἐπιπτώσεις τῆς Ἑλλάδος ἐξορμήσεις του, ἔτσι θὰ ἀναφέρωμεν καὶ ἐδῶ παρεμπιπτόντως μόνον πῶς οἱ συνοδοιπόροι ἐβοήθησαν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1945, εἰς τὴν προετοιμασίαν τῆς τρίτης καὶ μεγαλειότερας ἐπιπτώσεως τῆς Ἑλλάδος ἐξορμήσεως.

Κύριοι ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους αὐτοῦ ἦσαν, διὰ τὸν κομμουνιστὸν, πρῶτον ἡ ματαίωσις τοῦ δημοψηφίσματος καὶ τῶν ἐκλογῶν, ποὺ θὰ ἐστερέωναν, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἓνα καθεστῶς, ἀποφασισμένον καὶ ἱκανὸν νὰ παρεμποδίσῃ τὴν πραγματοποίησιν τῶν εὐρύτερων κομμουνιστικῶν σχεδίων, καὶ δεύτερον, ἡ ἀποφυλάκισις τῶν δυναμικῶν ἐκείνων στελεχῶν, τὰ ὅποια εἶχον συλληφθῆ κατὰ ἢ μετὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κομμουνιστικὸν κίνημα. Ἡ ἀποφυλάκισις αὕτη ἦτο ἀπαραίτητος διὰ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ διὰ τὰ ἀπαιτήματα τῶν ἐκδηλώσεων, τῆς δυσφορίας τῶν ὀπαδῶν των, οἱ ὅποιοι παρετόνευτο, ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ ἡγεσία, ἐπιτυχούσα αὕτη τὴν ἰδιωτῆς ἀμνηστίας, εἶχεν ἀφήσει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ «μοναρχοφασισμοῦ» τὰ ἐν λόγῳ στελέχη, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ σχηματισθοῦν, μετὰ τὸ δυνατὸν περισσότερο, ἀριθμὸν μελῶν αἱ ἀναρπῆτικαὶ ἐπαστασιακαὶ συμμορίαι, διὰ τὰς ὁποίας ἡ στρατιωτικὴ σχολὴ τοῦ Μπουζικῆς θὰ παρεῖχε στελέχη.

Καὶ εἰς τὰς δύο μετέπειτα ἐπιπτώσεις τοῦ κομμουνισμοῦ οἱ συνοδοιπόροι προσέφεραν τὴν ἀνεπιφύλακτον συνδρομὴν των, κατὰ τρόπον, ὁ ὅποιος ἐξυπηρέτησε περισσότερο, ἀπὸ κάθε τι ἄλλο τὸ,

1946. Κατόπιν τούτου, οἱ φιλελεύθεροι τοῦ κ. Σοφοῦλη συνεφώνησαν πλέον μετὰ τὴν δικαίαν ἐπιδιώξιν τῶν κομμουνιστῶν, νὰ πέσῃ ἡ Κυβέρνησις Βούλγαρη.

Μέσα εἰς μίαν γενικὴν ἐξέγερσιν ὅλων τῶν ἀριστερῶν κύκλων τῆς Ἑλλάδος, ὁ κ. Θ. Σοφοῦλης καλεῖ τὸ βράδυ τῆς ἐπομένης τοὺς φίλους του, διὰ νὰ τοὺς εἰσηγηθῆ νὰ λάβουν ἀπόφασιν περὶ ἀποχῆς τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἀπὸ τὰς ἐκλογάς, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐπιμείνῃ εἰς τὰς προθέσεις τῆς. Καὶ τὴν νύκτα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐκδίδεται ἀνακοινωθέν, τὸ ὁποῖον ζητεῖ τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως Βούλγαρη καὶ τὴν ἀντικατάστασιν του διὰ πολιτικῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κέντρου μετὰ συμμετοχὴν «μετριοπαθῶν στοιχείων», ἡ ὁποία μόνη δύναται νὰ διεξάγῃ ἀδιαβλήτους ἐκλογάς. Ἐν τῇ περιπτώσει ἡ ἀξίωσις αὕτη δὲν γίνῃ δεκτὴ, οἱ φιλελεύθεροι θὰ ἀπόσχον, τῶν ἐκλογῶν.

Οἱ κομμουνισταὶ, ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν ἐκδήλωσιν αὕτην, ἡ ὁποία τόσο πῆλως ἐξυπηρετεῖ τὰ σχέδιά των, σπεύδου, ἀμέσως νὰ τὴν υἱοθετήσουν, προσφέροντες εἰς αὕτην τὴν μόνην ἐπίσχεσιν, ἡ ὁποία δὲ, θὰ τὴν καθίστα ὑποπτον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὡς ἀποτελοῦσα μόνον κομμουνιστικὸν σχέδιον. Πράγματι, ἡ λεγομένη Ε.Λ.Δ.—Σ.Κ. τῶν κ.κ. Σβώλου καὶ Τσιριμώκου, πρῶτον, ὁ Ν. Ζαχαριάδης καὶ ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κ.Κ.Ε., ἔπειτα, δηλώσασιν ἐπίσημως, ἐπὶ τῶν ἀμέσως ἐπομένων ἡμερῶν, ὅτι ἀποδέχονται πῆλως τὴν πρότασιν τοῦ κ. Σοφοῦλη καὶ πρὸς χάριν «τῆς ἐσωτερικῆς εἰρηνεύσεως» δέχονται νὰ παραιτηθοῦν τῆς ἀξιώσεώς των, ὡς συμμετάσχῃ τὸ Κ.Κ.Ε. εἰς μίαν τοιαύτην πολιτικὴν Κυβέρνησιν.

ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς καὶ ἐπειθὴ ἐν τῷ μεταξύ ἐξεδηλώθη ἑσπέρεια ἀπὸ τὰ περίεργα καὶ δυσεξήγητα ἐκείνα διαδήματα τῆς ὑπὸ τὸν κ. Λήπερ τότε Βρετανικῆς πρεσβείας, ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βούλγαρης, μεταβαίων τὴν μεσημβρίαν τῆς 9ης Ὀκτωβρίου εἰς τὸν εἶχον τοῦ Ἀτιτσουλιέως, υποβάλλει τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεώς του.

Ἡ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ὁ πρῶτος ἀντικειμενικὸς σκοπὸς εἶχε ἐπιτευχθῆ. Ἐξέ-

ἰσχυρῶν ἐκινεῖτο, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὁλόκληρος ὁ ἔσμος τῶν ὑπόπτων λεβατικῶν κύκλων, ὁ ἐξυπηρετῶν μόνον τοῦ κομμουνισμοῦ τὰς ἐπιδιώξεις, παρὰ τὰς διαφορὰς μορφὰς, τὰς ὁποίας ἐλάμβανεν, ἀναλόγως τῆς ἐξελίξεως τῶν γεγονότων.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ ΤΗΣ 22ΑΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1945

Καὶ φθάνομεν οὕτως εἰς τὴν τραγικὴν ἐκείνην νύκτα τῆς 22ας πρὸς τὴν 23ην Νοεμβρίου 1945, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐσημειώθησαν τὰ ἀληθῶς πρωτοφανῆ γεγονότα τῆς ἐξωθεν σχεδὸν διὰ τῆς βίας ἐπιβολῆς μιᾶς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποία δὲν ἠθέλην ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ τῆς ὁποίας μοναδικὸς εἰς τὴν πραγματικότητα σκοπὸς θὰ ἦτο ἡ ἀναβολὴ τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας, ἡ ὁποία θὰ ἀπέδιδε τὴν πολιτικὴν σταθερότητα καὶ συνταγματικὴν ὁμαλότητα εἰς τὴν ταλαιπωρουμένην Ἑλλάδα. Εἶναι τόσο γνωσταὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἐστίας» ἀπὸ ἐπανειλημμένας καὶ ἱστορικῶς ἐξηκριβωμένας ἀναλύσεις, ὅσαι σ' λεπτομέρειαι τῆς συνωμοσίας ἡ ὁποία, κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ἐξυφάνθη ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἀνάγκη νὰ τὰς ὑπομνήσωμεν τώρα.

Ὅταν ὁμως εὐρέθη ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀδιάφορον ἂν ἀναρριχηθεῖσα ὑπὸ τὰς καταπληκτικὰς ἐκείνας συνθήκας, ἡ λεγομένη «Κυβέρνησις τοῦ μεγάλου Δημοκρατικοῦ Κέντρου», δὲν ἠρῆσε νὰ ἀντιληφθῆ ἡ ἴδια, ὅτι ὁ ἓνας τοῦλάχιστον ἐκ τῶν δύο βασικῶν σκοπῶν, εἰς τοὺς ὁποίους, κατὰ τὰ κομμουνιστικὰ σχέδια, ἀπέβλεπε, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῆ. Ἡμπορεῖ δηλαδὴ νὰ ἐπροχώρησεν ἡ Κυβέρνησις Σοφοῦλη εἰς τὰ πρῶτά τῆς μέτρα διὰ τὴν «ἀποσυμφόρησιν» τῶν φυλακῶν, ἡ ὁποία ἔδωκεν εἰς τὰς κομμουνιστικὰς συμμορίας μερικὰ ἀπὸ τὰ πολυτιμότερα στελέχη των. Ἀλλὰ τὴν μακρὰν ἀναβολὴν ἢ ματαίωσιν τῶν ἐκλογῶν, δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ τὴν ἐπιτύχῃ. Αἱ Σύμμαχοι Κυβερνήσεις καὶ πρὸ παντὸς ἡ Βρετανικὴ, ἡ ὁποία εἶχε τότε τὴν κυρίαν πρωτοβουλίαν, ἀντελήφθησαν ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν προκληθεῖσαν ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως Σοφοῦλη γενικὴν κατακραυγὴν, ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, νὰ παραδεχθοῦν τοιαύτην ματαίωσιν ἢ παρέλκυσιν τῶν ἐκλογῶν. Καὶ ὑπῆρξαν ἐπανειλημ-

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗ ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ

Το πρώτον, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ θέρους καὶ τοῦ φθινοπώρου ἔπρεπε νὰ ἐπιτευχθῆ πρὸς τοῦτο, ἦτο ἡ ἀατροπή τῆς ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως Βούλγαρη, ἡ ὁποία εἶχε δώσει σαφῶς νὰ ἐνοσηθῆ, ὅτι ἀντιτίθετο ἀπολύτως καὶ πρὸς τὰς δύο βασικὰς ἐπιδιωξεις τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἦτο, δηλαδή, ἀποφασισμένη ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ καὶ τὴν λαϊκὴν ἐνθυγορίαν νὰ προετοιμάσῃ ἐντὸς τῶν ταχθεισῶν προθεσμιῶν, συμφῶνως πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἀνέλαβεν ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τῶν Συμμάχων, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀρνηθῆ κάθε ἀμνήστευσιν ἢ ἀποφυλάκισιν τῶν κρατουμένων εἰς τὰς φυλακὰς μετὰ τὴν κατηγορίαν, ὅτι διέπραξαν ἀπεχθῆ ἐγκλήματα τοῦ κοινῆς ποινικοῦ δικαίου.

Ἐπρεπε, λοιπόν, μετὰ κάθε τρόπον, νὰ πέσῃ ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἐτόλμα νὰ ἐμφανίσῃ ἑαυτὴν ὡς ἐμπόδιον εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν κομμουνιστικῶν σχεδίων. Καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ἐγένετο πλέον ὀριστικὴ καὶ ἀναπόσπαστος, ὅταν κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ὀκτωβρίου 1945 ἡ Κυβέρνησις κατέστησε καὶ δημοσίαν τὴν ἀπόφασιν της ὅπως — συμμορφουμένη καὶ πρὸς τὸ ἐν τῷ μεταξύ ἐκδοθὲν Συμμαχικὸν ἀνακοινωθὲν τῆς 18ης Σεπτεμβρίου — ἐνεργήσῃ ἐκλογὰς ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἢ τὸ πολὺ, εὖν παρενεβάλλοντο ἢ ὑπέρβλητα τεχνικὰ ἐμπόδια, ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἐχρησιμοποιήθησαν, λοιπόν, πρῶτον ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα τῆς τρομοκρατήσεως ἢ ὑπονομεύσεως τῆς ἐν λόγῳ Κυβερνήσεως, διὰ νὰ μὴ ἴμφορέσῃ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπόφασιν της. Παρητήθη ὁ ἐξαρτώμενος ἀπὸ τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ὑπουργὸς της ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν. Διεξήχθη ἐκβιαστικὴ δημοσιογραφικὴ ἐκστρατεία ἐναντίον της. Ἐγένετο ἀκόμη ἀπόπειρα τῆς δημιουργίας μιᾶς λεγομένης «ἐθνικῆς ἐνώσεως» τῶν Κομμάτων, ἡ ὁποία δὲν θὰ εἶχεν ἄλλον σκοπὸν παρὰ νὰ καταστήσῃ περιττὴν τὴν ὑπαρξίν τῆς ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως. Προεκλήθησαν, τέλος, τῇ βοήθειᾳ τῶν κύκλων τῶν γνωστῶν Λεβαντινῶν, τοὺς ὁποίους διέθετε τότε ἡ κομμουνιστικὴ καὶ παρακομμουνιστικὴ ὀργάνωσις, κάπως μυστηριώδη ξένη διαθέματα ὑπὲρ τῆς λεγομένης «ἀποσυμφωρήσεως τῶν φυλακῶν».

Ὅλα αὐτὰ τὰ μέσα ἀπεδείχθησαν ἀίσιχρα νὰ ἐπιφέρουν τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν. Καὶ τὸ βράδυ τῆς 5ης Ὀκτωβρίου, ὁ πρωθυπουργὸς ναύαρχος Βούλγαρης, καλέσας τοὺς δημοσιογράφους, τοὺς ἀεκοίωσε τὴν ὀριστικὴν πλέον ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως αἱ ἐκλογαὶ διεξαχθῶν τὴν 20ῆν Ἰανουαρίου

ἡ ὁποία ἀφ' ἐνός μὲν ἤρνετο νὰ ἀνοίξῃ τὰς φυλακὰς, διὰ νὰ εὔρουν αἱ ἐπειγόντως σχηματιζόμεναί τότε κομμουνιστικαὶ συμμορίαί, τὰ δυναμικώτερα στελέχη των, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπέμενε νὰ διεξαγάγῃ τὰς ἐκλογὰς, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔδιδαν σταθερώτερον καὶ ἀποφασιστικώτερον καθεστῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τώρα ἔπρεπε νὰ πραγματοποιηθῶν οἱ σκοποὶ, διὰ τοὺς ὁποίους ἐπεδιώχθη ἡ ἀπομάκρυσις αὐτῆ: νὰ ἀνοιχθοῦν δηλαδή αἱ φυλακαὶ καὶ νὰ παρελκυσθοῦν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον αἱ ἐκλογαί, διὰ νὰ δοθῆ ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς ὅπως προαχθοῦν αἱ προετοιμασίαι, διὰ τὴν νῆαν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐξέορμησιν, αἱ ὁποῖαι διεξήγοντο ἐκτὸς τῆς χώρας καὶ ὅπως ἀποσυντεθῆ (ἢ σύμφωνα μετὰ τὸν χρησιμοποιούμενον τότε ὄρον «ἀποδημοκρατικοποιηθῆ») ὁ ὅλος κρατικὸς μηχανισμὸς τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ μειωθῆ δηλαδή εἰς τὸ ἐλάχιστον ἡ δυναμὶς ἀντιστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἄλλ' ὁ λαὸς αὐτὸς ἐπιδεικνύει τότε ἀκριβῶς δύναμιν ἀντιστάσεως ἀξιόλογον, κατευθύνων αὐτὸς, διὰ τῶν νομίμων ἐκδηλώσεών του, διὰ τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ ἄλλων ὀργανώσεων, διὰ τῶν ἐφημερίδων του, τὴν προσπάθειαν ἐκείνων τῶν πολιτικῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα, ὑπὸ τὴν λαϊκὴν αὐτὴν πίεσιν ἀκριβῶς, παρεμποδίζουν τὰς λύσεις ἐκείνας, τῆς δημιουργηθείσης Κυβερνητικῆς κρίσεως, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐξυπηρέτουν πληρέστερον τοὺς κομμουνιστικοὺς σκοπούς. Ματαιοῦνται οὕτω κυρίως αἱ προθέσεις τοῦ λεγομένου «Ἀντιβασιλέως», ὁ ὁποῖος εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς του, συνεφώνει πλήρως μετὰ κάθε κίνησιν πρὸς ματαιώσιν ἐκλογῶν καὶ δημοψηφίσματος, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐφοβεῖτο, ὅτι θὰ προήρχετο μοιραίως τὸ τέλος τῆς «ἀντιβασιλείας» του. Καὶ τὸ δίμηνον σχεδὸν χρονικὸν διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον διαρκεῖ οὐσιαστικῶς ἡ προκληθεῖσα, διὰ τῆς παραϊτήσεως τῆς Κυβερνήσεως Βούλγαρη κυβερνητικῆς κρίσεως, αἱ ἄτελείωτοι συνεννοήσεις πρὸς Σιευθέτησιν της, ἡ περιεργότατη μεσοκυβέρνησις τοῦ ἰδιοῦ τοῦ Ἀντιβασιλέως, ἡ συνεχῶς ὑπονομευομένη ἔσωθεν ὁλιγοήμερος Κυβέρνησις τοῦ κ. Παν. Κανελλοπούλου, ἀποτελοῦν μόνον τὰς ἐξωτερικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος διεξήγετο οὐσιαστικῶς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ προετοιμάζοντος τὴν ἐξέορμησιν του κομμουνισμοῦ. Διότι, εἰς τὴν οὐσίαν, αὐταὶ ἦσαν αἱ δύο κυρίως ἀντιτιθέμεναι δυνάμεις, μεταξὺ τῶν

ταὶ αἱ ἀνακοινώσεις τῶν ἡμερῶν τὴν ἐν λόγῳ Κυβερνήσεως, ἀποκλείουσαι κάθε ἰδέαν τοῦ αὐτῆς ματαιώσεως καὶ ἐπιμένουσαι ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως αἱ ἐκλογαὶ γίνουν ἐντὸς τῶν βραχυτέρων δυνατῶν χρονικῶν ὁρίων.

Ἡναγκάσθη οὕτως ἡ Κυβέρνησις Σοφούλη, ἐξαντλοῦσα τὸ ἔσχατον δυνατόν ὄριον τοῦ τῆς παρεῖχεν ἡ Συμμαχικὴ ἀνοχὴ νὰ ὀρίσῃ τὰς ἐκλογὰς διὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1946, χωρὶς ὅμως νὰ παύσῃ ἐν τῷ μεταξύ κάθε νόμιμον καὶ παράνομον ἐνέργειαν πρὸς ματαιώσιν των. Κατὰ τὸ χρονικὸν δὲ αὐτὸ ὄριον ἀκριβῶς, συμπίπτουν μερικαὶ ἀπὸ τὰς χαρακτηριστικώτερας καὶ πλέον σημαντικὰς ἐνεργείας τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν συνοδοιπόρων των.

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Ἡ ἀπόπειρα ὅπως παρέμβῃ ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις διὰ νὰ ματαιώσῃ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν.— Τὸ σκάνδαλον τῶν τηλεγραφημάτων πρὸς τὴν Μόσχαν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

Ο ΠΕΖΟΣ

Ξένος παρεπίδημος στὴν πόλιν μας, παρατηρήσας τὸν τρόπον πού περπατοῦμε, μούδωσε χθὲς τὸν ἐξῆς ὀρισμὸν τοῦ Ἀθηναίου πεζοῦ: «Αἰώνιος ὑποψήφιος αὐτόχειρ, ὁ ὁποῖος ἀναθέτει στοὺς σωφῆρες τὴν ἐκάστοτε σωτηρία του»:

— Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος—μου λέει— ἂν περπατοῦσεν ἔτσι στο Λουβίνο, στο Παρίσι, στὴν Νέα Ὑορκη, θὰ ἠμρωτηριάζετο τοῦλάχιστον τρεῖς φορές τὴν ἡμέρα. Κι' ἀντὶ νὰ παίρῃ ἀποζημιώσιν, θὰ ἐπλήρωνε καὶ ψυχικὴν ὀδύνην στοὺς ακρωτηριαστίαν του..

Ἄλλα πῶς περπατοῦμε, λοιπόν, ὁ ξένος μου λέει: «Βαοίζετε ἀνεξαρτήτως κανόνων, ἀνεξαρτήτως σημάτων τοῦ ἀστυφύλακος τῆς τροχαιας, ἀνεξαρτήτως καρφίων, ἀνεξαρτήτως φανῶν, ἀνεξαρτήτως πεζοδρομίων καὶ ἀνεξαρτήτως... πάσης λογικῆς. Ἄν ἐπρόκειτο νὰ κριθῆ ὁ κάθε λαὸς ἀπὸ τὸν τρόπον πού περπατεῖ—καὶ γιὰ τὸ ὄχι; εἶνε καὶ αὐτὸ μία ἐκφρασις τῆς ζωῆς— θὰ σὰς εἶχαν κατατάξῃ ἀσφαλῶς στοὺς πιὸ ἀναρχικοὺς λαοὺς τῆς γῆς. Κανενὸς εἶδους ρυθμὸς δὲν ὑπάρχει στὸ περπάτημά σας. Ὁ πεζὸς εὐ σκεταὶ διαρκῶς μπερδεμένος στοὺς τροχοὺς τῶν αυτοκινήτων καὶ σώζεται ὡς ἐκ θαύματος. Ὁ ὑπερατομικισμὸς σας φαίνεται σὲ κάθε βῆμα. Στῆς μεγάλης πρωτεύουσες τοῦ κόσμου, αὐτοὶ πού θέλουν νὰ περάσουν ἀπὸ τὸ ἕνα πεζοδρόμιον στὸ ἄλλο μαζεύονται μπροστὰ στὸν διάδρομον τῶν καοφίων καὶ μόλις ἀνάψῃ τὸ πράσινον φανάρι ἢ ἄμα ἡ κίνησις τῶν τροχοφόρων χαλαρωθῆ θὰ προχωρήσουν

ΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ

Ἡ περίοδος αὐτή, δὲν ἐπρόκειτο νὰ διαρκέσῃ παρὰ ὀλίγους μῆνας μόνον. Καὶ ἤδη, ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1945, βλέπομεν τὸν κομμουνισμὸν ἐν Ἑλλάδι, τὸν ὁποῖον εἶδομεν κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ Ἰδίου ἔτους ἀποδεχόμενον τὴν ταπείνωσιν τῆς Βάρκιζας καὶ καταβάλλοντα προσπάθειαν ὅπως παραστήσῃ τὸ «φρόνιμο παιδί» νὰ ἐγείρῃ πάλιν τὸ κεφάλι, νὰ προβαίῃ εἰς σαφῶς ἀντιπειθαρχικὰς, ἂν ὄχι ἐπαναστατικὰς ἀκόμη, ἐνεργείας καὶ νὰ προετοιμάζεται δι' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον οἱ ἴδιοι οἱ κομμουνισταὶ ἀπεκάλεσαν «τρίτον γύρον».

Διὰ νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν ἐξέλιξιν αὐτὴν, δὲν ἐπαρκοῦν καθόλου τὰ καθαρῶς ἐσωτερικὰ συμπτώματα τῆς Ἑλληνικῆς καταστάσεως. Πρέπει πάλιν νὰ ἀνατρέξωμεν ἀδιστακτικῶς εἰς τὴν γενικωτέραν διεθνήν κατάστασιν, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀντιληφθῶμεν τὰς νέας ὁδηγίας, αἱ ὁποῖαι ἤρχοντο ἐξωθεν καὶ αἱ ὁποῖαι ἐπέβαλλον τὴν μεταβολὴν τῆς ὅλης πολιτείας τοῦ Κ.Κ.Ε. Δύο βασικαὶ ἡμερομηνίαί μᾶς βοηθοῦν ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ 12η Φεβρουαρίου 1945, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτελείωνεν ἡ Διάσκεψις τῶν τριῶν Μεγάλων εἰς τὴν Γιάλταν, καὶ ἡ ἄλλη εἶναι ἡ 2α Αὐγούστου τοῦ ἰδίου ἔτους, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτελείωνεν ἡ ἄλλη Διάσκεψις τῶν τριῶν Μεγάλων εἰς τὸ Πότσταμ.

Ἀνεφέραμεν χθὲς, ὅτι, κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῆς Γιάλτας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ρωσσία εἶχε νὰ κερδίσῃ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν κατακτήσεών της ἐν Γερμανίᾳ, τὴν οὐσιαστικὴν κατάκτησιν τῆς Πολωνίας, τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ καθεστώτος τοῦ Τίτο εἰς τὴν Νοτιοσλαβίαν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ δικαιώματος τοῦ «βέτο» εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, δὲν ἐθεώρησε σκόπιμον καὶ διπλωματικὸν νὰ προβάλλῃ οἱ ἀνδῆποτε ἀξίωσιν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Κατὰ συνέπειαν δέ, ἔδωσε καὶ ἡ Μόσχα, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ὁπαδούς της τὴν ἐντολὴν νὰ προσποιηθῶν τοὺς «ψόφισους». Ἀντιθέτως, ἡ Ρωσσία ἤμποροῦσε, μὲ πολὺ περισσότερας πιθανότητάς ἐπιτυχίας, νὰ ἐγείρῃ τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα τὸν Ἰούλιον τοῦ ἰδίου ἔτους εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Πότσταμ.

Οἱ κάτωθι λόγοι καθίστων πλέον εὐνοϊκὰς διὰ τὴν Ρωσσίαν τὰς προϋποθέσεις: 1ον) Αἱ ἀξιώσεις, τὰς ὁποίας εἶχε προβάλλῃ εἰς τὴν Γιάλταν, εἶχον πλέον ἀναγνωρισθῆ καὶ οὐσιαστικῶς πραγματοποιηθῆ

μία τοιαύτη ἀξίωσις δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ δεκτὴ. Τὴν προέβαλλον ὅμως, διὰ νὰ τρομοκρατήσουν τοὺς συνομιλητάς των καὶ νὰ τοὺς κάμουν περισσότερον ὑποχωρητικοὺς ἐπὶ τῶν ἄλλων διεκδικήσεων τὰς ὁποίας θὰ ἔθεταν ἐν σχέσει μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Γνωρίζομεν πράγματι τώρα μόνον, ὅτι, κατὰ τὴν Διάσκεψιν αὐτὴν τοῦ Πότσταμ, διευτυπώθη διὰ πρώτην φοράν ἐπισημῶς ἀπὸ τῆς Ρωσσικῆς πλευρᾶς, ἡ κατηγορία, ἡ ὁποία, ἕξ μῆνας ἀργότερα, θὰ ἀπηγγέλλετο καὶ δημοσίᾳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας ὅτι, διατηροῦσα τὴν ἐπέμβασίν της ἐν Ἑλλάδι, ἀσκεῖ πολιτικὴν ἱμπεριαλιστικὴν, ὑποστηρίζει καθεστῶς «ἀντιδημοκρατικὸν» καὶ ἀνιδραστικὸν καὶ προετοιμαζομένην διὰ τῆς βίας παλινόρθωσιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι ἐζήσαμεν ἀπὸ κοντὰ ὅλα αὐτὰ τὰ γεγονότα καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπέπρωτο, τέσσαρας μῆνας ἀργότερα, νὰ ἴδωμεν τὴν Βρεταννικὴν πολιτικὴν ἐπιβάλλουσαν μίαν Νοεμβριανὴν νύκτα, σχεδὸν διὰ τῆς βίας, Κυβέρνησιν τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου, τῆς ὁποίας κύριος σκοπὸς ἦτο νὰ προσπαθῆσῃ νὰ παρελκύσῃ καὶ νὰ παρεμποδίσῃ τὴν παλινόρθωσιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, γνωρίζομεν καλλίτερα παντὸς ἄλλου πόσον ἀστήρικτος ἦτο αὐτὴ ἡ κατηγορία. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως, ἦτο ἡ πρώτη φορά κατὰ τὴν ὁποίαν διευτυπῶτο ἐπισημῶς, ἀπὸ Ρωσσικῆς πλευρᾶς, μία τοιαύτη ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας κατηγορία καὶ ἐστερεῖτο πλέον ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις τοῦ δικαιώματος νὰ τονίξῃ — ὅπως τόσας φορές τὸ εἶχε κάμει προηγουμένως ὁ Τσῶρτσιλ — ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἑλλάδα, τῇ συγκαταθέσει τῶν ἄλλων μεγάλων Συμμάχων καὶ ἰδιαίτερος τοῦ στρατάρχου Στάλιν.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχει σημασίαν δι' ἡμᾶς, εἶναι ὁ γεγονὸς, ὅτι ἡ τοιαύτη ὥπιον τῆς Διασκέψεως τοῦ Πότσταμ θέσις τοῦ Ἑλληνικοῦ προβλήματος ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, σημειώνει τὴν ἀπαρχὴν μίαν νέαν περίοδον εἰς τὴν κομμουνιστικὴν ἐναντι τῆς Ἑλλάδος πολιτικὴν, περίοδον, ἡ ὁποία δύναται ἐπιτυχῶς νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς ἡ τῆς προετοιμασίας τοῦ «τρίτου γύρου».

ΑΙ ΝΕΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΣ

Ὑπὸ τὴν ἑνωϊαν ἀκριβῶς αὐτὴν, στέλλονται καὶ αἱ νέαι ὁδηγίαι τοῦ κομμουνιστικοῦ κέντρου τῆς Μόσχας πρὸς τοὺς ἐν Ἑλλάδι κομμουνιστάς.

Εστία Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΣΟΦΟΥΛΗ 16 Αυγ. ΔΕΝ ΚΑΤΟΡΘΩΚΕΙ ΝΑ ΜΑΤΑΙΩΣΗ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ Η ΣΥΝΟΜΟΣΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

29ος 1947

Όπως ανέφεραμεν εις τὸ γθεσινόν μας ἄρθρον, δὲν ἐχρειάσθη νὰ παρέλθουν πολλαὶ ἡμέραι ἀπὸ τοῦ σχηματισμοῦ — ὑπὸ τὰς γνωστὰς τραγικὰς συνθήκας — τῆς λεγομένης «Κυβερνήσεως τοῦ μεγάλου Δημοκρατικοῦ Κέντρου», διὰ νὰ καταστῇ προφανές, ὅτι, ἐὰν ἐπραγματοποιεῖ τῆς ὑπόσχεσιν περὶ ἀποφυλακίσεως ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων ἐκ τῶν κρατουμένων κομμουνιστῶν, δὲν θὰ κατῴρωνε νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν ἄλλον κύριον ἰσως ἀπικειμενικὸν σκοπὸν: τῆς ἀναβολῆς τῶν ἐπικινδύνων διὰ τὴν ἀνατρεπτικὴν ἀριστερὰν ἐκλογῶν.

Εὐθύς ἀπὸ τῶν πρώτων συνομιλιῶν, τὰς ὁποίας ἡ νέα Κυβέρνησις Σοφούλη διεξήγαγε μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν μεγάλων Συμμάχων καὶ ἰδίως τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς ἐτοίσηθη, ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἀνεκτὴ καμμία σοβαρὰ ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν καὶ ἔτι: δὲν ὑπῆρχε καμμία ἐπαρκὴς δικαιολογία διὰ μίαν τοιαύτην ἀναβολήν. Συγκεκριμένως, ἀνετύχθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι, κατὰ τῆς κρίσιν τῶν πλέον ἀρμοδίων ξένων κύκλων, οἱ καταρτισθέντες ἐκλογικὸὶ κατάλογοι εἶχον ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς γνησιότητος, ὅτι ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ τάξις εἶχον ἀποκατασταθῆ εἰς τὸ μέγιστον μέρος τῆς χώρας, μέχρι τοιοῦτου σημείου τοῦλάχιστον, ὥστε νὰ δύναται νὰ γίνουσι αἱ ἐκλογαί, ὅτι δὲν ἤμπορουσε νὰ παροραθῇ ἡ συμφωνία τῆς Βάρκιζας, διὰ τῆς ὁποίας τὸ LAM συγκατετίθετο εἰς τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἐντὸς τοῦ 1945, ὅτι ἡ ὑπάρχουσα ἐλευθερία ἐκδηλώσεως καθὲ γωνίης, ὡς πρωταρχικὴ ἐγγύησις διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἀδιαβλήτων ἐκλογῶν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διαμφισβητηθῇ ἀπὸ τοὺς φιλελευθέρους καὶ δημοκρατικούς, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ὡς Κυβέρνησις, θὰ διεξαγάγουν τὰς ἐκλογάς. Τέλος, προστίθετο, ὅτι Ἀγγλία, Ἀμερικὴ καὶ Γαλλία εἶχον δεχθῆ νὰ ἀποστείλουν, εἰς τὴν Ἑλλάδα παρατηρητὰς διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐκλογῶν καὶ ὅτι αὐτὸ θὰ προσέθετεν ἕνα νέον βαρυσήματον, στοιχεῖον διὰ τῆς γνησιότητά των. Τὸ συμπέρασμα αὐτό, συμπέρασμα, τὸ ὁποῖον κανένας ἀπὸ τὰ ἀντιτασσόμενα ὑπὸ τοῦ κ. Σοφούλη, ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ κ. Τσουδεροῦ καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπιτῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τοῦ ἐπιχειρήματα δὲν ἠδύνατο νὰ κλονίσῃ, ἦτο, ὅτι: ὅσον τὸ ταχύτερον γίνουσι αἱ ἐκλογαί, τόσο καλλίτερον διὰ τὴν Ἑλλάδα.

κάς χιλιάδας ἀδιστάκτων στοιχείων, δὲν θεωρεῖται παρ' αὐτῶν ὡς ἐπαρκὴς καὶ ἐπιβεβαιῶνον τὰς σχετικὰς ὑποσχέσεις ποὺ εἶχαν δώσει εἰς τοὺς ὁπαδούς των. Παρὰ τὴν ἀδίστακτον κομματικὴν ἐπέλασιν ἐναντίον ὅλων τῶν κλάδων τῆς Διοικήσεως, τοῦ Στρατοῦ καὶ τῶν Σωματιῶν Ἀσφαλείας, οἱ κομμουνισταὶ δὲν εὐρίσκουν, ὅτι γίνεται ἀρκετὰ γενικὴ ἡ «ἀποδημοκρατικοποίησις» τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ. Πρὸ παντὸς ὅμως βλέπουν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ οὔτε μὲ τὴν Κυβέρνησιν Σοφούλη ἡ ἀναβολὴ τῶν μισητῶν ἐκλογῶν πέραν τοῦ Μαρτίου. Καὶ, διὰ νὰ τρομοκρατήσουν τὴν Κυβέρνησιν, ἀρχίζουν μίαν γενικὴν ἐναντίον τῆς ἐξόρμησιν, διεξαγομένην μὲ ἄγρια δημοσιογραφικὰ ἄρθρα, μὲ διαδηλώσεις καὶ συλλαλητήρια, μὲ ὀργάνωσιν ἀλλεπαλλήλων ἀπεργιῶν.

ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΟΣΧΑΝ

Ἔχουν, ὅμως, μέσα εἰς τὴν Κυβέρνησιν οἱ κομμουνισταὶ τοὺς ἀφωσιωμένους ἐκείνους καὶ ἀδιστάκτους συνοδοιπόρους, μὲ τοὺς ὁποίους ἐλπίζουν ὅτι θὰ ἐπιτύχουν τοὺς ἀπικειμενικοὺς των σκοποὺς πολὺ περισσότερο παρὰ μὲ τὴν οἰανδήποτε ἐκστρατείαν ἐναντίον τῆς. Ἐὰν ὁ κ. Σοφούλης δὲν φαίνεται πλέον διατεθειμένος νὰ καταστῇ τὸ τυφλὸν τῶν ὄργανων, τόσο τὸ χειρότερον. Θὰ προχωρήσουν, παρὰ τὴν ἰδικήν, του θέλησιν καὶ ἐν ἀγνοίᾳ του ἀκόμη. Καὶ σημειοῦται τότε μίαν ἀπὸ τὰς ἐνδοκυβερνητικὰς ἐκείνας συνωμοσίας, αἱ ὁποῖαι ἤμπορουν νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς ἀληθῶς πρωτοφανεῖς εἰς τὰ πολιτικὰ χρονικά.

Εὐθύς ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Δεκεμβρίου 1945, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν δίδει, κατὰ παράβασιν πατροπαράδοτου ἀρχῆς καὶ ἐθίμου, τὴν ἐπιτολήν, ὅπως μὴ ἀνακοινῶνται ὅλα τὰ ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ τηλεγραφήματα εἰς τὸν πρωθυπουργόν. Καὶ ἀμέσως ἐπιτα καταβάλλει μίαν εὐρυτάτην προσπάθειαν διὰ τὴν ματαίωσιν τῶν ἐκλογῶν, ἡ ὁποία ἀπευθύνεται μὲν τυπικῶς καὶ πρὸς τὸ Λονδίνον καὶ τὴν Οὐάσιγκτῶνα, ἀποβλέπει ὅμως κυριώτατα εἰς μίαν παρέμβασιν τῆς Μόσχας διὰ τὴν ματαίωσιν τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν.

Συγτάσσεται πρᾶγματι, ἐν ἀ-

ἀλλὰ ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διαταγὰς, τὰς ὁποίας τῆς δίδει ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις.

Η ΜΕΤΑΒΟΥΛΗ

ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΟΥ κ. ΣΟΦΟΥΛΗ

Δύναται σήμερον νὰ ἀποκαλυφθῇ, ὅτι ἡ «Ἐστία», δημοσιεύουσα εἰς τὸ φύλλον τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1945, τὰς καταπληκτικὰς πληροφορίας περὶ τῶν ἐνεργειῶν, εἰς τὰς ὁποίας, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, προέβαινεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐκθέτων ἀνεπανορθώτως τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς, εἶχε τὴν ἐκ τῶν προτέρων συγκατάθεσιν τοῦ ἰδίου τοῦ κ. Σοφούλη, ὁ ὅποιος καὶ τὴν ἐνεθάρρυνε νὰ δημοσιεύσῃ τὰς πληροφορίας αὐτὰς, προσθέτων, ὅτι τοῦ ἐχρειάζετο ἡ δημοσίευσίς διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν παρεκτραπέντα ὑπουργόν τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ παραιτηθῇ.

Μέχρι τῆς νυκτὸς μάλιστα τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἐθεωρεῖτο γενικῶς βέβαιον — καὶ ἐπιβεβαιώθη μάλιστα ἀπὸ δημοσίας δηλώσεις τοῦ κ. Σοφούλη — ὅτι θὰ ἐκαλεῖτο ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ παραιτηθῇ. Παραδόξως ὅμως, τὴν νύκτα μετεβλήθησαν ριζικῶς τὰ πράγματα καὶ, τὴν ἐπομένην, ὁ κ. Σοφούλης ἐδήλωνεν, ὅτι δὲν ὑφίστατο ζήτημα παραίτησεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἀφίνετο δὲ νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι εἶχε μεσολαβήσει ἐπέμβασίς τῆς Βρετανικῆς πρεσβείας, ἐκφραζούσης τὴν γνώμην, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποφευχθῇ ἡ ἀποχώρησις τοῦ ὑπουργοῦ, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ἀπολαύων τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Ρωσσίας. Χάρις εἰς αὐτὴν τὴν νεωτέρα ἐξέλιξιν, ὁ ἴδιος ὑπουργὸς ἐστάλη, τὰ τέλη Ἰανουαρίου, νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀσφαλείας, συνεδριάζον ἐν Λονδίνω, διὰ νὰ ὑποστῇ ἡ Ἑλλάς τὴν τραγικὴν περιπέτειαν τοῦ ἐπισήμου ἀντιπροσώπου τῆς καὶ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀρνούμενου νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ἐντολάς τῆς Κυβερνήσεώς του καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν χώραν ἐναντι τῶν διατυπωμένων κατ' αὐτῆς συκοφαντικῶν κατηγοριῶν.

Μὲ ὅλα αὐτὰ ὅμως, ἐδίδετο ἀκόμη περισσότερος καιρὸς εἰς τοὺς ὀργανωτὰς τοῦ νέου σχεδίου ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, νὰ συμπληρῶνουν τὰς προετοιμασίας των, νὰ καταρτίσθουν καλλίτερα τὰ διευθύνοντα στελέχη τῶν μελουσῶν νὰ σχηματισθοῦν συμμοριῶν εἰς τὸ στρατόπεδον

ΠΑΡΕΒΙΑΣΘΗ

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟ Κ.Κ.Ε.

Παλαίων ακόμη, άμυνόμενος όσον ήμπορεί, ό κ. Σοφούλης, αναγκάζεται τελικώς να ανακοινώση, ότι ή Κυβέρνησίς του θά διεξαγάγη τās έκλογάς όσον τό δυνατόν ταχύτερον. Συγκεκριμένως μάλιστα άρνεϊται την ανασύνταξιν τών έκλογικών καταλόγων, την οποίαν ζητούν οι κομμουνιστάι και ή όποία, άπαιτούσα πολλούς μήνας, θά άπετέλει τό ασφαλέςτερον μέσον διά την αναβολήν τών έκλογών.

Η στάσις αύτή έξεγείρει τούς κομμουνιστάς, οι όποιοι έχοντες ώρισμένους σκοπούς θά έπιτύχουν και ώρισμένας έξωθεν έντολάς να έκτελέσουν, δέν είσαι καθόλου εύχαριστήμενοι. Αύτοί, οι όποιοι, πρό του σχηματισμού της Κυβερνήσεως Σοφούλη, είχον έκδηλώσει δημοσία την συμφωνίαν με τās απόψεις του και παραιτηθή της αξιώσεως της συμμετοχής των εις την Κυβέρνησιν, μόνον και μόνον, διά θά μή έμποδίσουν τον σχηματισμόν της λεγομένης «πολιτικής Κυβερνήσεως», πού έφαντάζοντο ως ιδανικήν Κυβέρνησιν τύπου Κερένσκυ, αρχίζουσαν πάλιν να έμφανίζου δημοσία την παλαιάν των αξίωσιν περί «άντιπροσωπευτικής», υπό νέον τύπον. «Η Κυβέρνησις πρέπει να στηριχθῆ στο λαό, γράφει την 1ην Δεκεμβρίου ό «Ριζοσπάστης». Είναι άπαραίτητη ή διευρυσις της Κυβερνήσεως με συμμετοχή του Ε.Α.Μ.»

Και, προχωρούντες ακόμη, ίποχαλύπτουν την 4ην Δεκεμβρίου, διά μιās έπισήμου ανακοινώσεως της Κεντρικής Επιτροπής του Ε.Α.Μ., ότι της αναλήψεως της αρχής υπό της Κυβερνήσεως Σοφούλη, είχε προηγηθή μία σιωπηρά συμφωνία, δυνάμει της οποίας τό Ε.Α.Μ. υπέσχετο εις την Κυβέρνησιν αύτήν την άνοχήν του, δηλαδή τό «λαϊκόν έρεισμα», του όποιου αύτη τόσον τραγικώς έστερεϊτο εναντι της ύποσχέσεως της Κυβερνήσεως, ότι 1ον) θά προέβαινεν εις την γενικήν άμνηστευσιν τών κρατουμένων διά τὰ άδικήματα του Δεκεμβρίου, 2ον) θά έξεκαθάριζε την διοίκησιν, τὰ σώματα ασφαλείας και τον στρατόν, και 3ον) θά διέτασσε την ανασύνταξιν τών έκλογικών καταλόγων.

Αι πράξεις της Κυβερνήσεως δέν ικανοποιούν καθόλου τούς κομμουνιστάς. Τό νομοθέτημα του κ. Ρέντη περί «άποσυμφορήσεως» τών φυλακών, τό όποιον θέτει έν τουτοίς εις την διάθεσιν τών σχηματιζομένων συμμοριών μερι-

γιοιφ του πρωτοπαιχτού, ειναι κρον, έγγραφον — πέντε δακτυλογραφημέας σελίδας καταλαμβάνει — τό όποϊον, διαστρέφει κατά τον χειρότερον τρόπον την κατάστασιν εν Ελλάδι, εξηγεί τούς λόγους διά τούς όποιους δέν θά ήμπορούσαν να διεξαχθουν αι εκλογαι εν Ελλάδι και αφήει με τό σαφέστερον τρόπον να έννοηθῆ, ότι ή Κυβέρνησις προβαίει, εις την προετοιμασίαν τών εκλογών, παρά την ίδιαν της θέλησιν και παρά την πεποίθησιν της, ότι δέν θα έκδηλωθῆ δι' αύτων, ή έλευθέρα και άεπηρέαστος θέλησις του Λαου, μόνον και μόνον διότι ύφίσταται την έξωθεν πίεσιν. Και καλούνται οι εν Λονδίνω, Ούασινγκτόν και Μόσχα πρεσβευται της Ελλάδος — πάντοτε εν άγνοία του κ. Σοφούλη — όπως ανακοινώσουν, εξ όνόματος της Ελληνικής Κυβερνήσεως τό κείμενο, αυτό εις τούς ύπουργούς τών Έξωτερικών, Αγγλίας, Αμερικῆς και Ρωσίας.

Και ό μεν εν Λονδίνω πρεσβευτης ανακοινώνει πράγματι τό κείμενον αυτό εις τον κ. Μπέβιν, διά να λάβη την ρητή, και κατηγορηματικήν απάντησιν, ότι ή Αγγλική Κυβέρνησις ουδ' επ' ελάχιστον ήμπορεί να λάβη υπ' όψιν τās εισηγήσεις αυτάς και ότι όφείλει να είδοποιήση τον Έλληνα πρωθυπουργόν και τούς συναδέλφους του περι της σοβαράς μειώσεως του κύρους της Κυβερνήσεως των, τό όποϊον επιφέρει ή έπιμονή εις τοιαύτας έργείας. Ο εν Μόσχα όμως Έλλην πρεσβευτης, άτιληφθεις πλήρως την έξωφρενικήν τα, την όποιαν θα είχε τό διατασσόμενον εξ Αθηνών διάβημα προς την Ρωσικήν Κυβέρνησιν, μή ζητούσαν τίποτε άλλο καλλίτερον από ένα τοιούτον επιχείρημα, τό όποϊον θά άπεδείκνυεν, ότι ή Ελλάς διατελει υπό την εύσιαστικήν επίδρασιν της Αγγλικῆς Κυβερνήσεως, έσπευσεν να απαντήση εις τό ύπουργείον τών Έξωτερικών, τοί όποϊου εφίστα την προσοχήν επί τών συνεπειών, πού θα ήμπορούσαν να έχη ένα τοιούτον διάβημα.

Ο ύπουργός τών Έξωτερικών του κ. Σοφούλη, όμως — χωρι πάντοτε ό ίδιος αυτός ό κ. Σοφούλης να γνωρίζη οτιδήποτε — έστειλε και δεύτερον τηλεγράφημα προς τον εν Μόσχα πρεσβευτήν, διατασσόμενον να συμμορφωθῆ προς την πρώτην έντολήν. Αλλο και πάλιν, ό Έλλην πρέσβυς είρε μιαν οια δήποτε πρόχειρον δικαιολογίαν, διά να μη έκτελέσῃ και την νέα έντολήν. Ούτω εσαῦθη, χάρις εις την θαρραλέαν και σώφρονα στάσιν εός διπλωμάτου ή Ελλάς από τό τρομερόν επιχείρημα, τό όποϊον θα είχε σαράς τω ήμέρας αργότερα ό κ. Βισιόσκυ, ύποστηρίζων, έώπιον το Συμβουλίου Ασφαλείας της προφυγή κατά της Ελλάδος και της Αγγλίας και αναφέρων τό έπιστημον διάβημα της Ελληνικής Κυβερνήσεως, διά να αποδείξει, ότι ή ίδια όμολογεί, ότι δέν κινείται, ότι θέλει εις την Ελλάδα

δλα τὰ άπαιτούμενα μετ' αυτων δια να διεξαχθῆ μετ' αυτων πληρέστερον δυνατόν τρόπον ή επίθεσις. Και αυτό κυρίως ένδιέφερε τούς κομμουνιστάς. ΑΥΡΙΟΝ: Οι κομμουνιστάι «την έπαθαν» με την άποχήν των από τās εκλογάς. — Την ανήγγειλαν μολον προς έκφοβισμόν, διότι έπιστευαν μέχρι της τελευταίας στιγμῆς, ότι θα έπετύχχανον την ματαιώσιν των.

ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΝ ΛΑΘΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΧΗΣ ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΠΩΣ ΤΗΝ ΕΠΑΘΕΝ Η ΗΓΕΣΙΑ

Εστία 300ν 18 Αυγ. 1947

Αί εκλογαί, αί όποια: επανέδωσαν εις τήν 'Ελλάδα, μετά πολυετή διακοπήν, τήν πολιτειακήν και συνταγματικήν της νομιμότητα, έγιναν τήν 31ην Μαρτίου 1946. Όλα: αί λυσσώδεις εκστρατεΐαι, αί μηχανορραφίαι, αί εγκληματικά και συνωμοσία, ή προθυμος προς τους συνωμότες βοήθεια των «κρίπτου» της Βρεταννικής Βουλής και των άλλων από τον κόσμο συνοδοιπόρων εις ουδέν ισοχυσαν. Ο 'Ελληνικός Λαός, κατορθώσας να επιβάλη ακόμη και τήν ένωσιν των εθνικοφρόνων κομμάτων, ή όποία διετρανώθη δημοσία διά του θαυμασίου παναθηναϊκού συλλαλητηρίου της 13ης 'Ιανουαρίου 1946, είχε καταστήσει εκδηλον και διά τον ξένον ακόμη κόσμον τήν ακλόνητον θέλησιν του, όπως υπερασπίση έναυτον και τήν πατρίδα του από τους σοβαρούς κινδύνους, οι όποιοι τήν ήπειλούν, και να τήν υπερασπίση επί τη βάσει της ιδιότητος του θελήσεως και μόνον.

Και ή αξίωσις του 'Ελληνικού Λαού έγινε αντιληπτή από τους Κυβερνώτας τας μεγάλας Συμμαχους Δυνάμεις. Αί άμεσοι εκείναι και τόσοσιν άτυχεΐς ξένα: επεμβάσεις εις τά 'Ελληνικά πράγματα κατά τήν νύκτα της 22ας Νοεμβρίου απέτέλεσαν πράγματι τας τελευταίας του είδους αυτού. Έκτοτε οι σύμμαχοι πολιτικοί ήγέται και οι έν 'Αθήναις αντιπροσωποΐ των, υπήρξαν πλέον εξαιρετικώς προσεκτικοί εις κάθε έκδήλωσιν των.

Έτσι, ακόμη και τήν 21ην Μαρτίου, ένω οι σύμμαχοι παρατηρηταί είχαν ήδη φθάσει εις τήν 'Ελλάδα και ήτοιμάζοντο να παρακολουθήσουν τας εκλογάς, άλλ ένω ή κίνησις προς ματαίωσιν των εκλογών εφθανε, με τήν παραίτησιν αντιπροέδρων της Κυβερνήσεως και δεκάδων υπουργών, με τήν λυσσώδη εκστρατεΐαν του διεθνούς άριστερίστου τύπου, με τας κομμουνιστικάς απειλάς περι δημιουργίας μεγάλων ταραχών, εις τό όξύτεστον αυτής σημείον, ό 'Αγγλος ύπουργός των 'Εξωτερικών κ. Μπέβιν έδήλωσε κατηγορηματικώς εις τήν Βουλήν των Κοινοτήτων: «Αί εκλογαί θα γίνουσι τήν 31ην Μαρτίου».

Η ΑΠΟΧΗ

ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ

βίον, να προσπαθή να συντελή εις τήν εξέλιξιν τώ πολιτικών καταστάσεων, να αποσπᾶ τήν προσοχήν από τας προετοιμασίας της δυναμικής επιθέσεως εναντίον της 'Ελλάδος.

Και επειδή όλα αυτά εματαιώθησαν με τήν άποχήν του Κ.Κ.Ε. από τας εκλογάς της 31ης Μαρτίου, επειδή πολύ προώρως τό Κ.Κ.Ε. απέκάλυψε τό παιγνίδι του, επειδή έχασεν επί ένα τουλάχιστον χρόνον, διά της άποχής του ακριβώς, τήν δυνατότητα οιασδήποτε συμμετοχής εις τόν όμαλόν πολιτικόν βίον της χώρας, διατυπώνται εναντίον της κομμουνιστικής ήγεσίας ή σαφής κατηγορία, ότι με τήν άποχήν αυτήν, διέπραξεν ένα ακόμη από τά σοβαρά εκείνα σφάλματα, τά όποια συντελοῦν εις τήν γενικωτέραν άποτυχίαν τώ επιδιωκομένων σκοπών.

Η ΜΠΛΟΦΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΠΕΤΥΧΕΝ

Αυτήν τήν φοράν, ή κατηγορία είναι σοβαρωτέρα, διότι δεν διατυπώνται εναντίον οϊωνδήποτε έκ των παλαιότερων κομμουνιστικών ήγετών, οι όποιοι έτέθησαν έκποδών και έχασαν κάθε ουσιαστικήν έξουσίαν, άφ' ης εποχής αι νέαι έκ Μόσχας οδηγίαι έχαρακτήριζαν τόν Ν. Ζαχαριάδην ως τόν μόνον και άναμφισβήτητον αυθέντην. Η κατηγορία άφορᾶ τόν ίδιον τόν Ζαχαριάδην, ό όποίος, όταν έλαμβάνετο ή απόφασις περι άποχής από τας εκλογάς, είχεν ήδη πρό καιρού αναλάβει τήν άπόλυτον έξουσίαν του.

Και ή κατηγορία λαμβάνει πρόσθετον ένδιαφέρον από τήν σαφή απόδειξιν, ότι ή κομμουνιστική ήγεσία δεν απέφασισε να άπόσχη από τας εκλογάς της 31ης Μαρτίου 1946, διότι έπίστευεν εις τό όπλον της άποχής ή διότι πραγματικώς ήθελε να διαμαρτυρηθή κατά του άνελευθέρου των εκλογών — αυτά είναι προσχήματα μόνον διά τους άφελείς — άλλά, διότι μετεχειρίσθη τήν άποχήν μόνον ως έκβιαστικόν μέσον, διά να επιτύχη τήν ματαίωσιν των εκλογών και έπίστευε, μέχρι της τελευταίας στιγμης, ότι ό έκβιασμός της θα έπετύχαινε.

Ίδου μερικά χαρακτηριστικά

πουργου των 'Εξωτερικών εις τήν Βουλήν των Κοινοτήτων. Τήν απάντησιν εις τά έρωτήματα αυτά, δίδουν μερικά άκρως έμπιστευτικά κομμουνιστικά έγγραφα, έκ των οποίων άποκαλύπτεται, ότι, μέχρι της 24ης Μαρτίου ακόμη, ώρισμένοι παράγοντες του «μεγάλου Δημοκρατικού Κέντρου», όπως ό κ. Σοφινούπουλος π. χ. και ώρισμένοι από τους Λεβαντίνοους εκείνους, οι όποιοι έπαιξαν, επί έτος, τόν ύποπτον ρόλον των μεταξύ των γραφείων του Ε.Α.Μ., του οίκου της 'Αντιβασιλείας και της Βρεταννικής πρεσβείας, διεβεβαιώνσαν κατηγορηματικώς τήν κομμουνιστικήν ήγεσίαν, ότι ζλιαι αι έπίσημοι δηλώσεις δεν έχουν καμμίαν σημασίαν και ότι, ούτως ή άλλως, ή Κυβέρνησις Σοφούλη, θα αναγκασθή τελικώς να αναβάλλη τας εκλογάς, φθάνει μόνον τό ΚΚΕ και ΕΑΜ να επιμεινουν εις τήν απόφασιν των περι άποχής.

Έτσι ή κομμουνιστική ήγεσία, διαπράττουσα και τό άσυγχώρητον σφάλμα να μη λάβη ουδέ καν ύπ' όψιν τας πληροφορίας έκ Μόσχας, που ανέφεραν, ότι είναι άπίθανος ή ματαιώσις των εκλογών, επέμεινε μέχρι της τελευταίας στιγμης, εις τήν μπλόφαν της άποχής, ή όποία θα τήν άτεμάκρυνε πλέον όριστικώς από τόν νόμιμον πολιτικόν βίον της χώρας. Και, όταν έπτά ήμέρας πρό των εκλογών μόνον, ήρχισε να αντιλαμβάνεται τό σφάλμα εις τό όποιον είχε περιπέσει και έστειλεν έπειγόντως τόν συναγωνιστήν Χατζήμπεην και μερικά άλλα από τα συνήθη φερέφωνα της, να ζητήσουν από τόν κ. Σοφούλην άναβολήν των εκλογών δι' είκοσι μόνον ήμέρας και παράτασιν της προθεσμίας έγγραφής εις τους εκλογικούς καταλόγους, ήτο πλέον άργά.

ΑΥΡΙΟΝ: Η πρώτη προσφυγή της Ρωσσίας, τόν 'Ιανουάριον του 1946, εναντίον της Βρεταννικής παρουσίας έν 'Ελλάδι άπετέλει τό σύνθημα διά τήν έξαπόλυσιν νέας επιθέσεως του κομμουνισμού εναντίον μας

ΚΚΕ "Εγι αν, πράγματι, αί εκλογαί ούται τήν 31ην Μαρτίου 1946. Καί δεξαγόμεναι από Κυβέρνησιν, ή όποία ήθελε τόν αντίθετον άκριβώς, από ό τι εξέφρασεν ό Έλληνικός Λαός διά τής ψήφου του.

'Αλλ' εις τās εκλογάς αυτās έρρίφθη τόν σύθημα τής άποχής. Τό έρριψα, μερικα από τά κομματίδια, τά αποτελούντα τήν «αστροσκονην» του «μεγάλου Δημοκρατικού Κέντρου», άφ' ένός, και τόν Κομμουνιστικόν Κόμμα, άφ' έτέρου. Καί όσον μέν άφορά τά πρώτα, ή άποχή των δέν είχε και δέν απέκτησεν έκτοτε καμμία άπολύτως σημασίαν. Πολιτικοί άρχηγοί, οί όποιοι είχαν δημιουργήσει τά κόμματα των εις άλλας εποχάς και διά λόγους έτελώς προσκαιρους, και οί όποιοι μέ τήν όλην των πολιτείαν είχαν αποξενωθεί τόσο από τόν λαϊκόν αισθημα, ώστε να μη ήμπορουν να είναι δέβαιοι, ούτε διά τās ψήφους των ιδιαιτέρων των γραμματέων άκόμη, απέσχον από τās εκλογάς τής 31ης Μαρτίου 1946, μόνον και μόνον, διότι άντελήφθησαν ή διησθάνθησαν, ότι θα άπετέλει ή λαϊκή έπισηγορία τήν όρστικην εις έξαφάνισιν καταδίκην των κομμάτων των.

Διά τόν Κομμουνιστικόν Κόμμα, όμως, ή άποχή εκείνη είχε έντελώς ιδιαιτέραν σημασίαν, σημασίαν μάλιστα, ή όποία ηύξήθη μέ τήν πάροδο του χρόνου, δια να παρέχη σήμερον πλέον τήν εικόνα ένός κόμματος, τόν όποιον από εκείνης άκριβώς τής εποχής ήρχισε να απομακρύνεται έξ ιδίας θελήσεως από τόν, όμαλόν και νόμιμον πολιτικόν βίον τής χώρας, δια να αναλάβη σαφώς και άποφασιστικώς επαναστατικήν δράσιν, θέτουσαν αυτό αυτόματως έκτός νόμου. 'Ημπορεί ίσως σήμερον ό χαρακτηρισμός αυτός να μη ένσολή και τόσο τήν κομμουνιστικήν ήγεσίαν, ή όποία γνωρίζει, ότι ό άγών της προς δυναμικήν επικράτησιν, έφθασεν εις τόν σημείον εκείνο, όπου προσχήματα και έπιφυλάξεις δέν, έχου πλέον πολλήν σημασίαν. Έχει πράγματι, σήμερον πλέον, συταυτισθή ή κομμουνιστική ήγεσία μέ τόν «Δημοκρατικόν Στρατόν» του «στρατηγού» Μάρκου, μέ τήν έξωθεν ένρωτίον τής Ελλάδος επιβουλήν, μέ τήν άπόπειραν προς δημιουργίαν ένός άελευθέρου ολοκληρωτικού καθεστώτος, τήν, όποιαν κατήγγειλε πρό τινων ήμερών ό 'Αμερικανός αντιπρόσωπος κ. Τζόνσον εις τόν Συμβούλιον 'Αλείας.

Αλλά ή εξέλιξις αυτή δέν έπρεπε να πραγματοποιηθή ήδη από τόν Ιουλίον του 1946. Δέν ήτο του σύμφωνον προς τόν γενικώτερον κομμουνιστικόν σχέδιον, τόν έξυφάνθεν εις τόν έξωτερικόν διά τήν ήττροπήν τής 'Εθνικής 'Ελλάδος. Επί τινά τουλάχιστον καιρόν και μέχρι τής τελικής έξορημέσεως, τόν Κομμουνιστικόν Κόμμα έπρεπε να ύρίσκαται εις τήν 'Ελλάδα, να συμμετέχη εις τόν όμαλόν πολιτι-

τικας κόμμουνιστών κατά τής ήγεσίας των: «'Εσείς κηρύττατε τήν άποχή, πιστεύοντας όχι στην ώφελιμότητα τής άποχής, αλλά στην άναβολή των εκλογών. Τόν κάθε μέλος του Κόμματος, ήξερε πως ή άποχή είναι κόλπο, που οδηγεί στην άναβολή των εκλογών... Του κάκου ό γέρω-Σοφούλης, σας διαβεβαίωνε πως δέν μπορούσε και δέν θα άνέβαλλε τίς εκλογές. 'Εσείς πιστεύατε στην άναβολή και στην άνάγκη που είχεν ό Μπέβιν να συμμετάσχουμε, όταν εκείνος άναθε κεριά, για να μη μετανοιώσουμε και μετάσχουμε... Κι' όχι μονάχα μπλοφάρατε μέ τήν άποχή. Μά δέν ήσασταν καν στοιχειωδώς πληροφορημένοι για τίς διαθέσεις τής Γαλλικής Κυβέρνησης, που άποδείχθηκε διακείμενη έχθρικά προς τήν άποχή μας, ούτε των 'Αγγλων εργατικων βουλευτων, που 6 μονάχα από 400, καταψήφισαν τόν Μπέβιν, ούτε τής 'Αμερικανικής Κυβέρνησης, που καλούσεν άπ' ευθείας τόν λαόν να ψηφίση, παρά τήν άποχή μας».

ΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΔΙΔΟΝΤΟ

Και διερωτάται κανείς πως έπεσαν τόσο έξω οί κομμουνισταί ήγέται, ώστε να φθάσουν εις τās παραμονάς των εκλογών τής 31ης Μαρτίου και να πιστεύουν άκόμη, ότι είναι δυνατόν να ματαιωθούν παρά τās κατηγορηματικας δηλώσεις του 'Αγγλου υ-

113 ΔΑΦΝΗΣ Γ

ΠΑΝΔΟΧΕΙΟΝ Τ

— Μά αυτός ήτο κλειδωμένος μέσα στο δωμάτιον. Έχρειάσθη να σπρώξουν τρείς από μας για να σπάσουν τήν πόρτα», ειπεν ό αστυνόμος. «Δέν είχε βγή καθόλου από τόν δωμάτιον εκείνο. Κυττάξτε τα ρούχα του. Κυττάξτε τα μάτια του που είναι άκόμη θαμπωμένα από τόν φώς! Δέν είναι αυτός ό θελοφρόνος που ζητούμεν.

'Η φευγαλέα ματιές του γυρολόγου έστρέφοντο τότε προς τόν ένα και τότε προς τόν άλλον, από τούς φρουρούς του και ή Μαίρη άνεγνώρισεν άμέσως ότι ό αστυνόμος είχε δίκαιον. 'Ο Χάρρυ, ό γυρολόγος, δέν μπορούσε να είχε διαπράξει τόν έγκλημα. Είχε μείνει κλεισμένος μέσα στο δωμάτιον εκείνο από τότε που τόν είχε κλειδώσει εκεί μέσα ό θε-

Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΤΟΥ 1946

ΣΥΝΘΗΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ

ΜΟΝΟΝ ΤΟ Κ. Κ. Ε. ΗΤΟ ΕΙΔΟΠΟΙΗΜΕΝΟΝ

Εορτή 31ος 19 Αυγ 1947

Συμφώνως πρὸς τὸ μέγα σχέδιον τῆς νέας ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος κομμουνιστικῆς ἐπιθέσεως, τὸ ὁποῖον ἐξυφάνθη ἔξω τῶν ὁρίων τῆς χώρας μας καὶ τοῦ ὁποίου γυαρίζομεν ἤδη καὶ τὰς λεπτομερείας ἀκόμη, τὸ ἔτος 1946 ἔπρεπε νὰ εἶναι τὸ ἔτος τῆς ἀποφασιστικῆς ἐξορμήσεως, τὸ ἔτος τὸ ὁποῖον θὰ ἐπέφερε τὴν κρίσιν τοῦ ἀγῶνος καὶ θὰ ἔκαμπε τῇ Ἑλληνικῇ ἀντίστασιν, οὕτως ὥστε ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους, ἢ τὸ πολὺ κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ 1947, νὰ κατέρρεε τὸ «μοναρχοφασιστικὸν» καθεστῶς τῶν Ἀθηῶν καὶ νὰ εἰσῆρχετο ἡ Ἑλλὰς ὀριστικῶς εἰς τὴν χορείαν τῶν ὀπισθεν τοῦ σιδηροῦ παραπετάματος χωρῶν. Πράγματι — ὅπως θὰ ἴδωμεν εἰς τὰ ἀμέσως ἐπομεῖνα ἔγγραφα — θὰ ἔπρεπε ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως τοῦ 1946 νὰ σχηματισθῆ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πολιτικῆς τῆς «μαζικῆς αὐτοάμυνας», αἱ πρώται μεγάλαι ἀνατρεπτικαὶ συμμορίαι, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως ἔπειτα ἡ ἀποστολὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν πρώτων «καπεταναίων», ἀποφοίτων τῆς πρώτης σχολῆς τοῦ Ρουμπίν, ἡ ὁποία θὰ ἐσυνεχίζετο καὶ μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀποφοίτων τῆς λειτουργούσης ἀπὸ τοῦ Μαΐου 1946 ἀνωτέρας σχολῆς τοῦ Μπούλκες, μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν Σλαβομακεδονικῶν πυρήνων τῆς «Ν.Ο.Φ.» ὑπὸ τῆς ἐν Σκοπίοις ὀργανώσεως τῶν Βλακῶφ, Γκότσε, Ντέλιωφ, Πασχάλη κλπ., διὰ νὰ φθάσῃ ἡ ὅλη ἐπίθεσις κατὰ τὸ Ὀκτώβριον τοῦ 1946 εἰς τὸ ὄξυτάτον σημεῖόν της.

Διὰ νὰ ἀρχίσῃ, ὁμως, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου, ἔπρεπε προηγουμένως νὰ δημιουργηθῆ ἡ κατάλληλος διεθνὴς ἀτμόσφαιρα ἡ ὁποία θὰ ἐπληροφόρει ὅλους τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμον καὶ ἰδίως εἰς τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον κομμουνιστάς, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία εἶχε κηρυχθῆ ἀναφανδὸν ἐχθρική πρὸς τὸ ἐν Ἑλλάδι καθεστῶς καὶ τῇ Βρετανικῇ ὑποστήριξί, τῆν θὰ ἀφῆεν οὕτω τὰς χεῖρας ἐλευθέρας δι' οἰασδήποτε κομμουνιστικὰς ἐργεσίας ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ προσεπάθει νὰ διαδόσῃ παντοῦ τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ὄχι μόνον καταταραχνεῖ τὸ «μοναρχοφασιστικὸν καθεστῶς» τῶν Ἀθηῶν τοὺς Ἑλληνας «δημοκρατικούς πολίτας», ἀλλὰ καὶ ἐκδηλώνει ἐχθρικὰς διαθέσεις ἐναντίον τῶν βορειῶν γειτόνων τῆς χώρας

ἐν εἰς τὴν ὑπόλοιπον Ἑλλάδα. Εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἐδημιουργοῦντο, τὸν Ἰανουάριον, διάφοροι ταραχαί, αἱ ὁποῖαι ἀπεκορυφοῦντο μετὰ τὰ γεγονότα τῶν Καλαμῶν, γεγονότα τῶν ὁποίων ἡ ὑποπτος ὑποκίνησις καὶ οἱ γενικώτεροι ἀτικειμενικοὶ σκοποὶ — πάντως ἐξυπηρετικοὶ τῆς ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας Σοβιετικῆς προσφυγῆς — δὲν διελευράθησαν, ἀκόμη πλήρως.

Τέλος, ἐξαπελύετο, τὴν 7η, Ἰανουαρίου, εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὰς ἄλλας μεγάλας πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἡ γενικὴ ἀπεργία, τῆς ὁποίας σκοπὸς, ἐν συνδυασμῶ τὸς τὰ ἄλλα ταραχώδη γεγονότα, ἦτο νὰ δημιουργηθῆ μιὰν κατάστασιν γενικῆς ἀπαιχίας καὶ ἀνωμαλίας, τρομοκρατοῦσαν τὴν ἀσθενῆ καὶ ἀμφιπαρατεταμένην Κυβέρνησιν, Σοφούλη καὶ παρέχουσαν εἰς τὴν παγκόσμιον Κοιτῆν Γνώμην τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι κάποιον δίκαιον θὰ ἔχη ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις, καταγγέλλουσα ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας τὴν ἀνωμαλίαν καὶ ἐπικίνδυνον, ἐν Ἑλλάδι, κατάστασιν.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΒΙΣΣΙΝΣΚΥ

Εἶναι ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς τὸ γεγονός, ὅτι, ἐνῶ εἰς τὸ Λονδίνον ἡ προσφυγὴ Γκρομύκο ἔπεσεν — ὡς ἐγράφετο τότε — ὡς βόμβα, ἐκπλήσσοσα τοὺς πάντας, ἀκόμη δὲ καὶ τὸν συνοδοιπόρον ἀντιπρόσωπον καὶ ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος, κ. Σοφιανόπουλον, ὁ ὁποῖος τὴν προηγουμένην, εἶχε βεβαιώσει τὸν Ἀγγλὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, κ. Μπέθιν, ὅτι τὰ εἶχε προσωπικῶς καταφέρει μετὰ τοὺς Ρώσους, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἐδημιούργουν πλέον ζητήματα ἐξ ἀφορμῆς τῆς Ἑλλάδος, τὸ Κ.Κ.Ε. εἰς τὰς Ἀθήνας ἦτο πλήρως ἐνήμερον. Ἀποδεικνύεται τοῦτο ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς ἡμέραν — 21ην Ἰανουαρίου 1946 — κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπεβάλλετο ἡ προσφυγὴ Γκρομύκο καὶ μάλιστα ὀλίγας ὥρας ἐνωρίτερον, ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐξέδιδεν ἀνακρίνωσιν, ἡ ὁποία καὶ εἰς τὴν διατύπωσιν ἀκόμη, ἦτο τελείως ταυτόσημος μετὰ τὴν Ρωσ-

ποτελεῖ κίνδυνον καὶ ἀπειλὴν διὰ τὴν εἰρήνην.

Ο ΣΚΟΠΟΣ

ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

Οἱ ἀναγνώσταί μας γνωρίζουν καὶ τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν τελικὴν ἔκβασιν τῶν συζητήσεων, αἱ ὁποῖαι, κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Φεβρουαρίου 1946, ἐγέναν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας εἰς τὸ Λονδίνον ἐπὶ τῆς Ρωσικῆς προσφυγῆς, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται νὰ ἀναφέρωμεν τίποτε σχετικὸν ἐδῶ. Φθάνει μόνον νὰ ὑπομνήσωμεν, ὅτι, μετὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς παμφηφίας σχεδὸν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἐναντίον τῆς Ρωσικῆς προσφυγῆς (καὶ αὕτη ἡ Πολωνία εἶχε τότε παρασυρθῆ πρὸς τὸ μέρος τῆς πλειοψηφίας), μετὰ τὴν ἀπειλὴν τοῦ κ. Βισίνσκυ περὶ χρησιμοποίησεως τοῦ βέτο, ἠναγκάσθη τελικῶς ὁ ἴδιος ὁ κ. Βισίνσκυ νὰ ὑποχωρήσῃ κανονικῶς, δηλῶν, ὅτι «δὲν ἐπιμένει νὰ ἀποφανθῆ τὸ Συμβούλιον, ὅτι ἡ παρουσία τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων ἐν Ἑλλάδι, ἀπειλεῖ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην καὶ ὅτι, κατὰ συνέπειαν, πρέπει νὰ ἀποσυρθοῦν τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα». Ἡ νίκη τοῦ κ. Μπέθιν ἦτο πλήρης καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ἐδήλωσε, τὴν 6ην Φεβρουαρίου, ὅτι «τὸ ζήτημα θεωρεῖται λήξαν».

Ἐκεῖνο ὁμως, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τονισθῆ ἐδῶ, εἶναι, ὅτι — ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ὑστέρων — ὑπῆρξε κάπως ἐπιπολαία ἡ δημιουργηθεῖσα τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς τοὺς διπλωματικούς κύκλους ἐντύπωσις, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία εἶχεν ὑποβάλει τὴν ἐναντίον τῆς Ἀγγλικῆς ἐν Ἑλλάδι παρουσίας προσφυγῆν, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀντιδράσῃ εἰς τὴν προσφυγῆν, τὴν ὁποίαν, ἀκριβῶς τὴν προηγουμένην ἡμέραν, εἶχεν ὑποβάλει ἡ Μεγάλῃ Βρετανία εἰς τὸ Συμβούλιον διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν Ρωσικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὸ Ἀτζερμπατζάν τῆς Περσίας.

Ἐπρόκειτο περὶ συμπτώσεως μόνον, ἢ τὸ πολὺ-πολύ περὶ ὑπολογισμοῦ τῆς ἡμέρας τῆς Ρωσικῆς προσφυγῆς, κατὰ τὸν τρόπον, ὥστε νὰ ἐπιτευχθοῦν δύο ταυτοχρόνως ἀτικειμενικοὶ σκοποὶ. Ἡ Ρωσικὴ προσφυγὴ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Μεγαλῆς Βρετανίας εἶχε πολὺ εὐρύτερον καὶ σοβαρώτερον σκοπόν. Ἀπετέλει μέρος ἐνὸς εὐρυτάτου σχεδίου, τὸ ὁποῖον ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλί-

καὶ οὕτω καὶ οὕτω τὴν
ἐπέκειντο διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Βαλ-
κανικῆς Χερσονήσου καί, κατὰ
συνέπειαν, τῆς Εὐρώπης ὁλοκλή-
ρου.

ΤΟ Κ. Κ. Ε.

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΗΝ

Εἰς αὐτὸ, ἀκριβῶς τὸν σκοπὸν ἀπέβλεπε, ἡ προσφυγή, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία προέβη διὰ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ βοηθοῦ Ρώσου ἀτιπροσώπου παρὰ τῷ Συμβουλίῳ Ἀσφαλείας κ. Γκρομίκο πρὸς τὴν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου. Ὡς γνωστόν, διὰ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς, ἡ ὁποία ὑπεβλήθη τὴν 21ην Ἰανουαρίου 1946, ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία ἐβεβαίωσεν, ὅτι «ἡ παρουσία Βρετανικῶν στρατευμάτων ἐν Ἑλλάδι ἀπέβη μέσον ἐπιπρεασμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς χώρας, συχνὰ χρησιμοποιοῦμενο, ὑπὸ τῶν ἀντιδραστικῶν στοιχείων ἐναντίον τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων τῆς χώρας» καὶ ἐνεθάρρυνε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν εἰς ἐνεργείας καὶ ἐκδηλώσεις ἐχθρικός ἐναντίον τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν χωρῶν.

Μὲ τὴν Σοβιετικὴν αὐτὴν δήλωσιν μετεβάλλετο πλέον ριζικῶς ἡ διεθνὴς ἀποψις τῆς παρουσίας τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων ἐν Ἑλλάδι, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις εἶχε ἐπαπειλημένως καὶ δικαίως — ἀκόμη δὲ καὶ κατὰ τὴν διάσκεψιν τῆς Μόσχας τοῦ Ἰουλίου 1945 — τονίσει, ὅτι ἐγένετο καὶ διετηρεῖτο τῇ πλήρει συγκαταθέσει τοῦ στρατάρχου Στάλιν. Ταύτοχρόνως, ὅμως, καθίστα ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία διεθνῶς γνωστόν, ὅτι ἀντιτίθεται καὶ ἐναντίον τῆς παρουσίας τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων καὶ ἐναντίον τοῦ ἐσωτερικοῦ καθεστώτος ἐν Ἑλλάδι, χαρακτηρίζουσα καὶ τὴν μίαν καὶ τὸ ἄλλο ὡς κίνδυνον διὰ τὴν διεθνήν εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν, συμφώνως πρὸς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, καὶ ἀνακτώσα, ἐπομένως, τὴν ἀπολύτον ἐλευθερίαν τῶν κινήσεών της.

Ἐγκαίρως καὶ ἀπὸ καιροῦ πληροφορημένο, περὶ τῆς διπλωματικῆς αὐτῆς ἐπιθέσεως, τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα Ἑλλάδος ἐπρεπε νὰ φροντίσῃ νὰ παράσχῃ παντὸς εἶδους στήριγματα καὶ ἐπιχειρήματα διὰ τῆς Σοβιετικῆς προσφυγῆς. Καὶ τὸ Κ.Κ.Ε. συνεμορφώθη, πράγματι, πλήρως πρὸς τὴν ἐντολήν αὐτήν. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1945, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ κόμματος ἐγκατεστάθη ἐπὶ ἐβδομάδας ὁλοκλήρους εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα καὶ ἀνέπτυξε παντοίαν καὶ ἀρκετὰ μυστηριώδη δράσιν, τῆς ὁποίας τὸ ἄμεσον ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ πρόσκλησις διαφόρων ταραχῶν, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον σοβαρῶν, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς τὸν Βόλο, καὶ εἰς τὴν Καβάλλαν.

Ἡ παρουσία, ὅμως, τοῦ ἀρχηγοῦ εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, δὲν ἐπέφερεν ὀλιγώτερον, ἔντονον δρά-

στικὴν προσφυγῆν. «Ἡ ταπεινώσις τῆς Βρετανικῆς κατοχῆς τῆς Ἑλλάδος, πρέπει ἀμέσως νὰ τελειώσῃ. Τὰ Βρετανικὰ στρατεύματα κατοχῆς πρέπει νὰ φύγουν ἀμέσως ἀπὸ τὸν τόπον, γιὰ νὰ μπορέσῃ ὁ κυρίαρχος λαὸς, σίγουρα καὶ χωρὶς ἀναβολῆς, νὰ ζεκαθαρίσῃ μὲ τῆς δικῆς του δυνάμει τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν».

Ἀλλὰ καὶ πρὶν ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἐπίσημον αὐτὴν ἐκδήλωσιν, τὸ Κ.Κ.Ε. ἐφρόντισε νὰ παράσχῃ εἰς τὸν μέλλοντα νὰ ἀναπτύξῃ τὴν Ρωσικὴν προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου, κ. Βισίνσκου, τὰ ἀπαιτούμενα ἐπιχειρήματα. Εἰς τὴν προσφώνησιν του πρὸς τὴν κομμουνιστικὴν «ὄλομέλειαν» Μακεδονίας καὶ Θράκης (δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸν «Ριζοσπάστην» τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1946), ὁ γενικὸς γραμματεὺς Ζαχαριάδης κατήγγειλε κατηγορηματικῶς, ὅτι ἡ Βόρειος Ἑλλάς ἐγένεν ὀρμητήριον Ἑλλοβανῶν, Νοτιοσλαύων καὶ Βουλγάρων φασιστῶν, ἐξοπλιζομένων ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν καθεστῶς καὶ ἐξαπολυομένων ἐντεῦθεν διὰ νὰ προκαλέσουν στάσεις εἰς τὰς χώρας τῶν ἐναντίον τῶν «λαϊκῶν δημοκρατικῶν καθεστώτων». Καί, διὰ νὰ μὴ ὑπάρξῃ καμμία ἀπολύτως ἀμφιβολία, ὅτι ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῶν ἐξωφρενικῶν αὐτῶν βεβαιώσεων, ἦτο νὰ παρασταθῇ ἡ Ἑλλάς ὡς ἀποτελοῦσα ἀπειλήν διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου, ὁ σύντροφος Ζαχαριάδης κατέληγεν εἰς τὴν προσφώνησιν του αὐτῆν: «Ἐἴμασθε κίνδυνος γιὰ τὴν εἰρήνην».

Ὀλίγας δὲ ἡμέρας ἀργότερα καὶ ἀκριβῶς τὴν 13ην Ἰανουαρίου, τὸ ἴδιον κομμουνιστικὸν ὄργανον, ἐδημοσίευε μακρὸν ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἄγριος διωγμὸς τῶν Σλαυομακεδόνων», εἰς τὸ ὁποῖον περιεγράφετο ἡ τραγικὴ κατάστασις ἡ ὁποία εἶχε δημιουργηθῆ διὰ τὴν ζωὴν τῶν ἑκατὸν ὀγδοῆντα χιλιάδων (ἀριθ. 180.000) ψυχῶν τῆς Σλαυομακεδονικῆς μειονότητος» καὶ ἐβεβαίωτο, ὅτι τὸ τυραννικὸν Ἑλληνο-ἀγγλικὸν καθεστῶς «ἀσκεῖ ἀφάνταστη, τρομακτικὴ καταπίεση τῶν Σλαυομακεδόνων». Ἐτσι ὁ σύντροφος Βισίνσκου, ἀναπτύσων ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, κατὰ τὴν συνεδρίασιν του τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1946, τὴν Σοβιετικὴν προσφυγὴν, ἠδυνήθη νὰ εὐρη εἰς τὰς ἀνακοινώσεις καὶ τὰς δημοσιογραφικὰς ἐκστρατείας τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τοῦ Ε.Α.Μ. ὅλα τὰ στοιχεῖα, ποῦ τοῦ ἐχρειάζοντο διὰ νὰ ἀποπειραθῇ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι πράγματι ἡ Ἑλλάς, ὑπὸ τὸ «Ἑλληνο-ἀγγλικὸν» αὐτὸ καθεστῶς, ἀ-

σεως καὶ διὰ τῆς κάμψεως τῆς θελήσεως ἀντιστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὴν πραγματοποιήσιν ἐκείνου τὸ ὁποῖον, τὴν 30ὴν Ἰουλίου 1945, εἶχε ζητήσῃ ὁ στρατάρχης Στάλιν ἐνώπιον τῆς Διασκέψεως τοῦ Πότσταμ: τὴν μεταβολὴν τῆς Ἑλλάδος δηλαδὴ εἰς Ρωσικὴν στρατιωτικὴν θάσιν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ ὀργάνωσις τῶν δυναμικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐνήργουν τὴν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐπιθέσιν, — τὸ κέντρον τῆς Ν.Ο.Φ. καὶ τῆς αὐτονομιστικῆς Μακεδονικῆς κινήσεως εἰς τὰ Σκόπια. — Αἱ πρῶται ἀποστολαὶ εἰς Ἑλλάδα.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΣ

Ἡ ΚΑΛΗ ΠΡΑΞΙΣ ΕΝΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Ὁ Γερμανὸς συνταγματάρχης Ἑρσελμαν, βουλευτὴς ἐνὸς Γερμανικοῦ στρατοπέδου αἰχμαλώτων, εἶχε σώσει ἐκεῖ, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πολέμου, τὴν ζωὴν ἐνὸς νεοῦ Ἀγγλοῦ ἀξιωματικοῦ, τοῦ λόρδου Χόουπταουν, υἱοῦ καὶ κληρονομοῦ τοῦ μαρκησίου τοῦ Λίνλθγκροου. Καὶ ἤδη, μίαν νύκτα τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ὁ βίβλος ἀβελφῶν τοῦ λόρδου Χόουπταουν, λόρδος Τζῶν Χόουπ (συνταγματικὸς βουλευτὴς), ἀνέλαβε νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς γῆρας τοῦ Γερμανοῦ συνταγματάρχου.

— Ὁ Ἑρσελμαν — εἶπεν ὁ λόρδος βουλευτὴς — διεκινδύνωνται τὸ κεφάλαιόν του, ὅταν ἠρνήθη νὰ πα-

ΠΑΝΔΟΧΕΙΟΝ Τ

Ὅλοι θὰ τὴν ἤκουον. Θὰ ἐμαζεύοντο γύρω τῆς τῶν κινήσεως καὶ σκύλοι ἔτοιμοι νὰ ὀρμήσουν ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ θηράματος καὶ τὰ ἴχνη αὐτὰ θὰ τοῦς ὠδηγοῦσαν κατ' εὐθείαν εἰς τὴν καλύπτῃν τοῦ Τζῶν.

Ἰσως αὐτὸς νὰ ἐκοιμάτο ἐκεῖ, μέσθ, ἀδιάφορος, χωρὶς νὰ θυμᾶται καὶ πλέον τὸ ἔγκλημά του. Τὸ πρῶτόν θὰ ἐπληρώνατο καὶ θὰ ἐφευγε κατέλλα στὸ ἄλογόν του, σιγασφαιρίζοντας. Θὰ ἐγκατέλειπε διὰ παντὸς τὴν Κορνοῦάλην, ἕνας φονιάς καὶ αὐτὸς, ὅπως ὑπῆρξεν ὁ πατέρας του πρὶν ἀπ' ἐ αὐτόν.

Εἰς τὴν φαντασίαν τῆς ἡ Μίχρη ἤκουεν ἀπὸ μακρῶν εἰς τὸν ἔρῳμον, μέσθ στὴν σιγαλίαν τῆς νύκτας, τὸν ἀπογοητευτιστῆριον καλὸν καὶ τὸν ἀλόγου τοῦ

ΟΙ ΦΙΛΑΞΟΝΙΚΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΠΡΩΤΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΙΑ Ν' ΑΡΧΙΣΗ Η ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Εστία 3201 20 Αυγ. 1947

Εφ' όσον από της άοιξέως ηδη του 1945 έτέθη ως βάσις εις τὸ καταρτιθὲν σχέδιον τῆς νέας κομμουνιστικῆς έξορμήσεως ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ὅτι αὐτὴ θὰ ἐγίνετο ὄχι ἐκ τοῦ κέντρου (ἀπὸ τῆς Ἀθήνας, δηλαδή, ὡπως τὸ Δεκέμβριον τοῦ 1944), ἀλλ' ἐκ τῆς περιφερείας, καὶ μάλιστα, ἐκ τοῦ έξωτερικοῦ, καὶ ὅτι θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο δι' αὐτὴν, κυρίως τὰ δυναμικὰ στοιχεῖα, τὰ ὅποια εὐρίσκοντο ἤδη, οὕτως ἢ ἄλλως, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κομμουνιστικῶν ἀρχῶν τῶν γειτόνων μας, φυσικῶς, ἤτο ἡ πρώτη σκέψις νὰ στραφῆ πρὸς τὰ Σλαυικὰ κομμουνιστικὰ στοιχεῖα.

Ἦσαν, βεβαίως, διαθέσιμοι καὶ οἱ παλαιοὶ ἐλασῖται, οἱ ὅποιοι εἶχον καταφύγει, μετὰ τὴν κἀταρρευσιν τοῦ Δεκεμβριακοῦ κινήματος, κατὰ χιλιάδας εἰς τὴν Ἀλβανίαν, τὴν Βουλγαρίαν, καὶ τὴν Νοτιοσλαβίαν, φοβούμενοι τὴν φασικὴν τιωρίαν πού ἐπερίμενε τὰ ἐγκλήματα τῶν, ἀ. ἐπιπλαν εἰς τὰ χέρια τῆς νομίμου Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης. Ἀλλὰ αὐτοὶ — πλὴν, μερικῶν, δοκιμασμένων ἡγετῶν, οἱ ὅποιοι πολὺ ἐνωρίτερα ἤρχισαν νὰ ἀποστέλλωνται ὀπίσω εἰς τὴν Ἑλλάδα — εἶχον ἀνάγκην συστηματικῆς καθοδηγήσεως καὶ στρατιωτικῆς μετεκπαίδεψεως, διὰ τὴν ὁποίαν αἱ ὀριστικαὶ ὀργανωτικαὶ ἀποφάσεις φαίνεται νὰ ἐλήφθησαν, μόνον, μετὰ τὸ ταξίδιον τοῦ Ζαχαριάδη εἰς Βελιγράδιον, Μπουάρες καὶ Σόφια, τὸν Μάρτιον τοῦ 1946. Καί, ὡπως θὰ ἴδωμεν εἰς τὰ ἐπόμενα, ἡ ὁμαδικὴ καὶ συστηματικὴ καθόδος εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν πυρήνων συμμοριῶν, πού ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ τοὺς ἀποφοίτους τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν τοῦ Μοπύλρες, ἤρχισε μόνον ἀπὸ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1946 καὶ ἐπέκεινα, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν, δηλαδή, ἡ ὁποία, κατὰ τὸ καταρτισθὲν σχέδιον, ἔπρεπε νὰ χαρακτηρίζεται ὡς ἡ μεγάλῃ ἔτασις καὶ ἡ τελικὴ έξορμησις τῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Χρονολογικῶς, ἡ περίοδος αὐτὴ ἤμπορεῖ νὰ θεωρηθῆ ὡς συμπίπτουσα περίπου μετὰ τὰς μεγάλας κομμουνιστικὰς ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ Σκρά, τοῦ Ἀρχαγγέλου, τῆς Ἀρδέας.

Προηγουμένως, ἔπρεπε, — ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὴν δημιουργίαν τῶν πρώτων ἐτοπίων, πυρήνων συμμοριῶν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς

δον εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ἡ κομμουνιστικὴ συνἀδέλωσις τῶν Βαλκανίων εἶχε χαιρετισθῆ μετ' ἐπίσημον τηλεγραφήματα, ἀπαλλαγέτα τὸν Ἰούλιον τοῦ 1943 μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ ΕΛΑΣ, στρατηγοῦ Σαράφη καὶ Ἀρη Βελουχιώτη, καὶ τῶν Βαλκανικῶν ἀπεσταλμένων. Τίμητο καὶ Τζιότζιο, ἐπιχωρωθῆ δὲ ἀργότερα, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1944 δι' ἀκόμη ἐπισημοτέρων ἐκδηλώσεων, πλήρους συνεργασίας μεταξὺ τοῦ στρατηγοῦ Μπακιριτζῆ, προέδρου τῆς Π.Ε.Ε.Α. (τῆς κομμουνιστικῆς Κυβερνήσεως τῶν βουνῶν) καὶ τοῦ στρατάρχου Τίτο.

Παρ' ὅλας, λοιπόν, αὐτὰς τὰς ἐπισημοὺς συμφωνίας, πολλοὶ Ἕλληνες κομμουνισταὶ εἶχον αισθανθῆ τὸν χειμῶνα τοῦ 1944 ἃ ἐξεγείρεται ἡ ἐθνικὴ τὴν συνείδησις, ὅτα, ἀντελήφθησαν, ὅτι ἡ Ἑλλάς μετεβάλλετο εἰς ἀτλοῦν συνεπακολοίθημα τῶν Βουλγάρων, καὶ τῶν Νοτιοσλαύων, καὶ ἡ έξέγερσίς τῶν αὐτῶν, περισσότερο, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰς ἐνδεχομένας ἀντιδράσεις τῶν Ἀγγλων συνδέσμων, ἀξιωματικῶν πλησίον τῶν ἀταρτικῶν ὁμάδων, εἶχεν ἀναγκάσει τοὺς Σλαύους ἡγέτας νὰ ἀποσύρουν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τὰς συμμοριακάς τῶν μοιάδας, πράγμα τὸ ὅποιον τοὺς ἐστοίχισε πολὺ.

Διὰ νὰ μὴ ἐπαληφθῆ, λοιπόν, αὐτό, ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ, ὡπως ἡ ὅλη κομμουνιστικὴ ἐπιθεσις, πού ἤρχισε πάλιν, ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, πλαισιωθῆ ὅσο, τὸ δυνατόν, περισσότερο ἀπὸ Σλαυικὰ στοιχεῖα, διὰ νὰ μὴ καταστῆ δυνατὴ οἰαδήποτε ἀτίδρασις ἀνίστη, καὶ «σωβινιστῶν» Ἑλλήνων, κομμουνιστῶν. Διὰ τὸν λόγον αὐτό, ἡ ἐπιθεσις ἤρχισε κυρίως μετὰ τὴν ἀποστολὴν Σλαυομακεδονικῶν συμμοριῶν, εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ὅτι οἱ ὀργανωταὶ τῆς ἐπιθέσεως εἶχον δίκαιον, νὰ φοβοῦνται, ἀποδεκνύεται ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι πολλαὶ δεκάδες μελῶν τῶν κομμουνιστικῶν συμμοριῶν, ἀκόμη δὲ καὶ ἡγετικῶν τῶν στελεχῶν, ἤγαγκησαν τελικῶς διὰ τὴν ὑποταγὴν, εἰς τοὺς Σλαύους καί, εἴτε προσελθόντες αὐθουμήτως εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἐθνικὰς δυνάμεις, εἴτε αἰχμαλωτισθέντες παρ' αὐτῶν, προέβησαν, εἰς τῆρεῖς ὁμολογίας, αἰτινες ἀπετέλεσαν τὰ πολυτιμότερα στοιχεῖα, τὰ τεθέντα παρὰ τῆς Ἑλλάδος ὑπ' ὄψιν, τῆς Ἐρευνητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ο.Η.Ε.

ριοχῶν αὐτῶν ἐγκλήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν, ὅτι μόνον εἰς τὴν περιφέρειαν Καστοριάς ἔλαυσαν σαράντα χωρία.

Μόλις μετεβλήθη ἡ τολεμικὴ κατάστασις καὶ ἤρχισε νὰ διαφαίνεται ἡ ἀσφαλὴς συμμαχικὴ νίκη, οἱ λεγόμενοι αὐτοὶ Σλαυομακεδόνες, μετεβαλον στάσιν, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ μεταβάλουν καθόλου τὴν λισσῶδη ἀθελληνικὴν πολιτικὴν τῶν. Ἡ «Ὀχράνα» τοῦ Βόριδος, τοῦ Φιλῶφ καὶ τοῦ ἀντιστρατήγου Μαρίνωφ (νῦν πρεσβευτοῦ τῆς Βουλγαρίας ἐν Παρισίοις), μετεβλήθη αἰφιδίως εἰς «Σ. Ν. Ο. Φ.» (Σλαυικὸν Λαϊκὸν Ἀπελευθερωτικὸν Μέτωπον), εἰς ὄργανωσιν δηλαδή, ἡ ὁποία τοὺς Ἀξονικοὺς κομιτατζῆδες μετεμόρφωνεν εἰς συμμάχους «παρτιζάνους», διατελοῦντας ὑπὸ τὴν γενικὴν Σοβιετικὴν ἔμπνευσιν. Ἐξηκολούθει ὅμως ἀκόμη νὰ εἶναι τόση ἡ ἀθελληνικὴ στάσις τῶν συμμοριῶν αὐτῶν, ὡστε νὰ ἔλθουν εἰς σύγκρουσιν ἀκόμη καὶ μετὰ τὸ 27ο. Σύταγμα τοῦ ΕΛΑΣ. Τότε ἀκριβῶς ἠναγκάσθησαν οἱ Σλαυοὶ νὰ ἀποσύρουν τὰς συμμορίας αὐτὰς εἰς τὴν Νοτιοσλαυίαν, διὰ νὰ κάμουν νὰ λησμονηθοῦν αἱ ἀτιθεσεις καὶ νὰ προετοιμάσῃ τὴν συμφιλίωσιν μεταξὺ τῶν κομμουνιστῶν Ἑλλάδος καὶ τῶν Σλαυικῶν γειτόνων τῆς, συμφιλίωσιν διὰ τὴν ὁποίαν προθύμως προσέφερε τὴν συμβολὴν τοῦ τὸ Κ.Κ.Ε., μὴ παρασυρόμενον ἀπὸ τὰς ἀνοήτους αὐτὰς «σωβινιστικὰς προκαταλήψεις».

ΑΥΡΙΟΝ: Οἱ Βούλγαροι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποχωρήσουν πρὸ τῶν Νοτιοσλαύων διὰ τὴν διεκδίκησιν τῆς Μακεδονίας. — Ἡ ίδρυσις καὶ αἱ βασικαὶ ἐπιδιώξεις τῆς Ν. Ο. Φ.

ΚΕ
 ΚΟΛΛΗΤΙΚΗΣ ΤΗΣ
 αυτοσυμνας, δια την οποιαν ε-
 φρότιζε το Κ.Κ.Ε. — να εισ-
 ελθουν εις την Ελλάδα και αλ-
 λαι ισχυραι και συμπαγεις συμμο-
 ρικαι ομάδες, αι οποιαι να δη-
 μιουργησουν, τας καταλληλους
 προϋποθεσεις δια την επιτυχίαν
 της επιθέσεως, τασον από στρα-
 τηγικης, οσον και από ευρυτέρας
 πολιτικης απόψεως. Και αυτά η-
 σαν αι ομάδες, αι οποιαι απηρτί-
 ζοντο από τα παλαια δοκιμασμένα
 Σλαυικα στελέχη.

**ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΤΥΧΗ
 ΚΑΙ ΕΞΕΓΕΡΘΟΥΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ**

Επί του σημείου αυτού πρέπει να επιμείνωμεν κάπως περισσό-
 τερον. Η ὄλη διεύθυνσις της νέ-
 ας κομμουνιστικῆς ἐναντίον της
 Ἑλλάδος ἐπιθέσεως, ἡ ὁποία εἶ-
 χε πλέον ἐκφύγει ἀπὸ τὰ χέρια
 τῶν ἐξ Ἑλλάδος κομμουνιστῶν,
 διὰ νὰ περιέλθῃ εἰς τὰ χέρια τῆς
 γενικωτέρας Σλαυικῆς κομμουνι-
 στικῆς ὀργανώσεως τῆς Βαλκα-
 νικῆς Χερσονήσου, ἐνδιεφέρετο νὰ
 προστατεύσῃ τὸν ἀγῶνά της ἀπὸ
 κάθε ἐνδεχόμενον ἀφυπνίσεως
 τοῦ ἐθνικοῦ Ἑλληνικοῦ αἰσθή-
 ματος μεταξὺ τῶν ὁσονδήποτε φα-
 νατικῶν, ἀλλὰ πάντως Ἑλλήων
 κομμουνιστῶν, οἱ ὁποιοὶ θὰ ἀπε-
 τέλουν τὰς συγκροτηθησομένας
 συμμορίας. Δὲν ἤθελαν, δηλαδῆ,
 οἱ μέλλοιτες νὰ διευθύνουν τὸν
 ἀγῶνα αὐτὸν ἐναντίον τῆς Ἑλλά-
 δος, νὰ ἰδοῦν ἐπαναλαμβανόμενον
 τὸ σύμπτωμα ἐκεῖνο τῆς ἀφυπνί-
 σεως τῆς ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς συ-
 νειδήσεως, τὸ ὁποῖον εἶχε παρα-
 τηρηθῆ κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ
 1944—1945 μεταξὺ πολλῶν ομά-
 δων τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τοῦ ΕΛΑΣ
 εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὸ ὁποι-
 ον ἠνάγκασε τὰς καθαρῶς Βουλγα-
 ρικὰς συμμορίας τῆς Ὀχράνα καὶ
 τῆς Σόφ νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν
 Ἑλλάδα διὰ τὴν Νοτιοσλαβίαν
 καὶ διέκοψαν ἐπὶ τινα καιρὸν τὴν
 συνεργασίαν των μετὰ τὸ Κ.Κ.Ε.
 καὶ τὸν ΕΛΑΣ, παρὰ τὴν πλήρη
 συμφωνίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τοῦ
 Κ.Κ.Β., τὴν ἐπιτευχθεῖσαν κατὰ
 τὴν διάρκειαν τῆς Γερμανικῆς κα-
 τοχῆς.

Ἡ συμφωνία αὐτὴ μεταξὺ τῶν
 κομμουνιστῶν Ἑλλάδος καὶ Βουλ-
 γαρίας, ὅπως ἄλλως τε καὶ τῶν
 ἄλλων κομμουνιστῶν τῶν Βαλκα-
 νίων (Νοτιοσλαύων καὶ Ἀλβα-
 νῶν) εἶχε πραγματοποιηθῆ εἰς τὸ
 λεγόμενον «Παμβαλκανικὸν ἀπε-
 λευθερωτικὸν Συνέδριον» τοῦ Ἰ-
 ουλίου 1943, τῆς ἐποχῆς, δηλαδῆ,
 ἀκριβῶς κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπε-
 γράφητο εἰς τὸ Πετρίτσι, τὴν
 12ην Ἰουλίου 1943, τὸ περιβόη-
 τον Ἑλληνοβουλγαρικὸν σύμφω-
 νον Γιάννη Ἰωαννίδη — Δουσαν
 Δασκάλωφ, τὸ καθορίζον τὴν πλή-
 ρη συνεργασίαν, ἀποδεχόμενον τὴν
 ἀρχὴν τῆς ἐνώσεως Ἑλληνικῆς,
 Βουλγαρικῆς καὶ Σερβικῆς Μακε-
 δονίας εἰς ἐνιαίαν Σοβιετικὴν
 Δημοκρατίαν καὶ ὑποσχόμενον ἐ-
 δαφικὴν πρὸς τὸ Αἰγαῖον διέξο-

**ΑΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ
 ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΞΟΝΟΣ**

Τὴν βάσιν τῶν κομμουνιστι-
 κῶν Σλαυικῶν δυνάμεων, αἱ
 ὁποιαὶ θὰ ἐχρησιμοποιούντο
 διὰ τὴν νέαν ἐναντίον τῆς Ἑλ-
 λάδος ἐπίθεσιν, θὰ ἀπετελοῦν
 αἱ ἴδιαι ἐκεῖναι δυνάμεις, αἱ
 ὁποιαὶ εἶχον στενωῶς συνεργα-
 σθῆ μετὰ τοὺς Γερμανοὺς καὶ
 Βουλγάρους κατακτητὰς κα-
 τὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐχυρι-
 κῆς κατοχῆς καὶ διαπράξει
 τόσα ἐγκλήματα ἐναντίον
 τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.
 Εἶναι, δυστυχῶς, ἀληθές, ὅτι
 οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ τοὺς
 Σλαυομακεδόνας αὐτοὺς εἶ-
 χον ἐπωφεληθῆ, εὐθὺς μετὰ
 τὴν κατάκτησιν τῆς Ἑλλάδος
 ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, τοῦ δια-
 τάγματος τῆς Βουλγαρικῆς
 Κυβερνήσεως τῆς 21ης Μαΐ-
 ου 1941, τὸ ὁποῖον ἀνεγνώρι-
 ζε τὴν Βουλγαρικὴν ἐθνότητα
 εἰς αὐτοὺς. Καὶ εἰς μὲν τὴν
 ἐκεῖθεν τοῦ Στρυμόνος Μακε-
 δονίαν, ἡ ὁποία παρεδόθη ἀπο
 τοὺς Γερμανοὺς εἰς τοὺς
 Βουλγάρους, δὲν ἐδίστασαν
 ἀκόμη καὶ εἰς τὸν Βουλγαρι-
 κὸν στρατὸν νὰ καταταχθῶν,
 εἰς δὲ τὴν ἐντεῦθεν τοῦ Στρυ-
 μόνος Μακεδονίαν, ἰδίως δὲ
 τὴν περιοχὴν Φλωρίνης, Ἐ-
 δέσσης καὶ Καστοριάς, κα-
 τετάγησαν ἀθρόως εἰς τὰς
 συμμορίας τῶν κομιτατζήδων,
 τὰς ὁποίας κατήρτισεν ὁ
 Βούλγαρος ἐγκληματίας πο-
 λέμου Κάλτσεφ, ἐπύκνωσαν
 τὰς τάξεις τῆς «ΟΧΡΑΝΑ»
 καὶ διέπραξαν ἀφάνταστα ἐ-
 ναντίον τοῦ συμπαγοῦς Ἑλ-
 ληνικοῦ πληθυσμοῦ τῶν πε-

115 ΔΑΦΝΗΣ

ΠΑΝΔΟΧΕΙΟΝ ΤΙ

Ἡ Μάχη δὲν εἶχε τῶρα καμ-
 μίαν δικήν της θέλησιν. Μποροῦ-
 ταν νὰ ἀποφασίσουν οἱ ἄλλοι γι'
 αὐτήν. Καὶ ὅταν ὁ Φράνσις
 Νταϊβίς τῆς προσέφερε τὸ σπί-
 τι του ὡς καταφύγιον, ἡ νέα ἐ-
 δέχθη με ἀδιαφορίαν, εὐχαρι-
 στῶντας χλιαρὰ τὸν ἐφημέριον
 γιὰ τὴν καλωσύνην του.

Ἄν ἡ Μάχη ἦτο ἄνδρας, ἀ-
 σφαλῶς θὰ τῆς ἐξέφεροντο με
 τραχύτητα, ἢ τοῦλάχιστον με ἀ-
 διαφορίαν. Θὰ τὴν ὑπεγράωναν
 ἴσως νὰ πάῃ ἀμέσως στὸ Μπόθ-
 μιν ἢ στὸ Λῶνστον γιὰ νὰ χρι-
 σιμεύσῃ ὡς μάρτυς. Θὰ ἔπρεπε
 νὰ φροντίσῃ μόνη της γιὰ τὴν
 στέγησίν της καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν
 ἀνάκρισιν θὰ μπορούσε νὰ φύγῃ
 γιὰ νὰ γίνῃ ἄφαντη, πλέον ἀπὸ
 τὸν κόσμον. Θὰ μπορούσε νὰ ἐπι-
 διδαθῆ σὲ κάποιο πλοῖον καὶ νὰ

235

Η ΕΓΚΡΙΘΙΣΑ ΧΘΕΣ ΠΡΟΤΑΣΙΣ

ΤΩΝ 4 ΔΙΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

Η ΣΛΑΥΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΘΕΤΕΙ

ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

Αν. κρησ. 11-11-49

Ολόκληρος ή ψηφισθείσα με-
τά τροπολογιών πρότασις των
Τεσσάρων Μεγαλών επί του Έλ-
ληνικού έχει ως εξής:

1) Λαβούσα γνώσιν των εκθά-
σεων της Ειδικής Έπιτροπής,
της συσταθείσης διά της υπ' ά-
ριθ. 109 αποφάσεως, 2ον) Λα-
βούσα υπό σημειώσιν τα συμπε-
ράσματα της Ειδικής Έπιτροπής
και ιδιαιτέρως την δημοφώνως έγ-
κριθείσαν διαπίστωσιν της, καθ'
ήν, παρά την προαναφερθείσαν ά-
πόφασιν της Γεν. Συνελεύσεως,
οι Έλληνες αντίρται έξηκολούθη-
σαν να λαμβάνουν βοήθειαν και
ένισχυσιν εις εύρειαν κλίμακα ά-
πό την Αλβανίαν, την Βουλγα-
ρίαν και την Γιουγκοσλαυίαν εν
γνώσει των Κυβερνήσεων των χω-
ρών αυτών και ότι οι Έλληνες
αντίρται εις τας προαμεθορίους
ζώνας, καθ' ά διεπιστώθη υπό
της Ειδικής Έπιτροπής: α) Έ-
ξηρήθησαν κατά μέγα μέρος από
έφοδιασμόν προερχόμενον εκ του
εξωτερικού. Ότι μεγάλοι ποσό-
τητες όπλων, πολεμοφοδίων και
παντός είδους στρατιωτικού ύλι-
κού έφθασαν εις την Ελλάδα εκ
της έναντι πλευράς των συνόρων
κ.ι.ι. Ιδιαιτέρως κατά τας περιό-
δους εκείνας καθ' άς διεξήγοντο
σφοδραί μάχαι. Ότι αι θέσεις,
αι όποιαί έκρατήθησαν Ισχυρώς
άπό τους αντίρτας, έξασφάλισαν
την προστασίαν των ζωτικών
γραμμών έφοδιασμού των με την
Βουλγαρίαν, την Γιουγκοσλαυίαν
και Ιδιαιτέρως την Αλβανίαν.
Ότι κατά την διάρκειαν των τε-
λευταίων μηνών αι άποδείξεις αι
άφορώσαι τον έφοδιασμόν των άν-
ταρτών υπό της Γιουγκοσλαυίας
υπήρξαν όλιγώτεραι. β) Ότι οι
αντίρται, διά λόγους τακτικής,
μετετοπίσθησαν συχνάκις κατά
βούλησιν έντός έδάφους κειμένου
εις την αντίθετον πλευράν των
συνόρων και ήδηγήθησαν ούτω να
συγκεντρώσουν τας δυνάμεις των
άκην της έπεμβάσεως του έλλη-
νικού στρατού και να επιστρέψουν
εις την Ελλάδα όταν ήθέλησαν
γ) Ότι συχνάκις υπεχώρησαν εν
άσφαλεία έντός του έδάφους της
Αλβανίας, της Βουλγαρίας και
της Γιουγκοσλαυίας όταν έ έλ-
ληνικός στρατός ήσκει Ισχυράν
πίεσιν επί αυτών.

Η ΑΠΕΙΛΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβούσα υπό σημειώσιν εξ
άλλου τα συμπεράσματα της Ε-
ιδικής Βαλκανικής Έπιτροπής,
καθ' ά ή συνέχισις της καταστά-
σεως αυτής αποτελεί άπειλήν έ-
ναντίον της ανεξαρτησίας και

της εδαφικής άκεραιότητος της
Έλλάδος και διά την διατήρησιν
της ειρήνης εις τα Βαλκάνια και
ότι ή διαγωγή της Αλβανίας,
της Βουλγαρίας και της Γιουγκο-
σλαυίας υπήρξεν άσυμβίβαστος
με τους σκοπούς και τας άρχάς
του Καταστατικού Χάρτου του
Ο.Η.Ε.

Λαβούσα, τέλος, όπ' όψιν τας
συστάσεις τας διατυπωθείσας ύ-
πό της Ειδικής Βαλκανικής Έπι-
τροπής, ή Πολιτική Έπιτροπή
θεωρεί ότι:

Η συνεχής βοήθεια, ή παρεχο-
μένη υπό της Αλβανίας, της
Βουλγαρίας και της Γιουγκοσλα-
βίας προς τους Έλληνας αντίρ-
τας, θέτει εν κινδύνω την ειρήνην
εις τα Βαλκάνια και είναι άσυμ-
βίβαστος με τους σκοπούς και
τας άρχάς του Καταστατικού
Χάρτου του Ο.Η.Ε.

Καλεί την Αλβανίαν, την Βουλ-
γαρίαν και την Γιουγκοσλαυίαν
να παύσουν άμέσως να παρέχουν
ένισχυσιν ή οιασδήποτε φύσεως
βοήθειαν υπό οιαδήποτε μορφήν
εις τους αντίρτας τους μαχομέ-
νους κατά της Έλληνικής Κυ-
βερνήσεως, περιλαμβανομένης και
της περιπτώσεως της χρησιμο-
ποιήσεως του έδάφους των υπό
των άνταρτών ως βάσεως διά την
προετοιμασίαν ή την έξαπόλυσιν
οιασδήποτε ένόπλου δράσεως.

Καλεί εκ νέου την Αλβανίαν,
την Βουλγαρίαν και την Γιουγκο-
σλαυίαν να συνεργασθούν μετά
της Έλλάδος διά την διευθέτησιν
των διαφορών των δι' ειρηνικών
μέσων, συμφώνως με τας συστά-
σεις τας περιλαμβανομένας εις
την υπ' αριθ. 109 άπόφασιν της
Γενικής Συνελεύσεως.

Καλεί την Αλβανίαν, την
Βουλγαρίαν και την Γιουγκοσλα-
βίαν να συνεργασθούν με την Βαλ-
κανικήν Έπιτροπήν, διευκολύνου-
σαι αυτήν εις τδ να φέρη εις πέ-
ρας την άποστολήν της και Ιδι-
αιτέρως την συνισταμένην εις τδ
να εύρίσκειται εις την διάθεσιν
των ένδιαφερομένων Κυβερνήσεων
παρέχουσα προς αυτάς την βοή-
θειάν της, βάσει του άρθρου 10
του παρόντος σχεδίου αποφάσεως.

Επίσης καλεί την Ελλάδα να
συνεργασθί προς τον ίδιον σκο-
πόν.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Συνιστά προς όλα τα μέλη -
Κράτη των Ηνωμένων Έθνών
ώς και προς τα άλλα Κράτη ό-
πως αι Κυβερνήσεις των άπο-
φεύγουν πάσαν ένεργειαν, ή ό-

ποία θα απέβλεπεν η δ-
ηθήση άμέσως η δ-
θήσεως έτέρας τιν'
ως οιαδήποτε ένοπ-
χομένην κατά της
βερνήσεως.

Έγκρινει τας έκ ή Πολιτική Έπιτροπή άπε-
δικής Έπιτροπής : σισε χθές να περιορισθί ή γι-
την λειτουργίαν τισε χθές να περιορισθί ή γι-
την άποστολήν ή όποια νική διάρκεια των αγορευ-
διά της υπ' αριθ. ων εις δέκα λεπτά.

ως της Γενικής Σι Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΙ
δίδει προς αυτήν δηγίας:
1ον) Να συνεχίς Μετά την ψηφοφορίαν ή Γ
τήρησιν και να άνε λιτική Έπιτροπή έπροχώρησ
τρόπου με τον όπι εις την συζήτησιν σοβιετικ
νία, ή Γιουγκοσλαυί σεδίου αποφάσεως δι' ού
γαρία συμφωνούν μι τείται όπως «όλα τα ξεί
ρηματικήν διαταγήν στρατεύματα και όλόκληρον
Συνελεύσεως όπως στρατιωτικόν προσω
βοήθειαν προς τους κόν άποσυρθούν εξ Έλλάδο
τάρτας, συμφώνως κών άποσυρθούν εξ Έλλάδο
ριεχόμενον της υπ' και όπως ή Ειδική Έπιτρο
ποφάσεως της Γενι διὰ τα Βαλκάνια διαλυθί.
ως κοί του παρόντι Το σοβιετικόν σχέδιον
ποφάσεως. φάσεως αναφέρει τα ακόλο
2ον) Να συνεχίς φάσεως αναφέρει τα ακόλο
αύσα κλιμάκια πα «Η έσωτερική κατάστ
τά του αναγκαιού της Έλλάδος κατά τδ δια
και των άπαιτουμέ σαν έτος έχαρακτηρίσθη
διά την πραγματοπ νέας έπιδεινώσεως του άγ
ποστολής της. μεταξύ του έλληνικού λαού
3ον) Να βοηθή των άντιδημοκρατικών δυ
σει της Αλβανία των άντιδημοκρατικών δυ
γαρίας και της λων, ύποστηριζομένων υπό
διά την εφαρμογήν παρούσης Έλληνικής κυβε
109 αποφάσεως κι σεως. Τοúτο ώδήγησεν εις
τος σχεδίου άποφάι τασιν της καταστάσεως
τον σκοπόν αυτόν ταςιν της καταστάσεως
καθ' δ μέτρον θα Έλλάδι. Έπί πλέον οι
μον εις την ένίσχυσ νες μιλιταρισται συχνά
πηρεσίας μίας ή σιμοποιούν την ύφισταμ
προσωπικότητων με κατάστασιν δια να διεξι
Ειδικής Βαλκανικής γουν προκλητικας έπιχε
Αποφασίζει ότι σεις εις διαφόρους περι
καική Έπιτροπή ρίως εις την Έλ των συνόρων. Η κατάστα
την συνεργασίαν τ προκύψασα εν Έλλάδι, π
ως ή των ένδιαφερ λαμβανομένου και αριθμού
νήσεων, θα έκτελή παραμεθορίων περιοχών
λήν της εις οιοδήποτε είναι άποτέλεσμα της έντ
όποιον θα έκρινε κ σης ξένης άναμίξεως εις
την έκπλήρωσιν τη έσωτερικας ύποθέσεις της
αυτής. λάδος, άναμίξεως συνεπαγ
Έξουσιοδοτεί την λανική Έπιτροπήν ης σοβαράς συνεπέιας
καική Έπιτροπήν ης σοβαράς συνεπέιας
εται κατά βούλησι τον έλληνικόν λαόν».

1ον) Να συνεχίς Μετά την ψηφοφορίαν ή Γ
τήρησιν και να άνε λιτική Έπιτροπή έπροχώρησ
τρόπου με τον όπι εις την συζήτησιν σοβιετικ
νία, ή Γιουγκοσλαυί σεδίου αποφάσεως δι' ού
γαρία συμφωνούν μι τείται όπως «όλα τα ξεί
ρηματικήν διαταγήν στρατεύματα και όλόκληρον
Συνελεύσεως όπως στρατιωτικόν προσω
βοήθειαν προς τους κόν άποσυρθούν εξ Έλλάδο
τάρτας, συμφώνως κών άποσυρθούν εξ Έλλάδο
ριεχόμενον της υπ' και όπως ή Ειδική Έπιτρο
ποφάσεως της Γενι διὰ τα Βαλκάνια διαλυθί.
ως κοί του παρόντι Το σοβιετικόν σχέδιον
ποφάσεως. φάσεως αναφέρει τα ακόλο
2ον) Να συνεχίς φάσεως αναφέρει τα ακόλο
αύσα κλιμάκια πα «Η έσωτερική κατάστ
τά του αναγκαιού της Έλλάδος κατά τδ δια
και των άπαιτουμέ σαν έτος έχαρακτηρίσθη
διά την πραγματοπ νέας έπιδεινώσεως του άγ
ποστολής της. μεταξύ του έλληνικού λαού
3ον) Να βοηθή των άντιδημοκρατικών δυ
σει της Αλβανία των άντιδημοκρατικών δυ
γαρίας και της λων, ύποστηριζομένων υπό
διά την εφαρμογήν παρούσης Έλληνικής κυβε
109 αποφάσεως κι σεως. Τοúτο ώδήγησεν εις
τος σχεδίου άποφάι τασιν της καταστάσεως
τον σκοπόν αυτόν ταςιν της καταστάσεως
καθ' δ μέτρον θα Έλλάδι. Έπί πλέον οι
μον εις την ένίσχυσ νες μιλιταρισται συχνά
πηρεσίας μίας ή σιμοποιούν την ύφισταμ
προσωπικότητων με κατάστασιν δια να διεξι
Ειδικής Βαλκανικής γουν προκλητικας έπιχε
Αποφασίζει ότι σεις εις διαφόρους περι
καική Έπιτροπή ρίως εις την Έλ των συνόρων. Η κατάστα
την συνεργασίαν τ προκύψασα εν Έλλάδι, π
ως ή των ένδιαφερ λαμβανομένου και αριθμού
νήσεων, θα έκτελή παραμεθορίων περιοχών
λήν της εις οιοδήποτε είναι άποτέλεσμα της έντ
όποιον θα έκρινε κ σης ξένης άναμίξεως εις
την έκπλήρωσιν τη έσωτερικας ύποθέσεις της
αυτής. λάδος, άναμίξεως συνεπαγ
Έξουσιοδοτεί την λανική Έπιτροπήν ης σοβαράς συνεπέιας
καική Έπιτροπήν ης σοβαράς συνεπέιας
εται κατά βούλησι τον έλληνικόν λαόν».

2ον) Να συνεχίς Μετά την ψηφοφορίαν ή Γ
τήρησιν και να άνε λιτική Έπιτροπή έπροχώρησ
τρόπου με τον όπι εις την συζήτησιν σοβιετικ
νία, ή Γιουγκοσλαυί σεδίου αποφάσεως δι' ού
γαρία συμφωνούν μι τείται όπως «όλα τα ξεί
ρηματικήν διαταγήν στρατεύματα και όλόκληρον
Συνελεύσεως όπως στρατιωτικόν προσω
βοήθειαν προς τους κόν άποσυρθούν εξ Έλλάδο
τάρτας, συμφώνως κών άποσυρθούν εξ Έλλάδο
ριεχόμενον της υπ' και όπως ή Ειδική Έπιτρο
ποφάσεως της Γενι διὰ τα Βαλκάνια διαλυθί.
ως κοί του παρόντι Το σοβιετικόν σχέδιον
ποφάσεως. φάσεως αναφέρει τα ακόλο
2ον) Να συνεχίς φάσεως αναφέρει τα ακόλο
αύσα κλιμάκια πα «Η έσωτερική κατάστ
τά του αναγκαιού της Έλλάδος κατά τδ δια
και των άπαιτουμέ σαν έτος έχαρακτηρίσθη
διά την πραγματοπ νέας έπιδεινώσεως του άγ
ποστολής της. μεταξύ του έλληνικού λαού
3ον) Να βοηθή των άντιδημοκρατικών δυ
σει της Αλβανία των άντιδημοκρατικών δυ
γαρίας και της λων, ύποστηριζομένων υπό
διά την εφαρμογήν παρούσης Έλληνικής κυβε
109 αποφάσεως κι σεως. Τοúτο ώδήγησεν εις
τος σχεδίου άποφάι τασιν της καταστάσεως
τον σκοπόν αυτόν ταςιν της καταστάσεως
καθ' δ μέτρον θα Έλλάδι. Έπί πλέον οι
μον εις την ένίσχυσ νες μιλιταρισται συχνά
πηρεσίας μίας ή σιμοποιούν την ύφισταμ
προσωπικότητων με κατάστασιν δια να διεξι
Ειδικής Βαλκανικής γουν προκλητικας έπιχε
Αποφασίζει ότι σεις εις διαφόρους περι
καική Έπιτροπή ρίως εις την Έλ των συνόρων. Η κατάστα
την συνεργασίαν τ προκύψασα εν Έλλάδι, π
ως ή των ένδιαφερ λαμβανομένου και αριθμού
νήσεων, θα έκτελή παραμεθορίων περιοχών
λήν της εις οιοδήποτε είναι άποτέλεσμα της έντ
όποιον θα έκρινε κ σης ξένης άναμίξεως εις
την έκπλήρωσιν τη έσωτερικας ύποθέσεις της
αυτής. λάδος, άναμίξεως συνεπαγ
Έξουσιοδοτεί την λανική Έπιτροπήν ης σοβαράς συνεπέιας
καική Έπιτροπήν ης σοβαράς συνεπέιας
εται κατά βούλησι τον έλληνικόν λαόν».

3ον) Να βοηθή Μετά την ψηφοφορίαν ή Γ
σει της Αλβανία των άντιδημοκρατικών δυ
γαρίας και της λων, ύποστηριζομένων υπό
διά την εφαρμογήν παρούσης Έλληνικής κυβε
109 αποφάσεως κι σεως. Τοúτο ώδήγησεν εις
τος σχεδίου άποφάι τασιν της καταστάσεως
τον σκοπόν αυτόν ταςιν της καταστάσεως
καθ' δ μέτρον θα Έλλάδι. Έπί πλέον οι
μον εις την ένίσχυσ νες μιλιταρισται συχνά
πηρεσίας μίας ή σιμοποιούν την ύφισταμ
προσωπικότητων με κατάστασιν δια να διεξι
Ειδικής Βαλκανικής γουν προκλητικας έπιχε
Αποφασίζει ότι σεις εις διαφόρους περι
καική Έπιτροπή ρίως εις την Έλ των συνόρων. Η κατάστα
την συνεργασίαν τ προκύψασα εν Έλλάδι, π
ως ή των ένδιαφερ λαμβανομένου και αριθμού
νήσεων, θα έκτελή παραμεθορίων περιοχών
λήν της εις οιοδήποτε είναι άποτέλεσμα της έντ
όποιον θα έκρινε κ σης ξένης άναμίξεως εις
την έκπλήρωσιν τη έσωτερικας ύποθέσεις της
αυτής. λάδος, άναμίξεως συνεπαγ
Έξουσιοδοτεί την λανική Έπιτροπήν ης σοβαράς συνεπέιας
καική Έπιτροπήν ης σοβαράς συνεπέιας
εται κατά βούλησι τον έλληνικόν λαόν».

4ον) Να συνεχίς Μετά την ψηφοφορίαν ή Γ
τήρησιν και να άνε λιτική Έπιτροπή έπροχώρησ
τρόπου με τον όπι εις την συζήτησιν σοβιετικ
νία, ή Γιουγκοσλαυί σεδίου αποφάσεως δι' ού
γαρία συμφωνούν μι τείται όπως «όλα τα ξεί
ρηματικήν διαταγήν στρατεύματα και όλόκληρον
Συνελεύσεως όπως στρατιωτικόν προσω
βοήθειαν προς τους κόν άποσυρθούν εξ Έλλάδο
τάρτας, συμφώνως κών άποσυρθούν εξ Έλλάδο
ριεχόμενον της υπ' και όπως ή Ειδική Έπιτρο
ποφάσεως της Γενι διὰ τα Βαλκάνια διαλυθί.
ως κοί του παρόντι Το σοβιετικόν σχέδιον
ποφάσεως. φάσεως αναφέρει τα ακόλο
2ον) Να συνεχίς φάσεως αναφέρει τα ακόλο
αύσα κλιμάκια πα «Η έσωτερική κατάστ
τά του αναγκαιού της Έλλάδος κατά τδ δια
και των άπαιτουμέ σαν έτος έχαρακτηρίσθη
διά την πραγματοπ νέας έπιδεινώσεως του άγ
ποστολής της. μεταξύ του έλληνικού λαού
3ον) Να βοηθή των άντιδημοκρατικών δυ
σει της Αλβανία των άντιδημοκρατικών δυ
γαρίας και της λων, ύποστηριζομένων υπό
διά την εφαρμογήν παρούσης Έλληνικής κυβε
109 αποφάσεως κι σεως. Τοúτο ώδήγησεν εις
τος σχεδίου άποφάι τασιν της καταστάσεως
τον σκοπόν αυτόν ταςιν της καταστάσεως
καθ' δ μέτρον θα Έλλάδι. Έπί πλέον οι
μον εις την ένίσχυσ νες μιλιταρισται συχνά
πηρεσίας μίας ή σιμοποιούν την ύφισταμ
προσωπικότητων με κατάστασιν δια να διεξι
Ειδικής Βαλκανικής γουν προκλητικας έπιχε
Αποφασίζει ότι σεις εις διαφόρους περι
καική Έπιτροπή ρίως εις την Έλ των συνόρων. Η κατάστα
την συνεργασίαν τ προκύψασα εν Έλλάδι, π
ως ή των ένδιαφερ λαμβανομένου και αριθμού
νήσεων, θα έκτελή παραμεθορίων περιοχών
λήν της εις οιοδήποτε είναι άποτέλεσμα της έντ
όποιον θα έκρινε κ σης ξένης άναμίξεως εις
την έκπλήρωσιν τη έσωτερικας ύποθέσεις της
αυτής. λάδος, άναμίξεως συνεπαγ
Έξουσιοδοτεί την λανική Έπιτροπήν ης σοβαράς συνεπέιας
καική Έπιτροπήν ης σοβαράς συνεπέιας
εται κατά βούλησι τον έλληνικόν λαόν».

5ον) Να συνεχίς Μετά την ψηφοφορίαν ή Γ
τήρησιν και να άνε λιτική Έπιτροπή έπροχώρησ
τρόπου με τον όπι εις την συζήτησιν σοβιετικ
νία, ή Γιουγκοσλαυί σεδίου αποφάσεως δι' ού
γαρία συμφωνούν μι τείται όπως «όλα τα ξεί
ρηματικήν διαταγήν στρατεύματα και όλόκληρον
Συνελεύσεως όπως στρατιωτικόν προσω
βοήθειαν προς τους κόν άποσυρθούν εξ Έλλάδο
τάρτας, συμφώνως κών άποσυρθούν εξ Έλλάδο
ριεχόμενον της υπ' και όπως ή Ειδική Έπιτρο
ποφάσεως της Γενι διὰ τα Βαλκάνια διαλυθί.
ως κοί του παρόντι Το σοβιετικόν σχέδιον
ποφάσεως. φάσεως αναφέρει τα ακόλο
2ον) Να συνεχίς φάσεως αναφέρει τα ακόλο
αύσα κλιμάκια πα «Η έσωτερική κατάστ
τά του αναγκαιού της Έλλάδος κατά τδ δια
και των άπαιτουμέ σαν έτος έχαρακτηρίσθη
διά την πραγματοπ νέας έπιδεινώσεως του άγ
ποστολής της. μεταξύ του έλληνικού λαού
3ον) Να βοηθή των άντιδημοκρατικών δυ
σει της Αλβανία των άντιδημοκρατικών δυ
γαρίας και της λων, ύποστηριζομένων υπό
διά την εφαρμογήν παρούσης Έλληνικής κυβε
109 αποφάσεως κι σεως. Τοúτο ώδήγησεν εις
τος σχεδίου άποφάι τασιν της καταστάσεως
τον σκοπόν αυτόν ταςιν της καταστάσεως
καθ' δ μέτρον θα Έλλάδι. Έπί πλέον οι
μον εις την ένίσχυσ νες μιλιταρισται συχνά
πηρεσίας μίας ή σιμοποιούν την ύφισταμ
προσωπικότητων με κατάστασιν δια να διεξι
Ειδικής Βαλκανικής γουν προκλητικας έπιχε
Αποφασίζει ότι σεις εις διαφόρους περι
καική Έπιτροπή ρίως εις την Έλ των συνόρων. Η κατάστα
την συνεργασίαν τ προκύψασα εν Έλλάδι, π
ως ή των ένδιαφερ λαμβανομένου και αριθμού
νήσεων, θα έκτελή παραμεθορίων περιοχών
λήν της εις οιοδήποτε είναι άποτέλεσμα της έντ
όποιον θα έκρινε κ σης ξένης άναμίξεως εις
την έκπλήρωσιν τη έσωτερικας ύποθέσεις της
αυτής. λάδος, άναμίξεως συνεπαγ
Έξουσιοδοτεί την λανική Έπιτροπήν ης σοβαράς συνεπέιας
καική Έπιτροπήν ης σοβαράς συνεπέιας
εται κατά βούλησι τον έλληνικόν λαόν».

ΣΥΝΕ
ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕ

2 σχέδιον άποφα
εις όλα τα άλ-
Οργάνισμου των
θών, καθώς και
τά μή μέλη, «να
ς ένεργείας, άπο
ς την παροχήν βο
ως ή διά μέσου
ήσεως, προς οίαν
ον όμάδα μαχομέ
της έλληνικής κυ
Τό πλήρες κεί-
εδίου των Τεσσάρων,
εις την 5ην σελίδα.
ν άποφάσεως πα-
έντολήν της Ειδι-
πής διά τα Βαλ-
αγγέλλον εις άύ-
κολούθησιν ένεργού
ήσεις και να ύπο-
ν επί του κατά πό
ανία, ή Βουλγαρία
γκοσλαυία συμμορ-
ς την διαταγήν πε
οχής βοθείας εις
νας συμμορίτας»,
έξασκαλοθησιν να
ίσιν να βοηθήσιν
ταύτας κυβερνήσεις
λληνικήν κυβερνήσιν
ύξιν ειρηνικού δια-
της διενεξέως των».
ιανή τροπολογία έν
σα έντος του σχεδι
σεως, κοφορίζει ό-
αλκανική Έπιτροπή
ν κυρίαν έδραν της
ινατολικάι χώροι ήρ
α μετάρσχουν της ψη
επί ένός έκαστου
ον του σχεδίου άπο-
ο όποιον έχαρακτηρί
ροξενούν «μεγάλην ά-
ς τας τρεις βαλκανι
ς. Αλλά έψήφισαν έ-
ού σχεδίου άποφάσε
συνόλω του.
λου ό δόκτωρ Μπέμ-
ήδυνθη να συνεχίση
χθώνιον του προστά-
μερον, δεδομένου ότι

2 σχέδιον άποφα
εις όλα τα άλ-
Οργάνισμου των
θών, καθώς και
τά μή μέλη, «να
ς ένεργείας, άπο
ς την παροχήν βο
ως ή διά μέσου
ήσεως, προς οίαν
ον όμάδα μαχομέ
της έλληνικής κυ
Τό πλήρες κεί-
εδίου των Τεσσάρων,
εις την 5ην σελίδα.
ν άποφάσεως πα-
έντολήν της Ειδι-
πής διά τα Βαλ-
αγγέλλον εις άύ-
κολούθησιν ένεργού
ήσεις και να ύπο-
ν επί του κατά πό
ανία, ή Βουλγαρία
γκοσλαυία συμμορ-
ς την διαταγήν πε
οχής βοθείας εις
νας συμμορίτας»,
έξασκαλοθησιν να
ίσιν να βοηθήσιν
ταύτας κυβερνήσεις
λληνικήν κυβερνήσιν
ύξιν ειρηνικού δια-
της διενεξέως των».
ιανή τροπολογία έν
σα έντος του σχεδι
σεως, κοφορίζει ό-
αλκανική Έπιτροπή
ν κυρίαν έδραν της
ινατολικάι χώροι ήρ
α μετάρσχουν της ψη
επί ένός έκαστου
ον του σχεδίου άπο-
ο όποιον έχαρακτηρί
ροξενούν «μεγάλην ά-
ς τας τρεις βαλκανι
ς. Αλλά έψήφισαν έ-
ού σχεδίου άποφάσε
συνόλω του.
λου ό δόκτωρ Μπέμ-
ήδυνθη να συνεχίση
χθώνιον του προστά-
μερον, δεδομένου ότι

2 σχέδιον άποφα
εις όλα τα άλ-
Οργάνισμου των
θών, καθώς και
τά μή μέλη, «να
ς ένεργείας, άπο
ς την παροχήν βο
ως ή διά μέσου
ήσεως, προς οίαν
ον όμάδα μαχομέ
της έλληνικής κυ
Τό πλήρες κεί-
εδίου των Τεσσάρων,
εις την 5ην σελίδα.
ν άποφάσεως πα-
έντολήν της Ειδι-
πής διά τα Βαλ-
αγγέλλον εις άύ-
κολούθησιν ένεργού
ήσεις και να ύπο-
ν επί του κατά πό
ανία, ή Βουλγαρία
γκοσλαυία συμμορ-
ς την διαταγήν πε
οχής βοθείας εις
νας συμμορίτας»,
έξασκαλοθησιν να
ίσιν να βοηθήσιν
ταύτας κυβερνήσεις
λληνικήν κυβερνήσιν
ύξιν ειρηνικού δια-
της διενεξέως των».
ιανή τροπολογία έν
σα έντος του σχεδι
σεως, κοφορίζει ό-
αλκανική Έπιτροπή
ν κυρίαν έδραν της
ινατολικάι χώροι ήρ
α μετάρσχουν της ψη
επί ένός έκαστου
ον του σχεδίου άπο-
ο όποιον έχαρακτηρί
ροξενούν «μεγάλην ά-
ς τας τρεις βαλκανι
ς. Αλλά έψήφισαν έ-
ού σχεδίου άποφάσε
συνόλω του.
λου ό δόκτωρ Μπέμ-
ήδυνθη να συνεχίση
χθώνιον του προστά-
μερον, δεδομένου ότι

2 σχέδιον άποφα
εις όλα τα άλ-
Οργάνισμου των
θών, καθώς και
τά μή μέλη, «να
ς ένεργείας, άπο
ς την παροχήν βο
ως ή διά μέσου
ήσεως, προς οίαν
ον όμάδα μαχομέ
της έλληνικής κυ
Τό πλήρες κεί-
εδίου των Τεσσάρων,
εις την 5ην σελίδα.
ν άποφάσεως πα-
έντολήν της Ειδι-
πής διά τα Βαλ-
αγγέλλον εις άύ-
κολούθησιν ένεργού
ήσεις και να ύπο-
ν επί του κατά πό
ανία, ή Βουλγαρία
γκοσλαυία συμμορ-
ς την διαταγήν πε
οχής βοθείας εις
νας συμμορίτας»,
έξασκαλοθησιν να
ίσιν να βοηθήσιν
ταύτας κυβερνήσεις
λληνικήν κυβερνήσιν
ύξιν ειρηνικού δια-
της διενεξέως των».
ιανή τροπολογία έν
σα έντος του σχεδι
σεως, κοφορίζει ό-
αλκανική Έπιτροπή
ν κυρίαν έδραν της
ινατολικάι χώροι ήρ
α μετάρσχουν της ψη
επί ένός έκαστου
ον του σχεδίου άπο-
ο όποιον έχαρακτηρί
ροξενούν «μεγάλην ά-
ς τας τρεις βαλκανι
ς. Αλλά έψήφισαν έ-
ού σχεδίου άποφάσε
συνόλω του.
λου ό δόκτωρ Μπέμ-
ήδυνθη να συνεχίση
χθώνιον του προστά-
μερον, δεδομένου ότι

ΚΚΕ ΔΙΑΜΑΧΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΜΕΤΑΞΥ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΣΛΑΥΩΝ

ΑΙ ΕΠΙΘΕΤΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΩΝ ΝΟΤΙΟΣΛΑΥΩΝ

Εστια 21-8-47

33ον

Ανεφέραμεν εις τὸ χθεσινόν μας ἄρθρον πῶς ἡ Ἀξολική «Ὀχράνα» τῶν Σλαυμακεδόνων, μετεβλήθη ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῆς Συμμαχικῆς νίκης εἰς «παρτιζάνους τῆς Σ.Ν.Ο.Φ.» καὶ συνεργάτας τοῦ Ε.Α.Μ.

Ἴδου τώρα ποῖαι ἦσαν αἱ Σλαυκαὶ αὐταὶ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι, ἀποσυρθεῖσαι τότε (τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1944) ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἐρρίπτοντο πάλιν κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς νεας κομμουνιστικῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Χαρακτηριστικὸν δεῖγμα τῶν δυνάμεων αὐτῶν, ἀποτελεῖ ἡ «Πρὸς Οὐτάρνα Μπριγκάντα ὅτι Ἐγκέγισκια Μακεντόνιγια», δηλαδὴ «πρώτη ταξιαρχία κρούσεως ἐκ τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου». Συγκροτηθεῖσα τὸ φθινόπωρον τοῦ 1944, ὅταν οἱ Ὀχρανῖται τοῦ Ἀξολος, μετεμορφώθησαν εἰς «παρτιζάνους» τῆς φιλοσυμμαχικῆς Σ.Ν.Ο.Φ., ἡ ταξιαρχία αὕτη, ἡ ὁποία εἰς τὴν πραγματικότητα, εἶχε μόνον 600 ἄνδρας, διετέλει ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γκότσε καὶ τοῦ Τζότζου Οὐρδα.

Ὁ Γκότσε αὐτὸς εἶναι ὁ σημαντικώτερος παράγων τῆς Νοφικῆς Ὀργανώσεως. Ὑποδηματοποιὸς ἐκ Φλωρίνης, φέρων τὸ ὄνομα Ἡλίας Δημάκης, συνειργάσθη καὶ ἐγκλημάτησε τόσον καταφανῶς μετὰ τοὺς Γερμανοὺς καὶ τοὺς Βουλγάρους, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς, ὥστε ἐκκρεμοῦν ἐναντίον του διάφορα ἐντάλματα τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν Θεσσαλονίκης, ἐπὶ συνεργασία μετὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐπὶ φόνῳ, ἐπὶ ἐσχάτη προδοσίᾳ.

Ὅταν ἐχρειάσθη νὰ ἀποκρυβῆ κάπως ἡ συνεργασία μετὰ τοὺς Σλαύους καὶ νὰ μεταβληθῆ ἡ ὄλη ὀργάνωσις, τὸ Τάγμα Γκότσε, τὸ ὁποῖον ἠδρυνεν εἰς Ἀνω Κορυφην (ἐπαρχίας Ἀλμωπίας, Νομοῦ Πέλλης), ἐφυγεν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ, μετὰ εἰκοσιπεντάωρον πορείαν, εἰσῆλθε, τὴν 15ην Ὀκτωβρίου 1945, εἰς Νοτιοσλαυκὸν ἔδαφος. Εἰς τὸ χωρίον Μρεζίσκο, τὸ τάγμα παρήλασεν ἀπὸ τὸν κεντρικὸν δρόμον, πάλιν τὸν Μακεδονικὸν Ἀυτονομιστικὸν Ὑμνον καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γκότσε ὠμίλησεν εἰς τοὺς ἄνδρας του, λέγων, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἑξῆς: «Τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ ὁ Ε.Α.Μ. δὲν ἠμποροῦν, πρὸς

αὐτόνομον αὐτὸ Κράτος. Τὸ σύνθημα τῆς «Ἀυτονομίας διὰ τὴν Μακεδονίαν», ἔπρεπε πλέον ὀριστικῶς νὰ ἐγκαταλειφθῆ καὶ ἐγκατελείφθη πράγματι, κατόπιν τῶν συνενώσεων Νοτιοσλαύων καὶ Βουλγάρων, αἱ ὁποῖαι ἐγέναν τὸν χειμῶνα τοῦ 1944-1945. Καὶ ἔχουν πραγματικὰ δίκαιον οἱ κομμουνισταὶ ὅταν διαμαρτύρωνται διὰ τὰς ἐναντίον των κατηγορίας, ὅτι ἀποδέχονται ἢ ὑπερασπίζουσι τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας καὶ τὴν σχετικὴν αὐτονομιστικὴν κινήσιν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, δὲν γίνεται πλέον λόγος περὶ «αὐτονομίου Μακεδονίας», ἀλλὰ μόνον περὶ «Ὁμοσπονδιακῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας», ἡ ὁποία ἐνώγει τὰ ὑπὸ Ἑλληνικὴν, Βουλγαρικὴν καὶ Νοτιοσλαυκὴν διοικήσιν σήμερον, τμήματα τῆς Μακεδονίας.

Ἡ ΝΟΤΙΟΣΛΑΥΙΑ ΑΠΟΚΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΝ

Ἐν ἄρθρῳ τῆς 15ης Μαρτίου 1945 τοῦ ἐκδιδομένου εἰς τὰ Σκόπια ἐπισήμου «Δελτίου» τῆς Ν.Ο.Φ. (ὅπως θὰ ἴδωμεν ἀμέσως, ὅτι μετωνομάσθη ἡ νέα Μακεδονικὴ ὀργάνωσις) καθορίζει ἀρκετὰ σαφῶς τὰ πράγματα. «Δὲν εἶμαστε Ὀχρανῖτες, καὶ ἀκόμα λιγώτερο αὐτονομιστῆς. Ἀγωνιζόμεσθε ἐναντίον τὸν αὐτονομισμό, γιατί αὐτὸς ὀδηγᾷ τὸν Μακεδονικὸν Λαὸν εἰς γκρεμνὸν, εἰς νέα δουλεία καὶ ἀκόμα γιατί ὁ αὐτονομισμὸς εἶναι γραμμὴ τῆς διεθνούς ἀντίδρασης, ἡ ὁποία ἔχει σκοπὸν τὴν νῆσπασιν τῆς ἐνότητος τῶν Λαῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας. Ἀγωνιζόμεσθε γιὰ τὸ σάρωμα τοῦ φασισμού καὶ τῆς ἀποκατάστασις δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν, στὸν τόπον μας. Σφιγρηλατοῦμε τὴν ἀδελφότητα καὶ ἐνότητα μετὰ τοὺς λαοὺς τῆς Γιουγκοσλαβίας, πού ζοῦν στὴν Μακεδονίαν τοῦ Αἰγαίου καὶ γιὰ ὅλα αὐτὰ ἐμεῖς ὑποστηρίζομε τὸ Ε.Α.Μ καὶ θὰ συνεργαστοῦμε μαζί του... Ὁ Μακεδονικὸς λαὸς ἔχει ἐκδηλώσει τὴν θέλησίν του πῶς θὰ ζῆσιν μετὰ τοὺς λαοὺς τῆς Γιουγκοσλαβίας, ἐπειδὴ τὸ ἐπιμῶν, γὰρ λαὸς καὶ ἐπειδὴ ὁ Μακεδονικὸς λαὸς κατὰ ἀπ' τὴν σοφὴ καθοδήγησιν τοῦ στρατηγῆ Τίτω, εἰς κοινὸν ἀγῶνα μετὰ τοὺς λαοὺς τῆς Γιουγκοσλαβίας, γιὰ πρώτη φορά θὰ κερδίσει τὴν ἐθνικὴν του λευτερίαν».

Ἐννοεῖται, ὅτι αἱ νέαι αὐταὶ Νοτιοσλαυκαὶ ἀξιώσεις, αἱ ὁποῖαι περιέχονται ἐν τῷ ἄνω

3ην Αὐγούστου 1946, νὰ ἀπομαρτυρηθῆ ἐπίσημως, ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου Μακεδονίας, ὅτι «ἡ ἀπόκτησις τῆς ἰσοτιμίας ὁμοσπονδιακῆς ὁμάδος τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Νοτιοσλαβίας, ἀποτελεῖ τὴν ὀρθότεραν καὶ μοναδικὴν λύσιν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος... Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Μακεδονίαν τοῦ Αἰγαίου, ἐκεῖ ὁ λαὸς μας διεξάγει σήμερον, μαζί μετὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἀγῶνα διὰ τὴν ἀπλήν ὑπαρξίν του, διὰ τὰ ἀνθρώπινα καὶ ἐθνικὰ του δικαιώματα. Τὸ ζήτημα τῆς ἐθνικῆς ὑπάρξεως τοῦ τμήματος ἐκείνου, ἐξαρτᾷται ἀκριβῶς ἀπὸ τὸν ἀγῶνα αὐτόν». Καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Νοτιοσλαυκῆς Ἐθνοσυνελεύσεως Δημ. Βλακῶφ, προσέθετε τὴν 6ην Αὐγούστου 1946 εἰς ἐπιστολὴν τοῦ πρὸς τὸ ἑθνικὸν συνέδριον: «Χρειάζεται νὰ ἀγωνιζώμεθα μετὰ ὑπομονῆς, αὐταπαρνήσεως καὶ καθημερινῶς, διὰ νὰ δυνηθῶν καὶ τὰ ἄλλα δύο τμήματα τῆς Μακεδονίας (Ἑλληνικὸν καὶ Βουλγαρικὸν) νὰ προσαρτηθῶν εἰς τὴν Λαϊκὴν Δημοκρατίαν τῆς Μακεδονίας καὶ νὰ πραγματοποιηθῆ τὸ ὄνειρον κάθε ἐντίμου Μακεδόνα, τὸ ὁποῖόν εἶναι ἡ ἑνωσις τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ εἰς ἐλεύθερον Κράτος, ὑπὸ τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Λαϊκὴν Δημοκρατίαν τῆς Νοτιοσλαβίας».

ΑΥΡΙΟΝ: Πῶς ἰδρῦθη πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν Ἑλλήνων, ἡ Ν.Ο.Φ.— Ἐπίσημος σκοπὸς τῆς ἡ ἀπόσπασις τῆς Μακεδονίας.— Ὁ Ζαχαριάδης ἐγκρίνει πλήρως τὸ πρόγραμμά της.

καὶ Καλαμιώτου
υπαὶτος καὶ Σια

δης Ἀμερικῆς 11
ορίτου 15

Τατησίων 175
παρηγοπούλου 3α
πελλοῦ 4

3 καὶ Βουλῆς 20α
Ὁράκη 3 καὶ Βου-

ορικῆς 1

ληγιώργη 27
13β

Φυλῆς 169
ορνάρα 36

γγος 1
Αισχύλου 27

τὸ παρὸν, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν Ἑλλήνων, νὰ κάμουν φανερὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα. Γι' αὐτὸ θὰ συνεχίσουμε ἑμεῖς μετὰ τὴν βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν μας Σέρβων, τὸν ἀγῶνα, ὡς ὅπου ξεκαθαρίση ἢ κατάστασις».

Ἡ κατάστασις ἐξεκαθάρισε σύμφωνα μετὰ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ λαμπροῦ Γκότσε, ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἡ «Οὐντάρνα Μπριγκάντα», διετάχθη, καθὼς καὶ αἱ ἄλλαι Σλαυομακεδονικαὶ μονάδες νὰ ἐπιδράμουν πάλιν κατὰ τὸ 1940 ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος.

ΝΟΤΙΟΣΛΑΥΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΚΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Τὸ ἴδιον συνέβαινεν ἐκείνην τὴν ἐποχὴν καὶ μετὰ διαφόρους ἄλλας δυναμικὰς ομάδας τῶν Σλαυομακεδόνων, αἱ ὁποῖαι, ἔπειτα ἀπὸ τὰ ἐγκλήματα ποὺ εἶχαν διαπράξει ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Γερμανικῆς καὶ τῆς Βουλγαρικῆς κατοχῆς, ἐφοβοῦντο, ὅτι δὲν θὰ ἤμποροῦσαν πλέον νὰ σταθοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐπὶ τὴν ἑποχὴν ἐκείνην, τὴν στιγμιαίαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐξαφάνισιν τῆς Σλαυομακεδονικῆς δυναμικῆς ὀργανώσεως, δὲν πρέπει πράγματι νὰ λησμονῆται, ὅτι ἐκ τῶν 77 χιλιάδων ἐν ὅλῳ Σλαυοφωνῶν τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι Ἑλληνες τὴν ψυχὴν, ἐθεώρησαν τοὺς ἑαυτοὺς τῶν πάντοτε, πρὸ χιτῆρος τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου, ὡς Βουλγάρους καὶ ὄχι ὡς Νοτιοσλαύους. Ὑπομνηματίζονται τὴν ἡγεσίαν καὶ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ Βουλγαρικοῦ κομμουνιστοῦ, εἰργάσθησαν καὶ ἐξεδήλωσαν πάντοτε, τὴν ἀπολυτὸς ἐπιθετικὴν ταπολεμικῶς εἰς τὴν Βαλκανικὴν συνθήκας, μετὰ τὴν Βουλγαρικὴν διατελοῦσαν ἀκόμη ὑπὸ τὸ ἀνεξίτηλον στίγμα τῆς συνεργασίας μετὰ τὴν Γερμανίαν καὶ μετὰ τὴν Νοτιοσλαυϊαν μεταβληθεῖσαν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἐμπίστου τῶν Σοβιετικῶν στρατάρχου Τίτο εἰς ἰσχυρὸν κομμουνιστικὸν Κράτος, ἐπρεπε νὰ μεταβληθῇ ἄρδην ἢ ὀλίγον ἐμφάνισις τοῦ δῆθεν Μακεδονικοῦ ζητήματος.

Δὲν ἤμποροῦσε δηλαδὴ νὰ γίνῃ πλέον λόγος οὔτε περὶ βαθμιαίας προσαρτήσεως τῆς Μακεδονίας εἰς τὴν Βουλγαρίαν, οὔτε περὶ «αὐτονομίας» τῆς Μακεδονίας, ἢ ὁποῖα θὰ ἀπετέλει ἕνα πρῶτον βήμα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς Βουλγαρικῆς ἐπιδράσεως εἰς τὸ

τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας ἢ «Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου», ὅπως τὴν ἀπεκάλεσαν ἔμπροσθεν, ἀλλὰ καὶ τῆς Βουλγαρικῆς Μακεδονίας τῆς Ἄνω Τζουμαγιάς, ἢ «Μακεδονίας τοῦ Πιρί», ὅπως τὴν λέγουσι οἱ Νοτιοσλαυοί. πρῶτον καὶ μερικὰς ἐντόνους Βουλγαρικὰς ἀντιδράσεις, τῶν ὁποίων χαρακτηριστικαὶ εἶναι μερικαὶ ἐπερωτήσεις τοῦ Βουλγάρου βουλευτοῦ Β. Τζάντζεφ καὶ μερικὰ ἄρθρα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως Νικ. Πετκόφ. Ἀλλὰ ἤδη ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1945, οἱ Βούλγαροι κυβερνήται ἠναγκάσθησαν νὰ δεχθοῦν τὴν λύσιν τῆς «Ὁμοσπονδιακῆς Μακεδονικῆς Δημοκρατίας» ὑπὸ τὴν Νοτιοσλαυϊκὴν αἰγίδα, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς Σοβιετικῆς ἐπιβολῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ μετὰ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι εἰς ἀντάλλαγμα θὰ ἐλάμβανον τὴν ἐδαφικὴν διέξοδον πρὸς τὸ Αἶγαϊον καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Θράκην.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝ. ΚΟΥΛΙΣΣΕΒΣΚΥ

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀρχίζει οὐσιαστικῶς ἡ νέα ἀπὸ Ἰορρά κομμουνιστικὴ ἐπιθεσις ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἔχει λυθῆ μετὰ τὴν βορείων γειτόνων μας καὶ ἡ διαφορὰ τῶν ἔχει διευθετηθῆ. Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ὁμοσπονδοῦ Νοτιοσλαυϊκῆς Μακεδονίας, Λάζαρος Κουλισσέβσκυ, ἠμπορεῖ τὴν

Μιρίδης Πάνος, Θήρας 19
Γαθίου Παν., Πετράκη 1
Πρόχιδης Νικ., Καπνικαρέας 19
Μητσοβίτης Ἀχιλ. Σοφοκλέους 19
Παπαδημιτρίου Α. Δημ. Μνησικλέους 2
Παπαδημιτρίου Γιλβ., Θήρας 29
Παπαδημιτρίου Μαξ. Φωκίωνος 8
Παπαδημιτρίου Γεωρ., Βουλῆς 23
Παπαδημιτρίου Ἰωάν. Λεωχάρους 21
Παπαδημιτρίου Α. Πάνος Πλούτωνος 11
Παπαδημιτρίου Ἰωάν., Βησσαρίωνος 7
Παπαδημιτρίου Ι. Α., Πανεπιστημίου 18
Παπαδημιτρίου Νικ. Φωκίωνος 15
Παπαδημιτρίου Δ. καὶ Σια, Φιλελλήνων 20
Παπαδημιτρίου Ζ. Ἰωάν., Στοὰ Πεσμι-
σίων Κων. Μιλτιάδου 4

Παπαδημιτρίου Κλ., Μενάνδρου 35
Παπαδημιτρίου Περ., Πατησίων 75α
Παπαδημιτρίου Κ. Θεοδ., Σοφοκλέους 7
Παπαδημιτρίου Βασ., Κάνιγγος 8
Παπαδημιτρίου Ι. Νικ. καὶ Σια Αἰόλου 11

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ „Ν.Ο.Φ.“ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΠΑΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ

6ημε 22 34ον αυγ. 1945

Διά τὰ εφαρμοσθεῖν, οὖτως, καί εἰς τὴν πραγματικότητα αἱ ληφθεῖσαι αποφάσεις μεταξύ Βουλγάρων, Νοτιοσλαβίων καὶ Ρώσων ὅσο, ἀφορᾷ τὴν τύχην τῆς Μακεδονίας, διὰ τὰ ἐταχθεῖν, δηλαδή, αἱ μέχρι πρό τινοσ ὑπὸ Βουλγαρικῆν κατεῖθυσιν, διατελοῦσαι δυναμικαὶ μοῖαδες τῶν Σλαυομακεδόνων, εἰς τὴν νέαν κατεῖθυσιν, ἔπρεπε νὰ γίη μία νέα ὀργανικὴ διάρθρωσίς των. Ἐπρεπε νὰ ἰδρυθῆ μία νέα γενικὴ διεύθυνσις τοῦ ἀγῶνος. Ἐν ἀνομοιῇ αὐτῆς, αἱ Σλαυομακεδονικαὶ ἐναπλοὶ ὀμάδες, αἱ ὁποῖαι τὸ Ὀκτώβριον τοῦ 1945 εἶχον εἰσέλθει εἰς τὴν Νοτιοσλαβία, ἤτοι τὰ τάγματα Φλωρίνης, Ἐδέσσης καὶ Καστοριάς, τὰ ὁποῖα ἀρχικῶς εἶχεν ἰδρύσει ὁ Κάλτσεφ καὶ τὰ ὁποῖα ὠργίασα, ἐκ τῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἐετάχθησαν τὴν 4η Δεκεμβρίου 1945, με μίαν ἐπίσημον ἐν Μοναστηρίῳ τελετῆν, εἰς τὸ Νοτιοσλαβικὸν Στρατόν, καὶ οἱ ἄδρες τῶν ὠργίσθησαν εἰς τὸ Τίτο.

Ἀργότερα, τὸ Πάσχα τοῦ 1945, ὀλόκληρο, αὐτὸ τὰ «Μακεδονικὸν συγκρότημα» τοῦ Νοτιοσλαβικοῦ στρατοῦ, ὑπὸ τῆ ἀρχηγία πάντοτε τοῦ περιβοήτου Γκότσε, συνεκεντρώθη εἰς τὰ Σκόπια καὶ ἐπὶ τῆ εὐκαιρία τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς καταλήψεως τοῦ Βερολίνου ὑπὸ τῶν Συμμάχων, ἔκαμε παρέλασιν μαζῆ με τὰ Νοτιοσλαβικὰ στρατεύματα. Ἀμέσως ἔπειτα, ὁμως, τοὺς συνεκάλεσεν ὁ ὑπαρχηγὸς Γεώργιος ἢ Τζότζο Οὐρδας καὶ τοὺς ἀεκοίωσεν, ὅτι διὰ νὰ μὴ δίδεται λαβὴ εἰς παρεξηγήσεις, ὅτι ὑπάρχει Ἑλληνικὸς στρατὸς εἰς τὴν Νοτιοσλαβία, θὰ συγχωρεθῶν, εἰς τὰ Νοτιοσλαβικὰ συντάγματα, ὅπου θὰ εἶ.α. καμουφλαρισμέ.οι, γιὰ νὰ κατέθωιν, ὅταν ἐρθῆ ἡ ὥρα, νὰ πολεμήσωιν μαζῆ με τὰ ἄλλα ἀδερφια τῶν, γὰ νὰ ἐλευθερώσωιν τὴν Μακεδονία. Οὐσιαστικῶς, δηλαδή, ἤρχισε, ἀπὸ τότε ἡ προετοιμασία τῶν Σλαυομακεδονικῶν, συμμοριακῶν ὀμάδων, αἱ ὁποῖα, θὰ κατήρχοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τῆν νέαν, Μακεδονικὴν ὀργάνωσιν, ἀπεφάσισε τὸ μέγα συνέδριον στελεχῶν, τὸ ὁποῖον συνήλθε τὴν 28ην Ἀπριλίου 1945 εἰς τὰ Σκόπια. Συμμετεῖχο, εἰς τὸ συνέδριον, αὐτὸ, ὁ Λάζαρος Κουλισσέσκι, πρωθυπουργὸς τῆς Νοτιο-

αι ποῦ ἔχει ἀπὸ τὴν Μόσχαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ ἴδιος ὁ Νικ. Ζαχαριάδης, εἰς τοὺς λόγους τοῦ πρὸς συνεδριάσεις τῆς κομμουνιστικῆς ὀλομελείας Μακεδονίας-Θράκης τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1945 καὶ τῆς 15ης Ἰουνίου 1946, το.ῖζει κατηγορηματικῶς τὴν πλήρη αὐτὴν συνεργασίαν. Ἀντιγράφω, μεν ἀπὸ τὰ ἐπίσημα κομμουνιστικὰ πρακτικὰ μερικὰς λόγων χαρακτηριστικὰς φράσεις. «Μίλησα με ὑπεύθυνους ἐκπρόσωπους τῆς Ν.Ο.Φ., τῆς δημοκρατικῆς ὀργάνωσης πρὸς ἐκπροσωπεῖ στὴ χώρα μας τὴν Σλαυομακεδονικὴν μειότητα. Καί, γιὰ μίαν ἀκόμα φορά, δηλώω κατηγορηματικὰ καὶ ρητὰ, ὅτι ζήτημα αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας γιὰ μᾶς δὲν ὑπάρχει. Τὸ ἴδιον μπορεῖ νὰ εἰπωθῆ καὶ γιὰ τὴν Ν.Ο.Φ. (Σημ. «Ἐστίας» Ἐξομεν διὰ τοῖον λόγο, δὲν ὑπάρχει πράγματι πλέον ζήτημα αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας). Γι' αὐτὸ συνεργαζόμεσθε ἀρμολικὰ με τὴν Ν.Ο.Φ.»

ΟΛΑ ΗΣΑΝ

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ

Ὅταν ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Κ.Κ.Ε. Ν. Ζαχαριάδης ἀεκοίωσεν εἰς τὴν τρίτην κομμουνιστικὴν ὀλομέλειαν, Μακεδονίας-Θράκης τῆ ἀπόλυτο, συμφωνία, τοῦ τῆ ὁποῖαν διεπίστωσε κατόπιν συνομιλιῶν του με ὑπεύθυνους ἐκπρόσωπους τῆς Ν.Ο.Φ., ἢ ἀπὸ Βορρᾶ συμμοριακῆ ἐπίθεσις ἐαντιῶν τῆς Ἑλλάδος εἶχεν ἤδη λάβει τὴν ὀριστικὴν τῆς μορφῆς: Ἀπὸ τὸ στρατόπεδο, τοῦ Μπουλκεσ εἶχαν ἀαχωρήσει διὰ τὴν Ἑλλάδα αἱ πρῶται συμμορίαί, ἢ μᾶλλον, οἱ πρῶτες συμμοριῶν, με τοὺς περισσότερον πεπειραμένους ἡγέτας τῶν, ἐκείνους ἀκριβῶς, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀναλαμβάνωιν οὐσιαστικῶς τὴν ὀλην στρατιωτικὴν ἡγεσίαν τοῦ συμμοριακοῦ ἀγῶνος. Χαρακτηριστικὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶ.αι, ὅτι — κατὰ τὴν μαρτυρία, τοῦ Φώτη Κοτοπάου ἢ καπετᾶν, Ἀννίβα ἐνώπιον, τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρεῦνης — οἱ πρῶτοι οἱ ὁποῖοι ἀεχώρησαν ἐπὶ κεφαλῆς μικρῶν ὀμάδων διὰ τὴν Ἑλλάδα, εἰθὺς μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Νικόλα Ζαχαριάδη, τὴν 25ην Μαρτίου 1946, εἰς τὸ στρατόπεδο, τοῦ Μπουλκεσ, ἦσαν, μεταξύ ἄλλων, οἱ Γιακούλης καὶ Σοφια-

εἰν τῶν, εἰς ὀδηγίας, διαταγὰς καὶ ἐισχύσεις στελλομένας ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Ἀκόμη καὶ ἂν ὑπῆρχεν, εἰς τὴν Ἑλλάδα Κυβέρνησι Σοφούλη, ἢ ὁποῖα νὰ ἀσκῆ πολιτικὴν, ἀπερορίστου κατευνασμοῦ, τίποτε δὲν, θὰ μετεβάλλετο ἀπὸ τὰ ἀνθελληνικὰ σχέδια. Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον θὰ μετεβάλλετο ἴσως, ἦτο ἡ δυνατότης ἀπιστίας, ὡς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τῆς ὁποίας ἡ μείωσις ἀπὸ μίαν, ὀλοαυτη, κρατικὴν κατεῖθυσιν, θὰ ἐπέφερον ἴσως τὴν ἐπιτυχία, τῶν σχεδίων, αὐτῶν.

ΑΤΡΙΟΝ: Πότε συνεκεντρώθησαν αἱ συμμορίαί τῶν Σλαυομακεδόνων εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα.— Ἡ κίνησις τῶν, αἱ διαταγαί τῶν, ἢ διάβασις τῶν συνόρων, ἢ συγκέντρωσις τῶν.

260

τιπροσωπος του στρατάρχου Τίτο. Ο Αμπάς, γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Μακεδονίας, και όλοι οι αντιπρόσωποι των Σλαβομακεδόνων. Κατά το συνέδριον αυτό και μετά προσφώνησιν του Κουλισσέφσκυ, άπεφασίσθη ή δημιουργία της νέας Μακεδονικής Οργανώσεως, υπό τήν όνομα «Ναρόντεν Όσβομπονι-τέλεν Φρόντι» (Ν.Ο.Φ.) της οποίας σκοπός θα είναι (έπι λέξει) «ή Ένωσις της Έλληνικής Μακεδονίας μετά της Βαλκανικής Όμοσπονδίας, υπό την άρχηγίαν του Τίτο». Τήν βεβαίωσιν αυτήν έχομεν από την ένορκον κατάθεσιν ένώπιον της Έπιτροπής Έρεύνης του Ο.Η.Ε. του Βασιλείου Νοίτση ή Καπετάν Νικήτα, συμμετασχόντος εις τή συνέδριον.

Τό γεγοός, άλλως τε, αυτό, έπιβεβαιώνει λόγος του ίδιου του Κουλισσέφσκυ, έκφωνηθείς ένα και πλέον έτος άργότερα, τήν 4ην Αύγουστου 1946, ένώπιον του Συνεδρίου του Λαϊκού Μετώπου της Μακεδονίας, εις τή Σκόπια, από τον όποιον άποσπώμεν μερικάς μόνον χαρακτηριστικάς φράσεις: «Εις τήν ιστορίαν μας ή Ν.Ο.Φ. κατώρθωσε πρώτη να πραγματοποιήση τήν ένωσιν του λαού μας. Η Ν.Ο.Φ. ειχεν από της πρώτης ήμέρας μίαν καθαράν και πατριωτικήν άποψιν: Υπάρχει ή όχι Μακεδονικόν Έθνος; Αυτή κατώρθωσε να διαμορφώση και να στερεώση τήν αδελφοσύνην μεταξύ του Μακεδονικού λαού και των διαφόρων έθνικων μειονοτήτων. Ο άληθινός έθλισμός δια τήν άτελευθέρωσιν της Μακεδονίας, άποτελεί — όπως άπεκαλύφθη από της πρώτης ήμέρας — μέρος του Έθνικου Απελευθερωτικού Μετώπου της Νοτιοσλαβίας».

ΤΟ Κ.Κ.Ε. ΣΥΜΦΩΝΕΙ ΠΛΗΡΩΣ ΜΕ ΤΗΝ Ν.Ο.Φ.

Με αυτήν άκριβώς τήν ούτως άποκαλύπτουσιν τους σκοπούς της όργανωσιν, συνεργάζεται στενώςτατα τό Κ.Κ.Ε. Εις έποχήν, κατά τήν όποιαν ή Έλληνικός λαός διησθάνθη ή άνεγνώρισεν, από τās δημοσιευθείσας άποκαλύψεις, τους σκοπούς της Ν.Ο.Φ. και κατά τήν όποιαν θα ήμπορούσεν, έστω και με μίαν προσχηματικήν άποκήρυξιν, τό Κ.Κ.Ε. να άπαλλαγη από τās κατηγορίας που το βαρύνουν, δέν διστάζει, τουναντίον, να διακηρύξη τήν πλήρη συνεργασίαν του με αυτήν.

Ίσως δέν ήμπορεί να κάμη τίποτε άλλο, διότι αυτό τό διατάσσουν αι σαφείς οδηγί-

αγώνα εις τήν Βόρειον Ελλάδα.

Αυτοί μόνον ήμπορούσαν να γωρίζουν και τό όλο σχέδιον της επιθέσεως και τόν τρόπον με τον όποιον θα έσχηματίζο το και άναφωδιάζοτο από τās εκείθεν τών συνόρων, βάσεις των αι συμμοριακάι ομάδες και τās στρατηγικάς επιδιώξεις της επιθέσεως, αι όποιαί έπρεπε με κάθε τρόπον να έπιτευχθούν. Όταν παρακολουθή και εις, επί τή βάσει τών ύπαρχόντων, ήδη άφθών, στοιχείων, ολόκληρο τήν εκ Νοτιοσλαβίας προς Ελλάδα συμμοριακήν κίνησιν, τήν σειράν της εις Ελλάδα καθόδου τών συμμοριακων άρχηγων και τών κυριωτέρων στελεχών των, τόν τρόπον της συγκολλησεως τών μεγάλων συμμοριακων ομάδων, αι όποια: έδρασαν κατά τό προηγοίμεον έτος εις τήν Ελλάδα, δέν ήμπορεί παρά να αισθανθή κατάπληξιν και κάποιον οίκτον δι' εκείους, τους καλής ή κακής πίστεως Έλληνας, οι όποιοι ισχυρίζονται, ότι ή πολιτική, τήν όποιαν, ήσχησε κατά τό παρελθόν έτος ή Έλληνική Κυβέρνησις, τή μέτρα τή όποια έλαβεν, ή δέν έλαβε, ή συμπεριφορά των κρατικων άρχων εναντι των κομμουνιστων ή κομμουνιστώ, κατοίκων της υπαίθρου έπαιξαν οίονδήςποτε ρόλον εις τήν εξέλιξιν της καταστάσεως και τήν δημιουργίαν της συμμοριακής κινήσεως.

Όλα ήσα, εκ τών προτέρων μέχρι της τελευταίας λεπτομερείας κανονισμένα. Όλα άπεφασίζοντο και έρρυθμιζοντο έξω της Ελλάδος. Όλα τās συμμοριακά συγκροτήματα άφείλουν τήν γε-

117

ΔΑΦΝΗΣ

ΠΑΝΔΟΧΕΙΟΝ Τ

Έξελον, άποκλύπτουσα εις μίαν άνεξήγητον παρόρμησιν, άνειξεν τό στενόν συστάρι του γαρχαίου. Τό συστάρι ήτο άδειον και ή Μάχη, ήσχηθη, έντροπήν δια τήν πράξιν της.

Ητο έτοιμη, να κλείση, πάλιν τό συστάρι, όταν διέκρινεν ότι ή γωνία ενός γαρχαίου με τό όποιον ήτο στενωμένο τό συστάρι ήτο άναδιπλωμένη, και ότι εις τήν άλλην πλευράν του γαρχαίου υπήρχεν ένα σχέδιον. Έπήςρε στα χέρια της τό γαρχαί και έρριξε μίαν ματιά εις τό σχέδιον, πού παρίστανε και αυτό τό έσωτερικόν μας ένκλήσιον.

Αλλά τήν ορώσαν αυτήν ή ένκλήσιον δέν ήτο άδειον. Εις τās εδωκίον έσπένοντο κηθισμένοι άνθρωποι και εις τόν άγέων ενδρίσκετο ή έσπένοντος. Εις τήν άρ-

Η ΚΑΘΟΔΟΣ ΤΩΝ ΣΛΑΥΟΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΚΟΠΙΩΝ

Εστια 23 35ον Aug 1947

Έκείνο τὸ ὁποῖον ἔχει γερνικωτέραν σημασίαν καὶ τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὸ φῶς τῶν σημερινῶν γεγονότων, ἐξηγεῖ πληρέστερον ποῖα εἶναι ἡ ἐναντίον τῆς Ἑλληνικῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος ἐξῶθεν ἐπιβουλὴ, εἶναι ἀκριβῶς ἡ πλήρης καὶ ἀρμονικὴ συνεργασία τοῦ Κ.Κ.Ε. μετὰ τὴν Ν.Ο.Φ. καὶ μετὰ τὰς ξένας Κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκοντο ὀπισθεν αὐτῆς. Ὅταν, τὴν 19ην Ἰουνίου 1946, ὁ Ν. Ζαχαριάδης ἐδήλωνεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅτι εἶχε συνομιλήσει καὶ συνεννοηθῆ μετὰ τοὺς ὑπευθύνους ἐκπροσώπους τῆς Ν.Ο.Φ., ὅθεν ἔλεγε καμμίαν ἀπολύτως ἀνακρίβειαν. Πράγματι, εἰς τὸ Βελιγράδι, εἰς τὸ Μπούλκας, εἰς τὸ Μοναστήρι, εἰς τὰ Σκόπια, εἶχεν ἐπικοινωνήσει ὄχι μόνον μετὰ τοὺς ἰθύνοντας τῆς Ν.Ο.Φ., ἀλλὰ καὶ μετὰ ὄλους ἀνεξαιρέτως τοὺς παράγοντας τῆς ἐτοιμαζομένης ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐπιθέσεως. Εἶχε λάβει γνῶσιν ὄλων τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐπιθέσεως αὐτῆς. Ἐγνώριζε ποῖα θὰ ἦτο ἡ σχέσις τῆς μετὰ τὰς διεκδικήσεις τῆς Νοτιοσλαυίας, εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς Ὁμοσπόνδου Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας, εἰς τὴν ὁποῖαν θὰ ἔπρεπε νὰ προσαρτηθῆ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Μακεδονία, ἡ Μακεδονία τοῦ Αἰγαίου. Καὶ εἶχε λάβει τὰς τελικὰς ὁδηγίας του διὰ τὸν ῥόλον, τὸν ὁποῖον τὸ Κ.Κ.Ε. θὰ ἔπαιζεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ σχεδίου.

Ἰδιαίτα ἐγνώριζεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐν Ἑλλάδι κομμουνιστῶν, ποῖα ἦσαν αἱ ἀξιώσεις τῶν ἡγετῶν τῆς Ν.Ο.Φ. διὰ τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὸν συμμοριακὸν κομμουνιστικὸν ἀγῶνα, συμμετοχὴν, τὴν ὁποῖαν οἱ ἔξω τῆς Ἑλλάδος ὀργανωταὶ ἐθεώρουν ὡς πρωταρχικὴν καὶ ἀπαραίτητον. Ἦδη, ἀπὸ τῆς 25ης Ὀκτωβρίου 1944, τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ λεγομένου Μακεδονικοῦ συγκροτήματος τοῦ Νοτιοσλαυικοῦ Στρατοῦ, εἶχεν ὑποβάλλει ἐκ Σερβίων εἰς τὸ Κ.Κ.Ε. ὑπόμνημα περὶ τῶν ὄρων ὑπὸ τοὺς ὁποῖους οἱ ἄνδρες των ἐδέχοντο νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὰς κομμουνιστικὰς δυνάμεις τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. Ἀπὸ τὸ ὑπόμνημα αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ὑπογράφουν

καὶ Ἀλβανίας, δὲν ἦσαν ἀρκετοὶ διὰ τοὺς ὀργανωτὰς τῆς μεγάλης ἀνθελληνικῆς συνωμοσίας, ἐφρόντισαν νὰ ξεσηκώσουν καὶ ὄσους ἄλλους ἡμποροῦσαν, διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν. Τοὺς ἐπειθαλιόγκαζαν, δηλαδή, νὰ μεταβῶν πρῶτον εἰς τὴν Νοτιοσλαυίαν, διὰ νὰ ὑποστοῦν ἐκεῖ τὴν ἀπαραίτητον πολιτικὴν καθοδήγησιν καὶ στρατιωτικὴν μετεκπαίδευσιν καὶ νὰ κατέλθουν ἔπειτα ὡς συμμορίται εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐχομεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου σαφεῖς καὶ συγκεκριμένας μαρτυρίας. Οὕτω, ὁ ἐλασίτης Χρήστος Βελιανίδης, ὑπηρετήσας τῶ 1943 εἰς τὸ Μακεδονικὸν τάγμα τοῦ Γκότσε, δὲν παρηκολούθησεν αὐτὸν καὶ τοὺς συντρόφους του ὅταν, τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1944, μετέβησαν εἰς τὴν Σερβίαν, ἀλλὰ κατετάγη εἰς τὸ 28ον σὺνταγμα τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ὅπου ὑπηρετήσας μέχρι τῆς συμφωνίας τῆς Βάρκιζας. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1945 εὐρίσκειτο εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ἁγίου Γερμανός τῆς Φλωρίνης, ὅταν ἤλθε μία ὁμάς Σέρβων, ἡ ὁποία τοὺς ἔκαμε προπαγάνδαν καὶ τοὺς ἐδεδαιώσατο ὅτι, μόλις ἤρχετο ὁ Ἑλληνικὸς στρατός, θὰ τοὺς ἐπιανεν καὶ θὰ τοὺς ἐσχότωνεν. Ἐφοβήθη καὶ μαζῆ μετὰ τέσσαρας ἄλλους συγχωριανούς του ἐπέρασεν εἰς τὴν Νοτιοσλαυίαν, ὅπου καὶ ἔμεινεν, ὑφιστάμενος τῆν κατάλληλον μετεκπαίδευσιν μέχρι τῶν μέσων Ἀπριλίου 1946.

Τὸ ἴδιον ἀκριβῶς ἐγένετο καὶ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς Βορείου Ἑλλάδος, τὸ συρρεῖον πρὸς τὴν Βουλγαρίαν. Ὁ μάρτυς Κλέων Τόλιος, ἡγετικὸν στέλεχος τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ὑπηρετήσας εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ καπετὰν Βασιλείου Ραφτούδη μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου, ἐπαῆλθε μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας εἰς τὴν πατρίδα του Σέρρας. Ἐκεῖ ὅμως ὁ περιφερειακὸς γραμματεὺς τοῦ κόμματος Ἡλίας Κούσης τὸν ὑπεχρέωσε νὰ μεταβῆ εἰς τὴν Ἀλεξανδρούπολιν, τολίζων ὅτι αὐτὰ ἦσαν αἱ διαταγαὶ τοῦ κόμματος καὶ ὅτι ἄλλως θὰ ἐκινδύνετο. Τὸν Ἀπρίλιον δὲ τοῦ 1945 τὸ κόμμα τὸν διέταξε πάλιν νὰ μεταβῆ εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ὅπου θὰ ἐλάμβανεν ὁδηγίας διὰ τὴν περαιτέρω τύχην του.

Οὕτω ἐπολλαπλασιάζετο ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀπετέλουσαν τὰς Σλαυομακεδονικὰς συμμορίας, τὰς προωρισμένας νὰ δρά-

ἐπαφῆν ὄχι μόνον μετὰ τῶν δύο ἀντιπροσώπων τοῦ Νοτιοσλαυικοῦ Κράτους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀποσταλῆ εἰδικῶς εἰς τὰ Σκόπια, διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἴδιαν τὴν Νοτιοσλαυικὴν Κυβέρνησιν. Τὸν Μάϊον μάλιστα τοῦ 1946, μετέβη εἰς τὸ Βελιγράδι, ὅπου ἐγένε δεκτὸς μετὰ ὄλας τὰς τιμὰς, ὅπου τοῦ παρετέθη ἐπίσημον γεῦμα καὶ ὅπου ἐκατόνισεν ὄλας τὰς περαιτέρω λεπτομερείας διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν συμμοριῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Γνωρίζομεν, μετὰ τῶν ἄλλων, ὅτι, κατ' ἐντολὴν τοῦ Πασχαλι, ὁ Τζότζο ἢ Γεώργιος Οὐρδας, ἄλλος συνεργάτης τοῦ Κάλτσεφ καὶ ἤδη δευτέρος γραμματεὺς τῆς Ν.Ο.Φ., συνεκρότησε, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1946, εἰς τὰ Σκόπια, μίαν ἀπὸ τὰς πρῶτας συμμορίας, ὑπὸ τὸν Εὐάγγελον Ἀγιάννην, ἢ Ὅτσε, τρίτον καὶ αὐτὸν δούσιλον συνεργάτην τοῦ Κάλτσεφ. Οἱ ἄνδρες τῆς συμμορίας αὐτῆς, ἀφοῦ μετεφέρθησαν εἰς Μοναστήρι καὶ ἔλαβον ἐκεῖ ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν ἀποθήκην δέματα μετὰ ρούχα καὶ ἄλλα εἶδη τῆς «Οὐνρα», ὠδηγήθησαν, διὰ τοῦ χωρίου Γκραγιεσνίτσα, πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα, συνοδευόμενοι ἀπὸ ἓνα Νοτιοσλαυὸν ἀξιωματικὸν καὶ ἓξ στρατιώτας. Δὲν ἐδίστασαν μάλιστα οἱ Νοτιοσλαυοὶ αὐτοὶ νὰ περάσουν τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα καὶ νὰ φθάσουν εἰς κάποιον σημείον τοῦ ὄρους Καϊμάκ-τσαλάν, ὅπου ἐπερίμενον ἄλλη συμμορία Σλαυομακεδονικὴ καὶ αὐτὴ ὑπὸ τὸν Κορδάλην ἢ Μπότσεφ ἐξ Ἐδέσσης καὶ τὸν Κατσώνην, ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., παρὰ τῆς συμμορίας αὐτῆς. Ἐκεῖ ὁ Νοτιοσλαυὸς ἀξιωματικὸς τοὺς ἀπεχαιρέτησεν, ἀφοῦ τοὺς ηὔχηθη «καλὴν νίκην».

ἌΛΛΑΙ ΣΥΜΜΟΡΙΑΙ ΣΛΑΥΟΜΑΚΕΔΟΝΩΝΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

Μία ἄλλη συμμορία ἐσχηματίσθη ὑπὸ τὰς αὐτὰς περίπου συνθήκας, τὸν Μάϊον τοῦ 1946, ἀπὸ τὸν καπετὰν Χρήστον Σιάγκαν παραλαβόντα διαφόρους Σλαυομακεδόνας, οἱ ὁποῖοι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχον ὑπηρετήσας εἰς τὴν «Μιλίτσια» (τὴν κομμουνιστικὴν πολιτοφυλακὴν) τοῦ Μοναστηρίου. Καὶ αὕτη ὠδηγήθη εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα, ἐπιβαίνουσα Νοτιοσλαυικοῦ στρατιωτικοῦ αυτοκινήτου. Ὅταν δὲ ἐφθασε εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 50 Νοτιοσλαυικὸν φυλάκιον, ὠδηγήθη ὑπὸ Σέρβου στρατιώτου, διὰ νὰ περῶσιν τὰ σύνορα.

Ἄλλος μάρτυς κατέθεσεν ἐνώ

μεταξύ άλλων, ο Ηλίας Δημάκης, η Γκότσε και ο δημοδιδάσκαλος Απόστολος Κεραμιτζής εκ Γάβρου, οίτινες, αργότερα, απέτελεσαν διευθύνοντα στελέχη της Ν.Ο.Φ., άποσπῶμεν μερικές χαρακτηριστικές φράσεις: «Για να μπορούμε κάτω από τις γραμμές του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, βάζουμε σαν πρωταρχικό όρο τα πιο κάτω αίτήματά μας: 1ον) Πλήρης και έθελοντική επιστράτευση του Μακεδονικού λαού των έπορχιών Καστοριάς, Φλωρίνης, Έδεσσας... 2ον) Όλοι οι Μακεδόνες παρτιζάνοι να ένταχθούν σε καθαρά Μακεδονικά άγματά, να έχουν δική τους καθοδήγηση και δικά τους έπιτελεία, κάτω από τις γραμμές και την πολιτική καθοδήγηση του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. 3ον) Να μας παρασχεθῆ το δικαίωμα να δημιουργήσουμε πολιτική Οργάνωση Μακεδονικού Άπελευθερωτικού Μετώπου στις τρεις παραπάνω περιοχές, στα χωριά και στις πόλεις... 4ον) Έλεύθερα να μιλήσουμε στο Μακεδονικό λαό για το ζήτημα του «Ίλιντέν», τους έθνικοαπελευθερωτικούς άγώνες και την ιστορία τους, ότι έμεις οι Μακεδόνες θα συνεχίσουμε και θα ολοκληρώσουμε στο άκέραιο τις άρχες και τους σκοπούς του Ίλιντέν, ότι τα αιώνια ιστορικά έθνικά ιδανικά του Μακεδονικού λαού και τα άπάρáβατα συμφέροντά του, είναι να ζήσῃ ολόκληρος ο Μακεδονικός λαός έλεύθερος και ένωμένος».

Δέν χρειάζεται τίποτε περισσότερο δια να γίνῃ αντιληπτόν, ότι η συνεργασία με τους λεγομένους Μακεδόνες έσήμαινεν ούτω σαφώς την άπόσπασιν της Έλληνικής Μακεδονίας. Άς σημειωθῆ, ότι «Ίλιντέν» σημαίνει την ένωσιν όλων των τμημάτων της Μακεδονίας εις Όμόσπονδον Μακεδονικόν Κράτος, υπό την αίγίδα της Νοτιοσλαυίας. Ημπορούμεν δέ να εἴμεθα βέβαιοι ότι η τελική συγχώνευσις της Ν.Ο.Φ. με το Κ.Κ.Ε. η οποία, κατά τον μάρτυρα ένώπιον της Έπιτροπῆς Ερευνῆς, Βασιλείον Νοΐτην, η Καπετάν Νικήταν, έπῆλθε την 7ην Ίανουαρίου 1947, δέν θα έγινε καθόλου υπό διαφορετικούς όρους.

ΔΙΑ ΝΑ ΑΥΞΗΘΟΥΝ

ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΣΥΜΜΟΡΙΤΑΙ

Ίν πάση περιπτώσει, μέχρι του βήρους του 1946, οι περισσότεροι και μαχητικώτεροι από τους μισῆληας αυτούς Σλαυομακεδόνες έβλον ήδη διαπεραιωθῆ εις την Ελλάδα, όπου έσχημάτισα, τας πρώτας συγκεκροτημένας μεγάλας συμμορίας. Άλλ' επειδή αυτοί, του είχα, ήδη ένωρίτερα μεταβῆ εις την Νοτιοσλαυία, είτε άπ' ούθείας, είτε μέσω Βουλγαρίας

σου, εις την Ελλάδα. Ουκ εις λεπτομερείας της συγκροτήσεως των συμμοριών, της επιλλογῆς των μελών και των ήγετῶν, του έξπολιτισμού των και της διαπεραιώσεως των εκείθεν των Έλληνικών συόρων, διηύθυναν αι όργανώσεις εκείναι, αι όποια: έτέλου, υπό τας άμέσους διαταγὰς της Κυβερνήσεως της λεγομένης Όμοσπόδου Νοτιοσλαυικής Μακεδονίας, ητοι των κ.κ. Κουλισσέσκου, Βλακῶφ και των συντρόφων των. Αι όργανώσεις αυτές ησαν εις μέν το Μοναστήρι το Γραφείον Αιγαίου, (Έγκέισκα Κατσελλάρια), εις δέ τα Σκόπια το κεντρικόν γραφείον της Ν. Ο. Φ. Την έπαφή μεταξύ του Κ.Κ. Ε. και όλων αυτών των Νοτιοσλαυικών όργανώσεων εξησφάλιζεν ο γνωστός κομμουνιστής Τζίμας, ο όποιος και έφερε τον τίτλον του πρεσβευτού του ΕΑΜ παρά τῷ στρατάρχη Τίτο. Έμενεν εις μίαν πολυτελή έπαυλι, εις Τοπλιτς άρ. 28 του Βελιγραδίου, η οποία του είχε παραχωρηθῆ από την Νοτιοσλαυική Κυβέρνησιν, και έταξίδευε συνεχώς εις τα διάφορα μέρη, όπου συγκεντρούντο οι έξ Ελλάδος πρόσφυγες και ώργανούντο αι έτοιμαζόμεναι άνθελληνικαι συμμορίαί, δια να κανονίση όλας τας σχετικὰς λεπτομερείας.

ΠΩΣ ΔΙΗΥΘΥΝΕΤΟ

Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ

Η κυρίως κίνησις των σχηματιζομένων εις τα Σκόπια Σλαυομακεδονικών συμμοριών προς την Ελλάδα, αρχίζει περίπου κατά τον Άπριλιον του 1946. Την γενικήν έπιποτείαν και όργανωσιν των συμμοριών έχει αναλάβει το ίδρυθέν από του Φεβρουαρίου του ίδιου έτους, εις τα Σκόπια, κεντρικόν γραφείον του Λαϊκού Μετώπου. Το γραφείον αυτό είναι έπταμελές, αποτελεῖ δέ τρόπον τινά την διευθύνουσαν αρχήν της «Ν.Ο. Φ.». Γενικός γραμματεὺς του Γραφείου είναι ο Δημήτριος Πασχάλης η Μητρόπουλος, δικηγόρος από την Καστοριάν, ο όποιος, κατά την διάρκειαν της Γερμανικής κατοχῆς, διωρίσθη από τον Κάλτσεφ αρχηγός της Όχρανικής πολιτοφυλακῆς εις το Άργος-Όρεστικόν και έναντίον του όποιου έκκρεμει ένταλμα συλλήψεως επί συνεργασία με το του έχθρου και άμέσῳ συμμετοχῆ εις παντοειδεῖς διώξεις έναντίον του Έλληνικού πληθυσμού.

Αυτός είναι η ψυχή της δλης όργανώσεως. Αυτός διευθύνει τας έπιχειρήσεις της επιλογῆς μεταξύ των Σλαυομακεδόνων, δια την συγκροτήσιν των συμμοριών, αι όποιαί θα κατέλθουν εις την Ελλάδα, αυτός ρυθμίζει τα της άποστολῆς του όπλισμού των, αυτός έξασφαλίζει την

τι την 20ην Σεπτεμβρίου 1946, συνεκλήθησαν ὅλοι οι άποσπῶντες άκόμη εις Μοναστήρι, 200 περίπου τον αριθμό, εις το «Γραφείον Αιγαίου», την περιδότηον «Έγκέισκα Κατσελλάρια». Έκει τους ώμίλησα, ο Καραμιτζηφ και ο Γκότσε, ειδικώς άφιχθέντες εκ Σκοπίων, δια να τους τονίσουν, ότι «η πατρίς μας η σκλαβωμένη Μακεδονία, έχει την άάγκη της βοηθείας μας. Πρέπει να μεταβῶμεν ὅλοι εκεί δια να την άπελευθερώσωμεν». Συνεκροτήθησαν, άμέσως αι συμμορίαί, αποτελούμεναι συνήθως από εἰκοσιν ἔως τριάντα άνδρας, και εύθῆς από της έπομένης ηρχισεν η άποστολή των εις την Ελλάδα μεταφερόμεναι πάντοτε δια Νοτιοσλαυικών αυτοκινήτων και ὄδηγούμεναι υπό Νοτιοσλαυών αξιωματικών και στρατιωτῶν, αι συμμορίαί αυτές έπερνούσαν τα σύνορα την νύκτα, ως επί το πλείστον από κάποιο σημείον εύρισκόμενον μεταξύ του Νοτιοσλαυικού χωρίου Δράγος και του Έλληνικού χωρίου Ρέκοβο (Κρατερό).

Ούτω η Σλαυομακεδονική πανστρατιά ένατίον της Ελλάδος είχε περίπου ολοκληρωθῆ κατά την εποχή, κατά την όποιαν θα ηρχίζεν η κυρία έπίθεσις.

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Η στρατιωτική εκπαίδευσις και η προετοιμασία των φυγόντων έξ Ελλάδος έλασιτῶν ὅπως άποτελέσουν τας συμμορίας δια την μεγάλην έπίθεσιν.— Τι πρώτον στρατόπεδον εκπαίδεύσεως εις το Ρουμπικ της Άλβανίας.— Η συγκέντρωσις όλων των έλασιτῶν εις το Μπούλκες.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΔΙΑΘΗΚΗ

Άπό την Φραγκοκλησιά, κύριοι, το φώς! Άπό εκεί μάς έρχεται μια άπόπειρα μεταβολῆς στης άντιλήψεις μας για το πένθος. Άγαθῆ γρηούσα, που παρέδωσε τη ψυχή της εκεί, ανάμεσα στης πρασινάδες των περιβολιών, κατάλαβ να πλησιάσῃ το τέλος κι' εφώνησε τους δικούς της γύρω της:

— Σας άφίνω εύχή και κατάρτι — ειπε — δέν θέλω στο θάνατό μου κλάψες και μοιρολόγια... παρὰ χαρές και πανηγύρια!... Να μαζευθῆτε, να φάτε και να πιήτ στ' όνομά μου... να γλεντήσεται και να τραγουδήσετε!...

Αυτή την διαθήκη, μ' αυτή την τελευταία θέλησι, τους άφησε. Ο συγγενείς και φίλοι εύρέθησαν σπολύ δύσκολη θέσι. Δέν μπορούσαν να πίνουν, να τραγουδούν και να χορεύουν σε μια κηδεία! Κι αν έλεγαν, ότι αυτό ήταν η θέλησις της συχωρεμένης, ο κόσμος δέν θα τους συγχωρούσε ποτέ. Ένας έτοιμοθάνατος μπορεί να διατυπώση τρελλές η άκόμη κτη κληματικές τελευταίες θελήσεις. Οι έπιζώντες πρέπει να της εκτε

ΚΚΕ ΟΙ ΕΛΑΣΙΤΑΙ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΟΥ ΡΟΥΜΠΙΚ

Εισαγωγή 25-8-47
36ον

Μετά τήν ανάπτυξιν τού τρόπου, κατά τόν όποιον, συνεκροτήθησαν, ώργανώθησαν, και έξαπεστάλησαν, εις τήν Ελλάδα αι Σλαυομακεδονικαι συμμοριακαι δυνάμεις — σπονδυλική στήλη τού όλου έατίου, τής Ελλάδος άγώνος — έρχόμεθα ήδη εις τό άλλο σκέλος τής επιθετικής αυτής οργανώσεως: εις τούς Ελληνικής καταγωγής και Ελληνικού όνόματος έλασίτας, οι όποιοι, καταφυγόντες εις τας προς Βορρά τής Ελλάδος χώρας μετά τό Δεκεμβριανόν κίνημα και τήν συμφωνίαν τής Βάρκιζας, έχρησιμοποιήθησαν, διά τήν, ιδίαν επίθεσιν.

Θά έλεγε κανείς, εκ πρώτης όψεως, ότι θά αποτελέση ανεξίτηλον, στίγμα εις τήν Ελληνικήν ιστορίαν, τό γεγονός, ότι ώρισμένα χιλιάδες Ελλήνων, εύρεθέντων, διά τόν ένα ή τόν άλλον λόγον, εις ξένας χώρας, έδέχθησαν να εκπαιδευθώ, να εξοπλισθώ, και να αποσταλούν από τας ιδίας αυτές ξένας χώρας, δια, απεφάσιστα, να οργανώσουν, μίαν επίθεσιν εναντίον τής ιδικής των πατρίδος με σαφή και αντικειμενικό σκοπόν να καταργήσουν, τήν ανεξαρτησίαν της και να της αποπλάσουν, μερικα από τα πολυτιμότερα εδάφη της. Αλλά δέν πρέπει ποτέ να λησμονηται, ότι εκείνοι, οι όποιοι έφυγαν από τήν Ελλάδα τόν χειμώνα και τήν άνοιξιν του 1945, ήσαν εγκληματαί, βαρυνόμενοι με κοινά εγκλήματα, τρέμοντες να έμφαλισθώ, από τής Δικαιοσύνης τής πατρίδος των, γυρίζοντες καλά, ότι εν θα ήμπορούσαν, να επανέλθουν εις τήν πατρίδα των αυτή, εάν εν κατηγορείτο ή ανεξαρτησία της: α δέν μετεβάλλετο αυτή εις ξάρτημα ξένων χωρών. Όποτε εν δύναται να επιρριφθ ή εις τό αθητικό, τής φυλής ή ομαδική αυτή προδοσία.

Τίθεται, όμως, τό ζήτημα, πόσο ήσαν, οι άρνησιπατριδες αυτοί, οι όποιοι ούτω έχρησιμοποιήθησαν, από τούς γείτονάς της εναντίον, τής Ελλάδος. Εις τό ερώτημα αυτό δέν ήμπορεί ούτε τώρα άμην να δοθ ή σαφής και ασφαλής απάντησις. Η έκθεσις τής Ρωσικής μειοψηφίας τής Επιτροπής Ρεβίνης, συνταχθείσα αποκλειστικώς και μόνο, επί των πληροφοριών, τας όποιαις έδωσαν οι εν Βαλκανική Σλαυικοί δορυφόροι, βεβαιώνει, ότι μετά τήν Βάρκιζαν, έφυγαν προς τήν Νοτιοανατολίαν, έξελθόντες τών Ελληνικών

περίπου όπλα, εκτός των άτομικών των, περιστροφών, δια να αρχίσουν ή στρατιωτική των εκπαίδευσις. Επρόκειτο περί τής εφαρμογής των αποφάσεων, αι όποιαι είχαν ληφθ ή εκτός τής Ελλάδος, δια τήν προετοιμασία, τής εναντίον της επιθέσεως. Μέχρι τού Οκτωβρίου τού ίδιου έτους, όποτε οι τρόφιμοι τού Ρουμπικ έστάλησαν εις τό Μπούλκες, ή στρατιωτική των εκπαίδευσις ώργανώθη περίπου ως εξής: οι έλασίται διηρέθησαν εις τρεις κατηγορίας: εκείνους οι όποιοι δέ είχαν καμμίαν στρατιωτικήν εκπαίδευσιν και οι όποιοι έκαμναν, απλώς φυσικάς ασκήσεις, εν άμμο-ή τής πληρεστερας εκπαιδεύσεως, τήν όποιαν θα έλάμβανον, αργότερα εις τό Μπούλκες, δεύτερον, εκείνους, οι όποιοι είχαν ήδη τήν στοιχειώδους στρατιωτικής εκπαιδεύσεως και οι όποιοι ήτο μάζοντο θεωρητικώς, δια να γίνον, αρχηγοί θεωρητικών ομάδων, και, τρίτον, εκείνους, οι όποιοι είχαν χαρακτηρησθ ή από τό, «ήρωικό, ΕΛΑΣ» ως αξιωματικοί και οι όποιοι ήθροκούντο, ως εάν ήσαν επιτελικοί αξιωματικοί, επί τής άμμοδόχου. Υπήρχεν, όμως, και ειδική σχολή καπεταίων, οι όποιοι ήσαν ώργανωμένοι εις ειδικήν στρατιωτικήν ομάδα, έλάμβανον χωριστήν τροφήν, και έκαμνον και παρελάσεις. Ένας εκ των κυριωτέρων, εκπαιδευτών των ήτο ο πρώην Έλλη, αξιωματικός Γεράσιμος Μαλιτζός, ο όποιος αργότερα θα απέκτα, ως αρχηγός συμμορίας με τό ψευδώνυμον, «Τζουμερκιώτης», αξιοθρήνητον φήμην.

Κατά τήν διάρκεια, τής εκπαιδεύσεως αυτής, μερικαι δεκάδες αξιωματικώ, τού ΕΛΑΣ, τροφίμων, τού Ρουμπικ, έκαμναν, τήν λεγομένην «κολληκτιβιστικήν, εργασία», δια να συντάξουν ένα έγχειρίδιον στρατιωτικό, προετοιμάζον, όπως ρητώς αναφέρεται εις τόν πρόλογόν, του, «τό ανταρτοπόλεμον, επί επιστημονικών βάσεων δια μελλοντικούς άγώνας». Μεταξύ των συστακτών, τού έγχειριδίου αυτού, τό όποιον φέρει τόν τίτλον «Μαθήματα Στρατιωτικής Τέχνης» και τού όποιου αντίτυπον, πεσόν εις χείρας τού Ελληνικού Στρατού, κατετέθη εις τήν Επιτροπήν Ερεύνης, ήσαν ένας συνταγματάρχης τού ΕΛΑΣ όνόματι Ευθύμιος Ζολώτας και δύο απόφοιτοι τής Αθηναϊκής Σχολής Ευελπίδων, όνόματι Παληούρας και Πετρίτης. Όταν διαβάση κανείς απλώς τόν κατάλογον περιεχομένων τού βιβλίου αυτού, εύ-

ρανα και συνωδεύοντο από Άλβανόν αξιωματικόν. Εις τα σύνορα, ο Άλβανός αξιωματικός παρέδωσε τούς έλασίτας επί τή βάσει δακτυλογραφημένου καταλογου και εν πλήρει τάξει εις Νοτιοσλαυον συνάδελφόν του, ο όποιος έφρόντισεν άμέσως δια τήν συνέχισιν τού ταξιδίου των μέχρι Σκοπίων. Εκείθεν επεβιβάσθησαν σιδηροδρομικής άμαξοστοιχίας, ή οποία τούς μετέφερεν εις τό Βελιγράδιον, όπου πάλιν ά'λαξαν τραίνον δια να μεταβώ, εις τό Νοβισάντ και εκείθεν εις τό Μπούλκες τής Βοιβοδίνας.

Οι έξ Άλβανίας προερχόμενοι έλασίται εύρον εις τό Μπούλκες τρεις χιλιάδας περίπου Έλληνας, εγκλιτεστημένους από τιος καιρού. Μετάς επακολουθησάσας συνεχείς μεταφοράς από τήν Βουλγαρίαν, τήν Άλβανίαν και άλλα μέρη τής Νοτιοσλαυίας, οι τρόφιμοι τού ώραιου χωρίου, ηύξήθησαν, μέχρι τού τέλους τού 1945, εις 5.000. Αν όμως ληφθ ή ύπ' όψιν, ότι, κατά διαφόρους εποχάς, μερικαι χιλιάδες τροφίμων τού Μπούλκες, ειργάζοντο δήθεν εις σιδηροδρομικά και οδοποιητικά έργα, εις άλλα μέρη τής Νοτιοσλαυίας και έξησκούτο άλλου εις τήν στρατιωτικήν τέχνην, πρέπει να συμπεράνη κανείς, ότι πολύ περισσότεροι από 5 χιλιάδες, κατά πάσαν δέ πιθανότητα, δέκα έως δεκαπέντε χιλιάδες, έπέρασαν από τό κέντρον αυτό τής εχθρικής έξορμήσεως εναντίον τής Ελλάδος.

Διαπιστώνομεν ούτως, επί τή βάσει σαφών και συγκεκριμένων στοιχείων, τα όποια επεβεβαίωσε και ή Επιτροπή Ερεύνης τού Ο.Η.Ε. και τα όποια είναι αδύνατον πλέον να άμφισβητηθώ, ότι ήδη, από τού φθινοπώρου τού 1945, σημειούται πλήρης συνεργασία Βουλγαρίας, Άλβανίας, Νοτιοσλαυίας και Κ.Κ.Ε., δια τήν καλλιτέραν ώργάνωσιν τής εναντίον τής Ελλάδος επιθέσεως.

ΑΥΡΙΟΝ: Η στρατιωτική σχολή τού Μπούλκες δια τήν έξάσκησιν των συμμοριτών τής άνθελληνικής επιθέσεως.— Πώς έξεπαιδεύοντο οι αρχηγοί των κομμουνιστικών συμμοριών.

δρ., Σίνα 6
ΟΡΙΑ Καρ. Σερβίας 9
Τσάμη Καρατάση

πλέον χιλιάδες «πρόσφυγες» έλασίσαι. Έπεθευαίουτο, ούτω, από Σλαυϊκήσ πάντοτε πλευράσ, ό ισχυρισμός, τό, όποϊόν είχε προβάλλει τήν 8ην 'Ιουλίου 1945 ό στρατόρχης Τίτο εις τό ραδιοφωνικόν λόγον του, και κατά τόν όποϊόν «χιλιάδες χιλιάδω, Μακεδόων, άλλ' ακόμη και 'Ελλήνων, οί όποϊοι κατέφυγον εις τήν Νοτιοσλαυϊαν, διαμέουον σήμερα εις τήν Βοϊβοδίαν, αφού διέφυγαν τήν τρομοκρατίαν τών 'Ελλήνων αντιδραστηκών».

Όταν όμως ή 'Επιτροπή Έρευνής του Ο.Η.Ε. έπρόκειτο, τήν παρελθοῦσαν άνοξιν να μεταβή εις τήν Νοτιοσλαυϊαν, δια να εξακριβώση επί τόπου τά πράγματα, ή Νοτιοσλαυϊκή Κυβέρνησις έδήλωσεν έπισήμως, ότι εις τά στρατόπεδά της του Μπουλκεσ και του Νόβι-Σάπ, δέν εύρίσκονται περισσότεροι τών πέντε χιλιάδων «'Ελλήνων». Και είναι φυσικόν να έρωτηθῆ κανείς, τί έγιναν αι άλλαι: είκοσιν ή έστω και δεκαπέντε χιλιάδες έλασιτών (εάν παραδεχθῆ κανείς, ότι ήτο κάπως υπερβολική ή πρώτη βεβαίωσις); 'Η απάντησις είναι σαφής: Έγιναν τά στελέχη και ό κύριος πυρήν τών συμμοριών, αι όποϊαι επί ένα έτος λιμαίνονται τήν 'Ελλάδα, σκορπίζουσαι παντού τήν καταστροφήν και τόν όλεθρον.

Η ΠΡΩΤΗ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΡΟΥΜΠΙΚ

'Η πρώτη προετοιμασία τών συμμοριτών αυτών δέν έγινε εις τήν Νοτιοσλαυϊαν, άλλό εις τήν 'Αλβανίαν. Μέχρι του τέλους του 1945 περίπου, εκείνοι εκ τών έλασιτών «πρόσφύγων», δια τούς όποϊους οί βόρειοι γείτοές μας εκριναν ότι θα ήμπορούσαν να χρησιμοποιηθοῦν εις τήν επίθεσιν εναντίον της 'Ελλάδος, είχαν αποσταλή εις τό Ρουμπικ. Τό Ρουμπικ είναι ένα μικρόν χωρίον εις απόστασιν 70 περίπου χιλιομέτρων από τά Τίρανα, όπου οί 'Ιταλοί είχαν εγκαταστήσει μίαν μεταλλουργικήν βιομηχανίαν, εγκαταλειφθεΐσαν αργότερα. Εις τά εργατικά σπίτια της εγκαταστάσεως αυτής έστεγάσθησαν από τών αρχών ήδη του 1945 μερικά εκατοντάδες έλασιτών, δυναμένω να φέρουν όπλα. Κατ' αρχάς ή προετοιμασία των συνίστατο απλώς εις τήν παρακολούθησιν καθοδηγητικών κομμουνιστικών μαθημάτων, τά όποϊα έδιδαν ε.ασ Κίρλας, ό καπετάν Νικηφόρος και κάποιος Χρηστός, και τά όποϊα απέτελουν τήν συνήθη βαρετήν επαλάληψιν της κομμουνιστικής κοσμοθεωρίας και τών κοινοτοπιών περι 'Ελληνικου μοναρχοφασισμού και τρομοκρατίας.

Τόν Αύγουστον, όμως, του 1945, αι 'Αλβανικαι αρχαι των Τιράνων παρέδωκαν εις τούς έλασίτας αυτούς ένα όλμοβόλον, ένα 'Ιταλικόν πολυβόλον, και πενήντα

ρισκει όλασ τασ συμμοριακάσ και τρομοκρατικάσ μεθόδουσ, τασ όποϊασ είδομεν εφαρμοζόμενασ κατά τήν διάρκειαν του έτους αυτού εις τόν δυστυχισμένον τόπον μας. Τίποτε απολύτως δέν λείπει.

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΟΛΩΝ ΕΙΣ ΜΠΟΥΛΚΕΣ

Περι τας αρχάς όμως του Σεπτεμβρίου του 1945, οί ξενοι, οί διευθύνοντες την προετοιμασίαν της επίθεσεως εναντίον της 'Ελλάδος, απεφασισαν, ότι ή προετοιμασία αυτή έπρεπε να ένοποιηθῆ και να συστηματοποιηθῆ, πραγματό όποϊόν θα ήτο δυνατόν μόνον εάν όλοι οί έλασίται οί εξελθόντες εκ 'Ελλάδος, συγκεντρωθοῦν εις ένα μέρος και λάβουν εκεί τήν απαιτουμένην στρατιωτικήν εξάσκησιν και εκπαίδευσιν. Δεδομένου, ότι ή Νοτιοσλαυϊα του Τίτο ειχεν αναλάβει τήν γενικωτέραν διευθυσιν της Σλαυϊκής Όμοσπονδίας των Βαλκανίων, ότι αυτή ήτο ή μόνη εκ των άλλων συντρόφων της, ή οποία δέν ήτο προηγουμένως δορυφόρος της Γερμανίας και είχε, κατά συνέπειαν, περισσότεραν έλευθερίαν κινήσεων, και ότι αυτή ειχεν αναλαβει τήν πρωτοβουλίαν της οργάνωσεως της επίθεσεως κατά της 'Ελλάδος, εκρίθη, ότι θα έπρεπεν οί χρησιμοποιηθησόμενοι έλασίται να μεταφερθοῦν από τας άλλασ Βαλκανικασ χώρασ εις τήν Νοτιοσλαυϊαν. 'Υπήρχον πράγματι έλασίται και εις τήν 'Αλβανίαν (εις τό Ρουμπικ) και εις τήν Βουλγαρίαν (κυρίως εις τό Μπέρκοβιτς). Και είναι χαρακτηριστικόν, ότι τήν ίδιαν ακριβώς έποχήν, ήτοι κατα το πρώτον δεκαπενθήμερον του 'Οκτωβρίου 1945, αρχίζει ή μεταφορά αυτή, επί τη βασει πλήρους στρατιωτικού σχεδίου και με διάθεσιν όλων των απαιτουμένων μέσων εκ μέρος των αρχών των τριών Βαλκανικών χωρών.

Ούτως, ή μεταφορά των έλασιτών της Βουλγαρίας εις τό Τέτοβον της Νοτιοσλαυϊας, δια να εγκατασταθοῦν τελικώς εις τό Μπουλκεσ, έρρυθμίσθη από τόν κομμουνιστην ήγέτην Τζήμαν, τόν «πρεσβυτην» του Κ.Κ.Ε. παρά τη Κυβερνήσει του Τίτο, ό όποϊος μετέβη ειδικώς εις Μπέρκοβιτς, αφού προηγουμένως επέτυχεν εις τήν Σόφιαν τήν πλήρη συνεργασίαν της Βουλγαρικής Κυβερνήσεως. Από τό Ρουμπικ πάλιν της 'Αλβανίας, οί έλασίται μετεφέρθησαν, κατά τά μέσα 'Οκτωβρίου εις τα 'Αλβανικά σύνορα, με δεκατέσσαρα φορτηγά στρατιωτικά αυτοκίνητα, τά όποια έστάλησαν ειδικώς από τά Τι-

Η ΕΞΑΣΚΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΤΟΥ ΜΠΟΥΛΚΕΣ

Ο ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ ΕΦΡΟΝΤΙΣΕ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ

26

370

Αεγ. 1947

Δεν θα επιμείνωμεν πολὺ ἐπὶ τῆς περιγραφῆς τοῦ περιβοήτου Μπούλκες, τῆς πολίχνης τῆς Νοτιοσλαβικῆς Βοϊβοδίνας, ἡ ὁποία ἐγγίε συνώνυμος μετὰ τὴν χειροτέραν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐπιβουλῆς, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν χειροτέραν ἐναντίον τῆς Πατρίδος μας προδοσίαν, πού ἐγνώρισε ποτὲ ἡ ἱστορία. Ὅταν τὸ πρῶτον ἐγνώσθησαν ἀπὸ τὰς καταθέσεις τῶν συλληφθέντων παλαιῶ τροφίμων τοῦ Μπούλκες, καὶ ἰδίως τοῦ «Καπετὰ Ἀνίθα» ἢ Φωτίου Κομποπάνου, τοῦ Γεωργίου Γάτσου καὶ ἄλλων, αἱ λεπτομέρειαι τῆς συνωμοσίας, ἡ ὁποία ἐξευφάνθη εἰς τὸ χωρίον αὐτὸ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ἐδημοσίευσεν ἡ «Ἐστία» δύο ἄρθρα, τὰ ὁποία περιέγραφαν τὴν ὅλην ἐκεῖ ἀνθελληρικὴν ὀργάνωσιν. Ἐκτοτε, αἱ καταθέσεις τῶν ἰδίων αὐτῶν μαρτύρων καὶ ἄλλων ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρεῦνης εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐξοικείωσαν πλήρως τὴν Ἑλληνικὴν Κοινὴν. Γνώμην μετὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν δράσιν τῶν ἐλασιτῶν εἰς τὸ Μπούλκες.

Θὰ περιορισθῶμεν ἐδῶ ἀπλῶς νὰ δώσωμεν σειρὰν νεωτέρων καὶ ἐν πολλοῖς ἀγνώστον λεπτομερειῶν διὰ τὴν σημασίαν, τὴν ὁποία εἶχε τὸ Μπούλκες διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐπιθέσεως. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται, πράγματι, ὅτι τρεῖς τοῦλάχιστον, ἂν ὄχι τέσσαρες, ταξιαρχία: ἐλασιτῶν, συνεκροτήθησαν ὑπὸ τὰ ἐνδοξα ὀνόματα τῶν ἡγετῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς τὸ Μπούλκες. Ἡ ἐμφάνισις τῶν ταξιαρχιῶν αὐτῶν, ὡς ἐργαζομένων εἰς σιδηροδρομικὰ ἔργα τῆς Νοτιοσλαβικῆς νεολαίας κατὰ τὴν διάρκειαν ὠρισμένου μηνῶν τοῦ 1946, ἐγένετο ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον μετὰ τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ συγκαλύψῃ τὸ πραγματικὸν προορισμὸν τῶν ταξιαρχῶν καὶ νὰ τοὺς προσφέρῃ ἕνα «ἄλλοθι», τὸ ὁποῖον νὰ δυνηθῇ νὰ χρησιμοποιήσῃ ὁ ἀνεκδιήγητος κ. Τζέρτζα εἰς τὰς ἀληθοῦς ἐκείνας μακρηγορίας τοῦ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρεῦνης. Ἡ ἀλήθεια, διὰ τὴν ὁποῖαν ὑπάρχουν πλέον σήμερον τόσα στοιχεῖα, ὥστε νὰ μὴ δύσται νὰ ἀμφισβητηθῇ, εἶναι, ὅτι ἀπὸ τὸ Μπούλκες προήλθον ὅλοι, σχεδὸν ἀνεξαιρέτως οἱ σκελτοὶ τῶν ἀρχικῶν συμμοριῶν, αἱ ὁποῖαι ἔδρασαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου ἔτους εἰς τὴν Ἑλλάδα (πλὴν, βεβαίως, τῶν Σλαουομακε-

δεν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρεῦνης, ὅτι «τὸ Μπούλκες εἶναι σήμερον ἀληθινὸν Πα.επιστήμιον Μαρξισμοῦ καὶ Λενινισμοῦ». Ὑπάρχει Στρατιωτικὴ Σχολὴ, ἐκπαιδεύουσα τρεῖς σειρὰς μαθητῶν, ἀνερχομένων εἰς 450—500. Ὑπάρχει μία Ρωσικὴ Σχολὴ, ὅπου οἱ σπουδασταὶ τυγχάνουν ἀωτέρας κομμουνιστικῆς ἐκταδεύσεως. Ὑπάρχουν οὖν Νοτιοσλαβικαὶ Σχολαί, εἰς τὰς ὁποίας ἐδιδασκον οὖν Σλοβέναι, σύζυγοι Ἑλλήνων. Εἰς τὴν Ρωσικὴν Σχολὴν ἐδιδασκεν Ἑλληὶ καθηγητὴς, ὁ ὁποῖος ἐγνώριζε καλὰ Ρωσικὰ καὶ ἦτο ἄλλοτε διερμηνεὺς τοῦ Στρατοπέδου.

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΜΠΟΥΛΚΕΣ

Ἐκεῖ οὖν ὅμως, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνδιαφέρει ἐτελῶς ἰδιαιτέρως, εἶναι ἡ στρατιωτικὴ σχολὴ τοῦ Μπούλκες, εἰς τὴν ὁποῖαν σχεδὸν ὅλοι οἱ σημερινοὶ ἡγέται τῶν συμμοριακῶν ὁμάδων, ἐδιδάχθησαν τὴν τέχνην τοῦ ἀνταρτοπολέμου. Λέγομεν σχεδὸν, διότι ἐξαιροῦνται μερικοὶ ἐκ τῶν ἡγετῶν αὐτῶν, ἰδιαιτάτα δὲ ὁ ἀρχιστράτηγος Μάρκος, ὁ ὁποῖος δὲν φαίνεται νὰ εἶχε μεταβῆ εἰς τὸ Μπούλκες καὶ ὁ ὁποῖος προφανῶς ἐδιδάχθη ἄνωθεν τὴν ὑψηλὴν στρατηγικὴν.

Ἡ στρατιωτικὴ αὐτὴ σχολὴ τοῦ Μπούλκες, ἡ ὁποία ὠνομάζετο συνήθως «Σχολὴ Στελεχῶν», συνεκροτήθη μετὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1946, ἤρχισεν ὅμως τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ἀπὸ τὸν Μαῖον. Κατὰ τὸ παλαιὸν σύστημα τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. εἶχεν ἐπὶ κεφαλῆς ἕνα καθαρῶς στρατιωτικὸν ἀρχηγόν, ἕνα «Καπετανιόν» ἢ πολιτικοστρατιωτικὸν καθοδηγητὴν καὶ τρεῖς ὑποδευθυντάς. Στρατιωτικὸς ἡγέτης τῆς Σχολῆς ἦτο ὁ Γεράσιμος Μαλτέζος ἢ Τζουμερκιώτης, ἄλλοτε ὑπολοχαγὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, ὁ ὁποῖος — ὅπως ἴδωμεν εἰς τὸ χθεσινὸν ἄρθρον — εἶχεν ἤδη ἀναλάβει τὴν στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀποδημησάντων ἐλασιτῶν εἰς τὸ Ρουμλικὴς Ἀλβανίας. Πολιτικὸς Καπετάνιος μαζῆς τοῦ ἦτο ὁ Δημήτριος Πριόβολος ἢ Καπετὰν Ἐρμῆς, παλαιὸς δημοκ.

κτικαὶ ἀσκήσεις εἰς τὰς γύρω τοῦ Μπούλκες περιοχάς, ἀφορῶσα: τὸσον τὰς ἀτομικὰς ἀσκήσεις, ὅσον καὶ τὰς ἀσκήσεις διμοιριῶν καὶ λόχων. Ἰδιαιτέρως, ὅμως, προσοχὴ ἀπεδίδετο εἰς τὰς εἰδικὰς ἀσκήσεις τὰς ἀφορῶσας τὸν πόλεμον εἰς τὰς ὄρεινὰς ἢ δασώδεις περιοχάς, τὸν πόλεμον εἰς τὰς ὄρεινὰς ἢ δασώδεις περιοχάς, τὸν πόλεμον εἰς τὰς κατωκλιμῆσας περιοχάς, τὰς νικητείας μάχας κλπ.

Κάθε θέμα, τὸ ὁποῖον ἐδιδάσκετο, ἀνεπτύσσετο πρῶτον θεωρητικῶς ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν βιβλίων, καὶ ἔπειτα συνεζητεῖτο ἀπὸ τοὺς μαθητὰς καὶ τὸν διδάσκαλον, διὰ τὰ ἐπακολοιθῆσιν ἢ πρακτικὴν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Κατὰ τὴν πρακτικὴν αὐτὴν ἐφαρμογὴν, ὁ καθηγητὴς τῆς σχολῆς ἔθετε, εἰς πρόβλημα, ὅπως π.χ. τῆς καταλήψεως ἐνὸς προκεχωρημένου σταθμοῦ, μιᾶς μικρᾶς ὠχυρωμένης θέσεως, ἢ ἐνὸς χωρίου, ἐδίδοτο ἕνα παράδειγμα ἢ ἕνα τρόπον ἐπιτεύξεως τοῦ τιθειμένου ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ καὶ ἄφηνεν ἔπειτα τοὺς μαθητὰς νὰ εὑροῦν αὐτοὶ ἄλλους τρόπους καὶ νὰ τοὺς ἐφαρμόσωσιν κατὰ τὴν πρακτικὴν ἐπὶ τοῦ πεδίου ἀσκήσεως.

Ἐκτὸς τῶν καθαρῶς στρατιωτικῶν μαθημάτων, ὑπῆρχον, βεβαίως καὶ τὰ πολιτικά, τὰ ὁποῖα συνίστατο κυρίως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὀρθοδόξου κομμουνισμοῦ, σύμφωνα μετὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Λένιν καὶ τοῦ Στάλιν, εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς ἐριθρᾶς πολιτικῆς οἰκονομίας καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς πολιτικῆς καὶ μαχητικῆς ὀργάνωσεως.

Ἡ διάρκεια τῆς φοιτήσεως εἰς τὴν σχολὴν αὐτὴν ἦτο περίπου δίμηνος καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς διδασκαλίας αὐτῆς περιόδου, οἱ μαθηταί, ἀφοῦ ὑπεβίβοντο εἰς προσεκτικὰς ἐξετάσεις, ἦσαν πλέον ἔτοιμοι διὰ τὰ ἀναλάβου τὴν διοίκησιν λόχων εἰς τὰς καταρτιζομένας ἄνευ ἀναβολῆς καὶ ἐξαποστελλομένας εἰς τὴν Ἑλλάδα συμμορίας. Ὁ μάρτυς Φώτιος Κομποπάνος κατέθεσεν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρεῦνης, ὅτι ἀπὸ τοῦ Μαΐου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου 1946, ὅποτε καὶ ὁ ἴδιος ἐφυγεν ἀπὸ τὸ Μπούλκες διὰ τὴν Ἑλλάδα, εἶχεν περάσει ἀπὸ τὴν σχολὴν δύο ὁμάδες ἐξ 120 ἀδρῶν ἐκάστη καὶ ἠτοιμάζετο τρίτη. Ἐκτοτε ἐπέρασον ἀσφαλῶς ἄλλα: τρεῖς, ἦτοι ἐπρομήθευσεν ἡ σχολὴ τοῦ Μπούλκες εἰς τὴν Ἑλλάδα 700 περίπου στελέχη συμμοριῶν.

ΛΥΡΙΟΝ: Οἱ συμμορίται τοῦ Μπούλκες, συμπληρώσαντες τὴν πολεμικὴν τῶν ἐξάσκησιν, κατέρχονται εἰς τὴν Ἑλλάδα.— Πῶς ἐγένετο ἡ συγκρότησις τῶν συμμοριῶν καὶ ἡ καθόδός τῶν διὰ τῶν συνόρων.

250

δόνων, περί των οποίων ωμίλησαμε, εις τὰ προηγούμενα άρθρα) Και τὰ βουά της Βορείου Ελλάδος είναι έσπαρμένα σήμερα με τὰ πτώματα, τὰ όποια αφήσαν εις τόν άτατον και άδικον άγώνα των οί τρούμοι αίτοί του Μπουλκας.

ΟΤΑΝ Ο ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ ΜΕΤΕΒΗ ΕΙΣ ΜΠΟΥΛΚΕΣ

Η πραγματική και πλήρης όργάνωσις της στρατιωτικής εκπαιδύσεως και εξασκήσεως των έλασιτών του Μπουλκας, ηρχισεν, από τόν Απριλιον του 1946. Ημπορούμεν, χωρίς καμμία δυσχέρειαν να συμπεράσωμεν, ότι η πλήρης αυτή όργάνωσις συδέεται άσφαλώς με την επίσκεψιν την όποιαν ό γενικός γραμματέυς του Κ.Κ.Ε. Ν. Ζαχαριάδης, έκαμεν εις τόν Μπουλκας, άφού τροηγουμεώς είχε συνενωθη με τας άρμοδιας Νοτιοσλαυϊκάς, ά, όχι και Ρωσικάς κομμουνιστικάς άρχας εις τόν Βελιγράδι, εις την Πράγαν και όπου άλλου είχε προηγουμεώς μεταβή.

Όχι ένας ή δύο, αλλά περισσότεροι εκ των μαρτύρων, οί όποιοι εξητάσθησαν από την Έπιτροπήν Έρεύνης του Ο.Η.Ε., άέφεραν, ότι ό Ζαχαριάδης μετέβη την 25ην Μαρτίου 1946, εις τόν Μπουλκας, και ότι η Κοινότης του χωρίου του ώργάνωσε μεγάλη υποδοχήν και συκεκέντρωσεν όλους τούς τροφίμους, δά να τούς εκφωνήση λόγο.. Ο λόγος του δέν υπήρξε μακρός και δέν φαίνεται να ένεθυσίασε πολύ τούς άκροατάς του, οί όποιοι ηλπίζαν, ότι θα τούς υπέσχετο ταχεία έπαύδο, εις την Ελλάδα, άλλ' οί όποιοι τόν ηκουσαν τούναντιον να τούς συιστά θάρρος, υπομονήν και σιδηράν πειθαρχίαν, διά να επιτύχου, εις τόν σκληρόν άγώνα, Ίδίως τούς έτόλισεν, ότι πρέπει να έντείχουν την στρατιωτικήν των εκπαίδευσιν, διά να δυηθούν να διευθύνουν τόν άρξάμεον εις την Ελλάδα άγώνα, ό όποίως άσφαλώς θα κατέληγεν εις την νίκην, έφ' όσον τά 80 % του Έλληνικού Στρατου ήσα, μαζή των και έτοιμα να προσχωρήσουν εις την πρώτην εύκαιρία.

Όυτω, μετά την επίσκεψιν του Ζαχαριάδη, αρχίζει άμέσως η όργάνωσις τόσο των στρατιωτικών, όσον και των πολιτικών σχολών του Μπουλκας, άποστέλλονται ειδικοί εκπαιδευται από τόν Βελιγράδιον και άλλαχού, εκλέγονται τά κατάλληλα κτίρια διά τας διάφορους σχολάς, καταρτίζεται η διεύθυνσις και τόν εκπαιδευτικόν των προσωπικον.

Ο μάρτυς Κλέωγ Τόλιος, ταγματάρχης άλλοτε εις τόν κήρωτικόν Ε.Λ.Α.Σ., κατέθε-

δάσκαλος από τόν Καρπενησι και καπετάνιος ένός συντάγματος του Ε.Λ.Α.Σ., κατά τόν Δεκέμβριον του 1944. Αρχηγοί των τάξεων και καθηγηται των στρατιωτικών και πολιτικών μαθημάτων εις την Σχολήν, ήσα: είτε παλαιοί άνθυπολοχαγοί του Έλληνικού Στρατου, είτε παλαιοί καπετάνιοι του Ε.Λ.Α.Σ. Όλοι αύτοί είναι σήμεραν αρχηγοί συμμοριτών, δρώτες ή δράσαντες (διότι μερικοί έφρονεύθησα, ήδη) εις διάφορα μέρη της Ελλάδος. Μεταξύ αυτών, αναφέρονται ό Γεώργιος Δημητριάδης, η Κατετάν Μόλυβδος, ό Κατετάν Ζέζας, ό Κατετάν Άγρας, ό Κατετάν Ραφτούδης.

Άς σημειωθή, ότι οί άποφοίτοι του Μπουλκας, οί όποιοι, άποτελέσαντες τας δύο πρώτας ταξιαρχίας, τας ένομασθείσας «Νίκος Ζαχαριάδης» και «Ε.Λ.Α.Σ.», άπεσταλήσαν, τόν καλοκαίρι του 1946, διά την κατασκευήν δηθεν της σιδηροδρομικής γραμμής της Νοτιοσλαυϊκής νεολαίας, μεταξύ Μπρκο-Μπράοβιτς, είχαν, ως στελέγη των ανω των διακοσιών άποφοίτων της στρατιωτικής σχολής του Μπουλκας. Είναι και αυτό μια χαρακτηριστική άπόδειξις της άτλής σημασίας ένός καμουφλαρίσματος, που είχεν η δηθεν αυτή έργασία. Διότι, άσφαλώς, διά την κατασκευήν μιās σιδηροδρομικής γραμμής, δέν έχρειάζοτο τά μαθήματα του πολέμου των παρτιζάνων, του νυκτεριου κλεφτοπολέμου, του πολέμου έν τός κατωκημένω περιοχών, που με τόσην προσοχή, είχο, άκολουθήσει οί άδοες των ταξιαρχιών «Ε.Λ.Α.Σ.» και «Ν. Ζαχαριάδης» εις τόν Μπουλκας.

ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΜΑ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΕΞΑΣΚΗΣΕΩΣ

Η συνήθης δύαμις κάθε τάξεως εις την σχολήν του Μπουλκας άποτελείτο από 120 περίπου άνδρας. Έξελέγοντο οί νέοι μαθηται αύτοί μεταξύ των παλαιών έπολιτών, οί όποιοι είχον ιδιαιτέρως, διακριθή διά την άφοσίωσιν των εις τας κομμουνιστικάς άρχας και διά την δρασί των, κατά τά Δεκεμβριανά. Έξητάζοτο πρώτον, από υγειοομικής άπόψεως και ηρχίζαν άέσως έπειτα τά μαθήματα των.

Τά καθ' αυτό στρατιωτικά μαθήματα έστηρίζοντο επί του κανονισμου γυμνασίων πεζικου, επί μεταφράσεων εκ του Ρωσικου και εκ του Νοτιοσλαυϊκου διά τόν πόλεμο, των παρτιζάνων, εις την Ισπαλία, την Ρωσία, την Νοτιοσλαυία, και άλλαχού, και επί της πείρας, η όποία είχε, άποκτηθή εις τόν άγώνα του υπό του ΕΛΑΣ. Μετά τά θεωρητικά μαθήματα, έγινοντο και αι πρα-

242

ΟΙ ΣΥΜΜΟΡΙΤΑΙ ΤΟΥ ΜΠΟΥΛΚΕΣ ΚΑΤΕΡΧΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΩΣ ΟΡΓΑΝΩΘΗ Η ΔΙΑΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

Επιμ. 27 38ον Αυγ. 1947

Τὸ ἀκριβὴ χαρακτηριστικὸν καὶ τὸ ἐπιχειρηματικὸν σκοπὸν τῆς εἰδικῆς ἐπιχειρήσεως, τὴν ὁποίαν ἐλάμβανον εἰς τὸ Μπούλκεσ οἱ λαμπροὶ τῆς ἐκεῖ στρατιωτικῆς σχολῆς, καθορίζει ἀκόμη πληρέστερον τὸ περιβόητον ἐγχειρίδιον, τὸ ὁποῖον κατετέθη ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐρευνῆς τοῦ Ο.Η.Ε. Θὰ ἐνθουσιάζονται οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι προσεκάλεσε τὸ ἐγχειρίδιον αὐτὸ μακρὰς καὶ πείσμανας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν συζητήσεις, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ Σλαῦοι ἀντιπρόσωποι καὶ ἰδίως ὁ ἀεχδιήγητος κ. Τζέρτζα, ἀντιλήφθητες τῆς μεγίστης ἐντύπωσιν, πού εἶχε προκαλέσει εἰς ὅλην τὴν Ἐπιτροπὴν, κατέβαλον πείσμανα προσπάθειαν διὰ νὰ ἀποδείξουν, ὅτι δὲν εἶα ἀκριβῆς ἡ Ἑλληνικὴ καταγγελία. Ἄλλ' ἦσαν τόσαι αἱ ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας προσήγαγε, ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, τόσαι οἱ μάρτυρες, οἱ ὁποῖοι κατέθεσαν, ὅτι ἀπετέλει τὸ ἐγχειρίδιον αὐτὸ τὴν βάσιν τῆς διδασκαλίας εἰς τὴν σχολὴν τοῦ Μπούλκεσ καὶ τὸσον ἄσθε· ἢ τὰ ἐπιχειρήματα τῶν Σλαῦων ἀντιπροσώπων, ὥστε ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἐκθεσὶν τῆς τῆς 27ης Μαΐου 1947 πρὸς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, νὰ ἀποδεχθῆ ἐπισήμως καὶ κατηγορηματικῶς τὴν αἰθετικότητά τοῦ ἀτιτύπου, πού ἔπεσε, εἰς χεῖρας τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1946 μαζὴ μὲ τὰ ἄλλα ἀρχεῖα τῆς συμμορίας Ραφτοῦδη.

Τὸ βιβλίον, πολυγραφημένον, φέρει τὸν τίτλον «Ἐγχειρίδιον γιὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ἀκροβολιστῶν καὶ βαρφοφόρων τῆς ομάδας σὲ γενικά καὶ τεχνικά ζητήματα». Πραγματεύεται δὲ σχεδὸν ἀποκλειστικῶς περὶ τοῦ ἀποστολοῦ εἰς δασώδεις καὶ ὄρεϊνὰς περιοχάς, εἰς κατωκτιμένους χώρους, περὶ τῶν ὄπλων ἐκείνων, τὰ ὁποία χρησιμοποιοῦν, κατὰ πρότίησιν οἱ συμμορίται, περὶ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἐκμεταλλεῦνται τὸ ἔδαφος, νὰ ἀποφεύγουν τὴν σύγκρουσιν, ἅμα εὐρίσκονται ἀπέναντι ὑπερέτερον δυνάμειν, ἃ διασκορπίζονται ἀκόμη καὶ νὰ καμουαλιάρωνται, ὅταν παραστῆ ἡ ἀνάγκη νὰ ἀποκρούσῃ τὴν ἰδιότητά των. Εἶαι δὲ χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονός, ὅτι ἡ κατάθεσις τοῦ «Ἐγχειρίδιου» προσεκάλεσε τὴν ἐντύπωσιν, εἰς τὴν Ἐπι-

λὰ νὰ ἐξασφαλίσουν, τὴν ἐλευθέραν κατὰ τὸ δυνατόν δίοδον τῶν μεταγεγεστέρον, χρησιμοποιηθησομένων, μεγαλειτέρων συμμοριῶν πρὸς τὸν κορμὸν τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ γενικωτέρου στρατηγικοῦ σχεδίου, περὶ τοῦ ὁποίου θὰ γράψωμεν εἰς τὸ αἰριανόν μας ἄρθρον.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

Περὶ τοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὁποῖον ὠργανοῦτο ἀπὸ τὰς Νοτιοσλαυϊκὰς ἀρχὰς ἡ κάθοδος τῶν συμμοριῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, μὰς παρέχουν ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφερούσας πληροφωρίας οἱ ἄλλοι Σλαυομακεδόνας συμμορίται, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διελεύσεώς των, εὐρίσκοντο εἰς τὸ Μοναστήριον ἢ τὰ Σκόπια, καὶ οἱ ὁποῖοι συνελήφθησαν ἀργότερον αἰχμάλωτοι ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, μὲ τὸν σιδηρόδρομον μετεφέροντο εἰς Μοναστήριον. Εἰς τὸν σταθμὸν τοὺς ἐπερίμεναν ὑπάλληλοι τοῦ λεγομένου «Γραφείου Αἰγαίου» ἢ πράκτορες τῆς «Ν.Ο.Φ.», οἱ ὁποῖοι τοὺς ὠδήγουν ἀμέσως εἰς τὸ περιβόητον αὐτὸ Γραφεῖον, ἀποτελοῦν τρόπον τινα τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον μεταβιβάσεως καὶ συγκεντρώσεως τῶν συμμοριῶν. Ἐκεῖ τοὺς ἐδίδοντο ὅλαι αἱ περαιτέρω διαταγαί, καθωρίζοντο τὰ μέλη, τὰ ὁποῖα θὰ ἀπετέλουσαν τὰς συμμορίας των, τοὺς ἀνεκοινοῦτο τὸ ἀκριβὲς μέρος εἰς τὸ ὁποῖον θὰ διήρχοντο τὰ σύνορα καὶ οἱ ἄλλοι συμμορίται, οἱ ὁποῖοι θὰ τοὺς ἀέμενον ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Συχνότατα εὐρίσκετο εἰς τὴν «Ἐγκέισκα Καντσελλαρια» ὁ περιβόητος Γκότσε ἢ Δημάκης, διὰ νὰ τοὺς ὑπεθυμίξῃ τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἐπέβαλλεν εἰς τοὺς Ἑλληνοφώνους κομμουνιστὰς συμμορίτας ἢ φιλοξενία τὴν ὁποῖαν εἶχον δεχθῆ ἀπὸ τὴν Νοτιοσλαυϊάν, ἢ στρατιωτικῆν ἢ ἐκπαιδεύσιν καὶ ἢ παντοειδῆς ἐνίσχυσιν διὰ τῆς ἀνάληψιν τοῦ συμμοριακοῦ τῶν ρόλου, δηλαδὴ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τοῦ «Ἰλιντέ», ἢ τῆς ἀποσπάσεως τῆς Μακεδοσίας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

τιωτικὰ αὐτοκίνητα, τοὺς παρελάμβαναν ὅταν εἶχε πλέον νυκτώσει, ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, καὶ τοὺς ὠδήγουν πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα. Διὰ τὴν ἀκούγεται ὁ θόρυβος τῶν κινήσεων, ἢ προκληθοῦν οἱ αἰδήποτε ὑπόνοιαι ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων, τὰ αὐτοκίνητα ἀφήναι τοὺς συμμορίτας εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ἢ ἡμισείας ὥρας πορείας, ἀπὸ τὰ σύνορα. Ἐκεῖ ἐπερίμεναν μερικοὶ Νοτιοσλαυϊοὶ στρατιῶται, δύο ἢ τρεῖς συλήθως συνοδευόμενοι ἀπὸ ἓνα Νοφικὸν συμμορίτην, γνωρίζοντα τόσον τὰ Ἑλληνικὰ, ὅσον καὶ τὴν ἀκριβῆ τοπογραφίαν τοῦ ἐδάφους, διὰ νὰ τοὺς ὠδηγήσουν ἀσφαλῶς εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, ἀπὸ το ὁποῖον θὰ ἐπερνοῦσαν τὰ σύνορα. Τὰ παραμεθόρια Νοτιοσλαυϊκὰ φυλάκια, ἦσαν ἐκ τῶν προτέρων εἰδοποιημένα διὰ τὰ «περάσματα» αὐτὰ καὶ ὄχι μόνον δὲν προέβαλλον οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀντίρρῃσιν, ἀλλὰ εἶχον καὶ ἐκ τῶν προτέρων προετοιμάσει τὴν διάβασιν, ἐξακριβώνοντα, με εἰδικὰς περιπόλους, ποῖαι ἀκριβῶς Ἑλληνικαὶ περιοχαὶ δὲν ἐφρουροῦντο.

Οἱ Νοτιοσλαυϊοὶ ὠδηγοὶ τῶν ἀφῆσαν τοὺς συμμορίτας εἰς τὰ σύνορα ἀκριβῶς, ὅπου τοὺς παρελάμβανεν ὁ ἐξουσιοδοτημένος σύνδεσμος τῆς συμμορίας, ὁ ὁποῖος θὰ τοὺς ὠδήγει πλεον εἰς τὸ καταφύγιόν τῆς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Καϊμακτσαλάν ἢ τοῦ Γράμμου. Ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους θὰ εὐρίσκον πλέον οἱ συμμορίται καὶ τὰ ὄπλα των. Ἰδιᾶ ἀπὸ τῆς καιροῦ, εἶχον δημιουργηθῆ εἰς τὰς περιοχὰς ἐκεῖνας καὶ μέσα εἰς σπήλαια ἢ εἰς ἄλλας φυσικὰς κρύπτας, αἱ ἀποθήκαι ὄπλων, τὰ ὁποῖα εἶχον μεταφερθῆ προηγουμένως ἀπὸ ἐμπίστους Σλαυομακεδόνας καὶ τῶν ὁποίων τὸ μυστικὸν ἐλάχιστοι μόνον «καπεταναῖοι» ἐγνώριζαν. Ὁ μάρτυς Βασίλειος Νόιτσας, ἢ Καπετὰν Νικήτας, βεβαιώνει, ὅτι, ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1946, ἡ μεταφορὰ αὐτῆ τῶν ὄπλων καὶ πυρομαχικῶν καὶ ὁ πλουτισμὸς τῶν σχετικῶν ἀποθηκῶν, ἐνετάθη κατόπιν εἰδικῆς μάλιστα συμφωνίας, ἢ ὁποῖα ὑπεγράφη τὴν 21ην Αὐγούστου 1946, μεταξὺ ἀντιπροσώπων τοῦ Κ. Κ. Νοτιοσλαυϊας καὶ τοῦ Κ. Κ. Ἑλλάδος.

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ εὐρύτατον στρατιωτικὸν σχέδιον τῶν ἐπιδρομῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος.— Ἡ κυκλωτικὴ κίνησις, ἢ ὁποῖα, συγκεντροῦσα τὰς ἰσχυροτέρας συμμορίας εἰς τὴν περιοχὴν Ο.

την προώθηση κ. Ευσερπύς εισηγήσεν
αμέσως να καταχωρηθῆ ὁ πίναξ
περιεχομένων του εἰς τὰ πρακτικά
τῆς συνεδριάσεως.

ΕΙΣΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΣΥΜΜΟΡΙΑΙ

Ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ 1946, ὁ
καιρὸς εἶχε φθάσει πλέον, διὰ τὴν
χρησιμοποίησιν ἢ δύναμιν, ἢ ὁποῖα
εἶχε συγκροτηθῆ καὶ εἰδικῶς ἐκ-
παιδευθῆ εἰς τὸ Μπούλκεξ διὰ τὸν
ἀγῶνα ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Ἡ-
δη, πολὺ ἐνωρίτερα, οἱ πρῶτοι ἐκ-
τῶν ἡγετῶν τῶν ὀργανωμένων
ἀθελληνικῶν συμμοριῶν, εἶχον
ἀρχίσει νὰ διεισδύουν εἰς τὴν
Ἑλλάδα, διὰ τὴν προετοιμάζον
τὸ ἔδαφος καὶ νὰ ὀργανώσουν
τὸν ἀγῶνά των. Οἱ μάρτυρες, οἱ
ὁποῖοι ἐξητάσθησαν ἀπὸ τὴν Ἐπι-
τροπὴν Ἐρεῦνης καὶ ἰδίως ὁ Φ.
Κοιτοπάνος ἢ «καπετὰν Ἀννίδης»,
κατέθεσαν, ὅτι οἱ πρῶτοι καπετα-
ναῖοι, συγκεκριμένως δὲ ὁ Γιαν-
νούλης καὶ ὁ Σοφιάνος καὶ ἄλλοι,
οἱ ὁποῖοι ἐπέπρωτο νὰ ἀποκτήσουν
ἀπαισία, φήμην ἀργότερον, ἔφυ-
γαν ἀπὸ τὸ Μπούλκεξ καὶ εἰσέ-
δυσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εὐθὺς με-
τὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τοῦ Κ.Κ.Ε. Ν. Ζαχαριάδη
εἰς τὸ στρατόπεδόν των, ἦτο: πε-
ρὶ τὰ τέλη Μαρτίου 1946.

Ὁ πολιτευτὴς Μακεδονίας κ.
Χ. Μόδης, εἰς ἐπιστολὴν τὴν ὁποί-
αν μᾶς ἀπηύθυνε προχθές, μᾶς
παρέχει μερικὰς ἐνδιαφερούσας
σχετικὰς πληροφορίας. «Οἱ τρό-
φοι τοῦ Μπούλκεξ, λέγει, κατε-
λήφθησαν ἀπὸ ἀκράτητο, νοσταλ-
γίαν καὶ ἔσπευσαν νὰ ἐπαέλθουν
εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀρχετοῦς μῆνας
πρὸ τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1946.
Εἰς τὸ Βίτσι, τοῦλάχιστον, τῆς
Φλωρίνης, ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου τοῦ
ἔτους τούτου ἔκαζαν τὴν ἐμφά-
νισίν των οἱ ἀρχισυμμορίται Ἀ-
μύτας (Σπανός), Μακεδόνας (Ι-
ατρός Νεδέλκος), Σλομπότας
(Κέντρος), Γιαννούλης, Σοφιάνος
καὶ ἄλλοι. Οἱ τρεῖς τελευταῖοι εἶ-
χαν κάμει πολλὰ ταξίδια εἰς Μο-
ναστήρι καὶ Κορυτσά».

»Μαζῆ των ἦσαν καὶ ἄλλοι, ποὺ
εἶχαν παραμείνει εἰς τὸ φιλόξε-
νον ἔδαφος τῆς Λαϊκῆς Δημοκρα-
τίας τῆς Μακεδονίας τοῦ Βαρδά-
ρη καὶ εἶχαν γίνεαι τώρα γνήσιοι
Μακεδόνες, ἀφοῦ διετέλεσαν γνή-
σιοι Βούλγαροι κατὰ τὴν διάρκει-
αν τῆς κατοχῆς. Τοὺς ἦσαν ὁ-
λους ὁ κοινὸς ἱερὸς σκοπός, μο-
λονότι αἱ προστριβαὶ μεταξὺ Ἑλ-
ληνοφύλων κομμουνιστῶν δὲν ἔ-
λειψαν ἐξ ἀρχῆς, προσλαβοῦσαι
μάλιστα κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ
1946 ἀρχετὴν οὐξύτητα».

Αἱ πληροφορίες τοῦ ἐπιστολο-
γράφου μας εἶναι ἀκριβεῖς. Πρά-
γματι, οἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμενοι
ἀρχισυμμορίται εἶχον ἤδη σχημα-
τίσει τὰς ομάδας των κατὰ τὸ θέ-
ρος τοῦ 1946. Ὁ αντικειμενικὸς
των ὁμῶς σκοπὸς δὲν ἦτο ἀκόμη
νὰ ἐπιχειρήσουν τὴν μεγάλην ἐπι-
θεσίν, διὰ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ
παρέλθῃ ἀκόμη ὀλίγος καιρὸς. Ἐλ-

τῆς Νοτιοσλαυϊκῆς Ὁμοσπον-
διακῆς Δημοκρατίας. Ὡς ἐπι-
τὸ πλεῖστον, ὁ Γκότσε ἐφο-
ροῦσε στολὴν Νοτιοσλαυϊ-
ταγματάρχου. Ὅσακις τυχόν,
οἱ διερχόμενοι διὰ τὴν Ἑλ-
λάδα συμμορίται ἦσαν πρα-
γματικοὶ Σλαυομακεδόνες, ὁ
Γκότσε τοὺς ὠμίλει μὲ πολὺ
περισσότεραν εἰλικρίνειαν. Ὁ
μάρτυς ἐνώπιον τῆς Ἐπιτρο-
πῆς Ἐρεῦνης Παντελῆς Πα-
πηλιάς, μᾶς ἔχει διαφυλά-
ξει ἕνα λογιδριὸν του, τὸ ὁ-
ποῖόν ἀπηύθυνε πρὸς τὴν ἰδι-
κὴν του συμμορίαν, πρὶν ἢ
διέλθῃ τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα.
«Φεύγετε σήμερον διὰ νὰ πο-
λεμήσετε τὸν ἐχθρόν μας ἐπὶ
τοῦ πατρίου μας ἐδάφους. Ὁ
ἀγὼν θὰ εἶναι σκληρὸς. Εἰς
τὸν ἀγῶνά σας αὐτόν, θὰ σᾶς
βοηθήσῃ τὸ Ε.Α.Μ., διότι οἱ
ἀντικειμενικοὶ μας σκοποὶ εἶ-
ναι ὅμοιοι. Ὅταν ἐπιτύχου-
τὰ σχέδιά μας θὰ κανονίσω-
μεν ὀριστικῶς καὶ τὴν ὑπόθε-
σιν μὲ τὸ Ε.Α.Μ.»

ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΑ ΕΠΑΙΡΝΑΝ ΑΡΓΟΤΕΡ»

Ὅταν ἐφθάναν πλέον εἰς τὴν
Μοναστήρι, οἱ συμμορίται εἶ-
χον ἤδη ἐφοδιασθῆ μὲ ὅλα
τὰ ἀτομικὰ στρατιωτικὰ τῶ
εἶδη, πλὴν τῶν ὄπλων. Ἐφο-
ροῦσαν ἀμπέχωνα χακί, στρα-
τιωτικῆς προελεύσεως, μὲ ἕνα
περίεργον δικέφαλον ἀστὸ
εἰς τὰ κουμπιά, χακί περισκε-
λίδας καὶ ἀρβύλας ἀπὸ Ἀγ-
γλικὰς ἢ Ἀμερικανικὰς στρα-
τιωτικὰς ἀποθήκας. Ἐπίσης
τοὺς παρεδίδοντο ἀπὸ δύο
κουβέρτες καὶ ἑξάφορα μάλ-
λινα εἶδη, προερχόμενα ἀπὸ
ἐκεῖνα, ποὺ εἶχε χριστιανικῶ-
τάτα στείλει ἡ «Οὐνρα» εἰς
τὴν Νοτιοσλαυϊαν, διὰ τὴν ἀ-
νακουφίσιν τὸν ταλαιπωρημέ-
νον ἀπὸ τὰς πολεμικὰς περι-
πετείας Νοτιοσλαυϊκὸν λαόν.

Ὅπλα ὁμῶς δὲν εἶχον ἀκό-
μη, πλὴν βεβαίως τῶν κομ-
μουνιστῶν ἡγετῶν τοῦ τύπου
Σοφιάνοῦ, Νεμέρτσικα, Γζου-
μερκιώτη, Γιαννούλη, οἱ ὁποῖ-
οι θὰ ἀνελάμβανον τὴν ἀρ-
χηγίαν μεγάλων συμμοριῶν.
Δι' αὐτοὺς, δὲν ἴσχυαν οἱ πε-
ριορισμοί, οἱ προωρισμένοι
διὰ τοὺς ἄλλους συμμορίτας.
Διότι, παρὰ τὴν προσεκτικὴν
ἐπιλογὴν τῶν ἀποτελούντων
τὰς συμμορίας, ἢ ὁποῖα εἶχε
γίνεαι ἀπὸ καλοπληρωνόμενα
Ἑλληνικὰ ὄργανα τῆς «ΟΖΝΑ»,
τῆς Νοτιοσλαυϊκῆς κρατικῆς
ἀστυνομίας, οἱ ἡγέται τοῦ
Βελιγραδίου δὲν τοὺς εἶχαν
τόσον ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην,
ὥστε νὰ τοὺς ἐξαπολύσουν ὠ-
πλισμένους ἐντὸς τοῦ ἐδάφους
τῆς χώρας των, μὲ τὸν φόβον
νὰ γίνουιν ἐνδεχομένως ἐπι-
κίνδυνοι ἐχθροὶ τοῦ ἐπισφα-
λοῦς καθεστῶτός των. Τὰ ὁ-
πλα θὰ τὰ εὑρίσκον μόνοι ἐ-
τὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.
Ἐὰν ἢ περισσότερα στρα-

πρὸς τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἀπεκσ-
πτε τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ
τὴν ἄλλην Ἑλλάδα. 25

ΤΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΥΠΕΡΦ' ΑΓΓΙΣΘΗ Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

28

390, Απρ. 1947

Διεγράψαμεν εἰς τὰ προηγουμένα ἄρθρα μας τὴν προετοιμασίαν τῆς μεγάλης ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐπιθέσεως, τὰς δυνάμεις αἱ ὁποῖαι ἐσχηματίσθησαν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐπιθέσεως αὐτῆς ἀπὸ τοὺς Σλαυομακεδόνας καὶ τοὺς ἐλασίτας ἐγκληματίας, τοὺς φεύγοντας μετὰ τῆν Ἑλληνικὴν ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τὴν χώραν μας, καὶ τὸν τρόπον μετὰ τὸν ὁποῖον αἱ δυνάμεις αὗται συγκεκροτήθησαν, ὠργανώθησαν, ἐξεπαιδεύθησαν καὶ ἐξοπλίσθησαν ἀπὸ τὰς γειτονικὰς μας χώρας καὶ ἰδίως ἀπὸ τῆν Νοτιοσλαβίαν. Εἶναι πλέον καιρὸς νὰ γνωρίσωμεν καὶ τὸ γενικὸν ἐπιτελικὸν σχέδιον τῆς ἐπιθέσεως αὐτῆς, τὸ ὁποῖον, δυνάμεθα, ἐπὶ τῆ βάσει τῶν γεγονότων, ἐνὸς ὀλοκλήρου ἔτους, νὰ ἀντιληφθῶμεν εἰς τὰς γενικὰς του γραμμάς, συχνὰ δὲ καὶ εἰς τὰς λεπτομερείας του ἀκόμη.

Τὸ ὅτι τὸ γενικὸν αὐτὸ ἐπιτελικὸν σχέδιον, καταστρωθὲν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ ἐπιτελικῶς ἐμπείρους ἀξιωματικούς, ὑπῆρχεν εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, εἶναι ἀαμφισβήτητον. Βεβαίως, μία ἐπίθεσις, διεξαγομένη ἀποκλειστικῶς ἀπὸ ἀναρτοκτικὰς συμμορίας καὶ στηριζομένη μόνον εἰς τὰς μεθόδους τοῦ ἀναρτοπολέμου, δὲ, ἡμπορεῖ νὰ ἔχη τὴν ἀκαμπτὸν καὶ ἐκ τῶν προτέρων καθωρισμένην εἰς ὅλας τῆς τὰς λεπτομερείας ἐξέλιξιν, ἡ ὁποία ὑφίσταται προκειμένου περὶ ἐπιτελικῶν σχεδίων, ποὺ θὰ ἐφαρμοσθῶν, ἀπὸ κανονικὰ στρατιωτικὰ τμήματα, κινούμενα μετὰ αὐστηρὰ, πειθαρχίαν. Οἱ καταρτίσαντες τὸ σχέδιον, ἔπρεπε νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τῶν, ὅτι αἱ ἀναρχικαὶ συμμορίαί, εἰς τὰς ὁποίας ἀέθετον τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου των, θὰ ἔπρεπε συχνὰ νὰ μεταβάλλουν τὰς κινήσεις των, ἀλόγως πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς δυνάμεις, τὰς ὁποίας θὰ συνήκτων, τῆν ὑποδοχὴν τῆς ὁποίας θὰ ἐτύγχανον ἐκ μέρους τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν ἢ καὶ γενικώτερον τῶν δυσχερειῶν, εἰς τὰς ὁποίας θὰ προσέκρουον. Ἐπρεπε, κατὰ συνέπειαν, καὶ τὸ συναχθὲν σχέδιον, διὰ τὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος νὰ διέπεται ἀπὸ πολλὴν ἐλαστικότητά καὶ νὰ ἀφῆ-

Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης, ἀλλὰ ἐκ τοῦ κορμοῦ τῆς Ἑλλάδος πρὸς Βορρᾶν καὶ, ἀκόμη σαφέστερον, ἀπὸ τὴν περιοχὴν τοῦ Ὀλύμπου, τῆς Ὀσσης, τοῦ Κισσάβου, τῆς Πίνδου πρὸς τὴν Μακεδονίαν. Καὶ μόνον κατὰ τὴν καταλλήλον στιγμήν, ὅταν θὰ εἶχεν ἐπιτευχθῆ ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς, ὅταν δηλαδὴ αἱ δυνάμεις εἰς τὴν ὡς ἄνω διαγραφομένην περιοχὴν κομμουνιστικαὶ συμμορίαί, θὰ εἶχον κατορθώσει νὰ ἐνσπεύρουν τὸν πανικὸν καὶ τὴν ἀναρχίαν εἰς ὀλόκληρον τὴν κεντρικὴν περιοχὴν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θεσσαλίας, ἀποκόπτουσαι οὕτως οὐσιαστικῶς τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τὸν κορμὸν τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐξεδηλοῦτο καὶ ἡ ἀπὸ τῶν συνόρων καὶ ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότον κατὰ μέτωπον ἐπίθεσις, δι' ἄλλων ἰσχυρῶν συμμοριῶν.

Τὸ σχέδιον αὐτὸ, ἐνῶ ἄφ' ἑνὸς εἶχε τὸ προσὸν νὰ ἀποδεικνύη εἰς τὴν ἀπληροφορητὸν διεθνῆ Κοινὴν Γνώμην, ὅτι ψεύδεται ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, διαμαρτυρομένη, διότι δῆθεν ὑφίσταται ἐπίθεσιν ὑπὸ συμμοριῶν προερχομένων ἀπὸ τὰς γειτονικὰς χώρας, ἐνῶ αἱ συμμορίαί, εἰς τὴν πραγματικότητά, θὰ ἔδρων εἰς τὰ βουνὰ τῆς Νοτίου Μακεδονίας καὶ τῆς Θεσσαλίας, εἰς ἀπόστασιν δηλαδὴ ἑκατοντάδων χιλιομέτρων ἀπὸ τῶν συνόρων, εἶχε, πρὸ παντός, ἀναμφισβήτητον στρατιωτικὴν καὶ ἐπιτελικὴν ἀξίαν, σαφῶς ὑπαγορευομένην ἀπὸ τὸν κύριον πολιτικὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν, ὁ ὁποῖος ἐνέπνεε τὴν ὅλην ἐπίθεσιν: ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν δηλαδὴ ὅπως ἡ Μακεδονία καὶ ἰδίως ἡ Κεντρικὴ Μακεδονία, ἀποσπασθῆ ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπον Ἑλλάδα, διὰ νὰ ἀποτελέσῃ τμήμα τῆς ὑπὸ τὴν Νοτιοσλαβικὴν ἀγίδα Ὀμοσπονδου Μακεδονικῆς Δημοκρατίας.

ΑΙ ΟΔΟΙ

ΠΡΟΣΠΕΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ

Διὰ νὰ πραγματοποιηθῆ, ὅμως, τὸ σχέδιον αὐτὸ, δὲν ἔπρεπε βεβαίως αἱ ἐξαποστελλόμενα ἀπὸ τὰ Σκόπια, τὸ Μοναστήρι ἢ τὸ Μπούλζες κομμουνιστικαὶ συμμο-

κεδονίας καὶ τῆς Βορείου Θεσσαλίας.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ ΜΑΤΑΙΩΝΕΙ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ

Τὸ ὅτι τὸ σχέδιον αὐτὸ δὲν ἐπέτυχεν ἀπολύτως, ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν θαυμασίαν ἀντίδρασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Ὄταν τὸ παρελθὸν θέρος ἐσημειοῦντο αἱ ἀλλεπάλληλοι συγκρούσεις εἰς τὴν ὡς ἄνω ἀναφερομένην ὀρεινὴν περιοχὴν, συγκρούσεις, αἱ ὁποῖαι ἐστοίχισαν τόσον αἶμα εἰς τὰς ἐθνικὰς μας δυνάμεις, δὲν ἀτελαμβάνετο ἡ ἀπληροφόρητος ἀκόμη Κοινὴ Γνώμη, ὅτι δὲ διεξήγετο ἀπλῶς ἕνας πόλεμος ἐναντίον ἀσυνδέτων μεταξὺ τῶν ληστοκομμουνιστικῶν συμμοριῶν, ἀλλ' ἀπεκρούετο μία μεγάλη ἐπίθεσις, τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτυχία θὰ ἀπέκοπτε τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπον Ἑλλάδα καὶ θὰ ἀπετέλει τὴν ἀπαρχὴν ἰσως τοῦ τέλους τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος μας.

Πολλὰ ἐκ τῶν συμμοριῶν, αἱ ὁποῖαι μετὰ τὴν προσπάθειαν εἶχον ἐκπαιδευθῆ, συγκροτηθῆ καὶ ἐξοπλισθῆ ἀπὸ τοὺς βορείους γείτονάς μας, ἐξωντώθησαν, πρὶν ἢ ἀκόμη κατορθώσουν νὰ φθάσουν εἰς τὸν τελικὸν προορισμὸν των. Ἀλλὰ ἀπωθήθησαν τόσον ἀποτελεσματικῶς, ὥστε νὰ ἀναγκασθῶν νὰ μεταβάλουν τελείως κατεύθυνσιν καὶ νὰ κατέλθουν πολὺ νοτιώτερον, πρὸς τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν καὶ τὴν Δωρίδα.

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι, ὅτι, ὅταν ἀπὸ τῆς 12ης μέχρι τῆς 25ης Νοεμβρίου 1946, ἤρχισεν ἡ προδιαγεγραμμένη κατὰ μέτωπον ἐξόρμησις τῶν συμμοριῶν ἀπὸ τῶν βορείων συνόρων τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὰς σφοδρὰς ἐπίθεσεις τῶν κατὰ τῶν μεθοριακῶν μας δυνάμεων τοῦ Ἀρχαγγέλου, τοῦ Σκρᾶ, τῆς Νότιας, τοῦ Προμαχώνος, δὲν ὑπῆρχον εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Μακεδονίαν αἱ προϋποθέσεις ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπέτρεπον τὴν ταυτόχρονον καὶ ἀπὸ Νότου ἐπίθεσιν καὶ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μεγάλου σχεδίου τῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς εἶχε καταγάγει τὴν πρώτην σημαντικὴν νίκην.

ΑΤΡΙΟΝ: Τὸ τέλος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΠΑΡΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

λία κινήσεων και ελευθερίαν εις τους αρχηγούς των συμμοριών. Τοῦτο ἰσχύει κυρίως διὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ συμμοριακοῦ ἀγώνος, διὰ τὴν περίοδον δηλαδὴ ἐκείνην, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ τηροῦνται ὠρισμένα προσήματα καὶ νὰ φαίνεται ὅτι ὁ συμμοριακὸς ἀγὼν δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ ἡ ἐκδήλωσις τῆς «εὐνοπλῆς αὐτοάμυνας τῶν δημοκρατικῶν πολιτῶν», καταδιωκομένων καὶ καταδυναστευομένων ἀπὸ τὰ ὄργανα τῆς μοναρχοφασιστικῆς τρομοκρατίας. Ἐπομένως, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἔπρεπε καὶ νὰ φαίνεται ἡ ὑπαρξίς ὠρισμένου καὶ σαφοῦς σχεδίου, ἐφαρμοζομένου μὲ ἀυστηρὰ, πειθαρχία, διὰ ἃ μὴ ἀποκαλυφθῆ ἡ ὑπαρξίς τοῦ σχεδίου αὐτοῦ καὶ προδοθῆ ὁ ἀντικειμενικὸς του σκοπός. Τώρα πλέον, ὅποτε τὰ προσήματα ἐγκατελείφθησαν καὶ αἱ συμμορίαὶ ἔλαβον καὶ δημοσίᾳ πλέον τὸν πραγματικὸν των χαρακτῆρα τῶν τμημάτων στρατοῦ, διευθυνομένων ἀπὸ κοινὸν στρατηγεῖον, τὸ ὁποῖον λαμβάει τὰς διαταγὰς του ἔξωθεν, αὐτὴ ἡ ἐπιφύλαξις δὲ, ἔχει, φιλικά, λόγῳ, ὑπάξειως.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΛΥΜΠΟΝ

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως, τὸ σχέδιον ὑφίστατο, εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἤρχισαν νὰ κατέρχωνται πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰς γειτονικὰς χώρας αἱ πρῶται συμμορίαὶ τῶν Σλαυμακεδόνων ἢ τῶν ἐλασιτῶν, ἀπὸ τῆς ἀνοιξέως δηλαδὴ τοῦ 1945, ὅποτε ἐλήφθη, ἔξω τῆς Ἑλλάδος πάντοτε, ἡ ἀπόρριξις περὶ τῆς νέας ἀποφασιστικῆς κομμουνιστικῆς ἐξορμήσεως ἐναντίον τῆς, περὶ τοῦ «τρίτου γύρου» μὲ ἄλλα λόγια.

Μᾶς τὸ ἀποκαλύπτουν σαφεῖς, συγκεκριμένοι διαταγαί, τὰς ὁποίας ἐλάμβανον καὶ ἠκολούθουν τὰ διάφορα συμμοριακὰ τμήματα καὶ αἱ ὁποιαὶ ἔπεσαν εἰς χεῖρας τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ κατὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἀρχείων διαφόρων συμμοριακῶν στρατηγεῖων. Μᾶς τὸ ἀποδεικνύουν δὲ ἀκόμη πληρέστερον αἱ κινήσεις ὅλων τῶν μεγαλειτέρων ὀπωσδήποτε συμμοριακῶν συγκροτημάτων, προσεκτικῶς συνδυαζόμενα μεταξὺ των, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, ἀπὸ καιροῦ ἤδη, ἔκαμα, αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πρέπει νὰ τονισθῆ καὶ τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν τοῦ ὅλου κομμουνιστικοῦ σχεδίου, εἶναι ὅτι ἡ κυρία ἐπιθεσις δὲν θὰ γίνετο ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότον, ἀπὸ τὰς περιοχὰς δηλαδὴ τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων πρὸς τὰ κέντρα τῆς Ἑλληνικῆς Ἠπείρου, τῆς

ἀπὸ τὰς περιοχὰς τῶν Μακεδονικῶν ἢ τῶν Ἠπειρωτικῶν συνόρων. Καὶ εὐθὺς ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ 1945 ἡ ὅλη συμμοριακὴ ὀργάνωσις εἰς τὰς παραμεθορίους αὐτὰς περιοχὰς ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ὄρειων διαβάσεων, αἱ ὁποιαὶ θὰ ἐπέτροπον εἰς τὰς διαρκῶς καταφθαούσας νέας συμμορίας, νὰ κατέρχωνται ἐλευθέρως πρὸς τὸν ὄρειον κορμὸν τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἀλάβουν ἐκεῖθεν τὴν σημαντικωτέραν δρασίν των. Καὶ δυνάμεθα ἔκτοτε, χωρὶς καμμίαν ἀπολύτως δυσκολίαν, νὰ ἀνακαλύψωμεν ἀπὸ τὰς κινήσεις ὅλων τῶν συμμοριῶν, τέσσαρας κυρίως ὁδοὺς καθόδου καὶ προσπελάσεως τῶν συμμοριῶν, τῶν ἐρχομένων ἔξωθεν πρὸς τὴν ὄρεινὴν περιοχὴν τῆς Νοτίου Μακεδονίας καὶ Βορείου Θεσσαλίας.

Ἡ πρώτη τῶν ὁδῶν αὐτῶν χρησιμοποιεῖται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ 1945 μέχρι τοῦ θέρους τοῦ 1946 διὰ τὰς συμμορίας, τὰς εἰσερχομένας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰ Ἀλβανικὰ σύνορα. Ἐκκινεῖ ἀπὸ τὰ Νεμερτζικὰ ὄρη πρὸς τὸ Πάτιγγον, τὴν περιοχὴν τοῦ Μετσόβου καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὰ Χασιά, τὸν Τύρναβον καὶ τὴν περιοχὴν τοῦ Ὀλύμπου. Τὰ Χασιά εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ κύρια μεταβατικὰ κέντρα ἐφοδιασμοῦ τῶν συμμοριῶν καὶ πρέπει κατὰ συνέπειαν νὰ κατοχυρώνεται ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο, ἢ ἐλευθέρως χρησιμοποιήσις των, ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν.

Ἡ δευτέρα ὁδός, χρησιμοποιουμένη καὶ αὐτὴ διὰ τοὺς ἐξ Ἀλβανίας εἰσελάνοντας εἰς τὴν Ἑλλάδα συμμορίας, ἐκκινεῖ ἀπὸ τὸν ὄρειον ὄγκον τῆς Μάροβας — Ἰβάν καί, στηριζομένη εἰς τὰς ὑψηλὰς κορυφογραμμὰς τῆς Πίνδου, κατέρχεται ἔπειτα πρὸς τὸ ὄρος Σπίλιον, διὰ νὰ στραφῆ πρὸς Ἀνατολὰς καὶ διὰ τῶν Χασίων νὰ καταλήξῃ πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν ὄρεινὴν περιοχὴν τῆς βορείου Θεσσαλίας.

Ἡ τρίτη ὁδός, χρησιμοποιουμένη διὰ τοὺς ἐκ Νοτιοσλαβίας εἰσερχομένους εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκκινεῖ ἀπὸ τὸ Καϊμάκτσαλάν, στηρίζεται κυρίως εἰς τὸ Βίτσι καὶ ἐκεῖθεν διὰ τῆς Κλεισούρας κατέρχεται πάλιν πρὸς τὰ Χασιά.

Ἡ τετάρτη ὁδός, καὶ αὐτὴ χρησιμοποιουμένη διὰ τὰς ἐκ Νοτιοσλαβίας εἰσερχομένας συμμορίας, ἐκκινεῖ ἀπὸ τὰ παραμεθόρια ὄρη τοῦ Βόρα καὶ τοῦ Κόζακα, διὰ νὰ χρησιμοποιήσῃ ὡς κυρίαν βᾶσιν τὰς κορυφογραμμὰς τοῦ Βερμίου καὶ νὰ κατέλθῃ ἐκεῖθεν πρὸς τὰ Πιέρια.

Διὰ τῶν ὄρειων αὐτῶν διαβάσεων ἔγινε καθ' ὅλον τὸ πρῶτον ἡμῶν τοῦ 1946, ἡ διάβασις τῶν συμμοριῶν, αἱ ὁποιαὶ κατέρχοντο ἀπὸ τὰς γειτονικὰς χώρας, διὰ νὰ ἐφαρμόσουν τὸ ἐπιτελικὸν σχέδιον τῆς ἐνατίου τῆς ἐπιθέσεως, ἀφοῦ συγκεντρώθη εἰς τοὺς ὄρεινοὺς ὄγκους τῆς νοτίου Μα-

Κάποτε—νομίζω ἐπὶ Κοτζιά— σ' ἓνα σταυροδρόμι, στὸ ἄνω μέρος τῆς πλατείας Κολωνακίου, ὅπου τ' αὐτοκίνητα διασταυρῶνται πικνά, εἶχε γίνῃ ἓνα καταφύγιο, πρὸς διαφύλαξιν τῆς σωφικῆς ἀκεραιότητος τῶν πεζῶν. Ποιὸς θὰ τὸ ἐπίστευε ποτέ, ὅτι τὸ καταφύγιον αὐτὸ θὰ γινόταν ζαχαροπλαστεῖο;... Ἀλλὰ στὴν Ἑλλάδα ἔχουν γίνῃ τόσα παράδεξα, ὥστε σπανίως ἓνα πρᾶγμα ποὺ κάνουμε, νὰ χρησιμοποιηθῆ γιὰ τὸν ἀρχικὸ προορισμὸν του. Τὸ Ἴλου Μέλσθρον, κτισμένον γιὰ Μουσεῖον, ἔγινε... Ἀρειὸς Πάγος, τὸ κτῆριον τῆς διασταυρώσεως τῆς λεωφοροῦ Βασιλίσσης Σοφίας, φτιασμένον ἀπὸ τοὺς Βαυαροὺς γιὰ φαρμακεῖον, ἔγινε... Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν, τὸ μέγαρον τῆς Δουκίσσης τῆς Πλακεντίας... στρατῶν πυροβολικοῦ καὶ Βυζαντινὸν Μουσεῖον, τὸ μέγαρον ἐκθέσεων τοῦ Ζαππεῖου ἔχει γίνῃ ἀποθήκη ἱματισμοῦ καὶ τὸ πάρκο του καφενεῖο, ἐστιατόριον καὶ θεατρούπολις· ἡ «Ἀναγέννησις», μία ἀπὸ τῆς ὠραιότερες ἐπαύσεις τῆς Κηφισιάς ἔχει γίνῃ... δημόσιες φυλακὲς καὶ τὸ Δημόσιον Μαιευτήριον... πολυκατοικία· ἡ μεγάλη «ἐπισίνα» τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἐπρόλαβε νὰ ἰδῆ νερὸν κι' ἔγινε... ἀποθήκη βενζίνης καὶ ἀπορῶ πῶς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον ἐξακολουθεῖ ν' ἀντέχῃ καὶ δὲν ἔγινε ἀκόμη... μπουραρία. Μὲ τὴν θαυμάσια θέσιν, ὅπου θρίσκειται, θὰ εἶχε τοῦ κόσμου τὴν πελατεία—ἀν' ἔβαζε, μάλιστα καὶ μερικὰ δωμάτια δι' οἰκογενείας, ὅπου τὰ διάφορα τσουλάκια νὰ βλέπουν, μὲ τὸ μέγαρο τ' ἐσκοπιο, τὴν σελήνην τοῦ... μέλιτος!

Γιατί, λοιπόν, κι' ἓνα καταφύγιο νὰ μὴ γίνῃ... ζαχαροπλαστεῖο; Μὰ θὰ πῆτε—εἶναι γιὰ τοὺς πεζοὺς. Ἀσφαλῶς. Ἀλλὰ γιὰ τοὺς πεζοὺς εἶνε καὶ τὰ πεζοδρόμια. Αὐτὸ δὲν ἐμπόδισε καθόλου νὰ γίνον μαγάδικα, μπακάδικα, παληατζήδικα, τυροπητάδικα, στιλβωτήρια, γιατσάδικα, ψιλικατζήδικα, ἀσπροροχάδικα, σαραφικά καὶ ὅ,τι ἄλλο μπορεῖ νὰ βάλῃ ὁ νοῦς τοῦ ἀθρώπου. Οἱ Κολωνακιῶτες στὴν ἀρχὴ ἐγέλοῦσαν καὶ κοροῖδευαν. Αὐτὸ τὸ καταφύγιο ἔχει σχῆμα κιθάρας, ποὺ μοιάζει πολὺ μὲ τὸ σχῆμα ἐνὸς γνωστοῦ σκεύους, κοινοῦ στὸ μπάνιο κάθε σπιτιοῦ καὶ ποὺ θὰ μοῦ ἐπιτραπῆ νὰ μὴν ἀναφέρω τ' ὄνομά του. Ὡστόσο μ' αὐτὸ τὸ ὄνομα τὸ ξέρουν ὅλοι πιά, τὸ ὑπαίθριον αὐτὸ ζαχαροπλαστεῖο, καὶ μ' αὐτὸ δίνει καὶ παίρνει στῆς κουδέντες τους. Καὶ κάνει φοβερὴ δουλειά.

Τὸ τί μαζεύεται, τὴν νύκτα, ἐκεῖ, δὲν λέγεται. Κυρίες, δεσποινίδες, κομψευόμενοι, τρίγωνα Ἰφενικά, φλέρτ θανάσιμα, φαλάκρες, νάυλον, μονόκλ παρελθούσης χρήσεως, Ἀγγλικούρες καὶ Γαλλικούρες—τὸ αἶ-λάϊφ τοῦ Κολωνακίου, μαυραγορίτες καὶ μὴ. Μέσα σὲ λίγα τετραγωνικὰ μέτρα στριμώγνεται κάθε καρυδιάς καρῦδι, μὲ πλήρη κατάργησι

45071α
29 Αυγ 1947

ΔΕΝ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ Κ.Κ.Ε. ΑΛΛΑ ΜΟΝΟΝ ΠΕΜΠΤΗ ΦΑΛΑΓΞ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΜΑΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΗΘΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

40ον (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ)

Έξεθέσαμεν εἰς μακρὰν σειρὰν ἀρθρῶν τῆ ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος κατὰ τὰ τέσσαρα τελευταῖα ἔτη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, δηλαδὴ, κατὰ τὴν ὁποία, τὸν Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον τοῦ 1944, ἐξαπέλυσε κατὰ τῆς ὑποδοῦλον ἀκόμη τότε Ἑλλάδος τὴν πρώτην ἐπίθεσιν, ἐδῶ καὶ εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν, μέχρι τῆς ἐποχῆς, κατὰ τῆν ὁποίαν ἀνέλαβε τὴν συνεχιζομένην εἰσέξιν σήμερον τρίτην μεγάλην ἐπίθεσιν.

Παρηκολουθήσαμεν τὸ Κομμουνιστικὸν αὐτὸ Κόμμα, τὸ ὁποῖον εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης του ἐν Ἑλλάδι συγκροτήσεως ἤτο ἀπλοῦν παράρτημα τῆς ἐν Μόσχᾳ ἐδρευούσης Τρίτης Κομμουνιστικῆς Διεθνούς, χωρὶς δικαίωμα καὶ χωρὶς ἰκανότητα οἰασθήποτε Ἑλληνικῆς πρωτοβουλίας, νὰ ἀαμένη ἀνευκόμως, πρὸ πάσης σημαντικῆς του ἀποφάσεως, τὰς διαταγὰς, τὰς ὁποίας θὰ ἐλάμβανεν ἀπὸ τοῦς ξένους αἰθέτας του, καὶ τὰ συμμορφούτα: τυφλῶς πρὸς αὐτάς. Τὸ εἶδομεν ὀργανῶνον κατὰ τὴν κρισιμωτέραν στιγμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Συμμαχικοῦ ἀγῶνος τὸν «πρῶτον γυρὸν» του, τὸ κίνημα, δηλαδὴ, τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τὴν ταυτόχρονον ἐξωτερικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τῶν ἐθνικῶν ἀρταρικῶν ομάδων εἰς τὴν ὑπόδοῦλον Ἑλλάδα. Τὸ εἶδομεν ἐξαπολύον τὸν δεύτερον γυρὸν» του εὐθύς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὸ ἀπαίσιον Δεκεμβριανὸν κίνημα, δὲ νὰ ὑπαγάγῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν μόλις ὀργανομένην τότε Σλαβικὴν κομμουνιστικὴν ὀργάνωσιν τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου. Καὶ τὸ εἶδομεν, τέλος, δεχόμενον, τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1945, τὰς διαταγὰς διὰ τῆς τελικῆς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐπίθεσιν, ἡ ὁποία ἤρχισεν ἐπιτακτικώτερα ἕνα ἔτος ἀργότερον, καὶ εὐρίσκειται σήμερον εἰς τὸ ἐπιτακτικώτερον σημεῖόν της.

ΑΙ ΤΡΕΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ

Εἰς ὅλας αὐτάς τὰς χαρακτηρικὰς περιόδους μιᾶς ἐξέλιξεως, ἡ ὁποία ἔχει σαφῆ καὶ ὀναμασιβή-τητον ὀργανιστὴν ἀνέχεται, ἀνεύρομεν τὰς πειστικὰς ἀποδείξεις τῆς ἐλλείψεως οἰασθήποτε αὐτοτελοῦς καὶ ἀνεξαρτήτου κατευθυνούσης γραμμῆς καὶ τῆς πλήρους συμμορφώσεως πρὸς τὰς ἐξωθεν δίδουέας διαταγὰς.

θὰ ἐπεδιώκοντο: ὅλα, μέχρι τῆς τελευταίας λεπτομερείας, ἀπεφασίσθησαν ἐξω τῆς Ἑλλάδος. Καὶ διετάσσεται καθὲς τόσον τὸ Κ.Κ.Ε., διὰ τῶν ὀδηγιῶν αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τὸ γερικὸν κομμουνιστικὸν κέντρον ἐπέλλοτο κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ διὰ τῶν ὀδηγιῶν, τὰς ὁποίας ἐκαλεῖτο εἰδικῶς εἰς τὴν Πράγαν ἢ εἰς τὸ Βελιγράδιον ἢ ἀλλαχοῦ, νὰ δεχθῆ ἕνας ἐκ τῶν κομμουνιστῶν ἡγετῶν τῆς Ἑλλάδος, νὰ λάβῃ τὸ δεῖνα ἢ τὸ τάδε μέτρον, νὰ θέσῃ τὸ δεῖνα ἢ τὸ τάδε σύστημα εἰς κυκλοφορίαν, νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐπιθέσεως τὴν δεῖνα ἢ τὴν τάδε ἰδικὴν του δύαμιν.

Ἡμπορεῖ δὲ καιεῖς, ἐπὶ τῆς βάσει τῶν ἤδη ἀποκαλυφθέντων στοιχείων, νὰ παρακολουθήσῃ, χωρὶς καμμίαν δυσχέρειαν, εἰς ποίας ἀκριθῶς ἐξωθεν ὀδηγίας καὶ διαταγὰς ὀφείλονται ἢ ὑπὸ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐμφάνισις τῆς τακτικῆς τῆς «μαζικῆς αὐτοάμυνας», τῆς ἠθικῆς ἐνισχύσεως τῶν συμμοριῶν, αἱ ὁποῖαι παριστάοντο δῆθεν ὡς «ὀμάδες διωκομένων καὶ αὐτοαμυομένων δημοκρατικῶν πολιτῶν», τῆς ἐπισήμου ἀναγνωρίσεως τοῦ «Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδας», τῆς ἐξ ἴσου ἐπισήμου διακηρύξεως, ὅτι ὁ «Δημοκρατικὸς Στρατὸς» αὐτός, πειθαρχεῖ «στὴν δημοκρατικὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν», τῆς ἀπὸ τοῦ Κομμουνιστικοῦ συνεδρίου τοῦ Στρασβούργου, τέλος, ἐξαπολύσεως τῆς ἀπειλῆς περὶ χωριστῆς Ἑλλάδος «μετὰ διὰ τῆς Κρατικῆς ὑπόστασιν καὶ διὰ τῆς Κυβέρνησιν». Ὅλοι αὐταὶ αἱ κομμουνιστικαὶ ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζουν τὴν ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. κατὰ τὰ δύο αὐτὰ ἔτη τῆς τελευταίας κομμουνιστικῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ἀναποκρίνονται ἀκριθῶς καὶ εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐναντίον τῆς χώρας αὐτῆς ἐξωθεν ἐχθρικῆς ἐπιβουλῆς.

Καὶ πρέπει νὰ ὀμολογηθῆ, ἄλλως τε, ὅτι, κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα καὶ τὸ ἔμψυχον καὶ τὸ ἀψυχον ὀλικόν, ποῦ ἐχρησιμοποιοῦθη ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, εὐρίσκειτο πολὺ περισσότερον, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δυσμενῶς διατε-

ξάγοντες αὐτὸν, εἰς αἱ ἀπλῶν τὰ ὀργανα τῶν ξένων ἀντικαλῶν της. Δὲν νοσεῖ ὁ Ἑλληνικὸς ὀργανισμὸς, ὁ ὁποῖος διατηρεῖ, τούνα τιόν, ὄλην του τὴν ψυχικὴν ὀγείαν ὀποφέρει μόνον ἀπὸ τὸν τραυματικὸν πυρετὸν, τὸν προκαλούμενον ἀπὸ τὰ ἐξωθεν ἐπενεγκόμενα τραυματα.

Πρὸ πατὸς ὀμως δὲν ὀπάρχει Κομμουνιστικὸν Κόμμα Ἑλλάδος, ρυθμίζον τὴν πολιτικὴν του ἐπὶ τῆς βάσει οἰωνδῆποτε ἐσωτερικῶν Ἑλληνικῶν κριτηρίων, ὀποπίπτον ἐστὼ εἰς οἰασθήποτε σφάλματα, παρασυρόμενον ἐστὼ ἀπὸ οἰασθήποτε φανατισμὸν. ὀπάρχει μόνον ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐγκτεστημένη «πέμπτη φαλαγξ» ἐκείων οἱ ὁποῖοι ἐξαπέλυσαν τὸν ἀκήρυκτον ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ὀλεμον καὶ οἱ ὁποῖοι δίδουν τὰς ὀαταγὰς τῶν, πεπεισμῆνοι ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι θὰ ἀκολουθηθοῦν, χωρὶς δισταγμὸν, χωρὶς ἀμφιταλάντευσιν, χωρὶς οὔτε στιγμιαίαν καὶ ἀναγωγὴν τῆς οἰασθήποτε διαταγῆς πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος.

Ὅσον τὸ ταχύτερον καὶ ὀσον πληρέστερον κατανοηθῆ ἡ βασικὴ αὐτῆ ἀλήθεια, τόσον τὸ καλλίτερον διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος.

Ούτω, η πρώτη επίθεση του 1944 είχε, ως κύριον αντικειμενικόν σκοπόν αφ' ενός μὲν τὴν ἐξοικθῆναι τῆς μέτρῃ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης σεβαστῆς εἰς ὅλον τὸν Συμμαχικόν κόσμον Ἑλλάδος, αφ' ἑτέρου δὲ τὴν προετοιμασίαν τῆς ἀμέσου κομμουνιστικῆς κατακτήσεως τῆς χώρας εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν, τῆς ἀπὸ τοὺς Γερμανούς. Ἡ δευτέρα ἐπίθεσις τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944 ἀπέβλεπε εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ, ὁ ὁποῖος ὑπετίθετο, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ εἴχε προετοιμασθῆ διὰ τῆς πρώτης ἐπιθέσεως. Καὶ ἡ τρίτη ἐπίθεσις, αὐτὴ ἡ ὁποία συνεχίζεται ἀκόμη καὶ ἡ ὁποία καταφανῶς πλέον ἐξυφάνθη, διετάχθη καὶ ὀργανώθη ἔξω τῆς Ἑλλάδος, ἐπρόκειτο νὰ ἐπαγορθῶσιν ὅσα σφάλματα εἶχον διαπραχθῆ κατὰ τὰς δύο πρώτας καὶ νὰ περιλάβῃ ὀριστικῶς πλέον τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ ὄπισθεν τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος κράτη.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον προσέδιδεν εἰς τὴν δουλικὴν αὐτὴν ὑποταγὴν τῶν ἐν Ἑλλάδι κομμουνιστῶν εἰς τὰς διαταγὰς τὰς ὁποίας ἔξωθεν ἐλάμβανον, πολὺ μεγαλειότεραν σημασίαν, εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι ἐγνώριζαν οἱ ἴδιοι καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, ὅτι δὲν ἔμπορουσαν καὶ νὰ ἐλπίζου, εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἰσχυρᾶς κομμουνιστικῆς Ἑλλάδος. Ἦσαν ἄριστα πληροφορημένοι, ὅτι εἰς μίαν κομμουνιστικὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον τὴν προέχουσαν θέσιν θὰ εἶχαν μοιραίως ἢ Βουλγαρία, χαϊδεμένο πάντοτε παιδί τοῦ Ρωσικοῦ κομμουνισμοῦ, προμηθεύουσα πάντοτε τοὺς γενικούς τῆς γραμματεῖς εἰς τὴν «Κομιντέρν» τῆς Μόσχας, καὶ ἡ Νοτιοσλαβία, τὸ ἰσχυρὸν κράτος τοῦ στρατάρχου Τίτο, καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀπετέλει πάντοτε τὸν πτωχὸν καὶ περιφρονημένον συγγενῆ, ὁ ὁποῖος θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι εὐχαριστήμενος, ἂν ὑπὸ τὸ κομμουνιστικὸν καθεστῶς θὰ τοῦ ἄφηναν οἱ ἄλλοι ἔστω καὶ ἕνα μέρος μόνον τῆς παλαιᾶς του ἐδαφικῆς ἐκτάσεως.

ΑΙ ΕΞΩΘΕΝ ΔΙΔΟΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

Οὐδέποτε ὅμως ἄλλοτε, εἰς ὕδαμιαν ἀπὸ τὰς δραματικὰς φάσεις τῆς ἐξελίξεως τῆς κομμουνιστικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ Κ.Κ.Ε. ἐπῆρξε τόσον ἀπολύτως, τόσο ἀδυστάκτως καὶ, μερικὰς μάλιστα φοράς, τόσον χονδροειδῶς ὄργανον τῶν ξένων, ὅσον κατὰ τὴν παρούσαν περίοδον τὴν περίοδον τοῦ κτρίτου ἔτους, πού ἤρχισε τὴν ἀνορθοποίησιν τοῦ 1945 καὶ συνεχίζεται ἄχρι σήμερον. Ἡ ὅλη ἐκστρατεία ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον θὰ διεξήγετο, αἱ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐχρησιμοποιούντο, τὸ στρατηγικὸν σχέδιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἠκολουθεῖτο, οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ οἱ ὁποῖοι

θεμιμένων κατὰ τῆς χώρας μᾶλλον γειτόνων τῆς, παρὰ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἡ συμβολὴ, τὴν ὁποία ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ τὸ Κ.Κ.Ε. εἰς τὴν ἀνθελληνικὴν αὐτὴν ἐπίθεσιν, ἦτο σχετικῶς μικρὰ καὶ, κατὰ συνέπειαν, ἡ — ἀνέκαθεν ἄλλως τε ὑφισταμένη — ὑπεχρέωσίς του ὅπως δέχεται δουρικῶς ὅλας τὰς ἐντολάς, αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐδίδοντο ἔξωθεν, ἦτο μεγαλειότερα παρὰ ποτε ἄλλοτε.

Ο ΣΑΦΗΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.

Ἐπὶ τοιαύτας συνθήκας, τὸ Κ.Κ.Ε. ἔπαυσε καὶ τυπικῶς ἀκόμη νὰ ἔχη, ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον, τὸν χαρακτήρα Ἑλληνικοῦ Κόμματος καὶ μετεβλήθη ἐπισήμως, ἀδυστάκτως, κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα καὶ τὴν ἐλάχιστην ἀμφισβήτησιν, εἰς τὴν πέμπτην φάλαγγα ἐνὸς ἀκηρύκτου πολέμου, ὁ ὁποῖος ἐξαπελύθη ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν ὁποῖον μετόψην σαφῆνειαν κατήγγειλαν ὄχι Ἑλληνικαὶ πλέον πηγαί, ἀλλὰ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐρεῦνης τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας.

Οἰαδήποτε ἀπόφασις καὶ ἀνλαμβάνεται ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι κομμουνιστῶν ἡγετῶν, οἰαδήποτε σύνθημα καὶ ἀντίθεται εἰς κυκλοφορίαν παρ' αὐτῶν, οἰαδήποτε διαταγὴ καὶ ἀνδίδεται εἰς τοὺς ὀπαδούς του, οἰαδήποτε ἀποψις καὶ ἀν ἐκφράζεται εἰς τὰς ἐφημερίδας του, δὲ, ἔχει καμμίαν σχέσιν πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα, ἀλλ' εἶναι ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον συνάρτησις τοῦ πολέμου, ὁ ὁποῖος ὑπὸ ξένων διεξάγεται ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, μέσον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν σχεδίων τῶν πολεμίων αὐτῶν. Καὶ ἀποδεικνύουν εαυτοὺς ὡς εὐρισκομένους ἀσυγχωρήτως ἔξω τῆς πραγματικότητος ὡς ἀγνωστὰς πράγματα τὰ ὁποῖα ἔγιναν ἤδη παγκρίτως γνωστὰ, ὡς κλείοντες ἐρημητικῶς τοὺς ὀφθαλμούς των πρὸ τῆς ἀληθείας, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀποπειρῶνται καὶ σήμερον νὰ ἀνακαλύψουν ἐσωτερικὰ αἷτια εἰς τὰς δυσχερείας καὶ ζητοῦν, κατὰ συνέπειαν, νὰ εὔρουν φάρμακα ἐσωτερικῆς φύσεως εἰς τὴν ῥύσιν πού κατατρέπει τὴν χώραν.

Ἐλπίζομεν, ὅτι μὲ τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἐθεσσαμεν ὑπὸ ὄψει τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἐπίσεως», εἰς τὴν μακρὰν αὐτὴν εἰρὰν τῶν ἄρθρων, ἠδυνήθητε νὰ συντελέσωμεν κατὰ τὸ εὐχαιρότατον εἰς τὴν πλήρη κατανόησιν τῆς βασικῆς αὐτῆς πραγματικότητος: δὲν ὑπάρχει ἐσωτερικὴ διαίρεσις ἐν Ἑλλάδι: ὑπάρχει ἔξωθεν ἐξῆς πολυθεῖς ἀκήρυκτος πόλεμος καὶ οἱ ἐντὸς τῆς χώρας διε-

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ πρό τινων ἡμερῶν

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΥΠΟ

ΔΗΜΟΣΘ. Σ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ

ΟΜΟΤΙΜΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ἀναφερόμενος εἰς τὸν σοσιαλισμὸν, τὸν κομμουνισμὸν, τὸν ἀναρχισμὸν καὶ τὰς συγχρόνους θεωρίας τῆς συντηρητικῆς παρατάξεως.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΦΕΡΕΙ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟΝ "Ἡ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝ Τῇ ΙΣΤΟΡΙΚῃ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙ," ΑΠΑΡΤΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΡΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΣΧ. 70 X 100, ΤΥΠΩΜΕΝΟΥΣ ΕΠΙ ΠΟΛΥΤΕΛΟΥΣ ΧΑΡΤΟΥ, ΕΚΤΑΣΕΩΣ 1383 ΣΕΛΙΔΩΝ ΜΕ ΠΟΛΛΑΣ ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΑΝ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΝ

**ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ
ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ἢ ΧΩΡΙΣΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΜΟΥΣ**

Διὰ πᾶσαν σχετικὴν αἴτησιν ἠμπορεῖ τις νὰ ἀπευθυνθῇ εἰς τὸν ἐκδοτικὸν οἶκον Δ. ΑΛΕΞΙΟΥ (Πεσμαζόγλου 5 δ Ἀθῆναι) ἢ πρὸς τὸν συγγραφέα (Λυκαβητοῦ 41, Τηλ. 27.611, Ἀθῆναι)

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ γνῶστος οἰκονομολόγος κ. **Δημοσθ. Σ. Στεφανίδης**, ἀσχολούμενος ἐνδελεχῶς ἀπὸ εἰκοσαετίας καὶ πλέον μὲ τὴν Ἱστορίαν τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, ἔφερε προσφάτως εἰς τὴν δημοσιότητα ὡλοκληρωμένον τρίτομον ἔργον ἐπὶ τοῦ κλάδου τούτου τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης. Πρόκειται περὶ τοῦ πρώτου διεξοδικοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου **Ἱστορίας τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας**, ποῦ ἐγράφη εἰς τὴν γλῶσσαν μας καὶ τὸ ὁποῖον θὰ διεκδικήσῃ ἀσφαλῶς μίαν ἡμέραν τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν καὶ εἰς τὴν συναφῇ διεθνῇ βιβλιογραφίαν. Εἰς αὐτὸ — μετὰ σύντομον ἐπισκόπησιν τῆς ἐξελίξεως τοῦ οἰκονομικοῦ βίου — παρελαύνουν πρὸ τοῦ ἀναγνώστου ὅλα τὰ οἰκονομολογικὰ συστήματα καὶ αἱ σπουδαιότεραι οἰκονομικαὶ θεωρίαι, ποῦ διευτυπώθησαν εἰς τὸν πολιτιστικὸν μας κύκλον ἀπὸ τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος μέχρι τῶν ἡμερῶν μας εἰς τὰ πλαίσια τόσο τῆς συντηρητικῆς, ὅσον καὶ τῆς ἀνατρεπτικῆς παρατάξεως. Πλὴν τῆς ἐπιστημονικότητος καὶ τῆς πληρότητος, ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ ἔργου εἶναι ἡ ἐξαιρετικὴ σαφήνεια εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἐπιστημονικῶν ἐννοιῶν, ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ γλαφυρότης τοῦ ὕφους, ἡ συστηματικότης εἰς τὴν κατάταξιν τῆς ὀγκώδους ὕλης καὶ ἡ ἀντικειμενικότης εἰς τὰς κρίσεις, ἀπηλλαγμένας ἀπὸ κάθε προκατάληψιν ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης παρατάξεως. Τὰ προσόντα ταῦτα, διακρίνοντα γενικώτερον τὸν συγγραφέα, προσπίπτουν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ἀναγνώστου εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων σελίδων τοῦ ἔργου. Ἰδίως οἱ πολυάριθμοι μαθηταὶ του θὰ ἀνεύρουν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ὀλόκληρον τὸν παλαιὸν των διδάσκαλον.

Βιβλία, ὡς τὰ τοῦ καθηγητοῦ Δημ. Στεφανίδου, ὑπῆρξαν πάντοτε εὐπρόσδεκτα ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν ἀναγνωστικὸν κοινὸν καὶ ἱκανοποιοῦν ζωτικὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου μας. Μεγαλυτέραν ὁμως σημασίαν παρουσιάζουν ταῦτα κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, μέσα εἰς τὴν σκληρὰν πάλην τῶν ἰδεῶν, ποῦ συνταράσσει τὴν οἰκουμένην ὀλόκληρον. Ἡ ἤδη ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος παρατηρουμένη διαμάχη μεταξὺ ἀτομισμού καὶ κοινωνισμού, κεφαλαιοκρατίας καὶ σοσιαλισμοῦ, ἀναρχισμοῦ καὶ κομμουνισμοῦ ἐμφανίζεται ἀνάγλυφος εἰς τοὺς τρεῖς τόμους τοῦ προκειμένου ἔργου μὲ τὰς ποικιλοῦσας φάσεις τῆς καὶ τὰ ἄμεσα καὶ ἔμμεσα ἀποτελέσματά τῆς. Ἀλλ' ὁ ἀναγνώστης δὲν θὰ εὕρῃ αὐτόθι μόνον τὰ μέσα συμπληρώσεως τῆς μορφώσεώς του καὶ πρὸ παντὸς τῶν γνώσεών του ἐν σχέσει πρὸς τὸ λεγόμενον κοινωνικὸν ζήτημα· θὰ εὕρῃ ὡσαύτως τὸν ἀμερόληπτον καὶ ἀντικειμενικὸν ὁδηγόν, ποῦ θὰ ἐξασθενίσῃ, ἂν δὲν ἄρῃ τὰς πνευματικὰς ἀνησυχίας του καὶ θὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὴν τόσο ποθητὴν καὶ ἀναγκαίαν ψυχικὴν γαλήνην.

Τὸ ἔργον ἀπευθύνεται πρὸς πάντα, διαθέτοντα ὁποσδήποτε γενικὴν μόρφωσιν καὶ δυνάμενον νὰ ἀφομοιώσῃ ἀπλοποιημένας ἐπιστημονικὰς ἐννοίας. Ἰδιαιτέρως ἀπευθύνεται τοῦτο πρὸς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν εἰς τὰ πανεπιστήμια καὶ λοιπὰς ἀνωτάτας σχολάς.

Ἐν Ἀθῆναις τέλος τοῦ 1949

Ἐκδοτ. οἶκος ΔΗΜ. ΑΛΕΞΙΟΥ

ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

“ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝ ΤΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙ,,

Τόμος Α΄

Η ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

(ΑΡΧΑΙΟΤΗΣ, ΜΕΣΑΙΩΝ, ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ), σελ. 372

Είσαγωγή εις την ιστορίαν τῆς κοινωνικῆς οἰκονομικῆς. I. Ἡ ἔννοια τῆς κοινωνικῆς οἰκονομικῆς. II. Ἡ γένεσις τῆς κοινωνικῆς οἰκονομικῆς (αἱ βαθμίδες τῆς οἰκονομικῆς ἐξελίξεως, ἡ ἀνοδος τῆς ἀνθρωπότητος ἐπὶ τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν βαθμίδων, ἡ κοινωνικὴ οἰκονομικὴ ὡς προϊόν τῆς βαθμίδος τῆς «λαϊκῆς οἰκονομίας»). III. Ἡ ἱστορία τῆς κοιν. οἰκονομικῆς καὶ ἡ θέσις τῆς μεταξὺ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν IV. Ἡ μέθοδος τῆς ἐπομένης ἐπισκοπῆσεως. V. Βιβλιογραφία.

Μέρος Α΄.— Ἡ προϊστορία τῆς κοινωνικῆς οἰκονομικῆς. Κεφάλαιον Α΄. Ἀρχαιότης. I.— Ἀρχαία Ἑλλάς. Α΄. Κοινωνικαὶ οἰκονομικαὶ θεωρίαι τῆς συντηρητικῆς παρατάξεως (Ξενοφῶν, Ἀριστοτέλης). Β΄. Κοινωνικὰ οἰκονομικὰ συστήματα, θεωρίαι καὶ τάσεις τῆς μεταρρυθμιστικῆς καὶ τῆς ἀνατρεπτικῆς παρατάξεως (Πλάτων, Ζήνων, ἀνατρεπτικαὶ τάσεις εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα). II.— Ρωμαϊκὴ περίοδος. Α΄. Κοινωνικαὶ οἰκονομικαὶ θεωρίαι τῆς συντηρητικῆς παρατάξεως (Κάτων, Οὐάρρων, Βιργίλιος, Κολουμέλλας, Κικέρων κλπ.). Β΄. Θεωρίαι καὶ τάσεις τῆς ἀνατρεπτικῆς παρατάξεως (Ἔσσαιοι, Καρποκρατιανοί, ὁ κοινωνισμὸς τῶν πρώτων χριστιανῶν). Κεφάλαιον Β΄. Μεσαιῶν. I.— Δυτικὴ καὶ κεντρικὴ Εὐρώπη. Α΄. Θεωρίαι τῆς συντηρητικῆς παρατάξεως (Θωμᾶς ὁ Ἀκυνάτης, Νικόλαος Ὁρέσιμος, Ἰωάννης Βουριδάνους, Ἀντωνῖνος ἐκ Φλωρεντίας κτλ.). Β΄. Θεωρίαι τῆς ἀνατρεπτικῆς παρατάξεως. α) Αἱ κοινωνίζουσαι θεωρίαι τῶν πατέρων τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας (Ἀμβρόσιος, Κυπριανός, Αὐγουστίνος). β) Αἱ κοινωνιστικαὶ τάσεις τῆς μεσαιωνικῆς ἐποχῆς (Καθαροί, Ἀποστολικοί, Ἀδελφοὶ τοῦ ἐλευθέρου πνεύματος, Βεγαρδοί, Λολλαρδοί). II.— Βυζάντιον. Α΄. Οἱ πατέρες τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας (Κλήμης, Ὠριγένης, Μ. Βασίλειος, Γρηγόριος ὁ Νύσσης, Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος). Β΄. Γεώργιος Γεμιστὸς - Πλήθων. Κεφάλαιον Γ΄. Ἀναγέννησις. I.— Ἡ οἰκονομικὴ διδασκαλία τῶν μεταρρυθμιστῶν τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας (Λούθηρος, Μελάγχθων, Ἐρασμος, Ζβίγγλιος, Καλβῖνος). II.— Θεωρίαι καὶ τάσεις τῆς ἀνατρεπτικῆς παρατάξεως. Α΄. Αἱ κοινωνικαὶ οὐτοπία τῆς μεταμεσαιωνικῆς ἐποχῆς. α) Ὁ Θωμᾶς Μόρος καὶ ἡ «Οὐτοπία» του. β) Ὁ Θωμᾶς Καμπανέλλα καὶ τὸ «Κράτος τοῦ ἡλίου». γ) Αἱ μεταγενέστεραι κοινωνικαὶ οὐτοπία («Ἡ Χριστιανούπολις», «Ὁ νόμος τῆς ἐλευθερίας», «Ἡ ἱστορία τῶν Σεβαραμβων», «Ὁ κῶδιξ τῆς φύσεως», «Τὸ ταξείδιον εἰς Ἰκάρϊαν», «Τὸ ἔτος 2000 μ.Χ.», «Ἡ ἐλευθέρα χώρα»). Β΄. Αἱ ἀνατρεπτικαὶ τάσεις ἐν τῇ πράξει. α) Οἱ ἀναβαπτισταί. β) Τὸ ἰησουϊτικὸν κομμουνιστικὸν κράτος τῆς Παραγουάης.

Τόμος Β΄

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

(ΕΜΠΟΡΟΚΡΑΤΙΑ, ΦΥΣΙΟΚΡΑΤΙΑ, ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΧΟΛΗ), σελ. 415

Μέρος Β΄.— Ἡ ἱστορία τῆς κοινωνικῆς οἰκονομικῆς. Τμῆμα 1ον. Αἱ κοινωνικαὶ οἰκονομικαὶ θεωρίαι καὶ τὰ συστήματα τῆς συντηρητικῆς παρατάξεως ἀπὸ τῆς γενέσεως τῆς κοιν. οἰκονομικῆς μέχρι τῶν μέσων τοῦ 19^{ου} αἰῶνος. Κεφάλαιον Α΄. Τὸ ἐμποροκρατικὸν σύστημα. I. Γενικαὶ παρατηρήσεις. II. Τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς ἐμποροκρατικῆς διδασκαλίας. III. Οἱ σπουδαιότεροι ἐκπρόσωποι τῶν ἐμποροκρατικῶν ἰδεῶν εἰς τὰς διαφόρους χώρας (Ἰσπανία, Γαλλία, Ἀγγλία, Γερμανία, Ἰταλία). IV. Αἱ ἐμποροκρατικαὶ ἰδέαι εἰς τὴν πράξιν. V. Ἡ πολεμικὴ κατὰ τοῦ ἐμποροκρατικοῦ συστήματος. VI. Κριτικαὶ παρατηρήσεις.

Κεφάλαιον Β΄. Ἡ φυσιοκρατικὴ σχολή. I. Γενικαὶ παρατηρήσεις. II. Οἱ πρόδρομοι τῆς φυσιοκρατικῆς σχολῆς III. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς φυσιοκρατικῆς σχολῆς Φρ. Κεναί. IV. Οἱ σπουδαιότεροι Γάλλοι ὀπαδοί. V. Τὰ κύρια σημεῖα τῆς φυσιοκρατικῆς διδασκαλίας. VI. Ἡ ἐξάπλωσις τῆς φυσιοκρ. διδασκαλίας ἐκτὸς τῆς Γαλλίας. VII. Ἀπόπειραι πρακτικῆς ἐφαρμογῆς μερῶν τινῶν τοῦ φυσιοκρ. συστήματος. VIII. Ἡ πολεμικὴ κατὰ τῆς φυσιοκρατικῆς σχολῆς καὶ τὸ τέλος τῆς. IX. Κριτικὴ τῆς φυσιοκρατικῆς διδασκαλίας.

Κεφάλαιον Γ΄. Ἡ φιλελευθέρη σχολή. I. Γενικαὶ παρατηρήσεις. II. Τὸ οἰκονομικόν, πνευματικὸν καὶ πολιτικὸν περιβάλλον τῆς φιλελευθέρης σχολῆς. III. Οἱ πρόδρομοι τῆς φιλελευθέρης σχολῆς. IV. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς φιλελευθέρης σχολῆς Ἀδὰμ Σμῖθ. V. Οἱ σπουδαιότεροι ὀπαδοί. Α΄. Ἀγγλία (Θωμᾶς Μάλθους, Δαυῖδ Ρικάρδο, Τζῶν Στούαρτ Μίλλ, Νασζάου Σένιορ, ἄλλοι Ἀγγλοὶ φιλελεύθεροι οἰκονομολόγοι). Β΄. Γαλλία (Ἰωάννης - Βαπτιστῆς Σαίη, Φρειδερίκος Μπαστιά, Κάρολος Δυνουαγιέ, Γουσταῦος Μολινάρι, Παῦλος Λερονά - Μπωλιέ, ἄλλοι Γάλλοι φιλελεύθεροι οἰκονομολόγοι). Γ΄. Γερμανία (Τύνεν, Ράου, Ἐρμαν). Δ΄. Ἰταλία. Ε΄. Ἦν. Πολιτεία τῆς Β. Ἀμερικῆς. ς΄. Λοιπαὶ χώραι. VI. Ἡ μεταφορὰ τῆς φιλελευθέρης διδασκαλίας εἰς τὴν πράξιν. VII. Οἱ πολέμοι τῆς φιλελευθέρης σχολῆς (Φρειδερίκος Λίστ, Σιμόνδ δὲ Σισμόνδι, οἱ Ρωμαντικοί).

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

(ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ, ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ, ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΘΕΩΡΙΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ), σελ. 596

Τμήμα 2ον. Αί κοινωνικαί οικονομικαί θεωρίαι, τὰ συστήματα καὶ αἱ τάξεις τῆς μεταρρυθμιστικῆς καὶ τῆς ἀνατρεπτικῆς παρατάξεως ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 19ου αἰῶνος μέχρι σήμερον. Κεφάλαιον Α'. Αἱ κοινωνικαὶ θεωρίαι, τὰ συστήματα καὶ αἱ τάξεις ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 19ου αἰῶνος μέχρι σήμερον. I. Ἡ ἔννοια τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ. II. Αἱ γενικαὶ σοσιαλιστικαὶ καὶ κομμουνιστικαὶ θεωρίαι, συστήματα καὶ τάξεις. Α'. Οἱ σπουδαιότεροι πρόδρομοι τοῦ νεωτέρου σοσιαλισμοῦ καὶ κομμουνισμοῦ (Μελιέ, Ρουσσώ, Μαρξ, Βαρβίλλ, Μπουασέλ, Φίχτε). Β'. Ὁ σοσιαλισμὸς καὶ ὁ κομμουνισμὸς ἐν Γαλλίᾳ (Κλαύδιος κόμης τοῦ Σαιν - Σιμόν, Κίρολος Φουριέ, Λουδ. Μπλάν, παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ κομμουνισμοῦ). Γ'. Ὁ σοσιαλισμὸς καὶ ὁ κομμουνισμὸς ἐν Ἀγγλίᾳ (Ροβέρτος Ὅουεν, Γουλιέλμος Θόμσον). Δ'. Ὁ σοσιαλισμὸς καὶ ὁ κομμουνισμὸς ἐν Γερμανίᾳ α'. Κάρολος Ροδβέρτους β'. Φερδινάνδος Λασσάλ. γ'. Κάρολος Μάρξ καὶ Φρειδερίκος Ἐγγελς. 1) Βίος καὶ ἔργα τῶν Μάρξ - Ἐγγελς. 2) Διδασκαλία (ἢ πάλη τῶν τάξεων, οἱ σκοποὶ τοῦ ἐργατικοῦ ἀγῶνος, ἡ ὑλιστικὴ ἀντίληψις τῆς ἱστορίας, ἡ μαρξικὴ θεωρία περὶ ἀξίας καὶ ὑπεραξίας, ἡ ἐκμετάλλευσις τῆς ἐργασίας ὑπὸ τοῦ κεφαλαίου, ἡ συγκέντρωσις τοῦ πλοῦτου καὶ ἡ ἐργατικὴ ἐξαθλίωσις). 3) Κριτικαὶ παρατηρήσεις. 4) Οἱ μαρξισταί. α' Ὁ μαρξισμὸς ἐν Γερμανίᾳ (γένεσις καὶ ἐξέλιξις τῆς σοσιαλδημοκρατίας, Μπέρνσταϊν, Κάουτσκυ). β' Ὁ μαρξισμὸς ἐν Ρωσίᾳ (ἡ κατάληψις τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῶν μπολσεβίκων, ὁ μπολσεβικισμὸς ὡς ἀνατρεπτικὴ διδασκαλία, αἱ διάφοροι φάσεις τῆς κοινωνικῆς ὀργανώσεως τῆς Ρωσίας καὶ τὰ ἐντεῦθεν ἀποτελέσματα, αἱ μεταπολεμικαὶ ἐπιδιώξεις τοῦ μπολσεβικισμοῦ). γ' Ὁ μαρξισμὸς ἐν Γαλλίᾳ. δ' Ὁ μαρξισμὸς ἐν Ἀγγλίᾳ, ὁ μαρξισμὸς εἰς τὸ Βέλγιον, ὁ μαρξισμὸς εἰς τὰς λοιπὰς χώρας, ὁ μαρξισμὸς καὶ ἡ διεθνὴς ἔνωσις τῶν ἐργατῶν. III. Αἱ θεωρίαι καὶ αἱ τάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ σοσιαλισμοῦ. Α'. Ἡ ἔννοια τοῦ ἀγροτικοῦ σοσιαλισμοῦ. Β'. Ὁ ἀγροτικὸς σοσιαλισμὸς εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας (Ἐρρίκος Τζώρτζ). Γ'. Ὁ ἀγροτ. σοσιαλισμὸς εἰς τὴν Μ. Βρετανίαν (Μίλλ, Γουῶλας). Δ'. Ὁ ἀγροτικὸς σοσιαλισμὸς εἰς τὴν Γερμανίαν (Γκόσεν, Σίμπερ, Φλυρσχάιμ, Ὀππενχάιμ, Δαμάσκε). Ε'. Ὁ ἀγροτικὸς σοσιαλισμὸς εἰς τὰς λοιπὰς χώρας. ς'. Κριτικαὶ παρατηρήσεις. Κεφάλαιον Β'. Ἀναρχικαὶ θεωρίαι καὶ τάξεις ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 19ου αἰῶνος μέχρι σήμερον. I. Ὁ σπουδαιότερος πρόδρομος τοῦ νεωτέρου ἀναρχισμοῦ Γουλ. Γκόδουϊν. II. Ἀναρχικαὶ θεωρίαι (Προυδόν, Στίρνερ, Βακοῦνιν, Κροπότκιν). III. Αἱ ἀναρχικαὶ τάξεις εἰς τὴν πράξιν. IV. Κριτικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἀναρχισμοῦ.

Τμήμα 3ον. Αἱ κοινωνικαὶ οικονομικαὶ θεωρίαι καὶ τὰ συστήματα τῆς συντηρητικῆς παρατάξεως ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 19ου αἰῶνος μέχρι σήμερον. Κεφάλαιον Α'. Ἡ ἱστορικὴ σχολὴ τῆς κοινωνικῆς οικονομικῆς. Κεφάλαιον Β'. Σχολαί, διδασκαλίας καὶ συστήματα, ποὺ συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ κράτους εἰς τὴν οικονομικὴν ζωὴν (ὁ ἀπὸ καθέδρας σοσιαλισμὸς, ὁ κρατικὸς σοσιαλισμὸς, ὁ χριστιανικὸς κοινωνισμὸς, τὸ σύστημα τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, ἡ σχολὴ τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης). Κεφάλαιον Γ'. Ἡ μαθηματικὴ σχολὴ τῆς κοιν. οικονομικῆς. Κεφάλαιον Δ'. Ἡ ψυχολογικὴ σχολὴ τῆς κοινωνικῆς οικονομικῆς. Κεφάλαιον Ε'. Αἱ σύγχρονοι κατευθύνσεις τῆς κοινωνικῆς οικονομικῆς (συντεχνισμὸς, ἐθνικοσοσιαλισμὸς, σύγχρονοι θεωρητικαὶ κατευθύνσεις).

Η ΡΩΣΣΙΑ, Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ

(ΚΟΜΙΝΤΕΡΝ ΚΑΙ ΚΟΜΙΝΦΟΡΜ)

Καθημ. ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. EDWARD CRANKSHAW

13-11-47

20Ν (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ)

Αν ἐπροσέχαμεν εἰς τοὺς λόγους τῶν σοβιετικῶν πολιτικῶν μὲ ὀλιγωτέραν προκατάληψιν καὶ μὲ πνεῦμα ὅσον τὸ δυνατόν εὐκαμπτον καὶ ἀνοικτόν, θὰ ἐνδιαφερόμεθα ζωηρῶς διὰ τὰς ἀναγγελίας περὶ ἐγκαταλείψεως κάποιας παλαιᾶς τακτικῆς ἢ πολιτικοῦ ὄργανου, διότι αἱ τοιαῦται ἀναγγελίαι εἶναι πάντοτε ἀληθεῖς καὶ τὸ ἀλάθητον συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἡ δεῖνα τακτικὴ ἢ πολιτικὸν ὄργανον ἐξεπλήρωσε τὸν προορισμὸν του. Ἀφοῦ ὁμῶς ὁ κύριος καὶ πρωταρχικὸς σκοπὸς δὲν ἐπετεύχθη ἀκόμη, πρέπει νὰ ἀναμένωμεν κάποιο νέον καὶ ἰσχυρότερον ὄργανον, προωρισμένον νὰ φέρῃ τὸν κύριον σκοπὸν κατὰ ἕνα σταθμὸν ἐγγύτερον πρὸς τὴν ἐκπλήρωσίν του.

Ἴδου ὁ μῖτος τῆς Ἀριάδνης ποὺ μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὰ ἀδύτα τοῦ σοβιετικοῦ πνεύματος. Ἴδου ὁ μόνιμος σκοπός: Ἡ πραγματοποίησις τοῦ παγκοσμίου κομμουνισμοῦ. Ὁ σκοπὸς αὐτός, ἀδιάφορον τί ἤμπορεῖ νὰ εἶπεν ὁ Τρότσκι, αὐδέποτε ἐλησμονήθη. Ἀναγράφεται σαφῶς εἰς ὅλα τὰ βιβλία ποὺ προορίζονται διὰ τὴν μόρφωσιν τῆς ρωσικῆς νεολαίας καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὸ ἔργον «Ἀρχαὶ τοῦ Λενινισμοῦ» τοῦ Στάλιν καὶ εἰς τὴν «Ἱστορίαν τοῦ Κομμ. Κόμματος τῆς Σοβ. Ἐνώσεως», τὰ ὁποῖα εἶναι διὰ τοὺς Ρώσσους κομμουνιστὰς ὅτι οἱ «στρατιωτικοὶ κανονισμοὶ» διὰ τοὺς Βρεταννοὺς στρατιώτας. Κατὰ τὴν πορείαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἤμπορεῖ νὰ συμβῇ τὸ πᾶν: Αἱ Κόμιντερν ἔρχονται καὶ παρέρχονται. Διότι αὐταὶ εἶναι τὰ ὄργανα, τὰ μέσα καὶ τὰ οὐκάζια καὶ αἱ πολιτικαὶ παρεκκλίσεις τοῦ Κρεμλίνου εἶναι ζητήματα τακτικῆς, ἀπλᾶ μέσα. Ὁ παγκόσμιος κομμουνισμὸς εἶναι, καὶ πρέπει νὰ εἶναι, ὁ ἀναλλοίωτος σκοπός.

ὑποθέτω ὅτι ἡ σύγχυσις μας σχετικῶς μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Στάλιν προεκλήθη κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὴν παλαιάν του θεωρίαν περὶ τοῦ «σοσιαλισμοῦ εἰς μίαν μόνην χώραν» καὶ ἀπὸ τὰς διατριβὰς τοῦ Τρότσκι, ὁ ὁποῖος κατηγορεῖ τὸν ἐχθρὸν καὶ νικητὴν του ὅτι ἐπρόδιδε τὴν ἐπανάστασιν. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἤμπορέσαμεν ν' ἀντιληφθῶμεν περὶ τοῦ Τρότσκι εἶναι ὅτι ἡ διέ-

νεξίς του μὲ τὸν Στάλιν ἦτο ὑπόθεσις ἐσωτερικῆς φύσεως. Ἐνας κομμουνιστὴς ἐφίλονει μὲ ἕνα ἄλλον κομμουνιστὴν περὶ πραγμάτων τὰ ὁποῖα ἐθεώρουσαν καὶ οἱ δύο ὡς δεδομένα καὶ τὰ ὁποῖα ἡμεῖς δὲν τὰ θεωροῦμεν ὡς τοιαῦτα. Μὲ τὸ νὰ παρερμηνεύωμεν τὸν Τρότσκι ὑποθέτοντες ὅτι μὲ τὸν δρον ἐπανάστασις ἐνοοῦσε καὶ αὐτὸς ὅτι ἐνοοῦμεν καὶ ἡμεῖς, ἐφύγαμεν ἀπὸ τὸν ὀρθὸν δρόμον. Ἀνεκαλύψαμεν δηλαδὴ ὅτι ὁ δεδηλωμένος σκοπὸς τοῦ Στάλιν περὶ ἐγκαταστάσεως τοῦ σοσιαλισμοῦ εἰς μίαν μόνην χώραν ἦτο μία καθησυχαστικὴ διακήρυξις, ἐνῶ πραγματικῶς ἀπὸ ἀντικομμουνιστικῆς ἀπόψεως ἦτο μία διακήρυξις δυσοίωνος. Ἦτο δὲ δυσοίωνος διότι ἐσήμαινε ὅτι μὲ τὸ νὰ συγκεντρώσῃ ὅλους τοὺς σοβιετικούς πόρους εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἰσχυρᾶς σοσιαλιστικῆς Ρωσσίας, ὁ Στάλιν ἔθετε τὴν Ρωσσίαν σταθερῶς ἐπὶ τῶν ποδῶν της. Ἀν ὁ Τρότσκι, κατ' ἐπάγγελμα ἐπαναστάτης, ἐπεκράτει τὸ νέον σοβιετικὸν καθεστῶς ἐπιδιώκων πάρα πολλοὺς σκοποὺς συγχρόνως θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐξαντλήσῃ τὰς δυνάμεις του καὶ νὰ καταρρεύσῃ. Ἦτο μία υιοραία ἡμέρα διὰ τὴν Δύσιν ὅταν ὁ Στάλιν ἀπεφάσισε νὰ στερεώσῃ πρῶτα τὴν Ρωσσίαν καὶ ὁ Τρότσκι, χωρὶς νὰ τὸ θελήσῃ, ἀπεδείχθη πολῦτιμος σύμμαχος τοῦ Στάλιν μὲ τὸ νὰ παραπλανᾷ τὴν Δύσιν ὡς πρὸς τὸ ἔργον τοῦ ἀντιπάλου του. Ἐκεῖνο ποὺ ἔκαμε τὸ ἔχομεν ἤδη ἐνώπιόν μας: εἰς τὴν Σοβ. Ἐνωσιν, ἡ ὁποία ἐπέζησε τοῦ πολέμου μὲ τὴν Γερμανίαν, εἰς τὰς μικροτέρας χώρας τῆς Ἀνατ. Εὐρώπης, εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολήν, εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἄξιον ἀπορίας ὅτι ἡ Κόμιντερν ἐθεωρήθη ὡς «ξεπερασμένη».

Διότι ἔχουσα ὡς σκοπὸν της τὴν μετατροπὴν τοῦ κόσμου εἰς κομμουνιστικόν, ἡ Κόμιντερν ἦτο μίαν ὀργανώσιν πρῶτον ἔργον τῆς ὁποίας ἦτο νὰ δημιουργῇ προσκόμματα εἰς τὰς καπιταλιστικὰς Κυβερνήσεις, διευκολύνουσα τὴν περαιτέρω ἀνατροπὴν των. Οἱ κομμουνισταὶ ἀπετέλουν τὴν μειοψηφίαν καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ κάμουν τίποτε ἄλλο. Μόνον εἰς τὴν Γερμανίαν ὑπῆρξαν κάποτε ἰσχυροὶ καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν ἡ Μόσχα διέπραξεν ἕνα πελώ-

ριον στρατηγικὸν σφάλμα, ὑποτιμῆσασα τὸν Χίτλερ, μὴ κατορθώσασα νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν ναζιστικὴν κίνησιν καὶ διατάξασα τοὺς Γερμανοὺς κομμουνιστὰς νὰ πολεμήσουν τοὺς σοσιαλδημοκράτας, ἀντὶ νὰ ἐκωθῶν μὲ αὐτοὺς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ. Ἡ Μόσχα υπελόγιζεν ὅτι εἰς τὴν χειρότεραν περίπτωσιν οἱ Ναζὶ θὰ ἀνετρέποντο διὰ λαϊκῆς ἐξεγέρσεως ἐντὸς δύο ἢ τριῶν ἐβδομάδων, ἀφίνοντες τὸ πεδίου ἀνοικτόν διὰ τοὺς κομμουνιστὰς, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν συντριβὴν των ὑπὸ τοῦ Χίτλερ ἐδέχθησαν τὰ συγχαρητήρια τῆς Μόσχας ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου, ὡς ἀκολουθήσαντες τὴν ὀρθὴν γραμμὴν.

Ἄλλὰ σήμερον ἡ Σοβ. Ἐνωσιν ἀντὶ νὰ εἶναι ἕνα ἀπομεμονωμένον μαρξιστικὸν κράτος, τὰ ἐκατάφερε νὰ περιστοιχίζετα ἀπὸ ὄμιλον μικροτέρων ἐθνῶν, ὅπως ἡ ὀλοκληρωτικῶς κομμουνιστικὴ Γιουγκοσλαβία ἢ ἡ Πολωνία, ὅπου οἱ κομμουνισταὶ κατέχουν ἰσχυρά τὴν ἐξουσίαν, ἢ ἡ Τσεχοσλοβακία, ὅπου οἱ κομμουνισταὶ ἀποτελοῦν κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν. Καὶ ἐκ παραλλήλου τὰ Κομμουνιστικὰ κόμματα τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλλίας ἔχουν συγκεντρώσει, προσωρινῶς τοῦλάχιστον, μεγάλην δύναμιν. Ἴδου λοιπὸν διατί ἡ Κόμιντερν ἐξεπλήρωσε τὸν σκοπὸν της. Τὸ νέον ὄργανον, ἡ Κόμινφορμ, εἶναι κάτι πολὺ περισσότερο ἀπὸ μίαν ἔνωσιν ὑποχθονίων ἐναστατῶν, ἐλεγχομένην ἀπὸ τὴν Μόσχαν. Εἶναι μίαν μεγάλην συμμαχίαν ἐθνικῶν πλειοψηφῶν, προσανατολιζομένων πρὸς τὴν Σοβ. Ἐνωσιν. Καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς μίαν σημαντικὴν πρόοδον πρὸς τὸν σοσιαλισμὸν εἰς μίαν μόνην χώραν... Εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητά ὁ κομμουνισμὸς τῆς Ἀνατολ. Εὐρώπης μὲ προκεχωρημένα φυλάκια εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ. Οἱ Ρώσσοι ρέπου ὡς ἐξ ἐνότικτου πρὸς τὰ σύμβολα καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Βελιγραδίου, πρωτεύουσος τοῦ πρώτου, ἐκτὸς τῆς Ρωσσίας, ὀλοκληρωτικῶς κομμουνιστικοῦ ἔθνους, εἶναι ἐξόχως συμβολικὴ: Τὸ ἐπίσημον κέντρον τῆς νέας ἐνώσεως τῶν κομμουνιστῶν προωθήθη δι' ἐνὸς μεγάλου ἀλματος πρὸς τὴν Δύσιν. Τὸ σφυροδρέπανον μεταφέρεται ἀπὸ τὸν Εὐξείνιον Πόντον εἰς τὸν Ἀτλαντικόν.

Αὐτὰ λοιπὸν ἔχουν κατὰ νῦν οἱ πολιτικοὶ τοῦ Κρεμλίνου ὅταν λέγουν ὅτι ὠρισμένα ὄργανα εἶναι ἀπρηχαιωμένα. Δὲν πρέπει νὰ μᾶς καθησυχάζουν αἱ τοιαῦται διακηρύξεις. Ἄλλ' ὡς ἐπανελθῶμεν εἰς τὴν Κόμινφορμ, μέλη τῆς ὁποίας εἶναι μόνον τὰ πλέον εὐδοκιμούντα καὶ πλέον ἰσχυρὰ ἐκ τῶν κομμ. κομμάτων. Ὁ σχηματισμὸς της φαίνεται ὡς νὰ διακηρύσσει μίαν νικὴν καὶ μίαν ἀνακωχὴν: μίαν πραγματικὴν νικὴν καὶ μίαν προσωρινὴν ἀνακωχὴν. Ἡ νίκη εἶναι ἡ πρόοδος ποὺ ἐπετέλεσεν ἡ κομμουνιστικὴ ἰδέα ἀπὸ τοῦ 1943 καὶ ἐντεύθεν. Ἡ ἀνακωχὴ προέβλεπε ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς σταθε-

κοπήσεως τῶν κερδῶν τούτων πρὸ τοῦ ἀνανεωθῆ ἢ ἐπιθέσει ἐναντίον μίας μεγάλως ἐνισχυθείσης ἀντιστασῆς, ἡ ὁποία θ' ἀπαιτήσῃ εἰς τὸ μέλλον τὴν δημιουργίαν μιᾶς νέας Κομιντερν, ἀλλὰ Κομιντερν βασιζομένης αὐτὴν τὴν φορὰν ὅχι ἀπλῶς ἐπὶ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας, ἀλλ' ἐπὶ μίας μεγάλης κομμουνιστικῆς συμμαχίας, ἡ ὁποία θ' ἀγκαλιάζῃ τὸ ἦμισυ τῆς Εὐρώπης. Ἡ ἀνακωχὴ εἶναι ἕτερου ὄμοιότητος. Διότι εἶναι σήμερον σαφές ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ Κρεμλίνου ἐγκατέλειψαν τὴν ἐλπίδα περὶ ἀμέσων περαιτέρω κομμουνιστικῶν κατακτήσεων εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην. Ἄν ἡ Μ. Βρετανία καὶ ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη ἐπιτύχουν τὴν πλήρη των οικονομικὴν ἀνάρρωσιν, τὰ σχέδια τῆς Μόσχας θ' ἀνατραποῦν ὀρθῶν. Καὶ ἐν τῷ μεταξύ τὸ Κρεμλίνον ἐπανερχεται ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ εἰς τὴν παλαιὰν τακτικὴν του ἐναντὶ τῶν Γερμανῶν κομμουνιστῶν. Τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ τακτικὴ ἤμπορεῖ ἴσως νὰ ἐπιτύχῃ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχῃμεν ὑποψίαν μᾶς ὅτι ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα χαρακτηριστικὰ τῆς ἀνωρῆς ἱστορίας εἶναι τὸ συχνὸν κάμα τῶν ἰδίων ἀνθρώπων διαπραττόμενων διαρκῶς τὰ αὐτὰ σφάλματα.

Edward Crankshaw

1013
105
1/4

Κομμουνισμός & θρησκεία

Ομοιότης άσπόνδων.

Ο ρωσικός μπολσεβισμός άρνηθείς την θρησκείαν έποκατέστησε τον Θεόν της δια του προλεταριάτου, εις τὸ ἰνδαλμα τοῦ ὁποίου καίει τὸν λιβαριωτὸν τῆς λατρείας τὸν καὶ ὁ γερμανικὸς ἔθνικοσοσιαλισμὸς ἐνόμισεν ὅτι τὸν ἀντιπολιτεύεται διὰ τῆς ἀπλῆς ἀντιστροφῆς τοῦ μαρξικοῦ κρατικοῦ ὀλοκλήρωτισμοῦ εἰς ἔθνικοσοσιαλιστικὸν ὀλοκλήρωτικὸν κράτος μὲ θρησκείαν τὸν «νεοπαγανισμὸν» ἐν τῷ μύθῳ τοῦ καθαρῶ γερμανικοῦ αἵματος. Οὕτω οἱ δύο ἄσπονδοι πρὸς ἀλλήλους ἐχθροί, ὧν ἑκάτερος ἐνεφανίσθη ὡς ἄρνησις τοῦ ἑτέρου, συνέπεσαν εἰς τὴν ἄρνησιν τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τὴν κατ' αὐτοὶ συνεκστρατείαν. Ὁ γερμανισμὸς καὶ ὁ μπολσεβισμὸς, ὠπλισμένοι κατ' ἀλλήλων μέχρις ὀδόντων, συναντῶνται ἐν χειραψίᾳ πρὸ τοῦ αὐτοῦ διπροσώπου εἰδώλου συγκύπτοντες, ὁ μὲν ἐνσαρκῶν τὸ θεῖον ἐν τῇ προλεταρείᾳ μορφῇ του, ὁ δὲ λατρεύων τὴν ὄψιν τὴν «ἐθνικὴν». Διότι ἀποκαλύπτεται ἁμοιβαία τῶν ὄψεων τούτων συγγένεια, ἐφ' ὅσον τὸ ἰδανικὸν ἀμφοτέρων τῶν θρησκειῶν εἶνε ἡ ἰδιότροπος θεοποίησις τοῦ μὴ ἀστοῦ, εἰ καὶ ἀπὸ διαφόρου ἐπόψεως, διότι ἂν προλετάριος εἶνε ὁ ἡμερομίσθιος ἀκτῆμων, ἀνέστιος καὶ ἀνανόπτικτος τοῦ ἐργοστασίου ἐργάτης, Heide—κατὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ἡγέτου τῆς γερμανοεθνικῆς κινήσεως—εἶνε ὁ χωρικός τῆς ἐπαίδρου, ὁ paganus ἢ raïen ἢ paysan, ἢτοι ὁ χωρίτης. ὁ χωρικός, καὶ δὴ ὑπὸ τὴν εἰδικὴν ἐννοίαν τῆς σταθερᾶς ἐμμοιῆς εἰς τὴν λατείαν τῶν παλαιῶν θεῶν τοῦ προχριστιανικοῦ «ἐθνικοῦ» γερμανισμοῦ, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς ἐκχριστιανισθέντας κατοίκους τῶν πόλεων. Ὡς δὲ ὁ μπολσεβισμὸς, ὡς τι καινὸν διὰ τὴν ἀνισόρροπον μεταπολεμικὴν περίοδον, ἀπέκτησε θιασώτας καὶ ἔξω τοῦ σοβιετικοῦ του ἐδάφους, οὕτω καὶ ὁ νεοπαγανισμὸς τοῦ νέου ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ γερμανισμοῦ ἤρξατο κατακτιῶν ὀπαδοὺς καὶ μακρὰν τῆς κοιτίδος του μεταφραθεὶς ἐν μὲν Πολωνίᾳ εἰς σλαβικὸν νεοπαγανισμὸν, ἐν δὲ Οὐγγαρίᾳ εἰς οὐγγικόν. Μόνον ἡ ἀναγέννησις τῶν παλαιῶν τοῦ σλαβισμοῦ παραδόσεων δύναται—κατὰ τοὺς ἀπαρτίσαντας τὸν σλαβικὸν νεοπαγανισμὸν χωρικοὺς νεαροὺς πολωνοὺς, τοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Wici» διοργανωθέντας—τὰ ἀναζωογονήσῃ τὴν μαρανθεῖσαν Πολωνίαν τῶν δ' Οὐγγρων νεοφωτίστων τοῦ νεοπαγανισμοῦ ἢ προσπάρθια καταβάλλεται πρὸς ἀναζωογόνησιν τῆς μυθολογίας τῶν Οὐγγων καὶ ἀναβίωσιν τῆς λατρείας τοῦ παλαοῦ τῶν Σκύθων πολεμικοῦ θεοῦ Hadut, ἀντικατάστασιν δὲ τῆς χριστιανικῆς χρονολογήσεως δι' ἄλλης, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἀτίλα «τοῦ ἀληθοῦς ἥρωος τῆς πνευματικῆς των πατρίδος καὶ κέντρου τῆς παγκοσμίου ἱστορίας». Πάντα ταῦτα εἶνε εὐεξήγητα ψυχολογικῶς· αἱ ψυχώσεις τῶν καιρῶν θὰ παρέλθουν, ὅταν ἀποκατασταθῇ σὺν τῷ χρόνῳ ἡ ψυχικὴ ἰσορροπία καὶ ἐπέλθῃ ἡ ἀνάτησις. Τότε ἀσφαλῶς θὰ ἐπανεύρουν ἑαυτοὺς οἱ πρὸς καιρὸν ἀπολέσαντες τὴν πυξίδα τοῦ πνεύματος.

ΕΝΕΤΑΦΙΑΣΘΗ ΧΘΕΣ
Ο ΑΝΤΡΕΙ ΖΝΤΑΝΩΦ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Παρασκευή, 25/4/46
σημδρία.— Ὁ ἐν Μόσχᾳ ἀντὶ πικρῆς τοῦ Πρακτορείου «Ρώτερ» τηλεγραφεί:
«ὑπὸ τὴν βροντὴν τῶν βομβῶν τοῦ Κρεμλίνου, ὁ στρατάρχης Στάλιν ἐβοήθησε χθές εἰς τὴν ἐναπόθεσιν τοῦ λειψάνου τοῦ στρατηγοῦ Ἀντρέι Ἀλεξάνδροβιτς Ζντάνωφ, παρὰ τὴν βάσιν τοῦ τεῖχους τοῦ Κρεμλίνου. Ὁμοῦ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἄλλων μελῶν τοῦ Πολιτ Μπιρῶ, ὁ στρατάρχης Στάλιν κατεβίβασε τὸ φέρετρον παρὰ τὴν βάσιν τοῦ ἀπαστράπτοντος μαρμαρίνου Μαουσολεῖου τοῦ Λένιν εἰς ἕνα νεοσκαμμένον τάφον, ἀκριβῶς ὀπισθεν τοῦ Μαουσολεῖου τούτου καὶ ἀπέναντι τοῦ τεῖχους τοῦ Κρεμλίνου.

Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ, ἐρρίφθησαν κανονιοβολισμοὶ ἀπὸ τὰ πυροβόλα τοῦ Κρεμλίνου, τὰ δὲ πλήθη, τὰ ὁποῖα εἶχον κατακλύσει τὴν Ἐρυθρὰν Πλατείαν, ἐτήρησαν σιγὴν. Ἀφοῦ κατεβίβασαν τὸ φέρετρον ἐντὸς τοῦ τάφου, ὁ Στάλιν, ὁ Μολότωφ καὶ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ Πολιτ Μπιρῶ, ἐστάθησαν εἰς προσοχὴν, ἀποδίδοντες τὸν τελευταῖον χαιρετισμὸν.

Ἀκολούθως, οἱ Ρώσσοι ἡγέται ἐπέστρεψαν μὲ βραδύ βῆμα εἰς τὸ Μαουσολεῖον, ἀνήλθον τὰς βαθμίδας καὶ ἔλαβον θέσιν εἰς τὴν ἐξέδραν. Ἐκεῖ, ἐπὶ 15' λεπτά, παρηκολούθουν τὴν παρέλασιν τοῦ στρατοῦ, ὅστις ἀπέτιε τὸν ὕστατον φόρον τιμῆς πρὸς τὸν ἀποβιώσαντα Ρώσσον ἡγέτην.

Ὅπισθεν τοῦ στρατοῦ ἤρχετο τὸ ἵππικόν. Ὁ Στάλιν ἐφαίνετο συγκεκινημένος. Ἀκολούθως εἰσηλθεν εἰς τὸ Κρεμλίνον. Ὁ Στάλιν ἤκουσε τὸν ἐπικήδειον λόγον τοῦ Μολότωφ, ὅστις διήρκεσεν ἐπὶ δέκα λεπτά. Ὁ Ρώσσος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἶπεν, ὅτι ὁ Ζντάνωφ ἦτο εἰς «ἀλησμόνητος σύντροφος ἐν ὀπλοῖς» καὶ ἐχαρακτήρισε τούτον ὡς ἕνα τῶν διασημοτέρων ἡγετῶν τῆς διεθνοῦς κινήσεως τῶν ἐργατῶν, ἀσυγκεντρώσας τὰς δυνάμεις τοῦ διεθνοῦς δημοκρατικοῦ στρατοπέδου ἐναντίον ὅλων τῶν πολεμοκαπήλων».

Ἐπίσης ὁ στρατάρχης Στάλιν ἤκουσεν ἐπικήδειους, τοὺς ὁποῖους ἐξεφώνησαν ἄλλοι ἡγέται τοῦ Κόμματος ἐκ Μόσχας καὶ Λένινγκραντ. Ὁ Στάλιν παρέμενε σιωπηλὸς διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον ὅστις ἦτο εἰς ἕκ τῶν πλέον στενῶν καὶ ἐπιστηθίων φίλων του, ἐπὶ 14 συνεχῆ ἔτη.

Ὁ Ζντάνωφ εἶναι ὁ δεύτερος Ρώσσος ἡγέτης, ὅστις ἐνταφιάζεται ἐμπροσθεν τοῦ Κρεμλίνου. Ὁ ἕτερος ἦτο ὁ Καλίνιν, ὅστις ἀπέθανε τὸ 1946.

Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀποβιώσαντες Σοβιετικοὶ ἡγέται, πλὴν τοῦ Λένιν, ὁ ὁποῖος εἶναι ταριχευμένος εἰς τάφον καὶ βλέπεται ἡμερησίως ὑπ' ὀχιλιάδων πολιτῶν, ἔχουν κατὰ τὴν δὲ τέφρα των ἐκτίσθη εἰς τὸ τεῖχος τοῦ Κρεμλίνου».

ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ & ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ:

Οίνοπνευματοποιεῖον — Οίνοποιεῖον — Ποτοποιεῖον

ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ:

Εἰσαγωγή Ἐξαγωγή - Ἀντιπροσωπεῖαι.

(Σταφίδες, Ἴλαια, χαρούπια, οἶνοι).

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ & ΣΙΑ - ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ - ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ & ΣΙΑ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ - ΚΡΗΤΗΣ

ΕΞΑΓΩΓΗ - ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ

Συνεργασία με ἑταιρείαν ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ καὶ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΓΕΩΡ. ΧΟΥΜΕΡΙΑΝΟΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ - ΚΡΗΤΗΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ: Ὑδραυλικῶν πιεστηρίων, ὕδραυλικῶν ἀντλιῶν, ἔλαιο-
μύλων, ἀλευρομύλων, ἔλαιοπιεστηρίων, ζυμωτηρίων, κυλίνδρων ἀρτοποιίας.
Μοναδικὸς κατασκευαστὴς μηχανημάτων χαρτοσακουλοποιίας.

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ: Πετρελαιομηχανῶν, ἀτμομηχανῶν, ἀερομηχανῶν, κλπ.

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ: Βιομηχανικῶν ἐργοστασίων.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΕΤΡΑΚΗΣ

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ - ΕΞΑΓΩΓΑΙ

ΤΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΩΤΕΡΑ ΕΛΑΙΑ ΑΓΟΡΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Τηλέφ. 3.75 — ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ - ΚΡΗΤΗΣ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

ΚΑΙ Ο ΜΑΡΞΙΚΟΣ

Ἀρχιεπ. Ὑόρκης Σεβ. Δρ Garbett, ὁμιλῶν κατὰ τῆσιν τελετῇ τῆς «Βιομηχανικῆς Χριστιανικῆς ρείας» ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγ. Πέτρου (Eaton ge), κατήγγειλε τὸν Μαρξικὸν Κομμουνισμόν ὡς ἀπειροπαθὴς πρόκλησις κατὰ τῆς Ἐκκλησίας.

παρουσίασε παράδειγμα κομμουνισμοῦ ἐν τῇ ἀπλοῦς μορφῇ, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἀπόστολων. Οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ ἐν Ἱεροσολύμοις ἤκουον διδασκαλίαν πλησιάζουσαν πρὸς τὸν Κομμουνισμόν,

Κομμουνισμός, ὡς εἶνε γνωστὸς σήμερον, εἶνε οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν σύστημα ἐπιβληθὲν ἐπὶ τῶν ἀτόμων ὑπὸ τοῦ Κράτους. Τὸ προαιρετικὸν στοιχεῖον, τὸ ὅσον ἦτο τόσον οὐσιῶδες εἰς τὸν ἀρχικὸν Κομμουνισμόν καὶ τὰς κατόπιν ἀπομιμήσεις του, ἐξηφανίσθη. Ἀλλ' οὐ καὶ ἂν διαφέρῃ ὁ νεώτερος Κομμουνισμός ὡς οἰκονομικὸν ἢ πολιτικὸν σύστημα ἀπὸ τὸν Κομμουνισμόν τῶν ἀρχαίων, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ θεωρηθῇ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸν Χριστιανισμόν. Πολλοὶ χριστιανοὶ εἶνε πεπεισμένοι, ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ὁ Κομμουνισμὸς ἔχουσι κοινὰ σημεῖα παρὰ ὃν ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ἡ ἀριστοκρατία. Ἐπομένως ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει ν' ἀποδοῖ καταδίκην τοῦ Κομμουνισμοῦ ἀδιακρίτως, διότι τοιαύτη καταδίκη ἢ ἀναγκάσει τὴν νεωτέραν γενεάν νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ Χριστιανισμοῦ καὶ Κομμουνισμοῦ.

Ἀλλ' ἐνῶ εἶνε δυνατόν νὰ εἰνέτις καὶ χριστιανὸς καὶ κομμουνιστής, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἦνε κανεὶς χριστιανὸς καὶ Μαρξικὸς κομμουνιστής χωρὶς νὰ μὴ ἦνε νομοταγῆς πρὸς τὸν Χριστὸν ἢ εἰς τὸν Μάρξ. Ὁ Μαρξικὸς Κομμουνισμὸς ἔχει ὅπισθεν τοῦ διδασκαλίαν, ἣτις δὲν ἀφίνει θεοῦ εἰς τὸν Χριστιανισμόν ἢ εἰς ὅποιανδήποτε μορφῇ αὐτοῦ. Ὁ Μαρξισμὸς εἶνε σήμερον ἡ ἰσχυροτάτη μορφή τοῦ Κομμουνισμοῦ, ἐπειδὴ αὐτὸς εἶνε ὅστις ἐτέθη εἰς πρῶτον πλάνην τῶν ἰθυόντων κομμάτων ἐν Ρωσίᾳ καὶ εἰς τὸν πόρον αὐτῆς Κράτη. Εἶνε ὁ ἐπικινδυνότατος ἀντίπαλος

τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἀπ' εὐθείας καὶ ἀδιαλλάκτως ἀπαιτεῖ τὴν πίστιν του καὶ τὴν ἠθικὴν του.

ἐν καταδίωκει ἀπαραιτήτως τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐν Ρωσίᾳ αἱ Ὀρθόδοξοι καὶ αἱ Προτεσταντικαὶ Ἐκκλησίαι ἔλαβον τὴν ἐλευθερίαν, ὅσην εἶχον ἐπὶ Τσάρων, ἀλλὰ πάντοτε ὑπὸ τὴν εὐνόητον προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ἀντιτίθενται πρὸς τὸ Κράτος. Δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ κοινὸν ἔδαφος τοῦ Μαρξισμοῦ καὶ Χριστιανικῆς διδασκαλίας καὶ ἠθικῆς μεθόδου, τὰς ὁποίας μεταχειρίζεται ὁ Κομμουνισμὸς ἐπιτευξίν τῶν σκοπῶν του, προῦκάλεσαν ἀνυπολόγητον δυστυχίαν καὶ φόβον εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ἀλλ' ἀπλῆ καταγγελία τοῦ Κομμουνισμοῦ δὲν ἀρκεῖ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἢ νέα ἐλπίς καὶ ἐμπιστοσύνη ὅποιαν ἐνέπνευσεν εἰς ἑκατομμύρια. Ὅπου δὴποτε ἔρχεται ρυπαρότης καὶ δυστυχία, ἐκεῖ ὑπάρχει καὶ εὐφορὴ ἔδαφος διὰ τὸν σπῆρον τοῦ Κομμουνισμοῦ. Εἶνε ἡ ἀρχὴ τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀμαρτημάτων τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ ἀρίστη ἀμύνα εἶνε ἡ ἀριστοκρατία τῶν κοινωνικῶν σφαιρῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἔλαβε τὴν ἐξουσίαν του. Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ λάβῃ θετικὴν στάσιν ἐναντίον παντὸς εἴδους οἰκονομικῆς δεσποτείας, εἴτε ἡ ἐξουσία εἶνε κεφαλαιοκρατική, εἴτε εἶνε κομμουνιστική, ἢ εἴτε εἶνε ἰσχυρὰ ἀρνεῖται τὸ δικαίωμα τοῦ ἀτόμου.

(Ἐκ τῶν «Times» 11 Νοεμβρ. 1948). *Ε. 329-8*
Εκκ. Κ.Ε.

Κωνσταντινουπόλεως 121

Καβάντζος Ἀνδρ., ὁδ. Ἀλθέας 2 (πάρκοδος ὁδ. Προπυλαίων) πρ. χυτοσιδηροὶ σωλῆνες ἀποχετεύσεως

Καλίκογλου Ἀφοί, ἐργοστ. Ν. Ἰωνία

Γραμ. Ἀριστείδου 1

Γιουσούφ Ἰσμαήλ
Καμπούρογλου Κ.
Ράλλης Νικόλ.

ΛΑΡΙΣΣΑ

Ἀποστολὴ

Γράβαλος Ν. και Γκανίδης Σωτ.
Σακελλαρίου Γ. και Μπελτές Γ.

ΛΑΜΙΑ

Ίωσήφ Νικόλ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ήσπρογιτίης Ήνδρ., όδ. Παπαστράτου 15

Ήργυρίου Γεώργ. και Σία, Δραγατσανείου 56

«Βασιλειάδης» Ήλλην. Μηχανουργείον και Ναυπηγεϊον

Βερζοβίτης Στέφ., όδ. Φωκίωνος 29

Βασιλόπουλος-Γκίκας, όδ. Πολυδεύκ. 24

Δημοτσάντος Ήωάν. και Βαφειαδάκης Στ., Μεθώνης 50

Ζούλιας Ήωάν., όδ. Δραγατσανίου 83

Θεοφανίδης Κ., όδ. Δερβενακίων 7

Κοντογιάννης Στυλ., όδ. Ήρτεμησίου και Μεθώνης

Κουπᾶς Σ. και Σία ᾶ. ἔ. όδ. Ήσκληπιού 25

Καρακατσάνης Μ. και Σία, όδ. Πολυδεύκους και Αϊτωλικού

Καλαβάσης Π. και Σία, όδ. Αϊγάλεω

Κοττάκης Α., Μέγαρον Ζερβου

Κίκηρας Δ., όδ. Δερβενακίων 18

Κόσκορος Ν. και Κολυβάνος Α., όδός Πολυδεύκους 23

Καλλιγέρης Εύστρ., Μεθώνης 63

Λειβαδίτης Γ., όδ. Αϊγάλεω και Γκούρα

Λαουτάρης Ήμμ., όδ. Ψαρρών και Εύβοίας

Πάτρος Δ. και Βλαστός, όδ. Δαφνίου και Μεθώνης

Περράκης Σ., όδ. Ήριστείου

Ροντήρης και Στρομπουλῆς ᾶ. ἔ., όδ. Μεθώνης και Αϊτωλικού

Στυλιανου Ήφοι και Κωνσταντᾶρα Κ., «ΑΤΛΑΣ» Μηχανουργείον—Λεβητοποιείον—Ναυπηγεϊον, Πλούτωνος 20

Φαρακούκης Ν. και Πονήρης, όδ. Φωκίωνος και Καλαβρύτων

Φιλιακός Μιχ., όδός Χαϊδαρίου

ΠΑΤΡΑΙ

ΛΑΜΠΑΔΑΡΗΣ ΑΧ., Κορίνθου 487

ΠΑΠΑΔΕΑΣ Ν., Κανάρη 6

Σενεγάλιας Μ. και Λεπεσιώτης Α.

Χανιώτης Κ. και Σία, ἔναντι Τελωνείου

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡ., Γ. Ήλυμπίου 16

ΠΥΡΓΟΣ

Θεοχάρης Χ.

ΣΑΜΟΣ

Λέριος Κων)τίνος, Βαθῦ

Μαρσέλλος Ήμμ., Καρλόβασι

ΣΥΡΟΣ

Φρέρης Γ.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

Κουδούνη Ήδελφοι

Ήργοστάσια

Γεωργικῶν μηχανημάτων και ἔργαλείων, ὡς και πετάλων

ΑΙΓΙΟΝ

Ήλιόπουλος Ήνδρ., πρ. πτύα, πτυοσκαπάναι, πελέκεις, σκαπάναι, ᾶροτρα κλπ. γεωργικά μηχανήματα

Ήλιόπουλος Ήλλιας, πρ. ὡς ὁ ᾶνω

ΒΟΛΟΣ

«Γκλαβάνης» Ήνών. Βιομηχ. Ήταιρεία, πρ. πτύα, πτυοσκαπάναι, ᾶροτρα μονόϋνα, δύϋνα, σκαπάναι κλπ.

Σταματοπούλου Κ. Μ. Υίοι, πρ. ὡς ὁ ᾶνω

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

«Ήστία» Ήνωσις Βιομ. Ήπιχειρήσεων Α.Ε., γραφ. Βερροίας 11, ἔργ. Συν. Ήρηοκρίνης, πρ. πτύα, σκαπάναι, ᾶροτρα κλπ. γεωργικά μηχανήματα

Ήταιρεία Σιδηουργικῶν Κατασκευῶν

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΛΟΥ + ΔΑΡΕΙΣΑΙ ΕΝΟΣ

«ΜΕ ΤΑ ΠΟΙΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΣΑΛΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΝ». — Γεχνάσματα διὰ τὰ παραούρωνται οἱ ἀφελεῖς. — Ἡ ἀπειλή κατὰ τῆς Δημοκρατίας.

Καθημ.
30-5-48

Ἄρθρον τοῦ κ. SUMNER WELLES, πρώην ἐφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν

(Ἀποκλειστικῶς «Καθημερινῆς») ποῖος ἱδρυσεν ἓνα νέον κόμμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Σοσιαλιστικὴ Ἐνωσις». Καὶ οἱ δύο αὐτοὶ ἠγέται ἔλαβον βραδύτερον μέρος εἰς τὴν κυβέρνησιν συνασπισμοῦ Ντὲ Γκάσπερι. Αἱ βασικαὶ ἰδέαι τῶν ρεφορμιστῶν αὐτῶν σοσιαλιστῶν εἶναι ἐν γενικαῖς γραμμαῖς αἱ αὐταὶ μετὰ τὰς τοῦ Βρετανικοῦ Ἐργατικοῦ κόμματος. Κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου ἑκατοντάδες χιλιάδων ἐργατῶν ἐγκατέλειψαν τὸ ὑπὸ κομμουνιστικὴν ἠγεσίαν «Λαϊκὸν Μέτωπον» καὶ ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος τοῦ Σαραγκάτ.

Μία νέα ἀπόπειρα ἐξεγέρσεως ἐγένετο τὸν παρελθόντα μῆνα, μίαν μόλις ἑβδομάδα μετὰ τὰς ἐκλογὰς. Ὁ Τζιουζέππε Ρομίτα, ποῦ εἶχε παραμείνει εἰς τὸ Σοσιαλιστικὸν κόμμα, κατὰ τὴν διάρκειαν συνελεύσεως τοῦ κόμματος λαβούσης χώραν εἰς τὴν ἐν Ρώμῃ ἱστορικὴν ἑπαυλιν τῶν Ἴπποτῶν τῆς Μάλτας, ἠξίωσεν ὅπως ὁ σοσιαλισμὸς ἀπελευθερωθῇ ἀπὸ τοὺς νῦν ἠγέτας του, οἱ ὅποιοι, κατὰ τὴν ἐκφρασίαν του, «ἔχουν τὰ πόδια των εἰς τὸ Σοσιαλιστικὸν κόμμα καὶ τὰ μυαλά των εἰς τὸ Κομμουνιστικὸν κόμμα». Οἱ «ἀντάρται τῆς Βίλλα Μάλτας», ὅπως ἐπωνομάσθησαν, ἔτυχον εὐρείας ὑποστηρίξεως καὶ ἐφαίνετο ἄμεσος ἡ ἀνατροπὴ τοῦ Νένι. Ἐν τούτοις ὁ Μπάσσο, ὁ ὁποῖος ἔχει εἰς χεῖρας του τὸν μηχανισμόν τοῦ κόμματος, ἐπέτυχεν μέχρι τῆς στιγμῆς τὴν ἀναβολὴν τῆς συγκλήσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ κόμματος. Ἐν τῷ μεταξύ καταγίνεται νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ κόμμα σωρείαν συνοδοιπόρων, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἀποτρέψῃ τὴν ρῆξιν τῆς συμμαχίας σοσιαλιστῶν καὶ κομμουνιστῶν.

Ἄμεσος σκοπὸς τοῦ Σαραγκάτ καὶ τοῦ Λομπάρντο, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν ρεφορμιστῶν σοσιαλιστῶν εἶναι ἡ δημιουργία ἐνός ἐνιαίου σοσιαλιστικοῦ κόμματος. Λέγουν ὅτι: «Ἡ πρώτη μας φροντίς θὰ εἶναι διὰ τὴν ἐργατικὴν τάξιν». Ἐν ὅσῳ ὁ Νένι καὶ οἱ ἄλλοι κομμουνισταὶ θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ διευθύνουν τὸ παλαιὸν Σοσιαλιστικὸν κόμμα, οἱ Ἴταλοὶ ἐργάται θὰ συνεχίσουν νὰ διαρρέουν εἰς διαρκῶς αὐξανόμενον ἀριθμὸν πρὸς τὰ δημοκρατικὰ κόμματα. Ἡ τὸσον σημαντικὴ συνδικαλιστικὴ ὀργάνωσις τῶν Τ.Τ.Τ. ἀπέπεμψεν ἤδη τὴν προσκεϊμένην πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς ἠγεσίαν της. Ἐὰν ἡ μυστικὴ ψηφοφορία ἤθελεν εἰσαχθῆ καὶ εἰς τὰς ἄλλας συνδικαλιστικὰς ὀργανώσεις, τότε ἡ κυριαρχία τῶν κομμουνιστῶν ἐπὶ τῆς ἐργατικῆς τάξεως θὰ ἐξουδετερωθῆ ταχέως. Τότε ἴσως αἱ ρεφορμιστικαὶ ὀμάδες τοῦ Σαραγκάτ καὶ τοῦ Λομπάρντο συνενωθοῦν διὰ νὰ ἱδρῦσουν ἐν ἀνανεωμένον σοσιαλιστικὸν κόμμα.

Κατὰ τὸν προσεχῆ Νοέμβριον θὰ διεξαχθοῦν ἐν Ἰταλίᾳ αἱ δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἐκλογαί. Ἐν σοσιαλιστικὸν κόμμα ἀπὸ τὸν κομμουνισμόν θὰ ἀπέσπασα ψήφους ἀπὸ τὴν δύναμιν τῶν Χριστιανῶν Δημοκρατῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ταύτας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κυβέρνησις Ντὲ Γκάσπερι ἂν

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, Μάϊος
Πρόκειται νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Ἰταλία μίαν «τρίτην δύναμιν»;

Τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἤμπορεῖ νὰ τύχῃ ἀπαντησεως μονον ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν συνέδριον τοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος. Τὸ συνέδριον αὐτὸ ποῦ θὰ συνελθῇ ἐντὸς τοῦ θέρους, προκεῖται νὰ αποφασίσῃ ἐὰν τὸ Σοσιαλιστικὸν κόμμα πρόκειται νὰ παραμείνῃ ἓνα δουλικὸν ὄργανον εἰς χεῖρας τοῦ Τολιάττι καὶ τῶν κομμουνιστῶν ὁπαδῶν του, ἢ ἐὰν θὰ προσπαθῆσῃ νὰ προωθῆσῃ τὸν σοσιαλισμὸν διὰ δημοκρατικῶν μέσων καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ προπύργιον τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν.

Κατὰ τὸ παρελθὲν αἱ συνδικαλιστικαὶ ὀργανώσεις ἦσαν ἡ πηγὴ τῆς δυνάμεως τοῦ Ἰταλικοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος. Ὅταν ὁμως ἀπλευρώθη ἡ Ἰταλία, οἱ κομμουνισταὶ ἐπέτυχον ἀποφασιστικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν μαζῶν. Εἶχαν ἐξασφαλίσῃ τὰς ἐπικαίρους θέσεις μεταξὺ τῶν παρτιζάνων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ τὰς ἐχρησιμοποίησαν διὰ νὰ δημιουργήσουν μίαν στενῶς συνεχομένην ὀργάνωσιν καθ' ὅλην τὴν χώραν. Εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν των μεγάλας ἀποθήκας ὀπλων καὶ πυρομαχικῶν. Ἡ προπαγάνδα τὴν ὁποίαν διεξήγον ἦτο ὑπόουλος καὶ με ἀπώτερας βλάβεις. Διέθετον ἄλλωστε πολὺ περισσότερα χρήματα διὰ τὴν πολιτικὴν των δραστηριότητα ὅσον κανὲν ἄλλο ἀπὸ τὰ πολιτικὰ κόμματα.

Ὅταν ἐτερματίσθη ὁ πόλεμος, τὸ Σοσιαλιστικὸν κόμμα ἐστερεῖτο τὸσον χρηματικῶν πόρων ὅσον καὶ τῆς καταλλήλου ὀργανώσεως. Ὁ κυριώτερος ἠγέτης του, ὁ Πιέτρο Νένι, ἀπετέλει τὴν εὐφραδὴ προθήκην του. Τὴν κυριαρχοῦσαν ἐπιρροὴν ἐξήσκει ὁ γραμματεὺς τοῦ κόμματος Μπάσσο, ὁ ὁποῖος εἶναι ἓνας πανούργος μηχανορράφος τῆς πολιτικῆς καὶ τυφλὸν ὄργανον τῶν κομμουνιστῶν. Μολοῦντι οἱ μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων κομμουνισταὶ δὲν ὑπερέβαιναν τὰ 4 %, ὁ Νένι καὶ ὁ Μπάσσο μετεβίβασαν ταχύτατα τὴν διοίκησιν τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἰταλῶν Ἐργατῶν εἰς χεῖρας τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ὀργανωτῶν τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος. Ὁ σοσιαλισμὸς ἐφαίνετο ὅτι ἦτο καταδικασμένος νὰ σβύσῃ μέσα εἰς τὴν περιπτύξιν τοῦ «Λαϊκοῦ Μετώπου» ποῦ ἀπὸ τῶσου καιροῦ ἐκδημονεῦτο ἀπὸ τὴν Μόσχαν. Ἡ πρώτη ἐξέγερσις κατὰ τῆς τοιαύτης καταστάσεως ἐσημειώθη πρὸ ἐνός ἔτους ὑπὸ τὴν θαραλέαν ἠγεσίαν τοῦ Τζιουζέππε Σαραγκάτ. Μετ' αὐτοῦ ἠνώθησαν 50 περίπου βουλευταὶ, ἐξαναστάτες, ὅπως ἐκεῖνος, κατὰ τῆς προαγωγῆς τῆς Ἰταλικῆς ἐργατικῆς τάξεως εἰς τὰς φιλοδοξίας τῆς Μόσχας, καὶ αὐτῷ ἐσχηματίσθη τὸ Σοσιαλιστικὸν κόμμα τῶν Ἰταλῶν Ἐργατῶν. Ὁ Σαραγκάτ μετέβη εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας καὶ ἐδημιούργησε στενοὺς δεσμούς μετὰ τὰς αὐτόθι δημοκρατικὰς ἐργατικὰς ὀργανώσεις. Τὸ παράδειγμα τοῦ Σαραγκάτ ἠκολούθησε συντόμως ἓνας ἄλλος διαφωνῶν σοσιαλιστῆς, ὁ Λομπάρντο, ὁ ὁ-

262 ΒΑ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΥΠὸ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΕΙΟΝ ΘΑ ΕΜΦΑΝΙΣΘΗ ΜΙΑ ΤΡΙΤΗ ΔΥΝΑΜΙΣ.

τορθώσῃ νὰ ὑπερισχύσῃ εὐκολώτερον τὴν ἰσχυρὰν ἀντιπολίτευσιν τῶν Χριστιανῶν Δημοκρατῶν τῆς Δεξιᾶς ἐναντίον τῶν μεταρρυθμιστικῶν ἐκείνων μέτρων τὰ ὁποῖα χρειάζονται ἀπαραιτήτως διὰ νὰ διορθώσῃ τὰς αὐτοφώρους κοινωνικὰς καὶ οἰκονομικὰς καταχρήσεις ποῦ ἀποτελοῦν τὸν κυριώτερον λόγον τῆς διαδόσεως τοῦ κομμουνισμοῦ μεταξὺ τῶν Ἰταλικῶν λαϊκῶν μαζῶν.

Οὔτε ὁ Σαραγκάτ, οὔτε ὁ Λομπάρντο αἰσθάνονται τὸν ἑαυτὸν τῶ εὐχαριστημένον εἰς τὴν κυβέρνησιν συνασπισμοῦ ποῦ κυβερνᾷ τὴν Ἰταλίαν. Συνήνωσαν τὰς δυνάμεις των μετὰ τῶν χριστιανοδημοκρατῶν εἰς μίαν ἐξαιρετικῶς κρίσιμον στιγμὴν, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ κατορθώσουν νὰ νικήσουν τὸν κομμουνισμόν καὶ νὰ προλάβουν νὰ σῶσουν τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τὴν περίπτωσιν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος. Ἐν τούτοις εἶναι ἐξ ἴσου βέβαια ὅτι κανεὶς ἐκ τῶν δύο δὲν θὰ ἐπιβλήθῃ εἰς τὸ Σοσιαλιστικὸν κόμμα μέχρις ὅτου τοῦτο ἐκκαθαρισθῇ καὶ δυνηθῶν αὐτοὶ νὰ καθορίσουν τὸ κατευθύνσεις του.

Οἱ προσεχεῖς μῆνες θὰ σημάνουν μίαν νέαν κρίσιμον καμπὴν διὰ τὴν Ἰταλικὸν λαόν. Ἐνας μεταρρυθμισμένος καὶ ἐνιαῖος σοσιαλισμὸς ἠμπορεῖ νὰ ἀποβῇ ἓνας ἐξ ἴσου ἀπιδραστικὸς παράγων εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς νέας Ἰταλίας, ὅπως ἐγένετο τὸ Ἐργατικὸν κόμμα διὰ τὴν Ἀγγλίαν. Αὐτὴ ἡ «τρίτη δύναμις» τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει ὁ δημοκρατικὸς σοσιαλισμὸς, ἀποτελεῖ τὸ ἰσχυρότερον ἀντίπαλον τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὰς χώρας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Ἐὰν δὲν κατορθώσῃ νὰ ἐγκαθιδρυθῇ ἐν Ἰταλίᾳ, οἱ Ἰταλῶν ψηφοφόροι πιθανὸν νὰ εὑρουν ἐαυτοὺς ἀντιμετώπους μετὰ τὸ δίλημμα νὰ ψηφίσουν ἢ τὸν κομμουνισμόν ἢ μὴν ἀν διαρκῶς αὐξοῦσαν ἀντιδραστικὴν παράταξιν τῶν κομμάτων τῆς Δεξιᾶς καὶ τοῦ Κέντρου. Τόσον ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν ὅσον καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ὑπάρῃ μεγαλύτερα ἀπειλή ἀπὸ αὐτὴν κατὰ τῆς ἐπιβιώσεως τῆς δημοκρατίας.
SUMNER WELLES

240

ΔΙΔΥΜΟΙ
Κομμουνισμός
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ
ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΜΟΣ

Βήμα ΒΑΣΙΚΑΙ Ο.
22-6-47 ΜΟΙΟΤΗΤΕΣ

Χαρακτηριστικόν του φασισμού είναι η προσωπολατρεία του αρχηγού. Μυστικισμός περιβάλλει το πρόσωπόν του. Υστερικοί επευφημιαί των φανατικών οπαδών «Ζήτω ο Τίτο. Δικοί σου είμεθα. Ζήτω ο άνίκητος έρυθρός στρατός. Ο μεγαλοφυής Στάλιν. Ο ήρως των ήρώων Δημητρώφ». Εικόνες του αρχηγού τεράστιαι περιφερόμεναι εις τὰς οδοὺς. Διαδηλώσεις ογκώδεις. Δημοψηφίσματα προκαταβολικῶς επικυρωμένα. Έκλογαί με αποτελέσματα 100 τοῖς 100.

Αὐτὰ έχει ὁ φασισμός. Πλήρη ἐπάρνησιν τῆς θελήσεως τοῦ ἀτόμου, τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης καὶ πάσης ἄλλης. Τυφλὴ προσήλωσις πρὸς τὸν ἀρχηγόν. ὁ ὁποῖος ἔχει παντοτε τὸ δικαίον. Έγκατάλειψις πάσης ἀνεξαρτησίας φρονήματος εἰς τὸν βωμόν τῆς προσωπολατρείας, εἴτε Τίτο εἶναι ὁ δικτατωρ, εἴτε Στάλιν, εἴτε Δημητρώφ, ἢ Μουσσολίνι ἢ Χίτλερ.

Διότι κατὰ τὰ λοιπὰ ὁ φασισμὸς εἶναι κεφαλαιοκρατικὸν καὶ ἀστικὸν νόσημα. Ὁ Χίτλερ καὶ ὁ Μουσσολίνι τουλάχιστον ἐνεφανίζοντο κάποτε ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ των. Ὁ τελευταῖος μάλιστα ἤκουε καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κανένα πυροβολισμὸν ριπτόμενον ἐναντίον του. Τὸ ἴδιον ὁ Φράνκο, τοῦ ὁποῖου ὁ ἀνατολικὸς φασισμὸς ζητεῖ τὴν ἀνατροπὴν—ἐν τίνι δικαίωματι; Ὁ Στάλιν εἶναι καὶ αὐτὸς πανταχοῦ παρῶν καὶ ἀθέατος. Δὲν ἐμφανίζεται πρὸ τοῦ λαοῦ παρὰ δύο φορές τὸ ἔτος καὶ ἐξ ἀποστάσεως. Δὲν θὰ τὸν ἴδῃ κανεὶς ἐκ τοῦ πλησίον παρὰ ταχυχειμένον.

Τὸ Σταλινικὸν καθεστῶς ἐκτείνει τὰς ρίξας του ταυτοχρόνως εἰς τὴν σύγχρονον ἀνάμνησιν τοῦ φασισμού τῆς τελευταίας ἐποχῆς ἀπὸ τὸν ὁποῖον τίποτε πλέον δὲν τὸ χωρίζει καὶ εἰς τὸν παλαιότερον φασισμόν τῆς Ἰσαρικής Ρωσίας καὶ ἀκόμη βαθύτερα εἰς τοὺς χρόνους τῶν Ρώσων δεσποτῶν.

Οὕτως ἐβασίλευσεν ὁ Ἴβαν ὁ Τρομερός, ὡς ἓνα εἶδος Βούδδα ἢ Μεγάλου Μογγόλου. Παραλείπουμεν ὅτι ἡ Ρωσία ἐξῆσεν ἐπὶ αἰῶνας μέσα εἰς τὸν ζόφον καὶ τὴν σχεδὸν εἰδωλοκρατείαν πρὸς ἓνα ἀρχηγὸν ταυτοχρόνως θεοσκευτικόν, πολιτικὸν καὶ στρα-

τιωτικόν. κατὰ τὸ ἡμῖς θεὸν καὶ κατὰ τὸ ἡμῖς τύραννον.

Ἄλλὰ ἔχομεν ἐπὶ πλέον τὴν Γιουγκοσλαβίαν, τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Πολωνίαν. Καὶ δὲν φθάνει αὐτό. Εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν, ὅπως εἰς τὴν Ρωσίαν, ὅπως εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν συνέβαινε καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν, τὰ παιδιὰ ἀποσπῶνται ὑπὸ τοῦς γονεῖς των διὰ νὰ ἐκπαιδευθῶν εἰς κρατικὰς σχολὰς καὶ ἀποτελέσουν κατοπινὸ τὸ «ἄνθος» τοῦ κομμουνισμοῦ τοῦ μέλλοντος. Διδάσκονται λόγου χάριν οἱ δὲν ὀφείλουν τίποτε εἰς τοὺς γονεῖς των διότι ὁ πατήρ των τὰ ἐγέννησε διὰ

τὴν εὐχαρίστησιν του καὶ εἰς τὴν μητέρα των δὲν ὀφείλουν παρὰ πέντε λίτρα γάλα.

Καλῶ ἠθικὴν, ἔλεγεν ὁ Λένιν, πᾶν ὅ,τι ἐξυπηρετεῖ τὴν μπολσεβικικὴν ἐπανάστασιν».

Τοῦτο μᾶς ἐνθυμίζει τὸν Χίτλερ ὁ ὁποῖος ὠνομαζε «δικαίον» ὅ,τι ἦτο χρησίμον εἰς τὸν γερμανικὸν λαόν. Αἱ ἀποφάσεις τῶν κομμουνιστικῶν δικαστηρίων ἔχουν τὸ ὕψος ἀποφάσεων ἱεροδικείου. Αἱ ὁμολογίαι δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὡς ὁμολογίαι πράξεων ἀλλὰ ὡς ὁμολογίαι αἰρέσεως. Δὲν ἀναγνωρίζονται διαφοραὶ γνώμων. Αὐταὶ θεωροῦνται ὡς πράξεις ἀνυποταξίας.

Δὲν ὑπάρχει παρὰ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ πλάνη. Δὲν χωρεῖ τίποτε ἄλλο ἀναμέσον. Ὁ φιλελευθερισμὸς εἶνε ντιλετταντισμὸς, δολοφονικός. Διότι ἡ ἐπανάστασις ἐστηρίχθη εἰς τὸ ἀπολυτόν. Οἱ ἀληθεῖς δημοκραταὶ δὲν πιστεύουν εἰς τὰ ἀπολυτά. Δι' αὐτοῦς τὰ προγράμματα εἶνε οὐσιωδῶς τροποποιητέα ἀναλόγως τῶν ἰδιαζουσῶν συνθηκῶν εἰς ἕκαστον τόπον ἀναλόγως τῶν διαφορῶν συνδυασμῶν καὶ ὅπως τὸ ἀπαιτοῦν αἱ πλειονότητες.

Ἄλλὰ δι' ἓνα Ροβεσπιέρον ἢ δι' ἓνα Λένιν δὲν ὑπάρχει παρὰ μία ἀλήθεια. Ἄ, εἶνε κατηραμένον τὸ ὄνομά μου, ἀνέκραξεν ὁ Δαντόν, ἀλλὰ θὰ σώσω τὴν Ἐλευθερίαν. Εἰς τὴν πραγματικότητα ἔσωσε τὴν τυραννίαν. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν. Ἡ αὐτὴ νοοτροπία τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἡ ὁποία ἀπαγορεύει νὰ εἶνε κανεὶς διαλλακτικός, ἱπποτικός ἢ ἀπλῶς καλὸς παίκτης. Ὁ αὐτὸς συμβατικὸς ἰακωβινισμὸς. Ὅ,τι συνέβη κατὰ τὸ ἐπεισοδιον μεταξὺ Κερένσκυ καὶ Λένιν εἰς τὴν πρώτην Ρωσικὴν Συντακτικὴν Συνέλευσιν:

ΚΕΡΕΝΣΚΥ. (Πρὸς τὸν Λένιν).—Ἡμπορῶ νὰ σε συλλαβῶ ἀλλὰ εἶμαι φιλελευθερὸς καὶ σέβομαι τὴν ἐλευθερίαν τῆς γνώμης.

ΛΕΝΙΝ. Κάμνει; ἄσχημα. Ὅταν ἐγὼ κυριαρχήσω θὰ σε τουφεκίσω.

Ὁ κρατικὸς σοσιαλισμὸς ἔχει τοῦ τοῦ ἰδιαζόν ὅτι ἰσοδυναμεῖ

πρὸς τὸν κρατικὸν καπιταλισμόν, ἀκριβῶς ὅπως ἓνα ποτήρι πλήρες με ἓνα ποτήρι ἄδειο. Καὶ κάτι περισσότερον μάλιστα. Εἰς τὰς χώρας τὰς ὁποίας κατέχει, Οὐγγαρίαν, Ρουμανίαν, ἢ Σοβιετικὴ Ἐνωσις γίνεται κυρία τοῦ 51 τοῦ τῶν μετοχῶν τῶν μεγάλων ἐταιριῶν. Ἐξυπηρετεῖται ἀπὸ τὴν κεφαλαιοκρατίαν. Γίνεται καὶ αὐτὴ κεφαλαιοκράτης διὰ νὰ χρηματοδοτήσῃ τὴν κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν.

Ἀπὸ τὴν Φινλανδίαν ἕως τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὸν κυανοῦν σταυρὸν εἰς λευκὸ φόντο, ἕως τὸν λευκὸν σταυρὸν εἰς κυανοῦν φόντο, τὴν Ἑλληνικὴν γαλανόλευκον, ἢ Ρωσία εὐρίσκειται πανταχοῦ παρούσα ὡς Ρωσία. Καὶ ἂν ὁ ρωσικὸς κομμουνισμὸς συγκεντρῶναι καὶ ἀναλαμβάνει διὰ λογαριασμόν του, ὅπως ἔκαμεν ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις τὴν ἐθνικιστικὴν καὶ στρατιωτικὴν παράδοσιν τοῦ παλαιοῦ καθεστώτος, ἐὰν περᾶ τὸν καιρὸν τοῦ ἐκθειάζων τὸν Μέγαν Πέτρον ἢ τὸν Σουβάρωφ, πῶς θὰ ἐμποδισθῇ μία Γερμανία, ἔστω καὶ κομμουνιστικὴ, νὰ μὴ ἀφοσιωθῇ μετὰ 50 ἢ 100 ἔτη εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Μεγάλου Φρειδερίκου, τοῦ Βίσμαρκ καὶ τοῦ Χίτλερ;

Μεθυσθεῖσα, ὅπως αὐτὸς, ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν, τὴν ἀτιμωρησίαν, ἀπὸ τὰς πολλὰς ὑποχωρήσεις, ὅπως εἰς τὸ Μόναχον, ἢ σημερινὴ Ρωσία εἶναι ἐξ ἴσου ἱμπεριαλιστικὴ ἢ καιπερισσότερον παρ' ὅσον ἦτο ποτὲ τὸ Ραῖχ.

Καὶ ὁ ἱμπεριαλισμὸς αὐτὸς εἶναι τοσοῦτω μᾶλλον σοβαρὸς, καθόσον προωθείται πρὸς δυσμᾶς καὶ περᾶ ὄχι μόνον ἀπὸ τὰ Βαλτικὰ Κράτη, τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν τμῆμα τῆς Ρωσίας, πρὸ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, καθὼς καὶ ἡ Βαρσοβία, ἀλλὰ φθάνει ἕως τὴν Ἰσχοσλοβακίαν.

Τοῦτο καθιστᾷ τὸν νέον πανσλαυισμόν τοσον ἐπικίνδυνον Χάρτι εἰς τὴν δυσαναλογίαν μεταξὺ τοῦ ρωσικοῦ κολοσσοῦ καὶ τῶν προστατευομένων του οἱ δεσμοὶ μεταξὺ τῶν σλαβικῶν λαῶν ἔγιναν σήμερον στενωτέροι παρ' ὅσον ἦσαν μεταξὺ τῶν Λατίνων ἢ τῶν γερμανικῶν φύλων.

(Ἀπὸ τὴν Ἐφημερίδα τῆς Λωζάννης).

ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ και

Εθνοποιός

Ξεκίνησε με γεμάτες τις βαλίτσες του ο Μέττερνιχ των Λαοπροβλήτων. Είχε μέσα φιλικατζίδικο ολόκληρο. Άδεια πακέτα από εμπρηστικά γιουγκοσλαβικά τσιγάρα, άγνωστο αν και με καμμία γόπα μέσα. Βουλγάρικα παράσημα του πρώτου παγκοσμίου πολέμου, του μακαρίτη του Φερδινάνδου της επίσης μακαρίτικης δυναστείας των Κοβούργων. Τρύπια στους άγκωνες άμπέχωνα «σλαβικής προελεύσεως». Διάφορα σερβικά παλιατζίδικα όπλα της εποχής της μακαρίτικης δυναστείας των Καραγεώργεβιτς. Μερικούς αρβανίτικους γκράδες από την εποχή του μακαρίτικου θρόνου του τυχοδιώκτη Άχμετ Ζώγου. Την πολύχρωμη λαμπή «πεντακοσίων τριτάχιστον βουλγάρικων φωτοβολίδων κατά μήκος των συνόρων». Και, μαζί, μπόλικες χωροφυλακίστικες έκθεσεις για «έξωθεν βοήθειαν» με άπτα γεγονότα στο χέρι σαν τα ψάρια στο γυαλό και τα πουλιά στους αιθέρες...

Κ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ

Αλλά πιο πολύ είχε γεμίσει τις βαλίτσες του ο κ. Τσαλδάρης με δυο μεγάλες ελπίδες: 1) "Ότι ο στρατάρχης Τίτο θα έβαζε ζήτημα να προσαρτηθεί ή ελληνική Μακεδονία στην όμοσπονδιακή γιουγκοσλαβική Μακεδονική δημοκρατία και 2) ότι ο σοβιετικός αντιπρόσωπος Γκρομύκο θα προέβαλλε το βέτο σε τυχόν απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας να σταλεί έξεταστική επιτροπή στις νότιες βαλκανικές χώρες.

"Αν έπαιρναν σάρκα και όστά αυτές οι δυο ελπίδες, ο κ. Τσαλδάρης θα βρισκόταν στο ύψος (δηλαδή στο βάθος!) του ρόλου του σαν παρακεντέ και κράχτη της αγγλοσαξωνικής πολιτικής. Θα έκανε αντισλαβικό γενικά, και αντισοβιετικό χωριστά, θόρυβο και δημαγωγία, θα εβάθυνε το κατά δύναμη τις αντιθέσεις των μεγάλων συμμάχων, θα κλωτσούσε άλλη μια φορά τα πραγματικά εθνικά συμφέροντα και θα γύριζε στην Ελλάδα θριαμβευτής κατά τον τρόπο του. Η Μακεδονία κινδυνεύει! Η εθνική άκεραιότης κινδυνεύει! Η Βόρειος Ελλάς κινδυνεύει! Οι Ρώσοι δεν αφήνουν να γίνει έλεγχος εις τους ύποτελείς των! Η έξωθεν ενίσχυσις της άνταρσίας άπεδείχθη ουσιαστικώς!

Και, φυσικά, ή «λογική συνέπειαν» θα έρχόταν μόνη της: Το συγκρότημα των Λαοπροβλήτων, έστω και με μερικές διευρύνσεις σε Κυβέρνηση Τσαλδάρη Νο 4, θα αποτελούσε το μόνο σωτήρα του έθνους από την έσωτερική άνταρσίαν και τους έξωθεν κινδύνους. Γιατί «αυτήν θέλουν» οι Άγγλοι και οι Αμερικανοί...

Κάπως ανάποδα ήρθαν τα πράγματα στον κ. Τσαλδάρη στη Νέα Υόρκη. Ο στρατάρχης Τίτο δεν του έκανε τη χάρη να θέσει ζήτημα ελληνικής Μακεδονίας. Αντίθετα ο αντιπρόσωπός του κ. Κεσάνοβιτς επανέλαβε για μια ακόμη φορά την πανηγυρική επίσημη γιουγκοσλαβική διακήρυξη για το σεβασμό της ανεξαρτησίας της χώρας μας. Την είχε κάνει και πέρσυ ο στρατάρχης Τίτο και δυο φορές ο Γιουγκοσλάβος ύφυπουργός των Έξωτερικών κ. Στογιάν Γαβρήλοβιτς. Την ξανάκανε, τώρα που έτυχε παλι ή εύκαιρια, μπρός στο έπισημότατο παγκόσμιο σώμα, ο Γιουγκοσλάβος αντιπρόσωπος άλλες δυο φορές. Ο καυμένος ο κ. Τσαλδάρης! Έμεινε με ανοικτό το στόμα από την απογοήτευση. Λάσπη ή δουλειά του —έστω και αν το δικό του λάσπωμα σημαίνει έξασφάλιση της άκεραιότητος της χώρας και ιδιαιτέρα της ελληνικής Μακεδονίας. Έφτασε να κάνει και πλήρη διαστροφή ή δηλώσεων του Τίτο αλλά... εις μάτην! Ο Γιουγκοσλάβος αντιπρόσωπος τον έπαιρνε στον τσίνο και έ...

στη διακήρυξη του σεβασμού της ανεξαρτησίας μας. Είναι άγνωστο αν ο κ. Τσαλδάρης έφτασε στο σημείο να ανάψει καντήλι στην εικόνα του στρατάρχη Τίτο για να τον σώσει με καμμία άνθελληνική διεκδίκηση...

Άλλα ουτε ο σοβιετικός αντιπρόσωπος Γκρομύκο έκανε τη χάρη στον κ. Τσαλδάρη να προβάλει το βέτο του στην απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας. Για πρώτη φορά το ανώτατο αυτό υπεύθυνο για την ειρήνη της Γης σώμα διεξήγαγε τις συζητήσεις του ομαλά και κατέληξε σε όμοφωνη απόφαση. Ο κ. Τσαλδάρης που ξεκίνησε για κατήγορος με τα άδεια πακέτα των γιουγκοσλαβικών τσιγάρων, βρέθηκε κατηγορούμενος και κάτω από το αμείλικτο μαστίγωμα του αντιφασιστικού κατηγορητηρίου έγκατελειψε στον κ. Δενδραμή την έδρα —δηλαδή το έδώλιο— του κατηγορουμένου εκπροσώπου της μεταδεκεμβριανής Ελλάδας. Και είναι ή τρίτη φορά που αυτή ή μεταδεκεμβριανή Ελλάδα έρχεται κατηγορουμένη στο Συμβούλιο Ασφαλείας.

Μόνο που τούτη τη φορά ο κ. Τσαλδάρης πήγε γυρεύοντας μόνος του να σκάψει το λάκκο του. Αυτό θα το δει όταν ή έξεταστική επιτροπή θα υποβάλει το πόρισμά της. Τα δημοσιογραφικά όργανα των Λαοπροβλήτων το κατάλαβαν. Και ενώ την πρώτη μέρα θριαμβολόγησαν από κεκτημένη ταχύτητα, τη δεύτερη παγωσαν...

"Ολόκληρη ή έσωτερική και έξωτερική πολιτική των Λαοπροβλήτων, όπως άλλωστε και όλων των μεταδεκεμβριανών κυβερνήσεων, περισσότερο ή λιγώτερο, στηριζόταν και στηρίζεται σε έναν μοναδικό υπολογισμό: στο χάσμα μεταξύ των ανατολικών και δυτικών συμμάχων που θα καταλήξει «την άνοιξιν» στον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο. Και τότε — έπειτα από μια λιροδίαιτη διαμονή στην Αργεντινη, που την ελπίζουν σύντομη — θα βασιλεύσουν άπερίσπαστοι εις τους αιώνας των αιώνων άπάνω σε ό,τι θα έχει μείνει ζωντανό και όρθιο από τη μαρτυρική τούτη γή.

Ξέρουν ότι ο Έλληνικός Λαός τους μισεί. Ξέρουν ότι τους μισεί ή παγκόσμια δημοκρατική γνώμη όπως μισεί το φασισμό του Φράνκο, του Περόν και του Ισμέτ Ίνονού. Ξέρουν ότι ή έσωτερική πολιτική τους χαντάκωσε την ανοικοδόμηση —μ ό ν ο στην Ελλάδα δεν γίνεται ανοικοδόμηση απ' όλες τις χώρες της Εύρώπης. Ξέρουν ότι ή ξενόδουλη έξωτερική πολιτική τους χαντάκωσε και χαντακώνει όλα τα εθνικά ζητήματα και μετέβαλε την Ελλάδα στον μοναδικό απόβλητο του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου.

Άλλά τί τους μέλλει για όλα αυτά; Ο τρίτος παγκόσμιος πόλεμος θα τα διώρθωνε όλα. Κάθε—και την παραμικρή—διαφωνία μεταξύ των συμμάχων την έξώγκωναν, την έτρεφον και τη λίπαιναν μέσα στο σάπιο κεφάλι τους και τη σάπια καρδιά τους. Και έκαναν ό,τι μπορούσαν, από μέρος τους, για να τη βαθύνουν.

Άλλά να που οι διαφωνίες των συμμάχων παραμερίζονται, να που βρίσκεται τρόπος συμβιβασμών, να που οι μεγάλοι συμμαχοι δεν φαίνονται διόλου διατεθειμένοι να κάνουν τη χάρη της Έλληνικής Δεξιάς και να φτάσουν για χάρη της στο τρομακτικό χάος ενός νέου παγκόσμιου πολέμου.

Και όποιος στήριξε όλη του την πολιτική πάνω στη σπέκουλα του νέου πολέμου και πάνω στη φρίκη μιας παγκόσμιας καταστροφής —αυτός το πληρώνει με τη δική του όριστική χρεωκοπία. Κι είναι μπροστά μας πια αυτή ή όριστική χρεωκοπία των Λαοπροβλήτων. Και δική τους χρεωκοπία σημαίνει ότι πληρώνει για τον Έλληνικό Λαό!

Κουκουίδει υ εθνισμός Η δράους

ΤΩΝ ΕΑΜΟΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΝΤΑΙ ΑΠΡΟΚΑΛΥΠΤΩΣ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΧΘΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΑΠ. Β. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 'Ιανουάριος. — Οί Έαμοκομμουνισταί εις την Αμερικήν μόλις και μετά βίας φθάσαν τα πέντε εκατοστά του όμογειούσ μας πληθυσμού. Καί εξ αιτών εν σημαντικόν μέρος δεν είνε παλαιοί Έλληνες μετανάσται και ήδη Αμερικανοί πολίται, αλλά τυχαίως και μοιραίως περιπλανηθέντες και κατασταλάξαντες κατά τα τελευταία έτη εδώ είτε ως τυχοδιωκτοῦντες «λόγιοι», είτε ως ναυτεργάται έγκαταλείψαντες τα πλοία, είτε άκόμη ως λαθρεπιβάται. Εν μέρος επίσης των «Έλλήνων» αυτών κομμουνιστών δεν είνε Έλληνες, αλλά Μακεδονοβούλγαροι, οί όποιοι γνωρίζουν έλληνικά, έφυγαν από την Ελλάδα με έλληνικά διαβατήρια και παρουσιάζονται ως Έλληνες εις τας κομμουνιστικάς, δήθεν «δημοκρατικάς», συγκεντρώσεις η εις κάθε άλλην περίπτωσιν που θα μπορούσαν υπό την ιδιότητα αυτήν να πλήξουν άποφασιστικώτερον την Ελλάδα. Πολλοί άλλως τε εξ αυτών είνε εργάται γουναρικών και έπειδή, ιδίως εις την Νέαν Υόρκην, αι έπιχειρήσεις έπεξεργασίας των γουναρικών εύρισκονται εις τας χείρας Έλλήνων, τους συμφέρει και δι' υλικούς λόγους ν' άνήκουν εις τό σωματείον Έλλήνων εργατών γουναρικών, τό μονον που έχει σήμερα καθαρώς κομμουνιστικήν διοίκησιν.

Όπως όμως συμβαινει και εις την Ελλάδα και εις όλας τας άλλας χώρας, οί Έλληνες Έαμοβουλγαροκομμουνισταί της Αμερικης παρά τό όλιγάριθμόν των εν συγκρίσει με τόν όγκον των άκραιφών Έλλήνων πατριωτών μεταναστών εμφανίζονται ως μία «δύναμις», χάρις εις τόν θόρυβον τόν όποιον κάμνουν, τας μεθόδους τας όποιας χρησιμοποιούν και τα μεγάλα οικονομικά μέσα τα όποια διαθέτουν. Τα ήγετικά των στοιχεία (τα έμφανη τουλάχιστον) προέρχονται κατά μέγα μέρος εξ Ελλάδος. Είνε οί γνωστοί μας Μιχαλόπουλος, Στεφάνου, Πιστολάκης και μερικοί άλλοι διαθέτοντες άφθονον χεῖμα από προίκας η πάσης φύσεως άλλας έπιχειρήσεις και κατεχόμενοι από έξ άλλους φιλοδοξίας να κυβερνήσουν την Ελλάδα έστω και πατούντες επί του πτώματός της. Έχουν σχηματίσει εν «Έλληνοαμερικανικόν Συμβούλιον, τό όποιον υπό δήθεν δημοκρατικόν μανθύαν δρα συνεχώς εις βάρος

σίν των από τα θαλάντια των πολυταλάντων ήγετών του. Οί προαναφερθέντες αυτοί κενόδοξοι κομμουνισταί—κεφαλαιούχοι, είνε γνωστότατοι διά την φιλαργυρίαν των και μάλλον δύναται να υποτεθῆ ότι ώφελούνται υλικώς, παρά ζημιούνται από την συμβολήν, την όποιαν παρέχουν εις την ύπονομευσιν της Ελλάδος. Καί εν τούτοις, αι συγκεντρώσεις εις αίθούσας μεγάλου ένοικίου, η έκδοσις περιοδικών, τα άδιάκοπα δημοσιεύματα, διανεμόμενα δωρεάν, η όργανωσις των «Πίκετ» άποδοκιμασίας εις τους δρόμους με έκατόν και πλέον πρόσωπα, τα όποια, διά να περιφέρονται με συκοφαντικάς έπιγραφάς, πληρώνονται, ως γνωστόν, 20 έως 30 δολάρια έκαστον, όλα αυτά άπαιτούν συνεχή δαπάνην μεγάλων ποσών. Πού εύρίσκονται τα ποσά αυτά; Οί πατριώται Έλληνες της Αμερικης δεβαιούν, ότι υπάρχουν ύποπτοι πόροι, προερχόμενοι από τους έξωτερικούς έχθρους της Ελλάδος, οί όποιοι παρασκευάζουν όλας τας συκοφάρας της.

Και διά να μη χάσουν την φήμην των ως άπεργαζόμενοι όλα τα κακά του έλληνικού Λαού και ως όργανα των έχθρών της Ελλάδος, έσπευσαν να την πλήξουν κατά την πλέον κρίσιμον στιγμήν της μάχης, την όποιαν ήλθε να δώση προς υπεράσπισιν της ανεξαρτησίας της. Δεν ειχε καλά-καλά φθάσει ένταῦθα ο Έλλην Πρωθυπουργός και αυτοί έπλημμύρισαν όλα τα έλληνικά κέντρα, όπως και όλα τα γραφεία των ξένων αντιπροσωπειών εις τόν Οργανισμόν των Ηνωμένων Έθνών με ύβριστικά και συκοφαντικά έντυπα. Έφθασαν άκόμη και εις μίαν πρωτοφανή άσχημίαν, η όποια ταυτίζεται πλέον άπροκαλύπτως με έθνικήν προδοσίαν: Την ήμεραν άκριθώς, κατά την όποιαν η Έλλάς έμάχητο εις τό Συμβούλιον Ασφαλείας έναντίον των εκπροσώπων του Σλαβοκομμουνισμού και ήγωνίζετο ν' άποδείξη τας έπιβουλάς των βορείων της γειτόνων κατά της ανεξαρτησίας της, αυτοί ώργάνωσαν έξω από τό ξενοδοχείον «Πλάζα», όπου διέμενεν η έλληνική άποστολή, διαδήλωσιν, διά ν' άποδείξουν ότι η Έλλάς είνε φασιστικόν Κράτος και έπιβουλεύεται τας έλευθερίας των γειτόνων της! Δεν άφησαν δραμεράν ύβριν και χαμερπή συκοφαντίαν, την όποιαν να ηδύναται

σούν εις τας έπιγραφάς, τας όποιας περιέφερον διάφοροι πληθύνοντες διά τό έργον αυτό, με ταξί των όποιων και μαίφοι Σιγχιρόνους διένειμον εις τό διαβάτας διάφορα έντυπα με χυδαίας ύβρεις και συκοφαντίας κατά του πολιτικού και στρατιωτικού κόσμου της Ελλάδος, τό όποιον παρίστανον ως άπαρτίδμενον από φασίστας, και δοσίλογους! Την επομένη, εις τό Συμβούλιον Ασφαλείας, ο Γιοιγκοσλαβίος αντιπρόσωπος, διά ν' πλήξη την Ελλάδα με τας συνήθεις συκοφαντίας, αντί άλλων πειρηματίων, παρέθεσε έπιβουλήν ενός εκ των έντιμων και μέγαν του «Έλληνοαμερικανικού Συμβουλίου». Καί αυτό φθάνει! Α Π Β ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

κεντρώσεων, διαλέξεν και δημοσιεύματων, όπου παριστάνουν την Ελλάδα ως... ηστρικών Κράτος, έδραν του φασισμού, άγλυκήν άποικίαν κλπ. Μαζί των συνεργάζονται εις την πρώτην γραμμήν και μερικοί Έλληνες δημοσιογράφοι και λόγιοι, όπως και μερικοί καλλιτέχναι καταλήξαντες κατά τα τελευταία έτη τυχαίως και μοιραίως εις την Αμερικήν. Ας μη φαντασθῆ όμως κανείς, ότι τό εν Νέα Υόρκη και Φιλαδέλφεια έδρουν «Έλληνοαμερικανικόν Συμβούλιον» και τα άνά τας λοιπές μεγάλας άμερικανικάς πόλεις ύποκαταστήματα του, εύρίσκουν τους άπαιτούμενους πόρους...

ΔΙΑ ΝΑ ΥΠΟΤΑΧΘΗ Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΝ

101118 Feb 1947
ΚΟΙΝΗ ΕΞΘΕΝ ΚΑΙ ΕΞΘΕΝ ΕΠΙΔΙΩΞΙΣ

Υπό των έγκύρων πολιτικών κύκλων έτονίζετο σήμερα, ότι η χθεσινή μακροίκτη άγόρευσις των εκπροσώπων του Κομμουνισμού ενώπιον της Ερευνητικής Επιτροπής του Ο.Η.Ε., παρουσιάζει γενικώτερον ενδιαφέρον μόνον από δύο άπόψεων. 1ον) Του γεγονότος, ότι ο άγορευτής της κομμουνιστικής ηγείας δεν άπεμακρύνη ούδέ κατά κεραίαν της κατευθύνσεως, την όποιαν έδωσαν εις την άπολογία των εναντίων Έλληνικών αιτιάσεων. οί σύνδεσμοι των Βαλκανικών γειτόνων της χώρας, και 2ον) της υπό μορφήν προτασεως διατυπωθείσης αξιώσεως, όπως διαλυθῆ η υπό του Έλληνικού λαού έκλεγείσα Βουλή, προκηρυχθούν έκλογαί Συντακτικής Συνελεύσεως, άποσκοπούσαι βεβαίως και εις την πολιτειακήν μετάβολήν εν Ελλάδι, άναστατωθούν ο Κρατικός μηχανισμός, ο Στρατός και τα Σώματα Ασφαλείας, διά της εισόδου εις αυτούς των κομμουνιστικών στοιχείων, άποχωρήσουν άμέσως τα βρετανικά στρατεύματα και κηρυχθῆ η Έλλάς ουδέτερα, άπαγορευομένης πάσης έκ του έδάφους της διελευσεως ξένων στρατευμάτων.

Άπεκαλύφθη ούτω πλήρως ο γενικός αντικειμενικός σκοπός, εις τόν όποιον άποβλέπουν από κοινοῦ αι έπιβουλεύθεισαι την Έλληνικήν άσφάλειαν και άνεξαρτησίαν

Η ΠΡΟΣΦΥ

Ο "ΚΑΠΕΤΑΝ,, ΒΟΛΓΑΣ
ΕΝΕΠΕΣΕΝ ΕΙΣ ΕΝΕΔΡΑΝ
ΠΑΝΩΛΕΘΡΙΑ ΤΩΝ ΣΥΜΜΟΡΩΤΩΝ

23 Δεκ 1946
Οσο κι' αν μένει τὸ
Θάρδει στιγμή νὰ ξημ

Εἰσαγωγεῖς—Ἐξαγωγεῖς

Σαλοῦστρος Π., Κολοκοτρώνη 38 γ
 Γιαννέλης Μιλτ., Νικήτα 2
 Ζανόπουλος Ἄθαν., Γούναρη 14
 Κων|νίδης Στεφ., Ν. Μπῆττυ 7
 Κουτσουλιούτσου Ἀφοί Α., Ν. Μπῆτ-
 τυ 4
 Χατζόπουλος Κ., Γούναρη 30
 Ταρλεντζῆς Γ., Ν. Μπῆττυ 7
 Καλήνογλου Ν. καὶ Υἱός, Νικήτα 15
 Παπαδόπουλος Ἰωάν., Μεγ. Βρεταν. 8
 Καραμπέτσος Γεωργ. καὶ Σια, Μ. Βρετ-
 τανίας 8
 Λέκκας καὶ Δοίτσας, Φίλωνος 37
 Τσαούσης «ΕΛΛΑΣ» Α.Ε., Ντενὶ Κο-
 σὲν 22
 Κυριαζόπουλος Γ. Ὀμόρ. Ἐμπορ. Ἐται-
 ρεία, Στρά Πολίτου 15
 Τσικαλάκης Μιχ., Ἀριστείδου 21
 Γιαννακαρώνη Ἀφοί, Μέγ. Α. Τραπέζ.
 Ζαγοραῖος καὶ Σια, Ναυαρίνου 23 γ
 Ἐμμανουηλίδης Μιχ., Ναυαρίνου 23 γ
 Μεγ. Α. Τραπέζης
 Τομπούλη Ἀφοί καὶ Χαραλαμπίδης Γ.,
 Ἐλ. Βενιζέλου 4
 Γαλάνης Παν., Ν. Μπῆττυ 7

ΑΓΓΕΛΟΠ
 ρος 2
 Δαμιανὸς
 Καψάνης
 «ΦΟΙΝΙΞ
 Φλῶκος Π
 Σταΐκος Ἰ
 πος 12
 Ἀποστολί
 Μαλεράκη
 Κατσιλιέρι
 Ἀλιφέρης
 ΣΤΑΣΙΝΟΙ
 Δημ. Γο
 Μπαρογι
 Βαλέρης Ν
 ρη 3, Μ.
 Κορώνης Ι
 δου 28
 Παλημέρης
 δου 28
 Μαμάσης
 Δερτοῦζος
 ροφος
 Σταυρόπου
 Μέγ. Α.
 ΚΑΛΛΙΔΑΣ
 Α. Τραπέζη

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, Πέμπτη με-
 σημβρία. (Τηλεφωνικῶς). —
 Ἀπὸ τῶν πρώτων πρωϊνῶν ὤ-
 ρῶν σήμερον, ἐθνικαὶ δυνάμεις
 ὑποστηριζόμεναι ἰσχυρῶς ὑπὸ
 τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας,
 ἐνεργοῦν ἐκ τῆς περιοχῆς Ὀ-
 ξυᾶς πρὸς πλήρη ἐκκαθάρισιν
 τῶν ὑψωμάτων.

Ἡ ἐπιχείρησις ἐξελίσσεται
 λίαν ἱκανοποιητικῶς.

Τὴν 9ην πρωϊνὴν σήμερον
 εἰς τὴν περιοχὴν Κερασόβου,
 ἡμετέροι δυνάμεις ἐνέπλεξαν
 εἰς μάχην συμμοριακὸν συγ-
 κρότημα ὑπὸ τὸν «καπετάν
 Βόλγα».

Ὁ Βόλγας, ἐπικεφαλῆς πο-
 λυμελοῦς συμμοριακῆς ομάδος,
 διέβη τὴν 17ην τρέχοντος τὸν
 Ἀραχθὸν μὲ τὸν ἀντικειμενι-
 κὸν σκοπὸν νὰ συνενωθῇ μέσῳ
 Ξηροβουνίου μὲ τὴν εἰς Λάκ-
 καν Σουλίου συμμορίαν τοῦ
 «καπετάν» Πετριτή.

Αἱ κινήσεις τοῦ Βόλγα παρ-
 ηκολουθοῦντο ὑπὸ τῶν ἡμετέ-
 ρων τμημάτων, χωρὶς ταῦτα
 δι' εὐνοήτους λόγους, νὰ τοῦ
 προβάλλουν τὴν παραμικρὰν
 δυσχέρειαν εἰς τὴν πορείαν του.

Οἱ συμμοριταὶ χθὲς τὴν ἐ-
 σπέραν ἐνέπεσαν εἰς ἐνέδραν
 ἐθνικῶν τμημάτων, τὰ ὁποῖα
 τοὺς ἀνέμενον εἰς τὸ σημεῖον
 ἐκεῖνο, καὶ ὑπέστησαν φθοράν.
 Μετὰ ὀλονύκτιον ἀγῶνα, οἱ
 συμμοριταὶ διώκονται δυτικῶς
 τοῦ Κερασόβου, ὅπου καὶ προσ-
 βάλλονται ὑπὸ πυροβολικοῦ καὶ
 τμημάτων κρούσεως.

Ἡ μάχη εὐρίσκεται ἐν ἐξελί-
 ξει.

Ἐκ καταθέσεων παραδοθέν-
 των συμμοριτῶν, ὡς καὶ στοι-
 χείων ἀνευρεθέντων ἐπὶ νε-
 κρῶν, προκίπτει ὅτι ὁ Βόλγας
 ἠπειλήθη ὑπὸ τοῦ κλιμακίου
 τῆς Νοτίου Ἑλλάδος τοῦ συμ-
 μοριακοῦ λησταρχείου ὅτι θὰ
 παρεπέμπετο εἰς τὸ στρατοδι-
 κεῖον ἐὰν καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν
 δὲν κατώρθωνε νὰ φθάσῃ εἰς
 Λάκκαν Σουλίου. Τὸ γεγονός,
 ὅτι κατώρθωσε νὰ πλησιάσῃ
 πρὸς τὰ ἐκεῖ, δὲν ὀφείλεται θε-
 βαίως εἰς τὰς «ἐξαιρετικὰς ἱ-
 κανότητας» τοῦ ἀρχισυμμορι-
 του, ἀλλὰ εἰς τὸ γεγονός, ὅτι αἱ
 ἐθνικαὶ δυνάμεις τὸν ἀφῆσαν
 νὰ προχωρήσῃ μέχρι τοῦ ση-
 μεῖου, τὸ ὁποῖον ἐκεῖναι ἐξέλε-
 ξαν διὰ νὰ δώσουν τὴν μάχην.

Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑ ΣΠ. ΜΑΝΙΑΤ

Ὀδὸς Τσαμαδοῦ 36 - Τηλ.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΠΑΝ. Η. ΠΑΝΑΓΙΩ

Ἐμπορικὸς Ἀντιπρόσω
Δημ. Γούναρη 17 - Τηλ. 41-130

ΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΤΟ "ΒΙΕΝΙ

ΧΡ. Ι. ΜΠΑΚΑΛΜΠ

Ὁ ἀρχαιότερος ραπτικὸς οἶκος ἐν Πειραιεῖ.—Ἔτος
καλλιτεχνικὴ καὶ ἠγγυημένη.—Παραδίδονται μαθήμα
γυναικείων ταγιέρ.—Νοτορᾶ 23δ—Π

Φαρμακαποθήκη Ι. Α. ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ & Σ

Κολοκοτρώνη 65—Τηλ. 45-115—
Χονδρική πώλησις σπασιαλιτέ, χημικῶν κλπ. ἀ
ραγγελιῶν ἐσωτερικοῦ-ἐξωτερικοῦ μὲ τοὺς πλέον
καὶ τελεία ἐξυπηρέτησις.

ΤΩΝ ΕΑΜΟΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΝΤΑΙ ΑΠΡΟΚΑΛΥΠΤΩΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΧΘΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΑΠ. Β. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Ιανουάριος. — Οί Έαμοκομμουνιστάι εἰς τὴν Ἀμερικήν μόλις καὶ μετὰ βίας φθάσαν τὰ πέντε ἑκατοστὰ τοῦ ὁμογενοῦς μας πληθυσμοῦ. Καὶ ἐξ αὐτῶν ἓν σημαντικὸν μέρος δὲν εἶνε παλαιοὶ Ἕλληνες μετανάσταται καὶ ἤδη Ἀμερικανοὶ πολῖται, ἀλλὰ τυχαίως καὶ μοιραίως περιπλανηθέντες καὶ κατασταλάξαντες κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐδῶ εἴτε ὡς τυχοδιωκτοῦντες «λόγιοι», εἴτε ὡς ναυτεργάται ἐγκαταλείψαντες τὰ πλοῖα, εἴτε ἀκόμη ὡς λαθρεπιβάται. Ἐν μέρει ἐπίσης τῶν «Ἑλλήνων» αὐτῶν κομμουνιστῶν δὲν εἶνε Ἕλληνες, ἀλλὰ Μακεδονοβούλγαροι, οἱ ὅποιοι γνωρίζουν ἑλληνικὰ, ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μετὰ ἑλληνικὰ διαβατήρια καὶ παρουσιάζονται ὡς Ἕλληνες εἰς τὰς κομμουνιστικὰς, δῆθεν «δημοκρατικὰς», συγκεντρώσεις ἢ εἰς κάθε ἄλλην περίπτωσιν πού θὰ μπορούσαν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτὴν νὰ πλήξουν ἀποφασιστικώτερον τὴν Ἑλλάδα. Πολλοὶ ἄλλως τε ἐξ αὐτῶν εἶνε ἐργάται γουναρικῶν καὶ ἐπειδὴ, ἰδίως εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, αἱ ἐπιχειρήσεις ἐπεξεργασίας τῶν γουναρικῶν εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας Ἑλλήνων, τοὺς συμφέρει καὶ δι' ὑλικούς λόγους ν' ἀνήκουν εἰς τὸ σωματεῖον Ἑλλήνων ἐργατῶν γουναρικῶν, τὸ μόνον πού ἔχει σήμερον καθαρῶς κομμουνιστικὴν διοίκησιν.

Ὅπως ὁμως συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας χώρας, οἱ Ἕλληνες Ἐαμοβουλγαροκομμουνιστάι τῆς Ἀμερικῆς παρὰ τὸ ὀλιγάριθμόν των ἐν συγκρίσει μετὰ τὸν ὄγκον τῶν ἀχραιφνῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν μεταναστῶν ἐμφανίζονται ὡς μία «δύναμις», χάρις εἰς τὸν θόρυβον τὸν ὁποῖον κάμνουν, τὰς μεθόδους τὰς ὁποίας χρησιμοποιοῦν καὶ τὰ μεγάλα οικονομικὰ μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτουν. Τὰ ἡγετικά των στοιχεῖα (τὰ ἐμφανῆ τουλάχιστον) προέρχονται κατὰ μέγα μέρος ἐξ Ἑλλάδος. Εἶνε οἱ γνωστοὶ μας Μιχαλόπουλος, Στεφάνου, Πιστολάκης καὶ μερικοὶ ἄλλοι διαθέτοντες ἀφθονον χεῖμα ἀπὸ προίκας ἢ πάσης φύσεως ἄλλας ἐπιχειρήσεις καὶ κατεχόμενοι ἀπὸ ἐξάλλους φιλοδοξίας νὰ κυβερνήσουν τὴν Ἑλλάδα ἔστω καὶ πατοῦντες ἐπὶ τοῦ πτώματός της. Ἐχουν σχηματίσει ἐν «Ἑλληνοαμερικανικῶν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὑπὸ δῆθεν δημοκρατικῶν καινῶν δρᾶ συνεχῶς εἰς βάρος

σίν των ἀπὸ τὰ θαλάντια τῶν πολυταλάντων ἡγετῶν του. Οἱ προαναφερθέντες αὐτοὶ κενόδοξοι κομμουνιστάι—κεφαλαιοῦχοι, εἶνε γνωστότατοι διὰ τὴν φιλαργυρίαν των καὶ μᾶλλον δύναται νὰ υποτεθῆ ὅτι ὠφελοῦνται ὑλικῶς, παρὰ ζημιοῦνται ἀπὸ τὴν συμβολὴν τὴν ὁποίαν παρέχουν εἰς τὴν ὑπόνομευσιν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἐν τούτοις, αἱ συγκεντρώσεις εἰς αἰθούσας μεγάλου ἐνοικίου, ἢ ἐκδοσις περιοδικῶν, τὰ ἀδιάκοπα δημοσιεύματα, διανεμόμενα δωρεάν, ἢ ὁργανώσεις τῶν «Πίκετ» ἀποδοκιμασίας εἰς τοὺς δρόμους μετὰ ἐκατόν καὶ πλέον πρόσωπα, τὰ ὁποῖα, διὰ νὰ περιφέρωνται μετὰ συγκοφαντικὰς ἐπιγραφάς, πληρῶνονται, ὡς γνωστόν, 20 ἕως 30 δολλάρια ἑκάστον, ὅλα αὐτὰ ἀπαιτοῦν συνεχῆ δαπάνην μεγάλων ποσῶν. Πού εὐρίσκονται τὰ ποσὰ αὐτά; Οἱ πατριῶται Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς βεβαιοῦν, ὅτι ὑπάρχουν ὑποποτι πόροι, προερχόμενοι ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι παρασκευάζουν ὅλας τὰς συμφοράς της.

Καὶ διὰ νὰ μὴ χάσουν τὴν φήμην των ὡς ἀπεργαζόμενοι ὅλα τὰ κακὰ τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ὡς ὄργανα τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος, ἔσπευσαν νὰ τὴν πλήξουν κατὰ τὴν πλέον κρίσιμον στιγμὴν τῆς μάχης, τὴν ὁποίαν ἤλθε νὰ δώσῃ πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἀνεξαρτησίας της. Δὲν εἶχε καλὰ καλὰ φθάσει ἐνταῦθα ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργὸς καὶ αὐτοὶ ἐπλημύρισαν ὅλα τὰ ἑλληνικὰ κέντρα, ὅπως καὶ ὅλα τὰ γραφεῖα τῶν ξένων ἀντιπροσωπειῶν εἰς τὸν ὄργανισμὸν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν μετὰ ὑβριστικὰ καὶ συγκοφαντικὰ ἐντυπα. Ἐφθασαν ἀκόμη καὶ εἰς μίαν πρωτοφανῆ ἀσχημῆ, ἢ ὁποῖα ταυτίζεται πλέον ἀπροκαλύπτως μετὰ ἑθνικὴν προδοσίαν: Τὴν ἡμέραν ἀκριβῶς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς ἐμάχετο εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἐναντίον τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Σλαβοκομμουνισμοῦ καὶ ἠγωνίζετο ν' ἀποδείξῃ τὰς ἐπιβουλὰς τῶν βοτρείων της γειτόνων κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας της, αὐτοὶ ὄργανωσαν ἔξω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον «Πλάζα», ὅπου διέμενον ἡ ἑλληνικὴ ἀποστολή, διαδήλωσιν, διὰ ν' ἀποδείξουν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶνε φασιστικὸν Κράτος καὶ ἐπιβουλεύεται τὰς ἐλευθερίας τῶν γειτόνων της! Δὲν ἄφησαν βρωμερὰν ὕβριν καὶ χαμερπῆ συγκοφαντικὴν τὴν ὁποίαν...

σοῖν εἰς τὰς ἐπιγραφάς, τὰς ὁποίας περιέφερον διάφοροι πληρωμένοι διὰ τὸ ἔργον αὐτό, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ μαῖουροι Συγχρόνως διένειμον εἰς τὸν διαβάτας διάφορα ἐντυπα μετὰ χιταῖας ὕβρεις καὶ συγκοφαντικὰ κατὰ τὸν πολιτικὸν καὶ στρατιωτικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων παρίστανον ὡς ἀπαρτιζόμενον ἀπὸ φασίστας, καὶ δοσιλόγους! Τὴν ἐπομένην, εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, ὁ Γιουγκοσλαβὸς ἀντιπρόσωπος, διὰ νὰ πλήξῃ τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὰς συνθεῖς συγκοφαντικὰς, ἀντὶ ἄλλων πειρημάτων, παρέθεσε τῶν μετῶν ἐνὸς ἐκ τῶν ἐντύπων τῶν τοῦ «Ἑλληνοαμερικανικοῦ Συμβουλίου». Καὶ αὐτὸ φθάνει...

συγκεντρώσεων, διαλέξεων καὶ δημοσιευμάτων, ὅπου παρίστανον τὴν Ἑλλάδα ὡς... ληστρικὸν Κράτος, ἔδραν τοῦ φασισμοῦ, ἀγλικὴν ἀποικίαν κλπ. Μαζί των συνεργάζονται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν καὶ μερικοὶ Ἕλληνες δημοσιογράφοι καὶ λόγιοι, ὅπως καὶ μερικοὶ καλλιτέχναι καταλήξαντες κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς καὶ μοιραίως εἰς τὴν Ἀμερικήν. Ἄς μὴ φαντασθῆ ὁμως κανεὶς, ὅτι τὸ ἐν Νέα Ὑόρκη καὶ Φιλαδέλφειᾳ ἔδρευον «Ἑλληνοαμερικανικὸν Συμβούλιον» καὶ τὰ ἀνά τὰς λοιπὰς μεγάλας ἀμερικανικὰς πόλεις ὑποκαταστήματα του, εὐρίσκουν τοὺς ἀπαιτούμενους πόρους...

ΔΙΑ ΝΑ ΥΠΟΤΑΧῆ Ἡ Ἑλλὰς Εἰς τὸν Κομμουνισμόν

1011 18 Feb 1947

ΚΟΙΝῆ ΕΞΘΕΝ ΚΑΙ ΕΞΘΕΝ ΕΠΙΔΙΩΞΙΣ

Ὑπὸ τῶν ἐγκύρων πολιτικῶν κύκλων ἐτονίζετο σήμερον, ὅτι ἡ χθεσινὴ μακροεπίτη ἀγόρευσις τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Κομμουνισμοῦ ἐνώπιον τῆς Ἐρευνητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ο.Η.Ε., παρουσιάζει γεικώτερον ἐνδιαφέρον μόνον ἀπὸ δύο ἀπόψεων. 1ον) Τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ ἀγορητὴς τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας δὲν ἀπεμακρύνθη οὐδέ κατὰ κεραίαν τῆς κατευθύνσεως, τὴν ὁποίαν ἔδωσαν εἰς τὴν ἀπολογίαν των ἐναντιῶν Ἑλληνικῶν αἰτιάσεων, οἱ σύνδεσμοι τῶν Βαλκανικῶν γειτόνων τῆς χώρας, καὶ 2ον) τῆς ὑπὸ μορφήν προτασεως διατυπωθείσης ἀξιώσεως, ὅπως διαλυθῆ ἢ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐκλεγείσα Βουλὴ, προκηρυχθῶν ἔκλογαὶ Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀποσκοποῦσαι βεβαίως καὶ εἰς τὴν πολιτειακὴν μεταβολὴν ἐν Ἑλλάδι, ἀναστατωθῶν ὁ Κρατικὸς μηχανισμὸς, ὁ Στρατὸς καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, διὰ τῆς εἰσόδου εἰς αὐτοὺς τῶν κομμουνιστικῶν στοιχείων, ἀποχωρήσουν ἀμέσως τὰ βρετανικὰ στρατεύματα καὶ κηρυχθῆ ἡ Ἑλλὰς οὐδετέρα, ἀπαγορευομένης πάσης ἐκ τοῦ ἐδάφους της διελεύσεως ξένων στρατευμάτων. Ἀπεκαλύφθη οὕτω πλήρως ὁ γενικὸς ἀντικειμενικὸς σκοπὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποβλέπουν ἀπὸ κοινοῦ αἱ ἐπιβουλεύθεισαι τὴν Ἑλληνικὴν ἀπολύτως καὶ ἀκέραιότητα...

276
γείτονας Δυνάμεις και τα έν-
τος της χώρας όργανά των.
Ο σκοπός αυτός είναι ή πλή-
ρης έξουδετέρωσις της άντι-
στάσεως του Έλληνικού λαού
και ό αποκλεισμός κάθε έπι-
διαφέροντος τών φίλων της
ειρήνης Δυνάμεων υπέρ της
Έλληνικής ανεξαρτησίας, διό-
νά έγκατασταθής βαθμιαίως
εις την χώραν καθεστώς κομ-
μουνιστικόν, εύρισκόμενον εις
την διάθεσιν τών γειτόνων,
διά τας οίασδήποτε έπιδιώ-
ξεις των.

Δυνάμεθα να γνωρίζωμεν
ότι αι ούτως έκδηλωθείσαι
σαφώς έπιδιώξεις, δέν διέφυ-
γον της προσοχής τών μελών
της Έρευνητικής Έπιτρο-
πής.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΣΤΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΟΗΕ.

14 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΙ

Την 10.30 σήμερα, συνήλθεν
εις δημοσίαν συνεδρίασιν ή Έ-
πιτροπή Έρευνής του Ο.Η.Ε.
υπό την προεδρείαν του Κινέζου
άντιπροσώπου κ. Κίγκ, ό όποιος
έδωσεν άμέσως τόν λόγον εις
τόν κληθέντα αντιπρόσωπον της
καταλυθείσης διοικήσεως της Έρ-
γατικής Συνομοσπονδίας κ. Πα-
παρρήγι.

Ούτος έμφανισθείς μετά της
άκολουθίας του, δεμαρτυρήθη
κατά της ενεργείας της προηγου-
μένης Κυβερνήσεως Τσαλδάρη,
ή όποία καθήρεσε την νόμιμον
διοίκησιν της Συνομοσπονδίας,
ισχυρίζεται δε διά μακρών και με
την ανάγνωσιν διαφόρων έπιστο-
λών και κειμένων, ότι διωρίσθη-
σαν άπ' αυτής πρόσωπα συνερ-
γασθέντα με την δικτατορία της
4ης Αυγούστου και τας αρχάς
της κατοχής.

Γεικώς βεβαιώνει ότι εις ό,τι
άφορά τὰ εργατικά και υπάλλη-
λικά συνδικάτα υπάγχει σήμερα
εις την Ελλάδα κατάστασις ανά-
λογος προς εκείνην, ή όποία υ-
φίστατο κατά τό καθεστώς της
4ης Αυγούστου. Καταγγέλλει έ-
πειτα αυθαίρεσις τών καταδιω-
κτικών όργάνων κατά τών έκ-
προσώπων της εργατικής τάξεως
και επιθέσεις άνευθύνων αμοιχεί-
ων τών όργανώσεων της δεξιά
έναντίον συνδικαλιστικών γρα-
φείων.

Τό γενικόν συμπέρασμα εις τό
όποϊον έπιθυμεί να καταλήξη εί-
ναι ότι ή άρχική πηγή τών ταρα-
χών και τών άνωμαλιών, αι ό-
ποϊαι υφίστανται σήμεραν εις
την χώραν, είναι ή κυβερνητική
προσπάθεια διά την άναβίωσιν
του φασιστικού καθεστώτος. Υ-
πό τας συνθήκας αυτές οι έργά-
ται ήναγκάσθησαν να λάβουν τό
όπλα και να άνέλθουν εις τό ό-
ρη, όπόθεν δέν επανέρχονται εις
τας έστίας των, διότι φοβούν-
ται διά την ζωήν των.

Τερματισθείσης την 11.15 της
άγορεύσεως του κ. Παπαρρήγι
ήχοςεν ή μετάφρασίς της εις
την Άγγλικήν και όλίγον πρό
της μεσημβρίας έδόθη είτα ό λό-
γος εις τόν αντιπρόσωπον της
Ε.Α.Δ., κ. Τσιριμιώκον.

- νιξ» Κουντουριώτου 48, πρ. διάφορα μηχανήματα και εξαρτήματα.
- Καλογιάννης Κ., Αισώπου 6, πρ. ὡς ὁ ἄνω
- Κεχαγιᾶς Ν. και Φρυδάκης Κ., Ἐνωτικῶν 5, πρ. ὡς ὁ ἄνω
- Λαζαρίδης Νικόλ., Ἀντιγονιδῶν 28, πρ. παντὸς εἶδους ἐπισκευαὶ μηχανημάτων
- Λασκαρίδης Λ., Κουντουριώτου 15, πρ. ὡς ὁ ἄνω
- Λαφαζάνης Λ., Εἰρήνης 14, πρ. ὡς ὁ ἄνω
- Λιβανίου Γ., Λουμίδης Γ. και Κωνσταντάρας, Μοναστηρίου 42, πρ. ὡς ὁ ἄνω
- Μαστραντώνης Νικόλ., Βερμίου 36, πρ. ὑφαντουργικά, τυπογραφικά και σφραγιδοποιητικά μηχανήματα
- Μάγκας και Ταυλαρίδης Λ., Σοφοῦ και Εὐβοίας, πρ. ἐπισκευαὶ μηχανημάτων και κατασκευὴ ἀνταλλακτικῶν
- Μαρκόπουλος Δημ., Ἰουστινιανοῦ 18, πρ. ὡς ὁ ἄνω
- Μαστρονικόλας Νικόλ., Ἀλεξανδρείας, πρ. παντὸς εἶδους μηχανουργικαὶ ἐργασίαι
- Μανουηλίδης Κ., Ἐγνατίας 43, πρ. μηχανουργικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἶδους
- Μαχίλης Δ., Αἰγύπτου 9, πρ. ὡς ὁ ἄνω
- Μιχαηλίδης Ἀριστ., Λαγκαδᾶ 34, πρ. ὡς ὁ ἄνω
- Μουστάκας Ἀριστ., 26ης Ὀκτωβρίου 14, πρ. μηχανήματα σοκολατοποιίας, ζυμωτήρια ἄρτοποιίας και μακαρονοποιίας
- Παπάτσα Ἀφοί, Αἰσώπου 2, πρ. κατασκευὴ μηχανημάτων παντὸς εἶδους
- Πετρόπουλος Πέτρος, Λαγκαδᾶ 34, πρ. ἐπισκευαὶ κινητῶν αὐτοκινήτων και κατασκευὴ ἀνταλλακτικῶν αὐτῶν, ὡς κυλίνδρων μηχανῶν κλπ.
- Παπαχριστοδούλου Ι., Λαγκαδᾶ 26, πρ. ἐπισκευαὶ, κατασκευαὶ ἀνταλλακτικῶν μηχανῶν
- Παπαβάντσος Ἰωσ., Μπαλάνου 2, πρ. ἐπισκευαὶ ἠλεκτρικῶν μηχανημάτων
- Ποτηριάδης Νικόλ., Προμηθέως 24, πρ. διάφοροι μηχανουργικαὶ ἐργασίαι
- Πανέρας Ἀδ. και Υἱοί, Ὀλυμπίου Διαμαντιῆ 5, πρ. πάσης φύσεως μηχανουργικαὶ ἐργασίαι.
- Πανέρας Α. Κων. και Σια ὁδ. Αὐτοκρ. Βασιλείου 4. πρ. ὡς οἱ ἄνω.
- Παπαδάκης Σ. ὁδ. Μητροπόλεως 42, πρ. ὡς οἱ ἄνω.
- Παξιμαδᾶς Κων. ὁδ. Αἰσώπου 5, πρ. κατασκευὴ μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως.
- Προϊκόγλου Δημ., ὁδ. Ὀδυσσέως 21, πρ. ἐπισκευαὶ αὐτοκινήτων και κατασκευὴ ἀνταλλακτικῶν αὐτῶν.
- Ρολὰνδ Λουδοβίκος ὁδ. Παπαμάρκου 10 πρ. ἐπισκευαὶ ἠλεκτρικῶν μηχανῶν.
- Ραφαηλίδης Ἰωάν., ὁδ. Μοναστηρίου 46 πρ. παντὸς εἶδους μηχανουργικαὶ ἐργασίαι.
- Ρότερ Β. ὁδ. Μοναστηρίου 41 πρ. ὡς ὁ ἄνω.
- Ρωσσιάδης και Γώδης ὁδ. Αἰσώπου 4 πρ. ἐπισκευαὶ μηχανῶν και κατασκευὴ ἀνταλλακτικῶν.
- Σαλιτιέλ Σαμουήλ ὁδ. 26 Ὀκτωβρίου 6 πρ. ἠλεκτροτεχνουργικαὶ ἐργασίαι.
- Σιδηρόδρομοι Ἑλληνικοῦ Κράτους, πρ. ἐπισκευαὶ ὀχημάτων και ἀτμαμαξῶν.
- Σιπητάνος Μιλτ., ὁδ. Αἰσώπου 20 πρ. μηχανουργικαὶ κατασκευαὶ παντὸς εἶδους.
- Σιδέρης Γεώργ., ὁδ. Λαγκαδᾶ 36 πρ. ἐλατήρια αὐτοκινήτων, σιδηροδρόμων και τροχιοδρόμων.
- Σμαράγδης Ἀθαν., ὁδ. Σελευκιδῶν 5 πρ. ἐπισκευαὶ μηχανῶν και κατασκευαὶ ἀνταλλακτικῶν.
- Φλωρεντίν Σολ., ὁδ. Κομνηνῶν 26, πρ. ἐπισκευαὶ ἠλεκτρικῶν μηχανῶν.
- Φωτιᾶς Ι. ὁδ. Διοικητηρίου και Σελευκιδῶν 7 πρ. ἐπισκευαὶ αὐτοκινήτων.
- Χατζησάββας Χριστ., ὁδ. Μοναστηρίου 16 πρ. ἐπισκευαὶ μηχανῶν και κατασκευαὶ ἀνταλλακτικῶν.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Παπαδόπουλοι Ἀ[φοί ὁδ. Ζάππα 27
πρ. παντὸς εἶδους μηχανουργικαὶ ἔρ-
γασίαι.

ΚΡΗΤΗ-ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

Κανάκης Λ. καὶ Α. πρ. ἐπισκευαὶ μηχαν-
νημάτων.

Μεφσούτ Φρανσουά, πρ. παντὸς εἶδους
μηχανουργικαὶ ἔργασίαι,

Χουμεριανὸς Γεώργ., πρ. ὡς ὁ ἄνω.

ΚΡΗΤΗ-ΣΗΤΕΙΑ

Παπαστυλιανὸς Ἰωάν., πρ. ἐπισκευαὶ
μηχανῶν καὶ κατασκευὴ ἀνταλλα-
κτικῶν αὐτῶν.

ΚΡΗΤΗ-ΧΑΝΙΑ

Ἀντωνιάδης Δημ., πρ. παντὸς εἶδους
μηχανουργικαὶ ἔργασίαι.

Βαλτᾶς Κίμων πρ. ὡς ὁ ἄνω.

Μελαμπιανάκης Γ. πρ. ὡς ὁ ἄνω.

ΚΑΛΑΜΑΙ

Κατελάνος Κων., πρ. μηχανουργικαὶ ἔρ-
γασίαι παντὸς εἶδους.

Κοντομάνης Ἡλ., πρ. ὡς ὁ ἄνω.

Πετεινάρη Ἀ[φοί, πρ. κατασκευὴ μηχαν-
ῶν ἐσωτερικῆς καύσεως ξηρᾶς καὶ
θαλάσσης, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη μηχαν-
ουργικὴ ἔργασία.

Τσίτουρας Ἀναστ., πρ. ἐπισκευαὶ μηχαν-
ῶν αὐτοκινήτων καὶ κατασκευὴ
ἀνταλλακτικῶν.

ΚΑΒΑΛΛΑ

Κυπριώτης Α., πρ. ἐπισκευαὶ μηχανῶν
αὐτοκινήτων καὶ κατασκευὴ ἀνταλ-
λακτικῶν αὐτῶν.

Κοτζαμπάνης Δημ., πρ. ὡς ὁ ἄνω.

Χελιδόνη Ἀ[φοί, πρ. ὡς ὁ ἄνω.

ΚΑΛΥΒΙΑ ΧΑΣΙΑΣ

Πηλιχὸς Γεώργ., πρ. ἐπισκευαὶ ὑδραυλι-
κῶν ἀρδευτικῶν μηχανῶν.

ΚΟΜΟΤΙΝΗ

Γιουσοῦφ Ἰσμαήλ, πρ. ἐπισκευαὶ δια-
φόρων μηχανῶν.

ΚΥΜΗ-ΕΥΒΟΙΑΣ

Γ. Ψύχας, πρ. ἐπισκευαὶ διαφόρων μηχαν-
ῶν.

ΛΑΡΙΣΑ

Γράβαλος Ν. καὶ Γκανίδης Σωτήρ., πρ.
ἐπισκευαὶ γεωργικῶν μηχανῶν ἐσωτε-
ρικῆς καύσεως καὶ λοιπῶν μηχανῶν
ὡς καὶ κατασκευὴ ἀνταλλακτικῶν.

Σακελλαρίου Γ. καὶ Μπελτῆς Γ. πρ. ὡς
οἱ ἄνω.

Σκαρίμπεη Ἀ[φοί, πρ. ὡς οἱ ἄνω.

ΛΑΜΙΑ

Ἰωσήφ Νικόλ., πρ. ἀνταλλακτικὰ μηχαν-
ῶν καὶ ἐπισκευαὶ μηχανημάτων.

Κουτσοῦκος Θεοφ., πρ. ὡς ὁ ἄνω.

ΜΕΘΩΝΗ-ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Σαμαρᾶς Δημ., πρ. ἐπισκευαὶ μηχανη-
μάτων καὶ κατασκευὴ ἀνταλλακτικῶν.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Λουκᾶς καὶ Καραμητσόπουλος, πρ. ἐπι-
σκευαὶ μηχανῶν καὶ κατασκευὴ ἀνταλ-
λακτικῶν.

Λεωνιδόπουλος, Παπάζογλου καὶ Σια,
πρ. ὡς οἱ ἄνω.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἀντωνέλλος Π. καὶ Σια, Α. Ε. Ψαρ-
ρῶν καὶ Γραβιάς, πρ. λέβητες, ναυπη-
γικαὶ ἔργασίαι, κατασκευαὶ καὶ ἐπι-
σκευαὶ μηχανημάτων.

Ἀργυρίου Γεώργιος καὶ Σια Δραγατσα-
νίου 56, πρ. κατασκευαὶ καὶ ἐπι-
σκευαὶ μηχανημάτων.

Ἀθανασιάδης καὶ Ἰορδανόπουλος Φω-
κίωνος 10, πρ. ὡς οἱ ἄνω.

Ἀνδρεαδάκης Εὐστράτιος καὶ Ἰωάννης,
Ἀσκληπιοῦ καὶ Πολυδεύκου, πρ.
μηχανουργικαὶ ἔργασίαι παντὸς εἶ-
δους, κατασκευαὶ καὶ ἐπισκευαί.

ρα, ἀτμολέβητες χυτοσιδηροὶ θερμάνσεως οἰκιῶν ὡς καὶ θερμάστραι

«Ἰζόλα» Ἀνων. Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Ἡλεκτρικῶν εἰδῶν, Φάληρον Τζιτζιφίης, ὁδ. Αἰγέως, πρ. σωλῆνες σιδηροὶ μετὰ ραφῆς ἐσωτερικῆς διαμέτρου ἄ-πὸ 3]8 καὶ 4" ὡς καὶ σωλῆνες μέρκμαν

Ἀν. Βιομ. Ἑταιρ. «Ἐρμῆς» Ν. Φάληρον πρ. σωλῆνες μέρκμαν

Μελισσινὸς Π. καὶ Σια «Μέλκο» Ἀκταίου 2

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

«Ἐστία» Ἀνων. Ἑταιρεία Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων, ἔργ. Ξηροκρίνη πρ. Θερμάστραι

Ἔργαστάσιον μολυβδοσωλῆνων καὶ χονδρῶν (σκαγίων)

ΑΘΗΝΑΙ

Ἀλεκτορίδης—Πουλάκης καὶ Σια, Κοίλης 20, πρ. σκάγια κυνηγίου

Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Καλυκοποιείου καὶ πυριτιδοποιείου ἄ. ἔ., Ἱερά ὁδός, πρ. σκάγια κυνηγίου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Βεκρῆς Φίλιππος, Φράγκων 26, πρ. σκάγια καὶ μολυβδοσωλῆνες

Πάλλας Γ., πρ. σκάγια

Παντελεόγλου Δημ., ἄνω Τούμπα πρ. σκάγια καὶ μολυβδοσωλῆνες

ΛΑΥΡΪΟΝ

Λάμπρου Λάμπρος, προϊόντα, σκάγια

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Κοπελλιάρης Θεόδ., προϊόντα, σκάγια

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἀνων. Ἐμπορικὴ καὶ Βιομηχ. Ἑταιρεία μολύβδου καὶ ἄλλων ἐπιχειρήσεων γραφ. Ἀθῆναι Πραξιτέλους 23, ἔργ. ἐν Πειραιεῖ Ψαρῶν (Ταμπούρια) πρ. μολυβδοσωλῆνες καὶ σκάγια

Κυπριώτου Γ. Ἀφοί, Ὑμητοῦ 36, πρ. μολυβδοσωλῆνες

Μαλτσινιώτης Ε. Π., Μεθώνης 61, πρ. σκάγια, γραφ. Μ. Στοᾶς 39

Πειραιϊκὴ Ὀρειχαλουργία καὶ Πλακοποιία ἄ. ἔ., «Ποπ» Ν. Φάληρον, ἄγ. Ἰωάννου Ρέντη, πρ. μολυβδοσωλῆνες

Πολυμενᾶκος καὶ Στογιάννης, Τσαμαδοῦ 36, πρ. μολυβδοσωλῆνες

Τριανταφύλλου Πᾶνος, Νικήτα 12, πρ. μολυβδοσωλῆνες

ΠΑΤΡΑΙ

Μαρούντας Θ. καὶ Ἀγόρας Σπ. καὶ Σια, βιομηχανικὴ Ἑταιρεία σκαγίων «Βεσπ», Μέση Ἀγυιά, πρ. σκάγια

ΣΥΡΟΣ

Ἀναιρούσης Γεώρ., πρ. σκάγια

Ἔργαστasia

Σωληναρίων (Tubes) ἐκ μολύβδου ἐπικασσιτερωμένα.

ΑΘΗΝΑΙ

«ΒΕΣ» Βιομηχανικὴ Ἑτ. Σωληναρίων, Χαροκόπου Ἀργυρουπόλεως 15, πρ. σωληνάρια ἐκ μολύβδου ἐπικασσιτερωμένα καὶ ἐκ κασσιτέρου διὰ συσκευασίαν ὀδοντόπαστας, βαζελίνης κ.λ.π. παχυρεύστων οὐσιῶν

«Ἐβεσκ» Ἀνών. Ἑταιρεία Σωληναρίων καὶ κυτιοποιίας Περιλάμπη (Παγκράτι) πρ. σωληνάρια ἐκ μολύβδου ἐπικασσιτερωμένα καὶ μὴ διὰ συσκευασίαν παχυρεύστων οὐσιῶν

Ἔργαστasia

Τυπογραφικῶν στοιχείων

ΑΘΗΝΑΙ

Καρπαθάκης, Ἀναγωστόπουλος, καὶ Βαγιωνῆς, στοιχειοχυτικὴ Ἑτ., Σαρρῆ 36

Καρούδης Βίκτωρ καὶ Καρότσης Ἀντ., Γερανίου 7

Καθημερινή

ΑΠΟ ΞΕΝΟΥΣ μελετητὰς τῆς ἀρχαίας ποιήσεως καὶ λογοτεχνίας μας μᾶς ἔρχονται συχνὰ μερικὰ βιβλία ὄχι μόνον ἀξιόλογα, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον διαφωτιστικὰ καὶ ἐνδιαφέροντα. Τοῦτο γιὰτὶ ἡ κλασικὴ παιδεία ἔχει ἔξω βαθεῖς τὶς ρίζες τῆς καὶ τὰ ἐκάστοτε φιλολογικὰ προϊόντα τῆς ἔχουν χυμοὺς καὶ σάρκα. Ἐνα τέτοιο βιβλίον ποὺ μοῦ ἐστάλη προσφάτως εἶναι καὶ ὁ «Ὀμηρος» τοῦ κ. Φερνάρ Ρομπέρ. Ὁ κ. Ρομπέρ ἐδίδαξε κατὰ τὰ ἔτη 1937—1938 εἰς τὴν Σχολὴν Φιλολογίας τῶν Ρεννῶν Ὀμηρον καὶ εἰδικώτερα «Ἰλιάδα». Κατόπιν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς αἰχμαλωσίας του, τὸ 1941—42, ἔδωσε μίαν σειρὰν μαθημάτων εἰς τοὺς συγκρατούμενους του περὶ τῆς «Ἰλιάδος» καὶ ἀπὸ τὰ μαθήματα ἐκεῖνα προῆλθε τὸ σημερινὸν βιβλίον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἓνα ζωντανὸν σχόλιον περὶ τοῦ ἀθανάτου ἔπους. Τὸ βιβλίον ἔχει τοῦτο τὸ ἐνδιαφέρον, ὅτι συνετάχθη ὁλόκληρον μὲ μίαν διαρκῆ καὶ ζωντανὴν ἐπαφὴν μὲ τὸ κείμενον, διότι ὑπὸ τὰς συνθήκας τῆς αἰχμαλωσίας δὲν ἦτο βεβαίως δυνατόν νὰ γίνῃ λόγος περὶ βιβλιογραφίας καὶ ἄλλων σχετικῶν βοηθημάτων. Ἀλλὰ διὰ ταῦτο ἀκριβῶς διατηρεῖ μίαν δροσερότητα, τὴν ὁποίαν δὲν ἐμφανίζουν αἱ ἐργασίαι τοῦ εἴδους αὐτοῦ. Ἐνα μόνον βιβλίον κατέστη δυνατόν νὰ φθάσῃ εἰς τοὺς αἰχμαλώτους αὐτοὺς μελετητὰς τοῦ Ὀμήρου καὶ αὐτὸ ἦτο ἡ πολύτιμος «Εἰσαγωγή εἰς τὴν Ἰλιάδα» τοῦ γνωστοῦ Γάλλου ἐκδότου τῶν κλασικῶν κειμένων κ. Πῶλ Μαζόν. Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ βιβλίου οἱ σχολιάζοντες τὸν Ὀμηρον κατώρθωσαν νὰ ἀποφύγουν μοιραία λάθη καὶ παρερμηνείας.

25-1-51

Ὅταν ἡ αἰχμαλωσία ἐτελείωσε καὶ μαζί αἱ περιπέτειαι, ὁ καθηγητῆς καὶ οἱ συγκρατούμενοι μαθηταὶ του ἐγύρισαν εἰς τὰς ἐστίας των καὶ ἐπεδόθησαν μὲ ζῆλον εἰς συμπλήρωσιν καὶ διόρθωσιν τῆς ἐργασίας τοῦ στρατοπέδου συγκεντρώσεως. Μὲ νέα καὶ πολύτιμα βοηθήματα κατώρθωσαν νὰ εὐρύνουν τὸ παλαιὸν θέμα των καὶ νὰ περιλάβουν καὶ τὴν «Ὀδύσειαν», χωρὶς ὅμως νὰ ἀλλάξουν πολλὰς ἀπὸ τὰς ἐντυπώσεις καὶ τὰ συμπεράσματα τῆς πρώτης ὥρας. Ἡ μελέτη κατέληξε νὰ εἶναι μίαν πλήρη πραγματεία περὶ Ὀμήρου, ἡ ὁποία ἐγγίζει καὶ προσπαθεῖ νὰ δώσῃ τὰς ἰδικὰς τῆς λύσεις εἰς τὸ περιμάχητον ὀμηρικὸν ζήτημα. Ἴσως νὰ μὴ διδῇ πληρεῖς καὶ τελικὰς λύσεις εἰς τὸ πρόβλημα ποὺ ἀπασχολεῖ τοὺς ὀμηριστὰς ἐπὶ αἰῶνας, ἀλλὰ προτείνει λύσεις, αἱ ὁποῖαι ἀναγκάζουν τὸν ἀναγνώστην νὰ ἐπιχειρήσῃ μόνος τὴν ἰδίαν πνευματικὴν περιπλάνησιν ἀνά τὰ ὀμηρικὰ ἔπη. Ξεκινῶντας ἀπὸ τοὺς θεοὺς καὶ φθάνοντας εἰς τὴν κατανόησιν τῶν ἀνθρώπων, λέγει ὁ συγγραφεὺς τῆς ὡραίας αὐτῆς ἐργασίας, μπορούμε νὰ διακρίνωμεν μὲ κάποιαν ἀκρίβειαν καὶ τὸ ποῖος ὑπῆρξεν ὁ ποιητὴς τῶν ἔπων ποὺ θὰ ζοῦν ὅσον ζῆ καὶ ἡ ἀνθρωπότης. Εἶναι ἓνα βιβλίον ποὺ σινιστῶ ὄχι μόνον εἰς τοὺς σπουδαστὰς, ἀλλὰ καὶ εἰς κάθε καλλιεργημένον ἄνθρωπον. (Λίθω ὁλόκληρον τὸν τίτλον του: Fernard Robert: Homère—Presses Universitaires de France).

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΑΙ

γροστάσια φοβελονῶν, καρφί- ν, βιδῶν μηχανῶν τοπλεγμάτων.

ῥόδ., Ἑλληνικὰ Συρ- γ. Πειραιῶς καὶ Ἄρι- φ), Γραφ. Ἀθηνᾶς 35, ληρά, μαῦρα, γαλβανι- μένα, ἀγκαθωτά, καρ- ρονάκια, συρματοπλέγ- ρέψεως ἀντιπλημμυρι- τσίνια, τσαρουχόπρο- λουαγιῆ καὶ πεταλό-

Ἡφαίστου, πρ. σύρ- φοβελόναι καὶ βελο-

Μεταλλουργικὴ Βιομ. τανικός), πρ. μηχανό-

ν. Βιομ. Ἐταιρ., πρ. μαῦρα, καρφοβελόναι μηχανόβιδες

τ. Νέα Ξυλάδικα, κα- Ἀλεξάνδρου 22, πρ. σκιννόπροκες καὶ συρ-

ἔργα Μακεδονίας, ἀ.ἐ. συρματοπλέγματα δι- διὰ ἀντιπλημμυρ:κά

Ολ. Διαμαντῆ, πρ.

βελονοποιῖα καὶ Συρ- γ. Γεννητσῶν, γραφ. ρματα σκληρά, καρ- καὶ καρφιά ὑποδη- 5)

Οκτωβρίου, πρ. βε- ρβελόναι

ῶκτωβρίου 6, πρ. σύρματα

Φλογενίδης Γεώρ., Εἰρήνης—Λαγκαδᾶ πρ. σύρματα, σκληρά, καρφοβελόναι, βελονάκια τέκς, κοσκινόπροκες καὶ τσαρουχόπροκες

Χατζηγεωργίου Φωτ. καὶ Σία, Ἀστ. Προεστοῦ 2, πρ. βελονάκια, καρφίτσες καὶ σουγιάδες

ΚΑΛΑΜΑΙ

Γκουζούλης καὶ Ἡλιόπουλος, πρ. συρ- ματα σκληρά, σύρματα μαῦρα, καρ- φοβελόναι καὶ βελονάκια

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἑλληνικὴ Μεταλλουργία ἀ. ἐ., ἐργοστ. Ἀθηνῶν, γραφ. Ναυαρίνου 8, πρ. σύρ- ματα σκληρά (clair) σύρματα γαλβα- νισμένα, σύρματα μαῖρα (μαλακὰ) σύρματα ἐπιχαλκωμένα, σύρματα ἀγ- καθωτά, καρφοβελόναι, βελονάκια ὑ- πυδηματοποιῖας, τσαρουχόπροκες, κο- σκινόπροκες, ξυλόβιδες, σιδηρόβιδες κατσαβιδιοῦ, πριτσίνια πάσης φύσεως, ἀρβυλόπροκες

Μεϊμαρίδης Ε. καὶ Κακλέας Κ., Ἡνω- μένα καρφιτσοποιεῖα, ἐργ. εἰς Ἴωανν Ἰωάννην Ρέντην, πρ. καρφίτσες

Σαλαπάτας Βασ. ἀ. ἐ., Μεσολογγίου 93, πρ. βελονάκια, ἀγκιστρωειδῆ καρφιά, κόπιτσες, θηλειῆς παραθύρων, φιουῦ- πες, γάντζους, φουρκέτες κ.λ.π.

Σταυριανὸς Δ. καὶ Α., Μεταλλουργικὴ ἀ. ἐ., Μικᾶλης—Δήμητρος—Σμύρνης, πρ. σύρματα σκληρά, μαῦρα, γαλβα- νισμένα, ἀγκαθωτά, καρφοβελόναι, βελονάκια, ξυλόβιδες, μηχανῶν, λεβη- τόκαρφα, στριφόνια σιδηροδρόμων καὶ περικόχλια

Σταματοπούλος Α. Ε. Βιδοποιῖα καὶ Μεταλλουργία, ἀγ. Ἰωάννου Ρέντη πρ. μηχανόβιδες

ΠΑΤΡΑΙ

ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ Π., Κολοκοτρώνη 13, πρ. καρφοβελόναι

ΚΙΟΥΣΗΣ ΗΛ., Ἀγ. Ἀνδρέου 112, πρ. σύρματα

992

Αγαπητή «Φοιτητική»

Τὰ παρακάτω είπωθήκανε ἀπ' τὸν καθηγητὴ Κουρίλα μσο στὴν ὥρα τοῦ μαθήματος. Ἡ Σλαβικὴ Ρωσία, λβει, ἀκολουθώντας τὴν παλιὰ πολιτικὴ των Ἰσαρων διαρκῶς καὶ ἐπεκτείνεται. Εἶναι κίνδυνος, μέγας κίνδυνος γιὰ τὸν ἑλληνικὸ πολιτισμὸ (ὁ κ. Κουρίλας ἔχει τρομερὴ ἀδυναμία στὸν ἑλληνικὸ πολιτισμὸ). Ὁ τρίτος πόλεμος πλησιάζει, ἡ Ἀγγλία ἐτοιμαζέται, νὰ εἰσβάσῃ καὶ μεῖς.

Ἀλλὰ ὁ κ. καθηγητὴς ἔχει καὶ παρελθόν. Στις 20/3/14 ἐξεφώνησε εμπνευσμένο πανηγυρικὸ κατὰ τοῦ Κινήματος Ἑθνικῆς Ἀντίστασης. Στὸ «Κουαρτέτο» μπορεῖτε νὰ διαβάσετε καὶ σήμερα τὴν ανοιχτὰ φασιστικὴν τοῦ ἀρθρογραφία. Μὲ πρὶν, ὅταν εἶταν ἡ μητροπολίτης σερν Κοριτσά, διευκόλυνε τὴν Ἰταλικὴν Ἀρχὴν ὅσο μπορούσε. Κι' ἀκομα νωρίτερα, πρὶν τοῦ πολέμου, ὁ πατριωτικώτατος καθηγητὴς μας ὑποστήριξε, πῶς ἡ Β. Ἡπειρος δὲν πρέπει νὰ δοθεῖ στὴν Ἑλλάδα!

Ἰώρα τὸ πῶς εἶναι δυνατό νὰ παραμένει καθηγητὴς ἕνας τέτοιος ἀνθρώπος, τὴ στιγμὴ μάλιστα, που ἀναντικαταστατοὶ δημοκρατικοὶ καθηγητὴς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διασούν, αὐτὸ θὰ σὰς παρακαλούσαμε νὰ μεσολάβησετε νὰ μας τὸ ἐξηγήσουν.

Με τιμὴ

Φοιτητὴς τῆς Φιλοσοφικῆς

Δὲν εἶνε μόνον ὁ Ἀρμυστὴς ὁ ὁποῖος ἀναμιγνύεται εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα καὶ ἀσκεῖ πολεμικὴν κατὰ τοῦ Βενιζέλου. Εἶνε καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, ὁ ὁποῖος μὲ κάθε τρόπον ἐνισχύει τὰ ἀντίπαλα κόμματα. Οὕτως ὁ Μητροπολίτης Κρήτης Εὐμένιος προσεκάλεσεν εἰς τὴν Μοῆν Ἀσωμάτων τοὺς προκρίτους τοῦ Ἀμαρίου, καθὼς καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ εἰς ὀμιλίαν τοῦ τοῦ ἐτόνισεν ὅτι ὁ Βενιζέλος συνομοτεῖ καὶ ἀσεβεῖ κατὰ τοῦ ἡγεμόνος, καὶ ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ψηφίζει φίλους τοῦ Βενιζέλου, ὑποστηρίζει κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἀρμυστοῦ προδοτὰς. Εἶπε καὶ ἄλλα πρὸς τοὺς προκρίτους τότε ὁ Μητροπολίτης Κρήτης, προσθέσας ὅτι καὶ ὁ πατέρας τοῦ Βενιζέλου κατὰ δυσφόρους ἐποχὰς ἐζημίωσεν ἔθνικῶς τὴν Κρήτην. Ὁ Βενιζέλος σχολιάζων τὴν ἀνάμιξιν τοῦ Μητροπολίτου εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἔγραψε τὸ ἐπόμενον ἀρθρίδιον εἰς τὸν «Κήρυκα» τὴν 14ην Μαρτίου 1903:

«Καὶ τώρα, ἄς μὰς εἶπουν οἱ διεξαγοντες τὸν ἐνόςιον πόλεμον, ἠίτινος σκοπούμενον εἶνε νὰ ἀχθῇ μὲν εἰς ἀλληλουαχίαν ὁ λαὸς διὰ τὴν παρασχεθῆ εὐλογος ἀφορμὴ πρὸς ἀφαίρεσιν τῶν ἐλευθεριῶν του, νὰ παρασταθῇ δὲ ἐν Εὐρώπῃ ὁ τόπος ὡς διχαζόμενος κατὰ τὰ ἔθνικὰ αὐτοῦ ἰδεώδη, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ καταδρασθρῶσις αὐτῶν, ἄς μὰς εἶπουν ἂν δὲν ἔσυραν πλέον εἰς τὸν βόρβορον καὶ αὐτὴν τὴν κορυφὴν τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας.

φοιτητ. φωνὴ Μαῖος 1945

γῶνα, διὰ τοιούτων ἀνοσιῶν ὀπλων, τὰ ὁποῖα εἶνε ἐκεῖνα, τῶν ὀπλῶν ἔκαμε χρῆσιν ὁ Ἅγιος Κρήτης;

«Διότι πῶς δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἠθικῶς ἡ στάσις ἐνός ἱεράρχου, ὅστις, ἐν συγκληθέντι ὑπ' αὐτοῦ πολιτικῶ συλλαλητηρίῳ, ψευδῶς θεβαίῃ περὶ ἐνός πολιτικῶ ἀνδρός, ὅστις μάλιστα εἶνε μέλος τῆς πνευματικῆς ποιμνῆς του, ὅτι ὑπέβαλε διὰ τῶν προξένων ὑπόμνημα πρὸς τὰς Δυνάμεις, διὰ τοῦ ὁποῖου ὑποστηρίζει ὅτι ὁ λαὸς προτιμᾷ τῆς ἐνώσεως τὴν ἀνεξάρτητον ἡγεμονίαν; Καὶ πῶς δύναται πρὸ πάντων νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ τυμβωρυχία, εἰς ἣν προέβη ὁ Ἅγιος Κρήτης, ταρασσῶν τὴν εἰρήνην τοῦ πατρὸς τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅπως συκοφαντήσῃ ἀνοσίως καὶ τοὺς νεκροὺς διὰ νὰ βλάψῃ τοὺς ζῶντας;

«Ἐπέπρωτο τῶντι νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ἀφόρητον αὐτὴν κατάστασιν, καθ' ἣν οἱ ἀρησιπάτριδες κατέλαβον τὴν θέσιν τῶν πατριωτῶν καὶ οἱ φαῦλοι τὴν θέσιν τῶν χρηστῶν, ὅπως ἐπιχειρηθῇ — ἐκ μέρους τίνος, Θεέ μου! — ἐκ μέρους τοῦ πρωθυεράρχου Κρήτης ἡ κατασπίλωσις τῆς ἔθνικῆς τιμῆς ἐνός νεκροῦ, ὅστις ἐπὶ δύο ἡμισυ δεκάδας ἐτῶν ἔφαγε τὸν πικρὸν ἄρτον τῆς ἐξορίας, ὅπως μὴ ἀνταλλάξῃ διὰ τῆς ἠθωμανικῆς τὴν ἑλληνικὴν αὐτοῦ ἰθαγένειαν, τὴν ὁποῖαν εἶχεν ἀποκτήσει ὡς μετασχῶν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος.

«Καὶ ἐνῶ ἡ ἱερά ἡμῶν θρησκεία προήγαγε μέχρι τῶν ἀκροτάτων τὴν πρὸς τοὺς τεθνεῶτας συγγνώμην, ὁ ἀνάξιος τῆς θρησκείας ταύτης λειτουργὸς κατῆλθε μέχρι τυμβωρυχίας, ὅπως συκοφαντήσῃ τὴν ἔθνικὴν τιμὴν νεκροῦ, ὅστις, ἀφοῦ ἐλάτρευσε τὴν ἰδέαν τῆς πατρίδος μέχρις ἀνεπίκτου ἰδανικότητος, κοιμᾶται τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου, ἀπὸ εἴκοσιν ἤδη ἐτῶν.

«᾿Ω καιροί! ᾿Ω ἦθη!».

Τὸ ἀνωτέρω σχόλιον εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ καταδικασθῇ ὁ Βενιζέλος ὑπὸ τοῦ Πλημμελιοδικείου Χανίων εἰς 15 ἡμερῶν φυλάκισιν, τὴν ὁποῖαν ἐξέτισεν εἰς τὰς φυλάκας Καλαμίου καὶ νὰ παυθῇ ὁ «Κήρυξ». Ὑπὸ τοιαύτας διὰ τὸν Βενιζέλον καὶ τοὺς φίλους του συνθήκας ἔγιναν αἱ ἐκλογαὶ τῆς 16ης Μαρτίου 1903. Ὅλα τὰ ἐν Κρήτῃ κόμματα παρουσιάσθησαν συνησπισμένα εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ κόμματος τοῦ Βενιζέλου καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν ὑπῆρξεν ἀπολύτως συντριπτικὸν δι' αὐτόν. Μόνον πέντε ἀπὸ τοὺς φίλους του ἐκλέγονται. Μετὰ τὰς ἐκλογὰς ὁ Βενιζέλος κατὰ προτροπὴν ὀρισμένων φίλων του ἀποφασίζει νὰ ἀπόσχῃ τοῦ πολιτικῶ ἀγῶνος. Μάλιστα εἰς ὀρισμέναις στιγμαῖς παρουσιάζεται τῶσον ἀπογοητευμένος ὥστε φέρεται ἀποφασισμένος νὰ ἀποχωρήσῃ ὀριστικῶς τῆς πολιτικῆς. Κατὰ τὴν

περιόδον αὐτὴν γράφει καὶ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἤδη εἰς τὰ «Νέα» ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Κ. Παπαδόκην.

Ἀλλὰ οὔτε ἡ ἀποχὴ τοῦ ἀπὸ τοῦ πολιτικῶ ἀγῶνα ἀποδεικνύεται ὅτι ἀποτελεῖ κάποιαν ὠφέλιμον λύσιν. Ἡ ἀπολυταρχία ἐξακελουθεῖ ὑφισταμένη καὶ οἱ φίλοι τοῦ Βενιζέλου ὑφίστανται παντοειδεῖς διώξεις. Ἐπὶ τούτοις ὁ Βενιζέλος στέλλει τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Βασ. Σκουλῶν:

Ἐν Χανίοις τῇ 4 Ἰουλίου 1903

Φίλτατε Βασίλη, Σήμερον ἐδικάσθη ἡ ἐφεσις τοῦ Ἀθ. Σκουλά καὶ ἐγένετο δεκτὴ μετρισθείσης τῆς πεινῆς εἰς φυλάκισιν ἐνός μηνός. Οὕτω δὲ ὁ ἀτυχὴς κατηγορούμενος ὅστις διατελεῖ ἤδη ἐν προφυλακίσει ἀπὸ 2 1/2 μηνῶν ἔχει λαμβάνειν παρὰ τῆς Πολιτείας φυλάκισιν 1 1/2 μηνός! Ἀτυχῶς καὶ ἡ κατ' εἰσήγησιν τῶν φίλων ἐφαρμοσθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ πολιτικὴ τῆς πλήρους ἀποχῆς, οὐδαμῶς ὠφέλησε. Οὐδεμία ἀνακοπὴ τοῦ κακοῦ ἐπῆλθε. Ὁ ἀχαλίνωτος δεσποτισμὸς προβαίνει εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ στατικῶς διαγεγραμμένου προγράμματός του ἀνευ πλέον σοβαρῶς ἐκ μέρους τίνος ἀντιστάσεως. Οὕτω λοιπὸν καὶ τοὺς δημοτικὸς συμβούλους τοῦ δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ ὁ λαὸς ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς θὰ διορίζῃ ἡ ἀπολυταρχία. Πῶς σοῦ φαίνεται τούτο;

Τὰ τοῦ ἐν τῇ Βουλῇ ἐπεισοδίου τῶν φίλων μας βουλευτῶν καὶ τοῦ Λεβέντη θὰ ἔμαθες ἐκ τῶν ἐφημεριδῶν. Ὁ Σκανδάλης προσελθὼν εἰς τὴν δικαιοσύνην ἐτσαλακώθη καὶ ἐπροφυλακίσθη ὡς κοινὸς κακούργος δι' ἀδίκημα ἐλαφροῦ τραυματισμοῦ προξενήσαντος 5—6 ἡμερῶν νόσον καὶ τελεσθέντος ἐν βρασμῶ ψυχικῆς ὀρμῆς κατόπιν δεινοτάτης ὕβρεως καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ὁ ἀνώτατος ὄρος τῆς πεινῆς εἶνε φυλάκισις 14 ἡμερῶν. Ὁ Μαρκαντώνης καὶ Παπαδερὸς ἔφυγαν διὰ πλοιαρίου εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Θεὸς ἄς βάλῃ τὸ χέρι του. Σὲ φιλῶ ἀδελφικῶς

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἡ δίκη τοῦ Βενιζέλου ἐπὶ ἐξυβρίσει τοῦ Μητροπολίτου Κρήτης, περὶ τῆς ὁποίας γράφομεν ἀνωτέρω, ἔγινε τὸν Ἰούλιον 1903 καὶ προεκάλεσε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινῆς γνώμης. Ἡ ἀντίπαλος τοῦ Βενιζέλου ἐφημερὶς «Νέα Ἐρευνα» διὰ νὰ μειώσῃ τὴν ἐντύπωσιν ἔγραψε τὰ ἐξῆς: «Εἶνε δεβαίως κωμικαὶ αἱ προσπάθειαι, δι' ὧν ἐπιδιώκεται νὰ παρασταθῇ ὡς σπουδαία καὶ τὸ γενικὸν ἐνδιαφέρον προκαλοῦσα μία ἀπλή ἐπὶ ἐξυβρίσει δίκη, ἐν τῇ ὁποίᾳ παθῶν εἶνε ὁ Μητροπολίτης Κρήτης, κατηγορούμενοι δὲ ὁ ὑπεύθυνος τοῦ διακόφαντος τὴν ἐκδοσὴν τοῦ «Κήρυκος» καὶ ὁ κ. Βενιζέλος».

Ι. ΜΑΝΩΛΙΚΑΚΗΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Τὰ Νέα 24-5-19

Κύριε Κοσμάτα

παιδί έμαθον ότι έγινε πορτογαλικο περιχο
κραδίσκου εβραϊσμου και εβραϊσμου Κοσμάτα

νομισα παρην να εχρησασα και εγώ:

και εγω εγω εγω ομυρια πορτα εδωσαν, πορτα
δωσαν και πορτα εδωσαν, εν των αυ ομυρια

κοσμοτων ειναι και εζαριου συμπεριφορα, η
αυτη ενεργια και υψος η πατα θαυμα διαφυ

υ εεε. μητροπολιτου και βοταδιστου. ε εεε
ιωχου, ουχι απασ δια τη υπροχου κοσμου και

ζηθου ενρωμα εδωσαν αγαρην εις τους
μικρους και εουμριαν υος και εουφωσας και

νοσταν του ποια υις ειναι η δυναμια. υις του
αυ, οταν εγω αζιουσ διακουρου. πρην αζω

η ενθουσιασων των ημεραν των φωτων και το
οπον και ον αυτη εωρτασθη εν τη θαινα

η αυτη. και η μη πρωταν δια τη αυτη
αυτη ημερα εθνηροπολιτου ομυρια και

τους βουκομους του εις βουκομον, ωθ αυτη
οουχην, απηγγαθη κατας καταστασιν

οουχην και εινα εζαριουσ, εδωσαν πορτα
τον εθνηου, διατι εδωσαν αγαρην και αυτη

αυτη περι εθνηροπολιτου, περι μεγαλυς εθνηρο
πολιτουσ εθνηουσ, ουχι απασ.

αυτη πορταυ κοσμουσ μηπως κοσμουσ πορτα
αυτη αγαρην. εζαριουσ των εθνηουσ.

αυτη πορταυ κοσμουσ μηπως κοσμουσ πορτα
αυτη αγαρην. εζαριουσ των εθνηουσ.

ψυχαις τῶν ὁμῶν τῶν "Αεθλοῦν" ἐπιφύτας,
 θάρρος καὶ τὴν πίστιν πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν
 ὀρθόδοξον, ἐβουλεύον ὅτι οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ ἄλλοι
 μαθηταὶ ἔγραψα (ἐγγυῶν τοῦ ἐξοφῆσαι) δεῖ σφ
 ἔχοντες τὰ ἴσχυα πρὸς τὴν δευτέρα ἡμέραν τῆς
 ἐκείνης πάντας τὰ διακρίματα τὴν ἐπίδα καὶ
 κληρονομήσαντες διὰ τὰς τὴν πρὸς θύματα καὶ
 διὰ τὰς ἑαυτῶν ἐσωτερικῆς βουλήσεως, καὶ ἡμῶν πε
 πικνωμένης θείας χιμαρίας κατὰ τὴν ἐπιφύτας
 τῶν, καὶ προδοτῶν τῆς πατρίδος, ὁ βυρανοῦ
 μαθητῶν προέδωκεν, ὅτι ἴσχυα τὴν ἐξοφ
 τῶν βυρανοῦ πάντας ὑπομένοντες βαθείας
 κατανύξιν. ποῦτοι ἔχον ἀναφυῶν εἰς δαίμον
 ἄσθεναν, πάντες δεῖ ἐγὼμιζον, ὅτι αἱ βυρα
 νος μαθητοῦ Κορυθαῖ ὑβαν πρὸς τὸ
 ἔργον διότι ἐθάρρουν, κατὰ τὴν τὴν ἴσχυα
 τὴν τῶν, τὴν ἐπιφύτας τῶν καὶ ἐβου
 τον καὶ μαθητῶν ἡκουσα καὶ εἰς ἄλλο
 περιγράβει τὰ ἐπαπαταζομένων τὴν αἰμα
 ἰοχαρίαν αἱ καὶ τὴν τὴν τὴν ἰσχυῶν
 ἐξ αὐτῶν ἐμπαύσασα καὶ ἰσχυρὰ ἐταύπωσε κα
 ἰστοίαν ἀφῆκεν εἰς αὐτοῦ, καὶ ἐπιβόδο
 ἐκείνο τοῦ περιβύτου

Σω. μαρτυρῶς

«Ἑλλάς», Ὀλυμπίου Διαμαντῆ 6, πρ.
ὑνία, πτύα, κλινοσωλήνες

Μπαρῆς Α., 26ης Ὀκτωβρίου 12, πρ.
πτύα καὶ σκαπάναι

Κεκλικιὰν Ἀγκόπ, 26ης Ὀκτωβρίου 10,
πρ. πέταλα

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Κυριάκη Ἀφοί, Σιδηροβ. Ἐταιρεία, γρ.
Ναυάρχου Μπῆτυ, ἐργασ. Περιβολίων
24, πρ. πέταλα, πτύα, πελέκει, σκα-
πάναι κλπ. γεωργικὰ ἐργαλεῖα

Κρεμέζης Ἐλευθ. (πρώην Ψυλλάκης),
Ἀλιπέδου 7, πρ. πέταλα, πτύα καὶ
ἄροτρα

Σταυριανὸς Δ. καὶ Α., ἐργαστ. Δήμη-
τρος καὶ Σμύρνης, γραφ. Κέκροπος 5,
προϊόντα: πτύα, πέταλα, πελέκει,
σκαπάναι κλπ. γεωργικὰ ἐργαλεῖα

Ἐργοστάσια

**κλινῶν, νοσοκομειακῶν εἰδῶν, ἐ-
πίπλων γραφείων κλπ. εἰδῶν με-
ταλλικῶν δι' ἐπιπλώσεις**

ΑΘΗΝΑΙ

Ἀδριανόπουλοι Ἀφοί, Βασιλείου τοῦ
Μεγάλου 15, πρ. Κλῖναι χειρουργικαί,
καθέκτες ὀδοντοϊατρικαί, ἐπιπλα νο-
σοκομείων κλπ. εἶδη νοσοκομειακά

Βαγιονῆς Ἰωσήφ, Τέρμα ὁδ. Κηφισοῦ
(Κολοκυνθοῦ), ἐκθεσις: Ἀγ. Μάρ-
κου 40 πρ. Κλῖναι

Ζαφειρίου Κ., Λεωφ. Κωνσταντινουπό-
λεως, πρ. κλῖναι

«Θέρμις» Ἀνων. Βιομ. Ἐταιρ., Ριζόπο-
λις, πρ. ἐπιπλα γραφείων, νοσοκομεί-
ων καὶ ἀρχειοθῆκαι μεταλλικαί

Λαμπρόπουλοι Ἀφοί, Μοσχάτον, Πει-
ραιῶς, πρ. Κλῖναι

Παπαγεωργόπουλοι Ἀφοί, λεωφ. Θεσ-
σαλ)κης, πρ. Σομιέδες

Πανταζῆς Ἰωάν., Μιλτιάδου 11, πρ.
Κλῖναι

Σαλίγγαρος Ἡλ., Πειραιῶς 126, πρ.
Κλῖναι

Τσοῦτσος Ἀριστοφ., ἐργαστ. παρὰ τὸν

ἄγιον Πολύκαρπον, ἐκθεσις Σταδίου
18, πρ. ἐπιπλα πολυτελείας μὲ σκελε-
τὸν ἐκ σωλήνων

Φίλης Πέτρος, ἐργ. Φιλολάου 122 (Παγ-
κράτι) ἐκθεσις, Πραξιτέλους 19, πρ.
Κλῖναι ὀρειχάλκινοι, χρωμιωμένοι, ἔ-
πιπλα οἰκιῶν καὶ νοσοκομείων μεταλ-
λικά, παντὸς εἶδους ὀρειχαλκίνοισ ἐ-
πιπλώσεις τραπεζῶν, πολύφωτα ἐκ
μετάλλου, καὶ σομιέδες

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Γιοσὲφ Σαμπετάϊ, Σαδῆ Ἰουστινιανοῦ 7
Καζὲς Ἰσ., Ἰουστινιανοῦ 12, πρ. κλῖ-
ναι καὶ Σομιέδες

Μυλωνᾶς Κ., Ἐγνατίας 44, πρ. κλῖναι
Μισαηλίδης Γ., Πινδάρου 5, πρ. ὡς δ
ἄνω

Μανιαδάκης Ἀθαν., Μεγ. Ἀλεξάνδρου
4, πρ. Κλῖναι καὶ σομιέδες

Σαδὸκ Σ., καὶ Σια, Α. Ε., Τσιμισκῆ 25,
πρ. κλῖναι καὶ ἐπιπλα ἐκ μετάλλου

Σααδῆ Σ. Ἰωσήφ, Ἰουστινιανοῦ 7,
πρ. κλῖναι

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἀκκάσης Ἀνθ., ἐργ. κλειομένων κλι-
νῶν, Κόνωνος 6

Κουγιούλης Ἰωάνν., ἐργ. Ν. Φάληρον,
Ζαῖμη, ἐκθεσις, Ἀθῆναι Σταδίου 24,
πρ. κλῖναι σιδηραί, ὀρειχάλκινοι, χρω-
μιωμένοι, ἐπιπλα οἰκιῶν καὶ ξενοδο-
χείων ἐκ μετάλλου, ἀρχειοθῆκαι, γρα-
φεῖα, εἶδη νοσοκομείων καὶ σομιέ-
δες

Κυριάκη Ἀφοί, Σιδηροβ. Ἐταιρεία
γραφ. Ναυάρχου Μπῆτυ, ἐργ. Περι-
βολίων 24, πρ: μεταλλικαί ἐπιπλώ-
σεις γραφείων, ἀρχειοθῆκαι, εἶδη νο-
σοκομείου

Μπισλάνης Δ. καὶ Βέγκος Γ., Χαῖδα-
ρίου καὶ Μεθώνης, πρ. κλῖναι

Σερφιώτης Μιχ., Ὑμηττοῦ, πρ. κλῖναι

Σταυριανὸς καὶ Γουρνέλης, Πλατεῖα
Ἀγίου Διονυσίου, πρ. κλῖναι καὶ σο-
μιέδες

ΠΑΤΡΑΙ

Ἀργυρόπουλος Γ., ἔργ. Πατρῶν - Πύργου 125, πρ. κλῖναι

Ἔργαστasia

κατασκευῆς εἰδῶν οἰκιακῆς, γεωργικῆς καὶ βιομηχανικῆς χρήσεως ἐξ ἄλουμινίου, χαλκοῦ, ὀρειχάλκου, ἔμαγιέ, λευκοσιδήρου, σιδηροφύλλου, μολύβδου, λευκοῦ μετάλλου, κασσιτέρου καὶ ἀντιμονίου (Ἔργαστasia εἰδῶν ἐξ ἄλουμινίου)

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

«Κόσμος» Ἑταιρία Ἑλληνικῆς Μεταλλουργίας Ε.Μ.Ε.Κ., Α.Ε., Λαγκαδᾶ Ἀναγενν. 21, πρ. εἶδη μαγειρίου, ἐκδρομῶν κλπ.

Μπελάζη Ἀφοί, Πτολεμαίων 25, πρ. ὡς ἠ ἄνω ἑταιρεία

ΚΕΑ - ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Κώστας Ἀθανάσιος, Ἑλληνικὴ Βιομηχανία Ἐμαγιέ καὶ μεταλλουργίας, γραφ. Ἀθῆναι Χρυσοσπηλαιωτίσσης 9α, ἔργ. ἐν νήσῳ Κέα, πρ. ὑδροδοχεῖα ἐξ Ἀλουμινίου ἐκστρατείας

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἀθανασιάδου Ἀφοί, Μοσχάτον, Πειραιῶς, πρ. Σκευὴ μαγειρικά, κοινῆς πυρᾶς καὶ ἠλεκτρισμοῦ, ὑδροδοχεῖα κλπ. σκευὴ οἰκιακῆς χρήσεως

Ἀσπρογέρακας - Καραβότας, ἔργ. Ἀνδρούτσου 3, Γρ. Καποδιστρίου 31

Κούνδουρος Ἰωάννης, Ἀσκληπιοῦ 26, πρ. σκευὴ μαγειρικά κλπ. εἶδη οἰκιακῆς χρήσεως

ΠΑΤΡΑΙ

Πραπόπουλοι Ἀφοί, ἔργ. 4ης Αὐγούστου 280, κατάστημα Ἁγίου Ἀνδρέου 58, πρ. Σκευὴ μαγειρικά κλπ. εἶδη οἰκιακῆς χρήσεως

**Ἔργαστasia
εἰδῶν ἐκ χαλκοῦ**ΑΘΗΝΑΙ

Ἀναστασιάδης καὶ Γρηγοριάν, Ἀδριανοῦ 15, πρ. παντὸς εἶδους μαγειρικά σκευὴ ἐκ χαλκοῦ καὶ οἰκιακῆς χρήσεως

Βουτέρης Νικηφ. Ἡφαίστου 2 καὶ Ἡφαίστου 12 πρ. ὡς οἱ ἄνω

Βλάμος Κ. Μιχ., Ἡφαίστου 9, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Βάγγης Παναγ. Ἡφαίστου 22, πρ. παντὸς εἶδους μαγειρικά σκευὴ ἐκ χαλκοῦ καὶ οἰκιακῆς χρήσεως.

Δαμιανίδης Γρηγ. Ἡφαίστου 14, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Ἑλληνικὴ Βιομηχανία Χαλκοῦ Α.Ε. ἔργ. Πειραιῶς παρὰ τὰ Ν. Σφαγεῖα, γραφ. Εὐπόλιδος 14, πρ. σωλῆνες, σύρματα, φύλλα, κ.λ.π. εἶδη ἐκ χαλκοῦ

Ζαφειρόπουλος Σπ., Ἡφαίστου 13, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Κανελλόπουλος Μ. καὶ Βογιατζῆς Α., Ἡφαίστου 28, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Κυπρίου Γεώρ., Ἡφαίστου 4, πρ. ὡς οἱ ἄνω

Μαζαριάν Ἀρτίν, Παιωνίου 7, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Ρακιντζάκης Ἰωάν., Ἡφαίστου 9, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Σωτήρχος Γεώρ., Ἡφαίστου 10, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Χουλιάρης Σπυρ., Ἡφαίστου 5, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Παρασκευόπουλος Κ., Θεσείου 14

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ἀθάνατος Θεοδ., Γεννιτσῶν 16

Γρηγοριάδης Γεωρ., Λαγκαδᾶ

Δημητριάδης Ἐμμ., Λαγκαδᾶ

Ἐλευθεριάδης Ἰωάν., Χαλκέων

Ζαντόπουλος Νικόλ., πλατ. Μεγ. Ἀλεξάνδρου

ΑΠΟ ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟΝ ΕΠΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΟΥ

της Ιστορίας, την ΜΑΧΗΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ. Οί Άγγλοι και οί Έλληνες στρατιώται, οί άνδρες και οί γυναίκες τῆς Κρήτης, πού ελαβον μέρος εἰς τὴν θηλικὴν αὐτὴν μάχην, πρέπει νὰ καταπύθουν ὄνομαστὶ εἰς ἕνα εἰδικὸν Τάγμα ὑπερανθρώπων.

Χωρὶς ἐνισχύσεις καὶ ἐφόδια, χωρὶς τροφήν, ἀξύριστοι, αὔπνοι καὶ ἀπλυτοί, χωρὶς ἀνάπαυσιν, χάσαντες τοὺς ἀρχηγούς τω, μέσα εἰς τὴν φοβερὰν σύγκυσιν τῆς ἐν εὐρανῷ, ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ ξηρᾷ μάχῃ, χωρὶς ἀντιαεροπορικὰ τηλεβόλα, γνωρίζοντες τὸ ἀδύνατον τῆς φυγῆς των, μὴ ἔχοντες κανένα ἰσὺ δέσπτας πληγὰς των, οἱ νεκροὶ ἀφινόμενοι βταφοὶ πλησίον τῶν ζώντων, βομβαρδίζόμενοι ἀδιαλείπτως, ἐξηντημένοι μὲ τὰ μάτια κατακόκκινα, λιπόσαρκοι ἐν τῇ μέσῃ τῆς μανίας τῆς τρομερᾶς μάχης ἐγνωρίζον ὅτι ἡ τύχη των, ἡ ζωὴ ἢ ἡ θάνατός των ἐξηρτάτο ἀπὸ τὴν ἐκ τῆς συστάδην μάχην. Μέσα εἰς τὸ δαιμονιώδες μαρτύριον τῆς ἀγρίας πάλης ἐγνώριζον, ὅτι ἐμάχοντο κατὰ Ἄρμαγεδῶνος.

Αὐτὰ εἶνε τὰ ἀπίστευτα γεγονότα τὰ ὁποῖα ἀντιμετώπισαν οἱ γενναῖοι, οἱ ὑπεράνθρωποι αὐτοὶ μαχηταί, τῆς φοβερᾶς μάχης τῆς Κολάσεως, τῆς ὁποίας μόνον ἕνας Δάντης θὰ ἠδύνατο νὰ περιγράψῃ.

Γνωρίσαντες οἱ ἐπικοί αὐτοὶ πολεμισταὶ τὸν κατακλυσμὸν τῆς ἀνθρωπίνης ἀγριότητος, ἀντιμετώπισαντες μίαν κόλυσιν ἀπὸ φλόγας, αἵματα καὶ θάνατον ἐνε ζήτημα ἂν θὰ μπερέσοι, πλέον νὲ γνωρίσουν τὴν γαλήνην τῆς ζωῆς. Πρὲς οὖμως νὰ δεχθῶν, τὴν λατρείαν καὶ εὐλάβειαν ὅλων ἡμῶν τῶν ἄλλων, τῶ μικροτέρων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι παρηκολουθήσαμεν τὴν ἐνδοξὴν μάχην των καδὲν μᾶς μένει τίποτε ἄλλο παρὰ ἰσὺ τοῦ στολισώμε μὲ δάφνας. Ἄλλὰ αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ ὅταν θὰ ἔχωμεν ψυχικὴν γαλήνην, διὰ νὰ μπεροῦμε νὰ ἀπονέμωμε βραίας τιμὰς, πρέπει νὰ γίνῃ μετὰ τῆς καταπαύσεως τῶν δονήσεων καὶ τῆς μαλίας τοῦ πυρός καὶ μετὰ τὸν τερματισμὸν τῆς αἱματηρᾶς ἀγωνίας. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ Γερμανοὶ θὰ σηκώσουν τὸ χέρι των, θὰ σταθεῦν προσοχὴ καὶ θακαιρετήσουν εὐλαβῶς τὰς ξαφνοστεφανομένας κεφαλὰς τῶν γενναίων, τὰς κεφαλὰς ἐκείνων οἱ ὁποῖοι καὶ αἰμόφυρτοι ἀκόμη τὰς ἐκράτησαν ὑψηλὰ, δὲν ἐκυψαν.

ΤΕΛΟΣ.

«Τραβάτε πιὸ πέρα. Ἄφηστέ μας. Ξέρουμε τὴ δουλειὰ μας.»

Τὸ ἀντιτορπιλικὸ «Γκράκιχουντ» εἶνε τὸ δεύτερο θῦμα τῆς ἐπιθετικῆς μανίας τῶν Γερμανῶν ἐπειτα ἀπὸ τὸ «Γιούνου».

Ὅκτῶ γερμανικὰ βομβαρδιστικὰ καθέτου ἐφορμήσεως ἀνεβοκατεβαίνουν συνεχῶς ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ διασταυρούμενα συμμαχικὰ πυ-

Ὁ ὑπολοχαγὸς Ἀνέστης Εὐμορφόπουλος, ἀπὸ τοὺς ἥρωας τῆς μάχης τοῦ Γαλατᾶ, ὅστις ἐτραυματίσθη βαρῦτατα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

ρὰ, ἐπάνω ἀπὸ τὸ σκάφος, ἀδειάζοντες σὲ κάθε ἐφόρμησι τὸ φοινικὸ τους φορτίο.

Σὲ πέντε λεπτὰ τὸ βρεττανικὸ ἀντιτορπιλικὸ σβύνει ἀπὸ τὰ νερὰ τῆς Κρήτης.

Οἱ φάσεις τοῦ ἀγῶνος συνεχίζονται ἀλλάζοντας μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα.

Λιὰ τὸ ἀγγλικὸ ναυτικὸ, προσπλωμένο στὶς παραδόσεις καὶ τὴν φήμη σὰν τὸ καλύτερο τοῦ κόσμου, συνεχίζει τὸν ἀπελπισμένον, δίχως καμμιὰ ἐλπίδα σωτηρίας, ἀγῶνα.

Θάλασσα καὶ ξηρὰ, Κρήτη καὶ Αἰγαῖον, Ἕλληνες καὶ Ἄγγλοι ἔχουν βάλει σκοπὸ νὰ διώξουν τοὺς Γερμανοὺς. Καὶ ἂν δὲν τὸ πετύχουν, νὰ ξεπαστρέψουν ὅσο μποροῦν περισσοτέρους ἀπὸ τοὺς τυράννους.

Μὰ ἡ μάχη τῆς Κρήτης συνεχίζεται καὶ τὸ δράμα τοῦ κρητικῦ λαοῦ, μαζὶ μὲ τὶς ὑπέρτατες προσπάθειες τῶν γενναίων Συμμάχων του, ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς βρεττανικῆς Κοινοπολιτείας καὶ μαζὶ μὲ τὰ λίγα παλληκάρια τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, πού κατῶρθωσαν νὰ φτάσουν γιὰ νὰ χύσουν ἐκεῖ καὶ τὴν τελευταία ρανίδα τοῦ αἵματός τους, φτάνουν τὰ ὄρια τοῦ παραμυθιοῦ.

Ὁ Χίτλερ στὸ Βερολίνο ἔχει γίνῃ ἔξω φρενῶν.

— Ἡ μάχη τῆς Κρήτης, οὐρλιάζει στοὺς ὑποτακτικούς του, διαρκεῖ ὅσο καὶ ἡ μάχη τῆς Γαλλίας. Αὐτὸ εἶνε ἀπερίγραπτο.

Ρίχνουν χιλιάδες τοὺς στρατιώτας τους οἱ Γερμανοὶ στρατηγοὶ στὴ μάχη καὶ χιλιάδες εἶνε οἱ ἀπώλειες τῆς Βέρμαχτ.

Τελικὰ ἡ δύσμοιρη Κρήτη λυγίζει κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῆς τραχειᾶς γερμανικῆς μπόττας. Οἱ Βρεττανοὶ — ὑπολείμματα στρατοῦ — φεύγουν ἀπὸ τὸ νησί καὶ ὁ στόλος τους, ὅσος ἀπέμεινε ἀπὸ τὰ πλήγματα τῶν γερμανικῶν κορακιῶν, βάζει πλώρη γιὰ τὴν Αἴγυπτο μὲ τὰ καταστρώματα τῶν πλοίων γεμᾶτα ἀπὸ ὤχρες, κουρελιασμένες καὶ μπαρούτοκαπνισμένες μορφές ἡρώων.

Γιὰ μιὰν ἀκόμη φορὰ τὸ δράμα τῆς Δουγκέρκης ξαναζῆ μ' ὅλην του τὴν σπαρακτικότητα.

Ἡ Γερμανία βρίσκεται στὸ ἀπόγειο τῆς δόξης της. Γιὰ λίγο ὅμως καιρό. Σὲ λίγο, ὑπόκωφα στὴν ἀρχή, δυνατώτερα εὐθὺς ἀμέσως καὶ στὸ τέλος στὴ διαπασῶν, ξεσπάει στὸ νησί τῆς Κρήτης ὁ ἀγὼν τῆς ἐσωτερικῆς ἀντιστάσεως. Καὶ ὁ ἀγὼν αὐτός, τρία χρόνια ἀργότερα, φέρνει τὸ ποθητὸ ἀποτέλεσμα: Τὴν Εἰρήνη καὶ τὴν Ἐλευθερία.

Ἄς ἀφήσουμε ὅμως καλύτερα τοὺς ἐχθροὺς τῶν Συμμάχων, τοὺς Ἰάπωνας, νὰ κρίνουν διὰ τὸν ἡρωϊκὸν ἀγῶνα τοῦ κρητικοῦ λαοῦ.

Καὶ νὰ τί ἔγραφαν οἱ «Τάϊμς τοῦ Τόκιο» λίγο καιρὸ ἐπειτα ἀπὸ τὸ τέλος τῆς μάχης γιὰ τὴν Κρήτη.

«Προτεινόμεν, ἔγραφεν, ὡς ζήτημα ὑπερτάτου καθήκοντος τιμῆς, ὅπως δημιουργηθῆ ἕνα ἑκτακτεν Τάγμα τῶν Ἱπποτῶν τῆς Κρήτης διὰ νὰ τιμηθῆ μὲ εἰδικὸν παράσημον κάθε πολίτης καὶ κάθε ἀξιωματικὸς πού ἔλαβε μέρος εἰς τὴν παραδοξότεραν καὶ ἐνδοξότεραν μάχην

10 Μαΐου 1946
Κυρία Διευθύντá,

Εύρισκόμενος μακράν τῶν Ἀθηνῶν, ἀνέγνωσα τὰ δύο ἄρθρα τῆς «Ἐστίας», 6ης καὶ 8ης Ἰουλίου, γραφέντα ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ἄγγλου στρατάρχου Οὐέϊβελ καὶ τῆς καταβαλλομένης προσπάθειας ὑπὸ τινῶν στρατιωτικῶν καὶ μὴ, ὠρισμένης πολιτικῆς παρατάξεως, ὅπως ἐπιρρίψουν ἐπιπέσει ταύτης, εὐθύνας εἰς τὴν τότε Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ Ἀνωτάτην Διοίκησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

Διὰ τῶν δύο τούτων ἄρθρων σας, τίθεται τὸ ὄλον ζήτημα εἰς τὴν πραγματικὴν θέσιν του, ἀποκαθίσταται πλήρως ἡ ἀλήθεια καὶ ἀποδεικνύεται κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων στοιχείων, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐπραξεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τὸ καθήκόν της.

Καίτοι ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἐπερίττευε πᾶσα ἄλλη προσθήκη, ἐν ταῦτοις, ὡς διατελέσας διοικητικῆς τοῦ τμήματος στρατιᾶς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας (Τ. Σ. Α. Μ.), τὸ ὁποῖον ἀντιμετώπισε τὴν Γερμανικὴν ἐπίθεσιν, θεωρῶ καθήκόν μου νὰ ἐκθέσω τὰ κάτωθι, ὅσον ἀφορᾷ συγκεκριμένως τὴν γραμμὴν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔδει νὰ διεξαχθῆ ἡ Ἑλληνικὴ ἀντίστασις.

Μετὰ τὴν ὑπ' ἐμοῦ ἀνάλημιν τῆς διοικήσεως τοῦ Τ. Σ. Α. Μ., ἀρχὰς Φεβρουαρίου, καὶ τὴν μελέτην τῶν σχετικῶν μετὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ τμήματος καὶ τὰς ἐνδεχομένας καταληπτέας, πρὸς ἐκπλήρωσιν ταύτης, ἀμυντικῆς γραμμᾶς, ὑπέβαλον εἰς τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον προσωπικὴν ἔκθεσιν, δι' ἧς ἀνέφερον, μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἡ ἀμυνα ἡμῶν ἐναντίον τῆς ἀναμενομένης Γερμανικῆς ἐπιθέσεως, ἔδει νὰ διεξαχθῆ ἐπὶ τῆς ὠχυρωμένης γραμμῆς Μπέλλες-Νέστος. Οὗτοι κυρίως ἦσαν:

— Ἡ γραμμὴ αὕτη, ὅσα γνωστὴ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν καὶ λαόν, ὡς ἰσχυρῶς ὠχυρωμένη, ἐπιστεύετο, ὅτι ἀπύρρητος, πάντως, ὅτι λίαν δυσκόλως θὰ κατελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Συνεπῶς, ἡ κατάληψις ταύτης ὑπὸ τούτου, καὶ μάλιστα ἀνευ σοβαροῦ ἀγῶνος, θὰ εἶχε τεραστίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τοῦ τε Στρατοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

— Ἡ μενίστη ἰσχυρὴ τῶν ὀ-

Ἄγγλοι, διὰ λόγους μεγαλύτερας ἀσφαλείας τοῦ Σώματος τούτου, προέκριναν, ὡς γραμμὴν ἀντιστάσεως, τὴν γραμμὴν Καϊμακολάν-Βέρμιον-Ἀλιάκμων. Τῶν σχετικῶν, μετὰ τὴν καταληπτέαν γραμμὴν συζητήσεων, μετὰ τούτων καὶ τοῦ Ἑλληνος ἀρχιστρατήγου καὶ λοιπῶν ἀρμοδίων, ἐκράτηθη πρακτικόν, τοῦ ὁποῦ καὶ ἔλαβον τότε γνώσιν, κληθεὶς εἰς Ἀθήνας ὑπὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου, κατόπιν ὑποβολῆς νεωτέρας ἐκθέσεώς μου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀμυντικὴν γραμμὴν καὶ ἄλλα συναφῆ μετὰ τὸν ἐπικείμενον ἀγῶνα ὑπὸ τοῦ Τ. Σ. Α. Μ. Ἐκ τοῦ πρακτικοῦ τούτου προκύπτει, ὡς καὶ εἰς τὸ σχετικὸν ἄρθρον τῆς «Ἐστίας» σαφῶς ἐκτίθεται, ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀρχιστρατήγου, ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν ἢ τὴν ἐγκαταλείψιν τῆς γραμμῆς Μπέλλες-Νέστος, θὰ ἐξηρτάτο ἀπὸ τὴν ἀναμενομένην ἀποσαφήνισιν τῆς στάσεως τῆς Σερβίας.

Τέλος, τὴν 27ην Μαρτίου, ἐπέρχεται ἡ γνωστὴ βιαία μεταπολίτευσις ἐν Σερβίᾳ, ἐκ τῆς ὁποίας σαφῶς διαφαίνεται, ὅτι ἡ Σερβία θὰ ἐξηρθετο παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς, πᾶσα σκέψις ἐγκαταλείψεως τῆς γραμμῆς Μπέλλες-Νέστος, ὡς ἦτο ἐπιβεβλημένον, ἐγκατελείφθη. Καὶ τοῦτο ὄχι μόνον, διότι ἡ Σερβία, ἐξερχομένη εἰς τὸν πόλεμον, οὐδέποτε θὰ ἐδέχετο νὰ ἐγκαταλειφθῆ ἀνυπεράσπιστος ἡ Θεσσαλονίκη, ἀλλὰ καὶ διότι, ἀπὸ στρατηγικῆς πλέον ἀπόψεως, συμφέρον ἦτο, ὅπως ὁ ἀγὼν διεξαχθῆ ἐπὶ τῆς ὠργανωμένης καὶ ὠχυρωμένης γραμμῆς μας, ἐφ' ὅσον μάλιστα αὕτη θὰ ἀπετέλει πλέον ἐν συνεχῆς καὶ ἐνικαίον μέτωπον μετὰ τοῦ Σερβικοῦ νοτίου μετώπου. Ἐδει, λοιπὸν, κατόπιν τῆς νέας αὐτῆς τροπῆς τῆς πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς καταστάσεως, καὶ οἱ Ἄγγλοι νὰ μεταφέρουν τὰς δυνάμεις των ἐπὶ τῆς ὠχυρωμένης γραμμῆς μας, τοῦτο δὲ ἰδίως πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἄρπυστεροῦ αὐτῆς, ὅπου ὁ σύνδεσμος μετὰ τοῦ Σερβικοῦ μετώπου καὶ ἡ κοιλὰς τοῦ Ἀξιού, ἀπ' ὅπου κυρίως ἠπειλεῖτο ἡ ἀσφάλεια τοῦ ὄλου μετώπου.

Ὅχι μόνον αὐτὸ δὲν ἐγένετο, ἀλλὰ, τούναντίον, λόγω τῆς ἐπιμονῆς τῶν Ἄγγλων

νὰ καταθέσουν τὰ ὄπλα κατόπιν διαταγῆς τοῦ Γεν. Στρατηγεῖου, συνεπεῖα τῆς διασπάσεως τοῦ Σερβικοῦ Μετώπου, τῆς προελάσεως ἰσχυρῶν μηχανοκινήτων ἐχθρῶν δυνάμεων διὰ τῆς Κοιλιάδος τοῦ Ἀξιοῦ καὶ τῆς ὑπὸ τούτων καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἄλλὰ καὶ ἐάν, μ' ὅλα ταῦτα, ἡ γραμμὴ αὕτη δὲν ἀντειχε, κατὰ περισσότερον λόγον οὐδεμίαν ἄλλη γραμμὴ δπισθεν ταύτης, ἡ ὠχρωτος ὄσα καὶ δι' οὐς ἀκόμη λόγους ἐν ἀρχῇ ἀναφέρω, θὰ ἦτο δυνατόν ν' ἀνθέξῃ.

Οὐδεὶς ἀμερόληπτος ἀνθρώπος δύναται, νομίζω, νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Σερβίας, ἡ Ἑλλάς θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντιστῆ ἐπὶ οἰασδῆποτε γραμμῆς, πέραν ἐνὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος, ἐναντίον δύο πανισχυρῶν Ἀυτοκρατοριῶν, μετὰ συντριπτικὴν ὑπεροχὴν τούτων εἰς δυνάμεις καὶ πολεμικὰ μέσα, καὶ, ἰδίως, ἀεροπορίαν. Καὶ ἐνῶ οὐδὲν θὰ εἶχεν αὕτη νὰ κερδίσῃ ἀπὸ στρατιωτικῆς καὶ πολεμικῆς πόψεως, ἀντιθέτως πολλὰ θὰ εἶχε νὰ χάσῃ ἀπὸ ἠθικῆς τοιαύτης.

Διὰ τοῦ ἀγῶνος, τὸ ὁποῖον διεξήγαγεν ἐπὶ τῆς ὠχυρωμένης γραμμῆς, μέγα ἠθικὸν κέρδος ἀπεκόμισε, προκαλέσασα τὸν θαυμασμόν καὶ αὐτῶν τῶν ἀντιπάλων τῆς καὶ εἰς σημεῖον, ὥστε ὁ μὲν Χίτλερ νὰ εἶπῃ εἰς λόγον του, ἐκφωνηθέντα ἐν τῇ Γερμανικῇ Βουλῇ: «Χάοιν τῆς ἱστορικῆς δικαιοσύνης, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ διαπιστώσω ὅτι ἐξ ὄλων τῶν ἀντιπάλων, οἵτινες μᾶς ἀντιμετώπισαν, ὁ Ἑλλῆν στρατιώτης ἐπολέμησε μετὰ παράτολμον θάρρος καὶ ὑψίστην περιφρόνησιν πρὸς τὸν θάνατον». Ὁ δὲ Χάλντερ, ἀρχηγὸς τότε τοῦ Γερμανικοῦ Γεν. Ἐπιτελείου, καὶ ἐγκλεισθεὶς βραδύτερον ὑπὸ τοῦ Χίτλερ εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως, νὰ εἶπῃ πρὸς ἐμὲ, ὅτε συνητήθημεν εἰς τὸ τέλος τοῦ πολέμου κατὰ τὴν μεταφορὰν μας ἀπὸ στρατοπέδου εἰς στρατόπεδον: «Σὰς συγχάιρω ἀπὸ καρδίας. Ἡ ἀντίστασις σας ὑπῆρξεν ἐξαιρετικὴ, ἡ δὲ γενναιότης τῶν στρατιωτῶν σας ἀξία παντὸς ἐπαίνου».

Ἡ δὲ συναφθεῖσα συνθήκη διὰ τὸ Μακεδονικὸν μέτωπον τιμᾶ ὄντως τὴν Ἑλλάδα. Ἐν αὐτῇ ἀναγνωρίζεται παρὰ τοῦ ἰδίου κλητοῦ ἀντιπάλου, ὅτι «ὁ ἐκεῖ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐκράτησε, μέχρι τέλους τὰς θέσεις του, ἀγώνισθαι γενναίως καὶ ὅτι ἠναγκάσθη νὰ καταθέσῃ τὰ ὄπλα λόγω τῆς προελάσεως ἰσχυρῶν Γερ-

ΕΠΙΒΕΒΑΙΟΥΤΑΙ ΟΤΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΚΡΥΘΜΟΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΟΝΙΚΗΝ

12 Ιαν. 1946

Καθημ

Ο υπουργός της Δημοσίας Τάξεως κ. Μερκούρης έρωτηθείς χθές την έσπεραν επί των άνησυχητικών ειδήσεων περί λίαν εκρύθμου καταστάσεως εις την Βόρειον Ελλάδα συνεπέιχ ώργανωμένων επαναστατικών ενεργειών ως και αύτονομιστικών τοιούτων των έαμοκομμουνιστών, απήντησεν ότι επικοινωνήσας δι' άουριάτου μετά του διοικητού Χωροφυλακής Μακεδονίας έλαβε τας κάτωθι πληροφορίες :

«Εύρισκόμεθα πρό γενικής πανεργατικής άπεργίας. Τη θυθεία, παρουσιασθέντων τροχιοδρομικών όπως αναλάβουν εργασία, εκινήθησαν τροχιοδρομικά όχηματα. Επίσης το πλείστον των εργατών του λιμένος προσήλθε και ανέλαβεν εργασία. Πιστεύομεν ότι θα συντηθώμεν να κινήσωμεν μίαν άμαξοστοιχίαν προς Θράκην.

Το Έργατικόν Κέντρον επεχείρησεν να οργανώση μαζικήν κάθοδον προς την γενικήν διοίκειν. Ελήφθησαν άπαντα τά μέτρα άπαγορεύσεως.

Σήμερον την πρωταν (χθές) εκυκλοφόρησε μόνον ή κομμουνιστική έφημερίς «Λαϊκή Φωνή».

Ουδέν επεισόδιον έσημειώθη εκτός έλαφροϋ τραυματισμοϋ ενός τροχιοδρομικού άπεργαστάου.

Χθές την 19ην ώραν έδολοφνήθη ο δήμαρχος Νάουσας Χ. Πετρίδης διά πιστολίου παρ' άγνώστων ενεργούντων έξωθι τής οικίας του.

Κατά πληροφορίας τής στρατιωτικής διοικήσεως Βερροίας πολυμελής πολιτική συμμορία προσέβαλε φυλάκιον τής έθνοφυλακής Μεγάλου Ρεύματος αποτελούμενον από 5 άνδρας. Οι συμμορίται απήγαγον δύο εξ αυτών άφήκαν δέ τους άλλους τρεις έλευθέρους δηλώσαντες εις αυτούς ότι εκτηρύχθη επανάστασις και θέον να επανέλθουν εις Νάουσαν. Επίσης κατά συναφείς πληροφορίας ή ως άνω συμμορία απήγαγεν ένα πολίτην όνόματι Μιχαηλίδην.

Απεστάλησαν δυνάμεις προς αντιμετώπισιν τής καταστάσεως.

Η κατάσταση εις Θεσσαλονίκην και λοιπάς πόλεις είναι ήσυχος. Ουδεις φόβος διασαλεύσεως τής τάξεως ύπάρχει.

Εν τούτοις κατά συναφείς πληροφορίες εκ διαφόρων άλλων πηγών συνάγεται ότι ή κατάσταση εις τας πόλεις τής Βορείου Ελλάδος είναι πράγματι άνησυχητική, ή δέ προφανής ή προσπάθεια τού υπουργού τής Δημοσίας Τάξεως μείωση κατά το δυνατόν τήν τοιαύτην έντύπωσιν.

Σημειωτέον ότι παράλληλος προς την του κ. υπουργού προσπάθειαν καταβάλλεται και από την έαμοκομμουνιστικήν ήγεσίαν, χθές την έσπεραν ο κ. Πορφυρογένης έπεσκέφθη τον κ. Μερκούρη, μετά την συνομιλίαν του με τους άντιπροσώπους του Τύπου, διά να τον παρακαλέση να διαψεύση ύπευθύνως τά αναγραφέντα περί άνησυχητικής καταστάσεως και επαναστατικών ενεργειών τής άκρας άριστερας.

Ο κ. Μερκούρης έδήλωσεν εις τον κ. Πορφυρογένην ότι δεν δύναται να πράξη τούτο διότι υπάρχουν έπίσημα τηλεγραφήματα προς την κυβέρνησιν περί διαπραχθέντων εκτρόπων από τους έαμοκομμουνιστάς.

Χθές την 2 μ.μ. άπεστάλη εκ Θεσσαλονίκης το κάτωθι τηλεγράφημα του υπουργού γενικού διοικητού Βορείου Ελλάδος κ. Μερεντίτη :

«Η κηρυχθείσα γενική άπεργία συνεχίζεται σήμερον έξαιρέσει των δημοσίων υπαλλήλων, των τραπεζιτικών και μέρους των τροχιοδρομικών. Μέρης έλευθέρων λιμενεργατών εργάζεται εις τον λιμένα. Η παροχή φωτός, ύδατος και άλευρου έξησφαλίσθη. Απόπειρα προπαρασκευής μεγάλων συγκεντρώσεων άπεργών έντός τής πόλεως παρεμποδίσθη και σχηματισθείσαι κατά τόπους μικρότεροι συγκεντρώσεις διελύθησαν άναιμάκτως τή έπεμβάσει τής αστυνομικής άρχής και του εισαγγελέως. Τα λαμβανόμενα μέτρα τάξεως συνεχίζονται. Περί τής εξέλιξεως ούδεμία πρόβλεψις είναι δυνατή καθόσον οι άπεργοί κινούνται κατόπιν έντολής έξ «Αθηνών».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 11. (Το έναπακριτοϋ μας).— Αι ειδήσεις τής «Καθημερινής» περί βιασιότητων εις Νάουσαν έδημοσιεύθησαν από όλας τας άγγλικάς έφημερίδας και αι πληροφορίες ότι ή κατάσταση εις την Βόρειον Ελλάδα είναι άνώμαλος επροξένησαν μεγάλην άνησυχίαν εις όλους τους κύκλους.

Mark Howley

ΑΘΩΟΙ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ!

Ο κ. Μερκούρης αναφορικώς προς τά προχθεσινά αιματηρά επεισόδια τής

Ν. Φιλαδελφείας προέβη εις τας κάτωθι ανακοινώσεις :

«Χθές το έράδυ έλαβε χώραν σοβαρόν επεισόδιον εις την Ν. Φιλαδέλφειαν. Έλαβα γνώσιν τούτου και διέταξα την ένίσχυσιν τής χωροφυλακής. Διετάχθη ο άντισυνταγματάρχης χωροφυλακής κ. Τσιτούρας να διενεργήση ανακρίσεις και να καταλογίση τας εύθυνας. Ερρίφθησαν χειροβομβίδες και έτραυματίσθησαν μερικοί. Εκ του πορίσματος των μέχρι τούδε ανακρίσεων το όποιον μου άνεκοινώθη προφορικώς συνάγεται ότι τας σκηνάς έδημιούργησαν στρατιωζόμενοι παρά την Φιλαδέλφειαν στρατιώται.

Διά τας σκηνάς τής Φιλαδελφείας συνελήφθησαν ως δράσται οι Π. Παπαστάμου και Θ. Άμυράς.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

— Η περιοχή, ητις ένδεχο- μένως θά έγκατελείπετο, άνατολικώς του Στρυμόνος, περιλαμβάνει πλέον των 450 χιλ. κατοίκων, ως και τας γνωστάς μεγάλας πόλεις. Ο δέ έθνικος πλοῦτος έν αυτή και ιδίως εις καπνά, ητο μέγιστος.

— Οι κάτοικοι ταύτης, βλέποντες τον Στρατόν άποχωρούντα, θά έσπευδον, κατά μεγάλην αναλογίαν, να έγκαταλείψουν τας κατοικίας των, ίνα καταφύγουν εις τό έσωτερικόν της χώρας. Έξ οδ παρεμπόδισις των κινήσεων του Στρατού και δημιουργία ζητήματος διατροφής και περιθάψεως προσφυγικού πληθυσμού.

— Πολλοί έκ των στρατιωτών των μονάδων, καταγόμενοι έκ της περιοχής ταύτης και έπωφελούμενοι των δυσμενών συνθηκών, αι όποια θά έδημιουργούντο, πιθανώτατα θά έγκατέλειπον τας μονάδας των, ίνα μεταβώσιν εις τας οικογενείας των, προς προστασίαν τούτων.

— Αι όπισθεν γραμμαί (Στρυμόνος, Άξιού κλπ.) ούδεμίαν άμυντικήν όργανωσιν του έδάφους παρείχον.

— Το συνολικόν ανάπτυγμα της γραμμής Μπέλλες-Νέστος, λαμβανομένης ύπ' όψει της ώχυρωμένης, ένεργητικής και παθητικής ζώνης ταύτης, έν σχέσει με τό ανάπτυγμα των όπισθεν αυτής εύρισκομένων γραμμών, δέν ητο μεγαλύτερον τούτων.

Ο κυριώτερος όμως λόγος, δια τον όποιον η Έλληνική άρει να διεξιχθη

μήν του Άλιάκμονος, ζητούντων άμα και την ένίσχυσιν ταύτης δι' Έλληνικών δυνάμεων, τό Γενικόν Στρατηγείον ηναγκασθη να διαθέσθι δύο Έλληνικάς μεραρχίας έπ' αυτής, καθώς και περι τά 7 τάγματα μετ' άναλόγου πυροβολικού και άλλων σχηματισμών έκ της Δυτικής Θράκης και δια τά όποια είχεν ήδη έκδοθη διαταγή υπό τούτου, όπως, μεταφερόμενα εις την ώχυρωμένην γραμμήν, ένίσχυσιν τό Τ.Σ.Α.Μ., κατόπιν σχετικής άναφοράς υπό τούτου.

Κατ' αυτόν τον τρόπον αι δυνάμεις κατενεμήθησαν εις δύο μέρη, επί των δύο γραμμών, ώχυρωμένης και Άλιάκμονος, προς μεγάλην θλάσθη του όλου άμυντικού άγώνος.

Έάν δια τούτο ύπάρχη εύθύνη, αυτή ούδόλως θαρύνει τό Έλληνικόν Γεν. Στρατηγείον, άλλα τους Άγγλους άρμοδίους, οι όποιοι δια της έπιμονής των ως προς την γραμμήν του Άλιάκμονος έπροκάλεσαν την κατανομήν ταύτην.

Τό ζήτημα είναι τόσο έντεταμένον, που άσφαλώς δέν δύναται να άναπτυχθη έπαρκώς εις έν η δύο άρθρα έφημερίδος.

Έκείνο όμως τό όποιον άδιστάκτως δύναται να ύποστηριχθη είναι ότι, ύφ' άς πολιτικός και στρατιωτικός συνθήκας εύρίσκετο η Έλλάς, η μόνη γραμμή, η όποια ήδύνατο να κρατηθη, μετά την έξοδον εις τάν πόλεμον της Σερβίας ητο η ώχυρωμένη τοιαύτη.

Και πράγματι εάν ο Σερ

νάμεων δια της κοιλάδος Άξιού και εις τά νότια του.

284
Πάντα ταύτα έπετεύχθησαν κατόπιν της σθεναράς και ήρωϊκής Έλληνικής αντίστασεως επί της ώργανωμένης γραμμής και της άναγνωρίσεως ταύτης υπό των Γερμανών.

Τούτο δυσκόλως θά έπετυγχάνετο εις οίανδήποτε άλλην γραμμήν όπισθεν της ώχυρωμένης. Δια τούτο τό Γενικόν Στρατηγείον, έπιμείναν εις την διατήρησιν της ώχυρωμένης γραμμής έν τω Μακεδονικώ μετώπω, ως έπίσης και εις την διατήρησιν μέχρι τέλους της γραμμής, την όποιαν δ' Έλληνικός στρατός, κατόπιν σκληρών άγώνων, είχε κατακτήσει έν Άλβανία, προσέφερον από ιστορικής και έθνικής άπόψεως, ύψιστην ύπηρεσίαν εις την Έλλάδα.

Πάσα σύμπτυξις έκ των δύο τούτων γραμμών, έκτός ότι ούδένα πρακτικόν και ώφέλιμον πολεμικόν σκοπόν γιά έξεπλήρου, θά έμείωνε κατά τρόπον άνεπανόρθωτον και τό Άλβανικόν έτος, καθ' όσον φυσικόν ητο οι Ιταλοί να ύπεστηρίζον και να διεκήρυσσον, ότι μάς ένίκησαν και εις τό μέτωπον εκείνο.

Κ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Άντιστράτηγος

Ε. ΦΙΛΛΙΠΣ ΟΠΠΕΝΧΑΪ

ΞΑΦΝΙΚΗ

Έξ αίτίας των πολλών το δείπνον ηρχισεν

Π ΑΠΗΚΟΥΝΙΣΤΙΣ ΤΗΣ Ν. Ο. Φ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑ

“Όλοι οι άρμόδιοι Έλληνικοί και ξένοι χιήλοι τονίζουν την πραγματικώς έξαιρετικήν σημασίαν την όποιαν έχει η χθές μετεδιδείσα υπό του ραδιοφώνου σταθμού των συμμοριτών άνακοίνωσις της Σλαυμακεδονικής οργάνωσης Ν.Ο.Φ. δια τό έτοιμαζόμενον παρ' αυτής συνέδριον της οργάνωσης, κατά τό όποιον πρόκειται να διακηρυχθη η ένωση της Μακεδονίας σέ ένιαίο, ανεξάρτητο και ισότιμο Μακεδονικό Κράτος, μέσα στή λιχθοδημοκρατική Ομοιοποιία των Βαλκανικών Λαών.”

είδικου άπελευθερωτικού μετώπου της Νοτιοσλαβίας.”

Με την ούτω ιδρυθείσαν Σλαυμακεδονικήν οργάνωσιν ήλθεν ήμέρας τότε εις έπικαιρώνίαν η ήγεία του Κ.Κ.Ε., η όποια και συνεφώνησεν απόλυτως μαζί της. Ο δέ γενικός γραμματέυς του Κ.Κ.Ε., Ν. Ζαχαριάδης, φίλων εις τας κομμουνιστικάς ώμελείας Μακεδονίας — Θράκης της 29ης Δεκεμβρίου 1945 και της 1ης Ιουνίου 1946, έδιόλωσε κατηγορηματικώς, ότι σινακηλίησε με υπενθύμους της Ν.Ο.Φ. γιά όλα τά ζητήματα και ότι συνεργαζόμεσθε άμμονικά με την Ν.Ο.Φ.»

“Ιδρι, φαίνεται, ότι, παρ' ότι τας πείμονας προσπαθείς των Βλαζώβ, Κουμισσόβου και των άλλων έν Μακεδονία όργανων του Τίτο, η ήγεία της Ν.Ο.Φ. άπεσπίαθη από τό Νοτιοσλαβικόν πλάσιον και ποσοχόρησεν εις τό στρατόπεδον της «Κοιναφφια». Είς τούτο είναι πιθανόν να συνετέλεσε και η στάσις των Βουλγαροσλαβών της Νοτιοσλαβικής Μακεδονίας, οι όποιοι άνέρχονται εις άρ. κατάς εκατοντάδας χιλιάδων και τους όποιους έξεγείρουν συνεχώς οι πιάκτορες του Λαού.”

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΟΥ ΦΟΡΕΙΝ ΟΨΦΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΠΕΡΙ „ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ“

ΜΙΑ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΤΙΚΗ „ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ“

Καθημ. Η ΔΡΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΙΤΟ 10-3-49

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Του ανταποκριτού μας).—Αί πληροφορίες καθ' ἃς τὸ ἑλληνικὸν Κομμουνιστικὸν κόμμα ἀπεδέχθη τὴν ἴδρυσιν ἀνεξαρτήτου μακεδονικοῦ κράτους, συμφώνως πρὸς τὰ βουλγαρικὰ σχέδια τὰ ὁποῖα στρέφονται τόσον κατὰ τῆς Ἑλλάδος ὅσον καὶ κατὰ τοῦ Τίτο, ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποτελοῦν θέμα πολλῶν σχολίων εἰς τοὺς ἐνταῦθα πολιτικούς κύκλους. Χαρακτηριστικὸν ἐν προκειμένῳ εἶναι ὅτι ἐκπρόσωπος τοῦ βρετανικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀναφερόμενος σήμερον εἰς τὴν χθεσινὴν διάψευσιν τοῦ ραδιοσταθμοῦ τῶν συμμοριτῶν περὶ τῆς συμφωνίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ὅπως ἐν περιπτώσει ἐπικρατήσεως του παραδώσει τὴν ἑλληνικὴν Μακεδονίαν πρὸς συγχώνευσίν τῆς μετ' ἄλλων τμημάτων τῆς βουλγαρικῆς καὶ γιουγκοσλαβικῆς Μακεδονίας εἰς ἀνεξάρτητον μακεδονικὸν κράτος, εἶπεν ὅτι τὸ ἀνακοινωθέν τῆς 1ης Μαρτίου ἀπετέλει σαφεστάτην δῆλωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ αὐτοκατασπέντου μακεδονικοῦ κόμματος περὶ ἰδρύσεως αὐτονομοῦ μακεδονικοῦ κράτους. Ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Φορέιν Ὀψφίς ἐτόνισεν ὅτι ὁ ραδιοφώνος σταθμὸς τῶν συμμοριτῶν ἦτο τὸ ἐπίσημον φερέφωνον τῶν κομμουνιστικῶν αὐτῶν κομμάτων καὶ ὅτι τὸ ἀνακοινωθέν σαφῶς ἐδήλου τὴν πρόθεσιν τῶν ὅπως διαμελίσουν τὴν Ἑλλάδα πρὸς τὸ συμφέρον νέας ἐδαφικῆς ἐπεκτάσεως τῶν Σλάβων. Ἡ δημοσίευσίς τῆς διαψεύσεως, προσέθεσεν ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ βρετανικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, δεικνύει ὅτι ἡ ἀπόφασίς αὐτὴ ἐλήφθη ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν ἡγετῶν χωρὶς οὗτοι νὰ συμβουλευθῶν καὶ τὰ μέλη τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος. Ἦτο ἀπίθανον, εἶπεν, ὅτι τὸ Κομμουνιστικὸν κόμμα τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ συνόλω του θὰ ὑπεστήριζε μίαν τοιαύτην πολιτικὴν.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΟΥ

Ἄφ' ἑτέρου ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ ραδιοσταθμοῦ τοῦ Λονδίνου σχολιάζει ὡς ἑξῆς τὸ γεγονός:

«Οἱ ἡγέται τοῦ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς «Κόμινφορμ» Κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Ἑλλάδος ἀνησύχησαν ὡς φαίνεται πολὺ ἀπὸ τὸν ἀντίκτυπον πού εἶχε μεταξὺ τῶν συμμοριτῶν ἡ ἀνακοίνωσις τῆς Ν.Ο.Φ. τῆς 1ης Μαρτίου, κατὰ τὴν ὁποίαν τὴν 15ην Μαρτίου θὰ ἐκηρύσσεται καὶ δὴ ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἡ ἴδρυσίς ἀνεξαρτήτου μακεδονικοῦ κράτους. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ σύγχυσις καὶ ἡ ἀνησυχία τῶν ὥστε ἐθεώρησαν σκοπιμὸν νὰ μεταδώσουν διφορούμενην διάψευσιν μέσω τοῦ σλαβομακεδονικοῦ ραδιοφώνου, τὸ ὁποῖον ἀποκαλεῖται συνήθως «σταθμὸς τῆς Ἐλευθέρης Ἑλλάδας» καὶ καθ' ἣν τὸ Κ.Κ.Ε. δὲν συνῆψεν ἐπίσημον συμφωνίαν διὰ τὴν ἴδρυσιν μακεδονικοῦ κράτους. Διότι οὐσιαστικῶς τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διαψεύδει. Ὅχι δηλαδὴ ὅτι δὲν συνεφώνησαν ἐπὶ ἐνὸς τοιοῦτου σχεδίου, ἀλλ' ἀπλῶς ὅτι δὲν κατέληξαν εἰς ἐπίσημον συμφωνίαν ἐπ' αὐτοῦ. Καὶ ἀφοῦ προέβησαν εἰς τὴν ἐξαγγελίαν αὐτὴν, ἀνεφέρθησαν κατόπιν μὲ στόμφον καὶ ψευδοεπισημοτητα εἰς τὸν μακεδονικὸν λαὸν καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ μακεδονικοῦ λαοῦ παρα τὸ πλευρὸν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ προσέθεσαν ὅτι ἡ τελικὴ νίκη θὰ δώσῃ εἰς τὸν μακεδονικὸν λαὸν τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφασίσῃ «ἐλεύθερα καὶ κυριαρχικὰ γιὰ τὴν πάρα πέρα πορεία του». Μὲ ἄλλας λέξεις ὁ μακεδονικὸς λαὸς, καὶ ὅταν λέγουν μακεδονικὸς λαὸς ἐννοοῦν βεβαίως τὸν πληθυσμὸν τῆς ἑλληνικῆς Μακεδονίας, θὰ ἔχη τὴν μοναδικὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀποφασίσῃ ἂν θὰ ἐνωθῇ μὲ τὴν Ὁμοσπονδίαν τοῦ Δημητρώφ ἢ μὲ τὴν Ὁμοσπονδίαν τοῦ Τίτο! Μονωδικὴ εὐκαιρία, μὰ τὴν ἀλήθειαν, διὰ τὴν ἡρωικὴν αἱματοδρεγμένην Μακεδονίαν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ αὐτὸς σλαβομακεδονικὸς ραδιοσταθμὸς, ὁ ὁποῖος μετέδωκε τὴν διάψευσιν χθές, πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν μετέδωκεν εἰς πολλὰς ἐκπομπάς του καὶ εἰς ὕψος ἐπίσημον τὴν περίφημον ἀπόφασιν τῆς Ν.Ο.Φ., δημοσιευσθεῖσαν καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν «μακεδονικὴν» γλῶσσαν. Διότι, κατὰ τὸ Κ.Κ.Ε., ὑφίσταται προφανῶς καὶ μακεδονικὴ γλῶσσα καὶ μακεδονικὴ ἐθνότης καὶ ὡς ἐκ τούτου πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ καὶ ἰδρυθῇ καὶ μακεδονικὸν κράτος ὑπὸ τὴν Κόμινφορμ. Ἡ διάψευσις αὕτη τῶν συμμοριτῶν ἀντιφάσκει πράγματι πρὸς τὰς δηλώσεις τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ὑπὸ τοῦ ἰδίου ραδιοσταθμοῦ τῶν συμμοριτῶν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀναγγεῖλει ὅτι θὰ συνήρχετο συνέδριον τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου (Μ.Α.Μ.) διὰ νὰ προκηρύξῃ τὴν ἐνωσιν τῆς βουλγαρικῆς, ἑλληνικῆς καὶ γιουγκοσλαβικῆς Μακεδονίας. Ἀπὸ αὐτὸ φαίνεται πόσον ἀνεξάρτητον εἶναι τὸ Κ.Κ.Ε. ἀφοῦ ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ ὑποχείριον τῆς Κόμινφορμ καὶ τῆς Ν.Ο.Φ. Καὶ ἔτσι τὸ παιγνίδι συνεχίζεται. Τὸ παιγνίδι πού ἔχει τόσον τραγικὰς συνεπείας δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν φρονημάτων. Ὁ ραδιοσταθμὸς τῆς «Ἐλευθέρης Ἑλλάδας», ὅπως αὐτοαποκαλεῖται, τὴν μίαν ἡμέραν προβαίνει εἰς βαρυσημάντους καὶ ἐπισήμους δηλώσεις καὶ τὴν ἄλλην τὰς διαψεύδει καταφῶρος καὶ προσποιεῖται μάλιστα τὸν ἐξωργισμένον, ἐνῶ ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀκεραιότης τῆς ἑλληνικῆς Μακεδονίας παζαρεύονται ἀπὸ τὴν Ν.Ο.Φ. καὶ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
Ἐπισημ. Η Ν.Ο.Φ. 2-3-49
Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΣΛΑΒΙΑ

Γενικωτέρων, ὅμως, σημασίαν ἔχει, ὡς ἀκριβοῦς, καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ περὶ τῆς πούκειται ἀνακοίνωσις τῆς Ν.Ο.Φ. σημειώνει μίαν μεταστροφήν εἰς τὴν ὅλην πολιτικὴν τῆς Σλαβομακεδονικῆς αὐτῆς ὁργανώσεως, ἡ ὁποία φαίνεται ὀνόματι σαφῶς ἀπομακρυνομένη ἀπὸ τὴν Νοτιοσλαβικὴν ἀποψιν ἐλ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος καὶ προσχωρεῖ εἰς τὴν Βουλγαρικὴν, περὶ αὐτονομοῦ καὶ ἰσοτίμου Μακεδονικοῦ Κράτους ἐντὸς τῆς ὁμοσπονδίας τῶν Βαλκανικῶν λαῶν».

Τὸ γεγονός αὐτὸ ἔχει σημασίαν, διότι ἡ Ν.Ο.Φ. ὑπῆρξεν ἀνεξάρτητον ὁργανώσις διατελοῦσα ὑπὸ τὴν Νοτιοσλαβικὴν ἐπίδρασιν καὶ ὑπὸ τὴν ἀμεσον διευθύνειν τῶν ὁργάνων τοῦ Τίτο εἰς τὴν λεγομένην «Ὁμοσπονδον Νοτιοσλαβικὴν Λαϊκὴν Δημοκρατίαν τῆς Μακεδονίας», εἰς τὰ Σκόπια, δηλαδὴ κυρίως τῶν Κουλισσέβσκι καὶ Βλαχάβ.

Πράγματι, ἡ Ν.Ο.Φ. (Ναρόντεν Ὁσομπιττόλεν Φρόντ) ἰδρύθη ἔπειτα ἀπὸ ἓνα συνέδριον, τὸ ὁποῖον συνῆλθε τὴν 28ην Ἀπριλίου 1945 εἰς τὰ Σκόπια καὶ εἰς τὸ ὁποῖον συμμετεῖχον ὁ πρῶτος πουργὸς τῆς Νοτιοσλαβικῆς Μακεδονίας Λάζαρος Κουλισσέβσκι, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Τίτο στρατηγὸς Μίχοβιτς, ὁ γραμματεὺς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Μακεδονίας Ἀμπᾶς καὶ ὄλοι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Σλαβομακεδονικῶν ὁργανώσεων. Τὸν βασικὸν σκοπὸν τῆς νέας ὁργανώσεως καθώρισεν, μεταξὺ ἄλλων, σαφῶς ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε τὴν 4ην Αὐγούστου 1946 ὁ ἴδιος ὁ Κουλισσέβσκι εἰς τὸ συνέδριον τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου τῆς Μακεδονίας, εἰς τὰ Σκόπια, καὶ ὁ ὁποῖος, μεταξὺ ἄλλων, ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: «Ἐἰς τὴν ἱστορίαν μας ἡ Ν.Ο.Φ. κατόρθωσε πρώτη νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐνωσιν τοῦ λαοῦ μας. Ἡ Ν.Ο.Φ. εἶχεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας μίαν καθαροὴν καὶ πατριωτικὴν ἀποψιν: Ὑπάρχει ἡ ὅλη Μακεδονικὴ ἐθνότης; Αὕτη κατόρθωσε νὰ διαμορφώσῃ καὶ νὰ στερεώσῃ τὴν ἀδελφότητάν μετὰ τὸν Μακεδονικὸν λαὸν καὶ τῶν διαφόρων ἐθνικῶν μειονοτήτων. Ὁ ἀληθινὸς ἐθνικισμὸς διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας ἀποτελεῖ μέρος τοῦ

Η ΣΛΑΥΙΚΗ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΟΙ ΠΑΡΤΙΖΑΝΟΙ ΤΟΥ ΤΙΤΟ ΕΙΣ ΤΟ ΚΡΟΥΣΟΒΟ.-Ο ΔΗΜΗΤΡΩΦ ΑΝΗΣΥΧΕΙ.-ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΝΑ ΠΕΙΣΗ ΤΟΝ ΜΑΛΕΝΚΩΦ ΟΤΙ ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΕΙΝΕ ΠΡΟΩΡΟ

Το 4ον β. Συτο ανακάλυψαν τον Σερβοφορο για την ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ Ν. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ

Επιτρ. Ελευθ. Αλβανίας

30Ν

Στις 20 'Ιουλίου του 44 ο Τέμπο και παρτιζάνοι του, κατόπιν έντολης του το, φθάνουν και έγκαθίστανται στο Κρούσοβο.

— Βοηθήστε, τον διέτασε ο Τίτο, με στρατό σας την πολιτική διαμόρφωση των τομέα σας. Ένισχύστε τους αντιπροσώπους μας στο συνερχόμενο αυτού συνέδριο.

Έπρόκειτο για το συνέδριο της Α.Σ. Ο.Μ. (Αντιφασιστικό Σλαβικό Λαϊκό Πελευθερωτικό Μέτωπο), το πρώτο της γανώσεως αυτής, που έγινε στο Κρούσοβο. Το συνέδριο ανεγνώρισε την Κυβέρνηση της Μακεδονίας του «Βαρδάρ» ως ταρχή των αποφάσεών του και μπήκε στην εξέταση των άλλων ζητημάτων. Οι αντιπρόσωποι ήταν φιλοτιτοϊκοί. Εκεί έγινε πρότασις να γίνη κομματική αποίησις των Σλαβομακεδόνων και των άλλων Μακεδονίων (Πιρίν, Βαρδάρ και Αιγαίου) με την Κ. Ε. του Κ.Κ. της Σερβικής Μακεδονίας και, όπως ήταν ενομένο από τη σύνθεσι του συνεδρίου, ένετο αποδεκτή κι' αποφασίστηκε η αναίησασσι της Κ.Ε. του Κ.Κ. Μακεδονίας κι' η συμμετοχή σ' αυτήν αντιπροσώπων των τριών Μακεδονιών. Γενικός γραμματέας εξέλέγη ο Κολισέφσκυ και μέλη της «Αρλο Άλσωφ, ο Δ. Βλαχίωφ, ο στρατός Βουκμάνοβιτς (Τέμπο), ο Νέτσεφ, ο Αγκούλ, ο Κυρίλωφ, ο Βέρα Άτσεβα, ο Γκριζόφσκυ και ο Άποστολόφσκυ. Για την Αίγαιακή (Έλληνική) Μακεδονία πάρκε η απόφασι να γίνη μια όργάνωσις ΝΟΦ (Λαϊκό Απελευθερωτικό Μέτωπο). Το ΝΟΦ, κατά τους Γιουγκοσλαύους κομμουνιστές, έπρεπε να συνεχίση την θοδηγητική του προσπάθεια στους Σλαβομακεδόνες του Αιγαίου και να τους ρέψη έχθρικά κατά των «αντιδραστίνων» Έλλήνων που με την βοήθεια των Άγγλων έπαιρναν την έξουσία στα χέρια τους. Στην ουσία η ΝΟΦ ήτανε μια πολιτική όργάνωσις που κατασκεύασαν οι Γιουγκοσλαύοι για την έξυπηρέτησι των

κατακτητικών σχεδίων τους εις βάρος της Έλληνικής Μακεδονίας. Οι αποφάσεις της ΝΟΦ ήτανε πάντα τέτοιες που συμφωνούσανε απόλυτα με τους σκοπούς των Γιουγκοσλαύων. Ύστερα από την συγκρότησι της ΝΟΦ ο Κολισέφσκυ έλεγε:

— Πραγματοποιήσαμε την κομματική και πολιτική ένότητα των Σλαβομακεδόνων του Πιρίν, του Βαρδάρ και Αιγαίου. Τώρα δέν απομένει παρά η οικονομική και διοικητική ένότητα, που θα συνετελεσθή κι' αυτή σίγουρα εις το μέλλον. Οι κόποι μας καρποφορούν.

Κι' ο στρατηγός Βουκμάνοβιτς ανέφερε στον Τίτο:

— Το σχέδιό σας μπήκε στο δρόμο της πραγματοποιήσεως. Η Σερβική Μακεδονία γίνεται το πολιτικό και κομματικό κέντρο και των τριών Μακεδονιών. Βάλαμε τα θεμέλια του Μακεδονικού οικοδομήματος.

Και το Κ.Κ.Ε.; Τι έκανε το Κ.Κ.Ε.; Άπλούστοτα βοηθούσε για την πραγματοποίησι των Σερβικών σχεδίων. Άνανδρα, δουλικώτατα, με πωρωμένη ένθικη συνείδησι υιοθετούσε πάντοτε τις Σερβικές απόψεις που απέβλεπαν, όλοφάνερα, εις την απόσπασσι της Μακεδονίας μας. Το Κ.Κ.Ε. έτύρβαζε περι πολλά και άλλα. Το μόνο που το ένδιέφερε ήταν να ύφαρπάση την έξουσία, την Κυβέρνησι. Γι' αυτό τα τμήματά του, άφου άπογυμνώσανε τις όρειες περιοχές, κατέβαιναν στα κέντρα. Τα τράβαι η Άθήνα, η Άρχη.

Ο ΔΗΜΗΤΡΩΦ ΑΝΗΣΥΧΕΙ

Ο Δημητρώφ βλέποντας τις ένέργειες του Τίτο στην Μακεδονία για την προσόρτισι της Αιγαιατικής, που αποτελούσε πόθον αίώνιον Βουλγαρικών, άλλα συγχρόνως και φοβούμενος μήπως τον έκτοπιση από την ήγεσία των Βαλκανικών κρατών, για την όποια τον προώριζε από καιρό ο Στάλιν, αισθάνεται άνήσυχος. Στη Μόσχα τότε και έως τον Σεπτέμβριο του 1944 ζούσαν πολλοί κομμουνιστές Βούλγαροι που κυνήγησε το καθεστώς του Φίλωφ. Ο Δημητρώφ σε αντίρροπο του Τίτο τις προσπάθειες έπηρε την απόφασι να τους χρησιμοποιήση στη Βουλγαρία για άντενέργειες και εισηγήθηκε στην Κ.Ε. του Πανεωσιακού Κομμουνιστικού Κόμματος την γρήγορη άποστολή τους. Έκάλεσε πολλούς στο σπίτι του και τους ανέπτυξε λεπτομερώς το σχέδιο της δράσεώς των.

— Η Γερμανία, ειπε, και τα συμμαχικά της κράτη, όπως η Βουλγαρία, έχασαν τον πόλεμο. Η τελική τους ήττα εινε προσεχής. Έτσι αλλάζει η κατάσταση. Τα Σοβιετικά στρατεύματα θα μπουνε στην πατρίδα μας και θα καθήσουνε όσο χρειάζεται να γίνη η μεταβολή του άστικου συστήματος σε Λαϊκή Δημοκρατία. Η άλλαγή αυτή της καταστάσεως θα έπιδράση αναπόφευκτα στα άστικά και μικροαστικά κόμματα της πατρίδας μας μέσα εις τα όποια θ' άρχιση η διαρροή. Το κάθε ένα άπ' αυτά θα έχη δύο παρατάξεις. Τη μια που θα ενοή συνεργασία με το κόμμα μας και μια άλλη που θ' αντιστρατεύεται προσέγγισι του με έμας. Έμας θα μάς συμφέρη η κρίσι μέσα εις τα κόμματα να παίρνη βάθος κι' έκτασι και πρέπει να βοηθήσουμε

τη διαμάχη τους αυτή έτσι που να διαλυθουν. Γιατι έκτος από το Έργατικό Κομμουνιστικό Κόμμα δέν πρέπει να ύπαρχη κανένα άλλο κόμμα με συνοχή και σταθερότητα, έτσι που να μπορέσουμε να βάλομε επί κεφαλής το κόμμα μας και να δημιουργήσωμε Λαϊκό Πατριωτικό Μέτωπο. Κάθε άνθρωπο με έπιρροή και ικανότητα, κάθε όργάνωσι και κόμμα που παραδέχεται την άλλαγή της φιλογερμανικής πολιτικής, πρέπει να τους τραθήξομε μέσα στο Λαϊκό Πατριωτικό Μέτωπο. Μ' αυτό τον τρόπο θα πετύχομε δυό σκοπούς συγχρόνως: α) Θα δώσομε στο κόμμα μας μανύσαν δημοκρατικών και β) θα έχομε συμπάθεια της μόζας, εκείνης που θ' ακολουθή τα συνεργαζόμενα μαζί μας κόμματα, άπ' την όποια θα τραθήξομε ένα μεγάλο ποσοστόν. Τα κόμματα που θα αποτελέσουνε το Λαϊκό Μέτωπο μοιραίως θα υιοθετήσωμε την ταχτική μας και τη δράσι μας και θα αναγνωρίσουνε τον καθοδηγητικό και ήγετικό ρόλο του κόμματός μας. Η παρουσία άλλως τε και του Σοβιετικού στρατού στη χώρα μας θα άποδη συντελεστής στη διαφοροποίησι άτόμων και κομμάτων. Θα πρέπει ακόμα να κερδίσωμε και το Βουλγαρικό στρατό όχι δεβαίως με την διαφώτισι και με την προπαγάνδα — αυτός ο τρόπος άπαιτεί προσπάθειες και χρόνο που τώρα δέν τα διαθέτομε — άλλα με μέσα δραστικώτερα. Και όταν λέω για «στρατό» δέν έννοώ τη μάζα, άλλα την ήγεσία του. Κρίνοντας ψυχολογικά βγαζομε το συμπέρασμα ότι η τάξι των στρατιωτικών θα νοιώση την άνάγκη να αναζητήση στήριγμα σε ένα κάποιο κόμμα και φυσικά στο Ισχυρότερο. Και κόμμα τετοιο Ισχυρο να εινε μονο το δικό μας. Έτσι θα ρθουν μονόχοι τους. Ύστερα μη ξεχνάτε πως ο Σοβιετικός στρατός θάνε εκεί στη χώρα μας παράγοντας κι' έγγυητής της ριζικής μεταβολής που θα επέλθη άσφαλώς στο πνεύμο και στο αίσθημα.

Ο ΔΗΜΗΤΡΩΦ ΡΑΔΙΟΥΡΓΕΙ

Βλέπομε πως ο Δημητρώφ για την κατάληψι της έξουσίας και την μεταβολή της καταστάσεως δέν στήριζε τις έλπίδες του σε μια έσωτερική λαϊκή επανάστασι, άλλα στην παρουσία και στον πειθαναγκασμό που θα άσκούσε ο Σοβιετικός στρατός. Η θεωρία του Μάρξ, κατά την όποια η επανάστασις πρέπει να εινε το άποτέλεσμα της πάλης των τάξεων στο έσωτερικό μιας χώρας, παραβιάστηκε κατάφωρα. Κι' έτσι γεννιέται το έρώτημα: Εινε όρθόδοξοι κομμουνιστές αυτοί που άποκαλούν τον Τίτο σαν άποστάτη του κομμουνισμού και κάπηλον του Μαρξισμού

Ο Δημητρώφ έσκόπευε, άφου έπραγματοποιείτο η κατάληψι της έξουσίας στη Βουλγαρία, να όργάνωση ύστερα την πάλ, του κατά του Τίτο βίγοντας το ευαίσθη σημείο της Μακεδονίας. Άλλά κι' από τη Μόσχα καλλιεργούσε την προσπάθεια αυτή. Το γεγονός πως ήτανε μέλος εις την Σοβιετική Βουλή και σύμβουλος του Στάλιν, εις το μέρος αυτό έχει τοποθετηθή ήδη η εικών της Παναγίας. Η άγανάκτησις του πληθυσμού εινε ζωντανή.

με, χαλκινια Μιλκινι... ποιίας, ζαχαροπλαστικής, τοποιίας και μαγειρικά σ Κοντοχειλής Δ., Δραγατ σκευή μαγειρικής εκ χαλ. Κανέτης Χ., πλατ. άγ. Διον Καστάνης Κ., Φίλωνος 86 Κοτσαχειλής Δ., «Άρχιμήδ τσανίου 67

Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ Ν. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ

Α. Ζαφειρίου, μέλους του ΚΚΕ ΒΑ

πιστοράτευσι του Μακεδονικού λαού των επαρχιών Καστοριάς, Έδεσσας, Φλώρινας, όπου υπάρχουν και πλειοψηφούν συμπαγείς Μακεδονικοί πληθυσμοί. Όλοι οι Μακεδόνες παρτιζάνοι που βρίσκονται στα Έλληνικά και ανάμικτα τμήματα και μονάδες να έχουν δική τους καθοδήγηση, δικά τους έπιτελεία, κάτω από τις γραμμές και την πολιτική καθοδήγηση του ΕΑΜ—ΕΛΑΣ. Το μέγαλωμα των Μακεδονικών ταγμάτων σε συντάγματο και μεραρχίες να γίνη ανεμπόδιστα και με δικό τους πάντοτε έπιτελείο.

2) Να μάς δοθή το δικαίωμα να δημιουργήσουμε πολιτική οργάνωση του Μακεδονικού Έθνικοαπελευθερωτικού Μετώπου στις τρεις παραπάνω περιοχές, στα χωριά και στις πόλεις, με περιφερειακή και κεντρική καθοδήγηση και με αντιπρόσωπό μας που θα στείλουμε στην Κ.Ε. του ΕΑΜ.

3) Να μάς επιτραπή να οργανώσουμε ολόκληρο το σύστημα της λαϊκής εξουσίας στα Μακεδονικά χωριά και πόλεις. Η οργάνωση και καθοδήγηση των επιτροπών θα γίνεται από το Μακεδονικό Έθνικοαπελευθερωτικό Μέτωπο.

4) Πλήρεια έλευθερία στην προπαγάνδα και διαφώτισι σ' ολόκληρο το Μακεδονικό λαό και μ' ανοιχτά συνθήματα. Να μιλήσουμε έλευθερα στο Μακεδονικό λαό για το Ίλιντεν, τους εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες και την ιστορία του. Ότι έμεις οι Μακεδόνες θα συνεχίσουμε και θα ολοκληρώσουμε στο άκεραιο τις άρχες και τους σκοπούς του Ίλιντεν. Ότι τα αιώνια ιστορικά και έθνικά ήθη του Μακεδονικού λαού και τα άπαραβάτα συμφέροντά του είναι να ζήση έλεύθερος και ένωμένος.

Έάν όλα αυτά τα δίκαια αιτήματά μας αναγνωριστούν, έμεις είμαστε πρόθυμοι να μπούμε κάτω από τις γραμμές του ΕΑΜ—ΕΛΑΣ και ν' αγωνιστούμε μαζί σας.

Για το Έπιτελείο
Γκότσεφ, Λέων, Κεραμιτζής, Ίλιντέσκυ.

Τί περιέχουν τα αιτήματα αυτά, οι όροι αυτών που μεταπήδησαν σήμερα στην ύπηρεσία των πρώτων τους αφεντικών, στους Βουλγάρους, το μαρτυρά η σημερινή σύνθεση της ψευτοκυβερνήσεως των προδοτών του βουνού, μέσα εις την όποιον φηγυράρουνε και τα όνόματα αυτά:

1) Άπόστολος Γκρόζος Παρουσιάζεται ως εκπρόσωπος του Γ.Σ.Ε.Ε., ένω είναι μέλος της Κ.Ε. του ΚΚΕ και Βούλγαρος την καταγωγή.

2) Πασκάλ Μητρόφσκυ (Μητροπούλος) από το Άργας του Όρστικοί, εις το όποιον διετέλεσε κατά την Εαμκρατία και άρχηγός της Πολιτοφυλακής. Το 1942 και 1943 ήτανε Όχρανίτης, στα 1944 μαζί με τον Γκότσεφ έμπηκε στην ύπηρεσία των Γιουγκοσλαύων ως αρχηγός του ΝΟΦ. Σήμερα είναι αντίτοικός και όργανο των Βουλγάρων.

Άλλα έκτός από αυτούς πάμπολλοι, αναρίθμητοι Βούλγαροι στην καταγωγή, μετέχουν στο πολεμικό συμβούλιο των συμμοριτών και σ' άλλα πόστα αξιόλογα. Άνάμεσα σ' όλους αυτούς είναι ο Σταύρος Κότσεφ από την Βεύη Φλώοινες, Βούλγαρος την καταγωγή και συνεργάτης του Κάλτσεφ. Στα 1944 διέφυγε στην Σόφια και έπανήλθε στο 1948, ύστερα από τη ρήξι Τίτο—Κόμινφορμ, για ν' αναλάβη την οργάνωση της νέας ΝΟΦ. Ένας άκόμα έπιφανής είναι και ο Βαγγέλης Κοϊστώφ από τη Στάρα Ζογορά της Βουλγαρίας, που στάλθηκε έπιτήρτες από την Βουλγαρία για να μετόσχη εις την νέαν ΝΟΦ.

Άς πάρουμε όμως πάλιν με τη σειρά τους, όπως εξέλιχθηκαν.

Ύστερα από το προξικόπημα του Γκότσεφ στη Μακεδονία, οι Βούλγαροι προέβησαν σε διαβήματα στη Μοσχα.

Η ένεργητική έκδηλωση των Σλαυομακεδόνων στην Έλληνική Μακεδονία, τηλεγραφούσε ο Τσερβενίκοφ εις τον Δημητρώφ, άπειλεί να ύπονομήση τη δράσι του ΚΚΕ και το κύρος του δικού μας κόμματος. Είναι πολιτική λύτωση να νομίζεται αυτού ότι ένα αυτολομιστικό κίνημα στην Έλληνική Μακεδονία μπορεί να μάς έξυπηρετήση σήμερα.

Ο Δημητρώφ μετά το τηλεγράφημα κι' άλλες πληροφορίες που συγκεντρώσε πήγε άμέσως στον Σουσιλώφ, γραμματέα του Κ.Κ. Ρωσίας, κι' έκανε παραστάσεις τονίζοντας το άσύμφωρο — άσυμφορο για την Βουλγαρία τότε — των τάσεων και των κινήσεων αυτών.

— Σύντροφε Γκεόργκι Μιχεήλεβιτς, του άπάντησε ο Σουσιλώφ, οι έθνικές και κρατικές διαφορές στα κράτη της Ραλκανικής ύπήρχανε ανέκαθεν και θα ύφίστανται άκόμα και ύστερα και από την έγκαθίδρυσι της δικτατορίας του προλεταριάτου σε όλη την ύδρόγειο. Το συμφέρο της ένότητας της διεθνούς ταχτικής του κομμουνιστικού κινήματος σ' όλες τις χώρες, έπιβάλλει την ύπαρξι, την καλλιέργεια, των διενέξεων αυτών στις έθνικές διαφορές. Πρέπει να εφαρμόσουμε σωστά στις συγκεκριμένες και ιδιόμορφες συνθήκες, τις θεμελιώδικες άρχες του κομμουνισμού, στο ζήτημα των έθνικο-κρατικών διαφορών ανάμεσα στις χώρες. Έκείνος που νομίζει σήμερα ότι άποτελεί συμφέρον του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος ή κα-

τάργησι των έθνικο-κρατικών διαφορών με όσα στα Κράτη και μέσ' στους λαούς, είναι άνόητος κομμουνιστής. Το ουσιώδες και το βασικώτερο καθήκον των κομμουνιστικών κομμάτων είναι και θάνε για πολλώ ως άκόμα χρόνια, ή ύπαρξι, ή διατήρησι των διενέξεων αυτών. Και όσον δεν ύπάρχουν πρέπει να τις δημιουργήσουμε έμεις, γιατί έτσι έμποδίζουμε την ένωση των αστικών Κρατών σε ένα ένιαίο σύνολο. Από την διοίρεσι αυτήν άντλούμε δύναμι έμεις καθ' έφεδρείες για το διεθνέ, κομμουνιστικό κίνημα. Ένας δευτερικός κομμουνιστής και ένα κόμμα ικανό ψάχνουν να βρουν τέτοιες άφορμές ή κατ' άλλε ιδιαίτερ σε κάθε μιá χώρα για να το χρησιμοποιήσουνε έπωφελώς στο διεθνές κίνημα του κομμουνισμού. Αυτό λέει η θωρία. Ύπάρχει και η πραχτική πλευρά και συγκεκριμένη αυτή περίπτωση της Έλληνικής Μακεδονίας την βλέπω έτσι εφαρμισμη: Έάν νικήση το ΕΑΜ και γίνη Ελλάδα Δημοκρατία Λαϊκή δεν πρέπει να παραδιάσουμε την άκεραιότητά της. Γιατί τί να το κάμουμε ένα μικρό κομμάτι όταν αυτή ολόκληρη θα βρίσκεται στα χέρια μας; Άν όμως καταληκθώ το κόμμα από την αντίδρασι και τελικώς μάς διφύγη, τότε δεβαίως θα επιδιώξουμε τηνε τεμαχίσουμε και ένα από τα τμήματα που πρέπει να αποσπασθώμ εν Μακεδονία. Κοθ' όσον όμως άφορά το Τίτο και τις έκδηλώσεις του εις την Έλληνική Μακεδονία, αυτός νομίζω ένεργε έτσι γιατί φοβάται ότι το ΚΚΕ και το ΕΑΜ θα χάσουν το παιχνίδι και σπεύδει να προλάβη ένδεχομένη έπώλεια της Έλληνικής Μακεδονίας. Δέν την υιοθετούμε του Τίτο την ένεργεια, αλλά και δέν την άποκρούμε. Έάν τα καταφέρη τε

ΑΛΗΘΩΝ

- Ειδη υδραυλικά ως και είδη θυρών και παραθύρων
- Μπαγκουλάκης Ίωάννης, Ήφαιστου 11 πρ. παντός είδους όρειχάλκινα αντικείμενα
- Μαμώνης Γ., Ήφαιστου 15, πρ. διάφορα είδη έξ όρειχάλκου
- Μήλεσης Ίωάν., Μεγ. Άλεξάνδρου 124, πρ. κρουνοί, διακόπται ρευστών κλ.π. είδη
- Μαρκιτζής και Καρούσος, Καλλιθέα, πρ. ως ό άνω
- Ρούσος Άντ. και Ματθ. Μελιδώνη 9, πρ. ως οι άνω
- Στάϊκος Έλαμ. Βιομ. Όρειχάλκου, Ζα- Δελιγιαννής Γρηγ., Ειρήνης 10
- Ευαγγέλου Άνέστης, Λαγκαδά 39
- Ζακυνθηνός Ευάγ., Άσκητοῦ 14
- Κανταριτζής Ίωάν., Λαγκαδά
- Μαίρ Γ. Μισ., Κλεισούρας 10
- Μαίρ Χ. Μούς, Κλεισούρας
- Παπαδόπουλος Δημ., Ίουστινιανού 16
- Πολίτης Κων)τίνος, Ειρήνης 19
- Σίπος Δημ., άγ. Δημητρίου
- Χαραλαμπίδης Εδσοτ., Χαλκέων 1
- ΣΗΜ. Άπαντα τα άνωτέρω έργοστάσια κατασκευάζουν διάφορα είδη έξ όρειχάλκου

ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Του συνεργάτου μας κ. **ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΣΤΑΥΡΙΔΗ,**

ἄλλοτε γενικοῦ γραμματέως τοῦ Κόμματος.

(Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις, ἔστω καὶ μερικῇ.)

Όλοι οἱ γνωρίζοντες ὀπωσδήποτε τὴν ἱστορίαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος θὰ ἤκουσαν τὸ ὄνομα τοῦ Σανδάσκη. Όλοι φυσικὰ οἱ ἀκούσαντες αὐτὸ Ἕλληνας, μεταξύ τῶν ὁποίων βεβαίως καὶ ὁ γράφων, εἶχον καὶ ἴσως πολλοὶ θὰ ἔχουν ἀκόμη τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ὁ περιβόητος αὐτὸς Σανδάσκη ἦτο ἀπλῶς εἰς ἄγριος καὶ αἰμοδόρος Βούλγαρος, φυσικὰ ἀρχικομιτατζής, ἀπὸ τοὺς πρώτους τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος. Ἐν τούτοις, τὰ πράγματα εἶνε κάπως διαφορετικά. Πιθανὸν ὁ Σανδάσκη νὰ ἦτο ἄγριος καὶ αἰμοδόρος, νὰ ἦτο καὶ ἀρχικομιτατζής, καὶ ἦτο ἀσφαλῶς. Δὲν γνωρίζω ἂν κ καταγωγῆς ἦτο Βούλγαρος. Πάντως εἶνε ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἔκαμε τὸ μεγαλύτερον κακὸν ποῦ ἠδύνατο ἂν κάμη ἓνας ἄνθρωπος εἰς τὴν βουλγαρίαν, κατὰ πρῶτον, εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Μακεδονίαν (ὡς τότε γεννήσεως) κατὰ δεύτερον λόγον, εἰς τὴν Τουρκίαν κατὰ τρίτον λόγον, καὶ τώρα, ἐν συνεχείᾳ, εἰς τὴν Ἑλλάδα!

Ὁ Σανδάσκη εἶνε ὁ ἐφευρέτης αἱ ὁ ἀπόστολος τῆς ιδέας περὶ Μακεδονικὸν Ἔθνος! Κατ' ἀρὴν ἀσφαλῶς ὁ Σανδάσκη ὑπῆρξεν ἡς ἐπαναστάτης ἐθνικός, ἓνας ἀγωνιστὴς κατὰ τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας. Δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσω ἂν ἐπίστευε πράγματι ὅτι Μακεδόνες ἀποτελοῦν ἰδιαίτερον ἔθνος ἢ ἂν ἐφεύρε τὴν ιδέαν καὶ ἦν ἔννοια ταύτην διὰ νὰ ἐξεγείρη κολώτερον ὄλους τοὺς Μακεδόνας πρὸς τὰ τῶν Τούρκων. Πάντως, ἐὰν κίνωμεν ἀπὸ τὴν δρασίν του, ἀπὸ τὸν θάνατόν του, καὶ ἐὰν πιστεύωμεν ὅσα μοῦ εἶπε περὶ αὐτοῦ τὸ ρωτοπαλλήκαρον τοῦ αἰδιόδοχος τοῦ εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀγῶνος τοῦ, ὁ ἐπίσης ἀρχικομιτατζής Πανίτσα, πρέπει νὰ παραχθῶμεν ὅτι ὁ Σανδάσκη ἐπίτευεν εἰς τὴν ὑπαρξιν Μακεδονικοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου καὶ ἠγωνίζετο ἀφυπνίστη τὴν ὑπνώπτουσαν τάχα ἡλικίαν συνειδήσιν!

ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΣΑΝΔΑΣΚΗ

Ποῖον λοιπὸν ἦτο τὸ κήρυγμα τοῦ Σανδάσκη; Οὗτος, καταγόμενος ἐκ τῆς Μακεδονίας τοῦ Πιρίν (ἡς σήμερον βουλγαρικῆς), ἀνήκει εἰς τοὺς λεγομένους σλαυοφώνους Μακεδόνας. Εἶχεν ὅμως ἀρτὴν μόρφωσιν καὶ ἀσφαλῶς μετὰ ἡγετικά προσόντα καὶ χωρὶς ἄλλο θέλησιν, ἀποφασιστικότητά, βουλεύσασθαι καὶ ἐπιμονὴν εἰς τὸν ἀγῶνός του.

Εκκήρυσσεν ὅτι, ὅπως ἀπηλευθεθῆ ἀπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγὸν τὸ ἡνικὸν ἔθνος, τὸ σερβικὸν καὶ τὸ βουλγαρικὸν, ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ ἐλευθερωθῆ καὶ τὸ «μακεδονικὸν ἔθνος» καὶ νὰ γίνῃ καὶ ἡ Μακεδονία (ὀλόκληρος ἡ τότε ὑπὸ τὴν τουρκίαν Μακεδονία) τελείως ἀνεξάρτητον Κράτος. Ἐκήρυσσεν ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Μακεδονίας, ὄλοι ἑξαιρέτως, δὲν εἶνε οὐτε Βούλγαροι, οὔτε Ἕλληνας.

οὔτε Κουτσοβλάχοι, ἔστω καὶ ἂν ὀμιλοῦν ἄλλοι τὸ σλαυικὸν μακεδονικὸν ἰδίωμα, ὅπως καὶ ὁ ἴδιος, ἢ τὴν ἑλληνικὴν, ἢ τὸ κουτσοβλαχικὸν ἰδίωμα, τὸ ὁποῖον εἶνε κράμα ρουμανικῆς, ἑλληνικῆς καὶ τουρκικῆς, ἀλλ' οἱ κάτοικοι τῆς Μακεδονίας εἶνε μόνον Μακεδόνες, γνήσιοι ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων, τοῦ Φιλίππου καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου, οἵτινες ἐπίσης καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἦσαν Ἕλληνας, ἀλλ' ἰδιαίτερον ἔθνος Μακεδονικόν, πολεμήσαν μάλιστα καὶ νικῆσαν τοὺς Ἕλληνας!

ΞΕΓΕΡΣΙΣ ἘΝΑΝΤΙΟΝ ὈΛΩΝ

Ἐκήρυσσεν ἀκόμη ὅτι τὸ «μα-

κεδονικὸν ἔθνος» οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀμιλοῦν οἱ ἀνήκοντες εἰς αὐτό, πρέπει νὰ ἐξεγερθῆ σὺσσωμον κατὰ τῶν Τούρκων διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἐλευθερίαν του, συνάμα ὅμως δεξιλεῖ νὰ κάμη καὶ ἀγῶνα κατὰ τῶν Βουλγάρων καὶ κατὰ τῶν Ἑλλήνων συγχρόνως, διότι τὰ δύο ταῦτα ἔθνη θέλουν ν' ἀπροσπάσουν τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους, διὰ νὰ τὴν ὑποδουλώσῃ ἑκάτερον εἰς ἑαυτό! Διὰ τοῦτο ὁ Σανδάσκη ἐστρέφετο κατὰ τῶν Τούρκων, κατὰ τῶν Βουλγάρων καὶ κατὰ τῶν Ἑλλήνων συγχρόνως! Ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ Εἰς τὴν 5ῃν ΣΕΛΙΔΑ

δρασάν κατὰ τῆς προπαγάνδας τοῦ Σανδάσκη αἱ τότε ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις ἢ ἠγνόουν τελείως τὴν διαφορὰν αὐτοῦ καὶ τοῦ κινήματός του, θεωροῦσαι καὶ τούτον, ὅπως ὄλοι οἱ Ἕλληνας, ὡς Βούλγαρον ἀπλῶς ἀρχικομιτατζήν.

Ἐὰν ὅμως δὲν τὸν ἐπρόσεξεν ἢ Ἑλλάς, ἥτις ἄλλωστε δὲν ἠνωχλήθη ἀπὸ τὴν τοιαύτην προπαγάνδαν, λόγω τῆς αὐθορμητοῦ κατ' αὐτῆς ἀντιδράσεως τῶν Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας, ἐπρόσεξεν ὅμως τὸν Σανδάσκη πολὺ περισσότερο ἢ ἀμέσως ἐκ τῆς κινήσεώς του θιγομένη καὶ θιγείσα Βουλγαρία, ἥτις καὶ ἐφρόντισε νὰ τὸν ἐξοντώσῃ, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ σωθῆ!

Ὁ Σανδάσκη, ὁ πρωτεργάτης κατὰ τὸ 1903 τῆς λεγομένης «Ἐπαναστάσεως Ἡλί-ντέν», δηλαδὴ τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τῆς Τουρκίας, τῆς γενομένης τὴν 20ῃν Ἰουλίου, ἡμέραν ἑορτῆς τοῦ Προφήτου Ἡλία (Ἡλί-ντέν = ἡμέρα τοῦ Ἡλία), κατέστη ἐπίφοβος διὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ οἱ Βούλγαροι σωβινισταὶ ἀπεφάσισαν νὰ τὸν ἐξοντώσουν, διότι τὸ κήρυγμά του δὲν συνέφερεν εἰς αὐτούς, ὡς ἀντιτιθέμενον εἰς τοὺς σκοποὺς προσαρτήσεως τῆς Μακεδονίας εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἐφ' ὅσον ἠμπόδιζε τοὺς σλαυοφώνους κατοίκους τῆς Μακεδονίας νὰ θεωροῦν ἑαυτοὺς Βουλγάρους καὶ ἐκαλλιέργει μακεδονικὴν ἐθνικὴν συνειδήσιν. Καὶ ἡ ἐξόντωσις του ἐγίνε διὰ δολοφονίας κατ' οὐσίαν ἐκ μέρους τῶν Βουλγάρων. Τούτο εἶνε ἱστορικῶς πλέον ἀποβεδειγμένον, ἀνεξαρτήτως ἂν τὸν ἐφόνευσαν τουρκικαὶ σφαιραὶ. Ἡ προδοσία τοῦ τόπου τῆς παρουσίας του ἐγίνε ἀπὸ Βουλγάρους καὶ τούτο τὸ γνωρίζει πλέον ὀλόκληρος ὁ κόσμος τῆς ΕΜΕΟ. Ἄλλωστε ἡ βουλγαρικὴ αὕτη προδοσία ὑπῆρξεν ἡ πηγὴ τοῦ μίσους τοῦ ἀναπτυχθέντος ἐν συνεχείᾳ μεταξύ τῶν δύο μερίδων τῆς ΕΜΕΟ, δηλαδὴ τῆς μερίδος Σανδάσκη, Ἀλεξαντρόφ, Πανίτσα, Μιχαήλωφ ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς μερίδος τοῦ στρατηγοῦ Πρωτογέρωφ, ἀφ' ἑτέρου, τῆς μὲν πρώτης κεκρηυγμένης ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας, τῆς δὲ δευτέρας ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεώς της εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Ἡ σύντομος προπαγάνδα τοῦ Σανδάσκη δὲν εὔρε φυσικὰ ἀπολύτως καμμίαν ἀπήχησιν εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Μακεδονίας, οἵτινες οὐδέποτε ἔπαυσαν νὰ θεωροῦν ἑαυτοὺς γνησιωτάτους Ἕλληνας καὶ ἐν πολλοῖς περισσότερο Ἕλληνας ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι τότε διαβιούντας, τὸν δὲ Σανδάσκη Βούλγαρον ἀρχικομιτατζήν, αἰμοδόρον καὶ κακούργον, ἀσκούντα τοιαύτην «μακεδονικὴν» προπαγάνδαν διὰ νὰ παρασύρῃ εἰς τὰ δίκτυά του ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερους κατοίκους τῆς Μακεδονίας! Ἐὰν ὅμως ἡ προπαγάνδα τοῦ Σανδάσκη δὲν εὔρεν ἀπήχησιν εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Μακεδονίας, εὔρεν ὅμως ἀρκετὴν ἀπήχησιν εἰς τοὺς σλαυοφώνους κατοίκους αὐτῆς καὶ ἰδίως τῆς Μακεδονίας τοῦ Πιρίν, τῆς μετέπειτα βουλγαρικῆς.

Δὲν γνωρίζω ἂν ἡ τότε ἐπίσημος Ἑλλάς ἐγνώριζε τὰ τοιαῦτα κηρύγματα τοῦ Σανδάσκη καὶ ποίας ἐκθέσεις σχετικὰς ἔκαμναν οἱ Ἕλληνες πρόξενοι ἐν Μακεδονίᾳ ἢ οἱ Μητροπολίται καὶ πῶς ἀντέ-

δρασάν κατὰ τῆς προπαγάνδας τοῦ Σανδάσκη αἱ τότε ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις ἢ ἠγνόουν τελείως τὴν διαφορὰν αὐτοῦ καὶ τοῦ κινήματός του, θεωροῦσαι καὶ τούτον, ὅπως ὄλοι οἱ Ἕλληνας, ὡς Βούλγαρον ἀπλῶς ἀρχικομιτατζήν.

Ἐὰν ὅμως δὲν τὸν ἐπρόσεξεν ἢ Ἑλλάς, ἥτις ἄλλωστε δὲν ἠνωχλήθη ἀπὸ τὴν τοιαύτην προπαγάνδαν, λόγω τῆς αὐθορμητοῦ κατ' αὐτῆς ἀντιδράσεως τῶν Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας, ἐπρόσεξεν ὅμως τὸν Σανδάσκη πολὺ περισσότερο ἢ ἀμέσως ἐκ τῆς κινήσεώς του θιγομένη καὶ θιγείσα Βουλγαρία, ἥτις καὶ ἐφρόντισε νὰ τὸν ἐξοντώσῃ, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ σωθῆ!

Ὁ Σανδάσκη, ὁ πρωτεργάτης κατὰ τὸ 1903 τῆς λεγομένης «Ἐπαναστάσεως Ἡλί-ντέν», δηλαδὴ τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τῆς Τουρκίας, τῆς γενομένης τὴν 20ῃν Ἰουλίου, ἡμέραν ἑορτῆς τοῦ Προφήτου Ἡλία (Ἡλί-ντέν = ἡμέρα τοῦ Ἡλία), κατέστη ἐπίφοβος διὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ οἱ Βούλγαροι σωβινισταὶ ἀπεφάσισαν νὰ τὸν ἐξοντώσουν, διότι τὸ κήρυγμά του δὲν συνέφερεν εἰς αὐτούς, ὡς ἀντιτιθέμενον εἰς τοὺς σκοποὺς προσαρτήσεως τῆς Μακεδονίας εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἐφ' ὅσον ἠμπόδιζε τοὺς σλαυοφώνους κατοίκους τῆς Μακεδονίας νὰ θεωροῦν ἑαυτοὺς Βουλγάρους καὶ ἐκαλλιέργει μακεδονικὴν ἐθνικὴν συνειδήσιν. Καὶ ἡ ἐξόντωσις του ἐγίνε διὰ δολοφονίας κατ' οὐσίαν ἐκ μέρους τῶν Βουλγάρων. Τούτο εἶνε ἱστορικῶς πλέον ἀποβεδειγμένον, ἀνεξαρτήτως ἂν τὸν ἐφόνευσαν τουρκικαὶ σφαιραὶ. Ἡ προδοσία τοῦ τόπου τῆς παρουσίας του ἐγίνε ἀπὸ Βουλγάρους καὶ τούτο τὸ γνωρίζει πλέον ὀλόκληρος ὁ κόσμος τῆς ΕΜΕΟ. Ἄλλωστε ἡ βουλγαρικὴ αὕτη προδοσία ὑπῆρξεν ἡ πηγὴ τοῦ μίσους τοῦ ἀναπτυχθέντος ἐν συνεχείᾳ μεταξύ τῶν δύο μερίδων τῆς ΕΜΕΟ, δηλαδὴ τῆς μερίδος Σανδάσκη, Ἀλεξαντρόφ, Πανίτσα, Μιχαήλωφ ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς μερίδος τοῦ στρατηγοῦ Πρωτογέρωφ, ἀφ' ἑτέρου, τῆς μὲν πρώτης κεκρηυγμένης ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας, τῆς δὲ δευτέρας ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεώς της εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

δρασάν κατὰ τῆς προπαγάνδας τοῦ Σανδάσκη αἱ τότε ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις ἢ ἠγνόουν τελείως τὴν διαφορὰν αὐτοῦ καὶ τοῦ κινήματός του, θεωροῦσαι καὶ τούτον, ὅπως ὄλοι οἱ Ἕλληνας, ὡς Βούλγαρον ἀπλῶς ἀρχικομιτατζήν.

Ἐὰν ὅμως δὲν τὸν ἐπρόσεξεν ἢ Ἑλλάς, ἥτις ἄλλωστε δὲν ἠνωχλήθη ἀπὸ τὴν τοιαύτην προπαγάνδαν, λόγω τῆς αὐθορμητοῦ κατ' αὐτῆς ἀντιδράσεως τῶν Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας, ἐπρόσεξεν ὅμως τὸν Σανδάσκη πολὺ περισσότερο ἢ ἀμέσως ἐκ τῆς κινήσεώς του θιγομένη καὶ θιγείσα Βουλγαρία, ἥτις καὶ ἐφρόντισε νὰ τὸν ἐξοντώσῃ, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ σωθῆ!

Ὁ Σανδάσκη, ὁ πρωτεργάτης κατὰ τὸ 1903 τῆς λεγομένης «Ἐπαναστάσεως Ἡλί-ντέν», δηλαδὴ τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τῆς Τουρκίας, τῆς γενομένης τὴν 20ῃν Ἰουλίου, ἡμέραν ἑορτῆς τοῦ Προφήτου Ἡλία (Ἡλί-ντέν = ἡμέρα τοῦ Ἡλία), κατέστη ἐπίφοβος διὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ οἱ Βούλγαροι σωβινισταὶ ἀπεφάσισαν νὰ τὸν ἐξοντώσουν, διότι τὸ κήρυγμά του δὲν συνέφερεν εἰς αὐτούς, ὡς ἀντιτιθέμενον εἰς τοὺς σκοποὺς προσαρτήσεως τῆς Μακεδονίας εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἐφ' ὅσον ἠμπόδιζε τοὺς σλαυοφώνους κατοίκους τῆς Μακεδονίας νὰ θεωροῦν ἑαυτοὺς Βουλγάρους καὶ ἐκαλλιέργει μακεδονικὴν ἐθνικὴν συνειδήσιν. Καὶ ἡ ἐξόντωσις του ἐγίνε διὰ δολοφονίας κατ' οὐσίαν ἐκ μέρους τῶν Βουλγάρων. Τούτο εἶνε ἱστορικῶς πλέον ἀποβεδειγμένον, ἀνεξαρτήτως ἂν τὸν ἐφόνευσαν τουρκικαὶ σφαιραὶ. Ἡ προδοσία τοῦ τόπου τῆς παρουσίας του ἐγίνε ἀπὸ Βουλγάρους καὶ τούτο τὸ γνωρίζει πλέον ὀλόκληρος ὁ κόσμος τῆς ΕΜΕΟ. Ἄλλωστε ἡ βουλγαρικὴ αὕτη προδοσία ὑπῆρξεν ἡ πηγὴ τοῦ μίσους τοῦ ἀναπτυχθέντος ἐν συνεχείᾳ μεταξύ τῶν δύο μερίδων τῆς ΕΜΕΟ, δηλαδὴ τῆς μερίδος Σανδάσκη, Ἀλεξαντρόφ, Πανίτσα, Μιχαήλωφ ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς μερίδος τοῦ στρατηγοῦ Πρωτογέρωφ, ἀφ' ἑτέρου, τῆς μὲν πρώτης κεκρηυγμένης ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας, τῆς δὲ δευτέρας ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεώς της εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Παπλά 'Α)φοί, συνοικ. Ζαβλάνη

ΧΙΟΣ

'Ανων. 'Εταιρ. Κεραμεία Χίου, γραφ. Πειραιεύς Φίλωνος 37, 'Αποθήκαι, 'Αλκίμων 24

'Εργοστάσια

πλίνθων ἐκ θηραϊκῆς γῆς

ΑΘΗΝΑΙ

«'Ατλας» ἀ. ἐ. 'Υλῶν Οἰκοδομικῆς, γραφ. Λεωφ. Κων)πόλεως 431, ἔργοστ. Μῦ-λοι 'Αθηνῶν

**'Εργοστάσια
ἀγγειοπλαστικῆς**

ΑΘΗΝΑΙ

Βρεττὸς Γεώργ., Λιοσίων 238, πρ. Πηλοσωλῆνες ὑδραγωγείων, λεκάναι ἀποχωρητηρίων κλπ.

Βρεττὸς Παν., Σεπόλια παρὰ τὸν ἁγ. 'Ιωάννην, πρ. πηλοσωλῆνες ὑδραγωγείων, λεκάναι ἀποχωρητηρίων κλπ.

Βρεττὸς Σταμ., 'Ιερὰ ὁδὸς 11, πρ. ὡς ὁ ἄνω

-Ανων. Κεραμευτικὴ 'Εταιρ. «Κύκλωψ» Βοτανικὸς παρὰ τὸν ἁγ. Σάββαν, πρ. εἶδη ὑγιεινῆς παντὸς εἶδους

«Κεραμεικὸς» 'Αγγειοπλαστικὴ ἀ. ἐ. ἔκθεσις πρ. Σταδίου 13 καὶ πλατ. Συντάγματος, ἔργοστ. Ν. Φάληρον, 'Αθηνῶν—Πειραιῶς, πρ. ἐπιτραπέζια κλπ. εἶδη φαβεντιανὰ

«Κιουτάχεια», Πεσματζόγλου Μ. καὶ Σια, ἔργοστ. καὶ γραφ. ἀκτὴ Ποσειδῶνος 17, Μοσχάτο

Λεβαντῆς Ν., 'Ιερὰ ὁδὸς, πρ. διάφορα εἶδη ἀγγειοπλαστικῆς, σωλῆνες κλπ.

Στίνης 'Αθαν., παρὰ τὸν ἁγ. Σάββαν Βοτανικὸς

Στίνης Λάζαρ., 'Ακαδημία Πλάτωνος

ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ

Σημ. Οἱ κάτωθι κατασκευάζουν ὑδρίας, πηλοσωλῆνας, κεσέδες κλπ. εἶδη ἐκ πηλοῦ ἐπιχρισμένα καὶ μὴ

Καρδιακὸς 'Αλεξ.

Καλόγηρος Κωνσταντῖνος

Καλόγηρος 'Ιωάν.

Μπίλικας 'Ιωάν.

Παπαγεωργίου Κων)νῖνος

Παντολιᾶς Εὐάγ.

Παντολιᾶς 'Ιωάν.

Σκλάβενας 'Ιωάν.

Σνέφας Δημήτριος

Φιλιππαῖος Σταμ.

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ

Δημόπουλος Σωτήρ.

Κασάπογλου 'Αγγελ.

Παπαγιάννη Μαρία

Παπαγιάννη 'Αγγελ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Δουκάκη 'Α)φοί, ἔργ. Μοναστηρίου 139, γραφ. 'Αριστοτέλους 26, πρ. σωλῆνες πῆληνοι διὰ πᾶσαν χρῆσιν

Πέτρου 'Αθαν., Μοναστηρίου 121, πρ. ὡς ὁ ἄνω

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Καζούρης 'Ιωάν., Μητσοπούλου 97

Πειραϊκὴ 'Εταιρία Πηλοσωλῆνων, Πανταζῆς Μπακάκης καὶ Σια, Κουντουριώτου 129

«ΚΕΡΑΜΕΥΣ» 'Οδομπάσογλου 'Ιππ., Παύλου Μελᾶ 4, Ν. Κοκκινιά

ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΝ - ΑΤΤΙΚΗΣ

Βαλαβάνης 'Ιωάν.

Διπάλας Σωτ.

Λουλῆς Νικόλ.

Παγκάκης Κ.

ΧΙΟΣ

Ι. 'Αλάτσης, πρ. ἀγγεῖα διάφορα ἐξ ρυθρᾶς καὶ λευκῆς γῆς

Ο εκ των σοσιαλιστών ηγέτων κ. Βενσάν-Ωριόλ, που αντικατέστησε προσωρινώς τον Ντε Γκώλ εις την προεδρία της Κυβερνήσεως.

ταυροί την αίτιαν της συγκλήσεώς του.

Ο στρατηγός Ντε Γκώλ, εισελθών εις την αίθουσαν, εδύλωρετ εις τους υπουργούς ότι έχει αποκάμει από τας παρασκευασκάς σκευωρίας των κομμάτων και ότι η έγκρισ των εις την Κυβέρνησιν αποτελεεί μίαν άπλη πρόσοφιν, καλύπτουσαν κομμοκράς επιδωξείς τας όποιας δέν δύναται πλέον γ' άνεχθί.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Η δήλωσις του στρατηγού Ντε Γκώλ έγινε εις ύψος έντονον και ξηρόν, διαρκέσε δε μόνον περί τὰ πέντε λεπτά. Ακολούθως ο στρατηγός έβήθε, αποτόμως εκ της αίθουσα αφήσας τους υπουργούς καταπλήκτους και μη διακείμενους να συνέλθουν από την σίσηδ αστικήν αναγγελίαν της αποστάσεώς του.

Εν συνεχεία ο στρατηγός συνέταξε την επιστολήν προς τον κ. Γκουέν, δια της οποίας ανέκοινου ότι παρατίπει και αποχωρεί όριστικώς της πολιτικής ταγίτων ότι η απόφασίς του αυτή είνε άμετάκλητος, και την άπέ-

ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΜΠΟΡΑ ΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ

ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΝΙΚΟΥ ΠΙΝΔΑΡΗ

2000ν

Ός το βράδυ κράτησε η σκηνή με τις φωτιές στη μέση και το Ραντόμσκυ με τη φρουρά του γύρω να γασκαρίζη και να τρίβη τα χέρια του, όπως ο Νέρων στην κα ομέγη Ρώμη. Το τραγικό έσχα ολοκληρωνόταν με φάς που καθόμαστε πιο κάτω και τουρτουρίζομε αμύλητοι, περιμένοντας το τελικό αποτέλεσμα. Στις 5 το απόγευμα έδωσε τη διαταγή ότι μέσα σε δέκα λεπτά πρέπει να έχουμε πάρει σιυστίτιο, να έχουμε μεταφέρει τα πράγματά μας στους θαλάμους και να είμαστε συτανμένοι για το βράδυ το προσκλήτήριο.

Το τί έγινε δεν είνε δύσκολο να το καταλάβη κανείς. Για να βοη κανείς τα δικά του πράγματα ήσαν άδύνατο, όπως τα είχε όια σωρό. Μια πρακτική λύσις γινώσκε: Να τα χώσουμε όπως όπως μέσα στους θαλάμους, να πάρουμε όποια κορβανά τυχαίμε στον καθένα και να τακτοποιή-

πτιού Ντε Γκώλ και των συνευαλούμενων εις την Κυβέρνησιν των κομμάτων είχαν άνακουθ από καιρού διαφωνίαι. Έξεδηλώθη η δια αντίθεσις μεταξύ του Προέδρου της Κυβερνήσεως άφ' ενός και των κομμουνιστών και των σοσιαλιστών άφ' έτέρου όσον άφορά τον καταρτισμόν του νέου Συγγάματος.

Συγκεκριμένως πιστεύεται ότι μία επί πλέον άφορα η όποια ώθησε τον Ντε Γκώλ εις την ένέργειάν του. ήτο η είδησις η δημο-

Ο ηγέτης των κομμουνιστών κ. Μωρίς Τορέξ, τον όποιον το κόμμα του προτείνει ως πρόεδρον Κυβερνήσεως συνασπισμού των τριών κομμάτων.

συνειθεία την παρελθούσαν Παρασκευήν, καθ' έν οι σοσιαλισται και οι κομμουνισται είνον συνεννοηθή να επιβάλουν εις την Έθνοσυνέλευσιν συμφωνηθείσας μεταξύ των προτάσεις επί του Καταστατικού Χάρτου, τας όποιας ά-

είχαν προαγειασμένη, να βρουν πολύ «ψητό», όπως και βρήκανε.

Είχε περάσει το πρώτο δεκαπενθήμερο του Φλεβάρη όταν έφθασε αναπάντεχα στ' ούτιά μας μια διάδοσι: "Ότι ο Ραντόμσκυ, μαζί με τη φρουρά του, μετατίθεται απ' το Χαϊδάρι. Η είδησις δε μας προξένησε ούτε λύπη, ούτε χαρά. Από τη μια θέλαμε να ξεκουμπισθί ο Ραντόμσκυ. Από την άλλη όμως δεν ξέραμε τι άνθρωπος θάταν ο αντικαταστάτης του. Πολλοί βασανίζονταν από τρομερή αγωνία πόντω στο πρόβλημα αυτό. "Άλλο, όμως πιο ψημένοι, το βλέπανε πολύ απλό, ξεκινώντας απ' την αρχή ότι «όλα τα γουρούνια έχουν την ίδια μούρη». Έτσι δεν τους κογγότανε καρφί.

Τα πράγματα έδειξαν ότι είχαν δίκιο. Η θέσις των Έλλήνων, που βρίσκονταν στο Χαϊδάρι, δεν άλλαξε καθόλου με τη διοικητική μεταβολή. Την τελευταία βδομάδα του Φλεβάρη η μεταβολή πραγματοποιήθηκε. Ο Ρ...

Ο πρόεδρος της Έθνοσυνελεύσεως κ. Φελίξ Γκουέν, ο όποιος φέρεται μεταξύ άλλων ως πιθανός Πρωθυπουργός.

του στρατηγού Ντε Γκώλ άναφέρονται και τα όνόματα των κ. κ. Γκουέν και Έρριό.

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Επιστήμως ούδέν άνεχώρησε εις ότι περί των αίτιων της παραίτησεως. Έκ του στενού περιβάλλοντος του στρατηγού έδηλώθη σκετικώς ότι η απόφασίς του προεκλήθη λόγω των διαφωνιών μεταξύ της Κυβερνήσεως και της Έθνοσυνελεύσεως.

Ο στρατηγός άνεχώρησε χθές την έσπέραν εκ Παρισίων. Θεωρείται βέβαιον ότι δέν πρόκειται να διυλίση άπόψε εκ του ραδιοφωνικού σταθμού Παρισίων ως είνεν αναγγελθή. Εις την προεδρίαν της Κυβερνήσεως τον αντικαθιστά προσωρινώς ο κ. Βενσάν-Ωριόλ.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΝΕΑ

Με ιδιαίτερον ενδιαφέρον αναμένεται η μεσαιριανή επρώτη του έργου του Σ. Ίντερ «Έρωτικό γαταμάκι από τον Έρασμ Μουσούρη — Μόρντου — Αλεμογιάννη, εις το όποιον ο Αλεμογιάννης θα παρουσιάση μίαν εξαιρετοσκη ογραφικήν εργασία, με ειδικό εβαγοιέτονον κινούμενον επί σκηνής κατά τας πολλαπλάς αλλαγάς.

Με την σημειουμένη ζήτησάτην άποδημητικήν διαθεσιν του καλλιτεχνικού κόσμου, κηδόμεναι να μη μείνη συγκρότημα, που να μην ετοιμαζεται να επιχειρήση το καλοκαίρι τουρνέ εις Αίγυπτον, Παλαιστίνην, Μέσην Ασιατόλην, Κύπρον και Δωδεκάνησα!

Όπως, έκτος από τους περιουέοντας ήδη δύο θιάσους 'Αρώνη — Ματωλίδου — Χορν και Σοφίας Βέρμπο, δημιουργείται νέος με άπόσπασιν του ζεύγους 'Αρώνη από το πρώτον συγκρότημα και συνεχασίαν του με τον κ. Δενδραμήν.

Συγκεκριμένως ο κ. Δενδραμήν έτηλεγράφησεν αρμοδίως από την 'Αλεξάνδρειαν και έζήτησε, όπως παρασχεθή η άδεια δια την μεταβασιν του νέου αυτού κυροφουμένου θιάσου εις Χαρταύμ. Η αίτησις εστάλη, διότι αι κρατικάί υπηρεσίαι, κατόπιν των καταγγελθέντων άναφορικώς με τας άνωμαλίαις, που συνώδευσαν την περιουείαν του συγκροτήματος Μασκωλίδου — 'Αρώνη — Χορν, έλαβαν άμέσως τα προσήκοντα μέτρα και εδοποίησαν την πρεσβείαν, Καίρου όπως μη θεωρήση τα διαβατήρια των ήθοποιών του εν λόγω θιάσου προς περαιτέρω συνέχισιν της τουρ-έ.

Δι' Αίγυπτον, έν τώ μεταξύ, ταξιδεύει ως εκπρόσωπος του θιάσου Κατερίνας ο κ. Υφαντίδης, προκειμένου να ρυθμίση τας λεπτομερείαις της εκεί μεταβάσεως του 'Ελευθέρου Καλλιτεχνικού 'Οργανισμού κατά τον προσχή Μάϊον.

Ός έγνώσθη, η κ. Κατερίνα σκέπτεται να ενισχύση το συγκρότημα της και μερικά έκλεκτά στελέχη του μουσικού θεάτρου — ως ο κ. Ορέστης Μασκωλίδης, η κ. Μαρίκα Νέζερ κ. ά, εις μερικά τώ, όποιων έγιναν ήδη και σχετικαί βολιδοσκοπήσεις — ούτως ώστε εις την 'Αλεξάνδρειαν και το Κάϊρον να θιάσος ν' αναβιβάση παραλλήλως με το ρεπερτόριον του πρώτου και μερικώς έκλεκτα μουσικά έργα.

Την Πέμπτην, έξ άλλου, άναχωρεί δια Κύπρον το υπό την κ. Ζωζώ Νταλ, μάρ και τον Πέτρον Κυριακόν συνεταίρικόν συγκρότημα, που έπροικοδοτήθη μ...

δ. Καλαμά

ατά τας πληροφορίες μας, έκρηκτος κατάστασις επικρατεί από χθές τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰς Καλάμας καὶ γενικώτερον εἰς τὴν Μεσσηνίαν καὶ τὴν Λακωνίαν, ὅπου ἀπὸ ἡμερῶν ἔχουν ἀρχίσει αἱ ἀντεκδικήσεις εἰς βάρος τῶν κομμουνιστῶν, κατόπιν τῆς ἐξ ἐνέδρας δολοφονίας τριῶν ἀνωτάτων στελεχῶν τῆς ὀργανώσεως «Χ» καὶ τῆς ἐξαέτιδος κορασίδος τοῦ ἐπίσης δολοφονηθέντος ὑπὸ κομμουνιστῶν ἀρχηγοῦ τῶν Χιτῶν Μεσσηνίας Κοντοβουνήσιου.

Ἡ μικρὰ κορασίς, ὡς ἀναφέρουν νεώτεροι πληροφορίες, ἐσφάγη ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ ψυχορραγοῦντος πατρός της. Οἱ κακούργοι ἐχάραξαν εἰς τὸ στήθος της μὲ μαχαίρι τὸ ψηφίον Χ.

Ὡς ἀποκορύφωμα τῆς δημιουργηθείσης τραγικῆς καταστάσεως ὑπῆρξαν τὰ χθεσινὰ λυπηρὰ γεγονότα εἰς τὰς Καλάμας, συνεπεία τῶν ὁποίων ἐλήφθησαν δραστικὰ μέτρα ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς διασαλευθείσης τάξεως.

Ο Κ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως, ἐν σχέσει μὲ τὰ λυπηρὰ γεγονότα τῶν Καλαμῶν, παρέσχε τὰς ἐξῆς πληροφορίες:

Χθές τὴν 3ην ἀπογευματινὴν 1000 ὀπλισμένοι καὶ μὴ μέλη τῆς ὀργανώσεως «Χ», ὅπως τὸν ἐβεβαίωσαν αἱ ἀρμόδια Ἀρχαί, ἐπετέθησαν ἐναντίον τῶν φυλακῶν Καλαμῶν καὶ κατόπιν συμπλοκῆς μὲ τὴν φρουρὰν κατώθωσαν νὰ ἀπελευθερώσουν 32 κρατουμένους, ὡς ὑπευθύνους διὰ τὴν προχθεσινὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον μερικῶν κομμουνιστῶν ἐντὸς ἐνὸς καφενεῖου τῆς πόλεως.

ΑΛΗΘΗΣ ΜΑΧΗ

Ἡ συμπλοκὴ ἐπεξετάθη καὶ ἔλαβε μορφήν ἀληθοῦς μάχης μεταξὺ τῶν Χιτῶν καὶ ὀλοκλήρου πλέον τῆς ἐξ 90 ἀνδρῶν δυνάμεως Χωροφυλακῆς Καλαμῶν καὶ τῶν 87 ἐθνοφυλάκων ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὴν πόλιν.

Ἡ συμπλοκὴ ἔληξε μὲ τὴν ἐπικοάτησιν τῶν Χιτῶν, τῶν κρατικῶν δυνάμεων, συμφώνως καὶ πρὸς σχετικὰς ἐντεῦθεν ὀδηγίας, ἀναγκασθεισῶν νὰ ὑποχωρήσουν καὶ νὰ καταλάβουν θέσεις περὶ τοῦ Ταχυδρομείου καὶ ἄλλων ἐπικαίρων σημείων.

Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐτραυματίσθησαν 2 χωροφύλακες καὶ δύο ἀπὸ τοὺς ἐπιτεθέντας, οἱ ὁποῖοι παρελήφθησαν ὑπὸ τῶν ἰδίων καὶ διεκομίσθησαν πρὸς ἰατρικὴν περίθαλψιν μακρὰν τοῦ τόπου τῆς συμπλοκῆς.

Ὁ κ. Μερκούρης ἐπεκοινώνησε καὶ σήμερον κατ' ἐπανάληψιν μετὰ τῶν Ἀρχῶν Καλαμῶν καὶ ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὴν πληροφορίαν ὅτι, νεώτεροι ταραχαὶ δὲν ἐσημειώθησαν καὶ ὅτι πρὸς τὸ παρὸν ἐπικρατεῖ εἰς τὴν πόλιν ἡσυχία, πλὴν ὅμως ἡ κατάστασις εὑρίσκειτο εἰς χεῖρας τῶν ἐξεγερθέντων ὀπαδῶν τῆς ὀργανώσεως «Χ».

Δι' εἰδικῶν στρατιωτικῶν ἀεροπλάνου, ἀπογειωθέντος σήμερον ἐξ Ἀθηνῶν τὰς πρώτας πρωινὰς ὥρας, ἐρρίφθη εἰς τὰς περιφερείας τῶν νομῶν Μεσσηνίας καὶ Λακωνίας ἡ κάτωθι προκήρυξις τῆς Κυβερνήσεως:

«Κατόπιν τῆς ἐκδηλωθείσης ἐγκληματικῆς δράσεως ἀναρχικῶν στοιχείων ἐναντίον τοῦ Κράτους καὶ τῆς ἡσυχίας τῶν πολιτῶν εἰς τὰς περιφερείας τῶν νομῶν Μεσσηνίας καὶ Λακωνίας, ἡ Κυβέρνησις διὰ διατάγματος, ὑπογραφέντος (χθές Κυριακὴν) ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀντιβασιλέως, ἐκήρυξε τοὺς νομοὺς τούτους εἰς κατάστασιν πολιορκίας. Ἐλήφθησαν ὅλα τὰ μέτρα διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κράτους τοῦ νόμου. Οἱ συλλαμβανόμενοι θὰ παραπέμπωνται εἰς τὰ συγκροτηθέντα ἕκτακτα στρατοδικεῖα, αἱ ἀποφάσεις τῶν ὁποίων θὰ ἐκτελοῦνται αὐθωρεῖ».

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ ἐκ τῶν ἡγετῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Κ. Τσαλδάρης, εὐθὺς ὡς ἔλαβε γνῶσιν τῶν γεγονότων τῶν Καλαμῶν, ἐπεκοινώνησε μετὰ τοῦ κ. Μερκούρη, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτησε λεπτομερεῖς πληροφορίες ἐπὶ τῶν σκηνῶν.

ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΥΜΦΟΡΗΣΕΩΣ

Κατὰ τὴν γνώμην ἐγκύρων κύκλων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, αἱ σκηναὶ τῶν Καλαμῶν εἶνε συνέπεια τῶν διαφόρων κυβερνητικῶν μέτρων καὶ ἰδίᾳ τοῦ νόμου περὶ ἀποσυμφορήσεως. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τούτου, ἀντὶ νὰ συνετίσῃ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Ἐαμοκομμουνισμοῦ, τοὺς ἐξέθυσεν εἰς νέας σφαγὰς, ὡς ἡ τῆς Σπάρτης. Τὰ γεγονότα ταῦτα συνετέλεσαν ὥστε νὰ ἐκλείψῃ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ Λαοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ Κράτος, ἀποτέλεσμα δὲ τούτου ἦσαν τὰ κρούσματα τῶν Καλαμῶν.

Οἱ αὐτοὶ ἐγκυροὶ κύκλοι τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος τονίζουσιν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις προσέδωκεν ἕκτασιν μεγαλυτέραν τοῦ δέοντος εἰς τὰς σκηνὰς τῶν Καλαμῶν, πράγμα, τὸ ὅποιον πιστοποιεῖ, ὅτι δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τάξιν.

Η ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐκλήθη εἰς ἕκτακτον συνεδρίασιν σήμερον τὴν μεσημβρίαν, προκειμένου νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὰ γεγονότα τῶν Καλαμῶν.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ θὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν ἐνεργειῶν, εἰς τὰς ὁποίας θὰ προβῇ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως, μετὰ τὴν διαπίστωσιν ὅτι ἡ τήρησις τῆς τάξεως ἐξέφυγεν ἐντελῶς ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐγνώσθη ὅτι πλὴν τῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῶν φυλακῶν Καλαμῶν, οἱ ὀπαδοὶ τῆς ὀργανώσεως «Χ» ἐπετέθησαν ὀλίγον ἀργότερον καὶ ἐναντίον τῶν δικαστηρίων καὶ ἀπεπειράθησαν νὰ κατα-

στρέψουν διαφοροῦς δικουραφίας. Ἡ ἐπίθεσις αὕτη ἀπετράπη ὑπὸ τῆς φρουρᾶς καὶ ἐκαταιώθη οὕτω ἡ καταστροφὴ τῶν δικουραφίων.

Ὡς ἐγνώσθη, μετὰ τὰς δολοφονίας τῶν τριῶν στελεχῶν τῆς «Χ», καὶ ὀλίγας ἡμέρας κατόπιν, οἱ κομμουνισταὶ τῆς Μεσσηνίας ἐδολοφόνησαν καὶ ἄλλους 7 ἐθνικόφρονας.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δημιουργηθείσης εἰς τὰς Καλάμας καταστάσεως καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ κύρους τοῦ Κράτους ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, κατόπιν συλλογιστέως μετὰ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν, τὰ ἐξῆς μέτρα, ὅπως ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. Μερκούρης:

Ἐν πρώτοις ἀπέπλευσε διὰ Καλαμίας τὸ ἀντιτορπιλικὸν «Κρότη», ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιβαίνει ὁ πλοίαρχος κ. Κουντουριώτης. Ἀνεχώρησεν ἐξ ἄλλου δι' αὐτοκινήτων διὰ Καλάμας δυνάμις τάγματος τακτικοῦ στρατοῦ μετὰ ἀναλόγου δυνάμεως πεθωρακισμένων ἀρμάτων, ὡς ἐπίσης καὶ δυνάμις 200 χωροφυλάκων. Τὰ πρῶτα τμήματα τῶν ἀποστελλομένων στρατιωτικῶν δυνάμεων ἐλπίζεται νὰ φθάσουν εἰς τὰς Καλάμας ἐντὸς τῆς πρωΐας.

ΕΚΛΕΙΣΘΗΣΑΝ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Χ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως κ. Μερκούρης ἀνεκοίνωσε σήμερον ὅτι διέταξε τὸ κλείσιμον τῶν Γραφείων τῆς ὀργανώσεως «Χ» καθ' ἅπαν τὸ Κράτος.

Ὁ κ. Μερκούρης, ὁμιλῶν διὰ τὴν δημιουργηθείσαν κατάστασιν εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι αὕτη ὀφείλεται εἰς πρόθεσιν τῶν Χιτῶν νὰ καταλύσουν τὰς Ἀρχὰς καὶ νὰ καταλάβουν τὴν ἐξουσίαν.

Ο Κ. ΡΕΝΤΗΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ρέντης, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται ἤδη εἰς Κόρινθον, ἐπεκοινώνησε τηλεφωνικῶς μὲ τὴν Κυβέρνησιν.

Δὲν εἶνε γνωστὸν ἂν, ὁ κ. Ρέντης συνεχίσῃ τὸ ταξιδίον του μέχρι Καλαμῶν, καθ' ὅσον αἱ ὑπάρχουσαι ἰεύτεραι πληροφορίες παρουσιάζουσιν τὴν κατάστασιν ὡς ὀλιγώτερον ἐκρηκτικὴν τῆς ἀρχικῆς ἐμφανισθείσης.

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΤΑΞΙΣ

Ἀπὸ ἐγκύρους πληροφορίας μας προκύπτει ὅτι τὰ γεγονότα τῶν Καλαμῶν δὲν ἔλαβον τόσο μεγάλην ἕκτασιν, ὅσον νομίζεται. Μετὰ τὸν φόνον τῶν τριῶν κομμουνιστῶν, οὗτοι ἠτοιμάσθησαν δι' ἀντίποινα. Ἐπενέβησαν ὅμως αἱ ἀντίθετοι ὀργανώσεις νὰ τοὺς παρεμποδίσουν καὶ οὕτω προσκλήθησαν, συμπλεκταί αἱ ὁποῖαι καὶ ἔληξαν. Ἡδη, κατὰ τὰς πληροφορίες μας, ἀπόλυτος τάξις ἐπικρατεῖ καθ' ὅλον τὸν νομόν.

ΕΦΟΝΕΥΘΗ ΚΑΤΑ ΛΑΘΟΣ;

Ἐπῆρχον σήμερον πληροφορίες, ὅτι εἰς τὸ χωρίον Ἀχινὸς τῆς Στυλίδος ἐφονεύθη κατὰ λάθος ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ τοῦ γαμβροῦ του εἰς ἕκ τῶν ἀδελφῶν Σούρλα, ἐκληφθεὶς ὡς κομμουνιστής.

αναπόδητο μαρτυρημένο γεγονός

Ο ΜΟΝΟΣ Ο ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΣ ΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΦΟΒΕΡΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ

Οι συγγενείς των θυμάτων θέλουν να λυτρώσουν τους άπαισίους κακούργους.

5 φεβ. 45 Τα σημερινά αλληπάλληλα επεισόδια

Κατάρευση και σήμερα η αίθουσα του ανακριπτικού στρατοδικείου.

— Σήμερα διακρίνονται και ξεχωρίζονται.

— Ο κ. Σύλβεν Μανζέν διπλωματικός απεσταλμένος του Ρωυτερ, ο κ. Μοντιάνο και ο απεσταλμένος των «Τάιμς» και άλλοι.

— Αλλά και το άραιο φύλον του ελαφρού μουσικού θεάτρου διακρίνεται εις το ακροατήριον με την κ. Λιάνον Βιταύρη.

— Σήμερα ο κατηγορούμενος είναι ένας και μόνος και ονομάζεται Μόνος.

— Εις το ακροατήριον υπάρχουν άνθρωποι που γνωρίζουν άριστα αυτόν τον Μόνον.

— Μετά την άγρευση του Βασιλικού Επιτρόπου και ενώ το δικαστήριον άκουσεται ένας από το ακροατήριον όνόματι Τρυφών Ανάργυρος φωνάζει:

— Μιλάς άκόμη, έτιμε κακούργε.

— Ο κυβερνητικός επιτροπος παρεμβαίνει συνιστών ήσυχίαν άλλ' εις αξιωματικός εν στολή άπαντά:

— Κύριε Επιτροπε, του έχει σκοτώσει τον πατέρα και μένα τον αδερφό.

— Παρά ταύτα ο Επιτροπος επιβάλλει σιωπήν και σεβασμόν εις το δικαστήριον.

— Ο κατηγορούμενος καθ' όλην την διάρκεια της άγρευσεως του Επιτρόπου παρακαλουθεί άτάραχος και με άπόλυτον ψυχραιμίαν.

— Περισσότερον συγκινημένος φαίνεται εκ της άγρευσεως των συνηγόρων όταν ούτοι αναφέρουν την υπό των Γερμανών έκτέλεσιν του αδελφού του και την εν Γερμανία εγκάθειρξιν του πατρός του.

— Ασφαλώς ή άριστερά παράταξις δέν θα είχε όνειρευθή υπερασπισιν εις τόσον κολαρισμένην και θαρούσαν όπως ή γλώσσα και τα ρητορικά σχήματα του συνηγόρου κ.

— Κατά ταύτα ο Επιτροπος επιβάλλει σιωπήν και σεβασμόν εις το δικαστήριον.

— Ο κατηγορούμενος καθ' όλην την διάρκεια της άγρευσεως του Επιτρόπου παρακαλουθεί άτάραχος και με άπόλυτον ψυχραιμίαν.

— Περισσότερον συγκινημένος φαίνεται εκ της άγρευσεως των συνηγόρων όταν ούτοι αναφέρουν την υπό των Γερμανών έκτέλεσιν του αδελφού του και την εν Γερμανία εγκάθειρξιν του πατρός του.

— Ασφαλώς ή άριστερά παράταξις δέν θα είχε όνειρευθή υπερασπισιν εις τόσον κολαρισμένην και θαρούσαν όπως ή γλώσσα και τα ρητορικά σχήματα του συνηγόρου κ.

— Κατά ταύτα ο Επιτροπος επιβάλλει σιωπήν και σεβασμόν εις το δικαστήριον.

— Ο κατηγορούμενος καθ' όλην την διάρκεια της άγρευσεως του Επιτρόπου παρακαλουθεί άτάραχος και με άπόλυτον ψυχραιμίαν.

— Περισσότερον συγκινημένος φαίνεται εκ της άγρευσεως των συνηγόρων όταν ούτοι αναφέρουν την υπό των Γερμανών έκτέλεσιν του αδελφού του και την εν Γερμανία εγκάθειρξιν του πατρός του.

— Ασφαλώς ή άριστερά παράταξις δέν θα είχε όνειρευθή υπερασπισιν εις τόσον κολαρισμένην και θαρούσαν όπως ή γλώσσα και τα ρητορικά σχήματα του συνηγόρου κ.

— Κατά ταύτα ο Επιτροπος επιβάλλει σιωπήν και σεβασμόν εις το δικαστήριον.

— Ο κατηγορούμενος καθ' όλην την διάρκεια της άγρευσεως του Επιτρόπου παρακαλουθεί άτάραχος και με άπόλυτον ψυχραιμίαν.

— Περισσότερον συγκινημένος φαίνεται εκ της άγρευσεως των συνηγόρων όταν ούτοι αναφέρουν την υπό των Γερμανών έκτέλεσιν του αδελφού του και την εν Γερμανία εγκάθειρξιν του πατρός του.

στολάς χωροφυλάκων εις την οικίαν του.

—Να μ' άποδείξετε ποιός τις βρήκε τις στολάς. λέγει, και να έλθη εδώ ένας μάρτυς να μου πη έμένα αν βρήκε στο-

Ο δικαζόμενος εκτελεστής της ΟΠΛΑ Μόνος

—Να μ' άποδείξετε ποιός τις βρήκε τις στολάς. λέγει, και να έλθη εδώ ένας μάρτυς να μου πη έμένα αν βρήκε στο-

—Να μ' άποδείξετε ποιός τις βρήκε τις στολάς. λέγει, και να έλθη εδώ ένας μάρτυς να μου πη έμένα αν βρήκε στο-

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

Μετά την άπολογία του κατηγορουμένου, άγρευεί ο κ. Εισαγγελεύς, ο όποιός λέγει ότι άπεδειχθη πλήρως ή ένοχη του κατηγορουμένου εις την υπόθεσιν της έκτελέσεως των τριών χωροφυλάκων.

—Είναι ήρωας και πρωταγωνιστής της ΟΠΛΑ, είπα σφαγεύς, συνεχίζει ο κ. Βασιλικός Επιτροπος, άθώων όργάνων της τάξεως. Τό μίσος των ανθρώπων αυτών δέν μπορεί να ένοηθη εύκολα, αν κανείς δέν τους γνωρίσει καλά. Μισούν και σκοτώνουν, δολοφονούν και κλέπτουν.

—Είναι ήρωας και πρωταγωνιστής της ΟΠΛΑ, είπα σφαγεύς, συνεχίζει ο κ. Βασιλικός Επιτροπος, άθώων όργάνων της τάξεως. Τό μίσος των ανθρώπων αυτών δέν μπορεί να ένοηθη εύκολα, αν κανείς δέν τους γνωρίσει καλά. Μισούν και σκοτώνουν, δολοφονούν και κλέπτουν.

—Σήμερα στη δίκη τρομακούν τους μάρτυρας και εκείνοι με δυσκολία έρχονται να καταθέσουν, ό,τι γνωρίζουν, φοβούνται τους δολοφόνους. Διά τον κακούργον αυτόν — καταλήγει ο κ. Επιτροπος — ζητώ την έσχάτην των ποινών την εις θάνατον καταδίκη του.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΑΝΑΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

Μετά την άγόρευση του κ. Επιτρόπου, οι συνηγοροι του Μόνου υποβάλλουν πρότασιν άναβολής της δίκης, την έν τέ μεταξύ κληθούν και έμφανισθούν όλοι εκείνοι οι μάρτυρες που τους επικαλείται ο πελάτης των. Τό δικαστήριον διακόπτει την συνεδριάσιν του και άποσύρεται εις διάσκεψιν.

Μετά 10 λεπτόν διακοπήν έπαναλαμβάνεται ή συνεδρίασις, τού δικαστηρίου επιφυλαχθέντος ν' άποφασίση επί της προτάσεως άναβολής και δε δεται ο λόγος εις τους συνηγόρους του κατηγορουμένου.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Κατά την διάρκεια της δίκης ενός άκριτου, του όποιού έχουν δολοφονηθή ο πατήρ, ή μήτηρ και ή αδελφή του, έπιχειρεί να έπιτεθή κατά τών κατηγορουμένων, φωνάζων και κούργου, κακούργου.

Ο κ. Επιτροπος εύριστόμνος έντός της αίθούσης το στρατοδικείου, επεμβαίνει και κληεί τα αστυνομικά όργανα να άπομακρύνουν τον συγγενή των θυμάτων.

Η ΠΟΙΝΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Σήμερα την πρωίαν ο γραμματεύς του έκτάκτου στρατοδικείου υπέβαλε εις τον ένασκούντα τη ποινικήν άγωγήν άνώτατον στρατιοικητήν αντιστράτηγον Σπανόπουλον άναφοράν εις ήν αναφέρεται ότι τό έκτακτον στρατοδικείο Αθηνών επέβαλε την ποινήν του θάνατου εις τους κατηγορουμένους Μπούρδη και Αλύεργη. Συμφώνως προς τάς διατάξεις της ποινικής στρατιωτικής νομοθεσίας ο ένασκούντων ποινικήν άγωγήν δύναται να άτελέση την άπόφασιν μετά παρέλσιν 24 ώρων εκτός εάν εν τώ μεταξύ ήθελεν ειδοποιηθή ότι οι καταδικασθέντες εις θάνατον υπέβαλον άπαιτήσεις χάριτος.

Εντός της ημέρας ο γραμματεύς του στρατοδικείου θα μεταβή εις τάς φυλακάς όπου κρατούνται καταδικασθέντες εις θάνατον και θα τους άναγγείλη την ποινήν.

—Να μ' άποδείξετε ποιός τις βρήκε τις στολάς. λέγει, και να έλθη εδώ ένας μάρτυς να μου πη έμένα αν βρήκε στο-

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

—Να μ' άποδείξετε ποιός τις βρήκε τις στολάς. λέγει, και να έλθη εδώ ένας μάρτυς να μου πη έμένα αν βρήκε στο-

—Να μ' άποδείξετε ποιός τις βρήκε τις στολάς. λέγει, και να έλθη εδώ ένας μάρτυς να μου πη έμένα αν βρήκε στο-

—Να μ' άποδείξετε ποιός τις βρήκε τις στολάς. λέγει, και να έλθη εδώ ένας μάρτυς να μου πη έμένα αν βρήκε στο-

—Να μ' άποδείξετε ποιός τις βρήκε τις στολάς. λέγει, και να έλθη εδώ ένας μάρτυς να μου πη έμένα αν βρήκε στο-

—Να μ' άποδείξετε ποιός τις βρήκε τις στολάς. λέγει, και να έλθη εδώ ένας μάρτυς να μου πη έμένα αν βρήκε στο-

—Να μ' άποδείξετε ποιός τις βρήκε τις στολάς. λέγει, και να έλθη εδώ ένας μάρτυς να μου πη έμένα αν βρήκε στο-

—Να μ' άποδείξετε ποιός τις βρήκε τις στολάς. λέγει, και να έλθη εδώ ένας μάρτυς να μου πη έμένα αν βρήκε στο-

—Να μ' άποδείξετε ποιός τις βρήκε τις στολάς. λέγει, και να έλθη εδώ ένας μάρτυς να μου πη έμένα αν βρήκε στο-

ΤΗΝ ΘΑΝΑΤΙΚΗΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΥ

ΜΟΝΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΣ

298

Ένα στιγματότυπον από την σημερινήν δίκην

Κατά την χθεσινήν συνεδρίασιν του Έκτάκτου Στρατοδικείου εξέδόθη την 30 μ. μ. η απόφασις διὰ τούς κατηγορουμένους Α. Μπουρδήν και Δ. Αύγερν. Το στρατοδικεῖον ἐδέχθη τὸ κατηγορητήριον διὰ τὸν Ἀν. Μπουρδήν τὴν ἐσχάτην προδοσίαν καὶ ἐπὶ συμμετοχῆς εἰς τὸν φόνον τῶν Μ. Κρητικῶν, Σ. αλκιᾶ, Ε. Κοντογεώργου καὶ ἐνὸς χειρωνακτοῦ ἀγνώστου ἐπωνύμου καὶ διὰ τὸν Δημ. Αὐγέρν ἐπὶ ἐσχάτη προδοσίᾳ καὶ διὰ τὸν φόνον τῶν Φωκῶν καὶ οὐκουλομάτη. Διὰ παμπηφεῖ ἀποφαστικῶς κτεδίσθησαν ἀμφότεροι εἰς θάνατον. Κατὰ τὰς διατάξεις τῆς στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας, ὁ γραμματεὺς τοῦ Στρατοδικείου ὤφειλε νὰ κοινοποιῇ τὴν ἀπόφασιν εἰς τούς κατηγορουμένους, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐξακολουθεῖ τὸ Στρατοδικεῖον συνεδριάζον ἀπὸ χθὲς καὶ εὐσκετο τὴν νύκτα ἐν διακοπῇ διὰ τὴν ἀνέχισιν τῆς δίκης τοῦ τετάρτου κατηγορουμένου, δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἀκοινωνῆ εἰς τούς Μπουρδήν καὶ Αὐγέρν ἢ ἀπόφασιν, ἢ ὁποῖα θὰ ἀνοικνωθῆ εἰς αὐτούς σήμερον ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

Ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τούς καταδικασθέντας ἀρτεται προθεσμία τῶν 24 ὡρῶν, ἐντὸς τῆς ἧς πρέπει νὰ ἐκτελεσθῆ ἡ ποινή. Ὁ ἀσκῶν τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Ἀττικοβοιωτίας κ. Πανόπουλος ἔχει δικαίωμα νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν ἐκτέλεσιν, ἐν ἀναμονῇ παραχρῆμα χάριτος ἐκ μέρους τοῦ Ἀντιβασιλέως καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελε δεβαιωθῆ διὰ τὴν ἀδελφῆ ὄντως αἰτήσις χάριτος ἐκ μέρους τῶν καταδικασθέντων. Τσαύτη αἰτήσις, ἐφ' ὅσον δὲν ἀνοικνωθῆ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Στρατοδικείου, δὲν ἀδελφῆ ἐκ μέρους τῶν Μπουρδή καὶ Αὐγέρν.

Πάντως θεωρεῖται βέβαιον ὅτι διαρρύθμισις τῆς συσκέψεως τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ε.Α.Μ νὰ πρόκειται νὰ γίνων ἐκτελέσει τῆς ἀποφάσεως.

Τὴν 4ην μ. μ. χθὲς συνεχίσθη ἡ δίκη τοῦ κατηγορουμένου τὸν Δ. Καλογυιδῶν, ὡν 18, ὁ ὁποῖος καταδικάσθη εἰς ὀσκαίρα δεσμὰ δέκα ἐτῶν, τοῦ Στρατοδικείου δεχθέντος τὸ ἐλαφρυντικὸν τῆς τριπλάσι συγχύσεως, λόγω τοῦ νεαροῦ ἡλικίας του καὶ τῆς μὴ δεβαιωθῆ εἰς ἐναντίον του κατηγορίας περὶ ἐβδὸν ἐκ προμελέτης.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΜΟΝΟΥ

Ἀκολουθῶς ἤρχισεν ἡ δίκη τοῦ Παν. Μονοῦ, ἑτῶν 22, μηχανικοῦ, ἐκ Χαλκίδος, κατηγορουμένου ὅτι ἐξέδιδε θανατικές καταδικὰς εἰς βάρος πολλῶν πο-

λιτῶν, ἐν οἷς καὶ τῶν Α. Βλέντη καὶ Β. Κονταλέξη.

Ἡ συνεδρίασις μετὰ τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων τινῶν διεκόπη διὰ σήμερον τὸ πρωτῆ.

ΑΠΟΛΟΓΕΙΤΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ

Ἡ συνεδρίασις ἐπαναλαμβάνεται τὴν 9.10' πρωινήν, καὶ καλεῖται ὁ κατηγορούμενος νὰ ἀπολογηθῆ.

— Ἐνας θεοδόσης, λέγει, ποῦ ἦταν στὸ «Ἐλάς», μοῦ ἀνέθεσεν, ἐπειδὴ ἤμουνα μηχανικὸς αὐτοκινήτων, καὶ ἐφτίαξα μοτοσυκλέτες καὶ αὐτοκίνητα. Αὐτὰ ἔκανα στὴν ἐπανάστασι. Οἱ Ἐλασίται μοῦ ἔδωσαν μιὰ φορεσιά, ἓνα χιτῶνιο ἀστυφύλακος καὶ ἓνα μανδύα χωροφύλακος καὶ μοῦ εἶπαν νὰ μεταφέρω τραυματίες στὸ νοσοκομεῖο τοῦ Ἀγ. Μελετίου. Δὲν ἤμουν ἀρχηγὸς τῆς «Ὀπλα», οὔτε τὰ σκαλιά τῆς δὲν ἤξερα ποῦ ἦταν.

Ὁ κατηγορούμενος συνεχίζει τὴν ἀπολογία του με ἀπίστευτον πολυλογία, εἰσερχόμενος εἰς λεπτομερείας τῶν ἐπισκευῶν αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλετῶν, εἰς τὰς ὁποίας προέβαινε. Κατόπιν λέγει, ὅτι διάφορα στρατιωτικὰ εἶδη τὰ εἶχε φέρει ἀπὸ τὴν Γερμανία, ποῦ ἐδούλευε ὡς ἐργάτης. Ἀπὸ τὴν Γερμανία ἐπέστρεψε ἐπτὰ ἡμέρας πρὸ τῆς φυγῆς τῶν Γερμανῶν καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν ἐπρολάμβανε νὰ μνηθῆ οὔτε εἰς τὸν «Ἐλάς», οὔτε εἰς τὴν «Ὀπλα» καὶ ἐπιμένει, ὅτι τὸ δικαστήριον πρέπει νὰ τοῦ ἀποδείξῃ τὴν ἐνοχὴν του.

Σ τ ρ α τ ο δ ῖ κ η ς: Δὲν ὠπλοφοροῦσε;

Μ ό ν ο ς: Μιὰ φορὰ μοῦ δῶσανε ἓνα ὄπλο καὶ πῆγα νὰ ριζωσθῶ, ἀλλὰ δὲν μ' ἀφήσανε. Καπετάνιος τῆς «Ὀπλα» δὲν ἤμουνα. Ἐμένα μοῦ εἶχαν προδώσει τὸν ἀδελφὸ μου καὶ δὲν ἐκδικήθηκα, καὶ θὰ τὰ ἔβαζα με χωροφύλακες, ποῦ δὲν μοῦ εἶχαν φταίξει;

Καὶ συνεχίζει:

— Ἐγὼ κύτταξα τὴ δουλειά μου. Οὔτε στὸ «Ἐλάς», οὔτε στὴν «Ἐπὸν» ἤμουνα. Οὔτε φρούραρχος τοῦ «Σέκ» ἤμουνα, οὔτε ἐξετέλεσα κανένα, οὔτε ξέρω τίποτε, οὔτε μίλησα πουθενά γιὰ ἐκτελέσεις. Ἦμουν ὁδηγός.

Σ τ ρ α τ ο δ ῖ κ η ς: Ὁ ἐφεδρικός «Ἐλάς» δὲν εἶχε σωφφερ-

λοι παραδεχομαστε πως τι πεινυ εινε ενα απο τα οδυνηρα αισθηματα που οταν παραταθη οδηγει ασφαλως στο θανατο. Ε, λοιπον, αυτο εινε ενα μεγαλο ψεμα. Η κυρια Μαρριόρι Μπαρστον ανεκαλυψεν, οτι η πεινα εινε το καλλιτερο τονωτικο για τα νευρα, οτι εξεγειρει τον εγκεφαλο, οτι η φαντασια γινεται ζωροτερα, καθως και ο οιστρος και η ευπνευσις. Εαν μεινετε τεσσερες ημερες νηστικος, θα αισθανθητε τα ευεργετικα αποτελεσματα της πεινης. Τις πρωτες τεσσερες ημερες θα υποφερετε απο κάποια εξαντλησι, απο λιγη κόπωση, απο υπερκες ζαλαδες. Τα ματια δεν θα βλέπουν καλά, η μνήμη θα ἔχη ἀδυνατίσει, ὁ ἐγκέφαλος θα λειτουργῆ μετὰ κόπου. Ἀπὸ τὴν τετάρτη ὁμως ἡμέρα, θα γίνετε ἐλαφρότερος, ζωρρότερος, εὐθυμότερος. Ἡ ὄρασις καὶ ἡ ἀκοή θα δυναμώσουν καὶ τὸ πνεῦμα, ἐάν ἔχετε τοιοῦτον, θα ἀποκτήσῃ πάραυτα τὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ ἀδάμαντος.

Φαίνεται ὅτι ἡ κυρία Μαρριόρι ἐπειραματίσθη ἢ ἴδια καὶ ὅτι μετὰ πολυήμερον νηστείαν ἀπέκτησεν αὐτὸ τὸ ἀκτινοβόλον πνεῦμα. Διότι τόσοσ οἰστρος καὶ τόσο φαντασία ἔρχονται μόνον με τὴν πείνα. Εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον ἄνθρωπος χορτάτος νὰ γίνῃ ὑμνητῆς τῆς πείνας μετὰ ἓνα καλὸ γεῦμα.

Ἄλλ' ἀραγε νὰ εἶνε ἀλήθεια αὐτὸ ποῦ ὑποστηρίζει ἡ κυρία Μαρριόρι, ὅτι δηλαδὴ καὶ ὁ ἡλιθώτερος τῶν ἀνθρώπων ὅταν μείνῃ νηστικὸς ἀποκτᾷ πνεῦμα; Ἐγὼ νομίζω ὅτι, ἐάν πνεῦμα κατῆρχετο εἰς ὄραν λιμοῦ, ἐν εἰδει περιστερᾶς, θὰ συνελαμβάντο, θὰ ἐφῆνετο καὶ θὰ ἐξεκοκαλιζέτο παραχρῆμα. Περιστερὰ εἶνε καὶ θὰ φαγῶθῃ ἡ γὰρ τῆς πείνας ἓνα ἀνθρώπῳ ποῦ ἔχει πνεῦμα, φροντίζει νὰ φάῃ.

Ἡ κυρία Μαρριόρι ὁμως ἐπιμένει, ὅτι καὶ ἐὰν ἀδειανὸ στομάχι γίνεταί καὶ πνευματικὸς καὶ ἡμπορεῖ ἀκτᾷ νὰ γίνῃ καὶ δακτύλιος συγκολληθεῖς. Ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ πνευματικῶδες ἔγραψαν ἔμειναν μετὰ ἀδειανὸ στομάχι, μόνον μετὰ τὴν ὑπόσχεσιν «Μαρριόρι οἱ πεινῶντες καὶ ὑψώθησαν» ὅτι αὐτοὶ χορτάθησαν.

Ἐάν ὁμως οἱ εἰνῶντες ἀποκτήσουν καὶ πνεῦμα, ἐὰν ῥοῦνται τοιοῦτοι δὲν λέγει ἡ Ἐκκλησία. Εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας ὑπόσχεταί μόνον τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, δεοὶ συμβαίνει νὰ ἔχουν ἓλιγον πνεῦμα καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν διαίταν τῆς κυρίας Μαρριόρι, τὸ παραδίδουν ἀμέσως τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς νηστείας καὶ μεταβαίνουν κατ' εὐθείαν εἰς τοὺς οὐρανούς.

ΙΙ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ Ο «ΜΠΑΡΜΠΑΣ»

Ο ΔΗΜΙΟΣ ΤΟΥ ΑΣΥΛΟΥ ΚΟΚΚΙΝΙΑΣ

Θυροποιός 17-4-49

Η ΔΙΑΓΑΓΗ ΤΩΝ ΕΚΤΕΛΕΣΩΝ. - 500 ΑΤΟΜΑ ΕΦΟ-
ΝΕΥΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΑΣΥΛΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΝ ΤΟΥ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ. - ΦΡΙΚΩΔΕΣ ΣΦΑΓΕΙΟΝ

Η ΦΥΓΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑΝ

Υπό της υπηρεσίας της διώξεως κομμουνιστών εδόθη χθες προς δημοσίευσιν η αποκαλυπτική κατάθεσις του Γεωργ. Κοζάνη η «Μπαρμπας», του διαβοήτου δημίου του Ασύλου της Κοκκινιάς. Είς την αρχήν λέγει ο «Μπαρμπας»:

«Έπιθυμώ να αποκαλύψω όλην την δράσιν μου και την δράσιν των προσώπων με τα οποία συνεργάσθην, διότι έπεισθη ήδη απολύτως ότι το Κ. Κ. Ε., τόσο κατά το παρελθόν όσον και ιδιαιτέρως σήμερα, ούκ έν άλλο επιδιώκει παρά την δημιουργίαν συμφορας εις την Πατρίδα μας. Έίνας κόσμος ολοκληρος έχει εξαπατηθῆ από τα αποτηλά σιλητήματα περί ισότητος και ελευθερίας και άπειρα είνε τα θύματα που έχσυν δημιουργηθῆ από την αίσχραν προπαγάνδαν του Κ.Κ.Ε. Δυστυχώς έξοδσα μέσα εις να κόσμον ό οποίος είχε ποτίσει την υχήν μου με το δηλητήριο του μίσους. Σιγά - σιγά όμως άρχισα να αταλαβαίνω ποιοι ήσαν οι άνθρωποι ύτοι και ποίους σκοπούς έπεδίωκαν, έν μπορούσα όμως να ξεφύγω από τον βούρκο που με είχαν ρίξει γιατί χι μόνον έκινδύνευε η ζωή μου και η ζωή της οικογενείας μου — και έ- κω άπειρα τέτοια παραδείγματα— αλλά και είχα πιστεύσει, από όσα διαρωώς μου έλεγαν, ότι το Κράτος θα με μετεχειρίζετο σκληρά αν παραδιδόμουν ή έπεφτα όπωσδήποτε στα έριστα. Πόσες φορές δέν μου είπαν αν έπεφτα στα χέρια της Αστυνομίας θα δοκιμαζα τα μεγαλύτερα βασανιστήρια! Μου μιλούσαν διαρκώς τα σιδερένια στεφάνια, τα όποια έ- μίζαν δῆθεν οι αστυνομικοί στα κε-

φάλια των συλλαμβανομένων, και προ καλούσαν παραφροσύνην, μου μιλούσαν για διάφορα άλλα τρομερά βασανιστήρια που προκαλούσαν την φρίκην. Και όμως όταν πιάσθηκα, όχι μόνον τίποτα απ' αυτά δέν συνέβη, αλλά και με κατάπληξιν είδα ότι μου φέρθησαν με καλωσύνη και ευγένεια. Για όλα αυτά, λοιπόν, απέφασισα να αποκαλύψω όλην την αλήθειαν για να ιδῆ όλος ό κόσμος με ποια σατανικά μέσα το Κ. Κ. Ε. προσπαθει να καθήση στο σβέρκο του λαού και για να άνοιξουν τα μάτια τους εις χιλιάδες παραπλανημένοι από τα άπιστηλά συνθήματα

Ο Γεώργιος Κοζάνης η Μπαρμπας, — ό περίφημος δήμιος του Ασύλου της Κοκκινιάς κατά το Δεκεμβριανόν κίνημα.

εκρήξεως του στασιαστικού κινήματος του Δεκεμβρίου, χρησιμοποιοειτο ως στρατόπεδον συγκεντρώσεως όλων των έθνικοφρόνων πολιτών των συλλαμβανομένων εις την περιοχήν Πειραιώς και εις ώρισμένας συνοικίας της πρωτευούσης.

Λέγει ότι εις το Ασύλον μετεφέρθησαν καθ' όλην την διάρκειαν του κινήματος 3.000 άτομα, εκ των οποίων 400—500 έξετέθησαν και άλλα άπτήθησαν υπό των μελών της ΟΠΛΑ, εις Μακεδονίαν και εκείθεν εις Αλβανίαν.

Ισχυρίζεται έν συνεχεία, ότι ε'ς ούδεμίαν έκτέλεσιν έλαβε μέρος και ότι το γενικόν πρόσταγμα το είχεν ο «Κατετάν Βασίλης».

Ο ότος επέδειξε — λέγει — άφανταστον άγριότητα, διατάξας την έκτέλεσιν εκατοντάδων κρατουμένων και τοι δέν υπήρχον σοβαρά κατηγορία εις βάρος των. Έγιναν μάλιστα και όμαδικαί έκτελέσεις. Αύτός διέταξε την έκτέλεσιν της συζύγου και των δυο θυγατέρων του άρχικος Μητράκου, και την άνατίναξιν της οικίας των, άφού προηγουμένως έλετηλατήθη. Επίσης διέταξε την έκτέλεσιν τριών αδελφών υπό το όνομα Κιλάκου η Κουουλάκου, ως και της αδελφής των, ήτις προσήλθε προς επίσκεψίν των. Επίσης διέταξε την όμαδικήν έκτέλεσιν πενήκοντα περίπου χωροφυλάκων εκ των 60 οίτινες έκρατούντο πρό πολλων ημερών. Τις τελευταίαις ημέρας περιήλθε προσωπικώς τα κελλιά των κρατουμένων και βάσει προχείρου έξετάσεως του διέταξε την έκτέλεσιν εκατόν πενήκοντα περίπου προσώπων άνδρών και γυναικών.

Έν συνεχεία άναφέρει, ότι κατά τας τελευταίας ημέρας του κινήματος άπεστάλλησαν εις τας Θήβας 1.000 έθνικοφρονες και όμηροι, μεταξύ δε αυτών ήσαν 50—60 αστυνομικοί.

Ακολουθως εκθέτει τας συνθήκας, υπό τας όποιας έφυγεν εξ Ελλάδος μετ' άλλων έλασιτών κατευθυνόμενοι προς τα γιουγκοσλαβικά σύνορα. Έκείθεν, λέγει μετ' έσήμερον πορείαν, έφθασαν εις Μπούλκας.

Αναφέρει κατόπιν, τα όσα και ό γφαίτης, του όποιου την κατάθεσιν έδημσιεύσαμεν, περί της ζωής εις Μπούλκας και της γενομένης εκπαίδευσως.

Συνεχίζων εις την κατάθεσιν του έξιτορει κατόπιν ποίας έντολής άνεχώρησαν εκ Μπούλκας και υπό ποίας συνθήκας έφθασον εις την Ελλάδα, όπου ώργανώθησαν εις τρομικρατικά όμάδας. Τέλος, άναφέρει τας γενομένης δολοφονίας και άποείρας δολοφονιών, περί των όποιων γίνεται λόγος, και εις την δημοσιευθείσαν κατάθεσιν του Υφαντή. Και ακολουθως όμλει περί των σχεδιαθεισών δολοφονιών κατ' τα πολιτικών και στρατιωτικών προσώπων, περί των όποιων γίνεται επίσης λόγος εις την κατάθεσιν του Υφαντή.

τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἰδοῦ, λοιπόν, ὁ βούρκος μέσα εἰς τὸν ὁποῖον με ἔφριξε τὸ Κ. Κ. Ε.

Ἐν συνεχείᾳ ἐξιτορεῖ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας προσεχώρησεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ ανέλαβε νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ ἐγκληματικὰ σχέδια αὐτοῦ, ὡς μέλος τῆς ΟΠΛΑ ἀρχικῶς, ὡς στέλεχος κατόπιν αὐτῆς καὶ ἀρχηγὸς τοῦ αἰμοβαφοῦς Ἀσύλου τῆς Κοκκινιάς.

Ἐξετελοῦντο δὲ ὑπὸ τῶν μελῶν τῶν ἐγκληματικῶν αὐτῶν ὀργανώσεων κατ' ἐντολὴν τοῦ Νικάνδρου Κεπέτη, ἀρχηγοῦ τῆς ΟΠΛΑ Πειραιῶς καὶ κατόπιν κατ' ἐντολὴν τοῦ διαδεχθέντος αὐτὸν αἰμοχαροῦς «κατετάν Βασίλη» πάντες οἱ ἀντιδραστικοί.

«Σύμφωνα δὲ μετ' ἡν διαταγὴν, λέγει ὁ «Μπαρμπας», κάθε πρόσωπο ποῦ υπηρετοῦσε εἰς τὰ τμήματα Ἀσφαλείας, εἰς τὴν Εἰδικὴν Ἀσφάλειαν, εἰς τὸ Μηχανοκίνητον Τμήμα Μπουραντᾶ, εἰς τὴν ὀργάνωσιν ΟΕΔΕ, εἰς τὴν ὀργάνωσιν ΕΕΕ καὶ εἰς τὴν ὀργάνωσιν ΕΛΣΑΔ καὶ οἱ νεοκατατογέντες χωροφύλακες ἔπρεπε νὰ ἐκτελήται. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ ἀπὸ τὰς ἄλλας ἀντιδραστικὰς ὀργανώσεις κατ' ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὴν Ἰντέλλιτζενς Σέρβις, ὑπῆρχε διαταγὴ νὰ ἐκτελοῦνται ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν περισσότερον δραστήριοι.»

Ἀκολουθῶς ἐκθέτει τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας τοῦ ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἀσύλου. τὸ ἄστυν ἀπὸ

- ερίδας I. — Ζαφρανάς D..
- δου 2β
- ερισσοράτης Θέμ., Βερανζέροι
- ερόγλου Παῦλος, Πετράκη
- «ερούτζ» Φυριππῆς I., Ἴων
- ερσαντζῆς Γεωρ., Γερανίου
- εσχετζῆς Δημ. καὶ Κων.,
- λιωτίσης 3
- εσνικίδης Δημ., Στ. Νικολο
- εσνικίδης Μίλτος, Σίνα 6
- εσσάχ I., Καίτη 6
- ετρόπουλος Γ. καὶ Παναγ
- ε'Ακαδημίας καὶ Πινδάρου
- ετρόπουλος Δημ., Μιλτιάδου
- ετρόπουλος Νικ., Κολοκοτρ

- Σανταμούρης Χ. και Σια Ἀμερικῆς 9
 Σάντο Ἀνδρ., Ρόμβης 9
 Σαράντης Μ. και Ναούμ Δ., Λυκού-
 ρου 14
 Σαορῆς Πᾶν., Ρόμβης 22 και Πανδρό-
 σου 21
 Σβορῶνος Παῦλ., Νικίου 9
 Σγουρίτσας Μιχ. Ὑπατίας 1β
 Σεγουρᾶς Ἡλ., Ροῦσβελτ 63
 Σεραφειμίδης Α. — Γεώργακας Ἰωάν.
 Σανταρόζα 3
 Σερπιέρης Ι., Ἐδουάρδ Λῶ 19
 Σέφελ και Σμίτ Α.Ε. Ἴπποκράτους 21
 Σημηριώτης Ἀλέξ., Κτενᾶ 12
 Σιαλῶμ Ἰσ., Στ. Νικολούδη 31
 Σιδεοικουδῆς Ε. και Σία Βερανζέρου 26β
 Σίνδεϋ Νόελ Λτδ, Τσῶρτσιλ 4
 Σικιαρίδης Λαζ., Ρόμβης 9
 Σιλμπερμανῆς Ἐρρῖκ., Ἀγ. Εἰρήνης 7
 Σιστοβάρης Ι. Α. και Υἱοὶ Α. Ε., Νί-
 κης 8α
 Σιταρᾶς Νικόλ., Ἴμβρου 24
 Σκαλιστήρης Δημ., Ξενοφῶντος 8
 Σκαμαγκάκης Παν., και Τσερούτη Ἀμ.,
 Παν)μίου 41
 Σκαρίμβας Ἀθαν., Σοφοκλέους 9
 Σκαρολατίδης Βασιλ., Λουκιανοῦ 21
 Σκένδερ Ἀντών., Λέκκα 12
 Σκληβανιώτης Κωνστ. Ἐμμ. Μπενάκη 1
 Σκλήρης Γεώργ., Κεραμεικοῦ 58
 Σκόνδρας Θεμ., Ροῦζβελτ 37
 Σκόρδης Ἰωάν. Σολωμοῦ 47
 Σκουλικίδης Ν. και Σία Α. Ε. Πλ. Συν-
 τάγματος
 Σκούρας Ἰωάν., Γ' Σεπτεμβρίου 34
 Σκουρῆς Γ. Δημ., Στοᾶ Νικολούδη 17
 Σκούρση Μ., Μιλτιάδου 3
 Σούρας Ἀπ., Κρατίνου 3
 Σοῦρλος Χρ., Σανταρόζα 5
 Σουσματζιᾶν Μιχρ., Λέκκα 23β
 Σοφιανόπουλος Χρ. Παν. Ἀριστείδου 4
 Σπανίδης Ἰωάν., Κλεισθένους 3
 Σπανὸς Ἀνδρ., Μιλήτου 32
 Σπαοβέρης Μάρκ., Ὑψηλάντου 28
 Σπεντζόπουλος Κ., Φωκίωνος 4
 Σπηλιώτοπουκοπ Γ., Σμύρνης 6α
 Σπυρίδης Τηλ., Χαο. Τρικούπη 13
 Σταθάκης Ἐπαμ. και Υἱός, Πλατ Ὀμο-
 νοίας 21
 Σταμούλης Μελ., Περικλέους 37
 Σταμπουλίδης Γεώρ., Πεσμαζόγλου 1
 Στασινόπουλος Ἀθ., Δρόση 18
 Σταυρίδης Κ. Α., Πατησίων 25
 Σταυρίδης Στ., Βουλῆς 17β
 Σταύρου Ἀθ., Φιλελλήνων 3
 Στεμτσιώτης Ἀργ., Σωκράτους 29
 Στεμτσιώτης Γ. και Σία, Βουλῆς 6
 Στεργιόπουλος Ἰωάν., Βουλῆς 20
 Συκιώτης Κ. Ἀντ. Τσῶρτσιλ 49
 Συκιώτης Κ. Παν., Τσῶρτσιλ 49
 «ΣΥΝΕΞ» Α. Ε., Εὐπόλιδος 10
 Συντέλης Α., Καλύμνου 15
 Συρίγος Μ. Ἀδαμ., Γκυϊλφόρδου 8
 Σφυρῆς Ἰωάν., Λυκούργου 10
 Σχινᾶς Ἰωάν. Κηρυκείου 4
 Σωτηρακόπουλος Σ. Γ., Πεσματζόγλου
 Σωτηρόπουλος Δημ., Ἀγ. Μάρκου 1
 Ταρλαντᾶς Α., Π. Ἰωακείμ 33
 Ταυρῆς Κωνστ. Γ' Σ)βρίου 78γ
 Τέγος Νικ., Κρατίνου 11
 ΤΕΛΕΠΟΛ Α.Ε., Γενική Ἀντιπροσω-
 πεία Τελεφοῦνκεν, Βουκουρεστίου 19
 «ΤΕΞΤΙΛΑΝ» Κλειτίου 5
 «ΤΕΧΝΙΚΑ» Σ. Μαλακότσης Α.Ε. Γε-
 νικῶν και Τεχνικῶν Ἐπιχειρήσεων
 Σωκράτους 52
 Τζαννῆς Ν. Γεώργ. και Σία, Αἰόλου 7
 Τζηνιέρης Κ., Βύσσης 14
 Τζιμοράγκας Γεώρ., Ἀγ. Ἐλεούσης 1
 Τζιτζᾶς Αν., Περικλέους 16
 Τζόλας Κωνστ. Μητροπόλεως 23β
 Τζουρᾶς Α. Δημ., Περικλέους 58
 Τζοῦρος και Καρρᾶς Μενάνδρου 54
 Τζωρτζόπουλος Θεόδ. Εὐρυπίδου 11
 THEODORIDES CONSTANTIN, Πρ
 ξιτέλους 40
 Τόλιος Ἡλ. και Γεώργ., Σκουλενίου 1
 Τουρκίστας Α. και Μωραΐτης, Εὐαγγ
 λιστρίας 28

ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΗ Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ

ΟΙ 500 ΜΙΣΟΓΚΡΕΜΙΣΜΕΝΟΙ

ΚΑΙ

ΟΙ 300 ΤΕΛΕΙΩΣ ΚΑΤΕΣΤΡΑΜΜΕΝΟΙ

ΝΑΟΙ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΑΝΑΚΤΙΣΘΟΥΝ

1900 χρόνια τῆς ἱστορίας τοῦ Ἔθνους μας εἶναι συνυφασμένα
μὲ τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τὸ Ἔθνος μας ξαναναστήθηκε, γιατί, στὰ 400 χρόνια τῆς
σκλαβιάς, ἦταν φυλαγμένο κάτω ἀπ' τὴ σκέπη τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄν τὸ Ἔθνος δὲν εἶχε τὴν Ἐκκλησία, θὰ εἶχε πεθάνει.

Θ

Γ Γ Α Υ Τ Ο

ΟΛΟΙ ΜΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΙΣΘΟΥΜΕ ΟΤΙ :

Χωρὶο Ἑλληνικό, χωρὶς σχολεὶο καὶ Ἐκκλησιά,
δὲν εἶμπορεὶ νὰ ζήσει.

Ἄν αὐτὰ τὰ χωριά μείνουν χωρὶς Ἐκκλησιά,
θὰ πεθάνουν γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

• ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ γιὰ κάθε σχετικὸ ζήτημα :

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ — Φιλοθέης 19 — ΑΘΗΝΑΙ

Ἄριθ. Τηλεφώνου 30-866

Η ΕΚΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ

Σ' ὀλόκληρες περιφέρειες ἐλάχιστοι ναοὶ ἔμειναν ὄρθιοι. Στὴν περιοχή τοῦ Κιλκίς π. χ. ἀπ' τοὺς 131 ναοὺς, ποὺ ὑπῆρχαν προπολεμικῶς, οἱ 117 εἶναι κατεστραμμένοι,

Ἄν πεθάνῃ κανεὶς, πηγαίνει ἀδιάβαστος.

Ἄν περάσῃ ἀπ' τὸ χωριὸ κανένας κληρικός, ἢ λειτουργία γίνεται σὲ καμμία ἀποθήκη ἢ σὲ ἀχυρῶνα. Μποροῦν ὅμως ἔτσι οἱ χριστιανοὶ νὰ καταλάβουν ἑορτὴ, νὰ νοιώσουν τὰ Χριστούγεννα καὶ νὰ χαροῦνε τὴ Λαμπρὴ ;

Τὰ παιδιά τους, τὰ παιδιά μας, ἔτσι θὰ μεγαλώσουν, χωρὶς ἐκκλησιὰ ;

Ὅλοι μας ξέρομε τί εἶναι ἡ ἐκκλησιὰ γιὰ τὸ χωριό. Δὲν εἶναι μόνο τὸ θρησκευτικὸ του κέντρον, εἶναι ἡ καρδιὰ τοῦ χωριοῦ: Ἡ καμπάνα τῆς ἐκκλησιᾶς δείχνει ὅτι τὸ χωριὸ ζῆ. Στὴν ἐκκλησιὰ θὰ γίνουν οἱ χαρές. Εκκεῖ τὰ πανηγύρια, ἐκεῖ οἱ συγκεντρώσεις τῶν χωριανῶν.

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ

Γιὰ νὰ ξανακτισθοῦν οἱ 800 κατεστραμμένες ἐκκλησιές μας χρειάζεται :

1ον. Νὰ ἐνδιαφεροῦν οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ.

2ον. Νὰ εὑρεθοῦν χρήματα.

Οἱ κάτοικοι τῶν χωριῶν, ἂν καὶ πολλές φορές δὲν ἔχουν ἀκόμα ξανανακτίσῃ τὸ σπίτι τους, προσφέρονται ἐθελοντικὰ νὰ κουβαλήσουν τὴν πέτρα καὶ τὴν ἄμμο, νὰ φτιάξουν τὸν ἀσβέστη, νὰ μεταφέρουν τὰ ὑλικά καὶ νὰ ἐργασθοῦν στὸ γιὰ τῆς ἐκκλησιᾶς των. Σ' ἓνα χωριὸ τῆς Μακεδονίας τὰ μικρὰ παιδιά τοῦ Κατηχητικοῦ μετέφεραν ἕνα-ἕνα ὅλα τὰ ὑλικά. Ἀκόμα καὶ χρήματα προσφέρουν οἱ ἴδιοι οἱ χωρικοί, ἂν καὶ εἶναι τόσο κατεστραμμένοι. Ἀλλά, ἐκτὸς ἀπ' αὐτά, ποὺ προσφέρουν οἱ χωρικοί, χρειάζονται καὶ ἄλλα, πολλὰ χρήματα. Καὶ αὐτά οὔτε τὸ Κράτος, οὔτε τὸ Σχέδιο Μάρσαλ, οὔτε κανένας ἄλλος ὀργανισμὸς εἶναι δυνατὸν νὰ δώσῃ. Ποιὸς θὰ τὰ δώσῃ, λοιπόν ; Θὰ τὰ προσφέρωμε ὅλοι οἱ Ἕλληνες, γιὰτί, ἂν δὲν ξανακτίσωμε τίς κατεστραμμένες ἐκκλησιές μας, πραγματικὴ ἀνασυνγκρότησις τῆς Ἑλλάδος δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ.

ΠΩΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Με επικεφαλῆς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο, καὶ σὲ κάθε ἐπαρχία τὸν οἰκείο Μητροπολίτη. ἔχουν σχηματισθῆ εἰδικές ἐπιτροπές.

Στὴν κεντρικὴ ἐπιτροπὴ, ποὺ προεδρεύεται ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Μακαριότατο μετέχουν ἀνώτατοι κρατικοὶ λειτουργοὶ καὶ ἄλλοι εἰδικοί.

Ἔργο τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι :

Νὰ ἐξακριβώσῃ τὶς ἀνάγκες.

Νὰ εὔρη καὶ νὰ διαθέσῃ τὰ χρήματα.

Νὰ φροντίσῃ γιὰ τὴ σύντομη ἀνοικοδόμησι τῶν ναῶν.

Γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὅμως τὸ ἔργο, πρέπει ὅλοι νὰ βοηθήσουν. Γι' αὐτό, στίς

4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1951

ὀργανώνεται

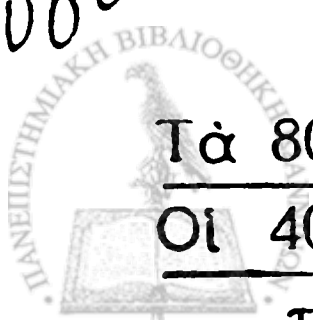
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ

Τὴν ἡμέρα αὐτῆ, ὅλοι οἱ Ἕλληνες, πλούσιοι καὶ φτωχοί, θὰ προσφέρουν ὅ,τι μποροῦν, γιὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ ἔργο. Οἱ πλούσιοι ἀπ' τὸ περίσσευμά τους, οἱ φτωχοὶ ἀπ' τὸ ὑστέρημά τους θὰ ξαναστερεώσουν τὰ θεμέλια τοῦ Ἔθνους. Κτίζοντας μιὰ ἐκκλησία, βάζομε ἓνα γερὸ ἀγκωνάρι στὰ θεμέλια τοῦ ἐθνικοῦ μας οἰκοδομήματος.

ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΗΣ ;

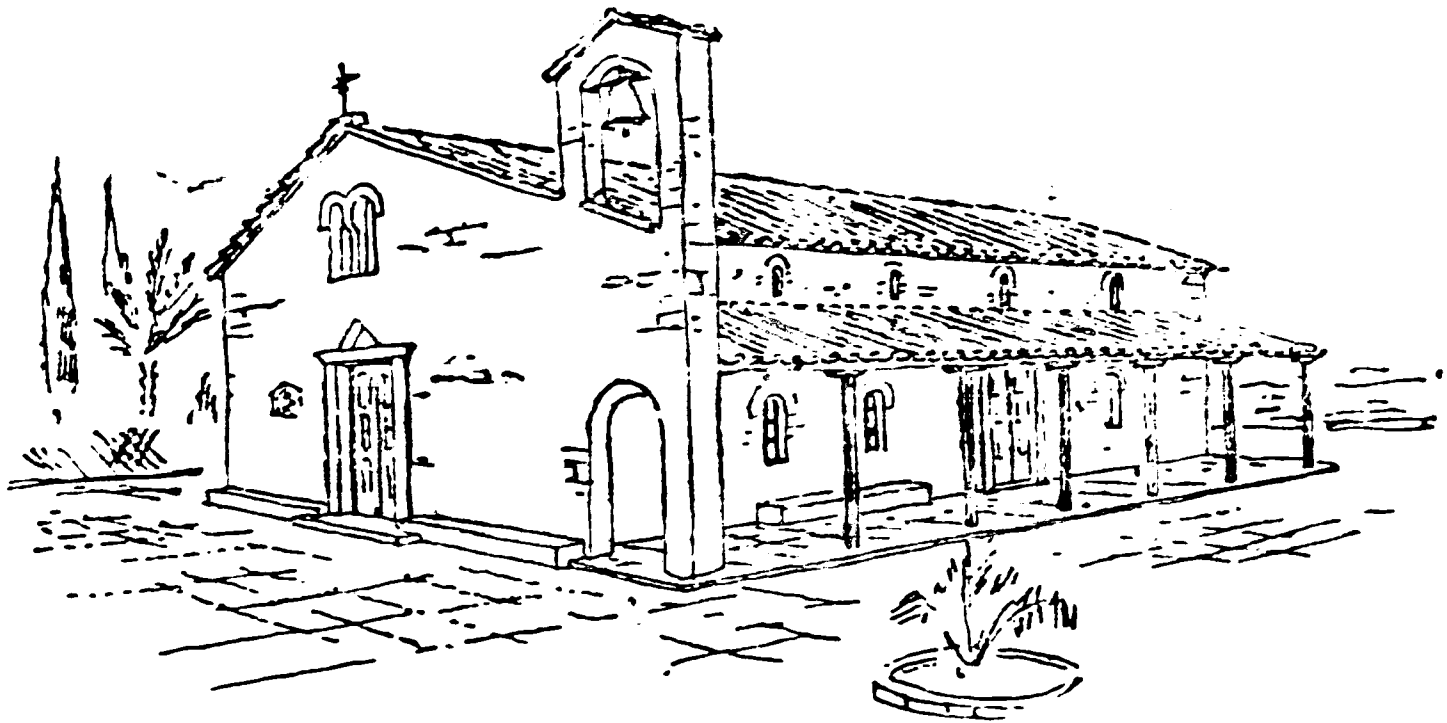
- 1^{ον}. Καταλαβαίνοντας βαθειὰ τί σημαίνει γιὰ τὸ Ἔθνος αὐτὴ ἡ ἐργασία.
- 2^{ον}. Βοηθῶντας νὰ τὸ καταλάβουν καὶ οἱ ἄλλοι. Ἄν παρατηρήσῃς, ὅτι κάποιος τὸ ἔχει πάρει ἀψήφιστα, βοήθησέ τον, νὰ τὸ καταλάβῃ.
- 3^{ον}. Γράφοντας δυὸ λόγια σὲ κείνους, μὲ τοὺς ὁποίους ἀλληλογραφεῖς στὸ ἐξωτερικό, εἴτε Ἕλληνας εἴτε ξένους. Στείλε τους ἓνα ἔντυπο καὶ γενικὰ προσπάθησε νὰ τοὺς κινήσῃς τὸ ἐνδιαφέρον.
- 4^{ον}. Προσφέροντας ὅ,τι μπορεῖς στίς 4 Ἀπριλίου. Ὅσο φτωχὸς κι' ἂν εἶσαι, μὴ διστάσῃς νὰ τὸ δώσῃς. Πεντάρια μὲ τὴν πεντάρια, θὰ μαζευθῆ τὸ ποσὸν ποὺ χρειάζεται.
- 5^{ον}. Ἀναλαμβάνοντας, ἂν μπορῆς, νὰ κτίσῃς μιὰ ἐκκλησία, μὲ ἐξοδά σου.
- 6^{ον}. Ὑποκινῶντας καὶ ἄλλους, νὰ ἀναλάβετε μαζύ, (ὁ σύλλογός σας ἢ ἡ ἐνορία σας) νὰ κτίσετε μιὰ ἐκκλησία.

3000

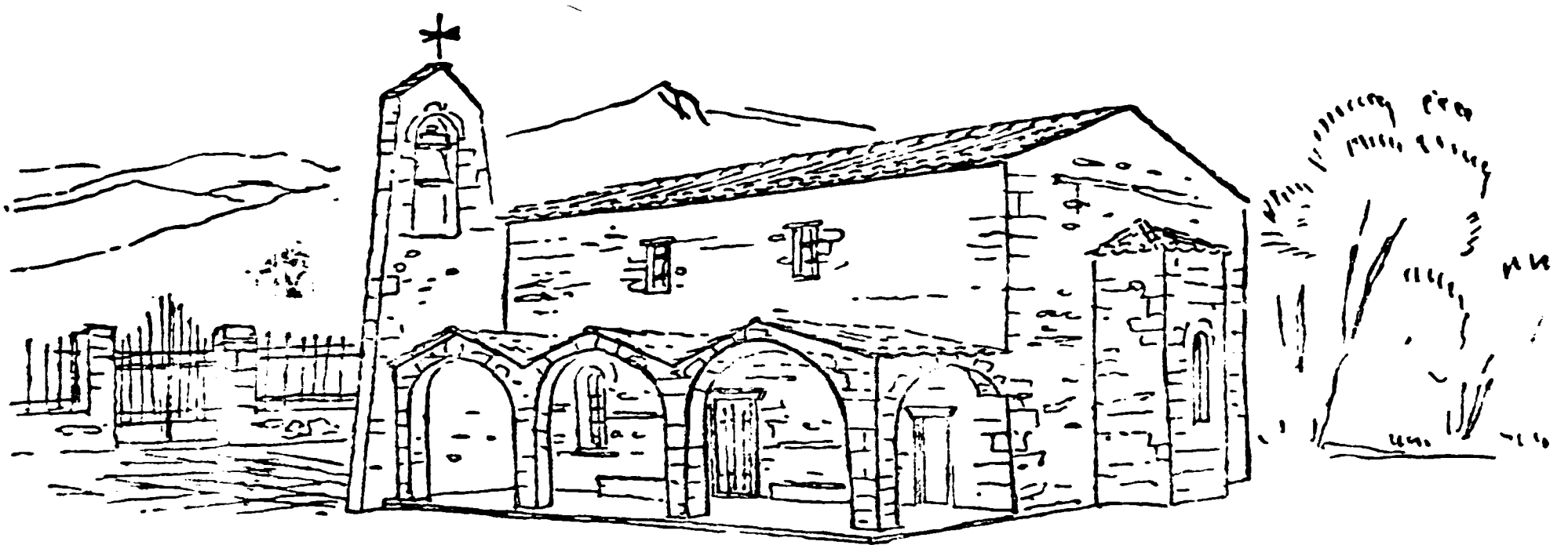

Τὰ 800 χωριά μας πρέπει νὰ ζήσουν γιὰ τὴν Πατρίδα μας.
Οἱ 400 Ἐθνομάρτυρες ἱερεῖς μας ποὺ θυσιάστηκαν στὴν
τελευταία δεκαετία ΜΑΣ ΦΩΝΑΖΟΥΝ :

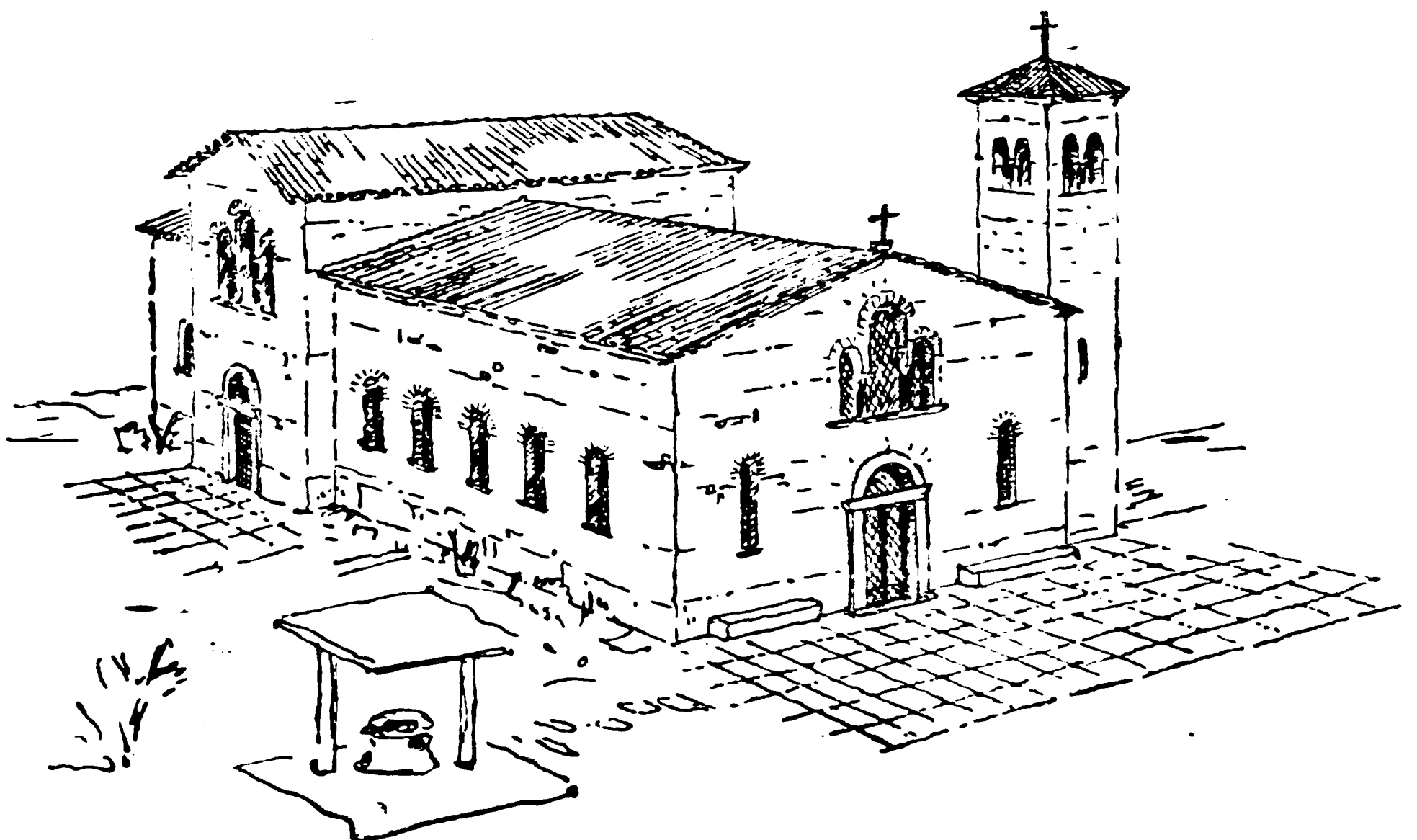
ΟΙ ΝΑΟΙ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΑΝΑΚΤΙΣΘΟΥΝ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΑΟΥ ΓΙΑ ΧΩΡΙΟ ΜΕ 300 ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΑΟΥ ΓΙΑ ΧΩΡΙΟ ΜΕ 600 ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΑΟΥ ΓΙΑ ΧΩΡΙΟ ΜΕ 1000 ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ

Η ΟΜΗΡΙΤΙΣ

Πολλοί από τους ομηροί, που
 εύρισαν παρουσιάζουν πυρετι-
 κούς παροξυσμούς, διάφοροι ε-
 κίστοτε κληνική εικόνας. Και αι-
 μόν ελαφρά μορφή του πυρε-
 τού αυτού ήμπορούσαν ίσως να
 εστηγηθούν από την φοβερήν κού-
 ρασιν και τας ατελείς, εις τας
 οποίαις είχαν υποβάλει οι βαμι-
 ται τα άθώα των θύματα εις άλλ-
 λας περιπτώσεις όμως, που συν-
 ωδειόντο από ρίγος και ύψωσιν
 του πυρετού, η σκέψις του θερά-
 ποντος ιατρού έφερετο προς την
 ελονοσία, προς τους παρατυ-
 φους ή τον εξαθηματικόν τυφον
 ή και τον υπόστροφον ακόμη πυ-
 ρετόν.

Ήδη ό τ. καθηγητής του Πα-
 νεπιστημίου Θεσσαλονίκης και
 διευθυντής της Παιδείας. Κλινι-
 κής του Κρατικού Νοσοκομείου
 κ. Πεζετιάκης, διά χθεσινή α-
 νακοίνωσώς του ένάκειον της
 'Επιστημονικής 'Εταιρείας του
 Γεν. Κρατικού Νοσοκομείου δι-
 ευκρινίζει ότι πρόκειται περι ει-
 δικής άσθενείας «παρατηρημέ-
 νης παρά τοίς ομήροις, υπό επι-
 δημική μορφή» και η οποία
 μεταδίδεται διά των φθειρών.

Κατά την παρατηρήσεων ενός
 μηνός, ό κ. Πεζετιάκης, βασιζό-
 μενος επί τυπικών, περιστατι-
 κών, τόσον εκ της κληνικής δια-
 δρασής, όσον και εκ των έργα-
 στηριακών εξετάσεων, του αίμα-
 τος και των φθειρών, κατέληξεν
 ες τό συμπέρασμα ότι ό πυρε-
 τός των ομήρων αντιστοιχεί
 προς την νόσον, η οποία είχε ση-
 μειωθεί εις τον Άγγλικόν στρα-
 τόν της Φλάνδρας και περιεγρά-
 φη τώ 1916 από των Μακ-Νή,
 Ρένσω και Μαρρέ: υπό τό όνο-
 μα «typhus-fever» (πυρετός των
 χαρακωμάτων), άργότερα δέ και
 υπό Γερμανών Ιατρών με τό ό-
 νομα «Πυρετός της Βαλμυζ»
 (από τό Ανατολ. Μέτωπον, ό-
 που εστημενώθη) ή «πυρετός των
 5 ημερών».

Η άσθένεια αυτή, εις τας τυ-
 πικάς περιπτώσεις, —διότι θ-
 κάζουν και περιπτώσεις ελα-
 φρά και δυσδιάγνωστοι, παρα-
 κολουθούμεναι μόνον από μικρόν
 πυρετόν και ελαφρούς κόνους—
 αρχίζει άποτόμως με ρίγος και
 έτονον πυρετόν, διάρκειας 3—4
 ημερών, ένψ συγχρόνως παρατη-
 ρούνται κόνοι άφόρητοι εις τό
 σώμα και ιδίως εις τας κνήμας.
 συγχρόνως δέ μία βασανιστική
 κεφαλαλγία, άπνία, παραλήρημα
 ένίοτε και στομαχικά ένοχλήμα-
 τα. Μεθ' ό πάται ό πυρετός και
 τά γενικά φαινόμενα κοκάζουν
 έκ 4—5 ήμέρας, άπότε έπέρχε-
 ται νέον κύμα πυρετικών με
 ίδια συμπτώματα, διάρκειας 5—6

ΕΝΑ ΤΡΑΙΝΟ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΠΟΥ ΜΕΤΑΦΕΡΕΙ ΝΕΚΡΟΥΣ, ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ ΕΚ ΡΩΣΙΑΣ..

ΕΘΝΟΣ ΜΙΑ ΜΑΚΑΒΡΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ 30-1-46

Την ακόλουθη μακαβρία ιστορίαν άγγείται μία έβδομαδιαία περιπέτη εις φθέραις:

Οι Ρώσοι ήρχισαν να άπολούν με-
 ρικάς χιλιάδας από τους άκαρδιώτους
 Γερμανούς αιχμαλώτους, που συλλέγον
 κατά την διάρκειαν των νικηφόρων αν-
 τεκ έρεών των. Οι άπολιόμενοι Γερμα-
 νοί συνελήθησαν εις τό Στάλινγκραντ
 και, έκείδη έπαρητήσαν, τρόπο, τώδ,
 ως στρατώνειο μεταξύ των συναχθε-
 λών των, έπυχον του ελευθετικού α-
 τού μέτρον. Έδημιούγηθη όμως άπέ-
 σως σοβαρό πρόβλημα: η Ελευθερία με-
 ταφορικών έρουν. Τέλος ένας Ρώσος
 στρατηγός είχε μίαν φανταστικήν ιδέαν: έ-
 σκέαθη να χρησιμοποιήση τά τρέινα πολ-
 υτελείας, που χρησιμοποιήσαν σχε-
 τικώς πολύ λίγο κατά την διάρκειαν του
 πολέμου, και κατάρτισε να συγκεντρώ-
 σι εις διαφόρους γεωγραφικούς σταθμούς
 άρκετά βαγόνια «φούρνας». Τα βαγόνια
 αυτά έστάλησαν εις την Ρωσίαν και με-
 τα πολλά έφθασαν εις τό Στάλινγκραντ
 προς μεγάλη έκταξιν των κατοίκων
 της έρικής πόλεως διά την περιποίη-
 σιν προς τους άπολιόμενους Γερμανούς
 αιχμαλώτους, οι οποίοι άπέσπασαν τερ-
 σότερον κι φροτίστερον παρά με ζω-
 τούς.

Πρόγρασι οι πρώτοι καλλινοστήσαντες
 ήσαν άρκετά άθρόατα κομμάτια: βα-
 ρέως άσθενείς και άνάτηροι. Έσοτή-
 θησαν έκ 200—300 εις κάθε βαγόνι
 και τό τρέινο δέν έσταμάτησε παρά μό-
 νον εις τον σταθμόν του τελικού προ-
 σφυού του. Έπί άερόνικτα άλκιμρα
 σερβίτην επί βιοχημικών έκ δερμαδρο-
 μικών γραφών, έτέρασεν από γεφύρας
 καταστραφέντες, κατά τά τρία τέταρτα,
 και επί τέλος έφθασεν εις τό τέρας
 του ταξιδίου του, εις την Φρανκφούρτην
 επί του Όντερ. Ο Άγγλος λοχαγός
 Τζουσον της Βασιλικής Έπιτροπής
 των αιχμαλώτων, περιγράφει ως έξής
 την σκηνή έίξως του τρέινου

«Τό τρέινο έφθασε τής 5ης ταυτή.
 Τό έπεριμένον επί 22 ώρας. Μας έ-
 ξέπληξεν άρκετά η πολυτέλεια του τρέι-
 νου. Όταν όρας άπέβησαν τά βαγόνια
 δέν να κατεβάσουμε τους αιχμαλώτους
 και να τους άδηγήσουμε εις τό κέντρον
 έπιλογής, η κατάληξις και η φάση,
 που ιδιοκρίτως δέν είχαν όρια. Οι έ-
 πιβάται του τρέινου άποτελούντο κατά
 τό πλείστον από πύρματα! Οι περισ-
 σότεροι δέν πρότερον ν' άνθίσουν εις
 τους κότους και τας τελευτηρίας του
 ταξιδίου. Μέσα σ' ένα και με ό βαγόνι
 καταρτίσθη ένάντι από 200 νεκρούς.
 Διά τας φόδον των έπιδειχτών, οι Ρώσοι
 διέταξαν άρέσως τον άδηγόν του τρέι-
 νου να τό μεταφέρει έξω από την πό-
 λιν.

«Πρόγρασι τό τρέινο των νεκρών έ-
 φηγε πάλιν από τό σταθμόν, μαζί και
 με τους ζωντανούς έπιβάτας του. Διότι
 δέν έστράφη εις καένα να κατάληξι
 προς μεταδύση κομμάτι άσθενείαν. Έπί
 πόλλας ώμέρας τό τρέινο όπως ήτο και
 άφίστατο εις άπόστασιν άρκετών χιλιο-
 μέτρων έξω της Φρανκφούρτης επί του
 Όντερ, εις ένιασμή λούταξ. Τέλος έπε-
 πτή εις τας ζωντανούς να κατάθουν,
 ώς οι νεκροί διάβησαν κατά έλαττο-
 νόδας την άγούσαν εις τό κομμάτιον
 της πόλεως.»

ιδου 42

(Καλλιθέα)

Ιάκχου 18

έστορος 1

., άγ. Ασωμάτων 14

Ζαγορίου-Α. Κων-

τως, Ζαγορίου

Ζιάδου 25

μας 3—8 ημερών, μετά τας ό-
 ποιαις επακολουθεί πάλιν μία
 πενθήμερος περίπου άτυρεξία (έξ
 σθ και η Γερμανική όνομασία
 «των 5 ημερών»). Κατ' αυτόν τον
 τρόπον ήμπορούν να παρατηρη-
 θούν έξ, δέκα η και δεκατέτε
 πυρετικοί έξάρσεις, οι όποια
 βαθιτηρόν γίνονται ήρωότερα
 (μολονότι εις μερικές σπανιωτέ-
 ρας περιπτώσεις ό πυρετός είνε
 συνεχής). Και έννοει κανείς
 πλέον τό μαρτύριον των άρρώ-
 στω, οι όποιοι έννευρίζονται μέ-
 χρις ύπερβολής: διότι μέχρις ό-
 του έτέληθη η κλήρης και οριστι-
 κή άτυρεξία, η διάρκεια της νό-
 σου ήμπορεί να είνε 1—2 μηνών.

Η μετάδοσις της νόσου γίνε-
 ται διά των φθειρών, οι όποιοι
 περιέχουν τό ταθογόνο αίτιον,
 που όνομάζεται «ακέσια». Οι
 μικροοργανισμοί δέ αυτοί είνε
 παρέρχεται προς τας ριζέ-
 σίας που μεταδίδουν μίαν
 συγγενή άσθένειαν: τον εξαθη-
 ματικόν τυφον.

Τόσον τό κρύο, όσον και αι
 στερήσεις και ό κόπος συμβάλ-
 λουν, κατά τους ξένους ιατρούς,
 πολύ εις την άνάπτυξιν της νό-
 σου. Κατά συμπτώσιν δέ οι άτυ-
 χείς ομηροί έπασχαν και από τά
 τρία. Δι' αυτό δέ, μολονότι έ-
 λάχιστοι περιπτώσεις της άσθε-
 νείας αυτής είχαν παρατηρηθή
 εις την Ελλάδα και πρό τινων
 έτών, θα έπρεπεν ίσως έδώ ν'
 άποκλήθη «άσθένεια των ομή-
 ρων». Κατά τας παρατηρήσεις
 τοιάχιστον του κ. Πεζετιάκη
 και από κληροφορίας του συνέ-
 λεξε, φαίνεται να προσεβλήθη-
 σαν πάρα πολλοί ομηροί και δι'
 αυτό η άνακοίνωσις του θα ά-
 κοινοθη με άνακούφισιν από τας
 οικογενείας των. Διότι, καθώς
 φαίνεται η άνακοίνωσις, πρόκειται
 περι άσθενείας που είνε μέν φο-
 βερή βασανιστική, άλλ' έχει τοιά-
 χιστον καλήν την πρό-
 γνωσιν.

Η «ΨΥΧΙΚΗ ΑΠΟΚΑΘΑΡΣΙΣ» ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ 29-10-51

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κ. ΑΠ. Β. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

Πολλά έγγραψαν και εξακολουθούν να γράφονται επί τη ευκαιρία του στυγερού εγκλήματος που διέπραξεν ένας ανήλικος δεκαεπταετής μαθητής Γυμνασίου δολοφονήσας τον δυστυχή οικογενειάρχη σωφρέο με ψυχραιμίας και κακούργον διάθεσιν που θα εξήλεγε και ο χειρότερος των από επαγγέλματος δολοφόνων. Έπειδή δε εις τας περιστάσεις αυτές λίγο - πολύ όλοι έχομεν την τάσιν να επιδιδώμεθα εις μίαν προχειρολόγον κοινωνιολογίαν, άλλοι απέδωσαν το φαινόμενον αυτό του νεαρού κακούργου εις τας αστυνομικας ταινίας του κινηματογράφου, άλλοι εις την έλλειψιν καταλλήλου σχολικής άνωγής, άλλοι εις την έλλειπτή οικογενειακήν επίβλεψιν των παιδιών, προς απομάκρυνσιν από κακας συναναστροφας κλπ.

Εις όλα αυτά υπάρχει θεβαια μεγάλη δόσις αληθείας. Έν τούτοις δεν απέδόθη μέχρι σήμερον ή δέουσα σημασία εις την ανάγκην μιās «ψυχικής αποκαθάρσεως» της ελληνικής νεότητος, ή οποία ειχε την άτυχίαν να γεννηθή και να αναπτύχθη εις μίαν εποχήν μίσους και αίματος και μέσα εις μίαν άτμόσφαιραν άναπτύξεως των πλέον θηριωδών ένστικτών εις βάρος κάθε εύγενοῦς αίσθήματος. Ο δολοφόνος, εκείνος που άφαιρεί την ζωην από ένα συνάνθρωπόν του, είτε δια να τον κλέψη είτε εις κάποιαν στιγμην έκδικητικής μανίας, εινε ένα συμπτωματικόν φαινόμενον, το όποιον ύφίσταται και εις τας πλέον προηγέμενας κοινωνίας του Κόσμου, καταπολεμείται δε με διάφορα προληπτικά ή παροσδειγματικά μέτρα της πολιτείας. Άλλ' εις την περίστασιν έδώ την ιδικήν μας πρόκειται περί άλλου εύρυτέρου ένδιαφέροντος φαινομένου.

Κατά τα χρόνια της ξένης Κατοχής κάθε Έλλην έπαιζε την ζωην του από στιγμης εις στιγμην. Δεν ήμπορούσε ποτέ να εινε θεβαιος άν το πρωί θα τον εύρισκεν ήσυχον εις την εργασίαν του ή εις τας φυλακάς, εις στρατόπεδον συγκεντρώσεως, εις τον δρόμον ένός μαρτυρικού θανάτου. Η νεολαία ιδίως, ή οποία, από την ιδέαν της πατρίδος και το αίσθημα της ελευθερίας, έρριψοκινδύνευε πρωτοβουλίας ή συμμετοχήν εις στασιαστικές διαδηλώσεις και συνωμοτικές ενεργείας, συνήθισε με την ιδέαν ότι παίζει από της μιās στιγμης εις την άλλην την ζωην της.

Κάτι χειρότερον : το ΈΑΜ άνήγαγεν εις δόγμα όχι πλέον την λελογισμένην αντίδρασιν κατά του κατακτητού, αλλά μίαν συστηματικήν πάλην αίματος. Έφόνευεν ένα Γερμανόν με πλήρη άδιαφορίαν δια το γεγοός ότι την επομένην οι Γερμανοί προς έκδίκησιν θα έφόνευον είκοσιν Έλληνας ή και θα ρήμαζαν χωριά και πολιχνας έξ ολοκλήρου. Συχνά μάλιστα έφόνευαν Γερμανούς και μετέφερον τα πτώματά των έν καιρώ νυκτός εις μακρινάς αποστάσεις εις ένα χωριό ή πολιχνην που ήθελαν να εκδικηθούν δια τα θνη-

κιστικά του φρονήματα, ώστε να καταστραφή την επομένην έξ ολοκλήρου, αφού έννοείται έφρόντιζαν να έδοποιήσουν τους φίλους των να φύγουν έγκαιρώς. Και ως να μη έφθανον αυτά διέπραξαν τα χειρίστα των έγκλημάτων εις βάρος Έλλήνων πολιτικών των αντιπάλων, τους όποιους θανάτωναν ως επί το πλείστον δημοσία με φοβερά μαρτύρια και αφού υπεχρέωναν όλον τον πληθυσμόν, άκάμην και γέροντας και γυναίκας και μικρά παιδιά να παρίστανται εις τα φρικωδώς άνατριχιστικά αυτά θεάματα.

Κατ' αυτόν τον τρόπον ή άπελευθέρωσις εύρε τον ελληνικόν Λαόν κυριολεκτικώς βουτηγμένον εις το αίμα του. Πολλοί από τους ανθρώπους εκείνους, οι οποίοι διέπραξαν με καταπληκτικήν ψυχραιμίαν τα φρικωδέστερα των εγκλημάτων έναντίον συμπατριωτών των, δεν είχαν ποτέ ούτε κλέψει, ούτε δολοφονήσει, ούτε άλλως πως διακριθή δια θρωπή ένστικτα και μερικοί δεν είχαν τιμωρηθή ούτε δια πλημμέλημα. Έν τούτοις το πολιτικόν πάθος και ή ειδική κομμουνιστική διαπαιδαγώγησις τους είχαν κάμει να βου-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ Καθημερινή 26-10-51 ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ

(Άφάνταστα και άπίστευτα)

Άγαπητή «Καθημερινή»,

Θα έκπλαγούν ασφαλώς όλοι όσοι, ζητούν την κεφαλήν επί πίνακι του δολοφόνου του άτυχούς Σταίχου, εάν πληροφορηθούν ότι είναι δυνατόν όχι μόνον να μη καταδικασθή ούτος εις τήν αρμόζουσαν εις αυτόν ποινήν, αλλά και να μη έμφανισθή καν ένώπιον Δικαστηρίου, αντίθετως μάλιστα είναι δυνατόν να άφαιρεθή από των χειρών της Δικαιοσύνης και να εξέλθη άκόμη και των φυλακών, εν άγνοία της.

Όσον και αν προκαλούν την κατάπληξιν τα άνωτέρω είναι, άτυχώς, δυνατά και ένδεχόμενα, έχων άλλωστε συμβή με ίσης πρωστειως έγκληματίας. Ούτω: Την 20ήν Σεπτεμβρίου 1951 ο 19ετής μαθητής Γεράσιμος Σβορώνος, βοηθούμενος υπό του συνομηλικού του, μαθητού επίσης, Μιχαήλ Ιατρίδη, έλήστευσεν εις Παλ. Φάληρον, άποπειραθείς και να φονεύση (έπίστευσεν ότι τον έφόνευσεν) ένα φιλήσυχον διοπαλιστήν και οικογενειάρχη, τον κ. Α. Χανιώτην. Η κοινωνία μας συνεταράχθη και τότε, ο δε τύπος υπεγράμμισε την σοβαρότητα του εγκλήματος και την άνησυχίαν την όποιαν ένέπνεε τούτο λόγω της άσυνήθους έγκληματικής βουλήσεως την όποιαν προέδιδε, του νεαρού της ηλικίας των δραστών και των γκαγκστερικών μεθόδων τας όποιας έχρησιμοποίησαν ούτοι προς πραγμάτωσιν του εγκληματικού των σκοπού.

Οι δύο νεαροί κακούργοι συλληφθέντες τότε προεφυλακίσθησαν άμέσως (ή κοινωνία και ο τύπος εξέζητησαν την παραδειγματικήν τιμωρίαν των), παρεπέμφθησαν δ' ένώπιον του πενταμελούς Έφετείου Αθηνών, ένώπιον του όποιου άγει και τον Κώνσταν ή απαγγελθείσα αύτώ κατηγορία. Άντι όμως να εύρεθούν αυτοί κατηγορούμενοι ένώπιον του πενταμελούς Έφετείου, εκ των επί της όδου Βουλιαγμένης φυλακών, ένθα έκρατούντο (δυνάμει του υπ' αριθ. 722)51 εντάλματος του κ. Α' άνακριτού) εύρέθησαν και εξακολουθούν να είναι... μαθηταί των Γεωργικών Σχολών της Κώ, δυνάμει των υπ' αριθ. 105496)7.11.51 και 110803)22.11.51 αποφάσεων του τότε κ. ύπουργού της Δικαιοσύνης έν άπολύτῳ δε άγνοία των δικαστικών Αρχών!

κός .
τά συνεχί,
αύξησιν κατα
πτεμβρίου, το ύψος
λότερον του ήμίσεος του
ου 1951.

τηθούν από κεφαλής μέχρι ποδών εις το ελληνικόν αίμα και να καυχώνται δι' αυτό! Άλλά και οι λοιποί φιλήσυχοι άνθρωποι οίασδήποτε ηλικίας, ιδίως της υπαίθρου, διακινδυνεύοντες από στιγμης εις στιγμην της ζωής των και παριστάμενοι υποχρεωτικώς μάρτυρες των φρικωδεστερων εγκλημάτων συνήθισαν με την ιδέαν του θανάτου. Ηλθαν κατόπιν τα χρόνια του συμμοριτοπολέμου, τα όποια ήμεις εις τας Αθήνας δεν ήσθάνθημεν τόσον, άλλ' ή υπαίθρος και ώρισμένοι περιφέρειαι υπέστησαν χειρότερας συμφορας και από την εποχήν της Κατοχής. Έτσι, δια πολύν κόσμον, έχάθη το συναίσθημα της αξίας της ανθρωπίνης ζωής. Η νεολαία ιδίως, ή οποία άνετράφη μέσα εις την άτμόσφαιραν αυτήν, έφθάρη κατά σημαντικόν μέρος ψυχικώς μέχρι του σημείου ώστε να έχη στρεβλωθή εις τον νούν της ή έννοια του ανθρωπισμού.

Δι' αυτό ώμιλήσαμεν περί «ψυχικής αποκαθάρσεως», ή οποία εινε άπαραίτητος προσπάθεια δια να επανέλθη ή ελληνική νεότης εις ένα δρόμον μέσα εις τον όποιον θα την οδηγούν ο σεβασμός του συνανθρώπου ή αξία της ζωής, ή συναίσθησις ένός ύψηλοτέρου προορισμού τον όποιον κάποια άνώτερα δύναμις έταξεν εις τον ανθρωπον, όποιασδήποτε πολιτικές ιδέας και αν έχη. εις οίονδήποτε πνευματικόν ή κοινωνικόν επίπεδον και αν εύρίσκειται.

ΑΠ. Β. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

Η πολλαπλώς άπαράδεκτος και πρωτοφανής αυτή πραγματικότητα καλύπτεται δυστυχώς από νόμον! Σπριζεται δηλ. εις το άρθρ. 1 του Α. Ν. 1541)50, καθ' ό δυναται ο ύπουργός της Δικαιοσύνης να άποφυλακίση ανήλικους «μη υπερβάντας το 19ον έτος της ηλικίας των, έκτίστας ποιήν ή τελούντας εν προφυλακίσει» και να τους στέλλη εις τας Πρακτικές Σχολάς του Έθνικού Ιδρύματος μετά πρότασιν του τελευταίου, χωρίς να το πληροφορηται καν ή Δικαιοσύνη!

Θα διερωτάται ήδη έκπληκτος ο άναγνώστης: Κατηργήθη, λοιπόν, ή διακρίσις των Έξουσιών; Κατηργήθη ή Δικαιοσύνη, χωρίς να το αντίληφθώμεν; Κατηργήθη δυστυχώς δια τους κάτω των 20 έτών εγκληματίας, έστω και αν αυτοί είναι οι Κώνστας, Σβορώνος και Ιατρίδης και όσοι άλλοι θα τους μιμηθούν ασφαλώς.

Το πως αντίλαμβάνονται οι ίδιοι οι νεαροί κακούργοι πάντα ταύτα το άπέδειξεν ο εκ των άνωτέρω Ιατρίδης, όστις πρό τετραμήνου περίπου περιφερόμενος ελεύθερος εις Παλ. Φάληρον ένεπαίξε το θυμα του, διερχόμενος επίδεικτικώς εμπροσθεν του!

Προβάλλει ήδη εύλογον το έρώτημα: Τα όφρανα του άτυχούς Σταίχου θα γιδουν και αυτά μετ' ολίγον τον δολοφόνου του πατρός των να περιφέρεται ελεύθερος και να τα περιφρονή και να τα έμπαίξη; Δεν αποκλείεται άτυχώς. Σήμερον θεβαιώς και εις αυτά και εις την κοινωνίαν παρέχει άπόλυτον εγγύησιν περι του ότι ο νεαρός κακούργος θα παραμείνη εις χείρας της Δικαιοσύνης το όνομα του σοφού Καθηγητή, όποιος προϊστάται του ύπουργείου της Δικαιοσύνης. Τί θα γίνει όμως εραδύ-

τερον όταν την θέσιν του θα καταλάβη και πάλιν πολιτικόν πρόσωπον;

Τα άτυχή όφρανα άς είναι προητοιμασμένα!!

Μετά πάσης τιμής
ΕΙ ΚΩΝ. Ν. ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΑΤΟΣ
Δικηγόρος, Ζήνωνος 4, τηλ. 51.851
Αθήναι 21 Οκτωβρίου 1952

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑΣ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

1ον 1945

Αι πρόσφατοι κατά την διάρκεια των δεσποτικών συζητήσεις γύρω από το θέμα της συνθηκολογήσεως Τσοτσοκόγλου και ιδίως η άτυχη (σεσάτη) εκείνη κατάθεση του αρχηγού των Φιλελευθέρων κ. Σοφούλη κατέστησαν έκδηλη περισσότερο επιτακτική μίαν σύντομον, αλλά και προσεκτικώς έμπεριστάτωμένην ιστορικήν ανασκόπησην, την οποίαν από καιρού έσχεδιάζαμεν και η οποία ένα μόνον σκοπόν θα έχη: να αποδείξη, επί τη βάσει στοιχείων αόθεντικων και κατά το πλείστον άγνωπων, ότι εις όλην την ιστορίαν του παρόντος πολέμου δεν υπήρξεν ίσως άλλο Κράτος, του οποίου η πολιτική να έστάθη, εύθυσ από της πρώτης στιγμής και μέχρι τέλους, τόσοσ τιμία, τόσοσ εύθειά τόσοσ γενναία έναντι του Συμμαχικού άγώνος, όσον ήτο η πολιτική της Ελλάδος. Αποτελεί δέ τουτό κεφάλαιον πολύτιμον διά τον Ελληνικόν Λαόν, προς του οποίου την θέλησιν και τάς ιδιώξεις συνεμορφούτο το Ελληνικόν Κράτος, κεφάλαιον, το όποιον επ' ούδενί γω έπιτρέπεται να χάσων ή να μειώσωμεν.

Όταν την 1ην Σεπτεμβρίου 1939 η Γερμανία προάλεσε διά της επιθέσεώς εναντίον της Πολωνίας τον πόλεμον με την Μεγάλην Βρεταννίαν και την Γαλλίαν, η Ελληνική Κυβέρνησις ήλωσεν ότι θα έτήρει πολιτικήν αούστηράσ ούδετερόποσ. Καί την πολιτικήν αούν έσυνέχισεν έπισήμως και γύότερα έναντι της Ιταλίας, όταν αούτη, έπιτεθείσα οδοτικώς έκ τών νώτων εναντίον της άγωνιώσης Γαλλίας, ένεπλάκη την 10ην Ιουνίου 1940 εις τον πόλεμον κατά της Μεγάλης Βρεταννίας. Η πολιτική αούτη της ούδετερότητος δέν παρεγνώριζε ποτέ το γεγονός, ότι υπό το ένα έμπόλεμον στρατιπέδον εύρίσκετο η μεγάλη ορόμαχος του δικαίου και της έλευθερίας, η αιώνια φιλική και προστάτις της Ελλάδος, η μεγάλη Δύναμις, προς την οποίαν πάντοτε ό Έλληνικός Λαός έτρεφεν αισθητά εύγνωμοσύνης και φιλίας, ενώ από το άλλο στρατιπέδον εύρίσκονται αι δυ

αύθαιρεσίās, οι μοιραίοι αντίπαλοι τών Έλληνικών συμφερόντων: η Γερμανία, παλαιός έχθρος της Ελλάδος, κατά τον προηγούμενον πόλεμον, η Ιταλία, γείτων έσταιρετικώς επικίνδυνος, άφ' ότου την 7ην Απριλίου 1939 έγκατεστάθη εις την Αλβανίαν και δέν απέκρυπτε σχεδόν πλέον τά κατακτητικά της σχέδια κατά της Ελλάδος, η Βουλγαρία, αιώνιος, άμείλικτος έχθρος, έρωτοτροπούσα ήδη έκτοτε με τον Αξονα.

Όυτω, η έπίσημος Ελλάς, η χαράσσουσα την πολιτικήν αούτην της ούδετερότητος, δέν είχεν εύθυσ έκ αρχής καμμίαν ψευδαίσθησιν, ώς προς τάς προθέσεις τών δυνάμεων του Αξονος. Υπό το πνεύμα αούτο έδέχθη την Βρεταννικήν έγγήσιν της άνεξαρτησίās της Ελλάδος, την οποίαν άνεκοίνωσεν ό Άγγλος πωρωθυπουργός Νέβιλ Τσάμπερλαιν την 13ην Απριλίου 1939 εις την Βουλήν τών Κοινοτήτων, την έγγήσιν την οποίαν ούδέποτε έδέχθη, παρ' όλας τάς Ιταλικάς πιέσεις, να άπαρνηθη, την έγγήσιν άκοιβώς εκείνην δια την οποίαν ό Μουσσολίνι έλεγε με πραγματικήν λύσσαν εις τον λόγον του της 24ης Φεβρουαρίου 1941, ότι η Ελλάς ήτο η μόνη χώρα, η οποία την εποχήν εκείνην επέμεινεν άκόμη εις αούτην.

Έγνώριζεν η Ελλάς από την στιγμήν που έξερράγη ό παγκόσμιος πόλεμος, ότι μοιραίως θα ύφίστατο κάποτε την άπρόκλητον επίθεσιν, ότι δέν θα ήμπορούσε να διατηρήση μέχρι τέλους την ούδετερότητά της και έγνώριζεν άκόμη πολύ καλά ποίοι θα ήσαν οι έχθροι και ποίοι οι σύμμαχοί της, διά την περίπτωσιν της έμπλοκής εις τον πόλεμον. Ως έκ τούτου, χωρίς ούδ' επ' έλάχιστον να άπομακρυνθη από την πολιτικήν της ούδετερότητός της, χωρίς να έπιτρέψη εις τον έαυτόν της ούδέ την παραμικράν πρόκλησιν, δέν έδίστασεν η Ελλάς, από της πρώτης στιγμής, να ξεκαθαρίση την θέσιν της έναντι τών Συμμάχων και να έλθη εις έπαφήν μαζί των. Δυνάμεθα πλέον σήμερον, χωρίς κανένα φόβον μήπως θλάψωμεν τά συμφέροντα της Ελλάδος, αλλά με την πεποίθησιν ότι, τούναντίον,

ρας μετά την έκρηξιν του παγκοσμίου πολέμου ήτοι την 2αν Σεπτεμβρίου 1939, το Έλληνικόν Γενικόν Έπιτελείον άπηύθυνε το πρώτόν του έγγραφον προς το Γενικόν Στρατηγείον της Μεγάλης Βρεταννίας και της Γαλλίας και ότι δύο έβδομάδας άργότερα, την 15ην Σεπτεμβρίου 1939, ό Έλλην άντι συνταγματάρχης κ. Ντόβας μετέβαινε με έντολήν του Έλληνικού Γενικού Έπιτελείου εις Άγκυραν, όπου συναντηθη έκεί με τον στρατηγόν Βεύγκαν, αρχηγόν τών Γαλλικών δυνάμεων Έγγύς Ανατολής, και συνεννοθη μαζί του.

Όυτε το έγγραφον του Γενικού Έπιτελείου, ούτε αι συνεννοήσεις του στρατηγού Βεύγκαν με τον άντι συνταγματάρχην Ντόβαν υπέκρυπτον κανένα σατανικόν σχέδιον έναντίον του Αξονος. Την εποχήν εκείνην αι Σύμμαχοι Δυνάμεις, Άγγλία και Γαλλία, δέν είχαν καμμίαν πρόθεσιν να επέκτεινουν τάς πολεμικάς επιχειρήσεις εις την Ανατολήν. Απεναντίας, ήσαν σύμφωνοι με την Έλληνικήν ούδετερότητα. Η Ελλάς όμως, διαγράφουσα έκτοτε την τιμίαν και εύθειαν πολιτικήν της, δέν είχε κανένα λόγον που την ήμπόδιζε να έλθη άμέσως εις έπαφήν με τούς φυσικούς συμμάχους της της αύριον και να συνεννοηθη διά τά κοινά μέτρα, που θα ήδύναντο και θα έπρεπε να ληφθούν, διά την πρίπτωσιν της άξονικής επιθέσεως. Αούτο δέν το έκαμε κανένα άλλο μικρόν Κράτος. Καί δι' αούτον άκριβώς τον λόγον εύρέθησαν οι Σύμμαχοι εις τόσοσ δυσχερή θέσιν, όταν οι Γερμανοί έπετέθησαν κατά της Νορθηγίας, της Δανίας, του Βελγίου, της Ολλανδίας.

Αι συνεννοήσεις που ήρχισαν έτσι χάρις εις την Έλληνικήν πρωτοβουλίαν, έσυνεχίσθησαν επί έν και πλέον έτος, άν και μετά τον Ιούλιον του 1940 έδυσχεράνησαν πολύ, διότι σχετικά έγγραφα έπεσαν παρά την Charité της Γαλλίας εις χείρας τών Γερμανών. Αλλά περι αούτων εις το αύριανόν μας άρθρον.

Ἡ διαπίστωσις τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τοῦ σημερινοῦ πολέμου ὑπῆρξε τὸ μικρὸν ἐκεῖνο Κράτος, τὸ ὁποῖον ἐτήρησε τὴν πλεον τιμίαν, τὴν πλεον εἰλικρινῆ, τὴν πλεον γενναίαν στάσιν ἐναντι τῶν Συμμάχων καὶ τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου, ἀποτελεῖ ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ἀληθῆ ἐθνικὴν ὑποχρέωσιν. Πρέπει νὰ πεισθῶμεν ἡμεῖς πρώτοι, διὰ νὰ πείσωμεν καὶ τοὺς ἄλλους ἔπειτα, ὅτι μέσα εἰς μίαν Εὐρώπην τρομακαστημένην ἀπὸ τὴν μηχανοκίνητον βίαν τῶν βαρβάρων ἐπιδρομέων, μέσα εἰς ἓνα σύνολον Κρατῶν, ποὺ προσεπάθουν μὲ παρελκύνσεις, μὲ συμβιβασμοὺς, μὲ ἀναξιοπρεπείας νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὰς ἀπειλὰς τῶν ἐπιδρομέων αὐτῶν, τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος—ἐκδήλωσις καὶ φορεὺς τῶν θελήσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ—ἐστάθη πάντοτε τίμιον, ἀξιοπρεπὲς, ὑπερήφανον.

Εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἀποβλέπει μία σειρά ἄρθρων, τὰ ὁποῖα ἡ «Ἐστία» ἀρχίζει νὰ δημοσιεύῃ ἀπὸ αὐριον καὶ τὰ ὁποῖα ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιστήμων κεμένων, ἀγνώστων μέχρι τοῦδε καὶ ἀληθινὰ ἀποκαλυπτικῶν, ἀποδεικνύουν περιτρώτως ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶχε χαράξει τὴν τιμίαν τῆς πολιτικῆς ὄχι μόνον ὅταν τῆς ἐπετέθη ἡ Ἰταλία, ἀλλὰ πολὺ πρὶν, ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ παγκοσμίου πολέμου, καὶ ἐτήρησε μέχρι τέλους τὴν πολιτικὴν αὐτήν.

oooooooooooo

Παγκοσμιοποιήσιμος
ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
ΤΟΥ ΒΑΘΝΙΟΥ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ

2^ο

Κατά την διάρκειαν τῆς ραγδαίας προελάσεως τῶν θωρακισμένων μεραρχιῶν τοῦ στρατηγοῦ Γκουντέριαν εἰς τὸ ἑσωτερικὸν τῆς Γαλλίας, τὸν Ἰούνιον τοῦ 1940, ἔπεσεν εἰς χεῖρας τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων παρά γιν πολίχνην Charité ἕνα βαθνί, τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποίησε τὸ Ἐπιτελεῖον τοῦ Γαλλικοῦ στρατάρχου Γκαμελέν. Ἐσα εἰς τὸ βαθνί ὑπῆρχεν λόκληρον τὸ ἐμπιστευτικὸν ρχειὸν τοῦ Ἐπιτελείου, πελαμβάνον ὄχι μόνον στρατιωτικῆς, ἀλλὰ καὶ πολιτικῆς φύσεως ἔγγραφα μεγάλης σημασίας.

Μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τοῦ βαθνιοῦ τῆς Charité ὑπῆρχον καὶ πολλὰ, πού ἀφεώρων ἀμέσως καὶ ἐμμέσως ἦν Ἑλλάδα. Ἐξ αὐτῶν ἐδημοσιεύθησαν ἐν Γερμανίᾳ, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἰουλίου 1940, μόνον τρία, τὰ λιγώτερον σημαντικά, καὶ τὰ ὁποῖα ἀνέφερον ἀπλῶς τὴν σκέψιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων τῆς Ἀνατολῆς, στρατηγοῦ Βεϋγκάν, περὶ τῆς δυνατοῦτος μιᾶς Συμμαχικῆς ἀσπίδος εἰς τὴν Θεσσαλονικίαν καὶ τὰς σχετικὰς ἐπισήσεις τοῦ στρατηγοῦ Βεϋγκάν πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον Γκαμελέν. Τίποτε τὸ «ἐχοποιητικόν» διὰ τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὰ ἔγγραφα αὐτά. Τὸ Χιτλερικὸν γανον «λαϊκὸς Παρατηρητής», σχολιάζον τὰ ἔγγραφα, κύριον ἄρθρον τοῦ τῆς Ἰουλίου, δὲν διετύπωκαμμίαν κατηγορίαν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ ἄλλα, ὅμως, ἔγγραφα, ὁποῖα ἀφεώρων τὴν Ἑλλάδα — ἀφοῦ δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1940 καὶ τοῦ 1941 τῶν κυβερνήσεων Γερμανίας καὶ Ἰταλίας, διὰ νὰ ρίξουν ολονδήποτε παράγον κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως — ἐκρατήθησαν μυστικὰ μέχρι τῆς στήσεως τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τὴν Ἑλλάδα. Μίαν καὶ μόνην φοράν, καὶ τότε πάλιν περιπτώτως, ἐγένετο λόγος περὶ τῶν περιφήμων ἐγγράφων, ὅταν ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδέχθη τὸν Ἑλληνα πρεσβευτὴν, τὴν 26ην Ἰουλίου 1940, εἰς τὴν ἐ-

παυλίν του τοῦ Fuschel. Εἰς μίαν στιγμὴν τῆς συνομιλίας τῶν, ὁ Ρίμπεντροπ, δεικνύων εἰς τὸν Ἑλληνα διπλωμάτην ἕνα παρακείμενον γραφεῖον, τοῦ εἶπε, με στόμφον, ὅτι ἐκεῖ μέσα φυλάσσει τὰ στοιχεῖα πού ἀποδεικνύουν τὴν σύμπραξιν τῆς Ἑλλάδος με τοὺς Συμμάχους. Ὅταν ὅμως ὁ Ἑλληνα πρεσβευτὴς τὸν παρεκάλεσε νὰ τοῦ δείξῃ αὐτὰ τὰ ἔγγραφα, ὁ Ρίμπεντροπ ἠρνήθη ἀπολύτως, εἰπὼν ὅτι «δὲν ἦλθεν ἀκόμη ἡ κατάλληλος στιγμή». Ἡ στιγμή αὕτη ἦλθε μόνον ὅταν τὸ πρωὶ τῆς 6ης Ἀπριλίου 1941 ἡ Γερμανία ἐπραγματοποιεῖ τὸ μυστὸν τῆς ἐγκλήματος κατὰ τῆς μαχομένης Ἑλλάδος καὶ τὰ μηχανοκίνητα τμήματά τῆς εἰσῆρχοντο εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος. Τότε ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, καλέσας τοὺς Γερμανοὺς καὶ ξένους δημοσιογράφους εἰς τὴν Βιλελμστράσσε, ἀνέθεσεν εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Τύπου, Νητήριχ, νὰ ἀναγνώσῃ τὰ ἔγγραφα πού ἐνοχοποιοῦν τὸν Βασιλέα Γεώργιον καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἀπεδείκνυαν ὄργανα τῆς Ἀγγλίας. Ἦτο τὸ ἴδιον ἀκριβῶς πνεῦμα, πού ἔκαμνε τὸν Χίτλερ νὰ

λέγῃ, ἕνα μῆνα ἀργότερα, εἰς τὸν λόγον τοῦ τῆς 4ης Μαΐου 1941, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἦτο φανατικὸς ἐχθρὸς τῆς Γερμανίας καὶ εἶχε θυσιάσει τὴν πατρίδα του εἰς τὰς... Ἀγγλοφίλους προκαταλήψεις του.

••

Ἄς ρίψωμεν τώρα ἕνα βλέμμα εἰς μερικὰ ἀπὸ τὰ ἔγγραφα αὐτά, τὰ ὁποῖα, ἂν καὶ δὲν ἀποδεικνύουν καθόλου τὴν δῆθεν ἐνοχίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀποδεικνύουν ὅμως σαφῶς πόσον τιμὰ καὶ ἀφωσιωμένη εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐλευθερίας ἦτο ἡ πολιτικὴ τῆς.

Ἐνα ὑπόμνημα τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ὑποθέσεων εἰς τὸ Γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ χρονολογούμενον ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1939 (δύο ἡμέρας μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου) λέγει ἐπὶ λέξει: «Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀκολουθεῖ ἐπισήμως πολιτικὴν οὐδετερότητα, προσανατολισμένην ὅμως

μυστικὰ πρὸς τὴν ἐνδεχομένην συνεργασίαν μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας. Ἀνώτερος Ἑλληνα αξιωματικὸς θὰ σταλῇ εἰς τὴν Ἀγκυραν διὰ νὰ ἐλθῇ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὸν στρατὸν Βεϋγκάν».

Δεύτερον ὑπόμνημα τοῦ Γαλλικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τεθὲν ὑπὸ ὄψιν τοῦ Γαλλικοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου 1939, λέγει: «...Ἡ Ἑλλάς μένει πιστὴ εἰς τὰς Δυτικὰς Δυνάμεις. Κληθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀνανεώσῃ σύμφωνα φιλίας, τὸ ὁποῖον ἐκπνέει τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον, ἡ Ἑλλάς θὰ προετίμα νὰ συνάψῃ μόνον ἕνα συμφωνον μὴ ἐπιθέσεως, καὶ αὐτὸ ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ παρεμποδίσῃ τὴν συγκρότησιν τοῦ Ἀνατολικοῦ μετώπου».

Εἰς ἀναφορὰν τοῦ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας ἐν Ἀθήναις στρατιωτικὸς ἀκόλουθος ἀνέφερε, τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου 1939, τὰ τῆς συνομιλίας πού ἔσχε τὴν προηγουμένην μετὰ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου στρατηγὸν Παπάγον καὶ ἔλεγε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου μετέβη ὡσὲν ὅτι ἡ ἀναγγελθεῖσα ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπιστολῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας (σημ. Πρόκειται περὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπιστολῶν, ἡ ὁποῖα ἀνεκοινώθη τὴν 3ην Νοεμβρίου 1940 καὶ διὰ τῶν ὁποίων οἱ πρωθυπουργοὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἐτόνιζαν τὴν ἐπιθυμίαν τῶν νὰ συνεχίσου τὴν πολιτικὴν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς καλῆς συνεννοήσεως ἐναντι ἀλλήλων) θὰ ἀνακοινωθῇ πολὺ γρήγορα ἀλλ' ὅτι δὲν θὰ ἔχη καμμίαν ἐξαιρετικὴν σημασίαν. Μοῦ προσέθεσεν, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἠρνήθη νὰ ἀνανεώσῃ τὸν συμφωνον φιλίας, διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῶν κινήσεών τῆς».

Ὑπὸ τὸ ἴδιον πνεῦμα ἔγραφε τὴν 31ην Ὀκτωβρίου 1939 καὶ ὁ ναυτικὸς ἀκόλουθος τῆς Γαλλίας ἐν Ἀθήναις, προσθέτων: «Πρέπει νὰ τονισθῇ ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμί μυστικὴ συνεννόησις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας καὶ ἡ ἐπικειμένη ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπιστολῶν δὲν πρέπει νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς μεταβολὴ τοῦ πολιτικοῦ προσανατολισμοῦ τῆς Ἑλλάδος».

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΕ ΤΑ ΣΥΜΜΑΧΙΚΑ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΑ

Πατριότικος αγώνας

Εστία 15-3-45

301

Ανεφέραμεν εις τὸ χθεσινόν μας ἄρθρον μερικὰ ἀπὸ τὰ μυστικά ἔγγραφα τοῦ Γαλλικοῦ Στρατηγείου, τοῦ κατεσχέθησαν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν εἰς τὴν πολίχνην Chatitè. Ἴδου, τώρα, ἐκ τῶν ἐγγράφων αὐτῶν, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οἱ Γερμανοὶ ἐχαρακτήρισαν ὡς τὸ πλέον «ἐνοχοποιητικόν» διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Εἶνε ἐμπιστευτικὸν τηλεγράφημα τοῦ ἐν Ἀθῆναις Γάλλου στρατιωτικοῦ ἀκολουθοῦ πρὸς τὸ Γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4 Δεκεμβρίου 1939 καὶ ἀριθμὸν 232, λέγει δὲ τὰ ἑξῆς: «Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἐξέφρασεν εἰς τὸν Ἀγγλον στρατιωτικὸν ἀκόλουθον καὶ εἰς ἐμὲ τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἀρχίσῃ διαπραγματεύσεις ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν προβλημάτων, τοῦ προκύπτουν ἀπὸ τὰς δοθείσας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐγγυήσεις. Θὰ ἤθελε κυρίως νὰ ἐξετάσῃ τὸ θέμα τῆς ἀεροπορικῆς ἐνισχύσεως καὶ τῆς ἀντιαεροπορικῆς ἀμύνης διὰ τοῖς λιμένας ἀποβάσεως. Διὰ νὰ διατηρήσῃ ὁμως τὴν ἀπόλυτον μυστικότητα, ὁ ἴδιος ἀποκλείει τὴν ἰδέαν τῆς ἀποστολῆς εἰς Ἀθῆνας ἐπιτροπῆς ἢ ἐπισημοῦ προσωπικότητος.

»Ὁ Γάλλος πρεσβευτὴς εἶχεν ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος συνομιλίαν μὲ τὸν Ἑλληνα ὑφυπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν».

Ἄς προσθέσωμεν ἤδη καὶ ἡμεῖς, ὅτι αἱ ὡς ἄνω συνεννοήσεις διεξήχθησαν κυρίως τὴν 10ην Σεπτεμβρίου 1939, ὅταν ὁ ἀντισυνταγματάρχης Κ. Ντόβας, διευθυντὴς τοῦ τμήματος ἐπιχειρήσεων τοῦ III Γραφείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Γεν. Ἐπιτελείου, συνητήθη εἰς τὴν Γαλλικὴν πρεσβείαν τῆς Ἀγκύρας μὲ τὸν στρατηγὸν Βεϋγκάν, διοικητὴν τῶν ἐν Συρίᾳ Γαλλικῶν δυνάμεων, καὶ τὴν 23ην Δεκεμβρίου 1939, ὅταν ἔφθασεν εἰς τὰς Ἀθῆνας ὁ Γάλλος ἀντισυνταγματάρχης Mariot, ὡς ἀπεσταλμένος τοῦ Γάλλου ἀρχιστρατήγου Gamelin.

Ὅπως εἶχε τονίσει καὶ ὁ ἀντιστράτηγος Παπάγος εἰς τὸν Γάλλον στρατιωτικὸν ἀκόλουθον, ἡ Ἑλλάς ἐπεθύμει νὰ ἔχῃ κάποιαν ἀντίληψιν τῆς βοήθειας, τὴν ὁποίαν

τοὺς ἐνδεχομένους τῆς Συμμαχοῦς περὶ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ τὴν βοηθήσουν, ἐν περιπτώσει ἀπροκλήτου ἐπιθέσεως. Πράγματι, κατὰ τὴν συνομιλίαν τοῦ τῆς 10ης Σεπτεμβρίου 1939 μὲ τὸν στρατηγὸν Βεϋγκάν, ὁ ἀντισυνταγματάρχης Ντόβας, συμφώνως πρὸς τὰς σαφεῖς ὁδηγίας ποῦ εἶχε λάβει ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἐπιτελείου, ἀνέπτυξε τὰς Ἑλληνικὰς ἀπόψεις διὰ τὴν περίπτωσηιν μιᾶς τοιαύτης ἐπιθέσεως, ἐξέθεσε τὰς ἀνάγκας τὰς ὁποίας εἶχεν ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως πολεμικοῦ ὕλικου καὶ ἐνεχείρισεν εἰς αὐτὸν πίνακα τοῦ ὕλικου, ποῦ ἐζητούσαμεν, κατὰ σειράν ἐπείγοντος.

Τὴν 23ην Δεκεμβρίου ὅταν ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθῆνας ὁ Γάλλος ἀντισυνταγματάρχης Mariot, ἐπεσκέφθη τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐπιτελείου, τοῦ ἔδωσε συστατικὴν ἐπιστολήν τοῦ Γάλλου ἀρχιστρατήγου Γκαμελὲν καὶ τὸν διεβεβαίωσεν ἐκ μέρους του, ὅτι, ἂν ἡ Ἑλλάς ὑφίστατο ἀπρόκλητον ἐπίθεσιν, θὰ τῆς παρείχτο ἀμέσως πλήρη βοήθεια ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Μεγ. Βρεταννίας. Τελικῶς δὲ τὸν ἠρώτησε περὶ τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως, ἢ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ διαμορφωθῇ εἰς τὰ Βιπερὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἀποβλήσεων διὰ τὴν βοήθειαν ὁποία θὰ ἔπρεπε νὰ ρασχεθῇ ἐνδεχομένως περὶ τῆς ἀναγκαίας ρασκευῆς. Ἀπαντῶν, τὴν ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου ἐτόνισεν, ὅτι ἡ ἀποτικωτέρα βοήθεια, τὴν ἠμποροῦσαν παράσχουν οἱ Ἀγγολοὶ Γάλλοι, θὰ συνίστατο νὰ μᾶς βοηθήσῃ

προτέρων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πολεμικῆς παρασκευῆς. Ἐδωσὶ τὸν ἀντισυνταγματάρχην Mariot προσωπικὴν ἐπιστολήν διὰ τὸν ἀρχιστράτηγον Γκαμελὲν, διὰ τῆς ὁποίας παρεκάλει νὰ ἐξασφαλῇ τὴν ἐπιρροήν τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Γαλλίας. Ἡ ἐπιθυμία αὕτη δὲν εἶχε τίποτε ἀπολύτως τὸ ἀντίθετον πρὸς τὴν ἐπίσημον πολιτικὴν τῆς οὐδετερότητός μας. Ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλάς εἶχεν ἀποδεχθῆ τὴν Ἀγγλικὴν καὶ τὴν Γαλλικὴν ἐγγύησιν τῆς οὐδετερότητός της οὐδέποτε δὲ ὑπέκυψεν εἰς τὴν συνεχῆ Γερμανοϊταλικὴν πίεσιν, ὅπως τὴν ἀπαρηθῆ ἡ Ἑλληνικὴ Λευκὴ Βίβλος τοῦ 1940 ἀναφέρει σειράν ἀδικῶν διαβημάτων πρὸς

τὰ τὴν βορειοηπειρωτικὴν ἑκστρατεῖαν. Τὸ ὅτι τὸ ὕλικόν αὐτὸ δὲν τὸ ἐλάβομεν, φεῖται εἰς τὴν τραγικὴν ἀπό ἀπόψεως ὕλικου κατὰ ἴσασιν τῶν Συμμάχων, ἢ ὁποία ἀπεδείχθη ἀργότερα. Αὐταὶ ἦσαν αἱ πρῶται στρατιωτικαὶ συνεννοήσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Συμμάχων, ἕνα ὀλόκληρον ἔτος πρὶν ἢ ἡ Ἰταλία ἐπιτεθῇ ἐναντίον μας.

ΑΥΡΙΟΝ: Μία τηλεφωνικὴ συνεννόησις μὲ τὸ Βερολίνον, τὴν 21 Σεπτεμβρίου τοῦ 1939.

ἐν περιπτώσει ἐχθρικής ἐπιθέσεως, θὰ ἠμποροῦσαν νὰ παράσχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Μεγάλη Βρεταννία καὶ ἡ Γαλλία. Ἡ ἐπιθυμία αὕτη δὲν εἶχε τίποτε ἀπολύτως τὸ ἀντίθετον πρὸς τὴν ἐπίσημον πολιτικὴν τῆς οὐδετερότητός μας. Ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλάς εἶχεν ἀποδεχθῆ τὴν Ἀγγλικὴν καὶ τὴν Γαλλικὴν ἐγγύησιν τῆς οὐδετερότητός της οὐδέποτε δὲ ὑπέκυψεν εἰς τὴν συνεχῆ Γερμανοϊταλικὴν πίεσιν, ὅπως τὴν ἀπαρηθῆ ἡ Ἑλληνικὴ Λευκὴ Βίβλος τοῦ 1940 ἀναφέρει σειράν ἀδικῶν διαβημάτων πρὸς

Ἔργαστᾶσια
μωσαϊκῶν πλακῶν

ΑΘΗΝΑΙ

«Αἴας» Ἑλληνικὴ Βιομηχανία Ψηφιδωτῶν πλακῶν, ἔργ. Κηφισσίας 206, ἔκθεσις καὶ γραφ. Κοραῆ 5, πρ. μωσαϊκαὶ πλάκες, ψηφιδωτὰ κλπ. εἶδη.

Ἀντωνόπουλοι Ἀφοί, Ἀδμήτου 8, πρ. μωσαϊκαὶ πλάκες, ἔκθεσις Ἀθηνῶν Γ'. Σ)βρίου 26, Πειρ. Ναυαρίνου 16 πρ. μωσαϊκαὶ πλάκες

Βλάχος Μιχ., Σωστράτου 21

Βουμβάκης Σπ., Μεταξᾶ 10

Γεωργάκης Νικ. καὶ Στ. Ἀλεξ)δρείας 29

Γκιώνης Γεωρ., Βουλιαγμένης 131

Γκούμας Ἐμ., ἔργ. Ἱερὰ ὁδὸς καὶ Θηβῶν, πρ. Μοναστηρίου 28

Κερασιώτης Γεώργ. Δεργινὺ 32, πρ. πλάκες μωσαϊκαὶ

Κρίθαρης Βασίλ., ἔργ. Σκαλιστίρη 9, ἔκθεσις Πατησίων 21, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Καραμιγάλη Ἀφοί, Πατησίων 324

Ξύδης Δ., Ἀχιλλέως 33

Μαντζῶρος Π., Ἱερὰ ὁδὸς

Ιαχούλης Ἐμμ., Κυψέλης 23

Πρωτεύς» Προνομιούχος Ἑλλην. Ἐτ. Ψηφιδωτῶν πλακῶν, ἔργ. Λεωφ. Ποσειδῶνος, Καλλιθέα, γρ. Πατησίων 22

Ιελέκης Γ. καὶ Φερτάκης Ἰωάν., Φορμίωνος 21, Παγκράτι

Ἰρωτονοτᾶριος Νικ., Ἰωαννίνων 85, πρ. ἔσμαλτωμένα πλάκες καὶ ἀργιλλώδη εἶδη οἰκοδομῶν

Ἰωτηρίου Α. καὶ Δ. Κ. Ἀχομινάτου 67

Ἰωαννῆς Γεώρ., Καλλιθέα, Λ. Ποσειδῶνος

Ἰωαννῆς Γεώρ., Καλλιθέα, Δημοσθένους 174

Ἰωαννῆς Κ., Ἀχιλλέως 59

Ἰωαννῆς Γεώρ., Ἀγ. Παρασκευῆ

Ἰωαννῆς Γ., Ἀναπαύσεως 20

Τζίνος Τίτος, ἔργ. Λυδίας 5, γρ. Μενάκη 15

Τσακίρη Ἀφοί, ἔκθεσις Ἀχαρνῶν 103, ἔργος. Ἀχαρνῶν καὶ Ἀγ. Ἐλευθερίου

Τζαμιτζίης Μπαμπάκος, Πατησίων 120

Χαμηλὸς Στ. καὶ Σισμάνης Π., Ὑμητοῦ 7

Χάλαρης Ματθαῖος, Ἀτρειδῶν 17

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ

Ροῦμπος Θεοδ.

ΒΟΛΟΣ

Κουμουνδοῦρος Ἰωάν.

Μεφστοῦτ, Β., Δημητριάδος

Πέτρου Α. καὶ Σια

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Γιαννούλης καὶ Σουρῆς, γραφ. Ἀριστοτέλους 3, ἔργος. Ἰταλίας 2

Διβόλης Π., 26 Ὀκτωβρίου 8

Δημόπουλος Γ. Π., Κων)πόλεως 10

Λαμπριανίδης Ἰωάν., Αἰσώπου 2

Σιδερίδης Ἀριστ., 26 Ὀκτωβρίου 10

Ρούσης Ἰωάννης, Ἀριστοτέλους 4

Φέδης Κάρολος, Ἀντιγονιδῶν 10

ΚΑΛΑΜΑΙ

Ἀναστασόπουλος Δημ.

Νικολόπουλος Κ. Ν.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἀδαμάκης Παναγ., Ν. Κοκκινιά, Γεωρ. Κονδύλη 23

Δηλαβέρης Κρίτων, ἁγ. Διονυσίου 58

Πειραιϊκὴ Ὀρειχαλκουργία καὶ Πλακοποιία ἁ. ἔ., Ν. Φάληρον, ἁγ. Ἰωάννης Ρέντης

Παπαδόπουλος Σ. καὶ Κλημεντίδης Ἀν., Καλλιπόλεως καὶ Κονδύλη 5

ΠΑΤΡΑΙ

Παράσχος Δ., Ὄθωνος Ἀμαλίας 84

Γιαννακόπουλος Κ., Βότση

Ἀλεγρέτης καὶ Μπαλεστρίνος, συν. Τζίνη

Ἔργαστasia Μυλοπετρῶν

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Διβόλης Π., 26 Ὀκτωβρίου 8

Λαμπριανίδης Ἰωάν., Αἰσώπου 2

Σιδερίδης Ἀριστ., 26 Ὀκτωβρίου 10

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Κωνσταντινίδης Κ., Γωνία Σπετσῶν καὶ Ἀλκίμων, Ἀκτὴ Ἐαβερίου

Ἔργαστasia Ἀσβεστοποιίας

ΑΘΗΝΑΙ

«Ἀττική» Παπαϊωάννου Χαρ. καὶ Σία ἔργοστ. Τέρμα Γρηγοροβίου

«Ἀτλας» ἄ.ἔ. ὑλικῶν οἰκοδομικῆς, γραφ. Γαμβέτα 14, ἔργοστ. Μῦλοι Ἀθηνῶν, πρ. ἄσβεστος κονιοποιημένη καὶ μὴ

Γκιώνης Γ., Γαλάτσι

«Ἐνωσις» Βιομηχανικὴ Ἑταιρία Ἀσβεστοποιίας, Ἀντωνιάδης Ν., Χατζηαντωνίου Ι. καὶ Σία, γραφ. Σταδίου 61, ἔργοστ, εἰς Πατήσια, Τέρμα Ἀνθέων καὶ εἰς Γαλάτσι

Σπυρόπουλος Ἀθαν., παρὰ τὸν ἅγιον Λουκᾶν

Σωτηρίου Α., Οἰκονομάκης Κ. καὶ Σία Γαλάτσι

«Ἐσβα» Κνωσοῦ 9

Στανωτᾶ Ἀφοῖ - Σπυρόπουλος καὶ Σία Κέας Πατήσια

Οἰκονομάκης Κωνστ., ἔργ. Γαλάτσι ὁδ., Γρηγοροβίου

ΒΟΛΟΣ

Ἀνων. Ἑταιρ. Ἀσβεστος

ΔΡΑΜΑ

Βιομηχανικὴ Ἑταιρία ὁ «Αἴμιος» Τζε-δάκης, Πατρικαλάκης καὶ Σία

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

«Ἐνωσις» Ἑτ. Ἐμ. Ἀσβεστοποιίας, γραφ. Δικαστηρίων 31, ἔργοστ. εἰς Ἀσβεστοχώριον

Καραγιάννης Σ., Βαρδάκας Ν. καὶ Σία, ἔτ. Ἀσβεστοποιίας, Ἀσβεστοχώριον

ΜΕΓΑΡΑ

Ἀσβεστος Μεγάρων ἄ. ἔ., γραφ. Ἀθῆναι, Διομείας 3, ἔργ. εἰς Μέγαρα

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

«Ἀλκή» Ἀσβεστοποιητικὴ Ἀνών. Ἑτ. γραφ. Ἀθῆναι, Στουρνάρα 39 καὶ Πειραιεὺς Ἀρτεμησίου 4, ἔργοστ. εἰς Νέα Κοκκινιά

Ζουγανέλης Ἰωάν., Λόφος Κυδωνιῶν, γραφ. Πατησίων 13

Μπεγιάζης Νικ., Συνοικισμὸς Καραβᾶ, Ν. Κοκκινιά

Ἔργαστasia Τσιμέντων

ΑΘΗΝΑΙ

«Ἀτλας» Ἀνών. Ἑταιρ. Ὑλῶν Οἰκοδομικῆς, γραφ. Λεωφ. Κων)πόλεως 431, ἔργ., Μῦλοι Ἀθηνῶν

ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ

«Χάλυψ» Ἑταιρ. Τσιμέντων, Κότσιρας Σταῦρος καὶ Σία, γραφ. Ἀθῆναι, Εὐπόλιδος 2

ΒΟΛΟΣ

«Ὀλυμπος» Ἀνών. Γε. Ἑταιρία Τσιμέντων, ἔδρα Ἀθῆναι Παπαρηγοπούλου 9, ἔργοστ. ἐν Βόλφ

ΕΛΕΥΣΙΣ

«Τιτάν» Ἀνών. Ἑταιρ. Τσιμέντων, ἔδρα τῆς Ἑταιρίας ἐν Ἀθήναις, Πεσμαζόγλου 8, Πρατ. Ἑρμοῦ 139

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

«Α.Γ.Ε.Τ.» Ἀνών. Γεν. Ἑταιρ. Τσιμέντων, ἔργοστ. ἐν Δραπετσῶνι, γραφ. Παπαρηγοπούλου 9 Ἀθῆναι, πρατ. Ἑρμοῦ 143

ΜΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΙΤΑΛΙΚΑΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΑΣ ΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ

Μαρτ. 16
4ον 1945

Όμιλών την 10ην Ιουνίου 1941 — μετά δηλαδή την κατάληψιν της Ελλάδος υπό των Γερμανών — ενώπιον των φασιστικών Ιεραρχιών ο Μπενίτο Μουσσολίνι είπεν έτι λέξει: «Τόν Οκτώβριον του 1940 ή κατάστασις εις την Ελλάδα και την Γιουγκοσλαυίαν ήτο ιοιαύτη, ώστε επέβαλλε μίαν έκκαθάρισιν και τούτο πρὸς άποφυγήν έπικινδύνων έκπλήξεων... Ούτω την 15ην Οκτωβρίου, άπεφασίσθη όμοφώνως να θέσωμεν τέρμα εις τόν έρεθισμόν και να κατέλθωμεν εις τὰ πεδία τών μαχών περι τὰ τέλη του μηνός».

Τήν πληροφορίαν αυτήν έπιβεβαιώνουν τὰ στενογραφημένα πρακτικά της μυστικής συνεδριάσεως, ή οποία συνήλθεν εις τὸ γραφείον του Ντούτσε την 15ην Οκτωβρίου 1940 και εις την οποίαν συμμετείχον ο ύπουργός των Έξωτερικῶν Τσιάνο, οι στρατηγοί Μπαντόλιο, Ροάτα, Πράσκα (διοικητής του στρατού Αλβανίας) και ο Ιταλός αντίβασιλεύς Αλβανίας Τζακομόνι. Τὰ πρακτικά αυτά άνευρεθέντα μετά την άνατροπήν του φασισμού έδημοσιεύθησαν εις την Ρωμαϊκήν έφημερίδα «Τέμπο» την 3ην Ιουλίου 1944. Αρχομένης της συνεδριάσεως ο Μουσσολίνι είπεν: «Σκοπός της συνεδριάσεως είναι να καθορίσωμεν τόν τρόπον της δράσεως, την οποίαν άπεφάσισα να άρχίσω κατά της Ελλάδος... Οι άντικειμενικοί σκοποί πρέπει να μās οδηγήσουν εις την κατάληψιν όλοκλήρου της Νοτίου Αλβανικής άκτής, τών Ιονίων νήσων και της Θεσσαλονίκης... Μεταγενεστέρως ή ταυτόχρονως θα έπιδιωχθῆ ή όλοκληρωτική κατάληψις της Ελλάδος, δια να την θέσωμεν έκτός μάχης και δια να εξασφαλισθῶμεν ότι έν πάση περιστάσει θα μείνη έντός του πολιτικοοικονομικού χώρου μας.. Πρόκειται περι ένεργείας την οποίαν έσκέφθην ώριμως επί μακρόν και από πολλών μηνών πρὸ της εισόδου μας εις τόν πόλεμον και έτι ενωρίτερον πρὸ της έναρξεως του πολέμου».

Περαιτέρω ο διοικητής

των Ιταλικῶν δυνάμεων Αλβανίας στρατηγός Βισκόντι Πράσκα, κληθείς υπό του Ντούτσε είπε μεταξύ άλλων τὰ έξης επί λέξει: «Η στρατιωτική ένεργεια — ή οποία θα ήδύνατο να μās έπιτρέψῃ την καταστροφήν όλων τών Έλληνικῶν δυνάμεων — προπαρασκευάσθη εις τās έλαχίστας της λεπτομερείας και είναι τελεία, έφ' όσον είναι άνθρωπίνως δυνατόν».

Ας προσθέσωμεν άκόμη ότι εις τόν άνωτέρω αναφερόμενον λόγον του, της 10ης Ιουνίου, ο Ντούτσε άνέφερεν ότι από του Αύγουστου και έπέκεινα ο στρατηγός Πράσκα ειχεν εις την διάθεσιν του την θωρακισμένην μεραρχίαν τών Κενταύρων, 7 μεραρχίας πεζικού, ένα σύνταγμα Γρεναδιέρων και τρία συντάγματα Ιππικού.

Η έπίσημος Ελλάς δέν ήμπορούσε βέβαια να γνωρίζῃ από τότε όλας τās λεπτομερείας της μυστικής αυτής συνωμοσίας της Ιταλίας, πού έγιναν γνωσταί πολύ άργότερα. Εγνώριζεν όμως τās μεγάλας στρατιωτικές προετοιμασίας της Ιταλίας εις την Αλβανίαν, τās όποιās παρηκολούθει λεπτομερώς ή άρμοδία στρατιωτική μας ύπηρεσία δια του καλῶς ώργανωμένου δι-

κτύου πληροφοριῶν της. Και είναι δια τούτο πλέον άξιόθαύμαστος ή Έλληνική πολιτική, ή οποία καιτοι γνωρίζουσα καλῶς τόν έπικρεμάμενον κίνδυνον, καιτοι ύφισταμένη, από του Ιουνίου 1940 (δίως τās άλλεπαλλήλους Ιταλικάς προκλήσεις, τās όποιās άπαριθμεί ή Έλληνική Λευκή Βίβλος του 1940 άπέφυγεν έπιμελῶς κάθε ένεργείαν, την οποίαν ο Μουσσολίνι θα ήδύνατο να χαρακτηρίσῃ ως πρόκλησιν, δια να δικαιολογήσῃ την έπίθεσιν του.

Όπωςδῆποτε τὸ βράδυ της 14ης Σεπτεμβρίου 1940 ο Αρχηγός του Γενικού Έπιτελείου έπεσκέφθη τόν Έλληνα πρωθυπουργόν και του, έζήτησεν, ως υπεύθυνος στρατιωτικός του σύμβουλος, να διατάξῃ την μερικήν έπιστράτευσιν του 2ου Σώματος Στρατού. Του υπέβαλε τās πληροφορίες τῶν ημερῶν εκείνων δια την

συ, κέντρωσιν τών Ιταλικῶν δυνάμεων εις την Αλβανίαν, δια την σταθμευσιν όλοκλήρων μεραρχιῶν εις τās περιοχάς Δελφίνου, Αργυροκάστρου, Κορυτσάς δια την προώθησιν τμημάτων της θωρακισμένης μεραρχίας τών «Κενταύρων» μέχρι της συνοριακής ζώνης. Και έτόνισεν ότι στοιχειώδης στρατιωτική ύποχρέωσις μόνης επέβαλλεν εις την Ελλάδα να λάβῃ και στή τὰ μέτρα της.

Ο πρωθυπουργός παρέδέχθη ότι από στρατιωτικής άπόψεως ή εισήγησις του Έπιτελάρχου ήτο άπολύτως δικαιολογημένη. Έτόνισεν όμως ότι μία Έλληνική μερική έπιστράτευσις θα ήμπορούσε να χαρακτηρισθῆ από τούς Ιταλούς ως πρόκλησις και να παράσῃ εις τόν Μουσσολίνι την πρόσφασιν, την οποίαν έζητει και την οποίαν ή Ελλάς ήτο άποφασισμένη να μη του δώσῃ. Αφ' έτέρου όμως, ή Ιταλία θα ήμπορούσε να άνεβάλλῃ καθ' όλον τόν χειμῶνα την έπίθεσιν εναντίον μας και να μās αφήσῃ ούτω να εξαντληθῶμεν οικονομικῶς από μίαν παρατεταμένην και έκνευριστικήν έπιστράτευσιν.

Πρὸ της έπιμονῆς όμως του Αρχηγού του Έπιτελείου έδέχθη να τροβῆ εις ένα σημαντικό διάδημα: Έκάλεσεν εις τὸ πλέφωνον τόν έν Βερολίνω πρεσβευτήν της Ελλάδος και του άνέθεσε να εϋρη άμέσως άρμόδιον μέλος της Γερμανικής Κυβερνήσεως, να του άνακοινώσῃ τās έπικινδύνους στρατιωτικάς προπαρασκευάς της Ιταλίας έν Αλβανία και να του προσθέσῃ ότι υπό τās συνθήκας αυτές θα ήτο ύποχρεωμένη και ή Ελλάς να λάβῃ άνάλογα μέτρα. Παρά τὸ προκεχωρημένον της ώρας, ο Έλλην πρεσβευτής κατώρθωσε να έπιτύχῃ συνέντευξιν με τόν Γερμανόν ύφυπουργόν τών Έξωτερικῶν φόν Βάσσεκκερ και να έκπληρώσῃ την ένταλήν του. Ο Γερμανός έπίσημος έβεβαίωσε, ότι ή Κυβέρνησις του δέν ειχε καμμίαν γνώσιν τών Ιταλικῶν αϋτῶν ένεργειῶν, ότι καιτοι δέν έτίστευεν, ότι ή Ιταλία προετίθετο να έπιτεθῆ κατά της Ελλάδος, θα προέβαιεν όπωςδῆποτε εις τὰ άπαιτούμενα διαθήματα και — έν πάση περιπτώσει — συνέστησεν έπιμόνως εις την Ελλάδα να άποφύγῃ κάθε στρατιωτικήν ένεργείαν, που θα ήδύνατο να έκληφθῆ ως στρεφόμενη κατά της Ιταλίας. Η Γερμανική αϋτή άπάντησις διεβιβάσθη τηλε-

308

ΕΙΣ ΤΑΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΣ ΠΙΕΣΕΙΣ Η ΕΛΛΑΣ ΑΠΑΝΤΑ "ΜΑΧΟΜΕΘΑ!"

5 Μαχ. 6ον Β 1945

Αι πληροφορίες, τας οποίας από τών μέσων Ιανουαρίου 1941 είχαν η Έλληνική και η Αγγλική Κυβέρνησις δια τας απειλητικας διαθέσεις και τας επιθετικας προτομασίας της Γερμανίας, εφθασαν μέχρι της Διεθνούς Κοινής Γνώμης μόνον κατά τον Φεβρουάριον. Την 9ην Φεβρουαρίου ο Άγγλος Πρωθυπουργός κ. Τσώρτσιλ ωμίλησεν εις την Βουλήν τών Κοινοτήτων, αποκαλύψας, ότι μεγάλη Γερμανική στρατιά συγκεντρούται εις την Ρουμανίαν και ότι, με την συγκατάθεσιν προφανώς της Βουλγαρικής Κυβερνήσεως, καταλαμβάνονται από τους Γερμανούς τα Βουλγαρικά αεροδρόμια και γίνονται προετοιμασίαι δια την είσοδον εις την χώραν αυτήν. Μερικας δέ ημέρας αργότερα — και συγκεκριμένως την 18ην Φεβρουαρίου — έδημοσιεύοντο εις τας έφημερίδας του Λονδίνου πληροφορίες, κατά τας οποίας 750.000 Γερμανικού στρατού, υπό την αρχηγίαν του στρατάρχου Λίστ, μαζί με 1500 περίπου αεροπλάνα, συγκεντρούνται εις την Ρουμανίαν.

Αι πληροφορίες αύται εφάνησαν τότε εις τον πολύν κόσμον έξωγκωμένοι και αστήρικτοι. Όταν, όμως, την 1ην Μαρτίου η Βουλγαρία προσεχώρησεν εις τον Άξονα και έξεχύθη από του Δουνάβεως δια να φθάση μέχρι τών Έλληνικών συνόρων, εκείνο το όποιον οι Γερμανοί και οι Ιταλοί ανταποκριται περιέγραφαν ως ένα ποταμόν ανδρών, σιδήρου και χάλυβος, οι καλλίτερον πληροφορημένοι επέισθησαν ότι δεν υπήρχε καμμία υπερβολή εις τας πληροφορίες εκείνας.

Μέσα εις αύτην την τρομοκρατικήν ατμόσφαιραν, την όποιαν έδημιούργουν αι Γερμανικαι προπαρασκευαι και η όποια έκαμεν άλλα Βαλκανικά κράτη να προσχωρήσουν αποκαλύπτως εις τον Άξονα, είτε να τηρήσουν μίαν έπαμφοτερίζουσαν στάσιν, δια την όποιαν η Ιστορία αργότερα θα όμιλήσθαι μόνον η Έλλάς ήρνήθη να δεχθῆ την τρομοκράτησιν. Οι Γερμανοί ήγεται, ελπίζοντες ότι αι προπαρασκευαι των

αι όποια, άλλως τε, δεν έτηρούντο καν μυστικαι — θα είχαν κάμψει το ήθικόν της έπισήμου Έλλάδος, διεξήγαγον κατά την διάρκειαν αυτού ακριβώς του χρονικού διαστήματος μίαν έντονον προσπάθειαν, όπως πείσουν την Έλλάδα να συνθηκολογήσῃ με την Ιταλίαν και να δεχθῆ την έμμεσον, έστω, έπίδρασιν του Άξονος.

Αι Γερμανικαι αύται ενέργειαι δεν έμειναν άγνωστοι και εις τον διεθνή Τύπον. Ός παράδειγμα αναφέρομεν, ότι την 18ην Φεβρουαρίου ο έν Σόφια ανταποκριτής τών «Νέων Χρονικών» έτηλεγράφη, ότι «Γερμανοί διάμεσοι καταβάλλουν εκεί συντόνους προσπάθειας, όπως έπιτύχουν το ταχύτερον μίαν ειρήνευσιν μεταξύ Έλλάδος και Ιταλίας». Την 20ην Φεβρουαρίου ο ραδιοφωνικός σταθμός του Λονδίνου ανέφερεν, ότι ο Άγγλικός Τύπος τονίζει, ότι, ενώ η Γερμανική απειλή διαγράφεται σαφέστερον, η Γερμανική διπλωματία μεταχειρίζεται την κολακείαν δια να

πείση τας Άθήνας να συνάψουν ειρήνην με την Ιταλίαν. Την 21ην Φεβρουαρίου ο «Ημερήσιος Τηλέγραφος» έγραφεν ότι έν Λονδίνω πιστεύουν, ότι η Γερμανική πίεσις κατά της Έλλάδος όπως συνάψη ειρήνην με την Ιταλίαν θα υποστηριχθῆ δια της απειλής της έξορμήσεως τών «παντσερντιβιζιονέν» (θωρακισμένων μεραρχιών) έναντίον της. Το βράδυ της 20ης Φεβρουαρίου ο γνωστός δημοσιογράφος Ραίημοντ Γκράχαμ Σούγκ έλεγεν από του Αμερικανικού ραδιοφωνικού σταθμού, ότι συνεχίζεται η Γερμανική πίεσις κατά της Έλλάδος, όπως ειρηνεύσῃ με την Ιταλίαν, υπό την απειλήν ότι τα στρατεύματα της θα εισβάλουν εις Μακεδονίαν και Θράκην. Προσέθετε δε, ότι η Έλλάς θα έχῃ να εκλέξῃ μεταξύ ενός διπλοῦ πολέμου έναντίον δύο μεγάλων Δυνάμεων και μιᾶς ειρήνης, προσφερομένης μάλιστα υπό έλκυστικούς όρους.

Ίδου τα γεγονότα που όπῃρχον όπίσω από τας δημοσιογραφικας αύτας πληροφορίας: Από της 10ης Φεβρουαρίου οι πρεσβευται της Γερ

μανίας εις τας διαφόρους ούδετέρας πρωτευούσας έπεδίωκον, προφανώς κατόπιν έντολής του Βερολίνου, να όμιλοῦν ιδιαιτέρως με τους εκεί Έλληνας αντιπροσώπους. Συγκεκριμένως, ο έν Άγκυρα Γερμανός πρέσβυς φόν Πάπεν έτόνιζεν εις τους Έλληνας συνομιλητάς του, ότι η Έλλάς θα ήδύνατο τότε να έξέλθῃ από τον πόλεμον άλώβητος και με το κεφάλι ύψηλά. "Αν είχε την Έλληνικήν συγκατάθεσιν η Γερμανία, θα έκαμεν το πάν δια να έπιτύχῃ συμβιβασμόν μεταξύ Ιταλίας και Έλλάδος με όρους απολύτως έπωφελείς δια την δευτέραν. Η Έλλάς δεν θα είχε ούδε καν με το ζήτημα της απομακρύνσεως τών Άγγλων έξ Έλλάδος να άσχοληθῆ. Αυτό είνε δουλεία τών Γερμανών.

Ο περίφημος φόν Κλέμμ, ο στρατιωτικός ακόλουθος της Γερμανίας, που είχεν επανέλθει εκ Βερολίνου εις τας Άθήνας την 9ην Φεβρουαρίου, έλεγεν εις τους Έλληνας συνομιλητάς του, ότι ο Χίτλερ, με τον όποιον συνωμίλησεν, αν πριν συνεπάθε την Έλλάδα, τώρα την θαυμάζει, και ότι, αν ο Μουσσολίνι ήτο Γερμανός ύπολοχαγός, θα διέτασσε να του τυφεκίσουν δια τα λάθη που έκαμεν.

Τέλος, την 18ην Φεβρουαρίου ο έν Βερολίνω Έλλην πρεσβευτής έτηλεγράφη ότι ανώτατοι Γερμανοί διπλωμαται είπον εις δύο μέλη της Έλληνικής πρεσβείας, ότι «η Έλλάς δύναται σήμερα να έπιτύχῃ την ειρήνην, χωρίς καμμίαν ζημίαν. Θα της έπετρέπετο ίσως να διατηρήσῃ την κατακτηθείσαν γραμμήν της εις την Άλβανίαν. Θα της έζητείτο μόνον να εκχωρήσῃ μερικας βάσεις εις την Πελοπόννησον, δια να εκδιώξουν οι Γερμανοί τους Άγγλους από την Κρήτην». Και ο πρεσβευτής έζήτην να μάθῃ τας επί του προκειμένου άποψεις της Κυβερνήσεως. Την ίδίαν ήμέραν ο Έλλην Πρωθυπουργός έτηλεγράφησεν ότι η άπάντησις την όποιαν

θα έδιδεν ήμπορούσε να είνε μονολεκτική: «Πολεμούμεν!» "Αν η Γερμανία ένόμιζεν ότι θα έπρεπε να ταράσχῃ εις τον κόσμον το θέαμα μεγάλης Δυνάμεως, κτυπώσης εις τα νώτα μικρόν Έθνος, που έμάχετο υπέρ της έλευθερίας, τότε η Έλλάς θα ήκολούθει και πάλιν την όδόν του καθήκοντος.

Την όδόν αύτην, που εδύλεχεν ήδη χαράξει από το 1939, με την τιμίαν της πο

λιτική, η Έλλάς ήκολούθησε μέχρι του τέλους. Εις ημάς άπόκειται να μη το λησιμονήσωμεν ποτέ, δια να κάμωμεν και τους άλλους να

310

Πανεπιστημίου Παράδομα

Πανεπιστημίου 311

Διά ψηφίσματος του ζητεί βοήθειαν τῶν Συμμάχων.

Αθηναι 14 Αύγουστου. — Η

γενική συνέλευσις τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐξέδωκε τὸ κάτωθι ψήφισμα:

«Ἡ γενική συνέλευσις τῶν καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, συνελθούσα τὴν 13τὴν Αὐγούστου 1947 εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν ἀπ' ἀφορμῆς τοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον ἡ Πατρίς διεξάγει κατὰ τῶν ἐξῴθεν ὑποθαλομένων συμμοριῶν καὶ διαπιστώσασα ὅτι ὁ ἀγὼν τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀγὼν ὑπὲρ τῶν ὑπερτάτων ἀνθρωπίνων ἀξιών, τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας, τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.

» Ὅτι τὸν ἀγῶνα τοῦτον διεξάγει ἡ Ἑλλάς ἐναντίον κακούργων συμμοριῶν, τὰς ὁποίας ὑποθάλλουσι, ἐξοπλίζουσι καὶ ἀπολύουσι κατ' αὐτῆς τὰ ὑπὸ τὴν τυραννίαν κομμουνιστικῶν μειοψηφιῶν διατελοῦντα κράτη.

» Ὅτι οἱ σήμερον βοηθοῦντες τὸν ἀνταρτικὸν ἀγῶνα ἀρωσιωμένοι ἄλλοτε δορυφόροι τοῦ Ἄξονος εἶναι ἐνοχοὶ πλείστων ἐγκλημάτων, διαπραχθέντων ὑπ' αὐτῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἄξονος εἰς ἔαρος τῆς τιμῆς, ζωῆς καὶ περιουσίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς τῆς Ἑλλάδος.

» Ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν εἶχον ἐπιτύχει ἀπὸ τὴν Γερμανίαν τὴν ὑπόσχεσιν τῆς παραχωρήσεως ἑλληνικῶν ἐδαφῶν εἰς ἀντάλλαγμα τῆς παραχωρήσεως τῶν εἰς τὸν Ἄξονα.

» Ὅτι ἐνῶ εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἑλληνισμοῦ κρατοῦν τυραννικὰ ἀστυνομικὰ καθεστῶτα, ὑπὸ τὰ ὁποῖα κάθε ἴσχος πολιτικῆς καὶ ἀτομικῆς ἐλευθερίας ἔχει ἐξαρνησθῆ, εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑφίσταται ἀληθινὸν δημοκρατικὸν πολίτευμα, ἐξασφαλίζον εἰς ὅλους τοὺς πολίτας, καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ὑπονομιέοντας τὸ ἐνομον κράτος καὶ τὴν νομίμως δις ὑπὸ διεθνή ἐλεγχον ἐκδηλωθεῖσαν θέλησιν τῆς μεγίστης πλειοψηφίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πλήρη πολιτικὴν καὶ προσωπικὴν ἐλευθερίαν, ψηφίζει:

«Διεσπινεύει τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους πρὸς τὰς ἡρωϊκῶς ὑπερασπιζούσας τὰ πατρίον ἐδάφος καὶ τὴν ἐνομον τάξιν ἐνόπλους δυνάμεις, τῆς ναυορουλακίης τοῦ

στρατοῦ, τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῆς αεροπορίας.

«Ποιεῖται ἐκκλησίαν πρὸς ὅλους τοὺς ἐλευθέρους ἀνθρώπους καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰ ἄλλα πνευματικὰ ἰδρύματα ὅλου τοῦ κόσμου, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐστίαί τῆς φιλελευθέρου σκέψεως, ὅπως ἐνισχύσων ἠθικῶς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον διὰ πολλοστήν φοράν, πιστῆ εἰς τὰς ἱεράς παραδόσεις τῆς μακραίωνος ἱστορίας τῆς, διεξάγει κατὰ τῶν δυνάμεων τῆς κατὰστροφῆς καὶ τῆς σκοπίμου ἐξαθλιώσεως τῶν λαῶν.

«Διακηρύττει ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν ζητεῖ ἀμοιβὴν διὰ τὴν ὁμοθυμῶς ἀντιγωνιζομένην ἀποφασιστικὴν αὐτῆς συμβολὴν εἰς τὴν συμμαχικὴν νίκην, διότι τὸν ἀγῶνα ἐκείνον ἀνέλαβε, χωρὶς κανένα ὑπολογισμὸν καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῶν κινδύνων τοῦ, πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἱστορίαν καθήκοντος, ζητεῖ ὅμως τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀληθῶς δημοκρατικῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον καὶ πάλιν διεξάγει ἐναντίον τῆς ὑπὸ τὸ κομμουνιστικὸν ἔνδυμα κρυπτομένης τυραννικῆς ἀπολυταρχίας ὑπὲρ τῆς ὑπάρξεώς τῆς, ἀλληλεγγύητος πρὸς τὴν κατίσχυσιν τῶν πολιτικῶν καὶ ἠθικῶν ἰσχυρῶν, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν Ἑλλάδα γεννηθέντα καὶ ἀναπτυχθέντα καὶ ἐδραιωθέντα, ἀποτελοῦν τὰς πολυτιμοτάτας ἀξίας τῆς ἀνθρωπότητος.

«Ἐκφράζει ἐν τέλει τὴν ζωτράν αὐτῆς ἀνησυχίαν μήπως ἡ Ἑλλάς ἀρεθῆ ἵνα μόνη διεξαγάγῃ ἀγῶνα ὄχι ἰδεολογικὸν περὶ πολιτικοῦ ἢ κοινωνικοῦ συστήματος, ἀλλ' αὐτόχρημα ἀγῶνα ὑπάρξεως κατὰ τῆς ἐπιδιώξεως δικαιοσύνης αὐτῆς καὶ ἐπιβολῆς ἀστυνομικῆς ὀλιγαρχίας, καθεστῶτος κυρίων καὶ δούλων, τὸ ὁποῖον ὁ λαὸς τῆς ἀπολύτως ἀποκρούει.

«Ἐπικαλεῖται τὴν ταχείαν καὶ δραστηρικὴν ἐνέργειαν τῶν ἐλευθέρων λαῶν ἵνα μετὰ τῆς ἀπειλομένης εἰρήνης τῶν Βαλκανίων σώσῃ καὶ τὴν ἐξ ἴσου ἀπειλουμένην ἰδίαν αὐτῶν ἐλευθερίαν, πρὸς ἐπικράτησιν τῶν ἰδεῶν τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης».

Ὁ Πρόεδρος, Δ. ΧΟΝΔΡΟΣ Ὁ Γραμματεὺς, Χ. ΤΟΥΛΑ

- οτροώνη 29
ΠΙΕΥΣΙΣ» Α. Ε.,
ιάμη Καρατάση 10
πευσίπου 22
κούμας, Μέγ. Μετ.
Φραντζῆ 22
Σεπτεμβρίου 178
Ρουξβέλτ 34α
ίδου 19
ιληνίας 42
ους 71
οτροώνη 59β
λ. 30γ
ισήμη, Ἐροῦ 68
σκάκη 6
, 38, Στοά Νικο-
σου 28β
ότου 11
Υιοὶ Πατησίων 17
ιατησίων 32
ιατησίων 31
ολοκοτροώνη 52
ι Σια Μαυρομιχά-
Ἐομονοίας 21
Γσῶρτσιλ καὶ Σαν-
Σερβίας 7γ
γου 10
κίδης Α., Νικίου 6
Ομίρου 15
κρίδης Κ., Εὐαγγε-
Θέκλιας 11
απαρορηγοπούλου 3
ρη 5
τους 15
. Καρούση 5
ελιστορίας 22
Αἰγέως 11
κῆς 9

- Μάδρας Ἰωάν., Ἀχαρνῶν 30
 Μαῖσσᾶ Σαμ. καὶ Υἱὸς, Μιλτιάδου 2
 Μακρῆς Α., Ἀγ. Εἰρήνης 6
 Μακρῆς Α., Σταδίου 45
 Μακρῆς Γ. Π., Ἀμερικῆς 2β
 Μακρυμίχαλοι ἄ)φοὶ Πλ. Ὀμονοίας 21
 Μαλαγαρδῆς Στυλ. Ὑπατίας 1β
 Μαλαπέτσας Ἀνδρ., Διάδοχος Δ. Σωτη-
 ρόπουλος, Ἀγ. Μάρκου 14
 Μαλικούτης Γ., Μενάνδρου 6
 Μαλικούτης Γεώργ. Τσῶρτσιλ 31
 Μάλλης Ἀλφρέδος, Πατησίων 99
 Μάλτσινιώτης Γ. καὶ Σία Α.Ε. Σκου-
 φᾶ 15
 Μάνεσης Χρ., Αἰόλου 28
 Μανιατόπουλος καὶ Υἱοί, Σοφοκλέους 13α
 Μανουῖσος Νικ., Σκουφᾶ 9
 Μαντζάρης Ἰωαν., Φυλῆς 262
 Μάντικας Κωνστ. Αἰόλου 78
 Μανωλίδης Πιτ. Σωκράτους 2
 Μαουλβούρφ Φ., Ὑψηλάντου 4α
 Μαραβέλιας Χρ., Τσῶρτσιλ 65
 Μαραγκόπουλος Σ. Κ., Πλ. Ἀγ. Εἰρή-
 νης 5
 Μαργαρίτης Ἰωάν., Στοὰ Ὀρφανίδου 5
 Μαρδοσὲ Ἀλβέρτος, Ἀπελλοῦ 4
 Μαρινίδης Κ. καὶ Σία, Φιλελλήνων 3
 Μαρκατζῆς Δημ., Μενάνδρου 19
 Μαρουλιανός Ἐμμ., Φιλιππίδου 11
 Μαρτίκας Α., Λέκκα 10
 Ματαράσος Μ., Πρωτογένους 1
 Μαυράκης Δ., Ἐ. Ἀντωνιάδου 7
 Μαυρίδης Π. Κ., Ι. Δροσοπούλου 127
 Μαυρογένης Ἀγγ., Αἰόλου 78
 Μαυρογένης Χρυσ., Πραξιτέλους 7
 Μαυρογεώργης Ἀπ., Μελισσοῦ 22β
 Μαυροειδῆς Δημοσθ. Κρατίνου 11
 Μαυροειδῆς Ἰάκ., Ρόμβης 22
 Μαυροθέρη ἄ)φοὶ, Λέκκα 31
 Μαυρομάτης Ι. καὶ Φώσκολος Σ., Λυ-
 κούργου 1
 Μαυρόπουλος Μιχ., Πραξιτέλους 10 καὶ
 Τσῶρτσιλ 29
 Μαχαίρας Α. Ἀνδρ. Κολοκοτρώνη 12
 Μεγαλοικονόμου Κων., Ἀριστείδου 3
 Μέγηρ Μωϋσῆς, Αἰόλου 17
 Μελᾶς Δημ. Ἐμμ. Μπενάκη 6
 Μελίδης Ἰωαν., Πλ. Ἀγ. Εἰρήνης 5
 Μελισσᾶς Ε. Δ., Ἀριστείδου 12
 Μενούνου ἄ)φοὶ Χαρ. Τρικούπη 4
 Μέξη Μ. καὶ Πρωτοπαπᾶς Μ., Πραξι-
 τέλους 46β
 Μέξης Ι. Πέτρος, Ἀριστείδου 1
 «ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ» Ὀμόρ. Ἐταίρ., Κο-
 λοκοτρώνη 6
 Μεσσηνέζης καὶ Σία, Κοραῆ 3
 Μεταξᾶς Γεράσ., Χέϋδεν 2
 Μεταξᾶς Ἰωάν., Σκουφᾶ 16
 Μεταξᾶς Μέν. Παν)μίου 20
 Μεταξᾶς Στ., πλ. Γ. Καρούτση 11
 Μετροητίδης Σπ., Κριεζώτου 3
 Μηλιώνης Γεώργ., Θεμιστοκλέους 4
 MIDDLE EAST, Στουρνάρα 36
 Μιζραχῆ ἄ)φοὶ καὶ Σία, Καλαμιώτου 10α
 Μιζραχῆ Ἰάκ., Ἀγ. Εἰρήνης 2
 Μιλανάκης Πᾶνος, Ἐρμοῦ 44 καὶ Μαν-
 ρομματαίων 39
 Μινόγλου Ν. καὶ Σία, Εὐριπίδου 8
 Μισαηλίδης Δημ., Ἀμερικῆς 11
 Μισαηλίδης Κώστας. Τῶρτσιλ 41, (Στ.
 Δημ. Ὑπαλλήλων)
 Μιχαῆλ Ἀγγ., Καπνικαρέας 19
 Μιχαηλίδης Νικ., 4ης Αὐγούστου 11
 Μιχάλης Γ., Ἀπελλοῦ 4
 Μιχαλόγλου — Καϊμάκης καὶ Σία, Σο-
 φοκλέους 7
 Μιχαλόπουλος Μ., Τενέδου 20α
 Μολαδάκης Ἀθ., Ρόμβης 22
 Μορδοχαΐ ἢ Μαρδοσὲ Ἀλβέρτος, Ἀ-
 πελοῦ 4
 MORPHY Harold, Δώρου 11
 Μόρφου Φ. Κωνστ., Στ. Ὀρφανίδου 8
 Μόττης Θεόδ., Ὀθωνος 8
 Μουζάκης Ἐλευθ. Ἀδριανοῦ 77
 Μουμζίδης Δημήτρ. καὶ Ἀλευρόπουλος,
 Τσῶρτσιλ 29
 Μουμτζῆς Β. Μιχαῆλ, Βεραντζίερου 19
 Μούντριχας Γρ. Ἰωάν., Π. Μπενιζέ-

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Ανέλαβον τὴν Κυβέρνησιν τῆς Χώρας εἰς στιγμὰς Ἐθνικῆς κρίσεως. Καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἕως οὗτου ἐπέλθῃ ὁ κατάλληλος χρόνος, κατὰ τὸν ὅποιον θὰ εἶναι δυνατὸν ὁ λαός, ἐλεύθερος καὶ ἐνευ οἰουδήποτε φόβου, νὰ ἐκφράσῃ τὴν θέλησίν του διὰ γνησίων καὶ κερηραίων λόγων.

Τὸ πρόγραμμά μας εἶναι ἀπλοῦν καὶ τὸ παραθέτω ἑνταῦθα:

1) Ὁ Ἐθνικὸς Στρατὸς πρέπει νὰ ἀναδιοργανωθῇ. Δεδομένου δὲ ὅτι οὗτος εὕρεται σήμερον ἐν ἐμβρυῶδει μόνον καταστάσει, εἶναι ἀνάγκη ὅπως συγκροτηθῇ διὰ κανονικῆς στρατολογίας τῶν προσκληθησομένων πρὸς τοῦτο ἡλικιῶν. Τὸ Κράτος λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπιθυμίαν πολλῶν ἐθελοντικῶν ὀργανώσεων ὅπως προστρέξουν εἰς βοήθειάν του. Τοιαύτην ὁμως ἐθελοντικὴν βοήθειαν δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποδεχθῇ. Αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Χώρας πρέπει νὰ συγκροτηθοῦν ἐπὶ ἔθνικῆς βάσεως καὶ συμφώνως πρὸς τὴν κειμένην νομοθεσίαν. Ἐπιπροσθέτως ἡ χωροφυλακὴ καὶ ἡ Ἀστυνομία θὰ τύχουν πλήρους ἀναδιοργανώσεως, πρὸς τοῦτο δὲ καὶ ἐζητήσομεν ἀπὸ τοῦ Βρεττανικοῦ Σιμμάχου μας νὰ ὀνομάσῃ καὶ ἀποστείλῃ ἐπὶ τούτῳ εἰδικὴν Ἀστυνομικὴν Ἀποστολήν.

2) Πάντες οἱ συνεργασθέντες μὲ τὸν ἐχθρὸν θὰ λογοδοτήσουν διὰ τὰς πράξεις τῆς Ἡ προκατόχου Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν συμμετείχε καὶ τὸ ΕΑΜ, ἔλαβε σχετικὴν νομοθετικὴν πρόνοιαν. Ἡ ὑπ, ἐμὲ Κυβερνήσεως θὰ δράσῃ συντόμως.

3) Θὰ καταβληθῇ πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια διὰ τὴν ἀναζωογόνησιν τοῦ οἰκονομικοῦ βίου τῆς χώρας. Ὁ ἐμφύλιος σπαραγμὸς ἐπηύξησεν ἔτι περισσότερον τὰς δυσκολίας ποὺ προϋπήρχον. Θὰ προσπαθήσωμεν νὰ δημιουργήσωμεν τὰς μεγαλειτέρας δυνατοῦτας ἀπορροφήσεως ἐργατικῶν χειρῶν ὅπως ἐπίσης θὰ ἐξασφαλίσωμεν ἀπολύτως εἰς τὴν ἐργατικὴν τάξιν τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρου σωματειακῆς τῆς ὀργανώσεως, τὸ ὅποιον τῆς εἶχεν ἀφαιρεθῆ ἐπὶ τῆς δικτατορίας Μεταξᾶ. Θὰ ἐξασφαλίσωμεν εἰς τοὺς ἐργάτας τὰς καλλιτέρας δυνατὰς συνθήκας ἐργασίας καὶ τοὺς καλοῦμεν ὅπως, πλήρεις ἐμπιστοσύνης, ἀποδώσουν τὸ μέγιστον τῆς προσπάθειάς των. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ ἐργάται θ' ἀντιληφθοῦν ὅτι κατ' ἀνάγκην αἱ συνθήκαι τῆς πρώτης περιόδου θὰ εἶναι κατώτεραι, ἀλλ' ὅτι βαθμηδὸν θὰ βελτιώνωνται. Ὁ καθ' ἑνας ἀντιλαμβάνεται ὅτι κα-

τόπιν τῆς μακρᾶς περιόδου τῆς ἐθνικῆς ἐπιπέρας καὶ τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ τὰ πρόγνῳματτα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἔχουν ἄλλως.

4) Ὅσον τὸ δυνατόν ἐνωρίτερον θὰ κληθῆ ὁ λαὸς ὅπως διὰ τῆς ψήφου του ἀναδείξῃ τὴν νέαν Βουλὴν καὶ ἀποφασθῆ, ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος. Δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀντίρρησην ὅπως κατὰ τὴν διενέργειαν τῶν ἀνωτέρω ἐπιλογῶν παρακολουθήσουν τὴν γνησιότητά των καὶ Σύμμαχοι παρατηρηταί.

Προσκαλῶ ὅλους τοὺς καλῆς πίστεως Ἕλληνας νὰ μὲ βοηθήσουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνωτέρω προγράμματος, τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενον καλύπτει ὅλους τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοπούς, διὰ τοὺς ὁποίους ἰσχυρίζονται οἱ στασιασταὶ ὅτι πολεμοῦν. Ἐὰν εἶναι ἄνθρωποι τίμιοι καὶ πατριῶται θὰ καταθέσουν τὰ ὅπλα των, θὰ σταματήσουν τὸν ἀδελφοκτόνον σπαραγμὸν καὶ θὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς χώρας μας ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω τιθεμένων βάσεων. Κάθε Ἕλληνας γνωρίζει ὅτι ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς ὑποχρέωσιν τιμῆς νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν θέσιν μας παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἠνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν περαιτέρω συμμετοχὴν μας εἰς τὸν τελικὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ φασισμοῦ. Ἡμπορῶ νὰ δώσω τὴν κατηγορηματικὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν πρόκειται νὰ προσφύγῃ εἰς προγραφάς. Ἐνῶ δὲ εἶναι διατεθειμένη νὰ σεβασθῆ τὰ φρονήματα παντὸς πολίτου, εἶναι ἐξ ἄλλου ὑποχρεωμένη νὰ θεωρήσῃ ὑπολόγους ὅλους ὅσοι διέπραξαν ἐγκλήματα κοινῆς δικαίου ἢ δὲν ἐσεβάσθησαν τοὺς διεθνῶς ἀνεγνωρισμένους κανόνας τοῦ πολέμου, ὅπως θὰ συνέβαινεν εἰς κάθε εὐνομουμένην χώραν.

Ἡ Κυβέρνησις μου ἔν και μόνον ζητεῖ: Νὰ κριθῆ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἔργου της, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξελιχθῆ εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Πολλαὶ ἀπορίαι διετυπώθησαν ὡς πρὸς τὰς προθέσεις μας τόσο εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Καλοῦμεν πάντα ὅστις θὰ ἤθελε νὰ μορφώσῃ ὑπεύθυνον γνάμην νὰ προσέλθῃ καὶ παρακολουθήσῃ τὸ ἔργον μας ἐπὶ τόπου.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Γαλανάκης Μιχ. έργ. ὁδ. Ἀθηνῶν κα-
τάστ. Ν. Μπῆτυ 7, πρ. κλειῖθρα καὶ
εἶδη θυρῶν καὶ παραθύρων

Ζίντζος Ἀλέξ., Ἀλῶν 3, πρ. ἅπαντα
τὰ εἶδη θυρῶν καὶ παραθύρων (μεν-
τεσέδων)

«Μέταλλον» Ἀνων. Μεταλλουργικὴ καὶ
Ἐμπορικὴ Ἑταιρία, Ν. Φάληρον, Π.
Τσαλδάρη καὶ Ἀθηνῶν, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Μαγαράκης Α. καὶ Βαλμᾶς, Ν. Φάλη-
ρον, πρ. κλειῖθρα καὶ εἶδη θυρῶν καὶ
παραθύρων

Μυτιληναῖος Εὐάγγελος, Γραβιάς καὶ
Ἀρτεμησίου, πρ. σύρματα συσκευα-
σίας σάκκων, σφραγίδες, καὶ συνδε-
τῆρες ἱμάντων μηχανῶν

Νικολάου Ἐμ., Ἀρτεμησίου 20, πρ. Εἴ-
δη σιδηρικῆς θυρῶν καὶ παραθύρων
(μεντεσέδες)

Ἔργαστasia
ξυριστικῶν λεπίδων

ΑΘΗΝΑΙ

«ΕΧΕ» Χαλυβουργικῶν εἰδῶν Α.Ε., Μι-
χαήλ Βόδα 155β, πρ. ξυριστικὲς λά-
μες «ΑΘΗΡ»

ΠΑΤΡΑΙ

Πραπόπουλος Π. καὶ Σια, ἔργοστ. εἰς
Ἴτιές, πρ. ξυριστικὲς λεπίδες

Ἔργαστasia
πλαστίγγων - χρηματοκιβωτίων

ΑΘΗΝΑΙ

Κατσούρης Β., Ἡφαίστου 28, πρ. χρη-
ματοκιβώτια καὶ πλάστιγγες

Ναυπλιώτης Γ., Ἡφαίστου 16, πρ. χρη-
ματοκιβώτια

ΒΟΛΟΣ

Παρθένης Σ., Π. Μελά, πρ. πλάστιγγες,
ζυγοὶ καὶ χρηματοκιβώτια

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ἀδαμίχος Νικ., Μεγ. Ἀλεξάνδρου
πρ. χρηματοκιβώτια καὶ πλάστιγγες

Ξενάκης Κ., Λουδία 2, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Σαραντόπουλος Γ., Λαγκαδά 36, πρ.
ὁ ἄνω

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Κακαβούλη Ἑλένη, Διάδοχος Ἐ
Πάγκαλος, Ἡφαίστου 3, πρ. χρημο-
κιβώτια καὶ πλάστιγγες

Ποριώτης Ἐλευθ., Πλαταιῶν 7, πρ.
ἡ ἄνω

Ποριώτης Ε. Νικόλ., Πλαταιῶν 9, πρ.
πλαστίγγων καὶ χρηματοκιβωτίων

Παπανέστορος Χ., Δραγατσάνιου
πρ. ὡς ὁ ἄνω

Πάγκαλος Ἐλ. ἔκθ., Ἐλ. Βενιζέλοι
ἐργ. Κολοκοτρώνη 6, Δραγατσανί-
ου 64, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Σημήτου Ἰ. Υἱοί, Κάστορος 53, πρ. χρη-
ματοκιβώτια, μετάλλινα ψυγεῖα
ἐπιπλα ἐκ μετάλλου

«Συνεργατικὴ» Τάταρη, Παπαδάκη
Δαβράδου, Πλούτωνος 14

ΠΑΤΡΑΙ

Χανιώτης Νικόλ., Βότση 24, πρ. χρη-
ματοκιβώτια, πλάστιγγες καὶ χει-
μάξια

Χριστόπουλος Θρ., Βότση—Ρ. Φερα
πρ. πλάστιγγες

Ἔργαστasia
εἰδῶν ἐκ λευκοῦ μετάλλου

ΑΘΗΝΑΙ

Ἀναγνωστόπουλος Σπ., Ἐρμού
Θεοτοκάτος Νικ., Φωκίωνος

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Καλογιάννης, Παπαϊσιδώρου καὶ Κ
γιουμιτζόγλου, ἔργαστasia δύο,
τῆς ὁδοῦ Βιτωλίων ἀριθ. 36 καὶ
στοὰ Πολίτου 18

Τὰ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα διέπραξε τὸ Κ.Κ.Ε. κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων ἐτῶν, εἶναι τοιαῦτα καὶ τόσον πολλὰ, ἡ προδοσία τὴν ὁποίαν πραγματοποιεῖ συνεργαζόμενον μετὰ τοὺς χειροτέρους ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος, εἶναι τόσο καθημερινή, ὥστε τίποτε σχεδὸν νὰ μὴ ἤμπορῆ πλέον νὰ προκαλέσῃ ἀκόμη μεγαλύτεραν ἀγανάκτησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινῆς Γνώμης. Καὶ ὅμως ἡ ἀνακοίνωσις τῆς Ν.Ο.Φ., τὴν ὁποίαν μετέδωσε προχθὲς ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῶν συμμοριτῶν, ἀποτελεῖ γεγονὸς βαρυσήμαντον, ἐπιβεβαιῶσιν τόσο πλήρη καὶ τόσοσὸν πατηγυρικὴν τῆς μεγάλης προδοσίας, ὥστε νὰ πρέπη ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ τὴν προσέξουν καὶ νὰ τὴν μελετήσουν ἀπὸ κάθε πλευρᾶν.

Εἶναι πράγματι μακρὰ, ὅπως ἐγράφομεν χθὲς εἰς ἄλλην στήλην, ἡ ἱστορία τῆς προδοσίας αὐτῆς. Ἀπὸ τῶν πρώτων του βημάτων, ἀκόμη καὶ ὅταν ἐλέγετο «σοσιαλιστικὸν κόμμα», τὸ Κ.Κ.Ε. ἐκαλεῖτο ἀπὸ τοὺς αὐθέντας του νὰ ἀποχωρισθῆ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, νὰ ἀπαρνηθῆ κάθε ἴχνος Ἑλληνισμοῦ καὶ νὰ ἐνισχύσῃ οὐσιαστικῶς τὰς βλέψεις τῶν βορείων γειτόνων μας, ἰδιαιτάτα δὲ τῆς Βουλγαρίας — ἡ ὁποία ἦτο καὶ τότε καὶ πάντοτε τὸ ἀγαπημένον παιδί τῆς Ρωσίας — ἐπὶ πολυτίμων Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν. Ὅταν, εἰς τὰ 1921, ὁ τότε Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Κόμματος, κ. Κ. Γεωργιάδης, μετέβη εἰς τὴν Μόσχαν, ὁ διευθύνων τότε τὴν ὄλην προπαγανδιστικὴν διεθνή ὀργάνωσιν τοῦ κομμουνισμοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο ἄλλος ἀπὸ τὸν σημερινὸν ὑπουργὸν τῆς κομμουνιστικῆς Βουλγαρίας, σ. Κολλάρωφ, τοῦ ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν, ὅτι πρέπει καὶ οἱ Ἕλληνες κομμουνισταὶ νὰ ἀποδεχθῶν ἀδιστακτικῶς τὸ σύνθημα τῆς «ἐνιαίας καὶ ἀνεξαρτήτου Μακεδονίας», χωρὶς τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἤμπορέσῃ νὰ ἀναπτυχθῆ ὁ κομμουνισμὸς εἰς τὰ Βαλκάνια. Καὶ τοῦτο, διότι τὸ Βουλγαρικὸν Κομμουνιστικὸν Κόμμα, τὸ ὁποῖον ἦτο μοιραῖος ὁ πρόδρομος καὶ πρωταγωνιστὴς τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὸν Αἴμον, εἶχε νὰ ἀντιπαλαίσῃ μετὰ ἰσχυροὺς ἐχθροὺς, τὸν Τσαγκῶφ καὶ τοὺς κομιτατζήδης καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀπαιτήτως νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοὺς τὸ ἐπιχειρήμα τῆς αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας, διὰ νὰ πείσῃ τὰς Βουλγαρικὰς λαϊκὰς μάζας, ὅτι εἶναι εἰς θέσιν περισσότερον ἀπὸ τοὺς κομιτατζήδης νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ὄνειρον αὐτό.

Καὶ ὁ μὲν κ. Γεωργιάδης, πεισθεὶς καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ γεγονός καὶ ἀπὸ ἄλλα, περὶ τῆς ἀνθεθνικῆς θέσεως τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπεσχίσθη ἀπὸ

τὸ Κόμμα. Τὸ ἴδιον ἔκαμε καὶ ὁ μακαρίτης Πουλιόπουλος, δύο ἢ τρία χρόνια ἀργότερα, ἀφοῦ ὑπέστη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Μόσχαν τὴν ἰδίαν ἀμείλικτον πίεσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Ἄλλ' οἱ ἄλλοι κομμουνισταὶ δὲν εἶχον οὔτε τὸν πατριωτισμὸν, οὔτε τὸ ψυχικὸν σθένος αὐτῶν τῶν δύο, διὰ νὰ τελήσουν νὰ ἀντισταθῶν εἰς τὴν ἀξίωσιν, ἀξίωσιν τὴν ὁποίαν ἐπανελάβε μετὰ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον, ὁ σημερινὸς πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας, Γκεόργκη Δημητρώφ, ὅταν, τὸν Ἰούνιον τοῦ 1923 — μετὰ τὴν ἀνατροπὴν καὶ τὴν ἀγρίαν σφαγὴν τοῦ Σταμπολίνσκου εἰς τὴν Βουλγαρίαν — ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔμεινεν ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὅπωςδήποτε, τὸ Κ.Κ.Ε. συμμορφώθη πλήρως πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῆς Μόσχας καὶ τῆς Βιέννης — ὅπου ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, εἶχεν ἐγκατασταθῆ ἡ ἔδρα τῆς «Βαλκανικῆς Κομμουνιστικῆς Ὀμοσπονδίας» — διὰ τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας ὡς βάσεως πρὸς πραγματοποίησιν τῆς Βαλκανικῆς Ὀμοσπονδίας. Ἡ πρώτη σαφὴς καὶ κατηγορηματικὴ ἀπόφασις ἐλήφθη εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἑλλάδος, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1924, κατόπιν μακρᾶς καὶ ζωηρᾶς συζητήσεως. Οἱ ἰσαφωνήσαντες πρὸς τὴν ἀποφιν αὐτὴν κομμουνισταὶ Ἀποστολίδης καὶ Κορδάτος, καθηρέθησαν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Κόμματος καὶ ἡ ἀπόφασις καθωρῆκε, σχεδὸν ἀνεπιφυλάκτως, τὴν θέσιν τοῦ Κόμματος «ὑπὲρ τοῦ δικαιώματος τῶν προλεταρίων Μακεδονίας καὶ Θράκης, νὰ ἀποκτήσῃ τὴν πλήρη κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν τῶν ἀνεξαρτησίαν».

Συμμορφώτο οὕτω τὸ Κ.Κ.Ε. πρὸς τὰς ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας, ἐνερτικῶς μῆνας ἐνωρίτερα, εἶχε ἀπέσει τὸ πέμπτον παγκόσμιον Συνέδριον τοῦ 1924, τῆς Γ' Κομμουνιστικῆς Διεθνούς, υἱοθετοῦν ἄλλον ἐπισήμως τὴν Βουλγαρικὴν ἀποφιν, κατὰ τὴν ὁποίαν μόνον διὰ τῆς αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ πραγματοποίησις τῆς Βαλκανικῆς Ὀμοσπονδίας, κατὰ τὸν τρόπον ἱκανοποιούντα τὴν Βουλγαρίαν. Τὸ κάτωθι ἀπόσπασμα ἀπὸ τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τοῦ συνεδρίου αὐτοῦ, δὲν ἐπιτρέφει καμμίαν ἀμφιβολίαν: «Ὁ ἄνωγ τῶν λαῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης, καταγεμθέντων μεταξὺ ἑθνοσλαβίας, Βουλγαρίας, Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ὑπὲρ τῆς ἐπιτεύξεως τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ αὐτονομίσεως, ἐμφανίζεται ὡς εἰς τὴν ἀνωγεινότητα παραγωγὴν διὰ τὴν ἐπανάστασιν εἰς τὸ Βαλκάνιον. Ἀπόρριψις τοῦ συνθήματος αὐτονομίσεως Μακεδονίας καὶ Θράκης θὰ ἐσθμύνη τὴν ἀντι-

καγωνιστῶν τῆς ὑπαρξέως τῆς πραγματικῆς σφαίρας ἐπιρροῆς εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ ματαίωσιν τῆς ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς καταπολέσεως τῶν Μακεδονικῶν καὶ Θρακικῶν προλεταριακῶν μαζῶν. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ κομμουνιστικὴ Διεθνὴς ὑψώνει ἀποφασιστικὰ τὸ σύνθημα: Ἐνιαία καὶ ἀνεξαρτήτος Μακεδονία καὶ Θράκη!».

Ἐπέρασαν ἔκτοτε εἰκοσιπέντε ὀλόκληρα ἔτη, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων τὸ σύνθημα αὐτὸ συχνὰ καὶ μετὰ ἀκόμη κατηγορηματικώτερον τρόπον, ἐπανελήφθη ἀπὸ διεθνή κομμουνιστικὰ συνέδρια, ἔτη κατὰ τὰ ὅποια ἀπετέλεσε τὸ ἀντικείμενον μακρῶν καὶ συχνὰ ταραχῶδων συζητήσεων μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων κομμουνιστῶν, κατὰ τὰ ὁποία ἀρκετοὶ κομμουνισταὶ, οἱ ὁποῖοι διετήρουν κάποιον ἴχνος πατριωτικῆς συνειδήσεως, ἀπεσχίσθησαν ἀπὸ τὸ προδοτικὸν Κόμμα. Ἐπέρασαν εἰκοσιπέντε χρόνια, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων αἱ μυστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ 1924, ἔγιναν βαθμιαίως γνωσταὶ καὶ εὐρύτερον, κατηγγέλησαν ἐπισήμως ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς Κυβερνήσεις καὶ ἰδίως ἀπὸ τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰσηγήσεως ἐπὶ τοῦ «Ἰδιωνύμου Νομοθετήματός» του περὶ διώξεως τοῦ κομμουνισμοῦ, ἀπεδείχθησαν ἀκόμη καὶ μετὰ δικαστικὰς ἀποφάσεις, ἀπετέλεσαν τὸ κύριον ἐπιχειρήμα σφοδρῶν ἐπιθέσεων ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν χώραν μας. Καὶ ὅμως τὸ Κ.Κ.Ε. δὲν ἠθέλησεν ἢ δὲν ἐτόλμησε ποτὲ, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μακροῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος, νὰ ἀποκηρύξῃ ἐπισήμως τὴν θέσιν περὶ αὐτονομίου Μακεδονίας.

Συνέβη ὅμως κάτι ἀξιοπρόσεκτον: Ἄν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς πανισχύρου ψυχολογικῆς ἀντιδράσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ὀλοκλήρου καὶ διὰ νὰ διατηρηθῆ τὸ κινδυνεύσαν ἐπανελημμένως νὰ χάσῃ τὴν συνοχὴν τοῦ κομμουνιστικῶν κατασκευάσματος τοῦ Ε.Α.Μ. ἠναγκάσθησαν οἱ κομμουνισταὶ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐχθρικής κατοχῆς, νὰ ἀποκηρύξουν τὸ σύνθημα περὶ αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας καὶ νὰ ὀμιλήσουν περὶ Ἑλληνικῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος, τοῦτο εἶχε σαφῶς προπαγανδιστικὸν χαρακτῆρα καὶ δὲν ἐξέφάνιζε καθόλου τὸ κύριον, τὸ βασικὸν πρόβλημα τῆς προδοσίας, τὴν ὁποίαν εἶχε διαπράξει καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ὑπεχρεώτο νὰ ἐπιμείνῃ συνεχῶς τὸ Κ.Κ.Ε. Ἡ διάφευσις δὲ αὐτὴ ἐγένετο ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ τῆς Μακεδονικῆς αὐτονομίας ἔπαυε πλέον νὰ εἶναι μία ἀπλή προπαγανδιστικὴ «πλατφόρμα» τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας καὶ ἤρχισε νὰ μεταβάλλεται εἰς πραγματικὸν πρόγραμμα, τοῦ ὁποίου ἐπεδιώκετο μετὰ κάθε τρόπον ἡ ἐφαρμογή. Πράγματι, συμπίπτει σχεδὸν πλήρως ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ε.Α.Μ. καὶ τὰ ἐδῶ ὄργανά του ἐφρόντιζαν νὰ βεβαιούν, ὅτι αὐτὸ καὶ οἱ σύμμαχοί του θὰ ἀγωνισθῶν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς

Βλοντάκης Μιχ.
Γαρουφαλάκης Ν. Μιχ.
Καρδαμάκης Ι. Γεώργιος
Καριανάκης Γεωργ.
Καλλιγέρης Γεωργ.
Παπαδάκη Γ. ᾽Α)φοί
Σιφοδασκαλάκης ᾽Εμμ.
Τσαγκαράκης ᾽Εμμ.
Φρονιμάκης Περικλῆς

᾽Υδραυλικὰ

Κανιαδάκη ᾽Α)φοί (ΜΕΚ)
Κόρακας Κωνστ. (ὁ ᾽Αστῆρ)
Σαριδάκης Δημητ. τοῦ Κωνστ.
Ψεγλιαννάκης ᾽Αναστ.

᾽Υποκαμίσεων ἔργαστ.

Δρουδάκης Κωνστ.

᾽Υποδήματα

Βασιλάκης Μανουσ. τοῦ Γεωργίου
Δασκαλογιάννης Κωνστ.
᾽Ελπικίδης Μιχ.
Καλογεροῦς Γαβρ.
Καστροινάκης Γεώργ.
Μοσχονᾶς Γεώργ.
Μουνταντωνάκης Κωνστ.
Μπουζάκης Χρῆστος
Παπαδάκης ᾽Εμμ.
Τσοῦρδος Βασιλ.
Τσουτσουλάκης ᾽Ιωάν.
Φραγκόπουλος Στυλ.

᾽Υφάσματα

ΑΝΔΡΟΝΙΚΑΚΗ Ι. ΥΙΟ Ι
Βαρουδάκης ᾽Αριστ.
Δερμιζάκης καὶ Στρογγυλάκης
Ζερβουδάκης καὶ Στρογγυλάκης

Ζερβουδάκης ᾽Ιωσήφ
Κακόρογλου καὶ Βασιλάκης
Κατσούλης Μ. καὶ Περράν
Κουτρομπᾶς Εὐαγγ. καὶ
Στυλ.

Λεκάκης ᾽Ηρακλ.
Μαλινάκης Γεωργ.
Μπαλαντίνου ᾽Α)φοί
Μπαρμπόπουλος καὶ Φουρ
Μπιτσάκης ᾽Αντων.
Παντελίδης ᾽Ιωάνν.
Παπαγιαννάκης Μ. Γεωργ.
Περατσάκης ᾽Εμμαν.
Πιτσικούλη ᾽Α)φοί
Στεφανουδάκης Κ. Στέφ.
Στεφανουδάκης ᾽Εμμαν.
ΤΣΙΓΑΛΟΓΛΟΥ ΝΙΚΟ.
Χαβρὸς ᾽Ιωσήφ

Χριστιανάκης Γεώργ. τοῦ

Φωτογραφεῖ

Ζερβὸς ᾽Αθαν. (Φωτο — Λ

Χαρουπόμυ

Σκαμνάκης ᾽Ιωσήφ

Χημικὰ προῖ

Μπαλαντίνου ᾽Α)φοί

Χρυσοχοῖας εἰ

Μπιτσάκης Α. ᾽Ιωάν.

Χρώματα

Βενιανάκης Γ. Κωνστ.
ΓΑΡΟΦΑΛΑΚΗΣ Ν. Μ.
Καρδαμάκης Ι. Γεωργ.
Καριανάκης Γεωργ.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΝΙΑΔΑΚ

Μελέται ἐκτελέσεις ὑδραυλικῶν ἐγκαταστάσεων
θερμοῦ καὶ ψυχροῦ ὕδατος — Κεντρικαὶ θερμάνσεις

ΧΑΝΙΑ - ΚΡΗΤΗΣ

Ράλλη διάγγελμα δια τὰ εγγυηματα τῶν ἀνταρτίων
προσυχθῆναι εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὀρθῆς καὶ
ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ *σοφιστικὸς ἀμνηστία*

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

Ἕλληνες,

Αἱ Δυνάμεις τοῦ Ἄξονος ἀπεφάσισαν τὴν διὰ συντόνου καὶ μεγάλης ὀκλήης στρατιωτικῆς δράσεως ἐκκαθάρισιν τῆς Χώρας μας ἀπὸ τὰς λυμαινόμενας αὐτὴν συμμορίας, αἱ ὁποῖαι καθοδεργουῦνται καὶ χρηματοδοτοῦνται εἴτε ἀπὸ ὑπόβουλους καὶ ἐχθρικούς ξένους προπαγάνδας, εἴτε ἀπὸ ἐπικινδύνους ὑπονομευτὰς τοῦ διεπόντος ἡμᾶς κοινωνικοῦ καθεστῶτος, εἴτε ἀπὸ κοινούς κακοποιούς, εἴτε ἀκόμη ὀπὸ ἀφρονάς τινος ἀνευθύνους παράγοντας παρασυρθέντας καὶ ἐμπνευσμένους ἀπὸ ἐκείνους ἢ ὅποιοι, ἐν εὐμπαρείᾳ καὶ ἀσφαλείᾳ ζῶντες, ἀδιαφοροῦν διὰ τὸν ὄλεθρον τοῦ ἐπαπειλεῖ ἀνά πᾶν λεπτόν τοῦς Ἑλληνικούς πληθυσμούς καὶ συνεπῶς αὐτὴν αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν.

Πᾶν ὅ,τι ἀπέμεινεν ἐκ τοῦ πλούτου τῆς Ἑλλάδος μετὰ ἓνα ἀδικαιολόγητον πόλεμον, καταστρέφεται ἀνοικτιρμόνως. Δημόσια γραφεῖα, δικαστήρια, ταμεία, ἐφορεῖαι, σταθμοὶ Χωροφυλακῆς μεθ' ὅλων τῶν ἀρχείων τῶν, ἐγκληματικῶς πυρπολοῦνται.

Δεκάδες ἑκατομμυρίων τοῦ Δημοσίου, τῶν Τραπεζῶν, τῶν ἰδιωτῶν ληστεύονται ὑπὸ ἐνόπλων συμμοριῶν. Τρόφιμα στελλόμενα, κατόπιν ἀτήτων κόπων καὶ θυσιῶν, εἰς τὴν ὑπαίθρου πρὸς τροφοδωσίαν τοῦ πεινῶντος Ἑλληνικοῦ λαοῦ, δημεύονται καὶ διαρπαζονται.

Ἀξιοματικοί, ὑπαξιοματικοί καὶ ἄνδρες ἰδίᾳ τῆς Χωροφυλακῆς, δημόσιοι ὑπάλληλοι, δήμαρχοι καὶ πρόεδροι κοινοτήτων ἀγρίως βολοφοῦνται.

Βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις, Σιδηροδρομικαὶ συγκοινωνίαι, σιδηροδρομικὸν ὑλικόν, γέφυραι καὶ ὀλόκληρα ἀκόμη ὀδικὰ δίκτυα, ἀνατινάζονται εἰς τὸν ἀέρα.

Οὐδεμία καλλιέργεια τῆς γῆς δύναται νὰ γίνῃ, τῶν γεωργῶν δικάως διατελούντων ἐν ἀπογνώσει συνεπείᾳ τῆς ἀναρχίας.

Φιλήσυχοι ἀγρόται, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδῶν, ἀπανθρώπως κρουστροῦνται. Τελος ὀλόκληρα χωρία, χθὲς ἀκόμη ἐν γαλήνῃ διαβιούοντα, μεταβάλλονται πρὸς γὰρ τῶν ἐνόπλων αὐτῶν εἰς τέφραν καὶ ἐρείπια, οἱ δὲ κάτοικοι τῶν φεύγουσιν ἔξαλλοι ἐκ τρόμου πρὸς τὰ ὄρη, ὅπου εὐρίσκουσι τρομαρὸν ἐκ κακουχιῶν καὶ πείνης θάνατον. Ἰσοῦ τὸ ἔργον τῆς E. A. M. καὶ τῶν συγγενῶν τῆς ὀργανώσεων.

Ἐχὼν πλήρη ἀντίληψιν τῶν τρομακτικῶν κινδύνων εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ἐκτεθειμένοι οἱ ἀγροτικοὶ πληθυσμοὶ μας μετὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν τριαύστην κατάστασιν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῶν στρατευμάτων κατοχῆς νὰ θέσουν δι' ἀμέσου ἐνεργείας ὀριστικὸν τέρμα εἰς αὐτὴν, ἐθεώρησα ἐπιβεβλημένον εἰς ἐμὲ καθῆκον νὰ προέλθω εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν Ἀρχῶν τῶν Δυνάμεων τοῦ Ἄξονος, ὅπως αἱ συνέπειαι τῆς ἐκκαθαριστικῆς δράσεως μὴ πλήξουν τοὺς πόσον ἤδη δοκιμαζομένους φιλησυχούς, ἀλλὰ βυσταχεῖς κατοίκους τῆς ὑπαίθρου.

Αἱ Δυνάμεις τοῦ Ἄξονος, καίτοι ζεινὸν διεξάγουσιν πόλεμον, δὲν ἐδίστασαν νέν νὰ θέσουν δεῖγμα τῆς πρὸς τὸν νομιμόφρον καὶ φιλήσυχον Ἑλληνικὸν λαὸν συμπαθείας τῶν καὶ νὰ παράσχουν μεγαλοφρόνως ἀμνηστειάν, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐντὸς δέκα κέντε ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον ἤτοι

μέχρι τῆς 24ης ὥρας τῆς 20ῆς Μαΐου 1943 θέλουν ὑπανύσει εἰς τὴν πρόσκλησιν τῶν στρατευμάτων κατοχῆς.

Καλῶ συνεπῶς τὸν λαὸν τῆς ὑπαίθρου νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τοὺς εἰς τὰς προκηρύξεις τῶν Ἀρχηγῶν τῶν στρατευμάτων Κατοχῆς τιθεμένους ὁρους καὶ ὑπευθύνως δηλῶ ὅτι ἐφ' ὅσον θέλουν γίνεαι σεβαστοὶ οἱ ὅροι οὗτοι, οὐδένα ἀπολύτως κίνδυνον θὰ διατρέξῃ.

Οἱ ἐνοπιοὶ, οἱ ὁποῖοι ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας θὰ προσέλθουν καὶ θὰ παραδώσουν τὰ ὅπλα των, θὰ τύχουν ἀνεπιφυλάκτως ἀμνηστίας.

Οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων, τῶν κωμῶν καὶ τῶν χωρίων τῆς ὑπαίθρου, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς ἐστίας των, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἐγκαταλείψουν αὐτὰς κατανοῶντες ὅτι τὰ Στρατεύματα Κατοχῆς ἐκτελοῦν ἀπολύτως ἔργον προστασίας αὐτῶν ἐναντι τῶν ἐγκληματικῶς, κατ' αὐτῶν κυρίως, ἐρώντων ἐνόπλων, οὐδὲν ἔχουν νὰ πάθουν.

Ἵπόσχομαι ἀκόμη ὅτι, ἐὰν τηρηθοῦν πιστῶς οἱ ὅροι τοὺς ὁποίους θέτουν αἱ Δυνάμεις τοῦ Ἀξονος, θὰ δυνηθῶμεν τῇ βοήθειᾳ αὐτῶν νὰ ἐπισιτίσωμεν τοὺς πεινῶντας ἀγροτικούς πληθυσμούς καὶ νὰ παράσχωμεν πᾶσαν περίθαλψιν εἰς τοὺς ἀστέγους καὶ τοὺς πάσχοντας ἐξ αὐτῶν καὶ ὅτι οἱ ἀγρόται τῇ προστασίᾳ τῶν Στρατευμάτων Κατοχῆς θὰ δυνηθοῦν ἐν ἀσφαλείᾳ νὰ συνεχίσουν τὴν διακοπείσαν ἤδη καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν των καὶ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰ εἰρηνικά των ἔργα, ἐν γένει

Ἑλληνας,

Ἵπενθυμίζω εἰς ὑμᾶς ὅτι αἱ Δυνάμεις τοῦ Ἀξονος, καίτοι ἔχουσαι νὰ ἀντιμετωπίσουν ὅλας τὰς συνεπείας καὶ τὰς βαρείας ὑποχρεώσεις τοῦ πρωτοφανοῦς εἰς ἔκτασιν πολέμου, ἐπέδειξαν εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν τὴν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν συμπάθειάν των.

Μὴ λησμονεῖτε ὅτι διὰ γενναίας χειρονομίας τῶν Ἡγετῶν τῆς Γερμανίας καὶ Ἰταλίας ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἀφέθη ἐλεύθερος, μὴ θεωρηθεῖς αἰχμάλωτος πολέμου.

Μὴ λησμονεῖτε ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τελείως ἐγκαταλελειμμένος καὶ ἀποκεκλεισμένος πανταχόθεν, θὰ καταδικάζετο εἰς ἡμαδικὸν ἐξ ἀσιτίας θάνατον, ἂν μὴ, παρ' ὅλας τὰς τρομακτικὰς δυσχερείας καὶ παρ' ὅλα τὰ ἐγκληματικὰ σαμποτάζ, ἐπεσιτίζετο ἡ χώρα μας, ἐκ τοῦ ὑστερήματός των, ὑπὸ τῶν Δυνάμεων τοῦ Ἀξονος ὡς καὶ ἂν δὲν διευκόλυνον αὐταὶ τὴν μεταφορὰν δι' αἰθετέρων ἀτμοκλοίων, φορτίων ἀπαραιτήτου διὰ τὴν Ἑλλάδα σίτου καὶ ἄλλων εἰδῶν.

Μὴ λησμονεῖτε ὅτι δὲν ἐδίψασαν αὐταὶ καὶ ἐμπειρογνώμονας ἀκόμη νὰ στείλουν εἰς τὴν χώραν μας, διὰ νὰ σώσουν τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἀπὸ τὸν ἐκφυλισμὸν ἐκ τῆς κείνης, ὅτε εἶδον τὴν τραμερὰν τραγωδίαν τοῦ χειμῶνος τοῦ 1941.

Ἑλληνας,

Εἰς χεῖρας μας ἔγκειται ἡ σωτηρία μας. Μὴ ἀκούετε τὴν ὑπουλον φωνὴν τῶν ἐπικινδύνων ἐχθρῶν μας, τῶν λύκων οἱ ὁποῖοι ἔρχονται ἐν σχήματι προβάτων.

Ἀκούσατε τὴν φωνὴν μου, φωνὴν εἰλικρινοῦς πατριωτισμοῦ, φωνὴν τιμίας Ἑλληνικῆς συνειδήσεως καὶ βοηθήσατε νὰ σώσωμεν ὅλοι μαζῇ τὴν Μεγάλην καὶ Ἀγαπητὴν μας Πατρίδα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Φυλὴν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1943.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΡΑΛΛΗΣ

Η ΣΟΒ. ΡΩΣΙΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΝΣΛΑΥΙΣΜΟΣ

20η Καθημ. 7 Ιουν. 1947

ΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ "ΕΚΟΝΟΜΙΣΤ"

Είναι λίαν άπίθανον ότι τὰ μέλη του Πολιτικού Γραφείου προσηλυτίσθησαν εἰς τὰ δόγματα τοῦ Ἀξάκωφ καὶ τοῦ Ντοστογιεφσκυ. Θὰ πρέπει νὰ ἀναλογισθῆ κα.εἰς ὅτι ἡ στάσις τῶν ἐκάστοτε ρωσικῶν Κυβερνήσεων ἐναντι τοῦ Πανσλαυϊσμοῦ ὑπῆρξε παντοτε καιρσκοπική. Οἱ Σλαῦοι ποὺ κατετοπιζόντο ἀπὸ τοὺς Ἀψβούργους ἢ ἀπὸ τὸν Σουλτάνον, ἦτο φυσικὸν νὰ ἀναζητοῦν βοήθειαν ἀπὸ τὴν μεγάλην χώραν μετὰ τὴν ὁποίαν τοὺς συνέδεα, δεσμοὶ γλώσσης καὶ εἰς τινὰς περιπτώσεις καὶ θρησκείας. Οἱ σλαυόφιλοι διανοούμενοι τῆς Ρωσσίας ὠραματίζοντο τὴν ἀπολύτως τὸν ἀνθρωπίνου γένους. Ἀλλὰ ἡ Κυβέρνησις τῶν Τσάρων ἐνδιεφέρετο διὰ τὸν Πανσλαυϊσμὸν διὰ νὰ τὸν χρησιμοποιοῦν ὡς πρόσφασιν πρὸς δικαιολογίαν μιᾶς ἰμπεριαλιστικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ ὡς μέσον ἀποσπάσεως τῆς προσοχῆς ἀπὸ τὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα τῆς χώρας. Σήμερον ἡ σοβιετικὴ Κυβέρνησις σκοπεύει νὰ προσεταιρισθῆ τὴν ὑποστήριξιν διαφόρων ὁμάδων διὰ τῆς χρησιμοποιοῦσεως διαφόρων συνημάτων. Ὁ κλασικὸς Μαρξισμὸς κάμνει ἐκκλήσιν εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις τῆς Εὐρώπης, εἰς τὸν ἐθνικισμὸν καὶ τὸν «Πανασιατισμὸν» τῶν ἀποικιακῶν ἐγχρώμων λαῶν καὶ εἰς τὸν Πανσλαυϊσμὸν τῶν ἐθνῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ λαοὶ τῆς Δύσεως, ἀδιάφορον ἐὰν πρόκειται περὶ Γερμανῶν, Βρετανῶν, Γάλλων ἢ Ἀμερικανῶν, παρο-

σιάζονται ὡς μία ἐγώιστικὴ φυλὴ ἐκμεταλλευτῶν πλουτοκρατῶν, ποὺ θεωροῦν τὴν ὑπόλοιπον Εὐρώπην ὡς ἀποικιακὴν τῶν λαῶν.

Τὸ 1871 ὁ πανσλαυϊστὴς συγγραφεὺς Δανιέφσκυ ἐδημοσίευσεν τὸ βιβλίον του «Ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Εὐρώπη», ὅπου διεγράφετο μία σλαυικὴ ὁμοσπονδία κρατῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς Ρωσσίας. Πολλοὶ ἀπὸ τὰς προφητείας του, αἱ ὁποῖαι τότε ἐφαίνοντο φανταστικαί, ἐπραγματοποιήθησαν, κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα. Μεταξὺ ἐκείνων ποὺ δὲν ἔχουν πραγματοποιηθῆ εἶναι ἡ ἐσωμάτωσις τῆς Τεργέστης καὶ μέρος τῆς Καρινθίας εἰς ἓνα Νότιον Σλαυικὸν Κράτος καὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Θράκης εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Αἱ δύο τελευταῖαι περιοχαὶ περιλαμβάνονται ἀκόμη μεταξὺ τῶν σκοπῶν ποὺ ἐπιδιώκουν νὰ ἐπιτύχουν οἱ πανσλαυῖσταὶ κατὰ τὸ 1947. Ὁ σοβιετικὸς τύπος ἐξεφράσθη εὐνοϊκῶς περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις τῆς Μόσχας ὑπεχώρησε καὶ ἐπὶ τῶν δύο ταύτων σημείων, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον. Ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασίς τῆς ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἐκ τῶν δύο ὡς ἀνω σημείων θὰ ἐξαρτηθῆ ἐκ τοῦ κατὰ πόσον πιστεύει ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν βρετανικῶν στρατευμάτων ἐξ Ἑλλάδος θὰ ἐπιτρέψῃ τὸν σχηματισμὸν εἰς Ἀθήνας μιᾶς Κυβερνήσεως, ὅπου θὰ ὑπερισχῆ ἡ κομμουνιστικὴ ἐπιρροή. Ἐὰν τοῦτο κατωρθῆτο, ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀπεσπᾶτο ἀπὸ τὴν Μεγ. Βρετανίαν καὶ θὰ ἡ-

δύνατο νὰ ὑπαχθῆ μεταξὺ τῶν ἄλλων βαλκανικῶν κρατῶν. Θὰ ἤξιζε τὸν κόπον νὰ πληρωθῆ αὕτη ἡ τιμὴ προκειμένου νὰ διατηρηθῆ ἡ Ἑλλὰς τὴν Νότιον Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην. Ἐὰν ὅμως ἡ ἑλληνικὴ Δεξιὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν βρετανικῶν στρατευμάτων καὶ ἐξασκολευθῆ τὴν ἐπιφυλακτικὴν στάσιν τῆς ἐναντι τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., τότε ἡ Μόσχα θὰ ἐνίσχυε καὶ θὰ ὑπεστήριζε τὰ πανσλαυϊστικὰ ἐπιχειρήματα περὶ τοῦ σλαυικοῦ χαρακτῆρος τῆς «Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου» καὶ τῆς Θράκης καὶ περὶ τῆς ἐξολοθρεύσεως τῶν κατοίκων τῶν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εφασιστῶν. Μία φιλικὴ πρὸς τὴν Μόσχαν Ἑλλὰς θὰ ἠδύνατο ἐνδεχομένως νὰ κρατήσῃ τὰ τωρινὰ σύνορά της, ἀλλὰ μία Ἑλλὰς ἐχθρικῶς διακειμένη θὰ ἔπρεπε νὰ διαμελισθῆ καὶ ὁ Σλαυικὸς Συνασπισμὸς νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ Αἰγαίου. Ἡ βοήθεια ποὺ παρέχει εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Δόγματος Τρούμαν, ἀνέβαλεν ἀλλὰ δὲν ἀπέτρεψεν ὀριστικῶς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

Τὰ ἐθνικὰ προβλήματα τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ποὺ δὲν κατώρθωσαν νὰ λύσουν κατὰ τὸ παρελθὸν οἱ Αὐστριακοί, Ρῶσοι, Γερμανοὶ καὶ Γάλλοι πολιτικοὶ ἄνδρες, θὰ προκαλέσουν ἀσφαλῶς εὐκ ολίγας δυσχερείας εἰς τοὺς σοβιετικοὺς διπλωμάτας. Μέχρι τοῦδε ἡ

(Ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ Εἰς τὴν 3ην Σελίδα)

ΜΙΑ ΚΥΛΙΔΑ

2ος ὄροφος Γραφείων 25
Τηλέφ. 43-610 καὶ 84-125

Ἀναλαμβάνει πάσης φύσεως τελεωσιακὰς ἐργασίας, ἐκτελωνισμούς, ἀποταμιεύσεις, μεταφορτώσεις, παρῶν κάθε πληροφορίαν διὰ τὰς εἰσαγωγὰς, δασμοὺς κλπ.

Ἐπιπλώσεις παντὸς ρυθμοῦ. Καλίσθητικὴ ἐργασία. Τιμαὶ συμφέρουσαι

ΣΤΑΜ. Χ'ΥΣΟΣΤΙΜ'ΔΟΥ

Ἐβρου 52-ἐναντι Δημαρχίας-Ταμπούρια Πειραιεύς-Τηλ, 47-725

DAVENSET Partredge Wilson & Co Ltd

Μετασχηματισταί. Ἀνορθωταὶ Φορτίσεως Συσσωρευτῶν. Ἀνορθωταὶ Γαλβανοπλαστικῆς

Γεν. Ἀντιπρόσωπος: **ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ**
Νικητὰ 2-Τηλ. 40-795-ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΠΑΝΟΣ ΚΑΡΙΠΗΣ

Ἡ ἀρχαιότερα καλλιτεχνικὴ φωτογραφικὴ φῆρμα

ΒΑΣ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 8 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΤΗΛ. 40-700

328
Μόλις «τὰ ἐκατάφερεν» ἀρκετὰ κα-
λά, ἡ προτεραιότης ἔχει δοθῆ εἰς
τους σλαυϊκοὺς λαοὺς, ἐκ τῶν ὁποί-
ων οἱ δύο ὀλιγώτερον ὑποχείριοι,
δηλαδή οἱ Πολωνοὶ (περὶ ἔχουν ἱ-
στορικοὺς λόγους νὰ μισοῦν τὴν
Ρωσσίαν) καὶ οἱ Τσέχοι (οἱ ὁποῖοι,
μολονότι ρωσσοφίλοι, δεικνύουν γνη-
σίαν συμπάθειαν καὶ κατανόησιν
διὰ τὸν πολιτισμὸν τῆς Δύσεως), ἐ-
νεθαρρύνθησαν νὰ προβοῦν εἰς ἐ-
νεργείας πού νὰ καθιστοῦν ἀδύνα-
τον κάθε δυνατότητα συμφιλίωσης
μὲ τὴν Γερμανίαν, καὶ θ' αὐξήσουν
εὐτῶ τὴν ἐξάρτησίν των ἀπὸ τὴν
Ρωσσίαν χάριν τῆς προστασίας
των. Ἀπὸ τοὺς μὴ Σλαῦους ἐπρο-
τιμήθησαν οἱ Ρουμᾶνοι τῶν Οὐγ-
γρῶν, ἐν μέρει μὲν διότι εἶναι πε-
ρισσότερον εὐπειθεῖς, ἐν μέρει δὲ
λόγω τοῦ ὅτι οἱ ἄλλοι σλαυϊκοὶ λαοὶ
οἱ μισοῦν τοὺς Οὐγγρούς ἀλλ' εἶ-
ναι ἀδιάφοροι ἔναντι τῶν Ρουμά-
νων καὶ περισσότερο ἀπὸ ὅλα αὐ-
τά, διότι ἡ Ρουμανία εὐρίσκεται
πλησιέστερον πρὸς τὴν Ρωσσίαν καὶ
εἶναι εὐκολώτερον νὰ κρατηθῆ ἀπὸ
στρατηγικῆς ἀπόψεως. Διὰ τῆς ἀ-
ποδόσεως ὀλοκλήρου τῆς Τρανσυλ-
βανίας εἰς τὴν Ρουμανίαν, οἱ σοβιε-
τικοὶ ἡγέται ἐπεξέτεινον πρὸς δυ-
σμάς τὰ σύνορα τοῦ ἰδίου των κρά-
τους. Ἡ Ρουμανία ἀποτελεῖ οὐσια-
στικὸν τμῆμα τοῦ σοβιετικοῦ ἀμυν-
τικῆς συστήματος, πρᾶγμα πού
δὲν συμβαίνει μὲ τὴν Οὐγγαρίαν.

Θὰ ἐφαίνετο οὕτως ὅτι ἡ ρωσσι-
κὴ πολιτικὴ ἔχει λάβει τὰς καλυτέ-
ρας ἀποφάσεις πού ἠδύνατο ὑπὸ τὰς
ἐνεστῶσας συνθήκας. Ἀλλὰ τὸ νὰ
παύσῃ κανεὶς μὲ τὸ ἐθνικὸν αἶσθη-
μα τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐ-
ρώπης ἀποτελεῖ ἐπικίνδυνον παι-
γνίδι, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου οἱ ἐν ἐκάστη
τῶν χωρῶν αὐτῶν εὐρισκόμενοι ἐχ-
θροὶ τῆς Ρωσσίας ἔχουν μεγάλην
πεῖραν. Εἶναι δύσκολον εἰς τὰ νέα
καθεστῶτα τῶν χωρῶν αὐτῶν νὰ
ὑπερβάλουν τὴν ἀντιπολίτευσιν τῆς
Δεξιᾶς εἰς ἐθνικισμὸν, καθότι εὐτῶ
θὰ ἠδύνατο νὰ κατηγορηθοῦν ὡς
πράκτορες τοῦ ρωσσικοῦ ἱμπεριαλι-
σμοῦ. Ἡ ἐξ ἀντιθέτου κατηγορία
ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις εἶναι πρᾶκτωρ
τῶν Ἀγγλοσαξῶνων εἶναι πολὺ ὀ-
λιγώτερον ἀποτελεσματικὴ, διότι
οἱ Ἀγγλοσάξωνες εὐρίσκονται πολ-
λὸ μακρὰν, καὶ ὁ κάθε κάτοικος τῶν
χωρῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης
δὲν ἔχει δοκιμάσει ἐκ τοῦ πλησίον
τί ἐστὶν ἀγγλοσαξωνικὸς στρατός,
ἐνῶ γνωρίζει ἄριστα τί ἐστὶ στρα-
τιωτικὴ κατοχὴ ὑπὸ τοῦ ἐρυθροῦ
στρατοῦ.

Πρὸ τοῦ πολέμου ὁ ἐθνικισμὸς
καὶ ὁ φασισμὸς συνεδυάζοντο εὐκό-
λως καὶ φαίνεται πιθανόν, ὅτι τοῦτο
θὰ συμβῆ καὶ πάλιν. Ἀπὸ τὰς ὑ-
παρχούσας ἐνδείξεις φαίνεται ὅτι αἱ
ἀντιπολίτευσεις ἐκμεταλλεύονται πολ-
λὸ ἀποτελεσματικώτερον τὸ ἐθνικὸν
αἶσθημα ἀπὸ ὅτι τὸ κάμνουν τὰ
καθεστῶτα. Καθάρως φασιστικαὶ
μαζικαὶ ὀργανώσεις δὲν ἠμποροῦν
βεβαίως νὰ ἱδρυθοῦν σήμερον εὐκό-
λως εἰς τὰς χώρας τῆς Ἀνατολικῆς
Εὐρώπης. Τόσον εἰς τὴν Γιουγκο-
σλαυϊαν ὅσον καὶ εἰς τὴν Βουλγαρί-
αν ὁ φασισμὸς εἶχεν ἐπιβληθῆ τε-
χνητῶς ἐκ τῶν ἀνω καὶ οὐδέποτε εἶ-
χε κερδήσει τὴν συμπάθειαν καὶ
τὴν ὑπεστήριξιν τῶν μεγάλων λαϊ-
κῶν μαζῶν. Καὶ εἰς τὰς δύο ταύ-
τας χώρας τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα καί-
τοι ἔντονον, ἐλέγχεται σήμερον καὶ
καθοδηγεῖται κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ
τῶν Κυβερνήσεων, ἐνῶ τὰ ἀντιρωσ-
σικὰ αἰσθήματα καίτοι συνεχῶς ἐν-
τεινόμενα, δὲν εἶναι σήμερον ἀκόμη

ὁ «Σταυρὸς μὲ τὸ βέλος» ὑπῆρξαν
κάποτε δυναμικαὶ μειοψηφίαι, τὰς
ὁποίας ὑπεστήριζον σθεναρῶς μέλη
ὄλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων. Καὶ
εἰς τὰς τρεῖς αὐτὰς χώρας τὸ ἐθνι-
κὸν αἶσθημα ἔχει ὑπερεκχειλίσσει.
Καὶ εἰς τὰς τρεῖς τὸ μῖσος κατὰ
τῆς Ρωσσίας εἶναι σφοδρότατον καὶ
πλέον διαδεδομένον καὶ εἶναι ἐντονώ-
τερον μετὰ τῶν λαϊκῶν μαζῶν πα-
ρὰ εἰς τοὺς ἀνωτέρους κύκλους τῆς
ἀντιπολιτεύσεως, οἱ ὁποῖοι ἀντιλαμ-
βανόμενοι τὴν ἀνάγκην διατηρήσεως
καλῶν σχέσεων μὲ τὴν Ε. Σ. Σ. Δ.,
προσπαθοῦν, μὲ ἀμφίβολον ὁμῶς ἐ-
πιτυχίαν, νὰ συγκρατήσουν τοὺς ὀ-
παδοὺς των. Καὶ εἰς τὰς τρεῖς αὐ-
τὰς χώρας ὁ ἀντισημιτισμὸς εἶναι
ἐξ ἴσου σφοδρὸς ὅσον κατὰ τὸ πα-
ρελθόν.

Τέλος εἰς τὴν Πολωνίαν, Οὐγγα-
ρίαν, Σλοβακίαν καὶ Κροατίαν ἡ
Καθολικὴ Ἐκκλησία ἐξακολουθεῖ ἐ-
ξασκουσα μεγάλην ἐπίρροην. Μό-
νον εἰς τὴν Κροατίαν ἔχει ὑποστῆ
αὕτη πραγματικὸν διωγμὸν. Εἶναι
προφανές ὁμῶς ὅτι τὰ νέα καθεστῶ-
τα σκοπεύουν νὰ τῆς παραχωρή-
σουν ὅσον τὸ δυνατόν πλέον περιο-
ρισμένην ἀνάμιξιν εἰς τὰ κοινὰ καὶ
ἰδίως εἰς τὴν παιδείαν. Ἡ Ἐκκλη-
σία δυσπιστεῖ πρὸς τὰς ὠραίας λέ-
ξεις τοῦ Μπιερουτ ἢ τοῦ Ρακόζυ
καὶ δὲν ἀποκρούπει τὴν ἐχθρότητά
της. Ἀποτελεῖ δὲ αὕτη τὸ σημεῖον
συμπαροῦσεως ὄλων τῶν ἀντικομμου-
νιστῶν καὶ ὄλων τῶν ἀποχρώσεων
τοῦ ἐθνικισμοῦ. Τὸ αὐτὸ ἔπορε νὰ
λαχθῆ, εἰς πολὺ μικρότερον ὁμῶς
κλίμακα, διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκ-
κλησίαν εἰς τὴν Ρουμανίαν, Βουλ-
γαρίαν καὶ Σερβίαν.

Αἱ κοινωνικαὶ βάσεις διὰ μίαν ἀ-
ναβίωσιν τοῦ φασισμοῦ ἀποτελοῦν-
ται ἀπὸ τοὺς παυθέντας δημοσίους
ὑπαλλήλους, τὸν ἐμπορικὸν κόσμον
καὶ τοὺς δυσηρεστημένους χωρι-
κούς. Ὡς ἰδεολογικὴ βάση χρησι-
μεῖ ἓνα μίγμα ἐντατικοῦ ἐθνικι-
σμοῦ, κληρικαλισμοῦ, ἀντισημιτι-
σμοῦ καὶ ἐνὸς ἀδιακρίτου μίσους
κατὰ παντὸς ἀριστεροῦ. Βεβαίως
καμμία νέα σχετικὴ κίνησις δὲν θὰ
ἐλάμβανε τὸ ὄνομα τοῦ φασισμοῦ,
ἀλλὰ θὰ ἐπληγσίαζε μάλλον πρὸς
τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλον τῶν δύο τύπων,
παράδειγμα τῶν ὁποίων ἀνευρίσκου-
μεν εἰς τὰς ρωσσικὰς ὀργανώσεις
τῶν «Μαύρων Λόχων» τῶν ὁργῶν τοῦ
20οῦ αἰῶνος ἢ εἰς τοὺς Ἀυστρια-
κοὺς «Χριστιανοσοσιαλιστάς» τοῦ
Ντόλφους. Ἡ προσεχὴς ἀποχώρησις
τῶν σοβιετικῶν στρατευμάτων κά-
μνου, τὸ πρέβλημα τοῦτο νὰ γίνῃ
ἐξαιρετικῶς ἐπίκαιρον.

Δὲν εἶναι βεβαίως δυνατόν νὰ ἀ-
ποδειχθῆ σήμερον κατὰ πόσον οἱ
σοβιετικοὶ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτι-
κοὶ ἡγέται θὰ ἠδύνατο, ἐπιδεικνύ-
οντες περισσοτέραν λεπτότητα καὶ
ἀνεκτικότητα, νὰ ἐπιτύχουν μίαν εἰ-
λικρινεστέραν συνεργασίαν μετὰ
τῶν λαῶν τῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολι-
κῆς Εὐρώπης. Ἐκεῖνα ὁμῶς τὸ ὀ-
ποῖον εἶναι βέβαιον εἶναι ὅτι τὸ ἐ-
θνικὸν αἶσθημα εἰς τοὺς λαοὺς αὐ-
τοὺς εἶναι σήμερον ζωηρότερον πα-
ρὰ ποτε. Ἡ ἀλλαγὴ αὕτη δὲν ἠμ-
πορεῖ παρὰ νὰ κάμῃ τραγικὴν ἐντύ-
πωσιν εἰς ὄλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
εἶδαν τί ζωῆς εἶνε τοῦτο προεβλή-
σει κατὰ τὸ παρελθόν καὶ τί ἐλπί-
δες εἶχαν στηριχθῆ ἐπ' αὐτοῦ τὸ
1944.

(Ἐκ τοῦ «Ἐκονομιστᾶ»)

Οἱ μοτοσυκλῆτες πού πωλοῦνται
στὸ Χασάνι παίρνουν δύο ἐπιβά-

μῶς, τὴν ρουμανίαν καὶ τὴν ουγγα-
ρίαν, ὁ φασισμὸς ὑπῆρξεν ἓνα σα-
φῶς γηγενὲς προϊόν. Οἱ ἐθνικοὶ δι-

Φάληρον, προ, ὀξφόρδια, βατίστες, φορεματάκια, δίμιτα, κάμποι, σινδονόπανα, φανελλότσιτα

Δημητριάδης Κωνσταντῖνος Α.Ε., ὁδὸς Μεθώνης 69, προ. ἀλατζάδες

Καρελλᾶς Δημ. Α.Ε., ἔργοστ. καὶ γραφ. Μικρᾶς Ἀσίας 28, προ. φορεματάκια, φανελλότσιτα, ὀξφόρδια, δίμιτα, ἀλατζάδες, τρικολίνες, προσόψια κ.λπ.

Καρακωστανόγλου Χαρ., Καραϊσκάκη 5 Ν. Κοκκινιά

Καραγιαννόπουλος Ἄνδρ., ὁδ. Θηβῶν, Π. Κοκκινιά, προ. ἀλατζάδες

«Κερκίς» Κυρ. Κούρταλης, ἔργοστ. ὁδ. Αἰτωλικοῦ 3, προ. ὑφάσματα, λινά, λινόβάμβακα, μουσαμάδες, λινόι ναυτιλίας καὶ κανναβατσότριχα

Καϊταζόγλου καὶ Καραογιάνογλου ὁδ. Ἄγ. Δημητρίου 47, προ. ἀλατζάδες, σινδονόπανα, κουβέρτες καὶ προσόψια

Κούρταλης Κωνστ., Κάστορος 6, προ. ἀλατζάδες

Ὅρλωφ Ν. καὶ Α., ἔργοστ. ὁδ. Ψαρρῶν καὶ Μεθώνης, γραφ. Ἀριστείδου 2, προ. ἰσιόπανα, ὑφάσματα διὰ σκιάδες καὶ σηματόπανα

«Παλατιανὴ Ἀρτίν» Ἀνών. Ἑλληνικὴ Ὑφαντουργικὴ Ἑταιρεία, ἔργοστ. ὁδ. Παπαστρατοῦ 80, προ. ἀλατζάδες, στρωματσόπανα, κουβέρται, ζακάρ, σινδονόπανα, φανελλότσιτα κ.λπ.

Παπαδάκης Εὐάγ., ἔργ. λεωφ. Μνημείου Καραϊσκάκη, Ν. Φάληρον, προ. ἀλατζάδες

Παπαεναγγέλου Θ., Μοσχάτο

ΠΑΤΡΑΙ

Ν. Παπαγιαννόπουλος Α. Ε., προ. μαλοβάμβακα καὶ βαμβακερὰ ὑφάσματα

ΣΥΡΟΣ

Βελισσαρόπουλος Θ. καὶ Ἀδελφοὶ Α. Ε., προ. ἀλατζάδες, ὀξφόρδια, βατίστες, φορεματάκια, κάμποι, προσόψια, κουβέρτες, στρωματσόπανα καὶ κεφαλόδεσμοι (καλεμικεριά) κ.λπ.

Κρυστάλλης καὶ Τσαγκαράκης, προ. ἀλα-

τζάδες κ.λπ. βαμβακερὰ ὑφάσματα
Μπαρμπέτας Εὐάγ. Α. Ε., προ. ὡς ὁ ἄνω Νικολαΐδης Εὐθ. καὶ Σία, προ. ὡς ἡ ἄνω ἑταιρεία

ΤΡΙΚΚΑΛΑ

Τεγοπούλου Ι. Υἱοί, Ὑφαντουργικὴ Τρικκάλων Α.Ε., προ. προσόψια κοινὰ καὶ ζακάρ πολυτελείας, μπουρνούζια, κουβέρτες καὶ τραπεζομάνδουλα (καλύμματα τραπεζῶν) κοινὰ καὶ πολυτελείας, ζακάρ, ἀλατζάδες καὶ φορεματάκια

Τεγόπουλος Ν. καὶ Υἱός, προ. ἀλατζάδες

ΤΥΡΝΑΒΟΣ

Γουνιτσώτης καὶ Μπίτης, προ. ἀλατζάδες

**Ἐργοστάσια
Διαφημιστικῶν ταινιῶν**

ΑΘΗΝΑΙ

«ΒΕΤΥ» Καραλής καὶ Σία, Καλλιθέα, λεωφ. Θησέως 80, προ. ταινίαι διαφημιστικαὶ ραπτῶν ἐκ βάμβακος ἢ μετὰξῆς

Ἐργοστάσια Κλωστοβιομηχανίας

ΑΘΗΝΑΙ

Α.Β.Σ. Κλωστοβιομηχανία Ι. Θεοδορακοπούλου «Κλωσταὶ Κιθάρας», ἔργ. Α' Ἐρμοῦ 131, ἔργ. Β' Σαρρῆ 11, Γραφ. Ἐρμοῦ 131, προ. κλωσταὶ ραφῆς, κεντίμιτος, μανταρίσματος, τρυπώμιτος, κουβαρίστραι κ.λπ.

«ΒΕΚΑ» Ροδόπουλος Π. Ι. καὶ Σία, ἔργ. ὁδ. Νεῦδεν 36, προ. ὡς ὁ ἄνω

Ἑλληνικὴ Κλωστοβιομηχανία Α.Ε., γραφεῖα Ἀριστείδου 12, ἔργ. ἐν Ν. Ἰωνία ὁδ. Λαρδανελίων, προ. κλωσταὶ ραφῆς

Κλωστοβιομηχανία Ἀθηνῶν, Καρόρη 4 Λεβαχίδης Ι. Γ., ὁδ. Ἐδουάρδου Λω 2β προ. κλωσταὶ ραφῆς

Ραζῆς Κ. καὶ Σία, ἄνώνυμος βιομηχανικὴ ἑταιρεία κλωστῶν, ἔργοστ. Κορυ-

Σαραντόπουλος Χαρ., Ἰ. Μεταξᾶ, Ν. Ἰωνία

Τουρνιβούκα Π. Κ. ἄ. ἔ., Ἐρμοῦ 42, πρ. προσόψια, μπουρνούζια

Ἐφαντήρια Ν. Ἰωνίας ἄ. ἔ., ἐργοστ. ἐν Ν. Ἰωνία, 4ης Αὐγούστου, πρ. κάμπωποτ καὶ λοιπὰ βαμβακερὰ ὑφάσματα

ΑΡΓΟΣ

Λαλουκιώτης Ἰωάν. καὶ Σοῦπος, πρ. ἀλατζάδες, σινδονόπανα χρωματιστά, κλπ. ὑφάσματα βαμβακερὰ

Μαρίνου Ἀδελφοί, πρ. ὡς οἱ ἄνω

Μπόνης Ἀθαν.

Ρόκας Ἀθ. καὶ Μπαζιώτα Ἀφοί, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Νάσκος, Ρουσόπουλος καὶ Σκλήρης, πρ. ὡς οἱ ἄνω

ΒΟΛΟΣ

Θεσσαλικὴ Ἐφαντουργικὴ Ἐταιρεία πρ. ἀλατζάδες

Τσιμπλούλης Ἰωάν., πρ. ὡς ἡ ἄνω Ἐταιρεία

Φίτσιος Νικόλ., πρ. ὡς οἱ ἄνω

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ἀρσλάνογλου Χατζῆ Υἱοί, ἐργοστ. ἐν Τούμπα Πόντου, πρ. Βαλαωρίτου 33, πρ. κουβέρται βαμβακεραὶ διαφόρων σχεδίων ὡς καὶ καλύμματα τραπεζῶν

Ἀρσλάνογλου Ε., ἐργοστ. ἐν Συν. Χαριλάου 8η πάροδος, πρ. θῆκαι προσκεφάλων καὶ κουβέρται

Ἰσμίρογλου Ν. Υἱοί, Βαλαωρίτου 24, πρ. Ἀλατζάδες

Μουράτογλου Σωκρ., ἐργοστ. Λαγκαδᾶ καὶ Μηδείας, πρ. Βαλαωρίτου 26

Παπάζογλου Α. Ι., ὑφαντήρια κουβερτῶν, ἐργοστ. ἐν Συνοικ. Ἀρτάκης—Τούμπα, πρ. Βαλαωρίτου 33, πρ. κουβέρται βαμβακεραὶ

Παπαϊωαννίδης καὶ Ἀναστασιάδης, γρ. Συγγροῦ 9, ἐργοστ. εἰς Ἀμπελοκήπους, πρ. ἀλατζάδες καὶ κουβέρται

Τουρνιβούκας Π. Κ. καὶ Σια, ἐργ. Δελφῶν καὶ Παπακυριαζῆ, γραφ. Ἐρμοῦ 42, πρ. ἀλατζάδες, κουβέρται καὶ τραπεζομάνδυλα.

Δζιμπίρογλου Ρ., Οἶκος Ροξάνη, ἐργοστ. Λαγκαδᾶ, γραφ. στοῦ Δαβιδέτο, πρ. κουβέρται, σινδόνια καὶ τραπεζομάνδυλα ζακὰρ

Ἐφαντουργικὴ Ἐταιρεία Θεσσαλονίκης, ἐργοστ. Ἄνω Τούμπα, πρ. ἀλατζάδες, κουβέρται καὶ τραπεζομάνδυλα

Φριτζέριο Χ. καὶ Σια, Συν. Χαριλάου Βηλαρᾶ, πρ. ἀλατζάδες, σινδόνια, κουβέρται καὶ τραπεζομάνδυλα

Χοβαγκιμιὰν Λεβόν, Πάϊκου 6, πρ. ὑφάσματα ἐκ βάμβακος, ἀλατζάδες καὶ σινδόνια

ΛΑΡΙΣΣΑ

Ἀστερίου καὶ Χαλκιᾶς, πρ. ἀλατζάδες

Ζουναλῆ Ἀδελφοί, πρ. ἀλατζάδες

Καζαντζῆς Νικόλ.

Κουκουτᾶρα Ἀφοί, Ἐφαντουργικὴ Ἐταιρεία, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Μαντζανῆς Χρ. Παυσ., πρ. ἀλατζάδες

Μαντζανῆς Χ. καὶ Δημόπουλος Κ., πρ. ἀλατζάδες

Ἐφαντουργικὴ Ἐταιρεία Πατσάλης Γ. Α.Ε., πρ. ἀλατζάδες, φορεματάκια, ὀξφόρδια. πετσετόπανα κλπ.

ΛΑΜΙΑ

Μαχαίρα Ἀδελφοί καὶ Μπαϊζάνος Ἰωάν. πρ. ἀλατζάδες καὶ σινδονόπανα

Σπυρόπουλος Σ., πρ. ἀλατζάδες

ΛΕΒΑΔΕΙΑ

Τσολάκος Λουκᾶς, πρ. ἀλατζάδες

ΝΑΟΥΣΑ

Λαναρᾶς καὶ Σία, πρ. Δίμιτον ναυτικοῦ κλπ. ὑφάσματα ἐκ βάμβακος

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Βελισσαρόπουλος Θ. καὶ Ἀδελφοί Α.Ε., ἐργοστ. ἐναντι σταθ. ἤλεκτρ. σιδηρ. Ν.

ΝΕΡΑΪΔΟΧΩΡΙ, ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΓΑΥΡΩΘΗ Ο ΠΑΠΑ-ΣΚΡΕΤΑΣ

Η τραγική ιστορία του μικρού Μαρ-
γαρίτη: Του έσπασαν τὰ κόκκαλα...
ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ...

Το Νεραΐδοχωρι είνε τὸ πιὸ
μακριὰ τοῦ Κόζιακα. Χί-
λιόμετρα πενήντα δυὸ
μέτρο, ἀνάμεσα σὲ
ὄρους καὶ κέδρων. Εί-
ναι σὲ μιὰ ἀπότομη
πέδια κάποιο ξέφωτο
ἐπὶ τῆς Ταξιαρχίας ποῦ
ἔχει τριγύρω του, ἔ-
στιν ἀσβέστη τὰ
ὄρη σημαία γιὰ νὰ
ἴδω καθαρά τ' ἀερο-

κλιμένο ἀπὸ φωτιά
καὶ αἱματοκυλισμένο
ἐδημοκρατικὸ στρα-
τεύμα μὲ δάκρυα στὰ
ὄμματα στρατιῶτες. Ἐδῶ
οἱ ἄνθρωποι εἶχαν μεγάλη
ἀδυστοχίαν καὶ γι'
αὐτὸ ἤλπιζοντας
ἐπὶ τὸ χωριὸ χάρις
τοῦ τοποθεσίας.
Ὅσοι λίγοι ἄνδρες καὶ
γυναῖκες τὸ χωριὸ καὶ τοὺς
ὄρους νὰ τοὺς ἀκολουθῆ
οἱ διέφυγαν μέσα
καὶ ξαναγύρισαν
ἐπὶ τὰ σπίτια.
Ἐξορίστησαν καὶ ἀλ-
λόγηται ἀκόμη..

ΡΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ
Νεραΐδοχωρι. οἱ
ἐπιζώντες τοῦ Κ-
κώλησαν σ' αὐτό.
ὁ ἀπαίσια κα-
τὰ τὰ ὄρη μὲ
οἱ κάτοικοί του.
ἔγνωσαν σ' ὅλο
τὸ χωριὸ, γιατί ἡ πρῶ-
τὴ ἀγριότης τοῦ
ὄρη τῆς Ἑλλά-
δὸς ἔξω ἀπὸ τὸ χω-
ριὸ δάσος, σταυ-
ρὸ ἐμαρτύρησε, ὁ
πᾶς πρὸ χωριού

ἐν τῇ περιοχῇ
τὴν Ἑλλάδα.
ὅσοι ἔγιναν
ἐθνοφονοῦν χωροῦν.
ἀντικεινὸν μεθορί-
α λαβὸν μέρος
τοῦ Σλαβικοῦ
ὄρη καὶ πο-
κρῶσις τῶν
ἰσχυριστῶν καὶ
συμμοριτῶν ἀ-
ποστολῆ πολεμ-
εὐρυτάτην κλί-
α ἢ τοιαύτη συμ-
ἄν ὁμῶρον κρα-
τασιστικὴν δο-
ν ἑλληνικὴν Μα-
ν τῶν ὡς ἄνω
τὴν 3ην σελίδα)

ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΜΑΣ κ. Γ. ΛΥΔΙΑ

Μεγάλου Σκρέτα.
Οἱ χωρικοὶ μου λένε πὼς ἄ-
κουγαν μιὰ νύκτα ἐπὶ ἀλλήλη
τὴν οἰκωγὴν τοῦ παπᾶ καὶ συν-
ταράσσον τὸ δάσος, ἀκούγαν
τοὺς ἀναστεναγμούς του καὶ
τὴν ἐπιπλήθειαν του νὰ τὸν λυ-
πηθῶν καὶ νὰ τὸν ἐκτελέ-
σουν.

Τὸν εἶδαν μετὰ καρφωμένον

Ὁ τραγικὸς πατέρας Μι-
χαὴλ Μαργαρίτης

ἐπὶ τὸ ἔλατο, γλῶσσό, μὲ τὸ κε-
φάλι γυμνὸ ἐπὶ τὸ στήθος, μὲ
τὰ γκρίζα τοῦ μαλλιά καὶ τὰ
γένεια ν' ἀνεμίζουν ἐπὶ τὸ φύ-
σημα τοῦ ἄερα. Τὸ θέαμα ἦ-
ταν τραγικὸ καὶ οἱ γυναῖκες
κλεισμένες ἐπὶ τὰ σπίτια τους,
ἐκλαίγαν καὶ παρακαλοῦσαν
τὸ Θεὸ νὰ λυπηθῆ τοὺς ἀνθρώ-
πους.

Τὸ δεύτερο ἔγκλημα δὲν ὑ-
στερεῖ τοῦ πρώτου σ' ἀγριό-
τητα. Θύμα ὁ 18ετής Πανα-
γιώτης Μαργαρίτης. Ὁ τρα-
γικὸς νέος εἶχε ἐπιστρατευθῆ
διαίως τῆς τελευταίας μέρας
ἀπὸ τοὺς συμμοριτῆς. Ἐπει-
δὴ δὲν ἤξερε ἀπὸ ὄπλα, τοῦ
ἀνέθεσαν νὰ φρουρῆ τὰ μευλά-
ρια ποῦ χρησιμοποιοῦσαν γιὰ
τὴν μεταφορῆς. Οἱ συμμορι-
τες, ἐπιστρατεύσαν καὶ τὸν
πατέρα τοῦ Παναγιώτη, ἄν-
δρα ἡλικιωμένο καὶ μὲ φαμί-
λια ἀποτελουμένη ἀπὸ ἐννιά
παιδιά.

Μιὰ νύκτα ἀκούστηκαν φω-

νός. Ὁ γέρος Μαργαρίτης
ποῦ φύλαγε τὸ σκῆπτρό, δρέθη-
με νὰ κοιμηθῆ καὶ τὸ ξύλο
ἔπεφτε βροχή. Ὁ Παναγιώτης
ἔταξε, εἶδε νὰ δένουν τὸν
πατέρα του μὲ τοὺς ὑποκρά-
τους καὶ ὤρμησε νὰ τὸν σώ-
σῃ. Κατηγορήθη ἐπὶ ἀπει-
θαρχία καὶ παρεπέμφθη νὰ δι-
κασθῆ.

Ἐλείπαν ὁμῶς οἱ ἀρμόδιοι
καὶ ἡ δίκη ἀνεστάλη. Στὸ με-
ταξὺ ὁ Παναγιώτης φρουροῦ-
σε τὰ μευλάρια τοῦ ὡς τὴ στιγ-
μὴ ποῦ δυὸ «Σπιτσαφάιο» φά-
νηκαν πάλιν ἀπὸ τὸ χωριό.
Φουκέτες καὶ πολυδόλα δού-
λεψαν, καὶ ὅταν ἔφυγον τὰ κα-
ταδικαστικὰ δόξα συμμοριτῆς
ἦσαν νεκροὶ καὶ σχεδὸν κανέ-
να ζωντανὸ μευλάρι δὲν ἀπό-
μεινε..

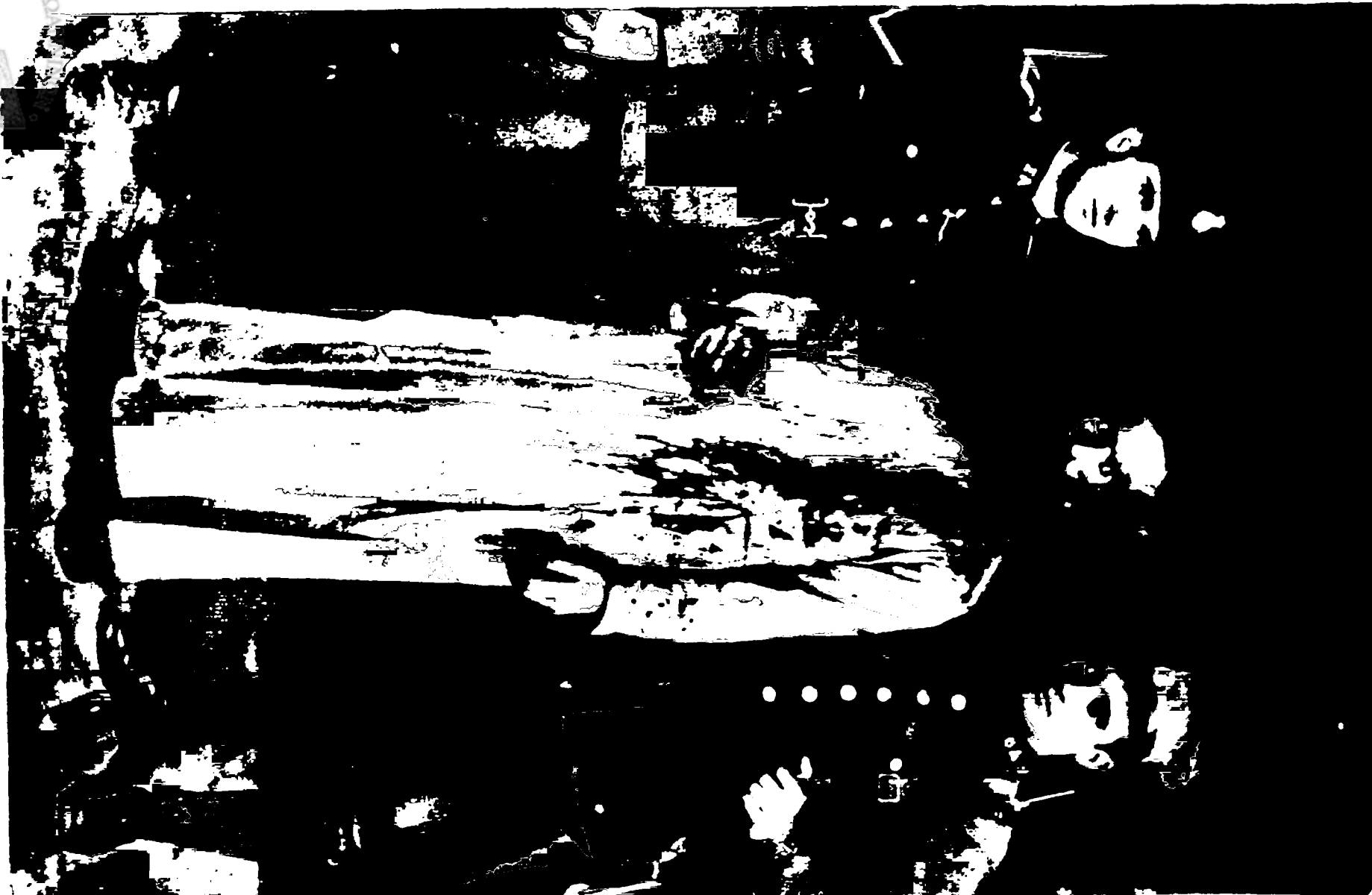
ΤΟΥ ΤΣΑΚΙΣΑΝ ΜΕ ΜΙΑ ΠΕΤΡΑ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ

Δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία στοὺς
συμμοριτῆς, ὅτι «ἂν ὁ Πανα-
γιώτης πρόσεχε περυσότερο,
δὲν θὰ σιιέβαινε τὸ κακό!».
Γι' αὐτὸ χωρὶς νὰ περιμένουν
δικὴν καὶ ἀνακρίσεις, ὤρμη-
σαν ἐναντίον τοῦ παιδιοῦ μὲ
τὰ κοντάκια τῶν ὄπλων. Τοῦ
σπασσαν τὰ κόκκαλα, τοῦ λυ-
γισαν τὴ σπεινδυλικὴ στήλη,
καὶ ὅταν μουγγρίζοντας ἔπεσε
κάτω καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του
ποτάμι ἔτρεχε τὸ αἷμα, οἱ
ἄνθρωποι ποῦ πολεμοῦνε «γιὰ
τὴ λευτεριά» ἀρπάξανε τὴν πέ-
τρα.

Μὲ κοτρώνια θεώρητα, ἀρ-
γισαν νὰ τοῦ ἀλέθουν τότε τὸ
κεφάλι καὶ δὲν σταμάτησαν
παρὰ σὰν εἶδαν τὸ κεφάλι τοῦ
τραγικοῦ παιδιοῦ νὰ χάνεται
μέσα ἐπὶ τὰ χώματα καὶ ἐπὶ τὴ
λάσπη, ποῦ γίνηκε ἀπὸ τὸ αἷμα
του..

«Δὲν τοὺς ἔφτανε αὐτὸ
μεῦ λέγει κλαίγοντας ὁ πατέ-
ρας του. Οἱ διαβόλοι ποῦ φω-
λάζουν ἐπὶ τὴν ψυχὴν τους, τοὺς
ἔσπρωξαν νὰ συνεχίσουν τὸ
κακό, νὰ μὴν ἀφήσουν τὸ κα-
κουργημα ἀτέλειωτο. Προχθὲς
πρὶν φύγουν, ἔβαλαν φωτιά
καὶ μούκαψαν τὸ σπίτι! Τ'
ἀδέρφια μου ἀπὸ τὴν Ἀμερι-
κὴ μοῦ εἶχον στείλει ρούχα
καὶ εἶχαμε ἀνθρωπέψει ὅλοι.
Κάηκαν ὅλα καὶ μεῖς μείναμε
ἐπὶ τὸ δρόμο μὲ τὴν ψυχὴν μόνο».

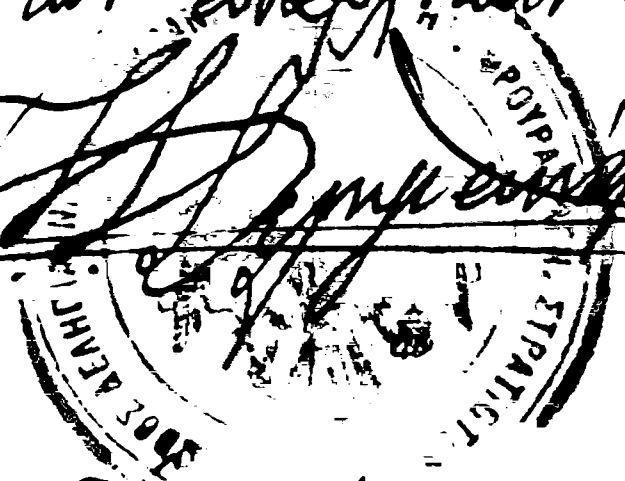
Γ. ΛΥΔΙΑΣ

Πρὸς τὸν πρῶτον παύσαντα Ἑλλημιστὴν φίλον μου κ, ἄγγελον λέγειν
καὶ δευτέρου ἐξελθόντα
Ἐκδώματα ἔργων τῶν δῶρων ἡμῶν

διὰ τὰ δωρεῶν καὶ ἑθνικῶν βιβλίων
ματὰ ἐν μέσους τῶν ἀνεργῶν καὶ ἐργαζομένων

[Handwritten signature]

Ἐν Ἀθήναις 27 14-4-45

Ὀλιβιέρης Χαρ. Α. Ε., Μιλτιάδου 18β	Παπαϊωάννου Δημ., Μενάνδρου 66
Ὀστρόβσκυ Σ., Σίνα 6	Παπαϊωάννου Α. Μάριος, Πειραιῶς 30
Οὐγούρογλου Ἀφοί, Ἑρμείου 12	Παπαϊωάννου Νικ., Λέκκα 14
Παγκάκης Δημ., Κολοκοτρώνη 43	Παπακωνσταντίνου — Λαγανάς καὶ Σίε
Τσῶρτσιλ 45β
Πάγκαλος Η. Ἀγησ., Σωκράτους 43γ.	Παπανδρικόπουλος Μίμης, Ἀριστείδου 1
Παλαμῆρας Ἰούλ., Ἑμμ. Μπενάκη 18	Παπανικολάου Στέλ., Θεμιστοκλέους 17
αλαμούρδας Βασ. καὶ Ἀντῶν. Πε	

ΚΑΙ ΟΙ ΣΛΑΥΟΜΑΚΕΔΟΝΕΣ

ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΘΑΔΡΗΤΗΣ κ. ΓΕΡ. ΗΛΙΑΔΗ

Κύριε Διευθυντά.

Σχετικώς με το πρώτον άρθρον, το συνερπαστου σας κ. Ρηγα Ρηγοπούλου δια την κατάσταση εις την Βόρειον Ελλάδα, θα μου επιτρέψετε να παρατηρήσω τα εξής:

Εν πρώτοις δεν είνε καθόλου αληθές, ούτε δικαίον, ότι τό κράτος μετεχειρίζετο πάντοτε κάθε μέσον δια να αποξενώση αυτούς (δηλαδή τους Σλαυομακεδόνες), τους οποίους μόνον η γλώσσα έχωριζε από τους υπόλοιπους Έλληνας. Αυτό δεν αληθεύει ποτέ. Τουλάχιστον, από απρόσφως έκτακτου μερίμης το Κράτος ενδιεφέρθη επαρκέστατα δια την Μακεδονίαν.

Συγκεκριμένως δεν είχε μείνει πόλις, κώμη, χωριον και συνοικισμός ακόμη μακεδονικός, αλευ τελείως συγχρονισμένου, μεγαλοπρεπούς, δύναμι: να είπω, σχολικού κτιρίου και επαρκέστατου εις υπηγάγωγούς και διδασκάλους προσωπικού. Αστικά σχολεία, δε, γυμνάσια, διδασκαλεία, οικοτροφεία εθνικά, αγροτικά σχολεία, όρφανοτροφεία, οικοκυρικά σχολεία και νυκτερινά ακόμη, ελετούργουν πλουσίως προπολεμικώς. Αλλά και διαζούσης δίως προστασίας και προτιμίας εις όλα τα εθνικά ταύτα ιδρύματα έτύχισαν, απολύτως δωρεάν την δημοτικήν εκπαιδευσιν και συνήθως δι' όμαδικών μάλλιστα κρατικών και μη υποτροφιών και την μέσην ταύτην απολαμβάνοντες, οι ξενόφωνοι Μακεδόνες.

Δεν έδημιούργησε, συνεπώς, το Κράτος (ρευστής συνειδήσεως) ανθρώπους, άλλ' ε υ ρ ε τ ο ι ο υ τ ο υ ς ! Και τους εύρεν άτυχώς ταύτους και η «καταφρευσις», από τας πρώτας της όποιας κατ' Απρίλιον του 1941 ήμερας, οι ελάχιστοι βλαχόφωνοι και περισσότεροι σλαυόφωνοι Μακεδόνες, ύφωσαν άναίσχυντως και ίτανώτατα εις τα κωδικοστάσια των εκκλήσιών και τα κουλιμάρια σχολεία των, τα όποια τους είχε κτίσει η πτωχοτάτη, αιλ' έξουχόντως εις το κεφάλαιο, τόπο ιστορική έλληνική Πατρις, σημαίας βουλγαρικής, ιταλικής και γερμανικής και εν σπουδή άψιδας υποδοχής, εις τας δημοσίας όδους και εισόδους των χωριών των έστολισμένας με μύρτα, δάσνας και τας αυτας έχθρικάς σημαίας, προς υποδοχήν των, τίγρων, άλωπέκων και -σακαλιών του Άξου, εκδηλωθέντες ούτω εύθυσ άρτίως και άλευ προσχημάτων οι ελάχιστοι αυτοί, κατά της απολύτου και συντριπτικής πλειονότητος των, γηγενών Έλλήνων και ίδιως των, πολυπλήθων και μαρτυριών προηγών, όπως ακριβώς ό δειξ τος γνωστου Αισωπειου μύθου!

Και έτεχειρήσαν το πλείστον των υπούλων και άγρειων αυτών ύπαρξων, να ξυλευθού, από την καταπεσούσαν έλληνικήν δού, ύλκως και ήθικώς, επιδιώκοντες την δια της άξονικής άρχικώς νίκης προσάρτησιν της έλληνικής

Μακεδονίας εις την «Μεγάλην» Βουλγαρίαν, παρά την ιταλικήν έσπικην δια την βορειοδυτικήν και τμήμα της Νοτιοδυτικής Μακεδονίας δι' ίδιους πάντοτε κατακτητικούς σκοπούς αντιδρασιν.

Εν συνεχεία άφ' ης η πλάστιγξ του πολέμου ήρξατο διευλουσα μεν προς το μέρος των Άγγλοαμερικανών, διαλύουσα δε αναγκαιώς τας περι «Μεγάλης» Βουλγαρίας όπτασίας των, έστράφησαν προς την «αυτονομίαν», με την σκοτίαν αλλα και εκδηλον πρόθεσιν των δια την εν καιρώ επανάληψιν του πεφάματος της «αυτονομίσεως» της Αυτολικής Ρωμυλίας. Άλλ' όταν επείσθησαν, ότι και η νέα των αυτη επιδίωξις και στρεψη θα ήκολούθει την τύχη της πρώτης, έστράφησαν ένοπλοι και περιφρομένο: από κρουούς αιμάτων άβύων αιλ' άγιθών Έλλήνων, προς το άπμέως έναγκαλίσθεν αυτούς Κ.Κ.Ε., τη πατρότητι του όποιου ειδον αργότερον το φώς, το Σνόφ, το Κ.Κ.Μ. και τέλος το Νόφ, ίνα δια των σταθμών και γεφυρών τούτων πλασιωθώσιν. Εστω και εις την «Μεγάλην», πάντως όχι δια πολύν καθ' ήμας χρόνον, Γιουγκοσλαύιν του Τίτο, ικανοποιούντες ούτω α, όχι το αρχικόν της ένσωμοώσεως των εις την Βουλγαρίαν όνειρον, τουλάχιστον το άκοίμητον και πηγυριον κατά παντός του Έλληνικού άδικαιολόγητον μίσος των!

Συλεπώς ούτε δυνατή, αλλά και ούδαμώς επιθυμητή, παρά της απολύτου και συντριπτικής πλειονότητος των γηγενών της Μακεδονίας Έλλήνων και προ παντός των πατριδοπλήκτων, και τα πάδειχα χάριν της εθνικής ιδέας ύποσπάντων προσφύγων, είνε, η «έπιστροφή των εις τους κόλπους της Πατρίδος», ως νομίζει ό κ. Ρηγοπούλος.

Οχι, κ. Διευθυντά, απολύτως και οητάς όχι!

Μεταξύ ήμών των Έλλήνων και των μη Έλλήνων εκείνων, μέγα και άγεφύρωτον ήνοιθη πλέον γάσμα! Η Έλληνική Μακεδονία δεν χωρεί πλέον και Έλληνας και Σλαυόφωλους!

Και επείδη ήμερις είμεθα τα πρόστατα και εκείνοι, τα έριφια, καθώς μόνο: άνευ ουδενός λόγου έπεδιώξαν και έγιναν, επείδη οι «κόλποι» της Πατρίδος μας ειλε πολύ στενόχωροι και το γάλα της ελάχιστου, επείδη άφόνταστα δειλά και ό τόπος και ό έλληνικός της Μακεδονίας πληθυσμός έπαρον και εξακολουθού, να πάσχουν έπό τας έχιδνας και τα τέρτατα αυτα από του 1880 μέχρι και σήμερα, επείδη τα αυτα είχο διαπράξει, οι «ξενόφωνοι Έλληνες», αυτοί και κατά τον προηγθεντα παλευρωπαϊκόν πόλεμον, επείδη από βορρά και βορειοικια τολών και γύρω μας πνέουν άνεμοι υπερωκεανιατικοί και είνε λίαν γαλεποί οι καιροί, επείδη τα παθήματα και δη τα εξακολουθητικά, πρέπει επί τέλους να μας γίνουν και μάθηματα κάποιος επεί-

νυ στα ρίος τω, χθούν ε βοηθήσοι λεγγύην κ πιτελουμέν, πιβολήν του και εμπέδωσι σφαλείας. Εί' υπάλληλοι να ε πάλξις όπου ετ, κασται να πυκνώσι τουργίαν των γαώ, οι διδάσκαλοι να σι, εξαιρέσεως κοντά εις θητάς των, τα κρατικ να πειθαρχήσουν εις τας ρας διαταγας του Κ. Κ. Ρι να μεταβούν να ενθέσουν νομοιητικήν εκπροσώπησιν Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔ

δη οι σλαυόφωνοι αποτελούν ελαχίστην μειονότητα, μη προσεγγίζουσαν ούτε το εν εικόστον του όλου πληθυσμού της Μακεδονίας, την όποιαν εν άγαστη συνερπασια με τους ληστοσυμμοριτας και σλαυοκινήτους έθιοπροδότης του ΚΚΕ και ΕΑΜ, ως ύστατην των άνθειλημικήν προσπάθειαν μετέτρεψαν εις πανσλαυιστικήν προς το Αίγαϊον γέφυραν και κόλασιν πραγματικήν, έπειδη, ως γνωστόν, εις την κόλασιν και τον Άδην, ούκ εστι μετάνοισι, δι' όλ' αυτα και διότι δικαιοτάτη, επιστακτική και επείγουσα τυγχάνει η άξίωσις του μακεδονικού Έλλητισμού, περι άπαλλαγής του από τας έχιδνας και ύμνας αυτας, τας όποιας έθνοκαπηλικώς και χάριν όλιγων ψήφων εξήρσαν της έλιποβουλαγαρικής άνταλλαγής άξίωσι: κατ' τόπους πολιτευται, έχομεν και ήμερις και ήμερις, κ. Διευθυντά, όλος ό ύψος της Χώρας, όλοι οι άγαπώντες την πατρίδα και κηδόμενοι τας μέλλοτός της, πολιττα, και πολιτευται, δλόκληρος η Έλλάς με τον Βασιλέα και την Κιβέρονην της επί κεφαλής, τη άμεσον υποχρέωσιν να ζητήσωμεν πάραυτα και άνενδότης και ό πωσδήποτε να επιτύχωμεν το ταχύτερον, τη δι' άνταλλαγής η μετανωστεύσεως άπαλλαγής της Χώρας μας από το μόνιμον τούτο καρκίνωμα, όποτε ασφαλώς και αι σχέσεις μας με τους σημερινούς εκ του άφανού και έμφανούς έχθρους γείτονάς μας αυτομάτως θα βελτιωθού, όπως συνέβη και με τους φίλους μας ήδη Τούρκους.

Άλλωστε η άνταλλαγή και μετανάστευσις φυλετικών μειονοτήτων πλην της έλληνοτουρκικής έφηρόσθη κατά τα τελευταία ετ, και δι' άλλα ευρωπαϊκά έθνη και, κατά την γλώμην μας, δύναται και όφείλει να εισηγηθή την λύσιν ταύτην προς τον Ο.Η.Ε. και η αναμενομένη ήδη διεθνή εξεταστική επιτροπή, ως ε, των ερασιτωτέρων άντιδότην, κατι της ύφισταμένης ανά τα Βαλκάνια και από τώτων δεκαετηρίδων άναταραχής.

Μετ' βαθιτάτης υπόληψως ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΗΛΙΑΔΗΣ Βουλευτής Καστοριάς

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

Ο κ. Τσώρτσιλ ἀπηύθυνεν ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς φιλελευθέρους καὶ ἐζήτησεν ἀπ' αὐτοὺς νὰ σκεφθῶν ἂν «κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἐμφορεῖται μὲ ἀγάπην πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἔχει ἀφιερωθῆ εἰς τὸ ἀρμονικὸν ἐκεῖνο μέσον τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς μεγαλοφυχίας, τὰ ὁποία ἀρμόζουσι εἰς τὸν κατακτητὴν, δὲν ἔχει μεγαλυτέρας ἀξιώσεις πρὸς τὴν πατροπαράδοτον νομιμοφροσύνην αὐτῶν παρ' ὅσον δύναται νὰ ἔχη ἡ διοίκησις τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος, αἱ ἀρχαὶ τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦν ἀπόλυτον ἄρνησιν τοῦ πατροπαράδοτου φιλελευθερισμοῦ. Πρέπει νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ἡ σοσιαλιστικὴ πολιτικὴ εἶναι ἄκρως ἀντίθετος πρὸς τὰς βρεταννικὰς ἰδέας περὶ ἐλευθερίας, μολονότι ἡ σοσιαλιστικὴ πολιτικὴ προάγεται σήμερον κυρίως παρ' ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι εἶχον καλὰ θεμέλια εἰς τὸν φιλελευθερισμὸν καὶ τὸν ριζοσπαστισμὸν τῶν πρώτων ἐτῶν τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία, ὅτι ὁ σοσιαλισμὸς εἶναι ἀδιάρρηκτως συνυφασμένος μετὰ τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ καὶ ταπεινὸς λάτρης τοῦ κράτους. Δὲν εἶναι μόνον, ὅτι πλήττει τὴν ἰδιοκτησίαν εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς μορφάς, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν. Κυττάξατε, ὅτι καὶ σήμερον ἀκόμη ζητοῦν ἐπιβολὴν ἐλέγχου παντὸς εἴδους, ὡς ἔάν ὁ ἔλεγχος ἢ οἱ ἔλεγχοι ἦσαν εὐχάριστοι τροφαί, ἐνῶ ἦσαν ἔλεγχοι ἐπιβληθέντες ἐν καιρῷ πολέμου. Διὰ τοὺς σοσιαλιστὰς ἀρχὴ εἶναι ἐν κράτος, εἰς τὸ ὁποῖον πάντες πρέπει νὰ ὑπακούουν εἰς πᾶσαν πράξιν τοῦ βίου των. Τὸ κράτος τούτο, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν σοσιαλιστῶν, θὰ εἶναι ὁ ἀρχι-εργοδότης, ὁ ἀρχιοργανωτής, ὁ δικηκτὴς καὶ ὁ προϊστάμενος τῶν ἐργατῶν. Τὸ σοσιαλιστικὸν κράτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ἀντίρρησιν. Ἐδῶ εἰς τὴν παλαιὰν Ἀγγλίαν, εἰς τὴν Μεγ. Βρεταννίαν, εἰς τὸν

ἔνδοξον ταύτην νησον, τὸ λίκνον, τὴν ἀκρόπολιν τῆς ἐλευθέρας δημοκρατίας ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου δὲν θέλομεν νὰ κυβερνώμεθα καὶ νὰ ἀκολουθοῦμεν διαταγὰς. Δὲν μᾶς ἀρέσει ὅπως πᾶσα πράξις τοῦ βίου μας εἶναι προκαθωρισμένη.

ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ

«Ὁ σοσιαλισμὸς ἐν τῇ οὐσίᾳ του ἀποτελεῖ ὄχι μόνον προσβολὴν τῆς βρεταννικῆς ἐπιχειρηματικότητος, ἀλλὰ καὶ προσβολὴν τοῦ δικαιώματος παντὸς ἀνδρὸς καὶ πάσης γυναικὸς τοῦ νὰ ἀναπνεύῃ ἐλευθερῶς, χωρὶς σκληραὶ καὶ τυραννικαὶ χεῖρες νὰ κλείωσι τὰ στόματά των καὶ τοὺς ῥῶθονάς των. Τὸ κοινοβούλιον εἶναι μισητὸν εἰς τὸν θεωρητικὸν σοσιαλιστὴν. Διακηρύσσω πρὸς ἡμᾶς, ὅτι πιστεύω ἀκραδάντως, ὅτι οὐδὲν σοσιαλιστικὸν σύστημα δύναται νὰ ἐγκατασταθῇ ἀνευ πολιτικῆς ἀστυνομίας. Πολλοὶ ἐξ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν τὸν σοσιαλισμὸν ἢ θὰ ψηφίσουν σοσιαλιστὰς σήμερον, θὰ τρομάξουν εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι μωυπάξουν. Δὲν βλέπουν ποῦ ὀδηγοῦν αὐτοὺς αἱ θεωρίαι των. Οὐδεμία σοσιαλιστικὴ κυβέρνησις διευθύνουσα ὀλοκλήρον τὴν ζωὴν καὶ τὴν διομηχανίαν τῆς χώρας θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτρέψῃ ἐλευθέρας αὐστηρὰς ἐκφράσεις ἀπεικονίζουσας τὴν δυσφορίαν τοῦ κοινοῦ. Θὰ

ἀναγκασθῶσι νὰ ἀποσεχθῶσι συστηματικῶς κατὰ τὰς πρώτας στιγμὰς ὀπωσδήποτε ἀνθρωπίνως».

Περαιτέρω ὁ κ. Τσώρτσιλ, ἀντιπαραβάλλων τὰς θεωρίας τῶν σοσιαλιστῶν πρὸς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀκολουθουμένην πολιτικὴν, ἐδήλωσεν: «Εἶμαι ὑπέρμαχος τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, κινουμένου ἐντὸς τοῦ πλαισίου νόμων ἐκδοθέντων ὑπὸ ἐλευθέρως ἐκλεγέντων Κοινοβουλίων. Εἶμαι τῆς γνώμης, ὅτι ὁ κοινὸς ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ λέγῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον σκέπτεται διὰ τὴν κυβέρνησιν τῆς ἡμέρας, ὅσονδήποτε ἰσχυρὰ καὶ ἐάν εἶναι αὕτη».

- η 7
- 65
- 3α 1
- λείτου 15
- 15
- λοχοτροῶνη 59
- η 21
- ου 50
- ργου 1
- 12
- ίβα 3
- κρατίας 16
- οστάσει
- (. 15)
- αμβέτα 12
- Κ. Πειραιῶς 21
- ους 13
- ατ)ματα)
- ήματα)
- υ 2
- ιλ 10
- υς 41
- ους 33
- ράκη 2
- ινῆς Δημοκρ. 24
- 11
- α, Ἐρομοῦ 5
- 3
- λου 9
- τροῶνη 42
- υ 50
- 88
- μίου 62
- 15 1
- υν 15
- 9
- Σταύρου 2
- 18
- τροῶνη 27
- 43
- λαρδα Α)φοι,
- Λαβιωτιωτάκης
- Λαζάρου Τ.—
- τροῶνη 56
- Λεούσης Ἀντῶ
- Ρεπούσης Ν.,
- Μάνθος Βασιλ
- Μεταξᾶς Α., Σ
- Μώσσε Σ., Το
- Νικολαΐδου Κ
- Νικολόπουλου
- Νίτσος Γ., Το
- Παπαδημητρίο
- Παπακωνσταν
- Παλατζιάν Σ,
- Παπανδρέου Ε
- Περγάμαλης Ε
- Πετρουτσᾶτος
- Πιόκος Α., Π
- Πιόκος Ἐρμο
- Πολιουδάκης Ι
- «Ἐρομηθεύτι
- Ρεπούσης Σ—
- δος 8
- Σιδεοῆς, Βου
- Σκιζάρης Μ.,
- Σοῦτσος Ἀθ.
- Σοχωρίτης Κ.
- Σταυρόπουλος
- Στέλλιου Ι.,
- Σωζόπουλος,
- Σωτηρίου Μ-
- Τζεραχίδης Γ
- Τουλούμπας
- Τσεκούρας Α.
- Τσεκούρας Σ.
- Τσοκτάνης Ξ
- Φαρούπας Ι-
- Φρέντζος Γ.,
- Φωτόπουλος
- Χατζημιχάλης
- Τσώρτσιλ
- Χριστοδουλά
- Χρυσανθόπου
- «Ἐμέγα», Π
- Ἐρολογᾶς
- κρατίας 1

Συμμοριή ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ ΚΑΙ Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ

Εστια 25 Ιουν. 1947 ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ

3ον

Επί τῆ βάσει τοῦ πλήρους σχεδίου, τὸ ὁποῖον κατεστρώθη — ὅπως ἀνεφέραμεν χθές — διὰ τῆν ὀργάνωσιν καὶ ἐκδήλωσιν τοῦ συμμοριακοῦ ἀθελληνικοῦ ἀγῶνος ὑπὸ τῶν ἔξω τῆς Ἑλλάδος ἰθυνόντων κομμουνιστικῶν κύκλων, ἤρχισε, ἀπὸ τοῦς πρώτους μῆνας τοῦ 1946 ἡ ἐφαρμογή. Βασικοὺς πυρήνας καὶ στελέχη τῆς ὅλης ὀργανώσεως θὰ ἀποτελοῦν τὰ παλαιότερα δυναμικὰ στοιχεία τοῦ Κ.Κ.Ε., «καπεταναῖοι» καὶ καθοδηγηταὶ τοῦ ἐλαστικοῦ κινήματος, οἱ ὅποιοι εἴτε εἶγον κρυβῆ μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας εἰς ἀπόρριπτα Ἑλληνικὰ βουνά, εἴτε ἐσχμάτισαν τὰς πρώτας καθαρῶς ληστρικοῦ τύπου συμμορίας, εἴτε μετέβησαν μετὰ τὸ κίνημα εἰς Ἀλβανίαν καὶ Νοτιοσλαβίαν, διὰ τὰ καταλήξου, σχεδὸν ὅλοι εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ κέντρον ἐκπαίδευσως τοῦ Μπουλκερ. Οἱ τελευταῖοι ἰδίως ὑπῆρξαν ἐξ ἀρχῆς οἱ κύριοι παράγοντες τοῦ κινήματος. Ἐνας πρόχειρος ἀπολογισμὸς ἀποδεικνύει, ὅτι τὰ ἐπτά, ἢ ὄχι τὰ ὀκτώ δέκατα τῶν κυριωτέρων στελεχῶν τῶν συμμοριῶν — οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὑπαρχηγοὶ ὅπως λέγονται τώρα — εἶναι ἀπόφοιτοι τοῦ Μπουλκερ, κατελθόντες κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1946 εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των ἔπρεπε νὰ γένη ἡ ἀπαραίτητος προπαρασκευὴ διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ μεγαλειτέρου ὄγκου τῶν συμμοριῶν, ὁ ὁποῖος, πληρῶν Σλαβομακεδόων, ἔπρεπε νὰ ἀποτελήται ἀπὸ δεδοκιμασμένα κομμουνιστικὰ στελέχη, ἔπρεπε, ὅμως νὰ περιλαμβάνη καὶ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερους δυσηρεστημένους ἀγρότας, βοσκούς, σκηνίτας κλπ. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐτέθη ἐγκαιρῶς εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τὸ Κ.Κ.Ε. τὸ σύστημα τῆς λεγομένης «μαζικῆς αὐτοάμυνας», τὸ ὁποῖον προεκάλεε σοβαρὰς συγκρούσεις εἰς τὴν ὑπαίθρου καὶ ἐστῆλε πρὸς τὰς συμμορίας εἰς τὰ βουνὰ τοὺς διαπράξαντας σχετικὰ ἀδικήματα καὶ φοβουμένους τὴν δίωξιν.

ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΑΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

Οὕτω, ἐφθασε, συμφώνως πάντοτε πρὸς τὰ ὡς ἄνω σχέδια, ἡ ἐποχὴ τῆς πραγματικῆς ἐκθέσεως τοῦ συμμοριακοῦ ἀγῶνος. Ἡ πρώτη ἐμφάνισις τῶν συμμοριῶν χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1946, ὅποτε μικραὶ ομάδες ἀπὸ 20—30 μέλη ἐνεφανίσθησαν εἰς τὰς ὄρειας περιοχὰς τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ ἤρχισαν τὴν ἀνασυγκρότησιν τῶν παλαιῶν μαχητικῶν ὀργανώσεων τοῦ ΕΑΜ καὶ τὴν στρατολογίαν νέων μελῶν, εἴτε ἐντοπιῶν, εἴτε διὰ κομμουνιστικῶν

τρα, τὰ ὁποῖα θὰ ἤμποροῦσαν, καὶ θὰ ἔπρεπε τότε νὰ λάβουσι, διὰ νὰ ἔξω τῶσιν, ἐν τῇ γενέσει των τὰς ἀναρχικὰς συμμορίας.

ΛΟΧΟΙ

Ἡ Ἀρχηγεία Συμμοριτῶν

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἔχομεν φθάσει ἤδη εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν αἱ ἀναρχικαὶ συμμορίαὶ ἔλαβον τὴν ἀρχικῶς προβλεπομένην μεγίστην δύναμιν των, μίαν δύναμιν ἄλλως τε ἢ ὁποῖα, κατὰ τοὺς τελευταίους δύο ἢ τρεῖς μῆνας, ὑπέστη — χάρις εἰς τὰς ἐπιτυχεῖς ἐνεργείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ — τόσῃν φθορᾷ, ὥστε νὰ χρειάζωνται αἱ περισσότεραι συμμοριακαὶ μονάδες πληρῆ ἀνανέωσιν. Ἡμποροῦμεν πάντως νὰ δώσωμεν σήμερον μίαν πλήρη ἰδέαν τῆς στρατιωτικῆς ὀργανώσεως τῶν ἀναρχικῶν αὐτῶν συμμοριῶν.

Διὰ νὰ ἐνωήσῃ κανεὶς τὴν ὀργάνωσιν αὐτὴν, πρέπει πρῶτον νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ψυχολογικὴν ἐπίδρῶσιν πού ἀσκοῦν ὠρισμένοι μεγαλόσημοι τίτλοι καὶ πομπῶδεις λέξεις. Ὅταν ἀκούωμεν ἑξαφῶς νὰ γίνεται λόγος περὶ τῶν «Ἀρχηγείων τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος», πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι καθεὶ Ἀρχηγεῖον δὲν διαθέτει δύναμιν μεγαλειτέραν τοῦ λόχου, δηλαδὴ διακοσίους ἢ τριακοσίους ἀνδρας κατὰ μέσον ὄρον. Διότι πραγματικὰ ὑπάρχουν σήμερον ἡ ἐμφανίζονται ὅτι ὑπάρχουν περὶ τὰ 40 ἢ 45 ἀρχηγεία συμμοριτῶν. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν, ὅτι μόνον τὸ Γενικὸν Ἀρχηγεῖον Δυτικῆς Μακεδονίας ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑπτὰ διάφορα ἀρχηγεία, τὰ ἑξῆς: Τὸ ἀρχηγεῖον Γράμμου ὑπὸ τὸν Γιαννούλην, τὸ ἀρχηγεῖον Χασίων ὑπὸ τὸν Ὑψηλάντην, τὸ ἀρχηγεῖον Πιερίων ὑπὸ τὸν Μέκκαν, τὸ ἀρχηγεῖον Βερμίου ὑπὸ τὸν Μαῦρον ἢ Παλαμᾶν ἐκ Νισούσης, τὸ ἀρχηγεῖον Καμᾶκ-Τσαλᾶν ὑπὸ τὸν Κατσῶναν, τὸ ἀρχηγεῖον Δ. Βιτσιῦ ὑπὸ τοὺς Γαλάνην καὶ Ἀμύνταν καὶ τὸ ἀρχηγεῖον Σινιάτσικου, ὑπὸ τὸν Καραμπεράν. Σημειωτέον, ὅτι αὐτὰ ἰδίως τὰ ἀρχηγεία Δυτικῆς Μακεδονίας, πού ἀναφέρομεν ἄνωτέρω, ἔχουν μεγαλειτέραν ἴσως διπλασίαν δύναμιν ἀπὸ τὰ ἄλλα, λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς σημασίας πού εἶχεν ἀρχῆθεν ἡ περιοχὴ αὐτὴ διὰ τὰ ἀθελληνικὰ σχέδια.

Ὑπάρχουν, ἐν τούτοις, πληρῶν τῶν τοπικῶν μικροτέρων ἀρχηγείων, καὶ τὰ μεγαλειτέρα

μούλης, δικηγόρος, ὁ Ἄμυντας τριατατικός κ.ο.κ. Οἱ ὑπ' αὐτοὺς ἀξιωματοῦχοι εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἀγράμματοι βλαχοποιμένες, ἀπόφοιτοι τοῦ Μπουλκερ ἢ παλαιοὶ μόνιμοι ὑπαξιωματικοὶ τοῦ Στρατοῦ.

335

Ἡ δύναμις ἐκάστου ἀρχηγείου ποικίλλει ἀπὸ 200 μέχρι 300 συμμοριτῶν, κυρίως ὅμως στηρίζεται ἐπὶ 80-100 ἐμπιστῶν συμμοριτῶν, παλαιῶν, δοκιμασμένων μελῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ μὴ καταγομένων ἐκ τῶν περιοχῶν ὅπου δρῶσι, διὰ νὰ εἶναι περισσότερον σκληροὶ καὶ ἀμείλικτοι ἐναντι τοῦ πληθυσμοῦ. Ἡ ὑπόλοιπος δύναμις ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐντοπίους, εἴτε βιαίως ἐπιστρατευθέντας, εἴτε ἐνεχομένους εἰς ἐγκλήματα τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου, εἴτε ἐποφθαλμιώτας τὰ ζῶα καὶ τὰς περιουσίας τῶν συγχωριῶν των.

Ἡ πίστις καὶ ἡ ἀφοσιωσις εἰς τὸ Κ.Κ.Ε. εἶναι τὸ μόνον μέτρον ἐκτιμήσεως τοῦ βαθμοῦ ἐμπιστοσύνης, εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ὀπλισμοῦ. Οὕτως, εἰς τὰ καθαρῶς κομμουνιστικὰ στελέχη, ἔχουν παραδοθῆ βαρῆα καὶ αὐτόματα ὄπλα, μὲ ἀφθονα πυρομαχικά, ἐνῶ εἰς τοὺς βιαίως ἐπιστρατευθέντας παρέχονται μόνον ἐλαφρὰ πεπαλαιωμένα ὄπλα, μὲ ἐλάχιστα πυρομαχικά.

Οὕτω δι' ἑκάστον συμμοριακὸν ἀρχηγεῖον, ἡ ὑπολογίσιμος δύναμις μόλις ἀνέρχεται εἰς 100-150 ἀνδρας.

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ ἀνεφοδιασμὸς τῶν συμμοριτῶν εἰς ὄπλα, πυρομαχικά, τροφίμα κλπ. — Ἡ ἐπιθετικὴ καὶ ἡ ἀμυντικὴ τακτικὴ των. — Τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται.

οἱ θὰ θελήσουν εὐχαρίστη

πραγματοποίησαν γειτονικαὶ

καὶ παιδιὰ πού ἔδωσαν τὸ αἷμ

Πατρίδος μας.

Τὸ

κοινοτικὸν Συμβούλιον

- ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
- ΑΚΡΙΒΟΣ
- ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ
- ΗΛ. ΛΕΔΑΚΗΣ
- ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟΥ
- ΠΕΤΣΙΑΒΑΣ
- ΣΕΡΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

και το μεσημέρι... νηστεία.
Έτσι τρέφονται οι σκλάβοι
του Ζαχαριάδη!

«Αλλ' όσον και έν είνε άξιο
κτηνών και άνδραπόδων, σκλάβοι
ών έβελοντών — οίσι είνε οί
έαμοσλάβοι συμμορίται — αύ
τή ή ύλική μεταχείρισις των
«μοσλητών» (διότι τά στελέχη
και οί καπεταναίοι περνούν...
μπέηκα από πάσης πλευράς
και είνε γεμάτοι «χρυσές» από
τάς ληστείας των), ή ήθική
μεταχείρισις των είνε μεταχεί-
ρισις προς ύπανθρώπους. Δεν
τούς άναγνωρίζεται ούτε καν
τό δικαίωμα να κρατήσουν εις
τά βάθη τής ψυχής των μυστι-
κός τάς σχέσεις των έστω με
τάς οικογενείας των, ούτε και
τις άτομικές, επί τέλους, ά-
δυναμίες που μπορεί να έχη ο
καθένας των σαν πλάσμα άν-
θρώπινον.

Τό πράγμα φαίνεται τερα-
τώδες και όπιστευτον. Έν τού-
τοις είνε άληθινώτατον. Και
διαπιστούται έπισημότατα ά-
πό στοιχεία εύρεθέντα εις τό
δραμα του Μάρκο εις τόν
Γράμμον (εις άφθονίαν μάλι-
στο). Έν έξ αύτών, τό χαρα-
κτηριστικώτερον, είνε αί δακτυ-
λογραφημένα «όδηγία» του
Γενικού Αρχηγείου του Μάρκο
προς όλας τάς μονάδας, τμή-
ματα και ύπηρεσίες του «Δη-
μοκρατικού Στρατού Ελλάδας»
γιό τή σύνταξι τής διοργανω-
τικής έκθεσης κάθε μαχητή!

Αντιγράφουμεν τάς «όδηγί-
ας» αύτάς επί λέξει από τό έ-
πίσημο ντεκουμέντο, που έ-
χομε μπροστά μας.

α') Στη διοργανωτική του

έκθεση ο κάθε μαχητής του Δ.
Σ. Ε. πρέπει να ώση με λίγα
λογια καθαρά μιá εικόνα για
τη ζωή του και τη δράση του.

β') Τα βασικά σημεία που
πρέπει χωρίς άλλο να πιάση ή
έκθεση είνε:

1) Ονοματεπώνυμο, πότε
και που γεννηθηκε, πανδρεμμέ-
νος ή όχι, αν έχη παιδιά.

2) Κοινωνική και πολιτική
θέση τής οικογενείας του
(ποιά δουλειά κάνει ο πατέ-
ρας κι' ή μητέρα, ποιά ή πολι-
τική τους ταποθέτησι άλλοτε
και τώρα, ποιο τό οικογενειακό
περιβάλλον).

3) Μέσα σε ποιές συνθήκες
έζησες και μεγάλωσες (πόλη,
χωριό, δουλειά, οικονομική κα-
τάσταση γενικά, τί γράμματα
ξέρεις).

4) Έκαμες σε καμιά άγα-
μωσι, σε ποιά, πόσον καιρό, τί
πόστο είχες (έδώ ρωτούμε για
τις άλλες οργανώσεις όχι για
τις δικές μας).

5) Είσαι μέλος δημοκρατι-
κού κόμματος (δηλαδή Κ.Κ.Ε.
Α.Κ.Ε. (άγροτικό κόμμα Έλ-
λάδας) Σ.Κ.Ε. (Σοσιαλιστικό
Κόμμα Ελλάδας) (Σημ. ιδική
μας: Σβώλος και Τσιριμώκος
δηλαδή).

6) Γεγονότα και αίτιες που
σε τράβηξαν στο Δημοκρατικό
Κίνημα (δηλαδή τόν πρώτο πο-
λιτικό προσανατολισμό σου).

7) Συνθήκες κάτω από τίς
όποιες έγινες τυχόν μέλος Δη-
μοκρατικού Κόμματος (πώς
σταχτολογήθηκες, από ποιόν
κτλ.).

8) Μαζική πολιτική σου
δράση (συμμετοχή σου σε μο-
ζικούς, άπεργιακούς, πολιτι-
κούς άγώνες, σε μαζικές όργανω-
ώσεις, ΕΑΜ ΕΠΟΝ κτλ.) και
στην ένσπλη άγώνα.

9) Αν είσαι μέλος του κόμ-
ματος να κάνης έκθεση στράτη-
οδομίας στο Κόμμα, (που έρ-
γαστικές κομματικά, τί πόστα
πέρασες, πόσο καιρό δουλέμη-
στο καθένα, αν ένης διακοπή,
κτι για ποιά αίτια, αν τιμω-
ρήθηκες ποτέ, για ποιά αίτια,
νε ποιά ποινή και πόσο διακο-
κεσε, τί ίχνη άφησε άπόν-
σου ή ποινή, αν είσαι εύχαρι-
στημένος ή δυσαρεστημένος
και γιατί).

10) Πώς αντιμετώπισες τη
Μετοξική δικτατορία, ποιά ή
δράση σου στην πρώτη κατα-
χη και ποιά στη δεύτερη, μετ-
τη Βάρκιζα.

11) Αν πιάστηκες, φυλακι-
στηκες, έξορίστηκες, σε ποιο
τόπο, πόσο κρατήθηκες, πώς
δυσήκες, για ποιά αίτια πιά-
στηκες και ποιος σε πρόδωσε.
Ν' αναφέρης ότι επιλήψιμο ξέ-
ρεις για άλλους, που ύπηρε-
τούν στο Δ. Σ.

12) Ποιά γεγονότα και αιτί-
ες σε ώδήγησαν να μπής στον
ΕΛΑΣ και στο Δ. Σ. (κάτω
από ποιές συνθήκες κατατά-
χθηκες, ποιος σε στρατελόγη-
σε, με ποιόν πρωτοσυνδέθηκες
κτλ.).

13) Που βρεθήκες και πώς
αντιμετώπισες τίς έκκαθαρ-
σές επιχειρήσεις και ιδιαίτε-
ρες τίς έσαινές έκστρατείες
και τί σοβαρό έχεις να παρα-
τηρήσης από μέρος σου.

ώσεως σαν αύτη που επιβάλ-
λεται στους «πολεμιστες για
την λευτερια και τη λασκρα-
τισ» του έαμοσλαβισμού.

Εις τά κτήνη που τούς άκο-
λουθούν, οί λησται και δολο-
φονοι μισοφόροι, του Κόκκι-
νου Χιτλερισμού, παραγγέλ-
λουν: «Πρόδωσε τόν πατέρα
σου και τη μητέρα σου, τη γυ-
ναίκα σου και τα παιδιά σου,
τους συγγενεις, τούς φίλους
σου, τούς γνωστούς σου. Πές
ότι επιλήψιμο ξέρεις, δηλαδή
γίνου χαφιος και σπιούνος γι'
αίτους με τούς όποιους συμπο-
λεμάς και συνυποφέρεις. Πρό-
δωσε άκόμη και ό,τι έχεις βα-
θύτερα δικό σου, κτις άδυναμίες
σου, «κτις σχέσεις» σου με
τη φαμίλια σου. Ρίξε τέλος
πάντων την ψυχή σου στο
δούρκο του καθολικού χαφιέδι-
σμού τόν όποιον χρειάζεται ή
μωφία του κόμματος για να σε
κρατά — έσένα και τούς άλλ-
λους — μόνιμο σκλάβο της.
Γίνου άνδράπαδο υπάκουο και
άβουλο «περίντε ακ καντάβερ»
ήτοι σαν πτώμα.

Και λέγονται άνθρωποι και..
δημοκράτες αύτοι που υπακού-
ουν, δηλαδή αύτοι, οί όποιοι
από φόβο μη τούς σκοτώσουν
πεθαίνου ψυχικά με τόν άτι-
μότερο θάνατο, μόνοι τους...
όταν δεν σκοτώνονται πολεμών-
τας έναντίον τής πατρίδος
των!

ΠΟΛ. ΜΟΣΧΟΒΙΤΗΣ

πο μέρος άλλου συναγωνιστή
για άλλους συναγωνιστές:

14) Ποιοι μπορούν να πι-
στοποιήσουν τη δράση σου;

15) Τι πολιτική μόρφωση
έχεις;

16) Ποιές είνε αί σχέσεις
σου με την οικογένειά σου;

17) Τι άδυναμίες έχεις σαν
συναγωνιστής;».

Αύτα είνε τά ερωτήματα τά
έποια πρέπει βασικά να πιά-
ση ή «βιογραφική έκθεση» την
όποιαν τό «Γενικό Αρχηγείο»
βιστάσσει να συντάξη κάθε
συναγωνιστής.

Είνε δηλαδή ζήτημα αν ανα-
φέρεται στην Ιστορία όλη, πα-
ρόμοιο ποσάδειγμα διαιδικού
ψυχικού έξουδασταδισμού, πα-
ρομοίας έβελοντικής άποκτη-

Σαραντόπουλος Χαρ., Ἴ. Μεταξᾶ, Ν.
Ἴωνία

Τουρνιβούκα Π. Κ. ἄ. ἑ., Ἑρμοῦ 42, πρ.
προσόψια, μπουρνούζια

Ἐφαντήρια Ν. Ἴωνίας ἄ. ἑ., ἐργοστ. ἐν
Ν. Ἴωνία, 4ης Αὐγούστου, πρ. κάμ-
ποτ καὶ λοιπὰ βαμβακερὰ ὑφάσματα

ΑΡΓΟΣ

Λαλουκιώτης Ἰωάν. καὶ Σοῦπος, πρ.
ἀλατζάδες, σινδονόπανα χρωματιστά,
κλπ. ὑφάσματα βαμβακερὰ

Μαρίνου Ἀδελφοί, πρ. ὡς οἱ ἄνω

Μπόνης Ἀθῶν.

Ρόκας Ἀθ. καὶ Μπαζιώτα Ἀ)φοί, πρ.
ὡς οἱ ἄνω

Νάσκος, Ρουσόπουλος καὶ Σκλήρης, πρ.
ὡς οἱ ἄνω

ΒΟΛΟΣ

Θεσσαλικὴ Ἐφαντουργικὴ Ἐταιρία πρ.
ἀλατζάδες

Τσιμπλούλης Ἰωάν., πρ. ὡς ἡ ἄνω Ἐ-
ταιρία

Φίτσιος Νικόλ., πρ. ὡς οἱ ἄνω

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ἀρσλάνογλου Χατζῆ Υἱοί, ἐργοστ. ἐν
Τούμπα Πόντου, πρ. Βαλαωρίτου
33, πρ. κουβέρται βαμβακεραὶ διαφό-
ρων σχεδίων ὡς καὶ καλύμματα τρα-
πεζῶν

Ἀρσλάνογλου Ε., ἐργοστ. ἐν Συν. Χα-
ριλάου 8η πάροδος, πρ. θῆκαι προσ-
κεφάλων καὶ κουβέρται

Ἰσμύρογλου Ν. Υἱοί, Βαλαωρίτου 24,
πρ. Ἀλατζάδες

Μουράτογλου Σωκρ., ἐργοστ. Λαγκαδᾶ
καὶ Μηδείας, πρ. Βαλαωρίτου 26

Παπάζογλου Α. Ι., ὑφαντήρια κουβε-
ρτῶν, ἐργοστ. ἐν Συνοικ. Ἀρτάκης—
Τούμπα, πρ. Βαλαωρίτου 33, πρ.
κουβέρται βαμβακεραὶ

Παπαϊωαννίδης καὶ Ἀναστασιάδης, γρ.
Συγγροῦ 9, ἐργοστ. εἰς Ἀμπελοκή-
πους, πρ. ἀλατζάδες καὶ κουβέρται

Τουρνιβούκας Π. Κ. καὶ Σια, ἐργ. Δελ-
φῶν καὶ Παπακυριαζῆ, γραφ. Ἑρμοῦ
42, πρ. ἀλατζάδες, κουβέρται καὶ τρα-
πεζομάνδυλα.

Δξιμπίρογλου Ρ., Οἶκος Ροξάνη, ἐργοστ.
Λαγκαδᾶ, γραφ. στοὰ Δαβιδέτο, πρ.
κουβέρται, σινδόνια καὶ τραπεζομάν-
δυλα ζακὰρ

Ἐφαντουργικὴ Ἐταιρία Θεσσαλονίκης,
ἐργοστ. Ἄνω Τούμπα, πρ. ἀλατζά-
δες, κουβέρται καὶ τραπεζομάνδυλα

Φριτζέριο Χ. καὶ Σια, Συν. Χαριλάου
Βηλαρᾶ, πρ. ἀλατζάδες, σινδόνια, κου-
βέρται καὶ τραπεζομάνδυλα

Χοβαγκιμιὰν Λεβόν, Πάϊκου 6, πρ. ὑφά-
σματα ἐκ βάμβακος, ἀλατζάδες καὶ
σινδόνια

ΛΑΡΙΣΣΑ

Ἀστερίου καὶ Χαλκιᾶς, πρ. ἀλατζάδες

Ζουναλῆ Ἀδελφοί, πρ. ἀλατζάδες

Καζαντζῆς Νικόλ.

Κουκουτᾶρα Ἀ)φοί, Ἐφαντουργικὴ Ἐ-
ταιρία, πρ. ὡς οἱ ἄνω

Μαντζανῆς Χρ. Πασ., πρ. ἀλατζάδες

Μαντζανῆς Χ. καὶ Δημόπουλος Κ., πρ.
ἀλατζάδες

Ἐφαντουργικὴ Ἐταιρία Πατσάλης Γ.
Α.Ε., πρ. ἀλατζάδες, φορεματάκια,
ὄξφορδια. πετσετόπανα κλπ.

ΛΑΜΙΑ

Μαχαίρα Ἀδελφοί καὶ Μπαϊζάνος Ἰωάν.
πρ. ἀλατζάδες καὶ σινδονόπανα

Σπυρόπουλος Σ., πρ. ἀλατζάδες

ΛΕΒΑΔΕΙΑ

Τσολάκος Λουκᾶς, πρ. ἀλατζάδες

ΝΑΟΥΣΑ

Λαναρᾶς καὶ Σία, πρ. Δίμιτον ναυτικοῦ
κλπ. ὑφάσματα ἐκ βάμβακος

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Βελισσαρόπουλος Θ. καὶ Ἀδελφοί Α.Ε.,
ἐργοστ. ἔναντι σταθ. ἤλεκτρο. σιδηρ. Ν.

Φάληρον, προ, ὀξφόρδια, βατίστες, φορεματάκια, δίμιτα, κάμποτ, σινδονόπανα, φανελλότσιτα

Δημητριάδης Κωνσταντῖνος Α.Ε., ὁδὸς Μεθώνης 69, προ. ἀλατζάδες

Καρελλᾶς Δημ. Α.Ε., Ἔργοστ. καὶ γραφ. Μικρᾶς Ἀσίας 28, προ. φορεματάκια, φανελλότσιτα, ὀξφόρδια, δίμιτα, ἀλατζάδες, τρικολίνες, προσόψια κλπ.

Καρακωστανόγλου Χαρ., Καραϊσκάκη 5 Ν. Κοκκινιά

Καραγιαννόπουλος Ἄνδρ., ὁδ. Θηβῶν, Π. Κοκκινιά, προ. ἀλατζάδες

«Κερκίς» Κυρ. Κούρταλης, ἔργοστ. ὁδ. Αἰτωλικοῦ 3, προ. ὑφάσματα, λινά, λινοβάμβακα, μουσαμάδες λινοὶ ναυτιλίας καὶ κανναβατσότριχα

Καϊταζόγλου καὶ Καραογλάνογλου ὁδ. Ἄγ. Δημητρίου 47, προ. ἀλατζάδες, σινδονόπανα, κουβέρτες καὶ προσόψια

Κούρταλης Κωνστ., Κάστορος 6, προ. ἀλατζάδες

Ὅρλωφ Ν. καὶ Α., ἔργοστ. ὁδ. Ψαρρῶν καὶ Μεθώνης, γραφ. Ἀριστείδου 2, προ. ἰστιόπανα, ὑφάσματα διὰ σκιάδες καὶ σημαιοπανα

«Παλατζιὰν Ἀρτίν» Ἀνών. Ἑλληνικὴ Ὑφαντουργικὴ Ἑταιρεία, ἔργοστ. ὁδ. Παπασιράτου 80, προ. ἀλατζάδες, στρωματσόπανα, κουβέρται, ζακάρ, σινδονόπανα, φανελλότσιτα κλπ.

Παπαδάκης Εὐάγ., ἔργ. λεωφ. Μνημείου Καραϊσκάκη, Ν. Φάληρον, προ. ἀλατζάδες

Παπαευαγγέλου Θ., Μοσχάτο

ΠΑΤΡΑΙ

Ν. Παπαγιαννόπουλος Α. Ε., προ. μαλοβάμβακα καὶ βαμβακερὰ ὑφάσματα

ΣΥΡΟΣ

Βελισσαρόπουλος Θ. καὶ Ἀδελφοὶ Α. Ε., προ. ἀλατζάδες, ὀξφόρδια, βατίστες, φορεματάκια, κάμποτ, προσόψια, κουβέρτες, στρωματσόπανα καὶ κεφαλόδεσμοι (καλεμικεριά) κλπ.

Κρουστάλλης καὶ Τσαγαράκης, προ. ἀλα-

τζάδες κλπ. βαμβακερὰ ὑφάσματα

Μπαρμπέτας Εὐάγ. Α. Ε., προ. ὡς ὁ ἄνω Νικολαΐδης Εὐθ. καὶ Σία, προ. ὡς ἡ ἄνω ἑταιρεία

ΤΡΙΚΚΑΛΑ

Τεγοπούλου Ι. Υἱοί, Ὑφαντουργικὴ Τρικκάλων Α.Ε., προ. προσόψια κοινὰ καὶ ζακάρ πολυτελείας, μπουρνούζια, κουβέρτες καὶ τραπεζομάνδυλα (καλύμματα τραπεζῶν) κοινὰ καὶ πολυτελείας, ζακάρ, ἀλατζίδες καὶ φορεματάκια

Τεγόπουλος Ν. καὶ Υἱός, προ. ἀλατζάδες

ΤΥΡΝΑΒΟΣ

Γουνιτσώτης καὶ Μπίτης, προ. ἀλατζάδες

Ἔργοστάσια

Διαφημιστικῶν ταινιῶν

ΑΘΗΝΑΙ

«BETTY» Καράλης καὶ Σία, Καλλιθέα, λεωφ. Θησέως 80, προ. ταινίαι διαφημιστικαὶ ραπτῶν ἐκ βάμβακος ἢ μετὰξῆς

Ἔργοστάσια Κλωστοβιομηχανίας

ΑΘΗΝΑΙ

Α.Β.Σ. Κλωστοβιομηχανία Ι. Θεοδωρακοπούλου «Κλωσταὶ Κιθάρας», ἔργ. Α' Ἑρμοῦ 131, ἔργ. Β' Σαρρῆ 11, Γραφ. Ἑρμοῦ 131, προ. κλωσταὶ ραφῆς, κεντήματος, μανταρίσματος, τρυπώματος, κουβαρίστραι κλπ.

«ΒΕΚΑ» Ροδόπουλος Π. Ι. καὶ Σία, ἔργ. ὁδ. Χέϋδεν 36, προ. ὡς ὁ ἄνω

Ἑλληνικὴ Κλωστοβιομηχανία Α.Ε., γραφεῖα Ἀριστείδου 12, ἔργ. ἐν Ν. Ἰωνία ὁδ. Δαρδανελίων, προ. κλωσταὶ ραφῆς

Κλωστοβιομηχανία Ἀθηνῶν, Καρόρη ἠ Λεβαχίδης Ι. Γ., ὁδ. Ἐδουάρδου Λῶ 2β προ. κλωσταὶ ραφῆς

Ραζῆς Κ. καὶ Σία, ἄνώνυμος βιομηχανικὴ ἑταιρεία κλωστῶν, ἔργοστ. Κορυ-

κτωβρίου 72, γραφ. Λέοντος Σοφοῦ 7, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ἀπὸ Νο 10—60 ἀπαλά, ἡμίστριφα, στριμμένα, νήματα κοτὸν-περλὲ καὶ μπουκλὲ εἰς διαφόρους χρωματισμούς, ὑφάσματα ἐκ βάμβακος ἤτοι: κάμποι, σινδονόπανα ἀλεύκαστα, λευκασμένα, χρωματιστά, λευκὰ τραπεζομάνδυλα, πετσέτες, καλύματα τραπεζῶν, φορεματάκια, βατίζεται κλπ.

ΛΕΒΑΔΕΙΑ

Καβρῆς, Πανουργιάς καὶ Σία, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ἀπαλά, ἡμίστριφα, καὶ ὑφάσματα βαμβακερά, ἤτοι: ἀλατζάδες

ΛΑΥΡΙΟΝ

Κλωστοῦφαντουργία Λαυρίου Α. Ε., πρ. νήματα καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Καλαμάρη Ι. Ἐνωμένα ἔργοστ. Α. Ε., ἔδρα ἐν Ἀθήναις Εὐπόλιδος 10, Μέγαρον Μάνθου, ἔργοστ. ἐν Μυτιλήνῃ, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ἀπὸ Νο 4—30 καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος ἤτοι: κάμποι, σινδονόπανα ἀλεύκαστα, λευκασμένα καὶ χρωματιστά

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

«Σφαέλλος Κ. Γ. Βάμβαξ» Ἀνών. Βιομηχανικὴ Ἐταιρία Νημάτων καὶ Ὑφασμάτων, Μικρᾶς Ἀσίας, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ἀπὸ Νο 4—50 ἀπαλά, ἡμίστριφα καὶ στριμμένα, ὡς καὶ ὑφάσματα βαμβακερά, ἤτοι ἀλατζάδες, βατίστες, φορεματάκια, στρωματσόπανα, ὑφάσματα διαδρόμων, σκιάδων κλπ.

Γαβριήλ Γ. Ι., Ἀνών. Κλωστοῦφαντουργικὴ Ἐταιρία, ἔργοστ. κλωστηρίου Πειριῶς—Ἀθηνῶν Ν. Φάληρον καὶ ὑφαντήριοι παρὰ τὸν Σταθ. Ἡλεκτρικοῦ Σιδ., πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ἀπὸ 10—50 ἀπαλά, ἡμίστριφα καὶ στριμμένα, ὡς καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος, ἤτοι δρίλια

Δασκαλάκης Δημ., ἔργοστ. καὶ γραφεῖα

Κερατινίου 68, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ἀπαλά, ἡμίστριφα καὶ στριμμένα ἀπὸ Νο 4—30 ὡς καὶ ὑφάσματα βαμβακερά, ἤτοι φορεματάκια, ἀλατζάδες, κουβέρτες, τραπεζομάνδυλα, πετσέτες λευκές, στρωματσόπανα λευκὰ, δρίλια κλπ.

«Ἐλπίς» Ἀνών. Κλωστοῦφαντουργικὴ Ἐταιρ., Ἀφοὶ Μανούσκου, Πυθαγόρα, 2, (Ν. Φάληρον). πρ. νήματα βαμβακερὰ ἀπὸ Νο 4—26 ἀπαλά, ἡμίστριφα καὶ στριμμένα, ὡς καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος, ἀλατζάδες καὶ δρίλια

Κωστόπουλος καὶ Σία, ἔργοστ. καὶ γραφ., Κων)πόλεως 7, πρ. νήματα βαμβακερὰ ἀπὸ Νο 4—40 ἀπαλά, ἡμίστριφα καὶ στριμμένα ὡς καὶ ὑφάσματα βαμβακερὰ ἤτοι κάμποι καὶ σινδονόπανα

Κούρταλης Κων)νος, Κάστορος 6, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ἀπὸ Νο 4—20 ἀπαλά, ἡμίστριφα καὶ στριμμένα ὡς καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος ἤτοι ἰστιόπανα, διαδρόμους, ὑφάσματα διὰ σκιάδες χρωματιστά, καλύματα ἔμπορευμάτων (ἀδιάβροχα) καὶ σκηνῶν

Κούρταλης Κυρ. «Κερκίς», Αἰτωλικοῦ 3

«Μανοῦσος Ἡλ.» Ἀνών. Κλωστοῦφαντουργικὴ Ἐταιρ., Μικρᾶς Ἀσίας 57, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ἀπὸ 4—26 ὡς καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος ἤτοι δρίλια

Πειραιϊκὴ—Πατραϊκὴ Βιομ. Βάμβακος ἀ. ἔ., γεν. Δ)νσις καὶ γραφ. ἐν Ἀθῆναις, Αἰόλου 26, ἔργοστ. Ρετσίνα 48, ἔργοστ. Δ'. Πειραιῶς, Κερατινίου 68, ἔργοστ. Ε'. Πειραιῶς, Ψαρρῶν καὶ Μεθώνης, ἔργοστ. Καλλιθέας, Ἡρακλέους 95, Πρατ. Ἀθηνῶν, Αἰόλου 26, Πρατ. Πειραιῶς Λυκούργου 2, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ἀπὸ Νο 4—36 ἀπαλά, ἡμίστριφα καὶ στριμμένα ὡς καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος ἤτοι κάμποι, στρωματσόπανα κλπ.

Παπαδόπουλος Παναγ. ἀ. ἔ., Ἀνδρούτσου 2 καὶ Τροχιοδρόμων, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ἀπὸ Νο 4—24 ἀπαλά, ἡμίστριφα καὶ στριμμένα ὡς καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος ἤτοι δρίλια

Ρετσίνα Ἐφοί Ἀνών. Κλωστοῦφαν-
τουργικὴ Ἐταιρία, ἔργος. Α'. ὁδ. Ρε-
τσίνα, γρ. Δ)σεως Καραγιώργη Σερ-
βίας 12, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ἀπὸ
No 4—60 ἀπαλά, ἡμίστριφα καὶ στριμ-
μένα ὡς καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος
ἦτοι ἀλατζάδες, φορεματάκια, σινδο-
νόπανα λευκασμένα καὶ χρωματιστά,
προσόψια, ὀξφόρδια, βατίσται, στρω-
ματσόπανα, ὑφάσματα διὰ σκιάδας,
δρίλια, καλύμματα τραπεζῶν, κουβέρ-
τες, διαδρόμους, ντόκ, κάμποτ κλπ.

Ρετσίνα Ἐφοί, Ἀνών. Κλωστοῦφαν-
τουργικὴ Ἐταιρία, ἔργος. Εὐν Πυθα-
γόρα Ν. Φάληρον, πρ. νήματα ἐκ βάμ-
βακος καὶ ὑφάσματα βαμβακερὰ ἦτοι
κάμποτ κλπ.

ΠΑΤΡΑΙ

Πειραικὴ—Πατραϊκὴ Βιομ. Βάμβακος
ἀ. ἑ. γεν. Δ)νσις ἐν Ἀθήναις, Αἰόλου
26, γραφ. καὶ ἔργος. 4ης Αὐγούστου
καὶ Μαιζῶνος, πρ. νήματα ἐκ βάμβα-
κος ἀπὸ No 8—50 ἀπαλά, ἡμίστριφα
καὶ στριμμένα, ὡς καὶ ὑφάσματα βαμ-
βακερὰ ἦτοι, κάμποτ, σινδονόπανα, ἀ-
λατζάδες, ὀξφόρδια, βατίσται, φορε-
ματάκια κλπ.

«Μαραγκόπουλος Β.» Κλωστοῦφαντουρ-
γικὴ ἔταιρ., πρ. νήματα καὶ ὑφά-
σματα ἐκ βάμβακος

ΣΥΡΟΣ

«ΑΚΕΣ» Ἀνών. Κλωστοῦφαντουργικὴ
Ἐταιρ. Σύρου, γραφ. ἐν Ἀθήναις
Πλούτωνος 8, πρ. νήματα ἐκ βάμβα-
κος ἀπὸ No 4—40 ἀπαλά, ἡμίστριφα
καὶ στριμμένα, ὡς καὶ ὑφάσματα ἐκ
βάμβακος, ἦτοι ἀλατζάδες, κάμποτ,
σινδονόπανα, δρίλια, ὀξφόρδια, προ-
σόψια, καλύμματα τραπεζῶν, στρω-
ματσόπανα, φορεματάκια κλπ.

Ἐταιρία Βιομηχανίας Βάμβακος Σύρου
ἀ. ἑ., πρ. νήματα καὶ ὑφάσματα ἐκ
βάμβακος, ἦτοι ἀλατζάδες, φορεματά-
κια, ὀξφόρδια, κάμποτ, προσόψια κλπ.

Φουστάνος Γ. Π., πρ. νήματα καὶ ὑφά-
σματα ἐκ βάμβακος, ἦτοι ἀλατζάδες,
δρίλια, κάμποτ, φορεματάκια κλπ.

Χατζηλίας καὶ Καλόξυλος Κλωστοῦφαν-

τουργεῖα, πρ. νήματα καὶ ὑφάσματα
διάφορα ἐκ βάμβακος

Ἐφαντήρια Βάμβακος

ΑΘΗΝΑΙ

«ΑΚΕΣ» Ἀνών. Κλωστοῦφαντουργικὴ
Ἐταιρία Σύρου, ἔργος. Σαπφοῦς 1
Καλλιθέα, γραφ. Πλούτωνος 8, πρ.
προσόψια καὶ μπουρνούζια

Ἀνών. Βιομηχανικὴ Ἐταιρία Πλεκτικῆς
καὶ Ἐφαντουργίας, ἔργος. καὶ γραφ.
Κορυτσᾶς 39, πρ. ἀλατζάδες, ὀξφόρ-
δια, δρίλια καὶ στρωματσόπανα

Ἀλευρᾶς Γ. Α. καὶ Λεβίδης Γ. Α., ἔργ.
Ν. Ἰωνία, πρ. Βουκουρεστίου 15β,
πρ. ὑφάσματα ἐπιπλώσεων βαμβακο-
μέταξα κλπ.

Δεληγιάννης Κ. καὶ Κύπριος Θ., ἔργος.
Μοσχάτον, ἀποθήκη Πλατεῖα ἀγ. Εἰ-
ρήνης 10, πρ. προσόψια καὶ μπουρ-
νούζια

Ἑλληνικὴ Βαμβακουργία ἀ. ἑ., ἔργος.
Ἰακωβάτων 65, πρ. Ὑπατίας 5, πρ.
φορεματάκια, ὀξφόρδια, ἀλατζάδες
κλπ. βαμβακερὰ ὑφάσματα

Κεφάλας Βασίλ., Μεσογείων 2, πρ. σιν-
δονόπανα, ἀλατζάδες

Ἰορδανίδης Ι., Ν. Ἰωνία, πρ. ἀλατζά-
δες

Λιγινὸς καὶ Κουκουναρᾶς ἀ. ἑ., Μενε-
λάου 105 Καλλιθέα, πρ. ἀλατζάδες
καὶ φορεματάκια βαμβακερὰ

Μαραγκόπουλος Β. ἀ. ἑ., ἔργος. Κερα-
σοῦντος 11, Ἀμπελόκηποι, πρ. ἀλα-
τζάδες καὶ δρίλια

Μποσταντζόγλου Θ. Υἱός, Ἐμποροβιο-
μηχανικὴ Ἐταιρία ἀ. ἑ., ἔργος. ἐν Ν.
Ἰωνία, γραφ. Αἰόλου 10β, πρ. ἀλα-
τζάδες, σινδονόπανα χρωματιστά, ὀξ-
φόρδια κλπ. βαμβακερὰ ὑφάσματα

Παπάζογλου Σ. Υἱός, ἔργος. Ν. Ἰωνία,
γραφ. Κηρυκείου 6, πρ. ὡς οἱ ἄνω

Παναγιωτίδης Α. καὶ Παναγιωτίδης Ἰω-
άννης, ἔργος. καὶ γραφ. Ι. Μεταξᾶ,
Χαλκηδῶν, πρ. ὑφάσματα μεταξοβάμ-
βακα

Γεωργιάδης Α
Γεωργουδάκης
Γιαννούλης Ια
Καβουλάκης Π
Καλομυζικήκης
Καλορίζικος Γ
Καμαριώτης Α
Κατσανικόκης
Κορμάνης Β
Κορμάνης Κ
Κουσκοματελιάς
Κρασάκης Παί

Εν πάση περιπτώσει όμως, δεν παρουσιάζεται πλέον καθόλου ή τραγική εκείνη κατάσταση, ή οποία ύφιστατα κατά τας αρχάς του έτους αυτού και την οποίαν παρουσιάζει ο παραστατικός χάρτης του Αγγλικού περιοδικού, περί του οποίου ανωτέρω γράφομεν. Τα μισά τουλάχιστον από τα είκοσι βουνά του εν λόγω Αγγλικού χάρτου, έχουν απελευθερωθή από τον Εαμοσλαυϊκόν ζυγόν και ελέγχονται πλέον κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον, σταθερῶς ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Ἐθνικὸν Στρατόν. Καί τὸ σπουδαιότερον ἀπὸ ὅλα εἶναι, ὅτι εἰ ἔθνικαὶ δυνάμεις εὐρίσκονται πλέον κατὰ μήκκος τῶν συνόρων, εἰς πολλὰς ἐκ τῶν περιοχῶν ἐκείνων ἀπὸ τὰς ὁποίας διηρχόντο αἱ ὀδεύσεις ἀνεφοδιασμοῦ τῶν συμμοριτῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τὰς ὁποίας εἶχον ἐγκαταστήσει συχνὰ ἱππαστὶ τοὺς σταθμοὺς ἀνεφοδιασμοῦ τῶν, τὰ στρατηγεῖα τῶν, τὰς στρατιωτικὰς σχολὰς, τὰς ἀποθήκας τῶν κλπ.

Τὴν καλλιτέραν καὶ πληρεστέραν ἀπόδειξιν τῆς ἐπελευθέρουσης σημαντικῆς μεταβολῆς, παρέχει ἡ συμπληρωματικὴ ἔκθεσις τῆς Βαλκανικῆς Ἐπιτροπῆς. Διαπιστώνει πράγματι, εἰς πλείονα τοῦ ἐνόου σημεία τῆς, ὅτι, ἐνῶ προηγουμένως τὰ κλιμάκια τῶν παρατηρητῶν τῆς εἰς ἐλαχίστας σημαντικὰς διαπιστώσεις ἠδύναντο νὰ προβοῦν διὰ τὴν ἐξωθεν ἐνίσχυσιν τῶν συμμοριτῶν κατὰ μήκκος τῶν συνόρων, τὰ ὁποία, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, ἠλέγχοντο ἀπὸ τοὺς συμμοριτὰς, κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, οἱ παρατηρηταὶ αὐτοὶ ἠδυνήθησαν νὰ φθάσουν εἰς πλείστα σημεία τῶν συνόρων καὶ νὰ προβοῦν εἰς τὰς βαρυσημάντους ἐκείνας διαπιστώσεις τῶν, ποὺ ἐπέτρεψαν εἰς τὴν Βαλκανικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ καταλήξῃ εἰς τὰ γνωστά ἀποφασιστικὰ συμπεράσματα τῆς.

Οὕτως, ὁ Ἑλληνικὸς Ἐθνικὸς Στρατὸς εἶναι ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεται κατὰ πολὺ ἢ πρὸ

λυτῖμος ἐκκαθαρσις τῆς διεθνούς ἀπόψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ προβλήματος, ἡ σαφὴς δηλαδὴ καὶ ἐπίσημος διαπίστωσις τῆς ἐνοχῆς τῶν τριῶν βορείων γειτόνων μας, ἡ ὁποία μοιραίως θὰ ἀποτελέσῃ τὴν κυρίαν βάσιν τῆς συζητήσεως τοῦ προβλήματος ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐβδομάδας. Καὶ ἀποτελεῖ τοῦτο μίσην ἀκόμη ἔθνικὴν ὑπηρεσίαν, τῆς ὁποίας ἡ σημασία εἶναι προφανής.

Ἄλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτό. Ἡ προώθησις τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων μέχρι τῶν συνόρων, προώθησις διὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι ἴσως θὰ ἔχη ὀλοκληρωθῆ μέχρι τῆς ἐπελεύσεως τοῦ χειμῶνος, καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς μακρᾶς συνοριακῆς γραμμῆς, ἐπιτρέπει ἤδη νὰ ἐξετασθῇ σοβαρῶς τόσον ἀπὸ καθαρῶς Ἑλληνικῆς, ὅσον καὶ ἀπὸ γενικωτέρας διεθνούς ἀπόψεως τὸ ἕλημα τῆς ὀργανώσεως τῆς ἀποτελεσματικωτέρας πάντοτε προκαλύψεως τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων.

Τρεῖς εἶναι αἱ προϋποθέσεις τῆς λύσεως τοῦ προβλήματος αὐτοῦ. Ἡ πρώτη, ἡ καθαρῶς στρατιωτικὴ, ἀφορᾷ τὴν ἐκπόνησιν ἐνὸς στρατηγικοῦ σκεδίου, τὸ ὁποῖον, στηριζόμενον εἰς ἓνα κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον πλήρες δίκτυον στρατιωτικῶν ὁδῶν, μέχρι τῶν κορυφογραμμῶν ἀκόμη τῶν συνόρων, εἰς τὴν εὐρείαν χρησιμοποίησιν τῶν καταλλήλων μηχανημάτων πυρὸς καὶ μέσων ταχείας τηλεπικοινωνίας, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀρμόζουσαν νέαν διάρθρωσιν τῶν ἐθνικῶν μας τμημάτων, θὰ ἐπιτρέπη τὴν φρούρησιν τῶν συνόρων, χωρὶς νὰ ἀπαιτῆ τὴν διατήρησιν τόσον ἰσχυρῶν δυνάμεων εἰς τὴν ὀρεινὴν παραμεθόριον περιοχὴν. Εἶναι, νομίζομεν, περὶ τὸν νὰ ὑποραμμισθοῦν οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους δεῖ δύνανται νὰ ἀναφερθοῦν περισσότεραι λεπτομέρειαι ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Τὸ σχέδιον αὐτὸ ὅμως ἀπαιτεῖ διὰ τὴν πραγματικὴν του ἐφαρμογὴν τὴν συμπλήρωσιν, ἀπὸ διεθνούς ἀπόψεως. Πρέπει πρῶτον νὰ γίνῃ δεκτὸν καὶ νὰ κατοχυρωθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἀφοῦ ὑποστῇ τὰς ἀπαραιτήτους συμπληρώσεις καὶ τελειοποιήσεις τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον συμπεριέλαβεν ἡ Βαλκανικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν δευτέρᾳ ἔκθεσίν τῆς καὶ τὸ ὁποῖον καθορίζει σαφέστερον τὴν παραβίασιν τοῦ διεθνούς δικαίου, τὴν ὁποία ἀποτελεῖ ἡ ἐλευθέρη ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν διάβασις τῶν συνόρων πρὸς ἀμφοτέρας τὰς κατευθύνσεις.

Πρέπει ἔπειτα νὰ πυκνωθοῦν τὰ κλιμάκια παρατηρητῶν τῆς Βαλκανικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύνανται τάχιστα νὰ μετακινουῦνται πρὸς ὅλα τὰ σημεία πλαισιούμενα ὑπὸ ἐπαρκούς ἀριθμοῦ φρουρῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, κάθε εἰς ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἀποτελῆ καὶ ἓνα ἐπὶ πλέον παρα

τηρητὴν καὶ ἐφοδιαζόμενα μὲ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα μέσα ταχείας μεταφορᾶς καὶ τηλεπικοινωνίας (ἀεροπλάνο, αὐτοκίνητα, ἀνεμόπτερα, ἀσυρμάτους κλπ.).

Πρὸ παντὸς ὅμως πρέπει νὰ καταστῇ ἀπολύτως σαφὲς διὰ τῶν ἀποφάσεων, τὰς ὁποίας θὰ λάβῃ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, ὅτι αἱ παραβιάσεις τῶν συνόρων εἰς τὸ μέλλον ἐκ μέρους τῶν βορείων γειτόνων μας καὶ εἰς ὄφελος τῶν συμμοριτῶν, δὲν θὰ παρακολουθοῦνται ἀπλῶς καὶ δεῖ θὰ σημειοῦνται μόνον ἀπὸ τὴν εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Βαλκανίων, ὅπως ἐγένετο μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ θὰ δίδουν ἀφορμὴν εἰς νέας ὀλοἐπιβαουνομένας κυρώσεις ἐναντίον τῶν παραβατῶν.

Αὐτὰ περίπου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν στοιχείων, εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποία, μὲ ὅλας τῆς τὰς δυνάμεις, πρέπει νὰ ἐπιδιώξῃ ἡ Ἑλλάς καὶ τὰ ὁποία, ὑπὸ ὠρισμένης προϋποθέσεως, ἀφορώσας κυρίως ἡμᾶς τοὺς ἰδίους, ἢ μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον πρέπει καὶ πάλιν, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν νὰ τονισθῇ, εἶναι τὸ ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία τόσα προσέφερε καὶ τόσα ὑπέστη εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου, τὸν ἀγῶνα δηλαδὴ ὑπὲρ αὐτῶν τούτων τῶν ἰδανικῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, δικαιοῦται, ἀλλὰ καὶ ὀφείλει νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως τελειώσουν πλέον αἱ διστακτικότητες καὶ αἱ ἀμοιταλαντεύσεις καὶ ὅπως τὸ 1949 μὴ εἶναι ὅμοιον πρὸς τὸ 1947 καὶ τὸ 1948.

ΤΕΧΕΡΑΝΗ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΣΧΕΔΙΟΝ

1948

ΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΡΟΥΖΒΕΛΤ ΔΙΑ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ

ΥΠΟ ΠΟΙΑΣ ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ Η ΑΙΔΑΝΕΙΣ ΤΕΝΕΘΑΜΟΣ

11ον 12 Μαρ. 1948

Όπως ανεφέραμεν χθές, ή συμ-
χική διάσκεψις του Αύγουστου
43, εις Κεμπέκ του Καναδά,
ή την όποιαν ή Ρωσσία είχε
ουσιάζει με τρόπον άκόμη έν-
κτικώτερον της δυσφορίας και
; διαφωνίας της, ήσυχολήθη με
είστα όσα ζητήματα, εκ των
ρίων τα σημαντικώτερα ήσαν
άφορώντα την διεξαγωγήν του
λέμου έναντίον της Ιαπωνίας,
την Απω Ανατολήν. Αμέσως
ως μετά την λήξιν της, την
ην Αύγουστου 1943, ό Πρόε-
δος Ρουζβελτ άπηύθυε προσω-
την έπιστολήν προς τον στρα-
ρχην Στάλιν, παρακαλών αύ-
διά τετάρτην φοράν, να δε-
να συναντηθή μαζί του και
τον κ. Τσώρτσιλ και διαβε-
αν αυτόν κατηγορηματικώς, ότι
εύρη, κατά την διάρκειαν μι-
τοιαύτης συναντήσεως, την
λάτην εκ μέρους του κατανόη-
δλων των άναγκών και όλων
βλέψεων της Ρωσσίας.
λύτην την φοράν, ή άπάντησις
ρξε καταφατική και ούτως, ό-
ας ήμέρας μετά την Διάσκε-
του Κεμπέκ, ό Πρόεδρος
ζβελτ και ό κ. Τσώρτσιλ ήδυ-
ησαν να άναγγείλουν, δια κοι-
άνακοινωθέντος των, προς την
κόσμιον Κοινήν Γνώμην, ότι,
του τέλους του έτους, θα έ-
κοινήν σύσκεψιν με τον άρ-
όν της Ρωσσίας.
Iρός προπαρασκευήν της συ-
μεως αύτης, άπεφασίσθη να
έλθη προηγουμένως σύσκεψις
τριών ύπουργών των Έξω-
ών της Άγγλίας, της Αμε-
ς και της Ρωσσίας. Πράγμα-
εί κ. κ. Άντονυ Ήντεν και
τέλ Χαλλ, μετέβησαν, την
'Οκτωβρίου 1943, εις την
χαν και αί συσκέψεις των με-
κ. Μολότωφ διήρκεσαν μέχρι
30ης 'Οκτωβρίου. Κατά τας
ιάς αυτάς συσκέψεις, αί ό-
ι δέν ήσαν πάντοτε πολύ αρ-
και και εύχάριστοι, διεπι-
ησαν κυρίως τα βαρυσήμαν-
έκείνα προβλήματα, επί των
ων ύφίστατο βασική διαφω-
μεταξύ των Συμμάχων και
τά όποια θα έπρεπε να συ-
ηθούν μεταξύ των μόνον οι
άρχηγοί. Ούτως, ειδικώς
τά ζητήματα των μεταπολε-
συνόρων των διαφόρων χώ-
ή Ρωσσική Κυβέρνησις εί-
ηλώσει εκ των προτέρων, ότι
ενε να άποκλεισθούν από την
εψιν των τριών ύπουργών των
ετερικών. Το γενικόν και ου-
τικώτερον άποτέλεσμα της
έψεως, ήτο να κατατοπισθούν
ν ό Πρόεδρος Ρουζβελτ, ύ-
και ό Ούϊνστον Τσώρτσιλ,
των επί των Έξωτερικών ύ-

πουργών των, περι των πραγμα-
τικών διαθέσεων της Ρωσσίας, έ-
κείνων θηλαδή, τας όποιας θα
είχον οι ίδιοι να αντιμετώπισουν
όταν θα συνήντων τον στρατάρ-
χην Στάλιν εις την πρώτην των
κοινήν συνάντησιν, ή όποια, όλι-
γον άργότερον, άπεφασίσθη να
γίνη την 28ην Νοεμβρίου 1943,
εις την Τεχεράνην της Περσίας.

ΔΥΟ ΑΓΝΩΣΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΡΘΡΑ

Θα επιμείνωμεν κάπως περισ-
σότερον επί της Διασκέψεως αυ-
τής της Τεχεράνης, διότι άποτε-
λεί πραγματικώς — τώρα μόνον
είμεθα εις θέσιν να το άντιλη-
φώμεν πλήρως — το κοσμοϊστο-
ρικόν εκείνο γεγονός, από το ο-
τοίον χρονολογούνται όλα τα βά-
σανα και αί περιπέτειαι, που άν-
τιμετωπίζει σήμερα ή άνθρωπο-
της και διότι έχομεν συγκεκρι-
μένα και σαφή στοιχεία, που μάς
πληροφορούν, ότι, κατά την Δια-
σκεψιν αύτην, έσυνθηκολόγησεν
ευσιαστικώς ό Δυτικός φιλελεύ-
θερος κόσμος πρό των κατακτη-
τικών διαθέσεων της Μόσχας.

Τόν Μάϊον του 1944, έδημοσι-
εύθησαν εις το Άμερικανικόν πε-
ριοδικόν «'Ηβνικ Πόστ», δύο μα-
κρότατα άρθρα του διπλωματικού
του συνεργάτου, κ. Φόρρεστ Νται-
βις, τα όποια άπεκάλυπταν εις
τοιας καταπληκτικας ύποχωρήσεις
είχε προβή ό Πρόεδρος Ρουζβελτ
προς τον στρατάρχην Στάλιν, κα-
τά την διάρκειαν της Διασκέψε-
ως της Τεχεράνης. Εις τα άρ-
θρα εκείνα, δέν άπεδόθη τότε δι-
εθνώς και πολλή σημασία, πρώ-
τον διότι, κατά την εποχήν εκεί-
νην και κατά τους άμέσως έπο-
μέτους μήνας, ό Κόσμος όλόκλη-
ρος ήτο άπησυχολημένος με τα ση-
μαντικά πολεμικά γεγονότα της
καταλήψεως της Ρώμης, των Γερ-
μανικών ήττών εις το Ανατολι-
κόν μέτωπον και της αποβάσεως
εις την Νορμανδιαν και, δεύτε-
ρον, διότι όλοι έπίστευσαν, ότι
έπρόκειτο περι άνακριβών πληρο-
φοριών ή, τουλάχιστον, περι ά-
ξιοθρηνητών δημοσιογραφικών ύ-
περβολών. Χαρακτηριστικόν είναι
μαάλιστα το γεγονός, ότι το Άγ-
γλικόν περιοδικόν «Σπεκταϊήτορ»
διεμαρτυρήθη τότε έντόνως κατά
των άρθρων αυτών, τα όποια έ-
χαρακτήρισεν ως έχθρικά μέν κα-
τά της Άγγλίας, αλλά και δυσ-
φημούντα ταυτοχρόνως τον Πρό-
εδρον Ρουζβελτ.

Δύο και πλέον έτη άργότε-
ρα, ό άλλοτε πρεσβευτής των Ή-
νωμένων Πολιτειών εις Μόσχαν
και Παρισίους, κ. Ουϊλλιαμ
Μπούλιττ, άπεκάλυψεν εις το πο-
λύκροτον βιβλίον του «'Ολόκλη-
ρος ή ύδρόγειος σφαίρα», ότι τα
άρθρα εκείνα είλον ουσιαστικώς

παγορευθή από τον ίδιον τον
Πρόεδρον Ρουζβελτ. Εύθύς ως έ-
πέστρεψε, τας πρώτας ήμέρας του
Δεκεμβρίου 1943, από την Δια-
σκεψιν της Τεχεράνης, έδέχθη τον
δημοσιογράφον, κ. Φόρρεστ Νται-
βις, και επί δύο όλόκληρους ώ-
ρας, του άνέπτυξε με ποια σχέ-
δια έπήγεν εις την Τεχεράνην και
τι συνεζήτησε και τί έκαμεν εκεί
με τον στρατάρχην Στάλιν και
τον Άγγλον Πρωθυπουργόν. Ο
κ. Νταϊβις εκράτησε λεπτομερείς
σημειώσεις, έγραψεν έπειτα γα
άρθρα και τα απέστειλε προς θε-
ώρησιν, πρό της δημοσιεύσεως
των, εις τον Πρόεδρον Ρουζβελτ,
ό όποιος έσπευσε να τα έπιστρέ-
ψη με μίαν ιδιωτικην έπιστολήν,
τονίζουσαν, ότι εύρε τα άρθρα
«άκριβή και έπιτυχή».

Ο ΡΟΥΖΒΕΛΤ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΗ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ

Ημπορούμεν ούτω να στηρι-
χώμεν άπολύτως εις τα άρθρα
αυτά, τα όποια έχομεν πρό ήμών
και τα όποια άποτελούν πραγμα-
τικώς ιστορικά κείμενα, δια να
μάθωμεν τί ακριβώς έγινε εις
την Διάσκεψιν της Τεχεράνης.

Ο Πρόεδρος Ρουζβελτ άνέπτυ-
ξε δια μακρών εις τον συνομιλη-
τήν του, ότι ή μεγάλη του φιλο-
δυξία, εκείνη, δια την πραγμα-
τοποίησιν της όποιας θα ήτο
πρόθυμος να θυσιάση τα πάντα,
άκόμη και μερικας από τας προ-
φιλεστέρας του αρχάς, άκομη
και μερικά από τα ειδικά συμ-
φέροντα των Ήνωμένων Πολιτει-
ών, ήτο να συντελέση εις το να
δημιουργήση, εύθύς μετά το τέ-
λος του παγκοσμίου πολέμου, ένα
Κόσμον ειρηνικόν, πιστεύοντα εις
την φιλικήν συνεργασίαν μεταξύ
των μεγάλων Έθνών και ύπακού-
οντα εις μερικούς βασικούς διε-
θνείς νόμους.

Δια να το έπιτύχη αυτό, έπρε-
πε, με κάθε τρόπον, να κερδίση
την Ρωσσίαν, χωρίς την όποιαν
δέν ήμπορούσε να ύπάρξη πρα-
γματική διεθνής συνεργασία. Έ-
τόνισεν ό Πρόεδρος Ρουζβελτ, ότι
δέν ήγνόει όλα τα συγκεκριμένα
παράπονα και τας κατηγορίας,
αί όποιαι διευτυπούντο έναντιον
του, επικρατούντος εις την Ρωσ-
σιαν καθεστώτος και των γενι-
κώτερων διεθνών διαθέσεων, τας
όποιας είχε τουτο. Δέν έλησμο-
νει, άλλως τε, ότι ό ίδιος είχε
δηλώσει, επί λέξει, την 10ην Φε-
βρουαρίου 1940, ότι «κάθε άν-
θρωπος που έχει το θάρρος να
άντιμετώπιση την πραγματικότη-
τα, γνωρίζει, ότι ή Σοβιετική
Ρωσσία κυβερνάται από δικτα-
τορίαν περισσότερον άπόλυτος
της όποιας δέν είναι καμία άλ-
λη εις τον Κόσμον». Παρ' όλα
ταύτα, είχε την πεποίθησιν, ότι,
συναντώμενος και συζητών προ-
σωπικώς με τον στρατάρχην Στά-
λιν, ό όποιος διηύθυε τόσον α-
πολύτως την Ρωσσίαν, θα κατώρ-
θωνε να τον πείση, ότι και της
Ρωσσίας τα ύψιστα συμφέροντα,
άπήτουν την πλήρη και άρμονι-
κήν συνεργασίαν με τους άλλους

συμμαχούς νικητάς του πολέμου, ὅτι κανεῖς δὲν ἔχει τὰς ἐλαχίστας ἐχθρικάς διαθέσεις ἐναντίον τῆς καὶ ὅτι ἡ ἰδία πρέπει, κατὰ συνέπειαν, νὰ παραιτηθῆ ὅλων τῶν σίσθημάτων δυσπιστίας, ἀνησυχιῶν ἢ ἀκόμη καὶ ἐχθρότητος, τὰ ὁποῖα ἐξηκολούθει τυχόν νὰ τρέφῃ ἐναντίον τῶν Συμμάχων τῆς.

Ἦτο ἐνθουσιασμένος, διότι, ἔπειτα ἀπὸ τόσας προσπάθειας, εἶχε κατορθώσει νὰ πείσῃ τὸν Στάλιν νὰ συναντηθῆ μαζῆ του καὶ μὲ τὸν Τσῶρτσιλ, καὶ ἐθεώρει τὸ γεγονός αὐτὸ ὡς τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦλάχιστον τῆς ἐπιτυχίας. Ἐπίστευεν εἰς τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν φιλικῶν καὶ εἰλικρινῶν συζητήσεων γύρω ἀπὸ ἓνα τραπέζι καὶ ἠλπιζεν, ὅτι θὰ κατῶρθωνε νὰ κατακτήσῃ τὸν συνομιλητὴν του ὑπὲρ τῶν ἰδικῶν του ἀπόψεων, δι' ἓνα ἀληθῶς ἠνωμένον μεταπολεμικὸν Κόσμον.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἶχεν ἐκ τῶν προτέρων ἀποφασίσει νὰ καταβάλλῃ κάθε ἀνθρωπίνως δυνατὴν προσπάθειαν, διὰ νὰ ἐννοήσῃ τὰς ἀπόψεις τῶν Ρώσων, διὰ νὰ τὰς ἀντιμετωπίσῃ ὡς προερχομένας ἀπὸ πραγματικὴν κα-

λὴν πίστιν καὶ νὰ τοὺς πείσῃ καὶ περὶ τῆς ἰδικῆς του καλῆς πίστεως. Εἶχεν ἀκόμη ἀποφασίσει νὰ παραβιάσῃ βασικάς Ἀμερικανικάς ἀρχάς, ἀπαγορευούσας τὰς μυστικάς συνθήκας καὶ συμφωνίας, ἀφορώσας μεταβολὰς ἐδαφικάς, νὰ συγκατατεθῆ εἰς ὠρισμένας ἐδαφικάς κατακτήσεις τῆς Ῥωσσίας, νὰ θυσιάσῃ ἀκόμη καὶ τὸν περίφημον «Ἀτλαντικὸν Χάρτην» τῆς 14ης Αὐγούστου 1941, εἰς τὸν ὁποῖον ἄλλοτε τόσῃν ἀπέδιδε σημασίαν.

Ἀπὸ ἄλλας πηγὰς γνωρίζομεν ὅτι ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς Οὐῖνστον Τσῶρτσιλ ἐπληροφορήθη ἐγκαίρως περὶ τῶν διαθέσεων αὐτῶν τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου καὶ ἐξεκίνησε διὰ τὴν Διάσκεψιν τῆς Τεχεράνης μὲ εἰλικρινῆ μεγαχολίαν καὶ βαθυτάτας ἀνησυχίας, διότι ἀντελαμβάνετο πλήρως, ὅτι διαθέσεις τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ἐκδηλούμεναι μάλιστα ἀπέναντι τῶν Ρώσων ἡγετῶν, ἔφθαναν διὰ νὰ φέρουν ὡς μοιραῖον ἀποτέλεσμα τὴν πλήρη συνθηκολόγησιν τῆς φιλελευθέρας Εὐρώπης ἀπέναντι τῶν Ρωσικῶν κατακτητικῶν σχεδίων καὶ διὰ νὰ κάμουν τοὺς Συμμάχους νὰ χάσουν τὴν εἰρήνην, ἀφοῦ θὰ εἶχεν κερδίσει τὸν πόλεμον.

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ Στάλιν ἐπιτυγχάνει εἰς τὴν Τεχεράνην ὅ,τι ἠθέλεν.
— Τοῦ ἀναγνωρίζονται αἱ κατακτήσεις εἰς τὴν Βαλτικὴν, τὴν Φινλανδίαν, τὴν Πολωνίαν
— Ἐπιτυγχάνει τὴν ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων ὑποστήριξιν τοῦ Τίτο.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΗΣ ΤΕΧΕΡΑΝΗΣ

Ο ΣΤΑΛΙΝ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΣΧΕΔΟΝ ΟΣΑ ΕΖΗΤΕΙ

Εσθία 13
Μαρτ. 1948

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΣΥΝΘΗΚΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

12ον

Ανεφέραμεν χθές τὰ δύο άρθρα, τὰ ὅποια — ὅπως προσφάτως μόνον ἐγνώσθη — ἔγραψεν ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος κ. Ρόρρεστ Νταϊδिस, καθ' ὑπαγόρευσιν σχεδὸν τοῦ Προέδρου Ρουζβελτ, καὶ τὰ ὅποια ἐξέθεταν μετὰ τῆς διαθέσεως μετέβη ὁ Πρόεδρος εἰς τὴν Διάσκεψιν, κατὰ τὴν ἁποίαν θὰ συνηντάτο διὰ πρώτην φοράν μετὰ τὸν στρατάρχην Στάλιν. Ὁ ἴδιος ὁ Πρόεδρος ἀπεκάλεσε τὰς διαθέσεις αὐτὰς τὸ «μεγάλον σχέδιόν» του (Grand Design), μεταχειριζόμενος ἀκριβῶς τὸν ὄρον ἐκεῖνον, μετὰ τὸν ὅποιον κερταίνετο εἰς τὴν ἱστορίαν ἢ προσκρούσασα εἰς τόσας συγχρόνους ἀντιδράσεις προσπάθεια τοῦ Προέδρου Λίνκολν διὰ τὴν ἐνοποίησιν τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας. Δὲν ἀπέκρυπτε δὲ οὔτε πρὸς τὸν ἑαυτὸν του ὁ Πρόεδρος Ρουζβελτ, ὅτι, περισσότερον ἢ ἢ ἀπὸ κάθε ἄλλον προκάτοχόν του, ἐπαίξεν ὅλα γιὰ ὅλα, ἤλιπεν ὁμῶς, ὅτι, συνομιλῶν πρόσωπον μετὰ τὸν στρατάρχην Στάλιν, θὰ τὸν ἐπειθε νὰ ἀραδεχθῆ τοὺς χριστιανικοὺς νόμους τῆς σκέψεως καὶ τὰς δημοκρατικὰς ἀρχάς.

Ἀπὸ τὰ ἴδια ἄρθρα, τὰ ὅποια δημοσιεύθησαν τὸν Μάϊον τοῦ 1944, ἀλλὰ τῶν ὁποίων τὴν σημασίαν τώρα μόνον ἀντιλαμβάνομεθα, πληροφοροῦμεθα, ὅτι αἱ ἐκζητήσεις εἰς τὴν Τεχεράνην διήχθησαν ὅπως ἀκριβῶς ἠμπορούσε νὰ προβλεφθῆ καὶ ὅπως προβεβίωτο ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς Τσώρτσιλ, ὁ ὅποιος δὲν παύετο ἀπὸ τὴν εὐπιστίαν τοῦ Ἀμερικανοῦ συμμάχου του καὶ ὁ ὅτιος ἀντελαμβάνετο ποῖον διὰ τὴν ἀνθρωπότητα κίνδυνον ἀπετέλει ἡ ματαιοπονία τῆς προσελκυτικῆς τοῦ κομμουνισμοῦ πρὸς τὰς ἀρχάς τοῦ Χριστιανισμοῦ, μὴ ἰσοσπάθεια, ἢ ὅποια, κατ' ἀνάγκην, θὰ ἔπρεπε νὰ παραχωρήσῃ ἡ ἡμετέρα πᾶντα εἰς τὴν κατακτητικὴν ἰσχυρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Ρουζβελτ ἤρχισε τὴν 27ην Νοεμβρίου 1943, εἰς τὴν Τεχεράνην, τὴν προσπάθειαν εἰς ἓνα μακρὸν μάθημα διεθνούς καί διεθνούς ἠθικῆς, περὶ τῶν ἀπόλυτον ἐλλείψιν ἀσδῆποτε συμφεροντολογικῆς ἐπιώξεως ἐκ μέρους τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, αἱ ὅποια οὐδέποτε εἶχον ἐποφθαλμίσει τὰ ἐπιτεύγματα ἢ τὰς πηγὰς πλοῦτου τῶν ἄλλων τῶν καὶ αἱ ὅποια συμπεριέλασαν προθύμως εἰς δύο παγκόσμιους πολέμους, χωρὶς νὰ ἀ-

πειλοῦνται ἀμέσως καὶ χωρὶς νὰ ἔχουν ἄμεσα συμφέροντα. Ἐτόνισεν ἔπειτα, ὅτι μόνον χάρις εἰς τὸν τρόπον αὐτὸν, αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι κατάρθωσαν νὰ ἐμπνεύσουν γενικὴν ἐμπιστοσύνην εἰς ὅλας τὰς πολυαριθμοὺς δημοκρατίας τῆς ἡπείρου τῶν, καὶ ὅτι μόνον δὲν ἔχουν νὰ φοβηθῶν πλέον καμμίαν ἐχθρικὴν διάθεσιν ἐναντίον τῶν ἐκ μέρους τῶν δημοκρατιῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ οὐκ ἔχονται νὰ ὑπολογίζουσι πάντοτε ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεώς των.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ

Ἐξέθεσεν ἔπειτα τὴν πεποιοημένην του, ὅτι μετὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς τρόπον, θὰ ἠμπορούσε καὶ ἡ Ἑσθία νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἀπόλυτον συνεργασίαν ὄλων τῶν γειτόνων τῆς, νὰ ἐξυπηρετήσῃ οὕτω, κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον, τὰ συμφέροντά της καὶ νὰ γίνῃ τέλος ἡ πραγματικῶς κυριαρχοῦσα δύναμις εἰς τὴν Ἀνατολικὴν καὶ Βόρειον Εὐρώπην. Τοῦτο θὰ συνέφερεν, ἄλλως τε, καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, διότι — τούλάχιστον μέρει τῆς πλήρους καὶ ἀποτελεσματικῆς ὀργανώσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν — ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου δὲν θὰ δύναται νὰ στηριχθῆ παρά μόνον ἐπὶ τῆς εἰλικρινοῦς συνεργασίας τριῶν ἢ τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων, ἱκανῶν νὰ κυριαρχοῦν πραγματικῶς εἰς τὰς περιοχὰς των.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ, ὁ στρατάρχης Στάλιν ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ μετὰ μίαν κατηγορηματικὴν βεβαίωσιν περὶ τῆς καλῆς του διαθέσεως, ὅπως σεβασθῆ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν γειτόνων του, δηλῶν ἐπιστήμως, ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν διάθεσιν νὰ γίνῃ ὁ κύριος ἀρχὸς τῆς Εὐρώπης. Προσέθεσεν, ὅτι ἡ Ἑσθία κάθε ἄλλο παρά πυκνοκατωκὴν χώρα εἶναι καὶ ὅτι θὰ ἔχῃ τόσον πολλὰ νὰ κέρσῃ μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, διὰ νὰ ρυθμίσῃ τὰ τοῦ οἴκου της καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὰς βιοποικιστικὰς πηγὰς, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται καὶ νὰ μὴ ἐπιθυμῆ νὰ ἀναλάβῃ νέας, μεγάλας ἐδαφικὰς ὑποχρεώσεις.

Ὁ Πρόεδρος Ρουζβελτ ἐνεθουσιάζετο τόσον πολὺ ἀπὸ τὴν δήλωσιν αὐτὴν τοῦ στρατάρχου Στάλιν, ὥστε νὰ ρίψῃ ἓνα θριαμβευτικὸν βλέμμα πρὸς τὸν παλαιότερον φίλον του, κ. Οὐίνστον Τσώρτσιλ, ὁ ὅποιος ἐκάθητο μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης σιωπηλὸς εἰς τὴν θέσιν του, νὰ ἐν-

τυχθῆ ἀκόμη περισσότερον εἰς τὴν προδιαθέσειν, μετὰ τὰς ὁποίας εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν Τεχεράνην καὶ νὰ τονίσῃ, ὅτι πιστεύει, χωρὶς ἕνα δισταγμὸν, εἰς τὴν εἰλικρινείαν τῆς βεβαίωσεως τοῦ Στάλιν.

Ὁ ἐνεθουσιασμοὸς τοῦ δὲ αὐτοῦ τὸν ἔκαμε νὰ μὴ ἀντιληφθῆ πλήρως, κατὰ τὴν συνεχίαν τῆς συνεδριάσεως ἐκείνης καὶ κατὰ τὰς ἐπομένους τέσσαρας, πού ἐγίναν εἰς τὴν Τεχεράνην, πόσον αἱ ἀμέσως ἐπακολουθήσασα διατυπώσεις τῶν Ρωσικῶν ἀξιώσεων ἀντιτίθεντο πρὸς τὴν βεβαίωσιν αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ πόσον ὁ ἴδιος παρεσύρετο, ἀποδεχόμενος τὰς ἀξιώσεις αὐτὰς, εἰς πλήρη συνθηκολογήσιν. Ἐξηκολούθησε δὲ καὶ μετὰ τὴν Τεχεράνην, νὰ ἐχη πραγματικὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν Ρώσσον δικτάτορα, μετὰ τὸν ὅποιον ἔκτοτε, κάθε μῆνα περίπου, ἀντήλλασσε μακρὰς ἰδιωτικὰς ἐπιστολάς. Τὰ ἀντίγραφα ἢ τὰ πρωτότυπα τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν, τὰ ὅποια θὰ ἦσαν τόσον ἐνδιαφέροντα, φυλάσσονται ἤδη ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τοῦ μακαρίτου Προέδρου εἰς τὸ ἰδιαίτερον ἀρχεῖόν του.

ΤΟ ΗΜΙΣΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΠΑΡΑΧΩΡΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΡΩΣΣΙΑΝ

Πράγματι, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Διασκέψεως αὐτῆς τῆς Τεχεράνης, ὁ στρατάρχης Στάλιν, διατηρῶν πάντοτε τὸ ἤρεμον ὕφος του καὶ τὸ μειδίαμά του, κατεστήσε σαφῆ τὴν θέλησίν του, ὅπως ὅλαι αἱ ὀθενδήποτε περιβάλλουσαι τὴν Ἑσθίαν χώραι, ἀναστατωθῶν κυριολεκτικῶς ἀπὸ πολιτικῆς, συνοριακῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἀκόμη ἀπόψεως, διὰ νὰ ἐξυπηρετηθῶν πλήρως τὰ Ἑσθιακὰ συμφέροντα. Καὶ αἱ ἀξιώσεις αὐταὶ ἐγίναν, ὡς ἐπὶ τοῦ πλείστον δεκταί.

Οὕτω — διὰ νὰ συνοψίσωμεν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον τὰ ὑπ' ὄψιν μας στοιχεῖα — ἡ Ἑσθία ἐπέτυχεν, κατὰ τὴν συμμαχικὴν ἐκείνην Διάσκεψιν, τὰ ἐξῆς κυρίως: Πρῶτον, τῆς ἀνεγνωρίσθη τὸ δικαίωμα τῆς προσαρτήσεως τῆς Ἑσθονίας, τῆς Λεττονίας καὶ τῆς Λιθουανίας, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε προβῆ, τῆ συγκαταθέσει τῆς Γερμανίας, τὴν 15ην καὶ 16ην Ἰουνίου 1940. Δευτερον, τῆς ἀνεγνωρίσθη τὸ δικαίωμα τῆς προσαρτήσεως τῆς Ρουμανικῆς Βεσσαραβίας, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε προβῆ, ἀργότερα, τὸν ἴδιον μῆνα τοῦ 1940. Τρίτον, ἀντικατετέθησαν Ἑσθία καὶ Ἀμερικὴ εἰς τὸ νὰ πραγματοποιηθῇ εὐθὺς μετὰ τὸν πόλεμον, ἢ βίαια μετανάστευσις πολλῶν ἑκατομμυρίων Γερμανῶν ἀπὸ τὴν Πολωνίαν, τὴν Οὐγγαρίαν καὶ τὴν Τσεχοσλοβακίαν, πρὸς χάριν δὴθεν τῆς ἐθνολογικῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν χωρῶν αὐτῶν.

Τέταρτον, ἀνεγνωρίσθη κατ' ἀρχὴν τὸ δικαίωμα τῆς Ἑσθίας, ὅπως, μετὰ κάθε δυνατόν τρόπον, ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑπαρξίν καθεστῶτων καὶ Κυβερνήσεων φιλικῶν.

προς αυτήν, εις ὅλας τὰς γειτονικὰς τῆς χώρας. Πέμπτον, ἐγενετο ἄλλο, κατόπιν μακρᾶς συζητήσεως ὅπως, ὄχι μόνον ἡ Ρωσία, ἀλλὰ καὶ αἱ ἄλλαι μεγάλαι Σύμμαχοι Δυνάμεις, παράσχουν ἀνεπιφύλακτον ὑποστήριξιν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν λεγομένων παρτιζάνων τῆς Νοτιοσλαυίας, Ἰωσήφ Μπρὸς, τοῦ ὁποίου τὸ ψευδώνυμον στρατάρχης Τίτο, τότε μόλις ἤρχισε νὰ γίνεταί γνωστὸν. Ἴσως νὰ εἶχαν κάποιαν ἀόριστον ἤδη ἀντίληψιν τῆς πραγματικῆς φύσεως τοῦ συμμοριακοῦ αὐτοῦ ἀγώνος, ποῦ ἐφρόντιζε νὰ σφάζῃ πολὺ περισσότερον τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ στρατηγοῦ Μιχαήλοβιτς παρὰ τοὺς Γερμανοὺς κατακτητὰς. Πάντως ὅμως, δὲν ἰντελαμβάνοντο ἀσφαλῶς οἱ Σύμμαχοι ἠγέται ποίας περιπετείας ἐδημιούργουν οὕτω διὰ τὴν Εὐρώπην.

Ἡ ΔΙΕΝΕΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΤΣΩΡΤΣΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΩΝΙΑΝ

Ὀλιγωτέραν εὐκολίαν εὗρεν ὁ στρατάρχης Στάλιν, προκειμένον νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀξιώσεων τῶν διὰ τὴν Πολωνίαν. Ὄταν εἰσηγήθη τὸ θέμα αὐτό, ὁ Πρόεδρος Ρουζβέλτ ἐδήλωσεν, ὅτι ἀναγνωρίζει τὸ δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Μεγάλης Βρε-

καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἀνελθόντες ἐπὶ τοῦ σκάφους προέβησαν εἰς τὴν σύλληψιν ἐπιβατῶν καὶ πληρώματος.

Ὡς ἐξηκριβώθη, οἱ ἐπιβαίνοντες ἐσκόπουν πράγματι νὰ ἀναχωρήσουν λαθραίως διὰ τὸ Λέτσε τῆς Ἰταλίας μὲ τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν, ὅπως τῇ βοήθειᾳ τῶν ἐκεῖ κομμουνιστῶν, ἐνταχθῶν εἰς τὰς συμμορίας, φθάνοντες μέχρις αὐτῶν μέσῳ Νοτιοσλαυίας.

Οἱ συλληφθέντες εἶναι οἱ ἐξῆς: Κων. Δ. Προβελέγγιος, πολιτικὸς μηχανικὸς, σημαίνον κομμουνιστικὸν στέλεχος. Εἶχε λάβει μέρος εἰς τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα.

Ἄναστ. Κατούνας, ἐτῶν 38, ἐκ Λακωνίας, ἐπικίνδυνος ἐγκληματίας κομμουνιστῆς ἐπικεκηρυγμένος ἀντὶ 3 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, Γεώργιος Γούναρης, ἐτῶν 22, σπουδαστής, Ι. Πουρνάρας, ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος, μέλος τῆς ΟΠΛΑ καὶ τῆς ΕΠΟΝ Πανεπιστημίου, Ἄγγ. Διαμαντόπουλος, πολιτικὸς μηχανικὸς, Γραμματεὺς τῆς ΕΠΟΝ Θεσσαλονίκης, Ἐμμ. Ν. Τσερέπας, ἐτῶν 34, καθηγητῆς ἐκ Σάμου, Βασ. Σταμέλλος, ἐτῶν 22, σπουδαστής, Λεωνίδας Μιχ. Κύρκος, υἱὸς τοῦ ἄλλοτε ὑπουργοῦ καὶ μέλους τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΕΑΜ.

Συνελήφθησαν ἐπίσης οἱ Νικ. Κουμπακός, μάγειρος πλοίου καὶ

ΟΙ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΚΙΝΗΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

ΠΩΣ ΕΜΑΤΑΙΩΘΗ Ἡ ΑΠΟΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ

Ἐν σχέσει μὲ τὴν γ.ωσθεῖσαν ἀργὰ χθὲς τὴν νύκτα σύλληψιν τοῦ πετρελαιοκινήτου «Παναγία» μὲ τὸ ἔποϊον ἀπεπειράθησαν νὰ διαφύγουν εἰς Ἰταλίαν ὠρισμένοι κομμουνισταί, ἐγνώσθησαν αἱ ἀκόλουθοι λεπτομέρειαι:

Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Πειραιῶς, ἔχουσα πληροφορίας ὅτι τὸ ἀπόγευμα τῆς 2ας Μαρτίου θὰ ἐπεχειρεῖτο ἀναχώρησις ὑπόπτων ἐκ Περάματος, εἶχεν ἀναθέσει εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Γεν. Ἀσφαλείας Πειραιῶς κ. Παλυχρονόπουλον καὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς κ. κ. Ταβουλάρην καὶ Κατσάρην τὴν παρακολουθῆσιν. Πράγματι τὴν ἑσπέραν τῆς 2ας Μαρτίου, διάφορα πρόσωπα ὑποπτα ἤρχισαν νὰ ἐπιβιβάζωνται ἐπὶ τοῦ πετρελαιοκινήτου «Παναγία».

Οἱ ἀστυνομικοὶ εἰδοποίησαν τὴν Ναυτικὴν Διοίκησιν Πειραιῶς, ἣ ὁποία διέθεσε καταδιωκτικὸν πλοῖον διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ πετρελαιοκινήτου

Τὸ καταδιωκτικὸν παρηκολούθησε τὸ πετρελαιοκίνητον καὶ ἀφού τὸ ἐπὶ τῆς θαλάσσης τοῦ ἔκαμε σῆμα νὰ σταθῆ, ὁ πλοῦχος δὲ ἔβαλλε κατ' αὐτοῦ ἄστυς ἐκφοβισμὸν. Κατόπιν τούτου τὸ πετρελαιοκίνητον ἀνέκρουσε πρῦμναν καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὸ ἀγκυροβόλιόν του, ὅπου

ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΑΠΟΒΑΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΑΠΟΒΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΤΙΟΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Έομα 18 Μαΐου
1948

Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

16ον

Όταν, τόν Αύγουστον τού 1944, έπειτα από έπιτυχείς έπιχειρήσεις τριών μηνών, εις τόν δημιουργηθέν παρ' αútων τήν 9ην Ιουνίου 1944 δεύτερον μέτωπον τής Γαλλίας, οί Άγγλοι, Άμερικανοί και Γάλλοι, είχαν άρχισει πλέον νά κινούνται άποφασιστικώς κατά τών Γερμανικών συνόρων και τής γραμμής Ζήγκφρηντ, οί Ρώσοι, άπαλλαγέντες από έκατοντάδα περίπου Γερμανικών μεραρχιών εις τόν Άνατολικόν μέτωπον, είχαν και αυτοί σημειώσει έντυπωσιακάς έπιτυχίας. Άρχισαντες τήν θερινήν των έπίθεσιν τήν 23ην Ιουνίου, είχαν μεχρι τής 10ης Αύγουστου, εκδιώξει τους Γερμανούς από όλόκληρον τόν κατεχόμενον παρ' αútων εισέτι μέρος τής Ρωσσίας, είχαν καταλάβει σημαντικόν μέρος τής Λιθουανίας, είχαν εισδύσει βαθύτατα εις τήν Πολωνίαν και φθάσει μέχρι τής Βαρσοβίας, είχαν άρχισει έπιτυχή έπίθεσιν κατά τών Γερμανικών θέσεων εις τήν Φινλανδίαν, είχαν εισδύσει εις τήν Τσεχοσλοβακίαν και εις τήν Ρουμανίαν άκόμη, ειδικώς εις τήν κάτω τού Δνειστερου περιοχήν.

Και αι μόν έπιτυχίαι τών Ρώσων εις τόν βόρειον άνατολικόν μέτωπον, έδημιούργουν ήδη σαφώς τήν δυνατότητα νά κατορθώσουν οι Ρώσοι νά φθάσουν εις τόν Βερολίνον ένωρίτερα από τους Άγγλους και τους Άμερικανούς. Άλλά, εις τόν νότιον μέτωπον, είχαν άρχισει ήδη νά διαγράφονται κινήσεις, αι όποιαι έκαμναν μόν τους Γερμανούς νά φοβούνται, ότι, πολύ γρήγορα, θα απέκόπτοντο αι ισχυραί των δυνάμεις, αι εύρισκόμεναι εις τήν Βαλκανικήν Χερσόνησον, ένέπνεαν όμως σοβαράς άνησυχίας και εις τους Συμμάχους εκείνους ήγέτας, οί όποιοι, όπως ο Ούϊνστον Τσώρτσιλ, είχαν κάπως σαφεστέραν έπίγνωσιν τών τρομερών κινήσεων που διεγράφοντο διά τόν άπώτερον μέλλον.

Η μεγάλη Ρωσική έπίθεσις κατά τής Ρουμανίας και τής Βαλκανικής Χερσονήσου, έπρόκειτο νά άρχιση μόνον τήν 20ην Αύγουστου 1944. Ήδη όμως, πολύ ένωρίτερα, διεγράφοντο αι προπαρασκευαστικά πολιτικά και στρατιωτικά κινήσεις τών Ρώσων, αι όποιαι έπειθαν, ότι το Κρεμλίνον δέν απέβλεπεν άπλώς εις τήν εκδίωξιν τών Γερμανών από τήν Βαλκανικήν Χερσόνησον και τήν άπελευθέρωσιν τών λαών τής, άλλ' εις τήν πραγματικήν εγκαθίδρυσιν τής άκαταμαχήτου

ρώντος τήν Βουλγαρίαν, θα άσχυληθώμεν εκτενέστερον εις έπομενα άρθρα.

4ον) Εις τήν Βουλγαρίαν, η Ρωσσία ειχεν επανεύρει τους παλαιούς κομμουνιστάς ύποστηρικτάς τής, πρό παντός όμως, ειχε κατορθώσει νά εξασφαλιση τήν συνεργασίαν τών κομιτατζίδων, τους όποιους εύκόλως κατώρθωσε νά πείση, ότι πραγματικάς έλπίδας περί τών διεκδικησεών των έναντίον τής Έλλάδος θα ήμπορούσαν νά έχουν μόνον από τήν ύποστήριξιν τής Ρωσσίας. Ούτω και αι προσπάθειαι του νεου Βουλγάρου Πρωθυπουργού Μπαγκριάνωφ, ο όποιος ειχεν άναλάβει τήν άρχήν κατά Ιούνιον, διά νά έλθη εις έπαφήν με τους Δυτικούς Συμμάχους, έπέπρωτον άποτύχουν άπολύτως.

5ον) Εις τήν Έλλάδα, τέλος, η κομμουνιστική όργάνωσις του Ε.Α.Μ.-Ε.Λ.Α.Σ., τυγχάνουσα τής όπεριγράπτως άνοήτου ένισχύσεως τών μυστικών Άγγλικών ύπηρεσιών, άφου ώλοκλήρωσε τήν συγκρότησιν τής, ήρχισε, τόν Άπρίλιον του 1944, συμφώνως προς τας γενικάς εκ του διεθνούς κομμουνιστικού κέντρου έντολάς, τήν έκστρατείαν προς έξόντωσιν όλων τών πραγματικώς έλευθέρων δυνάμεων του Έλληνισμού, τόσον εις τήν ύπόδουλον χώραν, με τήν έγριαν σφαγήν του συνταγματάρχου Ψαρρού και τών άνδρών του, του λαμπρού 542 Συντάγματος Εύζώνων, όσον και εις τήν Μέσην Άνατολήν, διά του άπαισιευ κινήματος του Άπριλίου. Χάρις εις τήν έπίμονον αντίστασιν τών Έλλήνων, η άπόπειρα απέτυχεν εις τους εύρυτάτους της σκοπούς, κατώρθωσεν όμως νά δώση εις τόν Κ.Κ.Ε. τόσοση φαινομενικήν δύναμιν, ώστε νά φθάσουν άκόμη και αυτοί οί Δυτικοί Σύμμαχοι μέχρι του νά συνιστούν έπιτακτικώς τήν συμμετοχήν του εις τήν έλευθέραν Έλληνικήν Κυβέρνησιν.

Η ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΚΗΣ ΑΠΟΒΑΣΕΩΣ

Έτσι διεγράφετο η πλήρης σχεδόν κομμουνιστική έπιζράτησις εις τήν Βαλκανικήν Χερσόνησον, μία έπιζράτησις, τήν όποιαν θα ήρχει η έννοχη τής Ρωσικής έπιθέσεως και η εμφάνισις τών στρατευμάτων του Γολμπούζιν και του Μαλινόβσκι, διά νά μεταβάλη εις πραγματικώς πλήρη πλέον Ρωσσι-

ταια απομένουσα έλιπίς διά τήν διάσωσιν όλόκληρου τής Νοτιο-ανατολικής Εύρώπης, χάνεται. 367

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΣΤΑΛΙΝ ΠΡΟΣ ΡΟΥΖΒΕΛΤ

Τί είναι εκείνο που έξεσοιόβησεν, άρά γε; Γνωρίζομεν τώρα, ότι έξεδηλώθη έντονος, κατηγορηματική και άποφασιστική η Ρωσική αντίδρασις έναντίον του σχεδίου, όχι όμως δι' έπισήμων και κοινών διαβημάτων τής Ρωσσίας προς τας δύο μεγάλας Συμμάχους τής, αλλά δι' ιδιωτικής και άπ' εύθείας ένεργείας του Στάλιν προς τόν Ρουζβέλτ. Έλαβε, πράγματι, περί τά μέσα Ιουνίου 1944 ο Πρόεδρος Ρουζβέλτ ένα άκόμη μακρότατον γράμμα του στρατάρχου Στάλιν, ο όποιος του ανέπτυσσεν, ότι οί Σύμμαχοι θα έπρεπε νά χρησιμοποιήσουν όλας τας διαθέσιμους στρατιωτικάς των δυνάμεις διά νά έπιτύχουν τήν ταχύτεραν δυνατήν πλήρη νίκην εις τόν Γαλλικόν μέτωπον και ότι, αν, αντιθέτως, οί Σύμμαχοι προέβαιναν εις άπόβασιν εις τήν Βαλκανικήν Χερσόνησον, τούτο θα άτετέλει μίαν εκδίωξιν δυσπιστίας και καχυποψίας, τήν όποιαν δέν θα ήμπορούσαν νά άνεχθούν οί Ρώσοι.

Μόνον εις έλαχίστους εκ των στρατιωτικών του συνεργατών ο Πρόεδρος Ρουζβέλτ έξεμυστηρέυθη τήν ύπαρξιν τής έπιστολής αútης. Άλλά τó άποτέλεσμα ήτο, πάντως, ότι όλαι αι προσπάθειαι του Ούϊνστον Τσώρτσιλ και τών Άγγλων στρατιωτικών ήγετών, όπως πραγματοποιηθή η έπιχείρησις τής Βαλκανικής, προσέκρουσαν εις τήν πείσιμονα άρνησιν του. Και άφου μερικά από τά Άγγλικά και Έλληνικά στρατεύματα, που προητοιμάζοντο διά τήν έπιχείρησιν αútήν, έστάλησαν εις τόν Ιταλικόν μέτωπον — μεταξύ αútων δέ και η Έλληνική Όρεινή Ταξιαρχία — έγινε τήν πρωίαν τής 15ης Αύγουστου 1944 η συμμαχική άπόβασις εις τήν Νότιον Γαλλίαν και ειδικώς εις τήν μεταξύ Τουλών και Καννών περιοχήν, άπόβασιν εις τήν όποιαν έχρησιμοποιήθησαν 800 πλοία παντός είδους, ισχυρά ναυτική δύναμις και όλόκληρος σχεδόν η 7η Άμερικανική στρατιά.

ρωσικής επιρροής εις την περιοχήν αὐτὴν τῆς Εὐρώπης, στηριζομένης εἰς ὅλα τὰ κομμουνιστικά στοιχεία.

Χάρις εἰς τὴν ἀκατανόητον ἐπιπολαιότητα τῶν ἄλλων Συμμάχων, τὰ στοιχεία αὐτὰ εἶχον ἐπιστρατευθῆ εἰς ὅλας τὰς Βαλκανικὰς χώρας καὶ εἶχον ἀποτελέσει τὰς δυνάμεις ἐκείνας τῶν παρτιζάνων, τὰς ὁποίας συχνὰ ἐξώπλιζαν καὶ ἐνίσχουν παντοιοτρόπως οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ αἱ ὁποῖαι, ὑπὸ το πρῶσχημα, ὅτι μάχονται ἐναντίον τῶν Γερμανῶν κατακτητῶν, ἐπεδίδοντο σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐξόντωσιν κάθε συντηρητικοῦ καὶ νομιμόφρονος στοιχείου.

ΠΩΣ ΕΠΕΚΡΑΤΟΥΝ ΟΙ ΡΩΣΣΟΙ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Ἰδού, ἐν βραχυτάτῃ συνοψεῖ, αἱ ἐνέργειαι καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν τῶν Ρωσῶν, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην: 1ον) Εἰς τὴν Τουρκίαν, ὅπου, λόγῳ τοῦ κρατοῦντος καθεστώτος, δὲν ἦτο δυνατὴ ἡ ἀνάπτυξις κομμουνιστικῆς κινήσεως, ἡ Ρωσσία περιωρίζετο εἰς τὸ νὰ παρεμποδίσῃ διπλωματικῶς κάθε προσπάθειαν τῶν ἄλλων συμμάχων, ὅπως ταχθῆ ἡ χώρα ἀποφασιστικώτερον ἐναντίον τῶν Γερμανῶν. Ἐκεῖ ὅμως, ἡ Ρωσικὴ αὐτὴ πολιτικὴ δὲν ἐπέτυχεν ἀπολύτως καὶ ἀφού, τὴν 15ην Ἰουνίου 1944, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, κ. Μενεμεντζόγλου, παρητήθη καὶ ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ κ. Σαράτσογλου, ἡ Τουρκία διέκοψε, τὴν 3ην Αὐγούστου, τὰς διπλωματικὰς τῆς σχέσεις μετὰ τὴν Γερμανίαν καὶ ἠνάγκασε τὸν δραστηριώτατον Γερμανὸν πρεσβευτὴν φὸν Πάπεν νὰ φύγῃ τὴν ἐπομένην.

2ον) Εἰς τὴν Νοτιοσλαβίαν, ὁ Τίτο εἶχεν ἀπολύτως πλέον ἐπικρατήσει, ἐξοντῶνων τελείως τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Μιχαήλοβιτς καὶ τοῦ Βασιλέως Πέτρου καὶ δημιουργῶν διὰ τὰς Ἀγγλικὰς καὶ Ἀμερικανικὰς στρατιωτικὰς ἀποστολάς, ποὺ εὐρίσκοντο ἀκόμη κοντὰ του, κατάστασιν τόσον δυσχερῆ, ὥστε ταχέως θὰ ἠναγκάζοντο, ὑπὸ ἀξιοθρηνήτους μάλιστα συνθήκας καὶ σχεδὸν ὡς ἠττημένοι ἀντιπαλεῖ, νὰ ἀπομακρυνθοῦν.

3ον) Εἰς τὴν Ρουμανίαν, τῆς ὁποίας ὁ νεαρὸς Βασιλεὺς Μιχαήλ, ἔφερε βαρέως τὴν τυραννίαν τῶν Γερμανῶν καὶ τὴν δικτατορίαν τοῦ ὄργάνου των Ἀντωνέσκο, ἡ ἰσχυροτάτη κομμουνιστικὴ προπαγάνδα, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιδεξιωτάτη Ρωσικὴ διπλωματία, εἶχον κατορθώσει νὰ ματαιώσουν ὅλας τὰς προσπάθειας, τὰς ὁποίας, ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου ἤδη, εἶχον καταβάλλει οἱ ἕκτακτοι ἀπεσταλμένοι τοῦ Μιχαήλ νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοὺς ἄλλους Συμμάχους. Ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ τοῦ θέματος, ὅπως καὶ περὶ τοῦ ἀφο-

ρὸν κεντρικῶν. Καὶ τοῦτο, διότι ἦτο προφανές, ὅτι τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἔμεναν ἀκόμη τὸν Αὐγούστον ἐκείνον τοῦ 1944 εἰς τὰ Βαλκάνια, δὲν εἶχαν παρὰ μόνον μίαν σκέψιν: Πῶς νὰ ἀπαγιστρωθοῦν. Δὲν θὰ ἀντέτασσον, ἐπομένως, καμμίαν σοβαρὰν ἀντίστασιν εἰς οἰανδήποτε ἐπίθεσιν, εἴτε ἀπὸ Βορρῶ, εἴτε ἀπὸ Νότον προήρχετο αὕτη.

Στοιχειώδης πολιτικὴ ἀντίληψις, ἀλλὰ καὶ ὑγιῆς στρατιωτικὴ τακτικὴ ἐπέβαλλον νὰ γίνῃ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀκριβῶς μία σιμιαχικὴ ἀπόδοσις ἀπὸ Νότου, ἀρχομένη διὰ τῆς ἀποβάσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ σιμιαχικὴν ὀλίγας ἡμέρας ἀργότερα μετὰ μίαν ἄλλην ἀπόδοσιν εἰς τὰς Νοτιοσλαβίας ἢ Ἀλβανικὰς ἀκτὰς τῆς Ἀδριατικῆς. Οἱ Λαοὶ τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου, μετὰ τὸν Ἑλληνικὸν ἐπὶ κεφαλῆς, ἀνέμενον ἀνετοιμόνως μίαν τοιαύτην ἐπιχείρησιν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ παρεῖχον ὀλοψύχον ὑποστήριξιν. Μεγάλαι Γερμανικαὶ δυνάμεις θὰ ἐνεκλωδίζοντο μετὰ τῶν ἀπὸ Νότου καὶ ἀπὸ Βορρῶ προελαινόντων Σιμιαχικῶν στρατευμάτων. Ταῦτοχρόνως, θὰ ἐσώζετο ἡ Εὐρωπαϊκὴ εἰρήνη ἀπὸ ἓνα κίνδυνον, τοῦ ὁποίου τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν σοβαρότητα τώρα μόνον δυνάμεθα πλήρως νὰ ἀντιληφθῶμεν.

Τὰ σχέδια διὰ μίαν τοιαύτην ἐπιχείρησιν εἶχον καταστρωθῆ. Τὰ στρατεύματα καὶ τὰ πλοῖα, ἀποδοτικά, μεταγωγικά καὶ πολεμικά, ποὺ ἐχρειάζοντο, ὑπῆρχαν καὶ εἶχον προετοιμασθῆ. Ἡ Ἑλληνικὴ Ὄρεινὴ Ταξιαρχία καὶ μερικὰ ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν πολεμικῶν ἐπρόκειτο νὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτήν. Ἀλλὰ πάλιν, κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν, μεσολαβεῖ καὶ ἡ ἐπιχείρησις ματαιοῦται. Ἀκριβῶς κατὰ τὴν στιγμὴν, ποὺ ἐπρόκειτο, ποὺ θὰ ἔπρεπε, κατὰ πᾶσαν λογικὴν, νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐπιχείρησις, τὰ στρατεύματα ποὺ ἠτοιμάζοντο, διασπείρονται, τὰ πλοῖα χρησιμοποιοῦνται δι' ἄλλην ἐπιχείρησιν. Καὶ ἡ τελευ-

Μετὰ τοῦτο, δὲν ἀπέμενον πλέον εἰς τὴν Μεσόγειον πλοῖα ἐντελῶς ἀσήμαντοι, θὰ ἔλεγε κανεὶς, σχεδὸν κωμικαὶ σιμιαχικαὶ δυνάμεις διαθέσιμοι δι' οἰανδήποτε ἄλλην πολεμικὴν ἐπιχείρησιν. Οἱ σιμιαχοὶ παρέδιδον τὴν Βαλκανικὴν Χερσονήσον εἰς τὴν Ρωσίαν.

35.0

Φίλε κίριε Διευθυντά,
 Παρακολουθών μετά προσοχής τὰς στήλας σας τὰς ἀποκαλυψίας διπλωματικὰς συνεννήσεως πού ἐγέναν διὰ τὴν εἰσβολὴν Συμμάχων εἰς τὴν Εὐρώπην, μετήρησα τὰς ἀντιδράσεις τὰς ἰδίας συνήντησε, ἢ ἐμπνευσμένη σπάθεια τοῦ κ. Τσῶρτσιλ, ἢ ἢ εἰσβολὴ γίνῃ μέσω Θεσσαλονίκης, ἀνοικρατεῖσα τελικῶς, κί γινώσται ἐπίσης αἱ σχετικαὶ ἐννοήσεις πού ἐγέναν κατὰ τὸν οὐστον τοῦ 1944 ἐπὶ τῶν εἰρηκτικῶν ἀντιθέσεων, ὧν μακρὰν τὸρρησιν ἐλάμεν πρὸ ἔτους εἰς Βουλὴν ὁ τότε Πρωθυπουργ. κ. Παπανδρέου.
 ἐν προκίπτει: ὁμως ἐξ αὐτῶν ὑσημαντον γεγοῶς, περὶ τοῦ οἰοῦ ὁ ἀείμητος Βασιλεὺς Γεοργιος ἔκαμε, εἰς ἐμὲ σαφὴ λόγην τὴν 15ην Ἀπριλίου 1944, ὁμοπροκειμένου μετὰ διήμερον ἐπιστρέψω εἰς τὰ βουνὰ τῆς τῆς, ἐπεσκέφθην τοῦτο, κατ' ἄλῃν τοῦ Βρεταννοῦ ταξάρχου Ἀπέφιλ, διὰ νὰ τοῦ ἀνακοίνω, καθὼς καὶ εἰς τὸν τότε Πρωθυπουργὸν κ. Βενιζέλον, ὡθέντας ἐντολὰς τοῦ Συμμαχικοῦ κτηγείου τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἀναφορικῶς μετὰ τὴν ἀποστομῶν εἰς τὴν Κρήτην.
 ὅλως ἀντίκρισα τὴν ἐσπέραν νην — Μεγάλον Σάββατον — τὸν Βασιλέα, μετὰ τὸν μάλῃ ἐπιτονον τόνον φωνῆς καὶ μετὰ ζωηροτέραν ἀγανάκτησιν καὶ προλάβω νὰ ἀναφέρω τὸν ἄν τῆς ἐσπευσμένης παρουσίας μου, μου ὡμίλησε περὶ τῆς «καλιτέρας προδοσίας» τῶν αἰώνων, πού ἐγένετο εἰς βάρος τῆς ἰαδὸς ἐκ μέρους τῶν σπασιαν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνας. Καὶ μετὰ λογικὴν συζήτησιν, μου ἐπερησεν, ὅτι τὸ κίνημα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς (Ἀπριλίου 1944) ἐμαρτυροῦσεν, ἐξελισσομένην τὴν σπασιν ἐκεῖνην σηματικωτάτην συμμαχικὴν πολεμικὴν ἐνέργειαν, τῆς ἰαδὸς ἀντικειμενικὸς σκοπὸς ἢ ἢ μέσφ τῆς Ἰταλίας, ὅπου θά ἐγενετο ἢ συγκέντρωσις δυνάμεως εἰσβολὴ εἰς τὴν Ἀδριατικὴν, τῆς ὁποίας «θὰ ἀπηλευθεροῦν καὶ Ἑλληνικὰ ἐδάφη». Κατὰ ὁλοξίαν, ἐθρήνε: διὰ τὸ ἔθνος, αὐτὸ ἐγκλημα ὁ Βασιλεὺς, αἰ ὅταν ἐτόλμησε νὰ διατυπώσῃ τὴν ἀπορίαν πῶς οἱ Σύμμαχοι μεταδώσου, μίαν ἐπιχειρηματολόγησιν μεγάλης σημασίας, διότι ἰστασίασεν ἢ ἀσημαντος στρατιωτικὴ δύναμις τῆς πρώτης Ἑλληνικῆς ταξιαρχίας, εἰς τὸν αὐτότονον ὁ πατριώτης Βασιλεὺς ἀπήτησε: «Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ στρατοῦ μόνον. Κυρίως περὶ τῆς σπασεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, ὁ ὁποῖος, ἀλλῶν τὸ ἐν τρίτον περίπτου τοῦ στρατοῦ διασυμμαχικοῦ στόλου τῆς Μεσογείου, θεωρεῖται ἰκανῶς ἐξυπηρετῆσαι τὰς συνοδείας τῶν μετρητῶν. Καὶ σήμερον, οἱ Σύμμα-

χοι, ἀπὸ τῆς ἀπασχολοῦ, καὶ ἰδικὰς τῶν ναυτικῶν δυνάμεως διὰ τὴν παρακολούθησιν του. Ἴδου τί μεταδώσει τὴν ἐπιχειρησιν. Ἴδου τὸ ἔθνηκὸν ἐγκλημα».
 Αὐτὰ περίπτου μου εἶπεν ὁ Βασιλεὺς. Καὶ ὅταν, περὶ τὴν 8ην, ἐσπερινὴν, κατηχώμην τὰς θαλάσσοις τοῦ μεγάρου τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας, ὅπου διέμελλον, ἐνεθυμήθην τοὺς λόγους τοὺς ὁποῖους ἀγῶς ἐπίσης πατριώτης, ὁ ἀείμητος στρατηγὸς Ἑμμανουὴλ Τζανακάκης μου ἀνεκοίνωσε τὴν πρῶταν τῆς ἰδίας ἡμέρας. Μετέβην διὰ νὰ τὸν συγχαρῶ, διότι μόλις εἶχεν ὀρκισθῆ ὡς ὑπουργός, καὶ διὰ νὰ τὸν ἀποχαρετήσω, ὅτε εὐφῆκα παρ' αὐτῶ δύο συμπολίτας μου ἰατρούς, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἐξήτε, μετὰ ἀσυνήθη αὐθάδειαν, ἀμνηστίαν διὰ τοὺς στασιαστας τοῦ ἐν πλήρει ἐξελίξει εὐρισκομένου ἐθνοκτόμου κινήματος. Καὶ ὁ μακαρίτης Τζανακάκης, μόλις συγκρατήσας τὴν ὀργὴν του, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἰατρῶν, μου εἶπεν ἐπὶ λέξει: «Βλέπετε, μωρὲ Μανώλη, ἀναίδειαν; Καὶ πού νὰ ξέρης, ὅτι ἢ Ἰντέλλιζενς Σέρβις μὰς ἐβεβαίωσε, ὅτι ἢ ἐπιτολὴ διὰ τὸ κίνημα ἐδόθη ἀπὸ τῆς Σόφια»!!
 Μετὰ διήμερον, ἀνεχώρησα πρὸς Ντέρναν, διὰ τὴν Κρήτην. Καὶ ὅταν, λίγον πρὶν νικτώσῃ, ἐσταμάτησα μόλις ἔξ ἰαδὸς δυτικώτερον τοῦ Τομπρούκ, διὰ νὰ διανυκτερεύσω ἐκεῖ, τὴν ἐσπέραν τῆς 18 Ἀπριλίου 1944, τρομακτικὴ ἐκρηξις ἔσεισε τὴν γῆν, τὴν δὲ πρῶταν τῆς ἐπομένης συνήντησα, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῶν λόγων τοῦ Βασιλέως, εἰς τὸν κόλπον τῆς Μπάντια, μεταγωγικὸν πλοῖον 15.000 τόνων, θυθίζόμενον ἐν μέσφ τῶν φλογῶν. Ἦτο ἓνα ἀπὸ τὰ Συμμαχικὰ πλοῖα, πού ἐκλήθησαν, διότι, λόγω τοῦ ἀντεθνικοῦ κινήματος τοῦ ναυτικοῦ μας, ἐχαλαρώθησαν καὶ αἱ ἀνθυποβρυχιακαὶ συνοδεῖαι εἰς τὴν Μεσόγειον.
 Διὰ τὴν ἐξ ἀφορηῆς τοῦ προδοτικοῦ αὐτοῦ κινήματος καταίωσιν τῆς ἐπιχειρήσεως, ἢ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ κατὰ τὴν ἄνοιξιν 1944 πρὸς Ἀδριατικὴν καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὡς μοὶ ἀφηγήθη ὁ Βασιλεὺς, μου παρέσχε σχετικὴν διαβεβαίωσιν καὶ ὁ ἐκ Φλωρίνης συνάδελφος κ. Φίλιππος Δραγοῦμης, ἂν καλῶς ἐνθυμοῦμαι.
 Εἶναι φανερόν, ὅτι, ἂν οἱ Σύμμαχοι εἰσεχώρουν τότε εἰς τὴν Ἀδριατικὴν πολλὰ, ἀπὸ τὰ σημερινὰ μας δεινὰ θὰ ἔλεγον. Ἀλλὰ καὶ ἢ διεθνῆς κατάστασις θὰ ἦτο ἀλλοία. Ἐξηγοῦνται ἐντεῦθεν τὰ αἴτια τῆς διαλύσεως τοῦ στρατοῦ τῆς Μ. Ἀνατολῆς σαφέστερον. Ἀρὰ γε, νὰ ἀισθάνωνται τὴν ὑψίς συνειδήσεως οἱ τότε συνοδοιπόροι:»
 Φιλικώτατα
 ΕΜΜ. Μ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ
 Βουλευτῆς Ρεθύμνης

Καὶ σήμερον, οἱ Σύμμα-

352

ΑΠΟ ΤΕΧΕΡΑΝΗΣ ΕΙΣ ΓΙΑΛΤΑΝ *Εορτή 19 Μαΐου*

ΑΙ ΔΙΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ¹⁹⁴⁸ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΣΟΡΤΣΙΑ - ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

17ον

Όπως ανέφεραμεν χθές, μία ακόμη μυστική Ρωσική παρέμβασις, έματαίωσε, τόν Αύγουστον του 1944, την σχεδιασθείσαν ισχυράν συμμαχικήν απόβασιν εις την Ελλάδα, διέθεσεν εις άλλην επίχειρήσιν — την απόβασιν εις Νότιον Γαλλίαν — μέγα μέρος των συμμαχικών στρατιωτικων δυνάμεων, πού είχαν έτοιμασθή διό τόν σκοπόν αυτόν και κατέστησεν ακόμη σοβαρότερον τον κίνδυνον της κομμουνιστικής επικρατήσεως πού ήπειλει την Ελλάδα.

Έκείνην την εποχήν, οί πολλοί Έλληνες δέν είχομεν καμμίαν ιδέαν των γεγονότων αυτών και της τεραστίας σημασίας, την οποίαν είχαν διά την Ελλάδα. Έδώ μεν εις την υπόδουλον ακόμη χώραν, όπου δέν κατωρθώναμεν ακόμη καλά-καλά να έννοήσωμεν όλην την έκτασιν και τό αίσχος του κομμουνιστικού κινήματος της Μεσης Ανατολής, διά τό όποιον έλάχιστα μόνον πράγματι έμπαράνομεν από τά μυστικά ραδιοφωνα, έχαιρετίζομεν με ανακούφισιν και ύπερηφάνειαν, την επίσημον ανακοίνωσιν του Έλληνοσ Πρωθυπουργού, την 17ην Αύγουστου 1944, καθ' ήν «τό έστρατευτικόν μας σώμα δέν εύρίσκειται πλέον εις την Μέσην Ανατολήν, άλλ' εις τό Ιταλικόν μέτωπον και κατέχεται από την Ιεράν απόφασιν, όπως αποπλύνη την έντροπήν της στάσεως και αναεώση τό Αλβανικόν έπος».

Θα ένθυμησθε, ότι, εις την αρχήν, ή είδησις αυτή μας εξέπληξεν. Είχομεν καθ' όλην την διάρκειαν της κατοχής, συνηθίσει με την ιδέαν, ότι αι έλεύθεραι Έλληνικαί δυνάμεις, πού είχαν συγκροτηθή εις την Μέσην Ανατολήν, θα ήσαν αι πρώται πού θα έφεραν τό δώρον της έλευθερίας εις την υποδουλωθείσαν Πατρίδα και μας έφαινετο κάπως περίεργον, ότι, κατά την στιγμήν ακριβώς πού έφαινετο επικειμένη ή στιγμή της απελευθερώσεως, ένα σημαντικόν μέρος των Έλληνικών αυτών δυνάμεων — ή μόνη φεύ! συγκεκροτημένη πλέον Έλληνική στρατιωτική μονάς, μετά τό κίνημα του Απριλίου — έφαινετο έπομακρυνόμενον από τον προορισμόν αυτόν, διά της αποστολής του εις άλλον μέτωπον. Αλλά τάς

πίσω και από την αρχικήν άδιαλλαξίαν των κομμουνιστών και από την τελικήν των υποχώρησιν, υπήρχεν ή προσεκτική παρακολούθησις των πολύ εύρυτέρων διεθνών εξέλιξεων, αι όποιαί άφεύρων την δι' ισχυρών συμμαχικών δυνάμεων απόβασιν εις την Ελλάδα. Μόνον όταν έπέισθησαν οί κομμουνισταί, ότι ή απόβασις αυτή δέν έπρόκειτο να γίνη και ότι έλάχισται συμμαχικαί δυνάμεις όπέμεναν εις την Μεσόγειον διά την πραγματικήν απελευθέρωσιν της Ελλάδος, έδέχθησαν να εισέλθουν εις την Κυβέρνησιν Παπανδρέου. Και τουτό, διότι είχαν έν τώ μεταξύ λάβει τά ιδικά των μέτρα και ήλπίζαν, ότι θα κατώρθωναν, χωρίς πολλήν δυσκολίαν, να κατακτήσουν ουσιαστικώς την Ελλάδα.

Πράγματι, μετά τά άπαισία έγκλήματα της Ναυπακτίας και της Αμφιλοχίας, διά των όποιων έξόντωσαν πολυτίμους έθνικας δυνάμεις αντίστασεως, οί κομμουνισταί είχαν αρχίσει την ιδικήν των «απελευθέρωσιν» της Ελλάδος, σπεύδοντες να εισέρχωνται εις όλα εκείνα τά μέρη, τά όποια έξεκένωναν οί Γερμανοί και να έξοντώνουν όλα τά έθνικόφρονα στοιχεία. Ταυτοχρόνως όμως, μετεκίνησαν, από των μέσων Αύγουστου, προς την περιοχήν Αθηνών, τρεις κομμουνιστικάς «Μεραρχίας», την 2αν, υπό τον Ορέστην, κινουμένην προς την γραμμήν Χασιών-Έλευσίνος, την 13ην, εύρισκομένην ολίγον βορειότερον, και την του Άρη Βελουχιώτη, προχωρούσαν εκ Πελοποννήσου, ένω, άφ' έτέρου, συνεκρότουν την τριμελή «Διοικητική Έπιτροπή Αθηνών, Πειραιά-Αττικής», ή όποια, μεταβαίνουσα εις την έδραν του Ορέστη, θα ανέλαμβάνε την ουσιαστικήν διοίκησιν της Πρωτεύουσας.

Η ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

Αί εξέλιξεις αύται θα έπρεπε να είναι γνωσταί εις τους διεκτινοντας τότε εις τό έξωτερικόν τάς τύχας της Ελλάδος. Πράγματι, εις τάς ιδιαιτέρας συνομιλίας των οί έθνικόφρονες Έλληνες ύπουργοί έξέφρα-

πίσιμα πρακτικά αναφέρουν επί λέξει τά εξής:

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

«Κατά την παρούσαν στιγμήν — έλεεν ο κ. Παπανδρέου — τό Έλληνικόν Κράτος είναι άοπλιον και τά όπλα εύρίσκονται εις χειρας όργανώσεων, αι όποιαί έξπροσωπούν μόνον μίαν μειονότητα. Πρόγραμμά του είναι να ανατρέψη αυτήν την κατάστασιν και να έξασφαλίση εις τό Έλληνικόν Κράτος τον πραγματικόν έλεγχον επί των ένόπλιων δυνάμεων, δηλαδή του Στρατού, της Χωροφυλακής και της Αστυνομίας. Διά τον σκοπόν αυτόν είναι ανάγκη να σχηματισθή Έθνικός Στρατός και Αστυνομία και διά να έπιτευχθή ό σκοπός αυτός ή Βρεταννική έν όπλις βοήθεια θα είναι άπαραίτητος.

Ο Άγγλος πρωθυπουργός άτήνησεν, ότι ή Κυβέρνησις της Α. Μ. είχε μελετήσει τό πρόβλημα τό όποιον ήγειρεν ό κ. Παπανδρέου, περί της αποστολής δηλαδή Βρεταννικών δυνάμεων, όπως βοηθήσουν εις την αποκατάστασιν ομαλής διακυβερνήσεως της Ελλάδος. Έτόνισεν, όμως, ότι δέν ήμπορούσε να δώση καμμίαν υπόσχεσιν και δέν ήμπορούσε να αναλάβη καμμίαν υποχρέωσιν. Αυτό, όπως συνήθιζε να λέγη ό μέγας Βενιζέλος, ήτο ένα θέμα προς μελέτην (à etudier). Έκτός τούτου, όμως, ήτο έξαιρετικώς σημαντικόν, όπως μη γίνη καμμία απολύτως δημοσία συζήτησις ακόμη και περί της άπλής δυνατότητος της αποστολής Βρεταννικής βοήθειας εις την Ελλάδα».

Και μόνον αι όλίγα αύται λέξεις, τάς όποιας προέχει τό επίσημον Άγγλικόν πρακτικόν, είναι χαρακτηριστικά της έξαιρετικώς δυσμενοϋς θέσεως, εις την όποιαν είχε περιέλθει τό ζήτημα αυτό, και της μεγάλης, της άληθώς ριζικής μεταδοίσεως από της έτοχίας, κατά την όποιαν ό Ομόνοστον Τσόρτσιλ έμελέτα και επέβαλεν εις τους Αμερικανούς Συμμαχούς του

ἐνησυχίας αὐτὰς διέλυσεν ἐν τινι μέτρῳ ἢ παρακολούθησις τῆς νέας δόξης, ἢ ὁποῖα ἐκάλυπτε τὴν Ἑλληνικὴν Ταξιαρχίαν εἰς τὸ Ἰταλικὸν μέτωπον καὶ ἢ ἐπίσημος πάλιν ἀπὸ τὸν Πρωθυπουργὸν ἀναγγελία, τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1944, τῆς «μεγάλῃς δόξης τοῦ Ρίμινι, ἢ ὁποῖα ἀνενέωσε τὸ Ἀλβανικὸν ἔπος καὶ ἐπανέφερε τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς παγκοσμίου συμπαθείας».

ΤΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ «ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ»

Καὶ ὅμως, ἀποδεικνύεται ἤδη ἐκ τῶν ὑστέρων, ὅτι ἡ πρώτη ἐντύπωσις καὶ αἱ πρώται ἀνησυχίαι ἦσαν περισσότερο δικαιολογημέναι. Πραγματικῶς, ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας εἰς τὸ Ἰταλικὸν μέτωπον, ἀπετέλει ἓνα σύμπτωμα τῆς διασπορᾶς τῶν δυνάμεων, πού ἦσαν προωρισμέναι νὰ ἀπελευθερώσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπεγράμμιζε τὸν κίνδυνον, ὁ ὁποῖος ὑφίστατο ἤδη σοβαρῶς, νὰ περιέλθῃ καὶ ἡ Ἑλλάς εἰς κατάστασιν ἀνάλογον πρὸς ἐκείνην, ἢ ὁποῖα εἶχεν ἤδη δημιουργηθῆ εἰς τὴν Νοτιοσλαβίαν, διὰ τῆς πλήρους ἐπικρατήσεως τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως τοῦ Τίτο.

Ἐπενθυμίζομεν ἐντελῶς συνοπτικῶς, τὰ γεγονότα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὰς Ἑλληνικὰς ἀνωμαλίας ἔξω τῆς ὑποδοῦλου χώρας, κατὰ τὴν περίοδον ἀκριβῶς ἐκείνην, διὰ νὰ τὰ συνδέσωμεν μὲ τὰ νέα στοιχεῖα, πού ἀποκαλύπτονται τώρα: Μετὰ τὸ λεγόμενον «Ἐθνικὸν Συμβόλαιον τοῦ Λιβάνου», τὸ ὁποῖον ὑπεγράφη τὴν 20ην Μαΐου 1944 καὶ ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τοῦ Σ.Α.Μ., ὠρκίσθη, τὴν 24ην Μαΐου, ἡ νέα Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις Παπανδρέου, εἰς τὴν ὁποῖαν δὲν συμμετέσχον ὅμως οἱ κομμουνισταί, προβάλλοντες, κατὰ τὴν ὑστάτην στιγμὴν, νέους, ἀπαραδέκτους ὅρους. Ἐπηκολούθησαν μακρὰ διαπραγματεύσεις, διὰ τὰς ὁποίας ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου, εἶπε χαρακτηριστικῶς εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τῆς 8ης Ἰουλίου 1944, ὅτι οἱ κομμουνισταί προβάλλουν ἀπαραδέκτους ὅρους, «ἰσοδυναμοῦντας πρὸς τὴν ἀξίωσιν ὅπως τοὺς παραδώσωμεν τὴν Ἑλλάδα».

Ἐνα μῆνα ἀργότερα, οἱ κομμουνισταί ἐφάνησαν ὑποχωροῦντες καὶ ἔστειλαν, τὴν 3ην Αὐγούστου, τηλεγράφημα βεβαιοῦν, ὅτι δέχονται μὲν ὅλους τοὺς ὅρους τοῦ Συμβολαίου τοῦ Λιβάνου, ἀξιοῦν ὅμως τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ τὴν ἀντικατάστασιν του δι' ἄλλου Πρωθυπουργοῦ. Ἐκρίθη καὶ ἡ ἀξίωσις αὕτη ἀπαραδέκτος καὶ πάλιν μόνον μετὰ ἓνα ὀλόκληρον μῆνα οἱ κομμουνισταί ἐδέχθησαν νὰ ἐγκαταλείψουν καὶ αὐτὴν τὴν ἀξίωσιν καὶ, τὴν 2αν Σεπτεμβρίου, ὠρκίσθησαν οἱ ἔξ ὑπουργοὶ των.

Ἦδη φαίνεται σαφῶς, ὅτι, ο-

ζαν τότε εἰς τὸ Κάϊρον τὰς ἐνησυχίας ἀνησυχίας των διὰ τὴν ἐξέλιξιν αὐτὴν. Ὅταν δὲ ἐγνωσθῇ ἐκ τῶν ὑστέρων μόνον — πρᾶγμα πού προσέκαλεσεν ἄλλως τε κάποιαν δυσφορίαν μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν καὶ τὴν παραίτησιν τριῶν ἐξ αὐτῶν, τῶν Βενιζέλου, Ρέντη καὶ Μυλωνᾶ — ὅτι ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου ἀνεχώρησεν ἐσπευσμένως διὰ Ρώμην, ὅπως συναντήσῃ ἐκεῖ τὸν Ἄγγλον πρωθυπουργὸν κ. Τσῶρτσιλ, ὑπῆρξε τοῦλάχιστον ἡ ἐλπίς, ὅτι κατὰ τὴν συνάντησιν αὐτὴν θὰ ἐπετυγχάνετο ἡ ἀντιμετώπισις τῶν σοβαρῶν αὐτῶν κινδύνων.

Ἄλλως τε, οἱ ὀλίγοι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν καλλίτερα πληροφορημένοι, ἐγνώριζαν, ὅτι τὰς ἡμέρας ἀκριβῶς ἐκεῖνας, δηλαδὴ ἀπὸ τῶν μέσων Αὐγούστου 1944 μέχρι καὶ τοῦ Σεπτεμβρίου, διεξήγοντο μεταξὺ τοῦ Ἑλληνοῦ ἐπιτελάρχου στρατηγοῦ Βεντήρη καὶ τοῦ Ἄγγλου στρατηγοῦ Πάτζετ συνεννοήσεις διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν Ἀγγλοελληνικῶν δυνάμεων, πού θὰ ἀπληυθέρωναν τὴν Ἑλλάδα. Περὶ τῶν συνεννοήσεων αὐτῶν θὰ γράψομεν εἰς τὸ αὐριανὸν ἄρθρον. Ἐχομεν ἤδη, πρὸ ἡμῶν τὰ — διὰ πρώτην φοράν δημοσιευόμενα — ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς συνομιλίας, ἢ ὁποῖα ἔγινε τὸ ἀπόγευμα τῆς 21ης Αὐγούστου 1944 εἰς τὴν Ρώμην μεταξὺ τοῦ Ἄγγλου Πρωθυπουργοῦ κ. Οὐίνστον Τσῶρτσιλ καὶ τοῦ Ἑλληνοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Παπανδρέου.

Παρίσταντο εἰς τὴν συνάντησιν αὐτὴν, πλὴν τῶν δύο πρωθυπουργῶν, ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς διὰ τὴν Μέσην Ἀνατολήν, λόρδος Μούν, ὁ πολιτικός του σύμβουλος κ. Χριστόφορος Στήλ, ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς κ. Λήπερ, ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πίερσον Ντῆξον καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων κ. Ραούλ Ρωσέττης. Μετὰ τοὺς πρώτους τυπικοὺς χαιρετισμοὺς καὶ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς Ἑλληνικῆς εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν Ἀγγλικὴν βοήθειαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὁ κ. Παπανδρέου ἦλθεν ἀμέσως εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἀπαραιτήτων δυνάμεων διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὰ ἐ-

τὴν ἰδέαν μιᾶς μεγάλης ἐκστρατείας εἰς τὴν Βαλκανικὴν ἡμισήσον, ἀρχομένης ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν αὐριον τὴν μετάφρασιν τοῦ βαρσιμηάντου αὐτοῦ πρακτικοῦ τῆς συναντήσεως τῆς 21ης Αὐγούστου 1944.

ΑΤΡΙΟΝ: Ὁ Οὐίνστον Τσῶρτσιλ θέτει σαφῶς, κατὰ τὴν συνομιλίαν του τῆς Ρώμης μὲ τὸν κ. Παπανδρέου, τὸ ζήτημα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. — Ἡ μεταφορὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ Καίρου εἰς Ἰταλίαν.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΤΙΘΕΝΤΟ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Εορτάζον
Μαρ. 1944*

ΑΙ ΤΕΛΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1944

18ον

Ἡ ἀπάντησις τὴν ὁποίαν ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς κ. Οὐίνστον Τσώρτσιλ ἔδωκεν εἰς τὴν αἰτήσιν τοῦ Ἑλλήνου Πρωθυπουργοῦ, κ. Παπανδρέου, διὰ τὴν ἐνοπλίον βοήθειαν τῆς Ἀγγλίας, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως εἰς τὴν ἀναμένουσαν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀπολύτως ἱκανοποιητικὴ, ὅπως εἶδόμεν ἀπὸ τὸ δημοσιευθὲν χθὲς τμημα τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν τῆς συναντήσεώς των, τῆς 21ης Αὐγούστου 1944. Ἄλλ' ὁ κ. Οὐίνστον Τσώρτσιλ εἶχε κάτι ἄλλο συγκεκριμένον νὰ προτείνῃ μετὰ τὴν ἰδέαν, ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς τάξεως ἐν Ἑλλάδι. Καὶ ἐξακολουθοῦμεν νὰ μεταφράζωμεν, ἐπὶ λέξει, ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸν πρακτικόν:

«Ἐν τῷ μεταξύ, εἶπεν ὁ κ. Τσώρτσιλ, πιστεύει, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ, εὐθὺς ἀμέσως, ἓνα χρησίμον βῆμα, μεταφερομένη ἀπὸ τὸ Κάϊρον καὶ τὴν δηλητηριώδη ἀτμόσφαιράν του τῶν Ἑλληνικῶν μηχανορραφιῶν, εἰς κάποιο μέρος τῆς Ἰταλίας, ὅπου θὰ ἠδύνατο νὰ εὐρίσκηται εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μετὰ τὸν Στρατηγεῖον τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχηγοῦ τῶν Συμμαχικῶν Στρατευμάτων. Μία τοιαύτη κίνησις, χωρὶς νὰ δίδῃ καμμίαν συγκεκριμένην ἔνδειξιν περὶ τῶν πιθανῶν διαθέσεων, θὰ ἠδύνατο νὰ ἰσχύσῃ ὡς μία προειδοποιήσις πρὸς τὸν Ε.Λ.Α.Σ. καὶ νὰ ἐνδαρρύνῃ τὸν νομιμόφρονον πληθυσμὸν τῆς Ἑλλάδος.

»Ὁ κ. Παπανδρέου ἀπήντησεν, ὅτι ἀποδέχεται εὐχαρίστως καὶ εὐγνωμόνως τὴν πρότασιν τοῦ κ. Τσώρτσιλ. Τίποτε δὲν θὰ ἠυχαρίσται περισσότερο τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, παρὰ νὰ μεταφέρῃ τὴν ἔδραν τῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν.

»Ὁ κ. Τσώρτσιλ, λέγει περαιτέρω, ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν ἀντιρρῆσιν, ὅπως ὁ κ. Παπανδρέου ἀνακοινῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν του, μόλις ἐπιστρέφῃ εἰς Κάϊρον, τὴν πρότασιν αὐτήν, ἐτόνισεν ὁμῶς, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι δὲν ἠμπορεῖ οὔτε ὑπόσχεσιν νὰ δώσῃ, οὔτε ὑποχρεῶσιν νὰ ἀναλάβῃ ὡς πρὸς τὴν δυνατότητα Βρετανικῆς βοήθειας. Αἱ λεπτομέρειαι διὰ τὴν μετακίνησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ρυθμισθοῦν, ἐν συνεννοήσῃ μετὰ τὸν πρεσβευτὴν κ. Λήπερ.

Ἰαπανδρέου, νὰ κάμῃ πᾶν ὅ,τι βῃ ἠδύνατο, διὰ νὰ ἐγκαθιδρυσθῇ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ κύρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα».

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΒΕΝΤΗΡΗ - ΠΑΤΖΕΤ

Θὰ ἠδύνατο κανεῖς νὰ παρατηρήσῃ, σχολιάζων τὰς ἀνωτέρω συστάσεις τοῦ Ἄγγλου Πρωθυπουργοῦ, ὅτι ἐφαίνοντο ἄρκετὰ ἀπογοητευτικαὶ καὶ ἀνεδαφικαί, ἔπειτα ἀπὸ ὅσα εἶχον προηγηθῇ, δηλαδὴ ἔπειτα ἀπὸ τὴν συστηματικὴν ἐκ μέρους Ἀγγλικῶν ὑπηρεσιῶν ἐνίσχυσιν τῶν ἀνατρεπτικῶν ἐν Ἑλλάδι στοιχείων, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀτυχή συμμαχικὴν πολιτικὴν, ἡ ὁποία ἄφησε τὴν γείτονα τῆς Ἑλλάδος, Νοτιοσλαβίαν, νὰ περιέλθῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν μεγάλων καὶ σωτηρίων διὰ τὴν Εὐρώπην σχεδίων τοῦ κ. Τσώρτσιλ, διὰ μίαν πραγματικὴν συμμαχικὴν ἐκστρατεῖαν εἰς τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον. Σκοπὸς ὁμῶς τῶν ἔργων αὐτῶν, δὲν εἶναι ὁ σλοβισμὸς καὶ ἡ ἐπικρίσις, ἀλλ' ἡ ἀπλή ἀφήγησις νέων ἀποκαλυπτομένων γεγονότων καὶ στοιχείων.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἡ συνομιλία Τσώρτσιλ-Παπανδρέου εἰς Ρώμην, ἐπέφερε καὶ μίαν ἀλλήν οὐσιαστικὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα συνέπειαν. Ἀνεφέραμεν ἤδη εἰς προηγούμενα ἄρθρα ὅτι, ἐπιτῆ προβλέπει μίαν ἔστω καὶ καθυστερημένην καὶ μικροτέραν ἐκτάσεως συμμαχικῆς ἐπιχειρήσεως ἀποβάσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1944, ὠρισμένοι Ἑλληνικαὶ ἐνοπλοὶ δυνάμεις ἐπρόκειτο νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ἐπιχείρησιν αὐτήν. Ἡ συμμαχικὴ ἀπόβασις τῆς 15ης Αὐγούστου 1944 εἰς τὴν Νότιον Γαλλίαν, ἡ μείωσασα εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰς ἐν τῇ Μεσογείῳ διαθεσίμους συμμαχικὰς δυνάμεις, διὰ μίαν τοιαύτην ἀπόβασιν, περιώριζε τὸ θέμα — ὅπως ἀποδεικνύει καὶ ἡ συνομιλία τῆς Ρώμης — εἰς μίαν ἀπλήν ὑπόθεσιν ἐνόπλου ἐνίσχυσεως τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὅπως καταλυρῶσῃ τὸ κύρος τοῦ Κράτους.

Ἀλλὰ καὶ οὕτω περιοριζομένη ἡ Ἑλληνοαγγλικὴ στρατιωτικὴ συνεργασία, θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποβῆ πολὺτιμος διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ Βαλκάνια γενικῶς. Ἦδη δέ, πρὸ τῆς συναντήσεως Τσώρτσιλ-Παπανδρέου εἰς τὴν Ρώμην, διεξήγοντο ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφερόμεσαι ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ συνεν-

χωροφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας, τὴν ὁποῖον εἶχε προετοιμασθῆ ἐπιστῆ εἰς τὴν Μέσῃ Ἀνατολῇ. 357
Ἀπὸ Βρετανικῆς ἀπόψεως, θὰ προσετίθεντο εἰς τὴν δύναμιν αὐτὴν τὴν δύο ὁλόκληροι μεραρχίαι, εὐρυσκόμεναι ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰς τὴν Μέσῃ Ἀνατολῇ καὶ συγκεκριμένως ἡ 4η Ἀγγλικὴ Μεραρχία καὶ ἡ 4η Ἰνδικὴ Μεραρχία. Συνεκροτεῖτο οὕτως ἄρκετὰ σοβαρὰ δύναμις, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο πάντως νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πραγματικὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὄχι ἀλλῶς τὴν ἐκδίωξιν τῶν φευγόντων ἤδη οὕτω ἢ ἄλλως Γερμανικῶν στρατευμάτων καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν εἰς μίαν νέαν δουλείαν.

Τί συνέβη ὥστε νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ καμμία ἀπολύτως ἀπὸ τὰς σκέψεις αὐτὰς κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, οὐ μῆνας ἀργότερα, νὰ μὴ φθασοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρὰ ἀσθενέσταται Ἀγγλικαὶ δυνάμεις, δηλαδὴ οὐσιαστικῶς μόνον οἱ μόλις ὑπερβαίνοντες τὴν χιλιάδα Ἀγγλοὶ στρατιῶται τῆς Ταξιαρχίας Τζελλικῶ καὶ ὀλίγα Ἑλληνικὰ τμήματα ἀνεπαρκῶς ὠπισθασμένα καὶ ἀνίκανα νὰ ἀντισταθεῖν εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξερρηγνύετο εὐθὺς ὡς θὰ ἔκριναν οἱ κομμουνισταὶ τὴν στιγμὴν κατάλληλον. Τὸ συνέβη ὥστε νὰ μὴ ἔλθῃ κἄν οὐδὲ τὸ μηχανοκίνητον τάγμα χωροφυλακῆς; Αὐτὸ εἶναι δύσκολον νὰ τὸ γνωρίζῃ κανεῖς ἀκόμη. Τὸ γεγονός παραμένει, ἐν πάσῃ περίπτωσηί, ὅτι, ἀπὸ τὴν μεγάλην ἐκστρατεῖαν, ἡ ὁποία θὰ ἤρχιζε μετὰ τὴν ἀπόβασιν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ θὰ ἔφερε τοὺς Συμμάχους εἰς τὴν Βαρσοβίαν καὶ πού ὠραματιζέτο, τὸ 1942 καὶ τὸ 1943 ὁ Οὐῖστον Τσώρτσιλ, ἀπέμεινε, τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1944 ἡ ἀπόβασις τῆς χιλιάδος περὶ τοῦ τῶν ἀνδρῶν τῆς Ταξιαρχίας Τζελλικῶ.

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Ἡ Βαλκανικὴ κατακτάται ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν. — Οἱ Ἀγγλοὶ καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ χάνουν τὴν δυνατότητα νὰ ἐπιτύχουν αὐτοὶ ἀνακωχὴν μετὰ τὴν Ρουμανίαν.

Ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς ἔφερεν ἔπειτα τὸ ζήτημα τῆς εἰς Ἑλλάδα ἐπιστροφῆς τοῦ ἀετμνήστου Βασιλέως Γεωργίου καὶ τὰ ὑπ' ὄφιν μας ἐπίσημα πρακτικὰ, ἀναφέρουν τὰ ἐξῆς ἀκριβῶς σημαντικά:

«Ὁ κ. Οὐίνστον Τσώρτσιλ ἀνέφερεν ἔπειτα, ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην του, δὲν ἐχρειάζεται πλέον καμμία νεωτέρα δήλωσις τοῦ Βασιλέως διὰ τὴν θέσιν του. Εἶχεν ἤδη κάμει μίαν πολὺ καλὴν δήλωσιν, ἀναλαμβάνων τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὴν συμβουλήν τῆς Κυβερνήσεώς του ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καμμία ἀντίρρησης δὲν ὑπῆρχε διὰ νὰ μεταβῇ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ Λονδῖνον πρὸς ἐπίσκεψιν, ἐὰν τὸ ἐπεθύμει. Ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς ἐτόνισεν ἰδιαίτερος τὰ φιλικὰ καὶ γενναϊόφρονα αἰσθήματα τοῦ Βρετανικοῦ ἔθνους πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος εἶχε σταθῆ ἀκλόνητος εἰς μίαν ἐυσκολὸν στιγμὴν εἰς τὴν ἱστορίαν ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν μας. Τὸ αἶσθημα αὐτὸ, προσέθεσε, θὰ παραμείνῃ πάντοτε, δι' ἡμᾶς τοὺς Ἄγγλους καὶ δὲν θὰ τὸ ἀφίσωμεν προθύμως». Ταυτοχρόνως ὁμοίως, δὲν εἶχον οἱ Ἄγγλοι καμμίαν διάθεσιν νὰ παραβιάσουν ἢ νὰ παρεμποδίσουν τὰ κυρίαρχα δικαιώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅπως ἀποφασίσῃ μόνος του διὰ τὴν τύχην του καὶ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῆς Βασιλείας καὶ τῆς Δημοκρατίας. Πρέπει ὁμοίως νὰ εἶναι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὀλόκληρος καὶ ἔχει μίαν δρᾶξ δογματιστῶν, ποὺ θὰ λάβῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτήν. Καίτοι ὁ κ. Τσώρτσιλ προσωπικῶς θαυμάζει τὸ πολίτευμα τῆς συνταγματικῆς μοναρχίας, τὸ ὁποῖον ἐξειλίχθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις θὰ παρέμενε πολιτικῶς ἀδιάφορος ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκβασίς του θὰ ἐρρυθμίζετο ἀπὸ γνήσιον καὶ εἰλικρινὲς δημοψήφισμα».

Οἱ κ. κ. Τσώρτσιλ καὶ Παπανδρέμου, συνεζήτησαν ἔπειτα ὠριμμένα ζητήματα, ἀφορῶντα τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὰ μετ' αὐτῆς εὐνόρα τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς προεχῆς ἄρθρον καὶ πρὶν ἢ τελειωσῇ τὴν 7ην μ. μ. τῆς 21ης Αὐγούστου 1944, ἡ σύσκεψις, ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς ἐπανῆλθε, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς νομιμότητος καὶ ὁμαλοπότητος τῆς Ἑλλάδος, τονίζων, ὅτι «θὰ ἀπετέλει σφάλμα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν αὕτη ἄφηνε μέγα μέρος τοῦ ἔργου αὐτοῦ εἰς τοὺς Ἄγγλους. Συνέστησε μὲ ἰδιαίτεραν ἐπιμονὴν πρὸς τὸν κ.

νοησεῖς μεταξὺ τοῦ ἀρχηγοῦ τότε τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, στρατηγοῦ Βεντήρη, καὶ τοῦ Ἄγγλου ἀρχηγοῦ τῶν δυναμῶν Μέσης Ἀνατολῆς, στρατηγοῦ Πάτζετ, πρὸς συγκρότησιν τῆς μικτῆς Ἀγγλοελληνικῆς Δυνάμεως, ἡ ὁποία θὰ προέβαιεν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Δυστυχῶς, ἡ προηγηθεῖσα ἀποτολὴ τῆς μόνης πραγματικῶς σημαντικῆς στρατιωτικῆς μας μονάδος, τότε, τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας, εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐστέρει τὴν Ἑλλάδα τῆς δυνατοῦτος τῆς σοβαρᾶς συμβολῆς εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτήν. Πάντως ὁμοίως, αἱ Ἑλληνικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἐκκαθαρίσθησαν, εὐτυχῶς, μετὰ τὸ ἀπαισιῶδες κίνημα τοῦ Ἀπριλίου καὶ ἐν μεγάλῃ κλίμακι, ἀπὸ ὅλα τὰ ἀνατρεπτικὰ στοιχεῖα, κατέβαλλον ἐξιέπαινον προσπάθειαν διὰ νὰ προσφέρουν κάτι θετικόν. Εἰς τοὺς θαυμαστὸν «Ἱερὸν Λόχον» θὰ προσετίθετο καὶ μίαν ἄλλην Ταξιαρχίαν, ἡ ὁποία θὰ ἐσχηματιζέτο ἅμα τῇ ἀποβάσει εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ὅλα τὰ ἀγωνιστικὰ στοιχεῖα τῶν ἐθνικῶν ὀργανώσεων ἀντιστάσεως. Πρὸς τοῦτο, προηγουμένως ἀνω τῶν ἑκατῶν ἀξιωματικῶν τῶν Ἑλληνικῶν Δυνάμεων Μέσης Ἀνατολῆς, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπλασιάζον τὴν οὔτε σχηματισθησομένην μονάδα καὶ ἐτίθετο κατὰ μέρος ὁ ἀπαιτούμενος ὀπλισμὸς, ὁ ὁποῖος θὰ μεταφέρετο ἀμέσως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐπὶ πλέον, ὑπῆρξε καὶ τὸ λαμπρὸν μηχανοκίνητον τάγμα

ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΘΙΓΗ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΦΥΣΙΝ ΤΗΣ ΓΙΑΛΤΑΣ

Εστία 31
1948 27ον

ΘΕΙΣΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

Ανεφέραμεν εις τὸ χθεσινί-
μας ἄρθρον, ὅτι, κατὰ τὴν διάρ-
κειαν τῆς Διασκέψεως τῆς Γιάλ-
τας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ρωσσία
ἐπέτυχε τὴν ἀναγνώρισιν καὶ τὴν
κατοχύρωσιν ὄλων τῶν προηγου-
μένων κατακτήσεων τῆς εἰς τὴν
Ανατολικὴν Εὐρώπην καὶ τὴν
Βαλκανικὴν Χερσόνησον, δὲν ἐθι-
γη σχεδὸν καθόλου τὸ Ἑλληνικὸν
ζήτημα, πλὴν ἴσως δύο ἢ τριῶν
ὑπαιτιγμῶν τοῦ στρατάρχου Στά-
λιν πρὸς τὸν κ. Τσῶρτσιλ, περὶ
τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον τὰ
Ἀγγλικά στρατεύματα ἐπέβαλον
τοὺς «φίλους» τῶν εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα.

Τὸ πρᾶγμα θὰ ἠδύνατο νὰ θεω-
ρηθῆ ὡς ἄρκετὰ περίεργον, δεδο-
μένου μάλιστα, ὅτι, πρὸ μηνὸς
μόλις, εἶχεν ἀποτύχει ἡ κομμουν-
ιστικὴ ἀπόπειρα πρὸς βίαιαν
καὶ ἐπαναστατικὴν ἐπικράτησιν
εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅτι, ἀκριβῶς,
κατὰ τὰς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποι-
ας οἱ ἡγέται τῶν τριῶν Μεγάλων
Συμμάχων Κρατῶν, συνεδρίαζαν
εἰς τὴν Γιάλταν, συνήρχοντο εἰς
μίαν ἔπαυλιν, παρὰ τὰς Ἀθήνας,
οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ
Κράτους καὶ τῶν κομμουνιστῶν
στασιαστῶν, διὰ νὰ συνάψουν τὴν
γεριβόητον συμφωνίαν τῆς Βάρ-
κιζας. Καὶ θὰ ἐνόμιζε κανεὶς, ὅτι
ὁ ἔπρεπεν ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία,
ἡ ὁποία τὸσον ἀμείλικτος ἦτο
προκειμένου νὰ ἐπιτύχη τὴν ἐγ-
καθίδρυσιν καὶ κατοχύρωσιν τῶν
φιλικῶν τῆς Κυβερνήσεων εἰς τὸ
Βελιγράδιον καὶ τὴν Βαρσοβίαν,
νὰ ἐπωφεληθῆ, κατὰ τινὰ τρόπον,
τῆς Διασκέψεως τῆς Γιάλτας, διὰ
νὰ ἀξιῶσιν τοῦλάχιστον κάποιαν
προστασίαν τῶν ἠττηθέντων κα-
τὰ τὴν ἀπόπειραν τοῦ δυναμικοῦ
ὄγῳνος εἰς τὴν Ἑλλάδα ὀργάνων
τῆς.

Ἀντιθέτως, εἰς μὲν τὴν Γιάλ-
ταν ὁ στρατάρχης Στάλιν ἀπέ-
φυγε νὰ ἐγείρῃ τὸ ζήτημα τῆς
Ἑλλάδος, εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα, αὐ-
τὴν ταύτην, οἱ πράκτορες καὶ ἀν-
τιπρόσωποι τῆς Ρωσσίας, ἔδι-
δαν εἰς τοὺς κομμουνιστὰς ἡγέ-
τας τὴν συμβουλήν νὰ εἶναι ἀπο-
λύτως ὑποχωρητικοὶ, νὰ μὴ διστά-
σουν νὰ ὑπογράψουν οἰανδήποτε
συμφωνίαν, ἡ ὁποία θὰ τοὺς ὑπε-
βάλλετο καὶ νὰ προσπαθῆσουν ἀ-
πλῶς νὰ κερδίσουν χρόνον, δια-
φυλάσσοντες τὰ δυναμικὰ τῶν
στοιχεῖα καὶ τὰ ὄπλα τῶν, ὑφ'
οἰανδήποτε μεταμφίεσιν, δι' ἄλ-
λον εὐθετώτερον χρόνον. Ἐπὶ πλέ-
ον, φαίνεται, ἤδη, ὅτι εἰς τοὺς
κομμουνιστὰς συνιστάτο νὰ ἐξα-
ποστεῖλουν ὅσον τὸ δυνατόν πε-
ρισσότερα ἀπὸ τὰ δυναμικὰ τῶν

ὄγῳνος μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ὀ-
γία, ἀποσύρουσα, τὸν Ἀπριλι-
οῦ 1941, μετὰ τόσας σκλη-
ρὰς ἀπωλείας, τὰ στρατεύματά
αὐτὰ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, εἶχεν ὑπο-
λάβῃ ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ ὡς ἐλευ-
θέρῃ, δὲν ἠμποροῦσεν, ἐπ'
οὐδὲ ὄγῳ, νὰ παραιτηθῆ τῶν
δικαιωμάτων καὶ τῶν ὑποχρεώσε-
ων, ἡ ὁποία, ὁρρέουν ὅπὸ τὰ γεγο-
νότα τῆς Ἀφ' ἑτέρου, ὁμῶς, ἐ-
τόνισεν ὅτι ἐφροντίσει νὰ ἰ-
δρυθῆ ἡ Ἑλλάδα Κυβέρνη-
σις π. ἡ. ἡ ἀντιπροσωπευ-
τικὴ, εἰς τὴν ὁποίαν συμμετεῖχον
μὲ ἴσα δικαιώματα καὶ οἱ κομ-
μουνιστὰς, κατὰ συνέπει-
αν, δὲν ἐνδέχεται ἔδικαιούτο
κανεὶς νὰ ἐπιβλήσῃ ἐπὶ
μεροληψία.

Κατὰ συνέπειαν ἡξίου ὁ Ἄγ-
γλος πρωθυπουργός, ὅπως ἡ
Ρωσσία μὴ ἀντιτάξῃ καμμίαν ἀν-
τίρρησιν κατὰ τοῦ δικαιώματος
τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ὅπως
ἀπελευθερώσῃ τὴν Ἑλλάδα, ἀπο-
καταστήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἐσωτε-
ρικὴν τάξιν καὶ, ἐν ἀνάγκῃ, με-
ταχειρισθῆ πρὸς τοῦτο καὶ στρα-
τιωτικὰς ἀκόμη δυνάμεις. Δυσ-
τυχῶς, δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη
ποῖαι ὑπῆρξαν αἱ ἀπόψεις, τὰς
ὁποίας ἀντέταξε ὁ στρατάρχης
Στάλιν. Ἴσως νὰ μᾶς τὸ εἶπῃ
ὁ Τσῶρτσιλ εἰς τὰ ἀναμενόμενα
ἀπομνημονεύματά του.

Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον γνωρίζομεν
εἶναι, ὅτι ὁ Ρῶσσος δικτάτωρ
προέβαλεν, εἰς ἀντάλλαγμα, τὴν
ἀξίωσιν, ὅπως ἡ Μεγάλη Βρεταν-
νία ἀφίση τελείως ἐλευθέραν τὴν
Ρωσσίαν νὰ ρυθμίσῃ αὐτὴ, κατὰ
τὸ δοκοῦν, τὰ ἐσωτερικὰ ζητήμα-
τα τῆς Ρουμανίας, ὡμίλησε πάλιν
διὰ τὰ Ρωσσικὰ δικαιώματα
εἰς τὴν Πολωνίαν καὶ τελικῶς ἀ-
πεδέχθη τὴν ἄποψιν τοῦ κ. Τσῶρ-
τσιλ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ ἐπε-
τυχε τοῦλάχιστον τὸ ἀντάλλαγμα,
ὅτι θὰ ἀφεθῆ ἡ Ρωσσία ἀνενό-
χλητος εἰς τὴν Ρουμανίαν.

Αὐτὴ, ἡ προηγηθεῖσα κατὰ 4
μόλις μῆνας Ἀγγλορωστικὴ συμ-
φωνία, ἦτο ἐκείνη ἡ ὁποία δὲν ἐ-
πέτρεπεν εἰς τὸν Στάλιν νὰ φέρῃ,
κατὰ Φεβρουάριον 1945, ἐ-
νώπιον τῆς Διασκέψεως τῆς Γιάλ-
τας, τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΡΟΥΖΒΕΛΤ - ΣΤΑΛΙΝ

Ἐνα ἄλλο στοιχεῖον, τὸ ὁ-
ποῖον πληροφοροῦμεθα τώρα
μόλις καὶ τὸ ὁποῖον μᾶς ἐξηγεῖ
διατὶ ἡ Ρωσσία ἐπέτυχε τὸσον
πλήρη ἰκανοποίησιν εἰς ὅλα τὰ
τὰ ὁποῖα τὴν ἐνδιέ-

εἰς μυστικὰς συμφωνίας, ἀφ-
ρώσας τὴν παρὰχώρισιν ἐδα-
φῶν εἰς ξένας δυνάμεις καὶ νὰ
προβῆ μάλιστα εἰς παραχωρή-
σεις ἀντιθέτους πρὸς τὰ δικαι-
ώματα τῶν ἐθνοτήτων. ἀρκεῖ
διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν δυσά-
ρεστον θέσιν τοῦ αἰτοῦντος,
εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκετο τότε
ἡ Ἀμερικὴ ἔναντι τῆς Ρωσ-
σίας.

Καὶ ἐξηγεῖται οὕτω, πῶς
κατὰ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ποὶ
ἐπέκειτο τὸ τέλος ἐνὸς τρομε-
ροῦ πολέμου, τὸν ὁποῖον τὰ ἐ-
λεύθερα Ἔθνη εἶχον ἀναλάβει
διὰ νὰ θέσουν τέρομα εἰς τὴν
κατακτητικὴν μανίαν τῶν με-
γάλων εἰς βάρος τῶν μικρῶν,
οἱ Σύμμαχοι οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀ-
ναλάβει τὸν σκληρὸν αὐτὸν ἀ-
γῶνα, εὐρίσκοντο εἰς τὴν ἀ-
νάγκην νὰ συγκατατεθοῦν εἰς
μίαν νέαν διεθνήν κατάστασιν,
ἡ ὁποία ἐστηρίζετο καὶ αὐτὴ
κατὰ μέγα μῆκος εἰς τὴν χρῆ-
σιν τῆς δυνάμειος τῶν μεγάλων
διὰ τὴν πραγματοποίησιν κα-
τακτήσεων εἰς βάρος τῶν ἀδυ-
νάτων.

ΑΤΡΙΟΝ : Ἡ κατάληξις.

πορούσαν να ανασυγκροτηθούν διά τὸ μέλλον.

362 ΛΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΥΠΟΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ

Ἐπιστεύσαμεν, ὅτι ἡ Ρωσικὴ αὐτὴ ὑποχωρητικὴ καὶ συμβιβαστικὴ στάσις, ὠφείλετο ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ρωσσία εἶχε τόσο πολλὰ καὶ τόσο σημαντικὰ ζητήματα νὰ λύσῃ, συμφώνως πρὸς τὰ συμφεροντά της κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῆς Γιάλτας, ὥστε νὰ μὴ θέλῃ νὰ προκαλέσῃ τὴν δυσφορίαν τῶν Συμμάχων της, προβάλλουσα καὶ ἄλλας ἀξιώσεις διὰ τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὴν ὁποίαν ἐγνώριζεν, ὅτι ὑπῆρχε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον, τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας τούλάχιστον.

Ἐπάρχει ὅμως καὶ ἕνας ἄλλος λόγος, πολὺ σημαντικώτερος, ὁ ὁποῖος τώρα μόνον ἀποκαλύπτεται, καὶ ἀκόμη ὄχι τόσο πλήρως. Ἀνεφέραμεν εἰς προηγούμενον ἄρθρον, ὅτι, τὴν 11ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1944, εἶχον φθάσει εἰς τὴν Μόσχαν ὁ κ. Οὐΐνστον Τσῶρτσιλ, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, κ. Ἡντεν, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Βρεταννικοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ Ἐπιτελείου, τὸν στρατιωτικὸν σύμβουλον τοῦ πρωθυπουργοῦ, στρατηγὸν σέρ Χάστιγκς Ἰσμαϊη καὶ ἄλλους, διὰ μιαν τριμερῆ Διάσκεψιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν Ἀμερικὴν ἀντεπροσώπευσαν ὁ κ. Χάρριμαν καὶ ὁ στρατηγὸς Ντήν.

Ἀνεφέραμεν, ἐπίσης, ὅτι σχεδὸν ἀποκλειστικὸν ἀντικείμενον τῆς Διασκέψεως αὐτῆς τῆς Μόσχας, ἀπετέλεσεν ἡ προσπάθεια τῶν Ἀμερικανῶν, θερμῶς ὑποστηριζομένη ἀπὸ τὸν Ἄγγλον πρωθυπουργὸν, ὅπως πεισθῇ ἡ Ρωσσία νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν οὐδετερότητά της ἐναντι τῆς Ἰαπωνίας καὶ νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸν πόλεμον ἐναντίον της.

Φαίνεται, ὅμως, ὅτι, εἰς μιαν ἰδιαιτέραν σύσκεψιν, ἡ ὁποία, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Διασκέψεως αὐτῆς, ἐγίνε μεταξὺ Στάλιν καὶ Τσῶρτσιλ, συνεζητήθησαν τὰ ζητήματα τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑνός, καὶ τῆς Ρουμανίας ἀφ' ἑτέρου. Ἦτο ἡ ἐποχὴ, ἀκριβῶς, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀρχίσει ἡ ὑπὸ τῶν Βρεταννικῶν στρατευμάτων ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος καὶ, ἐκείνας ἀκριβῶς τὰς ἡμέρας, ὁ Τσῶρτσιλ ἀνέμενε νὰ τοῦ ἔλθῃ εἰς τὴν Μόσχαν τὸ μήνυμα τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς ἐτόνισεν, ὅτι ἡ Μεγάλῃ Βρεταννία, ἡ ὁποία εἶχεν ἐγγυηθῆ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τῆς Ἑλλάδος, ἤδη ἀπὸ τοῦ 1939, ἡ ὁποία εἶχε συμπολεμήσει κατὰ τὴν κρισιμωτέραν στιγμὴν τοῦ

φρασι, ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ, εἶναι ὅτι καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Διασκέψεως τῆς Γιάλτας ὄχι μόνον συνεζητήθη καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τῆς συμμετοχῆς τῆς Ρωσσίας εἰς τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας, ἀλλὰ καὶ συνήφθη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἕνα μυστικὸν πρωτόκολλον μεταξὺ τοῦ Προέδρου Ροῦζβέλτ, τοῦ κ. Τσῶρτσιλ καὶ τοῦ στρατάρχου Στάλιν.

Τὸ πρωτόκολλον αὐτὸ ὑπεγράφη εἰς μιαν ἐντελῶς μυστικὴν σύσκεψιν, τὴν ὁποίαν εἶχον μόνον τῶν οἱ τρεῖς Σίγμαχοι ἡγέται, κατὰ τὴν 11ην Φεβρουαρίου 1945, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν δὲν συμμετέσχεν κανὲν ἀπολύτως ἐκ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς Διασκέψεως. Χαρακτηριστικὸν τῆς μυστικότητος, ἡ ὁποία περιέβαλε τὸ θέμα εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι ὁ κ. Μπέρονς, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐν τούτοις ἕνα ἐκ τῶν κυρίων μελῶν τῆς Ἀμερικανικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν Γιάλταν, δὲν ἐγνώριζε τίποτε σχετικῶς καὶ ὅτι μόνον, πολὺ ἀργότερα, ὅταν ἐγίνεν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπληροφορήθη τὴν ὑπαρξίν τοῦ πρωτοκόλλου αὐτοῦ.

Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ἔφερον ἀκόμη ἀργότερα τὸν χαρακτηρισμὸν «Top Secret» (ἀκρῶς μυστικόν), ἀνεγνωρίζετο, ὅτι εἰς ἀντάλλαγμα τῆς συμμετοχῆς της εἰς τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία θὰ ἐλάμβανεν ὡς κτήσεις τῆς τὸ Ἰαπωνικὸν ἤμισυ τῆς νήσου Σαχαλίνης, τὰς νήσους Κουρίλλας, τὴν ἐλευθέραν χοῆσιν τοῦ λιμένος τοῦ Πόρτ Ἀρθούρ, ὡς στρατηγικὴν βάση, τὴν διεθνοποίησιν τοῦ λιμένος τοῦ Νταϊρὲν καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν σιδηροδρόμων τῆς Ἀνατολικῆς Κίνας καὶ τῆς Νοτίου Μαντζουρίας.

Καὶ μόνον τὸ γεγονός, ὅτι ἕνας Πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἠναγκάζετο νὰ παραβιάσῃ παλαιὰν καὶ σημαίνουσαν Ἀμερικανικὴν παράδοσιν, ἀπαγορεύουσαν εἰς τὸν Πρόεδρον νὰ συμμετέχη

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΓΥΡΟΣ

Νέφη καπνού, προερχόμενα εκ διαφόρων κατευθύνσεων, προσπαθούν, κατά τας ημέρας αυτές, να συσκοτίσουν την διπλωματική ατμόσφαιρα γύρω από το Έλληνικόν ζήτημα και να καταστήσουν όσον το δυνατόν περισσότερο δυσχερή την σαφή διάγνωση της αλήθειας εκ μέρους εκείνων των πολιτικών και διπλωματικών ηγετών των Μεγάλων Δυνάμεων, που εμπνέονται από την ειλικρινή επιθυμίαν να θέσουν ένα τέρμα εις την Έλληνικην τραγωδίαν.

Θα άπαριθμήσωμεν άπλώς μερικώς από τας ειδήσεις, αι όποιαι άνεγράφησαν ή έτηλεγραφήθησαν κατά τας τελευταίας ήμέρας, και αι όποιαι φαίνονται εκ πρώτης όψεως, τόσο άντιφατικά και άντικρουόμενα μεταξύ των: Η ψευδοκυβέρνησις Μάρκο προέβη την 30ήν Μαΐου, εις μίαν κατευθυντικήν δήθεν ανακοίνωσιν, ή ό-τοία άφ' ένός μόν έβεβαίωεν, ότι είναι πρόθυμος ή κομμουνιστική ηγεσία να δεχθή ειρηνευτικήν πρωτοβουλίαν, όποιαδήποτε προερχομένη, διά την εσωτερικήν ειρήνευσιν της Ελλάδος, άφ' ένός μόν έπανελάμβανεν, εις άκόμη έξύτερον του συνήθους τόνου, τας γνωστας πλέον ύβρεις και συκοφαντίας έναντίον της έθνικοφροσύνης Ελλάδος. Έν τώ μεταξύ, φαίνεται να συμφωνούν άπειρώς περισσότερον προς την δευτέραν, παρά προς την πρώτην άποψιν του ζητήματος, αι ένεργεια και αι έκδηλώσεις των συμμοριτών, μεταξύ των όποιων δύο έντελώς τελευταίαι είναι ιδιαίτέρως χαρακτηριστικά: ή άγρία σφαγή των γραμματισθέντων και είτα συλληφθέντων από τους συμμορίτας εις τας Λεχαινά γενναίων έθνικοφρόνων πολεμιστών και ή άνατίναξις του ύδραγωγείου των Ιωαννίνων, ή όποια άφήκε τον πληθυσμόν της πόλεως, με τους γέροντας, τας παιδιά και τους άσθενείς χωρίς νερό.

Έρχεται έπειτα ή άπόπειρα των έν τώ έξωτερικώ και ιδίως εις τόν Λουδίνον πρακτόρων των ξένων άυθεντών του Μάρκο, όπως έπιτύχουν ένα ολονδήποτε σημαίνοντα ξένον μεσολαθητήν — και, κατά προτίμησιν, τόν Άγγλικόν Φόρεϊν Όφφισ, ό όποιος να δώση συνέχειαν και σοβαρότητα εις την ανακοίνωσιν του Μάρκο. Άν δέ οι πράκτορες αυτοί δεν ήμπορούσαν εκ των προτέρων να άγνοούν την τύχην, την όποιαν θα είχεν ή άπόπειρά των αυτή, τούτο δεν σημαίνει τίποτε άλλο παρ' ότι έκείνο τόν όποιον κυρίως έπεδίωκε ήτο ή συνέχισις του θορύβου.

Έν τώ μεταξύ, ή άπάντησις την όποιαν ή Ούγγρικη Κυβέρνησις έδωσεν εις τόν Έλληνικόν διάβημα περί επιστροφής των παιδιών, τά όποια αι όρδαί του Μάρκο έφάρπασαν από την Ελλάδα και τά όποια μετεφέρθησαν εις τας όπισθεν του σιδηρού παραπετάσματος χώρας, φαίνεται να προοιωνίζεται σαφώς την άρνητικήν στάσιν, την όποιαν θα τηρήσουν και

αι άλλαι χωραι που ελασαν την ιδίαν Έλληνικην διακοίνωσιν. Και όμως, ή Έλλάς δεν έζητει ούτε την κατάπαυσιν της ένισχύσεως εις τους συμμορίτας — την όποιαν τόσον κατηγορηματικώς είχεν απαιτήσει διά της άποφάσεώς της της 21ης Οκτωβρίου 1947, ή Γενική Συνέλευσις των Ηνωμένων Έθνών—ούτε την μείωσιν των άλληπαλλήλων και κυριολεκτικώς άφορήτων έχθρικών έκδηλώσεων των χωρών αυτών έναντίον της.

Έκ παραλλήλου όμως και σχεδόν ταυτοχρόνως, ή Βουλγαρικη Κυβέρνησις έφερετο άποστείλασαι εις την Γραμματείαν της Κοινωνίας των Έθνών διακοίνωσιν, διά της όποιας άνήγγελλεν, ότι θα έδέχετο διαπραγματεύσεις, διεξαχθησομένας μεταξύ των έν Ούασινγκτόνι πρεσβευτών Ελλάδος και Βουλγαρίας, διά την άποκατάστασιν όμαλών σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών. Και ήρκεσεν αυτό τόν διάβημα, διά να έκραγούν οι όπαδοί του άντι πάσης θυσίας κατευνασμού εις έκδηλώσεις άγαλλιάσεως διά τόν «σημαντικόν γεγονός» διά την «πρώτην ένδειξιν ειρηνεύσεως εις την Βαλκανικήν». Άλλά και πάλιν, από της άλλης πλευράς, σημειούται άκριβώς, κατά τας ήμέρας αυτές, μία νέα έντασις της ύβριστικής και συκοφαντικής έκστρατείας εκ μέρους του Τύπου και του ραδιοφώνου της Μόσχας και των πρωτευουσών των δορυφόρων έναντίον της Ελλάδος. Και διαδεχόνταί άλλήλους πρό του μικροφώνου οι διάφοροι Μποτσάρωφ και Συμεώνωφ και Στάντσεφ, διά να καθυβρίζουν την Ελλάδα και να διατυπώνουν παντός είδους άπειλήν έναντίον της.

Ένας Η-6-48

Μέσα εις όλας αυτές τας άντικρουόμενας έκδηλώσεις, τας όποιας έξαπολύει ή κομμουνιστική παράταξις—όπως άκριβώς τά πολεμικά πλοία που έτοιμάζουν μίαν επίθεσιν, ή που πρόκειται να δεχθούν επίθεσιν, φροντίζουν να περιβληθούν με σύννεφα καπνού, διά να συγκαλύψουν τας κινήσεις των—φαίνεται, εκ πρώτης όψεως, δύσκολον να άνακαλύψη κανείς τας πραγματικάς προθέσεις της παρατάξεως, που είχε και έχει άκόμη έκστρατεύσει έναντίον της Ελλάδος.

Η προσεκτική όμως έξέτασις των δεδομένων και της πραγματικής καταστάσεως, έπιτρέπει να άποβλέψη κανείς προς την γενικήν κατεύθυνσιν των κομμουνιστικών ενεργειών, άδιαφορών διά τους κατά μέρος έλιγμούς και τας παραπλανητικάς κινήσεις.

Η πραγματικότητα, λοιπόν, είναι αρκετά σαφής: Πρό τριών περιπου έτών, ή παγκόσμιος κομμουνιστική παράταξις, άφου είχε άποτύχει να κατακτήση την Ελλάδα, πρώτον διά των κινηματων της Μέσης Άνατολής και έπειτα διά της κομμουνιστικής άνταρσίας, άπεφάσισε να έξαπολύση έναντίον της χώρας αυτής τόν «τρίτον γύρον». Συμμορίαί ειδι-

σαι εκείθεν των συνόρων 363 άπειλαί και ύβρεις και συκοφαντίαι, έξεναντίον της Ελλάδος από έλην την παγκόσμιον όργάνωσιν του κομμουνισμού και των συνοδοιπόρων χιλιάδες αυτόματων όπλων και ότελείωτοι τόννοι πολεμεφοδίων βαοέα όπλα και τηλεβόλα άκόμη έκατομμύρια ίσως δολοφονικών, συστηματική κωλυσιεργία εις τόν Όργανισμόν των Ηνωμένων Έθνών και τας Συνελεύσεις, τας Συμβούλια, τας έπιτροπάς του, υπήρξαν τά μέσα τά όποια έκρησιμοποιήθησαν διά την επίθεσιν αυτήν έναντίον της Ελλάδος.

Έπί τρία όλόκληρα έτη έξηκολούθησεν ό άγών αυτός και δεν υπήρξεν ούτε μία στιγμή κατά την όποιαν αι οίαιδήποτε προτάσει κατευνασμού και ειρηνεύσεως ποι προήρχοντο από της πλευράς των Δημοκρατικών Δυνάμεων, να ευρικαί την έλαχίστην καλήν διάθεσιν εκ μέρους των έπιτιθεμένων. Δέ υπήρξεν ουδέ μία στιγμή, κατά την όποιαν να μειωθή ή έντασις της επίθεσεως, να υπάρξη και ή έλαχίστη συμπάθεια διά τόν Έθνος αυτό, τόν όποιον, ευθύς άφου είχε προσφέρει την μεγαλειότεραν δυνατήν υπηρεσίαν εις την άνθρωπότητα, έξηκολούθει, έν τούτοις, με την ιδίαν πίστιν και την ιδίαν αυτοθυσίαν τόν άγώνα υπέρ των ιδίων ιδανικών, τόν όποιον κατεστρέφετο και έδηώνετο και έπυρπολείτο και έχανε τά καλλίτερα παιδιά του.

Αίφνιδίως, ή κατάστασις μεταβάλλεται και οι παράγοντες εκείνοι, τους όποιους είχε κυρίως χρησιμοποίησει ή παγκόσμιος κομμουνιστική όργάνωσις διά την έπίτευξιν των έχθρικών κατά της Ελλάδος σκοπών, αρχίζουν να έκδηλώνουν κατευναστικάς δήθεν διαθέσεις. Τί συμβαίνει, λοιπόν;

Άπλούστατα, ή Έλλάς, τόν μικρόν Έθνος, τόν όποιον κατώρθωσε να άνθέξη εις μίαν τρομεράν επίθεσιν, της όποιας και τόν πολλοστημόριον άπλώς, θα ήρκει διά να κάμψη οίονδήποτε άλλο Έθνος, έδημιούργησε, με την βοήθειαν των φίλων της, των όποιων, επί τέλους, κατώρθωσε να έξυπνήση τόν ένδιαφέρον, μίαν νέαν πραγματικότητα, ή όποια τώρα μόλις ήρχισε να διαφαίνεται, άλλή όποια, μετά δύο, μετά τρεις ή τέσσαρας μήνας, θα καταστή πλέον έκδηλος. Και οι έξαπολύσαντες την μεγάλην κατά της Ελλάδος επίθεσιν, άντιλαμβανόμενοι σαφώς, ότι άποκλείεται πλέον ή πραγματική έπιτυχία της, σπεύδουν από τούδε να λάβουν τά μέτρα των.

Τά μέτρα αυτά είναι όλη ή συγκεχυμένη, ή δολιχοδρομούσα, ή πλήρης παραπλανητικών έκδηλώσεων, έκστρατεία, της όποιας μάφτωες παριστάμεθα σήμερον.

Αλλ' ὁ σκοπὸς εἶναι ἓνας καὶ σα-
ρῆς: Νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἡ κατάρρευσις
τοῦ συμμοριακοῦ κινήματος, φυ-
σιολογικῶς, μοιραίως, διὰ τῆς νί-
κης τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ, ἀλλὰ
νὰ προέλθῃ, εἰ δυνατὸν, ἀπὸ ὑπό-
τιτους διαπραγματεύσεις καὶ δι-
πλωματικοὺς ἐλιγμούς, πού θὰ ἀ-
ρραϊρέσουν ἀπὸ τὴν νίκην αὐτὴν
κάθε ἀξίαν καὶ θὰ ἐπιτρέψουν εἰς
τὸν κομμουνισμὸν νὰ ἀρχίσῃ ἐκ
λέου τὴν ὀργάνωσίν του, διὰ νὰ
εἶναι ἕτοιμος, ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ ἐ-
ποχὴ διὰ κάποιον «τέταρτον γῦ-
ρον». Ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν
Κυβέρνησίν των ἐξαρτᾶται νὰ ἀ-
ποτρέψουν τὸν κίνδυνον αὐτόν.

364

Γιαννακόπουλος Κ., Βότση

Ἐλεγκτήρας καὶ Μπαλεστρινός, συν. Τζίνη

Ἔργαστᾶσια Μυλοπετρῶν

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Διβόλης Π., 26 Ὀκτωβρίου 8

Λαμπριανίδης Ἰωάν., Αἰσώπου 2

Σιδερίδης Ἀριστ., 26 Ὀκτωβρίου 10

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Κωνσταντινίδης Κ., Γωνία Σπυριδίων καὶ
Ἀλκίμων, Ἀκτὴ Ξαβερίου

Ἔργαστᾶσια Ἀσβεστοποιίας

ΑΘΗΝΑΙ

«Ἀττικὴ» Παπαϊωάννου Χαρ. καὶ Σία
ἔργαστ. Τέρμα Γρηγοροβίου

«Ἀτλας» ἄ.ἑ. ὑλικῶν οἰκοδομικῆς, γραφ.
Γαμβέτα ΙΔ, ἔργαστ. Μύλοι Ἀθηνῶν,
πρ. ἄσβεστος κονιοποιημένη καὶ μὴ

Γκιώνης Γ., Γαλάτσι

«Ἐνωσις» Βιομηχανικὴ Ἐταιρεία Ἀσβε-
στοποιίας, Ἀντωνιάδης Ν., Χατζηαν-
τωνίου Ι. καὶ Σία, γραφ. Σταδίου 61,
ἔργαστ. εἰς Πατήσια, Τέρμα Ἀνθέων
καὶ εἰς Γαλάτσι

Σπυρόπουλος Ἀθαν., παρὰ τὸν ἅγιον
Λουκᾶν

Σωτηρίου Α., Οἰκονομάκης Κ. καὶ Σία
Γαλάτσι

«Ἐσβα» Κνωσοῦ 9

Στανωτᾶ Ἀφοῖ - Σπυρόπουλος καὶ Σία
Κέας Πατήσια

Οἰκονομάκης Κωνστ., ἔργ. Γαλάτσι ὁδ.,
Γρηγοροβίου

ΒΟΛΟΣ

Ἀνων. Ἐταιρ. Ἀσβεστος

ΔΡΑΜΑ

Βιομηχανικὴ Ἐταιρεία ὁ «Αἶμος» Τζε-
δάκης, Πατρικαλάκης καὶ Σία

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

«Ἐνωσις» Ἐτ. Ἐμ. Ἀσβεστοποιίας,
γραφ. Δικαστηρίων 31, ἔργαστ. εἰς
Ἀσβεστοχώριον

Καραγιάννης Σ., Βαρδάκας Ν. καὶ Σία,
ἔτ. Ἀσβεστοποιίας, Ἀσβεστοχώριον

ΜΕΓΑΡΑ

Ἀσβεστος Μεγάρων ἄ. ἑ., γραφ. Ἀθῆ-
ναι, Διομείας 3, ἔργ. εἰς Μέγαρα

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

«Ἀλχη» Ἀσβεστοποιητικὴ Ἀνών. Ἐτ.
γραφ. Ἀθῆναι, Στουρνάρα 39 καὶ
Πειραιεὺς Ἀρτεμησίου 4, ἔργαστ. εἰς
Νέα Κοκκινιά

Ζουγανέλης Ἰωάν., Λόφος Κυδωνιῶν,
γραφ. Πατησίων 13

Μπεγιάζης Νικ., Συνοικισμὸς Καραβᾶ,
Ν. Κοκκινιά

Ἔργαστᾶσια Τσιμέντων

ΑΘΗΝΑΙ

«Ἀτλας» Ἀνών. Ἐταιρ. Ὑλῶν Οἰκο-
δομικῆς, γραφ. Λεωφ. Κων)πόλεως
431, ἔργ., Μύλοι Ἀθηνῶν

ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ

«Χάλυψ» Ἐταιρ. Τσιμέντων, Κότσιρας
Σταῦρος καὶ Σία, γραφ. Ἀθῆναι, Εὐ-
πόλιδος 2

ΒΟΛΟΣ

«Ὀλυμπος» Ἀνών. Γε. Ἐταιρεία Τσι-
μέντων, ἔδρα Ἀθῆναι Παπαρηγο-
πούλου 9, ἔργαστ. ἐν Βόλῳ

ΕΛΕΥΣΙΣ

«Τιτάν» Ἀνών. Ἐταιρ. Τσιμέντων, ἔ-
δρα τῆς Ἐταιρείας ἐν Ἀθήναις, Πε-
σμαζόγλου 8, Πρατ. Ἐρμού 139

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

«Α.Γ.Ε.Τ.» Ἀνών. Γεν. Ἐταιρ. Τσιμέν-
των, ἔργαστ. ἐν Δραπετσῶνι, γραφ.
Παπαρηγοπούλου 9 Ἀθῆναι, πρατ.
Ἐρμού 143

**Ἔργαστᾶσια
μωσαϊκῶν πλακῶν**

ΑΘΗΝΑΙ

«Αἶας» Ἑλληνικὴ Βιομηχανία Ψηφιδωτῶν πλακῶν, ἔργ. Κηφισσίας 206, ἔκθεσις καὶ γραφ. Κοραῆ 5, πρ. μωσαϊκαὶ πλάκες, ψηφιδωτὰ κλπ. εἶδη.

Ἀντωνόπουλοι Ἀφοί, Ἀδμήτου 8, πρ. μωσαϊκαὶ πλάκες, ἔκθεσις Ἀθηνῶν Γ'. Σ)βρίου 26, Πειρ. Ναυαρίνου 16 πρ. μωσαϊκαὶ πλάκες

Βλάχος Μιχ., Σωστράτου 21

Βουμβάκης Σπ., Μεταξᾶ 10

Γεωργάκης Νικ. καὶ Στ. Ἀλεξ)δρείας 29

Γκιώνης Γεωρ., Βουλιαγμένης 131

Γκούμας Ἐμ., ἔργ. Ἱερὰ ὁδὸς καὶ Θηβῶν, πρ. Μοναστηρίου 28

Κερασιώτης Γεώργ. Δεριστῶν 32, πρ. πλάκες μωσαϊκαὶ

Κρίθαρης Βασίλ., ἔργ. Σκαλιστῆρα 9, ἔκθεσις Πατησίων 21, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Καραμιχάλη Ἀφοί, Πατησίων 324

Εὐδης Δ., Ἀχιλλέως 33

Μαντζῶρος Π., Ἱερὰ ὁδὸς

Παχούλης Ἐμμ., Κυψέλης 23

«Πρωτεὺς» Προνομιούχος Ἑλλην. Ἐτ. Ψηφιδωτῶν πλακῶν, ἔργ. Λεωφ. Ποσειδῶνος, Καλλιθέα, γρ. Πατησίων 22

Πελέκης Γ. καὶ Φερτάκης Ἰωάν., Φορμίωνος 21, Παγκράτι

Πρωτονοτάριος Νικ., Ἰωαννίνων 85, πρ. ἔσμαλτωμένα πλάκες καὶ ἀργιλλώδη εἶδη οἰκοδομῶν

Σωτηρίου Α. καὶ Δ. Κ. Ἀκομινάτου 67

Σπανὸς Γεώργ., Καλλιθέα, Λ. Ποσειδῶνος

Σταφυλάκης Ἰωάν., Καλλιθέα, Δημοσθένους 174

Ταυρῆς Κ., Ἀχιλλέως 59

Τεριακίδης Γεώργ., Ἀγ. Παρασκευῆ

Τζανετάκης Γ., Ἀναπαύσεως 20

Τζῖνος Τίτος, ἔργ. Λυδίας 5, γρ. Μενάκη 15

Τσακίρη Ἀφοί, ἔκθεσις Ἀχαρνῶν 103, ἔργος. Ἀχαρνῶν καὶ Ἀγ. Ἐλευθερίου

Τζαμτζῆς Μπαμπάκος, Πατησίων 120

Χαμηλὸς Στ. καὶ Σισμάνης Π., Ὑμητοῦ 7

Χάλαρης Ματθαῖος, Ἀτρειδῶν 17

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ

Ροῦμπος Θεοδ.

ΒΟΛΟΣ

Κουμουνδοῦρος Ἰωάν.

Μεφστοῦτ, Β., Δημητριάδος

Πέτρου Α. καὶ Σια

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Γιαννούλης καὶ Σουρῆς, γραφ. Ἀριστοτέλους 3, ἔργος. Ἰταλίας 2

Διβόλης Π., 26 Ὀκτωβρίου 8

Δημόπουλος Γ. Π., Κων)πόλεως 10

Λαμπριανίδης Ἰωάν., Αἰσώπου 2

Σιδερίδης Ἀριστ., 26 Ὀκτωβρίου 10

Ρούσης Ἰωάννης, Ἀριστοτέλους 4

Φέδης Κάρολος, Ἀντιγονιδῶν 10

ΚΑΛΑΜΑΙ

Ἀναστασόπουλος Δημ.

Νικολόπουλος Κ. Ν.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἀδαμάκης Παναγ., Ν. Κοκκινιά, Γεωρ. Κονδύλη 23

Δηλαβέρης Κρίτων, ἄγ. Διονυσίου 58

Πειραϊκὴ Ὀρειχαλκουργία καὶ Πλακοποιεῖα ἁ. ἑ., Ν. Φάληρον, ἄγ. Ἰωάννης Ρέντης

Παπαδόπουλος Σ. καὶ Κλημεντίδης Ἀν., Καλλιπόλεως καὶ Κονδύλη 5

ΠΑΤΡΑΙ

Παράσχος Δ., Ὄθωνος Ἀμαλίας 84

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Γαλανάκης Μιχ. έργ. ὁδ. Ἀθηνῶν κα-
τάστ. Ν. Μπῆτυ 7, πρ. κλειῖθρα καὶ
εἶδη θυρῶν καὶ παραθύρων

Ζίντζος Ἀλέξ., Ἀλῶν 3, πρ. ἅπαντα
τὰ εἶδη θυρῶν καὶ παραθύρων (μεν-
τεσέδων)

«Μέταλλον» Ἀνων. Μεταλλουργικὴ καὶ
Ἐμπορικὴ Ἑταιρεία, Ν. Φάληρον, Π.
Τσαλδάρη καὶ Ἀθηνῶν, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Μαγαράκης Α. καὶ Βαλμᾶς, Ν. Φάλη-
ρον, πρ. κλειῖθρα καὶ εἶδη θυρῶν καὶ
παραθύρων

Μυτιληναῖος Εὐάγγελος, Γραβιάς καὶ
Ἀρτεμησίου, πρ. σύρματα συσκευα-
σίας σάκκων, σφραγίδες, καὶ συνδε-
τῆρες ἱμάντων μηχανῶν

Νικολάου Ἐμ., Ἀρτεμησίου 20, πρ. Εἴ-
δη σιδηρικῆς θυρῶν καὶ παραθύρων
(μεντεσέδες)

**Ἔργεστάσια
ξυριστικῶν λεπίδων**

ΑΘΗΝΑΙ

«ΕΧΕ» Χαλυβουργικῶν εἰδῶν Α.Ε., Μι-
χαήλ Βόδα 155β, πρ. ξυριστικὲς λά-
μες «ΑΘΗΡ»

ΠΑΤΡΑΙ

Πραπόπουλος Π. καὶ Σια, ἐργοστ. εἰς
Ἴτιές, πρ. ξυριστικὲς λεπίδες

**Ἔργοστάσια
πλαστίγγων - χρηματοκιβωτίων**

ΑΘΗΝΑΙ

Κατσούρης Β., Ἡφαίστου 28, πρ. χρη-
ματοκιβώτια καὶ πλάστιγγες

Ναυπλιώτης Γ., Ἡφαίστου 16, πρ. χρη-
ματοκιβώτια

ΒΟΛΟΣ

Παρθένης Σ., Π. Μελᾶ, πρ. πλάστιγγες,
ζυγοὶ καὶ χρηματοκιβώτια

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ἀδαμῖχος Νικ., Μεγ. Ἀλεξάνδρου 7,
πρ. χρηματοκιβώτια καὶ πλάστιγγες

Ξενάκης Κ., Λουδία 2, πρ. ὡς ὁ ἄνω
Σαραντόπουλος Γ., Λαγκαδᾶ 36, πρ. ὡς
ὁ ἄνω

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Κακαβούλη Ἑλένη, Διάδοχος Ἐμμ.
Πάγκαλος, Ἡφαίστου 3, πρ. χρηματο-
κιβώτια καὶ πλάστιγγες

Ποριώτης Ἐλευθ., Πλαταιῶν 7, πρ. ὡς
ἡ ἄνω

Ποριώτης Ε. Νικόλ., Πλαταιῶν 9, ἐργ.
πλαστίγγων καὶ χρηματοκιβωτίων

Παпанέστωρος Χ., Δραγατσανίου 92
πρ. ὡς ὁ ἄνω

Πάγκαλος Ἐλ. ἔκθ., Ἐλ. Βενιζέλου 4,
ἐργ. Κολοκοτρώνη 6, Δραγατσανίου
64, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Σημήτου Ἰ. Υἱοί, Κάστωρος 53, πρ. χρη-
ματοκιβώτια, μετάλλινα ψυγεῖα καὶ
ἐπιπλα ἐκ μετάλλου

«Συνεργατικὴ» Τάταρη, Παπαδάκη καὶ
Δαβράδου, Πλούτωνος 14

ΠΑΤΡΑΙ

Χανιώτης Νικόλ., Βότση 24, πρ. χρη-
ματοκιβώτια, πλάστιγγες καὶ χειρα-
μάξια

Χριστόπουλος Θρ., Βότση—Ρ. Φεραίου,
πρ. πλάστιγγες

**Ἔργοστάσια
εἰδῶν ἐκ λευκοῦ μετάλλου**

ΑΘΗΝΑΙ

Ἀναγνωστόπουλος Σπ., Ἑρμοῦ 126,
Θεοτοκάτος Νικ., Φωκίωνος

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Καλαγιάννης, Παπαϊσιδώρου καὶ Κου-
γιουμιτζόγλου, ἐργοστάσια δύο, ἐπὶ
τῆς ὁδοῦ Βιτωλίων ἀριθ. 36 καὶ εἰς
στοὰ Πολίτου 18

Πραπόπουλοι 'Α)φοί, ά.έ. κατάστημα
 άγ. 'Ανδρέου 58, έργοστ. 4ης Αύγού-
 στου 280, πρ. καρφοβελόναι, σύρματα
 γαλβανισμένα και σύρματα άγκαθωτά

Παπανικολάου Γ., έργ. 'Ιτέαι, γραφ. Ρ.
 Φερραίου 95β, πρ. Καρφοβελόναι

ΧΑΛΚΙΣ

Δάριγκ 'Οσκάρ ά.έ., πρ. καρφοβελόναι,
 σύρματα μαύρα, σύρματα σκληρά,
 σύρματα γαλβανισμένα, σύρματα έπι-
 χαλκωμένα, σύρματα άγκαθωτά

'Εργοστάσια

**Σιδηρών ράβδων δια σιδηροπαγή
 σκυροδέματα**

ΑΘΗΝΑΙ

'Ανών. 'Ελλην. Σιδηροβιομηχανική 'Ετ.
 «ΑΕΣΕ» 'Ιερά 'Οδός παρὰ τὸν ἅγιον
 Σάββαν, γραφ. Πινδάρου 11α, πρ.
 σιδηραὶ ράβδοι συνεστραμμένα

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

'Εθνική Βιομ. Σιδήρου ά.έ., έργ. Θη-
 βῶν, πρ. λαμαρῆναι μαύραι, και έπι-
 ψευδαργυρωμένα

'Ελληνικά Χαλυβουργεία Α.Ε., έργοστ.
 και γραφ. Ν. Φάληρον, πρ. σίδηρα
 μπετόν και σίδηρα συρματοουργίας

Σταυριανός Δ. και Μ., Μεταλλουργική
 Βιομηχανία Α. Ε., έργοστ. εις ἅγιον
 Γεώργιον Κερατσινίου, Γραφ. Κέκρο-
 πος 8, πρ. σιδηραὶ ράβδοι δια ὀπλι-
 σμούς σκυροδερωμάτων, σιδηρογωνίαι,
 ἡμιστρόγγυλοι, σιδηραὶ ράβδοι

'Εργοστάσια

'Ηλεκτρικῶν κινητήρων

ΑΘΗΝΑΙ

Βασιλειάδης και Σία, Λιοσίων 25, πρ.
 ἠλεκτρικοὶ κινητήρες

Ζαχαριάδης Α. και Περπιλόγλου Σ., 'Ετ.
 Βιομ. 'Ηλεκτροκινητήρων «ΕΒΗ» έρ.
 Μοσχάτον ὁδ. Πειραιῶς, ἔκθ. Πατη-
 σίων 25, πρ. ὡς οἱ ἄνω

Ζαγανιάρης 'Ιωάν. και Σία, Βουλιαγμέ-
 νης 175, πρ. ἠλεκτρικοὶ κινητήρες

'Εργοστάσια πολυφῶτων

ΑΘΗΝΑΙ

Δαλέκος Γεώργ. και Σία, Σαρρῆ 11

'Ιατροίδης Δ. και Σία, Λέκκα 25

Καλέτης Π. και Σαλονικόπουλος Ν.,
 Λεωκορίου 24

Καμπούρογλου Γ. Ν., Πραξιτέλους 12

Κωνσταντίνου Κ., άγ. Μάρκου 28

Παπαγεωργίου Π. και Σία, στοά Σιμο-
 πούλου

Πρέντας Κ., Χαλκοκυνδύλη 29

Κοντούζογλου Γεώργ., Καλλιθέα λεωφ.
 Θεσσαλονίκης

Ποπορός Δημ., Πανός 6

Φίλης Πέτρος, Φιλολάου 122 (Παγκρά-
 τι) ἔκθεις Πραξιτέλους

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Καλογιάννης, Παπαϊσιδώρου και Κου-
 γιουμιτζόπουλος, στοά Πολίτου 18

Χριστόπουλος 'Ηλ., Ντιενὺ Κοσσέν 10

'Εργοστάσια

**Ειδῶν σιδηρικῆς θυρῶν, παραθύ-
 ρων, συσκευασίας και κλείθρων**

ΑΘΗΝΑΙ

Λυκιαρδόπουλος, Χαραλάμπους και Σία,
 'Ιερά ὁδός (Στάσις άγ. Παντελεήμο-
 νος), πρ. πινέζες, συνδετήρες χάρτου,
 σύρματα συσκευασίας σάκκων, τσέρ-
 κια συσκευασίας, συνδετήρες ἱμάντων
 μηχανῶν, σφραγιδες συσκευασίας κλπ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μπερουμπῆ Ι. Μωϋς, 'Οδυσσέως 17, πρ.
 μεντεσέδες θυρῶν και παραθύρων

Μπενουζιλιο Λεβῆ, Πυλαίας, πρ. Κλει-
 θρα

‘ΗΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΙΜΑ ΤΟΝ ‘ΕΘΝΙΚΟΝ ‘ΗΡΩΑ ΑΝΤΩΝΙΟΝ ΦΩΣΤΕΡΙΔΗΝ

«Αφθαστος εις πατριωτισμόν, άτρόμητος ήρωϊκός έμψυχωτής τών πάντων.—Τό Συμμαχικόν Στρατηγεϊόν τόν όνομάζει Στρατηγόν.—‘Η VII Μεραρχία τόν άποκαλεϊ : ‘Αριστον τών άρίστων και γενναϊότερον τών γενναϊών.

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Διά νομοθετικού Διατάγματος τιμής ένεκεν, λόγω τών έξαιρετικών ύπηρεσιών, τās όποιās προσέφευεν εις την Πατρίδα, ό Φωστερίδης ‘Αντώνιος, έπιτρέπεται όπως ούτος, κατ’ έξαιρέσιν τών ισχυουσών διατάξεων περι άπονομής βαθμού εις έφεδρους έν έπιστρατεύσει, διατηρήσει έν έφεδρεία τόν βαθμόν του ‘Εφεδρου ‘Αν συνταγματάρχου του Πυροβολικού, όστις άπενεμήθη εις τούτον διά Β. Διατάγματος.

‘Η σχετική εισηγητική έπί του σχεδίου Νομοθετικού Διατάγματος έκθεσις ή ύποβληθείσα προς την ‘Επιτροπήν ‘Εξουσιοδοτήσεως της Δ. ‘Αναθεωρητικής Βουλής τών ‘Ελλήνων αναφέρει μεταξύ άλλων και τὰ ακόλουθα περι της έθνικής δράσεως του μοναδικού τούτου συγχρόνου ‘Ηρωα.

‘Ο ‘Αντώνιος Φωστερίδης λοχίας ών του ‘Ελληνικού Στρατού μετά την κατάληψιν της Χώρας μας ύπό τών τριών κατακτητών Γερμανών, ‘Ιταλών και Βουλγάρων, βλέπων ότι εις την Βόρειον ‘Ελλάδα και ιδίως την ‘Ανατολικήν Μακεδονίαν οι Βούλγαροι έπιδίωκον διά διαφόρων πράξεών των να βουλγαροποιήσωσι την περιοχήν εκείνην άπεφάσισε να άντιδράση κατ’ αύτών και άφοϋ έσχημάτισε τās πρώτας ένόπλους δυάμεις του ανέλαβε όρāsιν κατὰ τών κατακτητών κατωρθώσας έντός μικρού χρονικού διαστήματος να συγκεντρώση περι έαυτόν και έξοπλίση 10.

θέσει ταύτη είναι τό γεγονός ότι ό έκθέτων ‘Ανώτερος Βρεταννός ‘Αξιωματικός όμιλών περι του χώρου άν διά τών Τμημάτων του κατείχεν ό Φωστερίδης άπεκάλεσε τούτον (τόν χώρον) ‘Ανεπίσημον Βασίλειον του ‘Αντωνίου Φωστερίδη.

Κατόπιν τών άνωτέρω, άτινα άποτελοϋν μικρόν ποσοτόν εκ της όλης δράσεως του Φωστερίδη μετά την άπελευθέρωσιν της χώρας μας τό Κράτος εις ένδειξιν ευγνωμοσύνης προς τόν γενναϊόν άγωνιστήν άπένειμεν εις αυτόν τιμής ένεκεν τόν βαθμόν του Λοχαγού.

‘Ο Φωστερίδης Λοχαγός πλέον διαβλέπει τόν κίνδυνον της Βορείου ‘Ελλάδος από του Σλαυοκομμουνιστάς, γνωρίζει την προδοσίαν ώρισμένων ‘Ελλήνων μισθάρνων όργάνων του Σλαυισμού και άντι να άναπαυθή εκ τών πολυχρονίων άγώνων του, άνησυχεί και σπεύδει να ένισχύση τὰ έλάχιστα τότε άγωνιζόμενα ‘Ελληνικά στρατεύματα τιθέμενος έπί κεφαλής έθελοντών συμπολεμιστών του. ‘Αγωνίζεται νυχθημερόν άνά τὰ όρη της ‘Ανατολικής Μακεδονίας και Δ. Θρακης συντρίβωντούς Σλαυοκομμουνιστάς και έμψυχώνων τόν έλληνικόν πληθυσμόν.

Κατά την μάχην της Κορνοφωλης κα3’ ήν οι ‘Εαμοσλαυοι έπετέθησαν και κατέλαβον την Δαδιάν είδοποιηθείς ό

Α. Φωστερίδης έπεμβαίνει έντός 45 λεπτών της ώρας και με έλάχιστους άνδρας άντιμετωπίζει 1000 συμμορίτας και εις άγώνα σώμα προς σώμα άπαλάσσει την Δαδιάν από αύτούς έγκαταλείψαντας άρκετάς δεκάδας νεκρών έπί του πεδίου της μάχης.

‘Εν τώ μεταξύ συνεπεία άλλων έπιτυχιών ή VII Μεραρχία ειχε προτείνει τούτον να προσηθ ή εις τόν βαθμόν του Ταγματάρχου, κατόπιν όμως της νέας του ται της μεγάλης έπιτυχίας ή Μεραρχία επανέρχεται και ζητεί την ίκανοποίησιν του μεγάλου Μαχητού τόν όποιον εις τās ήμερησίας διαταγās της παρουσιάζει ως **άριστον τών άρίστων ως γενναϊότερον τών γενναϊών.**

Μετά τὰ γεγονότα ταύτα έπακολουθεί ή μάχη της Κυριακής καθ ήν διλοχία όλόκληρος αιχμαλωτίζεται μετά τών αξιωματικών της. Χαίρουν οι Σλαυοι διά τήν έπιτυχίαν των, αλλά ή χαρά των είναι όλιγοχρόνιος διότι ό Φωστερίδης είδοποιείται έπιπίπτει κατ’ αύτών, άπελευθερώνει τούς αιχμαλώτους συλλαμβάνει τοιούτους περι τούς 40 και έξαναγκάζει τούς συμμορίτας να καταφύγωσιν εις την Βουλγαρίαν άφίνοντες 80 νεκρούς έπί του πεδίου της Μάχης.

Κατόπιν της νέας του έπιτυχίας ή Μεραρχία προτείνει τούτον διά τόν βαθμόν του ‘Αντισυνταγματάρχου εκτιμώσα τās άνεκτιμήτους ύπηρεσίας του.

Φωστερίδης
370

000 περίπου ανδρῶν πατριω-
τῶν καὶ ἀποφασισμένων νὰ
ἀντιμετωπίσωσι σθεναρῶς
τοὺς βαρβάρους γείτονας καὶ
νὰ πλήξωσι τούτους κατὰ
τρόπον ὥστε νὰ μὴ δυνηθῶ-
σι νὰ πραγματοποιήσωσι τὰς
βλέψεις των.

**"Αφξαστοςεῖς πατριωτισμόν/
ἀτρόμητος ἡρωϊκὸς ἐμψυχωτῆς**
τῶν πάντων ὁ Ἀντώνιος Φω-
στερίδης κατέστη τὸ Ἴνδαλμα
τοῦ Πανελληνίου καὶ ὁ τρό-
μος τῶν Σλαύων, ταῦτοχρό-
νως δὲ ἐμάγευσε διὰ τῶν ἐ-
ξαιρέτων πράξεών του τὸ Συμ-
μαχικὸν Στρατηγεῖον μέχρι
τοῦ σημείου ὥστε τοῦτο νὰ
ὀνομάσῃ αὐτὸν **Στρατηγὸν**
καὶ νὰ ἀπευθύνεται εἰς αὐτὸν
ὅταν ἐλάμβανεν ἀνάγκην τῆς
συνδρομῆς του προσδίδοναὐτῷ
τὸν τίτλον τοῦ **Στρατηγοῦ**.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι εἰς ἓνα
τοιούτον ἀγνὸν πατριώτην καὶ
μεγάλον πολεμιστὴν ὁ τίτλος
τὸν ὁποῖον ἀπένειμεν αὐτῷ
τὸ Συμμαχικὸν Στρατηγεῖον,
τοῦ Στρατηγοῦ τῷ ἀνήκει,
διότι εἰς τὸν ἐν γένει ἀγῶνα
του δὲν ἔδειξε μόνον προσόν-
τα τόλμης καὶ ἀνδρείας, ἀλλὰ
καὶ τοιαῦτα στρατιωτικῆς τα-
κτικῆς δράσεως ἐπαινετῆς.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς 133 Βρεταν-
νικῆς Μονάδος δι' ἐμπιστευτι-
κῆς ἐκθέσεώς του πρὸς τὸ Ὑ-
πουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν
ἐκθέτων τὴν μετὰ τοῦ Φωστε-
ρίδου συνεργασίαν του ὁμιλεῖ
κατὰ **τρόπον ἄνευ προηγου-
μένου** ἐπεινῶν τὰς μεγάλας
ἀρετάς τούτου τὰς νίκας τῶν
τιμημάτων του τὰ ὁποῖα ἐξε-
τέλεσαν ἀπάσας τὰς διατα-
γὰς τοῦ Συμμαχικοῦ Στρατη-
γείου ὅσον δύσκολοι καὶ ἀν-
ἐνεφανίζοντο, ἐπρότεινε δὲ
νὰ τιμηθῇ οὗτος δι' ἀνωτάτου
Βρετανικοῦ παρασήμου. Ἄ-
ξιον προσοχῆς εἶναι εἰς τὴν
ἐκθεσιν ταύτην τοῦ Βρετανι-
κοῦ Στρατ. Ἠγέτου ἡ ρητὴ
δήλωσίς του ὅτι ὁ Φωστερί-
δης οὐδέποτε ἠθέτησε τὸν λό-
γον του, οὐδέποτε ἦτο παρα-
πονούμενος, ἦτο πάντοτε με-
τριόφρων καὶ προσεκτικὸς εἰς
τὰς συζητήσεις του, ἰσχυρὸς
δὲ ταχύς καὶ ἀπόφασιστικὸς
κατὰ τὴν δρᾶσιν του. Ἐτι
χαρακτηριστικώτερον ἐν τῇ ἐκ-

- Τραπέζης Γιαννούλας Ἀντ., Νικητὰ 2
- Γουρδομιχάλης Γ., Ναυάρχου Μπήττυ
Καραγιάννης καὶ Τσίκουλας, Λουδοβί-
κου 20α
- β Κομινᾶτος Παν., Κέκρωπος 9
- 15, Γοῦ- Λεβέντης Παν., Κέκρωπος 9
- 35 Καλενδριανὸς Θεοδ., Γούναρη 33
- ἰ Καρζῆς, Λούβ, Ἀ)φοί, Φωκίωνος 3 Στοὰ Με-
ταξᾶ
- Τραπέζης Λαγούτης Νικ., Ἀλιπέδου 6
- ου 7 Λιβιεράτος Χ. Γρηγ., Λεωχάρους 18
- ἡ-Γούναρη Μιχαηλίδης Ἀπ., Κέκρωπος 2
- 7 Κωνσταντόπουλος Τρύφ., Γούναρη 51
- δου 24 Κοκκίνης Γ. Κ, Γούναρη 49
- Καποδι- Κοκκίνης Η. καὶ Βούλγαρης Α., Γοῦ-
ναρη 49
- ουλος, Ν. Κοσμόπουλος Ἀριστ., Ἀλιπέδου 18
- Γούναρη 22 Κοψαγείλης καὶ Δροσόπουλος, Γούναρη 25
- 2, Γούναρη 31 Μέρομηγκας Α. Ἰωάν. καὶ Σια, Καποδι-
στρίου 19
- 60 Καρέλα Θ. Ἀ)φοί, Καποδιστρίου 16
- ΑΔΗΣ Σ., Σαπουνάκη Ἀ)φοί, Καποδιστρίου 25,
ὑ)μα ἐν Ἀθήναις Κλεισθένους 5
- Μτέρκος Γ., Τσαμαδοῦ 14
- Νιάδης καὶ Γεωργακόπουλος, Βενιζέλου 4
- Κανάκη Σ. Ἀ)φοί, Ν. Μπήττυ 5
- Καραντζᾶς Παν., Γούναρη 24

ΚΤΡΟΤΕΧΝΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΧΑΝΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗ

ιταστάσεις ἀτμοπλοίων, ἐργοστασίων
καὶ οἰκιῶν
της φύσεως ἠλεκτρικὰ μηχανήματα καὶ
υαὶ — Ἐπισκευαὶ ἠλεκτρικῶν ψυγείων
ΚΟΤΡΩΝΗ 39 - ΤΗΛ. 42 - 831
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΟΙ Κ. ΚΟΜΝΗΝΟΥ

καὶ Πρακτορειακαὶ ἐργασίαι
μοὶ — Μεταφοραὶ — Φορτώσεις
τηνῆτων Γραμμῆς ΠΕΙΡΑΙΩΣ — ΣΥΡΟΥ
προσωπεῖαι — Προμήθειαι

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - Δημ. Γούναρη 31 γ - Τηλέφ. 41.179

ΧΟΛΗΔΡΟΣ - ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥΝ.

ε'δ. Μανρίτζα

371

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπόσπασμα τῶν πρακτικῶν
τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν
τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
τῆς 13ης Ἰανουαρίου 1945

ΑΕΤΟΣ Α. Ε. 1945

372

Ἀρχομένης τῆς συνεδρίας ὁ Πρόεδρος καθ. Δ. Χόνδρος λέγει τὰ ἑξῆς:

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ὁρθότατα μέχρι τοῦδε τὸ Πανεπιστήμιον προσεπάθησε νὰ κρατηθῆ μακρὰν καὶ ὑπεράνω τῶν ἑσωτερικῶν διενέξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, διότι τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον πρέπει νὰ ἐνσαρκῶνῃ τοὺς πόθους τοῦ Ἑθνους ὀλοκλήρου καὶ τὰ ἰδανικὰ τῆς Φυλῆς. Σήμερον ὅμως ἀντιμετωπίζομεν τὴν διαμάχην δύο ριζικῶς διαφόρων τάσεων, τῶν ὁποίων αἱ διαφοραὶ εἶναι ἐντελῶς ἄλλης φύσεως ἀπὸ τὰς συνήθεις κομματικὰς ἀντιθέσεις.

Ἡ μία θεωρεῖ ὡς πρωταρχικῆς σημασίας διὰ τὴν ἐξέλιξιν καὶ πρόοδον τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν, τὴν ἔννοιαν τοῦ Ἑθνους καὶ τῆς Πατρίδος καὶ ἐπιζητεῖ ἐντὸς τῆς Πατρίδος νὰ πλησιάσῃ ὅλον ἐν περισσώτερον πρὸς τὸ ἰδανικὸν τῆς διεθνοῦς καὶ κοινωνικῆς δικαιοσύνης, χωρὶς βίαια καὶ αἱματηρὰ μέσα, μὲ θεσμοὺς φιλευλεθέρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους κάθε ἄτομον θὰ ἔχῃ τέλος τὴν δυνατότητα τῆς ἀκωλύτου ἀναπτύξεως τῶν ἰκανοτήτων αὐτοῦ πρὸς ἀγαθὸν ἑαυτοῦ καὶ τοῦ συνόλου. Ἡ ἄλλη, ἀρνούμενη ἀπροκαλύπτως ἢ συγκεκαλυμένως τὴν ἔννοιαν τῆς Πατρίδος, ἀναγνωρίζει μόνον κοινωνικὰς τάξεις εὐρισκομένας εἰς σκληρὸν πρὸς ἀλλήλας καὶ πλήρη μίσους περὶ ἐπικρατήσεως ἀγῶνα, εὐνοεῖ τὰς βιαίας μεθόδους, διὰ τῶν ὁποίων ὀργανωμέναι καὶ μὴ διστάζουσαι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μέσων μειοψηφίαι προσπαθοῦν νὰ ἐπιβάλλουν τὴν θέλησίν των ἐπὶ ὀλιγώτερον ἢ οὐδόλως ὀργανωμένων πλειοψηφιῶν καὶ ὑπὸ τὴν φενάκην τῆς ἀκράτου ἀτομικῆς ἐλευθερίας ζητοῦν νὰ ἀσκῆσουν ὄχι μόνον ἐπὶ τῶν ἀντιφρονούντων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἰδίων ὀπαδῶν ἐξαναγκασμὸν ἰσοδυναμοῦντα πρὸς τὴν χειρὶσ-στην μορφήν τῆς δουλείας.

Εἰς τὴν σύγκρουσιν ταύτην τὸ Πανεπιστήμιον δὲν ἠμπορεῖ νὰ μείνῃ ἀμέτοχον ἂν δὲν θέλει νὰ παραιτηθῆ πάσης συμμετο-

χῆς εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἔθνους, δὲν εἶναι δὲ δυνατὴ ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐκλογῆς του.

† Μακρὰ καὶ συστηματικὴ ὑπονομευτικὴ ἐργασία ἔγινε εἰς τὴν δυστυχῆ μας χώραν κατὰ μεθόδους καὶ σχέδια ἐφαρμοσθέντα καὶ εἰς ἄλλας χώρας, μέρος δὲ σπουδαιότατον τῆς ἀντέθνικῆς ταύτης ἐργασίας ἦτο ἡ ὑπονόμευσις τῆς Ἐθνικῆς ιδέας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, τὴν ὁποῖαν ὑπεβοήθησαν δυστυχῶς αἱ ὑπουλοὶ ἐνέργειαι ὀλίγων Ἑλληνοφώνων καθηγητῶν καὶ ἡ ὁποία ἔκαμε τοὺς φοιτητάς, ποὺ πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἐδουνοῦντο ἀπὸ τὸν παλμὸν τῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν, νὰ λησμονήσουν ὅτι εἶναι Ἕλληνες καὶ ὡς μέλη τῶν ἀντεθνικῶν ὀργανώσεων ΕΑΜ, ΕΠΟΝ, ΕΛΑΣ καὶ τοῦ ἄνωθεν εὐλογοῦντος αὐτὰς ΚΚΕ νὰ παρουσιάσουν τὴν οἰκτρὰν ἐμφάνισιν τῶν ἡμερῶν τῆς ἀπελευθερώσεως, διὰ τὴν ὁποῖαν ἐντόνως ἐγὼ διεμαρτυρήθην κατὰ τὴν τελευταίαν γενικὴν μας συνέλευσιν τῆς 27-10-44.

Οἱ μὴ μολυνθέντες ἀπὸ τὸ μίασμα τῆς ἀρνήσεως τῆς Πατρίδος φοιτηταί, ἂν καὶ ἀποτελοῦντες ὡς ἐλπίζω τὴν πλειοψηφίαν, ἦσαν ἐν γένει ἀνοργάνωτοι καὶ ἀοπλοὶ καὶ ἀνίκανοὶ νὰ ἐπιβληθοῦν εἰς τοὺς ὀργανωμένους καὶ ἐνόπλους ταραξίας.

Αἱ εὐγενέστεραι ἔννοιαι, δικαιοσύνη, ἰσότης, ἀνθρωπίνη ἀλληλεγγύη, αἱ ὁποῖαι τόσον ἰσχυρῶς ἀπηχοῦν εἰς τὴν νεανικὴν ψυχὴν, ἐχρησιμοποιήθησαν ἀριστοτεχνικῶς διὰ τὸ ἔργον τῆς διαφθορᾶς τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας.

Κύριοι Συνάδελφοι,

— Κατὰ τὰ 33 ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα διατελῶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, προσεπάθησα, ὅπως εἶχα καθῆκον, νὰ ὀδηγῶ τοὺς φοιτητάς πρὸς τὰ ἐπιστημονικά, ἐθνικά καὶ ἀνθρώπινα ἰδανικά, ἢ δὲ προθυμία μὲ τὴν ὁποῖαν οἱ φοιτηταί, ἀνεξαρτήτως κομματικῶν ἢ κοινωνικῶν ἀποχρώσεων, προσέτρεχον πρὸς ἐμὲ ὅσάκις παρουσιάζετο εἰς αὐτοὺς οἰαδήποτε δυσκολία καὶ αἱ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις συμπαθείας ὅσάκις τοὺς συνήντων εἰς τὰς συγκεντρώσεις των, μοῦ ἔδιδε, ἐνόμιζα, τὸ δικαίωμα νὰ φρονῶ ὅτι κοινῶς ἀνεγνωρίζετο, ἂν ὄχι ἡ ἐπιτυχία, τοῦλάχιστον ἡ εἰλικρίνεια τῆς προσπαθείας μου.

Ἐν τούτοις πρὸ 15 ἡμερῶν συνελήφθην, ἐφυλακίσθην ὡς κοινὸς ἐγκληματίας, ὑπεβλήθην εἰς ἀφαντάστους ταλαιπωρίας καὶ ἐξευτελισμούς, μὲ συνέλαβάν δὲ καὶ ἐνέπαιξαν φοιτηταί,

καὶ μάλιστα ἀπὸ ἐκείνους ἀκριβῶς οἱ ὅποιοι συστηματικῶς κατέφευγον εἰς τὴν προστασίαν μου καὶ τοὺς ὁποίους ἐπανειλημμένως καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς μου εἶχα σῶση ἐπὶ τῆς ξένης κατοχῆς ἀπὸ τὰς ἐπιθέσεις ἐνόπλων ὁμάδων. Εἶχαν συν-αίσθησιν τοῦ αἰσχούς τῆς διαγωγῆς των οἱ συλλαθόντες με καὶ δὲν ἐτόλμων νὰ μὲ ἀτενίσουν ὅταν μὲ ὑψηλὰ τὴν κεφαλὴν πικρῶς τοὺς ἐπετίμων, ἀλλ' ἡ μαύρη αὐτὴ ἀχαριστία μὲ ἔκαμε νὰ ἀναγνωρίσω πόσον βαρεῖα ἦτο ἡ πλάνη μου καὶ νὰ χάσω τὴν πίστιν εἰς τὴν νεολαίαν.

Δὲν λυποῦμαι ὅτι συνεισέφερα καὶ ἐγὼ τὴν μερίδα τοῦ πόνου εἰς τὴν ἐθνικὴν συμφορὰν, διότι εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀντιληφθῶ ἀμέσως καὶ χωρὶς τὸ προσωπεῖον τῆς ὑποκρισίας τὰς ἀληθεῖς τῶν ἐγκληματικῶν αὐτῶν ὀργανώσεων ἐπιδιώξεις, ἐπίεσθην δὲ ὅτι ὄχι φανατισμὸς ἢ τύφλωσις ἀλλὰ ψυχρὰ καὶ ἀντικειμενικὴ ἐκτίμησις τῆς πραγματικότητος μὲ ἔκαμαν ἀπὸ πολλοῦ νὰ διακηρύττω ὅτι τὸ ΕΑΜ εἶναι ὁ ὑπ' ἀρ. 1 ἐχθρὸς τῆς Ἑλλάδος.

«Μεγάλη Ἑλλάδα θέλετε παληοτόμαρα, Σόφια, ἔ!» ἦσαν αἱ κραυγαὶ μὲ τὰς ὁποίας ὑπεδέχοντο τὰς ἀτελειώτους σειρὰς τῶν θλιθερῶν ὁμήρων, ἀνδρῶν, γυναικῶν, ἀνηλίκων παιδιῶν, γερόντων, τοὺς ὁποίους παρὰ πάντα κανόνα στοιχειώδους ἀνθρωπισμοῦ βλοσυροὶ δεσμοφύλακες, ὑπὸ τὴν διαρκῆ ἀπειλὴν τῆς ἐκτελέσεως, ὀδήγουν πρὸς βορρᾶν, νησιτικούς, διψασμένους, ἀπογυμνωμένους, ἀνυποδήτους, χωρὶς νὰ ἐπιτρέπουν εἰς αὐτοὺς νὰ παρεκκλίνουν διὰ νὰ ἀποφύγουν τὰ χιόνια καὶ τὴν λάσπην τοῦ δρόμου.

«Μὴ χαλᾶτε τὶς τετράδες νὰ μὴ γεμίσουμε κανένα μακρὸ χαντάκι».

«Τί τοὺς βαστᾶτε καὶ δὲν τοὺς καθαρίζετε;» καὶ κάπου κάπου ἡ ταξικὴ παραλλαγή «Θαρρεῖς πῶς εἶσαι στὸ Κολωνάκι, στὴν πολυκατοικία σου.»

Ἡ λύσσα των ὅμως ἐστρέφετο κατὰ τῆς μεγάλης Ἑλλάδος, δηλ. κατὰ τῆς ιδέας τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ εἰς τὴν καρδιά των δὲν ὑπῆρχε θέσις διὰ κανὲν ἀνθρώπινον αἶσθημα. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀνηφόρου ἀπὸ Μάνδρας εἰς Μάζι, ἐνῶ ἐξηνητλημένη ἐπροχώρει ἡ φάλαγξ, τῆς ὁποίας ἀπετέλουν μέρος, καὶ ἡ ὁποία περιελάμβανε καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, Πολυτεχνείου καὶ Ἄνωτ. Ἐμπορ. Σχολῆς, Ἀρεοπαγίτας, Στρα-

376

τηγούς, Ναυάρχους, ένα Μητροπολίτην και άλλας «προσωπικό-
τητας», καθώς και οί δεσμοφύλακές μας ἔλεγαν, ὁ συνάδελ-
φος κ. Ἀναστασιάδης, ἡμιθανῆς ἀπὸ κόπωσιν, ἀπὸ ἀσιτίαν
καὶ δίψαν, ἐζήτει ὀλίγας σταγόνας νερό. «Ἀμέσως θὰ τηλε-
γραφήσουμε στὸν βασιλέα νὰ σοῦ στείλῃ. Μήπως θέλεις καὶ
καμμιά σαίζ-λόγκ;» «Τρεῖς μέρες ἔχουμε νὰ φᾶμε» ἔλεγαν
οἱ δυστυχησμένοι σκλάβοι. «Ἡμεῖς ἔχουμε δεκατρία χρόνια νὰ
φᾶμε» ἀπαντοῦσαν οἱ δεσμοφύλακες. Καὶ δὸς του μὲ τὸν ὑπο-
κόπανο, εἰς τὰς γυναῖκας ἰδίως, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπροχωροῦσαν
ἄρκετὰ γρήγορα. Πέντε ἔλειψαν ἀπὸ τὴν φάλαγγά μας μέχρι
τῆς διαφυγῆς μου, ἀπὸ τοὺς ὁποίους τρεῖς, μία κυρία, τῆς ὁ-
ποίας ἀκόμη νομίζω ὅτι ἀκούω τὴν τελευταίαν κραυγὴν, εἰς
εἰσαγγελεὺς μὲ ξύλινο πόδι καὶ ἄλλος ἕνας ἡλικιωμένος κύ-
ριος ἐξετελέσθησαν διότι δὲν ἤμποροῦσαν πλέον νὰ παρακο-
λουθήσουν. †-

Κατὰ τὴν αἰχμαλωσίαν μου καὶ μετὰ τὴν διαφυγὴν μου,
εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσω μὲ τοὺς κατοίκους τῆς ὑπαί-
θρου καὶ ἀντελήφθην πόσον, καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη οἱ ὁποῖοι ὑπὸ
τὴν ἀπειλὴν τῶν ὀργανώσεων ἠναγκάζοντο νὰ μᾶς συνοδεύ-
ουν ὡς φύλακες, ἐμίσουν τοὺς ἀλήτας, ὅπως τοὺς ἔλεγαν οἱ
ὁποῖοι ἔχουν ρημάξει τὴν Ἑλλάδα. «Ἄν εἰς ἐλφυθέρας ἐκλο-
γὰς πάρουν 2%, μοῦ ἔλεγαν, πρέπει νὰ εἶναι εὐχαριστημένοι».

Διὰ τοῦτο μεγάλη πρέπει νὰ εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς
τὴν Μ. Βρεταννίαν, ἡ ὁποία, ὅταν ἀντελήφθη ὅτι οἱ ἄνθρωποι,
τοὺς ὁποίους εἶχεν ἐξοπλίσει διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ κοι-
νοῦ ἐχθροῦ, ἔστρεφον τὰ ὄπλα κατὰ τῆς ἀόπλου Πατρίδος,
ἀνεγνώρισε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀφαιρέσῃ τὰ ἐγκληματικῶς
χρησιμοποιούμενα ὄπλα καὶ θυσιάσασα πολύτιμον τῶν τέκνων
τῆς αἵμα ἐβοήθησε τὸν ὀλιγάριθμον ἐθνικὸν μας στρατὸν εἰς
τὴν διάσωσιν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἡ Συνέλευσις ἀποφασίζει νὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰσήγησις τοῦ
κ. Δ. Χόνδρου δαπάναις τοῦ Πανεπιστημίου.

Μεθ' ὅ, ἀφοῦ ὠμίλησαν ὁ κ. Κ. Παπαϊωάννου, ἐπανελθὼν
ἐξ ὀμηρίας, καὶ οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Α. Δασκαλάκης, Β. Αἰγινί-
της, Γ. Ἀλιβιζᾶτος, Κ. Τσάτσος, Ν. Ἐξαρχόπουλος, Κ. Μου-
τούσης, Γ. Οἰκονόμου, Θ. Βλησίδης, καὶ Β. Μπένσης, γίνεται
δεκτὸν τὸ ἐξῆς ψήφισμα:

ΨΗΦΙΣΜΑ

τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, συνελθόντες εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν σήμερον 13ην Ἰανουαρίου 1945 ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνθελληνικῆς ἐπαναστατικῆς ὀργανώσεως, ἀποφασίζουσιν ὁμοφώνως τὰ ἑξῆς:

1. Ἐκφράζουσι τὴν βαθεῖαν αὐτῶν ἀγανάκτησιν διὰ τὴν ὑπὸ ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος ὑποκίνησιν τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ καὶ διαπιστοῦσι μετ' εὐλόγου ὑπερηφανείας ὅτι ἡ μεγίστη πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ παρέμεινεν ἀμόλυντος ἀπὸ τοῦ ἀντεθνικοῦ μιάσματος καὶ ἀφωσιωμένη εἰς τὸν Συμμαχικὸν ἀγῶνα.

2. Ἀπευθύνουσι πρὸς τὰς Βρετανικὰς Στρατιωτικὰς δυνάμεις τὴν ὀλόψυχον αὐτῶν εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν ἐγκαίρως παρασχεθεῖσαν πολύτιμον βοήθειαν, ἡ ὁποία ἔσωσε τὴν ἄοπλον Ἑλλάδα ἀπὸ βεβαίου ὀλέθρου καὶ ἀνεστήλωσε τὰς ἐλευθερίας αὐτῆς, ἐκφράζουσι δὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν Ἔθνος καὶ οἱ Σύμμαχοι θὰ βοηθήσωσιν ἡμᾶς εἰς τὴν ὀλοκλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ἱστορικῶν δικαίων καὶ τὴν ὅλην ἀνασυγκρότησιν τῆς Ἑλλάδος.

3. Ἀναμιμνήσκονται μετ' εὐλαβοῦς συγκινήσεως τῶν μετ' αὐτοθυσίας ἀγωνισθέντων καὶ ἐνδόξως πεσόντων ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς ἐλευθερίας εὐγενῶν τέκνων ἀμφοτέρων τῶν λαῶν.

4. Ἐκφράζουσι τὴν κατάπληξιν αὐτῶν διότι τοῦ ἐθνοκτόνου κινήματος ἐκ τῶν ὑπερεκατὸν εἴκοσι μετέσχον ἔστω καὶ τέσσαρες καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν γενόμενοι ἀποστάται τῆς ἐθνικῆς ιδέας καὶ τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων, τῶν ὁποίων ἱερὰ κιβωτὸς ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν τὸ Πανεπιστήμιον, καὶ ἀποδοκιμάζουσιν αὐτούς.

5. Διακηρύσσουν ὅτι οὐδεμία κοινωνικὴ μεταρρύθμισις εἶναι ἀνεκτὴ εἰς πάντα Ἑλληνα μὴ στηριζομένη ἐπὶ τῆς ἀκατάλυτου ιδέας τῆς Πατρίδος καὶ τῶν ἀδιασπάρστως μετ' αὐτῆς συνδεομένων ἐθνικῶν ἰδανικῶν, τὰ ὁποία ἐκραταίωσεν ἡ μακρὰ καὶ ἔνδοξος ἑλληνικὴ ἱστορία, κηρύσσονται δὲ ἀδιστάκτως ὑπὲρ πάσης κοινωνικῆς μεταρρυθμίσεως φερούσης τὴν

σφραγίδα τῆς πατροπαραδότου ἑλληνικῆς καὶ χριστιανικῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῶν ἑλληνικῶν δημοκρατικῶν ἰδανικῶν.

— 6. Διαδηλοῦσι τὴν ἀκλόνητον αὐτῶν πεποίθησιν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπιβάλη τὰς ἀναγκαίας κυρώσεις κατὰ τῶν ἐγκληματησάντων καὶ ὅτι θὰ λάβῃ πάντα τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα, ὅπως πᾶσα φανερά ἢ λανθάνουσα ἀντεθνικὴ ὀργάνωσις μὴ δυνηθῇ τοῦ λοιποῦ νὰ βλάψῃ τὴν Πατρίδα τὸ δὲ Πανεπιστήμιον παραμείνῃ ἀκλονήτως ἔθνικόν καὶ ἀληθῆς ἐστία ἑλληνικῆς καὶ ἀνθρωπιστικῆς μορφώσεως ἀπαλλασσόμενον παντὸς ἀντεθνικοῦ προσκόμματος.

7. Ἐκφράζουσι τὴν θερμοτάτην αὐτῶν καὶ εἰλικρινεστάτην συμπάθειαν πρὸς τοὺς ἀπαχθέντας ἀθώους ὁμήρους καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς ἐξ αὐτῶν Καθηγητάς, Φοιτητάς καὶ ὑπαλλήλους τοῦ Πανεπιστημίου, πάντας βασανισθέντας δι' ἀνεκφράστων βασάνων ἄνευ διαμαρτυρίας τῶν πανεπιστημιακῶν ἡγητόρων τῶν βασανιστῶν, καὶ ἀπαιτοῦσι τὴν ἄμεσον αὐτῶν ἀπελευθέρωσιν.

8. Ἀποφασίζουσι ὅπως κατὰ τὸ αὐριανὸν συλλαλητήριον τοῦ ἀθηναϊκοῦ λαοῦ ὁμιλήσῃ ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου ὁ Ἀντιπρύτανης κ. Δ. Μπαλάνος καὶ μετάσχῃ τοῦ συλλαλητηρίου ἅπαντες οἱ καθηγηταὶ ἐν σώματι.

9. Ἀποφασίζουσι ὀκτωὶς ἐπιδοθῆ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῶν Συμμαχικῶν Στρατιωτικῶν Δυνάμεων Στρατηγὸν ΡΟΝΑΛΔ ΣΚΟΜΠΥ.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΧΟΝΔΡΟΣ

Οἱ Καθηγηταὶ

ΣΚΛΗΡΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΔΕΞΙΑΣ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΑΙ ΚΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΣΥΜΠΙΕΖΟΥΝ ΤΑ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Εθνός 18 Δεμ. 1946 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΧΩΡΩΝ

Είς τήν παρισινήν εφημερίδα «Φράνς—Σουάρ» εδημοσίωθη τό κατωτέρω άρθρον του κ. Πιερ Τιμπώ:

Αφού παρήλθον τά τρομερά έτη του πολέμου, ή Εύρώπη αρχίζει νά οργανώνεται και εκλογαί διεξάγονται είς άλλας σχεδόν τάς χώρας. Τά αποτελέσματα τών εκλογών αυτών κατατάσσουν τάς εύρωπαϊκάς χώρας είς έν από τά μεγάλα πολιτικά ρεύματα, που κυριαρχούν τής ζωής τής γηραιάς μας ήπειρου.

Θρόνοι κατέρρευσαν, θίαια καθεστῶτα κατελύθησαν, μόνον δέ ή Ισπανία και ή Πορτογαλία διεσώθησαν μέχρι στιγμής από τον χειμαρρον και έμμένουν είς τά προπολεμικά των καθεστῶτα. Αλλά και εκεί, καθ' άλλας τάς υπάρχουσας ένδείξεις, δέν θά άργήση νά δοθῆ ό λόγος είς τον κυρίαρχον Λαόν.

Τά άνωτέρω δέν σημαίνουν, θεβαίως, ότι αί εκλογαί, που διεξήχθησαν είς τάς διαφόρους εύρωπαϊκάς χώρας υπήρξαν άπολύτως γνήσια και έλεύθερα. Είς αρκετάς, δυστυχώς, χώρας οί εκλογείς υπέστησαν, κατά τό μάλλον ή ήττον, ψυχολογικήν θίαν. Γεγονός όμως πάντως είνε, ότι διεξήχθησαν εκλογαί και ότι έξεδηλώθησαν κατά τινά τρόπον αί απόψεις τών ψηφοφόρων.

Αν υπάρχουν χώραι, όπως ή Μεγάλη Βρετανία, όπως οί πατροπαράδοτοι πολιτικοί σχηματισμοί παρέμειναν άθ-

κτοι, άλλαι, όπως ή Τουρκία, όπου ή δημοκρατία εύρίσκεται ακόμη είς τά πρώτα βήματά της και όπου δέν ύφίστανται ούσιαστικά διαφοραί μεταξύ τών δύο μεγαλύτερων Κομμάτων, και άλλαι, τέλος, όπως ή Ρωσία, όπου ή τεραστία κομμουνιστική όργάνωσις συντριβει κυριολεκτικώς κάθε προσπάθειαν αντιπολιτεύσεως, έν τούτοις, είς άλλας τάς άλλας χώρας έδημιουργήθησαν δύο αντίθετα μπλόκ, τά όποία αναγκάζονται πολλάκις, ως έκ τών περιστάσεων, νά συνεργασθούν, χωρίς όμως και τούτο νά σημαίνη, ότι δέν ύφίσταται μεταξύ αυτών δευτάτη αντίθεσις, ή όποία δέν θά άργήση νά εκδηλωθῆ.

Ο κομμουνισμός έκυριάρχησεν είς τάς υπό σοβιετικόν έλεγγον χώρας, όπως λ. γ. είς την Βουλγαρίαν και την Γιουγκοσλαυίαν, και κατέλαβε σημαντικήν θέσιν είς άλλας, όπως την Γαλλίαν, την Ιταλίαν, την Τσεχοσλοβακίαν και την Γερμανίαν. Έκ τών χωρών αυτών αί δύο τελευταία εύρίσκονται έν όλῳ ή έν μέρει υπό κάποιον κομμουνιστικόν έλεγγον. Το Κομμουνιστικόν Κόμμα είνε πανταχοῦ παρόν και διαπνέεται είς άλλας τάς χώρας από τον αυτόν δυναμισμόν.

Εναντι του κινδύνου αυτού αί άνησυχούσα, μάζαι, που απέχθάνονται τάς κολλεκτιβι-

στικάς ό έλήψεις, συσπειρώνονται περίξ τών χριστιανοσοσιαλιστικών Κομμάτων, άγωνιζόμενα διά την διατήρησιν τής διακυβερνήσεως του κόσμου κατά τό κεφαλαιοκρατικόν σύστημα. Είς την Γαλλίαν, την Ιταλίαν, τό Βέλγιον, την Γερμανίαν και την Αυστρίαν, οί χριστιανοσοσιαλισταί κατώρθωσαν, χάρις είς τον όγκον των, νά έξουδετερώσουν την κομμουνιστικήν πίεσιν.

Μεταξύ τών δύο αυτών μεγάλων μπλόκ, οί σοσιαλισταί τής Β' Διεθνούς προσπαθούν νά διατηρήσουν την ίσορροπίαν και νά παραμείνουν συγχρόνως μαρξισταί και δημοκράται.

Καταδικασμένοι νά διαδραματίσουν τον ρόλον Κόμματος του Κέντρου, υπέστησαν βαρείας άπωλείας έν σχέσει με την προπολεμικήν περίοδον. Πάντως, χάρις είς τό άγγλικόν Έργατικόν Κόμμα και την πλειοψηφίαν, την όποίαν διαθέτουν είς τά σκανδιναυικά Κράτη, αποτελούν παράγοντα σταθερότητος, του όποιου ή σημασία δέν αποκλείεται νά αύξηθῆ είς τό μέλλον, μολονότι τούτο δέν φαίνεται και τόσοσν πιθανόν.

ΠΙΕΡ ΤΙΜΠΩ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΥ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Γ. ΘΑΛΑΣΙΝΟΣ & ΜΑΜΑΚΟΣ

ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΤΑΙ

Όδός 25 Αύγουστου — Τηλέφ. 2.90

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ - ΚΡΗΤΗΣ

Εθνικη Ημερα 1945

ΩΜΟΛΟΓΗΣΗ 27 ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΣΦΑΓΕΩΝ 42 ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΩΝ

Την 9.30' της χθες συνεκλήθη εις το Κακούργιοδικεϊον η δίκη των εκτελεστών του ταγματάρχου Κασόλα και των 42 χωροφυλάκων εις τα διωλιστήρια της Ούλεν. Ήξεστάθησαν οι μάρτυρες της υπερασπίσεως Γ. Σπανόπουλος, Εμμ. Γκανιάς και Στ. Μπιρμπίλης. Ο τελευταίος λέγει τα εξής:

—Την 1ην Δεκεμβρίου, εις τα γραφεία του α' σώματος στρατού του ΕΛΑΣ, ο Ν. Γρηγοριάδης και ο Χατζήμπεης εξεφώνησαν λόγους και είπαν, ότι «θα ριξουν τους Άγγλους στη θάλασσα». Εγώ εθύμωσα και εψιθύρισα «τριχες». Με άρπαξαν γι' αυτό οι έλασίτες και με ώδήγησαν σε λαϊκό δικαστήριο, όπου παρίστατο και ο κατηγορούμενος Κουκούτσος ως θεατής. Τα μέλη του δικαστηρίου ήσαν όλοι εργάτες σαν και μένα και δεν ήξεραν πούθε πάν τα τέσσερα. Με κατεδίκασαν σε θάνατο, αλλά με έγγλύτωσε ο κατηγορούμενος Κεφάλας.

Άρχονται κατόπιν αι άπολογίαι των κατηγορουμένων.

Ο Κουκούτσος, τροχιοδρομικός και πατήρ 4 τέκνων, ισχυρίζεται, ότι την επομένην του ανέφερεν ή φρουρά, ότι έγιναν εκτελέσεις.

Πρόεδρος: Έγιναν εκτελέσεις χωρίς να έρωτηθής και σύ, πού ήσο άρχηγός της περιφέρειας; Δεν έπρεπε να καταστής ένήμερος;

Κουκούτσος: Όχι, διότι ή πολιτοφυλακή έκανε ό,τι ήθελε. Ο Όρέστης, άρχηγός της πολιτοφυλακής Γαλατσίου, έβίασε τον Τζοβανάκη και τον Στ. Λιόλιο να κάμουν τας εκτελέσεις. Και οι δύο μου παρεπονέθησαν γι' αυτό.

Πρόεδρος: Ηξεραν τον Όρέστη;

—Όχι. Πρ.: Τότε πώς υπήκουσαν, αφού δεν τον ένγνώριζαν;

—Είχαν σύνθημα και παρασύνθημα.

Έν συνεχεία, ο κατηγορούμενος λέγει, ότι ή πολιτοφυλακή, όταν μετέφερεν εκεί τους χωροφύλακας, άπετάθη εις τον Μακαρόνα, ο οποίος ήτο έπιλοχίας του λόχου.

Πρ.: Είνε πολύ περίεργον, να είσαι σύ φρούραρχος και επί κεφαλής των έλασιτών, να λάβουν γνώσιν τα όργανά σου και να μη λάβης γνώσιν έσύ.

Του αναγινώσκει κατόπιν τας ένώπιον των ανακριτών καταθέσεις του και τον περιάγει εις άντιφάσεις. Ο Κουκούτσος φορεί άκόμη παντελόνη άστυφύλακος και όμολογεί, ότι μόνον από εκτελε-

σθέντας άστυφύλακας έπήρε είδη.

Ο ΤΖΟΒΑΝΑΚΗΣ

Ο κατηγορούμενος Τζοβανάκης άπολογείται κατόπιν ως εξής:

— Έγώ άγωνίστηκα για τη λαοκρατία. Κατατάχθηκα ένα μήνα προτού φύγουν οι Γερμανοί για να πολεμήσω τον προδότη. Όταν έγινε ή επανάστασις μάς έπήγε ο Κουκούτσος στην Ούλεν για να φυλάμε τα νερά. Και κεί μάς έμπλεξε. Κουκούτση τον λένε και κουκούτσι μυαλό δεν έχει. Την ήμέρα που έγιναν οι εκτελέσεις, εις τας 5 το άπόγευμα, μάς διέταξε έμένα, το Μακαρόνα και το Στ. Λιόλιο ν' ανοίξουμε ένα λάκκο μαζί με δυο άντάρτες, από τους οποίους ο ένας ήταν ο Μπάμπης. Κατά τας 8 τελειώσαμε. Ηλθε ο Όρέστης με 5 πολιτοφύλακες και μου είπε ότι θα φέρουν ένα ένα και θα εκτελής ό,τι σου είπω. Άλλως θα σε σκοτώσω με το περίστροφο. Μόλις φέρουν ένα θα του δί- νης μία με το τσεκούρι στο πίσω μέρος του κεφαλιού. Στας 8.30 φέρανε τον πρώτο. Σε λίγα μέτρα άπόστασι τον διέταξαν να γδυθής και τον άφηκαν μονάχα με το σάβρακο και τα παπούτσια. Ύστερα τον έφεραν κοντά μας. Του είπαν να βγάλη και τα παπούτσια του και μόλις έσκυψε, ο Όρέστης μου έβαλε το περίστροφο στο κεφάλι και εξετέλεσα άμέσως τη διαταγή. Τον έκτύπησα με το σσεκούρι στο κεφάλι. Κατ' αυτόν τον τρόπον εξετέλεσα έν όλω 27. Έναν έναγ τους έπαιρναν κατόπιν σέρνοντας οι πολιτοφύλακες παραπάνω, όπου ο Μπάμπης τους έκοβε το λαιμό με μαχαίρι. Εις τον τόπον της εκτελέσεως τους έφερνε ο Μακαρόνας με πολιτοφύλακας και μάλιστα τους έβριζε στο δρόμο. Τους ύπολοιπους τους έκτύπησε ο άντάρτης Θωμάς και τον τελευταίον ο Λιόλιος. Ο σκοτωμός βάσταξε ως τας πέντε το πρωί.

Έν συνεχεία ο κατηγορούμενος λέγει ότι ο Κουκούτσος θα τα είχε μιλήσει με τον Όρέστην. Δεν γίνεται να είνε λοχαγός και να μη ξέρη τι γίνεται. Εις όλα τα περιστατικά αυτός φέρει την ευθύνην. Επιμένει δε άγενδότης ότι είχε γνώσιν των έπικειμένων εκτελέσεων.

Πρόεδρος. Με ποίον δικαιολογητικόν σου είπεν ο Όρέστης ότι θα εκτελεσθούν;

Ο κατηγορούμενος άπαντά ότι ήσαν εις τα Ές Ές, προδώσαμε πατριώτες κι' εσφάξανε έλασίτες. Αυτά μάς είπε ο Όρέστης. Όταν τους φέρναγε για εκτέλεσι λέγαμε στον καθένα: είσαι προδότης, θα σου δώσουμε ένα γαρύ ξύλο και ύστερα θα πεθάνης.

Εις άλλην έρώτησιν βεβαιώνει ότι αυτός εξετέλεσε και τους 15 άστυφύλακας (διά τους οποίους θα γίνει άλλη δίκη) επί παρουσίαι του Κουκούτση. Τα δακτυλίδια, τα ώρολόγια, τα κλιννοσκεπά-

σματα και τα άλλα είδη των χωροφυλάκων τα έπήραγ οι άστυφύλακες του Όρέστη. Άρνείται ότι έλαβον και οι άλλοι από τους κατηγορουμένους εις εις τας εκτελέσεις. Του αναγινώσκει όμως οι ένώπιον των ανακριτών καταθέσεις του.

Έγ ο ρ κ ο ς. Με το κτύπημα του κουριού ο θάνατος έπήρχετο άμέσως. Δι τι θέλω να γνωρίζω, εάν συλληφθής, θα πεθάγω άμέσως ή θα τυραγνηθής ώρα.

— Πεθαίναγε άμέσως.

Έν τέλει άποκαλύπτει ότι πρό των χωροφυλάκων είχαν εκτελέσει και τέσσερας πολίτας: δύο ο Μακαρόνας, ένα ο τός και ένα ο Λιόλιος. Και βεβαίως ο ο Μακαρόνας εξετέλεσε και την Παπαδάκη.

Ο κατηγορούμενος Μακαρόνας, άπολογούμενος, άρνείται τα κατατεθέντα της του προηγουμένου. Ουδένα εξετέλεσε λέγει. Δεν μετέφερε τους χωροφύλακας από το κρατητήριο εις τον τόπον ή εκτελέσεως. Και προσθέτει: «Έγώ μόν την Παπαδάκη εξετέλεσα με περίστροφο. Και ο Όρέστης με κατηγορήσεν ότι κνω σαμποτάζ, διότι δεν την εξετέλεσα με τσεκούρι!» Έν τέλει βεβαιώνει, ότι ή έπιλοχίας εις την δύναμιν του καπετάν Κουκούτση, διότι είχεν υπηρετήσει προηγουμένως ως λοχίας εις τον «ά σ τ κ ο στρατός».

Ο κατηγορούμενος Στέφ. Λιόλιος λέγει, ότι κατ' έντολήν του Κουκούτση Μακαρόνας διέταξεν αυτόν και τον Τζοβανάκη, να ανοίξουν ένα λάκκον δι να θάψουν τους τέσσερας. Τον πρώτον εξετέλεσε ο Μακαρόνας με τσεκούρι, το δεύτερον ο Τζοβανάκης, τον τρίτον έγκυπό την άπειλήν του Όρέστη, και το τέταρτον πάλιν ο Μακαρόνας, άπο προηγουμένως τους έγδυσαν και έδάψισαν. Αυτή ήτο ή πρώτη δόσις. Διά τα χωροφύλακας λέγει, ότι ήνοιξε με έλλους, κατά διαταγήν του Όρέστη, δι λάκκους. Πρώτον έφερον τον ταγματάρχην Κασόλαν, εις τον όποιον ο Όρέστη είπε: έγδύσου να φάς ένα ξύλο άντάρτο κο». Έπειτα εκεί που ο Κασόλας έσκυψε να βγάλη τα παπούτσια του, Τζοβανάκης του έδωσε με το τσεκούρι και ύστερα ο Μπάμπης του έκοψε το κεφάλι. Ο Τζοβανάκης εξετέλεσε έν έλω 35. Ο τελευταίος που έφεραν παράφρονισε. Με υπεχρέωσαν να τον εκτελέσω έγώ.

Του αναγινώσκει ή ένώπιον του άνακριτού καταθέσεις, έν τη όποια λέγει ότι ο Τζοβανάκης έκαμε τας εκτελέσεις υπό την άπειλήν του Όρέστη και το Μακαρόνα.

Οι κατηγορούμενοι Κεφάλας και Αυριτζής άρνούονται τα πάντα και άγνωούν τα πάντα.

Μεθ' ο διεκόπη ή συνεδρίασις της 11ην π.μ. της σήμερα. Η άπόφασις θα έκδοθής περί τας έσπερινάς ώρας.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΔΙΚΗ

Ένώπιον του Κακούργιοδικεϊου Αθηνών ήρχισε σήμερα ή δίκη του Ν. Μαγνήσαλη. Ουτός κατηγορείται ότι, κατά το κίνημα, έφόνευσεν εις του Μακουγιάννη τον έννομοτάρχην Καναδόν. Η υπερασπίσις επιμένει, ότι ή πράξις περιλαμβάνεται εις την άμνηστειαν.

ΗΡΧΙΣΕ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ Η ΔΙΚΗ ΔΕΚΑ ΔΙΩΣΤΑΓΩΝ ΚΑΚΟΥΡΓΩΝ

Ενώπιον του Κακούργιοδικεϊου Αθηνών ήρχισε χθες την πρωίαν ή δίκη των ημιών Κουκούτση, Π Τζοβανάκη, Σεφάνου και Ζαχαρία Λιόλιου Β. Μακαρόνα Ι Κεφάλαι, Χ. Λουρατζή, Ζαχαρή, και Ν. Τσετσέκοπουλου δικασομένων δια τον φόνον του δικητού (χωροφυλάκης Ν. Ιωνίης ταγματάρχου Κασόλα και 42 χωροφυλάκων της Ανωτέρας Διοικήσεως Χωροφυλάκης Σεφάνου, Ελάδης. Έναντιον των δικασομένων, έκφραμον κατηγοροίαι διά τας εκτελέσεις του Ανωτέρου Διοικητού Χωροφυλάκης συνταγματάρχου Οικονομοπούλου και ένδεκα αξιωματικών του επιτελείου του, της πρωταγωνιστήσεως του Β Θεάτρου, Παπαδάκη και Τσετσέκοπουλου άλλας, άλλ' αυτά δεν εισήχθησαν διότι αι δικογραφίαι δεν είναι άρμοιοι.

Πρώτος μάρτυς εξέστάθη ο Π Καλ. Φακκάς άδελφός εκτελεσθέντος υπνωμοτάρχου καταθέσας, ότι τας διαταγάς περί εκτελέσεων εις τα διωλιστήρια της Ούλεν εξέδιδεν ο Κουκούτσος, ο όποιος ήτο και ο φρούραρχος του Ελάδας της περιφέρειας. Είπα, ένα τα θύματα, αφού άφίρουντο τα τιμολόγια ώρησούν, το εις τον τόπον της εκτελέσεως όπου υπεχρέωτο να άποδόνουν τα ένδύματα των ειά να δαφούν ήθην Διέτασσοντο κατόπιν να έκείσθουν και τα ύποδύματα ενώ δε ένυπεν ο Τζοβανάκης τους άντίπα με ένα τσεκούρι εις την άστυφύλακων Κετζίπτιον σφαδάζοντα και τότε ο Λιόλιος με ένα μαχαίρι τους ένοπτε την κρωτίδα.

Ο μάρτυς Πορφύριος Κυριακίδης, άρχιμαγιάτης, έφημείριος του έσπου νεού του Αγίου Γεωργίου Κυψέλης κατέθεσεν ότι οι σπασιστάι τον εξέδισσαν να πρσπειν έντιμον συνήκολόγησιν εις τους άνθισταμένους εις την Άν Διέτασσον Χωροφυλάκης αξιωματικούς και άλλους υποσηθέντες οπίως ότι δεν θα τους άφηνούντο τα άλλα και ότι θα τους παράδιδον εις τους Άγγλους. Οι αξιωματικοί και οι χωροφύλακες έφάν, φήσαντες τα πληροφορικά των παρέδ.

ΕΙΣ 43 ΦΟΡΑΣ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗΣΑΝ ΟΙ ΕΞ ΤΩΝ 9 ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΤΩΝ 43 ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΟΝ 5 ΙΟΥΝ. 1945 ΕΙΣ ΙΣΟΒΙΑ ΚΑΙ Ι ΕΙΣ ΠΡΟΣΚΑΙΡΑ. - Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Η δίκη των εκτελεστών των διωκτών της Ούλεν εξηκολούθησε προχθές και χθές ενώπιον του Κακούργου. Αθηνών Προχθές εξηκολούθησαν οι μαρτυρίες υπερασπίσεως εκ των κοινών ο Σ. Μπιρμιτλής κατέθεσεν ότι κώθη από την εκτέλεσιν χάρις εις την πέμψασιν του κατηγορουμένου Κεφάλου Μπιρμιτλής ευρίσκειτο κατά το κίνημα έξω από τα γραφεία του Α Σ Σ κω Έλας όπου εξεφώνησαν λόγους οι Γεωργιάδης και Χατζημπετής ειπόντες ότι θα ρίψουν τους Άγγλους εις την θάλασσαν. Έπειδή ο μαρτυρικός έτόλμησε να ειπή ότι αυτά ήσαν «τρίχες» συνέληθη, έδωκε και τροπή εις ενώπιον του εκού δικαστηρίου όπου κατεδικάσθη εις θάνατον. Είς το δικαστήριο παρίστη και ο Κουκούτσης, διεσώθη δε από του Κεφάλου. Κατόπιν ήρχισαν αι παρολογίαι των κατηγορουμένων. Ο Κουκούτσης αν και φρούραρχος εις τα ελισθηρία ισχυρίσθη ότι από άλλους πληροφορείτο τας εκτελέσεις και αποδείξει την ευθύνην εις τον καπετάν. Ο έσπιν αρχηγόν της πολιτοφυλακής Γαλακίου ο οποίος έβρισε τους Τζογαννάκη και Λιόλιο να γίνουν δήμιοι. Ολοκλήρωσεν όμως ότι οι δήμιοι δεν έγνωσαν τον Ορέστην. Επίσης λέγει ότι πολιτοφυλακή συνεννοείτο και με τον κατηγορούμενον Μακαρόναν ο οποίος το έπιλοχίας της. Αναγιγνώσκονται οι έγγραφοι απολογίαι του και ο Κουκούτσης προσπαθών να ένοχοποιήση τους άλλους και να σώση τον έαυτόν του πελάγει εις αδιέξοδον. Ως προς την κοινήν του διαπιστούται ότι και κατά την δίκη ακόμη φορεί το πανταλόνι εκτελεσθέντος αστυφυλακής.

ΚΥΝΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Δεύτερος απολογήθη ο Τζογαννάκης μολογήσας τα πάντα και έτιρρίψας την ευθύνην εις τον Κουκούτσην ο οποίος τον διέταξε και εις τον Ορέστην ο οποίος ήπειλησεν ότι θα τον φονεύση αν εν εκτέλεση «τους αντιδραστικούς». Ο Τζογαννάκης, ο Λιόλιος και ο Μακαρόνας διετόχησαν και ήνοιξαν τους λάκκους. Υστερα έφεραν ένα ένα τους ελλοθθανάτους. Τους υπεχρέωσαν να κδυθούν δια να δαρούν μόλις δε έσκηον δια να βγάλουν τα υποδήματά των από τους εκτυπούσεν εις την κεφαλήν με το τσεκούρι. Και λέγει: — Έτσι με το τσεκούρι ένα βράδυ έπτόψωσα 27 χωροφύλακες. Ο Μπαμπής ους έκοβε το λαιμό με το μαχαίρι ους άλλους έπειδή κουράστηκα τους

εκτύπησε ο αντίρτης Θωμάς και τον τελευταίον ο Λιόλιος. Έκείνο το βράδυ εκ σκοτωμός βάσταξε ως τα χαράματα. ΕΝΟΡΚΟΣ: Δεν μου λές με το κτύπημα του τσεκουριού πεθαίνουν άμέσως; Γιατί θέλω να ξέρω αν με πιάσετε και με εκτελέσετε αν θα πεθάνω άμέσως ή θα τυραννηθώ. ΤΖΟΓΑΝΝΑΚΗΣ: Πεθαίνετε άμέσως. Ο Τζογαννάκης ώμολογησε κατόπιν ότι άλλο βράδυ εξετέλεσε τους 15 αστυνομικούς. Μίαν άλλην νύκτα τέσσαρας πολιτας. Όλους τους έσυρεν εις τον τόπον της εκτελέσεως ο Μακαρόνας ο οποίος εξετέλεσε δύο και ένα ο Λιόλιος. Επίσης αποκάλυψεν ότι ο Μακαρόνας εξετέλεσε και την δυστυχή Έλένη Παπαδάκη. Ο Μακαρόνας τα ήρησθη δια ητο έπιλοχίας αλλά δεν ανεμίχθη ούτε εις την μεταφοράν των μελλοθανάτων ούτε εις την εκτέλεσιν των. Μόνον την Παπαδάκη εξετέλεσε με περίστροφον. Ο καπετάν Ορέστης μάλιστα τον κατηγορήσεν ότι κάμνει σαμποτάζ.

ΕΞΕΤΕΛΕΣΕ ΜΟΝΟΝ ΔΥΟ

Ο Λιόλιος επέμεινεν ότι ο Τζογαννάκης εξετέλεσε 35 και ώμολόγησεν ότι αυτός εξετέλεσε μόνον δύο. Ένα εις τας αρχάς και τον τελευταίον από τους χωροφυλακας ο οποίος είχε παραφρονησει. Οι κατηγορούμενοι Κεφάλας και Λυρατζής ήρησθησαν τα ταίρια. Ο Ζαχ Λιόλιος απολογηθείς χθές ισχυρίσθη ότι δεν ανεμίχθη εις τας εκτελέσεις και ότι αποσιώαζεν εις τον λόφον Σκουζέ όταν αυτά έγένοντο. Τους Λιδίους ισχυρισμούς προσέβαλαν και οι αδελφοί Ταμπακόπουλοι. Καθ' ην όμως στιγμήν απολογείτο ο Θ. Ταμπακόπουλος ο αδελφός ενός θύματος ευρισκόμενος της στιγμής εκείνη πλησίον του κατηγορουμένου ως άκουσθησ ανγνωρίσθη το υποκάμισον του δολοφονθέντος αδελφού του το οποίον έφορει προκλητικώτατα και ήρχισε να κραυγάζη. Ο Πρόεδρος του δικαστηρίου έτιμώρησε τον αδελφόν του θύματος με 24ωρον κράτησιν δι' άσθεσίαν προς το δικαστήριο. Τελευταίος απολογήθη ο Ιβητής νεαρός κακούργος Νικ. Ταμπακόπουλος παραδέχας διάφορα αστήρικτα ψευδολογήματα. Ακολούθως η αποδεικτική διαδικασία έκπυχθη περαιωμένη και ο λόγος έδόθη εις τον Εισαγγελέα κ Χαλκιάν. Αρχόμενος της άγορεύσεως του ο κ. Εισαγγελεύς έστιγματίσθη με τα

μελανώτερα χρώματα τα πρωτοφανή δια τα εγκληματολογικά χρονικά συγγραφέα εγκλήματα ξένα προς την ψυχολογίαν των Έλλήνων. Εύρισόμεθα, λέγει ο κ. Εισαγγελεύς πρό μιας εδελφούς σπείρας άπεισίων κακούργων επί των οποίων πρέπει να πέση βαρύτατος ο πέλεκυς της δικαιοσύνης. Έχαρακτήρισεν ως αυτουργούς τους Κουκούτσην, Τζογαννάκη, Σ Λιόλιο και Μακαρόναν, άνευ ούδενός έπισημειωτικού και συναυτουργούς τους αδελφούς Ταμπακόπουλου, Κεφάλου, Λυρατζήν και Ζαχ Λιόλιο άνευ έπισης ούδενός έπισημειωτικού. Το απόγευμα ώμίλησαν οι συνήγοροι των κατηγορουμένων οι οποίοι υπεστήριξαν ότι οι πελάται των είναι άνευθύνοι δια τα διαπραχθέντα κακούργηματα και ότι εύρεθέντες πρό της θίας άλλων εξηναγκάσθησαν να υπακούσουν.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Την βην έσπερινήν το δικαστήριο των ένορκων άπεσυρή εις διάσκεψιν διαρκέσασαν επί τριώρον δια της έτυμηγορίας των ένορκων οι Ι Κουκούτσης, Π Τζογαννάκης, Στέφανος Λιόλιος και Βλασίου Μακαρόνας έκπυχθησαν ένοχοι 43 άθρωπικότητων έκ τρομελής ήτοι του μοιράρχου Δ Κασάλα και 42 ένωμοταρχών, υπεκαμοταρχών και χωροφυλακων. Οι Ζαχαρίας Λιόλιος και Θ και Ν. Ταμπακόπουλοι έκπυχθησαν ένοχοι άναγκαίας συνεργίας, οι Χρ Λυρατζής και Ι Κεφάλας άπλοι συνεργοί. Οι ένορκοι άπήνησαν άρηγτικά εις το ζήτημα ότι οι κατηγορούμενοι ένήγησαν υπό τή κράτος βίας και δεν έδέχθησαν τα υπό της υπερασπίσεως έπίσης τεθέντα έρωτήματα της πλήρους και μετρίας συγχυσσεως. Έδέχθησαν μόνον μετρίαν συγχυσιν δια τον 15ετή Νικ Ταμπακόπουλον. Η έτυμηγορία των ένορκων έλήθη παμπηφεί. Επί τη βάσει της έτυμηγορίας το δικαστήριο των συνέδρων κατεδίκασε 43 φορές εις θάνατον ως συναυτουργούς φόνων τους Ι. Κουκούτσην, Π Τζογαννάκη, Σ Λιόλιον και Βλ Μακαρόνον και έπίσης 43 φορές εις θάνατον ως άναγκαίους συνεργούς φόνων τους Ζ Λιόλιο και Θ Ταμπακόπουλον. Οι Χ. Λυρατζής και Ι Κεφάλας κατεδικάσθησαν εις ισόβια δεσμά και ο Ν Ταμπακόπουλος εις πρόσκαιρα δεσμά 20 έτών. Οι καταδ καθέντες έπέδειξαν τελείαν άδιαφορίαν και οι πλείστοι έγελούν κτηνωδώς κατά την άπαγγελίαν της ποινής.

οι σάντες τούς τελευταίους. Ο εν άποστράση ή άπιστοιταγματάφης κ. Καλμυκος κατέθεσε πως έγένετο ή συνθηκολόγησις και πως οι στανισαί σται παρεβίωσαν τον λόγον της τιμής των. Είχε συλληφθη και ο μάρτυς άλλ έκροπτευσαν. Κατά την απογευματινήν συνάδρισιν ο Ι Κουκούτσης κατέθεσε λεπτομέρως της συλληψής των χωροφυλακων, ο Γ Αθανασόπουλος χωροφύλας συλληφθείς μετά των άλλων κατέβησεν εις μετά την συλληψιν των ώδηγηθησαν εις το φρουραρχείον Κυμώλης, εκείθεν εις Ν. Ίωνσαν και κατόπιν εις Περιστόν. Εκείθεν οι αξιωματικοί της Αν. Διακίσεως άπεστύλασαν εις Τουρκοθούνα όπου έστελεσθησαν, οι δε ένωμοταρχοί και χωροφυλακας εις τα έπιλοτήρια της Ούλεν όπου τους έτετέλεσαν ένα ένα. Ο Μακαρόνας έτετέλεσε τον παγματέαρχην Κασάλαν. Εκτελέσθησαν οι Κουκούτσης, Τζογαννάκης, Λιόλιος και οι Ταμπακόπουλοι. Τα θύματα τα έφρμων δια να μη ακούωνται αι κραυγαί των. Ο μάρτυς έσώθη από ένα έπισημειωτήν Δημητράκοπουλον τον οποίον έπι κατόχης είχε διακίλωνει να άποβράση από τας φυλακάς. Αέφωφ. Έπίσης καταθέτει ότι μίαν νύκτα που έξηκολούθησαν αι εκτελέσεις ήλθε ένα παιδί και ειπε στον Κουκούτση ότι το δήμιο Νικολοβδη έτόν έπισσε το αίμα διαπλάθη ζαλίστησ από το αίμα και ο Κουκούτσης έστειλε εις το νοσοκομείον τον δήμιον δια να συνέληθη. Ο κηπουρός Ι. Ασηργιάνης λέγει ότι ή συλληψήσασα κατά το κίνημα κυναίκα του είδε τους δήμιους να φοροβν τας στανις των θυμάτων των. Επίσης είδε ματωμένα τσεκούρια.

Ο Β. Βασιλάτος δημόσιος όπάληλος λέγει ότι οι Έλαστές εις την Ν. Ίωνσαν παρεβίωσαν τή μοιραρχον Μπακόπουλον εις τα πλήθη τα οποία τον έλύντασαν. Η συνάδρισις θα συνεχισθη και σήμερον.

ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ

“Όταν ἡ αὐλαία ἔπεσεν, αἱ Ἀθήναι δὲν ὑπῆρχαν. Ἐκείντο, ἀμορφος σωρὸς καπνιζόντων ἐρειπίων, αἰμόφυρτος. Τὰ ὑλικά συντρίμματα, τὰ σκληρὰ τρωμάματα ποὺ ἔχαιναν εἰς τὸ πέτρινον πρόσωπον τῆς πόλεως, δὲν ἦσαν τὰ χειρότερα. Οἱ δολοφόνοι εἶχαν σκοτώσει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα. Τὸ ἐράσιμον μειδίαμα, ἡ εὐφυΐα, ἡ χάρις, τῆς πρωτευούσης, εἶχαν φυγαδευθῆ. “Όταν ὁ ἐφιάλτης ἐπέρασε, ὅταν τὰ εἰκοσιτετράωρα τοῦ τρόμου ἐσθυσαν, μία ἄλλη πόλις ἀνεδύθη ἀπὸ τοὺς καπνοὺς, τὰς φλόγας, τὰ αἵματα, ἓνα φάντασμα : στυγνὴ, βωθὴ, κεραυνοβολημένη, ἐνθυμίζουσα κείμενον τοῦ Πόε, πίνακα τοῦ Μπαϊκλιν, τοπίον τῆς σελήνης — κάτω ἀπὸ τὴν αὐστηρὰν σκηνογραφίαν τοῦ ἐνσκήψαντος χειμῶνος.

Ἡ ἱστορία τῶν Ἀθηνῶν μετράται μὲ γιλιετίας. Ἐγνώρισε πολλὰς ἐναλλαγὰς τυχῶν. Ἐκεῖνος ὅμως ὁ Δεκέμβριος εἶναι μοναδικὸς εἰς τὴν μακρὰν τῆς ζωῆς. Οὔτε ἐπὶ Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, οὔτε ἐπὶ Μακεδόνων, οὔτε ἐπὶ Ρωμαίων, οὔτε ἐπὶ Βυζαντινῶν, οὔτε ἐπὶ Τουρκοκρατίας διεδραματίσθησαν ποτὲ τόσο ἀπαίσιμα γεγονότα. Ἀκόμη ἡ χειρότερα σελίς, ἡ φρίκη τῶν τριάκοντα τυράννων, εἶναι μειδίαμα ἐμπρὸς εἰς τὴν χθесινὴν κόλασιν.

Ἡ φράσις τοῦ ἀρχαίου Κριτία : «ἀν κανεῖς νομίζῃ ὅτι φονεύονται περισσότεροι τοῦ πρέποντος, ἄς ἀντιληφθῆ ὅτι ὅπου ἀλλάζουν τὰ πολιτεύματα, παντοῦ γίνονται αὐτὰ τὰ πράγματα», — στερεότυπον ἔμβλημα ὄλων τῶν δεσποτισμῶν, — ἐχρησίμευσε προχθὲς ὡς δικαιολογία τῶν συμβάντων καὶ εἰς τὸν ἐπανακάμψαντα ἀρχηγὸν τοῦ ΚΚΕ.

Πλανᾶται ὅμως ἢ ψεύδεται ὁ τελευταῖος αὐτός.

Ὁ ἐγκληματικὸς χαρακτήρ τῶν συμβάντων τοῦ Δεκεμβρίου δὲν παρουσιάζει ἀναλογίαν μὲ κανένα ἐπεισόδιον τῆς ἱστορίας. Δὲν ἐνθυμούμεθα ἄλλας σφαγὰς πολιτικάς, ἐδῶ ἢ ἄλλου, αἱ ὁποῖαι γὰ ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐπιστήμης. Ἐφόνευσαν οἱ τύραννοι καὶ οἱ ὄχλοι καὶ ἄλλου. Δὲν ὑπάρχει ὅμως περίπτωσις ἄλλη ὁμαδικῶν φόνων πολιτικῶν, ἕκαστος τῶν ὁποίων γὰ εἶναι ὑπόδειγμα κακοουργήματος ἐξειδικευμένων ἐγκληματιῶν. Τὰ πλήθη, ὅταν θυμώσουν, καταστρέφουν ὅπως ἡ θύελλα — ζωὴν καὶ περιουσίαν. Ἐδῶ ὅμως ἐπέρασαν κακοῦργοι.

Ἐχει λεχθῆ παλαιότερα :

— Ἐνας ἱκανὸς ἀρχηγὸς ἔχει ποτὲ ἀνάγκην ἐγκλημάτων ; Τὸ ἐγκλημα εἰς τὴν πολιτικὴν εἶναι τὸ καταφύγιον τῶν ἡλιθίων.

Οἱ προκάτοχοι τοῦ ἐπανακάμψαντος ἀρχηγοῦ, ἀνήγαγον τὴν μακαθρίαν αὐτὴν ἡλιθιότητα ἐπὶ τρία περίπου ἔτη, — διότι ὁ Δεκέμβριος δὲν εἶναι, παρὰ ἀποκορύφωμα, — εἰς λυσιπώδες σύστημα.

Τοὺς ἔλειψαν αἱ ἰδέαι ; Τοὺς ἔλειψε τὸ πρόγραμμα ; Ἐπείσθησαν ὅτι διαφορετικὰ δὲν κερδίζουν τὴν Ἑλλάδα ; Δὲν εὑρισκαν ἄλλο «καταφύγιον» ;

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι ἐπὶ τρία ἔτη ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ μὲ θηριωδίαν κομιτατζήδων. Ἐδάλθησαν γὰ τὸν εὐνοχίσουν, γὰ τὸν ἀποχαυνώσουν, γὰ τὸν ἐκμηδενίσουν, μὲ αἱματηρὰν ἀγριότητα συντηρησαγ, κάθε σκίρτημα ἀντιστάσεως.

Λεμπέση Ἀ)φοί, Καβάλλας

Λεμπέσης Ἰωάν., Καβάλλας

Στεφάνου καὶ Ματθαίου

ZAKYNTHOS

ΟΔΟΜΙΚΑΙ

Συντάκτης : Ν. Βενιζέλος

ΠΑΤΡΑΙ

Ἀναστασόπουλος, Ἐπιουργία ἀ. ἐ. ἐργ. καὶ γραφ. Σταθ. ἀγ. Διονυσίου, πρατ. πλατεῖα Γεωργίου Α' πρατ. ἐν Ἀθήναις Αἰόλου-Γ. Σταύρου, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος διὰ φανελλοποιῖαν

ΣΠΕΤΣΑΙ

Δασκαλάκης Δημ., πρ. νήματα ἐκ βάμβακος, ἀπαλά, ἡμίστριφα καὶ στιμμένα ἀπὸ Νο 14—90

ΣΥΡΟΣ

Νηματουργεῖα Σύρου Βαρδάκας ἀ. ἐ., πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ἀπαλά, ἡμίστριφα καὶ στιμμένα ἀπὸ Νο 4—30

Φουσιᾶνος Π., Νηματουργεῖον (πρώην Ροδοπούλου), πρ. ὡς οἱ ἄνω

ΧΑΛΚΙΣ

«Ἀβένα» Ἀν. Βιομ. Ἐταιρία νημάτων καὶ ἀλεύρων, πρ. νήματα βαμβακερὰ ἀπαλά καὶ ἡμίστριφα ἀπὸ 4—20

Κλωστήρια καὶ Ὑφαντήρια Βάμβακος

ΑΘΗΝΑΙ

Δρακόπουλοι Κ. καὶ Α., γραφ. πλατ. Δημοπρατηρίου, ὑφαντήριον Πατησίων 356 καὶ Κλωστήριον εἰς Ριζόπολιν Ν. Ἰωνίας, πρ. νήματα καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος, δρίλια

Ἑλληνικὴ Ἐπιουργία ἀ. ἐ., ἐργοσ. καὶ γραφ. ἐν Ν. Ἰωνία, πρατήρια Πλατ. Μητροπόλεως 13, πρ. νήματα καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος, νήματα ἀπαλά, ἡμίστριφα καὶ στιμμένα, ὑφάσματα, σινδονόπανα λευκὰ καὶ χρωματιστά, βατίσται, ὀξφόρδια, ἀλατζάδες, κάμποι, φορεματάκια, τραπεζομάνδουλα κλπ.

Ἑλληνικὰ Ὑφαντήρια ἀ. ἐ., ὁδὸς Πειραιῶς, Ν. Σφαγεῖα ἐργοσ. καὶ γραφ. πρ. νήματα βαμβακερὰ, ὑφάσματα ἐκ βάμβακος ἤτοι σινδονόπανα, λευκὰ, ὀξφόρδια βατίσται, ἀλατζάδες, δρίλια, φορεματάκια ὡς καὶ μαλοβάμβακα

ὑφάσματα δι' ἀνδρικὰς καὶ γυναικείας ἐνδυμασίας

«Ἑλληνίς» Κλωστοῦφαντουργικὴ ἀ. ἐ., ἐργοστάσια ἐν Ν. Ἰωνία, γραφ. Ἀριστείδου 4, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος καὶ ὑφάσματα κάμποι

«Μουταλάσκη» Ἀνών. Ὑφαντουργικὴ Ἐταιρεία, ἐργοσ. ἐν Ν. Ἰωνία Σαγαρίου καὶ Καισαρείας, γραφ. ἐν Ἀθήναις Π. Σκουζέ 5 (πάροδος Καλαμιώτου), πρ. νήματα βαμβακερὰ καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος, κάμποι λευκὰ καὶ χρωματιστά

Πειραιϊκὴ—Πατραϊκὴ Βιομηχανία Βάμβακος ἀ. ἐ., γεν. Διεύθυνσις Αἰόλου 26, ἐργοσ. Καλλιθέας Ἡρακλέους 95, πρ. νήματα βαμβακερὰ ὡς καὶ ὑφάσματα, ἤτοι σινδονόπανα, βατίσται, ὀξφόρδια, προσόψια, κάμποι, φορεματάκια, ἀλατζάδες κλπ.

«Πηνελόπη» ἀ. ἐ., Βασιλείου Μεγάλου

«Σινάνογλου» Ἀνών. Ἐταιρ. Κλωστοῦφαντουργίας, γραφ. Χρυσοσπηλαιωτίσης 9α, ἐργοσ. ἐν Νέα Ἰωνία, Φιλελλήνων καὶ Μυστρᾶ, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ὡς καὶ ὑφάσματα, κάμποι

ΕΔΕΣΣΑ

«Ἐστία» Ἐνωσις Βιομ. Ἐπιχειρήσεων ἀ. ἐ. ἔδρα ἐν Θεσ)νίκῃ Βεροοῖας 11, πρ. νήματα καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος, νήματα ἀπὸ Νο 4—20, ὑφάσματα κάμποι καὶ ἀλατζάδες

Τσιτσῆς Γρηγ. καὶ Σια, γραφ. ἐν Θεσ)νίκῃ Ναούσης 1, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ἀπὸ Νο 4—30 καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος ἤτοι: κάμποι, σινδονόπανα λευκασμένα, προσόψια, φορεματάκια, πετσέτες, κουβέρτες τραπεζομάνδουλα κλπ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Κλωστήριον καὶ Ὑφαντήριον Θεσ)νίκης ἀ. ἐ., ἐργοσ. καὶ γραφ. Ἐνωτικῶν 1, πρ. νήματα ἐκ βάμβακος ἀπὸ 4—30 καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος ἤτοι: δρίλια

Τσιτσῆς Γρηγ. καὶ Υἱοί, ἐργοσ. 26ης Ὁ-

ΒΙΟΜΗΧ. ΚΛΩΣΤΟ·Υ·ΦΑΝΤΙΚΑΙ

Έργαστasia Βαμβακουργίας Κλωστήρια

ΑΘΗΝΑΙ

Έλληνικὰ Κλωστήρια Τεγοπούλου Ι. Υἱοὶ ἄ. ἔ., Ν. Φιλαδέλφεια, πρ. νήματα ἔκ βάμβακος ἄπαλά στριμμένα καὶ ἡμίστριφα ἀπὸ Νο 10—60

Δρακόπουλος Κ. καὶ Α., ἄ. ἔ., ἔργ. λεωφ. Ἰωνίας παρὰ τὴν Ριζόπολιν, γραφ. Πλατ. Δημοπρατηρίου, πρ. νήματα ἔκ βάμβακος

Χουιζούμη Α. Ἰ)φοί, Μῦλοι Παινέση, πρ. νήματα βαμβακερὰ ἄπαλά, στριμμένα καὶ ἡμίστριφα ἀπὸ Νο 10—80

ΒΕΡΡΟΙΑ

«Βέρμιον» Ἰ)νών. Βιομ. Ἰ)ταιρία, γραφ. ἔν Θεσσαλονίκη Τσιμισκῆ 23, πρ. νήματα ἔκ βάμβακος ἀπὸ Νο 4—30

Κλωστήριον Χατζηνικολάκη ἄ. ἔ., γραφ. ἔν Θεσσαλονίκη Ναούσης 10, πρ. νήματα ἔκ βάμβακος ἀπὸ Νο 4—24 καὶ ἄπαλά παλινδρομικά καὶ Κλωσμένα δι' Ἰ)φαντήρια. Φανελλοποιεῖα κτλ. ἄρ. 8—24 (Ἰ)γγλικοῦ ἀριθμοῦ 840 ὑαρδῶν)

ΒΟΛΟΣ

Ἰ)δαμόπουλος Ἰ)ντ. καὶ Χατζηνικολάου πρ. νήματα ἔκ βάμβακος ἀπὸ Νο 4—20

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μακεδονικὴ Βιομ. Βάμβακος ἄ. ἔ., πρ. νήματα ἔκ βάμβακος ἀπὸ Νο 4—14

ΛΕΒΑΔΕΙΑ

Μέγας καὶ Δαρόπουλος, Κλωστήρια

Λεβαδείας ἄ. ἔ., πρ. νήματα ἔκ βάμβακος ἄπαλά ἡμίστριφα καὶ στριμμένα ἀπὸ Νο 4—30

Μουρίκης Νικόλ. καὶ Σια, Νηματουργεῖον ὁ «Μαγιάκος» πρ. ὡς οἱ ἄνω Πασχάλης Ἰ)ωάν. καὶ Β., πρ. ὡς οἱ ἄνω Στράγκας Σπυρ. καὶ Εὐθ., πρ. ὡς οἱ ἄνω

ΝΑΟΥΣΑ

«Ἰ)στία» Ἰ)νών. Ἰ)ταιρ. Βιομ. Ἰ)πιχειρήσεων, ἔδρα ἔν Θεσ)νίκη, Βερροίας 11, πρ. Νήματα ἔκ βάμβακος ἄπαλά καὶ ἡμίστριφα ἀπὸ Νο 4—24

«Μπίλη καὶ Τοῖτση, Νηματουργεῖον ἄ. ἔ., γραφ. ἔν Θεσ)νίκη Βερροίας 1, πρ. ὡς ἡ ἄνω ἔταιρία

Τοῖτσης Γρηγ. καὶ Σια, γραφ. ἔν Θεσ)νίκη, Ναούσης 1

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

«Ἰ)στὴρ» Νηματουργεῖον ἄ. ἔ., Παλαμηδίου 39, πρ. νήματα ἔκ βάμβακος ἄπαλά, ἡμίστριφα κα. στριμμένα ἀπὸ Νο 10—40

«Βέλκα» ἄ. ἔ., Ν. Φάληρον (παρὰ τὸν Σταθ. Ε.Η.Σ.). πρ. νήματα ἔκ βάμβακος ἄπαλά, ἡμίστριφα καὶ στριμμένα ἀπὸ Νο 10—60

Γαβριήλ Γ. Ι., Ἰ)νών. Κλωστοῦφαντουργικὴ Ἰ)ταιρία, ἔργος. Πειραιῶς—Ἰ)θηνῶν, Ν. Φάληρον, πρ. νήματα ἔκ βάμβακος ἀπὸ 8—40

Ρετσίνα Ἰ)φοί, Ἰ)νών. Κλωστοῦφαντουργικὴ Ἰ)ταιρία, Γον ἔργοςτasiaσion Ἰ)σκληπιοῦ, πρ. νήματα ἔκ βάμβακος ἀπὸ 8—30 ἄπαλά ἡμίστριφα

Φουστάνος Ἰ)ντώνιος, Τροχιοδρόμου, πρ. ὡς ἡ ἄνω ἔταιρία

«Μίνως» Ἀνων. Ἐταιρ. Οἰκοδομικῶν
Ἑλῶν

Μουγλᾶς Ἐμμ.

Συφίου Ἀριστ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

«Ἀλλατίνι» Ἀνων. Βιομ. καὶ Ἐμπορ.
Ἐταιρία Θεσ)νίκης γραφ. Μέγαρον
Δρακούλη ἔργ. εἰς Ἀλλατίνι

«Γρανίτης» Ἀνων. Γενικὴ Πλινθοποι-
τῆ Θεσ)νίκης, γραφ. ἁγ. Μηνᾶ—Μ.
Στοᾶς, ἔργ. 26ης Ὀκτωβρίου

Δουκάκη Ἀφοί, γραφ. Ἀριστοτέλους 26
ἔργ. Μοναστηρίου 139

Μαρκόπουλοι Ἀφοί, 4ον χιλ)τρον σιδ.
γραμ. Θεσ)νίκης—Μοναστηρίου

Σαπουντζῆ Ἀφοί, Μπεξινὰρ

Σαλοῦστρο Καίσαρ

Φιλίππου Γ. καὶ Υἱοί, γραφ. Τσιμισκῆ
ἔργ. Ἀν. Σταθ. Κων]πόλεως

ΚΑΛΑΜΑΙ

Ἀναγνωσταρᾶς Ἰωάν.

Νικολόπουλος Κων. Ν.

Μπουρνιάς Ἰωάν.

Φοίφας Μιχ.

ΚΟΖΑΝΗ

Ν. Κονδύλης καὶ Σια, πρ. πλίνθοι συμ-
παγεῖς, πλίνθοι διάτρυτοι, κέραμοι
κοινεὶ καὶ γαλλικοῦ τύπου (κλίβανοι
περιστροφικοὶ)

ΚΟΡΩΠΙ-ΑΤΤΙΚΗΣ

Κιούσης Χρ.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ

Οἰκονόμου Δ. καὶ Γ.

ΛΑΡΙΣΑ

Ζολέσκα Ἀ)φοί, πρ. πάντα τὰ εἶδη τῆς
κεραμευτικῆς

ΚΡΟΚΕΑΙ-ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ

Χρυστοφυλάκης Παναγ. καὶ Σια

ΛΕΒΕΤΣΟΒΑ-ΛΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ

Κλώνης Ἰωάν.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ρασβίτσος Παναγ., Παναγιούδα Μυτι-
λήνης

Θέσις Καλαμιάρη, πρ. πλίνθοι, κέραμοι
καὶ λοιπὰ εἶδη κεραμευτικῆς

Σάλτας Δημ., Παναγιούδα Μυτιλήνης
Θέσις Καλαμιάρη, πρ. ὡς ὁ ἄνω

ΝΑΟΥΣΑ

Σμέρονος—Τουρπάλης καὶ Πετρίδης

ΞΑΝΘΗ

Παπαστεργίου Μιχ.

ΟΡΕΣΤΙΚΟΝ (ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ)

Βαλαλᾶς Θωμᾶς, πρ. πλίνθοι καὶ κέρα-
μοι ὡς κλπ. εἶδη κεραμευτικῆς

ΠΟΤΑΜΟΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

Μεγαλοοικονόμου Μιχ.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἀποστόλου Εὐάγγ., Καμίνια

Βασάλος Κ., Ἐσταυρωμένος, Καλλιθέα

Γαρδέλης Π., Μουτσοπούλου 97

Δηλαβέρης Κρίτων, ἔρ. Θηβῶν 1, Θη-
βῶν 3 πρ. πλίνθοι κέραμοι καὶ λοιπὰ
εἶδη κεραμευτικῆς

Ἡλιόπουλος Ἡλ., Περιβολίων 71 (Κα-
μίνια

Κεραμουργικὴ Βιομηχανία ἁ. ἔ. (Κρίτων
Δηλαβέρης) Ν. Κοκκινιά, 3ον χιλ)τρον
ὁδοῦ Θηβῶν, πρ. ὡς ὁ ἄνω

Καραμανώλης Παναγ., Δ. Μουτσοπού-
λου 99

Κολογιὸς Γεώρ., ἁγ. Ἰω. Ρέντης

Κολογιὸς Μιχ, » » »

Κουμούσης Μιχ., Παλ. Κοκκινιά

ΠΑΤΡΑΙ

Γιαννακόπουλος Ι. Λάμπης, συνοικ.
Ταμπάχανα

Παπλά Ἀφοί, συνοικ. Ζαβλάνη

ΧΙΟΣ

Ἄνων. Ἐταιρ. Κεραμεῖα Χίου, γραφ. Πειραιεὺς Φίλωνος 37, Ἀποθῆκαι, Ἀλκίμων 24

Ἔργαστᾶσια

πλίνθων ἐκ θηραϊκῆς γῆς

ΑΘΗΝΑΙ

«Ἀτλας» ἄ. ἐ. Ὑλῶν Οἰκοδομικῆς, γραφ. Λεωφ. Κων)πόλεως 431, ἔργαστ. Μῦλοι Ἀθηνῶν

Ἔργαστᾶσια

ἀγγειοπλαστικῆς

ΑΘΗΝΑΙ

Βρεττὸς Γεώργ., Λιοσίων 238, προ. Πηλοσωλῆνες ὑδραγωγείων, λεκάναι ἀποχωρητηρίων κλπ.

Βρεττὸς Παν., Σεπόλια παρὰ τὸν ἅγ. Ἰωάννην, προ. πηλοσωλῆνες ὑδραγωγείων, λεκάναι ἀποχωρητηρίων κλπ.

Βρεττὸς Σταμ., Ἱερὰ ὁδὸς 11, προ. ὡς ὁ ἄνω

Ἄνων. Κεραμευτικὴ Ἐταιρ. «Κύκλωψ» Βοτανικὸς παρὰ τὸν ἅγ. Σάββαν, προ. εἶδη ὑγιεινῆς παντὸς εἶδους

«Κεραμεικὸς» Ἀγγειοπλαστικὴ ἄ. ἐ. ἔκθεσις προ. Σταδίου 13 καὶ πλατ. Συντάγματος, ἔργαστ. Ν. Φάληρον, Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, προ. ἐπιτραπέζια κλπ. εἶδη φαβεντιανὰ

«Κιουτάχεια», Πεσματζόγλου Μ. καὶ Σια, ἔργαστ. καὶ γραφ. ἀκτὴ Ποσειδῶνος 17, Μοσχάτο

Λεβαντῆς Ν., Ἱερὰ ὁδός, προ. διάφορα εἶδη ἀγγειοπλαστικῆς, σωλῆνες κλπ.

Στίνης Ἀθαν., παρὰ τὸν ἅγ. Σάββαν Βοτανικὸς

Στίνης Λάζαρ., Ἀκαδημία Πλάτωνος

ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ

Σημ. Οἱ κάτωθι κατασκευάζουν ὑδρίας, πηλοσωλῆνας, κεσέδες κλπ. εἶδη ἐκ πηλοῦ ἐπιχρισμένα καὶ μὴ

Καρδιακὸς Ἀλεξ.

Καλόγηρος Κωνσταντῖνος

Καλόγηρος Ἰωάν.

Μπίλικας Ἰωάν.

Παπαγεωργίου Κων)νῖνος

Παντολιᾶς Εὐάγ.

Παντολιᾶς Ἰωάν.

Σκλάβενας Ἰωάν.

Σνέφας Δημήτριος

Φιλιππαῖος Σταμ.

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ

Δημόπουλος Σωτήρ.

Κασάπογλου Ἀγγελ.

Παπαγιάννη Μαρία

Παπαγιάννη Ἀγγελ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Δουκάκη Ἀφοί, ἔργ. Μοναστηρίου 139, γραφ. Ἀριστοτέλους 26, προ. σωλῆνες πλήρηνοι διὰ πᾶσαν χρῆσιν

Πέτρου Ἀθαν., Μοναστηρίου 121, προ. ὡς ὁ ἄνω

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Καζούρης Ἰωάν., Μητσοπούλου 97

Πειραικὴ Ἐταιρεία Πηλοσωλῆνων, Πανταζῆς Μπακάκης καὶ Σια, Κουντουριώτου 129

«ΚΕΡΑΜΕΥΣ» Ὀδομπάσογλου Ἰππ., Παύλου Μελά 4, Ν. Κοκκινιά

ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΝ - ΑΤΤΙΚΗΣ

Βαλαβάνης Ἰωάν.

Διπάλας Σωτ.

Λουλῆς Νικόλ.

Παγκάκης Κ.

ΧΙΟΣ

Ι. Ἀλάτσης, προ. ἀγγεῖα διάφορα ἐξ ρυθρᾶς καὶ λευκῆς γῆς

ΧΑΛΚΙΣ

Ἐνών. Ἐταιρ. Τιμεντων Χαλκίδος, ἔργ. εἰς Βαθὺ Χαλκίδος, ἔδρα ἐν Ἀθήναις, Σταδίου 23β, ἀποθ. Κων)πόλεως 257

Παρατήρησις: Ἄπαντα τὰ προαναφερθέντα τιμεντοποιεῖα παράγουν Τιμεντα βραδείας πύξεως Τύπου πόρτλανδ

Ἔργαστασια**Γύψου, στόκου καὶ μαρμάρου**ΑΘΗΝΑΙ

«Ἄτλας» Βιομηχ. Γύψου, Στόκου καὶ Μαρμάρων Ἀ)φῶν Βουτσινᾶ καὶ Ι. Κούνου, γραφ. καὶ ἔργ. Πειραιῶς 163

Μουζάκης Δημοσθ, ἀ. ἔ., γραφ. Θησεῖον Ἐρμοῦ 141, ἔργ. ἐν Χαλανδρίῳ, ἐν Πειραιεῖ Φωκίωνος καὶ Καλαβρύτων, καὶ ἔργ. μαρμάρων ἐν Μονῇ Πεντέλης

Εὐδης Δημ., Ἀχιλλέως 33, πρ. γύψος καὶ μάρμαρον

Στεφάνου Στέφ., γραφ. καὶ ἔργοσ. Πειραιῶς 144

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Παπαμανώλης Γ. καὶ Σια, 26 Ὀκτωβρίου, πρ. γύψος

ΚΑΒΑΛΛΑ

Ἰωαννίδης καὶ Ὀμφαν, πρ. γύψος καὶ στόκος

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἑλληνική Ἐταιρ. Βιομ. Ἐπιχειρήσεων ἀ. ἔ., ἔργοσ. ἐν Δραπετσῶνι. γραφ. ἐν Ἀθήναις Ἀριστείδου 4, πρ. γύψος καὶ πλίνθοι ἐκ γύψου

Μουζάκης Δημ. ἀ. ἔ. Φωκίωνος καὶ Καλαβρύτων

Μελᾶς Π. Ι., Αἰγάλεω 11

ΠΑΤΡΑΙ

Παράσχος Δ. Ὁθ.-Ἀμαλίας 84, πρ. γύψος καὶ μαρμαρόκονις

Ἔργαστασια**Γυψίνων διακοσμήσεων**ΑΘΗΝΑΙ

Γράβαρης Ἰωάν., Λιοσίων 25

Λεβαντῆς Νικόλ., Τζαβέλα 25

Μιλσάνης Δημήτρ., Πατησίων 41

Νομικός Ροσσέτης, Σαριπόλου 10

Πανταλέων, Ἀριστοτέλους 60

Παπαϊωάννου Θωμᾶς, Χάϋδεν 15

Σπαῆς Νικόλ., Παγκράτι

Σελεμετζίδης Ἰωάν., Καλλιθέα

Φραγκισκάκης Ἐμμ., Συρράκου 32

Ἔργαστασια ΤιμεντοσωλήνωνΑΘΗΝΑΙ

Ἀμηνάλης Ο., Λιοσίων 192

Ἄτλα Π. καὶ Σια, «Ἑλλάς», ἀκτὴ Ποσειδῶνος 45, Μοσχᾶτιο

«Βεπάκ» ἀ. ἔ., ἔργ. ἐν Μοσχάτῳ Ἀθηνῶν, γραφ. Σολωμοῦ 54γ

«Ἔργον» Ἐνών. Ἐταιρ. Ὀδοποιίας καὶ Τεχνικῶν Κατασκευῶν, ἔργοσ. Πειραιῶς 210. γραφ. Ἄνδρ. Λόντου 7

«Ἐργοληπτικὴ» Γ.Ε.Ε. Διαμαντόπουλος Μ., καὶ Σια ἀ. ἔ., ἔργ. Πειραιῶς 204, γραφ. Σπύρου-Μήλιου 2

Νικολαΐδης Δημ., Λεωφ. Συγγροῦ (Στάσις Τζίνη)

Σταμόπουλος Μιλτ., Τζιτζιφιές Ν. Φάληρον, Πρατ. Λιοσίων 93

Σαχινιάν Καρ., Ν. Φάληρον Ποσειδῶνος 45

«Τέκτων» Ἐνών. Οἰκοδ. Ἐταιρ., ἔργ. Πειραιῶς, γραφ. Σανταρόζα 1

Μπαπάκος Γ. καὶ Σια. Ἰθάκης 60

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Δημερόπουλος Γ. Π., Κων)πόλεως 10

Ἔργαστasia ΜαρμάρωνΑΘΗΝΑΙ

- Ἀρμακόλλας Παν., Ἀναπαύσεως 22
 Ἀρβανιτόπουλος Ἀλ., Ἀστιγγος 3
 Ἀρβανίτης Κοσμᾶς, Συρράκου 9
 «Ἀκρόπολις» Ἀνών. Ἐταιρ. Ἐμπορίου
 καὶ Βιομηχανίας Ἑλληνικοῦ Μαρμά-
 ρου, ἔργος. ἐν Χαλανδρίῳ
 Ἀλιφραγγῆς Φωτ., Λ. Ἀλεξάνδρας 111
 Βούλγαρη Ἀφοί, γραφ. Λ. Ἀλεξάν-
 δρας 44, ἔργος. κοπῆς μαρμάρων Λ.
 Κηφισίας (Ψυχικόν)
 Γιόκαρης Ἀγγ. καὶ Δημ., Ν. Χαλκιδῶν
 Γλανιζῆς Νικ., Ἐμμ. Ἀντωνιάδου 9
 Δεληγιάννης Δ., Παράσχου 1
 Δημητριάδης Παν., Ἀχιλλέως 1
 «Ἐλμαρ» Ἀνών. Ἑλλην. Ἐταιρ. Μαρ-
 μάρων, Λεωφ. Ἡλιουπόλεως
 Καραβασίλης Δημ., Ριζόπολις
 Κοτζαμάνης Νικ., Προποντίδος-Πρεβέ-
 ζης, ἔκθεσις Γ' Σ)βρίου 128
 Καραβασίλης Νικ., Λ. Ἀλεξάνδρας 74
 Καρπόνης Βικ., Ἀργολίδος 22
 Μαλεβίτης καὶ Γάτος, τέρμα Ἀλωπεκῆς
 Ν. Κόσμος
 Μπαλίνης, Κουκουβάουνες (Ἀττικῆς)
 Κουτσούτας Θεολ., Λασκάρεως 19
 Κουτσούτας Ι. Ξιφίου 14
 Μοσχοῦς Ν., Λεωφ. Ἀλεξάνδρας 47
 Μαρκοπουλιώτης Παν., Χαρ. Τρικούπη
 176
 Παπαγερορίου
 Παπαμανώλης καὶ Χαλκιᾶς, Τρεῖς Γέ-
 φυρες
 Ρεμοῦνδος Σταμ., Λ. Ἀλεξάνδρας 5
 Σιλβέστρος Νικόλ., Λεωφ. Κηφισίας,
 Χαλάνδρι
 Σιτάρας Γ. καὶ Σια, ἔργ. πάρ. Εὐγ. Κα-
 ραβασίλης 68 ἀρ. 20 κατ'ἀστ. Κυψέλης 18

Φίξ, Κουκουβάουνες (Ἀττικῆς)
 Φιλίνης Γ., Κων)πόλεως 176

ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ

Ἀλιφραγγῆς Φώτ., Σωρὸς
 Δεσποτόπουλος Πασχ., ὄπισθεν
 Διοδίων, θέσις Σωρὸς
 Μοσχοῦς Ἐμμ., Λεωφ. Κηφισία
 τὴν γέφυραν Ἀμαρουσίου
 Χαλκούσης Νικ., παρὰ τὸν
 Φόρου διοδίων

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τσαλαβούτας Δημ.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Δαμαλᾶς Νικ., πάροδος Μεθών
 Πίσσας Διον., Ἀναπαύσεως

ΠΑΤΡΑΙ

Σενεγάλιας

ΤΗΝΟΣ

Καραγιώργης

Ἔργαστasia**Λειοτριβώσεως σμῦρ**ΑΘΗΝΑΙ

«Βιομηχανία Σμύριδος Νάξου»
 καδημίας 11

«Σμῦρις» Αἰ.Β.Ε., Κλειτίου 6

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἀνών. Βιομ. Ἐταιρ. «Σμῦρις»
 καὶ Μαυρομιχάλη (Ἀκτὴ
 Καρβουνιάρικα), πρ. Σμῦρις
 ημένη καὶ κοκκώδης

ΣΥΡΟΣ

«Νάξος» Ἀνών. Βιομ. Ἐτ. Κη-
 φισίας Σμύριδος, ἔδρα ἐν Ἀθή-
 λῆς 21, ἔργ. ἐν Σύρῳ, πρ. ο
 νιοποιημένη

Η ΗΡΩΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΡΕΤΣΑΝ ΚΑΙ ΔΙΟΝ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ ΤΟΜΕΩΣ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΠΛΕΥΡΑΣ ΩΡΙΣΘΗ Ο ΜΟΙΡΑΡΧΟΣ Κ. ΚΟΝΤΑΚΟΣ, Ο ΟΠΟΙΟΣ, ΩΣ ΘΑ ΙΔΩΜΕΝ, ΕΙΧΕ ΚΑΙ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΦΥΛΑΚΙΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΧΑΤΖΗΓΡΗΣΤΟΥ. ΟΙ ΘΑΛΑΜΟΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΩΣ ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΜΕΤΕΤΡΑΠΗΣΑΝ ΕΙΣ ΟΧΥΡΑ ΚΑΙ ΩΣ ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ ΤΟΥΤΩΝ ΕΤΟΠΟΘΕΤΗΘΗΣΑΝ ΟΙ Κ.Κ. ΚΑΡΑΒΙΤΗΣ, Γ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΜΑΝΑΡΑΣ ΚΑΙ ΜΠΟΥΡΜΠΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΙΣ ΔΕ ΤΗΝ ΤΑΡΑΤΣΑΝ, ΠΟΥ ΕΓΚΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗ ΚΑΙ ΩΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟΝ, ΕΤΟΠΟΘΕΤΗΘΗΣΑΝ ΟΙ ΜΟΙΡΑΡΧΟΙ 'ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΔΟΔΗΜΑΣ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΒΟΛΑΣΑΚΗΣ, ΥΠΑΣΠΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ ΑΝΕΛΑΒΕΝ Ο ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ Κ. 'ΑΡΓ. ΜΠΑΡΤΣΑΛΙΑΣ.

ΣΕΛΙΔΟΣ Μετά την αναχώρησιν του αρχηγού της χωροφυλακής και ενώ η ώρα ήτο 10η πρωινή κατέφθασε πάλιν εις τὸ σύνταγμα ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Κων. Κωστόπουλος, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὀλοκληρώσει τὸ σχέδιον ἀμύνης, καὶ

Χωροφυλακὸν 8, ἀπέναντι ἀπὸ τὸ 8ον ἀστυνομικατεστημένη ἡ διλοχία τοῦ Δ' Τάγματος.

ἔτεθον εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πολιορκημένων, καὶ τοὺς εἶπε: — Ἡ Πατρις κινδυνεύει. Ἡλθα νὰ πολεμήσω ἐδῶ ὡς στρατιώτης. Μὲ δέχεσθε; — Σὲ ἔστειλε ὁ Ἅγιος Νικόλας, τοῦ ἀπῆντησεν ὁ ὑποδιοικητὴς κ. Σοφρᾶς. — Εἴμεθα μελλοθάνατοι, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει γλυκύτερον πρᾶγμα ἀπὸ τὸ νὰ σκοτώνεται κανεὶς γιὰ τὸν τόπο του, προσέθεσεν ὁ κ. Κωστόπουλος, καὶ παρέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς ἀμύνης τοῦ συντάγματος. Ὁρίσθησαν τότε, συμφώνως πρὸς τὸ σχέδιον Κωστοπούλου, ζῶναι ἀμύνης ἐσωτερικαὶ καὶ ἐξωτερικαὶ διὰ τῆς ἐπανδρώσεως οἰκιῶν, πού ἐδέσποζον ἐπὶ τῶν πέριξ τοῦ συντάγματος οἰκημάτων, ὁδῶν καὶ παρόδων, πού κατεῖχον ἤδη οἱ Ἐλασίται καὶ ἐσηματίζον προμελετημένον ἰσχυρὸν κλοιὸν. Αἱ ζῶναι ἐσωτερικῆς ἀμύνης ἀπετελοῦντο ἀπὸ τὰ ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ συντάγματος εὐρισκόμενα παραπήγματα, ἐπηρεαζόμενα ὡς ἑξῆς: Εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν πλευρὰν ἐτοποθετήθη ὡς διοικητὴς τοῦ τομέως ὁ ταγματάρχης κ. Κ. Κρέτσας με

τοὺς μοιράρχους κ.κ. Κορέτσαν, Κ. Κρέτσαν καὶ Διον. Δημακόπουλον. Διοικητὴς τοῦ τομέως τῆς δυτικῆς πλευρᾶς ὠρίσθη ὁ μοίραρχος κ. Κοντάκος, ὁ ὁποῖος, ὡς θὰ ἴδωμεν, εἶχε καὶ τὸ ἐξωτερικὸν φυλάκιον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χατζηγρηστοῦ. Οἱ θάλαμοι τοῦ κυρίως κτιρίου τοῦ συντάγματος μετετράπησαν εἰς ὄχυρά καὶ ὡς διοικηταὶ τούτων ἐτοποθετήθησαν οἱ κ.κ. Καραβίτης, Γ. Δημακόπουλος, Μανάρας καὶ Μπουρμπόπουλος, εἰς δὲ τὴν ταρατσαν, πού ἐγκρησιμοποιήθη καὶ ὡς παρατηρητήριον, ἐτοποθετήθησαν οἱ μοίραρχοι Ἡλίας Παπαδόδημας καὶ Παντελῆς Βολασάκης, ὑπασπιστὴς τοῦ συντάγματος. Διοικητὴς ὀλοκληροῦ τῆς ἐσωτερικῆς ἀμύνης ἀνέλαβεν ὁ ταγματάρχης κ. Ἄργ. Μπαρτσαλιάς.

ΤΑ ΕΠΤΑ ΦΥΛΑΚΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Αἱ ἐξωτερικαὶ ζῶναι ἀμύνης ἐγκατεστήθησαν εἰς οἰκίας καὶ πολυκατοικίας μετὰ τὴν ἐξῆς ἐπάνδρωσιν:

Φυλάκιον 1ον. Ἐπάνω στὸ σπῆτι τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου καὶ Βύρωνος.

Φυλάκιον 2ον. Ἐπὶ κτιρίου ὁδοῦ Βύρωνος (οἰκία Πατεράκη) παραπλευρῶς φαρμακείου Πατεράκη.

Ἡ διοίκησις τῶν αὐτῶν φυλακίων ἀνετέθη εἰς τοὺς μοίραρχοι Βερναρδέκην μετὰ βοήθην τὸν ἀνθυπομοίραρχον Γ. Κοιτολέφαν, τὸν ἐβελουσίως προσφερθέντα ἀνθυπολοχαγὸν τοῦ πεζικοῦ Θ. Πανάγον, τοὺς ἐκωμοτάρχας Σπ. Ἀποστολόπουλον, Κ. Χόντον καὶ Ν. Κόλλιον, τοὺς ὑπενωμοτάρχας Παν. Ἀναστασόπουλον, Μιλτ. Τραπεζᾶ, πολυβολητὴν καὶ δεκαπέντε περίπου χωροφύλακας.

Φυλάκιον 3ον. Ὁ μοίραρχος κ. Παν. Μαλτέζος, οἱ ἀνθυπομοίραρχοι Σ. Καλαντζῆς, Χαρ. Καρτερολιώνης, οἱ ἀνθυπασπισταὶ Φ. Σακελλάρης (τραυματισθεὶς δις) καὶ Ἀθ. Δρίβας, οἱ ἐκωμοτάρχοι Γερ. Αἰνίνος, Ν. Σημαντηράκης καὶ Ἀναστ. Στασινόπουλος, οἱ ὑπενωμοτάρχοι Γ. Μαθιουδάκης καὶ Δ. Καστόρης (τραυματισθεὶς), ὡς καὶ οἱ χωροφύλακες Ι. Ἐμμανουηλίδης, Κ. Θεοφιλάτος, Διον. Παρασκευόπουλος, Α. Κοζονίτης, Π. Μαγγανάς, Σ. Δημητρακόπουλος (τραυματισθεὶς), Ν. Τρίκοιλας (τραυματισθεὶς), Δ. Τζαμαρέλος, Παν. Τσελίκας, Ι. Ζάγκας, Α. Χριστοδουλάτος, Α. Σηφάκης καὶ Σπ. Σουπιώνης.

Φυλάκιον 4ον. Εἰς οἶκον τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου καὶ Μητσαίων (πολυκατοικία Ἀλμείδα — Παπαδοπούλου) ὑπὸ τὸν ἐκωμοτάρχην Νάσκον, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ μοιράρχου κ. Παν. Μαλτέζου, τοῦ 3ου φυλακίου.

Φυλάκιον 5ον. Εἰς ἓνα σπῆτι τῆς ὁδοῦ Μητσαίων ὑπὸ τὸν ἀν

ραοὶ εἰσγαλι... Διοικητὴς ἐξωτερικῆς ἀμύνης ματάρχης κ. Ν. Συμ. δὲ ἑπτὰ αὐτῶν φυλάκια πῆσαν φυλάκια τοῦ θανάτου, διότι οἱ ἄνδρες τῶν ἦσαν ἀποφασισμένοι νὰ πέσουν μέχρις ἐνός ἐμποδίζοντες τὴν κατέληψιν τοῦ συντάγματος.

Ἡ ΠΡΩΤὴ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΔΩΝ

Τὶς ἀτελείωτες ὥρες τῆς νύκτος τῆς 5ης πρὸς τὴν ἡμέραν Δεκεμβρίου οἱ ἄνδρες τοῦ συντάγματος τὶς ἐπέερασαν μετὰ τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῆς σκαρδάλης, ἀλλὰ δὲν συνέβη τίποτε. Ὁ ἐχθρὸς προτομαζέτο.

Τὴν 5ην πρωινήν ὥραν τῆς 6ης Δεκεμβρίου, ὁ ταγματάρχης κ. Συμινελάκης, διοικητὴς τῆς ἐξωτερικῆς ἀμύνης, παραλαβὼν τὸν μοίραρχον κ. Κ. Κορέτσαν καὶ ἀνάλογον δύναμιν ἐβῆ πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν «φυλακίων τοῦ θανάτου», πρὸς τοὺς διοικητὰς τῶν ὁποίων ἔδωσε τὰς τελευταίας ὁδηγίας. Διὰ τὴν διαδρομὴν αὐτὴν ὁ κ. Συμινελάκης ἐγρεῖσθη ἀκριβῶς τοῖα τέταρτα τῆς ὥρας. Μόλις ἐτελείωσε καὶ ἐπληροίωσε πρὸς τὴν κάτω πύλην διὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὸ σύνταγμα — δηλαδὴ ἀκριβῶς τὴν 5.45' πρωινήν — ἀφοῦ ἐρρίφθησαν 6 πυροβολισμοὶ ἐκ τῆς παροκειμένης οἰκίας τοῦ στρατηγοῦ Σαράφη — ἦσαν προφανῶς τὸ σύλλημα — ἠκούσθησαν κωδωνοκρουαὶ, σάλπισματα καὶ ὀσλαγομοί. Στίφη ἐνόπλων μαινομένων καὶ κλυσσαν ἀμέσως τὰς παρόδους τοῦ τεταγμένου τοῦ συντάγματος. ἄλλοι δὲ Ἐλασίτες ἐκ τῶν ἀπὸ ἡμερῶν καταληφθέντων πέριξ τῆς ἐδρᾶς τοῦ συντάγματος οἰκημάτων πολυκατοικιῶν ἔβαλλον διὰ ταιγισμοῦ πυρῶν τυφεκίων, αὐμάτων, πολυβόλων, δόλων χειροβομβίδων. Σὲ πολλὰς χειροβομβίδες εἶχον προσδεθῆ φιδισθὲν βενζίνης διὰ νὰ ἐπιτύχουν ἀνάφλεξιν τῶν στεγῶν τῶν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ συντάγματος παραπηγμάτων καὶ ἀποθηκῶν. Ἰσχυροτάται ἐπίσης ἐκρήξει συγκεκλινοῦσαι τὰ γύρω οἰκήματα ἐπρόδιδον τὴν χρησιμοποίησιν νερῶν, ὡς καὶ φυσιογγίων δυναμιτιδος κλπ. Ἦθελαν εἰς τὴν δύναμιν τὸν ν' ἀνατινάξουν τὰ πάντα καὶ μετὰ τὸν ἐκκωφαντικὸν ἐκεῖνον θόρυβον — ἓνα ἀπερίγραπτον πανδύναμον ἐκπυροσφοκροτήσεων — νὰ ἐπιδράσουν ἀμέσως ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἀγωνιζομένων. Ἄλλοι οἱ χωροφύλακες ἔμειναν ἀνεπηρέαστοι. Καὶ ἡ μάχη ἤρχισε λυσσαστά καὶ ἀδυσώπητος. Οἱ ἀναρχικοὶ προσέβαλαν ὀρμητικῶς τὰ ἐξωτερικὰ «φυλάκια τοῦ θανάτου» πού ἀντιδρούσαν μετὰ σθένος καὶ ἡρωισμόν. Θὰ συνεχίσωμεν ὁμῶς αὔριον.

Η ΤΙΤΑΝΟΜΑΧΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΑΜΥΝΗΣ.- ΕΠΤΑ "ΦΥΛΑΚΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ,"

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Όταν οί άνδρες τής δυνάμεως πού ήμύνητο εις τήν όδον, 'Ελπίδος και εις τόν περιτοιχισμένον προς τήν πλατείαν Κυριακού χώρον συνεκεντρώθησαν εις τήν πολυκατοικίαν και επέρασαν όλίγη ώρα, διεπιστώθη ότι ό περαιτέρω άγών ήταν μάταιος. Τά πυρομαχικά εξητλούτο και μοιραιώς όλοι οί επιζώντες όπλίται θα περιήρχοντο σε λίγο εις χείρας των 'Ελασιτών. Δέν απέμενε παρά ένα μόνον μέσον σωτηρίας: 'Εξοδος και προσπάθεια συμπύξεως εις τήν άμυνομένην έδραν του τάγματος, τό κτίριον δηλαδή τής όδου Γ' Σεπτεμβρίου. Ο μείραρχος Μητσόπουλος δέν εδίστασεν. Υπήρχε πολύτιμος σύμμαχος τό σκοταδι και π.σω από τήν πολυκατοικία, πού είχαν κλεισθή οί χωροφύλακες, ήταν μιά μάγδρα. Διέταξε λοιπόν και δυό-δυό, τρεις-τρεις, οί χωροφύλακες πηδούσαν στην μάγδρα, εισήρχοντο σε μιά άλλη πολυκατοικία πού είχε πρόσωπι προς τήν όδον Γ' Σεπτεμβρίου και από εκεί εξωρμούσαν προς τήν έδραν του τάγματος, βαλλομενοι μέσα στο πυκνό δεκεμβριανό έρεβος και από τους άμυνομένους εις τήν όδον Γ' Σεπτεμβρίου συναδέλφους των και από τους πολιορκούοντας τό τόγμα 'Ελασιτας. Οί άναρχικοί όμως άντελήφθησαν κάποτε τί έγινετο, εισεχώρησαν άκάθεκτοι εις τήν πολυκατοικίαν και συνέλαβα, τόν ήρωικόν άνθυπομοίραρχον Κωνσταντίνον Μαλικούρτην και όσους χωροφύλακας δέν είχα, προλάβει να πηδήσουν τήν μάγδρα. Είπε προτιτόν να αποσαφηνισθή ότι εκλεισθη έτσι ή μάχη εις τήν όδον, 'Ελπίδος με αίματηρόν επίλογον, διότι οί 'Ελασιται εξέτελεσα, κατόπι άγρίως τους προσπιστας του Νόμου και τους τηρητας του Καθηκόντος.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

Ηρωικά ήμύνη και ή διλοχία του ίδιου τάγματος εις τήν όδον Μαυρογένους υπό τόν ταγματάρχην κ. Παυ. Μανούσον. 'Εκατον πενήντα χωροφύλακες επολέμησαν εις δυό κλμάκια — ένα περι τήν έδραν τής διλοχίας και άλλο λίγο παρακάτω, υπό ένα άτρόμητον μαχητήν, τόν δολοφονηθέντα θρυλικόν μοίραρχον Κετσεάν — και δέν υπέκυψε παρά όταν οί επαναστάται έγιναν κύριοι του άπέναντι τής βασίως των βου αστυνομικού τμήματος

και άφου προηγουμένως είχα, εξαγλήσει και όλα τους τά πυρομαχικά. Πολλά θύματα έθρήνησεν εκεί ή Χωροφυλακή, διότι πλείστοι από τους συλληφθέντας μετεφέρθησαν εις τό Περιστέρι και εσφάγησαν, άλλοι εστάλησαν εις δραματικήν πορείαν όμηρίας μέχοι Λαζαρίτης και άλλοι επεσα, μαχόμενοι εις τους τριγύρω δρόμους, υπερασπίζοντες τήν έννοιαν του Κράτους και συνεχίζοντες τήν εύκλεή παράδοσιν του Σώματος πού εκπροσωπούσαν. Τέτοιες γιγατομαχίες, συγκρούσεις γαμάτες σύτοθυσία, αυταπάρησι και ήρωισμόν έγιναν σ' όλα τά κτίρια πού ήσαν εγκατεστημένοι χωροφύλακες: Στο 'Αρχηγείο, στην Διοίκηση Χωροφυλακής Στερεάς 'Ελλάδος, εις τας φυλακάς τής όδου Βουλιαγμένης, εις τό Βαρβάκειον, εις του 'Αβέρωφ, εις τά Τμήματα Μεταγωγών 'Αθηνών, — Πειραιώς, σε κάθε, τέλος πάντων, μέρος πού προήσπιζαν οί όπλίται του Σώματος, πού εκείνον τόν καιρόν εξητείτο επίμόνως από τήν άριστερά, γ' άφοπ' σθη και να διαλυθη! 'Αλλ' εκεί όπου ο άγών τής Χωροφυλακής προσέλαβε μορφήν θρυλικής τιτανομαχίας και όπου εκράτησεν επίσειράν ήμερών, εξελιχθείς εις κρατεράν και συστηματικήν μάχην, ή όποία περίπου εκρυγε τήν τύχην τής λωρίδος του νομίμου Κράτους, πού είχε μείνει ελευθέρη περι τήν πλατείαν του Συντάγματος, εινε ή μάχη του Μακρυγιάννη. Η μάχη του Συντάγματος Χωροφυλακής. Χωρίς μεγάλη λόγια και τήν παραμικρότερη δόσι φηλολογίας ή τάσιν υπερβολής, πρόκειται για ένα πραγματικόν έπος. Πολλές φορές έγινε λόγος δια τό περίφημον αυτό κοτόρθωμα των 500 ανθρώπων, πού είχαν κλεισθη στο παλιό κτίριο του άλλοτε πρώτου στρατιωτικού νοσοκομείου — πού εκτίσθησε στο 1836 και άνεκαινίσθη στο 1890 — και τό μετέβαλαν σ' ένα άπόρθητον όχυρόν, επάνω εις τό όποίον, σαν βράχον από γρανίτην, εθραύσθησαν αί πλέοι, λυσσαλέα, επιθέσεις δύο πλήρων συνταγμάτων του ΕΛΑΣ, με άφασλάστως βαρύ και εφθονον όπλισμόν. Ποτέ όμως δέν εδόθη ή ιστορία αυτής τής επίκτης συρράξεως με κάθε λεπτομέρεια, όπως θα τό επαιρησωμεν έμεις σήμερα.

Πρώτα-πρώτα ως γνωρίσαμε τό στελέχη πού συνέθεσαν τήν ψυχή τής αντίστασεως των ακριβώς 480 άνδρων, πού ευρέθησαν τήν ήμέραν του κινήματος εις του Μακρυγιάννη. Διοικητής ήταν ό συνταγματάρχης κ. Γεώργιος Σαμουήλ. Τό επιτελείον του απηρτίζετο, εκτός από τόν υποδιοικητή του συντάγματος άντισυνταγματάρχην Σοφράν, εκ του τότε ταγματάρχου κ. Παν. Παβέλα, του έπικελευς ταγματάρχου κ. 'Αρχ. Μπατσαλά, των μοιράρχων κ. κ Π. Βαλασόκη, Δ. Σακελλαρίου Κορίνη, Δρόσκα, Τσικίδη και τοι άνθυπομοίραρχου Καραστάθη. Επιτελείς διοικητας ταγμάτων είχεν τους ταγματάρχας Κ. Καρύτσαν Ν. Συμινελάκη, Κολλάτον, Διοικητας λόχων τους μοιράρχους κ.κ. Τασσόπουλον, Παπακώσταν, Κοντάκον, Βερναρδέσκην, Κρέτσαν, Μαλτέζον, Παρίσσην, Μανάραν, Παπαδόδημαν και Μπουρμπάπουλον. Πρό τής έναρξεως τής μάχης εις τά άνωτέρω στελέχη του συντάγματος, είχαν προστεθη και οί ταγματάρχαι κ.κ. Κουτσούτης, Βράτσος, Τριανταφύλλου και Ποτήρης και οί μοίραρχοι κ.κ. Μπινιάρης, Παπαδάκης, Δ. Δημακόπουλος, Γ. Δημακόπουλος, Καράβιας και Κοκίρης, προερχόμενοι από διαλυθείσας τότε υπηρεσίας τής χωροφυλακής. Γενικά, όπως είπαμε, ή όλη δύναμις του συντάγματος άπετελείτο εκ 480 περίπου αξιωματικων και όπλιτων. Είχεν όμως προνοητικήν διοίκησιν και επιτελείον τό σύνταγμα και δια τόν λόγον αυτόν μόλις ή άτμοσφαιρα ηρχισε εις τας 3 Δεκεμβρίου να θολούται και διεπιστώθη ότι αι συγκεντρώσεις 'Ελασιτων εις τά περίξ έμεγάλωναν, διατάχθη ή άμεσος λήψις μέτρων ασφαλείας και επαγρυπνήσεως. 'Εγινε και ειδικόν σχέδιον άμύνης, πού τό επεξεργάσθη και ένας ειδικώτερος: Ο καθηγητής τής σχολής άντισυνταγματάρχης του πεζικού κ. Κωνσταντίνος Κωστόπουλος, ό όποιος είχε διατελέσει διοικητής ενός εκ των περιφήμων μακεδονικων όχυρων. Η επιστήμη συνεπλήρωσεν έτσι τήν άπδρεία και μ' άκμαιότατον ήθικό όλης τής φρουράς εκύλισεν ή μέρα τής 4ης Δεκεμβρίου, εν άναμονή τής εξέλιξεως των επόμενων δραματικων γεγονότων. Τη μεσονύκτιον τής 4ης πε Δεκεμβρίου, ό υποδιοικητής

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ !

ΜΗΤΣΟΣ Γ.

ΨΑΡΡΟΣ

Ἀρχηγὸς τῆς Ρούμελης • 11-6-44
(1940-1944)

Στὸ 1941 ὁ Ψαρρὸς, περι-
τρέχει ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ ὁ-
λόκληρον τὴν Δωρίδα. Ζητεῖ
νὰ ξεσηκώσῃ τὴν περιοχὴν
κατὰ τῶν πολιτισμένων βαρ-
βάρων. Ἐκεῖ παρουσιάζεται ὡς
«Παπαχελαῆς» Ἀργότερα
μέτ' ἰδρυθὲν σύνταγμα 5]42
δραῶ ὡς Ἄρχος. «Μόλις πα-
ρουσιάστηκε ἐκεῖ στὴ Δω-
ρίδα» γράφει ἕνας ἀπὸ τοὺς
περισσότερον ἀξιολογούμενους ἱ-
στορικούς του, εἰς τὸ «Χρο-
νικὸν τῆς Σκλαβιάς». Ἔργου,
τοῦ ὁποίου ἀποσπά-
σματα ἐνδιαφέροντα τὴν πε-
ριοχὴν μας, ἔχουν ἤδη ἀνα-
δημοσιευθῆ καὶ εἰς τὰ «Φω-
κικὰ Νέα». Τὴν τὸσον δυνα-
μικὴν ἐφημερίδα αὐτὴν Ἀμ-
φίσσης. «Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ
πῆγαν κοντὰ του. Εἶχεν ἠθ

κὸν ἐπιβάλλον. Πού ἔκανε
τοὺς κατωτέρους του νὰ τὸν
ὀπακοῦν. Νὰ ξέρουν πὼς
θὰ χαθοῦν ἐξ αἰτίας του. Καὶ
ὅμως νὰ μένουν κοντὰ του.
Μὲ τὸ πλατὺ μέτωπο. Καὶ τὰ
ἐκφραστικὰ μάτια. Ἡ μορφή
του ἐφεγγεν ἀπὸ πραότητα.
Ἦτο τίμιος Σὰν ὅλους τοὺς
γενναίους, ἦτο καὶ αὐτὸς ἀ-
γαθός. Ἀγαθός καὶ πρὸς τοὺς
κακούργους ἀκόμη. Ἐπίστευ-
εν ἐλοφυχα εἰς τὴν Δημοκρα-
τίαν. Καὶ εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἀ-
δυναμία του αὐτὴ πρὸς τὴν
Δημοκρατίαν, πού τὸν ἐσκό-
τωσεν. Ἄν δὲν εἶχε τέτοια
βαθεῖα πίστιν εἰς τὴν Δημο-
κρατίαν θὰ κτυποῦσεν ἀλύ-
πητα τοὺς ἀριστερούς. Καὶ
ἐξάνετο αὐτός. Μὰ
ἦτο φανατισμένος δη-

387
της»—καὶ ὁμιλεῖ παν-
ἴδιος ἱστορικός του. Ὁ
Χρῆστος Ζαλοκώστας.
στε φορεῦσε πάντοτε ἑ-
πληρωμένο πλέον ἀμ-
πέχωνο. Μὲ τὸ ὅποιον ἀμ-
πέχωνο εἶχε καθαιρεθῆ στὰ
1935. Τὸ φορεῦσε χωρὶς ἐπω-
μίδας Χωρὶς κανένα τεῦ βαθ-
μοῦ του διακριτικόν». Ἦρ-
κει ὁ ἴδιος. Ἡ ἴδια προσωπι-
κότης του. Διὰ τὸν συνταγ-
ματάρχην Ψαρρὸν—τὸν Ἄρ-
χον αὐτὸν—τὸ ἀπέχωνον
αὐτὸ ἦτο τῆς Δημοκρατίας,
εἰς τὴν ὁποίαν βαθεῖα ἐπί-
στευεν, ἕνα μεγάλο-μεγάλο
σύμβολον. Μιά σιωπηρά, πλὴν
ὑπέροχος εἰς ἀξιοπρέπειαν, διὰ
τὴν μεγάλην ἀδικίαν, πού ὁ
φθόνος καὶ τὸ τυφλὸν πάθος
τοῦ εἶχαν κάνει, διαμαρτυρία.

«Ἄες» — παρατηρεῖ ὁ ἴδιος
ἱστορικός του — «μ' αὐτὸ σὰν
νὰ ἤθελε. Σὰν νὰ ἠλπίζε πειὸ
ἐμφαντικὰ νὰ ἐκδικηθῆ διὰ
τὴν ταπεινώσιν, τὴν ὁποίαν
ἡ μικρότης τῶν συνανθρώ-
πων μας ἐντροφᾶ πάντοτε νὰ
κάμνη.

Ἡ μικρότης αὐτὴ εἶναι
στοιχεῖον πάντοτε ἀπαρχίτη-
τον. Μόνον ἔτσι ἀναδεικνύε-
ται πειὸ κτυπητά. Ἡ ἀνωτε-
ρότης τῶν πράγματι μεγά-
λων τὴν ψυχὴν καὶ τὴν σκέ-
ψιν

Ὁ θάνατος τοῦ Ψαρροῦ
ἐπιζηεῖ ὡς θρύλλος. Εἰς τὰ
στόματα τῶν συγχρόνων του
ἀκόμη. Ἀπὸ ὠραῖος γίνεται
ὄλονέν καὶ ὠραιότερος. Καὶ
εἶναι φαινόμενον τοῦτο πολὺ
παρήγορον.

Διότι ὁ κύκλος τῶν θυσιῶν
τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχει κλει-
σει ἀκόμη. Καὶ ἀξίζει νὰ γυ-
ριζῆ ὁ κά ε ἕνας στὰ περα-
σμένα. Ἀπ' αὐτὰ καμμιά φο-
ρὰ ὑπερηφανεύεται. Φρονη-
ματίζεται. Πέρνει θάρρος.
Παραδειγματίζεται. Καὶ ὁ
συνταγματάρχης Ψαρρὸς
Ἄλλοτε ὡς Παπαχελαῆς Καὶ
ἄλλοτε ὡς Ἄρχος. Ἀλλὰ
πάντοτε Ψαρρὸς. Πρόκειται
ἡμῖν. Προβάλλει διὰ κάθε
τιμιον καὶ ἀληθινὸν Ἕλλη-
να παρορμητικὸν πρὸς μίμη-
σιν καὶ ἐπιτέλεσιν τοῦ πρὸ
τὴν πατρίδα καθήκοντος, ὁ
πόδειγμα.

Στὸ χωριὸ τῆς Δωρίδος
Κλημα. Τὴν ἀνοιξὶν τοῖ

1944 εἶχε γίνει σύσκεψη Ψαρροῦ καὶ Ἐλασιτῶν. Με σκοπὸν τὴν πρόληψιν τοῦ με ταξύ των ἐπικειμένου ἐμφυλίου σπαραγμοῦ.

Μετὰ ταυτην πῆρε μαζ του, ἕως εἰς τὸ μικρὸν Νεκροταφεῖον τοῦ χωριοῦ, ἓνα πιστόν του σύντροφον. Ἐδειξε μὲ τὴν ἀχώριστη γκλίτσα του ἓνα ἀπόμερο φτωχικὸ τάφο. Μὲ γκρεμισμένο ἀπὸ τὸ βορῆ ἄγραφο καὶ ξεθωριασμένο σταυρό. Καὶ μελαγχολικὰ εἶπε : «Ἐχω κακὴν προαίσθησιν. Δὲν μπορεῖ παρὰ στὸ τέλος νὰ κτυπηθοῦμεν». Ἐμάντευσεν ἴσως τὴν τύχην, ἡ ὁποία σὲ λίγο θὰ τὸν ἐπερίμενε.

«Σφάλμα νὰ φέρνεσαι τίμια μὲ ἐκεῖνον ποὺ φέρνεται ἐπίβουλα».

Παρατηρεῖ καὶ πολὺ ὀρθῶς ὁ ἴδιος ὁ ἱστορικός.

Καὶ ὁ Ψαρρὸς ἦτο πολὺ μαλακὸς τὴν ψυχὴν. Πρῶτος Εὐθύς. Τίμιος.

Τὴν νύκτα τῆς Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην τοῦ Πάσχα 2.500 Ἐλασιῖτες αἰφνιδιαστικῶς καὶ προδοτικῶς ἐπιτίθενται κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ Ψαρροῦ. Τὸ αἷμα ἔρρευσε ἀφθονοῦν ἕως τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ.

Τὸν Ψαρρὸν εἰς τὴν ρεματιὰ τῆς Ρεθιάς τὸν προφθάνει τὸ 36ον σύνταγμα τῶν Ἐλασιτῶν. Διοικητὴν εἶχε τοῦτο τὸν ἀντισυνταγματάρχην Ζούλαν, ἐχθρὸν προσωπικὸν ἄσπονδον τοῦ Ψαρροῦ.

Τὸν συλλαμβάνει καὶ διατάσσει τοὺς ἄνδρας του νὰ τοῦ ρίξουν. Μὰ κνεῖς δὲν τολμᾷ. Τοὺς ἀνατρομάζει τὸ ἥσυχον καὶ ὑπερήφανον μεγαλεῖον τοῦ Ἄρχου.

Ἰπὸ τὴν ἀπειλὴν περιστροφῆς σημαδεύει ἓνας ἄγνωστος στρατιώτης. Ριπὴ πολυβόλου τὸν κτυπᾷ κατὰστηθα, κλονίζεται. Σωριάζεται στὸ χῶμα. Ὁ Ζούλας σκύβει. Μὲ τὸ μαχαῖρι μονάχος τοῦ κόβει τὸ λαιμό. Τὸ παίρνει. Στὸ ἓνα τουρβᾶ βάζει τὸ κεφάλι. Τὸ κορμὶ δεμένο τὸ σέρνει ἓνα μουλᾶρι. Τὸ χωριὸ «Κλῆμα» εἶναι κοντά.

Ἄταφο τὸ πετοῦν ἐκεῖ στὸ μικρὸ νεκροταφεῖο ὅλη τὴν νύκτα. Σὰν ξημέρωσε τὸν θάπτουν στὸ ἴδιο ἐκεῖνο μνημα. Μὲ τὸν γυρμένο ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ποὺ φυσεῦν ἐκεῖ βορῆδες ἄγραφο ξεθωριασμένο σταυρό.

Στὸν τάφο ἑνὸς Ψαρροῦ τοὺς ἀφίνει ἡ καρδιά. Ἡ τιμὴ. Νὰ γράψουν στὸν γυρμένο ἀπὸ τοὺς βορῆδες καὶ ξεθωριασμένο ἀπὸ τὴν βροχὴν σταυρό. Ὅχι τὸ ὄνομά του. «Προδότης».

“*“

Τὸν θάπτουν μὲ τὸ ἴδιον ἀμπέχωνόν του, τὸ παληωμένον. Χωρὶς ἐπωμίδας Χωρὶς τοῦ βαθμοῦ του διακριτικὸν κανένα. Αὐτὸ τὸ σύμβολόν του τῆς Δημοκρατίας. Τῆς ἀνδρείας. Τῆς τιμῆς. Τοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντος. Τῆς θυσίας.

Μὲ αὐτὸ τὸ ἀμπέχωνον ἐπολέμησεν. Μὲ αὐτὸ ἐτάφη. Μὲ αὐτὸ καὶ μὲ τὴν ἀχώριστη γκλίτσα του, τὸν πῆρε στὰ φτερά του ὁ θρύλλος. Ἡ ἀθανασία.

Μὲ αὐτὸ θὰ τὸν ἔχη γραμμένον εἰς τὰς δέλτους τῆς ἱστορίας τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως. Μὲ αὐτὸ θὰ τὸν τι-

σποφῶν

290 ηερικει χειτονς η κομμουνισται 195 (ο τυτος). Η νέα ενομοταξια
700 1945 αλωο αι χειτ. χωρα 199, αι ενλογαι εμωδον 203. Μοχα
δορυφοροι η ΚΚΕ αρχισον τω ειδεσθι ναλα ης εκλας 207. ειναι
δυνατος ο εξερευνησιος; 211. Προς ειπιτρωη τω σμοσων οι κομμυ-
νισται αναγρεσθον την κωβερτων ηω 1945, σ. 215. η σνωμοσια
του νοσορχου των εξωεργων η το εγκλημα ης νυτα 11-12-45
η ασοχη απο τω ενλογω 225. Η αρσοχη τω Βενιζελου
εφ λονδον ενσενωθου μορα τω ΚΚΕ 229. Οι αρωτοι Μακεδ-
νοχαυοι εν εκλαδι δια τω ενσενωθου 233. ομοφωνια Βουζγαρω
η Σερβων δια Μακεδονια 237. Νοφ, δραση δι' αυτονομια 239
ελαοιλα ετοιμωτ προς ειδεσθον 237, εκσασθενου εβουρωτη
αλβανια η εβ Μσοχου 248. Κατηηρον εν εκλαδι 253. Το
σρωι. σχεδιο η υθερραγαχχοις Μακεδονιας 257. Αν ειναι
ΚΚΕ αρα 5 φαλα η ενσενωθου ης εκλας 261

Κομμουνισμοσ ενσενωθου 264
Κομμουνισμοσ η εβουρωτη 265 | Κομμουνισμοσ η χριοσταν 261
|| μακροφωροσ 267
|| χρωσμοσ 271

Κουμουδεσ η εβουρωτη 275
η ιδεολογια 81 συμφωνια αρωσ Σδαυου
δι' αυτονομια Μακεδονιας 231

Κουριλας ειλ. 280ε.
Κρισησ ανισιαου 285 | Κουλοουουουουου 286
Ληωερ αρωβουσ Αγγλιας f.
Μακεδονια δην εμαρμετρωη υωο εμωω 287, εν εβουρωτη 288
αυτονομια 289-290, 119, 121 | Προσδωια 121 διαρω-
για Βουζγαρω η Σερβων 237. Μακεδ. η Σανδαυουη 293

Μεση Ανατολησ το κλημα τωσ ΚΚΕ 145, 149, 153
Μεσονια, (ε. Καλαμα) 295
Μεταεμετρωη 199 | Μοχα δορυφοροι η ΚΚΕ ναλα ης
εκλας (ε. Ρωδια) 107

Μονοσ φεβεσ μελεσου 297
Μωαρμωα ο δημοσ ασυλου Κοκκινιασ 297
Καμωμοσ πολεμοσ 303τα αιτιατα νοχοροσθητια 305ε. 309
Μεθωχου 248-249 | Νιοι | Ναοι τατωσ φρωμωτοσ υωο ελας 301α
ΝΟΦ δραση αυτονομιστικη 229 | Ομηριων περτωη 246
Πανωποσθημιον ελας ης ανταρτιασ 307 311 | Κανωραση 307
ΠΕΕΑ 141 | Οργανωσ τωσ κλητων 286-7

